ΕΤΟΣ 13ον—ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'—ΑΡΙΘ. 4926

ΤΡΙΤΗ, 11 Σεπτεμβρίου (25 Σεπτεμβρίου) 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Εν Ἑλλάδι Ἐτησία Δρ. 30 Ἑξάμηνος Δρ. 15
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ » Φρ. 40 « Φρ. 20
Εν Ρωσσίᾳ καὶ Περσίᾳ » Ρούβλ. 15 » Ρούβλ. 7 1)2

Οὐδεμία ἐγγραφὴ συνδρομητῶν γίνεται ἄνευ προπληρωμῆς

Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΑΘΗΝΑΙ, ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 17 ἀρ. τηλεφ. 410

ΠΑΤΡΙΣ

(ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ Γ' σελίδι ὁ Στίχος λεπτὰ 60, ἐν τῇ Δ' 150
Ἐν τοῖς Χρονικοῖς καὶ Κοινωνικοῖς ὁ Στίχος δρ. 1—
Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας καὶ δημοσιεύσεις ἰδιαίτεραι συμφωνίαι
Προσωπικαὶ διατριβαὶ ἢ ἄνευ ὑπογραφῆς εἶνε ἀπαράδεκτοι

Ἐπιστολαί, χρηματικὰ ἐμβάσματα κλπ. διευθύνονται
Ἐφημερὶς "ΠΑΤΡΙΣ" Ἀθῆναι
Journal «PATRIS» Athènes

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΠ. Μ. ΣΙΜΟΣ — ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΠΑΠΑΣ

Η Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΔΙΩΓΜΩ-ΟΙ ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ

Αἱ διαδόσεις περὶ ὑπουργικῆς μεταρρυθμίσεως ἤρχισαν πάλιν νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὰς Τελευταίας Ὥρας τῶν ἐφημερίδων. Διότι φῆμαι περὶ ὑπουργικῆς μεταρρυθμίσεως δὲν κυκλοφοροῦν εἰς τὰ πολιτικὰ παρασκήνια. Καὶ δὲν κυκλοφοροῦν, διότι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν ὅτι, ἐὰν θελήσῃ νὰ μετακινήσῃ τὰς ὑπουργικὰς ἕδρας, θὰ εὑρεθῇ πρὸ τόσων ἀξιώσεων, ὥστε ἡ πτῶσις αὐτοῦ νὰ καταστῇ βεβαία. Καὶ πιθανὸν μὲν νὰ θέλῃ ὁ κ. Θεοτόκης ν' ἀποσυρθῇ τῆς πολιτικῆς ἐν δέοντι, βεβαίως ὅμως δὲν ἐπιζητεῖ νὰ πέσῃ εἰς τὴν Βουλήν. Περὶ αὐτοῦ πρέπει νὰ πεισθοῦν ὅλοι οἱ ἀφελεῖς. Ἴσως ἴσως μάλιστα καὶ δὲν θὰ τὸν ἀφήσῃ ἡ Ἀντιπολίτευσις νὰ πέσῃ. Διότι καὶ αὐτὴ ἔχει τοὺς λόγους της νὰ μὴ θέλῃ νὰ πέσῃ. Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τῶν λόγων τούτων, οἱ ὁποῖοι εἶνε φύσεως ἐντελῶς κομματικῆς, οἰκογενειακῆς μᾶλλον, δὲν βλέπομεν ποῖον πρακτικὸν σκοπὸν θὰ εἶχεν ἡ μεταρρύθμισις τοῦ Ὑπουργείου. Πρόκειται νὰ ἔλθουν ποῖοι; Οἱ Ἰάπωνες; Ὄχι. Λοιπόν; Κατὰ τί τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως θὰ μεταβληθῇ, ἐάν, ἀντὶ τοῦ Ἄλφα, ἔλθῃ ὁ Βῆτα; Ἡ κυβερνητικὴ μηχανὴ διευθύνεται ἀπὸ τὸν Πρωθυπουργόν. Αὐτὸς εἶνε ἡ Κυβέρνησις. Αὐτὸς εἶνε καὶ τὰ ἑπτὰ ὑπουργεῖα. Πιστεύετε σοβαρῶς, ὅτι ὁ κ. Σκουζὲς διευθύνει τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους; Καθ' ἡμᾶς, εἶνε ζήτημα, ἐὰν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν διευθύνῃ καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ Πρωθυπουργός. Ἐὰν ἐπέλθῃ μεταβολὴ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ποῖος θὰ εἶνε ὁ Ἕλλην Λουτζάτι, ὁ ὁποῖος θὰ ἀναδημιουργήσῃ τὸ φορολογικὸν σύστημα; Ἡμεῖς δὲν τὸν βλέπομεν εἰς τὸ κρατοῦν κόμμα. Ἐὰν σεῖς τὸν βλέπετε, σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς τὸν δείξετε. Ἐὰν ἐπέλθῃ μεταβολὴ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, φρονεῖτε ὅτι θὰ ἀποκτήσωμεν στρατόν; Ἢ μήπως θὰ δημιουργήσωμεν στόλον ἰσάξιον τοῦ Ἰαπωνικοῦ, ἐὰν ἀλλάξῃ ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός; Ἐὰν δὲ ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἤθελεν ἀντικατασταθῇ, φρονεῖτε ὅτι δὲν θὰ ἐλάμβανε καὶ πάλιν χώραν τὸ σκάνδαλον τῶν διδασκαλικῶν μεταβολῶν; Ἢ ἡ Δικαιοσύνη μέλλει νὰ ὑψωθῇ εἰς τὴν περιωπήν της, ἐὰν ἀντικατασταθῇ ὁ νῦν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός;

Οὐδεὶς ἐχεφρονῶν πιστεύει, ὅτι μία ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις δύναται νὰ μεταλλάξῃ τὸν ῥοῦν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Ἐὰν ἤθελε μεταρρυθμισθῇ τὸ Ὑπουργεῖον, ἡ συναλλαγὴ θὰ ἔπαυεν; Ἴσως θὰ ἐδιπλασιάζετο. Ὑπάρχουν εἰς τὸ κυβερνητικὸν κόμμα οἱ ἐνδεδειγμένοι δημιουργοὶ νέου καθεστῶτος; Ὄχι. Ὑπάρχουν οἱ ἔχοντες κυβερνητικὰς ἰδέας διαφόρους τοῦ Πρωθυπουργοῦ; Ὄχι. Ὑπάρχουν οἱ εἰδικῶς ἐγκύψαντες εἰς πολιτικὰς μελέτας; Ὄχι. Ἐὰν οἱ σήμερον ὑπουργοὶ δὲν εἶνε ὁποῖοι ἴσως ἔπρεπε νὰ εἶνε, ποῖοι εἶνε ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ εἶνε ὑπουργοί; Ἀναφέρατε ὀνόματα. Θὰ εὑρεθῆτε εἰς πολὺ στενόχωρον θέσιν. Εἰς τὴν αὐτὴν στενόχωρον θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται καὶ ὁ κ. Θεοτόκης ὁσάκις ἀκούῃ νὰ γίνεται λόγος περὶ ὑπουργικῆς μεταρρυθμίσεως. Δι' ἡμᾶς τὰ κομματικὰ ζητήματα μᾶς ἀφίνουν ἐντελῶς ἀδιαφόρους καὶ ψυχρούς. Ἀλλ' ἐρωτῶμεν: Καὶ ἐὰν ἤθελε γείνει ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις, κατὰ τί αὕτη θὰ συνετέλει εἰς τὴν πρόοδον τοῦ τόπου; Περὶ αὐτοῦ πρόκειται.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΤΑ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΑ

Ἐπηγαίναμεν μὲ ἕνα φίλον μου εἰς τὸ θέατρον, ὅταν μᾶς ἐσταμάτησεν ἕνας γνώριμος. Μία γνωριμία ἀμφίβολος, ἀόριστος, ἀπὸ τὰς συνήθεις εἰς τὸν κόσμον, ποῦ λησμονοῦνται τὴν πρώτην ὥραν.

— Μὴ σᾶς κρατῶ, μᾶς εἶπε. Ἤθελα ὅμως νὰ σᾶς παρακαλέσω κάτι. Μίαν προσωπικὴν χάριν.

Καὶ κύψας μᾶς ἐψιθύρισε κάτι, διὰ νὰ προσθέσῃ κατόπιν μεγαλοφώνως:

— Ἐννοεῖται, ὅτι μπορεῖτε νὰ πηγαίνετε μὲ κάθε ἐμπιστοσύνην καὶ ἀξιοπρέπειαν. Ἔπειτα πρόκειται περὶ τῆς ὑποστηρίξεως οἰκογενειάρχου...

Καὶ ὁ γνώριμος ἀπεμακρύνθη μὲ ὕφος ἀνθρώπου ἔχοντος ἱκανοποιημένην τὴν συνείδησίν του.

Ὁ φίλος μου μὲ παρετήρησε κατάπληκτος.

— Μπράβο! εἶπε τέλος. Συστάσεις καὶ διὰ χαρτοπαίγνια! Δὲν τὸ περίμενα!

— Ἀλλὰ γιατί νὰ μὴ τὸ περιμένῃς; Ὁ συναγωνισμὸς φέρει πρὸς ὅλα. Χθὲς ἕνα ἐγκαινιάσθη μὲ ρουκέττες. Αὔριον ἄλλο θὰ ἔχῃ καὶ μουσικήν. Μεθαύριον θὰ ἴδῃς καὶ ρεκλάμες εἰς τὰς ἐφημερίδας. Εἶνε τόσα πολλὰ τὰ χαρτοπαίγνια σήμερον...

— Μὴ εἶσαι ὑπερβολικός. Τὸ πολὺ δύο, τρία.

— Νὰ σοῦ μετρήσω πέντε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου!

Καὶ τοῦ τὰ ἐμέτρησα.

— Τί λές;

— Καὶ τρία εἰς τὸ Σύνταγμα!

— Πῶς;

— Εἰς δὲ τὴν Ὁμόνοιαν δὲν εἶνε εὔκολον νὰ τὰ μετρήσῃς. Κάθε σπῆτι, ποῦ δὲν εἶνε καφενεῖον εἶνε, χαρτοπαίγνιον.

Τὰ χαρτοπαίγνια πράγματι ἐπληθύνθησαν εἰς βαθμὸν τοιοῦτον, ὥστε ν' ἀναγκάζωνται ν' ἀγρεύουν πλέον πελάτας μὲ ὅλας τὰς μεθόδους τῆς διαφημίσεως. Ἡ Ἀστυνομία δὲν τὰ καταδιώκει, καὶ κάμνει πολὺ καλά. Καταδίωξις τοῦ χαρτοπαιγνίου εἰς τὴν πόλιν μας ἐσήμαινε πάντοτε μεροληπτικὴν προστασίαν μερικῶν χαρτοπαιγνίων εἰς βάρος τῶν ἄλλων καὶ πρόσκλησιν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων εἰς χρηματισμόν.

Πλὴν τῆς καταδιώξεως ὅμως ὑπάρχει καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς ἐπιβλέψεως. Περὶ αὐτοῦ κανεὶς δὲν ἐμερίμνησε. Καὶ τὸ χαρτοπαίγνιον εἶνε σήμερον ὁ μᾶλλον εὐνοούμενος κλάδος... Ἑλληνικῆς βιομηχανίας.

Ψ.

TA ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο ΕΡΩΣ ΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΣ

Η ΤΥΧΗ ΕΝΟΣ ΕΛΛΗΝΟΣ

— Καρδία καὶ δολλάρια
— Ἀγάπη Ἀμερικανίδος
— Ἡ ἐπέμβασις μιᾶς θείας

«Ἔρως ἀνίκατε μάχαν», ἔλεγεν ὁ μακαρίτης Σοφοκλῆς εἰς τὴν εὐλογημένην ἐποχήν του, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ, ὅτι μετὰ δισχιλίους ἐνιαυτοὺς τὰ πράγματα θὰ ἐλάμβανον ὅλως διάφορον τροπὴν εἰς χώραν, τῆς ὁποίας τὴν ὕπαρξιν οὔτε κἂν ἐφαντάζετο ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Οἰδίποδος ἐπὶ Κολωνῷ».

Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῆς τοιαύτης μεταβολῆς δοκιμάζει σήμερον χωρὶς μεγάλας τέρψεις εἷς συμπολίτης τοῦ μεγάλου δραματικοῦ, ὁ Γ. Δημόρης, ὀπωροπώλης κατοικῶν ἐν Νιοῦμπουρ-Πὸρτ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ Γ. Δημόρης εἶχε τὴν καλὴν ἢ κακὴν τύχην ν' ἀγαπηθῇ ἀπὸ μίαν Ἀμερικανίδα μὲ καρδίαν πολὺ εὐαίσθητον καὶ περιουσίαν 200,000 δολλαρίων.

Ἡ μὶς Μαίρη Ράϊμοντ ἀριθμεῖ σήμερον 56 Μαΐους... ἀπέναντι τῶν 35 ἐτῶν τοῦ λατρευτοῦ της.

Τὰ πράγματα ὁμολογουμένως ἐπήγαιναν πολὺ καλά. Ἡ μὶς Μαίρη Ράϊμοντ ἐσκέπτετο νὰ ὑποστηρίξῃ χρηματικῶς καὶ ἴσως νὰ νυμφευθῇ τὸν Δημόρην, ὁπόταν τὰ ὡραῖα ὄνειρα τῆς... τρυφερᾶς Ἀμερικανίδος ἐματαιώθησαν ὅλως ἀποτόμως, χάρις εἰς μίαν ἀγωγήν, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν εἰς βάρος της εἰς τ' Ἀμερικανικὰ δικαστήρια ἡ θεία της κ. Χάννα Ὄσγουδ, ἡ ὁποία ζητεῖ νὰ τεθῇ ἡ ἀνεψιά της ὑπὸ ἀντιλήπτορα καὶ νὰ τῆς ἀπαγορευθῇ τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ ἔστω καὶ ἓν σέντς εἰς τὸν ἐκλεκτόν της.

Ἡ ἀγωγὴ εἶνε ὁμολογουμένως περίεργος.

Διότι ἡ ἐνάγουσα θεία κατηγορεῖ τὴν ἀνεψιάν της ὡς ἀδύνατον ψυχικῶς καὶ μὴ δυναμένην ν' ἀντιστῇ εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ νὰ δίδῃ τὰ χρήματά της εἰς τὸν Δημόρην, ὅστις εἰς τοιοῦτον βαθμὸν κατέκτησε τὴν καρδίαν τῆς μ π ε μ π έ κ α ς αὐτῆς, ὥστε νὰ τὴν διευθύνῃ ὅπως θέλει. Τώρα τί θ' ἀποφανθῇ τὸ δικαστήριον:

Ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ μὶς Ράϊμοντ νὰ διαθέσῃ τὴν περιουσίαν της ὑπὲρ τοῦ Δημόρη;

Ἢ ἡ θεία θὰ γείνῃ ὁ ἀντιλήπτωρ τῆς ἐρωτευμένης ἀνεψιᾶς;

Κάμετε ὑπομονὴν ἕως νὰ ἔλθῃ τὸ προσεχὲς Ἀμερικανικὸν ταχυδρομεῖον.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΝΑ ΔΙΚΑΣΘΗ

Ὁ Μητροπολίτης τῆς Δράμας ζητεῖ νὰ δικασθῇ ἀπὸ τὴν Σύνοδον τῶν Πατριαρχείων. Ἐσυκοφαντήθη ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ ὑπὸ τῶν ξένων, ὡς ἐπαναστάτης καὶ ἀνατροπεὺς τοῦ καθεστῶτος. Ἀλλ' αἱ φοβεραὶ αὗται αἰτιάσεις ποῦ στηρίζονται; Εἰς τὴν κατασχεθεῖσαν ἀλληλογραφίαν του; Ἀλλ' ἡ ἀλληλογραφία του δὲν ἀποδεικνύει τίποτε ἐξ ὅσων κατ' αὐτοῦ λέγουν. Τί δικαιότερον λοιπὸν παρὰ νὰ ἐπιχυθῇ φῶς ἐπὶ τῆς ὅλης ὑποθέσεως; Τὸ φῶς δὲ αὐτὸ δὲν δύναται νὰ ἐπιχυθῇ ἄλλως, εἰμὴ διὰ τῆς ἐνώπιον τοῦ συνοδικοῦ Δικαστηρίου προσαγωγῆς του.

ΤΑ ΤΗΛΕΒΟΛΑ

Εἶνε ἀκατανόητος ἡ βραδύτης διὰ τὴν παραγγελίαν τῶν νέων τηλεβόλων. Ἀφοῦ τὸ ζήτημα ἐλύθη τεχνικῶς, διατί χάνομεν καιρὸν πολύτιμον εἰς μελέτας δῆθεν καὶ ἐξονυχίσεις; Διατί αὐτὴ ἡ ἐκκρεμότης; Δὲν συλλογίζεσθε ὅτι ἀπαιτεῖται καὶ καιρὸς πολὺς ἀπὸ τῆς παραγγελίας μέχρι τῆς ἀποκτήσεως;

Τί περιμένετε;

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ μυστήριον τῆς παρουσίας ἐν Ἀθήναις τοῦ Γάλλου συγγραφέως Μπερνστάϊν διαλευκαίνεται ἐπὶ τέλους.

Ὁ Μπερνστάϊν δὲν ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ὁ ἐν Παρισίοις ἐγκατεστημένος ὁμογενὴς κ. Βαλσαμάκης, τοῦ ὁποίου ἡ αἴθουσα ἀποτελεῖ ἓν ἀπὸ τὰ φιλολογικὰ κέντρα τῆς Γαλλικῆς πρωτευούσης, κατελθὼν οἰκογενειακῶς χάριν ἀναψυχῆς εἰς Ἀθήνας, συνωδεύθη ἀπὸ τὸν Γάλλον συγγραφέα κ. Ρενέ, ὑποκόμητα δὲ Μοντωζόν, σκοποῦντα νὰ γράψῃ ἐντυπώσεις ἐξ Ἑλλάδος.

Τὸν κ. Μοντωζὸν ἐξέλαβε κάποιος ὡς Μπερνστάϊν, καὶ ἐκ τῆς παρεξηγήσεως ταύτης ἐδημιουργήθη ἡ ὅλη ἱστορία.

Ὁ κ. Μοντωζόν, ὅστις ἐπεσκέφθη ἤδη μετὰ τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Βαλσαμάκη πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος, συνέλεξε πλουσίας ἐντυπώσεις, τὰς ὁποίας θὰ ἐκδώσῃ προσεχῶς.

Η ΔΙΚΗ

Ὁ περίφημος αὐτιοφάγος χωροφύλαξ Ραχᾶς κατεδικάσθη χθὲς εἰς 8 μηνῶν φυλάκισιν. Φαίνεται ὅμως, ὅτι ὁ καννίβαλος αὐτὸς γνωρίζει καὶ νὰ τρώγῃ καὶ νὰ φεύγῃ.

Τὴν πρώτην φορὰν ἐδικάσθη ἐρήμην καὶ ἀπελύθη, τὴν δευτέραν ἔπταιεν ὁ γραμματεὺς καὶ πάλιν ἀπελύθη, τὴν τρίτην ἐδικάσθη 13 μῆνας ἐρήμην καὶ πάλιν ἔφυγε. Χθὲς ἐδικάσθη εἰς 8 μῆνας καὶ ἔκαμεν ἀναίρεσιν.

Ἐὰν δὲν εἴχομεν πεποίθησιν εἰς τὴν Δικαιοσύνην μας, τὴν ὁποίαν ἀποτελοῦν ἄνδρες περιωπῆς καὶ ἀκεραιότητος, ὁ Ραχᾶς θὰ κατώρθωνε νὰ ξεφύγῃ πάλιν σὰν αὐτοκίνητον, νὰ φάγῃ πάλιν αὐτιὰ καὶ νὰ περιαυτολογῇ καὶ νὰ διατείνεται ὅτι εἶνε αὐτεξούσιος νὰ κάνῃ ὅ,τι θέλει.

Τ' ΑΝΕΠΙΔΟΤΑ

Τὸ νέον μέτρον τοῦ τηλεγραφείου διὰ τ' ἀνεπίδοτα, ἔσχε καὶ τ' ἀπρόοπτά του.

Εἰς τὸ τηλεγραφεῖον Πειραιῶς ἐλήφθη ἓν τηλεγράφημα, ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν **Σαντᾶν ἐκ Μαυρολιθαρίου.**

Ἐὰν τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἀπευθύνεται εἰς κανένα ὁμώνυμον τοῦ περιφήμου ληστοφυγοδίκου, δὲν γνωρίζομεν, ἀλλ' ἂν ἀπευθύνεται εἰς τὸν ἴδιον, τότε ἀποδεικνύεται, ὅτι ὑπάρχει πολὺς κόσμος ἀκόμη, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ τὸν μακαρίτην ἀθάνατον καὶ τοῦ στέλλει συγχαρητήρια ἴσως τηλεγραφήματα.

ΝΕΟΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀθηναϊκῆς Τραπέζης συνιστᾶται ἐν Ρεθύμνῳ τῆς Κρήτης ὑποκατάστημα αὐτῆς.

Ἡ λειτουργία τοῦ νέου ὑποκαταστήματος θ' ἀρχίσῃ προσεχῶς.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἕνας ἄνθρωπος ἐτρελλάθη, καὶ φορέσας περικεφαλαίαν γυρίζει εἰς τοὺς δρόμους, διακηρύττων ὅτι εἶνε ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος. Ἂς χαροῦν ὅθεν ὅλοι, ὅσοι ζητοῦν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἔχουν πρωτοτυπίαν. Καὶ ὁ δυσκολώτερος θὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν εἶνε ἀπὸ τοὺς κοινοὺς τρελλούς. Ἡ προϊοῦσα καθολικὴ παράλυσις, ἡ τόσον αἰσιοδόξος τρέλλα, ἔχει αὐτὸ τὸ στάδιον τῆς μεγαλομανίας. Νομίζω δέ, ὅτι ὁ Μέγας αὐτὸς Ἀλέξανδρος τῶν Ἀθηναϊκῶν δρόμων πάσχει αὐτὴν τὴν, ὡραίαν ἀληθῶς, νόσον. Ἡ πρωτοτυπία του ὅμως ἔγκειται εἰς τὴν προτίμησίν του νὰ ὑποδυθῇ τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον. Συνήθως οἱ ἐνταῦθα προσβαλλόμενοι ἀπὸ αὐτὴν τὴν νόσον νομίζουν ὅτι εἶνε ἢ ὁ Τρικούπης, ἢ ὁ Δηλιγιάννης, σπανίως δέ, ὅτι ἔγειναν καὶ Βασιλεῖς. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ τρία εἴδη τῶν μεγαλομανῶν ἔχω συναντήσει πολλὰ εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ εἰς τὸ Δρομοκαΐτειον. Ἐφ' ὅσον δὲ ἐνθυμοῦμαι, ἄλλος Μέγας Ἀλέξανδρος, ἐκτὸς τοῦ μεγάλου στρατηλάτου, δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ὁρίζοντα. Ἰδοὺ διατί ὁ τρελλὸς αὐτὸς ἔχει πρωτοτυπίαν. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν προσπαθῶ νὰ φαντασθῶ, πῶς συμβιβάζει ὁ ἐκτροχιασμένος νοῦς τοῦ τρελλοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου τὸ σημερινὸν περιβάλλον μὲ τὸ πολεμικὸν μένος του καὶ τὰ κατακτητικά του σχέδια. Μολονότι αἱ ἀσκήσεις τῶν ἐφέδρων δίδουν εἰς τὴν πόλιν ἕνα τόνον στρατοπέδου, εἶνε ἐν τούτοις δύσκολον καὶ ὁ μᾶλλον ἔκτροπος καὶ ἀφηνιασμένος νοῦς νὰ εὑρίσκῃ κατάλληλον ὑλικὸν διὰ παρόμοια ὄνειρα καὶ σχέδια. Καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως, σοβαρώτατα, ὁ τρελλὸς Μέγας Ἀλέξανδρος δὲν εὑρίσκεται διόλου μακρὰν ἀπὸ τὸν ἀληθινὸν καὶ τὸν ὑγιῆ, ἔνδοξον στρατηγόν, ὅταν μέσα εἰς τὸν περιωρισμένον καὶ στενὸν ὁρίζοντα τῆς πατρίδος του συνελάμβανε τὸ τρομερὸν σχέδιον τῆς κατακτήσεως τοῦ κόσμου. Ἡ διαφορὰ εἶνε, ὅτι ὁ μέγας στρατηγὸς εἶχε καὶ τὴν δύναμιν νὰ πραγματοποιήσῃ ἢ τοὐλάχιστον νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ σχέδιόν του, ἐν ᾧ ὁ σημερινὸς δὲν ἔχει παρὰ μόνον μίαν περικεφαλαίαν. Τὸ ἀποτέλεσμα ἐν τούτοις εἶνε τὸ ἴδιον. Ὁ Μέγας κατέκτησε τὸν μισὸν κόσμον, ὁ σημερινὸς μίαν θέσιν εἰς τὸ φρενοκομεῖον. Καὶ ἐν τούτοις δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἀποφανθῇ ὁριστικῶς, ποῖος εἶνε ὁ εὐτυχέστερος. Ἡ μεγαλειτέρα κατάκτησις καὶ τῶν δύο εἶνε ὁ θάνατος, ποῦ ἐξησφάλισεν εἰς τὸν ἕνα, καὶ θὰ ἐξασφαλίσῃ, τώρα σύντομα, καὶ εἰς τὸν ἄλλον τὴν αἰωνίαν γαλήνην τῶν ἀποθαμένων. Ἴσως μάλιστα ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος νὰ ἀπέθανε καὶ λυπημένος, διότι δὲν ἐπραγματοποίησε τὰ ὄνειρά του, ἐν ᾧ ὁ σημερινὸς παράφρων θὰ ἀποθάνῃ τελείως μέγας καὶ εὐτυχὴς εἰς τὴν ὡραίαν ἀπάτην του.

Σ. Μ.

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΡΑΜΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΤΗΣ ΚΑΝΤΑΒΡΥΓΙΑΣ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΚΑΙ Ο ΠΟΘΟΣ ΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ. — ΤΟ ΑΙΜΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. — Η ΛΥΣΣΑ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ. — ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ. — ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΑΝΩΝ. — Η ΑΔΕΛΦΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 8 Σεπτεμβρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐφρύαξαν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἔτριψαν τὰς χεῖρας ἐξ ἀγρίας χαρᾶς διὰ τὸ τερατῶδες πραξικόπημα τῶν Τούρκων κατὰ τοῦ μάρτυρος Μητροπολίτου Δράμας. Καὶ διέδοσαν ἐπιτηδείως εἰς τὴν μωρόπιστον Εὐρωπαϊκὴν γνώμην, ὅτι ὁ Ἅγιος διέσπειρε ζιζάνια εἰς τὴν Μακεδονίαν, διετάραττε τὴν δημοσίαν τάξιν, ἐσυκοφάντει καὶ ὕβριζε καὶ διέβαλλε τὰ φιλήσυχα Βουλγαρικὰ ἀρνία καὶ ἐξαπέστελλεν ἐπιστολὰς ἐπαναστατικάς, αἵτινες κατασχεθεῖσαι προὐξένησαν τὸν θόρυβον καὶ τὴν συγκίνησιν εἰς τοὺς Εὐρωπαίους Διπλωμάτας διὰ τὸ παράτολμον καὶ ἐνοχοποιητικὸν περιεχόμενόν των.

Ἡ κατωτέρω βαρυσήμαντος ἐπιστολὴ τοῦ Μητροπολίτου, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν Ἄγγλον Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Κανταβριγίας, ἔστω ὡς ἀπόδειξις τῶν προθέσεων τοῦ ἱεράρχου καὶ ὡς φίμωτρον κατ' ἐκείνων, οἵτινες ἠθέλησαν νὰ κατηγορήσουν τὴν Α. Πανιερότητα, λησμονοῦντες τὰς προχθεσινὰς ἀλλεπαλλήλους κατασχέσεις τῶν ἐγγράφων τοῦ Βουλγάρου Ἐξάρχου, τοῦ διατάσσοντος διὰ τούτων τὴν σφαγὴν καὶ τὸν ὄλεθρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κανταβριγίας, Πρωθιεράρχα πάσης Ἀγγλίας καὶ Μητροπολῖτα Ἀρχιβάλδε, χάρις εἴη τῇ Αὐτῆς Σεβασμιωτάτῃ Κορυφῇ καὶ εἰρήνη παρὰ τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δὲ ἀδελφικὸς ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸς καὶ χαίρειν ἐν Κυρίῳ.

Ταννῦν συμπληροῦται δεκαετία ἀκριβῶς, ἀφ' ὅτου κατὰ Ἰούλιον τοῦ σωτηρίου ἔτους 1897 συνεκροτήθη ἐν Λαμβηθῷ τῆς ἐνδόξου χώρας τῆς Ἀγγλίας ἡ μεγάλη Σύνοδος τῶν ἐπισκόπων τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ἥτις μεταξὺ ἄλλων συνεσκέψατο σοβαρώτατα καὶ περὶ τοῦ μεγάλου καὶ ὄντως εὐλογητοῦ ἔργου τῆς τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ἑνώσεως, καὶ ἰδιαίτατα τῆς ἑνώσεως τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Ἐν ταῖς διαφόροις ἀποφάσεσιν, ἃς τὸ Συνέδριον ἐκεῖνο τῶν ἐπισκόπων ἔλαβε, περιελαμβάνοντο καὶ αἱ ἑξῆς τέσσαρες, αἱ τὰς φαεινοτάτας σελίδας τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου πληροῦσαι καὶ τὸ τηλαυγέστατον τοῦ Συνεδρίου ἐκείνου μέρος ἀποτελέσασαι καὶ δικαίως διὰ τοῦτο ἐπισπασάμεναι τὰς συμπαθείας καὶ εὐλογίας τῶν πανταχοῦ γῆς Χριστιανικῶν καρδιῶν:

Αον) Ὅτι ἀνετέθη τοῖς Ἀγγλικανοῖς Ἐπισκόποις νὰ δράττωνται πάσης εὐκαιρίας πρὸς διδασκαλίαν καὶ βεβαίωσιν περὶ τοῦ ὅτι εἶνε ἀλήθεια θεία καὶ ἐξ ἀποκαλύψεως, ἵνα οἱ Χριστιανοὶ πάντες καὶ ὁρατῶς ἀποτελῶσιν ἑνότητα.

Βον) Ὅτι τὸ Συνέδριον, συμφώνως πρὸς τὴν μεγάλην εὐχὴν αὐτοῦ τοῦ Ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ «ἵνα πάντες ἓν ὦσιν», ἀνέλαβε τὴν καθιέρωσιν εἰδικῶν ὑπὲρ ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν εὐχῶν, ἃς ὑπέβαλεν ὡς καθῆκον τοῖς Χριστιανοῖς.

Γον) Ὅτι οἱ Ἀρχιεπίσκοποι Κανταβριγίας καὶ Ἐβοράκου καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Λονδίνου ἀνέλαβον νὰ ἐνεργῶσιν ὡς Ἐπιτροπή, δυναμένη νὰ συμπεριλάβῃ καὶ ἑτέρους, ὅπως ἔρχωνται εἰς σχέσεις στενωτέρας καὶ ἐγγυτέραν συνεννόησιν, εἴτε προσωπικῶς, εἴτε δι' ἐπιστολῶν μετὰ τῶν Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ρωσσίας καὶ τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς τὸν σκοπόν, ὅπως ἀσχοληθῶσι καὶ μελετήσωσι τὸ δυνατὸν τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ καλλιτέρου τρόπου πρὸς θετικωτέραν συνεννόησιν, ὅπως καλλιεργήσωσιν οὕτω στενωτέρας σχέσεις μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, καὶ λάβωσι μέτρα πρὸς μετάφρασιν βιβλίων πραγματευομένων περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλας σχέσεως τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν καὶ ἰδίως κατηχήσεων καὶ λειτουργικῶν, αἵτινες τὰ μέγιστα συμβάλλονται πρὸς ἀμοιβαίαν συνεννόησιν.

Δον) Ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι τῶν διαφόρων Ἀγγλικανικῶν Ἐκκλησιῶν ἀνέλαβον νὰ προβῶσιν εἰς σύστασιν ἐπιτροπῶν ἐξ Ἐπισκόπων, καὶ ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑφίστανται τοιαῦται, ἵνα καὶ αὗται πρὸς ταῖς κοιναῖς ὑπὲρ ἑνώσεως εὐχαῖς ἀνταλλάσσωσιν ἀμοιβαίας σκέψεις μεταξὺ ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ παρέχωσι τὰ φῶτα καὶ τὰς συμβουλὰς αὐτῶν περὶ τῆς ἱερᾶς ταύτης ὑποθέσεως, ὅπου ἂν παραστῇ ἀνάγκη.

— Ὁ Δράμας θιασώτης. — Ἡ ἀποστολὴ εἰς Μακεδονίαν

Τὸ μέγα καὶ ἱερὸν τοῦ Χριστιανικοῦ τούτου Συνεδρίου ἔργον ἐπλήρωσεν ἱερᾶς συγκινήσεως καὶ μεγίστου καὶ ἁγνοτάτου ἐνδιαφέροντος καὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν καὶ καρδίαν. Κατὰ θείαν πάντως εὐδοκίαν εὑρεθεὶς τότε κατέχων σημαίνουσαν ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ ὑπηρεσίαν καὶ θέσιν, ἅτε κατέχων τὸ ἀξίωμα τοῦ Μεγάλου Πρωτοσυγγέλου εἰργάσθην πάσῃ δυνάμει ἐπὶ τετραετίαν ὅλην καλλιεργῶν τὴν γόνιμον εἰς ὡραίους καὶ ἀγλαοὺς καὶ θρεπτικοὺς χριστιανικοὺς καρποὺς ταύτην ἰδέαν, εἴτε κηρύττων τὰ ῥήματα τῆς χριστιανικῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἑνότητος ἐπ' ἐκκλησίας εἰς τὸν ὀρθόδοξον χριστιανικὸν ἡμῶν λαόν, εἴτε ἐν τοῖς ἀσθενέσι θεολογικοῖς καὶ ἐκκλησιαστικοῖς δοκιμίοις μου μετ' ἄκρου σεβασμοῦ γράφων περὶ τῆς τόσον πρὸς τὴν ἀληθῆ καὶ ὀρθόδοξον πίστιν ἀκραιφνῆ ἔρωτα καὶ λατρείαν ἐπιδεικνυομένης ὀρθοδοξούσης Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, εἴτε, τὸ κυριώτατον, προεδρεύων τῆς ἐπὶ τοῦ πρῴην Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Ε' συστάσης καὶ μετὰ τόσης χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ ἀδελφικοῦ πνεύματος ἐργασθείσης Ἐπιτροπῆς πρὸς συζήτησιν καὶ μελέτην τῶν χωριζουσῶν τὰς δύο Ἐκκλησίας διαφορῶν καὶ προπαρασκευὴν τοῦ ἐδάφους τῆς ἑνώσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς καὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

Τῆς ἐπιτροπῆς ἐκείνης διαδοχικῶς μέλη ἐκ μὲν τῆς ὑμετέρας Ἐκκλησίας ἐχρημάτισαν οἱ αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς καὶ ἐφημέριοι τοῦ ἐν Κων)πόλει Ἀγγλικανικοῦ Ναοῦ κύριος Δαουλίγγ καὶ κύριος Σουείμπη, ὧν ὁ μὲν κύριος Δαουλίγγ, ὡς ἔμαθον παρὰ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀγγλικανοῦ Ἐπισκόπου σεβασμιωτάτου λόρδου Blytth εὑρίσκεται ἐν τῷ κλίματι τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ θρόνου, ὁ δὲ κύριος Σουείμπη εὑρίσκεται, ὡς μανθάνω, ἐφημερεύων ἐν Κων)πόλει, ἐκ μέρους δὲ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐχρημάτισαν ὁ τότε ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ κατόπιν οἰκτρῶς δολοφονηθεὶς ἐν Μακεδονίᾳ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Κορυτσᾶς Φώτιος καὶ ὁ Μέγας Ἱεροκῆρυξ τῶν Πατριαρχείων ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος, πρόεδρος δ' ἤμην διωρισμένος ἐγώ. Ὅσον δὲ καὶ ἂν τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκείνης, ἧς τὰ πρακτικά, ἔργον τῶν ἡμῶν χειρῶν, περιβεβλημένα τὸ κῦρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν Μητροπολιτῶν καὶ τοῦ Πατριάρχου, ἀπεστάλησαν ἐγκαίρως τότε πρὸς τὸν σεβασμιώτατον προκάτοχον Αὐτῆς, τὸν ἀείμνηστον ἀρχιεπίσκοπον Κανταβριγίας λόρδον Φρειδερίκον, διεκόπη, οὕτω δόξαν τοῖς ἀνθρώποις ἢ καὶ τῷ Θεῷ, ὅσον καὶ ἂν ἐγὼ ἔκτοτε προαχθεὶς εἰς τὸ Ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα ἀπεστάλην καὶ ποιμαίνω τὸν ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Μακεδονικῆς ἐπαρχίας Φιλίππων, Δράμας καὶ Ζιχνῶν, ὅστις, ὡς γνωστόν, πρῶτος ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐδέχθη παρ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς, τοῦ Παύλου, τὸ κήρυγμα τῆς χριστιανικῆς πίστεως, καὶ ἔχω τὴν σκληράν, ἀλλὰ καὶ γλυκυτάτην παρηγορίαν καὶ τὴν βαρεῖαν πλὴν ἔνδοξον ἀποστολὴν ἐν ταῖς δειναῖς ταύταις διὰ τὴν Μακεδονικὴν γῆν ἡμέραις νὰ παραμυθῶμαι τοὺς δεινοπαθοῦντας νέους μου Φιλιππησίους, τοὺς χριστιανοὺς τῆς πρώτης ἐν Εὐρώπῃ Ἐκκλησίας, πρὸς ἣν τὴν πρὸς Φιλιππησίους ἔγραφεν ἐγκάθειρκτος ἐν Ρώμῃ ὁ Παῦλος, ὅμως ὁ πόθος πρὸς τὸ μέγα ἐκεῖνο ἔργον τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀνατολικῆς καὶ Ἀγγλικανικῆς, οὐ μόνον οὐδαμῶς ἐκ τοῦ χρόνου ἐμαράνθη ἢ καὶ ἐμειώθη, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον κρατυνόμενος καὶ στερεούμενος αὔξεται ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς χάριτος τοῦ

Χριστοῦ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον κρατύνεται, ὅσον ὀφθαλμοφανῶς βλέπω καὶ αἰσθάνομαι τὴν καυστικὴν αἰσχύνην, ἥτις πληροῖ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὰς ἀτελευτήτους καὶ διαρκεῖς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ—ἥτις ἑνότητος εἶνε σύμβολον—διαιρέσεις, καὶ βλέπω τὰς ἀλληλοκτονίας ἀδελφῶν, οἵτινες φέρουσιν ἀφόρητον ὄνειδος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ λύπην ἀπαραμύθητον εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ αἰσθάνομαι, ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξε μᾶλλον ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ἑνώσεως καὶ ἀδελφώσεως μεταξὺ τῶν ἁγίων καὶ ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δύνανται ν' ἀτενίζωσι τὸν ἀντικείμενον μετὰ θάρρους, τὸ ὁποῖον ἐμπνέει ἡ συναίσθησις τῆς ἰσχύος, μετὰ τῆς ἰσχύος, τὴν ὁποίαν φέρει ἡ ἑνότης, μετὰ τῆς ἑνότητος, ἣν δωρεῖται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Ἤδη ἔκτοτε προέβλεπε τὸ προφητικὸν τοῦ Ἀποστόλου ὄμμα τὰ σημεῖα τῆς ἐπερχομένης θυέλλης καὶ τοῦ φοβεροῦ πυρός, δι' ὧν ἔμελλον νὰ διέλθωσιν ἐκεῖναι αἱ πρωτογόνοι τῆς Μακεδονίας Ἐκκλησίαι καὶ πᾶσαι αἱ Ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐδίδασκε γράφων πρὸς τοὺς Φιλιππησίους τὸ μόνον μέσον, οὗτινος ἔχρῃζον καὶ ἐκεῖνοι καὶ χρῄζομεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἐξουδετερώσωμεν τὰς προσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ἑνότητα, ἑνότητα τοῦ Πνεύματος, ἑνότητα ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι καὶ μιᾷ ψυχῇ, ἑνότητα, καθ' ἣν ὅλαι αἱ Ἐκκλησίαι ὀφείλουσι νὰ λησμονήσωσι τὰς χωριζούσας αὐτὰς διακρίσεις καὶ ν' ἀποβάλωσι τὰς ἀνὰ μέσον αὐτῶν διαφοράς, ἂν θέλωσι νὰ γίνωσι κάτοχοι δυνάμεως, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ περιγραφῇ μόνον ὡς βάπτισμα ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρί.

— Ἡ λύσσα τοῦ ἐχθροῦ.— Ὁ διωγμὸς τῶν χριστιανῶν

Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν' οὐδέποτε ἡ πίεσις καὶ ἡ θύελλα ὑπῆρξαν μεγαλείτεραι, εἴπερ ποτε σήμερον καὶ πανταχοῦ μέν, ἔνθα ὁ ἐχθρὸς ὡς λέων ὠρυόμενος περιφέρεται ζητῶν τί νὰ καταπίῃ καὶ ἔνθα αἱ θρησκευτικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ ἔριδες μετὰ μυστηριώδους καὶ σχεδὸν εἰπεῖν διαβολικῆς πικρίας ἐξάπτουσι τὰ πάθη ἀνὰ μέσον τῶν ἁγίων καὶ ἐκλεκτῶν, καὶ λυμαίνονται τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, αἵτινες παρουσιάζουσι κατὰ τοὺς νῦν μάλιστα χρόνους τὸ οἰκτρὸν θέαμα οἰκίας διῃρημένης καθ' ἑαυτὴν καὶ βασιλείας μεμερισμένης καὶ βαινούσης εἰς προφανῆ ἐρήμωσιν καὶ καταστροφήν, ἀλλὰ καὶ παρ' ἡμῖν ἐνταῦθα ἐν τοῖς Μακεδονικοῖς τούτοις τόποις, ἔνθα οἱ καλούμενοι Χριστιανοὶ κατ' ἀκολουθίαν τῶν θρησκευτικῶν καὶ φυλετικῶν αὐτῶν ἐρίδων εἶνε πεπληρωμένοι τηλικαύτης ἐχθροπαθείας, ἥτις εἶνε ξένη καὶ οὐδ' ὀνομάζεται καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς ἐθνικοῖς καὶ ἀπίστοις, ἀφοῦ προβαίνουσι κατ' ἀλλήλων οἱ Χριστιανοὶ ἀδελφοὶ εἰς τὰ ἔσχατα τῆς κακεντρεχείας καὶ ἀθλιότητος, καὶ αἱ ἐν Χριστῷ κοινότητες διὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν λόγον συνταράσσονται καὶ κοχλάζουσιν ἐξ ἀγρίων κυμάτων ὀργῆς, ἐκδικήσεως, ἀντεγκλήσεων καὶ αἴσχους καὶ ὀνείδους ἀφορήτου.

Ἐκ τούτων πάντων καὶ ὁ πρὸς ἕνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν πόθος, ὃν ἔτρεφον πάντοτε ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ κατέστη ἀπαίτησις τὰ μέγιστα ἐπιτακτικὴ καὶ ἡ ἀξία τῶν μεγάλων ἀποφάσεων τοῦ πρὸς ἕνωσιν τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν Συνεδρίου τῶν ἐν Λαμβυθῷ ἐπισκόπων ἀπείρως πολύτιμος καὶ ἀνεκφράστως εὐλογημένη. Ἔστρεψα τὸν λογισμὸν καὶ τὴν καρδίαν μου πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ ἀνεμνήσθην τῶν πρὸς ἕνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν γενομένων ἐκείνων τῆς ὑμετέρας Ἐκκλησίας διαβημάτων. Πεποίθησιν δὲ τρέφων πάντοτε ἀκράδαντον ὅτι αἱ μεγάλαι τοῦ Συνεδρίου ἐκείνου ἀποφάσεις εὑρίσκονται ἐν πλήρει ἰσχύϊ, διότι προφανέστατα λόγοι ὑψίστου καὶ γενικωτάτου διὰ τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν ἐνδιαφέροντος καὶ ἀγάπης ὑπηγόρευσαν τὰς ὄντως μεγάλας χριστιανικὰς ἐκείνας ἀποφάσεις, ἐθεώρησα ἱερὸν καθῆκον νὰ προσέλθω πρῶτος, αἴρων τὸ κάλυμμα τῆς ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ὑφισταμένης ψυχρᾶς ἀδιαφορίας καὶ οἰκτρᾶς ἀγνωσίας καὶ θίγων χορδάς, αἵτινες ἀναμφιβόλως εὐγενῶς θέλουσι δονηθῇ ἐν ταῖς ἡμετέραις χριστιανικαῖς ψυχαῖς, ποιοῦμαι ἔκκλησιν εἰς τὰ μεγάλα ὑμῶν αἰσθήματα καὶ ὑποβάλλω τὰ ἀκόλουθα:

— Ἡ ἕνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν —Ἡ συνδιαλλαγή.—Τί δὲν ἔγεινε

Ἂν τὸ μέγα καὶ εὐλογημένον ἔργον τῆς τῶν Ἐκκλησιῶν ἑνώσεως μετὰ ὅλην δεκαετίαν ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς συγκροτήσεως τοῦ ἐν Λαμβυθῷ Συνεδρίου ἔστη ἀργὸν καὶ σχεδὸν εἰπεῖν οὐδὲ βῆμα ποδὸς τοὐλάχιστον ὡς πρὸς τὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς ἐχώρησε πρὸς τὰ ἔμπρός, ζητητέα τὰ κυριώτατα αἴτια καὶ ἐν τῇ ἀσημάντῳ μὲν καὶ σχεδὸν εἰπεῖν ἀνεπαισθήτῳ θεολογικῇ καὶ ἐκκλησιαστικῇ κινήσει, ἥτις χαρακτηρίζει τὰς δογματικὰς ἀποκεκρυσταλλωμένας καὶ μὴ τολμώσας οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ μετακινῶσιν ὅρια, ἃ καλῶς οἱ πατέρες αὐτῶν ἔθεντο, Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς ἀλλὰ κυρίως συγχωρήσατέ μοι νὰ εἴπω ἐν ἀγάπῃ, ἐν τῷ ὅτι αἱ τοῦ ὑμετέρου Συνεδρίου ἀποφάσεις ἄχρι ταύτης τῆς στιγμῆς χρονοτριβοῦσι, καθ' ὅσον ἐγὼ γνωρίζω, ἐν τῷ σταδίῳ τῶν λόγων, μήπω προβᾶσαι εἰς ἔργον καὶ ἐκτέλεσιν. Ἀνετέθη, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, τοῖς Ἀγγλικανοῖς ἐπισκόποις νὰ δράττωνται πάσης εὐκαιρίας πρὸς βεβαίωσιν, ὅτι εἶνε ἀλήθεια θεία καὶ ἐξ ἀποκαλύψεως, πάντες οἱ χριστιανοὶ ν' ἀποτελῶσι καὶ ὁρατῶς ἑνότητα' ἀνέλαβον οἱ Ἀγγλοεπίσκοποι, ὡς εἰδικὴ ἐπιτροπή, νὰ ἔρχωνται εἰς σχέσεις καὶ στενωτέραν καὶ ἐγγυτέραν συνεννόησιν, εἴτε προσωπικῶς εἴτε δι' ἐπιστολῶν μετὰ τῶν ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν. Πλὴν ὁπόσαι ἐκκλησιαστικαὶ καὶ ἄλλαι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν δεκαετίαν εὐκαιρίαι παρουσιασθεῖσαι ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀφέθησαν νὰ παρέλθωσιν ἀπαρατήρητοι ! Ἐνῷ, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐν Labeth Συνεδρίου, ἦτο ἐπιθυμητὸν νὰ τείνωσι πρῶτοι χεῖρα συνδιαλλαγῆς καὶ εὐκαίρως ἀκαίρως νὰ δράττωνται πάσης περιστάσεως πρὸς δυνατὴν κατόρθωσιν τοῦ μεγάλου τούτου τῆς ἑνώσεως ἔργου, ὅμως οὐδὲν ἢ ἐλάχιστα ἔπραξαν πρὸς ἐπίτευξιν ἐγγυτέρας ἀναμέσον τῶν ἐκκλησιῶν συνεννοήσεως, συνεννοήσεως, καθ' ἣν ὁ διεσπαρμένος λαὸς τοῦ Θεοῦ ταῖς εὐλογηταῖς αὐτοῦ προσπαθείαις εἰς ἓν σῶμα συναρμολογούμενος δι' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φρονήματος ἔμελλε νὰ ἐργασθῇ ἀπὸ κοινοῦ πρὸς ἕνωσιν καὶ ἑδραίωσιν τῆς ἐκκλησίας καὶ πρὸς σωτηρίαν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου.

Ὁ νῦν ἐν Κων)πόλει Πατριαρχεύων Πατριάρχης κύριος Ἰωακεὶμ ὁ Γ' εὐθὺς ἅμα τὸ δεύτερον ἀνῆλθε τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον ἐδημοσίευσε δι' ὑπομνήματος, ὃν ἔτρεφε καὶ τρέφει ἐν τῇ καρδίᾳ του πόθον πρὸς ἕνωσιν τῶν διεσπαρμένων καὶ κατὰ διαφόρους διευθύνσεις φερομένων μεγάλων καὶ κολοσσιαίων κλάδων τοῦ ἑνὸς κορμοῦ τοῦ παγκοσμίου χριστιανικοῦ δένδρου, ὑπὸ τὴν δροσοβόλον σκιὰν τοῦ ὁποίου κατασκηνοῦσιν ἑκατομμύρια πιστῶν. Ἀλλ' εἰς τὴν χριστιανικήν του φωνὴν οὔπω εἴδομεν ἀποκρινομένην παρήγορον καὶ χαρμόσυνον ἐκ μέρους τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ἀπάντησιν.

— Πανταχοῦ ἀπελπισία.— Ἡ παρέμβασις τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν ταῖς πατριαρχικαῖς Ἐκκλησίαις τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς Ἀντιοχείας καὶ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ ἐν ταῖς αὐτοκεφάλοις Ἐκκλησίαις Ἑλλάδος καὶ Κύπρου ἐπῆλθον ἀλλεπάλληλα γεγονότα, ζωηρῶς ἀπασχολήσαντα καθ' ἑκάστην ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίαν καὶ ἁπάσας ὁμοῦ τὰς ἐν Ἀνατολῇ Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας. Τανῦν ἔτι ἐν ταῖς Μακεδονικαῖς ἐπαρχίαις τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους πολλαὶ πληγαὶ διατηροῦνται ἀνοικταὶ ἐν τῷ σώματι τῆς Ἐκκλησίας καὶ φιλάνθρωπός τις Σαμαρείτης δὲν φαίνεται ὁδεύων κατὰ τὴν ἄγουσαν πρὸς τοὺς δεινοπαθοῦντας, ἵνα ἐπιθέσῃ τὰς πληγὰς τῶν ἐμπεσόντων εἰς τοὺς λῃστὰς ἐκλεκτῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ, ἐπιχέων οἶνον σωτηρίου καὶ ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ἐπὶ τὰς πληγὰς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οὕτως ἀφέθημεν ἕρμαιον δεινῶν καὶ βαρυτάτων δοκιμασιῶν πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου καὶ πρὸς ἀπαραμύθητον θλῖψιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, λαοὶ χριστιανικοὶ ἀδελφικοὶ καὶ ὧν ὕψιστος νόμος ἔδει νὰ ᾖ τὸ ζῆν ἐν ἀγάπῃ καὶ ἑνότητι καὶ ἔχειν ὡς βάσιν πίστεως καὶ ἑνότητος καὶ θεμέλιον ἐλπίδος ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φρόνημα τοῦ Χριστοῦ, φρόνημα, ὅπερ οὐχὶ ἀνθρώπιναι ἀδυναμίαι καὶ φυλετικὰ πάθη καὶ ἐθνικαὶ φιλοτιμίαι καὶ ὑστερολογισμοὶ ἐγκόσμιοι, ἀλλ' οὐδὲ ὅλης τῆς γεέννης ἡ καταχθόνιος δύναμις, οὐδὲ ὅλαι αἱ βαρεῖαι πύλαι τοῦ Ἅδου ἔπρεπε νὰ εἶνε ἱκαναὶ νὰ ματαιώσωσι καὶ διασπάσωσι καὶ ἀφανίσωσι. Ὁπόσον ν πᾶσι τούτοις ἐπιθυμητὴ καὶ παρήγορος, ἀλλὰ καὶ εὐλογητὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ γόνιμος εἰς μεγάλα ἀποτελέσματα ἤθελεν εἶσθαι ἡ φιλάδελφος πρὸς ἀλληλοσπαρασσομένους ἀδελφοὺς φωνὴ καὶ εἰλικρινὴς ἐν ταῖς ἡμετέραις ἐν Ἀνατολῇ διαμάχαις παρέμβασις τῆς Ὑμετέρας Ἐκκλησίας καὶ τῶν εὐσεβεστάτων αὐτῆς ἐπισκόπων, ὅσοι συμφώνως πρὸς τὰς μεγάλας ἀποφάσεις τοῦ Ὑμετέρου Συνεδρίου ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς διδασκαλίαν καὶ βεβαίωσιν, ὅτι εἶνε θέλημα Θεοῦ τὸ νὰ φρονῶμεν οἱ πάντες ἓν καὶ τὸ αὐτὸ καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς Θεολογικῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἀκριβείας, ὅπερ χαλεπώτερον, ἀλλὰ κυρίως ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς πρακτικῆς ἀγάπης καὶ ἁγνότητος καὶ ἑνότητος, τοῦθ' ὅπερ εἶνε τὸ ὕψιστον, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ δυσχερέστατον καθῆκον παντὸς χριστιανοῦ.

— Ὁ Ἅγιος ζητεῖ τὴν ὑποστήριξιν. Τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ ὁ Κανταβριγίας.

Φρονῶν, ὅτι τὸ μέγα καὶ εὐλογημένον ἔργον οὗτινος τὸ ἐν Λαμβηθῷ Συνέδριον κατεστοχάζετο, μένει εἰσέτι πόθος εὐσεβὴς καὶ ἀτέλεστος, ἀκριβῶς διότι ἡ κατόρθωσις του δὲν ἐπετεύχθη διὰ τῆς καλλιεργείας ἀγαθῶν προσωπικῶν σχέσεων ἀναμέσον τῶν λαῶν, ἀλλ' ἰδίᾳ τῶν ποιμένων ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν, προσέρχομαι πρῶτος, ἐλάχιστος ἐγὼ ἐπίσκοπος, ἔχων τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ καλῶμαι ποιμὴν τῆς πρώτης ἐν Εὐρώπῃ θεμελιωθείσης χριστιανικῆς Ἐκκλησίας τῶν Φιλίππων, καὶ αἴρων διὰ τοῦ παρόντος ταπεινοῦ μου γράμματος τὸ κάλυμμα τῆς ἀναμέσον τῶν ποιμένων τῆς Ὀρθοδόξου καὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας θλιβερᾶς ἀδιαφορίας, προτείνω πρῶτος τὴν δεξιάν, καὶ ἱκετεύω ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ μὴ ἀπωθήσητε αὐτήν, ὅσον καὶ ἂν εἶνε δεξιὰ ταπεινοῦ καὶ ἀφανοῦς Ἐπισκόπου, αἰτούμενος νὰ δοθῇ ἐξ Ὑμῶν τοιαύτη, ἧς τὰ μέγιστα χρῄζομεν οἱ Ἀνατολικοὶ Ἐπίσκοποι, καὶ ἰδίως οἱ ἐν τοῖς δεινῶς τεταραγμένοις τούτοις Μακεδονικοῖς οἰκοῦντες τόποις, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἀληθεῖς Ἐπίσκοποι, ὅσοι αἰσθάνονται, ὁπόσον ἐπείγουσα εἶνε ἡ ἀνάγκη τοῦ ἔχειν πάντας ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς ἑνότητος καὶ ἀγάπης, ἵνα ἐν τῇ ἑνότητι καὶ ἀγάπῃ ταύτῃ ἀποκτήσωμεν τὴν ἰσχύν, ἧς χρῄζομεν πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἀντικειμένου, πρὸς ἑδραίωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρὸς σωτηρίαν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, ἐν ᾧ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἡμᾶς ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ ποθούμενον καὶ ζητούμενον εἶνε νὰ μάθω πρῶτον' ἂν ἐγένετό τι ἔκτοτε καὶ γίνεται παρ' ὑμῶν ἀποτελεσματικὸν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ μεγίστου καὶ καλλίστου τούτου ἔργου τῆς τῶν Ἐκκλησιῶν ἑνώσεως' ἂν εἰς τὸ γιγνόμενον τοῦτο δύνανται καὶ τὰ ἀμυδρὰ φῶτα τῆς ταπεινῆς γνώσεως καὶ τοῦ ἱεροῦ ζήλου ἑνὸς Ὀρθοδόξου ἐπισκόπου νὰ συνεισενέγκωσι τὴν μικρὰν αὐτῶν συμβολήν, καίτοι ὁ ἐπίσκοπος οὗτος λαλεῖ οὐχὶ ἐν ὀνόματι τῆς ἑαυτοῦ Ἐκκλησίας, ἣν ἐκπροσωπεῖ ἡ Σύνοδος τῶν ἐπισκόπων μετὰ τοῦ Πατριάρχου παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ λαλεῖ τὰ ῥήματα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, ἥτις «πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει καὶ οὐδέποτε ἐκπίπτει», ταύτης δ' ἐσμὲν ὀφειλέται ἀδιακρίτως πρὸς ἅπαντας, μάλιστα δὲ τοὺς πιστούς, διότι τῆς βασιλείας ταύτης ἡ ἐπέκτασις δύναται μόνον, τὰς τραχείας ὁδοὺς ἀπεργαζομένη λείας, νὰ ὁδηγήσῃ ἡμᾶς εἰς τὴν εὐκταίαν καὶ τόσον ποθητὴν παρ' ὑμῖν ἕνωσιν' καὶ ἂν ὁ ἱδρυθεὶς κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1905 σωτηρίου ἔτους σύλλογος, «Ἀγγλορθοδόξων Ἐκκλησιῶν Ἕνωσις» ὀνομαζόμενος, ὁ τὴν δι' ἔργων οὐχὶ μόνον διὰ λόγων ἄρσιν καὶ ἐξομάλυνσιν τῶν δυσκολιῶν ἀναμέσον τῶν Ὀρθοδόξων καὶ τῶν Ἀγγλικανῶν καὶ τὴν στενωτέραν ἐπικοινωνίαν τῶν μελῶν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ὡς ὕψιστον αὐτοῦ σκοπὸν προταξάμενος, ἤρξατο ἐργαζόμενος πρακτικῶς καὶ τελεσφόρως καλλιεργῶν τὴν εὐκταίαν καὶ εὐεργετικὴν ἀναμέσον τῶν δύο Ἐκκλησιῶν τούτων ἐπικοινωνίαν' δεύτερον ἂν δὲν κεῖται μακρὰν τοῦ ἱεροῦ τῶν ὑμετέρων Σεβασμιωτάτων Ἐπισκόπων τούτων σκοποῦ νὰ ταπεινώσητε κατὰ μίμησιν τοῦ ἀρχιποιμένος Χριστοῦ ὑμᾶς αὐτοὺς μέχρι τοῦ βάθους τῶν ὑμετέρων συμφορῶν καὶ τῆς δυστυχίας, ἐν ᾗ παλαίουσι κατὰ τὰ δεινοπαθοῦντα ταῦτα Μακεδονικὰ μέρη μυριάδες ἀδελφῶν χριστιανῶν καὶ χρώμενοι τῇ ἰσχύϊ καὶ ἐξουσίᾳ, ἧς ἐστὲ κάτοχοι ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ εὐγενεῖ ὑμῶν ἔθνει, νὰ ἐνεργήσητε καὶ τεθῇ οὕτω φραγμὸς εἰς τὴν ἀλληλοκτονίαν ἀδελφῶν, πατασσομένων τῶν χειρῶν ἀδίκων ἀρξαμένων πρῶτον, καὶ στειρεύσωσιν αἱ πηγαὶ τῆς κακοδαιμονίας τῶν κατὰ Ἀνατολὰς Ἐκκλησιῶν καὶ ἀποδοθῇ ἡ εἰρήνη καὶ ἀγάπη καὶ ὁμοφροσύνη ἀνὰ μέσον τῶν ἀλληλοσπαρασσομένων τέκνων μιᾶς κοινῆς Μητρός, τοῦθ' ὅπερ ἔσται ἀσφαλέστατος καὶ περὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως ἀρραβὼν καὶ ἐγγύησις, ἀλλ' ἅμα καὶ ὕψιστος τίτλος χριστιανικῆς δόξης διὰ τοὺς κάλλιστον μέλημα καὶ πόθον τὴν τῶν Ἐκκλησιῶν ἕνωσιν τρέφοντας ἐν ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς Ἀγγλικανικοὺς ἐπισκόπους.

— Ὁ ἐπίλογος

Ἀδίστακτον τρέφων τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν θέλετε παρίδει τὴν θερμὴν ταύτην ἱκεσίαν Ἐπισκόπου, ὃν φονοκτονία ἀδελφικὴ ἀναγκάζει νὰ στρέψῃ τὸν λογισμὸν πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς χριστιανικῆς ἐκείνης Ἐκκλησίας, ἥτις τηλικοῦτον τρέφει πόθον πρὸς τὴν ἀδελφικὴν χριστιανικὴν ἀγάπην καὶ πρὸς τὴν τῶν πάντων ἕνωσιν ἔρωτα, καὶ τόσον διακαῶς ποθεῖ καὶ ἐργάζεται ὅπως ἅπασαι αἱ Ἐκκλησίαι λησμονήσωσι τὰς χωριζούσας αὐτὰς διαιρέσεις καὶ σπουδάσωσι τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης καὶ ἀποτελέσωσιν ἓν σῶμα καὶ ἓν πνεῦμα ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως αὐτῶν», διότι «Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα, εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων ἐν πᾶσιν ἡμῖν».

Ἐξαιτοῦμαι τὰς ἀδελφικὰς εὐχὰς τῆς ὑμετέρας Σεβασμιωτάτης Κορυφῆς, καὶ εὔχομαι ὅπως «ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ μετὰ τοῦ πνεύματός σου», ἀδελφὲ ἐν Χριστῷ. Ἀμήν.

Ἐν Δράμᾳ κατὰ μῆνα Ἰούλιον τοῦ σωτηρίου ἔτους 1907.

Τῆς ὑμετέρας Σεβασμιωτάτης καὶ περισπουδάστου μοι ἀγάπης

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
καὶ πρόθυμος

† Ὁ Δράμας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΘΝΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Η ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΟΥ ΗΡΩΙΚΟΥ ΣΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΓΙΓΑΝΤΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Κάθε βῆμα ἐμετρεῖτο μὲ ἕνα θάνατον εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐκείνην ἔφοδον τῶν παλληκαριῶν. Εἰς τὰς λάμψεις τῶν πυροβολισμῶν ἐφωτίζοντο ὠχρά, ἐκστατικὰ καὶ ἔντρομα τὰ πρόσωπα τῶν Τούρκων, ὄπισθεν τῶν ὁποίων μία ἀπότομος κλίσις βράχων ἔκλειε πᾶσαν ὑποχώρησιν. Καὶ ὁ δειλότερος εἰς στιγμὰς τινας παρομοίας γίνεται γενναῖος. Ἐμπρὸς ποτάμιο φλογῶν ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ καρυοφύλλια καὶ πίσω ἕνας κρημνός. Καὶ ἡ ὤμορφη καὶ ἀτρόμητη Δροσοῦλα ἐχάρασσε πάνταἔμπρος τὸν αἱματηρὸν καὶ φλογισμένον δρόμον. Γύρω της ὁ Δράκος καὶ τὰ παλληκάρια του ἐπροχώρουν θαυμάζοντες τὴν ἀνδρείαν κόρην, τὴν ὁποίαν ἐπερνοῦσαν γιὰ ἄνδρα.

Ἔφθασαν σιγὰ σιγά, κτυπῶντες καὶ κτυπώμενοι καὶ πληρώνοντες κάθε πάτημα πρὸς τὰ ἐμπρὸς μὲ μίαν πληγὴν ἐμπρὸς εἰς τὰ στόματα τῶν τουρκικῶν ὅπλων. Εἰς μίαν στιγμὴν ποῦ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων, αἱ φωναὶ καὶ τῶν ὅπλων ἡ τρομερὰ ῥητορικὴ εἶχε φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον πληγώνουσα τὴν ἡσυχίαν τῆς νυκτός, ἕνα «ἄχ !» ἐπνίγηκε μέσα εἰς τὸν θόρυβον. Τὰ μακρυὰ μαλλιὰ τῆς Δροσούλας ἐκυμάτισαν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ τὸ κεφάλι της, καθὼς ἔπεφτε πληγωμένη, ἐκύτταξεν ἐπάνω πρὸς τὸν καθρέπτην τοῦ νυκτερινοῦ ἡσύχου οὐρανοῦ.

— Στὰ χέρια του

Ἡ Δροσοῦλα ἐπληγώθη. Καὶ εἰς τὸ κάτασπρον ὑποκάμισόν της ἐκέντησε τὸ αἷμα ἕνα παράξενον λουλοῦδι. Ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια τοῦ ἀγαπημένου της γιατὶ μυστικὰ ἀόρατα νήματα δένουν τὲς ψυχὲς ποῦ ἀγαπῶνται, καθὼς καὶ τὰ σώματα.

— Μωρὲ ἕνα παλληκάρι !... εἶπεν ὁ Δράκος, καὶ κάποιο αἴσθημα παράξενο τὸν ἔκαμε νὰ βάλῃ στὴ θήκη τὴν πάλα του καὶ νὰ τραβηχθῇ πίσω κρατῶντας στὴν ἀγκαλιά του τὸ τολμηρὸ παλληκάρι, ποῦ εἶχεν ἀνοίξει μὲ τόσην ἀνδρείαν τὸν δρόμον πρὸς τὰ ἐμπρός. Καὶ τὰ ντουφέκια ἐμαίνοντο καὶ ὁ χάρος ἑτοίμαζεν ἕνα ἀπὸ τὰ πλούσιά του δεῖπνα. Ἔτσι, φέρων τὸ γλυκὺ φορτίον ὁ Δράκος, ἔφθασε σ' ἕνα φυσικὸ ταμπούρι ἀπὸ βράχους. Ἐκεῖ ἔσκυψε νὰ γνωρίσῃ τὸ παλληκάρι. Τὰ μάτια του κολλημένα περίεργα ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Δροσούλας ἐμοίαζαν σὰν μάτια ὑπνοβάτου, γιὰ μιὰ στιγμὴ ποῦ τὴν ἀνεγνώρισε :

— Ἀχ ! ἐσὺ 'σαι γλυκειά μου ἀγάπη :... Ἄργε νὰ σβύσῃς, γιατὶ θὰ σ' ἀκολουθήσω !... Καὶ τὰ χείλη του ἀναμμένα ἐκόλλησαν ἐπάνω στὰ δικά της, σὰν νὰ ἤθελαν νὰ τῆς δώσουν πνοήν... Ἐστάθηκε λίγο καὶ τὴν ἐξήτασεν. Εἶχεν ἕνα τραῦμα βαθὺ στὴν δεξιάν της πλευράν. Τὸ μολύβι τοῦ Τούρκου εἶχε βεβηλώσει τὰ παρθενικὰ στήθη καὶ ἔτσι ἡ Δροσοῦλα δὲν πρωτοηγγίχθη ἀπὸ χέρι ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἀπὸ πυρωμένο βόλι ἑνὸς πολεμιστοῦ. Ἔπειτα ὁ Δράκος τὴν ἐπῆρε καὶ φεύγοντας μέσα ἀπὸ δένδρα, λαγγάδια καὶ ρεμματιές, τὴν ἔφερνε γοργὰ πρὸς τὸ Ἀλσοχῶρι, τόσο γρήγορα, ποῦ λὲς καὶ προσπαθοῦσε νὰ ξεφύγῃ τὸν χάρο ποῦ τὴν κυνηγοῦσε.

— Καλλίτερα κοντά σου

Ἔφθασαν στὸ μικρὸ σπητάκι, ποῦ τὸ προστάτευεν ἕνας θεόρατος γέρος πλάτανος, τὸ σπητάκι, ποῦ τὸν περασμένον χειμῶνα ἔπλεξαν τὴν ὡραίαν ἱστορίαν τῆς ἀγάπης των. Ἐκεῖ τὴν ἄφησεν ἐπάνω εἰς ἕνα φτωχικὸν διβανάκι καὶ ἐπεριποιήθη τὴν πληγήν της. Καὶ τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς νυκτὸς ἕως τὴν αὐγὴν ἐπαράστεκεν ἐπάνω ἀπὸ τὸ κρεββάτι της, σὰν στὸ καρασοῦλι, ἔχων εἰς τὸ πρόσωπόν του μίαν ὡραίαν θλῖψιν, θλῖψιν ἀγγέλου. Καὶ ὅταν ἐχάραξεν ἡ ἡμέρα καὶ ἀπὸ τὸν πυρετικὸν ὕπνον της ἐξύπνησε τρομαγμένη ἡ Δροσοῦλα, τὸν εἶδε νὰ προσμένῃ ἐκεῖ, καὶ γελαστή, καθὼς χειμωνιάτικη ἡμέρα μὲ γεμάτην ἥλιον, τοῦ εἶπε ψιθυριστά:

— Καλλίτερα κοντά σου πεθαμένη, παρὰ μακρυά σου ζωντανή...

— Ἄφαντος ὁ ἀρχηγὸς

Ὡς τόσο εἰς τὸν τόπον τοῦ πολέμου ἡ νίκη ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ σκοτάδια τῆς νυκτὸς ἐγελοῦσε κατὰ τὸ μέρος τῶν ἀνδρείων Σουλιωτῶν. Περισσότεροι ἀπὸ διακοσίους Τούρκους ἐκυλίσθησαν εἰς τὸν κρημνόν, ἀφοῦ τοὺς ἀπώθησαν οἱ Ἕλληνες. Ἐκεῖ μέσα εἰς τὰ σκοτάδια τῆς ρεμματιᾶς οἱ πεινασμένοι καὶ πολιορκημένοι Σουλιῶται ἔστειλαν τοὺς χορτασμένους πολιορκητάς, τοὺς πιστοὺς τοῦ Μωάμεθ, νὰ ὀνειρευθοῦν εἰς τὸ ἀτελείωτον ὄνειρον τοῦ θανάτου τὸ πιλάφι καὶ τὰ οὐρὶ τοῦ παραδείσου των. Ἀπὸ τὴν στιγμήν, ποῦ ἀπέσυρε πληγωμένην τὴν Δροσοῦλαν ἀπὸ τὸ πεδίον τοῦ πολέμου ὁ ἀρχηγὸς Δράκος ἐχάθη ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ πολέμου. Καὶ ὅταν ἡ νυκτερινὴ ἔφοδος τῶν Τούρκων ἐτελείωσε μὲ τὸν οἰκτρότερον τρόπον καὶ ἀφοῦ δὲν ηὗρεν οὔτε ἕνα ὄρθιον ἡ ἀνατείλασα αὐγή, τὰ παλληκάρια τοῦ Σουλίου ἐμετρήθησαν. Ὁ Δράκος ἐπερνοῦσε γιὰ σκοτωμένος καὶ μάταια τὸν ἀνεζήτησαν στοὺς βράχους καὶ τὴν γεμάτην ἀπὸ πτώματα Τούρκων χαράδραν. Ἐντελῶς μάταια. Δὲν τὸν εὕρισκαν πουθενά. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐτόλμα νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι ὁ γενναῖος ἀρχηγὸς εἶχεν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν τόπον τῆς μάχης, εἰς στιγμὴν ποῦ ὅλοι οἱ σύντροφοί του προεκινδύνευαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Τὸ πρωὶ κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα εἰς τὸ προαύλιον τῆς ἐκκλησίας, οἱ γενναῖοι πολεμισταὶ ἀνεπαύοντο. Ἀλλὰ μίαν ἀνάπαυσιν ποῦ ὡμοίαζεν ὡς δεύτερος ἀγών. Ἐκαθάριζαν τὰ τουφέκια των καὶ τὸ τραγοῦδί των συνώδευε τὴν ἐργασίαν αὐτήν, ἕνα τραγοῦδι, ποῦ σὰν νὰ ἔβγαινεν ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῶν στοιχειωμένων βουνῶν καὶ τῶν πηγῶν τὰ κελαρύσματα. Ἐπάνω εἰς μίαν στροφὴν ἔφθασε καὶ ὁ Δράκος χλωμὸς καὶ καταβεβλημένος. Ὅλοι ξαφνιάστηκαν.

— Καλῶς τὸν καπετάνιο!.. ἐφώναξαν μ' ἕνα στόμα ὅλοι. Ὅλο τ' ἀσκέρι ἐσουσουριάστηκε καὶ τὰ κλάμματα μὲ τὸ στανιὸ κρατᾶμε. Σὲ περνάγαμε γιὰ πεθαμένο.

— Καλλίτερα νὰ πέθαινα, ἀπήντησεν ὁ Δράκος λυπημένος.

Ὁ καπετὰν Ζέρβας ἐξερέθηξε. Ὁ Δράκος τὸν ἐκύτταξε λοξά.

— Δὲν τὸν ξέρω τὸ φόβο ἀκόμη στὴ ζωή μου, καπετὰν Ζέρβα, εἶπεν ὁ Δράκος. Δὲν φεύγω ἐγώ, καὶ στ' ἀπόδειξα καὶ σ' ἀποδείχνω ἂν θές!.. Ἕνα παλληκάρι ἐγλύτωσα ποῦ μέτα στὴ φωτιὰ ἔπεσε μὲ τὰ μοῦτρα, κι' ἤτανε σὰν τὴ βάττο ποῦ καίγεται καὶ δὲν καίγεται, ὅπως λένε καὶ στὴν ἐκκλησιά.

— Καὶ ποῦνε τώρα τὸ παλληκάρι αὐτοῦνο; ἠρώτησεν ὁ Ζέρβας.

— Τὤχω γιὰ νὰ γιάνῃ στὸ σπῆτί μου, εἶπεν ὁ Δράκος καὶ ἐσώπασε.

Ὅλοι ἐσώπασαν. Σὲ λίγο ποδοβολητὸς ἀλόγων ἔφτανε ἀπὸ κάπου καὶ ὁλοιάλαφιασμένοι ἔστριψαν πρὸς τὸ μέρος τῶν ἤχων. Ἤ' ανε τέσσερες ἱππεῖς Τοῦρκοι. Ὅλοι ἔκαμαν μίαν κίνησιν πρὸς τὰ ὅπλα, ἀλλὰ καὶ ἀνεχαιτίσθησαν. Εἶδαν νὰ κρατοῦν μίαν ἄσπρην ποδιὰ σ' ἕνα καλάμι—σημεῖον εἰρήνης—καὶ νὰ φωνάζουν. Ἐρχόντουσαν μὲ ἀποστολὴ ἀπὸ τὸν πασσᾶ. Τὰ παλληκάρια ἐκάθησαν, οἱ Τοῦρκοι ἔφθασαν, ξαπέζεψαν καὶ ἐστάθησαν ἐμπρὸς στοὺς καπεταναίους. Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἀγγελιαφόρους μὲ τόνον σοβαρὸν καὶ δεσποτικὸν εἶπε τὰ ἐξῆς, ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς ἀρχηγούς:

ΑΥΡΙΟΝ

Ὁ Πασσᾶς προστάζει νὰ παραδοθοῦν. — Οἱ ὅροι τοῦ Ἀλῆ καὶ οἱ ὅροι τῶν Σουλιωτῶν.—Καὶ πάλιν ἡ Δροσοῦλα. — Ἕνας ἄνθρωπος κατὰ τῶν ἡρώων. — Ὁ Ὀθέλλος τοῦ Σουλίου.

ΚΕΡΔΟΣ 363100 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναί ! 363,100 δραχμὰς ἔδωκε μέχρι τοῦδε τὸ γραφεῖον τοῦ τραπεζομεσίτου κ. **Ἰω. Φωτίου** εἰς τοὺς πελάτας του. Ἤτοι ἐκ τῶν ἀγοραστῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν ἐκ τοῦ γραφείου του ἔχουσι κερδίσει διάφορα ποσὰ ἀνερχόμενα εἰς τὸν στρογγυλὸν ἀριθμὸν τῶν 363,100 δραχμῶν.

Ὁ κ. **Ἰω. Φωτίου** θέλει ν' ἀναβιβάσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς 1,000,000 καὶ καλεῖ τοὺς θέλοντας νὰ ἀγοράσωσι τοιαύτην νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ τυχηρόν του γραφεῖον, ὅπου πάντως θὰ κληρωθῇ μετ' ἀμοιβῆς ὁμολογία τις, καὶ τί χαρὰ νὰ εἶνε ἡ πρώτη μὲ τὰς 70,000 χρυσᾶς δρ. τὴν 18 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. ὅτε γενήσεται ἡ κλήρωσις.

Ὡσαύτως ἐγγράφονται μέλη τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ι. Φωτίου «Ταμιευτηρίου» διὰ τὸν Λαόν, ἀναγνωρισθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1906 Β. Διατάγματος μὲ διδράχμους μηνιαίας καταθέσεις.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

ΒΙΕΝΝΗ, 10 Σεπτεμβρίου.— Ἀγγέλλεται ἐκ Κων)πόλεως, ὅτι ὁ Χιλμῆ πασσᾶς καὶ οἱ λοιποὶ πράκτορες τῶν Δυνάμεων εὑρίσκονται ἀπὸ τῆς 14 τρέχοντος ἐν Καστορίᾳ, ὅπου ἔλαβον πλεῖστα μέτρα πρὸς εἰρήνευσιν τοῦ διαμερίσματος τούτου.

Ἕτερον τηλεγράφημα τουρκικῆς πηγῆς λέγει, ὅτι κατόπιν τοῦ φόνου τῶν 8 Βουλγάρων περὶ τὴν Θεσσαλονίκην νεαροί τινες Ἕλληνες καί τινες Μουσουλμᾶνοι συνελήφθησαν.

Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους φόνους 7 Βουλγάρων εἰς τὸ Μοναστήριον, ὑπάρχουν πλεῖσται ἐνδείξεις καθιστῶσαι πιστευτόν, ὅτι τὸ ἔγκλημα διεπράχθη ὑπὸ Τουρκικῆς συμμορίας.

(Ἀθ. Πρ.)

Η ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΒΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 10 Σεπτεμβρίου.—Τέσσαρες ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ μεταβαίνουσιν εἰς Γαλλίαν πρὸς σπουδὴν τοῦ χειρισμοῦ τῶν πυροβόλων.

Τέσσαρες ταγματάρχαι τῶν Γεν. Ἐπιτελῶν καὶ τρεῖς ἀξιωματικοὶ τοῦ ἱππικοῦ θὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπίσης ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὸν Γαλλικὸν στρατόν.

(Ἀθ. Πρακτ).

ΤΑ ΕΝ ΜΑΡΟΚΚΩ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10 Σεπτεμβρίου.—Τηλεγραφήματα ἐκ Καζαμπλάνκας ἀγγέλλουσιν, ὅτι ὁ στρατηγὸς Δρουδ ἐβομβάρδισε καὶ ἐπυρπόλησε τὸ Μαροκκινὸν στρατόπεδον τοῦ Ἰβραὴμ Εὐμές.

Οἱ Γάλλοι ἠρίθμησαν 1 νεκρὸν καὶ δέκα τραυματίας.

(Ἀθ. Πρακτ.)

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

Ἀνεγράφη ὑπό τινων συναδέλφων, ὅτι ἡ ἐγκατάστασις τῶν προσφύγων εἰς τὰ χωρία Χατζημουσταρᾶ καὶ Κεσερλῆ, ὅπου θὰ ἱδρυθοῦν αἱ Νέαι Καρυαί, θὰ ἀναβληθῇ ἐπί τινα χρόνον.

Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας, τὸ τοιοῦτον δὲν εἶνε ἀληθές, τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον εἰς τὰ ἐν λόγῳ χωρία ἐγκατεστάθησαν ἤδη πλέον τῶν 200 οἰκογενειῶν, ἔχουν δὲ ἀνεγερθῇ ὑπὸ τῶν ἐγκατασταθέντων προσφύγων προσωρινῶς ξύλινα παραπήγματα. Ἐκτὸς τούτου οἱ ἐγκατασταθέντες εἰς τὰς Νέας Καρυὰς πρόσφυγες ἔχουν μεθ' ἑαυτῶν ἤδη ἀναλόγους ἀροτῆρας βοῦς διὰ νὰ ἀρχίσουν τὴν σποράν των. Μετά τινα καιρόν, ἀφοῦ διευθετηθοῦν ἐκκρεμῆ τινα ζητήματα, θὰ γείνῃ ἡ διανομὴ τῶν κτημάτων κατὰ κλήρους.

—Ἄλλος συνοικισμὸς παρὰ τὸν Ἀλμυρὸν

Εἶνε γνωστὸν ἤδη, ὅτι οἱ πρόσφυγες Βάρνης, Σωζουπόλεως καὶ Εὐσταθιουπόλεως δι' ἀναφορᾶς των πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐζήτησαν νὰ ἐγκατασταθοῦν εἴς τι παρὰ τὸν Ἀλμυρὸν κτῆμα, ἀνῆκον εἰς τὴν κοινότητα Ἀλμυροῦ. Τὸ Ὑπουργεῖον προέβη εἰς τὰ ἀναγκαῖα διαβήματα διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ κτήματος τούτου, ἡ δὲ κοινότης ἀπήντησεν, ὅτι διὰ τοιοῦτον ἐθνικὸν σκοπὸν δύναται νὰ δωρήσῃ τὸ κτῆμα.

Ἐπειδὴ ὅμως μία τοιαύτη δωρεὰ κοινότητος προαπῄτει τὴν ἔγγραφον συγκατάθεσιν τῶν 2)3 τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος καὶ ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον εἶνε δύσκολον, ἂν μὴ ἀνέφικτον, ἡ Κυβέρνησις προετίμησε ν' ἀγοράσῃ τὸ κτῆμα. Τὸ σχετικὸν συμβόλαιον ἐγένετο ἤδη, ἡ δὲ ἐγκατάστασις θ' ἀρχίσῃ λίαν προσεχῶς.

—Ἐγκατάστασις ἄλλων προσφύγων

Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας, αἱ ἐργασίαι πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων εἰς τὰ Στεφανοβίκεια προχωροῦν ἀπροσκόπτως.

Ἤδη ἤρχισεν ἡ ἐγκατάστασις πολλῶν οἰκογενειῶν εἰς Ἀκ Σαράγι καὶ Ὀκ Ζουλάρ, μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας θ' ἀρχίσῃ ἡ ἐγκατάστασις καὶ εἰς τὰ ἄλλα χωρία τῶν Στεφανοβικείων.

—Ἡ «Νέα Ἀγχίαλος»

Μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας θὰ γείνῃ ἐν πάσῃ ἐπισημότητι ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τῆς «Νέας Ἀγχιάλου».

Κατ' αὐτὴν θὰ παραστῶσιν ἐπισήμως αἱ ἀρχαὶ Βόλου μετὰ τοῦ ἐπισκόπου Δημητριάδος καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν προσφύγων.

ΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΜΑΧΗΤΙΚ

Η ΣΚΟΠΟΒΟΛΙ

Χθὲς τὴν πρωΐαν καὶ τὸ ἀπόγευμ 1ον τάγμα τοῦ 1ου συντάγματος ἐ λεσεν ἀριστερᾶ τῆς θέσεως Γουδῆ γυμ λόχου καὶ μαχητικῆς τάξεως. Τ τάγμα τοῦ 7ου συντάγματος ἐξετέλεσ κρὰν ψευδομάχην καὶ γυμνάσια μα κῆς.

Η ΨΕΥΔΟΜΑΧΗ

Τὸ θέμα τῆς ψευδομάχης ἐδόθη τοῦ συνταγματάρχου κ. Τσήτσου, ἦτο κατάληψις μιᾶς ἐπαύλεως, κατεχο ὑπὸ ἐχθροῦ εἰκονικοῦ.

Οἱ τέσσαρες λόχοι ἀνεπτύχθησαν σως εἰς πορείαν μάχης καὶ οἱ μὲν 2ο 3ος διηυθύνθησαν πρὸς τὰ ἀριστερᾶ, πρὸς τὰ δεξιᾶ καὶ ὁ 1ος ἀνέλαβε τὴν εὐθεῖαν ἐπίθεσιν.

Τὸ σχέδιον τῆς καταλήψεως τῆς λεως καὶ τῆς ἐκτοπίσεως καὶ κατα φῆς τοῦ ἐχθροῦ ἐξετελέσθη ἐπιτυχέσ καταληφθείσης δι' ἐφόδου καὶ τῶν τ ρων λόχων.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ

Τὸ 2ον τάγμα τοῦ 1ου συντάγ καὶ τὸ 2ον τοῦ 7ου ἐξησκήθησαν εἰ μνάσια σκοποβολῆς ἐξ ἀποστάσεως καὶ 400 μέτρων κατ' ἀνδρεικέλλων.

Πρῶτον ἐξησκήθησαν εἰς τὴν ταύτην ἐν στάσει, κατόπιν δὲ καὶ ἐν σει ἐνῷ δηλαδὴ οἱ ἄνδρες ἐπροχωρο πορεία μάχης τοὺς ἐδίδετο τὸ παράγ νὰ σταθοῦν καὶ νὰ πυροβολήσουν δε ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Μόλις ἐδίδετο τὸ παράγγελμα δρες ἐλάμβανον οἱανδήποτε στάσιν ἤ ἕκαστος καὶ ἔβαλλον κατὰ τῶν ἀ κέλλων ταχὺ πῦρ, τὰς 10 δηλαδὴ ἐν διαστήματι 45 δευτερολέπτων.

Τὰ δύο ταῦτα τάγματα ἐπεράτωσ τὸς τῆς χθὲς τὰ γυμνάσια ταῦτα.

Η ΕΞΑΡΤΥΣΙΣ

Ἡ Γεν. Διοίκησις τοῦ Στρατοῦ ξεν, ὅπως ἐφοδιασθῶσι δι' ἐξαρτύσ ἔφεδροι χάριν τῶν μετ' ὀλίγον ἀρχο γενικωτέρων γυμνασίων.

Χάριν τῶν γυμνασίων θὰ μετα μεύσῃ εἰς τὸ τέλος τῆς προσεχοῦς μάδος εἰς τὸ Λαύριον μικτὸν ἀπόσ στρατοῦ, ὅπως ἐξεικονίσῃ τὸν ἐ κατὰ τὰς γενησομένας ψευδομάχας.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Καθ' ἃ ἐγνώσθη θετικῶς, ἡ θ μηγὸς «Σφακτηρία», ἐφ' ἧς ἐπ νων ἀνεχώρησε προχθὲς ἡ Α. Υ. ὁ δοχος, κατηυθύνθη εἰς Μεσολόγ

Ἡ Α. Ὑψηλότης θὰ παραστ θανῶς κατὰ τὴν τέλεσιν ψευδομ μεταξὺ Μεσολογγίου καὶ Κλεισο τὴν ὁποίαν θὰ παρακολουθήσῃ ἐκεῖ μεταβὰς Γάλλος στρατιω ἀκόλουθος κόμης δὲ Μπρεμὸν Ἀρς.

Ἐκεῖθεν ἡ Α. Ὑψηλότης θὰ τευθυνθῇ εἰς Κέρκυραν, ὁπόθεν φοῦ ἐπιθεωρήσῃ τὸ 10ον σύντ κατὰ τὰ γυμνάσια, θὰ ἀναχωρήσῃ Τετάρτην, πιθανώτατα μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Ὁ Διάδοχος καὶ ὁ Πρωθυπου θὰ εὑρίσκωνται ἐνταῦθα τὴν Πέμ τὸ ἑσπέρας.

Ἡ Α. Υ. ἀφοῦ παραμείνῃ τὴν ρασκευὴν εἰς τὸ Τατόϊ, θ' ἀναχ σῃ δι' ἐκτάκτου τραίνου τοῦ Α δαϊκοῦ, ὅπερ θὰ τὸν φέρῃ μ Στυλίδος.

Ἐκεῖθεν ἡ Α. Υ. θὰ μεταβῇ ἀ πλοϊκῶς—πιθανώτατα διὰ τῆς «Θ λης»—εἰς Βόλον καὶ δι' ἐκτάκ τραίνου τοῦ σιδηροδρόμου Θεσσα εἰς Λάρισαν χάριν τῶν ἐκεῖ τελεσ σομένων γυμνασίων.

ΕΠΙΘΕΣΙΣ

ΚΑΤΑΛΕΜΒΟΥΧΩ

ΥΠ' ΑΓΝΩΣΤΩΝ

Οἱ ἐκ Σπετσῶν ἁλιεῖς Λάμπρος γελῆς, Κ. Κροκόδειλος καὶ Ἰω. Κρ διώτης, παρουσιασθέντες χθὲς εἰς τὴν στυνομίαν Πειραιῶς, ἀνέφεραν ὅτι, ἡλίευον προχθὲς τὴν νύκτα εἰς τὴν θ Ἅγιος Νικόλαος τῶν Καλυβίων Κουβ πλησίον τῆς ξηρᾶς εὑρισκόμενοι, κα εἶχον ἀποστείλει τὸν σύντροφόν των Μ Κροκόδειλον ὅπως πωλήσῃ ἰχθῦς, π εκλήθησαν παρ' ἀγνώστου φουστανελ φόρου ὡπλισμένου δι' ὅπλου Γκρᾶ, ἵνα ἐξέλθωσιν εἰς τὴν ξηραν. Οὗτοι ἐξῆλ ἀλλ' ἰδόντες, ὅτι ὁ ἄγνωστος εἶχε κα διαθέσεις, διότι ἐπρότεινε τὸ ὅπλον διὰ πυροβολήσῃ, ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θαλ σαν καὶ κόψαντες τὸ σχοινίον, δι' οὗ δεδεμένον τὸ πλοιάριον εἴς τινα βρα πλησίον τῆς ξηρᾶς, διηυθύνθησαν πρὸ ο κολυμβῶντες ἐνῷ ὁ ἄγνωστος ἐπυροβόλ ἐπανειλημμένως κατ' αὐτῶν εὐτυχῶς ἐπιτυχῶς.

Τὴν πρωΐαν τῆς χθὲς ἐπλησίασαν πάλιν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπως παρα δῶσι τὸν σύντροφόν των, ὅστις εὑρίσκ εἰς τὴν ἀκτήν, καὶ τῷ διηγήθησαν τ' ἀ τέρω, παρακαλέσαντες αὐτὸν συνάμα μεταβῇ καὶ παραλάβῃ τὴν ἄγκυραν

Cent-dixième année. LIBERTÉ ET PATRIE N° 226 — Mardi 24 septembre 1907

RÉDACTION
ADMINISTRATION
BUREAU D'ABONNEMENTS
Rue Pépinet, 3.

On s'abonne dans tous les bureaux de poste.
Les abonnements partent du 1er ou du 15 de chaque mois.

PRIX D'ABONNEMENT

	Un an	6 mois	3 mois
Suisse.....	Fr. 20 —	10 50	5 50
Union postale....	» 36 —	18 50	9 50

Prix du numéro : **10** centimes.

Gazette de Lausanne
ET JOURNAL SUISSE

FONDÉE EN 1798

ANNONCES
Agence de publicité
HAASENSTEIN & VOGLER
LAUSANNE
Montreux, Genève, Neuchâtel, Chaux-de-Fonds, Fribourg, St-Imier, Delémont, Porrentruy, Sion, Bâle, Berne, Zurich, St-Gall, Lucerne, Lugano, Coire et succursales à l'étranger.

PRIX DES ANNONCES

Pour la Suisse....	25 centimes	la ligne ou son espace (corps 7)
Pour l'étranger...	30 »	
Réclames	1 franc	

Toute lettre et tout envoi doivent être affranchis.

Lausanne, 24 septembre.

Radicaux et socialistes.

Lettre de Paris

Paris, 22 septembre.

La question de la rupture entre les radicaux et les socialistes reste la préoccupation dominante de la politique intérieure, et il n'y a rien autre chose à faire qu'à noter au jour le jour les incidents qui se produisent. Il est assez facile de démêler deux courants, non pas complètement opposés, mais légèrement divergents. Tous les radicaux sont d'accord sur la nécessité de la rupture parlementaire, et cela s'explique aisément : ils ont la force parlementaire suffisante pour gouverner tout seuls ; tous ne sont pas d'accord sur la nécessité de la rupture électorale, et cela ne s'explique pas moins bien : ils n'ont pas la force électorale suffisante pour triompher tout seuls. Toute la question est de savoir si l'on peut rompre à la Chambre sans rompre dans le pays, si l'on peut passer quatre ans à se donner des coups pour se réconcilier devant les urnes.

Nous serons peut-être fixés, après le congrès du parti radical et radical-socialiste, sur la tendance qui prévaudra, et nous saurons si les radicaux entendent continuer à mériter le mot cruel de Waldeck-Rousseau sur « les serviteurs qui cachent avec soin leur subordination à côté des maîtres véritables qui mettent une certaine cruauté à proclamer leur maîtrise ».

En attendant le congrès, nous avons le « convent » maçonnique, et il est assez difficile d'y recueillir une indication précise. D'une part, nous apprenons qu'un M. Chauvin, qui doit être le député de Seine-et-Marne, a mis les radicaux en garde contre l'envahissement des modérés et a préconisé l'entente avec les socialistes. D'autre part, nous apprenons que les candidats collectivistes qui s'étaient présentés aux fonctions d'orateur, surveillant, etc., en concurrence avec les radicaux, ont été battus à de fortes majorités ; mais il faut ajouter que les radicaux ont d'eux-mêmes porté sur leur liste M. Groussier, député socialiste unifié de Paris. Tout cela n'est pas débordant de clarté.

Dans les milieux parlementaires, même incertitude. Les deux thèses extrêmes ont été soutenues par M. Vallé, et par M. Delpech. Et, qui l'eût cru ? C'est M. Vallé, ex-opportuniste, qui a plaidé les circonstances atténuantes en faveur de l'entente et M. Delpech, radical-socialiste des plus militants et des plus agressifs, qui a préconisé la nécessité de la rupture totale. Il faut consulter, pour l'explication du phénomène, la carte électorale du département de la Marne. M. Vallé a besoin des ouvriers cavistes et des employés de chemin de fer d'Epernay pour maintenir à son poste le personnage extraordinaire dont il a cru devoir faire un député. Et le fond de l'affaire est là : veulent rompre avec les électeurs socialistes ceux qui n'ont pas besoin d'eux pour passer ; veulent maintenir l'entente avec eux ceux dont la réélection dépend de leurs suffrages.

Il faut croire que l'influence du parti socialiste n'est pas très considérable dans le département de l'Ariège, car M. Delpech a pris fort allègrement son parti de le laisser de côté. Il est impossible de rien imaginer de plus net et de plus cassant que sa lettre. Cassant, M. Delpech l'a toujours été ; mais ce n'est pas contre les socialistes, jusqu'ici, qu'il avait dirigé son humeur particulièrement acrimonieuse. Il le reconnaît d'ailleurs sans ambages : « J'ai été partisan du Bloc ; j'ai dit souvent que nous n'avions pas d'ennemis à gauche. La situation n'est plus la même ». Ce ne sont pas seulement les propos de Stuttgart qui l'ont éclairé, et il s'en prend « à la continuité d'une situation troublante dont les effets ne sont que trop certains chez quelques jeunes maîtres de l'enseignement primaire et autres fonctionnaires des postes, des douanes ou ateliers nationaux sérieusement contaminés par la propagande anarchiste et antipatriotique ». M. Delpech ne paraît pas vouloir s'en tenir à des paroles ; il entend que la question soit nettement posée au congrès de Nancy ; il entend qu'elle y soit résolue ; et si elle n'est pas résolue dans le sens qu'il désire, il affirme sa volonté de se retirer sur le mont Aventin. Ce n'est plus d'une scission entre radicaux et socialistes qu'il nous menace ; c'est la possibilité d'une scission entre radicaux et radicaux-socialistes qu'il envisage.

Quel que soit l'endroit où la coupure se fera, elle aura pour résultat de rendre infiniment précaire la situation électorale du parti radical, au moins dans toutes les circonscriptions urbaines. Cela, le parti radical, dans son ensemble, ne l'aperçoit pas encore ; mais certains de ses membres, plus versés dans la connaissance des questions électorales, l'aperçoivent très bien ; et ceux-là sont en train de comprendre qu'il n'y a d'autre issue à cette situation difficile que la représentation proportionnelle. On affirme que le rapport préparé par M. Bonnet pour le congrès de Nancy conclut à l'adoption de ce mode de scrutin. Si cette affirmation se vérifie, elle est de toute importance. M. Bonnet n'est pas le premier venu dans son parti. Il est spécialement chargé de la direction des opérations électorales. Il connaît la carte électorale comme personne, je crois, ne la connaît en France. Pendant que ses amis, à la suite du scrutin du 4 août, poussaient les traditionnels cris de triomphe, il a eu le courage de signaler quelques symptômes inquiétants, ce qu'il appelait les actes d'indiscipline du parti socialiste. On pouvait craindre, au ton de son langage, que les constatations qu'il avait faites ne lui eussent inspiré d'autre désir que de renouer l'ancien commerce d'amitié ; mais si elles lui ont fait craindre, en même temps, que ce rapatriage fût impossible, elles devaient le conduire, par une pente logique, à l'idée de la représentation proportionnelle. C'est le seul scrutin qui assure l'indépendance politique des partis, parce que c'est le seul scrutin qui assure leur indépendance électorale. C'est le seul qui supprime les difficultés du second tour, par la bonne raison qu'il supprime le second tour lui même. Il sera extrêmement curieux de voir quel accueil les radicaux de Nancy feront aux suggestions de M. Bonnet. Elles peuvent avoir, si elles sont accueillies, les conséquences les plus importantes pour notre politique intérieure.

F.

Bulletin météorologique du 24 sept., 7 h. m.

(Chemins de fer fédéraux)

Altitude mètres	STATIONS	Temp. Centigr.	TEMPS ET VENTS	
394	Genève	12	Brouillard	calme
450	Lausanne	14	Couvert	»
389	Vevey	14	»	»
398	Montreux	14	T. beau	»
1609	Zermatt	6	»	»
482	Neuchâtel	11	Brouillard	»
993	Chaux-de-Fonds	7	T. beau	»
632	Fribourg	10	Brouillard	»
543	Berne	10	»	»
562	Thonne	11	Nébuleux	»
566	Interlaken	12	Brouillard	»
280	Bâle	11	T. beau	»
439	Lucerne	11	Couvert	»
1109	Gœschenen	10	T. beau	»
338	Lugano	16	Couvert	»
410	Zurich	7	Brouillard	»
407	Schaffhouse	8	»	»
673	Saint-Gall	8	T. beau	»
475	Glaris	12	»	»
505	Ragatz	10	»	»
587	Coire	11	»	»
1543	Davos-Platz	2	»	»
1856	Saint-Moritz	5	»	»

La cervinomanie.

Le mot est de l'abbé Gorret, ce fanatique du Cervin, qui avait à cœur que la fière cime fût gravie en tout premier lieu par des Italiens. Il avait depuis longtemps assisté aux tentatives multiples des chasseurs valtorneins qui cherchaient la route de la Becca ; il sympathisait également avec les amis de la montagne, étrangers à la vallée, les Sella, les Giordano et même Whimper. Tous les efforts de ces premiers alpinistes avaient créé, tant dans le Valtournanche qu'à Zermatt, une fièvre intense, une excitation telle qu'elle débordait hors du monde alpin. Les yeux et les esprits étaient tournés vers ce mont terrible, réputé jusque-là inaccessible. C'était de la frénésie mêlée à de la terreur : le Matterhorn se laisserait-il vaincre ? Qui posera le premier ses pieds sur le sommet vierge ? Quels avantages cette victoire pourrait-elle apporter dans les vallées environnantes ?

Le Cervin fut vaincu, du côté suisse, par Whimper et six compagnons. Le mont se vengea : il précipita, dans leur descente, quatre des hardis grimpeurs sur son glacier. Trois jours plus tard, les guides de l'abbé Gorret montaient à l'assaut par le versant italien et plantaient le drapeau sarde sur le sommet. Dès lors, les caravanes se sont ruées sur le Matterhorn, été et hiver, hommes, femmes, jeunes gens ; la fièvre qu'Amé Gorret nomma si bien la cervinomanie sévit encore aujourd'hui : quelques-uns en meurent, le plus grand nombre surmonte sainement ses rudes crises.

Mais ce mal de l'Alpe, encore qu'il réclame toujours sa dîme de victimes, n'est rien à côté d'une autre cervinomanie, celle de la finance affariste, des modernes tyrans qui veulent charger de fer la taille de la cime altière. La presse suisse, secourue par quelques grands journaux de l'étranger, a lancé, presque unanime, ses foudres contre ce projet impie. On a déjà déployé bon nombre d'arguments, tous solides ; mais il en est un encore qui n'a pas été présenté et qui a cependant sa valeur.

Si jamais ce chemin de fer se réalise, ses vagons seront hissés là-haut et retenus à la descente par la force électrique. Combien faudra-t-il de chevaux de cette force ? On ne sait. Un grand nombre en tous cas. Et à qui profitera cette force ? Est-ce aux gens de Zermatt ? Est-ce à une localité terminus jusque-là lamentablement isolée ? Non point. Elle ne servira que le dieu Dividende. Cette force qui coule dans nos vallées donnera des rentes plus cossues à des actionnaires qui ne seront pas de nos concitoyens, très certainement.

Trois ou quatre fois sur dix la houille blanche travaillerait uniquement pour faire rouler dans l'échine du Cervin des vagons vides. Et ce sera le comble : voir une belle et généreuse force vilipendée de cœur léger, pour pouvoir dire que les horaires ont été rigoureusement observés.

On me dira que ma susceptibilité est puérile, ridicule. Qu'est-ce que cela peut bien faire qu'il y ait quelques milliers de chevaux électriques de plus ou de moins dans notre pays ? Allons donc ; ne soyez pas si avare ! Je ne suis point avare, mais économe. La nature a pourvu notre petite Suisse de glaciers et de névés immenses d'où s'écoule l'eau du torrent puissant. On a évalué le nombre des chevaux que pourront créer nos rivières et nos lacs ; le chiffre est respectable, je n'en disconviens pas. Nous et nos descendants d'une ou deux générations, nous pouvons dormir tranquilles. Mais après ?... Il y avait en Helvétie d'immenses forêts ; il y en avait trop. Et aujourd'hui ? Les exploitations insensées nous ont réduits à demander à l'étranger le bois qui nous manque. Il en pourrait être ainsi un jour avec la force électrique.

Les chemins de fer, fédéraux et autres, actuels et futurs, adopteront un jour la traction électrique ; ils utiliseront alors une... cavalerie formidable. Nous serons heureux d'en avoir en suffisance. Je sais bien que le génie humain, toujours en ébullition, construira de nouvelles machines qui, simplifiées, fourniront, au même prix, plus d'énergie, plus de travail en réclamant moins de force. La puissance de la houille blanche sera alors décuplée, mais aussi son utilisation. Comme elle est bon marché, tout le monde en voudra tirer parti : le pauvre et le riche s'éclaireront et se chaufferont avec l'invisible fluide de la fée Electra qui accomplira, en outre, tous les travaux jusque-là pénibles pour l'homme. Ajoutons à tout cela le développement industriel.

Bref, nous avons à notre portée une source de bien-être immense, mais non inépuisable. Il ne faut y puiser que lorsquelle peut accomplir un travail utile à la collectivité. C'est en visant un tel but que l'on devrait toujours accorder une concession. Or, la force employée pour faire marcher la crémaillère du Cervin est une force perdue pour la communauté ; l'utilité publique n'y a rien à voir. La spéculation seule y trouvera son profit. Nous ne pouvons pas admettre un semblable luxe électrique : mieux vaudrait encore laisser exporter la force dont nous disposons.

Si nous commencions à vilipender ainsi notre bien public au profit de deux ou trois financiers, il n'y aurait plus de raison pour que cela finisse. Nos sommets seraient à vendre avec nos cascades, nos lacs, nos vallons, nos rivières. Des milliardaires américains, par snobisme, viendraient acheter les plus beaux gisements de houille blanche, un Cervin dans le voisinage, les pâturages et les bois, et ils arrangeraient cela selon leur fantaisie et dépenseraient pour leur unique plaisir toutes ces richesses naturelles qui, réparties à tous, créeraient l'aisance et le confort en tuant l'envie.

La Suisse donne à ses enfants l'égalité, la liberté pour tous ; elle réserve à tous aussi ses richesses matérielles : pas de tyran, pas d'égoïste autocrate dans ce domaine ! Pour cette raison et pour toutes les autres, gardons notre Cervin tel que la nature l'a sculpté au-dessus des glaciers ; point de barres d'acier dans son dos ; il n'est pas encore un squelette bon à mettre dans un musée.

Il est la CIME.

Ni lui, ni la Suisse ne sont à l'encan.

Eug. Monod.

La politique à l'étranger.

⁂ La seconde conférence de la Haye vient, après un peu plus de trois mois de session, de clore ses travaux.

⁂ M. du Périer de Larsan, député de la Gironde, a informé M. Clemenceau qu'à la rentrée il l'interpellera sur la non-application de l'art. 12 du code pénal : « Tout condamné à mort aura la tête tranchée. »

⁂ On mande de Privas, 23 septembre : « Un congrès de la jeunesse catholique de l'Ardèche, tenu hier au Teil, a donné lieu à de violentes manifestations.

Malgré un arrêté du maire interdisant les attroupements, les congressistes ont fait le tour de la ville ; les agents de l'autorité ont été fort malmenés. Un gendarme a reçu un coup de pied au bas-ventre, le garde-champêtre a été frappé à la tête ; le commissaire spécial de Privas a eu son chapeau et le gland de son écharpe enlevés.

Procès-verbal a été dressé pour violences et voies de fait contre M. de Malbosc, maire de Berrias, président de la jeunesse catholique. »

⁂ La France a eu, en 1906, un commerce très actif. Les échanges avec l'étranger ont atteint une valeur totale de 10,893 millions. C'est, par rapport à l'année précédente, un accroissement de 1,247 millions. La plus forte part de cet accroissement est due aux importations (5,627,000,000 de francs) qui ont augmenté de 848 millions, tandis que les exportations (5,265,000,000 de francs) ne croissaient que de 398 millions. La différence est grande entre ces deux facteurs du commerce extérieur ; toutefois, si au lieu de considérer la seule année 1906, on envisage la dernière période décennale, on constate qu'importations et exportations ont crû à peu près également, les premières s'étant élevées de 1671 millions, soit de 42 0/0, et les secondes de 1668 millions, soit de 46 0/0.

⁂ Le congrès socialiste allemand d'Essen a pris fin samedi. Avant de se séparer le comité central a été élu comme suit : MM. Bebel et Singer, présidents ; Gerisch, trésorier ; MM. Ebert, Molkenbuhr, Muller et M. Pfannkuch, secrétaires.

⁂ Une délégation du Conseil municipal de Paris est arrivée à Berlin, venant de Vienne, afin de visiter plusieurs instituts de prévoyance. Une réception est organisée en l'honneur des Parisiens à l'hôtel de ville.

⁂ Sept ouvriers et une ouvrière de la fabrique Silberstein, à Lodz, ont été jugés lundi matin d'après la loi martiale, condamnés à mort et fusillés.

Le général de cavalerie Kasnakof a été nommé gouverneur général de la ville et de la circonscription de Lodz, avec pleins pouvoirs extraordinaires. Il a donné l'ordre d'arrêter et d'expulser immédiatement un ouvrier sur dix de toute fabrique où se manifesterait un mouvement de grève.

⁂ On annonce la mort du chef hottentot Morenga, tué, ainsi que son fils et son oncle, dans un engagement avec la police du Cap.

Morenga avait longtemps combattu les Allemands dans l'Afrique sud-occidentale. En mai 1906, il avait dû se réfugier sur territoire britannique, où il fut arrêté par la police du Cap et gardé à vue. Mais au bout de quinze mois il réussit à tromper la surveillance de ses gardiens et rentra, en août dernier, sur territoire allemand. Il y tenta en vain de provoquer un nouveau soulèvement. Il vivait dès lors en maraudeur à la frontière des deux colonies. Sa mort écarte le plus grand obstacle à la pacification de l'Afrique allemande sud-occidentale.

⁂ Le prince Ito a déclaré au cours d'une interview que son programme de réformes en Corée nécessitera une dépense de cinquante millions de francs, répartie sur une période de cinq années. Cette dépense ne constituera pas un impôt sur la population, mais un placement avantageux pour le Japon.

⁂ Des Japonais qui s'étaient rendus au Yukon pour y travailler dans les mines d'or ont été expulsés par les mineurs blancs. Ces malheureux sont, paraît-il, dans le dénuement le plus complet.

Les nouvelles du Maroc.

La politique du gouvernement.

Ce n'est pas sans surprise qu'on trouve aujourd'hui en tête du *Temps*, partout considéré comme l'organe officiel du quai d'Orsay, une critique assez serrée de ce qui se fait et ne se fait pas au Maroc. En voici un extrait :

A l'avis des personnes qui ont longtemps vécu à Casablanca, le seul mouvement stratégique de nature à impressionner les Maures consisterait à occuper Dar-ber-Rechid, à 37 kilomètres de la côte. On prendrait ainsi à revers les kasbas des Mediouna et des Oulad-Zeyân. Mais il est entendu qu'on ne fera pas cela, parce que ce serait une sorte d'expédition et qu'on ne veut pas faire d'expédition. Cette résolution négative paraît ne s'être pas modifiée, puisque samedi nos troupes, qui avaient emporté trois jours de vivres, n'ont fait que passer à Sidi-Brahim et sont aussitôt revenues en arrière. L'occasion eût été bonne pourtant d'attaquer et d'occuper, à 6 kilomètres de là, la kasba des Mediouna et celle des Oulad-Zeyân, qui sont situées sur les crêtes de Merchich, et qui auraient pu nous servir de point d'appui. Puisqu'on ne l'a pas fait c'est probablement qu'on ne le fera pas. Et si on ne le fait pas, à quoi sert ce qu'on fait ?

Il nous semble que le gouvernement, qui a pourvu heureusement aux premières nécessités, n'aura point de peine, s'il s'abstrait des bruits du dehors, à prendre les décisions qui conviennent. Les raisons qu'il a de ne pas porter nos troupes plus loin en avant ont une force sérieuse, et il agit sagement en évitant tout ce qui pourrait ressembler à un « engrenage » militaire. Seulement, si cette politique prévaut, il faut avoir le courage de le reconnaître, et il faut surtout ne pas se faire d'illusions sur la « monnaie » de la grande opération dont on s'abstient. En ce qui concerne la marche d'avant-hier, on a tort de l'annoncer avec fracas comme une victoire réelle.

Nous continuons à penser que Casablanca n'est pas tout ; que Casablanca est même peu de chose, du moment qu'on n'y a pas des moyens d'action vraiment décisifs. Nous pensons également qu'il est très imprudent au point de vue marocain, un peu bizarre au point de vue européen, d'ajourner *sine die* les mesures que nous avions envisagées pour les autres ports et sur lesquelles nous avons, il y a bientôt un mois, consulté l'Europe...

Une répression sévère de cette contrebande serait assurément plus décisive que les « services en campagne » dont doit se contenter le général Drude. Elle aurait une valeur générale et préventive. Elle serait utile non seulement dans une région déterminée mais dans l'ensemble de l'empire. Malheureusement, les intérêts commerciaux des étrangers sont ici en contradiction avec l'intérêt collectif de la « chrétienté » au Maroc. Et les premiers l'ont jusqu'ici emporté sur les seconds. Sans quoi, comment expliquer que l'introduction clandestine des armes soit restée aussi active qu'elle l'est aujourd'hui ?...

Il serait souverainement injuste de faire de l'affaire marocaine une arme politique contre le gouvernement ; et il faut réprouver les manœuvres par lesquelles certains partis d'opposition — de gauche ou de droite — essayent de l'utiliser. Mais il est légitime, utile et nécessaire que ceux qui ont un avis à donner l'expriment avec impartialité et franchise. C'est ce que nous essayons de faire pour notre part, dans l'accomplissement modeste d'un devoir qui s'impose à tous les bons Français.

Les socialistes et le Maroc.

L'*Humanité* a publié hier matin le texte d'un manifeste « aux travailleurs de France et d'Espagne contre l'expédition marocaine ».

Voici la conclusion de ce manifeste :

Camarades, dressons en commun, contre les gouvernements criminels de notre République française et de notre monarchie espagnole, la classe ouvrière des deux pays pour mettre fin aux tueries marocaines.

Faisons campagne ensemble, la main dans la main, frères de travail et de misère que nous sommes, subissant la même exploitation et partageant les mêmes espoirs d'affranchissement.

Qu'à notre cri de protestation réponde, dans les deux pays, une action énergique pour arrêter les nouveaux forfaits du capitalisme.

Pas un homme, pas un sou pour le Maroc !

Il faut que, devant notre résistance, les gouvernements hésitent.

Avec nous et autour de nous, la classe ouvrière de toutes les nations nous prêtera son appui. Car, si les capitalistes d'autres pays sauront, à l'occasion, réclamer leur part du butin préparé par les armes de la France et de l'Espagne, les travailleurs de partout ont conscience qu'il n'y aura pour eux d'autre résultat à l'expédition marocaine que de nouvelles charges militaires et de nouvelles chances de conflits internationaux.

Debout donc, travailleurs d'Espagne et de France, pour manifester ensemble et d'accord notre fraternelle solidarité.

A bas l'expédition du Maroc ! Vive l'Internationale ouvrière !

La lettre de Moulaï Hafid.

Un nouveau télégramme de Tanger donne sur la lettre de Moulaï Hafid, signalée par le *Times* il y a deux jours, les détails suivants :

Cette lettre adressée aux légations dit en substance que Moulaï Hafid charge son ministre des affaires étrangères Si Abd el Kébir d'entrer en relations avec les puissances européennes afin que celles-ci le reconnaissent comme sultan. La lettre déclare que depuis la mort de Moulaï Hassan, le Maroc a été livré à des mains inhabiles et incapables.

Les Marocains se sont appuyés pour nommer Moulaï Hafid sur les textes sacrés de la loi coranique, qui prévoit le cas d'un sultan incapable.

Moulaï Hafid a été proclamé par les cheurfa (descendants du Prophète) et les ulemas, c'est-à-dire par les hommes saints et les légistes du sud de l'empire et du Soûs.

Au cas où les représentants de l'Europe refuseraient d'entrer en relations avec lui, Moulaï Hafid leur demande d'attendre qu'il ait fait la conquête de tout le pays et que toutes les tribus se soient ralliées à lui.

Moulaï Hafid offre la plus parfaite sécurité aux Européens dans les territoires qui le reconnaissent, ainsi que la complète liberté du commerce.

La lettre se termine par des salutations aux chefs d'Etat et souverains européens représentés au Maroc.

L'artillerie française.

M. Belcredi, envoyé spécial de la *Tribuna*, de Rome, à Casablanca, a assisté aux opérations des troupes françaises au Maroc.

Citons quelques-unes de ses appréciations sur l'artillerie :

Il faut convenir que l'artillerie française est admirable. Tandis que nous autres nous en sommes encore à discuter et à organiser des enquêtes, la France n'a plus que des canons modernes en acier à affût mobile. J'ai suivi une section d'artillerie pendant plus de deux heures ; et ayant une certaine pratique en cette matière, je puis dire qu'on ne peut désirer ni imaginer une machine de guerre plus parfaite, un personnel mieux préparé, un matériel plus accompli.

La rapidité avec laquelle est attachée et détachée la pièce de l'avant-train n'est surpassée que par celle du tir. Ma section — si je puis dire — a envoyé à l'ennemi plus de 250 shrapnels avec une précision surprenante, variant le tir de mille à cinq mille mètres, et faisant toujours éclater le projectile au point fixé. Là où les Marocains voulaient passer, il y avait une pluie de fer effrayante, irrésistible. Tout cela avec un ordre parfait. On n'entendait que la voix du lieutenant qui commandait en prononçant seulement deux chiffres. Un soldat chargeait, un autre pointait, un autre tirait le cordon ; les trois autres, impassibles, regarnissaient le magasin de projectiles ; et cela s'accomplissait avec un calme absolu, ininterrompu même quand le feu de la fusillade crépitait sur leur tête.

La portée du canon, ensuite, était impressionnante. Le canon glissait en arrière et en avant sur l'affût, restant dans la même position qu'auparavant, de telle sorte qu'en un clin d'œil on remettait un autre projectile à la place du précédent.

Le conflit turco-persan.

On écrit de Constantinople au *Temps* :

Les difficultés existant depuis si longtemps entre la Turquie et la Perse, relatives à la délimitation des frontières de ces deux Etats, et qui ont atteint un tel degré d'acuité qu'une solution s'impose, font revivre d'autres questions de moindre importance, qui sans cela auraient été laissées dans l'oubli. C'est ainsi que par une stipulation dont je ne connais ni l'origine ni la teneur, il est permis à un sujet persan de religion musulmane de se marier avec une femme turque, mais les enfants mâles issus de ce mariage devront être considérés comme de nationalité ottomane, et conséquemment astreints au service militaire. Cette stipulation était tombée en désuétude. A l'occasion du conflit actuel, le gouvernement ottoman a pensé qu'il serait de bonne guerre de la rappeler au gouvernement persan et d'en exiger l'application. Les Persans qui, par leur mariage avec des femmes turques, se trouvent sous le coup d'une convention qu'ils croyaient abandonnée, sont naturellement fort ennuyés de cette tracasserie qui leur est suscitée, et ils font leur possible pour y échapper ; mais il n'est pas probable que les Turcs veuillent de sitôt venir à composition, dans ce moment surtout où il doit leur être particulièrement agréable d'être... désagréables aux Persans.

Lettre de Grèce

La note turque. — Les persécutions de Grecs. — Questions militaires.

Athènes, septembre 1907.

L'événement du jour est la note de la Turquie à la Grèce au sujet des bandes grecques de la Macédoine, dont l'action entraverait seule l'application des réformes(?)

Au point de vue formel, le gouvernement grec ne peut répondre de faits qui se passent sur un territoire étranger ; il a déjà suffisamment mis à couvert sa responsabilité en empêchant le départ de bandes de son territoire, et il ne manquera pas de renouveler ses ordres en ce sens ; personne, d'ailleurs, ne conteste aux autorités turques le droit de faire la police sur leur propre territoire.

Mais c'est sur le fond même de la question que se concentre l'intérêt de l'incident. Quelques jours justement avant la remise de la note turque, l'inspecteur général Hilmy pacha, qui vient d'être félicité officiellement pour son action énergique contre les bandes grecques, déclara hautement que c'est contre les bandes *bulgares* qu'il importe d'agir vigoureusement, car c'est leur action qui est la raison d'être des bandes grecques et serbes. C'est l'évidence même, et c'est ce que Grecs et Serbes n'ont cessé de répéter dès le début. Et comme les bandes bulgares continuent leurs méfaits, c'est donner des coups d'épée dans l'eau que de protester contre l'action défensive de leurs victimes, pendant que les agresseurs restent libres.

La Turquie et les grandes puissances qui l'appuient ont un moyen plus efficace d'amener la tranquillité, c'est de s'attaquer à la source même du mal et de commencer par réduire à l'impuissance les bandes bulgares. Quant à la pacification ultérieure de la Macédoine, les dispositions conciliantes montrées à différentes reprises par les Serbes comme par les Grecs, se sont manifestées une fois de plus à l'occasion de la publication, l'an dernier, de l'étude magistrale de M. Engelhardt, proposant la formation des sphères d'influence, sur le fondement du respect de la conscience nationale des populations. Or, cette solution est repoussée par la majorité des Bulgares, qui préconisent la solution hybride de « l'autonomie », avec l'espoir à peine dissimulé qu'elle formerait en leur faveur une nouvelle Roumélie orientale.

En attendant, on conçoit aisément toute l'indignation provoquée en Grèce par la note turque, appuyée par certaines grandes puissances et corsée par les menaces de journaux de ces mêmes puissances, alors que les persécutions des Grecs en Bulgarie continuent de plus belle, que la vie y est rendue impossible aux Grecs, que leurs biens y sont impunément volés et confisqués, que leur bulgarisation de force est systématiquement entreprise et que cette campagne de persécution marche de pair avec celle menée en Macédoine avec la participation de soldats et d'officiers de l'armée bulgare.

En même temps, les Turcs, dont on connaît bien la politique habituelle, ont entrepris depuis quelque temps une grande campagne de persécution contre les Grecs de leur empire. Ils les privent en Macédoine de la protection séculaire de leurs évêques et de leurs consuls ; ils ordonnent en Asie Mineure leur conversion de force à l'isla-

misme ; ils attentent à la propriété privée, jusque dans la capitale, au mépris des firmans les plus solennels et, comme si tout cela n'était pas assez, ils viennent de créer de toutes pièces la *question de l'Epire*, où le fisc, ayant été depuis un siècle le propriétaire fictif d'une centaine de villages, vient de les vendre à la Liste civile : les agents du sultan viennent d'y entreprendre l'expulsion de 60,000 paysans grecs de leurs propres terres et de leurs foyers, et leur remplacement par des musulmans qu'on y fait venir de différentes contrées.

En présence de cette situation, les Grecs se récrient : « Pourquoi deux poids et deux mesures ? Vous trouvez naturel qu'on entreprenne de tous côtés une guerre à outrance contre notre existence nationale, et vous réservez vos récriminations contre notre légitime défense ! »

Hélas ! il s'est trouvé des Grecs clairvoyants qui ont donné la réponse que comporte cette question. Les gouvernants de la Grèce ont eu le grand tort de laisser traîner la question de la réorganisation militaire du pays. On s'y achemine bien, mais avec une lenteur désespérante. Certains de nos mégalomanes, haut placés, s'obstinent à rêver d'une organisation à la prussienne, la seule qu'ils connaissent. Par contre, l'organisation militaire suisse, *adaptée* aux conditions de notre pays, est le système qui gagne tous les jours du terrain. Elle est à coup sûr le système de l'avenir ; malheureusement, elle compte encore certains adversaires, dont l'opposition retarde ainsi la réorganisation militaire réclamée maintenant par le pays tout entier.

Il importe d'attirer l'attention sur ce point.

L'exemple de la Corée n'est pas isolé dans l'histoire. Les Grecs peuvent avoir mille fois raison dans tout ce qu'ils disent sur les persécutions dont ils sont l'objet de toutes parts. Il n'est pas moins évident qu'aussi longtemps que durera leur faiblesse matérielle actuelle, ce sera un encouragement pour leurs agresseurs.

Les choses ne prendront une tournure favorable à leur égard que le jour où l'on verra le gouvernement et le parlement fermement résolus d'ajouter à la force de leur droit celle de leurs armes. Négliger le seul système qui permettra de hâter la réalisation de cette condition, c'est s'exposer au danger de se laisser surprendre par les événements et voir alors l'indignation populaire se tourner contre les chefs responsables pour cette négligence.

S'il nous coûte de constater ces vérités, il nous est d'autant plus agréable de parler de l'incident de la commission de neuf officiers, présidée par le prince Nicolas, colonel d'artillerie. Un bruit aussi injuste que démesuré a été fait par les journaux allemands sur son compte, sous prétexte qu'au cours des essais de nouveaux canons que le gouvernement se propose d'acquérir, les membres de cette commission auraient montré de la partialité en faveur des canons français. Les maisons Krupp et Ehrhardt se sont brusquement retirées du concours. Bornons-nous seulement à remarquer que les essais ont eu lieu devant des attachés militaires étrangers ; que l'impartialité de la commission a été proclamée à différentes reprises ; que la maison anglaise Armstrong est restée jusqu'au bout, malgré les efforts allemands pour la faire également sortir ; enfin que si les essais ont tourné en faveur des canons Canet, ce n'est pas la faute de la commission.

P. S. — Le 25 août a eu lieu, sous la présidence du maire d'Athènes, un grand meeting de protestation indignée contre l'attitude de certaines grandes puissances, responsables de la situation de l'hellénisme en Macédoine comme en Bulgarie. Une résolution pleine de sens remet les choses au point, à propos de la tentative d'entraver l'action purement défensive des Grecs, et réclame la restitution des églises et des écoles grecques confisquées, ainsi que la réparation pour les millions de dommages subis par les Grecs et dont sont responsables de l'aveu même des Bulgares honnêtes, les autorités de la principauté.

Une dépêche de Vienne du 17 vient de nous donner une explication très vraisemblable de la note comminatoire de la Turquie. Le prince Ferdinand aurait exposé, au cours de son dernier voyage en Europe, que toute tentative pour contenir l'action des bandes bulgares mettrait en danger l'ordre dans ses Etats et sa propre vie, et que le seul moyen pour réduire cette action serait d'obtenir la dissolution des bandes grecques par une intervention plus énergique des puissances à Athènes. Seulement, toute intervention en ce sens sera de nul effet aussi longtemps que l'on ne donne pas aux populations intéressées des garanties sérieuses pour leur sécurité.

Naufragé avant d'avoir navigué.

On allait lancer le paquebot *Princesse-Yolande*, à Riva Trigoso, près de la Spezzia. Ce navire, d'environ 8000 tonnes, est le plus grand paquebot de la marine marchande italienne jusqu'ici construit. La marraine, Mme Arlotta, avait déjà brisé la traditionnelle bouteille de champagne sur les flancs du navire et celui-ci allait descendre à la mer ; il était déjà en mouvement lorsqu'un craquement se fit entendre et l'on s'aperçut que la coque entraînait avec elle des échafaudages enflammés par le frottement. En même temps, le navire inclinait à gauche.

Les applaudissements de la foule cessèrent dans un sentiment d'angoisse ; les ouvriers qui se trouvaient sur le navire jetèrent précipitamment les ancres, mais la course fatale ne put être arrêtée : la *Princesse Yolande* se coucha entièrement à bâbord. Il n'y a cependant pas eu de victime. Des secours ont été envoyés des arsenaux de la Spezzia et de Gênes.

Yolande est le nom de la première fille du roi d'Italie.

La population est désolée ; les dégâts sont énormes.

Le plus grand diamant du monde.

Il y a deux ans, on découvrait, au Transvaal, un diamant énorme, le *Cullinan*. L'Angleterre possède déjà le *Koh-i-Noor*, qui pèse 106 1/4 carats, la France, le *Régent*, qui en pèse 136, et la Russie l'*Orloff* (193 carats). Le Cullinan est neuf fois plus grand que tous les trois mis ensemble, et son poids est d'environ 1 3/4 livre ! Il est long de 4 pouces, large de 2 pouces et demi, et a une profondeur de 2 pouces. La valeur en est estimée à cinq millions, et le Transvaal en est propriétaire pour trois cinquièmes.

Le général Botha, qui a été récemment à la conférence coloniale, acclamé et fêté en Angleterre, a proposé au Conseil législatif transvaalien de faire hommage à la couronne anglaise, de cette gemme presque monstrueuse, qui, on en conviendra, serait d'ailleurs d'un débit difficile. Cette proposition ne l'a emporté qu'à la majorité de deux voix sur douze. Les journaux de Johannesburg, le *Leader* et la *Mail*, se déclarent énergiquement de l'avis de la minorité, et le *Star* se demande pourquoi les contribuables seraient tenus de faire un sacrifice aussi considérable pour prouver une loyauté que personne ne conteste.

Ajoutons qu'un journal hollandais, l'*Amsterdammer* publie une caricature représentant Botha aux pieds de S. M. Edouard VII, lui présentant, sur un coussin, le Cullinan, tandis qu'au fond, l'ombre de Krüger se demande : « Ce peut-il être là un Boer ? »

A. D.

Contre la tuberculose.

Samedi s'est close, à Vienne, Autriche, la sixième conférence internationale contre la tuberculose. L'une des communications les plus écoutées a été celle du Dr Albert Calmette, directeur de l'institut Pasteur de Lille. Le Dr Calmette a déclaré en substance :

« C'est par le tube digestif que se fait, dans la très grande majorité des cas, la pénétration du virus dans l'organisme. Parti de l'intestin dont il traverse la paroi, il chemine d'abord avec le torrent lymphatique, puis avec le torrent sanguin, pour gagner le poumon où bientôt il se fixe, parce que les vaisseaux capillaires de l'organe respiratoire sont disposés de telle sorte que le virus s'y arrête plus aisément que partout ailleurs.

La gravité de l'infection tuberculeuse dépend : 1° du nombre des éléments virulents absorbés par ingestion, et 2° du nombre et de la fréquence des réinoculations. Un malade atteint de tuberculose ouverte, et qui n'aurait pas soin de se débarrasser de ses bacilles expectorés, se réinfecte constamment ; aussi convient-il de lui prescrire d'expectorer toujours dans un crachoir, et de procéder avant chaque repas à un lavage très soigneux de ses dents, de sa bouche et de sa gorge, au moyen d'une solution de formol ou de lysol.

En outre, quand un sujet se révèle atteint de tuberculose au début, il importe de l'isoler strictement pendant quelques mois, et de lui éviter toute occasion de se réinfecter par les voies digestives.

Chez les animaux, les lésions tuberculeuses fermées, résultant d'une infection restée unique, sont susceptibles de guérir. Cette guérison confère une véritable immunité contre de nouvelles infections par les voies digestives. La durée de cette immunité n'est pas encore fixée.

A l'institut de Lille, le Dr Calmette a pu immuniser, d'une façon durable, tous les animaux de laboratoire, bœufs, moutons et cobayes, contre les plus formidables doses de virus tuberculeux. Depuis onze mois qu'elles sont méthodiquement poursuivies, des expériences, très nombreuses et très minutieuses, donnent des résultats constants : chez tous les animaux traités, l'immunisation se manifeste et se maintient. »

Ces expériences seront poursuivies. Si leurs résultats demeurent aussi concluants, elles seront étendues à l'espèce humaine.

Le fléau universel qu'est la tuberculose détruit chaque année, en France seulement, 150,000 existences, jeunes pour la plupart. Le mal est beaucoup plus étendu encore qu'on ne l'imagine : la récente méthode de diagnostic par l'instillation dans l'œil d'une goutte de tuberculine diluée, montre avec certitude qu'à dater d'un certain âge, la grande majorité des hommes et des femmes ont été contaminés d'une façon légère ou grave.

Les expériences du Dr Alb. Calmette sont de nature à fortifier l'espoir que la tuberculose sera, un jour, le mal dont on guérit.

NOUVELLES DIVERSES

— La guerre de 1870-71 a fait encore deux victimes le 22 septembre 1907 :

« Les deux enfants des époux Bernard, à Reclainville-devant-Bobes, près de Chartres, jouaient dans la cour de la maison de leurs parents avec un obus trouvé sur le champ de bataille de Loigny et conservé depuis lors comme curiosité. Un des enfants s'étant avisé de frapper sur l'engin avec une pierre, l'obus, qui était resté chargé, fit explosion. Une violente commotion fut ressentie par tout le village. Le petit malheureux, âgé de 3 ans, fut tué sur le coup. Le second eut les deux jambes coupées. On craint pour sa vie.

— La collection Rodolphe Kann, dont la vente avait été annoncée plusieurs fois déjà, vient d'être acquise en bloc, pour la somme de vingt-cinq millions, par un groupe de marchands, à la tête duquel se trouvent les frères Duveen, de Londres. Cette collection richissime se compose, indépendamment des meubles, d'objets d'art et d'admirables tapisseries de Boucher, d'une magnifique galerie de tableaux comprenant plusieurs Rembrandt, dont un *Portrait de Titus*, le *Philosophe avec le buste d'Homère*, une *Samaritaine* de 1653, *Pilate se lavant les mains* ; une des très rares peintures de Vermeer de Delft — on en connaît guère qu'une trentaine — la *Servante endormie*, des toiles remarquables de la plupart des grands peintres hollandais : Pierre de Hooch, Metsu, Cuyp, Van Goyen, Ruysdael, Van der Meer, etc. ; des primitifs flamands ; des peintures françaises, parmi lesquelles la charmante *Réunion dans un parc*, de Fragonard ; des fresques de Luini ; le célèbre portrait de *Giovanna Tornabuoni*, par Ghirlandajo ; un *Calvaire*, de Giovanni Bellini ; des Tiepolo ; un portrait de fillette, par Velasquez, etc.

A ce merveilleux ensemble, MM. Duveen ont distrait une *Famille dans un intérieur*, de Gonzalès Coquer, qu'ils ont offerte au musée de Berlin. On dit que le même musée aurait acheté une dizaine d'autres toiles et que plusieurs des principaux tableaux, dont le *Philosophe*, de Rembrandt, et le portrait de Ghirlandajo ont été vendus à M. Pierpont-Morgan.

— Pourquoi les voisins de Léon Tolstoï ont tiré contre sa maison.

Il paraît que depuis longtemps le comte voulait que l'on distribuât une partie de ses terres aux paysans. Sa famille était opposée à cette largesse et la différait de mois en mois. Les plus impatients des moujiks pensèrent alors intimider les parents du grand écrivain en envoyant quelques décharges contre sa résidence. Il est peu probable que le principe de la non-résistance entre à cette occasion dans la pratique des aboutissants du comte.

CONFÉDÉRATION SUISSE

CONSEIL NATIONAL

Séance du lundi 23 septembre, à 4 h. 1/2.

Présidence de M. Decoppet, président.

Caisses d'épargne postales.

M. Calame-Colin : Le 5 juin dernier, j'ai eu l'honneur de déposer sur le bureau du conseil une motion invitant l'autorité exécutive à nous présenter un rapport et des propositions concernant l'introduction des caisses d'épargne postales. Ce n'est pas la première fois que les Chambres ont à s'occuper de cette question. En 1881, M. Morel, aujourd'hui directeur du bureau international pour la propriété intellectuelle, avait saisi le Conseil national d'une motion semblable. Cette motion avait été prise en considération, mais la solution s'est fait attendre jusqu'aujourd'hui.

Il y a intérêt à rouvrir le débat au lendemain de l'ouverture des guichets de la Banque nationale. Nous n'avons que trop tardé à introduire une institution que possèdent à l'heure actuelle seize Etats et vingt colonies.

La principale objection présentée en 1881 était la concurrence que les caisses d'épargne postales feraient aux autres caisses d'épargne. Or, dans les pays où cette institution existe, cette concurrence n'a pas eu les effets pernicieux que l'on croit. Le taux de l'intérêt servi par la caisse d'épargne postale devrait d'ailleurs nécessairement être quelque peu inférieur à celui que donnent les caisses d'épargne privées.

Je recommande l'étude de cette question au Conseil fédéral. L'institution des caisses d'épargne postales aura pour conséquence de développer dans notre population les principes d'économie et sera par suite d'un salutaire effet.

M. Zemp, conseiller fédéral : L'institution des caisses d'épargne postales est d'une utilité incontestable. Mais l'administration des postes est en première ligne une entreprise de transports, non un institut financier. La question demande donc à être sérieusement mûrie. Le Conseil fédéral l'examinera avec toute la bienveillance voulue.

La motion est adoptée par 74 voix contre 7.

Subvention au Lœtschberg.

M. Kunzli, président de la commission. En exécution d'une décision prise par le Grand Conseil le 27 juin 1906, le Conseil exécutif du canton de Berne adressa le 31 décembre dernier au Conseil fédéral une requête concluant à ce qu'il plaise aux Chambres fédérales décréter que la Confédération subventionnera l'entreprise du chemin de fer des Alpes bernoises, pour lui permettre d'exécuter en double voie le grand souterrain du Lœtschberg, et cela dès le premier établissement ; que cette subvention sera fixée à cinq millions de francs au moins et accordée sous forme d'une prise d'actions de même rang que celles du canton de Berne.

Le Conseil des Etats a eu à s'occuper le premier de cette affaire. Donnant suite aux propositions de sa commission, il a décidé d'accorder au canton de Berne une subvention unique de six millions de francs à fonds perdu, pour l'établissement à double voie du tunnel du Lœtschberg et pour la préparation de la pose ultérieure de la seconde voie sur les rampes d'accès, l'octroi de cette subvention étant lié à différentes conditions sur lesquelles je n'ai pas à revenir.

Votre commission vous propose d'adhérer à la décision du Conseil des Etats.

On a fait le reproche au canton de Berne de ne pas avoir proposé, en temps utile, aux C. F. F. de construire eux-mêmes le chemin de fer du Lœtschberg. Ce reproche est injustifié. A plusieurs reprises, le comité d'initiative s'est adressé à la Direction générale des C. F. F. pour lui demander de prendre l'affaire en mains. La Direction générale a toujours répondu négativement aux ouvertures qui lui furent faites. On ne peut lui en vouloir, car elle a la responsabilité d'une grande entreprise et d'importants capitaux lui sont confiés. Mais on ne peut non plus s'empêcher de croire qu'elle ne se fût pas compromise, en acquiesçant aux propositions qui lui furent faites.

Quelle sera la situation du chemin de fer du Lœtschberg, encadré entre la ligne du Gothard et la ligne Berne-Lausanne-Brigue ? Il devra demander aux C. F. F. de partager avec lui une partie du trafic et il faut espérer que ce partage s'effectuera sans frictions et sans conflits. Mais il ne faut pas perdre de vue que le trafic est assez important pour permettre à trois lignes d'en vivre.

Le canton de Berne s'est basé sur l'art. 23 de la Constitution fédérale pour formuler sa requête. Il ne faudrait pas que pareil usage se généralisât, et le Conseil fédéral serait bien inspiré en nous faisant à l'occasion rapport sur la portée de cet article.

M. Kunzli conclut en donnant lecture des déclarations faites au Conseil des Etats par MM. Kunz, au nom de l'Etat de Berne, Thélin, au nom de l'Etat de Vaud, Winiger, au nom de l'Etat de Lucerne, Lachenal, au nom de l'Etat de Genève.

M. Kuntschen rapporte en français. L'orateur insiste une fois de plus sur les réserves faites lors de la discussion de la demande de subvention au Conseil des Etats, en faveur d'autres lignes. « L'entreprise en question, dit-il, revêt bien le caractère d'une œuvre nationale et, à ce titre, le gouvernement bernois était fondé à nous demander une subvention en se basant sur l'art. 23 de la constitution. »

Le débat est interrompu à 7 h. et la séance levée.

Tribunal fédéral. — Dans sa séance plénière du 24 courant, le Tribunal fédéral a nommé commis de langue française à sa chancellerie, en remplacement de M. O. Ducret, appelé aux fonctions de chef de la police cantonale, M. Jean Kiener, greffier-substitut du tribunal du district d'Yverdon.

Il y avait 47 postulants.

Convention postale. — Par note du 5 juillet dernier, le ministère des affaires étrangères dominicain a informé le Conseil fédéral de l'adhésion de la République de Saint-Domingue à la date du premier octobre 1907 à la convention postale universelle conclue à Rome le 26 mai 1906 et à la convention de la même date relative à l'échange des colis postaux ainsi qu'au règlement d'exécution pour ces conventions. Les Etats ayant adhéré jusqu'à présent à la convention postale universelle sont au nombre de 55.

Subventions. — Des subventions de la moitié des frais de correction de cours d'eau sont allouées : au canton du Valais, pour l'assainissement des coteaux ébouleux de la Sapinière sur les rives du torrent de Réchy, près de Chalais (devis, 90,000 fr. ; maximum, 45,000 fr.).

Des subventions sont allouées pour les améliorations forestières désignées ci-après, savoir : 1. au canton de Vaud, 20 0/0 des frais d'un chemin à établir dans les forêts de la commune de Marchissy (devis, 14,000 fr. ; maximum, 2800 fr.) ; 2. au canton de Neuchâtel, 20 0/0 des frais d'un chemin à établir dans les forêts des gorges de l'Areuse par les communes de Boudry, Colombier et Neuchâtel (devis, 31,519 fr. ; maximum, 6303 fr. 80).

C. F. F. — Une entente est intervenue avec la Direction générale des Chemins de fer fédéraux dans le but d'organiser en commun un concours entre les architectes suisses ou établis en Suisse pour l'élaboration de projets des façades d'un nouvel hôtel des postes et d'une nouvelle gare (bâtiment des voyageurs) à Saint-Gall.

Le Conseil fédéral a constitué un jury de cinq membres, chargé d'établir un programme de concours et de juger les projets qui seront présentés ; ce jury est composé de MM. M. Camoletti, architecte à Genève ; Flückiger, directeur des constructions fédérales à Berne ; Gull, architecte, professeur à l'Ecole polytechnique, à Zurich ; Sand, membre de la Direction générale des Chemins de fer fédéraux, à Berne ; Wild, architecte, conseiller national, à Saint-Gall.

Personnel des C. F. F. — L'Association du personnel des C. F. F. adresse à la Direction générale et au Conseil d'administration une requête demandant qu'eu égard au renchérissement de la vie, il soit accordé pour 1907, à tous les fonctionnaires, employés et ouvriers un supplément de traitement de 150 francs, sans distinction d'état civil. La limite jusqu'à laquelle ce supplément devrait être alloué serait le traitement de 5000 francs. Tous les ouvriers de la voie, apprentis, aspirants, etc., devraient bénéficier de ce supplément.

Tramways. — Le Conseil fédéral a approuvé, sous réserve de l'examen du compte de construction après l'achèvement des travaux, la justification financière, au montant de 400,000 fr., présentée pour sa ligne par la Compagnie du tramway de Bâle-Esch.

Pâtes et semoules. — A la suite de la hausse constante des semoules, l'Association suisse des fabricants de pâtes alimentaires se voit dans la nécessité de faire appliquer de suite une hausse de deux francs par cent kilos pour toutes les sortes de pâtes et semoules.

Chocolats. — La maison S. Hungerbühler, à Zurich, dont les cacaos nutritifs « Turner » ont été primés à Vienne et à Milan, a été acquise par M. Hans Hemmann, précédemment directeur commercial de la fabrique « Lucerna » à Hochdorf, lequel a transféré son entreprise à Lucerne.

Congrès de télégraphistes. — Le Portugal a invité les puissances à se faire représenter au congrès international des télégraphistes qui se réunira à Lisbonne le 20 avril 1908.

Les postillons. — L'assemblée des délégués des postillons, à Olten, a décidé dimanche la création d'une fédération des postillons suisses. Elle a désigné Bâle comme Vorort et a décidé de se joindre à la Fédération des employés fédéraux des postes, télégraphes et douanes.

Vétérinaires. — La Société des vétérinaires a tenu son assemblée générale lundi à St-Gall.

M. le professeur Hess a présenté un rapport sur l'assurance contre les épizooties ; il conclut en faveur de l'assurance par la Confédération.

On a entendu encore deux conférences, l'une de M. Brændli, vétérinaire cantonal, à St-Gall, l'autre de M. le professeur Ehrhardt, de Zurich.

Apiculture — L'assemblée des délégués de la Société suisse des apiculteurs a décidé la création d'une assurance obligatoire des essaims.

Horticulture. — L'assemblée générale de l'association suisse des jardiniers, réunie à St-Gall, a entendu un rapport sur les expériences faites à Bâle dans la récente grève des garçons jardiniers. Les deux grandes médailles d'honneur, en or, destinées par l'association des jardiniers à récompenser les meilleurs produits dans la partie horticole de l'exposition cantonale d'agriculture, ont été décernées à MM. Stahel, de Flawil, et Wartmann, de St-Gall.

L'absinthe. — Le Conseil d'Etat du canton de Soleure, répondant à la circulaire du Conseil fédéral au sujet de l'initiative contre l'absinthe, déclare que la prohibition de l'absinthe ne léserait, dans le canton de Soleure, qui ne fabrique pas cette liqueur, aucun intérêt économique. Quoique la consommation de l'absinthe soit très restreinte dans le canton et ait plutôt diminué, ajoute-t-il, l'interdiction fédérale de l'absinthe nous paraît justifiée au point de vue de l'hygiène publique. Le gouvernement soleurois estime aussi que la question des indemnités posée par le gouvernement neuchâtelois ou le préjudice que l'interdiction pourrait causer au fisc fédéral ne doivent pas exercer une influence décisive dans la solution de cette affaire.

Presse. — La *Basler Zeitung* annonce que ce journal passera, dès le 1er octobre 1907, aux mains de M. Emile Birkhäuser, éditeur. M. Hermann Stegemann a accepté les fonctions de rédacteur en chef à partir du 15 octobre. En même temps, M. E. Schäppi annonce sa retraite de la rédaction du journal.

Les gymnases allemands à Bâle.

Lundi s'est réunie à Bâle, sous la présidence de M. le directeur Dr Aly, de Marbourg, la société des professeurs de gymnastique allemands : 70 personnes, parmi lesquelles quelques dames, assistent au congrès, qui a été salué au nom du gouvernement de Bâle par M. Burkhardt-Finsler.

On a entendu plusieurs autres discours et quelques conférences entre autres une conférence intéressante sur la limite de la généralisation et de l'individualité chez les élèves des écoles supérieures.

L'assemblée a approuvé les rapports et réélu le comité. Elle a décidé de se réunir la prochaine fois, à Pentecôte, à Gotha.

A la montagne.

ACCIDENT

On écrit de Kandersteg qu'un accident s'est produit au Balmhorn. M. Décombaz, ingénieur, avait fait dimanche avec un camarade l'ascension du Balmhorn, d'où il voulait descendre par Wildelsigen et Kandersteg ; au-dessus du grand couloir, il glissa et se fit dans sa chute une fracture au bras. Son camarade descendit alors à Kandersteg, d'où une colonne de secours de six hommes est allée chercher le malheureux Décombaz, qui est resté dans la montagne depuis dimanche soir à quatre heures.

NOUVELLES DES CANTONS

BERNE. — Des essais pour la culture de tabac ont été faits cette année aux Communances par la fabrique de cigares L. Rais, de Delémont. Les résultats en sont très réjouissants et laissent supposer que d'ici quelques années, la culture de la plante sera implantée dans cette vallée, à 950 mètres d'altitude et considérée jusqu'ici comme impropre à l'agriculture. La plante atteint la même hauteur que dans la Broye et l'on dit la qualité excellente. Les expériences seront continuées l'an prochain.

ZURICH. — Le synode scolaire du canton réuni lundi à Männedorf, a discuté la question de l'enseignement complémentaire et de l'école civique. La plupart des orateurs se sont prononcés en faveur de l'enseignement complémentaire obligatoire se terminant par l'école civique. L'assemblée a décidé d'inviter les autorités à soumettre au peuple un projet de loi tendant à exécuter les desiderata du synode. Pareil projet a déjà été élaboré.

— Un négociant de Zurich, qui s'était rendu lundi matin à l'établissement des bains du lac, au quai des Alpes, avec son fils âgé de douze ans, voulut montrer à ce dernier la manière de plonger. Il sauta dans l'eau, nagea pendant un moment, puis disparut subitement pour ne plus revenir à la surface. Le malheureux a probablement été frappé d'une attaque d'apoplexie.

LUCERNE. — Le Conseil d'Etat soumet au Grand Conseil un projet de loi tendant à accorder un supplément de traitement extraordinaire aux instituteurs primaires et secondaires pour 1907-1908 au montant de 400 fr. par instituteur.

SCHAFFHOUSE. — La natalité continue à décroître dans le canton de Schaffhouse. De 1120 qu'il était en 1905, le chiffre des naissances est tombé à 1051 en 1906.

VALAIS. — M. Joseph Ribordy, à Sion, a donné sa démission de membre du Tribunal cantonal, pour se vouer entièrement à son commerce.

— M. l'abbé Carry, vicaire général de Genève, a été nommé chanoine honoraire de la royale abbaye de St-Maurice, par le Chapitre général du 13 septembre.

C'est le nouveau vicaire général qui prononcera, dimanche, dans l'église abbatiale, le panégyrique de saint Maurice.

— Un jeune homme de Salins a fait, samedi dernier, une chute grave, du côté du pâturage de Salanfe, au-dessus de Salvan. Il a été transporté sans connaissance à Salvan, où il a reçu les premiers soins, et de là à l'hôpital de Sion.

On espère le sauver.

NEUCHATEL. — Au Locle, une nouvelle assemblée réunie vendredi pour discuter la question du lait a nommé une commission de quinze membres chargée de recueillir les adhésions à une coopérative laitière.

GENÈVE. — Hier, dans une salle de l'Hôpital cantonal, un individu qui donne des signes peu équivoques d'aliénation mentale, s'est tiré un coup de revolver dans la bouche après une discussion avec sa femme malade qu'il était venu voir à l'heure de la visite. Sa balle a traversé la joue faisant une blessure sans gravité ; après un pansement le blessé a été interné à l'asile de Bel-Air.

CANTON DE VAUD

Tribunal cantonal. — En date du 24 septembre 1907, le Tribunal cantonal a nommé M. Louis Durussel, syndic, à Sassel, assesseur de la justice de paix, section de Granges.

Chemins de fer. — Les recettes du chemin de fer Glion-Rochers de Naye (funiculaire Territet-Glion non compris) se sont élevées en août 1907 à fr. 61,000 contre 62,159 en août 1906. Le montant total du 1er janvier au 31 août 1907 est de fr. 215,134 contre 207,692 en 1906.

De son côté le funiculaire Territet-Glion a encaissé en août 1907 fr. 23,142 contre 22,822 en août 1906. Du 1er janvier au 31 août 1907 : fr. 109,551 contre 111,198 en 1906.

Industrie électrique. — Tous les abonnés à la force électrique des usines de Montbovon étaient convoqués en assemblée à Lucens, vendredi soir, pour entendre la rapport de M. Tanner, syndic de Lucens, sur les démarches faites depuis dix mois auprès des directeurs des usines de Montbovon, en vue d'obtenir une réduction équitable pour les six mois pendant lesquels les moteurs sont restés inactifs faute d'électricité.

Pour éviter un procès coûteux, les abonnés ont accepté ce qui a été offert par la direction : une réduction du 20 0/0 sur la lumière pour le quatrième trimestre de 1906 ; une réduction du 30 0/0 sur les moteurs pour cette même période et pour le premier trimestre 1907.

Pour la grande majorité des abonnés, comparée au préjudice subi par suite de l'arrêt de l'énergie électrique, cette réduction est dérisoire. Plusieurs industriels à grands moteurs ont subi des pertes considérables. Aussi toute la contrée de Payerne à Moudon espère-t-elle pouvoir bientôt user des forces de Joux.

Vente. — La vente en faveur de l'Eglise libre d'Ecublens s'ouvrira le jeudi 26 septembre, à 10 heures précises du matin, par un culte dans la chapelle de Renens-Gare.

Edition. — La maison d'édition Rouge et Cie, à Lausanne, avec l'appui d'un grand nombre de savants, historiens, professeurs, journalistes, etc., a entrepris la publication d'un nouveau *Dictionnaire historique et géographique du canton de Vaud*. La direction de cette importante publication a été confiée à M. Eugène Mottaz, professeur à l'école cantonale supérieure de commerce, à Lausanne, ancien président de la Société vaudoise d'histoire et d'archéologie.

Le travail préparatoire est déjà fort avancé. Un grand nombre de documents sont déjà réunis et de notices déjà prêtes ; divers de nos historiens les plus distingués travaillent à en préparer d'autres. La collaboration du public pourrait leur être d'un grand secours, et voici comment : beaucoup de personnes et de familles possèdent des documents, des renseignements précieux sur l'histoire de localités, hameaux, monuments, restes d'anciennes constructions, institutions, etc. La direction du nouveau dictionnaire leur serait extrêmement reconnaissante si elles voulaient bien lui faire parvenir ces renseignements, même s'ils leur paraissaient, au premier abord, d'une importance secondaire. Elles sont priées d'adresser toutes les communications à M. Eugène Mottaz, professeur à Lausanne.

NYON. — Dans la nuit de dimanche à lundi, à la suite d'une querelle, un nommé Jean Wener a reçu une balle de revolver dans le bras, et le nommé François Maillet une autre balle au-dessous du genou ; l'individu qui a tiré est inconnu des deux blessés, qui ont été transportés à l'infirmerie de Nyon.

MOLLENS. — M. Eugène-Louis Cuvit vient de mourir. Né en 1846 à Mollens, le défunt a consacré à la vie publique ses plus belles années et toutes les ressources de sa belle intelligence. Syndic pendant vingt-huit années consécutives, il a su conduire avec sagesse la barque qu'on lui avait confiée.

Par une pâle et mélancolique journée d'automne, au milieu d'un deuil général, ont eu lieu les obsèques de ce regretté citoyen. La population entière, ainsi qu'un grand nombre d'amis des localités voisines, avait tenu à dire un dernier adieu au défunt.

ORBE. — On a arrêté à l'hôtel des Deux-Poissons une jeune mariée en voyage de noces, à la stupéfaction du marié, qui ignorait que sa femme fût sous le coup d'un arrêté d'expulsion. On avait reconnu en la personne de l'épousée la farouche syndicaliste qui, sous le nom de Louise Michel, avait joué un rôle si actif dans la récente grève des chocolatiers.

LE PONT. — M. Henri Guignard, depuis vingt ans instituteur aux Charbonnières, parti lundi soir en petit bateau pour aller pêcher sur le lac de Joux, n'est pas rentré. On a retrouvé son cadavre près de l'Abbaye. On ignore comment s'est produit l'accident.

On a retrouvé l'embarcation vide, mais non chavirée. M. Guignard laisse 4 enfants, tous des garçons : l'aîné, M. Victor Guignard, avait reçu au mois d'avril dernier son brevet d'enseignement primaire. M. Guignard était âgé de 46 ans et enseignait aux Charbonnières depuis 18 ans.

LAUSANNE

M. Ch. Boiceau.

Les obsèques.

Le culte aura lieu à 3 heures à Saint-Laurent. C'est de là que le cortège partira pour le cimetière de Montoie.

Sur la tombe prendront la parole MM. Paul Etier, président du Conseil d'Etat, au nom du gouvernement vaudois ; David Paschoud, président du Grand Conseil, au nom du corps législatif ; Al. de Meuron, député et conseiller national, au nom de l'Association libérale-démocratique ; Ernest Correvon, au nom de l'Ordre des avocats ; peut-être aussi un délégué de l'Association romande de l'Ordre des avocats.

Dans sa séance de ce matin, la municipalité de Lausanne a décidé d'accorder au cimetière de Montoie une concession perpétuelle pour la sépulture de M. Charles Boiceau.

* * *

Le groupe des députés du centre de l'Assemblée fédérale a adressé à Mme Boiceau la dépêche suivante :

Berne, 23 septembre.

Les députés du centre de l'Assemblée fédérale expriment à la famille de leur ancien collègue la part très vive qu'ils prennent au deuil qui attriste aujourd'hui tout le canton de Vaud et tous ceux en Suisse qui ont connu l'excellent citoyen et le digne magistrat que fut Charles Boiceau.

Au nom du groupe : Planta.

Contre la tuberculose.

Jeudi prochain 26 septembre, à 4 h., s'ouvriront à la Polyclinique du Chemin Vinet, les consultations gratuites d'un nouveau dispensaire, uniquement réservé aux malades atteints de tuberculose pulmonaire (phtisie).

Le but poursuivi est à la fois : le traitement scientifique et moderne de cette grave affection ; la protection des personnes saines contre la contagion, grâce à une surveillance spécialement faite à domicile par les gardes-malade sde la Source pour vérifier notamment l'accomplissement des mesures d'hygiène prescrites (désinfection, etc.) ; l'assistance en médicaments, aliments, vêtements, literie, etc., aux malades nécessiteux, ainsi qu'à leurs familles ; enfin la recherche ou le dépistage des cas de tuberculose existant dans nos divers quartiers mais encore ignorés, même par ceux qui en sont atteints, et par conséquent mal ou pas du tout soignés, risquant inconsciemment aussi de disséminer autour d'eux les germes de la terrible maladie.

Une institution toute semblable existe depuis plusieurs mois déjà, dans notre ville, créée et dirigée par M. le prof. Dr Demiéville, au Dispensaire central de la Policlinique universitaire. Le développement extrêmement rapide de ce dispensaire antituberculeux, les bienfaits qu'il a déjà largement répandus et l'augmentation quotidienne du nombre des malades qui en profitent ont poussé le directeur de la Polyclinique du Chemin Vinet à étudier l'installation dans ses nouveaux locaux d'une consultation spéciale pour tuberculeux indigents.

Les consultations auront lieu chaque jeudi au début, pour être multipliées au fur et à mesure des besoins, elles seront dirigées par M. le Dr Veillard, assisté d'un personnel spécialement choisi parmi les garde-malades de la Source.

Supplément. — Au numéro de ce jour est joint un supplément de deux pages dont voici le sommaire : *Le conflit scolaire à Neuchâtel ; Société fédérale de gymnastique ; Club alpin suisse* ; *Les conférences de Ste-Croix*, par L. Perriraz ; *Retraite pastorale* ; *Maîtres secondaires ; Fédération romande de secours mutuels* ; *Somnambulisme et peinture* ; Chronique agricole et une page d'annonces.

CHRONIQUE JUDICIAIRE

TRIBUNAL DE POLICE D'YVERDON

Sécurité des chemins de fer.

Le 22 avril dernier, le train 1237 partant de Lausanne à 9 h. 25 du soir et passant à Yverdon à 10 h. 32 avait un retard de 15 minutes. Pour ne pas retarder l'express 80, qui part d'Yverdon à 10 h. 32 pour arriver à Lausanne à 11 h. 15, M. Glardon, chef de gare à Yverdon, proposa à son collègue d'Ependes (première station du côté de Lausanne) de reporter d'Yverdon à Ependes le croisement des trains 1237 et 80. Ependes accepta. Yverdon fit alors partir l'express.

Pour les changements de croisement est instituée toute une procédure : le chef de gare établit en plusieurs doubles un formulaire qu'il fait signer au chef de train et au mécanicien, et dont il garde un exemplaire. Le mécanicien en garde un autre qu'il fixe devant lui sur sa machine ; le chef de train garde également le sien. Le chef de la station d'Ependes, qui était ce jour-là, M. Edouard Bavaud, commis à la gare d'Yverdon, remplaçant le chef en congé, prépara, dans son bureau, le triple formulaire et sortit pour le remettre aux employés du train. Quelle ne fut pas sa stupéfaction en constatant que le train 1237 partait sans congé. Il saute sur le dernier vagon et ouvre le robinet du frein de sûreté. Malheur ! le vagon n'est pas relié à la conduite du frein. Une catastrophe va se produire. Le 1237 va rencontrer l'express. M. Bavaud agite sa lanterne. Peine inutile. Le 1237 continue sa route. M. Bavaud dispose encore du signal à cloche. Il y lance le signal : *Arrêt de tous les trains*. Tout le long du parcours, aux passages à niveau, les cloches carillonnent. Les gardes-barrières s'élancent sur la voie, leur feu rouge à la main. Les deux trains s'arrêtent à 750 mètres l'un de l'autre. L'accident est évité.

C'est à la suite de ces faits qu'hier, devant le tribunal de police du district d'Yverdon, ont comparu pour atteinte à la sécurité des voyageurs en chemin de fer : 1° Edouard Bavaud, de Lausanne, commis C. F. F. à la gare d'Yverdon ; 2° David Gysi, conducteur C. F. F. du dépôt de Neuchâtel ; 3° Jean Miéville, mécanicien C. F. F. à Neuchâtel (du train 1237), accusés d'avoir, par négligence ou imprudence, porté atteinte à la sécurité des chemins de fer.

Le ministère public était représenté par M. Auguste Capt, substitut du procureur général ; M. Henri Ott, licencié en droit, assistait Edouard Bavaud et M. Charles Pilicier, avocat à Yverdon, Gysi. Miéville s'est présenté sans défenseur.

Le ministère public a requis : 1° contre Gysi : 10 jours de prison et la moitié des frais ; 2° contre Bavaud : 20 fr. d'amende et le quart des frais ; 3° contre Miéville : 20 fr. d'amende et le quart des frais, solidairement entre eux.

Le jugement rendu à 7 h. 15 a libéré Bavaud et Miéville, et a condamné Gysi à 20 fr. d'amende et à la moitié des frais ; l'autre moitié étant mise à la charge de l'Etat.

CHRONIQUE VITICOLE

LA VENDANGE

On nous écrit d'Aigle :

« La question de la fixation, par avance, d'un prix-courant officiel pour la vendange est fort délicate ; elle a donné lieu à de longues controverses et aux appréciations les plus diverses. C'est pour en discuter et, si possible, la résoudre, que les municipalités d'Aigle et d'Yvorne avaient convoqué les propriétaires de vignes des deux communes pour le dimanche 22 septembre à 2 h., à Aigle, aux fins d'établir de nouvelles bases pour la fixation du prix-courant officiel.

L'assemblée était fort nombreuse. Au nombre des assistants, on remarquait M. le conseiller d'Etat Robert Cossy. M. H. Morerod, syndic d'Yvorne, et député du cercle d'Aigle présidait. Il a d'abord mis les assistants au courant de la question. Elle a été posée par une motion présentée au conseil communal d'Yvorne, et renvoyée pour étude à la municipalité, qui confia cette étude à une commission. Celle-ci commença par se documenter et par s'entourer de renseignements pris auprès des intéressés au moyen de questionnaires qu'elle leur adressa. Elle a dépouillé les réponses reçues, les a condensées, et a présenté au conseil un rapport très bien étudié. Elle a formulé ses conclusions sous forme d'un règlement en sept articles, qui est soumis à l'assemblée.

La discussion fut longue et nourrie ; elle se prolongea jusqu'à 4 1/2 h. Chaque article a fait l'objet d'une discussion approfondie et d'une ou même plusieurs votations. Les voix ont été parfois très partagées. Voici en substance les résolutions prises :

L'institution du prix-courant de la vendange est maintenue, ce prix sera fixé par une commission intercommunale de dix membres, composée de quatre acheteurs, quatre vendeurs de vendange et deux encaveurs, c'est-à-dire propriétaires récoltant et encavant eux-mêmes leur récolte. Cette commission choisira elle-même son président en dehors de ses membres. Elle sera nommée pour deux ans par les municipalités réunies d'Aigle et d'Yvorne. Chaque municipalité nommera deux acheteurs, deux vendeurs de vendange et un encaveur. Ses membres seront rééligibles, à l'exception d'un membre de chaque catégorie, qui devra être renouvelé tous les deux ans. Elle se réunira une année dans l'une des communes, une année dans l'autre. Les syndics ni les municipalités n'en pourront faire partie. Elle devra se réunir pour fixer le prix-courant de la vendange de l'année quinze jours après la mise de Morges. Le prix sera fixé à la majorité des voix et à l'appel nominal.

Les assistants se sont quittés avec l'impression que du bon travail avait été fait. »

* * *

LES CULTURES DANS LE VULLY

On nous écrit du Vully :

« Au Vully, le vignoble est bien malade et la récolte extrêmement médiocre. Les vignerons paraissent décidés à arracher toutes les vignes de plaine.

La tache phylloxérique de Praz n'est pas de 1800 ceps, comme certains journaux l'ont dit, mais bien de 180.

Les cultures potagères des environs de Sugiez sont superbes.

Dans la Broie, la récolte du tabac est terminée et s'est faite dans d'excellentes conditions. Les planteurs sont très satisfaits ; rarement les feuilles se sont montrées aussi régulièrement saines que cette année ; si le séchage se fait bien, ce sera du tabac de première qualité. »

CORRESPONDANCE

L'HOPITAL DE L'ILE

Berne, 20 septembre.

Monsieur le rédacteur,

Dans votre numéro du 19 septembre, vous communiquez une dépêche relative à l'acquisition de l'Ile de St-Pierre par la bourgeoisie de Berne, et vous ajoutez quelques lignes dans lesquelles vous admettez que l'Hôpital et l'Hôpital de l'Ile sont une seule et même institution.

Ces deux institutions sont au contraire entièrement indépendantes l'une de l'autre. L'Hôpital de l'Ile fut fondé vers la fin du XIVe siècle, par Anne Seiler, dont la statue orne une des fontaines de la ville ; après la Réforme, il fut transféré dans un ancien couvent de femmes situé *sur une île de l'Aar* (à peu près en face de l'église vieille-catholique actuelle) ; de là le nom d' « Hôpital de l'Ile », qui a toujours été conservé, malgré toutes les migrations que l'Institution a subies depuis. Quoique subsistant encore comme corporation, elle est devenue, grâce à des subventions de l'Etat, un hôpital pour le canton entier, et contient toutes les cliniques universitaires.

L'Hôpital bourgeois, par contre, est resté propriété de la bourgeoisie, affecté encore aujourd'hui au traitement de bourgeois malades ou infirmes et de leurs domestiques, et n'a jamais porté d'autre nom.

Veuillez agréer, Monsieur le rédacteur, l'expression de mes sentiments distingués.

Dr DUTOIT.

SPORTS

Courses pédestres. — Voici les principaux résultats des courses organisées dimanche par le Montreux-Narcisse-Sport :

I. *A. Course de fond de 10 km.* (Interclub) : 1. Montriond-Sport, Lausanne, une coupe et diplôme ; 2. Young-Boys (F. C., Vevey), une coupe et diplôme ; 3. Montreux-Narcisse-Sport, un diplôme et la médaille d'argent offerte par *La Vie au Grand Air*.

B. Individuels : 1. Albert Ganti, Signal F. C. Lausanne (une coupe offerte par la maison Och frères à Montreux) 36 m. 50 secondes ; 2. Rochat, Montriond-Sport, Lausanne (médaille argent offerte par le journal *Les Sports* de Paris, et diplôme) 37 m. 20 sec. ; 3. Casatelli, Le Locle (médaille argent et diplôme) 37 m. 30 sec. ; 4. Jacques, Montriond-Sport, Lausanne (médaille de bronze et diplôme) 37 m. 50 sec. ; 5. Mégroz, Montriond-Sport, Lausanne (médaille de bronze, et diplôme) 38 m. ; 6. David, Montriond-Sport, Lausanne (un tableau à l'huile offert par M. Renkewitz, président M.-N.-S.)

II. *Course de vitesse* (*100 mètres*) diplômes : Danadien, Genève, médaille argent *Auto* de Paris. 11 sec. 2/5 ; 2. Amann, Lausanne, 11 3/5 ; médaille de bronze ; 3. Heller, Montreux, 11 4/5, médaille bronze.

III. *Course de vitesse* (*400 mètres*), diplômes : 1. Danadien, Genève, 55 sec., médaille de bronze du *Matin*, Paris ; 2. Dick, Vevey, 55 sec. 1/5, médaille bronze ; P. Bernier, Montreux 55 sec. 2/5 médaille de bronze. Chacun un diplôme.

Prix spéciaux offerts par le Young-Boys F. C. Vevey, pour les coureurs arrivés premiers à Vevey : Albert Ganti, Lausanne, gobelet ; 2. Rochat, Lausanne, un sucrier ; 3. Grand, Vevey ; 4. Gallozini, Brigue ; 5. Mégroz, Lausanne ; 6. David, Lausanne ; 7. Widenroth, Vevey.

IV. *Championnats de course de fond réservés aux membres actifs du M.-N.-S.* 1. Piguet, une coupe ; 2. Vilen, grande médaille argent ; 3. Turrian, une grande médaille de bronze ; 4. Rouiller, une médaille bronze ; P. Aubort, un diplôme.

Après les courses, il y a eu réception des concurrents à l'Hôtel de la Poste avec distribution des prix.

Football. — A Zurich, dans le match de football joué dimanche entre le F. C. Chaux-de-Fonds et le Young Fellows Zurich, ce dernier l'a emporté par 3 goals contre 1.

— A Berne, dans le match de football joué dimanche entre les premières équipes du Berne F. C. et du F. C. Old Boys-Bâle, Berne l'a emporté par 2 goals contre un.

Aéronautique — Le comte Zeppelin commencera mardi la série des expériences à Friedrichshafen, sur le lac de Constance. Il se prépare à une longue ascension. Le *Tageblatt* de Berlin assure même qu'il aurait le projet de se rendre de Friedrichshafen à Berlin.

Aviation. — Samedi ont eu lieu à Douai les expériences d'un nouvel aviateur, inventé par MM. Louis et Jacques Bréguet et M. Richet.

L'appareil, du poids de 540 kilos, comporte un moteur de quarante chevaux, actionnant quatre systèmes giratoires composées de palettes légèrement inclinées.

Dès sa mise en marche, l'appareil s'est élevé à 1 m. 50 de hauteur, mais par suite d'une fausse manœuvre l'expérience a pris fin après un vol d'une minute.

SPECTACLES-CONCERTS-SOCIÉTÉS

CONCERT MAUGUIÈRE-COULIN. — Voici le programme du concert que donnera, le vendredi 27 septembre, à la Maison du peuple, M. Mauguière, de l'Opéra-Comique, avec le concours de Mme Coulin de Trey et de l'Orchestre symphonique sous la direction de M. Birnbaum : Prélude d'*Armor* (S. Lazzari). Air de *Suzanne* (Paladilhe) chanté par M. Mauguière. Air d'*Iphigénie* (Gluck) chanté par Mme Coulin de Trey. *Suite de ballet* (Gluck). Ouverture des *Noces de Figaro* (Mozart). *Ah ! sur mon front brûlant* (Combe) et *Printemps nouveau* (P. Vidal) chantés par M. Mauguière ; enfin le premier acte de la *Walkyrie* (Wagner) à partir de la scène 3, chanté par Mme Coulin de Trey et M. Mauguière.

CONCERT SYMPHONIQUE. — Le concert de mercredi à la Maison du peuple aura lieu avec le concours de Mlle Clara Wyss, cantatrice, de Zurich, qui chantera avec orchestre le rêve d'Elsa, de *Lohengrin*, et au piano des mélodies de Schumann, Grieg et Chopin-Viardot.

L'Orchestre donnera la première symphonie de Schumann, *Pelléas et Mélisande*, suite de G. Fauré, et l'ouverture de *Benvenuto Cellini*, de Berlioz.

THÉATRE DU PEUPLE. — Après-demain, jeudi 26 septembre, a lieu, à la Maison du peuple, la première représentation du drame militaire de M. Léon Raudin, *Légionnaire par vengeance*.

Les billets sont en vente depuis hier chez MM. Fœtisch frères, magasin de musique, rue de Bourg. 35

Le Théâtre du peuple nous prie de rassurer les habitants de la route de la Caroline et de la rue St-Martin, qui ont été alarmés par la fusillade de la dernière répétition. Il n'y a aucun danger. Aux représentations, les coups de fusil seront tirés vers 11 1/2 heures.

CARNET DU JOUR

Maison du Peuple. — 8 1/2 h. Quatuor du Flonzaley.

Kursaal. — 8 1/2 h. Spectacle.

Observations météorologiques.

De l'Institut agricole au *Champ-de-l'Air* :
A 7 1/2 h., 1 1/2 h. et 9 1/2 heures du soir.
Alt. 555 m. ; Long. 6° 38' G. ; Lat. 46° 31'.
Baromètre 713mm ; Therm. 9° 2 ; Pluie 1m 03.

		19	20	21	22	23	24
Thermom.	Min. av. 7 h.	9 5	8 5	10 0	10 0	12 8	10 6
	7 h. matin	10 8	11 0	12 4	12 0	13 9	12 0
	1 h. soir	14 4	17 1	17 8	15 2	17 9	
	9 h. soir	9 9	12 4	12 4	18 8	13 0	
	Maximum	16 2	19 9	19 4	16 0	19 8	
Pluie en 24 h.		0 15	4 80	4 —		7	
Soleil » »							
Vent Kilom. p. h.	7 h. mat.	NE 0	NE 0	NE 0	NE 0	NE 1	NE 0
	1 h. soir	S 0	Sw 0	Sw 5	NE 11	S 5	
	9 h. soir	NE 9	Sw 9	Sw 0	NE 6	NE 0	

Situation générale.

Brumeux et doux.

Change à vue du 24 septembre.

	DEMANDE	OFFRE
Paris.	99 97 1/2	100.12 1/2
Londres.	25.12 1/2	25.17 1/2
Allemagne.	122.82 1/2	123.07 1/2
Italie.	100 07 1/2	100.32 1/2
Amsterdam	208.10	208.70
Vienne	104.50	104.80

Roubles (Parité de Berlin) 263,25.

Bourse de Lausanne du 24 septembre.

	Demandé	Offre
3 1/2 0/0 Vaudois	— —	93 25
4 0/0 »	100 60	100 75
3 1/2 0/0 Crédit foncier vaudois.	— —	— —
4 0/0 » » » .	99 25	99 40
3 1/2 0/0 Lausanne 1902 . . .	— —	— —
4 0/0 »	— —	— —
4 1/2 0/0 Montreux-Oberland . .	— —	— —
4 1/4 0/0 Joux et Orbe	— —	100 50
4 0/0 Tramways lausannois . .	— —	— —
4 1/2 0/0 Immob. Caux. . . .	101 —	— —
Actions Banque cant. vaudoise .	775 —	— —
» » d'Escompte . .	— —	635 —
» » de Montreux. .	635 —	— —
» Crédit fonc. vaud. anc.	— —	665 —
» La Suisse, Cie assurances	— —	1220 —
» Viège-Zermatt. . . .	725 —	— —
» Glion-Naye	1050 —	1125 —
» Tramways laus. priv. .	217 —	— —
» Romande d'électr. priv.	— —	— —
» Usine élect. des Clées .	— —	— —
» Navigation Léman . .	— —	— —
» Gr. Brass. & Beauregard	525 —	530 —
» Ouchy, Beau-Rivage. .	610 —	— —
» Soc. génér. de chocolats.	270 —	300 —
» F.-L. Cailler.	335 —	340 —
» Station clim. Leysin. .	543 —	— —
» Hôtel National et Cygne	— —	— —
» Immobilière Caux. . .	— —	— —

BOURSE DE LAUSANNE du 24 sept. **Prix faits.**

Obligations. — 3 1/2 Vaudois 1904 93,25, 4 0/0 100,70. — 3 3/4 C. F. V. Sie C 93,50, 4 0/0 99,90, Sie G 99,40. — 4 0/0 Martigny-Châtelard 490. 4 1/4 Kander et Hagnek 99,50. — 5 0/0 Seiler frères Zermatt 99,50. — 5 0/0 Phosphates nouv. 100. — **Actions.** — B. C. V. 780. — Banque de Montreux nouv. 620 n 1. — Ouchy, Beau-Rivage 610. — Montr.-Oberl 425. — Feuille d'Avis 205. — **Lots.** — De Genève 103. — Canton de Fribourg 1902 16,10.

Change sur la Suisse du 23 septembre

	DEMANDE	OFFRE
Berlin	81.20	—
Paris.	99.27/32	99 31/32
Vienne	95 42 1/2	95 57 1/2
Amsterdam	47.95	— —
Italie.	99.80	— —

Bourse de Genève (Service télépnon.)

	21 clôt.	24 clôt.
3 1/2 C. F. F. 1889-1902	966 —	968 —
3 0/0 Genevois avec lots . . .	102 75	102 25
3 3/4 0/0 Italien	— —	— —
4 0/0 Serbe 1895	— —	401 —
4 1/2 Japon Tabacs, 1re série . .	— —	— —
3 1/2 Jura-Simplon 1894. . . .	479	478 25
3 1/2 Nord-Est suisse 1896. . .	— —	— —
3 0/0 Lombardes anciennes . .	313 75	330 50
3 0/0 Méridionaux d'Italie . . .	312 75	313 —
4 0/0 Martigny-Châtelard . . .	— —	— —
4 1/4 % Banque Chem. orientaux	— —	— —
3 0/0 Créd. fonc. égypt. lots. anc.	— —	296 —
3 0/0 » » » » nouv.	254 —	254 —
4 0/0 Créd. fonc. Stockholm 1906	— —	— —
Actions Montr.-Oberl. bern. prior.	— —	— —
» Compt. Escompte Genève	920 —	918 —
» Union financ. de Genève	— —	— —
» Chem. Orientaux Ce Exp.	— —	— —
» Gaz de Naples	— —	— —
» Ouest Parisien	— —	— —
» Accumulatrs d'Oerlikon .	— —	— —
» Ind. élect. Sécheron priv.	— —	— —
» Franco-Suisse Ind. électr.	478 —	970 —
» Gafsa	— —	3510 —
» » parts	3640 —	— —
» Lac Léman Navigation .	— —	— —
» Cotonnière Russo-Françse	— —	— —
» Soc. génér. de chocolats.	— —	— —
» Automob. Richard. . .	102 —	90 —
» » parts.	30 —	25 —

Bourse de Paris du 23 septembre.

Cours de clôture (Terme).

3 0/0 Français .	93 95	Banq. de Paris .	1448 —
2 1/2 Consol. angl.	84 55	Crédit foncier .	672 —
4 0/0 Russe 1889 .	75 65	Crédit lyonnais.	1185 —
3 3/4 % Italien .	102 —	Suez	4590 —
4 0/0 Autrich. or	100 —	Lombards . .	159 —
4 0/0 Etat Serbe.	81 80	Autrichiens . .	— —
4 0/0 Extér. Esp.	92 95		
3 0/0 Portugais .	66 45	*Obligations*	
4 1/2 0/0 Brésil .	— —	3 0/0 Ch. autrich.	433 50
4 0/0 Turc unifié	92 62	3 0/0 Ch. f. port.	358 75
3 ½ Suiss. dif. 1903	91 50	3 0/0 N.-Esp. 1 S.	372 —
Unifiée d'Egypte	103 80	3 0/0 Saragosse	380 —
Banq. de France.	4075 —	3 % Salon.-Cons.	349 75

LES LIVRES DU JOUR

Ernest NAVILLE, correspondant de l'Institut de France. *Le devoir*, discours adressé aux dames de Genève et de Lausanne. 3e édition. — Genève, Kundig.

E. DOUMERGUE. *Autrefois et aujourd'hui.* Guide historique et pittoresque de l'étranger à Genève. — Genève, Atar.

Schweizerische Zeitschrift für Gemeinnützigkeit, Organ der Schweizerischen gemeinnützigen Gesellschaft. — Zurich. Selnau, Gebr. Leemann und Co.

Bibliographie nationale suisse. *Forêts, chasse et pêche*, supplément ; élaboré par l'inspectorat fédéral des forêts du Département fédéral de l'intérieur. — *Hôtels et cafés, commerce de boissons alcooliques*, rédigé par le bureau de la commission centrale. — Berne, K.-J. Wyss.

E. D. D. Y. — Genève, Kundig :

Premiers essais. Livre de lecture pour la 2e année d'études, mis en rapport avec les *Exercices combinés de langue française.*

Autour de moi. Livre de lecture pour la 3e année d'études, mis en rapport avec les *Exercices combinés de langue française.*

Exercices combinés de langue française basés sur la méthode directe à l'usage des écoles primaires flamandes. I. Trois premières années d'études. II. Quatrième année d'études.

L'enseignement du chant dans les écoles primaires.

Les végétations adénoïdes dans les arrière-fosses nasales. Etude de pédagogie physiologique.

LE MONUMENT EYNARD ET LES HELLÈNES EN SUISSE, édition Atar, Corraterie, 12, Genève.

Cette plaquette, qui est vendue au profit des victimes grecques de Bulgarie, est publiée en vue de commémorer les fêtes gréco-suisses des 4 et 5 mai 1907 à Genève, et son sens est nettement symbolisé par les deux drapeaux, suisse et hellène, qui sont réunis sur la couverture. Forte de 48 pages et ornée de plusieurs illustrations hors texte, elle débute par un exposé de la genèse du monument Eynard, puis reproduit les principaux discours prononcés lors de son inauguration. Une seconde partie traite des *Hellènes en Suisse*, et réunit un certain nombre de documents statistiques intéressants.

La brochure a été rédigée par une commission composée de MM. Kebedgy, Vassardakis et Yennaropoulos.

Assemblée fédérale.

Séance du 24 septembre.

Le *Conseil national* reprend la discussion sur le projet de subvention au Lœtschberg.

M. GAUDARD (Vaud) : Nous avons un intérêt, au moment où les Chambres votent une importante subvention à une voie d'accès au Simplon, à ce qu'on n'oublie pas le raccourci Frasne-Vallorbe. Je prends acte de la déclaration de M. Kunz au Conseil des Etats, de laquelle il ressort que le Lœtschberg n'exclut nullement le Frasne-Vallorbe. La question du Frasne-Vallorbe est d'ailleurs désormais du domaine des tractations internationales. Le canton auquel j'appartiens n'a, aux termes de la constitution fédérale, plus aucun droit à intervenir dans le débat. C'est au Conseil fédéral qu'il appartient de sauvegarder nos intérêts. Nous attendons de lui un appui efficace pour la réalisation de cette œuvre importante, et nous lui réitérons ici l'expression de notre entière confiance. C'est dans ces sentiments que la députation vaudoise tout entière donnera son vote en faveur de la subvention au Lœtschberg.

M. ADOR (Genève) : Permettez-moi de dire très brièvement pourquoi j'ai voté la subvention comme membre de la commission. La nationalisation des chemins de fer n'empêche pas la Suisse de rester un Etat fédératif, et en la votant, le peuple suisse n'a pas entendu constituer un monopole en faveur des C. F. F. Sur ce point, il est vrai, l'opinion des Chambres n'est point celle de la Direction des C. F. F., mais j'estime que lorsque les C. F. F. refusent de construire une ligne principale, l'Assemblée fédérale a parfaitement le droit d'accorder la concession soit à une entreprise privée, soit à un gouvernement cantonal.

Je ne sais pas si le Lœtschberg fera comme on l'a dit une sérieuse concurrence aux C. F. F. Les voies nouvelles amènent généralement un trafic nouveau. Le Lœtschberg dessert d'ailleurs des intérêts importants et je crois qu'il ne fera tort, ni au Gothard, ni à la ligne Pontarlier-Lausanne-Brigue.

Le Lœtschberg est une nouvelle voie d'accès au Simplon, mais ce n'est pas la seule. Les cantons de la Suisse occidentale, qui ont fait de gros sacrifices en faveur de la trouée du Simplon, comptent en retirer aujourd'hui leur part de bénéfice. On a eu le tort d'opposer trop longtemps le Frasne-Vallorbe à la Faucille. Je me plais à constater qu'aujourd'hui on est revenu à une conception plus saine de la question et qu'on comprend que l'intérêt genevois n'est pas en contradiction avec l'intérêt vaudois. Comme mon honorable collègue M. Gaudard, j'ai une entière confiance en le Conseil fédéral, et je crois qu'il fera tout pour mener à chef l'œuvre importante de la Faucille. Isoler Genève des voies d'accès au Simplon, ce serait non seulement lui porter un coup fatal ; ce serait faire œuvre contraire à l'intérêt national.

M. DE PLANTA (Grisons) fait une déclaration relative aux chemins de fer de la Suisse orientale.

M. HIRTER (Berne) constate que la légende qui voulait que le canton de Berne ait refusé de s'adresser aux C. F. F. est définitivement détruite.

M. PIODA (Tessin) espère que le Conseil fédéral appuiera les projets de chemins de fer tessinois.

M. SULZER-ZIEGLER (Zurich) parle également en faveur de la subvention.

On entend encore M. FAZY (Genève) qui au nom de la députation genevoise unanime demande l'insertion au procès-verbal d'une déclaration où l'appui du Conseil fédéral est réclamé en faveur de la Faucille.

Prennent encore la parole MM. SCHERRER (St-Gall) qui parle au point de vue des intéressés au percement des Alpes orientales, MURY (Argovie) et ZEMP, conseiller fédéral, qui expose le point de vue du Conseil fédéral.

Dernières Dépêches

AU MAROC

Paris, 24 septembre. — Le général Drude télégraphie que dimanche se sont présentés au consulat de France des délégués des Oulad-Zeyan, Zenata et Syaïda et que la conférence avec ces délégués devait avoir lieu dans l'après-midi du même jour à 3 h. On croit que la reddition des armes sans conditions, à laquelle se refusent les émissaires, est l'objet principal de la discussion.

Un message par télégraphie sans fil, envoyé par la *Gloire* au croiseur *Jeanne-d'Arc*, annonce que le sultan Abd-el-Azis est arrivé ce matin à Rabat.

A Tanger, on commente vivement la lettre circulaire de Moulaï Hafid dans toutes les légations étrangères. Son style et son esprit général semblent dénoter la collaboration de quelqu'un ayant une certaine culture européenne. On a remarqué particulièrement à ce sujet le passage dans lequel Moulaï Hafid dit qu'en somme les puissances étrangères pourraient bien sans faillir à aucun de leurs devoirs garder jusqu'à nouvel ordre la plus stricte neutralité entre lui et son frère.

Le *Shamrock*, parti hier soir d'Oran pour Casablanca, a embarqué, en plus des 370 hommes du 2e étranger, deux sections de mitrailleuses du 1er zouaves.

Paris, 24 septembre. — L'amiral Philibert télégraphie qu'à la suite de la conférence de dimanche, à Casablanca, entre les délégués des Oulad Zéyan, des Zénatas et des Si Aïda avec le général Drude, le contre-amiral Philibert et le consul de France, les trois tribus ci-dessus ont fait leur soumission.

La conférence a duré de 3 h. à 6 h. après midi. Il a été convenu que le marché de Casablanca serait rouvert dès demain, mercredi, 25 septembre.

EN RUSSIE

St-Pétersbourg, 24 septembre. — Les élections sont marquées jusqu'ici par l'apathie extraordinaire des électeurs. Quatre pour cent des électeurs appartenant à la classe des petits propriétaires fonciers ont voté dans le district de Pétersbourg. Les ouvriers de 29 usines sur 56 ont exprimé leur suffrage.

La même indifférence est constatée partout en province.

St-Pétersbourg, 24 septembre. — Trois malfaiteurs ont attaqué la maison du commissaire de police de Piatka, en Volhynie, et ont blessé mortellement ce dernier. Poursuivis par des paysans, les bandits en ont blessé six et tué un ; mais ils ont fini par être saisis par les paysans, qui les ont assommés sur place.

ACCIDENTS

St-Nazaire, 24 septembre. — Le lancement du paquebot *Charles-Roux* n'a pas réussi. L'arrière seul a atteint la mer, l'avant restant sur le chantier. Des remorqueurs sont à l'œuvre pour amener tout le navire dans le bassin.

Lille, 24 septembre. — Ce matin, à 1 h. 20, un train a déraillé. Le mécanicien et le chauffeur ont été tués.

Essen sur la Ruhr, 24 septembre. — Une voiture montée par deux personnes a culbuté un groupe d'enfants, dont deux ont été tués et un troisième a été grièvement blessé.

LA MORT D'UN CHEF

Uppington, 24 septembre. — C'est à la suite d'un combat qui a duré deux heures que le chef Morenga et ses partisans ont été entourés et décimés. Lorsque l'on s'approcha de la colline où le chef s'était réfugié, on trouva son corps criblé de balles.

HYDROPLANE

Paris, 24 septembre. — M. Santos-Dumont a fait hier soir sur la Seine, devant un public très nombreux, des essais de l'hydroplane qu'il a fait construire en vue de gagner un pari de 50,000 francs qu'il a engagé. Les essais ont merveilleusement réussi, tant sous le rapport de la flottabilité que de la stabilité. Les essais sont repris ce matin.

TEMPÊTE

Lisbonne, 24 septembre. — Hier après midi une terrible tempête s'est déchaînée subitement sur la ville et ses environs. Elle a duré une heure et demie. Les tramways électriques et des trains ont été empêchés de circuler. Des maisons ont été inondées, quelques-unes se sont écroulées ; d'autres ont été incendiées par la foudre. Il y a plusieurs blessés. Les dégâts sont incalculables.

BUREAU MÉTÉOROLOGIQUE CENTRAL

Temps probable pour la Suisse occidentale :

Zurich, 23 septembre, 11 heures matin. — Le brouillard s'en ira, encore beau temps.

ÉTAT-CIVIL DE LAUSANNE

DÉCÈS

Du 10 septembre : Emile *Pelet*, instituteur, de Peyres-Possens, 60 ans, Mousquines. — Du 11 : Louis *Huguenin*, vérificateur des poids et mesures, 53 ans, Neuchâtelois, à Payerne. — Du 12 : Lucile *Lacaze*, institutrice, de Paris, 53 ans, boulevard de Grancy. — Du 13 : Samuel *Aquillon*, horloger, 43 ans, de Ste Croix, à Lotzwyl (Berne). Marguerite Alice, fille de Louis *Aubert*, agriculteur, 4 jours, du Lieu, à Montpreveyres. Anne-Helena *Ienft*, née Werthmüller, 29 ans, Alsacienne, à Vevey. Marthe-Violette, fille de Maurice *Porchet*, commissionnaire, 5 mois, de Moudon et de Vucherens, Montoie. — Du 14 : Marie Henriette *Bovey*, née Baudin, 68 ans, de Chanéaz, place du Tunnel. Lucy *Wills*, rentière, 63 ans, Anglaise, avenue Dapples. — Du 15 : Verena *Anderegg*, née Ruch, 67 ans, St-Galloise, Sauvabelin. — Du 16 : Blanche, fille de Blaise *Grangeon*, jardinier, 16 mois, Français, rue du Pré. Lina *Hürzeler*, domestique, 26 ans, Argovienne, Maupas. Marie, née Bidiville, femme d'Adrien *Bron*, ouvrière de fabrique, 52 ans, de St-Saphorin, à Vevey. Henri-Emile *Lenoir*, mécanicien-dentiste, 34 ans, de Château-d'Œx, chemin Renou. Aimé *Lambelet*, retraité C. F. F., 57 ans, de Forel, Etraz. — Du 17 : David-François-Henri *Ruchet*, ancien chef de gare, 77 ans, d'Aigle et Bex, boulevard de Grancy.

NAISSANCES

Du 10 septembre : Sophie-Hélène-Elisabeth, fille de Jules-Alfred *Courvoisier*, boulanger, Jurassien, et de Marie-Elisabeth Favre, Bellevaux. — Du 11 : Clémence, fille de Henri-Auguste *Favre*, agriculteur, de Savigny et Forel, et de Fanny Lavanchy, Chalet-à-Gobet. — Du 13 : Marcel-Henri, fils de Henri-Louis *Blanc*, agriculteur, de Lausanne, et de Lina Henneberger, Vers-chez-les-Blanc. Marguerite-Anne-Eugénie, fille de Félix-Louis-Pierre-Canisius *Rossier*, employé de commerce, Fribourgeois, et de Louise-Julie Cevey, chemin Vinet. Jeanne-Henriette-Hortense, fille de Pierre-Maurice-Jean *Brugeilles*, ingénieur, Français, et de Marguerite-Henriette Klotz, Chailly. — Du 14 : Erwin-César-Auguste, fils de Jules *Ulli*, chauffeur C. F. F., Bernois, et de Marie-Mathilde Mettraux, avenue Ruchonnet. Simone, fille de Emile *Beck*, commerçant, Zurichois, et de Martha Œttli, Petit-Pavement. — Du 15 : Renée-Clara-Nelly, fille de Jules-Constant *Freiss*, ouvrier de ville, de Ste-Croix, et de Marie-Eugénie Dutoit, rue du Vallon. Pierre-Eugène, fils de Eugène-Henri-Robert *Blanc*, commissionnaire, de Belmont sur Lausanne et de Marie-Laure-Céline Sallin, rue du Pré Gaston-Maurice, fils de Joseph-Louis *Viscardi*, cordonnier, Grison, et de Elisabeth Maurer, Grand-St-Jean. — Du 16 : Elise-Félicie-Marie, fille de Louis-Victor *Borgeaud*, boulanger, de Morrens, et de Berthe Fatt-bert, Borde. Edouard-Albert, fils de Jules-Henri *Badel*, allumeur de gaz, de Longirod, et de Louisa Chappuis, Cour. Albert-Raymond, fils de Jules-Auguste *Cuany*, voiturier, de Chevroux, et de Marie-Alphonsine Basset, Bellevaux. Adrien-Marius, fils d'Ulysse *Braillard*, agriculteur, de Bottens et Moudon, et de Marie-Marguerite Imsand, avenue du Simplon. — Du 17 : Violette-Hélène-Juliette, fille de Charles-David *Piccard*, ouvrier au téléphone, de Lutry et Grandvaux, et de Alida Pasche, Pontaise. Juliette-Germaine, fille d'Henri *Dubois*, agriculteur, de Mézières, et de Julie-Marianne Domenjoz, avenue Belles-Roches. Hedwige-Marguerite, fille d'Alexandre *Junker*, commis C. F. F., Bernois, et de Maria-Franziska Boller, avenue du Simplon.

PROMESSES DE MARIAGE

Jean-Samuel *Chevalley*, peintre, de Chexbres, et Sophie-Louise *Rochat*, institutrice. Henri-Louis *Golaz*, paveur, de l'Abbaye, et Pauline *Kessler*, plieuse Emile *Willen*, employé C. F. F., Bernois, et Fanny *Delessert*, cuisinière. Giuseppe-Gio-Pasquale *Marchetti*, contremaître-maçon, Italien, et Hélène-Emilie *Grosjean*. Secondino-Alberto *Festa-Bianchet*, maçon, Italien, et Anna *Colia*, femme de chambre. Georges-Jacques *Berner*, chauffeur C. F. F., de Lausanne, et Marie-Louise *Busigny*, repasseuse. Alfred-Auguste-Louis *Gessenay*, manœuvre, de Corcelles-le-Jorat, et Marie-Pauline *Fleury*, née Michaud, giletière. David *Rittener*, employé de commerce, de Château-d'Œx, et Jeanne-Marie *Rittener*. Tous à Lausanne. Jules-Constant *Ducret*, garçon de magasin, Fribourgeois, à Montreux, et Maria-Josefa *Dammann*, femme de chambre, à Ouchy. Bernard-James *Weissbrodt*, maréchal, Bernois, et Lina *Stökli*, à Lausanne. Charles-Henri-Noël *Widmann*, couvreur, Bernois, à Lausanne, et Bertha-Elise *Vittoz*, à Froideville. Adolf *Wetzel*, héliographiste, Zurichois, à Uhwiesen, et Margaretha *Pulfer*, à Lausanne. Louis-Jean *Vial*, chef de cuisine, Français, et Susanne-Lisette *Perriraz*, à Lausanne.

Velours de soie façonné côtelé chiffon et **peluches** en tous les couleurs. Franco de port à domicile. Echantillons par retour du courrier.
G. HENNEBERG, fabricant de soieries, à ZURICH.

GENÈVE
Hôtel de la Métropole
PROXIMITÉ UNIVERSITÉ ET ECOLES SUPÉRIEURES
Maison la mieux chauffée et très confortable.
Prix de pension aux familles
S'adresser à la DIRECTION.

KURSAAL de Genève, vendredi 27 sept. : Dern. représent. de « Nuit Parisienne ». — Débuts : Bergeret, imitat. bucoph. — Mlle Kléber, déshabillé sur fil d'argent. — Succès des Daytons. — Les Milfort — M. Vincent. — Dim. et fêtes à 2 h. mat.

Nous avons l'avantage de rappeler à notre clientèle et au public que notre Société — dont la création remonte à l'année 1855 — reçoit toujours pour **n'importe quels Journaux Vaudois, Suisses et Etrangers,** tous les ordres d'insertion qu'on voudra bien lui confier.

Nous rappelons également que depuis sa fondation notre Société a constamment développé ses moyens d'action, aussi, aujourd'hui plus que jamais, grâce à ses **500 Succursales et Agences en Europe**, à ses **milliers de correspondants,** à ses **relations importantes avec tous les Journaux du monde** enfin **à plus de 50 années d'expérience** peut-elle :

a) Conseiller chacun, au mieux de ses intérêts, pour la rédaction, la forme et l'arrangement typographique de n'importe quelle annonce.

b) Renseigner judicieusement, en connaissance de cause, sur la valeur, les tendances, le genre de lecteurs et de publicité des journaux, ce qui permettra aux intéressés de faire le meilleur choix possible, chose importante, car de ce choix dépend la plus ou moins grande réussite de toute publicité.

c) Etablir des devis clairs, précis et consciencieusement étudiés.

d) Fournir avec compétence tous renseignements ayant trait à la publicité et à ce qui s'y rattache.

e) Exécuter aux meilleures conditions possibles quelque ordre d'insertions que ce soit et cela, on ne saurait trop le répéter, pour **n'importe quels Journaux Vaudois, Suisses et Etrangers.**

Agence de publicité
Haasenstein et Vogler, Lausanne.
11, Grand-Chêne, Bâtim. J.-J. Mercier.

La GAZETTE de LAUSANNE
est en vente au numéro à
Paris : Kiosques Nos 10 et 77, Boulevard des Capucines.
Vichy : Librairie Collange-Martin.
Domodossola : Bibliothèque de la gare.
Milan : **M. Cesare Casiroli,** Agence de journaux, Corso Vittorio Emmanuele, 1 ; et **M. Marco Paolo,** librairie, Gare centrale.

La Gazette de Lausanne
se trouve dans tous les kiosques des villes et bibliothèques des gares de la Suisse, et *doit se vendre partout*
-- 10 CENTIMES LE NUMÉRO --

OUVERTURE
des grands magasins
A L'INNOVATION
rue du Pont, 21 LAUSANNE 21, rue du Pont
Mardi le 24 septembre, à 5 heures du soir.

MÉTAL DÉPLOYÉ
Streck-Metall
MÉTAL DÉPLOYÉ

Francillon & Cie
LAUSANNE

AVANCES SUR TITRES
LA SOCIÉTÉ GÉNÉRALE ALSACIENNE DE BANQUE
Avenue du Théâtre **LAUSANNE** *Rue Ch. Monnard 1 et 3*
consent des avances sur titres cotés, en compte courant, au taux de
5 0/0 l'an
franco commission et sans exiger la signature de billets, avec la faculté pour l'emprunteur de se libérer à toute époque, même partiellement. L'intérêt n'est perçu que sur la durée réelle des avances. 9040

MAISON DU PEUPLE

Mercredi 25 septembre, *à 8 heures 1/2*
Deuxième concert classique
donné par
l'Orchestre symphonique
sous la direction de
M. Alexandre Birnbaum
avec le gracieux concours de
Mlle Clara Wyss, *cantatrice de Zurich*

PROGRAMME :
R. Schumann Symphonie n° 1, en si b.
R. Wagner. Lohengrin Rêve d'Elsa, chant avec acc. d'orch.
G. Faure Pelléas et Mélisandre (suite).
Solis, Chant et piano.
H. Berlioz. Benvenuto Cellini, ouverture.

ENTRÉE : 1 fr. Réservées : 2 fr.

Avis
aux membres de la Société de la Maison du Peuple
Vu l'augmentation des frais de l'orchestre, la carte de membre de la M. du P. ne donnera droit qu'à **une** entrée à prix réduit. Par contre la carte de membre de la M. du P. donnera droit à **une place réservée** à moitié prix. 9004

"MERCURE,,
Maison Suisse pour les Chocolats et les Cafés
Plus de 80 succursales en Suisse

Hausse générale des prix des chocolats

Nous sommes dans la nécessité d'informer notre honorable clientèle et le public en général qu'à partir du
Mardi 1er octobre 1907
nous serons obligés d'**augmenter** les prix des
Chocolats et Cacaos
d'une manière qui corresponde à la hausse décidée par les Fabriques de chocolat. 8995

Ensuite d'un arrangement intervenu entre l'Association suisse des Fabricants de chocolat, d'une part, et les diverses Associations suisses de débitants et notre Compagnie, d'autre part, il ne pourra plus, dans toute la Suisse, être vendu de chocolat et de cacao aux prix actuels que **jusqu'au lundi 30 septembre prochain inclusivement.**

Cette publication a un caractère obligatoire **pour toutes nos succursales.**

A cette occasion, nous vous prions de croire que nous ferons toujours de notre mieux pour mériter votre confiance en vous offrant un choix de marchandises de toute première qualité.

"Mercure,,
Maison Suisse pour les Chocolats et les Cafés.

Magnifique terrain
à vendre en bloc ou par parcelles, dans un des plus beaux quartiers de la banlieue. Eau, gaz, électricité. Tram projeté, vue assurée. Prix avantageux. Ecrire sous chiffre R 14073 L à Haasenstein et Vogler, Lausanne. 8998

KURSAAL-VARIETES
Adm. Paul Tapie (4e ann.)

Tous les soirs à 8 1/2 h. y compris les jeudis (on ne fume pas les mercredis). Dim. et fêtes, **Matinées** à 2 1/2 h.
Le Cinéma Pathé
2 km. de vues à chaq. repr.
5 attractions variées.
Une comédie.
Tous les soirs nouv. numéro.
Location : Tabacs Jaton, rue Haldimand, ouv. le dim. 8838

MAISON DU PEUPLE

Mercredi 25 septembre,
à 8 h. 1/2
DEUXIÈME
Concert Classique
donné par
l'Orchestre symphonique
sous la direction de
M. Alexandre BIRNBAUM

Numérotées 2 fr. — Entrées 1 fr. chez MM. Fœtisch frères. — La carte de membre de la M. du P. donne droit à une entrée de 50 cent.

Cathédrale de Lausanne

Dimanche 29 septembre
à 3 h.
GRAND CONCERT
de clôture
M. A. Harnisch
avec le bienveillant concours de **M. A.-Z Birnbaum**, le **Chœur mixte de la Croix-Bleue.**

Places à 2,50, 1,50, et 0,50 fr. chez MM. Tarin, L.-O. Dubois, Fœtisch frères et Th. Wallbach, et à l'entrée de la Cathédrale. 9034

Dr P. WANNER
de retour
Consultations tous les jours (dimanche excepté) de 1 heure 1/2 à 4 heures
Square Georgette 3
Téléphone 1658

Ecole préparatoire
de Grancy, 47.
Préparation aux écoles primaires et supérieures. 8537

Classe enfantine
CHANT
M. Charles MAYOR
élève de Dubulle
du Conservatoire de Paris
Reprise des cours et leçons particulières. Nouveau domicile : 3 Av. du Simplon. 8219

Peinture
Mlle J. Laurent
reprendra ses cours
mardi 1er octobre
Académie. Dessin d'après modèle vivant. Peinture. Paysages et fleurs.
Atel., Rue de Bourg 10 au 3me
S'adresser Valentin 17, Lausanne. 9025

Monsieur parlant allemand
cherche pension
pour 4 à 6 mois dans petite maison où il y a peu ou point d'étudiants en langue française Prière d'adr. offres avec indication du prix par mois sous A P à Gebr. Belinfante, La Haye, Hollande

---

Bonne pension
POUR MASSEURS
Vie de famille ; prix modérés. chez Mrs **E. F. 10, Stonor Road. West Kensington, Londres W.** — Bonnes références. 8990

EMPRUNT
On cherche à emprunter
38,000 FR.
en premier rang sur bâtiment taxé 65 000 fr.
S'adr. Ad. Penard. Corsier s/Vevey. 8940

Je fournis contre payements mensuels 9015
machine à écrire
de n'importe quel système.
Ecrire sous G 6009 Q. à *Haasenstein & Vogler, Bâle.*

Raisins du Valais
O. de Riedmatten, Sion
4 fr. la caisse de 5 k. fco

Ensuite de la hausse considérable des matières premières, la Société des
Chocolats Peter & Kohler
s'étant, comme tous les autres fabricants suisses, vue dans l'obligation d'augmenter ses prix, croit devoir prévenir le public, en vue d'éviter des confusions, qu'elle a fixé comme suit les nouvelles conditions de vente au détail de ses produits :

Chocolat des familles,	**porté de fr. 2,40**	**à fr. 2,90**	**le kg.**
„ économique,	**„ „ 2,80**	**„ 3,20**	**„**
Cacao (prix minimum)	**„ „ 3,40**	**„ 4,40**	**„**

Les prix des autres qualités sont augmentés dans les mêmes proportions.
"CHOKOHLER,, et Chocolats au lait "GALA PETER,, & NESTLÉ

Tablette (du poids classique de **100 gr.** brut)	**portée de fr.**	**0,40**	**à**	**0,50**
„ „ 50 gr.	**„ „**	**0,20**	**à**	**0,25**
Croquette „ 200 gr.	**„ „**	**1,--**	**à**	**1,20**
„ „ 100 gr.	**„ „**	**0,50**	**à**	**0,60**

MONTREUX
Eau minérale
ALCALINE
Indiquée dans les maladies de l'ESTOMAC, du FOIE, des REINS et de la VESSIE. — *Pharmacies, Marchands d'Eaux Minérales.*

AGENCE DE CONCERTS FŒTISCH
SALLE DE LA MAISON DU PEUPLE
Vendredi 27 septembre 1907, à 8 h. 1/2 du soir
CONCERT
donné par
M. G. MAUGUIÈRE
de l'Opéra-Comique
et des Concerts Colonne et Lamoureux
avec le concours de
Mme COULIN-DE TREY
et de *l'Orchestre Symphonique de Lausanne*
sous la direction de M. A. BIRNBAUM
Prix des places : Réservées à Fr. 5.— et Fr. 3.— au magasin de musique Fœtisch Frères, S. A., et non-numérotées à Fr. 2.— à la librairie Tarin. 8952

Filature de tissus fil et coton
Gustave GLASER, *Ober-Rochlitz* **(Bohême)**
recommande ses produits avantageusement connus : **Essuie-mains en fil damassé, linges de table, serviettes, mouchoirs de poche,** particulièrement toutes les qualités, **Congrès, Java,** etc., toutes les étoffes et accessoires pour **travaux de garniture, chemias, milieux, couvertures** dans toutes les sortes, finis de la façon la plus solide, et en choix des plus riches, à des prix très modérés. On livre par n'importe quelle petite quantité sans augmentation de prix. Là où elle n'est pas représentée, la maison accepterait **représentants** à la commission, spécialement **dames connaissant la partie** — Les marchandises sont livrées **franco, droits d'entrée payés,** par conséquent **sans aucun frais.** 8946

Importante entreprise suisse cherche, pour son établissement à Marseille,
contremaître
capable, routiné et énergique
Grande habitude de diriger un personnel ouvrier nombreux indispensable.
Candidat doit être maître absolu en mécanique.
Préférence sera donnée à une personne ayant déjà exercé pareille fonction en fabrique de produits chimiques.
Situation assurée.
Adresser offre détaillée avec curriculum vitæ, prétentions, copie de certificats, références et photographie, sous chiffre Z. W. 10322 à **Rudolf Mosse, Zurich.** 9042

Fortifications de St-Maurice
Fourniture de farine
Le bureau des Fortifications de St-Maurice à *Lavey-Village* met au concours la fourniture de **50,000 kg. de farine n° 2** (5 wagons).
Les soumissions doivent être adressées au dit bureau, **jusqu'au 5 octobre 1907,** où les feuilles qui contiennent les conditions peuvent être demandées. 9016

RAISINS FRAIS
du Valais
1er choix. — La caissette de 5 kg. franco contre remb. 4 fr. **Kohler Frères, Sion.**

Dame distinguée désire **prendre** la suite d'un petit pensionnat de demoiselles, très bien recommandé, en pleine activité. Adresser offres et prix sous chiffre U 25,977 L, à *Haasenstein et Vogler, Lausanne.*

Fruits du Valais. — Raisins, 4 fr. — Pêches 4 fr. — **Pruneaux,** 2 fr. — **Tomates,** le kg. 25 ct., port en sus. **AGRICOLA. Martigny.** Caissettes 5k. fco remb.

Commanditaire
Correspondant, avec apport, est demandé pour banque en fondation, dans centre important du canton. Offres par écrit sous chiff. A 8397 L. à *Haasenstein et Vogler, Lausanne.* 8781

Machine à écrire
Remington
toute neuve, n'ayant jamais servi, à vendre avec réduction. — Offres sous F 6008 Q. à *Haasenstein et Vogler,* Bâle. 9018

A VENDRE
tout de suite pour cause de départ une collection de la Bibliothèque universelle 1872-83, 42 vol. reliés. 1884-1906, 23 années, 276 livraisons en bon état. Ancienne Revue Suisse 1853-1862. — Adresser les offres sous C 3469 J, à *Haasenstein et Vogler,* St-Imier. 8210

Appartement à louer
à Chailly, 4 pièces, cuisine et dépendances, grand jardin, vue superbe. Prix fr. 650. S'adresser : Etude *Th. Bergier,* notaire, 8 place St-François, *Lausanne.* 8907

Foudres et fûts
de transport de tous genres et de toutes les grandeurs, cuves de fermentation, etc., sont livrés aux meilleurs prix et de fabrication soignée par les 8408
Tonnelleries mécaniques Zurich et Rheinfelden S. A.
Rheinfelden

On cherche à louer en ville ou près de la ville
villa de 12-15 chambres
dans quartier tranquille ; proximité du tram, jardin, vue, électricité, chauffage central, chambre de bains. Ecrire sous chiffre S 14077 L, à *Haasenstein & Vogler, Lausanne.* 9007

A louer beau chalet
à Montana s/Sierre.
Situation superbe. Chauffage central, complètement meublé. Electricité. Téléphone. Bains. Grande véranda vitrée. Médecin à la station. Pour renseignements, s'adr. à E. NANTERMOD, gérant, à Montana (Valais). 8987

OFFRES
DE PLACES

Cuisinière recomm. demandée pour famille. Offres s. U 6918 Y, à *Haasenstein & Vogler, Berne.* 9023

On demande pour un petit ménage soigné une
domestique de confiance
dans la trentaine, bonne cuisinière. — Adresser offres et références sous chiffre H 6623 M, à *Haasenstein & Vogler, Montreux.* 8797

On cherche 8627
au pair
dans un pensionnat distingué à Fribourg en Bade une jeune Suissesse (environ 25 ans) ou une famille qui prendrait une demoiselle allemande **en échange.**
Mlle D. Hoyer, Maximilianstr. 20, Freiburg i. B.

On cherche de bons
représentants
pour la vente d'une machine à écrire, système américain, de toute 1re qualité et bien introduite. Offres avec prétentions sous E 6007 Q, à Haasenstein & Vogler, Bâle. 9016

Gouvernante d'enfants
Française
Demoiselle capable, jouissant d'une bonne santé, pouvant s'occuper seule de l'éducation de deux garçons de 5 et 7 ans, et aidant un peu au ménage est demandée pr de suite ou plus tard pour bonne famille. Inutile de se présenter sans de bons certificats. Photog. désirée.— Pour renseignements s'adr. sous A 5688 Z. à HAASENSTEIN ET VOGLER, *Zurich.* 9021

On cherche pour Bâle
FEMME DE CHAMBRE
expérimentée, sachant coudre et servir à table ; ainsi qu'une parfaite 9002
cuisinière
Toutes deux parlant les deux langues. Certificats et photo sous Y 5935 Q. à *Haasenstein et Vogler,* Bâle

---

On demande dans bonne famille de Genève, gentille Allemande parlant français, 24-34, prot., très expérimentée, habile en couture, comme
FEMME de CHAMBRE
et pour surveiller un enfant. Place stable. Bons gages.
Ecrire sous chiffre H 10055 X, a *Haasenstein & Vogler,* Genève. 9011
Inutile sans indiquer sérieuses références.

Couple demandé
dont la femme serait bonne **cuisinière** et le mari **jardin.** pour famille peu nombreuse habitant villa près Lausanne. Position assurée. — Sérieuses recommandations exigées. — Ecrire sous chiffre O 10029 L, à *Haasenstein et Vogler, Lausanne.* 9008

On demande immédiatement pour école enfantine française, à **Londres,** 9020
INSTITUTRICE
protest., brevetée, pieuse, de 25 à 35 ans. Chant et couture indisp. Sal. 750 fr. par an avec log. et nourr. Adr. M. le pasteur **du Pontet-de La Harpe, Dufilier** s/Nyon.

Monteurs - Electriciens
Une usine électrique cherche
2 à 3 monteurs capables
Travail assuré. Offres accompagnées de certif. s. chiffres H 2686 P. à Haasenstein et Vogler, *Berne.* 9043

On cherche comme aide pr la Suisse allem. un **garçon** libéré des écoles. Bonne occasion d'apprendre l'allemand. Bon traitem. Offres s. We 6926 Y, à *Haasenstein et Vogler,* Berne. 9045

Cuisinière
On cherche pour petite pension personne propre, active, connaissant bien la cuisine. Indiquer références et gages sous X 777 Y, poste restante, Vevey. 8846

VANILLE Importateurs demandent représentants.
BOURBON
Lorendeau, 242, Cours d'Espagne, Bordeaux. 8860

Gouvernante prenant soins physiques de 2 enf. de 7 et 4 ans demandée d-b. fam. arist. à Dresden S'adr. avec détails photo., certif. à Gouvernanten-Bureau Fraheert, Dresden, Christianstr. 13. 8715

PROFESSEUR
de français, pouvant si possible aussi enseigner la musique, demandé dans une pension. Offres sous chiffre S 8731 L, à HAASENSTEIN & VOGLER, *Lausanne.* 9013

OFFRES
DE PLACES

On cherche pour Bâle
UNE JEUNE FILLE
de bonne famille, pour s'occuper de trois enfants de 9, 6, et 5 ans. Vie de famille. Certificats ainsi que prétentions sont à adresser à Mme O. Michel, Vitznau.
On ne tiendra compte que des offres sérieuses. 8959

On ch. **institutrice** pr pensionnat, franç., dipl., sér., de 26 à 30 ans, avec référ. de pareilles sit. Off. Rc 6716 Y, Haasenstein & Vogler, *Berne*

On demande pour de suite une 8983
femme de chambre
stylée, d'au moins 26 ans, sachant très bien coudre. Bonne santé exigée. Inutile d'écrire sans excellentes références Offres sous Pc 15448 X à *Haasenstein & Vogler, Genève*

Important établissement industriel de la Suisse allemande cherche pour de suite
un correspondant
français et allemand, âgé d'environ 30 ans, connaissant à fond la comptabilité, travailleur actif et indépendant ; doit connaître sténographie, machine à écrire Remington et avoir de bonnes notions de l'italien.
Préférence sera donnée à un candidat de langue française.
Adresser les offres avec curriculum vitæ, prétentions, références, copie des certificats et photographie sous chiffre Z. Q. 10166, à l'agence de publicité Rudolf Mosse, Zurich. 8882

On demande pour Paris, **garçon** 18 à 20 ans, pour appartement et apprendre cuisine et Allemande même âge sachant coudre, rec. Toises 8, 1 à 2 h., *Lausanne.*

Famille de docteur (Thale a/Harz Allemagne) cherche de suite,
au pair
pour sa fille, une demoiselle de bonne famille pour enseigner le français. Occasion d'apprendre l'allemand.
Adresser les offres sous chiffres O 25965 L à l'agence de publicité *Haasenstein et Vogler, Lausanne.* 8911

Maîtresse de maison
est demandée pour 3 enfants; **femme de chambre** expérimentée pour voyager ; **cuisinières** pour familles et pension. Agence *Otto Schoch,* rue de Berne, 1, *Genève.* 8939

FEMME de CHAMBRE
parlant français et allemand, **est demandée pr l'étranger.** Voyagerait en Suisse chaque année. Inutile de se présenter sans des références de tout premier ordre.
S'adr. à MM. **Sautter & Cie,** régisseurs, **Genève.** 8878

DEMANDES
DE PLACES

Une demoiselle allemande
au courant de tous les travaux du ménage, service des chambres et de table, cout., etc., désire se placer dans une famille pour seconder la maîtresse de la maison, dans le but de se perfectionner dans la langue française. — Mlle Thélin, place St-François 14, renseignera. 8967

Je désire placer pour le 15 octobre mon fils, âgé de 21 ans, terminant le 1er oct. son service militaire, dans une bonne 8928
école de commerce
dans laquelle on ne parle et n'enseigne qu'en français, pour s'y perfectionner. Autre institut pas exclu. — Offres avec détails concernant aussi la pension à adresser directement à **M. Jean Stauch, Karlsruhe (Bade).**

Au pair
Jeune Allemande (Hanovre) du nord, de famille cultivée, **cherche place** dans pensionnat. Donnerait contre pension et leçons de français, enseignement en allemand. Off. sous chiff. Z 13994 L, à *Haasenstein et Vogler, Lausanne.* 8769

EMPLOYE
Jeune Suisse allemand désirant se perfectionner dans la langue française cherche emploi dans maison de commerce de la place. Ayant la pratique des voyages serait cas échéant consentant à entreprendre ce poste, si possible dans magasin ou fabrique de chaussures. — Offres sous I 3691 L, à *Haasenstein & Vogler, St-Imier.* 8895

DEMANDE DE PLACE
dans bureau d'un bon hôtel ou commerce quelconque, par jeune homme intelligent, ayant l'intention de se perfectionner dans la langue française. — Adresser offres à M. **F. Buss,** villa Alpenblick, Hergiswyl (Nidwald).

Demoiselle française, diplômée, cherche engagement comme 8819
INSTITUTRICE
dans famille ou pensionnat de la ville. Excellentes références. S'adresser à *Haasenstein et Vogler, Lausanne,* sous J 8711 L.

BANQUE
Suisse allemand, 25 ans, désirant se perfectionner dans la langue française, cherche place Suisse romande ou France pour le 1er novembre. — Bonnes références. — Offres sous chiffre V 8743 L, à *Haasenstein & Vogler, Lausanne.* 8874

Institutrice franç. diplômée
cherche eng. dans pension. S'adr. *Pasteur Hocart,* 16, rue Demours, *Paris.* 8873

Gouvernante française
allemande cherche place au près d'enfants. Offres sous B 8761 L, à HAASENSTEIN & VOGLER, *Lausanne.* 8918

Une jeune demoiselle
allemande, instruite et musicienne, cherche place auprès d'enfants ou comme aide de la maîtresse de maison. Petit salaire exigé. — S'adresser à *Haasenstein & Vogler, Lausanne,* sous chiffre F 8765 L. 8920

Gouvernante (Suissesse)
pour l'Angleterre, cherche place auprès d'enfants. Références à discrétion. Ecrire s. G 8766 L, à *Haasenstein & Vogler, Lausanne.* 8921

Fille allemande cherche **place** pour servir comme **volontaire** dans une confiserie. Parle un peu le français. Offres sous Hc 5643 Z, à *Haasenstein & Vogler,* Zurich

---

Bon cuisinier
sachant travailler seul, connaissant la pâtisserie, cherche place de suite. Ecrire s. R 8790 L, à HAASENSTEIN & VOGLER, *Lausanne.* 8936

DEMANDE DE PLACE
Jeune Bernois intelligent cherche place comme **commissionnaire.** S'adresser à Madame S. HOLZER-ELLÈS, à Thoune. 8991

Jeune fille de toute moralité, au courant du service, cherche place dans bon restaurant ou elle aurait l'occasion d'apprendre la langue française. Entrée commencement de novembre. S'adresser à Mlle Anderea Oehen, Emmenweid, Emmenbrücke près Lucerne. 9001

On cherche à placer dans un bureau
d'avocat ou de notaire
un jeune homme de langue allemande, âgé de 22 ans, qui a fait des études préparatoires. — Ecrire sous chiffre Z 25998 L, à *Haasenstein & Vogler, Lausanne.* 8999

Mme Frédéric Kussler et ses filles Elizabeth, Gabrielle, Germaine, les familles Kussler, Gremaud, Kussler, à Fribourg et Ratzé, en France, ont la douleur de faire part à leurs amis et connaissances de la perte cruelle qu'ils viennent d'éprouver en la personne de
Monsieur
Frédéric KUSSLER
enlevé subitement à leur affection, le 22 septembre 1907.
La messe aura lieu à l'église catholique de Bex, mercredi 25, à 10 heures du matin.
L'enterrement à 2 h.
Départ de l'église catholique.

Le Conseil d'administration de la
Société immobilière de Bex
a la douleur de faire part de la mort de
M. Frédéric Kussler
décédé subitement à l'âge de 60 ans, après avoir été son fidèle directeur du grand hôtel des Salines depuis 28 ans.
L'enterrement aura lieu à Bex, le mercredi 25 septembre, à 2 h. de l'après-midi.
Départ de la chapelle catholique.

Monsieur et Madame J.-J. Mercier-Dufour,
Monsieur et Madame J.-J. Mercier-de Molin,
leurs enfants et petits-enfants,
Monsieur et Madame Henri Dufour et leurs enfants
ont la douleur de faire part de la mort de leur cher petit
JEAN
enlevé à leur affection à l'âge de 6 mois, après une courte maladie.
Prière de ne pas faire de visites.

Société suisse
DES OFFICIERS
- Section Vaudoise -
Le Comité prie Messieurs les membres de la Société d'assister en civil au convoi funèbre de
Monsieur le colonel
Ch. BOICEAU
qui aura lieu le mardi 24 septembre 1907, à 3 h. 1/2. Départ de l'église St-Laurent.

Dame anglaise institr. expérim. désire pr. en pension, **jeunes filles.** Enseignement de l'anglais, français, l'allemand, musique, sports. — Bonnes références. Prix 175 fr. par mois. S'adresser à la directrice, Old Manor House, Ipswich, *Angleterre.* 8975

M. et Mme Koch-Vulliet et leur fils, à Lausanne, Mme Koch-Vallotton, Mme et M. H. Mauler-Koch, à Yverdon, Mme et M. le Dr H. Mœsch-Koch, à Urnæsch, Mlle Marie Vulliet, à Paudex, M. et Mme Alfred Vulliet et leur fils, au Caire, M. le Dr et Mme H. Vulliet et leurs enfants, à Lausanne, M. le Dr G. Vulliet, en Mer, M. et Mme Paul Vulliet, Mme Paul Vulliet, Mme Elise Baumann-Vulliet, Mme Marie Peter-Vulliet, à Lausanne, Mademoiselle Marie Jacobson, à Bucarest, les familles Fontannaz, Dunand et Rochat font part à leurs amis et connaissances de la perte douloureuse qu'ils viennent de faire en la personne de leur chère petite
Marie-Madeleine
que Dieu a reprise à Lui, à l'âge de 13 mois après une longue et cruelle maladie.
L'ensevelissement aura lieu le jeudi 26 courant, à 10 heures du matin
Culte à 9 1/2 h
Domicile mortuaire : Collongette, Avenue de Collonges, à Lausanne
Cet avis tient lieu de faire-part.

Le Comité des
Anciens Bellettriens Vaudois
a le pénible devoir d'informer les membres de la Société du décès de leur membre honoraire
Monsieur
Charles BOICEAU
avocat,
et de les convier au convoi funèbre de son très regretté défunt.
Départ de l'Eglise de St-Laurent, le mardi 24 septembre, à 3 1/2 h.

Le Comité de la Société de Gymnastique d'Hommes
a le regret de faire part à ses membres honoraires et actifs du décès de leur regretté collègue et ami
M. Charles BOICEAU
membre d'honneur
Départ de l'église St-Laurent, mardi 24 courant, à 3 h. 1/2.

Madame Boiceau-Hollard, Monsieur et Madame Gaston Boiceau, Monsieur Ernest Boiceau, Madame et Monsieur Bridel-Boiceau et leurs enfants, Monsieur et Madame Alois Hollard, Madame Bory Hollard, ses enfants et petits-enfants, Mademoiselle Sophie Berdez, Monsieur et Madame Jules Berdez, les familles Vetter, Simon-Vetter, Léon Chavannes, Régis et Petitpierre-Chavannes, ont la grande douleur de faire part à leurs amis et connaissances de la perte cruelle qu'ils viennent d'éprouver en la personne de
Monsieur Charles Boiceau
avocat,
membre-associé de l'Institut de droit international,
président du tribunal militaire de cassation,
leur bien-aimé mari, père, grand-père, beau-père, beau-frère, oncle et cousin, que Dieu a retiré à Lui dimanche 22 septembre, après une douloureuse maladie.
L'inhumation aura lieu le mardi 24 septembre, à 3 1/2 heures. Culte à 3 heures à l'église de St-Laurent.
Départ de l'église de St-Laurent à 3 1/2 heures.
Le présent avis tient lieu de faire part.
Prière de ne pas faire de visite.

L'avocat Edouard Bourgeois, à Lausanne, a le profond chagrin de faire part du décès de son regretté associé
M. Charles BOICEAU, avocat
survenu le 22 septembre, après de longues souffrances
L'ensevelissement aura lieu le mardi 24 septembre, à 3 h. 1/2. Culte à 3 h. à l'église St-Laurent.

Madame Henri Gagnebin, à Lausanne, Mme et M. Ph. Robert, à Bienne, Mlles Cornélie et Marguerite, MM Samuel, Henri et Elie Gagnebin, à Lausanne, M. A. Junod, pasteur, et ses enfants, à St Cierges sur Moudon, Mlle M. Gagnebin, à Territet, Mlle E. Junod, Mme M. Mayor-Junod et sa famille, à Neuchâtel, M. et Mme Gagnebin Francillon et leurs enfants, à St Imier,
les familles Gyr, à Berne, Heshuysen, Fontein et Van der Duijn, en Hollande, ont la douleur de faire part à leurs amis et connaissances de la mort de
Monsieur Henri GAGNEBIN,
pasteur à Lausanne,
leur bien-aimé époux, père, beau-père, grand-père, frère, neveu et cousin, survenue à Lausanne, samedi matin 21 septembre.
L'ensevelissement aura lieu à la Chapelle des Terreaux, le mardi 24 septembre, à 1 h. 1/2, culte à 1 h.
On est instamment prié de ne pas faire de visites ni d'envoyer de fleurs.
L'Eternel appauvrit et il enrichit ; il abaisse et il élève.
1 Sam. 2, 7.
Que ta volonté soit faite.
Math. 6, 10.
Cet avis tient lieu de faire-part.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ		ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ	
Ἐτησία	δολ. 3.00	Ἐτησία	δολ. 4.00
Ἑξάμηνος	„ 2.00	Ἑξάμηνος	„ 3.00
Τρίμηνος	„ 1.00	Τρίμηνος	„ 2.00

Αἱ συνδρομαὶ προπληρώνονται

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ 5 ΣΕΝΤΣ

PUBLISHED WEEKLY.

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ Θ. ΤΙΜΑΓΕΝΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

77 BEDFORD ST.,

BOSTON, MASS.

Αἱ ἐπιστολαὶ διευθύνονται:

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ 77 BEDFORD ST.,

Τὰ ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

PUBLICATION OFFICE, 77 BEDFORD ST.

Application for entry as second class matter pending.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ

Η ΜΟΝΗ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ Α.' — BOSTON, MASS. ΣΑΒΒΑΤΟΝ 28 Σεπτεμβρίου 1907 — ΑΡΙΘ. 3ος

ΟΧΙ ΜΙΑΝ ΘΕΣΙΝ

Ἤρχισε νὰ ἀνοίγη τὰ μάτιά της ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία, νὰ βλέπη τὰς καταστροφὰς, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν εἰς τὸ ἐθνικὸν οἰκοδόμημα ἡ πολυχρόνιος αὐτῆς ἀπάθεια καὶ ἀναισθησία καὶ ἤρχισε νὰ ἐπιδιώκη ἤδη μετὰ σπουδῆς τὴν θεραπείαν αὐτῶν.

Ὡσὰν τὸν ἀσυνείδητον ἐκεῖνον ἀντιπρόσωπον εἰς τὸν ὁποῖον ἀνατίθεται παρά τινος ἰδιοκτήτου ἡ μέριμνα τῆς ἐνοικιάσεως τῆς οἰκίας του καὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐνοικίων καὶ ὁ ὁποῖος, φροντίζων πῶς νὰ εἰσπράττη ἐνοίκια διὰ νὰ λαμβάνη τὴν μεσιτείαν του, δὲν τοῦ καίεται καρφὶ, ἐὰν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καὶ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἡ οἰκία καταρρέει καὶ κινδυνεύει νὰ ἐρειπωθῇ, ἔτσι καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος· Ἀσυνείδητος καὶ αὐτὸ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, χρόνια τώρα ὁλόκληρα δὲν ἐφρόντιζε δι' ἄλλο τι ἢ πῶς νὰ εἰσπράττη ἐνοίκια, πῶς δηλαδὴ νὰ ἐπιβάλλη φόρους διὰ νὰ ἔχη τὴν μεσιτείαν του, ἀπὸ τὴν ὁποίαν νὰ τρέφηται καὶ αὐτὸ νὰ τροφοδοτῇ δὲ καὶ τὰ ὄργανά του. Ἀλλὰ τὸ οἰκοδόμημα τὸ ὁποῖον ἀντεπροσώπευεν ἐρήμαξε καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι κατῴκουν ἐντὸς αὐτοῦ, φοβούμενοι μήπως πέσῃ καὶ καταπλακωθοῦν ὑπ' αὐτὸ ἤρχισαν νὰ φεύγουν, ζητήσαντες ἀλλαχοῦ ἄσυλον καὶ στέγην ἀσφαλεστέραν. Ἤνοιξε λοιπὸν τώρα τὰ μάτια του ὁ ἐνοικιαστὴς, τὸ Κράτος, καὶ σπεύδει ὅπως-ὅπως νὰ διορθώσῃ τὸ οἰκοδόμημα, νὰ τὸ στερεώσῃ νὰ τὸ καταστήσῃ καὶ πάλιν κατοικήσιμον καὶ ἤρχισε νὰ ἐνδιαφέρηται διὰ τοὺς οἰκήτορας, νὰ ἐπιδιώκῃ πῶς νὰ συγκρατήσῃ τοὺς ἐναπομείναντας, πῶς νὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς ἀπελθόντας.

❖

Ἀπὸ τοῦ 1880 περίπου ἤρχισεν ἡ μετανάστευσις τῶν Ἑλλήνων εἰς Ἀμερικήν. Ἦτο τότε σποραδικὴ, σχεδὸν ἀνεπαίσθητος· Ἄτομα μεμονωμένα ἐγκατέλειπον τὴν πατρικὴν καλύβην, ἀπεχαιρέτιζον τὸν γλυκὺν τῆς Ἑλλάδος οὐρανὸν καὶ διέπλεον τὸν Ὠκεανὸν, κατευθυνόμενα εἰς τόπον ἄγνωστον μὲ τὴν ἀπόφασιν ἢ νὰ δημιουργήσουν τύχην καλλιτέραν ἢ νὰ εὕρουν σκληρὸν θάνατον εἰς γῆν ξένην καὶ μακρυνὴν, ἄγνωστοι καὶ ἄφιλοι καὶ ἀπάτριδες· Κανεὶς δὲν ἐπρόσεχεν εἰς τὰ ἄτομα αὐτὰ, οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ προσέχῃ· Αὐτοὶ ἦσαν οἱ τολμηροὶ τυχοδιῶκται, οἱ ὁποῖοι ἀναφαίνονται εἰς ὅλας τὰς κοινωνίας, εἰς ὅλα τὰ ἔθνη καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς·

Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1890 ἡ μετανάστευσις ἔπαυσε νὰ εἶνε σποραδικὴ καὶ ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ χαρακτῆρα ἐπιδημικόν. Τὰ μεμονωμένα ἄτομα διεδέχθησαν αἱ ὁμάδες, αἱ ὁμάδες ἔγειναν καραβάνια καὶ τὰ καραβάνια μετεβλήθησαν εἰς στρατιὰν ὁλόκληρον· Εἰς διάστημα ὀλίγων ἐτῶν ἠρημώθη ἡ Πελοπόννησος, ἠρημώθη ἡ Στερεὰ, ἠρημώθη ἡ Θεσσαλία, ἠρημώθησαν τὰ νησιὰ καὶ κινδυνεύει νὰ ἐρημωθῇ ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς. Κάθε ἀτμόπλοιον καταπλέον ἐκ τῆς Μεσογείου εἰς τὴν Ἀμερικὴν φέρει σήμερον μαζί του ὄχι πλέον ὁμάδας καὶ καραβάνια, ἀλλὰ τάγματα καὶ συντάγματα ἀλκιμωτάτων Ἑλλήνων, φέρει οἰκογενείας ὁλοκλήρους ἐργατικωτάτας. Καὶ συμβαίνει τώρα νὰ γίνηται κλήρωσις τῶν στρατευσίμων καὶ νὰ μὴ προσέρχωνται οὔτε οἱ ἡμίσεις τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς καταλόγους· Δὲν ὑπάρχουν. Λείπουν· Καὶ συμβαίνει νὰ ζητῶνται χεῖρες ἐργατικαὶ μὲ τὸ κηρὶ καὶ νὰ μὴ εὑρίσκωνται. Ἔφυγαν καὶ αὐταὶ, δὲν ὑπάρχουν.

Προβάλλει δὲ ἤδη ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἐρώτημα. Τί ἔκαμε καὶ τί ἐγίνετο καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα τῆς ἐρημώσεως τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος· Ἐτύφλωττε, σᾶς ἀπαντῶμεν· Καὶ εἶχε τὴν τύφλωσιν ὄχι ἀνθρώπου, στερηθέντος τῆς ὁράσεως, ἀλλ' ἀνθρώπου ἐστερημένου ἐκ γενετῆς τῆς αἰσθήσεως τῆς ὁράσεως· Διότι ἄνθρωπος τυφλωθεὶς κάτι ἐπὶ τέλους διακρίνει καὶ ἀντιλαμβάνεται ἐκ τῆς περὶ αὐτὸν κινήσεως. Ἐνῷ τὸ τυφλὸν αὐτὸ Κράτος διετέλει εἰς πλήρη ἀναισθησίαν· Τίποτε δὲν ἔβλεπεν ὡσὰν τίποτε νὰ μὴ συνέβαινε.

❖

Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ Θεὸς ἐλυπήθη τὴν Πατρίδα μας καὶ ἔδωκεν ἐσχάτως ὅρασιν εἰς τὸ Κράτος, τοῦ ἤνοιξε τὰ μάτια καὶ τοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἴδῃ τὴν μαύρην κατάστασιν τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ἡ τυφλότης καὶ ἡ ἀναισθησία του. Καὶ ἰδὸν μετὰ φρίκης καὶ μετὰ τρόμου τὴν ἐπελθοῦσαν ἐρήμωσιν καὶ ἀντιληφθὲν τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διέτρεχε νὰ ρημάξῃ καὶ αὐτὸ τὸ ἴδιο, ᾐσθάνθη τὴν ἀνάγκην, ἀπὸ αἴσθημα ἴσως αὐτοσυντηρήσεως, νὰ σπεύσῃ ὅπως λάβῃ μέτρα διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ κακόν. Καὶ ἐμάθομεν ἤδη ὅτι ἔλαβε μέτρα πρὸς παρεμπόδισιν ἢ μᾶλλον πρὸς περιορισμὸν τῆς μεταναστεύσεως καὶ μανθάνομεν τώρα πάλιν ὅτι λαμβάνει μέτρα πρὸς προστασίαν καὶ σωτηρίαν ἐκ παντελοῦς ἀπωλείας τῶν μεταναστευσάντων διὰ τῆς ἀποστολῆς ἱκανῶν ἐμμίσθων προξένων καὶ διὰ τοῦ διορισμοῦ πρέσβεως ἐν Βασιγκτῶνι.

Θὰ ἦτο βεβαίως καλὸν τὰ μέτρα ταῦτα νὰ ἐλαμβάνοντο πρὸ πολλοῦ. Ὁπωσδήποτε. Κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ. Ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ τώρα· Νὰ ἐφαρμοσθῶσι δὲ μετὰ σπουδῆς ἀλλὰ καὶ μετὰ φρονήσεως· Μὲ τὸν πόθον πῶς νὰ διορθώσωμεν ἓν κακὸν τὸ ὁποῖον ἐπετρέψαμεν νὰ γίνῃ καὶ ὄχι μὲ τὴν συνήθη ὑστεροβουλίαν πῶς νὰ ἐπωφεληθῶμεν ἐκ τῆς περιστάσεως· Ὁ διορισμὸς ἑνὸς καλοῦ ἀντιπροσώπου ἐν Βασιγκτῶνι ἔχει πολὺ νὰ ὠφελήσῃ καὶ τοὺς ἐν Ἀμερικῇ Ἕλληνας μετανάστας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα εὐρύτερον, ἀλλὰ πρέπει ὁ διορισθησόμενος νὰ εἶνε πράγματι καλὸς, ὑπάλληλος ὅστις θὰ σταλῇ νὰ πληρώσῃ μίαν ἀνάγκην καὶ ὄχι νὰ καταλάβῃ μίαν θέσιν.

Ο κ. Δ. ΡΑΛΛΗΣ ΚΑΙ ....Η ΚΛΕΙΣΟΥΡΑ

Ἡ ἐξ Εὐρώπης διαβιβασθεῖσα τηλεγραφικῶς εἴδησις ὅτι ὁ ξανθὸς τῆς Ἀττικῆς πολιτευτὴς καὶ πρώην τῆς Ἑλλάδος Πρωθυπουργὸς κ. Δ. Ράλλης ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς Μακεδονίαν καὶ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς κεντρικωτέρας πόλεις τοῦ μεγάλου καὶ περιμαχήτου τούτου τμήματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ μᾶς ἐπροξένησεν ἀληθῆ ἀγαλλίασιν. Καὶ ὁ λόγος τῆς ἀγαλλιάσεως ἡμῶν δὲν εἶνε ὁ λόγος ὅστις φέρεται ἐν τῷ τηλεγραφήματι, ὡς ἀφορμὴ καὶ σκοπὸς τοῦ ταξειδίου τούτου τοῦ Ἕλληνος πολιτευτοῦ, ὅτι δηλαδὴ οὗτος ἀπέρχεται εἰς Μακεδονίαν διὰ νὰ συμβουλεύσῃ τοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς νὰ ἡσυχάσωσι καὶ νὰ ἀποδεχθῶσιν ἐν εἰρήνῃ τὰς μεταρρυθμίσεις τὰς ὁποίας ἡ Εὐρώπη ζητεῖ νὰ ἐπιβάλῃ ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ. Ὁ κ. Δ. Ράλλης εἶνε ἀρκετὰ νοήμων καὶ ἀρκετὰ φιλόπατρις πολιτευτὴς, ὥστε νὰ μὴ τοῦ ἐπιτρέπηται νὰ περιπέσῃ εἰς ἓν τόσῳ μέγα σφάλμα, νὰ μὴ τοῦ ἐπιτρέπηται νὰ προβῇ εἰς διάβημα τὸ ὁποῖον θὰ ἐξέθετεν εἰς ἐπικινδύνους παρεξηγήσεις τὸ Ἔθνος ἡμῶν. Ὁ κ. Δ. Ράλλης γνωρίζει, ἦτο δὲ καὶ εἶνε ἀκόμη εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Μακεδονίας οὐδέποτε ἀντετάχθη εἰς τὴν ἐπιβολὴν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων, ὅτι ὑπῆρξεν ὁ μόνος ὅστις μετ' εἰλικρινοῦς χαρᾶς ὑπεδέχθη τὸ ἄγγελμα αὐτῶν καὶ ὁ μόνος ὅστις συμπεριεφέρθη μετ' εἰλικρινείας ἀναμένων καὶ ποθῶν τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν. Ὁ κ. Ράλλης γνωρίζει, ὅτι, ἐὰν σήμερον ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς εὑρίσκεται ἐν ἐξεγέρσει, ἐὰν ἔνοπλοι ἑλληνικαὶ ὁμάδες περιφέρωνται τὰ ὄρη καὶ τὰς χαράδρας τῆς Μακεδονίας, ὁ σκοπὸς αὐτῶν δὲν εἶνε νὰ ἀντιταχθῶσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων, ἀλλ' ἁπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ ἀμυνθῶσιν ὑπὲρ τῆς ζωῆς, ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν, τὰ ὁποῖα τῇ ἀδείᾳ τῆς Τουρκίας καὶ τῇ συγκατανεύσει τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἀφέθησαν ἐκτεθειμένα εἰς τὴν θηριωδίαν καὶ τὴν ἀτιμίαν τῶν Βουλγάρων. Πάντα ταῦτα γνωρίζει βεβαίως καλῶς ὁ κ. Ράλλης καὶ θὰ ἦτο περιττὸν νὰ μεταβῇ εἰς Μακεδονίαν διὰ νὰ κηρύξῃ πρὸς τοὺς ἑλληνικοὺς πθηθυσμοὺς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Εἰρήνης, ἀφοῦ εἶνε εἰρηνικώτατοι, ἢ νὰ τοὺς συμβουλεύσῃ νά ἀποδεχθοῦν τὰς μεταρρυθμίσεις, ἀφοῦ εἶνε φίλοι τῶν μεταρρυθμίσεων.

❖

Ἀλλ' εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ταξειδίου τοῦ κ. Ράλλη, ὡς οὗτος ἀναφέρεται ἐν τῷ τηλεγραφήματι, εἶνε εἰκασία τῆς "Βιενναίας Ἐφημερίδος,, ἐὰν δὲν εἶνε κακόβουλος εἰσήγησις Βουλγάρων, οἱ ὁποῖοι παντοιοτρόπως προσπαθοῦν νὰ παραστήσουν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Μακεδονίας ὡς ἀποστέργοντας καὶ ἀντιστρατευομένους πρὸς τὰς μεταρρυθμίσεις.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ κ. Ράλλης, ἐὰν ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Μακεδονίαν, ποάττει τοῦτο μὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γνωρίσῃ τὸν τόπον ἐκεῖνον, νὰ γνωρίσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρίσκεται ὁ Ἑλληνισμὸς ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἡ ὁποία προκαλεῖ σήμερον τὴν προσοχὴν καὶ τὴν μέριμναν ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης. Αὐτὴ δὲ ἡ ἐπιθυμία του μᾶς κάμνει ἀληθῶς νὰ ἀγαλλώμεθα.

Αἰσχυνόμεθα νὰ τὸ εἴπωμεν, ἀλλ εἶνε ἀλήθεια καὶ πρέπει νὰ τὸ εἴπωμεν, ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος εἶνε οἱ μόνοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων οἱ ἔχοντες τὰς ἀσαφεστέρας γνώσεις περὶ τῶν ὑποδούλων χωρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ περὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐν αὐταῖς οἰκούντων ἀδελφῶν λαῶν. Ὅ,τι γνωρίζουσι προέρχεται ἐξ ἀναγνώσεως ἢ πληροφοριῶν ἄλλων. Καμμία ἐξ αὐτοψίας γνῶσις, καμμία προσωπικὴ ἀντίληψις, μέχρις ἐσχάτων, ὅτε ἤρχισε νὰ χρυσώνῃ τοὺς ἐθνικοὺς ὁρίζοντας κάποια πραγματικῶς πολιτικὴ καὶ πατριωτικὴ δρᾶσις τῶν πολιτευομένων μας. Καὶ ἐνθυμούμεθα ἓν ἐπεισόδιον ἀναφερόμενον εἰς αὐτὸν τὸν κ. Ράλλην, τὸ ὁποῖον ἀναγράφομεν διότι εἶνε χαρακτηριστικὸν τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς παχυλῆς ἀμαθείας ἡ ὁποία διέκρινε μεχρι τοῦδε τὰ ἐννέα δέκατα, ἂν μὴ τὸ ὅλον, τῶν πολιτευτῶν μας.

❖

Ἦτο ὁ Αὔγουστος τοῦ 1902. Οἱ πανοῦργοι Βούλγαροι, ἀφοῦ ἐπὶ μῆνας διεκήρυττον, ὅπως πράττουν καὶ σήμερον, ὅτι ἀποσύρονται διὰ νὰ ἀφήσουν ἥσυχον καὶ ἐλευθέραν τὴν Εὐρώπην νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς μεταρρυθμίσεις ἐν Μακεδονίᾳ, αἴφνης μίαν ὡραίαν πρωίαν ἐπῆλθον παμπληθεῖς, κατέκλυσαν τὰ βορειοανατολικὰ τῆς Μακεδονίας, εἰσῆλθον εἰς τὸ Κρούσοβον, συνέλαβον τὴν μικρὰν ἐκεῖ ὑπάρχουσαν τουρκικὴν φρουρὰν καὶ ὕψωσαν ἐπὶ τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων καὶ ἐπὶ τῶν πέριξ τῆς πόλεως λόφων τὴν βουλγαρικὴν σημαίαν. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας στρατὸς βασιβουζούκων ὑπὸ τὸν θηριώδη Μπαχτιὰρ Πασσᾶ, ἀποσταλεὶς ἐκ Βιτωλίων, κατώρθωσε νὰ ἐκτοπίσῃ τοὺς βουλγάρους κομιτατζῆδες, ἀλλ' ἡ καταστροφὴ τὴν ὁποίαν ἐπροξένησαν εἴς τε τὴν πόλιν καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς ἦτο ἀπεριγράπτως φρικώδης. Οἱ βασιβουζοῦκοι ἐπεδόθησαν λυσσώδεις καὶ ἀκράτητοι εἰς τρομερὰς σφαγάς, εἰς διαρπαγὰς καὶ λεηλασίας, μεταβαλόντες ἐν βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι εἰς ἐρείπια τὴν μέχρι πρὸ ὀλίγων ὡρῶν ἀκμάζουσαν ἑλληνικωτάτην πόλιν τοῦ Κρουσόβου.

Ἐκτοπισθέντες οἱ βούλγαροι ἐκ Κρουσόβου κατῆλθον πρὸς νότον, συνηνώθησαν μὲ ἄλλα ἀνταρτικὰ σώματα καὶ ἐπολιόρκησαν ἕτερον ἐπίφθονον καὶ ἐπίκαιρον ἑλληνικὸν Κέντρον, τὴν Κλεισοῦραν. Ἡ ὑπάρχουσα καὶ ἐκεῖ μικρὰ τουρκικὴ φρουρὰ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῶν βουλγάρων ἐτράπη εἰς φυγὴν, ἀφήσασα τὴν πόλιν εἰς τὸ ἔλεος καὶ τὴν ἐξουσίαν τῶν κομιτατζῆδων οἱ ὁποῖοι ἀνύψωσαν τὴν βουλγαρικὴν σημαίαν ἀπὸ τοῦ ὑπερκειμένου τῆς πόλεως λόφου τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, ὅπου εἶχον στήσῃ καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν. Οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες τῆς Κλεισούρας περιῆλθον εἰς πλήρη ἀπόγνωσιν. Οἱ βούλγαροι καταλαβόντες τὴν πόλιν ὠργίαζον, οὔτε τὴν ζωὴν, οὔτε τὴν τιμὴν, οὔτε τὴν περιουσίαν τῶν κατοίκων σεβόμενοι ἢ φειδόμενοι. Ἀλλὰ τὸ μαρτυρολόγιον τοῦτο ἦτο μικρὸν πρὸ τῆς πανωλεθρίας τὴν ὁποίαν ἐφοβοῦντο καὶ ἀνέμενον οἱ Κλεισουρῖται, ὅταν μετ' ὀλίγον θὰ ἐπήρχετο πρὸς καταδίωξιν τῶν βουλγάρων ὁ Τουρκικὸς στρατός. Ἐνεθυμοῦντο τὴν ἐκ μέρους τῶν βασιβουζούκων καταστροφὴν τοῦ Κρουσόβου καὶ ἔτρεμον ἀναλογιζόμενοι ὅτι τὴν ἰδίαν θὰ ὑπέφερον καὶ αὐτοί. Ἐν τοιαύτῃ ψυχολογικῇ καταστάσει εὑρισκόμενοι οἱ δυστυχεῖς Κλεισουρῖται ἐσκέφθησαν νὰ στείλουν κρύφα ἀντιπρόσωπον αὐτῶν εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ παρακαλέσουν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς καταλλήλους ἐνεργείας παρὰ τῇ Πύλῃ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως αὕτη διατάξῃ τὴν ἀποστολὴν εἰς Κλεισοῦραν τακτικοῦ στρατοῦ καὶ οὐχὶ βασιβουζούκων.

Ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας εἶχε τὴν εὐτυχίαν, ἐκτελῶν δημοσιογραφικὴν ἀποστολὴν, νὰ διέλθῃ προηγουμένως ἐκ Κλεισούρας καὶ νὰ γνωρισθῇ μὲ τοὺς προκρίτους ἐκ τῶν ὁμογενῶν τῆς πόλεως ταύτης. Ἐθεώρησαν λοιπὸν καλὸν νὰ συστήσουν πρὸς ἡμᾶς τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῶν μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως διευκολύνωμεν τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Κλεισουριτῶν ἔφθασεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐσπεύσαμεν νὰ τὸν παρουσιάσωμεν ἀμέσως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο αὐτὸς ὁ κ. Δ. Ράλλης. Μᾶς ἐδέχθη φιλοφρόνως ἐν τῷ γραφείῳ του καὶ ὁ ἐκ Κλεισούρας ὁμογενὴς ἤρχισε νὰ τοῦ ἀναπτύσσῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του καὶ νὰ διατυπῇ τὴν παράκλησιν τῶν συμπολιτῶν του. Ὁ κ. Ράλλης ἤκουε σκυμμένος εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ ἐκράτει σημειώσεις τῶν λεγομένων. Αἴφνης διακόπτει ἀποτόμως τὸν ὁμιλητὴν καὶ τὸν ἐρωτᾷ:

— Τῒ ενε αὐτὴ ἡ Κλεισοῦρα; Ποῦ εἶνε αὐτὴ ἡ Κλεισοῦρα;

Ἡ ἐρώτησις αὐτὴ ὡς κεραυνὸς κατέπεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὁμογενοῦς ἐκείνου, ὅστις ἀφελέστατα ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ, διαπορῶν:

— Τὴν Κλεισοῦραν δὲν ξεύρεις, κύριε Πρωθυπουργέ;

. . . .

❖

Ὁ κ. Δ. Ράλλης δὲν ἐγνώριζε πράγματι τὴν Κλεισοῦραν, ὅπως ἐφάνη κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἀγνοῶν καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα. Ἀλλ' ὁ κ. Ράλλης δὲν εἶνε ἐκ τῶν ἀδιορθώτων πολιτικῶν. Φροντίζει πάντοτε νὰ συμπληρῇ τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς γνώσεις του καὶ, μεταβαίνων σήμερον εἰς Μακεδονίαν, πράττει τοῦτο μὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γνωρίσῃ μαζὶ μὲ τόσα ἄλλα μέρη καὶ τὴν Κλεισοῦραν τὴν ὁποίαν ἠγνόει κατὰ τὸ 1902.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης χαιρετίζομεν τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Ράλλη ὡς λίαν ἐνθαρρυντικὸν καὶ εὐχόμεθα τὸ παράδειγμα αὐτοῦ νὰ μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι πολιτευόμενοι, ἰδίως οἱ ἀξιοῦντες νὰ ἀρχηγῶσι.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΒΟΣΤΩΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΕΘΝΙΚΗΝ,,

ΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. Α. ΓΟΥΝΑΡΗ

Ὁμολογοῦμεν ὅτι αἰσθανόμεθα πολλὴν ὑπερηφάνειαν, δημοσιεύοντες τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνε πρὸς ἡμᾶς ἡ Αὐτοῦ Ἐντιμότης, ὁ Δήμαρχος Βοστώνης κ. Jhon F. Fitzgerald, εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι τὸ αἴσθημα ἡμῶν τοῦτο θὰ συμμερισθῶσι καὶ ὅσοι ἀναγνῶσται καὶ πάντες ἐν γένει οἱ ἐν Βοστώνῃ καὶ ἀλλαχοῦ ὁμογενεῖς. Αἱ εὐμενεῖς καὶ τόσον κολακευτικαὶ ἐκφράσεις, τὰς ὁποίας ἡ Αὐτοῦ Ἐντιμότης ἐκφράζει περὶ "τῆς Ἐθνικῆς,, καὶ περὶ τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκει αὕτη, ὡς καὶ περὶ τῆς φιλοπατρίας καὶ νομιμοφροσύνης τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων, εἶνε τιμὴ, ἡ ὁποία προσγίνεται ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην, ἀλλ' εὐρύτερον πρὸς ὁλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα. Διὰ τοῦτο αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν καὶ τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐντιμότητα. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ὑπεραυξάνει τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν εἶνε ὅτι ἡ Αὐτοῦ Ἐντιμότης ὁ κ. Δήμαρχος ἔλαβεν ὑπὸ σημείωσιν τὰς παρατηρήσεις τῆς "Ἐθνικῆς,, περὶ τῆς προσγινομένης ἀδικίας ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως πρὸς ἕνα ἐκ τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν, πρὸς τὸν κ. Ἀνδρέαν Γούναρην, καὶ ἡ δήλωσις Αὐτοῦ ὅτι θὰ ἐξετάσῃ τὴν ὑπόθεσιν, παρέχων ἀκρόασιν εἰς τὸν κ. Γούναρην. Διὰ τῆς πράξεως ταύτης ὁ κ. Fitzgerald ἀποδεικνύεται ἐμπνεόμενος ὄχι μόνον ἀπὸ φιλελληνικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ φιλοδίκαια αἰσθήματα, ἡ πρόληψις δὲ μιᾶς τόσῳ μεγάλης ἀδικίας κατὰ τοῦ κ. Γούναρη καθιστᾷ βαθέως εὐγνώμονα πρὸς τὸν Δήμαρχον ὄχι μόνον τὴν "Ἐθνικὴν,, ἀλλὰ καὶ πάντας ἐν γένει τοὺς ὁμογενεῖς.

Ἡ πρὸς τὴν "Ἐθνικὴν,, ἐπιστολὴ τοῦ Δημάρχου Βοστώνης ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΒΟΣΤΩΝΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 20, 1907

Ἀξιότιμον Κύριον Τ. Θ. Τιμαγένην

Ἐκδότην τῆς "Ἐθνικῆς,,

77 Bedford St. Boston, Mass

Ἀγαπητὲ Κύριε,

Ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω πρὸς ὑμᾶς τὴν λῆψιν τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16ης τρέχοντος ἐπιστολῆς σας ὡς καὶ ἑνὸς φύλλου τῆς "Ἐθνικῆς,,.

Ἐχάρην παρὰ πολὺ λαβὼν τὴν ἐφημερίδα σας, τὴν ὁποίαν ἀνέγνωσα μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος. Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι, ἐκδίδοντες τὴν ἑλληνικὴν ταύτην ἐφημερίδα, ἐκτελεῖτε ἓν πολὺ καλὸν ἔργον, ὄχι μόνον διὰ τοὺς ὁμογενεῖς σας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν Πολιτείαν ἐν γένει. Ἀγάπη πρὸς τὴν πατρῴαν γῆν εἶνε μία ἀρετὴ καὶ οἱ εὖ φρονοῦντες ἐκ τῶν Ἀμερικανῶν εὐμενῶς ὑπεδέχθησαν τὸ αἴσθημα τοῦτο τὸ ἐνυπάρχον μεταξὺ τῶν ἀποβιβασθέντων εἰς τὰς ἀκτάς μας, καθόσον θεωροῦσι τοῦτο ὡς μέγα τεκμήριον ἀρετῆς καὶ ὡς ἐγγύησιν ὅτι θὰ ἀποβῶσι καλοὶ πολῖται.

Ἐλυπήθην μεγάλως, ἀναγνωσας εἰς τὰς στήλας τῆς "Ἐθνικῆς,, ὅτι ἐπικρατεῖ γνώμη, ὅτι κάποια ἀδικία διεπράχθη κατὰ τοῦ κ. Γούναρη ἐκ μέρους τοῦ Transit Commission, εὐχαρίστως δὲ θὰ παρακαλέσω τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην νὰ δεχθῇ εἰς ἀκρόασιν τὸν κ. Γούναρην, ἐὰν οὗτος ἐπιθυμεῖ τὸ τοιοῦτον.

Μὲ τὰς ἀρίστας εὐχὰς ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τὴς ἐφημερίδος σας καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αὕτη θὰ ἔχῃ καλὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς μορφώσεως τῶν ὁμογενῶν σας.

Διατελῶ εἰλικρινῶς Ὑμέτερος

Jhon F. Fitzgerald

Δήμαρχος

ΕΜΠΡΟΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΩΜΕΝ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΜΑΣ

ΑΝΑΓΚΗ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΕΘΝΙΚΗΝ,,

Εἶνε καιρὸς πλέον.

Οἱ ἐν Ἀμερικῇ ζῶντες Ἕλληνες πρέπει νὰ δείξωμεν ὅτι ὑπάρχομεν.

Εἴμεθα μία μεγάλη, ἀπείρως μεγάλη δύναμις, ἀλλὰ δύναμις χαμένη, εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσα οὐδένα ὠφελοῦσα.

Ὑπάρχουσι καθ' ὅλην τὴν Ἀμερικὴν περὶ τὰς 200,000 Ἕλληνες!

Ξεύρετε τί θὰ εἰπῇ αὐτό;

Σκεφθῆτέ το.

Ἠδυνάμεθα τὸ πᾶν νὰ πράξωμεν καὶ πρὸς ὄφελος ἡμῶν τῶν ἰδίων καὶ πρὸς ὄφελος τῆς Πατρίδος μας· Ἀλλὰ τίποτε δὲν πράττομεν, διότι εἴμεθα διῃρημένοι, διότι ἀλληλοτρωγόμεθα, διότι ἀλληλοϋβριζόμεθα, διότι ὁ εἷς κυττάζει νὰ βγάλῃ τὸ μάτι τοῦ ἄλλου καὶ βγαίνουν τὰ μάτια ὅλων μας πρὸς ὄφελος τρίτων.

Πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ παύσῃ ἡ κατάστασις αὐτή. Πρέπει νὰ ὁμονοήσωμεν, πρέπει νὰ ἑνωθῶμεν νὰ συνασπισθῶμεν· Ἡ ἰσχὺς ἔγκειται ἐν τῇ ἑνώσει.

Ἡ ἀρχὴ ἐγένετο ἤδη. Εἶνε ὁ Παναμερικανικὸς Ἑλληνικὸς Σύλλογος τοῦ ὁποίου τὴν διοργάνωσιν ἀνέλαβον οἱ φιλοπάτριδες καὶ φιλότιμοι πρόεδροι τῶν ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἑλληνικῶν σωματείων· Ὅλοι οἱ πόθοι καὶ ὅλοι αἱ εὐχαί μας ἑνοῦνται ὑπὲρ τῆς αἰσίας εὐοδώσεως τοῦ ἔργου. Πρέπει νὰ γίνῃ καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ γίνῃ·

Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ αὐτὸ καὶ μόνον.

Ὁ Παναμερικανικὸς Σύλλογος χρησιμεύει διὰ νὰ μᾶς ἔχῃ ἡνωμένους ἐν τῇ μερίμνῃ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος μας· Καλὸς καὶ ἅγιος καὶ πατριωτικώτατος ὁ σκοπός· Ἀλλὰ χρειάζεται ἐκ παραλλήλου νὰ προστατεύσωμεν καὶ τὰ ἰδικά μας ἐδῶ συμφέροντα, διὰ νὰ προοδεύσωμεν καὶ νὰ γίνωμεν ὠφελιμώτεροι εἰς τὴν Πατρίδα· Πρὸς τοῦτο εἶνε ἀνάγκη νὰ ἱδρύσωμεν Πολιτικοὺς Συλλόγους.

Εἰς χιλιάδας ἀριθμοῦνται ἐν Ἀμερικῇ οἱ Ἕλληνες οἱ ἀποκτήσαντες πολιτικὰ ἐνταῦθα δικαιώματα· Ποῖος ὅμως τοὺς γνωρίζει; Ποῖος τοὺς λογαριάζει; Ποῖος τοὺς λαμβάνει ὑπ' ὄψιν; Κανείς·

"Ἡ Ἐθνικὴ,, ἱδρυθεῖσα πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἀφιερώσῃ πάσας τὰς δυνάμεις της πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος μας καὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενῶν μας, ἀναλαμβάνει τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἱδρύσεως ἑνὸς "Πολιτικοῦ Συλλόγου.,,

Ὅσοι ἐκ τῶν ὁμογενῶν, ἔχοντες ἀποκτήσῃ πολιτικὰ δικαιώματα, ἀναγνωρίζουσι τὴν σπουδαιότητα τῆς ὑπάρξεως ἑνὸς τοι-

ούτου Συλλόγου. τὸ καλὸν τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ καὶ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς ὅλους μας καὶ εἰς τὴν Πατρίδα μας ἐν γένει, ἄς στείλουν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις των εἰς τὸ γραφεῖον τῆς “Ἐθνικῆς„ ὅσον τό δυνατὸν ταχύτερον, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ συνέλθωμεν ἐγκαίρως καὶ νὰ λάβωμεν ὁριστικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος. Ὅσοι δὲν ἔλαβον πλήρη ἢ καὶ τὰ ἀρχικὰ ἔγγραφα τῆς πολιτογααφήσεώς των, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκτήσωσι ταῦτα ἄς πρασέλθωσιν εἰς τὸ γραφεῖόν μας καὶ θὰ ἔχωμεν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν Ἀμερικανὸν δικηγόρον διὰ νὰ τοὺς παράσχῃ πᾶσαν εὐκολίαν.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ δηλώσωμεν καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐννοηθῇ καλῶς τὸ τοιοῦτον, ὅτι, ἀναλαμβάνοντες τὴν πρωτοβουλίαν ἑνὸς τοιούτου ἔργου, ἀποβλέπομεν μόνον πρὸς τὸ καλὸν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν συμπολιτῶν μας. Ἐννοοῦμεν νὰ παράσχωμεν πᾶσαν τὴν συνδρομὴν ἡμῶν, ὅπως ἱδρυθῇ ὁ Σύλλογος οὗτος καὶ νὰ ὑπηρετήσωμεν ἐν αὐτῷ ὡς ἁπλοῖ στρατιῶται, χωρὶς καμμίαν φιλοδοξίαν καὶ χωρὶς καμμίαν φιλαρχίαν. Καὶ εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ ὑπηρετήσωμεν καὶ νὰ ὑπηρετήσωμεν ἀποτελεσματικῶς.

Στείλατέ μας λοιπὸν ὅσοι ἐπιθυμεῖτε τὴν ἵδρυσιν τοῦ “Πολιτικοῦ Συλλόγου„ τὰ ὀνόματά σας εἰς τὰ γραφεῖα τῆς “Ἐθνικῆς„ 77 Bedford St. Boston, Mass.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΚΑΙ ΥΠΟΔΟΥΛΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

Τὸ “Βῆμα τῆς Ρώμης πληροφορεῖται ἐκ Κοπεγχάγης ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐπρόκειτο νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ Δανικῇ πρωτευούσῃ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου καὶ ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου θὰ ἐπεσκέπτετο εἰς Βερολῖνον τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον, ὅτε καὶ θὰ συνηντᾶτο μετὰ τοῦ ἀρχικαγκελλαρίου Βύλωβ. Ἐκ Βερολίνου ἡ Α. Μεγαλειότης θὰ μετέβαινεν εἰς Παρισίους, ὅπου θὰ παρέμενε μέχρι τῆς τελέσεως τῶν γάμων τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Ἡ ἐν Βερολίνῳ ἐκδιδομένη ἐφημερὶς “Λοκὰλ Ἀντζάϊγερ„ ἐδημοσίευσε συνέντευξιν τοῦ Διαδόχου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς. Ἡ συνέντευξις αὐτὴ περιστρέφεται εἰς τὰ μονομερῆ διαβήματα τῆς Τουρκίας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἕνεκα τῆς δράσεως τῶν Μακεδονικῶν σωμάτων ἐδήλωσε δὲ ὁ Διάδοχος ὅτι ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις οὐδόλως εὐθύνεται δι' αὐτά.

Ἐν τῇ συνεντεύξει του ἐπίσης ὁ Διάδοχος ἐξηγεῖ καὶ διατὶ προετιμήθησαν τὰ ἐργοστάσια Κρεζῶ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν τηλεβόλων ἰσχυρισθεὶς ὅτι κατὰ τὰς δοκιμὰς τὰ τηλεβόλα Κρουπ ἐδείχθησαν ὑποδεέστερα.

Ο κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Αἱ “Εἰδήσεις τοῦ Ἀμβούργου„ δημοσιεύουσιν εἰς τὸ τελευταῖον αὐτῶν φύλλον μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτοῦ τῆς ἐφημερίδος ταύτης.

Ὁ κ. Θεοτόκης ἐχαρακτήρισεν ὡς μεροληπτικὴν τὴν στάσιν τῶν Δυνάμεων ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ἥτις πάντοτε ἔδωκε δείγματα τῶν ἀγαθῶν προθέσεων αὐτῆς ὑπὲρ τῆς εἰρηνεύσεως τῆς Μακεδονίας καὶ δι' αὐστηροτάτων μέτρων κατέστησεν ἀδύνατον τὴν ἔξοδον ἐνόπλων σωμάτων ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

ΜΕΓΑΛΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ἤρχισαν ἐν Ἑλλάδι αἱ προκαταρκτικαὶ ἀσκήσεις τοῦ στρατοῦ διὰ τὰ μεγάλα γυμνάσια, τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῶσι τὸν μῆνα τοῦτον. Ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ὁ Διάδοχος παρακολουθεῖ μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς ἐκτελουμένας ἀσκήσεις καὶ ἀπευθύνει πολλὰς καὶ αὐστηρὰς παρατηρήσεις εἰς τοὺς γυμναζομένους. Ὁμιλῶν δὲ περὶ τῶν μεγάλων ἀσκήσεων καὶ τῆς σημασίας καὶ ἀξίας αὐτῶν, ἐχαρακτήρησεν ὡς ἀπάτριδας τοὺς ἀποφεύγοντας αὐτάς, ἀπευθυνόμενος δὲ πρός τινα ἔφεδρον εἶπε τὰ ἑξῆς:

— Ἡ Πατρὶς σὲ ἐκάλεσε διὰ νὰ ἀσκηθῇς, νὰ κοπιάσῃς καὶ ὄχι νὰ τεμπελιάζῃς. Φρόντισε νὰ γίνῃς καλὸς στρατιώτης τώρα διὰ νὰ δυνηθῇς νὰ φανῇς χρήσιμος εἰς τὴν Πατρίδα ἐὰν ποτὲ σὲ χρειασθῇ.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ

Ἐπεσκέφθησαν τὴν πρωτεύουσαν τῆς Βουλγαρίας οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ κ. κ. Γούναρης καὶ Πρωτοπαπαδάκης παραμείναντες ἐν αὐτῇ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα.

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΞΥΛΟΚΟΠΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΝ

Εἰς τὴν Καρδίτσαν εἷς ταγματάρχην ἔδειρε τὸν στρατιώτην Καράντζον καθ' ἣν ὥραν ἦτο σκοπὸς εἰς τὰς ποινικὰς φυλακάς, διότι οὗτος παρετήρησεν εἰς τὴν κυρίαν τοῦ ταγματάρχου διελθοῦσαν πρὸ τοῦ πεζοδρομίου τῶν φυλακῶν ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ἐκεῖθεν διέλευσις. Ὁ ταγματάρχης μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὸ ξυλοκόπημα τοῦ στρατιώτου ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰς φυλακάς. Ἀξίζει ὁ ταγματάρχης αὐτὸς νὰ γίνῃ ὑποστράτηγος.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐνέκρινε πρόσθετον δαπάνην ἐξ 74 000 δραχμῶν διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Νέας Ἀγχιάλου καὶ τὴν ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῇ τῶν ἐξ Ἀνατ. Ρωμυλίας προσφύγων.

ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

Αἱ Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουν ὅτι ἠχμαλωτίσθη παρὰ ληστῶν ὁ ἱεροκῆρυξ Τρικκάλων. Μὴ χειρότερα!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΥΤΡΩΤΟΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΙ ΕΙΠΕΝ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΑΣ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς παραιτήσεώς του ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης εἶπε τὰ ἑξῆς ἐν σχέσει μὲ τὰ ἐκκρεμῆ ἐθνικά μας ζητήματα εἰς Ἀθηναῖον δημοσιογράφον ἐπισκεφθέντα αὐτόν.

— Ἔχω τὴν αἰσιοδοξίαν, εἶπεν ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν θὰ παραταθῇ ἐπὶ πολύ. Ἡ σύνεσις τοῦ Μεγάλου Βεζύρου εἶνε ἀρκετὴ ἐγγύησις δι' ἡμᾶς. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Γένους ποικίλοι τὴν ἐθνικότητα καὶ πολλὰ προσδοκῶντες δὲν παύουν τὰς διαβολὰς καὶ τὰς συκοφαντίας. Ἀλλ' ἀναμένομεν ἤρεμοι καὶ πεπεισμένοι ὅτι ἡ ἀλήθεια ὁμοιάζει πρὸς ἥλιον, τὸν ὁποῖον αἱ διαβολαὶ παροδικῶς σκιάζουν ὡς νέφη, ἀλλὰ δὲν τὸν ἀποκρύπτουν ἐπὶ πολύ.

Προκειμένου περὶ τοῦ ἐπεισοδίου τοῦ Μητροπολίτου Δράμας ἡ Α. Π. ἀπεδέχθη μετ' ἐπιφυλάξεως τὰ καταγγελλόμενα ἐναντίον αὐτοῦ.

— Ἀλλ' ἐὰν ἡ μετάθεσίς του, προσέθεσε, δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἀπόδειξιν τῆς εἰλικρινείας τῶν προσθέσεων ἡμῶν, ὑποθέτω ὅτι ἡ Σύνοδος δὲν θὰ ἐδυσκολεύετο καὶ εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἀκόμη νὰ προβῇ.

— Ὁ βίος εἶνε διηνεκὴς ἀγών. Τὸ γνωρίζομεν καὶ ἐγκαρτεροῦμεν εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ ἔχομεν πεποίθησιν εἰς τὴν ἔκβασιν αὐτοῦ.

ΗΡΩΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΑΚΕΔΟΝΩΝ

Τὸ ὑπὸ τὸν καπετὰν Παντελῆν καὶ Γεώργ. Γεωργίου ἐξ 6 ἀνδρῶν συγκείμενον ἑλληνομακεδονικὸν σῶμα προδοθὲν ἐπολιορκήθη ὑπὸ τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ χωρίον Μακρυόβον, ὅπου μετὰ πολύωρον μάχην εὗρον ἔνδοξον θάνατον πάντες οἱ ἀνδρεῖοι Ἑλληνομακεδόνες, πλὴν ἑνὸς ὅστις ἠχμαλωτίσθη βαρέως τραυματισθείς.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΝΑΤΙΝΑΞΕΩΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΚΑΙ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑΣ

Δύο μεγάλαι βόμβαι ἐτέθησαν εἰς τὴν παρὰ τὸ 123 χιλιόμετρον τῆς γραμμῆς Σκοπείων γέφυραν ὑπὸ Βουλγάρων κομιτατζήδων σκοπὸν ἐχόντων ν' ἀνατινάξωσι τὴν γέφυραν καὶ τὴν μέλλουσαν νὰ διέλθῃ ἐκεῖθεν ἁμαξοστοιχίαν.

Εὐτυχῶς ὅμως ἡ στρατιωτικὴ περίπολος ἀνεκάλυψε τὰς βόμβας καθ' ἣν στιγμὴν κατέφθανεν ἡ ἁμαξοστοιχία σταματήσασα ταύτην διὰ πυροβολισμῶν. Αἱ βόμβαι ἐξήχθησαν διέβη δὲ ἡ ἁμαξοστοιχία φθάσασα περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰς Θεσσαλονίκην.

Ο ΔΡΑΜΑΣ ΑΝΕΚΛΗΘΗ

Λέγεται ὅτι τῇ συστάσει τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ Μητροπολίτης Δράμας Χρυσόστομος ἀνεκλήθη ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς Κων)πολιν. Ἡ ἐπιμονὴ τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξε μεγάλη.

ΑΝΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΥΠΕΒΛΗΘΗ ἔκθεσις εἰς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῶν θρησκευτικῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ Κορυτσᾶς κ. Χαρ. Δονάτου, καταλήγοντος εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς προτιμήσεως τῆς Πρεμετῆς διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ γυμνασίου ὅπερ θὰ ἀνεγερθῇ καὶ θὰ συντηρῆται δαπάνας τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου καὶ φιλοπάτριδος ὁμογενοῦς Μιχαὴλ Ἀναγνωστοπούλου. Εἶνε μία λαμπρὰ ἔκθεσις ἐξαντλοῦσα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὸ ζήτημα. Ὁ κ. Δονᾶτος ἀποκλείει τὸ μὲν Βεράτιον, τὸ Ἀργυρόκαστρον, τὴν Αὐλῶνα διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς εἰς τὰ περίχωρα πληθυσμοῦ ἢ τὸ ἀστοιχείωτον αὐτῶν καὶ ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν πρώτην παίδευσιν ὡς καὶ διὰ τὸ νοσηρὸν τοῦ κλίματος, τὴν δὲ Κόνιτσαν ὡς γειτνιάζουσαν πρὸς τὰ Ἰωάννινα ἔνθα ἡ Ζωσιμαία. Τὴν Πρεμετὴν θεωρεῖ καταλληλοτάτην διὰ τὸ ἐπίκαιρον αὐτῆς καὶ διὰ τὸ ὑγιεινὸν τοῦ κλίματος καὶ διὰ τὰ ἥμερα καὶ φιλόξενα τῶν κατοίκων ἤθη.

ΤΗΝ παρελθοῦσαν Δευτέραν τὰ ἐκλέγέντα μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ἐν Βοστώνῃ ἀρτισυστάτου “Ἐθνικοῦ Συνδέσμου„ συνελθόντα εἰς συνεδρίασιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἐκκλησίας προέβησαν εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας αὐτῶν. Καὶ ἐξελέγησαν Πρόεδρος μὲν τοῦ Δ. Συμβουλίου ὁ κ. Νικόλ. Γ. Σακελλάριος, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Δημ. Ραχιώτης, ταμίας ὁ κ. Σωκρ. Πάτερσον γενικὸς γραμματεύς, ὁ κ. Ν. Κανελλόπουλος καὶ εἰδικὸς γραμματεὺς ὁ κ. Στ. Σταυρόπουλος. Οὕτω καταρτισθὲν τὸ Δ. Συμβούλιον ὡς πρώτην αὐτοῦ πρᾶξιν καὶ ἐνέργειαν ἐπιβεβλημένην ἔκρινε τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ αἰδ. πρωθιερέως μας κ. Νέστορος Σοσλίδου ὡς ἐπιτίμου προέδρου τοῦ “Ἐθνικοῦ Συνδέσμου„ εἰς ἀναγνώρισιν τῶν μεγάλων ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσέφερεν οὗτος διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ “Ἐθνικοῦ Συνδέσμου„. Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα θὰ συνέλθῃ καὶ πάλιν τὸ Δ. Συμβούλιον ὅπως ἀρχίσῃ τὰς τακτικὰς αὐτοῦ ἐργασίας.

ΜΗ λησμονεῖτε τὴν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας διοργανουμένην αὔριον θαλασσίαν ἐκδρομήν. Μὲ ἓν δολλάριον θὰ ἀναπνεύσητε καθαρὸν θαλάσσιον ἀέρα, θὰ διασκεδάσητε, θὰ ἔχετε τὴν ὡραίαν Φιλαρμονικὴν μουσικὴν τοῦ Λύνν, παιανίζουσαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἑλληνικὰ τεμάχια καὶ συγχρόνως θά προσέλθῃδε ἀρωγοὶ εἰς τάς ἀνάγκας τῆς ἐκκλησίας μας. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἔχετε καιρὸν νὰ παρακολουθήσητε τὴν ἐκδρομὴν πρέπει νὰ βοηθήσητε αὐτὴν ἀγοράζοντες ἓν εἰσιτήριον.

ΑΥΡΙΟΝ Κυριακὴν ἡ ἐν Λύνν ὀρθόδοξος ἑλληνικὴ Κοινότης τελεῖ μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Μιχαὴλ Ἀναγνωστοπούλου. Οἱ ὁμογενεῖς τοῦ Λύνν τιμῶσιν ἑαυτοὺς, τιμῶντες τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου ἡμῶν ἐκείνου πατριώτου, ὅστις μετὰ πατριωτικῆς ἀληθῶς στοργῆς καὶ μετὰ ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος παρηκολούθει τὴν πρόοδον καὶ ὀργάνωσιν τῆς Κοινότητος αὐτῶν.

ΑΥΣΤΗΡΑΣ διαταγὰς ἔδωκεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς τῆς Συμπολιτείας κ. Βοναπάρτης ὅπως καταδιωχθῶσι ποινικῶς πάντες ὅσοι διὰ ψευδῶν ὑποσχέσεων καὶ παραστάσεων, παραπλανῶντες τοὺς νεωστὶ ἐρχομένους μετανάστας, λαμβάνουσι παρ' αὐτῶν χρήματα διὰ νὰ τοὺς τοποθετήσωσι δῆθεν εἰς ἐπικερδεῖς ἐργασίας καὶ κατόπιν τοὺς ἐγκαταλείπουσι.

ΚΑΤΕΠΛΕΥΣΕ διὰ δευτέραν φορὰν εἰς τὸν λιμένα τῆς Ν. Ὑόρκης ὁ “Μωραΐτης„ τὸ ὡραῖον ὑπερωκεάνειον ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον μὲ πολλοὺς ἐπιβάτας καὶ μέγα φορτίον ἐμπορευμάτων.

ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΕΣ οἱ ἐν Ν. Ὑόρκῃ πρόεδροι τῶν Ἑλληνικῶν σωματείων, οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἵδρυσιν τοῦ Παναμερικανικοῦ Ἑλληνικοῦ Συνδέσμου καὶ διασκεφθέντες ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τῶν βάσεων, ἐφ' ὧν θὰ στηριχθῇ ὁ Σύνδεσμος οὗτος κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δέον νὰ ἀποτελέσῃ ὁμοσπονδίαν τῶν ἀνὰ τὴν Ἀμερικὴν Ἑλληνικῶν σωματείων, τὰ ὁποῖα θὰ θεωρῶνται τὰ ἐνεργὰ οὕτως εἰπεῖν μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ θὰ ἐκλέγωσι τὴν διοίκησιν αὐτοῦ. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς ταύτης ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ συντάξῃ τὸ καταστατικὸν, ὅπερ θὰ συζητηθῇ ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει.

ΕΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΧΡΗΣΙΜΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΑ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΔΟΚΤΟΡΟΣ ΣΑΜΟΥΗΛ ΓΡΙΔΛΕΥ ΧΑΟΥ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΜΑΣ. — ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ “ΕΘΝΙΚΗΣ„

Περισσότερον ζωντανὴ, περισσότερον αὐθεντικὴ καὶ ἀμερόληπτος καὶ ἐνδιαφέρουσα περιγραφὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν συμβάντων κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα δὲν ἔχει γραφῇ ἀπὸ αὐτὴν ἡ ὁποία ἐκτυλίσσεται μέσα εἰς τὰς σελίδας τοῦ “Ἡμερολογίου καὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Δόκτορος Σαμουὴλ Γκρίδλεϋ Χάου„.

Δὲν ὑπάρχει Ἕλλην νὰ μὴ γνωρίζῃ τὸ ὄνομα τοῦ Δόκτορος Χάου, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Φιλέλληνος, πενθεροῦ τοῦ ἀειμνήστου Μιχαὴλ Ἀναγνωστοπούλου.

Ὁ Δόκτωρ Σαμουὴλ Χάου ὑπῆρξεν ὁ μεγαλοφωνότερος κῆρυξ καὶ ἐργάτης τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας. Εἰς τὰς εὐγλώττους αὐτοῦ ἐκκλήσεις καὶ ἐνθέρμους ὁμιλίας ὀφείλεται ἡ ἀφύπνισις τοῦ φιλελληνικοῦ αἰσθήματος ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἡ ἐντεῦθεν παρασχεθεῖσα σημαντικὴ βοήθεια εἰς τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα.

Ὁ Δόκτωρ Χάου ἐξελέγη ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἱδρυθέντος τότε Φιλελληνικοῦ Κομιτάτου, ἐφωδιασμένος δὲ μὲ χρήματα καὶ μὲ πολλὰ ἄλλα βοηθήματα κατῆλθεν ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακολουθήσας ἐκ τοῦ πλησίον ὅλας τὰς περιπετείας τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Τὰς ἐντυπώσεις του περὶ τῶν δρώντων τότε ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν προσώπων ὡς καὶ πολυτίμους πληροφορίας περὶ τῶν συμβάντων κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν ὁ Δόκτωρ Χάου κατέγραφεν εἰς Ἡμερολόγιον τὸ ὁποῖον ἐσχάτως ἐξεδόθη ἐπιμελείᾳ τῆς θυγατρός του κυρίας Lauras E. Richards, περιλαμβάνον συγχρόνως εἰκόνα τοῦ ἀειμνήστου Δόκτορος Χάου καὶ τιμώμενον ἀντὶ 3,000 δολλαρίων ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ἡ “ΕΘΝΙΚΗ φρονοῦσα ὅτι οἱ ἁπανταχοῦ Ἕλληνες, ἰδίως δὲ οἱ ἐν Ἀμερικῇ ζῶντες, ὀφείλουν νὰ γίνουν κάτοχοι τοῦ βιβλίυ τούτου, ὄχι μόνον ἐξ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου Φιλέλληνος, τοῦ τόσον μοχθήσαντος ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας ἡμῶν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἱστορικὴν ἀξίαν, προσφέρει τοῦτο ΜΕΤΑ ΜΙΑΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ εἰς τὴν ἐφημερίδα ΜΟΝΟΝ ἀντὶ 5,00 δολλαρίων.

Διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τούτου οἱ ἀναγνῶσται ΤΗΣ “ΕΘΝΙΚΗΣ„ κερδίζουν 1,00 δολλάριον ἀποκτοῦν δὲ συγχρόνως ἓν βιβλίον χρησιμώτατον καὶ ἀπαραίτητον εἰς κάθε Ἕλληνα.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶνε μία πρόσθετος ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν προσφέρει εἰς τὸ Ἔθνος μας ἡ ἔκλαμπρος πλειὰς τῆς Φιλελληνικῆς οἰκογενείας Χάου, δαπανήσασα χιλιάδας δολλαρίων διὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ. Ἔχομεν διὰ τοῦτο καθῆκον οἱ Ἕλληνες νὰ δείξωμεν ὅτι ὄχι μόνον διὰ λόγων ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων γνωρίζομεν νὰ τιμῶμεν τοὺς ἐργαζομένους ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους μας.

Ἐμπρὸς λοιπόν. Στείλατε τὴν παραγγελίαν σας καὶ θὰ ἔχητε ἀμέσως μετὰ τῆς “Ἐθνικῆς„ καὶ τὸ “Ἡμερολόγιον„ τοῦ Δόκτορος Σαμουὴλ Χάου.

Γραφεῖα “ΕΘΝΙΚΗΣ„ **77 Bedford St. Boston, Mass**

Η ΓΗ ΤΩΝ ΦΑΡΑΩ

Καταπληκτικὴ πρόοδος.—Μεγάλη ἀνάπτυξις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς γεωργίας.—Οἰκονομικὴ κατάστασις ἐξαίρετος.—Ἄφθονος παντοῦ πλοῦτος.

Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Μετὰ τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐδημοσιεύσαμεν ἤδη περὶ τῆς ἐμπορικῆς καὶ ναυτιλιακῆς κινήσεως τῆς Κων)πόλεως δημοσιεύομεν σήμερον νωποτάτας καὶ αὐθεντικωτάτας πληροφορίας περὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἀναπτύξεως τῆς Αἰγύπτου καὶ ἰδίως περὶ τῆς θέσεως εἰς ἣν εὑρίσκεται σήμερον ἡ Ἀλεξάνδρεια.

Παρῆλθον ἀκριβῶς εἴκοσι πέντε ἔτη, ἀφ' ἧς ἡ Ἀλεξάνδρεια εἶχε μεταβληθῇ εἰς σωρὸν καπνιζόντων ἐρειπίων καὶ ἀφ' ἧς ἐδονεῖτο αὐτὴ ὑπὸ τοὺς κανονιοβολισμοὺς τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου. Σήμερον, ὡς φοῖνιξ ἀναγεννηθεὶς ἐκ τῆς τέφρας του, ἡ Ἀλεξάνδρεια ἐγείρεται ὑπέροχος μεταξὺ τῶν λοιπῶν Ἀνατολικῶν πόλεων. Ὁ λιμὴν της εἶνε ὁ ἔχων τὴν μεγαλειτέραν κίνησιν καθ' ὅλην τὴν Μεσόγειον. Αἱ εὐρύχωροι ὁδοὶ καὶ αἱ εὔσκιοι λεωφόροι της παρουσιάζουσι μίαν ἀτελείωτον, συνεχῆ ἐμπορικὴν κίνησιν. Τὰ πυκνοτατοικημένα διαμερίσματα τῆς παλαιᾶς πόλεως τὰ ὁποῖα τοσοῦτον φοβερὰ ὑπέφερον κατὰ τὸ 1882, μετεβλήθησαν εἰς ὡραίας ὁδοὺς καὶ εἰς καταφύτους πλατείας. Τὰ πενιχρὰ οἰκοδομήματα τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς ἀντεκατεστάθησαν διὰ μεγαλοπρεπῶν ἀνακτόρων, ὑπουργικῶν καὶ δικαστικῶν μεγάρων, δι' ὡραίων ἐμπορικῶν γραφείων καὶ πολυτελεστάτων κατοικιῶν. Ὅταν τὰ ἤδη κατασκευαζόμενα ξενοδοχεῖα συντελεσθῶσιν, ὀλίγαι ἄλλαι πόλεις εἰς τὸν κόσμον θὰ ὑπερβάλλωσιν ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Τὰ οἰκόπεδα, εἴτε ἐντὸς τῆς πόλεως, εἴτε ἐκτὸς αὐτῆς τιμῶνται εἰς τιμὰς ἀληθῶς μυθώδεις. Ἐκτὸς τοῦ ἐμπορικοῦ κέντρου δι' ἕνα τετραγωνικὸν πῆχυν γῆς ζητοῦν 100 δολλάρια. Καὶ ἀγοράζονται.

Ἡ τελευταία ἀπογραφὴ τῆς Ἀλεξανδρείας παρουσίασε πληθυσμὸν 380, 000 κατοίκων ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν ἕβδομον εἶνε Εὐρωπαῖοι, ἀλλ' ἡ μέθοδος τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν οἱ ἰθαγενεῖς καταγραφεῖς ὑπῆρξε τόσον ἄτακτος ὥστε, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ἐνεργηθῇ νέα ἀπογραφή. Ἀσφαλέστεροι ὑπολογισμοὶ ἀναβιβάζουσι τὸν παρόντα πληθυσμὸν τῆς Ἀλεξανδρείας εἰς 400, 000 κατοίκους

Τὴν καταπληκτικὴν αὔξησιν τῆς ἀξίας τῶν ἰδιοκτησιῶν ἐπηκολούθησεν ἡ μεγάλη αὔξησις τῶν τιμῶν τοῦ βάμβακος, ἀμφότερα δὲ τὰ γεγονότα ταῦτα συνετέλεσαν ὥστε νὰ ἐπισωρευθῇ πολὺς πλοῦτος εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, εἰς τοὺς γεωργοὺς τοὺς ἐμπορευομένους καὶ εἰς πάσας ἐν γένει τὰς τάξεις. Φυσικὴ συνέπεια τῆς εὐημερίας ταύτης ὑπῆρξεν ἡ τάσις πρὸς κατασκευὴν καλῶν οἰκοδομῶν, τὴν τάσιν δὲ ταύτην ἐπηύξησαν πολλοὶ λόγοι, ἀλλ' ἰδίως αἱ ἐπισκέψεις τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν Εὐρώπην, ἡ ἐκπολιτιστικὴ ἐπίδρασις τῶν ἀνὰ τὰς ξένας χώρας ταξειδίων, ἡ παραχώρησις μεγαλειτέρας ἐλευθερίας εἰς τὰς Μουσουλμανίδας, ἡ διάδοσις τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ προσέλευσις εἰς τὰς πόλεις Ἀλεξανδρείας καὶ Καΐρου τῶν εἰς τὰ χωρία διαμενόντων ἐπισήμων καὶ πλουσίων Φελλάχων. Οἰκοδομαὶ μόλις ἀναγειρόμεναι μεταπωλοῦνται ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν εἰς διπλασίαν τῆς ἀρχικῆς των ἀξίας. Παλαιὰ κτίρια κατεδαφίζονται καὶ ἀντικαθιστῶνται μὲ κολοσσιαίας οἰκοδομὰς καταλλήλους διὰ γραφεῖα καὶ αἱ νέαι κτιζόμεναι κατοικίαι πληροῦσιν ὅλους τοὺς ὑγιεινοὺς ὅρους καὶ ὅλους τοὺς ὅρους τῆς νεωτέρας ἀρχιτεκτονικῆς μὲ εὐκολίας ἐγκαταστάσεως ἠλεκτρικῶν φώτων, ἀεριόφωτος, λουτρῶν κλπ.

Ἀναρίθμητοι μετοχικαὶ Ἑταιρίαι ἱδρύθησαν καὶ ἐργάζονται καὶ ἐκμεταλλεύονται διάφορα εἴδη ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας. Οἱ πλούσιοι Αἰγύπτιοι μὴ φοβούμενοι πλέον τὸν εἰσπράκτορα μὲ τὸ κουρμπάτσι του δὲν δυσκολεύονται νὰ ἐπιδεικνύωνται ἀναλόγως τῶν μέσων τὰ ὁποῖα ἔχουσι καὶ εὐφραίνονται ἀνατολικώτατα, φροντίζοντες νὰ ὑπερβάλῃ ὁ εἷς τὸν ἄλλον εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν ἔξωθεν εἰσαγομένων ἵππων, ἁμαξῶν καὶ αὐτοκινήτων.

Δὲν εἶνε καθόλου ὑπερβολὴ νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλη πόλις εἰς τὴν Μεσόγειον, εἰς ὅλην τὴν Νότιον Εὐρώπην, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ γίνεται τόση ἐπίδειξις πλούτου καὶ χλιδῆς, ὅση εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καθ' ἑκάστην μεταξὺ τῆς 4ης καὶ 7ης ἑσπερινῆς ἐν τῇ ὁδῷ Σερὶφ Πασᾶ ἢ πρὸ τοῦ Ράμλι.

Δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ τις ὅτι ἡ νεωτέρα Αἴγυπτος ἔχει προοδεύσει καὶ ἐκπολιτισθῇ περισσότερον ἀπὸ πολλὰ κράτη τῆς νοτίου καὶ ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Οἱ Αἰγύπτιοι Φελλάχοι εἶνε πλούσιοι καὶ εὐτυχεῖς γεωργοί. Ἡ φορολογία αὐτῶν εἶνε τόσον μικρὰ, ὥστε καθίσταται σχεδὸν ἀνεπαίσθητος. Καὶ ἐν τούτοις ἡ Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ τὴν πολιτικήν της ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἐλαττοῦσα τὴν φορολογίαν καίτοι τὰ εἰσπραττόμενα καὶ περισσεύοντα ἔσοδα διατίθενται πρὸς ἐκτέλεσιν νέων ἢ ἐπέκτασιν παλαιῶν δημοσίων ἔργων. Ὁ ἐργάτης εἶνε σπάνιος καὶ ὁσημέραι γίνονται ἀκριβώτεροι, ἕνεκα τῆς ἀξιοθαυμάστου προόδου τῆς γεωργίας ἡ ὁποία κρατεῖ ἀπησχολημένους καθ' ὅλον τὸ ἔτος τοὺς ἱκανωτέρους τῶν χωρικῶν. Ἡ ζήτησις ἐργατῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καΐρῳ εἶνε μεγάλη καὶ διὰ τοῦτο κάθε εἶδος ἐμπορίου μετὰ δυσκολίας διεξάγεται ἕνεκα τῶν δυσκολιῶν τὰς ὁποίας παρεμβάλλει ὁ ἔλλειψις ἐργατῶν. Ἡ ἀνέγερσις οἰκοδομῶν σπουδαίως καθυστερεῖ καὶ τὸ κακὸν ἀποβαίνει σημαντικώτερον, ὅταν ἀναλογισθῇ τις ὅτι πλεῖστα ἔργα εὑρίσκονται ἐν ἐκτελέσει εἴτε ἐντὸς, εἴτε ἐκτὸς τῆς πόλεως. Ἡ ἀνικανότης τῶν ἰθαγενῶν ἐργατῶν εἶνε παροιμιώδης καὶ οἱ ἱκανοὶ ἐργάται δυσκόλως εὑρίσκονται διότι ταχέως ἐπιχειροῦσιν ἰδίας καὶ δι ἴδιον λογαριασμὸν ἐργασίας, ἀνακαλύπτοντες τὴν ἀξίαν τῆς ἀνωτέρας διανοητικῆς ἀναπτύξεώς των. Οἱ ἐξ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας ἐρχόμενοι ἐργάται δὲν φαίνονται ἱκανοποιοῦντες τοὺς ἐργολάβους, ἐνῷ οἱ ἐξ Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Γερμανίας προσερχόμενοι πεπειραμένοι ἐργάται προτιμῶνται καὶ ἀπολαμβάνουσι μεγάλων ἡμερομισθίων.......

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ συνεχίσωμεν τὰς αὐθεντικωτάτας καὶ τόσον ἐνδιαφερούσας πληροφορίας ταύτας περὶ τῆς σημερινῆς θέσεως τῆς Ἀλεξανδρείας.

ΕΔΩ ΚΙ ΕΚΕΙ

Ἕλληνες, εὐφρανθῆτε!

— Μᾶς ἐνθυμήθηκε ἡ Πατρίς μας καὶ μᾶς στέλλει ἀντιπρόσωπόν της.

— Ἡ ἐν Βασιγκτῶνι Ἑλληνικὴ Πρεσβεία εἶχε καταργηθῇ ἀπὸ τὸ 1888.

— Πρῶτος Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἀμερικὴν ἦτο ὁ ἀείμνηστος Ἀλέξανδρος Ρῖζος Ραγκαβῆς, ὅστις ἔμεινεν δύο μόνον ἔτη, ἀπὸ τοῦ 1867-1869.

— Τελευταῖος Πρέσβυς ὑπῆρξεν ὁ κ. Ἰωάνν. Γεννάδιος κατὰ τὸ 1888.

— Ὁ κ. Ι. Γεννάδιος ἀφῆκεν ἀλησμονήτους ἀναμνήσεις εἰς τὸ Βάσιγκτων, φέρων κατὰ τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς τὴν ἑλληνικὴν ἐνδυμασίαν, κατάλευκον καὶ πολύπτυχον φουστανέλλαν μετὰ χρυσοποικίλτου ἐπενδύντου.

— Πρέσβυς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὰς Ἀθήνας εἶνε σήμερον ὁ κ. Τζάκσον.

— Ὁ δραστηριώτερος ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Κοινότητός μας εἶνε ὁ ταμίας αὐτῆς κ. Γεώργιος Ἀναστόπουλος.

— Μὲ τὴν καρδιὰ γεμάτη ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν καὶ φιλοπατρίαν καὶ φιλοθρησκείαν τρέχει ἀκούραστος εἰς πᾶσαν ἀνάγκην τῆς Κοινότητος καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

— Ὅπως ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Νορβηγία ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται μεγάλως τὴν ἔλλειψιν τῶν τέκνων της τὰ ὁποῖα κατὰ χιλιάδας μετηνάστευσαν εἰς τὴν Ἀμερικήν.

— Ἡ Νορβηγικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἐδῶ ἀντιπρόσωπόν της τὸν λοχαγὸν Magnus διὰ νὰ πείσῃ τοὺς συμπολίτας του νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Νορβηγίαν.

— Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἡ μετανάστευσις αὐξάνει εἰς τὸν Καναδᾶν.

— Τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία καὶ ἡ γεωργία αὐξάνουν καταπληκτικῶς εἰς τὸν Καναδᾶν καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἤρχισε νὰ ἀνησυχῇ.

— Ἡ ἐθνικὴ ἑορτὴ τῶν Ἰταλῶν ἐπανηγυρίσθη καθ' ὅλην τὴν Ἰταλίαν μεγαλοπρεπέστα καὶ χωρὶς νὰ συμβῇ κανενὸς εἴδους ταραχή.

— Τὸ Βατικανὸν ἐφρουρεῖτο ἰσχυρῶς ὄχι μόνον ἀπὸ Ἰταλικὰ στρατεύματα ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἐνόπλους ἄνδρας τῆς Παππικῆς Αὐλῆς.

— Εἰς τὴν Βιέννην συνῆλθε διεθνὲς ἰατρικὸν συνέδριον πρὸς μελέτην τῶν καταλλήλων μέτρων πρὸς καταπολέμησιν τῆς φθίσεως.

— Τὸ ἴδιον συνέδριον θὰ συνέλθῃ τὸ προσεχὲς ἔτος εἰς Βάσιγκτων.

— Ἀεικίνητος εἶνε ὁ στρατηγὸς Βοὺθ, ὁ ἀρχηγὸς καὶ ἱδρυτὴς

The Boylston National Bank of Boston

61 CHAUNCY ST.

Ἐκ τῶν ἀσφαλεστέρων καὶ στερεωτέρων Τραπεζῶν τῆς Βοστώνης. Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις χρημάτων ἐκ μέρους Ἑλλήνων.

τοῦ Στρατοῦ τῆς Σωτηρίας.

— Καίτοι ὀγδοηκοντούτης διαρκῶς ταξειδεύει ἀπὸ τὴν Εὐρώπην εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν εἰς τὴν Ἀπω Ἀνατολὴν, Κίναν καὶ Ἰαπωνίαν, φροντίζων νὰ συμπληρώσῃ τὸ φιλάνθρωπον ἔργον του.

— Ὁ στρατὸς τῆς Σωτηρίας εἶνε τὸ μεγαλείτερον σωματεῖον εἰς τὸν κόσμον.

— Ἔχει δέκα περίπου ἑκατομμύρια μέλη.

— Φοβεροὶ εἶνε οἱ Ρῶσσοι λῃσταί.

— Εἰς τὸ Αἰκατερινοσλὰβ δέκα προσωπιδοφοροῦντες λῃσταὶ ἐσταμάτησαν μίαν ἁμαξοστοιχίαν καὶ ἀφῆρεσαν τὸν ταχυδρομικὸν σάκκον περιέχοντα 15,000 δολλάρια.

— Ὁ νέος Πάππας τῆς Ρώμης φαίνεται πολὺ αὐστηρὸς ἄνθρωπος.

— Παρήγγειλεν εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν νὰ συλλαμβάνῃ διὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων πάντα καθολικὸν καλόγηρον καὶ ἱερέα, ὁ ὁποῖος θὰ εὑρίσκετο εἰς μίαν πόλιν χωρὶς νὰ ἀνήκῃ καὶ εἰς κανονικὴν ἐνορίαν.

— Τὸ ἴδιον μέτρον εἶχε λάβῃ καὶ ὁ ἰδικός μας Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν.

— Ἔδιωξεν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ὅλους τοὺς καλογήρους, τοὺς ὁποίους ἔστειλεν εἰς τὰ μοναστήρια.

— Οἱ καλόγηροι ἐξηγέρθησαν κατ' αὐτοῦ καὶ συνώμοσαν νὰ καταστρέψουν τὸν Μητροπολίτην.

— Τὰ ὅσα ἐμηχανεύθησαν εἶνε ἱκανὰ νὰ φρίξῃ καὶ διάνοια Σατανᾶ.

— Εἷς ἐκ τῶν φοβερῶν τούτων καλογήρων ἦλθεν ἐσχάτως εἰς τὴν Ἀμερικήν.

— Ὁ θεὸς νὰ φυλάξῃ τοὺς ὁμογενεῖς χριστιανοὺς ἀπὸ τὰ δίκτυά του.

— Ἡ ζέστη τοῦ τελευταίου δεκαπενθημέρου τοῦ Σεπτεμβρίου ὑπῆρξεν ἀνυπόφορος.

— Ἐξύπνησαν καὶ οἱ Κινέζοι καὶ ζητοῦν μεταρρύθμισιν τοῦ παναρχαίου των καθεστῶτος.

— Ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπέθανον ἐκ πείνης 2,000,000 Κινέζοι.

— Οἱ πολῖται μιᾶς ἐνορίας τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ Ἴψουϊτς ἐπεδωκαν μήνυσιν κατὰ τοῦ δημάρχου καὶ τῶν συμβούλων των ζητοῦντες μεγάλας ἀποζημιώσεις.

— Ὁ λόγος εἶνε διότι ὁ δῆμος ἐτοποθέτησεν ἓν ὡρολόγιον εἰς τὴν πλατεῖαν τὸ ὁποῖον κτυπᾷ τὰς ὥρας τόσον δυνατά, ὥστε εἶνε ἀδύνατον νὰ κοιμηθοῦν οἱ ἄνθρωποι.

— Τὴν περασμένην Κυριακὴν ὁ Βασιλεὺς τοῦ Σιὰμ, ὅστις εὑρίσκεται τώρα εἰς τὸ Ἀμβοῦργον τῆς Γερμανίας ἐπαινηγύρισε μεγαλοπρεπέστατα τὰ γενέθλιά του.

— Ἔδωσε γεύματα εἰς ὅλους τοὺς ἐπισήμους καὶ τοὺς πτωχούς.

— Ἕκαστος ἐκ τῶν συνδαιτημόνων ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ πίῃ εἰς ὑγείαν τῆς Αὐτοῦ Σιαμικῆς Μεγαλειότητος μίαν μποτίλλια μπύρα, μίαν μποτίλλια κρασὶ καὶ μίαν μποτίλλια σαμπάνια.

— Ὑπολογίζεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς τοῦ Σιὰμ μόνον εἰς τὴν Γερμανίαν ἐξώδευσε περὶ τὰ 10 ἑκατ. φράγκα.

— Ὁ πόλεμος τῶν διαφόρων ὑπερωκεανείων ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιριῶν ἐξακολουθεῖ λυσσωδῶς.

— Κατήντησε νὰ ταξειδεύῃ κανεὶς φθηνότερα ἀπὸ τὴν Εὐρώπην εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἢ ἀπὸ τὴν Βοστώνην εἰς τὴν Ν. Ὑόρκην.

— Πολὺ ἠλαττωμένη εἶνε ἐφέτος ἡ σιτοπαραγωγὴ ἐν Ρωσσίᾳ.

— Ἕνεκα τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς φτώχειας πολλαὶ ἐκτάσεις γαιῶν ἔμειναν ἀκαλλιέργητοι.

— Καὶ ἡ πεῖνα θὰ ἀρχίσῃ γρήγορα μὲ ὅλα τὰ φοβερὰ ἐπακόλουθά της.

— Λυπηρὸν ἐπεισόδιον συνέβη εἰς τὸν διάσημον Ρῶσσον συγγραφέα, τὸν κόμητα Λέοντα Τολστόη.

— Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐπανηγύριζε τήν 80ὴν ἐπετηρίδα του οἱ γείτονές του χωρικοὶ ὡπλίσθησαν, περιεκύκλωσαν τὴν ἔπαυλιν του καὶ ἤρχισαν πυροβολοῦντες κατ' αὐτῆς.

— Ἔσπευσε στρατὸς καὶ διεσκόρπισε τοὺς ἐξηγριωμένους χωρικούς.

— Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐλύπησε πολὺ τὸν Τολστόη, ὅστις ἀφιέρωσεν ὅλον τὸν βίον του εἰς τὸ ἔργον τῆς διαφωτίσεως τῶν χωρικῶν.

B. C. Pratt & Company

19 Congress St. Boston, Mass

Ἀριθ. τηλεφ. 4140.

ΕΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΩΝ ΤΡΑΠΕΖΗΤΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΣΤΩΝΗΣ

Ἀγοράζομεν καὶ πωλοῦμεν μετοχὰς Νέας Ὑόρκης καὶ Βοστώνης τοῖς μετρητοῖς ἢ ἐπὶ καταθέσει μικρᾶς χρηματικῆς προκαταβολῆς.

Γράψατέ μας ἢ ἐπισκεφθῆτε μας, ἐὰν θέλετε πληροφορίας διὰ τὰ ἐν Ἀμερικῇ μεταλλεῖα χαλκοῦ Copper Mines. Εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ὑπηρετήσωμεν τοὺς Ἕλληνας πελάτας μας.

CURTIS & SEDERQUIST

19 Congress St. Boston, Mass

Οἱ ἀναγνῶσται τῆς "Ἐθνικῆς„ ὅσοι ἐνδιαφέρονται διὰ μετοχὰς, χρεώγραφα ἢ ἄλλα χρηματιστικὰ ζητήματα πρέπει νὰ διαβάσουν τὰς "Ἀρχὰς τῆς διαχειρίσεως τῶν χρημάτων„ μίαν σειρὰν φυλλαδίων, ἐκδιδομένων παρὰ τῶν κ. κ. Curtis and Sederquist, 19 Congress St. Boston, Mass οἱ ὁποῖοι εὐχαρίστως θὰ τὰ στείλουν δωρεὰν εἰς πάντα ὅστις ἤθελε νὰ ζητήσῃ μεταβαίνων εἰς τὸ γραφεῖον τους ἢ ἤθελε τοῖς γράψῃ.

— Ὁ Διάδοχος τῆς Ἰαπωνίας πρόκειται νὰ μεταβῇ εἰς Κορέαν.

— Εἰς νέαν μεγάλην κυνηγετικὴν ἐκδρομὴν ἑτοιμάζεται ὁ Ροὺσβελτ.

— Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶνε μανιώδης καὶ ἀπὸ τοὺς καλοὺς κυνηγούς, ἀγαπᾷ δὲ νὰ ριψοκινδυνεύῃ εἰς τὸ κυνήγιον μεγάλων καὶ ἀγρίων θηρίων.

— Εἷς ἐκ τῶν ἐκλεγέντων δύο γερουσιαστῶν τῆς Νέας Πολιτείας Ὀκλαχόμα εἶνε τυφλός.

— Φημίζεται ὅμως ὡς πρώτης τάξεως ρήτωρ καὶ διὰ τοῦτο εἶνε δημοτικώτατος.

— Θραῦσιν κάμνει ἡ χολέρα εἰς τὴν Ρωσσίαν.

— Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐσημειώθησαν 4512 κρούσματα ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 2320 ὑπῆρξαν θανατηφόρα.

— Εἰς τὸ Βάσιγκτων πρόκειται νὰ ἀναγερθῇ νέον μεγαλοπρεπέστατον μέγαρον τῆς Δικαιοσύνης ἀντὶ 2,000,000 δολλ.

— Τὸ μέγαρον τοῦτο θὰ εἶνε ἓν πανομοιότυπον τοῦ Παρθενῶνος τῶν Ἀθηνῶν.

— Ἀθάνατε Παρθενών!

— Ἡ ἐπιθυμία τῶν Ἀμερικανῶν εἶνε νὰ καταστήσουν τὴν πρωτεύουσάν των τὴν ὡραιοτέραν καὶ μεγαλοπρεπεστέραν πόλιν τοῦ κόσμου.

— Γιατὶ ὄχι;

— Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ λῆξαν ἔτος ὁ Ἀμερικανικὸς προϋπολογισμὸς ἐπαρουσίασε πλεόνασμα 80,000,000 δολλαρίων.

— Καϋμένη Ἀθήνα! Ποῦ εἶνε τὰ χρήματα.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἀντὶ 400 δολλαρίων φρουταρία μετὰ ζαχαροπλαστείου, κειμένη εἰς κεντρικὴν θέσιν καὶ κάμνουσα καλὰς ἐργασίας. Τὸ ἐνοίκιόν της εἶνε 9 δολλ. μηνιαίως. Εὑρίσκεται εἰς μίαν πόλιν τῆς Πολιτείας New Hampshire, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἄλλος Ἕλλην. Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς "Ἐθνικῆς.„

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἀντὶ 800 δολλ. Lunch Room, κείμενον εἰς κεντρικὴν θέσιν ἐντὸς τῆς Βοστώνης. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς "Ἐθνικῆς.„

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς κεντρικὴν θέσιν ἐν Βοστώνῃ κατάστημα φρούτων καὶ σιγάρων ἀντὶ 450 δολλαρίων. Πρώτης τάξεως εὐκαιρία. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς "Ἐθνικῆς".

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ

Ὅσοι θέλετε νὰ πλουτίσητε, ἀκολουθήσατε τὴν ἑξῆς ἀρχήν:

Πωλεῖτε πάντοτε πρώτης ποιότητος πράγματα. Ἔστὲ βέβαιοι ὅτι ὁ πελάτης σας θὰ γυρίσῃ νὰ ξαναψωνίσῃ, θὰ σᾶς συστήσῃ καὶ ἄλλους καὶ ἔτσι θὰ προοδεύσουν αἱ ἐργασίαι σας καὶ θὰ πλουτίσητε.

Ἓν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται σήμερον ὅλος ὁ κόσμος εἶνε ἡ γόμα. Δὲν θὰ ἰδῆτε ἄνθρωπον νὰ μὴ μασᾷ γόμα.

Ἡ καλλιτέρα, ἡ καθαροτέρα, ἡ περισσότερον διαδεδομένη γόμα εἶνε ἡ

Listerated Pepsin Gum

Εἶνε ὁ καλλίτερος φίλος τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ χειρότερος ἐχθρὸς τῶν μικροβίων.

Χρησιμεύει ὡς ἀντισηπτικόν. Φονεύει τὰ μικρόβια, βοηθεῖ τὴν πέψιν καθαρίζει τὰ οὖλα καὶ ἀσπρίζει τὰ δόντια.

Ὅλα αὐτὰ γίνονται μὲ ἓν κομμάτι ἀπὸ τὸ

Listerated Pepsin Gum

Ζητήσατέ το ἀπὸ τὸν προμηθευτήν σας, δοκιμάσατέ το δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ κάμητε χρυσῆ δουλειά.

Ἡ πρώτη παραγγελία εἰς τὸν προμηθευτήν σας νὰ εἶνε τὸ

Listerated Pepsin Gum

Μὴ τὸ ξεχάσητε, διότι θὰ χάσητε μίαν εὐκαιρίαν νὰ ἀποκτήσητε πολλοὺς πελάτας καὶ πολλὰ χρήματα.

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΔΙΑΒΑΣΟΥΝ ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΟΧΗΣ

AMERICAN IMPORTING AND TRANSPORTATION Co.

(ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΤΑΙΡΙΚΟΝ **$2,000,000** -- ΑΞΙΑ ΕΚΑΣΤΗΣ ΜΕΤΟΧΗΣ **$1,00** πληρωνομένη εἰς τὸ ἄρτιον.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Albert Zoller, Boston, Πρόεδρος — A. P Fulton, Boston, Γραμματεὺς καὶ Ταμίας

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Charles S. Montgomery, Boston, — E. H. Shaw, New Bedford, — Thomas H. Ryder, Lynn

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΤΑΙΡΙΑΣ: **Chandler Building, 53 Devonshire St. Boston**

ΠΟΙΟΣ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἓν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ζητήματα τά ὁποῖα ἀπασχολοῦν σήμερον ὅλον τὸν κόσμον εἶνε καὶ τὸ ἑξῆς:

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΜΠΟΡΕΥΩΜΕΘΑ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὑπῆρχον διάφοροι μέχρι τοῦδε γνῶμαι, κατόπιν ὅμως πολλῶν πειραμάτων ὅλοι ἔφθασαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ ἀσφαλέστερα καὶ τὰ μεγαλείτερα κέρδη προέρχονται ἐκ τοῦ ἐμπορίου τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ἱδρύθη ἀποκλειστικῶς μὲ τὸν σκοπὸν νὰ εἰσάγῃ ἀπ' εὐθείας φροῦτα, ἀρωματικὰ εἴδη καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ προϊόντατῶν τροπικῶν χωρῶν καὶ νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν μίαν γραμμὴν ἰδικῶν της ἀτμοπλοίων μεταξὺ Βοστώνης καὶ τῶν τροπικῶν.

ΦΡΟΥΤΑ. Ἡ εἰσαγωγὴ φρούτων εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἡ ὁποία ηὔξησε καταπληκτικῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἔφθασε σήμερον εἰς μέγαν βαθμόν. Τὸ ἐμπόριον τῆς βανάνας ηὔξησε κατὰ τὰ τελευταῖα πέντε ἔτη τοὐλάιστον ἑκατὸν τοῖς ἑκατὸν καὶ ἠμπορεῖ κανεὶς ἀσφαλῶς νὰ εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ μέλλον ἡ αὔξησις θὰ εἶνε ἐξ ἴσου μεγάλη. Ἐκάμαμεν ἤδη συμφωνίας διὰ τῶν ὁποίων ἐξησφαλίσαμεν μίαν ἀπεριόριστον προμήθειαν ἐξ ὅλων τῶν φρούτων τῶν τροπικῶν χωρῶν.

"Σήμερον τὸ ἐμπόριον τῶν φρούτων εἶνε εἰς καλλιτέραν κατάστασιν, πλέον ἀσφαλὲς καὶ ἐπικερδὲς παρ' ὅτι ἦτο εἰς προηγούμενα ἔτη. Τὸ περιθώριον τοῦ κέρδους εἶνε εὐρύτερον.„

ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ, ΚΑΚΑΟ ΚΑΙ ΒΑΝΙΛΛΑ. Ἕνεκα τῶν σχέσεών μας μὲ τὸ ἐξωτερικόν, ἔχομεν ἐξαιρετικὰς εὐκολίας πρὸς εἰσαγωγὴν μεγάλων ποσοτήτων τῆς καλλιτέρας ποιότητος ἀρωματικῶν, Κακάου καὶ Βανίλλας. Αὐτὰ καὶ μόνα τὰ εἴδη ἐμπορευόμενα εἶνε ἀρκετὰ νὰ ἱκανοποιήσουν ἕνα συνήθη εἰσαγωγέα, διότι εἶνε εἴδη τὰ ὁποῖα ἀφήνουν πολλὰ κέρδη. Πολλοὶ ὀλίγοι γνωρίζουν περὶ τοῦ ἐμπορίου τούτου τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὐξάνει. Ἔχομεν ἀπόφασιν νὰ ἀναπτύξωμεν τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἐργασιῶν μας εἰς μέγαν βαθμόν.

ΔΕΡΜΑΤΑ. Χάρις εἰς τὰς μεγάλας μας σχέσεις μὲ τὸ ἐξωτερικὸν εἴμεθα εἰς θέσιν ἐπίσης νὰ προμηθευώμεθα δέρματα καὶ αἰγοδέρματα, τὰ ὁποῖα εἶνε εἰς μεγάλην ζήτησιν ἐν Ἀμερικῇ. Τὰ αἰγοδέρματα γενικῶς τὰ μεταχειρίζονται διὰ νὰ κατασκευάζουν μπότες, ὑποδήματα καὶ χειρόκτια, ἡ δὲ Ἑταιρία μας συνδέεται μὲ τοιαῦτα ἐργοστάσια, οὕτως ὥστε τὰ κέρδη μας ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων νὰ εἶνε ἀνάλογα τῶν ἄλλων προϊόντων τὰ ὁποῖα σκεπτόμεθα νὰ εἰσαγάγωμεν.

Ὑπάρχουν ἐπίσης ἄπειρα ἄλλα εἴδη κοινῆς χρήσεως, ἀφίνοντα μεγάλα κέρδη, τὰ ὁποῖα ἡ Ἑταιρία μας σκέπτεται νὰ ἐμπορευθῇ.

Ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας τὸ σπουδαῖον γεγονὸς ὅτι τὰ εἴδη τὰ προσφερόμενα ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ταύτης εἶνε εἰς τὸν κατάλογον τῶν μᾶλλον ἐπικερδῶν εἰδῶν.

Ἑξήκοντα καὶ πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ πλούτου τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους ὀφείλεται εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν τροπικῶν χωρῶν.

Προτοῦ εἷς ἔμπορος ἀποφασίσῃ νὰ ἀναλάβῃ μίαν ἐπιχείρησιν πρέπει νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ μελετήσῃ καλῶς δύο σπουδαιότατα ζητήματα:

ΠΡΩΤΟΝ. Εἶνε ἀσφαλὴς ἡ ἐπιχείρησις εἰς τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ εἰσελθῇ;

ΔΕΥΤΕΡΟΝ. Εἶνε ἐπικερδής;

Τὸ νὰ ἀποφανθῇ τις ἐὰν μία ἐπιχείρησις εἶνε ἀσφαλὴς, πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἂν ὑπάρχῃ ζήτησις τῶν προϊόττων τὰ ὁποῖα θὰ εἰσάγῃ καὶ ἂν ταῦτα δύνανται νὰ πωληθῶσιν εἰς καλὰς τιμάς. Ἡ ἔκτασις τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἡ διοίκησις αὐτῆς θὰ φέρουν τὰ κέρδη.

Τὰ φροῦτα καὶ τὰ λοιπὰ εἴδη τὰ ὁποῖα θὰ ἀναλάβῃ ἡ Ἑταιρία μας εἶνε εἴδη καθημερινῆς χρήσεως καὶ ἡ ζήτησις αὐτῶν ὁσημέραι αὐξάνει. Ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος θὰ συμφωνήσῃ χωρὶς καμμίαν δυσκολίαν ὅτι ἡ ἐπιχείρησις αὕτη θὰ πληρώσῃ καλὸν μερίδιον, ὅταν σκεφθῇ ὅτι δὲν ἐξαρτώμεθα ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς ἑνὸς μόνον προϊόντος, ὅσον καὶ ἂν εἶνε τοῦτο ἐπικερδές, ἀλλ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ πολλῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ τὸν ἔλεγχον μιᾶς ἑταιρίας.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

Πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως καταστήσωμεν τὴν Ἑταιρίαν μας ἱκανὴν νὰ αὐξήσῃ καὶ ἐπεκτείνῃ τὰς ἐπιχειρήσεις τάς ὁποίας ἔχει ἤδη δημιουργήσῃ προσφέρομεν εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν ἕνα περιωρισμένον ἀριθμὸν μετοχῶν καὶ οἱ θέλοντες ἂς σπεύσουν νὰ ἀγοράσουν ἐὰν δὲν θέλουν νὰ χάσουν μίαν σπουδαίαν δι' αὐτοὺς εὐκαιρίαν.

Ἰδίως ἡ Ἑταιρία μας ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ Ἕλληνας καὶ ζητεῖ τὴν συμμετοχὴν καὶ τὴν ἐγκάρδιον αὐτῶν ὑποστήριξιν.

Ἡ Ἑταιρία μας πράττει τοῦτο ὄχι μόνον διὰ τὸ συμφέρον τὸ ἰδικόν της ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ συμφέρον αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς χεῖράς των τὸ ἐμπόριον τῶν φρούτων.

Μία ἔνθερμος καὶ στενὴ συνεργασία μεταξὺ Ἑλλήνων φρουτατζήδων καὶ τῆς Ἑταιρίας μας, θὰ ἔφερεν ἀπεριόριστα καὶ εἰς τοὺς δύο κέρδη.

Ἕνεκα τῶν ὑπερόγκων τιμῶν αἱ ὁποῖαι ζητοῦνται σήμερον διὰ βανάνας καὶ ἄλλα φροῦτα ὁ δυστυχὴς Ἕλλην ἐργάζεται μόνον διὰ τὸν αὐθέντην του.

Ἀναγνωρίζομεν τὴν ἰσχὺν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν φρούτων καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἐὰν δὲν εἶχον τὰς σημερινὰς ὑψηλὰς τιμὰς θὰ προώδευον πολὺ περισσότερον.

Ἡ Ἑταιρία μας ζητεῖ νὰ πωλήσῃ μετοχὰς μόνον εἰς τοὺς πωλοῦντας φροῦτα ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ ὅτι ἅμα φέρῃ πρᾶγμα οἱ Ἕλληνες θὰ δώσωσι τὴν προτίμησίν των εἰς τὴν Ἑταιρίαν μας.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν θὰ εἶνε ποτὲ τόσον ἀνόητοι ὥστε νὰ προτιμήσωσιν ἄλλην Ἑταιρίαν ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ τὰ πάρουν τὰ φροῦτα δωρεάν. Ὅλοι ἐννοοῦν ὅτι αὐτὸ θὰ γίνῃ προσωρινῶς διὰ νὰ ζημιώσουν τὴν Ἑταιρίαν μας καὶ ἀκολούθως νὰ ὑψώσουν τὰς τιμὰς τόσον ὑπερόγκως, ὥστε ὁ δυστυχὴς Ἕλλην ὄχι μόνον νὰ μὴ κερδίζῃ τίποτε, ἀλλὰ καὶ νὰ δυσκολεύηται νὰ ἐξοικονομήσῃ τὸ ψωμί του.

Ἡ Ἑναιρία μας ἐν ἑνὶ λόγῳ ἐξαρτᾷ τὴν ἐπιτυχίαν της ἐκ τῆς συμμετοχῆς καὶ ἐγκαρδίου ὑποστηρίξεως τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ καὶ οἱ Ἕλληνες πρέπει νῆ πεισθοῦν ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐπιτυχίας τῆς Ἑταιρίας μας δύνανται νὰ ἐλπίζουν ὅτι θὰ εὐδοκιμήσουν καὶ θὰ κάμουν χρήματα.

Πρέπει κυρίως νὰ γνωρίζουν οἱ Ἕλληνες ὅτι ἡ Ἑταιρία μας διευθύνεται κατὰ τὸν οἰκονομικώτερον καὶ πρακτικώτερον τρόπον. Οὔτε γραφεῖα πολυτελῆ, οὔτε μισθοὺς μεγάλους ἔχομεν, συνεπῶς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ἐπιτυχία μας εἶνε ἐξησφαλισμένη.

Σήμερον ἡ ἀξία ἑκάστης μετοχῆς εἶνε 1,00 δολλ., ἀλλ' ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι εἰς ὀλίγον καιρὸν θὰ εἶνε πολυτιμότατα καὶ ἄνθρωπος ὅστις θὰ ἔχῃ χιλίας ἢ ἑκατὸν μετοχὰς θὰ εἶνε κάτοχος μιᾶς καλῆς περιουσίας.

Ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας δὲ τὸ παράδειγμα τῆς Ἑταιρίας Calumet & Hecla.

Μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρίας αὐτῆς προσεφέροντο ἀντὶ ἑνὸς δολλαρίου καὶ δὲν ἠγοράζοντο. Ἀλλὰ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον ἡ ἀξία ἑκάστης αὐτῶν ἔφθασεν εἰς 1000 δολλάρια!

Ὅσοι ἦσαν φρόνιμοι καὶ δὲν ἤκουσαν τοὺς κακοβούλους καὶ ἠγόρασαν τότε μετοχὰς τῆς Calumet & Hecla ἔκαμαν τὴν τύχην τους. ΑΠΕΙΡΑ ΤΟΙΑΤΤΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ Η ΑΜΕΡΙΚΗ.

Καὶ σήμερον οἱ Ἕλληνες δὲν πρέπει νά ἀκούσουν τοὺς κακοβούλους οἱ ὁποῖοι τυχὸν νὰ παρουσιασθοῦν.

Ἐὰν ἔχητε καμμίαν ἀντίρρησιν, ἐὰν θέλητε καμμίαν ἐξήγησιν, ἐὰν ἔχητε καμμίαν γνώμην, γράψατέ μας ἐλευθέρως Ἑλληνιστὶ καὶ εἴμεθα πρόθυμοι νὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν πάλιν διὰ τῆς ἐφημερίδος ἡ "Ἐθνική.„

AMERICAN IMPORTING & TRANSPORTATION Co.

Chandler Building 53 Devonshire St. BOSTON, MASS

-- Subscription Rates --

United States.	*Foreign.*
One year, $3.	One year, $4.
Six months, $2.	Six months, $3.
Three months, $1.	Three months, $2.

The Only Newspaper in the United States published in the Greek and English Languages.

THE NATIONAL

GREEK-AMERICAN NEWSPAPER

-- Advertising Rates --

THE NATIONAL.

Inside pages (except editorial) per line.....75c.
Last page, per line .....75c.
Editorial page, per line .....70c.
First page, per line $1.00

—DISCOUNTS.—

5,000 lines to be used within 12 months..... 3 per cent.
10,000 lines to be used within 12 months..... 4 per cent.
15,000 lines to be used within 12 months..... 8 per cent.

The Publisher reserves the right to reject, at his option, any advertisement which he deems objectionable.

Best Results Obtained by Advertising in The National. Its Circulation is Among the well-to-do Greeks in America.

Vol. 1—No. 3. BOSTON, MASSACHUSETTS, SEPTEMBER 28, 1907. Published and Edited by T. T. TIMAYENIS

Editorial Rooms, 77 Bedford St., Boston, Mass.

The Resignation of The Oecumenical Patriarch

The startling news of the resignation of Joachim the III, Patriarch of the great church, the Head of the Greek Orthodox nation, is undoubtedly the greatest event that has ever taken place in the history of Orthodoxy.

It is perhaps difficult for the majority of our American readers to be fully aware of the significance of the above new departure in the history of the church. It is difficult to conceive how the man who sat upon the ecclesiastical throne, the very one which has been occupied by the greatest teachers of Christendom, the sweet-mouthed Chrysostom, Photius, Gennadius, Gregory, had the courage to leave it vacant.

The courage of Joachim III is sublime!

The reasons which induced him to resign, briefly told are the following:

The barbarous persecution of the Sultan whom Gladstone called "the great assassin," against the Greeks.

His interference in the historic privileges and rights of the Patriarch and his unscrupulous and unprecedented connivance in the savage oppression of the Greeks in Bulgaria and Eastern Roumelia. Time and again the Sultan has been appealed to, to protect life and property, but he disregarded and contemptuously turned a deaf ear to the unavailing protests of the Chief of the Church. The great Assassin's ferocious attempt to force the Greeks of Ak-Daz to adopt the religion of the Turk—to become Mohammedans.

Think of it!

His insulting remarks to our beloved Patriarch when the latter sought to stem the tide of the Sultan's tyranny and to protect his faithful flock from changing the sweet religion of our Redeemer for the degrading and bloody tenets of the Turk.

The Sultan's hostility toward the Bishops and priests of Macedon, the harshness of the Turkish authorities who acting under the great Assassin's direct and secret orders, deprived the Metropolitans of every privilege they had heretofore, and placed the Bishops and priests under the hideous and degrading surveillance, the spying supervision of the police, which reached the limit of endurance when the ruthless soldiery invaded the homes of our prelates, searched, devastated and broke all the furniture in their savage eagerness to find forsooth incriminating evidence.

The unheard of treatment which the Right Metropolitan of Drama suffered when his home was invaded and profaned.

The lamentable, that I may not say criminal, supineness, inactivity and indifference of the Great Powers, who turned a deaf ear to the appeals of the Patriarch, and who refused their protection in behalf of the rights and the dignity of the great Christian church.

The systematic hostility of the Sultan toward the efforts of the Patriarch to soothe, console and relieve the distress of the orphans and widows, the victims of the butcheries perpetrated by Bulgarian and Turk alike.

This state of affairs has finally reached the limit of human endurance. The resignation followed, the Rubicon has been crossed, and this daring move has shaken the Greek nation to its very foundations, has moved with apprehension all classes and conditions of men, has upset all calculations, and has given rise to stupefaction since it has become known that it is the unaltered purpose of the Patriarch to shut the gates of the Patriarchate, which means of all the edifices devoted to the business of the church.

This decision of the Patriarch is looked upon as a most serious act. By this act, the church publishes to the world that it is being persecuted, and this persecution by the unanimous opinion of all must and shall have the most serious consequences, because, the millions of members of the Orthodox church will not suffer the degradation and persecution of their Faith.

Our dispatches from Athens state that the Minister of Foreign Affairs is in constant and secret session with the Crown Prince and with Mr. Theotokis, the Prime Minister.

It is evident from the above how serious are affairs in the East. The Patriarch has abandoned the throne which ever since 1453 stood face to face with the throne of the Caliphs of Islam.

Joachim, the III, by his daring move, protests not simply as an individual, but he is joined in his daring move by the Sacred Throne itself, a throne which has been established by no less a man than Mohamet II, the great and fearless conqueror.

It is the first time in the history of the church that an Oecumenical Patriarch has given up the throne under conditions such as forced Joachim, the III, to take this step, and which are destined to have the most serious consequences.

It is the first time that the Oecumenical Patriarch steps down without any differences with the Holy Synod and the Sacred Council, free from disputes with his flock, possessing on the contrary, the full confidence of the two Great Ecclesiastical Bodies.

The dignity of the great Patriarchal Throne could no longer endure the insults heaped upon it by the degraded throne of the Caliphs which once upon a time has been the proud seat of the fearless Mohamet II and the haughty Suleiman.

The Throne of Chrysostom, Photius, Gennadius, Gregory and of Joachim, the III, turned its face away from a throne prostituted and degraded and occupied today by a vile and low creature, the Great Assassin. It could not endure murder, persecution and extermination.

The place left vacant by our beloved Patriarch cannot and shall not be filled by another. Joachim the III has not fallen, because he possesses the entire confidence and devotion of all the High Prelates and of his flock. He has raised himself above the throne which he has abandoned in order to arouse if possible the sleeping and besotted ruffian of Gildiz-Kiosk.

Hear, ye Greeks!

Our church suffers persecution. It has so declared. The faithful flock and the descendants of the martyrs and heroes of 1453 and of 1821 shall once again draw the sword in behalf of the Patriarch, the unalienable rights of the church and the peace of the race which dominates the East.

The great struggle has come!

The justice of the weak shall grapple with the injustice of the strong.

In God we trust.

CITY OF BOSTON
Office of the Mayor

September 20, 1907.

T. T. Timayenis, Esq.,
Publisher, "The National,"
77 Bedford Street, Boston, Mass.

Dear Sir:

I beg leave to acknowledge the receipt of your communication of the 16th inst., together with copy of "The National."

I was very glad to receive your paper, and read it with a great deal of interest. I believe that in publishing this Greek newspaper you are doing a very good work, not only for your countrymen but for the City and the State. Loyalty to fatherland is a great virtue, and the brightest minds of America have welcomed that sentiment in those who have sought our shores, because they regard it as one of the best evidences of virtue and a guarantee of good citizenship.

I was very sorry to note in the columns of "The National" that there was some feeling that an injustice had been done to Mr. Gunaris by the Transit Commission. I will be very glad to ask the Transit Commission to give Mr. Gunaris a hearing, if he so desires.

With best wishes for the success of your paper and the hope that it may have a good influence in the education of your people, I am

Very sincerely yours,
JOHN F. FITZGERALD,
Mayor.

What the Greeks Knew 3000 Years Ago.

ARCHITECTURE.—Architecture during the Homeric epoch was an important and most esteemed art. It was considered no disgrace for nobles, heroes and kings to work with their own hands in the erection of their houses.

MATERIALS OF CONSTRUCTION AND THE TOOLS IN USE.—The building materials were wood, stone, tiles and metals—of wood we have the ash, the cypress, the cedar. Much use was made of stone, and the mode of fashioning and carving it was well known. We read, in Homer, often of smooth, polished stones.

The potter's art was well understood. A "round" or "circular" dance is compared to a potter's wheel.

THE METALS were more used than today and the joining together of different metals, and their combination into various useful alloys, was well understood.

The manner, also, of rendering metals bright was known. Gold was, of course, esteemed above all other metals. Telemachos admires its abundance in the house of Menelaos. It was also beaten out into small threads, because we find mentioned a golden crest of helmet.

THE COLORING OF METALS was very probably effected by some mixture, because, in the description of the shield of Achilles, there appears a golden vine, the grapes of which were of a deeper hue.

Iron is seldom mentioned as a material for building, but the metal was polished, and hence it is often accompanied by the adjective fire-colored, fiery.

The tempering of iron, by dipping it into water, was well understood, as was the making of blue steel.

"As when a smith in forging axe or adze
Plunges, to temper it, the hissing blade
Into cold water, strengthening thus the steel."

Hence Bacon is in error when he says: "The experiment or rendering iron hard by cooling it is a modern invention; that is to say, the hardening of metals by repeated heating and extinction of the heat in cold." "Experimentum indurationis per frigus hodie inventum est; metalla scilicet ex calefactione, et extinctione in frigido indurescire."

THE ART of working copper seems to have been more advanced than it is today. Arms and various utensils were fashioned from the metal, possessing a strength which modern craftsmen seek in vain. Many suppose that some method was then in vogue for its tempering which modern art has lost.

Among the metals at that time in use tin, also, is mentioned.

A conclusive proof of the skill and experience of the ancients in metallurgy is presented to us in the shield of Achilles, in which scholars claim to find the representation of the entire universe. It is, of course, true that that wonderfully artistic production, the work of a superhuman artifice, owes much to the imagination of the poet, but there must have existed some foundation of truth, for Homer always bases his pictures on fact, and then enlarges and beautifies them.

Finally, working-tools of metal are mentioned, among others, the axe (the great, the bronze, the double edged), the adze (the well-polished, the sharp-cutting), used for delicate work, and the rule, for cutting straight.

(To be continued.)

PASSEPARTOUT

—May we never have friends who, like shadows, keep close to us in the sunshine, only to desert us on a cloudy day or in the night.

—A daring and, so far, successful burglary, was committed at the New York headquarters of the Nestor Gianaclis Co., at 25 West Forty-second street, in New York.

More than 30,000 cigarettes were removed.

The thieves must have been men of taste and discrimination! They of course knew the peerles quality of the famous Nestor Cigarettes.

—An advertisement does its best work when the advertiser "makes good" its promises.

"Too much talk and no cider" was the way our grandfathers described volubility that was never followed by performance.

—Woman—she needs no eulogy, she speaks for herself!

—Princess Eitel has a penchant for pet monkeys.

—The Countess of Montignosco's pets are American iguanas, which she feeds herself. The vegetable bill for her pets is said to amount to one hundred marks a week.

—The Duchess Vera of Wurtemberg has a weakness for lizards.

—Princess Hildegarde of Bavaria, a daughter of Prince Rupprecht, received last month as a birthday present from the hereditary grand duke of Mecklenburg-Strelitz a Persian lynx, or caracal, which he had brought back with him from German East Africa.

—A woman has entered the list as a "trust buster." Wearing the official colors of the United States government, Miss May Grace Quackenbos of New York City is now investigating the lumber combine. She has been appointed a special United States assistant district attorney for the purpose.

—Great activity is shown in grain trade. During the last few weeks there was shipped from the port of Boston an enormous quantity of grain.

—Marie Prokowifa, one of the seventeen on trial on a charge of conspiracy against the Czar's life, is a beautiful Russian girl, highly educated and betrothed to the slayer of Von Plehve. She was convicted despite her father's broken-hearted plea, but no one knows precisely what will be her fate, Siberia or execution.

—Mrs. Burkhardt of New York has been declared queen of the pretty women at Franzensbad, a famous Bohemian place. She is known as "La Belle Americaine," and she is the observed of all observers.

—"He that cannot obey cannot command."

—"Industry pays debts, despair increases them."

—"Great spenders are bad lenders."

—Twenty-two of 58 men who have been under court-martial at Riga, charged with participating in the revolt in the Baltic povinces in 1905, by which control of that section was wrested from the Russian government for several months, have been condemned to death.

—Russian police statistics for August record the carrying out of 31 sentences of death, the assassination of 309 persons, of whom 107 were government officials and 202 were citizens, and the wounding of 173 people in various encounters.

—The Franco-Canadian commercial treaty was signed at the French foreign office in Paris.

—Gov. Post of San Juan, has sailed for New York, carrying a report to President Roosevelt, W. F. Willoughby, secretary of Porto Rico, is acting as Governor in Mr. Posts absence.

—The noble and stirring words of our good Mayor have won the heart and steadfast devotion of every Greek. There are more than 20,000 Greek American citizens in Massachusetts—a goodly number in itself, to turn the tide if need be, to open the eyes of our politicians. I venture to say that my compatriots are devoted to "The National," appreciate the good work this newspaper seeks to do, understand the patriotic policy of their favorite organ, and in return the good Mayor may rest assured that "The National" has always admired his fearless and just course in all matters of public policy. We Greeks are true friends and we stick to our friends, stick on, cloudy days or in the night. Long live the Mayor! May his days be the longest for the good of our citizens! Zeto, Zeto!!

—Thousands upon thousands of our Greeks, finding their names often too difficult for Americans to pronounce, change them into the purest Yankee nomenclature. We have Greek "Smiths," "Pearsons," Reveres," "Edisons," "Millers," "Thompsons," instead of Mehaelopuslos, Yeanacopulos, etc.! Change of name never changes a Greek's heart.

—Our friend, Mr. George Casemates, is rapidly coming to the front with his peerless Marathon Cigarettes. He is a tireless worker and gives his undivided attention to his business which is growing every day. His secret of success is Quality.

—Success to our friend Mr. Plakias in his new venture. He has just secured a new lunch and coffee house at 126 Bedford street.

—The Greeks are working hard, getting ready for the stirring play which will be given at an early date at the Park Theatre. Our American readers will be astonished to see their histrionic talent and the splendid Greek band they have.

—Tickets for the coming Greek excursion are going like the proverbial hot cakes. The pentathlon will be the great event of the day.

Financial and Commercial

(Written by Tucker, Hayes & CO. for "The National.")

"The present condition of the copper market is a repetition of the process of severe decline that has folowed previous extreme advances in the price of the metal, the only difference being that in the present instance the consumers were largely responsible for the extraordinary advance to 26 cents a pound and in former cases the high prices were the result of attempted corners and artificial support by Speculators and Selling Agencies. The continued reduction in the offering price by producers and Selling Agencies results in little demand—only enough to supply immediate needs and enables buyers to wait with equanimity for the lower prices which are sure to follow. The bset policy for the Producer is to curtail output. The advantages of this are perhaps aparent but may be enumerated as follows:—

"Lessened increase to the large present over-supply.

"Preliminary notice to labor of the reduction in wages that is reasonable and must follow.

"Sentimental effect on customers which will be apt to hasten demand—both at home and in Europe, and lastly, the shortage in supply of coal in the Montana, Utah and Arizona Sections makes it essential.

"It is the wisest and best move that can posibly be made to stop the decline and establish a level for Copper, and as soon as a level is established a heavy demand will appear.

"The readjustment of the price of Copper shares to the new conditions makes a study of Cost prices advisable. It appears to us that there are some "Coppers" that may safely be bought for investment. We believe however on account of the severe losses sustained by speculative holders any great advance in the general list to be improbable."

It is just a quarter of a century since Alexandria was a heap of smoking ruins, pillaged by Arabi's lawless soldiery and trembling under the bombardment of the British fleet. Today, a Phoenix risen from her ashes, she stands supreme among Levantine cities. Her port is one of the busiest in all the Mediterranean. Her broad thoroughfares and shaded boulevards are alive with an unceasing stream of traffic. The crowded quarters of the old city which suffered so terribly in 1882, have given way to roomier streets and flower-planted squares. When the hostelries now in course of construction, are completed, Alexandria will be surpassed in hotel accommodations by few cities in the world. Her population is over 400,000.

Consul E. L. Harris, of Smyrna, reports that the last few years have been remarkable for the expansion of American trade in the Levant, not on account of its proportions, which are still far below what the industrial rank of the United States demands, but for the fact that it is taking place in spite of the many and serious difficulties under which the American manufacturer struggles by the side of his more fortunate competitors.

While this wholly unsupported growth bids well for the future, it is of urgent necessity that its progress be helped and protected and that the unavoidable disadvantages imposed upon our trade in the Far East by the geographical position of the United States be, on the other hand, compensated by all sorts of advantages within the limits of possibility. In addition to the measures already suggested for the expansion of our trade relations in these parts, the subject of banking facilities is one of prime importance. Unlike the other western nations who are fighting for supremacy in this market, the United States has no banks here to afford assistance to American trade, which, perforce, has to apply to foreign banks for its operations. There are at present in Smyrna the following principal banks: The Imperial Ottoman Bank (Ottoman), French and English capital, the leading institution and the only one having branches in the chief interior towns of Asia Minor; the Credit Lyonnais (French), the Bank of Athens (Greek), the Orient Bank (Greek), the Bank of Salonica (Austrian) and the Bank of Mitylene (Ottoman). The fact that an Italian bank is also about to be started shows clearly that this field offers good opportunities for banking operations and that our competitors appreciate the value to their trade interests of home financial support.

If an Aemerican bank should be established in Smyrna, it would undoubtedly meet with some difficulties, not the least being the keen competition on the part of the other banks on transactions of a strictly local nature. There would be, however, an ever increasing business on the American side which would all go to the bank in question. This bank should also be prepared to finance the large export and import trade with America, affording special facilities to Levantine merchants who are interested in its development, for it must be borne in mind that credit terms are inseparable with extensive commercial dealings in this section. There are plenty of reputable firms here who are worthy of credit and who, through lack of adequate funds, are forcibly limiting their operations. Another great advantage which the foundation here of an American bank would bring about would be the control that it would exercise on local business institutions and the reliable information that it would be in position to supply on the standing of firms in this district to interested parties on the American side.

One sign of progress in Thessaly is in the building of roads. In 1902 there were 332.072 kilometers (kilometer equals 0.62 of a mile) in use, while in 1906 these highways had been extended to 449,420 kilometers. New roadways are also being constructed.

Reports from South Africa show that at no previous period have stocks in the hands of the merchants there been reduced to so low a level as at present. The Cape controller of customs, in his recently published report, states that so great is the "caution exercised by importers that it may be said that trade is being conducted on a monthly basis."

Depression notwithstanding, South Africa remains, according to a British publication, the best market in the world for all British manufacturers who care to exploit it. It still purchases upward of $75,000,000 of manufactured goods yearly from the United Kingdom.

The orders from Canada amount to between $15,000,000 and $20,000,000 less than from South Africa, according to this British publication.

TO AMERICAN EMPLOYERS OF LABOR

GREEK EMPLOYMENT BUREAU

"The Greeks are Sober, Honest and Industrious."

For conductors, firemen, sailors, gardeners, cooks, drivers, salesmen, porters, carpenters, candy makers, soda fountain attendants, printers, clerks, bridge builders, chauffeurs, etc., etc., apply to

THE NATIONAL,
77 Bedford St.,
Boston, Mass.

BUREAU OF
TRANSLATION, INFORMATION
AND
GENERAL EDUCATION

The National employs an able corps of translators and teachers. At short notice we can furnish translations in Chinese, Japanese, Russian, Turkish, Arabic, Greek, Latin, and all Modern Languages. We recommend efficient teachers to Schools, Colleges, or for private instruction.

Address THE NATIONAL,
77 Bedford St., Boston, U. S. A.

If you seek advice about Copper Mines, apply to
B. C. Pratt & Co., 19 Congress St.

If you want to send money to Greece, Turkey, or any part of the world, apply to

BROWN BROTHERS & CO.,
60 STATE STREET

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 18	ΕΤΗΣΙΑ	ΦΡ. ΧΡ.
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . .	» 9	ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» »
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . .	» 5	ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» »

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΗΔΗ ΕΓΓΡΑΦΟΜΕΝΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 7 ‖ ΕΞΑΜΗΝΟΣ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 3

ΔΙ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 138

ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ιδιοκτήτης και Διευθυντής Δ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘΜΟΣ 3,934 — ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 5 — ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΔΕΥΤΕΡΑ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1907

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Η ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

ΤΟ „ΕΜΠΡΟΣ„
ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΝ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΚΑΚΟΠΙΣΤΟΙ ΜΩΡΙΑΙ

Τὸ νέον μέχρι Μπράλου ταξείδιον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἡ ἐπάνοδός του καὶ αἱ ἀνακοινώσεις του περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Λαρίσσης, θὰ πείσουν καὶ τὸν μᾶλλον ἀπαθῆ θεατὴν τῆς παιζομένης κωμωδίας, ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεται κανεὶς διὰ τὴν ταχεῖαν περάτωσιν τοῦ ἔργου καὶ ὅτι παραδόξως πᾶσα μετάβασις ἐπὶ τόπου τοῦ κ. Καλογεροπούλου ἔχει ὡς συνέπειαν καὶ μίαν νέαν ἀναβολήν. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τίνα πρακτικὸν σκοπὸν ἔχουν τὰ ταξείδια αὐτά ; Ποῖον εἶνε τὸ θετικὸν συμπέρασμα τῶν συζητήσεων ; Καὶ τί κερδίζει ἐξ αὐτῶν ἡ ἐργασία; Ἀφοῦ ἐπὶ ἔτη ὁλόκληρα τὸ Κράτος ἐμπαίζεται ὑπὸ μιᾶς κακοπίστου Ἑταιρίας, ἡ Κυβέρνησις φαίνεται πιστεύουσα σοβαρῶς εἰς ὅ,τι τοσάκις ἐπαναληφθὲν διεψεύσθη ὑπὸ τῶν πραγμάτων. Τὸ μᾶλλον δὲ παράδοξον εἶνε ὅτι καὶ τώρα ἀνέχεται τὰς δικαιολογίας καὶ τὰς ὑποσχέσεις φρονοῦσα, ὅτι διὰ τῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς Ἑταιρίας μὲ τὰς δαπάνας νέας παρεκκλίσεως τῆς γραμμῆς, ἂν καταστῇ ἀναγκαῖον, ἐξασφαλίζονται τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου. Ἀλλ' εἶνε ὑλικὰ μόνον τὰ συμφέροντα, τὰ ὁποῖα προσδοκᾷ ἐκ τοῦ σιδηροδρόμου συνόρων ἡ Ἑλλάς ; Καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῇ εἰς διπλασίας καὶ τριπλασίας δαπάνας διὰ νὰ περαιωθῇ ὅσον τάχιστα τὸ ἔργον ;

Ἀλλ' ἡ ἀνοχὴ καὶ ἡ ἀδιαφορία τῆς Κυβερνήσεως δὲν περιωρίσθησαν ἕως ἐδῶ. Ἐπετράπη εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὅλον τὸ ἄχρηστον τροχαῖον ὑλικὸν τῶν ξένων ἀγορῶν νὰ τὸ μεταφέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μηχαναὶ βραδύταται μόλις ἱκαναὶ νὰ σύρουν τὰ βαγόνια τοῦ τροχιοδρόμου ἐκτελοῦν τὴν συγκοινωνίαν τῶν ἐν χρήσει γραμμῶν. Ἅμαξαι κατὰ τοῦτο μόνον νέαι ὅτι ἐπισκέπτονται διὰ πρώτην φορὰν τὴν Ἑλλάδα ἐκομίσθησαν. Κατήντησε δὲ σιδηρόδρομος προωρισμένος νὰ γίνῃ διεθνής, νὰ ἔχῃ τὴν ταχύτητα χελώνης καὶ νὰ ὑφίσταται καθυστερήσεις ὡρῶν ὁλοκλήρων. Ἀλλ' ὅλα ταῦτα δὲν προξενοῦν καμμίαν ἐντύπωσιν. Ἀφοῦ δὲ κανεὶς δὲν ἐσκέφθη νὰ φέρῃ ἀντίρρησιν εἰς τὴν διακωμώδησιν τοῦ δῆθεν διεθνοῦς σιδηροδρόμου, εἶνε πολὺ φυσικὸν ὅτι ἡ σιωπὴ ἐθεωρήθη ὡς ἐνθάρρυνσις πρὸς ἄλλα χειρότερα.

Ποῦ ἠκούσθη σιδηροδρομικὴ ἑταιρία ὑποσχομένη ἀπὸ ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ ἔργον της νὰ ἀσφαλίζῃ τοὺς ἐπιβάτας της ἀντὶ μιᾶς περιπλέον δραχμῆς προστιθεμένης εἰς τὸ εἰσιτήριον ; Ἀλλ' ἐὰν αὐτὴ δὲν ἔχῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ σιδηροδρόμου εἶνε πολὺ ἀπίθανον ὅτι θὰ ἔχουν ὅσοι δὲν ἀπηλπίσθησαν ἀπὸ τὴν ματαιότητα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ δὲν ἀπεφάσισαν ἀκόμη νὰ αὐτοκτονήσουν ! Ἐὰν δὲ συμβαίνῃ τὸ ἀντίθετον εὑρισκόμεθα προφανῶς ἐνώπιον ληστρικῆς ἐπιχειρήσεως, τῆς ὁποίας τὴν σημασίαν δύναται ἕκαστος νὰ ἐκτιμήσῃ πλὴν τοῦ κ. Καλογεροπούλου. Βεβαίως τοιαῦται προτάσεις ἔχουν μόνον τὴν ἀξίαν τῆς μωρίας των καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς φόβος νὰ πραγματοποιηθοῦν. Ἀλλ' ἐὰν δὲν εἶχε κανεὶς τόσας ἄλλας ἀφορμὰς ὑπονοίας, θὰ ἤρκουν μόναι αὐταὶ νὰ δώσουν τὸ μέτρον τῆς κακοπιστίας καὶ τῶν ληστρικῶν της διαθέσεων.

Χρονογραφήματα

Η ΔΙΑΠΟΜΠΕΥΣΙΣ

Εἶδα κάπου ἀναγγελλόμενον ὅτι ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ κατ' αὐτὰς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διὰ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὰ ἀνοικτὰ φέρετρα εἰς τὰς κηδείας. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοιαύτη ἀπόφασις θὰ ἦτο λογικὴ καὶ πρέπουσα δὲν πιστεύω νὰ γείνῃ καὶ πολὺ περισσότερον δὲν πιστεύω νὰ πραγματοποιηθῇ.

Ἡ φρικτὴ διαπόμπευσις τῶν νεκρῶν θὰ ἐξακολουθήσῃ, ὄχι διότι ἔχει κάποιον θρησκευτικὸν λόγον ἢ καὶ κάποιαν πρόληψιν ὡς δικαιολογίαν, ἀλλ' ἀκριβῶς διότι δὲν ἔχει καμμίαν δικαιολογίαν. Τὰ ἐπιμονώτερα ἔθιμα εἶνε πολλάκις ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα οὐδεὶς γνωρίζει πῶς καὶ διατί ἐγεννήθησαν καὶ ἐπεκράτησαν. Οὕτω φαίνονται ὡς προελθόντα ἐξ ἀποκαλύψεως, ὅτι ἔπεσαν ἐξ οὐρανοῦ.

Ἡ μόνη δικαιολογία τῶν ἀνοικτῶν φερέτρων εἶνε ὅτι ἔτσι γίνεται ἀνέκαθεν, ὅτι οὕτω ἐπεκράτησε νὰ γίνεται. Ἀλλ' ἀφοῦ κακῶς ἐπεκράτησεν εἶνε τοῦτο λόγος διὰ νὰ ἐξακολουθῇ αὐτὴ ἡ συνήθεια ;

Ἄλλοτε οἱ νεκροὶ μετεφέροντο ἐπὶ τοῦ νεκροκραββάτου, ὅστις ἦτο κοινὸν φέρετρον δι' ὅλους, ὅπως γίνεται ἀκόμη εἰς τὰ χωριά· καὶ κατ' ἀνάγκην μετεφέροντο ἀσκέπαστοι. Ἰδοὺ δὲ πῶς καὶ ἀφοῦ ἐγενικεύθη ἡ χρῆσις τῶν φερέτρων, ἐξηκολούθησεν ἡ συνήθεια νὰ κηδεύωνται ἀκάλυπτοι οἱ νεκροί. Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἁπλούστατον καὶ δὲν ἔχουν νὰ κάμουν τίποτε μὲ τὴν ἀρχήν του ἡ θρησκεία καὶ αἱ προλήψεις. Διὰ τὴν θρησκείαν ἄλλως ὁ νεκρὸς εἶνε χοῦς, ὅστις μόνον διότι ἐχρησίμευσεν ὡς σκήνωμα τῆς ψυχῆς ἔχει σημασίαν τινά· καθ' ἑαυτὸ ὅμως τὸ ἄψυχον σῶμα εἶνε ὅπως ὅλα τὰ ἄψυχα καὶ μόνην χρησιμότητα ἔχει νὰ μᾶς ἐνθυμίζῃ τὴν ματαιότητα τῆς παρούσης ζωῆς.

Ἀλλὰ μὴ τάχα εἶνε τιμὴ διὰ τὸν νεκρὸν νὰ μεταφέρεται εἰς τὸν ναὸν καὶ τὸ νεκροταφεῖον ἀσκέπαστος ; Ἡ ἐπίδειξις μιᾶς μορφῆς πελιδνῆς, παραμορφωμένης ὑπὸ τῆς νόσου καὶ τοῦ θανάτου, μόνον τὴν φρίκην τῶν ζώντων διεγείρει καὶ τοιαύτη ἐπίδειξις, ἥτις δύναται ἀξιόλογα νὰ λείψῃ, φαίνεται μᾶλλον ὡς ἀσεβὴς διαπόμπευσις.

Ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως ἡ ἀξίωσις τῶν ζώντων ν' ἀποφεύγουν τὴν φρίκην τὴν ὁποίαν διεγείρει τὸ θέαμα τῶν νεκρῶν φαίνεται ἐγωϊστική. Καὶ θὰ ἦτο τῳόντι ἐγωϊστική, ἂν ἡ περιφορὰ τῶν νεκρῶν εἰς ἀσκεπῆ φέρετρα ἦτο τιμὴ πρὸς τοὺς νεκρούς. Ἀλλ' ὡς εἶπα καὶ ὡς πάντες βλέπουν καὶ ἐννοοῦν ἡ τοιαύτη κηδεία δὲν προῆλθεν ἀπὸ τὸ αἴσθημα τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νεκρούς.

Ἐξ ἐναντίας τὸ κλειστὸν φέρετρον προσδίδει εἰς τὴν κηδείαν τὴν σοβαρότητα ἥτις ἁρμόζει εἰς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὸν νεκρὸν τὸν σεβασμὸν ὅστις τοῦ ἀνήκει. Δὲν εἶνε πλέον διαπόμπευσις, ἀφοῦ ὁ νεκρὸς διέρχεται πρὸ ἡμῶν ἀπρόσωπος, ὡς σύμβολον τοῦ θανάτου. Οὔτε δίδομεν τὴν ἐντύπωσιν νηπιωδῶν περὶ τοῦ θανάτου ἀντιλήψεων καὶ ἰδεῶν.

Ἀλλὰ πλὴν τῆς αἰσθητικῆς καὶ φιλοσοφικῆς του ὄψεως τὸ ζήτημα ἔχει καὶ μίαν ἄλλην ὄψιν, σχετικὴν μὲ τὴν δημοσίαν ὑγείαν. Ἐκτὸς τῆς φρίκης τὴν ὁποίαν προξενεῖ τὸ θέαμα τῶν νεκρῶν, διαχύνουν καὶ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν μολύσματα, ὅταν ἀπέθαναν ἀπὸ νοσήματα κολλητικὰ ἢ ὅταν ἤρχισεν ἤδη ἡ ἀποσύνθεσίς των, τὸ ὁποῖον συχνὰ παρατηρεῖται εἰς τὰς κηδείας. Αἱ περιϊπτάμεναι μυῖαι σχηματίζουν συγκοινωνίαν καὶ συνάφειαν μεταξὺ τῆς μολυσματικῆς ἐκείνης ἑστίας καὶ τῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν διάβασιν τῆς κηδείας. Καὶ τί θὰ κερδίσῃ ὁ πρὸς τοὺς νεκροὺς σεβασμὸς ἂν συντελῇ ν' ἀρρωσταίνουν καὶ ν' ἀποθνήσκουν καὶ ἄλλοι ;

Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἐπειδὴ ἴσα ἴσα εἶνε τόσον λογικὴ ἡ ἀπαγόρευσις τῶν ἀνοικτῶν φερέτρων, δὲν ὑπάρχει μεγάλη πιθανότης νὰ πραγματοποιηθῇ.

ΔΙΑΒΑΤΗΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΜΙΛΑΝΟΝ, 30 Σεπτεμβρίου.—Ἡ γενικὴ ἀπεργία τῶν ἐργατῶν ἐκηρύχθη χθές. Ὅλα τὰ μεγάλα βιομηχανικὰ ἐργοστάσια ἔκλεισαν. Ἡ κυκλοφορία τῶν τράμ διεκόπη. Αὐστηρότατα μέτρα πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως ἀπεφασίσθησαν ἀμέσως.

Ὁ ἀσθενῶν σοβαρῶς Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκος Ἰωσήφ.

ΑΠΟ ΤΑ ΞΕΝΑ

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΡΓΙΑ

Ἀφοῦ κατήργησαν τὴν ἐργασίαν τῆς Κυριακῆς, ἰδοὺ ὅτι ἀρχίζουν τώρα νὰ καταργοῦν τὴν ἀργίαν. Δικαία τροπὴ τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου τούτου. Μήπως δὲν ζῶμεν εἰς χώραν ὅπου πρέπει πάντοτε νὰ καταργοῦν κάτι; Μόνον τὰ κακουργήματα καὶ τὴν κακοκαιρίαν δὲν καταργοῦν. Ἀλλ' ἂς κάμωμεν ὀλίγην ὑπομονὴν καὶ πιθανὸν νὰ τὸ κατορθώσουν καὶ αὐτό.

Ἐν τῷ μεταξὺ μανθάνω μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι θὰ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ἐργασθῶ τὴν 27ην Ὀκτωβρίου. Ἐξ αἰτίας τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Πάντων, ἥτις εἶνε, ὡς γνωστόν, ἡ ἑορτὴ ὅλων τῶν Ἁγίων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀπαγορεύεται νὰ πιστεύῃ τις, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὁποίαν δύναταί τις νὰ μὴ ἐργασθῇ μόλα ταῦτα.

Εἰς τρόπον ὥστε θὰ παραστῶμεν εἰς τὸ ἑξῆς θέαμα, πολὺ περίεργον δι' ἕνα εἴρωνα συγγραφέα, δηλαδὴ εἰς τὸ ὅτι θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἐργασθῶμεν τὴν Κυριακήν, ἡμέραν καθ' ἣν τοῦτο εἶνε ἀπηγορευμένον, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ μὴ ἐργασθῶμεν τὴν Παρασκευήν, ἡμέραν καθ' ἣν τοῦτο ἐπιτρέπεται.

Θὰ καταλήξωμεν νὰ μπερδευθοῦμε τόσον μὲ αὐτὰς τὰς ἀδείας καὶ ἀπαγορεύσεις, ὥστε θὰ μᾶς εἶμαι ἀδύνατον νὰ εὕρωμεν λογαριασμὸν καὶ δὲν θὰ γνωρίζωμεν ἀκριβῶς ποίαν ἡμέραν θὰ ἐπιτρέπεται τὸ ρογχάλισμα.

Θὰ εἴμαθα μάλιστα ὑποχρεωμένοι κάθε πρωῒ νὰ ἐρωτῶμεν τὸν ἀστυνόμον καὶ τοῦτο θὰ μπερδεύσῃ ἀκόμη περισσότερον τὴν ἤδη ἀρκετὰ μπερδευμένην ὕπαρξίν μας.

Ἐὰν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἐργασθῶμεν τὴν 27ην τὸ κάμνουν ὄχι μόνον διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Πάντων, ἀλλ' ἐπίσης, ὡς μᾶς πληροφοροῦν, διότι θὰ ἀρχίσῃ ὁ χειμών, καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης ὥρας τοῦ ἔτους, ἔχει ἕκαστος νὰ κάμῃ πράγματα ποῦ δὲν ἠμποροῦν νὰ μείνουν πίσω.

Ἐπειδὴ ὑπάρχουν τέσσαρες ὧραι τοῦ ἔτους, μέχρις οὗ ἀποφασισθῇ ἄλλως, τὸ μέτρον τοῦτο πρέπει νὰ λαμβάνεται τετράκις τοῦ ἔτους, καὶ τοιουτοτρόπως θὰ ἀποκατασταθοῦν ἐκ νέου σιγὰ σιγὰ τὰ τετραώρια, ἤτοι ἡ τὸ πάλαι παρὰ Λατίνοις κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστης ὥρας τοῦ ἔτους τριήμερος νηστεία.

Ἐκτὸς τούτου, ἐπειδὴ μία Κυριακὴ δὲν θὰ ἐπαρκέσῃ, ὁ αὐξάνων ἀριθμὸς τῶν ἐπιχειρήσεων θὰ ἀπαιτήσῃ νὰ προστεθοῦν καὶ ἄλλαι, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ πρώην καθεστὼς ἀφίνοντες τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐργάζωνται ἢ νὰ ἀναπαύωνται κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν των ἢ τὰς ἀνάγκας των.

Καλλίτερα θὰ ἦτο νὰ μὴ ἤρχιζαν ποτὲ μὲ αὐτὸ τὸ ζήτημα τῆς Κυριακῆς ἀργίας. Ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἦτο πολὺ ἁπλοῦν.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΑΡΕ

Η ΣΙΤΟΔΕΙΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30 7)βρίου.—Ἐπιστέλλουν ἐκ Κων)πόλεως ὅτι συνεπείᾳ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ἐσοδειῶν εἰς ὅλην τὴν Τουρκίαν, τὰ ξένα σιτηρὰ θὰ εἰσάγωνται προσωρινῶς ἐλεύθερα τελωνειακῶν τελῶν. Τὰ ἄλευρα θὰ πληρώνουν τελωνειακὸν τέλος 6 ο)ο. Ἡ ἐξαγωγὴ τῶν σιτηρῶν ἀπὸ τὸ πλεῖστον τῶν ἐπαρχιῶν ἀπηγορεύθη προσωρινῶς.

(Ἀθην. Πρακτ.)

Απο ημερας Εις Ημεραν

1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως μία ρεκλάμα ἰαπωνική, ἡ ὁποία νομίζεται ὅτι εἶνε παρμένη ἀπὸ ποιητικὴν συλλογήν. Ἐξ ἀφορμῆς δὲ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς γράφει κάποιος ὅτι οἱ Ἰάπωνες συνηθίζουν τώρα νὰ γράφουν τοιούτου εἴδους εἰδοποιήσεις διὰ νὰ προσελκύουν τὸν κόσμον. Τὴν λεπτότητα λ. χ. τῆς μετάξης τὴν παραβάλλουν πρὸς τὴν ἐπιδερμίδα ὡραίας Ἰαπωνίδος καὶ τὴν στερεότητα ἑνὸς μαλλίνου ὑφάσματος πρὸς τὸ στῆθος ἑνὸς στρατιώτου. Ἄλλοι ρεκλαμάροντες τὸ βούτυρον καὶ τὰ ἄλλα πεζὰ πράγματα, ἀναφέρουν ἰδέας ποιητῶν, ἀναμιγνύουν ὀνόματα μεγάλων καλλιτεχνῶν.

Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶνε ἀσυμβίβαστα πρὸς τὸ πνεῦμα τὸ πρακτικὸν τοῦ ἰαπωνικοῦ λαοῦ ; Πῶς συμβιβάζεται ἡ ποίησις με τὸ θετικὸν πνεῦμα ;

Εἰς τὸν τόπον μας θὰ ἐκίνει τὸ μειδίαμα μία τοιαύτη ἀγγελία ἢ ἓν ἄρθρον, διότι ὅπως γράφει τὸ περιοδικὸν καὶ εἰς τὰ ἄρθρα τῶν τὰ στρατιωτικὰ γίνονται τοιαῦται ποιητικαὶ προσωποποιήσεις, ὁ δὲ δράστης θὰ συνελαμβάνετο καὶ θὰ ἐκλείετο εἰς τὸ φρενοκομεῖον. Φαντασθῆτε νὰ ἐγράφετο ἐδῶ ἄρθρον περὶ τῶν νέων πυροβόλων ἢ τῶν ἀντιτορπιλλικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ὑπῆρχον τὰ ἑξῆς : «Τὰ νέα πυροβόλα Κρεζὼ τὰ παραγγελθέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἶνε καὶ στερεὰ καὶ κομψά, κομψότερα σώματος ὡραίας περιπατητρίας τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας». Ἐὰν δὲν ἐγίνετο ἐπανάστασις θὰ ἐγίνετο ἐξάπαντος μία διαδήλωσις διὰ νὰ ἀνακηρύξῃ τὸν ἀρθρογράφον ὡς τὸν ὕπατον τῶν συγχρόνων μωρῶν.

***

Ἐν τούτοις εἰς τὴν χώραν τῶν χρυσανθέμων αὐτὰ δὲν σκορπίζουν τὴν θυμηδίαν. Αἱ ποιητικαὶ φράσεις δὲν ἐμποδίζουν τοὺς Ἰάπωνας νὰ εἶνε πρακτικώτατος λαός. Εἶνε φλύαροι εἰς ὅ,τι γράφουν περὶ τῶν ἐθνικῶν των ζητημάτων καὶ εἶνε ὄχι ὀλιγώτερον ἀπὸ ἡμᾶς ποιηταὶ ὅταν ὁμιλοῦν περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς χώρας. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν τὸ θεωροῦν ἐλάττωμα. Κατορθώνουν νὰ τὰ συμβιβάζουν καὶ τὰ δύο. Διότι ἠξεύρουν νὰ τὰ συμβιβάζουν. Δὲν νομίζουν ὅτι ἐπειδὴ γράφουν ἔτσι ἢ ὁμιλοῦν ἔτσι ὅτι διὰ τοῦτο θὰ κάμουν τὴν ἐντύπωσιν λαοῦ ὀνειροπόλου χανομένου εἰς χιμαίρας καὶ εἰς ποιήματα. Ἠξεύρουν ὅτι ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἶνε καὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο.

Καὶ αὐτὸ εἶνε πράγματι. Οἱ Ἰάπωνες εἶνε ὁ εἰκοστὸς αἰών. Ἐκεῖ πέρα ἐσυνθηκολόγησεν ἡ ποίησις μὲ τὸν θετικισμόν, ὑπέγραψαν συμφωνητικὸν εἰς τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθησαν ἀμοιβαίαν συνδρομήν. Καὶ ἰδοὺ ὅτι ἐμφανίζονται μαζὺ εἰς τὰς εἰδοποιήσεις, εἰς τὰ ἄρθρα, εἰς αὐτὴν τὴν πρᾶξιν. Καὶ κανεὶς δὲν παραξενεύεται διὰ τοῦτο. Διότι τοῦτο θεωρεῖται πρόοδος. Καὶ εἶνε πράγματι πρόοδος ἡ συμφιλίωσις τῆς ποιήσεως καὶ τοῦ θετικισμοῦ, τοῦ στίχου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ. Ἔτσι ἔπρεπε νὰ εἶνε ὁ κόσμος. Καὶ ἔτσι θὰ εἶνε αὔριον. Ὁ ποιητὴς τῆς μεθαύριον θὰ εἶνε καὶ σιδηρουργὸς καὶ ὁ σιδηρουργὸς θὰ γράφῃ καὶ στίχους ὅταν θὰ ἔχῃ καιρόν.

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΞΕΝΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΑ ΚΑΠΕΛΙΝΑ

Ἔναρξις τῶν χειμερινῶν θεάτρων εἰς τὸ Παρίσι. Μὲ αὐτὴν δὲ τὸ ζήτημα, τὸ χαροποιὸν ζήτημα τῶν γυναικείων καπελίνων τίθεται ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ τάπητος καὶ πιθανὸν νὰ λάβῃ σοβαρὰς διαστάσεις, διότι ὡς φαίνεται αἱ μοδίσται ἀπεφάσισαν τὸν χειμῶνα τοῦτον νὰ κατασκευάσουν τὰ καπελῖνα περισσότερον ὑπερμεγέθη καὶ περισσότερον στολισμένα μὲ πτερὰ καὶ κρεμαστοὺς κήπους τῆς Βαβυλῶνος.

Μοῦ ἀρέσει αὐτὸ τὸ ζήτημα τῶν γυναικείων καπέλλων εἰς τὸ Θέατρον, διότι ἀποδεικνύει πόσον τὸ παρισινὸν κοινὸν εἶνε καλοκάγαθον καὶ κουτό.

Ποῖος πταίει, ἂν μέρος τοῦ κοινοῦ δὲν δύναται νὰ ἴδῃ τὴν σκηνήν ; Αἱ γυναῖκες καὶ τὰ καπελῖνά τους ; Αὐτὸ ποτέ.

Δὲν ὑπάρχουν ἄλλοι ἔνοχοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀπὸ τοὺς διευθυντὰς τῶν θεάτρων. Μονάχα, ὁ Παρισινὸς εἶνε τόσον καλὰ συνηθισμένος νὰ γίνεται ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους φέρει τὸ χρῆμά του, ὥστε δὲν τὸ ἐννοεῖ.

Μήπως τὰ θέατρα ἔχουν γίνει διὰ τοὺς θεατὰς ἢ οἱ θεαταὶ ἔχουν γίνει διὰ τὰ θέατρα ;

Εἶνε φανερὸν ὅτι ὁ θεατὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ —ἀφοῦ πληρώνει— αἴθουσαν ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ ἔχῃ ὅλας τὰς ἀναπαύσεις καὶ ὅπου ἡ γυναῖκα του νὰ δύναται νὰ ἔλθῃ ἐνδυμένη καὶ στολισμένη ὅπως τῆς ἀρέσει.

Ἐὰν τὸ ζήτημα ὑπεβάλλετο τοιουτοτρόπως, καὶ δὲν ὤφειλε νὰ ὑποβληθῇ ἄλλως, τὸ πάτωμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶνε τοποθετημένα τὰ πρῶτα καθίσματα τῆς ὀρχήστρας θὰ ἦτο ἀνωφερὲς βαῖνον ἀπὸ τῆς ὀρχήστρας μέχρι τοῦ μπαλκονίου τῆς πρώτης σειρᾶς. Τοιουτοτρόπως ὁ θεατὴς εὑρισκόμενος ἄνωθεν τοῦ πρὸ αὐτοῦ καθημένου προσώπου θὰ ἔβλεπεν ἀνενοχλήτως τὴν σκηνήν.

Ἀλλὰ μερικοὶ θὰ εἴπουν, ἐὰν αὐτὴ ἡ τοποθέτησις καθιερωθῇ, θὰ χρειασθῇ νὰ θυσιασθοῦν τὰ θεωρεῖα ἢ οἱ διάδρομοι τῶν πλαγίων καὶ τοῦ βάθους.

Μάλιστα, νὰ καταργηθοῦν. Τί μὲ πειράζει ἐμένα τὸν θεατὴν ἂν ὁ διευθυντὴς ὑποστῇ ἐξ αἰτίας τούτου μείωσιν εἰσπράξεων; Μήπως ἔχω καθῆκον νὰ τὸν κάμνω νὰ κερδίζῃ εἰς βάρος μου ;

Ποτὲ ἕνας Παρισινὸς δὲν ἐκάθισε νὰ σκεφθῇ τοιουτοτρόπως τὸ ζήτημα τῶν καπελίνων. Διὰ τοῦτο δὲ εἶμαι εὐχαριστημένος μανθάνων ὅτι τὰ καπελῖνα ἐφέτος θὰ εἶνε διαστάσεων ἀκόμη πλέον μνημειακῶν ἀπὸ ὅ,τι ἦσαν πρίν. Κουράγιο, κυρίαι, ἔχετε ὑπὲρ ὑμῶν τὸ δίκαιον καὶ τὴν λογικήν. Οἱ ἄνδρες εἶνε κουτοί, σωστοὶ κοῦκοι εἰς τὸ ζήτημα αὐτό.

ΑΡΔΟΥΕΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

ΘΑ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΘΗ ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

Ὁ ἐν Βρυξέλλαις ἀνταποκριτὴς τῆς «Πρωΐας» τῶν Παρισίων διὰ τηλεγραφήματός του ἀνήγγειλεν εἰς τὴν ἐφημερίδα του ὅτι τὸ ἐπεισόδιον τῆς κατασχέσεως τῶν κοσμημάτων τῆς βασιλίσσης Μαρίας Ἐρρικέτας τοῦ Βελγίου καὶ ἡ ἄρνησις τοῦ βασιλέως Λεοπόλδου ὅπως ἀγοράσῃ τὰ κοσμήματα συμβιβαστικῶς, προήγαγε μεγάλην συγκίνησιν.

Τὴν 7ην προσεχοῦς 8)βρίου θὰ πλειστηριασθῶσιν εἰς Βρυξέλλας τὰ κοσμήματα καὶ ἄλλα πολύτιμα ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα ἀνῆκον εἰς τὴν ἀποθανοῦσαν βασίλισσαν Μαρίαν Ἐρρικέταν καὶ τὰ ὁποῖα οἱ πιστωταὶ τῆς θυγατρός της πριγκηπίσσης Λουΐζης κατέσχον πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐπὶ τῆς τελευταίας ταύτης ἀπαιτήσεών των.

Οἱ πιστωταὶ τῆς πριγκηπίσσης Λουΐζης ἤλπιζον, ὅτι ὁ βασιλεὺς τοῦ Βελγίου δὲν θὰ ἐπέτρεπε τὸν πλειστηριασμὸν τοῦτον καὶ εἶχον ἐπιφορτίσει τοὺς δικηγόρους των νὰ τοῦ προσφέρουν τὴν ἐξαγορὰν τῶν ἐν λόγῳ ἀντικειμένων εἰς τὴν ἐκτιμηθεῖσαν αὐτῶν ἀξίαν.

Κατόπιν διαπραγματεύσεων, τὸ ἰδιαίτερον ταμεῖον τοῦ βασιλέως ἀπέρριψε τὴν προσφορὰν ταύτην καὶ δὲν ἐξηγόρασεν εἰμὴ μόνον τὸν πέπλον ὅστις προσεφέρθη τὸ 1885 ἀπὸ τὰς γυναῖκας τοῦ Βελγίου εἰς τὴν μακαρίτιδα βασίλισσαν. Ὅλα τὰ ἄλλα κοσμήματα καὶ ἀντικείμενα θὰ πλειστηριασθοῦν.

Μεταξὺ τούτων εὑρίσκονται διάδημα προσφερθὲν δι' ἐράνου τῶν κατοίκων τῶν Βρυξελλῶν, τὸ 1878, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀργυρῶν γάμων τῶν Βασιλέων, μία καρφίτσα φέρουσα, ἐν μικρογραφίᾳ, τὴν προσωπογραφίαν τοῦ Βασιλέως Λεοπόλδου Β', δύο βραχιόλια μετὰ μικροπροσωπογραφιῶν, τοῦ παλατίνου τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς πριγκηπίσσης τῆς Βυρτεμβέργης, πατρὸς καὶ μητρὸς τῆς Βασιλίσσης, καὶ περιδέραιον, καρφίτσες, χρυσαφικά, ριπίδια, δαντέλλαι, καὶ ἀσπρόρρουχα, φόρεμα δι' ἔξοδον λουτροῦ καὶ τέλος ἓν σπασμένον ριπίδιον.

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΞ ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 30 Σεπτεμβρίου.—Ὁ βασιλεὺς Κάρολος προσέφερε μέγα ἐπίσημον δεῖπνον πρὸς τιμὴν τοῦ Μεγάλου Δουκὸς καὶ τῆς Μεγάλης Δουκίσσης Βλαδιμήρου. Ἐγκάρδιαι προπόσεις ἀντηλλάγησαν. Μετὰ τὸ δεῖπνον ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, ὁ Μέγας Δοὺξ καὶ ἡ Μεγάλη Δούκισσα Βλαδιμήρου ἀνεχώρησαν εἰς Σινάϊαν.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΥΣΤΡΟΡΡΩΣΙΚΑΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Τὸ κείμενον τῆς Βουλγαρικῆς ἀπαντήσεως εἰς τὰς ἀνακοινώσεις Αὐστρίας καὶ Ρωσίας περὶ τῆς ἑρμηνείας τοῦ 3ου ἄρθρου τοῦ Μυρστεγείου προγράμματος κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ «Ταχυδρόμου τῆς Σοφίας» ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Ἡ ἀρχὴ τῆς διατηρήσεως τῆς ἑνότητος καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Μακεδονίας, ἐντὸς τῶν γεωγραφικῶν καὶ διοικητικῶν ὁρίων της εὐκρινῶς προσδιοριζομένων, ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς ἡγεμονικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μεταρρυθμιστικῆς δράσεως τῶν Δυνάμεων.

Ἀποκλείουσα πάντα διαμελισμὸν τῆς Μακεδονίας, εἴτε κατὰ ἐθνικότητας (διαμελισμὸν πρακτικῶς ἀδύνατον), εἴτε κατὰ σφαίρας ἐπιρροῆς (διαμελισμὸν πολιτικῶς ἐπικίνδυνον), ἡ Πριγκηπικὴ Κυβέρνησις διηύθυνεν ὅλας τὰ προσπαθείας της καὶ ὅλα τὰ διαβήματά της πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διατηρήσεως τῆς ἀκεραιότητος τῆς Μακεδονίας. Κατὰ τοῦτο ἐπίστευσεν ὅτι ἡ πολιτικὴ της συνεμορφοῦτο μὲ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ προγράμματος τῆς Μυρστέγης, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἑρμηνείαν του, δὲν ὑπονοεῖ τὴν διανομὴν τῆς Μακεδονίας κατὰ ἐθνικότητας ἢ κατὰ σφαίρας ἐπιρροῆς, ἀλλ' ἀντιθέτως σκοπεῖ τὴν συγκέντρωσιν παντὸς ἐδάφους εὑρισκομένου ἐντὸς τῶν γεωγραφικῶν ὁρίων τῆς ἐπαρχίας.

ΤΟ 3ον ΑΡΘΡΟΝ

«Ἐν τῷ 3ῳ ἄρθρῳ τοῦ προγράμματος τῆς Μυρστέγης, ἡ Πριγκηπικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔπαυσε βλέπουσα μέτρον τεῖνον νὰ δημιουργήσῃ μίαν μόνην ἐπαρχίαν μὲ φυσικὰ ὅρια, μερῶν τινων τῶν τριῶν βιλαετίων, τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Σκοπίων καὶ τοῦ Μοναστηρίου καὶ νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν διοικητικὴν ὑποδιαίρεσιν τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἰς τρόπον ὥστε ἡ πλαστὴ σημερινὴ διαίρεσις, ἥτις δὲν ἀνταποκρίνεται πλέον εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, νὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ ἄλλης, λογικωτέρας, ἥτις νὰ συγκεντρώνῃ χωριστὰ τὰς διαφόρους ἐθνικότητας ὅπως προλάβῃ τὰς διηνεκεῖς φιλονικίας αἵτινες τὰς χωρίζουσι.

Τοιουτοτρόπως ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ὑποδέχεται μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν ὑπὸ τῶν Δυνάμεων δοθεῖσαν ἑρμηνείαν τοῦ 3ου ἄρθρου τοῦ προγράμματος τῆς Μυρστέγης.

ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ

«Ἐν τούτοις, μολονότι συμφωνεῖ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς χρησιμότητος τῆς αὐθεντικῆς ταύτης ἑρμηνείας, ἡ Πριγκηπικὴ Κυβέρνησις **θεωρεῖ καθῆκον καὶ δύναται νὰ ἀπενθυμίσῃ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα κρίνει ἀπαραίτητα πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ προγράμματος τῶν Δυνάμεων εἰς τὴν Μακεδονίαν.** Τὰ μέτρα ταῦτα εἶνε :

1ον) Ἀκριβὴς καθορισμὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις ἐδάφους.

2ον) Ἡ νέα διοικητικὴ ὑποδιαίρεσις τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις ἐδάφους.

3ον) Αὐστηρὸς ἔλεγχος εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς διαμάχας τὰς σχετιζομένας μὲ τὴν ἐθνικότητα, τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ σχολεῖα.

4ον) Τὴν ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων.

5ον) Τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Η ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μεταρρυθμίσεων δὲν ἐκτείνεται σήμερον ἐπὶ καλῶς καθωρισμένου ἐδάφους. Τὸ πρόγραμμα τῆς Μυρστέγης προβλέπει μεταρρυθμίσεις διὰ τὰ τρία βιλαέτια Θεσσαλονίκης, Σκοπίων καὶ Μοναστηρίου, ἀλλὰ πραγματικῶς, αἱ ἐφαρμοσθεῖσαι μέχρι τοῦδε μεταρρυθμίσεις δὲν ἀφορῶσιν εἰμὴ μόνον μερικὰ διαμερίσματα τῶν βιλαετίων τούτων.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ τῶν πραγμάτων προκαλεῖ τὴν δυσπιστίαν τῶν κατοίκων, οἵτινες ἀμφιβάλλουν περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ συγχρόνως, καθιστᾷ δύσκολον τὴν ἐφαρμογὴν τῆς οἰκονομικῆς μεταρρυθμίσεως, ἀναγκάζουσα τὴν διεθνῆ ἐπιτροπὴν νὰ κανονίσῃ τὰ ζητήματα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν διαμερισμάτων τὰ ὁποῖα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἡ οἰκονομικὴ μεταρρύθμισις δυσκόλως θὰ ἔχῃ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀνόρθωσις τῆς χώρας, ἡ τόσον ἀναγκαία διὰ τὴν εἰρήνευσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξίν της, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς καλῆς διαθέσεως μόνον. Ἄλλως ὅμως θα συνέβαινεν ἂν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μεταρρυθμίσεων ἐξησκεῖτο ἐπὶ καλῶς καθοριζομένου ἐδάφους.

Ἡ πριγκηπικὴ κυβέρνησις νομίζει ὅτι δύναται νὰ συμπεράνῃ ὅτι εἶνε ἀναγκαῖον νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὸ ἐδα-

φος τῶν μεταρρυθμίσεων οἱ καζάδες τοῦ Πρεγόβου, Καλκαντελὲν καὶ Γοστιβάρ, τοῦ βιλαετίου τῶν Σκοπίων, καὶ τοῦ καζᾶ τῆς Δίβρας τοῦ βιλαετίου Μοναστηρίου.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ

Ἡ ὑποδιαίρεσις τῆς ἐπαρχίας εἰς διοικητικὰς μονάδας (σανδζάκια, καζάδες καὶ ναχιὲς) ὤφειλε νὰ γίνῃ συμφώνως μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐντοπίων κατοίκων καὶ ὄχι κατὰ τὰς ἀπόψεις αἵτινες δὲν ἀνταποκρίνονται μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει παρομοία μεταρρύθμισις δὲν δύναται νὰ φέρῃ ὠφέλιμα ἀποτελέσματα ἂν δὲν ἐφαρμόζεται κατόπιν ἀνακρίσεως διακρινομένης ὑπὸ πλήρους ἀμεροληψίας.

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

«Ὁ πόλεμος μεταξὺ τῶν ἐθνικοτήτων θὰ ἔχανεν ἐν Μακεδονίᾳ τὸν βίαιον χαρακτῆρά του—θὰ ἐξηφανίζετο μάλιστα—ἐὰν οἱ κάτοικοι ἔβλεπον περισσοτέραν δικαιοσύνην καὶ μεγαλειτέραν εὐθύτητα βασιλεύουσαν κατὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν φυλετικῶν διαμαχῶν.

Ἓν ἐμπόδιον διὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Μακεδονίας προέρχεται ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἀτελῆ ὀργάνωσιν τῆς δικαιοδοσίας τῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν.

Ἡ ἀστυνομία τῆς χώρας τότε μόνον θὰ εἶνε τὸ ὄργανον τῆς τάξεως καὶ ὁ φρουρὸς τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν κατοίκων, τότε μόνον θὰ ἐκπληρώνῃ εὐσυνειδήτως τὸ καθῆκόν της, ὅταν θὰ εἶνε εἰς τὰς χεῖρας τῶν Μεταρρυθμιστριῶν Δυνάμεων. Ὡσαύτως τὰ δικαστήρια τότε μόνον θὰ ἀποδίδουν ἀληθῆ καὶ ἀμερόληπτον δικαιοσύνην, ὅταν θὰ ὑπάγωνται ὑπὸ τὴν ἄνω ρηθεῖσαν διεύθυνσιν τῶν Δυνάμεων καὶ θὰ ἔχωσι διοργάνωσιν καθιστῶσαν τοὺς δικαστὰς ἀνεξαρτήτους.

Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα τὰς καλὰς διαθέσεις τῶν Μεταρρυθμιστριῶν Δυνάμεων ἀπέναντι τῶν τόσον σκληρῶς δοκιμασθέντων κατοίκων τῆς Μακεδονίας θὰ μεταχειρισθῇ ὅλας της τὰς προσπαθείας πρὸς εἰρήνευσιν τῶν πνευμάτων ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς δικαιοδοσίας της. Ἐλπίζει νὰ συντελέσῃ τοιουτοτρόπως εἰς τὴν τόσον σφοδρῶς ἐπιθυμουμένην εἰρήνευσιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως».

Ἐκπλήξεις ἀναμένονται DORÉE

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΦΟΡΕΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Ι. ΚΑΝΔΡΕΒΙΩΤΟΥ & ΧΑΡ. ΤΣΕΜΠΕΛΗ

(Παραπλεύρως Ἀδαμαντοπωλείου Τσιτσοπούλου)

ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 27

ΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Εἰς τὰ δύο ἢ τρία πλήρη καὶ ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν κατηρτισμένα φαρμακεῖα τῆς πόλεώς μας προσετέθη διὰ τῆς ἐντελοῦς ἀνακαινίσεώς του τὸ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ ἐν τῇ ὁδῷ Βουλῆς ἀριθ. 20 **Φαρμακεῖον** τοῦ κ. **Κ. Σταθάτου.**

Ὁ ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπαιδεύτων καὶ διαρκῶς παρακολουθούντων τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης φαρμακοποιὸς κ. Κ. Σταθᾶτος, συμβληθεὶς μετὰ τῶν πρώτων ἐν Ἀγγλίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ Οἴκων Φαρμακευτικῶν εἰδῶν, κατώρθωσε νὰ διατηρῇ ἐν τῷ Φαρμακείῳ του πλήρη ἀποθήκην τῶν νεωτάτων φαρμάκων, εἰδικοτήτων καὶ ἐργαλείων.

Διὰ τῆς ἀνανεώσεως δὲ ταύτης δὲν ἀπέβλεψεν εἰς τὸ νὰ ἐπαυξήσῃ τὸν ὑφιστάμενον ἤδη συναγωνισμόν, ἀλλὰ νὰ καταστήσῃ τὸ φαρμακεῖόν του, κατόπιν μεγάλων καὶ πραγματικῶν θυσιῶν, ἐντελῶς εἰδικὸν διὰ τὰ πρωτίστης τάξεως φάρμακα, ἀνταποκρινόμενος οὕτω εἰς τὴν ἐκλεκτοτάτην πελατείαν του.

Τὸ δὲ τμῆμα τῶν ἀπολυμάνσεων τῶν οἰκιῶν, τὸ πρὸ πολλοῦ λειτουργοῦν, κατέστησεν ἀπολύτως εἰδικόν, διὰ νέων *κλιβάνων* καὶ ὅλως εἰδικῆς ὑπηρεσίας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ κατάστημα τῶν κ. κ. Ἀθανασοπούλου, Τζονάκα καὶ Κολιοπούλου εἰδοποιεῖ τὴν πολυπληθῆ πελατείαν του ὅτι ἔφθασαν αἱ ἀναμενόμεναι θερμάστραι ἀπὸ **7 καὶ 30** καὶ ἄνω.

Καὶ εἰς τὸ πλέον πενιχρὸν βαλάντιον εἶνε προσιταί. Ὥστε τρέξατε μήπως καὶ ἐξαντληθῶσιν,

Προσέτι δὲ εἰδοποιεῖ ὅτι εὑρίσκονται ἅπαντα τὰ ἐξαρτήματα *Ἀσετυλίνης Ἠλεκτρ. κωδώνων κτλ*, Ἐκτελεῖ δὲ καὶ πᾶσαν τοποθέτησιν καὶ ἐπισκευὴν λαμπῶν. **Ἀμέαντα πρώτης** τάξεως καὶ μὲ 20 ο)ο ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα καταστήματα.

— **24 Σταδίου 24** —

Δ. ΜΟΥΡΤΖΙΝΟΣ

ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ Νο 67

Μανδολῖνα, Κιθάραις, Βιολιά, Βιολοντσέλα, Κλαρινέτα, Φλάουτα καὶ ἅπαντα τὰ ἔγχορδα ὄργανα.

Ἐξαρτήματα διάφορα καὶ χορδαὶ ὅλα ἀρίστης ποιότητος εἰς μεγάλην παρακαταθήκην καὶ μὲ τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τελείως κατηρτισμένον φαρμακεῖον, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἕτοιμον νὰ λειτουργήσῃ ἀμέσως πωλεῖται ἢ ζητεῖται συνεταῖρος φαρμακοποιὸς γνωρίζων τὴν Γαλλικὴν τοὐλάχιστον καὶ διαθέτων μικρὰ κεφάλαια. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΕΝΩΛ

ΑΛΒΑ

XXV

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

— Μπορεῖ νὰ εἶνε διασκεδαστικόν ! εἶπεν ἡ Μαγδαληνὴ μετὰ στιγμὴν σκέψεως, ἀλλὰ ἠμπορεῖ νὰ εἶνε καὶ ἐπικίνδυνον.

— Διατί ἐπικίνδυνον . . . Ποῖος θὰ τὸ μάθῃ ;

— Ἡ μητέρα πρώτη, καὶ ἔπειτα ὁ ἄνδρας μου.

— Δὲν θὰ ἔχωμεν τὴν ἀφέλειαν νὰ τοὺς τὸ ἐμπιστευθῶμεν ! Ἄκουσε θὰ μείνωμεν τρεῖς τέσσαρας τὸ πολὺ ἡμέραις.

— Ἔλεγες δύο ἡμέραις ;

— Ἔστω δύο !... Ἔπειτα θὰ ἑτοιμάσωμεν πάλιν τὰς ἀποσκευάς μας θὰ ἠξεύρωμεν ἀκριβῶς τὴν ὥραν τῆς ἁμαξοστοιχίας καὶ θὰ καταφθάσωμεν σύμφωνα μὲ αὐτὴν εἰς τὸ παλάτιον Νερίνι, ἀπαράλλακτα ὡς νὰ ἠρχόμεθα ἀπὸ τὴν Μάντουαν καὶ ἀπὸ τὸν πύργον τοῦ περιδόξου μαρκησίου τοῦ ὁποίου ὑπερηφανεύεσαι φέρουσα τὸ ὄνομα...

Ἡ Μαγδαληνὴ ἀντέστη ὀλίγον ἀκόμη, ἀλλ' ἐφαίνετο πολὺ καλὰ ὅτι δὲν ἠγωνίζετο πλέον ἢ διὰ τὴν τιμὴν τῆς Σημαίας καὶ ὅτι ἐπεθύμει διακαῶς νὰ ἡττηθῇ ἡττήθη πράγματι καὶ συνήνεσεν.

Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἡ ἰδέα τῆς Φαουστίνας τῇ εἶχε φανῇ πρωτότυπος καὶ νοστιμωτάτη προσέδιδεν αὐτῇ εἰς τὴν τέρψιν χάριν ὅλως ἀπροσδόκητον.

Οὕτως ἡ ζωηρὰ μαρκησία ἐκύλιεν ἤδη χίλια σχέδια εἰς τὴν κεφαλήν της.

Ἀπὸ τοῦ γάμου της ὁ ὁποῖος εἶχε τελεσθῇ πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, ἡ μαρκησία δὲν εἶχε τὴν ἐλαχίστην ἐρωτικὴν περιπέτειαν.

Τὸ πρῶτον ἔτος, ἡ μεγάλη αὐτὴ μεταβολὴ διὰ τῆς ὁποίας ἡ νεᾶνις ἀποβαίνει γυνή, τὴν ἀπησχόλησεν ἀρκετά, ὥστε νὰ μὴ συλλογίζεται ἄλλο τι.

Τὸ δεύτερον ἔτος ἀπέκτησε μίαν κόρην, καὶ τὸ τρίτον ἕνα ἀγόρι.

Ἡ μητρότης δὲν εἶνε κατάστασις ἀμεριμνομερίμνης καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς τέρψεως δὲν εἶχεν ἀποβῇ εἰσέτι αἰσθητή.

Ἀλλ' ἀπὸ δώδεκα μακροτάτων μηνῶν δὲν ὑπῆρξε τίποτε τὸ νέον ἐν τῇ ζωῇ της καὶ ποτὲ κόρη τῆς Εὔας δὲν ἠγάπησε πᾶν τὸ νέον ὅσῳ ἡ ὡραία Μαγδαληνή.

Ὁ Ἕκτωρ εἶνε ἀληθὲς εἶχε φονεύσει πολλὰ πτηνὰ εἰς τὰς πέριξ τῆς Μαντούας λόχμας, καὶ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Mincio, ὁ ὁποῖος ἔρρεε παρὰ τὸ κτῆμά του· ἀλλ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἤρκουν εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς συζύγου του, ἡ ὁποία εἶχεν ἀρχίσει νὰ αἰσθάνεται τὸ φορτίον τῶν ἀργῶν ὡρῶν.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἡ κόμησσα τῇ ἐνεπιστεύθη τὴν φύλαξιν τῆς ἐξορίστου.

Ἡ Φαουστίνα ὑπῆρξεν ἐν ἀρχῇ δι' αὐτὴν περισπασμὸς σωτήριος. Ὑπῆρξεν εὐτυχία δι' αὐτὴν νὰ δύναται νὰ ὁμιλῇ περὶ Ἐνετίας μὲ κάποιον ὁ ὁποῖος νὰ τὴν ἀγαπᾷ.

Μετ' οὐ πολὺ παρετήρησεν ἀλλαγὴν πλήρη εἰς τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀδελφῆς της.

Εἶχεν ἀφίσει μίαν κορασίδα· ἐπανεύρισκε μίαν νεάνιδα.

Μεταβολὴ ἐπικίνδυνος δι' ἐκείνην ἡ ὁποία τὴν ὑφίσταται, ἀλλὰ ἔμπλεως θελγήτρων διὰ τὸν παρατηρητὴν ὁ ὁποῖος βλέπει γεννωμένην καὶ ἀναπτυσσομένην μίαν ψυχήν.

Ἡ δύσερως κόρη εἶχε χάσει τὴν ζωηρὰν της φαιδρότητα, τὴν σπινθηροβόλον της εὐθυμίαν. Περιέπιπτε πολλάκις εἰς μακρὰς σιωπάς, προσελάμβανε στάσεις κεκλιμένας...καὶ ἔβλεπέ τις δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἄλλοτε ἐσπινθηροβόλουν μὲ τόσῳ πονηρὰν φιλοσκωμμοσύνην.

Ἡ Μαγδαληνὴ ὑποπτεύθη πολὺ ταχέως ὅτι κάτι συνέβαινε καὶ δὲν ἐδυσκολεύθη πολὺ νὰ μαντεύσῃ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἡ Φαουστίνα ἐρωτηθεῖσα παρ' αὐτῆς εὑρέθη προθυμοτάτη νὰ ὁμιλήσῃ.

Τὸ αἴσθημα ὑπερεκχειλίζει ἀπὸ τὴν ὑπερπλεονάζουσαν καρδίαν τῆς νεότητος καὶ φέρεται ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς ἀφελεῖς ἐκμυστηρεύσεις.

Ὁ ἔρως αὐτὸς τῆς Φαουστίνας, ὁ τόσῳ ζωηρὸς καὶ τόσῳ εἰλικρινής, τὴν συνεκίνησε βαθέως καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπέδειξε πρὸς τὴν νεάνιδα, συνεπλήρωσε τὴν κατάκτησιν τῆς καρδίας της.

Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ ἦτο εἰλικρινές.

Ἡ ζωὴ τῶν γυναικῶν δὲν εἶνε ἡ μακρὰ ἀλληλουχία ἐρωτικῶν περιπετειῶν ! Ὅταν δὲν εἶνε αἱ ἴδιαι ἡρωίδες, ἀναγινώσκουν τὰς ἐρωτικὰς περιπετείας τῶν ἄλλων !

Ἡ Φαουστίνα τῇ ὡμίλησε περὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸν ὁποῖον ἠγάπα μὲ τόσην θέρμην, ὥστε ὁσωδήποτε καὶ ἂν ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τὴν νεανικήν της ὑπερβολήν, ἡ ἀδελφή της ἐπίστευσεν ἀρκετά, ὥστε νὰ ἐπιθυμῇ τὴν μετὰ τοῦ Μαρίνου συνάντησιν.

Δὲν δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Μαρῖνος, τὸν ὁποῖον δὲν εἶχεν ἴδει ποτέ, τὴν ἀπησχόλει, ἀλλ' ὁπωσδήποτε τὸν ἐσυλλογίζετο· καὶ εἶνε τοῦτο ἤδη πολὺ παρὰ γυναικὶ κατεχομένῃ ὑπὸ ἀργίας· πλέον ἢ ἅπαξ συνέλαβεν ἑαυτὴν νὰ τὸν συλλογίζεται· ἐσυλλογίζετο οὕτω κατ' ἰδίαν ποῖος νὰ ἦτο ὁ νεανίας αὐτὸς ὁ ἀγαπώμενος ἀπὸ τὰς δύο ἀδελφάς... καὶ ὁ ὁποῖος δὲν θ' ἀνῆκε μέχρι τέλους ἴσως οὔτε εἰς τὴν μίαν, οὔτε εἰς τὴν ἄλλην.

Τῇ ἐπήρχοντο τότε παντοῖαι παράδοξοι σκέψεις.

«Θὰ ἦτο παράδοξον ! ἐψιθύριζεν ὡς νὰ ὡμίλει πρὸς ἑαυτήν· καὶ ἐμειδία παρατηροῦσα τὸν Ἕκτορα, ὁ ὁποῖος κουρασμένος ἀπὸ τὸ κυνήγι, ἐκοιμᾶτο ἐπὶ μεγάλου ἀνακλίντρου, πλησίον μεγάλης πυρᾶς, μὲ τὰ λασπωμένα ὑποδήματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχε προφθάσει ν' ἀλλάξῃ καὶ τὸν εὐνοούμενόν του κύνα, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐξηπλωμένος ἀναμεταξὺ τῶν ποδῶν του ἐπὶ τοῦ τάπητος.

«Μὰ διατί γελᾷς ; Τὴν ἠρώτησεν ἡ Φαουστίνα.

Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ Μαγδαληνὴ δὲν ἀπήντησε.

⁂

Φθάσασαι εἰς Ἐνετίαν ἄνευ τινὸς ἀπευκταίου, αἱ δύο ἀδελφαὶ ἀπέφυγον ἐπιμελῶς νὰ καταλύσουν εἰς ἓν ἀπὸ τὰ ἀριστοκρατικὰ ξενοδοχεῖα τῆς Μεγάλης Διώρυγος, ὅπου διέτρεχον παραπολλοὺς κινδύνους νὰ συναντηθῶσι καὶ νὰ ἀναγνωρισθῶσιν.

Ἐξέλεξαν κατὰ προτίμησιν μίαν ἀπὸ τὰς μετρίας ἐκείνας οἰκίας αἱ ὁποῖαι ἐνοικιάζουν δωμάτια μετ' ἐπίπλων εἰς τὰ πέριξ τῆς πλατείας τοῦ Ἁγίου Μάρκου καὶ αἱ ὁποῖαι ἂν δὲν ἔχουν τὸ χάρισμα τῆς γραφικῆς θέας, ἔχουν ὅμως τὸ πλεονέκτημα ὅτι εἶνε προσιταὶ ἄνευ γόνδολας εἰς πᾶσαν στιγμήν.

Καταλύσασαι ἐκεῖ καὶ μὴ ἐξερχόμεναι ἄνευ προσωπείου, ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἀδελφή της δὲν εἶχαν νὰ φοβοῦνται ἢ ἕνα μόνον κίνδυνον· μίαν ἐπιστολὴν τοῦ μαρκησίου καταφθάνουσαν πρὸ αὐτῶν εἰς τὸ παλάτιον Νερίνι. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἦτο ἥκιστα πιθανόν.

Συνήθως οἱ ἀναχωροῦντες γράφουν πρῶτοι, καὶ ὁ εὔτολμος θηρευτὴς ἦτο ἀρκετὰ ὀκνηρὸς εἰς τὴν γραφὴν ὥστε νὰ μὴ παραβῇ τὸ ἀρχαῖον αὐτὸ ἔθιμον.

Ἀφοῦ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸ μικρὸν των δωμάτιον αἱ δύο ταξειδιώτιδες παρὰ τὴν γενναιότητα ἣν προσεποιοῦντο ὅτι εἶχον, διετέλουν εἰς ἱκανὴν ἀμηχανίαν.

Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν εὑρίσκοντο ἄνευ ἀνδρὸς συνοδοῦ, ὁ ὁποῖος εἶνε ἡ προσωποποίησις τῆς προστασίας καὶ τὸν ὁποῖον τὰ ἤθη μας κατέστησαν σχεδὸν ἀπαραίτητον διὰ τὰς γυναῖκας τὰς ἀνηκούσας εἰς ὡρισμένην τάξιν τῆς κοινωνίας.

Οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἄλλως τε ἡ εὐστάθεια τοῦ χαρακτῆρός των καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς συμπεριφορᾶς των, μόλις μείνουν μόναι, αἱ γυναῖκες ἀντιλαμβάνονται ὅτι εἶνε γυναῖκες καὶ αἰσθάνονται ὅτι κάτι τοὺς λείπει.

Πρώτη συνῆλθεν ἡ Φαουστίνα.

Ἡ ζωὴ τρομάζει ὀλιγώτερον ἐκείνας αἱ ὁποῖαι δὲν τὴν γνωρίζουν ἀκόμη, ὠθοῦσιν αὗται τὴν λέμβον πρὸς τὰ πρόσω χωρὶς νὰ ὑποπτεύωνται τοὺς σκοπέλους, ὅμοιαι μὲ πλοηγοὺς οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἐταξείδευσαν καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἠξεύρουν ὅτι αἱ ὕφαλοι κρύπτονται πολλάκις ἐγγύτατα τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης καὶ ὑπὸ τὰ ἠρεμώτατα τῶν ναμάτων.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Η ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΙΩΣΗΦ

ΒΙΕΝΝΗ, 30 7βρίου.—Ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ διῆλθε τὴν νύκτα κατὰ πολὺ ἡσυχωτέραν. Ὁ βὴξ καὶ ὁ πυρετὸς ἠλαττώθησαν ἐπαισθητῶς.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Τὴν 11ην π. μ. σήμερον θὰ γίνῃ ἐπισήμως ἡ ἐγκατάστασις τῶν νέων Δημοτικῶν Ἀρχῶν τῆς πρωτευούσης.

Εἰς τὴν τελετὴν ἡ ὁποία θὰ διεξαχθῇ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Δημαρχείου ὁ κ. Μερκούρης καὶ οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι παρισταμένου τοῦ Νομάρχου καὶ πολλῶν κεκλημένων θὰ δώσῃ ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ ἁγιασμοῦ ψαλησομένην ὑπὸ ἑνὸς ἀρχιερέως, τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας. Κατόπιν θὰ ὁρκισθοῦν οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ οἱ πάρεδροι τοῦ Δήμου.

Μετὰ τὴν σύνταξιν καὶ ὑπογραφὴν τοῦ πρωτοκόλλου ὑπηρεσίας, θὰ κληθῇ εἰς συνεδρίασιν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκλέξῃ τὸν πρόεδρόν του.

Τοιοῦτος λέγεται ὅτι θὰ ἐκλεγῇ καὶ πάλιν ὁ κ. Βουρνάζος.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΠΡΟΒΙΒΑΣΜΟΙ ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΩΝ

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς, προήχθη εἰς ἐνωμοτάρχην α' τάξεως ὁ β' τοιοῦτος κ. Χρυσάνθου. Κατετάγη δὲ ἀντ' αὐτοῦ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου β' τάξεως ὁ τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς κ. Μητραλιᾶς ἐκ τοῦ πίνακος τῶν ἐπιτυχόντων.

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟΙ

Κατόπιν τῶν ἐγερθέντων παραπόνων ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς τῶν Ἐφέδρων, διετάχθη χθὲς ὁ καταρτισμὸς τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων περὶ προαγωγῆς αὐτῶν εἰς ἐφέδρους ἀνθυπολοχαγούς.

Ο ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΥΠΟΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ

Σήμερον ἄρχεται ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀρχιάτρου κ. Ἀγγελίδου συσταθείσης ἐπιτροπῆς ὁ διαγωνισμὸς τῶν ὑποψηφίων ἀνθυποφαρμακοποιῶν εἰς τὸν ὁποῖον θὰ συμμετάσχουν τρεῖς φαρμακοποιοί. Αἱ κεναὶ θέσεις εἰσὶ τρεῖς.

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Χθὲς ἐπέστρεψεν ἐκ Σύρου περατώσας τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ἐκεῖ ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς κ. Πετμεζᾶς, ὅστις ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ ἐπιθεωρήσῃ καὶ τὴν ἐνταῦθα ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν μετὰ τῆς ὑποδιευθύνσεως τοῦ Πειραιῶς.

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΤΟΥ „ΜΩΡΑΪΤΟΥ"

Τὸ πρακτορεῖον τοῦ Ὑπερωκεανείου ἀτμοπλοίου «Μωραΐτης» περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράφη χθὲς ὅτι συνεκρούσθη μετά τινος ἀμερικανικοῦ ἱστιοφόρου διαψεύδει τὴν εἴδησιν ταύτην ὡς ἀναληθῆ.

ΣΥΜΠΛΟΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ὁλόκληρος ἡ πλατεῖα Θεμιστοκλέους, ὅπου κάθε Κυριακὴν πρωὶ γίνεται μία λαϊκὴ πανήγυρις, παρουσίασε χθὲς τὸ πρωὶ πεδίον μάχης κραταιᾶς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν ἔλειψαν οὔτε τῶν περιστρόφων οἱ κρότοι, οὔτε τῶν μαχαιρῶν αἱ λάμψεις.

Ἡ συμπλοκὴ προεκλήθη ὑπό τινος μικροπωλητοῦ κατά τινος συναδέλφου διαφιλονικοῦντος κάποιον ἀγοραστήν, ἐγενικεύθη δὲ μετ' ὀλίγον μεταξὺ ὅλων τῶν ἐν τῇ πλατείᾳ μικροπωλητῶν.

Εὐτυχῶς ἔσπευσαν ἐγκαίρως ἀρκετοὶ χωροφύλακες, οἱ ὁποῖοι διεχώρισαν τοὺς συμπλακέντας προλαβόντες αἱματηρὰ ἀποτελέσματα.

Οὕτω δὲ ἡ συμπλοκὴ ἔσχεν ἀποτέλεσμα μερικοὺς τραυματίας διὰ ξύλων καὶ μερικὰς ζημίας εἰς τὸ ἐκεῖ καφενεῖον Μανούσου.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΦΟΝΟΥ

Τὸ ἀπόγευμα πάλιν εἰς τὴν Μουνυχίαν συνεπλάκησαν δι' ἀσήμαντον ἀφορμὴν οἱ Σπ. Ἀπέργης καὶ Χαρ. Βαρβακᾶς.

Ὁ πρῶτος δὲ ἀνασπάσας τεραστίαν μάχαιραν κατεδίωξε τὸν δεύτερον, τὸν ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ ἐφόνευεν, ἂν εὐτυχῶς μερικοὶ πολῖται δὲν τὸν συνεκράτουν.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΣΚΟΥΨΙΝΑΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 30 Σεπτεμβρίου. Εἶνε πιθανώτατον ὅτι ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Σκουψίνας θὰ ἀναβληθῇ μέχρι τῆς συνομολογήσεως τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Αὐστρίας.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θὰ συνέλθῃ ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου ἵνα ἀσχοληθῇ ἐπὶ διαφόρων ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ συσσιτίου τῶν φοιτητῶν.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΓΕΥΜΑ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ κ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ

ΑΛΛΟΓΕΥΜΑ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ κ. ΠΥΡΡΗ

Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῶν Ἀθηνῶν ὁ ὑποστηρίξας τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Σπύρου Μερκούρη κατὰ τὰς τελευταίας δημοτικὰς ἐκλογὰς κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς νίκης εἶχεν ἀποφασίσει νὰ παρακαθήσῃ εἰς γεῦμα ἐπινίκειον, ἕνεκα ὅμως τῆς ἀπουσίας πολλῶν ἐμπόρων εἰς Εὐρώπην τὸ γεῦμα ἀνεβλήθη διὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἐκ νέου ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων τοῦ Δημάρχου.

Χωρὶς καμμίαν νὰ ἀποδίδουν οἱ ἔμποροι ἐκλογικὴν σημασίαν εἰς τὸ γεῦμα οἱ λαβόντες τὴν πρωτοβουλίαν συνεκεντρώθησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου Κηφισσίας, ἔνθα ἀφίκετο τὴν 5 1)2 μ. μ. ὁ κ. Μερκούρης ἐφ' ἁμάξης.

Τὴν 6ην μ. μ. ἡ φέρουσα τοὺς συνδαιτυμόνας ἁμαξοστοιχία ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τὴν 6.40' ἔφθασεν εἰς Κηφισσίαν ἔνθα πολὺς πρὸ τοῦ σταθμοῦ ἀνέμενε κόσμος διὰ νὰ χαιρετίσῃ τὸν κ. Μερκούρην.

Ἐν σώματι δὲ πάντες κατηυθύνθησαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Μελᾶ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ὁποίου εἶχε παρατεθῇ τὸ γεῦμα ὑπὸ ἄπλετον ἠλεκτρικὸν φῶς.

ΠΟΙΟΙ ΠΑΡΕΚΑΘΗΣΑΝ

Ἡ τράπεζα εἶχε σχῆμα τεραστίου Π εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ὁποίου ἐκάθησεν ὁ Δήμαρχος κ. Μερκούρης ἔχων ἐκ δεξιῶν του τὸν κ. Τσάτσον καὶ ἐξ ἀριστερῶν του τὸν κ. Γ. Κοτζιᾶν.

Τὰς ἄλλας θέσεις κατέλαβον κατὰ σειρὰν οἱ ἔμποροι κ. κ. Π. Ταμπακόπουλος, Ζ. Ζαχαρίας, Ἀλκ. Πουλόπουλος, Γ. Ταμπακόπουλος, Σ. Ζαχαρίας, Ἀν. Μαντζουλῖνος, Σπ. Στάθης, Κ. Μαυρουδῆς, Σ. Στεφανάκος, Ι. Βαρβαρέσος, Θ. Βαφιόπουλος, Π. Τράκας, Κ. Μπιτζάνης, Μ. Μπουρνιᾶς, Α. Τσαντίλης, Γ. Πασαμῆτρος, Α. Ἀκριβός, Κ. Μαλικόπουλος, Α. Παπαδόπουλος, Κ. Τσαρμπόπουλος, Χ. Ἀντσάκης, Π. Χαλδουβάκης, Β. Σάχνικας, Δ. Θεολογίτης, Μποχ. Σακκῆς. Α. Ἀγγελετόπουλος, Ἰω. Σωτηρόπουλος, Ἰω. Μαγκιῶρος, Ε. Γεωργιάδης, Π. Ν. Καραουλάνης, Ν. Ρουβινέτης, Δ. Ἐμμανουλόπουλος, Ζάμανος, Σ. Τσιρῖκος, Π. Δερβέναγας, Βασ. Κανελλόπουλος, Δ. Κοκκίνης, Γ. Μαλτσινιώτης, Γ. Πομόνης, Π. Μαλτσινιώτης, Γεώρ. Ἀργυράκος, Χρῆστος Σπηλιόπουλος, Χαράλ. Χριστόπουλος, Καν. Κανελλόπουλος, Π. Κουρόπουλος, Ν. Παναγόπουλος, Α. Βαρούχας, Ἀθ. Πάλλης, Ἐμ. Ρουσόπουλος, Νικητόπουλος, Γκινάκας, Ἀλ. Ἀναστασιάδης, Α. Μενδρινός, Γ. Ρακτιβάν, Α. Φερετόπουλος, Γαβρ. Ἀνδρεόπουλος, Γ. Σταμπάδος, Δ. Καλέκας, Γ. Σγούρδας, Ι. Ρουμπάνης, Π. Μουνδρέας, Ι. Χρυσικόπουλος, Κ. Τσαντίλης, Ν. Περπινιᾶς, Παν. Κόρπας, Γ. Ρεβελάκης, Ν. Ματθόπουλος, Γ. Ἀκριβός, Π. Σακάνης, Ν. Σκλέπας, Ζαχαρ. Λυμπεριάδης, Ι. Μουτρόπουλος, κ. Γεωργιάδης, Γ. Δερβέναγας, Κ. Γιαννόπουλος, κ. Σδράλης.

Πολλοὶ ἄλλοι ἔμποροι μὴ δυνηθέντες νὰ παραστοῦν, ἐν τοσούτῳ θερμοὶ τοῦ κ. Μερκούρη ὑποστηρικταί, ἐδήλωσαν δι' ἐπιστολῶν των ὅτι μετὰ λύπης των κωλύονται νὰ μετάσχουν τοῦ γεύματος διὰ διαφόρους λόγους.

ΤΟ ΓΕΥΜΑ

Κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν συνδαιτυμόνων εἰς τὴν αἴθουσαν, μουσικὴ ὑπὸ τὸν κ. Ἰωσὴφ Καίσαρην ἀνέκρουσε πρῶτον μάρς, ἐξακολουθήσασα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος νὰ παιανίζῃ ἀπὸ παρακειμένης αἰθούσης.

Τὸ γεῦμα ἐξηκολούθησεν ἐν εὐθυμίᾳ ἀδιαπτώτῳ.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια πρῶτος ἤγειρε πρόποσιν ἐκ μέρους τῶν παρακαθημένων ἐμπόρων ὁ κ. Καλέκας, εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

Κύριε Δήμαρχε,

Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῆς πρωτευούσης παρακολουθῶν μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν ὑμετέραν πορείαν, ἀφ' ἧς δι' ἐπανειλημμένων κραταιῶν πλειοψηφιῶν ἐκλέγεσθε Δημοτικὸς Ἄρχων Ἀθηνῶν, ἀείποτε ἔδειξεν ὅτι ἐκτιμᾷ δεόντως τοὺς ὑπὲρ τῆς πόλεως μόχθους ὑμῶν, καὶ ἀναγνωρίζει τὴν μεγάλην χρησιμότητα τῶν μέχρι τοῦδε τελεσθέντων παρ' ὑμῶν Δημοτικῶν ἔργων, ἀπεκδεχόμενος τὴν ταχεῖαν συμπλήρωσιν αὐτῶν.

Εὐτυχῶς, ὅτε κατὰ τὴν ἀλησμόνητον ἑσπέραν τῆς πρώτης Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀπὸ τοῦ νικηφόρου ἐξώστου Σας ἐξεφράζετε εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἐνθουσιῶντα λαὸν τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ νέᾳ πανηγυρικῇ ὑμῶν ἐκλογῇ, συνήψατε νέον συμβόλαιον πρὸς τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν, συμβόλαιον ἀγάπης καὶ ἐργασίας ἀδιαλείπτου. Τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα, εἴπατε τότε, εἶνε ἐλάχιστα ἀπέναντι τῶν δεόντων γενέσθαι ὑπὲρ τῆς ὡραίας ἡμῶν πόλεως.

Οὕτως ἀγορεύσας, εὑρίσκεσθε εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεώς σας. Ἐὰν ἡ εὐγένεια ἐπιβάλλῃ ὑποχρεώσεις, ὁποῖος τίτλος εὐγενείας ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων, ἀλλὰ καὶ ὁποῖον τὸ μέγεθος τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ !

Ὅταν εὐτυχήσωμεν νὰ ἴδωμεν τὸ κλεινὸν Ἄστυ, ὄχι μόνον τῶν Ἀρχαιολόγων εὐλαβὲς προσκύνημα, ἀλλὰ τῶν ξένων ἐν γένει, καὶ ἡμῶν αὐτῶν προσφιλὲς ἐνδιαίτημα, ὅταν ἴδωμεν τὰς Ἀθήνας ἐφάμιλλον τῶν ὡραιοτέρων τῆς Ἑσπερίας πρωτευουσῶν, καὶ τοῦ ἐλευθέρου καὶ ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ κέντρον ὑπερήφανον, τότε καὶ μόνον θὰ εἴπωμεν ὅτι προελειάναμεν τὴν ὁδὸν ἡμερῶν εὐτυχίας καὶ μεγαλείου τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐκ τῶν ἰδεῶν τούτων ὁρμώμενοι, Σᾶς ὑπεστηρίξαμεν καὶ θὰ Σᾶς ὑποστηρίξωμεν, πεποιθότες ὅτι εἴσθε ὁ ἀνὴρ ὁ δυνάμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἔχων καθῆκον ὅπως πρωταγωνιστήσητε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὄχι μόνον Παναθηναϊκῶν ἀλλὰ Πανελληνίων τούτων πόθων.

Ὑπὸ τοιούτους οἰωνούς, συγχαρῶμεν, φίλτατοι συνάδελφοι τὸν κ. Δήμαρχον διὰ τὴν αὔριον ἀρχομένην νέαν Δημοτικὴν περίοδον, καὶ εὐχηθῶμεν ὅπως κατὰ τὴν νέαν ταύτην τετραετίαν συμπληρώσῃ τὸ ἔργον του.

Ὑψῶν τὸ κύπελλον, παρακαλῶ, ἵνα προπίωμεν εἰς ὑγείαν τοῦ λαοφιλήτου Δημάρχου μας.

Ζήτω ὁ κ. Δήμαρχος.»

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Ραγδαῖα χειροκροτήματα ἔστεψαν τὴν πρόποσιν τοῦ κ. Καλέκα εἰς τὴν ὁποίαν ἀποκαταστάσης ἡσυχίας ἀπήντησεν ὁ κ. Μερκούρης ὡς ἑξῆς.

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Βαθύτατα μὲ συνεκίνησεν ἡ ἐνθουσιώδης πρόποσις τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου μου κ. Καλέκα, ἀλλ' ἔτι βαθύτερον μὲ συγκινεῖ ἡ πρωτοφανὴς τῷ ὄντι τιμὴ ἣν μοὶ ἐπεποίησεν ἡ ἰσχυρὰ καὶ μεγάλη ἐμπορικὴ τάξις τῆς πρωτευούσης, ἐν μέσῳ τῶν ἐπιλέκτων μελῶν τῆς ὁποίας αἰσθάνομαι τὴν ἄφατον εὐχαρίστησιν νὰ παρευρίσκωμαι τὴν στιγμὴν ταύτην.

Ἡ ἐμπορικὴ τάξις εἶνε εἷς τῶν στερεωτέρων στύλων πάσης εὐημερούσης κοινωνίας. Διὰ τοῦτο εἶμαι ὑπερήφανος ἔχων τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς καὶ αἰσθάνομαι νέας δυνάμεις καὶ νέον θάρρος ὅπως, συμφώνως μὲ τὰς ὑποσχέσεις μου, τὰς ὁποίας θεωρῶ ἱεράς, ἐπιδοθῶ εἰς τὴν βαρεῖαν ἐργασίαν, ἥτις μᾶς ἀναμένει.

Γνωρίζω, ἀγαπητοὶ συμπολῖται, καὶ συναισθάνομαι τὸ μέγα βάρος τῆς θέσεώς μου. Ἡ ἔνδοξος αὐτὴ πόλις ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ περιωπήν, ἔχει ἀνάγκην μεγάλων ἔργων. Ἀλλὰ μετὰ τοῦ αὐτοῦ θάρρους, δι' οὗ εἰς τὰς παραμονὰς τῆς τελευταίας ἐκλογῆς πανδήμως διεκήρυξα, ὅτι θέλω ἀφιερώσει πάσας μου τὰς δυνάμεις ἵνα φέρω αὐτὰ εἰς πέρας, διακηρύττω καὶ σήμερον, μετὰ μεγαλειτέρας πεποιθήσεως, ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, θέλω ὁλοψύχως ἀφοσιωθῇ εἰς τὴν πραγμάτωσιν αὐτῶν. Τὴν πεποίθησιν ταύτην ἀντλῶ ἐκ τῶν νέων ἐνθουσιωδῶν δειγμάτων τῆς ὑποστηρίξεως ὑμῶν ἐν τῷ ἀγῶνί μου. Θὰ βαδίσωμεν ἐμπρός, ἄνευ ἐνδοιασμῶν καὶ χωρὶς νὰ πτοηθῶμεν ἀπὸ τὰ παρεμπίπτοντα ἐμπόδια.

Ἔχω δὲ ἀκμαίαν τὴν ἐλπίδα, ἢ μᾶλλον τὴν πεποίθησιν, ὅτι θέλομεν τύχει ἐν τούτῳ ἀμερίστου τῆς συνδρομῆς τῆς Σ. Κυβερνήσεως, προκειμένου περὶ ἐργασίας, ἥτις θέλει ἀνυψώσει τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ παρουσιάσει αὐτὴν μὲ νέαν αἴγλην ἐνώπιον τοῦ πολιτισμένου κόσμου.

Θεωρῶ ἐμαυτὸν εὐτυχῆ, ἀγαπητοὶ φίλοι, διότι τόσον εὐγενῶς μοὶ ἐδώκατε ὑπὸ τοιούτους εὐχαρίστους οἰωνοὺς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνταλλάξωμεν τὰς ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς ὡραίας πόλεώς μας ἰδέας μας. Δὲν ἔχω λόγους ἀρκετοὺς νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ἐπὶ τούτῳ.

Διὸ ἀρκοῦμαι νὰ ὑψώσω τὸ κύπελλόν μου, νὰ προπίω καὶ νὰ εὐχηθῶ ἀπὸ μέσης καρδίας διὰ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν εὐτυχίαν πάντων ὑμῶν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἁπάσης τῆς ἐμπορικῆς τάξεως τῶν Ἀθηνῶν.

Ζήτωσαν οἱ ἔμποροι τῶν Ἀθηνῶν !»

ΑΛΛΑΙ ΠΡΟΠΟΣΕΙΣ

Ζητωκραυγαὶ διάτοροι ὑπεδέχθησαν τὴν ἀναφώνησιν τοῦ κ. Μερκούρη καὶ χειροκροτήματα ραγδαῖα. Ἐπηκολούθησαν κατόπιν προπόσεις, ἐκ μέρους τοῦ κ. Γκινάκα ὑπὲρ τοῦ κ. Μερκούρη εἰς ἣν ἀπήντησεν ὁ κ. Δήμαρχος ἐκφράσας τὴν εὐγνωμοσύνην του εἰς τὸν ἐμπορικὸν κόσμον καὶ ὑποσχεθεὶς ὅτι κατὰ τὴν νέαν τετραετίαν θὰ ἐργασθῇ μεθ' ὅλης αὐτοῦ τῆς δυνάμεως ὅπως καταστήσῃ τὰς Ἀθήνας ἀληθῶς ἀνταξίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρωτεύουσαν.

Μετά τινας ἄλλας προπόσεις ἐκηρύχθη ἡ λῆξις τοῦ γεύματος πάντων εὐχηθέντων εἰς τὸν κ. Μερκούρην αἰσίαν καὶ πλήρη δράσεως τὴν σήμερον ἀρχομένην τετραετίαν.

Οἱ συνδαιτυμόνες ἐπανῆλθον τὴν 10 1)2 μ. μ. εἰς Ἀθήνας συνοδεύσαντες τὸν κ. Μερκούρην πεζῇ μέχρι τῆς οἰκίας του.

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΩΝ ΠΥΡΡΙΚΩΝ

Πλὴν τοῦ γεύματος τῶν ἐμπόρων πρὸς τὸν κ. Μερκούρην καὶ ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ ἐπιτυχόντας καὶ ἀποτυχόντας δημοτικοὺς συμβούλους τοῦ κ. Πυρρῆ διωργάνωσε γεῦμα ὑπὲρ τοῦ τελευταίου εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον Κλωναρίδου ἐν Πατησίοις.

Τὴν 7ην ἀκριβῶς ἡ δεξιὰ τοῦ κήπου εὐρεῖα αἴθουσα ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶχε τοποθετηθῇ ἐν σχήματι παμμεγέθους Π ἡ τράπεζα ἐπληρώθη ὀπαδῶν τοῦ κ. Πυρρῆ, οἵτινες ἐν ζητωκραυγαῖς μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ... ροκέταις ὑποδέχονται τὸν κ. Πυρρῆν εἰσερχόμενον καὶ καταλαμβάνοντα τὴν ἀπέναντι τῆς θύρας τιμητικὴν θέσιν.

Ἀμέσως μετὰ τοῦτο περὶ τοὺς 500 φίλοι τοῦ κ. Πυρρῆ παρεκάθησαν εἰς γεῦμα καὶ παρεδόθησαν εἰς μπυροποσίαν διακοπτομένην ἐνίοτε ὑπὸ φωνῶν :

— Πῦρ ! Πῦρ !

Κάποιος θεατὴς περίεργος βλέπων τὸν ἀφθόνως ῥέοντα ζῦθον λέγει γελῶν :

— Μπίρ! Μπίρ!

ΑΙ ΠΡΟΠΟΣΕΙΣ

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια πρῶτος ὁ κ. Ντάσιος ἐκ τῶν ἀποτυχόντων ὑποψηφίων δημοτ. συμβούλων τοῦ κ. Πυρρῆ προσφωνεῖ αὐτὸν δι' ὀλίγων, συνιστῶν εἰς αὐτὸν νὰ ἐμμένῃ εἰς τὴν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἐπικράτησίν του.

Ὁ κ. Πυρρῆς ἀπαντᾷ δι' ὀλίγων εὐχαριστῶν τόσον αὐτόν, ὅσον καὶ τοὺς πανηγυρικῶς διαδηλοῦντας τὰ πρὸς αὐτὸν αἰσθήματά των συμπολίτας του.

Εἶτα ὁ κ. Μιχ. Βόγλης προπίνει ὑπὲρ τοῦ κ. Πυρρῆ δι' ὀλίγων καὶ μετὰ ὀλιγόλογον ἀπάντησιν τοῦ κ. Πυρρῆ προσφωνεῖ αὐτὸν ὁ κ. Καλλισπέρης πλέκων τὸν πανηγυρικὸν τοῦ κόμματος.

Μετ' αὐτὸν ὁ δικηγόρος κ. Σταυρόπουλος δηλοῖ τὸν σκοπὸν τοῦ γεύματος, τὸν ὁποῖον συμπληρώνει ὁ κ. Κ. Οἰκονόμου.

Μετά τινας λόγους τοῦ δικηγόρου κ. Μαστρογιαννοπούλου, προπιόντος ἐκ μέρους ὁμάδος δικηγόρων, ὁ συνταγματάρχης κ. Δούφνας προπίνει ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

Μετ' αὐτὸν ὁ κ. Μηνᾶς Καψάνης λέγει τινὰ ἐκ μέρους ὁμάδος βιομηχάνων καὶ ὁ ἰατρὸς κ. Παπακωνσταντίνου ἢ Παπαηλιοῦ ἐκ μέρους ὁμάδος ἰατρῶν.

Εἶτα ὁ κ. Πυρρῆς ἐγειρόμενος τῆς θέσεως του προπίνει ὑπὲρ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου πλέκων τὸ ἐγκώμιον αὐτοῦ καὶ ἐξυμνῶν τὰς παρεχομένας ὑπὸ τοῦ τύπου ὑπηρεσίας πρός τε τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ ἔθνος.

Τοὺς λόγους τοῦ κ. Πυρρῆ καλύπτουν ζητωκραυγαὶ καὶ ἐπευφημίαι, ὑπὸ τοὺς ἤχους δὲ τῶν ἐγχόρδων ὀργάνων οἱ παριστάμενοι στήνουν τὸν καλαματιανὸν τοῦ ὁποίου ἡγεῖται ὁ κ. Βοϊδῆς Μαυρομιχάλης.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

Περὶ τὴν 10ην οἱ θιασῶται καὶ φίλοι τοῦ κ. Πυρρῆ ἐπέστρεψαν διὰ τῆς ὁδοῦ Πατησίων εἰς τὴν πόλιν καὶ μετὰ μακρὰν παραμονὴν εἰς τὸ παρὰ τὴν Ὁμόνοιαν καφενεῖον τῆς «Γορτυνίας» διελύθησαν.

Πλῆθος ἄπειρον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῇ πλατείᾳ Ὁμονοίας παραμονῆς τῶν Πυρρικῶν περιέργως παρηκολούθει αὐτούς, ἀγνοοῦν τὴν αἰτίαν τῆς συγκεντρώσεως.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ „ΕΜΠΡΟΣ"

ΕΝ ΠΑΣΗ ΩΡΑ

Ἀγγελτήρια μνημοσύνων ἢ νεκρωσίμων, καθὼς καὶ ἄλλαι πρόχειροι τυπογραφικαὶ ἐργασίαι, ἐκτελοῦνται στιγμιαίως εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ "ΕΜΠΡΟΣ„ ἐν πάσῃ ὥρᾳ ἡμέρας τε καὶ νυκτός. Τελειότης ἐργασίας καὶ τιμαὶ μέτριαι.

Η ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Καθὰ μᾶς ἀνηγγέλθη χθὲς τὴν νύκτα περὶ τὴν 11ην νυκτερινὴν ὥραν ὁ Σ. Σκουρόπουλος ἐν εὐθυμίᾳ διατελῶν ἐπετέθη διὰ μαχαίρας κατὰ τοῦ νέου Ν. Σδόνα εὑρισκομένου ἐντὸς τοῦ χοροδιδασκαλείου τοῦ κ. Τζίτζᾶ, ἵνα τὸν φονεύσῃ. Εὐτυχῶς χάρις εἰς τὴν παρέμβασιν ἀρκετῶν παρευρισκομένων ἐν τῷ χοροδιδασκαλείῳ ὁ ἐπιτεθεὶς συνελήφθη καὶ ὡδηγήθη εἰς τὸ 2ον ἀστυνομικὸν τμῆμα.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Πρωτοδικείου κειμένου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀπέναντι τῆς Βουλῆς.

Τὴν 4 καὶ 30 ἀκριβῶς κατέφθασεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Βοκοτόπουλος καὶ ἀμέσως παρουσίᾳ αὐτοῦ, τοῦ εἰσαγγελέως κ. Λυκουρέζου, τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κ. Βισβίζη καὶ ὁλοκλήρου τοῦ δικαστικοῦ σώματος ἤρχισεν ἡ τελετὴ τοῦ ἁγιασμοῦ ψαλέντος ὑπὸ ἑνὸς ἱερέως. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ὑπουργὸς συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἐπεθεώρησεν ὅλα τὰ γραφεῖα καὶ τὰ τμήματα τοῦ Πρωτοδικείου, μεθ' ὃ τὴν 5 καὶ 30 ἀκριβῶς ἀνεχώρησε συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν κ. κ. Βισβίζη καὶ Λυκουρέζου. Ἀπὸ σήμερον πλέον τὸ Πρωτοδικεῖον ἐγκαθίσταται ὁριστικῶς εἰς τὸ νέον αὐτὸ οἴκημα.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΩΝ

ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΧΘΕΣ

ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ ΕΠΙΜΕΝΟΥΝ

Ἡ ἀπεργία τῶν ἐργατῶν ὑποδηματοποιῶν τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς προστεθέντων εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀπεργῶν καὶ νέων ἀκόμη ἐργατῶν.

Ἀπὸ τῆς 9ης πρωινῆς ὥρας ἤρχισαν ὅλοι ἐν σώματι νὰ περιέρχωνται τὰ καταστήματα τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τοὺς κ.κ. καταστηματάρχας τὸ γνωστὸν πρωτόκολλον πρὸς ὑπογραφήν, τὸ ὁποῖον ὅμως πάντες ἠρνοῦντο νὰ ὑπογράψωσιν ἐκτὸς τριῶν τῶν κ. κ. Γαβαθᾶ, Σιδεράκη καὶ Σέγγου, οἵτινες προβλέποντες ζημίας εἰς τὸ ἔργον των ὡς ἐκ τῆς ἀπεργίας ταύτης ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν.

Ἀκολούθως περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐπιτροπὴ ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Σφακιανάκη μετέβη εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας καὶ παρουσιασθεῖσα ἐνώπιον τοῦ κ. Δαμηλάτη, ἐξέθεσεν εἰς αὐτὸν ἐν ἐκτάσει τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν ἀπεργῶν. Ὁ κ. Δαμηλάτης τοὺς συνεβούλευσε νὰ μὴ συνέρχωνται εἰς θορυβώδη συλλαλητήρια, ἀλλ' ἐὰν θέλουν νὰ ἐπιβάλλωσι τὰ αἰτήματά των εἰς τοὺς καταστηματάρχας νὰ προσπαθήσωσι τοῦτο ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου.

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ

Εἰς τὴν μὴ αὔξησιν τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν ἐπιμένουσιν ἰδίως οἱ παρὰ τὸ Δημοπρατήριον ὑποδηματοποιοί, οἵτινες μάλιστα σχετικῶς πρὸς τοὺς ἄλλους συναδέλφους των ἔχουσι τὰ ὀλιγώτερα ἔξοδα.

Κατόπιν ὅλων τούτων, τῆς ἐπιμονῆς δηλαδὴ ἥτις παρατηρεῖται ἀμφοτέρωθεν ἐκ μέ-

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, Δευτέρα 1 'Οκτωβρίου 1907 | ΕΤΟΣ ΚΒ'.—'Αρ. 5024 Τηλέφ. 14 | ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ | ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδὸς Νομισματοκοπείου 7 | 5 Λεπτὰ ἕκαστον φύλλον λεπτὰ 5

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΘΝΙΚΗ ΝΙΚΗ

Η ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ Α. Ὑψ. ὁ Διάδοχος κατέθηκε τὸν θεμέλιον λίθον τῆς Νέας Ἀγχιάλου ἐπὶ τῆς ἀρχαίας Πυράσσου καὶ τῆς Εὐξεινουπόλεως κατὰ συνέχειαν τῆς πόλεως Ἁλμυροῦ, εἶνε μία ἀπὸ τὰς ἐνδοξοτέρας ἡμέρας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐγκατάστασις ἐν Θεσσαλίᾳ μυριάδων ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ἐκ Βουλγαρίας καὶ ἐκ Ρουμανίας ὁμογενῶν προσφύγων, ἡ θεμελίωσις σήμερον καὶ τῆς νέας Φιλιππουπόλεως παρὰ τὴν Λάρισσαν καὶ μετ' οὐ πολὺ πλήθους ἄλλων νέων κωμοπόλεων καὶ χωρίων, εἶνε ἐθνικὸς θρίαμβος μὴ διαφέρων πολὺ τῆς ἀποκτήσεως νέων ἐπαρχιῶν. Ἡ Ἑλλὰς δὲν μεγαλώνει διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων κατ' ἔκτασιν, μεγαλώνει ὅμως κατ' ἔντασιν. Ἡ ἐθνικὴ δύναμις αὐξάνει ὑπὸ ἔποψιν μὲν πολεμικὴν διὰ τῆς μετ' οὐ πολὺ ἀποκτήσεως νέων ταγμάτων γενναίου στρατοῦ ἐξ ἀνδρῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας κλπ. ὑπὸ ἔποψιν δὲ πλουτοπαραγωγικὴν διὰ τῆς μεταβολῆς ἑκατοντάδων χιλιάδων στρεμμάτων γῆς κατὰ τὸ πλεῖστον χέρσους ἢ ἀτελῶς ἐξ ἐλλείψεως βραχιόνων καλλιεργουμένης εἰς γονίμους ἀγρούς, κήπους, μωρεῶνας εἰς πηγὰς πλούτου ἐθνικοῦ.

Τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους καὶ τῆς κοινωνίας διὰ τῶν νέων παραγόντων αὐτῶν θὰ ἀναπτυχθῶσι κατ' ἀναλογίας πολὺ σπουδαιοτέρας τῶν θυσιῶν, εἰς ἃς τὸ ἔθνος ὑποβάλλεται σήμερον, ὅπως θέσῃ τὰς βάσεις τῆς ἐργασίας καὶ τῆς εὐημερείας δεκάδων χιλιάδων ὁμογενῶν. Ἡ πατρὶς ἀμείβει σήμερον αὐτούς, οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦ πατριωτικοῦ σθένους, διὰ τῆς περιφρονήσεως τῶν κινδύνων, εἰς οὓς ἐξέθεσα τὴν ζωήν των καὶ διὰ τῆς θυσίας τῶν περιουσιῶν των ἐτίμησαν καὶ ἐδόξασαν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, ὄντως μαρτυρήσαντες ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἰδέας καὶ γλώσσης, ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς, καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας. Τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς Ἀγχιάλου εἶνε νέον Ἀρκάδιον, διὰ τὸ ὁποῖον ὡς καὶ δι' ἐκεῖνο, θὰ καυχᾶται πάντοτε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τοῦ ὁποίου ἡ ἱστορία γέμει μεγάλων καὶ ἡρωϊκῶν τοιούτων πράξεων κινοῦσα τὸν θαυμασμὸν φίλων καὶ ἐχθρῶν καὶ οὐδὲ θὰ παύσῃ ποτὲ ἀποκτῶσα κατὰ τὰς κρισίμους ἀκριβῶς περιστάσεις νέας πάντοτε ἐνδόξους σελίδας δικαιολογούσας τὴν κατάταξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους μεταξὺ τῶν εὐγενεστέρων τοῦ Κόσμου.

Τὰς νέας πόλεις, τὰ νέα χωρία κατὰ τὸ φαινόμενον μὴ ἀποκτᾷ σήμερον ἡ Ἑλλὰς ἄνευ πολέμου, ἀλλὰ πράγματι προηγήθη [illegible] σμὸς ἐκεῖ παρὰ τὸν Εὔξεινον Πόντον, οὗ τὰς ἀκτὰς οἱ πρόγονοι τῶν νῦν Ἀγχιαλέων καὶ τῶν Σωζουπολιτῶν τῶν Βαρναίων καὶ τῶν Πυργίων, τῶν Μεσημβρινῶν, τῶν Φιλιππουπολιτῶν, τῶν Στενημαχητῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐκεῖ Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων συνῴκισαν καὶ ἐξεπολίτισαν, διέτρεξεν ἐπ' ἐσχάτων μέγιστον κίνδυνον.

Τὸν κίνδυνον νὰ ἐκβουλγαρισθῇ ἐν τῷ πολέμῳ αὐτῷ ὁ Ἑλληνισμὸς ἐκεῖ ἀπέναντι τῆς βίας καὶ τῆς ἁρπαγῆς τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ βιβλιοθηκῶν, τῶν Ἑλληνικῶν ναῶν καὶ μονῶν νικηφόρως ἀντέταξε καὶ ἀντιτάσσει τὸ ἰσχυρότερον τῶν ὅπλων τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, τὴν ἑλληνικὴν ἰδέαν καὶ ἐνίκησεν. Οἱ Βούλγαροι δὲν ἀπέβλεψαν κυρίως εἰς τὴν χύσιν τοῦ αἵματος τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων, οὐδὲ εἰς τὸν σωματικὸν αὐτῶν φόνον, ἀλλ' εἰς πολὺ χεῖρον τούτου εἰς τὴν δηλητηρίασιν τοῦ ἁγνοῦ ἑλληνικοῦ αἵματος, εἰς τὸν φόνον αὐτῆς τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς, εἰς τὴν δολοφονίαν αὐτῆς τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας, εἰς τὸν ἐκβουλγαρισμόν, εἰς τὴν μεγίστην τῶν ἀτιμώσεων.

Τοῦτο κατορθώνοντες οἱ Βούλγαροι θὰ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ Ἕλληνας, μάλιστα εἰς τοὺς ἀλλογλώσσους ἐξ αὐτῶν, οὓς προσπαθοῦσι παντισθενεῖ νὰ ἐκβουλγαρίσωσι, πῶς θεωρεῖτε σεῖς θανάσιμον καὶ ἀτιμωτικὸν ἁμάρτημα νὰ στέλλετε τὰ τέκνα σας εἰς τὰ βουλγαρικὰ σχολεῖα καὶ νὰ προσκυνῆτε εἰς τὰς Βουλγαρικὰς ἐκκλησίας, καὶ διατί τάχα δὲν ἀνέχεσθε νὰ σᾶς βαπτίζωσι καὶ νὰ σᾶς κοινωνῶσι καὶ εὐλογῶσιν οἱ Βούλγαροι ἱερεῖς; Δὲν βλέπετε, θὰ ἔλεγον τότε, ὅτι καὶ αὐτοί, οἱ φανατικώτεροι καὶ οἱ μᾶλλον ὑπερήφανοι Ἕλληνες τῆς Ἀγχιάλου καὶ τῶν ἄλλων παρὰ τὸν Εὔξεινον πόλεων καὶ χωρίων, ἀπελπισθέντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος στέλλουσιν ἤδη τὰ τέκνα των εἰς τὰ βουλγαρικὰ σχολεῖα καὶ ἐκκλησιάζωνται εἰς τοὺς Βουλγαρικοὺς ναούς, ἀναγνωρίσαντες πλέον τὴν Βουλγαρίαν ὡς φιλόστοργον μητέρα καὶ ὡς τὸ μόνον ἔθνος ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξαρτῶσι πλέον τὴν εὐτυχίαν των; Αὐτὸς ἦτο καὶ εἶνε ἐκεῖ ὁ μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Ἑλλήνων πόλεμος.

Οἱ Βούλγαροι ζητοῦσι νὰ κατακτήσωσι τοὺς Ἕλληνας αὐτοὺς ὑποσχόμενοι νὰ ἀφήσωσιν αὐτοὺς ἡσύχους εἰς τὴν γενέτειράν των, νὰ ἐξακολουθῶσι τὴν ἐργασίαν των, νὰ διατηρῶσι τὰς οἰκίας, τοὺς ἀγρούς των, τὰ ἐργαστήριά των, τὰς περιουσίας τὰ κεφάλαιά των, ἀρκεῖ νὰ παραδώσωσι μόνον τὰ σχολεῖα καὶ τὰς ἐκκλησίας των. Δὲν ζητοῦσι, βλέπετε, μεγάλα πράγματα.

Ἐπιτρέπουσιν ἐκεῖ τὴν ἐλευθέραν ὁπωσδήποτε χρῆσιν τῆς περιουσίας των εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν πνευματικὴν αὐτῶν περιουσίαν, τὴν Ἑλληνικὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν ἐθεώρουν καὶ θεωροῦσιν οἱ Βούλγαροι ὡς ἀγαθὸν κατώτερον τῆς ὑλικῆς περιουσίας. Οἱ Βούλγαροι τὴν ὕλην μόνον λατρεύοντες οὐδέποτε ἐνόησαν οὐδὲ εἶνε δυνατὸν νὰ κατανοήσωσι τὴν ἰδέαν. Μὴ ἔχοντες αὐτοὶ τοιαύτην δὲν ἀνέχονται τοὺς Ἕλληνας ὑπερηφανευομένους διὰ τὴν ἀντίθεσιν ταύτην. Καὶ ὡς βλέπει τις καθ' ἑκάστην εἰς τὰς ἐφημερίδας των ἐκπλήσσονται πρὸ τῆς μωρίας τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων, νὰ ἐγκαταλείπωσι εἰς μίαν νύκτα τὰς πόλεις των, τὰ χωρία των, τὰς περιουσίας των, τοὺς καρποὺς πολυχρονίων πόνων καὶ μόχθων καὶ λαμβάνοντες ἐπ' ὤμων τὰ τέκνα των νὰ φεύγωσιν ἀθρόοι εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ οἱ πρὶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐκεῖ εὐποροῦντες νὰ ἔρχωνται ἐδῶ πένητες καὶ νὰ μὴ ζητῶσιν ἀπὸ τὴν μητέρα Ἑλλάδα ἄλλο εἰμὴ μίαν καλύβην καὶ ὀλίγους ἀγροὺς ἵνα κερδίζωσι καὶ μόνον ἔστω τὸν ξηρὸν ἄρτον των, ἀλλὰ νὰ δοξάζωσι τὸν Θεὸν ἐν ἑλληνικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ νὰ ἐκπαιδεύωσι τὰ τέκνα των εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα. Αὐτὸ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἕλληνος, τοῦ μηδὲν λογιζομένου τὴν ὕλην, προκειμένου νὰ χάσῃ τὸ ἐθνικόν του φρόνημα, εἶνε ἀδύνατον νὰ κατανοήσωσιν οἱ Βούλγαροι. Οὕτω ἐν τῷ πολέμῳ αὐτῷ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀντιτάσσεται ἡ ἰδέα πρὸς τὴν ὕλην, οἱ Ἕλληνες νικῶσι καὶ σώζουσιν ὅ,τι πρέπει πρὸ πάντων νὰ σωθῇ καὶ ὅ,τι χανόμενον ἅπαξ οὐδέποτε πλέον ἀνακτᾶται, τὴν ἐθνικὴν τιμήν, τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, τὴν ἰδέαν καὶ χάριν αὐτῆς ἐγκαταλείπουσι τὴν ὕλην τὴν ὁποίαν καὶ χάνοντες δύνανται δι' ἐντίμου ἐργασίας νὰ ἀνακτήσωσι πάλιν αὐτοὶ ἢ τὰ τέκνα των.

Αὐτὸς εἶνε ὁ πόλεμος μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Ἑλλήνων, μεταξὺ ὕλης καὶ ἰδέας. Αὐτὴ εἶνε ἡ νίκη. Καὶ αὐτοῦ τοῦ πολέμου λεία εἶνε αἱ ἱδρυόμεναι ἐν Θεσσαλίᾳ πόλεις καὶ τὰ νέα χωρία. Ἀληθὴς ἐθνικὸς θρίαμβος, ἐπὶ τῷ ὁποίῳ ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔχῃ νὰ ὑπερηφανεύηται, οὐδέποτε ἀποθαρρυνομένη καὶ οὐδέποτε ἀπελπιζομένη. Ἡ Ἑλλὰς θὰ εἶνε πάντοτε τὸ μέγα ἐν Ἀνατολῇ Ἔθνος, ἐφ' ὅσον ἔχει καὶ αἰωνίως θὰ ἔχῃ τέκνα, μὲ τόσῳ μεγάλην καρδίαν, μὲ τόσῳ ὑψηλὰς καὶ εὐγενεῖς ἰδέας, ὅσας ἀπέδειξαν ὅτι ἔχουσιν οἱ καὶ ἀπώτατα τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου ζῶντες Ἕλληνες τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ ὡς εἶχε καὶ θὰ ἔχῃ πάντοτε τοιαύτας ἰδέας πᾶς Ἕλλην, ὅπου γῆς καὶ ἂν εὑρίσκηται.

ΣΠΥΡ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΜΑΣ

Η ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΙΑ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ

— Ὁ σίδηρος διὰ μέσου τῶν αἰώνων.
— Πῶς κατεργάζεται.

(Πέμπτον ἄρθρον τοῦ μηχανικοῦ κυρίου ΑΡ. Φ. ΚΟΥΣΙΔΟΥ)

Δὲν νομίζομεν ἀπὸ σκοποῦ νὰ ἐκθέσωμεν σήμερον ἐν συνόψει τὴν ἱστορίαν τοῦ σιδήρου καὶ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰς μεθόδους κατασκευῆς αὐτοῦ.

Ὁ χρόνος τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ σιδήρου εἶνε ἄγνωστος· τὰ ἀρχαιότατα ἱστορικὰ βιβλία ποιούμενα μνείαν περὶ σιδήρου, φέρουσιν αὐτὸν ὡς παραδοθέντα τοῖς ἀνθρώποις ὑπὸ θεότητός τινος ἢ μυθικοῦ προσώπου, ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ γνῶσις τοῦ σιδήρου εἶνε προϊστορική. Ἐπίκουρος εἰς τὸ ζήτημα ἔρχεται ἡ ἀρχαιολογία, ὡς καὶ ἡ συγκριτικὴ γλωσσολογία.

Τὸ ἀρχαιότερον γνωστὸν τεμάχιον σιδήρου ἀνεκαλύφθη ἐν Αἰγύπτῳ τῷ 1837 ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου Hill μεταξὺ ἁρμῶν τῆς πυραμίδος τοῦ Χέοπος, εὑρίσκεται εἰς τὸ Βρεταννικὸν Μουσεῖον, ἔχει δ' ἡλικίαν 5000 ἐτῶν περίπου.

Οἱ Κινέζοι ἐγνώριζον τὴν ναυτικὴν πυξίδα 2000 ἔτη π. Χ. Οἱ Ἰνδοὶ ἔφθασαν εἰς μεγάλην τελειότητα ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ σιδήρου, ὃν ἐγνώριζον ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων· τὸ Σανσκριτικὸν ὄνομα τοῦ σιδήρου «ayas» ὑπάρχει εἰς πολλὰς ἰνδογερμανικὰς γλώσσας, ἐκ τούτου δὲ συνάγεται, ὅτι ὁ σίδηρος ἦτο γνωστὸς εἰς τοὺς Ἀρείους πρὸ τοῦ ἀπ' ἀλλήλων χωρισμοῦ ἐκ τῶν Ἰμαλαΐων.

Ἔτι καὶ νῦν κινεῖ τὸν θαυμασμὸν ἡ σιδηρᾶ στήλη τοῦ Δελχὶ ὕψους 16 μέτρων καὶ διαμέτρου ἡμίσεως μέτρου, ἥτις καὶ σήμερον μὲ τὰς κολοσσιαίας βοηθητικὰς μηχανάς, ἂν κατεσκευάζετο, θὰ ἐθεωρεῖτο θαῦμα τέχνης.

Οἱ Ἰνδοὶ δὲν διῆλθον χαλκίνην ἐποχήν, ὅπως τὰ πλεῖστα τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Παρὰ τοῖς Ἑβραίοις φέρεται ὁ σίδηρος ἀπ' ἀρχαιοτάτων, ἐχρησιμοποιήθη δ' εἰς μεγάλας ποσότητας κατὰ τὴν οἰκοδόμησιν τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος. Ὁ χάλυψ κατεσκευάζετο παρὰ τοῦ ὁμωνύμου λαοῦ τῶν Χαλύβων, κατοικούντων παρὰ τὴν σημερινὴν Τραπεζοῦντα καὶ Κερασοῦντα.

Παρὰ τοῖς ἡμετέροις προγόνοις μυθολογεῖται, ὅτι ὁ Κάδμος πρῶτος ἐκόμισεν εἰς Θήβας τὴν τέχνην τῆς τήξεως τοῦ σιδήρου. Ὁ Ὅμηρος ὁμιλεῖ ἐκτενῶς περὶ σιδήρου καὶ χάλυβος, ὃν ἀποκαλεῖ κύανον, ἐν ᾧ ὁ Ἡσίοδος καὶ Πίνδαρος ἀποκαλοῦσιν ἀδάμαντα. Ὁ Αἰσχύλος ἀναφέρει περὶ τῶν ἐν Χαλκίδι κατασκευαζομένων τότε ξιφῶν, ὅτι ἐσκληρύνοντο εἰς τὸ ὕδωρ, ὥστε ἦτο γνωστὸν ἡ λεγομένη βαφὴ τοῦ χάλυβος. Ἡ Ἀκαρνανία καὶ ἡ Σπάρτη εἶχον ἐπίσης ἀνεπτυγμένην σιδηροβιομηχανίαν, ἡ δὲ τελευταία ἤδη τῷ 900 π. χ. ἔλαβεν ἐπὶ Λυκούργου σιδηρᾶ νομίσματα. Φίλων ὁ Βυζάντιος κατέλιπε σύγγραμμα περὶ τῆς ἐλαστικότητος καὶ ἀντοχῆς τοῦ σιδήρου τόσον ἐντελές, ὅσον οὐδὲν ἄλλο ἀρχαῖον σύγγραμμα. Ὁ Θεόφραστος ἀναφέρει, ὅτι οἱ Ἕλληνες οὐ μόνον ἐγνώριζον νὰ μεταχειρίζωνται ὀρυκτοὺς ἄνθρακας, πρὸς ἐκκαμίνευσιν τοῦ σιδήρου ἀλλὰ καὶ νὰ κατασκευάζωσι μεταλλουργικὸν κὼκ (διάφορον τοῦ ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ φωταερίου ἐξανθρακώματος).

Ἡ ἐκκαμίνευσις τοῦ σιδήρου διαφέρει κατὰ τοῦτο τῆς τῶν ἄλλων μετάλλων, καθ' ὅτι εἰς ταῦτα μὲν προσέχομεν νὰ τὰ ἐπιτύχωμεν ὅσον ἔνεστι καθαρά, τὸν δὲ σίδηρον χρειαζόμεθα μὲ ὡρισμένην ποσότητα ἄνθρακος ποικίλλουσαν εἰς τὰ διάφορα ἤδη τοῦ σιδήρου, ὡς κατωτέρω θὰ ἴδωμεν. Ὥστε ἡ ἐκκαμίνευσις τοῦ σιδήρου ἔχει τὸν διπλοῦν σκοπόν, ἤτοι πρῶτον μὲν τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὀξυγόνου, μεθ' οὗ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶνε ἡνωμένος ὁ σίδηρος, δηλ. τὴν ἀποξείδωσιν ἢ ἀναγωγὴν τοῦ σιδήρου, ὡς καὶ τὸν χωρισμὸν τῶν ἄλλων οὐσιῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν λεγομένην σκωρίαν, δεύτερον δὲ τὴν προσθήκην εἰς τὸν σίδηρον ὡρισμένης ποσότητος ἄνθρακος.

Ἀμφότερα ταῦτα ἐπιτυγχάνοντο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συγχρόνως καὶ δὴ ἐπὶ ἑστίας συνήθους μὲ πῦρ ἐκ ξυλανθράκων. Ἡ μέθοδος αὐτὴ ἐξηκολούθησε μέχρι τοῦ Μεσαίωνος, ὑπάρχει δ' ἔτι καὶ νῦν ἐν Κορσικῇ λ. χ. Ὁ πρὸς ἀναρρίπισιν ἀὴρ ἐχορηγεῖτο διὰ φυσητῆρος χειροκινήτου, διὰ τοῦτο δὲ αἱ ἐπιτυγχανόμεναι θερμοκρασίαι ἦσαν μικραὶ σχετικῶς, ὁ δὲ σίδηρος δὲν ἐτήκετο ὁλοσχερῶς, ἀλλὰ μετέβαινε μόνον εἰς τὴν πρὸ τῆς τήξεως πυκνόρρευστον κατάστασιν. Ἡ σκωρία ἀπεχωρίζετο βαθμηδόν, δι' ἐπανειλημμένων δὲ θερμάνσεων ἐπετυγχάνετο ἡ ὡρισμένη δόσις ἄνθρακος ἐλάσσων μὲν εἰς τὸν συνήθη σίδηρον μείζων δὲ εἰς τὸν χάλυβα. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐκκαμινεύσεως τοῦ σιδήρου λέγεται ἄμεσος.

Βραδύτερον διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς δυνάμεως τοῦ πίπτοντος ὕδατος κατεσκευάσθησαν ὑδραυλικοὶ φυσητῆρες, δι' ὧν ἐπετεύχθη μείζων θερμοκρασία καὶ συνεπῶς ἡ ὁλοσχερὴς τῆξις τοῦ σιδήρου, εὑρέθη λοιπὸν ὁ χυτοσίδηρος (τὸ μαντέμι) ἄγνωστος κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Ἤρχισε σὺν τῷ χρόνῳ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς νῦν καθολικευθείσης ἐμμέσου κατασκευῆς σιδήρου, καθ' ἣν δηλαδὴ πρῶτον κατασκευάζεται χυτοσίδηρος καὶ ἐκ τούτου διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἄνθρακος κατασκευάζεται σφυρήλατος σίδηρος καὶ χάλυψ. Ὁ Cort ἐφεῦρε τῷ 1784 τὴν ἔμμεσον κατασκευὴν τοῦ συνήθους σφυρηλάτου σιδήρου. Κατόπιν οἱ Bessemer, Thomas, Martin τὴν ἔμμεσον κατασκευὴν τοῦ μαλακοῦ καὶ σκληροῦ χάλυβος. Συγχρόνως ἐχρησιμοποιήθησαν μόλις κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα οἱ λησμονηθέντες γαιάνθρακες, ἐτελειοποιεῖτο δὲ καὶ αὐξάνετο ἡ παραγωγὴ διὰ τῆς ἐφευρέσεως τῆς ἀτμομηχανῆς ὑπὸ τοῦ Newromen καὶ Savery τῷ 1712, ὅτε κατέστη δυνατὴ ἡ κατασκευὴ ἰσχυρῶν ἀνεμιστήρων καὶ φυσητήρων, συνεπῶς δ' ἡ χρῆσις ὑψηλῶν καμίνων αἵτινες βαθμηδὸν ἔφθασαν τὸ σημερινὸν ὕψος των μέχρι 40 μέτρων. Ἡ ἐφεύρεσις τῶν σιδηροδρόμων κατόπιν, ὧν ὁ πρῶτος ἐφηρμόσθη ὑπὸ τοῦ Nixon ἐν τῇ γραμμῇ τοῦ Newcastle τῷ 1812 καὶ ἡ γενίκευσις αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν σιδηρῶν γεφυρῶν, ἤρχισαν νὰ ἀπαιτοῦν κολοσσιαῖα ποσὰ σιδήρου, οὕτω δὲ ἡ σιδηροβιομηχανία ἐλάμβανε βαθμηδὸν μεγίστας διαστάσεις.

Ο ΕΛΛΗΝ ΩΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Αἱ ἀσκήσεις ἀπέδειξαν καὶ ἄλλο τι ἐπίσης μεγάλης σπουδαιότητος: τὴν θαυμασίαν ἀντοχὴν τοῦ Ἕλληνος εἰς τοὺς κόπους. Ἐπὶ καιρὸν πολὺν ἐπανελάμβανον κατὰ κόρον οἱ μεμψίμοιροι καὶ ἀπαισιόδοξοι, ὅτι ὁ Ἕλλην εἶναι ἀνίκανος νὰ ὑποστῇ τὰ βάρη τῆς ἐκστρατείας, ὅτι εἶναι ἄνθρωπος τοῦ ραχατιοῦ, ὅτι εἶναι ἀσθενικὸς καὶ καχεκτικός, ὅτι εἶναι ἔκφυλος· ὅτι εἴμεθα φυλὴ πραγματευτάδων καὶ οὐχὶ στρατιωτῶν.

Καὶ πῶς ἀπήντησεν ὁ Ἕλλην: Τὴν 18 Σεπτεμβρίου ἡ κυανῆ ταξιαρχία ἐξετέλεσε μέχρι μεσημβρίας 24 χιλιόμ. πορείας δώσασα συγχρόνως καὶ μάχην· ἡ δὲ ἐρυθρὰ ταξιαρχία 22 χιλιόμ. μὲ μάχην. Οἱ ἄνδρες ἔφερον πλήρη φόρτον· αἱ ὁδοὶ ἦσαν πλήρεις χαλίκων καὶ σκόνης.

Ὅσοι γνωρίζουν ἀπὸ στρατιωτικὰς πορείας ἂς κρίνουν.

Τὴν 19 Σεπτεμβρίου τὸ 3ον σύνταγμα πεζικοῦ, ἐξετέλεσε σχεδὸν ἄνευ διακοπῆς 20 περίπου χιλιόμετρα καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἔδωσε μάχην· ἐβάδισε καθ' ὅλον τὸ διάστημα ἐπὶ ἀτραπῶν, ὑπὸ καίοντα ἥλιον, τοὺς δὲ ἄνδρας του ἐβασάνιζεν ἡ δίψα.

Τὴν 22 Σεπτεμβρίου, ἡ ἐρυθρὰ Μεραρχία ἐξετέλεσεν πορείαν ἐν συνόλῳ 20 χιλιόμ. καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἔδωσε μάχην ἐπὶ δίωρον περίπου. Ὁ φόρτος τῶν ἀνδρῶν ἦτο πλήρης· ἡ ὁδὸς Μεσογείων ἐφθαρμένη καὶ πλήρης κονιορτοῦ. Καὶ μετὰ τὴν πορείαν ταύτην οἱ ἄνδρες τοῦ 11ου συντάγματος πεζικοῦ ΕΚΑΜΝΟΝ ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ.

Βραδυποροῦντες ὀλίγιστοι, ἀσθενεῖς ὀλίγιστοι, ἡ ζωηρότης καὶ ἡ εὐθυμία δὲν ἔλειψαν.

Αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἄνδρες οἱ σωματικῶς καὶ ἠθικῶς ἔκφυλοι, οἱ ἀνίκανοι νὰ ὑποστῶσι κόπους, ἐκ τῶν ὁποίων οὔτε τὸ τέταρτον δὲν θὰ προσήρχετο εἰς κατάταξιν!

Διότι, μὴ τὰ λησμονῶμεν, αὐτὰ ἐκοπανίζοντο ἐπὶ μῆνας ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας τῶν Ἀθηνῶν.

Δὲν εἶναι δὲ ἰδική μας μόνον ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς ἀντοχῆς τῶν ἐφέδρων. Γνωρίζομεν ὅτι οἱ παρακολουθήσαντες στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι ἐξέφρασαν πολλάκις τὸν θαυμασμόν των· ὄχι βέβαια διότι δὲν εἶδον εἰς τοὺς στρατούς των ὅμοια ἀποτελέσματα· ἴσως εἶδον καὶ ἀνώτερα· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι οὐδόλως ἐπερίμεναν νὰ ἴδουν εἰς τὸν στρατόν μας ὅ,τι εἶδον. Εἷς ἐκ τούτων ζωηρότερος τῶν ἄλλων διηγούμενος ἐνθουσιωδῶς τὰς ἐντυπώσεις του εἰς ἕνα τῶν ἡμετέρων καὶ βλέπων αὐτὸν ἐφεκτικὸν τῷ ἀνέκραξε μετὰ δυσφορίας: «μὴ εἶσθε μεμψίμοιροι, διαρκῶς μεμψίμοιροι, ἔχετε ἄδικον, τί θέλετε ἐπὶ τέλους νὰ ἴδητε;»

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΧΙΑΛΟΝ

Ὁ δήμαρχος Βόλου, ὁ μέχρι τοῦδε, ὁ παλαιὸς ἀθλητὴς τῶν γραμμάτων καὶ τῆς πολιτικῆς, ὁ διακεκριμένος ἐπιστήμων καὶ συγγραφεὺς ὁ κ. Ν. Γεωργιάδης, ἦτο ὁ προωρισμένος διὰ νὰ ἐξάρῃ τὸ γεγονὸς τῆς ἱδρύσεως τῆς «Νέας Ἀγχιάλου». Δὲν ἔχομεν παρὰ περίληψιν τοῦ λόγου του. Ἀλλ' αὐτὸς εἶνε ὄχι λόγος ἀλλὰ μουσική. Μουσικὴ βαθεῖα, ὑψηλή, μεταφέρουσα τὸν ἄνθρωπον καὶ ἰδίως τὸν Ἕλληνα εἰς ὕψη ἰδεώδη, ἐκεῖ ὅπου πράγματι φωσφορίζουν ἡ ἱστορία του, αἱ παραδόσεις του, τὸ ἀθάνατον πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἕνας Γεωργιάδης ἐχρειάζετο διὰ νὰ δώσῃ τὴν ζωγραφιὰ τῆς μεγάλης αὐτῆς τελετῆς, νὰ τανύσῃ τὴν λύρα του καὶ νὰ ψάλῃ τὸ αἰώνιον καὶ ἀθάνατον ὄνομα τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, νὰ χρωματίσῃ μίαν σελίδα πολυσήμαντον τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ μὲ τὸ ἔνδοξον μαρτύριόν του, τὸν φωτοστέφανόν του καὶ τὸ ἀνίκητον ἰδανικόν του. Οἱ Ἀγχιαλῖται παλινοστοῦντες εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν οἱ προπάτορες των ἀφῆκαν πρὸ χιλιάδων ἐτῶν μετὰ τῶν Σεβαστουπολιτῶν, τῶν Φιλιππουπολιτῶν, τῶν Στενημαχητῶν, τῶν Καβακλιωτῶν, τῶν Βαρναίων, τῶν Βοδενιωτῶν καὶ λοιπῶν ὁμογενῶν, χαράσσουν μὲ ἀνεξίτηλα φωτεινὰ ἴχνη μίαν ὡραίαν καὶ ἐξαιρετικὴν ἐθνικὴν ἐποποιΐαν, μίαν τραγικὴν ἀλλὰ καὶ ἔνδοξον διὰ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα περιπέτειαν. Ἀλλὰ πολὺ ὡραιοτέρα ἀπὸ ὅτι ἡμεῖς σχολιάζωμεν τὰ εἶπεν ὁ ἐμπνευσμένος ῥήτωρ, ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου οἱ χρόνοι δὲν ἀφήρεσαν οὔτε κεραίαν ἀπὸ σφρῖγος νεανικόν, καὶ ἀπὸ οἶστρον ποιητικόν, καὶ ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν ζῶσαν εἰκόνα τοῦ Ἑλληνικοῦ φοίνικος, τοῦ ἀνεσπέρου καὶ ἀφθάρτου Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Οἱ πρόσφυγές μας ἂς πάρουν ἀπὸ ἕνα ἀντίτυπον αὐτοῦ τοῦ ᾄσματος, αὐτοῦ τοῦ εὐαγγελίου, αὐτοῦ τῆς ἐθνικῆς μελῳδίας τοῦ Γεωργιάδου καὶ ἂς φυλάττουν αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα των ὡς αὐτὴν τὴν φωνήν, τὴν συμβουλὴν καὶ τὴν εὐχὴν τῆς πατρίδος τοῦ ἔθνους μας. Λαὸς ὁ ὁποῖος θὰ ἐμπνέεται ἀπὸ αὐτὰς τὰς μεγάλας ἰδέας καὶ τὰ μεγαλόφρονα αἰσθήματα, δύναται δικαίως νὰ ὀνομάζεται Ἑλληνικὸς καὶ νὰ ἔχῃ πεποίθησιν ἀκλόνητον καὶ εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον του. Οἱ βάρβαροι ἔδωκαν τὴν εὐκαιρίαν διὰ ν' ἀναβλύσουν τὰ ἀθάνατα νάματα τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς ψυχῆς.

ΚΑΝΕΝΑ ΜΕΡΟΣ ΤΟΣΟΝ ΑΚΡΙΒΟ, ΟΣΟΝ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ

Εἴδατε χθὲς τὴν ἐπιστολήν μας περὶ φθηνίας τοῦ βίου εἰς τὸ Βερολῖνον. Εἶναι εἰς αὐτὰ μερικὰ κονδύλια σχεδὸν ὅμοια μὲ τὰ ἰδικά μας. Ἀλλὰ πολλὰ ἄλλα τὰ ζηλεύουμε οἱ δυστυχεῖς. Καὶ πρῶτον καὶ κύριον τὰ ροῦχα. Κάποιος Ἕλλην ποῦ εἶχε χρόνια νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς ἰδῇ, μᾶς ηὗρε κουρελιάρηδες. Ἀλλὰ τί ἤθελε νὰ κάνουμε ὅταν εἰς τὸ Βερολῖνο μὲ 35 δραχ. ἔχετε μίαν ἐνδυμασίαν καὶ ἐδῶ θέλουμε 45 δραχ. μόνον διὰ ραπτικὰ τοὐλάχιστον; Εἴδατε τί στοιχίζει ἕνα ἐπανωφόρι καλὸ ἀνδρικὸ εἰς τὸ Βερολῖνον. Φρίξατε μέχρις ὀστέων, ὦ δυστυχεῖς Ἕλληνες! Μόνον 15 δραχμὰς ἐκεῖ. Τοὐλάχιστον 70 ἐδῶ ἕτοιμο. Τοὐλάχιστον 90 παραγγελμένον. Πῶς θέλετε λοιπὸν νὰ εἴμεθα καὶ καλοενδεδυμένοι; Καὶ τὰ γυναικεῖα; Ὦ ταλαίπωρον γένος τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν ποῦ τρῶτε τὴν μισὴ ζωή σας γιὰ ἕνα ροῦχο καὶ σᾶς γδαίρουν μὲ ἑξηντάραις, μὲ ἑκατοστάραις! Οἱ δὲ καταδικασμένοι πληρωταὶ τῶν πῶς νὰ μὴ γεροῦν γλήγορα καὶ νὰ καμπουργιάζουν; Ἡ Γερμανίδα μὲ 15 δρ. ἔχει τὴν ἐνδυμασία της. Μὲ 10 ὡραῖο ἐπανωφόρι. Μὲ 5 ἕνα καπέλλο. Καὶ μὲ μόνον 1.50 τὰ γάντια της! Ποιὸς ἀπὸ μᾶς δὲν θὰ ἦτο κοκορευμένος μὲ τέτοια φθήνια;

Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῶν οἱ Βερολινέζοι ἔχουν καὶ φαγώσιμα πολλὰ εὐθηνώτατα. Τὰ αὐγὰ 5 ἐκεῖ, ἐδῶ δὲ 10 λεπ. Τὰ σωστὰ αὐγὰ 20 λεπτά, φρέσκα! Καὶ ὅμως χειμῶνας διαρκὴς εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ καλοκαῖρι παντοτεινὸ ἐδῶ! Ἔχουν τὴν ζάχαρι 80 λεπτά, τὸ πετρέλαιο 70 λεπτά, τὴν πατάτα 10 λεπτά.

Ὥστε κάμνοντες γενικὸν λογαριασμὸν εὑρίσκομεν ὅτι εἴμεθα ἀκριβώτεροι τῶν Βερολινέζων, χωρὶς νὰ λησμονοῦμεν ὅτι εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Γερμανίας ἡ φθήνια τῶν τροφίμων ἰδίως εἶνε πολὺ μεγαλητέρα.

Μὲ ἄλλους λόγους ψάχνουμε καὶ δὲν εὑρίσκουμε κανὲν μέρος τοῦ κόσμου τόσο ἀκριβό, τόσο δυστυχισμένο ὅσον τὸ δικό μας!

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΥ

Δὲν μᾶς ἐφάνησαν πολὺ ἐνθαρρυντικαὶ αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Ρισερὸλ διὰ τὴν στερεότητα τῆς γεφύρας τοῦ Γοργοποτάμου. Ὁ κ. Ρισερὸλ ἀντὶ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀσφαλείας τῆς γεφύρας καὶ νὰ διαλύσῃ πάντα φόβον περὶ ἐνδεχομένων κινδύνων, ἐπροσπάθησε μᾶλλον νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν κινδύνων τούτων αὐξάνων τὰ κέρδη τῆς ἑταιρίας δι' ἀσφαλίστρων πληρωνομένων ἐπ' ἄπειρον ὑπὸ τῶν ἐπιβατῶν διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀναμενομένων θυμάτων τῆς γεφύρας!

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰ ἀσφάλιστρα, εὑρίσκομεν τὴν πρότασιν μᾶλλον ἀστείαν. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις αἱ ἑταιρεῖαι δὲν πληρώνουν ἀσφάλιστρα, ἀλλὰ παχυτάτας ἀποζημιώσεις. Ἀλλὰ οὐδὲ περὶ αὐτῶν πρόκειται. Πρόκειται περὶ τῆς ζωῆς ἀνθρώπων, πολλῶν ἀνθρώπων, ἥτις δὲν ἐξαγοράζεται μὲ χρήματα.

Καὶ διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι πρὸ παντὸς πρέπει νὰ ἐξετασθῇ αὐθεντικῶς ὑπὸ ἐπιτροπῆς εἰδικῶν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ξένων μηχανικῶν, ἡ στερεότης τῆς γεφύρας καὶ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ διὰ πάσης θυσίας ἀποτροπὴ παντὸς κινδύνου.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΙΣΩΣ

Προχθὲς εἰς τὸ Δημοτικὸ Θέατρο ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ ἕνα καινούργιο μελόδραμα Ἕλληνος συνθέτου, μὲ μουσικὴ κάπως Ἑλληνική, καὶ Ἑλληνικὸ λιμπρέττο. Ἦτο μία περίστασις ποῦ ἐνομίζαμε πῶς θὰ χαλοῦσε ὁ κόσμος. Ὅλοι λυπούμεθα πῶς δὲν ἔχουμε κι' ἐμεῖς δική μας μουσική, δική μας ἁρμονία, δική μας μελόδραμα, βγαλμένα ἀπ' τὴ δική μας ψυχή, ἀπ' τὴ δική μας χαρά, ἀπ' τὴ δική μας λύπη, ἀπ' τῶν δικῶν μας νερῶν τὸ κελάρυσμα, ἀπὸ τῶν δικῶν μας βουνῶν τὸν ἀντίλαλο, ἀπ' τῶν δικῶν μας δένδρων τὸ ψιθύρισμα.

*

Δὲν νοιώθω κουκοῦτσι ἀπὸ μουσική. Εἶνε μία γλῶσσα ποῦ δὲν ἔμαθα ποτὲ τὴν ἀλφαβήττα της. Δὲν ξέρω, λοιπόν, νὰ σᾶς εἰπῶ τί ἔγραψε ὁ Σακελλαρίδης. Ἂν ἐπέτυχε ἢ ἀπέτυχε. Ξέρω ὅμως νὰ εἰπῶ ὅτι ἔχουμε ἀνάγκη πολλῶν Σακελλαρίδηδων, γιὰ νὰ κάμουν τὰ βιολιά τους νὰ μᾶς μιλοῦν Ἑλληνικὰ γιὰ τῆς λύπαις μας, γιὰ τῆς χαραῖς μας, γιὰ τῆς ἐλπίδες μας, γιὰ τοὺς πόθους μας.

Ἕνας χωρικὸς μιὰ φορὰ ἐμπῆκε στὴν ἐκκλησία ἑνὸς ἀλλουνοῦ χωριοῦ ὅπου ἕνας ἱεροκήρυξ μ' ἕνα θαυμάσιο λόγο ἔκανε ὅλους τοὺς χωρικοὺς νὰ κλαῖνε. Μόνο ὁ δικός μας δὲν ἐσυγκινήθηκε. Τὸν ἐρώτησε τότε ἕνας:—Πῶς δὲ σοῦ ἔκανε ἐσένα ἐντύπωσι;—Ὄχι, εἶπε· ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ... ἄλλη ἐνορία!...

Ἀπὸ ἄλλη ἐνορία εἴμαστε κι' ἐμεῖς ὅταν ἀκοῦμε Βάγνερ, Μόζαρτ, Μέντελσον, Μπετόβεν καὶ λοιπούς. Καταπλησσόμεθα, μὰ δὲν αἰσθανόμεθα. Ὄχι μόνον ἐμεῖς οἱ κοινοὶ θνητοί, ἀλλὰ καὶ—μὰ τὸν Ὀρφέα!—ἁπαξάπαντες οἱ σπουδασμένοι καὶ ἡ σπουδασμένες τῶν δύο Ὠδείων μας!...

Κι' ἐδῶ ἤθελα νὰ καταλήξω. Εἶνε χιλιάδες ἐδῶ πιανίστες καὶ πιανίστρες καὶ βιολίσταις καὶ βιολαντσελίστες καὶ μπουρμπουληθίστρες, ποῦ παίζουν ἀπέξω καὶ ἀνακατωτὰ ὅλους τοὺς μαέστρους τῆς Βιέννης καὶ ὅλων τῶν Γερμανικῶν κονσερβατορίων, ἀπὸ συνήθεια, ἀπὸ μόδα, ἀπὸ μαϊμουδισμό. Εἶνε κάπως φυσικὸ αὐτό. Μουσικῶς εἴμεθα ἄψυχοι. Καὶ ὅταν δὲν ἔχουμε ψυχὴ μέσα μας δὲν παραλλάζουμε ἀπὸ τὰ ὀργανέττα ποῦ γυρίζουν καὶ παίζουν στοὺς δρόμους μὲ μεγαλείτερη μάλιστα ἀκρίβεια ἀπὸ πολλοὺς καθηγητάς.

*

Ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ ὅτι ἕνα τέτοιο, τόσο πολὺ σπουδαῖο γεγονός, δὲν ἐσυγκίνησε τὰς χιλιάδας τῶν ἐνσωμάτων ὀργανέττων τῆς πρωτευούσης, νὰ τρέξουν νὰ ἰδοῦν τί λογῆς μουσικὸς εἶνε κι' αὐτὸς ὁ Σακελλαρίδης, μήπως εἶνε αὐτὸς ὁ ἀναμενόμενος Μουσικὸς Μεσσίας, ἢ δὲν εἶνε τίποτε κι' αὐτὸς καὶ πρέπει νὰ περιμένουμε ἀκόμη, ἐμεῖς οἱ Ἑβραῖοι τῆς Μουσικῆς!..

ΤΙΜ. ΣΤΑΘ.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ

μετεφέρθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νομισματοκοπείου ἀριθ. 7, ὅπου ἦσαν μέχρι τοῦδε τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑστίας».

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΤΕΛΕΤΗ

(ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ)

ΒΟΛΟΣ, 30 Σεπτεμβρίου.—Ἀπὸ πρωίας ἀσυνήθης κίνησις παρατηρεῖται ἀνὰ τὴν πόλιν.

Πλῆθος κόσμου κατακλύζει τὴν παραλίαν, ἐπιβιβάζεται ἀτμοπλοίων διὰ τὸν Ἁλμυρόν.

Ἡ μεταφορὰ γίνεται διὰ τῶν ἀτμοπλοίων «Καφηρεύς», «Ἁγ. Σπυρίδωνος» καὶ «Πρίγκηπος Γεωργίου».

Ἡ ὄψις τοῦ λιμένος μὲ τὰ σημαιοστόλιστα ἀτμόπλοια παρουσιάζει ἔξοχον θέαμα.

— Ἡ ἀναχώρησις τῶν ἐπισήμων.

Τὴν 9ην πρωΐαν ἀναχωρεῖ πρώτη δι' Ἁλμυρὸν ἡ ἀτμοτελωνὶς «Σῦρος» στενάζουσα ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐπιβατῶν.

Ἐπὶ αὐτῆς ἐπιβαίνουν αἱ τοπικαὶ ἀρχαί, οἱ ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀνδρεάδης, αἱ δεσποινίδες Καρτάλη καὶ Γάτσου, πολλαὶ ἄλλαι οἰκογένειαι τοῦ Βόλου καὶ οἱ δημοσιογράφοι.

Μετὰ τὴν «Σῦρον», ἐκκινᾷ ἡ «Σφακτηρία» φέρουσα τὸν Διάδοχον, τὸν Πρίγκηπα Ἀνδρέαν, τοὺς Ὑπουργούς, τοὺς ὑπασπιστάς, τοὺς βουλευτάς, Βόλου, τὸν Νομάρχην Μαγνησίας τούς, Δημάρχους Παγασῶν καὶ Βόλου καὶ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν.

Τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Θύελλα» ἀκολουθεῖ ὡς τιμητικὴ συνοδεία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΛΜΥΡΟΝ

ΑΛΜΥΡΟΣ, 30 Σεπτεμβρίου. — Ἡ «Σφακτηρία» ἔφθασε ἐνταῦθα τὴν 10 περίπου.

Ἡ ἀποβίβασις τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων ἐγένετο τὴν 10 καὶ 1/2. Πλῆθος κόσμου εἰς τὴν προκυμαίαν τοὺς ὑπεδέχθη ἐνθουσιωδῶς.

— Ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου

Ἐντεῦθεν οἱ ἐπίσημοι συνοδευόμενοι ὑπὸ ἀπείρου πλήθους κατηυθύνθησαν εἰς τὴν νέαν Ἀγχίαλον ὅπου ἐγένετο ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου.

Ἐν ἀρχῇ ἐψάλη ἐπιβλητικωτάτη καὶ μεγαλοπρεπέστατα, χοροστατοῦντος τοῦ Σ. Μητροπολίτου ἁγιασμός, μεθ' ὃ ὁ Διάδοχος κατελθὼν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθεῖσαν τάφρον κατέθεσε τὸν θεμέλιον λίθον. Ἡ σκηνὴ εἶνε συγκινητικωτάτη. Πολλοὶ δακρύζουν.

Μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ λίθου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν λέγει τὰ ἑξῆς:

— Ὁ λόγος τοῦ Μητροπολίτου.

Ἀδελφοὶ Ἀγχιαλῖται, ἡ καρδία μας σήμερον σκιρτᾷ ἐκ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ἐπὶ τῇ θεμελιώσει, τῆς ποθητῆς νέας πόλεως. Εὐγνωμοσύνην πρέπει νὰ ὀφείλωμεν πρὸς τὸν Διάδοχον τὸν λαμπρύναντα τὴν ἑορτὴν διὰ τῆς παρουσίας του προσδώσασα τὸν προσήκοντα Ἐθνικὸν χαρακτῆρα διὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου.

Ἡ Νέα Ἀγχίαλος ἔχει τὰ πρωτεῖα ἐν ὅλῃ τῇ ἱστορίᾳ διὰ τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου διὰ Βασιλικῆς χειρὸς ὅπως οἱ Ἀγχιαλῖται ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ εἶνε οἱ πρῶτοι ἥρωες καὶ τὰ θύματα τῆς ἑλληνικῆς ἑνώσεως καὶ τῆς ἰδέας τῆς ἐκκλησίας. Ἔπρεπε νὰ παρίσταται ἐκεῖνος ὁ Μητροπολίτης Βασίλειος ἵνα φωνήσῃ τί ὑπεφέρατε τί ἐθυσιάσατε ἵνα ἱστορήσῃ τὰ τρόπαια τῆς ἡρωϊκῆς Ἀγχιάλου.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ καρδία τοῦ Ἔθνους στρέφεται πρὸς Ὑμᾶς. Σᾶς συγχαίρει, συναγαλλιᾷ, συνευγνωμονεῖ. Εὔχεται ἵνα ὁ πανάγαθος Θεὸς διατηρήσῃ ὑγιεῖς καὶ καταστήσῃ Ὑμᾶς εὐτυχεστέρους, πραγματοποιήσῃ δὲ τὸ μεγάλον Σας ὄνειρον.

Ζήτω ὁ Βασιλεύς.
Ζήτω ὁ Διάδοχος.
Ζήτω τὸ Ἔθνος.

— Ὁ λόγος τοῦ κ. Σιμοπούλου

Μετὰ τὴν συγκινητικωτάτην καὶ θερμοτάτην προσλαλιὰν τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου, ἄρχεται ὁ κ. Σιμόπουλος ὡς ἑξῆς· Ὑπολαμβάνω καθῆκον ἐπιβαλλόμενον εἰς ἐμὲ ὡς μέλος τῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴ παρέλθω ἐν σιγῇ πρὸ τῆς ἐθνικῆς ταύτης καὶ βαρυσημάντου τελετῆς. Τὰ τελούμενα σήμερον ἐγκαίνια τῆς Νέας Ἀγχιάλου καὶ τῆς Εὐξεινουπόλεως ἐγείρουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ παντὸς Ἕλληνος αἴσθημα βαθυτάτης συγκινήσεως. Ἡ σημερινὴ συγκίνησις εἶνε ἐνδεικτικὴ τῆς χαρᾶς, ἣν αἰσθάνεται πᾶσα φιλόστοργος μήτηρ, ἐπὶ τῇ ἐπαρκείᾳ αὐτῆς πρὸς περίθαλψιν πάσχοντος τέκνου της. Προηγήθησαν ὅμως συγκινήσεις, αἵτινες συνετάραξαν τὰς καρδίας πάντων τῶν εὐαισθήτων καὶ πεπολιτισμένων ἀνθρώπων καὶ αἵτινες ἦσαν ἐνδεικτικαὶ βαθυτάτου ψυχικοῦ ἄλγους, προξενηθέντος ἐξ ἀπανθρώπων βανδαλικῶν καὶ ἐγκληματικῶν ἐπιθέσεων κατὰ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν. Ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία Ἑλληνικωτάτη ἦν χώρα καὶ πρὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς ἀσπασθέντες τὸ ὀρθόδοξον θρήσκευμα ἐκ τῶν πρώτων τῆς Ἀνατολῆς λαῶν, διετήρησαν ἐπὶ σειρὰν αἰώνων τὸν Ἑλληνικὸν αὐτὸν ἐθνισμόν, τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θρησκείαν αὐτῶν.

Ἡ δὲ περὶ ἧς σήμερον πρόκειται Ἀγχίαλος ἤκμαζεν ἀπὸ τοῦ πέμπτου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος ὡς ἐμπορικὴ ἀποικία τῆς Ἀσυγείτονος Ἀπολλωνίας ἢ τῆς Σωζοπόλεως, τιμηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων Τραϊανοῦ (100 μ. χ. ἔτη) ἀπονείμαντος αὐτῇ τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ πρὸς τῷ ἀρχαίῳ αὐτῆς ὀνόματι καὶ τὸ οἰκογενειακὸν αὐτοῦ «Οὐλπία ἢ Οὐλπιανή».

Τὴν Ἀγχίαλον ηὐλαβήθη καὶ ὁ κατὰ τὸ 582 μ. χ. εἰσβαλὼν εἰς τὴν Θρᾴκην Χαγάνος τῶν Ἀβάρων εἴτε ἐξ εὐγνωμοσύνης, ὡς αὐτὸς ἔλεγεν, εἴτε μᾶλλον ἐξ ἀδυναμίας. Ἡ Ἀγχίαλος ὑπῆρξε τὸ πολεμικὸν ὁρμητήριον τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας κατὰ τῶν ἀπὸ τοῦ Βορρᾶ τὰς ἐπιδρομὰς ποιουμένων βαρβάρων. Ἡ Ἀγχίαλος ἐπί τε τῆς Φραγκοκρατίας καὶ ἐπὶ τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας διετήρησεν ἀλώβητα τὴν εὐγενῆ αὐτῆς ἐθνότητα καὶ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις.

Οἱ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ Ἑλληνικοὶ πληθυσμοί, καίτοι διετέλουν ὑπὸ ἀλλόθρησκον κυριαρχίαν, διετήρουν οὐχ ἧττον ἀρτίας τὰς προνομίας καὶ ἐθνότητας, τῆς γλώσσας καὶ τῆς θρησκείας μέχρι τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1885, καθ' ἣν ἡ Βουλγαρία παραβιάζουσα τὴν Βερολίνειον Συνθήκην ἥρπασε διὰ τολμηροῦ πραξικοπήματος τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν. Ἔκτοτε ἡ κυριαρχήσασα φυλὴ ἐκήρυξεν ἀμείλικτον πόλεμον κατὰ παντὸς ὅ,τι Ἑλληνικὸν ἐν ταῖς ὑπ' αὐτῆς διὰ τοῦ πραξικοπήματος καταληφθείσης χώραις.

Κατ' ἀρχὰς ἐπελάβετο ὑπούλων ἐνεργειῶν καὶ προσπαθειῶν, ὅπως ἐξαναγκάσῃ τοὺς Ἑλληνικοὺς λαοὺς τῶν χωρῶν τούτων ν' ἀπαρνηθῶσιν, ὅ,τι ἀνῆκεν εἰς τὴν δικαιοῦχον τῶν Ἑλλήνων φυλήν, ν' ἀπαρνηθῶσι τουτέστι τὴν ἑαυτῶν εὐγένειαν, τὴν μητρικὴν αὐτῶν γλῶσσαν, καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτῶν διοίκησιν. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ εὐγενεῖς οὗτοι λαοὶ ἐπιμόνως ἀπέστερξαν εἰς πᾶσαν μεταβολήν, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Κρούμου ἀπεφάσισαν κατὰ τὰ ἔνστικτα τῆς ἀγρίας αὐτῶν φυλῆς νὰ προβῶσιν εἰς τὰ ἔσχατα κακουργήματα. Στίφη ἄγρια αὐτοῦ ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν Ἀρχῶν ἐπετέθησαν τὸ πρῶτον, ἀρχομένου τοῦ Ἰουνίου 1906, δι' ἀνηκούστων ὕβρεων κατὰ τοῦ Μητροπολίτου Βάρνης Θεοφίλου. Ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν κατὰ προδιαγεγραμμένον σχέδιον ἄγριοι, ἀπαίσχυντοι καὶ ἀποτρόπαιοι σκηναὶ ἐγένοντο ἐν Βάρνῃ, ἐν Φιλιππουπόλει, ἐν Πύργῳ, ἐν Στενημάχῳ καὶ ἀλλαχοῦ. Κατελήφθησαν διηρπάγησαν καὶ ἐλεηλατήθησαν Ἑλληνικοὶ ναοί, μοναί, σχολεῖα, βιβλιοθῆκαι καὶ ἄλλα ἰδιωτικὰ ἱδρύματα. Ἀρχομένου δὲ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1906 οἱ ἄγριοι ἐπιδρομεῖς ἐπέβαλον χεῖρα καὶ ἐπὶ τῆς ὡραίας Ἀγχιάλου, πυρπολήσαντες αὐτήν. Πλεῖστα γυναικόπαιδα εὗρον φρικτὸν θάνατον ὑπὸ τὰς φλόγας τοῦ πυρὸς καὶ ὑπὸ τὰς σφαίρας ἀνάνδρων κακούργων, ὁ δὲ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης αὐτῆς Βασίλειος, πολλοὶ ἱερεῖς καὶ πολλοὶ πρόκριτοι τῆς πόλεως ταύτης δίκην κακούργων ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φυλακάς. Ἡ Βουλγαρικὴ θηριωδία μετέτρεψεν εἰς σωροὺς ἐρειπίων καὶ εἰς τέφραν τὴν ὡραίαν Ἀγχίαλον.

Οὕτως ἡ Ἀγχίαλος ἐν μέσῳ βαθυτάτης γενικῆς εἰρήνης ἱσταμένου τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἔπεσε φεῦ! ἀγωνιζομένη ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθνισμοῦ της, ἔπεσεν ἀγωνιζομένη ἐναμίλλως πρὸς τὸ Σοῦλι (1803) πρὸς τὴν Πάργαν (1819), πρὸς τὰ Ψαρὰ (1824) καὶ πρὸς τὸ τρισένδοξον Μεσολόγγιον.

Μετὰ τὰς καταστροφὰς καὶ τὸν ἀμείλικτον διωγμὸν τῆς κυριαρχούσης φυλῆς ἀπέβαινε πλέον ἀδύνατος ἡ ἐν τῇ γενετείρᾳ γῇ περαιτέρω διαμονὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Μία δὲ καὶ μόνη ἐνδεικνύετο εἰς αὐτὴν διέξοδος, ἡ καταφυγὴ αὐτῶν εἰς τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν Βασίλειον, τὴν μητέρα σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ. Δεκάδες χιλιάδων ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παίδων κατέφυγον εἰς ἡμᾶς ὅπως εὕρωσι παρηγορίαν, ἀνακούφισιν ἀπὸ τῶν δεινῶν καὶ περίθαλψιν. Ἡ Βασιλεία, ἡ Κυβέρνησις, ἡ Βουλή, πᾶσαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις καὶ πάντες οἱ ἁπανταχοῦ γῆς οἰκοῦντες Ἕλληνες ἔσπευσαν νὰ ἀποδεχθῶσι φιλοστόργως τοὺς πρὸς ἡμᾶς καταφυγόντας γνησίους Ἕλληνας καὶ νὰ παράσχωσιν εἰς αὐτοὺς στέγην καὶ ἄρτον. Τὸ δὲ Κράτος ἐσκέφθη ἀμέσως, ὡς ὤφειλε, νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν μόνιμον ἐν Ἑλλάδι ἀποκατάστασιν τῶν πολυπαθῶν τούτων Ἑλλήνων προσφύγων.

Προκειμένου περὶ μονίμου ἀποκαταστάσεως τὰ βλέμματα αὐτῶν οἱ ὁμογενεῖς πρόσφυγες ἔστρεψαν πρὸς τὴν Θεσσαλίαν, οὐ μόνον διότι ἐν Θεσσαλίᾳ εὕρηνται γαῖαι παρέχουσαι εἰς αὐτοὺς στάδιον ἐργασίας ἀλλὰ καὶ διότι οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ οἰκοῦντες συμπολῖται ἡμῶν ἐξ ὑπαρχῆς ἐξεδήλωσαν τὰς ἑαυτῶν πρὸς τοὺς πρόσφυγας συμπαθείας καὶ τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν νὰ συμβιώσωσι μετ' αὐτῶν.

Δεῖγμα τῶν τοιούτων διαθέσεων τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἡμετέρων συμπολιτῶν ὑπῆρξε, πλὴν τῶν ἄλλων, ἡ γενναιοδωρία τῆς κοινότητος Ἁλμυροῦ, παραχωρησάσης τὰ ἀναγκαῖα γήπεδα πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν ἐκ Πύργου, Βάρνης, Σωζουπόλεως κλπ. προσφύγων πανταχοῦ δ' ὅπου ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπεχειρήθη ἐγκατάστασις τῶν ὁμογενῶν προσφύγων ζωηρὰ ἐξεδηλώθη συμπάθεια τῶν ἐγχωρίων πρὸς τὴν μετ' αὐτῶν συμβίωσιν.

Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος δὲν δύναται

νὰ λησμονήσῃ, ὃν ἔχει προορισμὸν, νὰ παρέχῃ τουτέστι πᾶσαν ἐφεκτὴν συνδρομὴν καὶ περίθαλψιν πρὸς τοὺς ἐκτὸς τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου οἰκοῦντας Ἕλληνας. Κατ' ἀκολουθίαν ἄνευ ἐνδοιασμῶν προέβη εἰς πᾶσαν θυσίαν ἐπιτρεπομένην ἐκ τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, πρὸς μόνιμον ἀποκατάστασιν τῶν ὁμογενῶν προσφύγων.

Μὴ ἐπαρκούντων τῶν ἠγορασμένων παρ' αὐτοῦ Στεφανοδικείων κτημάτων προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν ἰδιωτικῶν τοιούτων, κριθέντων προσφόρων πρὸς ἐγκατάστασιν ἰδίων συνοικισμῶν.

Ἠγόρασεν ἀντὶ ἀθρόου τιμήματος τὰ εἰς τὸν κ. Τοπάλην ἀνήκοντα κτήματα εἰς ἓν δὲ τούτων ἐγείρεται νῦν ἡ Νέα Ἀγχίαλος, ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἐνδόξου προγονικῆς πόλεως, τῆς **Πυράσου** καὶ παρὰ τὰ ἐρείπια ἄλλης ὡσαύτως προγονικῆς πόλεως, τῶν **Θηβῶν τῶν Φθιωτίδων.** Καὶ ἡ μὲν Ἐκκλησία διὰ τῶν ἐκπροσωπούντων ταύτην εἰς τὴν παροῦσαν τελετὴν Σεβασμιωτάτων Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἐπισκόπου Δημητριάδος ἐπεκαλέσθη τὰς εὐλογίας τοῦ Παναγάθου Θεοῦ ὑπὲρ τῆς ἐν εἰρήνῃ προόδου καὶ εὐημερίας τῶν συνοικιζομένων ἐν Θεσσαλίᾳ ὁμογενῶν προσφύγων, ἡ δὲ Πολιτεία συνενοῦσα τὰς εὐχὰς αὐτῆς ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ θέλει παρέχει ἀμέριστον τὴν προστασίαν καὶ συνδρομὴν αὐτῆς, ὅπως οἱ ἐγκαθιστάμενοι νῦν ὁμογενεῖς πρόσφυγες μὴ κατ' οὐδὲν ὑπολείπωνται τῶν ἐν Ἑλλάδι βιούντων Ἑλλήνων πολιτῶν. Ἡ συντελουμένη νῦν μόνιμος ἀποκατάστασις τῶν ὁμογενῶν προσφύγων προσεπικυροῖ τὸ ἀναμφισβήτητον ἱστορικὸν γεγονὸς, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς εἶνε καὶ ἔσεται ἀκμαῖος καὶ ἀδιάρρηκτος, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ φυλὴ εἶνε καὶ ἔσεται ἀκατάβλητος. — Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος. — Ζήτωσαν οἱ Βασιλεῖς. — Ζήτωσαν ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος καὶ ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκήπισσα μετὰ τῶν τέκνων αὐτῶν.— Ζήτω ἅπασα ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια.

—*Ὁ λόγος τοῦ Δημάρχου Βόλου*

Μετὰ τὸν κ. Σιμόπουλον ἔλαβον τὸν λόγον οἱ δήμαρχοι Βόλου, Ἁλμυροῦ καὶ Παγασῶν.

Ὁ λόγος τοῦ Δημάρχου Βόλου κ. Γεωργιάδου ἔχει περίπου ὡς ἑξῆς:

Θερμὰ συγχαρητήρια πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, κατορθώσασαν ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἀπὸ τῆς καθόδου τῶν προσφύγων νὰ καλέσῃ ἡμᾶς ὅπως παραστῶμεν εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου τῆς Νέας Ἀγχιάλου ὑπὸ αἰσιωτάτους οἰωνοὺς διὰ χειρὸς αὐτοῦ τοῦ Διαδόχου τοῦ Θρόνου ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὑπουργῶν καὶ ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἀνέγερσις τῆς Νέας Ἀγχιάλου συγκινεῖ βαθύτατα τοὺς Ἕλληνας πάντας, καταδηλοῖ τὴν ἄρρηκτον ἀλληλεγγύην τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον καὶ ἀποτελεῖ ἀφετηρίαν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν λοιπῶν.

Ἡ ἀποκατάστασις τῶν προσφύγων θὰ συντελέσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος. Κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἑορτὴν ἔδει νὰ παρίστανται ἐνταῦθα καὶ ἀντιπρόσωποι πάντων τῶν πεπολιτισμένων Κρατῶν διὰ νὰ ἴδωσι καὶ νὰ συγκρίνωσι τὰ τελούμενα σήμερον ἐν τῇ πεδιάδι ταύτῃ πρὸς τὰ τελεσθέντα καὶ τελούμενα εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν.

Ἐκεῖ βιαία ὀργὴ ἀγρίας λαίλαπος, μίσους καὶ σκληρότητος ἐρήμωσις, καταστροφὴ, ἁρπαγὴ, λεηλασία, φόνοι, ἐμπρησμοί. Ἐδῶ γλυκεῖα πνοὴ φιλανθρωπίας, ἡμερότητος περίθαλψις παρηγορία δυστυχησάντων ἀδελφῶν.

Λαὸς ἥμερος ἐδῶ ὀργῶν πρὸς πολιτισμὸν ἐκεῖ βάρβαρος, ἀπολίτιστος, συσσοδομῶν τὴν ἐξόντωσιν τῶν Ἑλλήνων.

Ἀπευθυνόμενος εἶτα ὁ κ. Γεωργιάδης πρὸς τοὺς πρόσφυγας λέγει:

«Ἠθέλησαν οἱ Βούλγαροι διὰ βιαιοτήτων νὰ σᾶς προσελκύσουν εἰς τὸν Βουλγαρισμὸν, νὰ ἐνσπείρουν εἰς τὰς καρδίας τῶν τέκνων σας τὸ σκότος καὶ τὴν βαρβαρότητα. Ἠπατήθησαν ὅμως. Αἱ βιαιότητες δὲν θὰ σᾶς ἐπτόησαν.

Τοὐναντίον ἀνέφλεξαν τὰ ἀκάθεκτα ἐθνικά σας αἰσθήματα καὶ σᾶς ὤθησαν νὰ ἐγκαταλείψητε τὴν βάρβαρον χώραν. Αἱ φλόγες τῶν καιομένων οἰκιῶν σας ἧψαν ἐν τῇ καρδίᾳ σας φλόγα πατριωτισμοῦ καὶ ἐν μιᾷ στιγμῇ ἐγκαταλείψαντες τὴν ἄξενον ἀκτὴν τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἐζητήσατε καταφύγιον ἐντὸς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

Σᾶς ἠκολούθησαν καὶ ἄλλοι. Ἡ δὲ προσφυγία θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρις ὅτου οὐδεὶς Ἕλλην μείνῃ εἰς τὴν βάνδαλον γῆν τῶν Βουλγάρων.

Ἡ Ἐλευθέρα Ἑλλὰς σᾶς ὑπεδέχθη μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας, σᾶς περιέβαλε μὲ μητρικὴν στοργὴν καὶ τρυφερότητα, προσπαθήσασα νὰ μετριάσῃ τὸν πόνον καὶ τὴν ὀδύνην τὴν πλήξασαν ὑμᾶς.

Ὑπάρχουσι πληγαὶ ἃς αἰσθάνεται βαθέως πλὴν ἡ ἰδέα ὅτι ἐσώσατε τὰ τιμαλφέστερα, τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θρησκείαν, σᾶς ἀναβιβάζει εἰς τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν ὅλων μας.

Πλείστας δυσχερείας ἀπήντησε τὸ Ἔθνος ὅπως ἀποκαταστήσῃ ὑμᾶς. Εὐχῶς ὅμως πάσας τὰς ὑπερενίκησε.

Τελευτῶν παροτρύνει τοὺς πρόσφυγας νὰ ἐξαντλήσουν τὴν δραστηριότητα τῶν πρὸς ταχεῖαν ἀποκατάστασιν καὶ ἐργώδη ἐκμετάλλευσιν τῆς ἑλληνικῆς ταύτης γῆς «ὑπὸ τὴν ὁποίαν κρύπτεται τὸ χρυσοῦν δέρας τὸ κομισθὲν ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν, διδάσκοντες τοὺς ἐχθροὺς ὅτι δὲν ἀποθνήσκει τὸ ἑλληνικὸν αἴσθημα, ἀλλὰ τοὐναντίον ζωογονεῖται ὑπὸ τῆς αὔρας φερομένης ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τοῦ Εὐξείνου καὶ βοώσης ἐκδίκησιν κατὰ τῶν δολοφόνων τῶν φιλτάτων σας.

— *Ἐπιστροφὴ εἰς Ἁλμυρὸν*

ΑΛΜΥΡΟΝ, 30 Σεπτεμβρίου. — Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς οἱ ἐπίσημοι ἐπέστρεψαν εἰς Ἁλμυρόν. Μέχρις ἐνταῦθα τοὺς συνώδευσαν 300 ἰδιῶται ἱππεῖς.

Ὁ Διάδοχος καὶ ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας διηυθύνθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Παρθενοπούλου, ἐν μέσῳ ἀποθεωτικῆς πομπῆς καὶ ὑποδοχῆς τῶν μαθητῶν καὶ χιλιάδων λαοῦ.

Ἐκεῖ ἀνεπαύθησαν ἐπὶ μικρὸν ἐνῷ ἡ μουσικὴ ἐπαιάνιζε διαρκῶς καὶ ὁ κόσμος ἐπολιόρκει τὴν οἰκίαν ἐν ζητωκραυγαῖς. Ἀκολούθως διευθύνθησαν εἰς τὸ δημαρχεῖον διὰ τὸ γεῦμα.

— *Τὸ ἐν Ἁλμυρῷ γεῦμα*

ΒΟΛΟΣ, 30 Σεπτεμβρίου.—Εἰς τὸ ἐν Ἁλμυρῷ δοθὲν γεῦμα παρεκάθησαν ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος, ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας, ὁ Μητροπολίτης, οἱ Ὑπουργοὶ κ.κ. Καλογερόπουλος, Σιμόπουλος καὶ Τρικούπης, οἱ ὑπασπισταὶ τοῦ Διαδόχου ὁ Ἐπίσκοπος Δημητριάδος, οἱ δήμαρχοι Βόλου καὶ Ἁλμυροῦ, αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ Ἀρχαὶ ἐν ὅλῳ 60.

Εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Τραπέζης ἥτις παρίστα Γ ἐκάθησεν ὁ Διάδοχος, ἔχων δεξιὰ μὲν τὸν πρίγκηπα Ἀνδρέαν καὶ ἀριστερᾷ τὸν σεβ. Μητροπολίτην, ἀριστερᾷ τοῦ Μητροπολίτου ἐκάθησεν ὁ ὑπουργὸς κ. Καλογερόπουλος καὶ δεξιᾷ ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμόπουλος ἤγειρε πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

— *Αἱ προπόσεις τοῦ κ. Σιμοπούλου*

Παρακαλῶ τὰς Α. Ὑψηλότητας, τοὺς σεβασμιωτάτους Μητροπολίτην Ἀθηνῶν καὶ Ἐπίσκοπον Δημητριάδος καὶ πάντας τοὺς εὐγενεῖς συνδαιτυμόνας, ὅπως ὑψώσωμεν τὸ κύπελον τοῦτο ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν Α. Α. Μ. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης εὐχόμενοι εἰς Αὐτὰς ὅ,τι ἐφετόν.

Παρακαλῶ ὡσαύτως, ὅπως ὑψώσωμεν τὸ κύπελον ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος Ἀνδρέου, καὶ ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Β. Οἰκογενείας.

Τοῦτ' ἐνδιεδέχθη ὁ βουλευτὴς κ. Μπαλτατζῆς ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ὅση εἶνε ἡ τιμὴ ἣν αἰσθάνομαι χαιρετῶν ὑμᾶς ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύω τόση εἶνε καὶ ἡ συγκίνησις ὑφ' ἧς κατέχομαι ὡς ἐκ τοῦ λόγου εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἡ ἐνταῦθα παρουσία σας. Τὸ ἔθνος σήμερον σεμνύνεται διὰ τὸ τιμητικώτατον ἔργον ὅπερ ἤγειρεν ὑπὲρ τῶν διωκομένων ἀδελφῶν μας.

Ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Τυρταίου τὴν Θεσσαλίαν οἱ πρόσφυγες θὰ λησμονήσουν τὰ δεινὰ τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν χάριν τῆς πατρίδος, δὲν θὰ λησμονήσουν ὅμως τὰς θυσίας τοῦ Ἔθνους ὅπερ ἔδωσε εἰς αὐτοὺς στέγην καὶ ἐγκατάστασιν ἐνταῦθα, ὅπου ἡ αὔρα τῶν Θεσσαλικῶν πεδίων θὰ εἶνε ἐνίσχυσις ἑνὸς τοιούτου παράγοντος τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον στέφει πρόνοια τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος, πρὸς τὴν ὁποίαν στρέφεται τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον ἀτενίζον ὑμᾶς, συμβολίζοντα ὅλα τὰ ὄνειρα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ὁ Νομάρχης Βόλου κ. Παγανέλης κατόπιν προέπιεν ὑπὲρ τοῦ κ. Γεωργιάδου ὡς πρωτεύσαντος ἐν τῇ ἐκδηλώσει τῶν ἐθνικῶν αἰσθημάτων. Μετὰ τοῦτον ὁ κ. Μπαλτατζῆς ἤγειρε τὸ κύπελλον ὑπὲρ τοῦ κ. Γεωργαντοπούλου ὡς φροντίσαντος ὑπὲρ τῆς διανομῆς τῆς γῆς εἰς τοὺς πρόσφυγας, ὁ δὲ κ. Παγανέλης ὑπὲρ τοῦ κ. Σιμοπούλου. Κατόπιν ὁ δήμαρχος Ἁλμυροῦ κ. Ἀργυρόπουλος προέπιεν ὑπὲρ τῶν πριγκήπων Ἀνδρέου καὶ Ἀλίκης, ὁ δὲ Σ. Μητροπολίτης ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς Νέας Ἀγχιάλου.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Γεωργιάδης ἤγειρε ἐκ νέου τὸ κύπελλον εὐχηθεὶς ὅπως ἡ Νέα Ἀγχίαλος γίνῃ ἰσχυροτέρα καὶ εὐτυχεστέρα τῆς Παλαιᾶς.

Τέλος ὁ κ. Παρθενόπουλος διευθυντὴς τῆς Τραπέζης προέπιεν ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ πρίγκηπος Ἀνδρέου, οἵτινες ηὐδόκησαν νὰ κατέλθωσιν εἰς τὸ ὑποκατάστημά της.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ἡ μουσικὴ τῆς φιλαρμονικῆς ἐπαιάνιζε κάτωθεν ἐπὶ τῆς πλατείας.

—*Αἱ δαπάναι τῶν ἑορτῶν*

ΑΛΜΥΡΟΣ 30 Σεπτεμβρίου.—Ὁ δῆμος Ἁλμυρῶν ἐψήφισε πίστωσιν 15000 δραχμὰς διὰ τὰς ἑορτάς.

Ὀκτὼ χιλιάδες ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ διακόσμησιν τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὸ παρατεθὲν γεῦμα.

Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι διστάζουν ἂν πρέπει νὰ καθήσουν εἰς γεῦμα τὸ ὁποῖον θὰ δοθῇ ἀπόψε ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Βόλου.

—*Ἡ προσφώνησις τοῦ προέδρου τῶν Πυργίων*

ΒΟΛΟΣ, 30 Σεπτεμβρίου.— Κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου τῆς Εὐξείνου πόλεως ὁ κ. Δουκόπουλος πρόεδρος τῶν Πυργίων προσεφώνησε τὸν Διάδοχον ὡς ἑξῆς:

Τὸ ὄνομα δὲν σημαίνει τὸ πρᾶγμα. Εἶσαι ὑψηλὸς ὄχι διότι ἔχεις ὑψηλὸν ἀνάστημα ἀλλὰ διότι ὁ θρόνος ἐφ' οὗ θὰ βασιλεύσῃς εἶνε τόσον ὑψηλὸς ποῦ φθάνει εἰς τὰ ὑψηλὰ ἰδανικά, ὡς στηριζόμενος ἐπὶ τῆς τέχνης, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς καρδίας τοῦ εὐγενεστέρου καὶ ἐνδοξοτέρου ἔθνους.

Ἡ σημερινὴ πρᾶξις Ὑψηλότατε εἶνε πρᾶξις ὑψηλὴ διότι πρῶτος ἔθεσας λίθον ἐφ' οὗ οἱ μέλλοντες νὰ συνοικισθῶσι ἐν Εὐξεινουπόλει πιστοί σου ὑπήκοοι θέλουσι ἀνεγείρει τὰς πτωχικὰς ἑστίας των ἵνα ἐν ἀνέσει πλήρει ἐλευθερίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν ὑψηλήν σου προστασίαν θὰ συντελέσωσιν εἰς ἔργον Πανελληνίου ἑνώσεως πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν Σου καὶ τοῦ ὑψηλοῦ Θρόνου Σου.

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

— *Ἡ διανομὴ τῶν κτημάτων*

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διώρισε ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη ἡ διὰ κλήρων διανομὴ τῶν πέριξ τῆς πόλεως τῆς Λαρίσσης Στεφανοδικείων κτημάτων.

Τὴν ἐπιτροπὴν ἀπετέλεσαν οἱ κ. κ. Πανᾶς, οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς, Μουρατογλοὺς διευθυντὴς τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς Λαρίσσης, καὶ οἱ κτηματίαι Ἰατρίδης καὶ Λαμπρόπουλος.

— *Τὰ ὀνόματα τῶν μεριδιούχων*

Ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον πρὸς δημοσίευσιν οἱ κατάλογοι, εἰς οὓς ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα δισχιλίων περίπου ἐπιμέρτων καλλιεργητῶν καὶ προσφύγων ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, Βουλγαρίας καὶ Ρουμανίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ διανεμηθοῦν τὰ Τοπάλεια καὶ Στεφανοδίκεια κτήματα.

Ἡ δημοσίευσις τῶν καταλόγων, δὲν θὰ κατορθωθῇ νὰ γίνῃ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἑβδομάδος, ἵνα μὴ δημοσιευθῶσι ἐσφαλμένως τὰ ὀνόματα.

ΟΙ ΙΕΡΟΣΥΛΟΙ ΤΟΥ ΚΛΕΡΜΩΝ ΦΕΡΡΑΝ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΘΩΜΑΣ

Πῶς ἔγινε κλέπτης.—Ἔνοχος ἐκτρώσεων καὶ δηλητηριάσεων

Μὲ μεγάλην ἐνημερότητα ἡ «Ἀκρόπολις» ἔκαμε λόγον τῆς πρωτακούστου ἱεροσυλίας τοῦ Κλερμὼν Φερράν. Εἴδομεν, ὁ ἀνακριτὴς εἶχε διατάξει τὴν σύλληψιν τῆς κυρίας Θωμᾶ καὶ ἑνὸς υἱοῦ της καὶ ὅτι ἕνας ἄλλος υἱός της Ἀντώνιος Θωμᾶ παρεδόθη μόνος εἰς τὴν δικαιοσύνην δηλῶν ὅτι μόνος του εἶναι ἔνοχος καὶ ὅτι οὐδόλως ἐνέχοντο ἡ μητέρα του καὶ ὁ ἀδελφός του.

— *Πῶς ἔγινε κλέπτης.*

Ὁ Ἀντώνιος Θωμᾶς διηγήθηκε εἰς τὸν ἀνακριτὴν πῶς ἄρχισε τὸ ἱερόσυλον ἔργον του. Κατὰ τὸ λέγειν του, πρὸ τριάκοντα μηνῶν εἷς φίλος του ἔμπορος ἀρχαιοτήτων τοῦ Κλερμὼν Φερρὰν τοῦ πρότεινε νὰ πείσῃ τοὺς ἐφημερίους τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅπου ὑπῆρχον σκεύη καλλιτεχνικῆς ἀρχαϊκῆς ἀξίας νὰ τὰ ἀντικαταστήσουν ἀντὶ ἀδρᾶς ἀμοιβῆς μὲ ἔργα νεώτερα ὁμοιάζοντα ἀκριβῶς.

Τοῦτο, ἐπρόσθεσεν ὁ φίλος του, οἱ ἱερεῖς θὰ τὸ ἔκαμνον τόσον μᾶλλον εὐχαρίστως, καθόσον αὐτοὶ ἔχουν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις μέλλει νὰ τοὺς στερήσῃ, κατόπιν τοῦ χωρισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κράτους, ὅλων τῶν πολυτίμων ἀντικειμένων. Προσέτι δὲ, διότι ἕνεκεν τοῦ νόμου περὶ χωρισμοῦ, θὰ εὑρεθοῦν εἰς χρηματικὰς δυσχερείας. Ἐγώ, λέγει ὁ Θωμᾶς, ἐνόμισα ὅτι ἠδυνάμην νὰ παραδεχθῶ τοιαύτην πρότασιν, καὶ πράγματι λαβὼν αὐτοκίνητον περιώδευσα τὴν Γαλλίαν καὶ ἔκαμα μέχρι σήμερον χρυσὲς δουλειές, πείσας πράγματι πολλοὺς κληρικοὺς νὰ ἀντικαταστήσουν τὰ πολύτιμα σκεύη μὲ ἄλλα νεωτέρας τέχνης.

Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ, ἐπειδὴ πολλὰ ἀντικείμενα ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀντικατασταθῶσι, τῇ εἰσηγήσει αὐτοῦ πάντοτε τοῦ φίλου τοῦ ἐμπόρου, προέβη ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν ἄμεσον κλοπήν.

Ὁμολογεῖ ἔπειτα, ὅτι αὐτὸς μετὰ τοῦ φίλου του Φὼρ ἔκλεψαν τὴν λειψανοθήκην τοῦ Ἀμπεζάκ, ἐκ τῆς ὁποίας ὠφελήθη ὀκτὼ χιλιάδας φράγκα.

— *Αἱ κλοπαὶ τοῦ Πουὲ ντὲ Δὼμ*

Προτοῦ ὅμως κλέψει τὴν λειψανοθήκη μαζὶ μὲ τὸν Φώρ, ἔκλεπτε μόνος του ἔχων ὅλα τὰ ἐργαλεῖα τῶν θραυστῶν. Οὕτω π. χ. ὡμολόγητε ὅτι μόνος του εἶχε κλέψει πρό τινος πολλὰ ἀντικείμενα τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Πουὶ ντὲ Δώμ.

— *Ἔνοχος ἐκτρώσεων δηλητηριασμοῦ καὶ φόνων ἴσως*

Μὲ κυνισμὸν ἀπαράμιλλον ὡμολόγησεν ὅτι ἐβοήθει κυρίας περιωπῆς εἰς ἐκτρώσεις ἀλλ' ὅτι αἱ φιλοσοφίαι του δὲν ἐθεώρουν τοῦτο ἔγκλημα διότι κατ' αὐτὸν πολλάκις ἡ ἔκτρωσις εἶνε ἀναγκαία ἂν ὄχι καὶ καθῆκον. Ὅταν ὅμως ὁ ἀνακριτὴς τοῦ παρέστησε ὅτι ἐκτὸς τῶν ἐκτρωτικῶν ἐργαλείων εὑρέθησαν εἰς ἓν ἑρμάριόν του φιάλη τῶν ἰσχυροτέρων δηλητηρίων καὶ ἓν ἐγχειρίδιον αἱματωμένον, ὁ Θωμᾶς ἔχασε τὴν ψυχραιμίαν του, ὠχρίασε καὶ ἠρνήθη νὰ ὁμιλήσῃ περισσότερον.

— *Τί λένε οἱ ἔμποροι ἀρχαιοτήτων*

Ὁ Θωμᾶς ἐνοχοποιεῖ διαφόρους ἐμπόρους ἀρχαιοτήτων τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου καὶ ἀγοράσαντες τὰ ὑπ' αὐτοῦ κλαπέντα ἀντικείμενα.

Οἱ ἔμποροι αὐτοὶ ἐρωτηθέντες ὑπὸ ρεπόρτερ ἠρνήθησαν ὅτι εἶχον ποτὲ σχέσιν μὲ ἄνθρωπον ὀνομαζόμενον Θωμᾶ.

Ἡ ἀνάκρισις ἐξακολουθεῖ δραστηρίως ἐπίκεινται συλλήψεις. Ἡ ὑπόθεσις ἀπασχολεῖ τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον καὶ θὰ κρατήσωμε ἐνήμερους τοὺς ἀναγνώστας μας τῶν περιπετειῶν τῆς δίκης.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ὡς ἀνώτερος διαχειριστὴς ἐπιχειρήσεως. Ἀπαιτοῦνται πιστοποιητικὰ ἱκανότητος καὶ ἐντιμότητος.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ
ΕΜΠΟΡΟΥΣ ΕΞΑΓΩΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΚΥΡΙΟΙ,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἐν τῷ ἡμετέρῳ καταστήματι συνεστήσαμεν ἴδιον *Τμῆμα Ἐμπορικόν*. Σκοπὸς αὐτοῦ εἶνε προπάντων ἡ ἐνίσχυσις τῆς εἰσαγωγῆς καὶ καταναλώσεως *ἑλληνικῶν προϊόντων*, φυσικῶν καὶ βιομηχανικῶν, εἰς τὰς πόλεις τῆς ἐγγὺς ἡμῶν Ἀνατολῆς.

Πρὸς τοῦτο, ἐργαζόμενοι εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν ἀπὸ ἓξ καὶ πλέον μηνῶν κατηρτίσαμεν σύμπλεγμα ἀνταποκριτῶν εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Τουρκίας, ἰδίως τῆς Ἀσιατικῆς, νῦν δὲ ἀσχολούμεθα ὅπως συμπληρώσωμεν τὸ ἐν Αἰγύπτῳ δίκτυον ἡμῶν. Κατηρτίσαμεν ἐπὶ τούτῳ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν περιοδευόντων πρακτόρων, ἀνθρώπων ἐμπορικῶς κατηρτισμένων, τῶν ὁποίων ἔργον εἶνε νὰ χρησιμεύωσιν ὡς ἀπόστολοι τῆς εἰσαγωγῆς τῶν προϊόντων μας.

Οἱ ἀνταποκριταὶ ἡμῶν εἰς τὰ διάφορα κέντρα εἶνε ἔμποροι ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων, συγκεντροῦντες εἰς χεῖρας τὸ χονδρικὸν ἐμπόριον ἑκάστου εἴδους. Ἐν Κων)πόλει συνεδέθημεν μετὰ τῆς Oriental Agency, τῆς γνωστῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ὁμογενοῦς τραπεζίτου κ. Λ. Ζαρίφη, μετὰ τοῦ γνωστοῦ οἴκου Ed. Lafontaini et Cie καὶ μετ' ἄλλων τῆς αὐτῆς περιωπῆς.

Τὰ εἴδη ὑφ' ὧν ἐργαζόμεθα εἶνε ὑφάσματα, οἶνοι, οἰνοπνεύματα, κονιάκ, ἔλαια, σάπωνες, τσιμέντο, θηραικὴ γῆ κλπ.

Εἰς τοὺς μεθ' ἡμῶν συναλλασσομένους εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ προσφέρωμεν πᾶσαν τραπεζικὴν εὐκολίαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας καὶ τὰς λεπτομερείας αὐτῆς, εἴμεθα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἡμετέρας ἀξιοτίμου πελατείας ὅπως κανονίσωμεν ταῦτα διὰ τῆς μετ' αὐτῶν ἀλληλογραφίας.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι θέλετε τιμήσει ἡμᾶς διὰ τῆς ὑμετέρας ἐμπιστοσύνης, διατελοῦμεν μετ' ἄκρας ὑπολήψεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 7)βρίου 1907.

ΤΡΑΠΕΖΑ Γ. ΚΑΤΣΕΛΙΔΟΥ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΕΓΧΩΡΙΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ἐγράψαμεν χθὲς διὰ τὰ ὑφάσματα. Βαμβακερὰ ντόπια, ἡ φορεσιὰ δραχμὰς 7.

Μάλλινα εὐρωπαϊκὰ δραχμὰς 7.

Μίζερια, ἀκαλαισθησία, κρύο, ὀλιγόβιον δραχμὰς 7.

Καλαισθησία, ζεστασιά, λοῦσο, διάρκεια δραχμὰς 7.

Τί τραβοῦμε οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες μὲ τὰ ἐγχώρια προϊόντα.

Βγαίνουν γαιάνθρακες δῆθεν στὴν Εὔβοια. Ἀλλὰ εἶνε ἄψητοι, ἀλλὰ εἶνε λυγνῖται, ἀλλὰ δὲν εἶνε γαιάνθρακες, ἀλλὰ εἶνε ξυλοκάρβουνα, ἀλλὰ δὲν καίνε, ἀλλὰ καπνίζουν, ἀλλὰ βρωμοῦν ποῦ δὲν μπορεῖ ν' ἀναπνεύσῃ κανεὶς μίλλια μακράν. Ἐν τούτοις ἕνας κύριος Ν. Μελετόπουλος ἐκμεταλλευόμενος κάποιο τέτοιο μεταλλεῖον καλὰ καὶ σώνει, ἄνευ οὐδεμιᾶς προπαρασκευῆς, θέλει νὰ διαδώσῃ τὰ κάρβουνα αὐτὰ δι' οἰκιακὴν χρῆσιν ὡς «ἐθνικοὺς γαιάνθρακας» αὐτοῦ. Καὶ καίει στὸ σπίτι του καὶ πείθει μερικοὺς κουτοὺς καὶ διώχνουν τοὺς γείτονάς των ἀπὸ τὴν ἀποφορά. Φέτος, τὸ περιοδεῖον αὐτὸ γαιανθρακωρυχεῖον ἀπεφάσισε νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς κατοικοῦντας τὰ πέριξ τῆς ὁδοῦ Πολυτεχνείου καὶ Γ' Σεπτεμβρίου. Τί τραβοῦμε μ' αὐτὴν τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν. Πάντοτε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ τίτλου τούτου καὶ τῶν δασμῶν, νὰ πλουτίζουν μερικοί. Ὄχι νὰ ἐργασθῶσι διὰ νὰ κάμουν κάτι τέλειον.

Οὕτω προκειμένου περὶ Ἑλληνικῶν γαιανθράκων δηλαδὴ τῶν λυγνιτῶν, μόνον παρασκευασμένοι βιομηχανικῶς εἰς μικρὰ τοῦβλα, μὲ πίσαν ἀναμεμιγμένος θὰ ἠδύναντο νὰ καῶσι.

Ὄχι τίποτε ἀπ' αὐτὰ δὲν ἀκούει ὁ Ἕλλην. Αὐτὸς ἐκ τῶν ἐνόντων, εὐκόλως, μὲ τὸν ἀέρα, ποῦ λέμε, θέλει νὰ κάμῃ τὴν δουλίτσα του.

Φέρνει τσίτι ἀπ' ἔξω. Τὸ δίδει στὰ κορίτσια, τὸ ράβει, κάμνει ὑποκάμισα. Δέκα δραχμαῖς τὸ ἕνα!

Ἰδοὺ ἐγχώριος βιομηχανία, δὲν μένει παρὰ νὰ βγῇ εὐκαιρία μὲ μέσα καὶ δὲν ξέρω τί, νὰ ἐπιβληθῇ βαρυτάτη φορολογία διὰ τὰ ἔξωθεν εἰσαγόμενα ὑποκάμισα πρὸς προστασίαν καὶ ὑποστήριξιν τῆς «ἐγχωρίου, τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας».

Ἕνας ἀπὸ τοὺς καέντας

Οἱ πάσχοντες τοὺς

ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ

θεραπεύονται ἐν τῇ τελείᾳ Ὀφθαλμολογ. κλινικῇ τοῦ εἰδικοῦ ὀφθαλμολόγου

ΣΠΗΛΙΟΥ Ι. ΧΑΡΑΜΗ

ΥΦΗΓΗΤΟΥ

τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

Ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων σπουδάσαντος

20 ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 20

ΙΟΝΙΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

2 1)2 ο/ο ἐτησίως ἐπὶ ἀποδόσει εἰς α' ζήτησιν.
3 ο/ο μετὰ 3 μῆνας.
3 1)2 ο/ο μετὰ 6 μῆνας μέχρι 2 ἐτῶν.
4 ο/ο μετὰ 2 ἔτη μέχρι 4 ἐτ.
4 1)2 ο/ο μετὰ 4 ἔτη καὶ ἐπέκεινα.

Διὰ πᾶσαν ὑπέρβασιν τοῦ ὁρίου τῶν 100.000 δραχ. ἐπὶ καταθέσεων εἰς πρώτην ζήτησιν ὁ τόκος εἶνε 1)2 ο/ο ἐτησίως.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΥΝ

3 ο/ο ἐτησίως ἐπὶ ἀποδόσει εἰς πρώτην ζήτησιν.
3 1)4 ο/ο μετὰ 6 μῆνας.
3 1)2 ο/ο μετὰ 1 ἔτος.
4 ο/ο μετὰ 2 ἔτη καὶ ἐπέκεινα.

ΑΘΗΝΑΙ-ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΧΩΡΙΣ ΣΕΒΑΣΜΟ

Ὁ φίλος μου κ. Ἠλίας Βεργόπουλος φαίνεται θὰ εἶνε ἀλήθεια πάρα πολὺ ἀφηρημένος. Ἡ «Ἑστία» προχθὲς ἔγραψε πῶς στὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας τοῦ Παρνασσοῦ ἔβαλε καὶ τὸ ὑστερόγραφο «Σὲ φιλῶ» μιᾶς ἐπιστολῆς ὡς τραγοῦδι ποῦ θὰ ἐτραγουδοῦσε κάποιος ἢ κάποια, δὲν θυμοῦμαι καλά.

Νόστιμο ὡς τόσον ἦτο κι' ἐκεῖνο ποῦ ἔκαμε σὲ μένα ἡ ἀφηρημάδα τοῦ ἀγαπητοῦ Ἠλία.

Τὴν ἡμέρα τῆς παραστάσεως καὶ ἐνῷ θὰ εἶχε πλέον ἀρχίσει ἡ συναυλία, λαβαίνω ἕνα φάκελλο μὲ δύο εἰσιτήρια καὶ τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

«Ἀξιότιμος Κυρία,

«Εἶνε νὰ ζητηθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἄδεια ἀτελείας τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῆς συναυλίας καὶ ν' ἀποσταλῶσιν αὔριον τὴν πρωΐαν ὀλίγα εἰσιτήρια πρὸς πώλησιν εἰς τὸν Παρνασσόν.»

Τετάρτη.

Μετὰ σεβασμοῦ
Πρόθυμος
Ἠλ. Βεργόπουλος

Εἶμαι ὑποχρεωμέ......νος!... νη!... (τί εἶμαι;... μήπως, ὁ.. Ζύπ:!...) νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν ἀγαπητὸν Ἠλίαν; Νὰ τοῦ εἰπῶ:

Ἠλία μου, ἔλαβα τὸ γράμμα σου σήμερα τὸ βράδυ ὥστε οὔτε ἀτέλεια μᾶς χρειάζεται οὔτε εἰσιτήρια μπορῶ νὰ στείλω στὸν Παρνασσὸ σήμερα... τὸ πρωΐ;!

Χωρὶς σεβασμὸν
Η ΣΚΙΑ

Ὁ σύλλογος τῶν δημοσιογράφων

Τὰ προχθεσινὰ περὶ τοῦ Συλλόγου τῶν Δημοσιογράφων δημοσιευθέντα ἐδόθησαν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἀρχισυντάκτου καὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ φύλλου.

Τὸ γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Μερκούρη

Χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ ἐν Κηφισσίᾳ ξενοδοχεῖον Μελᾶ ἐδόθη τὸ ὑπὸ τῶν ἐμπόρων τῆς πόλεώς μας πρὸς τιμὴν τοῦ δημάρχου μας κ. Μερκούρη προαγγελθὲν γεῦμα.

Τὸ γεῦμα παρετέθη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Μελᾶ. Διεξήχθη ἐν ἀδιαπτώτῳ φαιδρότητι. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ, ὁ ἔμπορος κ. Καλίκας προέπιε ὑπὲρ τοῦ κ. Δημάρχου.

— **Ἡ πρόποσις τοῦ κ. Καλίκα**

Κύριε Δήμαρχε,

Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῆς πρωτευούσης παρακολουθῶν μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν ὑμετέραν πορείαν, ἀφ' ἧς δι' ἐπανειλημμένων κραταιῶν πλειοψηφιῶν ἐκλέγεσθε Δημοτικὸς ἄρχων Ἀθηνῶν, ἀείποτε ἔδειξεν ὅτι ἐκτιμᾷ δεόντως τοὺς ὑπὲρ τῆς πόλεως μόχθους ὑμῶν, καὶ ἀναγνωρίζει τὴν μεγάλην χρησιμότητα τῶν μέχρι τοῦδε τελεσθέντων παρ' ὑμῶν δημοτικῶν ἔργων, ἀπεκδεχόμενος τὴν τελείαν συμπλήρωσιν αὐτῶν.

Εὐτυχῶς, ὅτε κατὰ τὴν ἀλησμόνητον ἑσπέραν τῆς πρώτης Ἰουλίου ε. ε. ἀπὸ τοῦ νικηφόρου ἐξώστου σας ἐξεφράζετε εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἐνθουσιῶντα λαὸν τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ νέᾳ πανηγυρικῇ ὑμῶν ἐκλογῇ συνήψατε νέον συμβόλαιον πρὸς τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν, συμβόλαιον ἀγάπης καὶ ἐργασίας ἀδιαλείπτου.

— Τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα εἴπατε τότε, εἶνε ἐλάχιστα ἀπέναντι τῶν δεόντων γενέσθαι ὑπὲρ τῆς ὡραίας ἡμῶν πόλεως.

Οὕτως ἀγορεύσας, εὑρίσκεσθε εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεώς σας. Ἐὰν ἡ εὐγένεια ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις, ὁποῖος τίτλος εὐγενείας ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων, ἀλλὰ καὶ ὁποῖον τὸ μέγεθος τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

Ὅταν εὐτυχήσωμεν νὰ ἴδωμεν τὸ κλεινὸν Ἄστυ ὄχι μόνον τῶν ἀρχαιολόγων εὐλαβὲς προσκύνημα, ἀλλὰ τῶν ξένων ἐν γένει, καὶ ἡμῶν αὐτῶν προσφιλὲς ἐνδιαίτημα, ὅταν ἴδωμεν τὰς Ἀθήνας ἐφαμίλλους τῶν ὡραιοτέρων τῆς Ἑσπερίας πρωτευουσῶν καὶ τοῦ ἐλευθέρου καὶ ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ, κέντρον ὑπερήφανον, τότε καὶ μόνον θὰ εἴπωμεν ὅτι προσελαύνομεν τὴν ὁδὸν ἡμερῶν εὐτυχίας καὶ μεγαλείου τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐκ τῶν ἰδεῶν τούτων ὁρμώμενοι σᾶς ὑπεστηρίξαμεν καὶ θὰ σᾶς ὑποστηρίζωμεν, πεποιθότες ὅτι εἶσθε ὁ ἀνὴρ ὁ δυνάμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ, ὑπὲρ πάντα ἄλλον, ἔχων καθῆκον ὅπως πρωταγωνιστήσητε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὄχι μόνον παναθηναϊκῶν ἀλλὰ πανελληνίων τοιούτων πόθων.

Ὑπὸ τοιούτους οἰωνούς, συγχαρῶμεν φίλτατοι συνάδελφοι τὸν κ. Δήμαρχον, διὰ τὴν αὔριον ἀρχομένην νέαν δημοτικὴν περίοδον, καὶ εὐχηθῶμεν ὅπως κατὰ τὴν νέαν ταύτην τετραετίαν, συμπληρώσῃ τὸ ἔργον του.

Ὑψῶν τὸ κύπελλον, παρακαλῶ, ἵνα προπίωμεν εἰς ὑγείαν τοῦ λαοφιλήτου Δημάρχου μας.

— Ζήτω ὁ κ. Δήμαρχος!

— **Ἡ ἀπάντησις τοῦ δημάρχου**

Συγκεκινημένος ἐκ τῶν ζωηροτάτων ἐκδηλώσεων τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου, ὁ κ. Μερκούρης ἀπήντησε εἰς τὴν πρόποσιν τοῦ κ. Καλίκα ὡς ἑξῆς.

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Βαθύτατα μὲ συνεκίνησεν ἡ ἐνθουσιώδης πρόποσις τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου μου κ. Καλίκα ἀλλ' ἔτι βαθύτερον μὲ συγκινεῖ ἡ πρωτοφανὴς τῷ ὄντι τιμὴ ἣν μοὶ περιεποίησεν ἡ ἰσχυρὰ καὶ μεγάλη ἐμπορικὴ τάξις τῆς πρωτευούσης, ἐν μέσῳ τῶν ἐπιλέκτων μελῶν τῆς ὁποίας αἰσθάνομαι τὴν ἄφατον εὐχαρίστησιν νὰ παρευρίσκωμαι τὴν στιγμὴν ταύτην.

Ἡ ἐμπορικὴ τάξις εἶνε εἷς τῶν στερεωτέρων στύλων πάσης εὐημερούσης κοινωνίας. Διὰ τοῦτο εἶμαι ὑπερήφανος ἔχων τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῆς καὶ αἰσθάνομαι νέας δυνάμεις καὶ νέον θάρρος ὅπως, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποσχέσεις μου, τὰς ὁποίας θεωρῶ ἱεράς, ἐπιδοθῶ εἰς τὴν βαρεῖαν ἐργασίαν ἥτις μᾶς ἀναμένει.

Γνωρίζω, ἀγαπητοὶ συμπολῖται, καὶ αἰσθάνομαι τὸ μέγα βάρος τῆς θέσεώς μου. Ἡ ἔνδοξος αὐτὴ πόλις ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ περιωπήν, ἔχει ἀνάγκην μεγάλων ἔργων.

Ἀλλὰ μετὰ τοῦ αὐτοῦ θάρρους δι' οὗ εἰς τὰς παραμονὰς τῆς τελευταίας ἐκλογῆς πανδήμως διεκήρυξα ὅτι θέλω ἀφιερώσει πάσας μου τὰς δυνάμεις ἵνα φέρω αὐτὰ εἰς πέρας, διακηρύττω καὶ σήμερον μετὰ μεγαλειτέρας πεποιθήσεως, ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, θέλω ὁλοψύχως ἀφοσιωθῇ εἰς τὴν πραγμάτωσιν αὐτῶν. Τὴν πεποίθησιν ταύτην ἀντλῶ ἐκ τῶν νέων ἐνθουσιωδῶν δειγμάτων τῆς ὑποστηρίξεως ὑμῶν ἐν τῷ ἀγῶνί μου. Θὰ βαδίσωμεν ἐμπρὸς ἄνευ ἐνδοιασμῶν καὶ χωρὶς νὰ πτοηθῶμεν ἀπὸ τὰ παρεμπίπτοντα ἐμπόδια. Ἔχω δὲ ἀκμαίαν τὴν ἐλπίδα, ἢ μᾶλλον τὴν πεποίθησιν, ὅτι θέλομεν τύχῃ ἐν τούτῳ ἀμερίστου τῆς συνδρομῆς τῆς Σ. Κυβερνήσεως, προκειμένου περὶ ἐργασίας, ἥτις θέλει ἀνυψώσει τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ παρουσιάσῃ αὐτὴν μὲ νέαν αἴγλην ἐνώπιον τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Θεωρῶ ἐμαυτὸν εὐτυχῆ, ἀγαπητοὶ φίλοι, διότι τόσον εὐγενῶς μοὶ ἐδώκατε ὑπὸ τοιούτους εὐχαρίστους οἰωνοὺς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνταλλάξω τὰς ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς ὡραίας πόλεως μας ἰδέας μας. Δὲν ἔχω λόγους ἀρκετοὺς νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ἐπὶ τούτῳ.

Δι' ὃ ἀρκοῦμαι νὰ ὑψώσω τὸ κύπελλόν μου νὰ προπίω καὶ νὰ εὐχηθῶ ἀπὸ μέσης καρδίας διὰ τὴν ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν πάντων ὑμῶν καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν ἁπάσης τῆς ἐμπορικῆς τάξεως τῶν Ἀθηνῶν.

— Ζήτωσαν οἱ ἔμποροι τῶν Ἀθηνῶν!

—**Ἄλλαι προπόσεις**

Μετὰ τὸν κ. Μερκούρην εἶπεν ὀλίγα ὁ κ. Γκινάκας, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπήντησεν ὁ κ. δήμαρχος.

Ἡ ἀπεργία τῶν ὑποδηματοποιῶν

Ἡ ἀπεργία τῶν ἐργατῶν ὑποδηματοποιῶν, περὶ τῆς ὁποίας ἐγράφομεν χθὲς ὅτι θὰ ἔληγεν αἰσίως, δὲν ἔληξεν. Μᾶλλον λαμβάνει διαστάσεις.

Καθὼς ἀνέφερεν εἰς τὸν κ. Δαμηλάτην ὁ πρόεδρος τῶν ἐργατῶν, οἱ καταστηματάρχαι ἐπειδὴ ἔχουν παρακαταθήκην ὑποδημάτων, δὲν δεικνύουν τόσην προθυμίαν νὰ κανονίσουν τὸ ζήτημα.

Ἐξ ἄλλου οἱ ἐργάται ἐννοοῦν νὰ ἐπιμείνουν εἰς τὰ αἰτήματά των.

Οὕτω τὸ ζήτημα παραμένει ἐκκρεμὲς καὶ ἡ ἐκκρεμότης αὐτὴ ἄδηλον ποῦ δύναται νὰ καταλήξῃ.

Συλλυπητήρια τοῦ Διαδόχου διὰ τὸν Φουρτβαῖγκλερ

Ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος ἅμα ὡς ἐπληροφορήθη ἐν Βόλῳ τὸν θάνατον τοῦ ἐπιφανοῦς Γερμανοῦ ἀρχαιολόγου Φουρτβαῖγκλερ, παρήγγειλε τηλεγραφικῶς εἰς τὸν Γενικὸν Ἔφορον τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καββαδίαν, ὅπως διαβιβάσῃ συλλυπητήρια τηλεγραφήματα ἐκ μέρους του εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν τοῦ Μονάχου καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Κύων λυσσῶν εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Χθὲς ὁλόκληρος ἡ ὁδὸς Πραξιτέλους ἦτο ἀνάστατος ἐκ τῆς ἐπιθέσεως ἑνὸς λυσσώδους σκύλου ὅστις καταδιωχθεὶς ἐπὶ τέλους ὑπὸ τοῦ χωροφύλακος Χατζηκαμπούρη ἐφονεύθη, ἀφ' οὗ ἐννοεῖται προηγουμένως εἶχε δαγκάσῃ τὰς ἀδελφὰς Ποθητὴν καὶ Χρυσοῦλαν Χατζησταύρου.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ σκύλου ἀποκοπεῖσα ἀπεστάλη πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Λυσσιατρεῖον.

Τὸ νέον Πρωτοδικεῖον

Χθὲς τὴν 4ην μ.μ. ὥραν ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου νέων γραφείων τοῦ Πρωτοδικείου.

Κατ' αὐτὰ ἐκτὸς πολλῶν δικαστικῶν καὶ δικηγόρων παρίστατο καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Βοκοτόπουλος.

Σαρδελλοκλέπτης ἐν Πειραιεῖ

Ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων τοῦ Α' τμήματος Πειραιῶς συνελήφθη χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ διάσημος λωποδύτης Νικόλαος Καλαφάτης φέρων ἐπ' ὤμου ἓν βαρέλιον ρεγγῶν προερχόμενον ἐκ κλοπῆς ἣν εἶχε διαπράξει πρὸ ἡμερῶν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ τελωνείου.

Ὁ συλληφθεὶς ὑπεβλήθη εἰς ἀνάκρισιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὡμολόγησεν ὅτι ἐκ τῶν

97 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ» 97

Ο ΘΗΛΥΚΟΣ ΔΑΙΜΩΝ
Η
Η ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

Ὁ στρατάρχης, κατὰ τὰς δέκα εἶχεν ἀποσυρθῆ εἰς τὰ δωμάτιά του, καθὼς πάντοτε.

Οἱ πρῶτοι μυκηθμοὶ τῶν κωδώνων ἐξύπνησαν τὸν Φραγκῖσκον ντὲ Μονμορενσύ.

Ἐνεδύθη, ἐφόρεσε ἕνα δερμάτινο θώρακα, ὕψωσε τὴν πολεμικήν του σπάθην, ὡπλίσθη μὲ μακρὰν λόγχην καὶ ἄνοιξε ἓν παράθυρον.

Εἰς τὸν οὐρανὸν ἤστραπτον ἀκόμη ὀλίγοι ἀστέρες μὲ τὴν τελευταίαν ὠχρὰν λάμψιν των.

Παράδοξος θόρυβος ἤρχετο ἐκ τοῦ βάθους τῶν Παρισίων καὶ ἐφαίνετο ὅτι μετεδίδετο εἰς τὰς ὅλας ὁδοὺς βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον.

Μακρόθεν ἠκούοντο ὑπόκωφοι ἐκπυρσοκροτήσεις

Οἱ κώδωνες ἀντήχουν. Κραυγαὶ ὑψώνοντο, κραυγαὶ μανιώδεις, **κατασπαρακτικὰ** παράπονα.

Διὰ πολλὰ λεπτὰ τῆς ὥρας, ὁ στρατάρχης ἤκουσε τὸν μεγάλον αὐτὸν θόρυβον. Τὸ πρόσωπόν του ἔγινε σκυθρωπὸν, οἱ κρόταφοί του ἐκτύπησαν ἐκ τῆς στενοχωρίας ψυχικῆς.

Τότε ἔτρεξεν εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου ἐκοιμῶντο ἡ Ἰωάννα ντὲ Πιὲν καὶ ἡ Λοάζ.

Ἡ Λοὰζ μὲ τὸν πρῶτον ἦχον τοῦ κώδωνος εἶχεν ἐνδυθῇ καὶ τώρα ἐβοήθει τὴν μητέρα της νὰ ἐνδυθῇ ἐπίσης.

— Δὲν φοβᾶσαι τέκνον μου εἶπεν ὁ στρατάρχης.

— Δὲν φοβοῦμαι. Ἀλλὰ τί συμβαίνει; Τί σημαίνουν αὐτοὶ οἱ κώδωνες καὶ αὐταὶ αἱ κραυγαί;

— Θὰ τὸ μάθω. Βάλε τὰ ὁδοιπορικά σου φορέματα τέκνον μου καὶ ἔσο ἑτοίμη εἰς ὅλα!

Ὁ Φραγκῖσκος ἐνηγκαλίσθη τὰς δύο γυναῖκας καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.

Διερχόμενος τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ἰσογείου ἤκουσε τὸ ὡρολόγιον νὰ κτυπήσῃ τὰς τρεῖς καὶ ἥμισυ.

Εἰς τὴν αὐλήν, εὗρεν τοὺς εὐπατρίδας **τοὺς ὡπλισμένους**, ἀκούοντας τὸν τρομερὸν **θόρυβον** τοῦ μεγεθυνομένου ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Οἱ ἔνοπλοι ἦσαν εἰς τὰς θέσεις των.

— Ἐξοχώτατε, εἶπεν ὁ νέος δοὺξ τῆς Τρεμουΐγ, τὸν ὁποῖον ὁ γέρος Τρεμουΐγ εἶχε τοποθετήσῃ πλησίον τοῦ Μονμορενσὺ διὰ νὰ μάθῃ ὡς ἔλεγεν ὁ ἴδιος, τὴν τιμήν, τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀρετήν.

«Ἐξοχώτατε, εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Γκίζη προσβάλλουν τὸ Λοῦβρον! Πρέπει νὰ τρέξωμεν εἰς βοήθειαν τοῦ Βασιλέως! Ἀκούσατε! κτυποῦνται εἰς τὸ Λοῦβρον!

Ὁ στρατάρχης ἐκίνησε τὴν κεφαλήν. Ἀνέκφραστος ἀνησυχία τὸν κατελάμβανεν. Ὄχι! δὲν ἐπρόκειτο περὶ πραξικοπήματος τοῦ Γκίζη! Ὁ Γκίζης θὰ ἐνήργει ταχύτερον! σιωπηλότερα! Τί συνέβαινε λοιπὸν τότε;

— Λὰ Τρεμουΐγ, εἶπεν, καὶ σὺ, Σὰν-Μαρτέν, πηγαίνετε νὰ ἴδῆτε ἔξω ἕως εἰς τὸν Σηκουάναν.

Οἱ δύο νέοι ὥρμησαν ἔξω. Ἦσαν περίπου τέσσαρες ὧραι ὅταν ἐπέστρεψαν. Καὶ βέβαια ὅτι εἶδαν θὰ ἦτο τρομερόν, διότι εἶχαν ἐπιστρέψη ὠχροί, ἀγριωποί. Ἐκτὸς τούτου θὰ εἶχον πάθει κάτι, διότι τὰ φορέματά των εἶχον καταστήσει ράκη καὶ ὁ Σὰν Μαρτὲν ἔχασεν αἷμα ἀπὸ δύο πληγάς.

— Στρατάρχα! ἀγκομαχοῦσε λέγων ὁ Σὰν Μαρτέν. Σκοτώνουν τοὺς Οὐγκενότους σωρηδὸν! Σκοτώνουν... σκοτ...

Καὶ ἔπεσε λιπόθυμος ὡς ὄγκος.

— Ἐξοχώτατε! ἐβρυχήθη ὁ Τρεμουΐγ φονεύουν τοὺς ἀδελφούς μου! Παντοῦ! Εἰς τὸ Λοῦβρον! Εἰς τὰ σπίτια! Εἰς τοὺς δρόμους! Ἄνδρας! γυναῖκας! Παιδιά! Σκοτώνουν! Σκοτώνουν! Βοήθεια, Ἐξοχώτατε!

— Τρέχω ἀμέσως! εἶπεν ὁ Μονμορενσὺ μὲ τόνον ὁ ὁποῖος παρήγαγεν ρῖγος εἰς τοὺς ἐνόπλους του.

Καὶ διέταξεν, καθὼς ἄλλοτε ὅταν ἀνεχωροῦσε διὰ Τερουάν, μὲ ἰσχυρὰν φωνήν, ἰσχυροτάτην.

— Στ' ἄλογά σας, κύριοι! Ἐμπρός; Τὸ πολεμικὸν ἄλογόν μου! Καὶ ἡ αὐλὴ ἐγέμισε ἐκ θορύβου ὅπλων, ἀλόγων, τὰ ὁποῖα ἔφερον ἐκ τοῦ σταύλου.

— Κύριοι, εἶπεν ὁ Φραγκῖσκος θὰ ἐπιχειρήσωμεν τὸ ἀδύνατον νὰ φθάσωμεν τὸ Λοῦβρον, νὰ φθάσωμεν μέχρι τοῦ Βασιλέως, νὰ τοῦ ὁμιλήσωμεν νὰ τοῦ ποῦμε νὰ παύσῃ τὴν σφαγὴν... καὶ ἐὰν ἀρνεῖται... τὸν πολεμᾶμε!...

— Πόλεμος! ἐβρυχήθησαν οἱ εὐπατρίδαι.

— Ἀνοίξατε τὴν θύραν, διέταξεν ὁ στρατάρχης. Ὁ θυρωρὸς ὥρμησεν εἰς τὴν μεγάλην θύραν.

Κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν περίεργος θόρυβος ἠκούσθη εἰς τὸν δρόμον, ἦτο θόρυβος παλαιοστρατιωτῶν ἐρχομένων τρέχοντας, θόρυβος ὡπλισμένων ἐφίππων... καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ θόρυβος ἐσταμάτησεν ἐνώπιον τοῦ μεγάρου καὶ μία φωνὴ φοβερά, ἀγρία ἠγρὰ οὔρλιασεν.

— Πολιορκήσατε! λεηλατήσατε τὰ πάντα! Σς! Σς!

— Πολὺ ἀργά! ἐβρυχήθη ὁ Λὰ Τρεμουΐγ τραβῶν τὰ μαλλιά τῆς κόμης του. Ὁ ἀδελφός μου! Τέλος πάντων! Λοιπὸν θὰ εὑρεθῶμεν πάλιν ἀντιμέτωποι καθὼς εἰς τὸ δάσος Μαργενσοῦ! Καὶ μὲ φοβερὰν φωνὴν ἡ ὁποία ὑψώθη ὑπεράνω τοῦ βόμβου τῆς θανατικῆς καταιγίδος ἀνέκραξεν:

— Ἐρρίκε! Ἐρρίκε! Ἀλλοίμονόν σου! ἀλλοίμονόν σου!

Ἕνα τρομερὸ κτύπημα μαδέρι κατέσεισε τὴν μεγάλην στερεὰν θύραν.

— Καταβῆτε κάτου! διέταξεν ὁ Μονμορενσύ.

Τὸ παράγγελμα ἐξετελέσθη καὶ τὰ ἄλογα ὡδηγήθησαν εἰς τοὺς σταύλους. Ὁ Φραγκῖσκος εἰς ὀλίγα δευτερόλεπτα παρετάχθη εἰς μάχην ἐνώπιον τῆς κλεισμένης θύρας ἐτοποθέτησε τοὺς σαράντα ἐνόπλους μὲ μέτωπον εἰς δέκα καὶ τέσσαρας σειράς ἡ πρώτη σειρὰ ἑτοίμη νὰ πυροβολήσῃ καὶ αἱ ἄλλαι τρεῖς μὲ τὸν παρὰ πόδας. Ἀριστερὰ τῆς θύρας ὅμιλος εὐπατριδῶν ὡπλισμένων μὲ λόγχας δεξιὰ ἄλλος ὅμιλος. Ὁ Μονμορενσὺ εἰς τὴν ἐξωτερικὴν κλίμακα τοῦ μεγάρου, εἰς θέσιν ὑψηλοτέραν, μὲ δίστομον ξίφος ἀνὰ χεῖρας.

Δεύτερον κτύπημα μαδέρι ἀντήχησεν ὑποκώφως εἰς τὴν θύραν.

— Δειλέ! Δειλέ! οὔρλιαζε ἡ φωνὴ τοῦ Δαμβίλ! Δέχομαι τὴν πρόσκλησίν σου! Ἰδοὺ ἦλθα! Ποῦ κρύβεσαι, νὰ σὲ χαστουκίσω μὲ τὸ γάντι μου;

— Ἀνοίξατε τὴν θύραν, ἐβροντοφώνησεν ὁ Μονμορενσύ.

Δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν οἱ δύο ὅμιλοι τῶν εὐπατριδῶν ἐφώρμησαν καὶ ἤνοιξαν τὴν θύραν.

Κίνημα τολμηρὸν, τολμηρὸν ἐξαίσιον! Ἀλλὰ καὶ ἐξόχως λογικόν διότι οἱ πολιορκοῦντες οἱ ὁποῖοι ἐφώρμησαν διὰ νὰ ἀνοίξουν τὴν θύραν ἔμειναν κατάπληκτοι βλέποντες ὅτι ἤνοιξεν, ἔμειναν κατάπληκτοι, ἀνήσυχοι, περίφοβοι. Καὶ ὀπισθοδρόμησαν ἀτάκτως ἐνώπιον τῆς ἀνοιχθείσης θύρας.

Ἰσχυρὰ καὶ ἥσυχος ἡ ἠχὼ τῆς φωνῆς ἠκούσθη τοῦ Φραγκίσκου ἐκ τοῦ ὕψους τῆς κλίμακος.

— Πρώτη σειρά......Πῦρ!

Τὰ δέκα τουφέκια ἐπυροβόλησαν. Τρομερὰ κραυγὴ ἀντήχησεν, οἱ δέκα πυροβολήσαντες ἄφησαν θέσιν εἰς τὴν δευτέραν σειρὰν καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἐγέμισαν πάλιν τὰ ὅπλα των.

— Ἐμπρός! Ἐμπρός! ἐκραύγασεν ὁ Δαμβίλ!

— Δευτέρα σειρά.....Πῦρ!

Ἐθεάθησαν φλόγες, νέφη μαύρου καπνοῦ, ἠκούσθησαν βρονταί, φωναί, κατακραυγαί, ὕβρεις, ἄτακτος ὀπισθοδρόμησις εἰς τὸν δρόμον.

— Τρίτη σειρά.......Πῦρ!....

— Τετάρτη σειρά.......Πῦρ!....

Εἰς τὸν δρομίσκον ὁπόθεν εἶχαν ἐξέλθῃ οἱ Παρδαγιάν, οἱ στρατιῶται τοῦ Δαμβὶλ ἔφευγον· τριάκοντα πτώματα ἐξ αὐτῶν ἦσαν στρωμένα εἰς τὸ ἔδαφος, δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν τῆς θύρας, ἄμετρον πλῆθος, στρατιῶται ἱππεῖς, ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ἀνακατωμένοι, ἐχειρονόμουν, ἐφώναζον, καὶ ὁ Δαμβὶλ καταβὰς τοῦ ἵππου του, ὠχρὸς ἐξ ὀργῆς μανιώδης ἔδειχνε τὸν γρόνθον του εἰς τὸ φρούριον, γρόνθον ἀνίσχυρον!

— Κλείσατε τὴν θύραν! διέταξεν ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἤρεμος φωνὴ τοῦ Μονμορενσύ.

Ἐν τούτοις ὁ Ἐρρῖκος Δαμβὶλ ἐπανεῦρεν ἀμέσως τὴν ἀναγκαίαν ψυχραιμίαν διὰ νὰ διοργανώσῃ δευτέραν ἐπίθεσιν.

Διὰ τοῦτο ἐχρειάσθη μίαν ὥραν.

Ὁ ἥλιος ἦτο ἤδη ὑψηλὰ εἰς τὸν οὐρανὸν ὅταν ὁ Δαμβὶλ ἐτελείωσε τὴν παρασκευὴν διὰ νέαν ἐπίθεσιν.

Ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ὁ Δαμβὶλ ἤκουε τὰς φωνὰς τῶν θυμάτων, πυρκαϊαὶ ἤναπτον πανταχοῦ, ἤναπτον πυράς, πανταχοῦ ἐφόνευον ἄκαιον....καὶ μόνος αὐτὸς δὲν ἐφόνευσεν! μόνος αὐτὸς δὲν ἧπτεν πυρκαϊάς.

Μὲ τὰ χείλη ὠχρὰ, τὸν μύστακα τρέμοντα, τὴν φωνὴν βραχεῖαν καὶ βραχνὴν ἐδίδε διαταγάς. Καὶ ἐπέμενε εἰς τὸ πρῶτον σχέδιον νὰ καταρρίψῃ τὴν θύραν, ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν καταλαμβάνων τὸν ἀδελφόν των δι' ὁρμητικῆς ἐπιθέσεως. Εἶχεν ἀποδεχθῆ ὅτι τὸ μαδέρι τὸ ὁποῖον μετεχειρίζοντο πρῶτα ἦτο ἀνεπαρκές.

Τότε διὰ μέσου παράγκων ὕψωσαν ἓν εἶδος καταπέλτου, ἐνώπιον τοῦ μεγάρου. Ἐκ τῶν μηχανῶν αὐτῶν προσεκολλήθη σιδηροῦς ὄγκος σχηματισμένος ἀπὸ τρεῖς μεγίστους ἄκμονας κολλημένους μαζὺ εἰς τὴν ἄκραν μιᾶς ἁλύσου. Τοὺς εἶχαν πάρουν ἀπὸ ἕνα σιδηρουργὸν ἐκεῖ πλησίον.

Ταυτοχρόνως, εἰσέδυσαν εἰς τὴν οἰκίαν ἡ ὁποία ἦτο μεσότοιχος εἰς μιὰ πλευρὰν τοῦ μεγάρου, διήνοιξαν τὸν τοῖχον μὲ τὴν σκαπάνην καὶ τὸ σκαφθὲν μέρος ἔθεσαν βαρέλι πυρίτιδος.

Τότε ὁ Δαμβίλ, συνήθροισε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς θύρας τοὺς μισθωτούς του μὲ τὴν διαταγὴν νὰ ὁρμήσουν εἰς τὴν αὐλὴν εὐθὺς ἅμα ἤθελεν ἀνοιχθῆ ἡ εἴσοδος.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἦτο πλέον ἡ μεσημβρία. Ἡ ἐγκατάστασις τῆς μηχανῆς εἶχεν ἀπαιτήσει πολλὰς ὥρας. Σχετικὴ σιωπὴ ἐπῆλθεν εἰς τὸν δρόμον. Μὲ μιὰ ματιά, ὁ Δαμβὶλ εἶδεν ὅτι καθένας ἦτο εἰς τὴν θέσιν του.

Ἔδωσε τὸ σημεῖον ὑψώνων τὸν βραχίονα. Δέκα ἄνθρωποι ἔσπρωξαν τὸν μεγάλον σιδηροῦν ὄγκον ὁ ὁποῖος διέγραψε καμπύλην καὶ ἔπεσε ἐπάνω εἰς τὴν θύραν, οἱ μισθωτοὶ ἔκαμαν κίνημα διὰ νὰ ἐφορμήσουν....ἀπαίσιος τριγμὸς ἠκούσθη....ἡ θύρα ἀντέστη.

Εἶχε διανοιχθῆ ἀλλὰ ἔμενεν ὀρθία....! Ἡ αἰφνιδία ἐπίθεσις ἡ σχεδιασθεῖσα μὲ κόπον ἀπετύγχανεν οἰκτρῶς! Ὁ Δαμβὶλ ἐδάγκανε τοὺς γρόνθους του, εἶχε ἐννοήσῃ ὅτι ἔσωθεν, εἶχον ὑψώσῃ ὁδόφραγμα ὅλον τὸν χρόνον τὸν ὁποῖον αὐτὸς εἶχε χάσει νὰ ἑτοιμάσῃ τὴν ἐπίθεσιν ὁ Μονμορενσὺ τὸν εἶχε περάσῃ διοργανώνων ἀπελπιστικὴν ἄμυναν....

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ		ΕΠΑΡΧΙΩΝ	
Ἐτησία	Δρ. 18.—	Ἐτησ.	Δρ. 20.—
Ἑξάμ.	» 9.—	Ἑξάμ.	» 10.—
Μηνιαία	» 1.50	Μηνιαία	» 1.75

Ὅλαι αἱ πρὸς τὴν «Ἀκρόπολιν» ἐπιστολαὶ εἴτε ἀφορῶσαι τὴν σύνταξιν εἴτε τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς «Ἀκροπόλεως» κ. Β. Γαβριηλίδην.

Ὅσα χειρόγραφα περιέρχονται εἰς τὴν σύνταξιν δημοσιευόμενα ἢ μὴ **ΔΕΝ ἐπιστρέφονται.**

ἰδίων ἀποθηκῶν εἶχε κλέψη κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ ἄλλα 24 βαρέλια σαρδελλῶν.

Ἀναχώρησις μεταναστῶν

Διὰ τοῦ Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ Μεσσαζερὴ ἀνεχώρησαν ἐκ Πειραιῶς χθὲς κατευθυνόμενοι εἰς Ἀμερικὴν διὰ Μασσαλίας 800 περίπου μετανάσται.

Διὰ τῆς μεθόδου τοῦ πορτοφολίου

Δύο ἄγνωστοι διὰ τῆς γνωστῆς μεθόδου οὗ πορτοφολίου ἔμπλεξαν τὸν Β. Ντάβαρην καὶ κατώρθω αν νὰ τοῦ κλέψουν 400 δραχ. εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Βατραχονησίου.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Σᾶς εἴπαμε ὡς τώρα τέσσαρας μεθόδους γυμναστικῆς τῶν ὀφθαλμῶν, κατὰ τὰς νέας ἀμερικανικὰς ἐπινοήσεις.

Διότι οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ αἱ Ἀμερικανίδες ἔχουν κάνει ἐπιστήμην τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ σώματος.

Νὰ καὶ ὁ ἐπίλογος τῆς γυμναστικῆς αὐτῆς τῶν ὀφθαλμῶν ποῦ πρέπει νὰ κάνετε κάθε πρωΐ.

Ἕνα ὀφθαλμολόλουτρο.

Γεμίζετε μίαν λεκάνην νερὸ κατὰ τὸ ἥμισυ, χύνετε ἕνα κουτάλι τοῦ φαγητοῦ γεμάτο ἁλάτι, τὸ ἀνακατώνετε διὰ νὰ λυώση, ἔπειτα κρατᾶτε τὴν ἀναπνοήν σας, βυθίζετε τὸ πρόσωπό σας στὸ νερὸ καὶ ἀνοιγοκλείετε τὰ μάτια σας μέσα στὸ νερό.

ΑΣΤΕΡΙΣΚΟΙ

Συνομιλοῦν περὶ τῆς Γεφύρας τοῦ Γοργοποτάμου.

— Πῶς σοῦ φαίνεται νὰ πληρώνη κάθε ἐπιβάτης ἀσφάλιστρα γιὰ κείνους ποῦ θὰ σκοτωθοῦν;

— Αὐτά μοῦ φαίνονται. . . Ἄνω Γοργοποταμῶν !...

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΜΑΣ

Διατί οἱ Ἕλληνες ὡς ἄτομα μὲν προοδεύουσι καὶ ἰδίως εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὡς κράτος ναυαγοῦσι κατὰ κράτος;

Πῶς ἐξηγεῖται τὸ ἀφύσικον τοῦτο φαινόμενον;

Ἴσως νὰ ὑπάγεται ἢ εἰς τὰ φρενολογικὰ ἢ εἰς τὰ πνευματιστικὰ ζητήματα καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα εἶνε ἀναρμόδιος ὁ ὑποφαινόμενος.

Ἀκάδημος

Υ. Γ. Περὶ τούτων ἂν εἶνε δυνατὸν ἂς ζητηθῆ ἡ γνώμη τῶν ἑξῆς ἐπαϊόντων:

Τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.
Τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου.
Τοῦ κ. Γ. Ν. Θεοτόκη.
Τοῦ κ. Α. Σιμοπούλου.
Τοῦ κ. Στεφ. Δραγούμη.
Τοῦ κ. Κ. Μαυρομιχάλη.
Τοῦ κ. Δ. Ράλλη
Τοῦ Ἁρμοστοῦ τῆς Κρήτης κ. Ἀλ. Ζαΐμη.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 1 Ὀκτωμβρίου 1907.— Εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν (Λόϋδ) μεσημβρίαν Εἰς Σμύρνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Θράκην, Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν καὶ Ρωσσίαν (Μεσσαζερὴ) 3 μ. μ. Εἰς Κρήτην καὶ Αἴγυπτον (Πανταλέοντος) 10 π.μ. Εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Σερβίαν (Διακάκη) 5 μ. μ. Εἰς Σμύρνην, Μιτυλήνην, Κων)πολιν (Κεδιδιέ) 11 π. μ.

ΘΕΑΜΑΤΑ

Ν. ΣΚΗΝΗ. 'Η τελευταίας ἀπ' ὅλες. 2) Ἄνδρες καὶ Γυναῖκες. 3) Ἡ σύζυγος τοῦ Λουλουδάκη. Τιμητικὴ τῆς κ. Χρυσάνθης Κοντοπούλου.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ. «Ἡ κυρία τοῦ Μαξίμ». Ἡ σημερινὴ παράστασις εἶνε τιμητικὴ τοῦ κ. Σ. Χαντᾶ, ὅστις μὲ τὴν τέχνην του καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν παραστάσεων, ἀπέσπασε τὴν ἐκτίμησιν καὶ συμπάθειαν ὅλου τοῦ κόσμου.

ΒΑΡΙΕΤΕ. Ἀπόψε «Σὶμ Χὰμ Ἰάφεθ».

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Ἀθηνῶν). Ἀπόψε ἡ πρώτη τοῦ νέου τριπράκτου εἰδυλλιακοῦ δράματος τοῦ κ. Ἰωάν. Γ. Μιχαλοπούλου «Τὸ ξεμαντήλωμα», ἐν ᾧ εἰς ὡραίας σκηνὰς ἀναπαρίσταται ἡ ἁρπαγὴ τοῦ μανδηλίου ἀπὸ τὰς νεάνιδας τῶν χωρίων κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν εἰσέτι ἔθιμον. Τὴν Ἀνθοῦλαν ὑποδύεται ἡ δὶς Μελπομένη Κολυβᾶ τῆς Ν. Σκηνῆς, τὸν ἅρπαγα τοῦ μανδηλίου ὁ κ. Τριχᾶς καὶ τὴν μητέρα του ἡ κ. Ἑλένη Ἀρνιωτάκη.

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ. Αὔριον δίδει τὴν τιμητικήν της μιὰ...ἠθοποιός, ἠθοποιὸς μόνον. Οὔτε μεγάλη, οὔτε καλλιτέχνης, οὔτε ἀριστοτέχνης, οὔτε ἔξοχος, οὔτε ὑπέροχος. Μόνον ἠθοποιός. Ἀλλαήθοποιὸς ἀπὸ τοῦ σανιδιοῦ τῆς σκηνῆς. Ἠθοποιὸς διακριθεῖσα παρὰ τὸ πλευρὸν Ἀλεξιάδου, Ταβουλάρη, Κοτοπούλη Πετρίδη, Διακριθεῖσα δίπλα εἰς τοὺς κολοσσοὺς αὐτοὺς καὶ παραδιακρινομένη παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν νεωτέρων συναδέλφων της, εἰς τοὺς ὁποίους δίδει ἀπὸ σκηνῆς ζωὴν ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς τέχνης της καὶ τοὺς σύρει πρὸς τὸ ὕψος της.

Τὸ πρόγραμμά της ποικίλον εὐθυμότατον. Προμηνύεται κοσμοπλημμύρα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίκετο χθές, ὅπως παραμείνη δι' ὀλίγας ἡμέρας ἐν τῇ πόλει μας, εἷς ἐκ τῶν διασημοτέρων χειρουργῶν τῆς Γερμανίας, H Kummell ὃν ὑπεδέχθη ὁ γνωστὸς αὐτῷ καὶ παρ' ἡμῖν διακεκριμένος ἰατρὸς κ. Γ. Χρυσοσπάθης.

Κύριοι φοιτηταί,

Μὲ μόνον 4 δρ. κάμνετε 6 ἐπιτυχεστάτας καὶ ἀπαραμίλλους φωτογραφίας. Τὰς δὲ διὰ τὴν ἐγγραφήν σας τοιαύτας δωρεάν.

Στὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 159

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ Κ. ΜΑΡΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

Σήμερον ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9 1)2 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς, καὶ ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἡ 14 κλήρωσις τοῦ ἐκ δρ. 20,500,000 δανείου αὐτῆς, ἡ ὡρισμένη διὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην θέλουσιν ἐξαχθῆ ἐκ τῆς κληρωτίδος δεκαὲξ ἀριθμοὶ ὁμολογιῶν μετὰ λαχνοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1η Ὀκτωβρίου 1907.

Ὁ Διοικητὴς
Σ. ΣΤΡΕΙΤ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ καὶ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐκδίδεται κάθε Σάββατον (ἔτος 29)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ, ἀρχομένη τὴν 1ην ἑκάστου μηνός: ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐτησία δρ. 8.— Ἑξάμηνος δρ. 4.50.— Τρίμηνος δρ. 2.50.— ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία φρ. χρ. 10.— Ἑξάμηνος φρ. χρ. 5.50.— Τρίμηνος φρ. χρ. 3.

Ἐκδότης: Ν. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
38, ὁδὸς Εὐριπίδου, ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Πωλεῖται Χρηματοκιβώτιον Βιέννης πρώτου μεγέθους δίφυλλον, εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας του. Στοὰ Ἀρσακείου ἀρ. 12.

ΛΑΒΕΤΕ ΓΝΩΣΙΝ

Η ἀληθὴς πραγματικὴ χωρὶς ρεκλάμα ΦΘΗΝΙΑ

12—Στοὰ Ἀρσακείου 12—

ΕΚΑΣΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ

Ὁ κ. Ἀλ. Ζαχαρίου παιδιόθεν ἐπεδόθη εἰς τὴν χρυσοχοϊκὴν τέχνην ἣν ἐκμαθὼν ἀνῆλθεν ὅλας τὰς βαθμίδας καὶ σήμερον ἔχει ἕνα ἀπὸ τὰ καλὰ χρυσοχοεῖα τῆς πόλεως μας ἐν τῇ ὁδῷ Αἰόλου 100. Καὶ ὅλα ταῦτα ἔγειναν διὰ τῆς τέχνης, ἀφιλοκερδείας καὶ τιμιότητος. Ἐκεῖ κυριαρχεῖ ἡ καλλιτεχνία καὶ ἡ πραγματικὴ τοῦ πωλουμένου ἀξία. Εἰς τὸ κατάστημα ἀγοράζονται κοσμήματα καὶ λίθοι εἰς καλὰς τιμάς. Ἐν αὐτῷ κατασκευάζονται ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ σκεύη.

Πωλεῖται ὁλόκληρο σερβίτσιο φαγητοῦ ἐξ ἀργύρου πάφθηνα.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

Γ. ΜΟΥΓΕΡ

ΜΕ ΝΕΑ ΣΧΗΜΑΤΑ
ΜΕ ΝΕΑ ΔΕΡΜΑΤΑ
ΜΕ ΝΕΑΣ ΤΙΜΑΣ

62—Ὁδὸς Σταδίου—62

Η ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ἐκποίησις τοῦ Λοῦβρ ἤρχισε τὴν 1ην Σ)βρίου μετὰ μεγάλης **ἀνθρωποπλημμύρας** ἕνεκα τῆς **μεγάλης** ἐλαττώσεως τῶν τιμῶν ἐφ' ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ ἡ διεύθυνσις ἐλπίζει ὅτι πολὺ ταχέως θὰ ἐπιτελεσθῆ ἡ ὅλη ἐκποίησις τῶν εἰδῶν καὶ θὰ ἀρχίση ἡ ἵδρυσις τοῦ **μεγάλου Λοῦβρ** γυναικείων ἀμφιέσεων παντοίων ἄλλων εἰδῶν χρησίμων εἰς τὸν οἰκογενειακὸν βίον.

Οἱ κύριοι ἐπιχειρηματίαι καλοῦνται νὰ ἀγοράσουν ὁλικῶς τὸ κατάστημα Λοῦβρ παρεχομένης εἰς αὐτοὺς πάσης εὐκολίας προσέτι δὲ δηλοῦται αὐτοῖς ὅτι θὰ **ἔχουν ἐξησφαλισμένην τὴν ἐνοικίασιν δι' ἑπτὰ ὅλα ἔτη.**

ΚΑΛΤΣΑΙ

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ
76—Ἑρμοῦ—76

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΤΟΥ Κ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του. Ἔγγραφα 10—12 π. μ.

36-Ὁδὸς Σολωμοῦ-36

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τὸ πρῶτον ἱδρυθὲν τῷ 1898:—Ἔτος δέκατον (1ον)

ΛΕΩΝΙΔΑ Π. ΚΩΣΤΑΚΗ

Ἀριστούχου διδάκτορος, δικηγόρου.
Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 40
Ἔγγραφαί 3 1)2— 5 1)2μ. μ.

ΛΑ'Ι'ΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ταμιευτήριον 4 1)2 ο)ο

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρω εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτίμου πελατείας μου, ὅτι δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 9650 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν κ. Γρ. Φουρτούνα ἀνέθεσα τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἐμπορικοῦ μου τμήματος καὶ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων μου τῷ κ. Θρ. Π. Βάρβογλῃ, πρὸς ὃν δέον τοῦ λοιποῦ νὰ ἀποτείνεσθε.

Μεταλλουργικὸν ἐργοστάσιον
Ν. Νησιώτη

ΑΦΙΞΙΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ

Ἀφίκετο καὶ θὰ παραμείνη ἐπ' ὀλίγον χρόνον ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐν Θουρίᾳ (Καλαμῶν) Χειρουργικῆς καὶ Γυναικολογικῆς Κλινικῆς κ. Γιάγκος Βεργόπουλος. Διὰ τῆς ἐφευρέσεως του «pommade» θεραπεύονται τὰ πλεῖστα τῶν Χειρ. Νοσημάτων ἄνευ ἐγχειρήσεως καὶ ἰδίᾳ τὰ Καρκινώματα, χρόνια Συρίγγια, Φθίσις ὀστῶν, Δέρματος, Χοιράδες κλπ.

Δέχεται ὁδὸς Ναυαρίνου 18 (ὄπισθεν Χημείου) 10—12 π.μ.

ΝΕΟΣ λογιστὴς κάτοχος τῆς Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς καὶ Γερμανικῆς μὲ μακρὰν πεῖραν ἐμπορικὴν ζητεῖ θέσιν.

ΝΕΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΓΙΕΙΝΗΝ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Ἐξαλείφονται αἱ ρυτίδες, αἱ παραμορφώσεις καὶ τὰ ἐλαττώματα τῆς ρινός, τῶν χειλέων καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ σώματος, τὰ ἐξανθήματα, ἡ πιτυρίασις καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ προσώπου. Θεραπεύεται ἡ παχυσαρκία, ἡ ἰσχνότης, ἡ τριχόπτωσις καὶ τὰ χείμετλα (χιονίστρες). Συμβολαὶ διὰ τὴν καλλονὴν τοῦ προσώπου τοῦ δέρματος, τῆς κόμης κ. τ. λ. Ἐπιστημονικὰ φάρμακα διὰ τὴν τόνωσιν καὶ βαφὴν τῶν τριχῶν καὶ διὰ τὴν καλλονὴν τοῦ σώματος. Πάντα ταῦτα ἐφαρμόζονται διὰ τελειοτάτων μεθόδων δι' εἰδικῶν μηχανημάτων καὶ δι' ἐγχειρήσεων, τὰ δὲ γυναικολογικὰ νοσήματα θεραπεύονται διὰ νέων ἐπιτυχῶν μεθόδων ὑπὸ τοῦ Ἰατροῦ Σ. Α. ΡΟΚΚΟΥ ὑγιεινολόγου γυναικολόγου διευθυντοῦ τοῦ «Ἰατρικοῦ Μηνύτορος». Καθ' ἑκάστην 10—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ. Αἱ ἄποροι δωρεὰν κατὰ Σάββατον 9—10.

37 ὁδὸς Πανεπιστημίου 37

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΕΛΛΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 56 ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 56

Περιλαμβάνει **πλῆρες δημοτικὸν σχολεῖον** μὲ αὐτοτελεῖς τάξεις, **Ἑλληνικὸν** καὶ **Γυμνάσιον** μὲ τρεῖς τάξεις. Δέχεται ἐσωτερικούς, ἡμιτροφίμους καὶ ἐξωτερικοὺς μαθητάς.

Τὸ διδάσκον προσωπικόν, δεδοκιμασμένον ἤδη ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων, ἅτινα ἐπεμαρτυρήθησαν καὶ ὑπὸ τῆς ἐπισήμου ἐποπτικῆς ἀρχῆς κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου, παραμένει τὸ αὐτό. Μόνον τὰ θρησκευτικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου ἀνετέθησαν εἰς τὸν αἰδεσιμώτατον κ. Μυλωνᾶν, εἰς δὲ τὸ δημοτικὸν προσελήφθησαν οἱ ἀριστοῦχοι καὶ ἐγνωσμένης διδακτικῆς ἱκανότητος δημοδιδάσκαλοι κ.κ. Γ. Μάζαρις καὶ Ἀθ. Ἀργυρόπουλος.

Ἐγγραφαὶ καὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 8—12 π. μ. καὶ 3—6 μ. μ. Κανονισμὸς καὶ ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα τῶν διδασκομένων μαθημάτων ἀποστέλλεται τῷ αἰτοῦντι. Τὰ μαθήματα ἄρχονται τακτικῶς τῇ 15 Σ)βρίου. Ὑποδιευθύνται οἱ κ.κ. **Σ. Πέππας** καὶ **Β. Παλιούρας**

SANTAL MIDY

Τὸ μόνον παρασκευαζόμενον διὰ τοῦ διασήμου Σαντάλου τοῦ Mysore.

Ἀβλαβές, καταργεῖ τὸ κοπαΐον, τὸ μυρτίδανον καὶ τὰς ἐνέσεις. Θεραπεύει εἰς 48 ὥρας τὰς γονορροίας. Δραστικώτατον εἰς τὰ νοσήματα τῆς κύστεως, κυστιτίδα, αἱματουρίαν, χωρὶς νὰ προξενῆ τοὺς πόνους τῶν νεφρῶν, τοὺς ὁποίους προκαλοῦν τὰ ἀκάθαρτα σάνταλα ἢ τὰ ἀνάμικτα μετ' ἄλλων φαρμάκων.

Ἕκαστον καψύλιον φέρει ἀποτυπωμένον τὸ ὄνομα (MIDY)

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα.

ΑΥΣΤΡΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ

Δεκαήμερος κατ' εὐθεῖαν γραμμή

ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ ΔΙ' ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Μεγαλοπρεπέστατα, νεότευκτα καὶ ταχύπλοα ὑπερωκεάνεια ἀτμόπλοια.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

„ΑΛΙΚΗ“ διὰ Νέαν Ὑόρκην 1ην Ὀκτωβρίου Δευτέραν
„ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΑ“ διὰ Νέαν Ὑόρκην 13 Ὀκτωβρίου ἡμέραν Σάββατον.
„ΣΟΦΙΑ ΧΟΕΜΒΕΡΓ“ διὰ Νέαν Ὀρλεάνην τὴν 9 Ὀκτωβρίου Τρίτην.

Γενικοὶ πράκτορες: Γ. ΜΟΡΦΥ καὶ ΥΙΟΣ-ΚΡΩΒΒ καὶ ΣΤΙΒΕΝΤΣ
Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ, ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου 42.
Ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ ὁδὸς Φίλωνος 70.
Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἄνωθεν σταθμοῦ Ὁμονοίας

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΛΑΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

56—Ὁδὸς Πανεπιστημίου (Χαυτεῖα) 56

Πωλοῦνται ἔπιπλα καινουργῆ ἀρίστης ἐργασίας διαφόρων ρυθμῶν παρὰ τῶν ἐπιπλοποιῶν Ἀθηνῶν μὲ μεγάλην ἔκπτωσιν ἕνεκεν τῆς μεγάλης παρακαταθήκης.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΠΙΠΛΩΝ Ν. ΑΠΕΡΓΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΑΡΙΘΜ. 19

Μεγάλη Παρακαταθήκη Ἐπίπλων

ΕΠΙΠΛΑ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ
ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΛΙΝΩΝ
ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΡΚΕΙ

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΜΗ ΠΛΗΣΙΑΖΗΣ ΔΟΧΕΙΟΝ ΜΕ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ ΕΙΣ ΦΩΤΙΑΝ
ΣΕ ΑΝΑΜΜΕΝΗ ΛΑΜΠΑ, ΚΑΜΙΝΕΤΟ, ΣΙΔΕΡΑ ΚΛΠ.
ΑΝ ΡΙΞΗΣ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ ΘΑ ΠΑΡΗ ΦΩΤΙΑ

ΤΡΙΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ τῆς 28 Ὀκτωβρίου τῆς 30 Δεκεμβρίου 1907

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΥΣ 1907

Ἕκαστον Γραμμάτιον παρέχει συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος ἑκάστης κληρώσεως.

ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ
Δραχ. 675.000 Δραχ.

Ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχῦον διὰ μίαν ἐκ τῶν κληρώσεων τιμᾶται ΔΡΑΧΜΗΣ

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

Ἓν Μέγα Κέρδος	ἐξ	100.000 δρ.
Ἓν Κέρδος	ἐξ	25,000 δρ.
Ἓν Κέρδος	ἐκ	10,000 δρ.
Τρία Κέρδη ἐκ 5,000		15,000 δρ.
Πέντε Κέρδη ἐκ 1,000		5,000 δρ.
411 Κέρδη ἐξ 100		11,100 δρ.
578 Κέρδη ἐκ 50		28,900 δρ.
Ἐν ὅλῳ Κέρδη 225,000 δρ.		

ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

3 Μεγ. Κέρδη	ἐξ	100,000	300.000 δρ.
3 Κέρδη	ἐξ	25,000	75,000 δρ.
3 Κέρδη	ἐκ	10,000	30,000 δρ.
9 Κέρδη	ἐκ	5,000	45,000 δρ.
15 Κέρδη	ἐκ	1,000	15,000 δρ.
1233 Κέρδη	ἐξ	100	123,300 δρ.
1734 Κέρδη	ἐκ	50	86,700 δρ.
Ἐν ὅλῳ Κέρδη 675,000 δρ.			

Ἀπευθυντέον: Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείου) εἰς Ἀθήνας, εἰς τὰς ἑλληνικὰς δημοσίας Ἀρχάς, εἰς τὰς ἑλληνικὰς Τραπέζας καὶ τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῶν, εἰς τοὺς διαχειριστὰς τῶν Μονοπωλίων καὶ εἰς τὸ Κεντρικὸν ἐν Ἀθήναις Πρακτορεῖον ἐφημερίδων καὶ τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1907

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ ΤΩΝ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ ὑφηγητοῦ τῆς Συφιλιδολογίας καὶ τῶν δερματικῶν νοσημάτων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

Ι. Σ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΥ

Ἐφαρμόζεται μετ' ἀπολύτου ἐπιτυχίας ἡ μέθοδος τῆς χρονίας Βλεννορροίας. Ἡ μέθοδος εἶνε ἀπολύτως ἀνώδυνος καὶ ταχεῖα. Μικροσκοπικὴ ἐπιβεβαίωσις τῆς θεραπείας.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τῆς Συφιλίδος ἐνδελεχὴς καὶ μετὰ πάσας ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας, ὡς καὶ πασῶν τῶν ἐπιπλοκῶν αὐτῆς.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τῶν Νευρασθενειῶν, τῆς Ἀνικανότητος, διὰ μεθόδου μεγάλης ἐπιτυχίας.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Τῆς Στειρώσεως ἄνευ ἐγχειρήσεως, τῶν νόσων τῆς μήτρας, τῆς ἀταξίας τῶν ἐμμήνων.

ΔΕΧΕΤΑΙ 9—12 3—6
Ὄπισθεν Χρυσοσπηλαιωτίσσης
Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου 29Β

ΑΔ. Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

Ὑφάσματα διὰ Κυρίας Παρελήφθησαν τὰ ὡραιότερα φορέματα τῆς ἐποχῆς.

Σχέδια καὶ χρωματισμοὶ οἱ τελευταῖοι.

Ὑφάσματα μαλλοβάμβακα τὰ νεώτερα, ἀπὸ δρ. 1,10 ὁ πῆχυς καὶ ἄνω.

Φλανέλλαι εἰς μεγάλην ποικιλίαν ἀπὸ λεπτ. 45 καὶ ἄνω.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ τῇ πολυπληθεῖ πελατείᾳ τοῦ Καταστήματος ὅτι αἱ ΤΙΜΑΙ ἐλαττωθεῖσαι εἰς τὸ κατώτατον ὅριον ἐκανονίσθησαν ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ.

Ὁδὸς Ἀθηνᾶδος 22— ὄπισθεν Ἁγ. Εἰρήνης.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ
Ν. Μ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗ

Γνωστοποιεῖ ὅτι,

Τὸ ἀτμόπλοιον αὐτῆς «ΠΥΛΑΡΟΣ» ἕνεκεν καθαρισμοῦ δὲν θὰ ἐκτελέση τὸ ταξείδιον τῆς προσεχοῦς Δευτέρας, 1ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., θὰ ἐπαναλάβη δὲ τοὺς πλόας ἀπὸ τῆς ἐλευσομένης Παρασκευῆς 5 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. μὲ τὸ αὐτὸ ὡς πάντοτε δρομολόγιον.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΠΕΛΑΤΕΙΑΝ ΜΟΥ

Ὁ κ. **Ν. Παπαδᾶτος**, ἐμπορορράπτης, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ φέρη εἰς γνῶσιν τῆς πολυπληθοῦς πελατείας του, ὅτι μετέφερε τὸ κατάστημά του εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον τοῦ κ. Λιβιεράτου, ἐν τῇ διασταυρώσει τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Γεωργίου Σταύρου.

Ἐπίσης εἰδοποιεῖ, ὅτι παρελήφθη κατ' αὐτὰς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἀγορῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας πλουσιωτάτη συλλογὴ χειμερινῶν ὑφασμάτων, ἐκλεκτοτάτων εἰς ποιότητα καὶ εἰς ὡραιότητα χρωματισμοῦ.

Τὸ σύστημα τῶν μηνιαίων δόσεων ἐξακολουθεῖ.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΗ

(Ὁμοία Κλινικῆ ἐν Παρισίοις)

Θεραπεῖαι πραγματικαὶ ἀνιάτων διὰ τῶν ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιστήμην μεθόδων τοῦ ἐκ Παρισίων Νευρολόγου-Παθολόγου κ.

Ν. Π. ΜΕΤΑΞΑ

Θεραπεύονται: *ἄσθμα*, (θεραπεύσας ἄσθμα 50ετὲς ἐπὶ 80ετοῦς) *ζωχαδιακά, ρευματοαρθριτισμοί, οἰδήματα, ψαμμίασις, χολόλιθοι, ἔκζεμα, τριχόπτωσις, στομαχικά, διάρροια, νευρασθένεια*, (μέθοδος θαυμασιωτάτη), *ἀνικανότης, ἀϋπνία, νευραλγίαι, πόνοι γυναικῶν*, μὲ σύγχρονον θεραπείαν, ἀρτηριοσκληρώσεως καὶ δὴ πρόληψιν αἰφνιδίων θανάτων, ἀνανέωσιν ὀργανισμοῦ καὶ παράτασιν ὁρίου ζωῆς.

Φθίσεις, α' καὶ β' σταδίου, αἱμοπτύσεις, φυματιώδης περιτονῖτις, σπονδυλῖτις. Λέπρα, Σπληνὸς ἐξόγκωσις. Σύφιλις ἀντιμικροβιακῶς.

Διηνεκὴς ἰατρικὴ ἐπιτήρησις ἐσωτερικῶν ἀρρώστων.

Δέχεται 8—10. 3—5.

Θεραπεῖαι δι' ἀλληλογραφίας

Πλατεῖα Ὁμονοίας, ὁδὸς Σατωβριάνδου 30

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Διὰ τοὺς κυρίους ἐπιστήμονας ἰατροὺς καὶ μή

Πρὸ μηνῶν ἀπώλεσα τὴν γεῦσίν μου, τὸ στόμα μου εἶνε καθαρότατον, ὅστις ἐξ ὑμῶν δυνηθῆ νὰ τὴν ἐπαναφέρη ἔχει ἀμοιβὴν ἓν ἑκατοστάρικο, ὅπερ καταθέτω εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν», θὰ ἔχη δὲ καὶ τὴν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην μου κλπ. καὶ θὰ μὲ σώση ἀπὸ βίαιον θάνατον.

Οἱ δὲ ὠτολόγοι καὶ λαρυγγολόγοι κ.κ. Δ. Δημητριάδης ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἀριθ. Μουσῶν 14 καὶ Γ. Γκαδόλης ὁδὸς Καραϊσκάκη Πατρῶν ἀριθ. 74, εἰς οὓς ἔγραψα καὶ δὲν ἀπήντησαν, καλήτερα εἶνε νὰ πᾶν νὰ φᾶν τὰ λεπτὰ ποῦ δίδουν διὰ ρεκλάμες στραγάλια παρὰ ποῦ ἀνακατώνουν τοὺς πάσχοντας, διότι ὁ φάρυγξ ἔχει σχέσιν μὲ τὰ λοιπὰ ἀγγεῖα τοῦ στόματος.

Ὁ δηλῶν
Ἔδισον Κάρπος
Ἀντισυνταγματάρχης

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΣΠ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ
Δικηγόρος ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς 11.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ»

ΡΩΜΗ 30 Σεπτεμβρίου.—Μεγαλοπρεπῶς ἤρχισαν σήμερον αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου τῆς Φυσικοθεραπείας. Ἀντιπρόσωπος τοῦ Βασιλέως ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Εἰς τὰ ἐγκαίνια ἡ Κυβέρνησις ἀντιπροσωπεύετο ὑπὸ τριῶν Ὑπουργῶν. Ὅλα τὰ ἔθνη ἀντιπροσωπεύοντο διὰ ἰδιαιτέρων ἀντιπροσώπων. Ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος παρίσταντο ὁ πρεσβευτὴς κ. Μητσόπουλος καὶ ὁ ἰατρὸς κ. Βασιλείδης.

Η ΑΥΣΤΡΟΡΩΣΣΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ»

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 28 Σεπτεμβρίου. — Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας ὑπουργὸς κ. Στάντσιωφ τὴν 25ην τοῦ μηνὸς εἰς τοὺς ἐν Σόφια διπλωματικοὺς Πράκτορας Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας ἐπέδωκε τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν, κατὰ μετάφρασιν σχετικὴν μὲ τὴν Αὐστρορρωσσικὴν διακοίνωσιν.

«Ἡ ἀρχὴ τῆς διατηρήσεως τῆς ἑνότητος καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Μακεδονίας ἐν τοῖς γεωγραφικοῖς καὶ διοικητικοῖς αὐτῆς ὁρίοις, ἀκριβῶς διαγεγραμμένοις, ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς Ἡγεμονικῆς Κυβερνήσεως εὐθὺς ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς μεταρρυθμιστικῆς δράσεως τῶν Δυνάμεων.

Ἡ Ἡγεμονικὴ κυβέρνησις ἀποκλείουσα πᾶσαν διαίρεσιν τῆς Μακεδονίας εἴτε κατ' ἐθνικότητα, τοῦθ' ὅπερ πρακτικῶς ἀδύνατον) εἴτε εἰς σφαίρας ἐπιρροῶν τοῦθ' ὅπερ (πολιτικῶς ἐπικίνδυνον) διηύθυνε πάσας τὰς προσπαθείας του καὶ πάντα τὰ διαβήματα της πρὸς διατήρησιν τῆς ἀκεραιότητος τῆς Μακεδονίας.

Τοῦτο δὲ πράττουσα ἐνόμισεν ὅτι πολιτεύεται συνῳδὰ τῷ ΙΙΙ ἄρθρῳ τοῦ Μυρστεγγείου προγράμματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἑρμηνείαν του δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν διαίρεσιν τῆς Μακεδονίας κατ' ἐθνικότητα ἢ εἰς σφαίρας ἐπιρροῆς ἀλλὰ τοὐναντίον εἰς τὸ groupement ἁπάντων τῶν ἐδαφῶν τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται εἰς τὰ γεωγραφικὰ ὅρια τῆς ἐπαρχίας.

Ἡ ἡγεμ. Κυβέρ. ἐν τῷ Γ' ἄρθρῳ τοῦ Μυρστεγγείου προγράμματος δὲν ἔπαυσε βλέπουσα μέτρον κατατεῖνον εἰς τὸ νὰ δημιουργήση μίαν μόνον ἐπαρχίαν μετὰ φυσικοῦ ὁρίου μερῶν τινων τῶν τριῶν βιλαετίων τῆς Θεσσαλονίκης τῶν Σκοπείων καὶ τοῦ Μοναστηρίου καὶ εἰς τὸ νὰ τροποποιήση τὴν διοικητικὴν ὑποδιαίρεσιν τῆς ἐπαρχίας ταύτης οὕτως ὥστε εἰς τὴν τεχνητὴν σημερινὴν διαίρεσιν, ἥτις δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων νὰ ὑποκαταστήση ἄλλην, μᾶλλον λογικήν, ἥτις συγκεντρώνει χωριστὰ τὰς διαφόρους ἐθνικότητας πρὸς ἀποφυγὴν διαχυτικῶν συγκρούσεων αὐτῶν οὕτω ἡ Βουλγ. Κυβέρ. ὑποδέχεται μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν ἑρμηνείαν τὴν ὁποίαν αἱ ἐπὶ τῶν μεταρρυθμίσεων Δυνάμεις πρὸ μικροῦ ἔδωκαν εἰς τὸ ΙΙΙ Μυρστεγγείου προγράμματος.

Ἐν τούτοις ἡ Ἡγ. Κυβέρ. θεωρεῖ καθῆκον της καὶ δικαίωμά της νὰ ὑπομνήση τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θεωρεῖ ἀπαραίτητα πρὸς πραγμάτωσιν του προγράμματος τῶν Δυνάμεων ἐν Μακεδονίᾳ τὰ μέτρα ταῦτα εἶνε.

Α. Ἀκριβὴς καθορισμὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἐδάφους, τὸ ὁποῖον ὑπόκειται εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις.

Β' Νέα διοικητικὴ ὑποδιαίρεσις τοῦ εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις ὑπαγομένου ἐδάφους.

Γ' Τελειότερος ἔλεγχος ὅσον ἀφορᾶ πάσας τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν ἐθνικότητα, τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ σχολεῖα διαφοράς.

Δ' Ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων.

Ε' Ἀναδιοργάνωσις τῆς ἀστυνομία καὶ τῆς διοικήσεως.

Ἡ δρᾶσις τῶν μεταρρυθμίσεων δὲν ἐξεκτείνεται σήμερον ἐπὶ ἐδάφους ἀκριβῶς ὡρισμένου. Τὸ πρόγραμμα τῆς Μυστέγης προβλέπει μεταρρυθμίσεις διὰ τὰ τρία βιλαέτια τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Σκοπείων καὶ τοῦ Μοναστηρίου. Πράγματι ὅμως αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι μεταρρυθμίσεις περιωρίσθησαν εἰς τινα μόνον μέρη τῶν βιλαετίων τούτων.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ τῶν πραγμάτων ἐγείρει τὴν δυσπιστίαν τῶν κατοίκων, οἱ ὁποῖοι ἀμφιβάλλουσι περὶ τοῦ τελεστηρίου τῶν μεταρρυθμίσεων. Ἐνταῦθα καθιστᾶ δυσχερῆ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Οἰκονομικῶν μεταρρυθμίσεων.,...

Ἡ Ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ συμπεράνῃ λέγουσα ὅτι ἐπάναγκες ἐστιν, ὅπως εἰς τὸ πεδίον τῶν μεταρρυθμίσεων περιληφθῶσι καὶ οἱ Καζάδες τοῦ Πρέσοβο, τοῦ Καλκασελὲν καὶ Γκοστιβάρ, τοῦ βιλαετίου τῶν Σκοπείων καὶ ὁ Καζᾶς τῆς Δίβρας τοῦ βιλαετίου τοῦ Μοναστηρίου.

Ἡ ὑποδιαίρεσις τῆς ἐπαρχίας εἰς διοικητικὰς μονάδας (σαντζάκια, καζάδες καὶ ναχιέδες) δέον νὰ ἦ συνῳδὰ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἐπιτοπίων πληθυσμῶν καὶ οὐχὶ ἐπὶ confiterasion, αἱ ὁποῖαι δὲν θ' ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας.

Ἐν τούτοις παρομοία τις μεταρρύθμισις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παράσχη χρήσιμα ἀποτελέσματα ἐὰν δὲν διεξαχθῆ κατόπιν ἐρευνῶν ἀπολύτου ἀμεροληψίας.

Ὁ τῶν ἐθνικοτήτων ἀγὼν ἐν Μακεδονίᾳ θὰ χάση τὴν σφοδρότητά του καὶ δὲν θὰ ἐκλίπη ἐὰν οἱ κάτοικοι ἔβλεπον πλείονα δικαιοσύνην καὶ ἀκρίβειαν πρυτανεύουσαν ἐν τῇ διακανονίσει τῶν διαφορῶν τῶν ἐθνικοτήτων.

Ὁμιλοῦσα κατόπιν ἡ βουλγαρικὴ ἀπάντησις περὶ τῆς ἀνεπαρκείας τῆς ἀστυνομίας, ἥτις θὰ ἐκπλήρῃ, λέγει, τὸ καθῆκόν της, ἐὰν ἀνατεθῆ εἰς τὰς ἐπὶ τῶν μεταρρυθμίσεων Δυνάμεις καταλήγει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις, ἀναγνωρίζουσα τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τῶν Δυνάμεων ἔναντι τῶν μακεδονικῶν πληθυσμῶν, τόσῳ σκληρῶς δοκιμασθέντων, θὰ προσπαθήση πρὸς εἰρήνευσιν τῶν πνευμάτων ἐν τῇ σφαίρᾳ τῶν δυνάμεών της. Οὕτω ἐλπίζει νὰ συντελέση εἰς τὴν καθησύχασιν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑΣ ΔΡΑΜΑΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ

(Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία «Ἀκροπόλεως»)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 28 Σεπτεμβρίου.— Ἡ δημογεροντία Δράμας ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα ἐν ᾧ λέγει ὅτι ἐὰν πρόκειται ν' ἀντικατασταθῆ ὁ Μητροπολίτης αὐτῶν, πρέπει νὰ σταλῆ εἰς Δράμαν ἀντάξιος τοῦ προκατόχου, ἵνα διατηρήση ἄσβεστον τὸν ἔρωτα τῶν κατοίκων καὶ τὴν ἀφοσίωσίν των πρὸς τὸ Γένος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ δημογεροντία Δράμας ἔχουσα ὑπ' ὄψιν μερικὰς διαδόσεις, ἀποκρούει τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Ἐπισκόπου Χαριουπόλεως καὶ τοῦ ἁγίου Στρωμνίτσης καὶ βροντοφωνεῖ ὅτι θέλει ἱεράρχην μὲ πῦρ καὶ ψυχὴν διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ προασπίση τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τῶν Βουλγαρικῶν κακουργημάτων.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΡΟΥΜΑΝΙΖΟΝΤΩΝ

(Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία «Ἀκροπόλεως»)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 27 Ὀκτωβρίου.— Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνεγνώσθη ὑπουργικὸς τεσκερὲς λέγων ὅτι συνελήφθησαν πάντες οἱ Ρουμανίζοντες, οἱ κακοποιήσαντες τὸν Ἅγιον Συνάδων καὶ ὅτι θὰ τιμωρηθῶσι παραδειγματικῶς.

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΜΕΓΑΣ ΒΕΖΥΡΗΣ

(Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσ. «Ἀκροπόλεως»)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 28 Σεπτεμβρίου. — Παρ' ὅλα τὰ διαδιδόμενα περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς Α. Υ. τοῦ Μ. Βεζύρου ἡ θέσις του ἀντὶ νὰ κλονίζεται τοὐναντίον παγιοῦται. Κατὰ τὴν πρώτην ἑσπέραν τοῦ Ἰφταρίου λέγεται ὅτι ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ὑπῆρξε πρὸς τὸν Μ. Βεζύρην ἐξαιρετικῶς φιλόφρων. Τῷ ἔδωκε δὲ ὡς δῶρον καὶ 10 χιλιάδας λίρας. Σήμερον πληροφοροῦμαι ὅτι εἰς ἔνδειξιν τῆς μεγάλης Αὐτοκρατορικῆς εὐνοίας ὁ μὲν υἱὸς τῆς Α. Υ. τοῦ Μ. Βεζύρου προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν Μουτεμαΐζ καὶ διωρίσθη β' γραμματεὺς τῆς ἐν Παρισίοις Ὀθωμανικῆς πρεσβείας, ὁ δὲ γαμβρὸς τῆς Α. Υ. διωρίσθη Σύμβουλος τοῦ Κράτους. Εὐγλωττότατοι ἐνδείξεις τῆς Αὐτοκρατορικῆς εὐνοίας.

Η ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

(Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία «Ἀκροπόλεως»)

ΒΙΕΝΝΗ 28 Σεπτεμβρίου. — Διεδόθη ἐν Κων)πόλει ὅτι λίαν προσεχῶς ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς πρωτευούσης ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς Τερὴκ πασσᾶς μετὰ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ τῆς Α. Α. Μ. Μπουχαρεδὶν Ἐφένδη ἵνα μεταβῆ παρὰ ταῖς αὐλαῖς τῆς Εὐρώπης καὶ διακανονίση τὸ ζήτημα τῆς διαδοχῆς τοῦ θρόνου. Ἐν Κων)πόλει λέγεται ὅτι καὶ ἡ Γερμανικὴ διπλωματία ἐργάζεται ὅπως ὁ υἱὸς τοῦ Μεγαλειοτάτου Σουλτάνου ἀνακηρυχθῆ Διάδοχος τοῦ θρόνου. Ἐν τούτοις πάντα τ' ἀνωτέρω θεωροῦνται ἀδέσποτοι φῆμαι καὶ τίποτε ἄλλο.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ

— Γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Μ. Δουκὸς Βλαδιμήρου

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 30 Σεπτεμβρίου. — Ὁ Βασιλεὺς Κάρολος παρέθηκε μέγα ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου Δουκὸς Βλαδιμήρου καὶ τῆς Μεγάλης Δουκίσσης. Προπόσεις ἐγκάρδιοι ἀντηλλάγησαν. Μετὰ τὸ γεῦμα ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια καὶ τὸ Δουκικὸν ζεῦγος ἀνεχώρησαν διὰ Σιναΐαν.

— Αἱ ἐργασίαι τῆς Σκουψίνας

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 30 Σεπτεμβρίου. —Θεωρεῖται πιθανωτάτη ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Σκουψίνας μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τῆς μετὰ τῆς Αὐστρίας ἐμπορικῆς συνθήκης.

— Ἡ ὑγεία τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ

ΒΙΕΝΝΗ, 30 Σεπτεμβρίου. — Ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ διῆλθε τὴν νύκτα κατὰ πολὺ ἠρεμώτερον. Ὁ βρογχικὸς κατάρρους καὶ ὁ πυρετὸς ἠλαττώθησαν ἐπαισθητῶς.

— Τὰ σιτηρὰ εἰς τὴν Τουρκίαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30 Σεπτεμβρίου.— Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι, ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατησάσης σιτοδείας καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν, τὰ ξένα σιτηρὰ θὰ εἰσάγωνται προσωρινῶς ἀπηλλαγμένα τελωνειακῶν δασμῶν. Τὰ ἄλευρα θὰ ὑπόκεινται εἰς τέλος 6 ο)ο. Ἡ ἐξαγωγὴ σιτηρῶν εἰς τὰς πλείστας τῶν ἐπαρχιῶν

ἀπηγορεύθη προσωρινῶς.

— Ἡ γενικὴ ἀπεργία εἰς Ἰταλίαν

ΜΙΛΑΝΟΝ, 30 Σεπτεμβρίου.—Ἡ γενικὴ ἀπεργία τῶν ἐργατῶν ἐκηρύχθη χθές. Ὅλα τὰ μεγάλα βιομηχανικὰ ἐργοστάσια ἔκλεισαν. Ἡ κυκλοφορία τῶν τροχιοδρόμων διεκόπη. Μέτρα αὐστηρότατα ἐλήφθησαν ἀμέσως.

Η ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ
ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

(Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία «Ἀκροπόλεως»)

Κ)ΠΟΛΙΣ 27 Σεπτεμβρίου.—Προχθὲς ἀφίκετο ἀπροσδοκήτως εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ἐν Σόφια διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Ρωσσίας κ. Σεματόφσκη. Ἐὰν αἱ πληροφορίαι μου εἶνε ἀληθεῖς ὁ Ρῶσσος διπλωμάτης ἦλθεν ἐνταῦθα ἵνα καταλλήλως διαψεύσῃ τὴν δῆθεν Ρωσσοβουλγαρικὴν συμμαχίαν καὶ συνεννοηθῇ περί τινων ζητημάτων μετὰ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσσίας κ. Ζηνοβιέφ. Χθὲς ὁ Ρῶσσος πρεσβευτὴς ἰδὼν τὸν Μ. Βεζύρην αὐτῆς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ δημοσιευθεῖσα Ρωσσοβουλγαρικὴ συμμαχία οὐδὲν ἄλλο ἀποτελεῖ ἢ ἐν ἀδέξιον προϊὸν δημοσιογραφικῆς φαντασίας.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΡΑΜΑΣ

(Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία «Ἀκροπόλεως»)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 27 Σεπτεμβρίου.— Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προυτάθη ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Καστορίας ὅπως ὁ Μητροπολίτης Δράμας ἀποσταλῇ ὡς ἔξαρχος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἀμερικήν.

Ἡ πρότασις τοῦ Μητροπολίτου Καστορίας ἀτυχῶς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν διότι τὸ τοιοῦτον ταξείδιον καὶ ἡ τοιαύτη ἀποστολὴ τοῦ Ἁγ. Δράμας εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ὀρθοδόξους κοινότητας τοῦ Νέου κόσμου προϋποθέτει δαπάνην τοὐλάχιστον 3,000 λιρῶν! Καὶ 3,000 λίρες εἶνε μέγα μέρος τοῦ ὅλου προϋπολογισμοῦ τοῦ Πατριαρχείου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἐγένετο λόγος καὶ περὶ μιᾶς νεωτάτης ἐπιστολῆς τοῦ Μητροπολίτου Δράμας ἐξόχως σφοδρᾶς, δι' ἧς ἀρνεῖται νὰ καταλίπῃ τὴν Θεσσαλονίκην διὰ τὰ μεταβῇ εἰς τὴν πατρίδα του.

Ἐν τούτοις ἀργὰ τὴν νύκτα κάπου ἐγνώσθη ὅτι ὁ Μητροπολίτης Δράμας συγκατένευσε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν παρὰ τὴν Προύσαν ἰδιαιτέραν πατρίδα του.

Τὴν εἴδησιν ταύτην δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐξακριβώσω.

Η ΘΕΜΕΛΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ
ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

(Τηλεγραφήματα τοῦ ἀπεσταλμένου μας)

Καθυστερήσαντα

ΒΟΛΟΣ, 30 Σεπτεμβρίου.— Πλοῖα γεμάτα κόσμου κατέφθανον εἰς τὴν Νέαν Ἀγχίαλον ἥτις εἶνε κατεστολισμένη μὲ σημαίας ἁψίδες κλπ. Ἡ πόλις εἶνε ἐκτισμένη ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Πυρασσου, θέσιν ἥτις σήμερον καλεῖται «καινούργιο» μεταξὺ βουνοῦ Κατὴρ Ἀγᾶ καὶ Δημητριάδος τὰ βουνὰ γύρω χρυσᾶ ἀπὸ θερισμένο σιτάρι μὲ πράσινα στίγματα χαμοκλαδιῶν.

Ὁ οὐρανὸς γεμάτος ἄστρα συννεφιασμένα κυανόλευκος σὰν σημαιοστόλιστος. Πολὺ πρωὶ πλῆθος λέμβων ἔφερε [illegible] πρόσφυγας πανηγυριστὰς ἐκ Νέας [illegible]ζέλης ὑπὸ τὸν ἀξιωματικὸν Σουρῆν. Τὸ θέαμα τῆς παραλίας μὲ ὑπερπλήρους λέμβων σημαιοστολίστων εἶνε ἔξοχον. Ὑπερτριακόσιοι ἄλλοι πρόσφυγες καταφθάνουσι ἐξ Ἁλμυροῦ ἐπὶ κάρρων ἢ πεζῇ. Πλῆθος κατοίκων Ἁλμυροῦ σκεπάζει τὴν Νέαν Πόλιν. Πλῆθος προστίθεται ἐκ Βόλου. Παρὰ τὴν παραλίαν ἁψὶς κυανόλευκος, μυρτοστόλιστος φέρουσα ἐπιγραφὴν «Καλῶς ὁρίζουσιν τὸν Διάδοχον».

Ὁ δρόμος μὲ σημαίας καὶ σήματα κυανόλευκα κυρτὰ φέρει πρὸς τὴν ὡραίαν ἐξέδραν στολισμένην μὲ σημαίας μύρτα, ἄνθη, δάφνας. Τὸ θέαμα εἶνε μαγευτικὸν ἔξοχον ἀπερίγραπτον. Ὀγδοήκοντα λεβέντες φουστανελάδες ἱππεῖς μὲ κόκκινα φέσια ἔρχονται ἐκ Σούρπης μὲ τὸν ἀδελφὸν τοῦ δημάρχου των. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἶνε χρυσοστόλιστοι. Παρὰ τὴν ἐξέδραν ὑπάρχει λάκκος ἐφ' οὗ ὁ κατατεθεὶς λίθος. Χιλιάδες λαοῦ στολίζουν τοὺς γύρω λόφους τῶν ὁποίων τὰ δενδράκια φέρουν ἀνηρτημένας σημαίας.

Ἀπὸ τὴν ἁψῖδα, πρὸς τὴν ἁψῖδα, πρὸς τὴν θάλασσαν μέχρι τῆς ξυλίνης ἀποβάθρας ὁ δρόμος σημαιοστόλιστος καὶ μυρτοστόλιστος. Ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας ὁ ἐπίσκοπος Ἁλμυροῦ μὲ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς ἀρχὰς ἀναμένουν τὸν Διάδοχον. Τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν ἀπεβιβάσθη ὁ Διάδοχος.

—Ἡ ἀποβίβασις τοῦ Διαδόχου

ΒΟΛΟΣ 30 Σεπτεμβρίου.—Τὴν ἀποβίβασιν τοῦ Διαδόχου ὑπεδέχθη μυριόστομος ζητωκραυγή. Ἡ φιλαρμονικὴ Ἁλμυροῦ κρούει τὸν βασιλικὸν ὕμνον καὶ ἔπειτα ἐθνικόν. Ἀπὸ τοῦ λόφου ἐφ' οὗ ἄλλοτε ἡ ἀκρόπολις τῆς Λαρίσσης φουρνέλλο δυναμίτιδος ἐκρήγνυνται τραντάζοντα τοὔδαφος. Ὁ λαὸς χαιρετᾷ φωνάζει ἐνθουσιάζεται τρελλαίνεται. Ἀναθεματισμὸς κραυγαὶ κατὰ Βουλγάρων. Γενικὸν σύνθημα εἶνε νὰ χαθῇ ὁ Βούλγαρος. Πρόσφυγες κλαίουν σὰν μωρὰ παιδιά. Ὁ κ. Παγανέλης παρουσίασε παρισταμμένους δημάρχους.

Προηγουμένου τοῦ Διαδόχου ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὴν μουσικὴν ὅλον τὸ πλῆθος χύνεται πατεῖς με πατῶ σε πρὸς ἐξέδραν ὅπου ὁ θεμέλιος λίθος.

Ὁ Διάδοχος ἀνέρχεται ἐπ' αὐτῆς μετὰ τῶν ὑπουργῶν, δημάρχου Ἀγχιάλου, Νομάρχου Παγανέλη, ὑπασπιστῶν, βουλευτῶν καὶ ἄλλων. Ἐν τέλει ἀρχίζει ἡ ἱεροτελεστία τοῦ ἁγιασμοῦ, ὃν ἐτελείωσεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἁλμυροῦ μετὰ τῶν ἱερέων ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας Ἁλμυροῦ καὶ τῶν ἱερέων τῆς καταστραφείσης Ἀγχιάλου.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἡ ἱεροτελεστία ἐτελείωσε καὶ ὁ Διάδοχος κατῆλθε τῆς ἐξέδρας πρὸς κατάθεσιν λίθου.

— Ἡ τελετὴ

ΒΟΛΟΣ, 30 Σεπτεμβρίου.—Ἀσκεπὴς ὁ Διάδοχος ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος, τῶν ὑπουργῶν, τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν κατέρχεται εἰς τὸν λάκκον. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ψάλλει εὐχάς, ἐπάνω κυματίζει ἡ σημαία τῶν Ἀγχιαλιτῶν θωπεύουσα στὺν μέλλοντα βασιλέα. Γύρω οἱ Ἀγχιαλῖται καὶ οἱ λοιποὶ πρόσφυγες κλαίουν ἐκ συγκινήσεως. Μεταλυγμῶν ὁ ἱερεὺς Ἀγχιάλου δακρύων προσφέρει τοῦ Διαδόχου ἀργυροῦν δίσκον ἐφ' οὗ ἀργυροῦν σφυρίον καὶ μιστρίον. Ὁ διάδοχος ρίπτει δράκα χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων ἐντὸς ὀπῆς ἀνοιγμένης εἰς τὸν λίθον, κατόπιν τίθεται γαρμάρινον σκέπασμα προσαρμόζει καὶ στερεώνει αὐτὸ διὰ λάσπης.

Ἡ μουσικὴ κρούει ἐθνικὸν ὕμνον οἱ ἱερεῖς ψάλλουν, ὁ λαὸς ζητωκραυγάζει, οἱ πρόσφυγε φιλοῦνται. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. —Εἶνε καθῆκον μας.

Ὁ Διάδοχος ἀνέρχεται κατόπιν ἐπὶ τῆς ἐξέδρας. Ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ὀλίγον ἡ ἱεροτελεστία, μεθ' ὃ ὁ μητροπολίτης ἐκφωνεῖ τὸν τηλεγραφηθέντα λόγον.

Κατόπιν ὁμιλοῦσι κ.κ. Ἀργυρόπουλος, δήμαρχος Ἁλμυροῦ, Σιμόπουλος, Γεωργιάδης, δήμαρχος Βόλου. Μετὰ παρατίθενται ἀναψυκτικά.

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΚΤΙΝΕΣ Χ
ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Εἰς τὸ ἐν Παρισίοις συνελθὸν συνέδριον τῆς Χειρουργικῆς ἐγένετο εὐρὺς λόγος καὶ περὶ τῆς νέας θεραπείας τοῦ καρκίνου δι' ἠλεκτρισμὸν καὶ τῶν ἀκτίνων Ραῖντκεν.

Ὁ δόκτωρ Μωτκλὲρ ἀνεκοίνωσε ὅτι ἡ ἀκτινοθεραπεία διὰ τῶν ἀκτίνων Χ τὸν μόνον κίνδυνον, ὃν μέχρι τοῦδε παρουσίαζεν ἦτο ἡ χρῆσις αὐτὴ ἐν μεγάλῃ δόσει. Ἀλλ' ἂν κατεβληθῇ φροντὶς ὅπως ἡ χρῆσις περιορισθῇ τότε τ' ἀποτελέσματα κατὰ τοῦ καρκίνου ἐν τῷ πρώτῳ σταδίῳ μάλιστα—καθ' ὃ ἡ ἐγχείρησις ἀποκλείεται—εἶνε θετικά.

Ὁ δόκτωρ Μπεκλὲρ κατέληξεν ὅτι πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται αἱ ἀκτῖνες Χ ἐναντίον παντὸς ὄγκου κακοήθους μὲ ἐπιδεχομένου ἐγχείρησιν.

Τὸν λόγον ἔλαβεν εἶτα ὁ πολὺς καθηγητὴς Πότυι, ὅστις ἐξ ὀνόματός του καὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ δόκτωρος Κῆτιγκ Χὰρτ παρουσιάζει νέαν μέθοδον θεραπείας τοῦ καρκίνου διὰ προβολῆς ἠλεκτρικῶν σπινθήρων μεγάλης ἐντάσεως καὶ ταχίστης ἐναλλαγῆς. Τοιουτοτρόπως γίνεται ἕνα εἶδος καυτηριάσεως ἢ ἠλεκτροτομήσεως τῶν καρκινωδῶν κυττάρων.

Εἰς τὸ νοσοκομεῖον Μπροκάτων Παρισίων ἐφηρμόσθη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Πότζι ἡ μέθοδος αὐτὴ ἠλεκτροκαυτηριάσεως ἐν συνδιασμῷ μὲ τὴν ἀκτινοθεραπείαν, τὰ δὲ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἄριστα. Αἱ ἀκτῖνες Χ χρησιμοποιοῦνται ἰδίως διὰ τὰ ἐπιπόλαια καρκινώματα, ἐνῷ διὰ τὰ βαθύτερα καὶ σοβαρώτερα, διὰ τὰ ὁποῖα αἱ ἀκτῖνες Χ δὲν ἐπαρκοῦν ἡ ἠλεκτροκαυτηρίασις ἐπέφερεν ἄριστα ἀποτελέσματα. Στατιστικὴ ὅμως καὶ παραδείγματα μὲ περισσοτέρας λεπτομερείας δὲν ἀνεφέρθησαν, καθότι δὲν ἔληξεν ἔτι τὸ στάδιον τοῦ πειραματισμοῦ.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Κατὰ χθεσινὰς νεωτέρας πληροφορίας οἱ γάμοι τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου οἱ ὁποῖοι ἐπρόκειτο νὰ γίνουν τὴν 6ην Ὀκτωβρίου ἐν Παρισίοις ἀνεβλήθησαν.

Ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῶν γάμων δὲν ὡρίσθησαν εἰσέτι, θὰ κανονισθοῦν ὅμως μετὰ τὴν εἰς Παρισίους ἐκ Κοπεγχάγης μετάβασιν τοῦ Βασιλέως μας, ὁ ὁποῖος θὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν περὶ τὰ τέλη τῆς ἑβδομάδος.

ΤΟ ΨΩΜΙ ΑΚΡΙΒΑΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Μετὰ τὴν Ἀγγλίαν ἰδοὺ ὅτι ἡ Γερμανία ἐπηρεάσθη μὲ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν σιτηρῶν. Παντοῦ εἰς τὴν Γερμανίαν ἐπῆλθεν ὑπερτίμησις τοῦ ἄρτου σημαντική. Ἕνα ψωμὶ βάρους 470 δραμίων περίπου, τὸ ὁποῖον ἐπωλεῖτο πέρυσι 34 λεπτά, τώρα ἔφθασεν εἰς τὴν τιμὴν τῶν 49 λεπτῶν. Χωρὶς μάλιστα νὰ εἶνε ἡ αὐτὴ ἀρίστη ποιότης.

ΑΝΕΨΙΟΣ ΠΥΡΟΒΟΛΩΝ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ ΤΟΥ

Τὴν 7 1)2 μ.μ. τῆς χθὲς ὁ ἐξ Οἰτύλου φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς Παῦλος Ι. Κοτράκης συναντῆσας ἐν τῇ ὁδῷ Αἰόλου παρὰ τὴν Χρυσοσπηλιώτισσα, τὸν θεῖον του Ι. Μ. Κουράκην ἀπεπειράθη νὰ τὸν φονεύσῃ πυροβολήσας κατ' αὐτοῦ διὰ περιστρόφου.

Ὁ δράστης μετὰ τὴν πρᾶξιν του ἀπεπειράθη νὰ φύγῃ ἀλλὰ συνελήφθη καὶ κρατεῖται εἰς τὸ δεύτερον τμῆμα. Ὁ τραυματίας μετεφέρθη εἰς σταθμὸν τῶν βοηθειῶν.

Φέρει τραῦμα εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ δεξιοῦ μηροῦ, σοβαρὸν μὲν ἀλλ' ὄχι ἐπικίνδυνον.

Λόγοι τοῦ ἐγκλήματος εἶνε ὅτι ὁ θεῖος ἀπήγαγε τὴν ἀνεψιάν του τὴν ἀδελφὴν δηλαδὴ τοῦ δράστου πρὸ διετίας καὶ συζῇ μετ' αὐτῆς.

ΛΗΣΤΕΥΣΙΣ ΕΜΠΟΡΩΝ

Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀγρινίου ὅτι ἄγνωστοι συναντήσαντες μεταξὺ Κατούνης καὶ Ἀγρινίου τὸν καπνέμπορον Στέλιον Σογιώραν τὸν ἐλήστευσαν ἀφαιρέσαντες ἀπ' αὐτοῦ 5000 δραχμάς.

ΤΟ ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Κατὰ θετικὰς πληροφορίας μας, τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως συσσιτίου διὰ τοὺς φοιτητάς, εἶνε γεγονὸς τετελεσμένον.

Τὸ συσσίτιον θέλει ἀναλάβῃ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν της ἡ Α. Υ. ἡ Πριγκήπισσα Σοφία, ἥτις ἐδήλωσε τοῦτο εἰς τὸν Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου παρουσιασθέντα πρὸ Αὐτῆς τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΤΟΝΩΤΙΚΩΝ

Διὰ νὰ θεραπευθῇ τις ἀπὸ φθίσιν καταφεύγῃ εἰς ὅλα τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης διατασσόμενα φαρμακα ἀεροθεραπείας, ταξείδια, κλπ. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἀποδεικνύονται ἐκ τῶν πραγμάτων, ὅλως ἀνωφελῆ, διότι τὸ μοιραῖον ἐπέρχεται ἀδυσώπητον. Καὶ ἐπέρχεται μετὰ τόσας δαπάνας!

Ἐν τούτοις ὑπάρχει τι, **τὸ ῥάδιον τοῦ φυτικοῦ Βασιλείου,** τὸ ὁποῖον εἰς τὰς τόσας ἄλλας θεραπευτικὰς ἰδιότητάς του ἐνέχει καὶ τοιαύτην τονωτικὴν δύναμιν, ὥστε δι' αὐτῆς καὶ μόνης «θεραπεύεται ῥιζικῶς ἡ φθίσις »εἰς τὸ Α καὶ Β' αὐτῆς στάδιον, ἐνίοτε »δὲ καὶ εἰς τὸ Γ'».

«Τὴν θαυματουργὸν ταύτην δύναμιν »περιέχει μόνον ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Βαρλᾶ »παρασκευαζόμενος **Τονωτικὸς Οἶνος. Εἶνε ὁ βασιλεὺς τῶν τονωτικῶν καὶ θεραπευτικῶν, »κατὰ τῆς φθίσεως μέσων καὶ »φαρμάκων».**

Περὶ τῆς θεραπευτικῆς **τοῦ βασιλέως τῶν τονωτικῶν** δυνάμεως παρέχεται πᾶσα ἐγγύησις καὶ ἡ θεραπεία ἐκτελεῖται ἐνώπιον τῶν ἐξοχωτέρων παθολόγων ἰατρῶν.

Ὁ γνήσιος Τονωτικὸς Οἶνος Βαρλᾶ, πωλεῖται μόνον ὑπὸ τῆς κ. Δήμητρας Μιχ. Βαρλᾶ Ὁδὸς Μυλλέρου ἀριθμὸς 20 Α

ΕΝΤΟΣ 20 ΩΡΩΝ

Ἐνδυμασίαι ἐπὶ μέτρῳ ἀρίστης κατασκευῆς καὶ ποιότητος δι' ὅλα τὰ βαλάντια εἰς τοῦ

ΣΑΜΠΡΑΚΟΥ

(Κάτωθεν τοῦ Ἀρσακείου)

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Δ. ΜΑΡΤΙΜΙΑΝΑΚΗ

Τὸ ἀπὸ τριακονταετίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ φωτογραφεῖον τῆς Β. Αὐλῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Β. Αὐλῆς τῆς Ρωσσίας *Δ. Μαρτιμιανάκη* μετεφέρθη ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθμ. 41 οἰκίαν Σὶκ, ἔναντι Ἀρσακείου καὶ παραπλεύρως τῶν καταστημάτων Χρυσικοπούλου.

Ἀγγλὶς διδασκάλισσα ζητεῖ παραδόσεις μικρῶν παίδων. Πληροφορίαι ὁδὸς Τρικούπη 20.

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Ἱδρυθεῖσα τῷ 1901

Ι. Γ. ΧΡΥΣΟΣΠΑΘΗΣ *ἰατρὸς*

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ τὴν Χωλότητα, Ραχίτιδα φυματιωσινόστων, Παραλύσεις, Στρεβλώσεις, Ἐξαρθρώματα, Κατάγματα, Ἀρθρίτιδα, Ρευματισμούς, κλπ. **Ὀρθοπ. σπασῶν τῶν ἡλικιῶν, ὡς καὶ Χειρουργ. Παθήσεις τῶν Παίδων,** ἤτοι Κῆλας, Σκωληκοειδίτιδα, Περιτονίτιδα, Λίθους κύστεως, Πυώδεις Πλευρίτιδας, Χοιράδας. Πολύποδας, Ὄγκους, Λαγόχειλος κλπ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ Ἀκτίνων **Ραῖντγκεν,** Ἠλεκτρισμῶν, Μαλάξεων, Θερμοαερολούτρων Μεθόδου Bier.

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ὀρθοπ., κατὰ Στρεβλώσεων, Σκολιώσεων καὶ πρὸς Πρόληψιν τοιούτων.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ Ὀρθοπ. Μηχανημάτων, Κορσέδων, Τεχνητῶν Ἄκρων, μετὰ **Εὐρωπαίων Ἀρχιμηχανουργῶν.**

ΔΩΜΑΤΙΑ ἐσωτερικῶν ἀσθενῶν, Περίθαλψις ὑπὸ **Εὐρωπαίας Ἀδελφῆς τοῦ Ἐλέους.**

Ὧραι ἐπισκέψεως 4—6 μ. μ.

Ἀπόρους Τρίτην καὶ Πέμπτην 11—12 δωρεάν.

Ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 34.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Τοῦ ἐπὶ μακρὸν ἐν Εὐρώπῃ σπουδάσαντος Χειρούργου—Γυναικολόγου κ.

Γ. ΠΑΝΑΓΑΚΟΥ

Ἐσωτερικοῦ βοηθοῦ τοῦ ἐν Παρισίοις διασήμου χειρουργοῦ Hartmann

Γίνονται δεκτοὶ ἐν τῇ Κλινικῇ του (ὁδὸς Μενάνδρου 28) **οἱ πάσχοντες χειρουργικά, γυναικολογικά, ὀρθοπαιδικά, τήλας, λίθους, σκωληκοειδίτιδας, αἱμορροΐδας, σαργέγια. παθήσεις μήτρας.**

VIN DE KOLA

Πάντοτε εὑρίσκετε οἶνον **Κολὰ** στοῦ Θανοπούλου.

ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ
ΧΡ. Κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ὁ ἰατρὸς Χριστόδ. Κ. Χριστοδούλου σπουδάσας ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ ἐπὶ τετραετίαν εἰδικῶς τὰ Συφιλιδικὰ καὶ Δερματικὰ νοσήματα

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ

Ἐν τῇ τελείᾳ Κλινικῇ του

ΤΗΝ ΒΛΕΝΟΡΡΟΙΑΝ διὰ νεωτάτης μεθόδου ῥιζικῶς. Ἐξέτασις καθημερινὴ διὰ τοῦ μικροσκοπίου καὶ ἐπιβεβαίωσις τῆς θεραπείας μικροσκοπικῶς, ΤΗΝ ΣΙΦΥΛΙΝ κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Fournier. ΤΑ ΣΤΕΝΩΜΑΤΑ, ΤΑ ΕΛΚΗ ΤΑ ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ.

Δέχεται ὁδὸς Ἁγ. Κωνσταντίνου 13. 9—12 καὶ 3—6

ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ ΝΕΥΡΙΚΑ
ΚΑΙ ΣΥΦΙΛΙΣ ΝΕΥΡΙΚΗ

Ν. Γ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Ἐν Μονπελιὲ καὶ Παρισίοις σπουδάσας

31 ὁδὸς Ἀκαδημίας 2—5 μ. μ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ κ. Ἀθανασοπούλου ὁδὸς Σταδίου 26 (τὸ Καταυγάζον μεγάλη Ἔκθεσις λαμπῶν φωταερίου, Ἠλεκτρικοῦ, ἀσετυλίνης, οἰνοπνεύματος, Φωνόγραφοι, πλᾶκαι, βελόναι, μὲ ἀπίστευτον εὐθηνίαν. Μὲ 28 δραχμὰς ἕνα τρίφωτον πολυέλαιον. Ἐνεργεῖ ἐγκαταστάσεις φωταερίου καὶ ἠλεκτρικῶν κωδώνων 25 ο)ο ὀλιγότερον τῶν ἄλλων. Ὅλοι εἰς τὰ σπίτια σας τὸ εὐθηνότατον φωταέριον ἐφέτος. Ἡ φτήνεια μονον εἰς τὸ Καταυγάζον ὁδὸς Σταδίου 26.

Η ΚΟΛΩΝΙΑ ΣΥΡΑΚΟΥ

Ἐβραβεύθη διὰ **χρυσῶν, ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν βραβείων** εἰς διαφόρους Ἐκθέσεις. Τὸ δὲ κοινὸν τῆς πρωτευούσης ἐφέτος τὴν ἐβράβευσε διὰ **Ἀδαμαντολλήτου,** διπλασιάσαν τὴν κατανάλωσιν αὐτῆς.

Ἡ ὀκᾶ δραχμὰς 10

ΕΙΔΙΚΟΝ ΣΥΦΙΛΙΔΙΑΤΡΕΙΟΝ
ΙΑΤΡΟΥ
Κ. Ν. ΦΟΡΤΟΥΝΑ

Ἀποδεκαετίας εἰδικῶς λειτουργοῦν

Ἀσφαλὴς καὶ ῥιζικὴ θεραπεία χρονίας βλενορροίας διὰ τῆς νεωτάτης μεθόδου Oberlander-Kolman

Εἰδικὴ θεραπεία συφίλιδος, προλαμβάνουσα τὰς ὑποτροπάς.

Θεραπεία **σπερματορροίας καὶ ἀνικανότητος** ἀποτελεσματικὴ καὶ ἀλάνθαστος.

Πλήρης ἐφαρμογὴ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ **γυναικῶν καὶ δέρματος.**

9—12 π. μ. καὶ 3—6 μ. μ.

10 — Ὁδὸς Εὐριπίδου — 10

(Παρὰ τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους)

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐν τῷ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Γεωργίου Σταύρου ἐμπορικῷ καταστήματι (πρώην ἑταιρείας Μεντζελόπουλος-Δημητρακόπουλος) ἐνεργεῖται διάλυσις ἐκποιουμένων τῶν ἐν αὐτῷ κασμηρίων εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

Ἡ κυρία ΕΥΔΟΚΙΑ ΤΖΗΡΙΤΗ **διευθύντρια τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καὶ Καλαμιώτου γνωστοῦ ἐργοστασίου γυναικείων πίλων ἐπανελθοῦσα ἐξ Εὐρώπης ὅπου ἐπεσκέφθη μετὰ τοῦ συζύγου της τὰ πλέον πεφημισμένα ἐργοστάσια, καὶ παρακολουθήσασα τὸ** STYLE **τῆς ἐφετεινῆς μόδας, ἐκόμισεν ἐκλεκτὴν συλλογὴν ἁπάντων τῶν εἰδῶν τῶν γυναικείων πίλων" οὕτω δὲ θὰ ἱκανοποιῇ τὸ γοῦστο καὶ τῆς ἰδιοτροπωτέρας τῶν πελατίδων της.**

Μὴ λησμονεῖτε ὅτι βιβλία ἔχετε ἀνάγκην θὰ τὰ εὕρητε εὐθηνὰ μόνον εἰς τοῦ **ΧΑΤΖΗΛΟΡΚΑ** Livres d' occasion ὁδὸς Σταδίου **34.** (Κατάλογος ἀποστέλλεται δωρεάν).

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περικλέους καλλιτεχνικὸν Βιβλιοδετεῖον τοῦ κ. Χ. ΜΙΝΟΥ μετεφέρθη ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κολοκοτρώνη καὶ Πραξιτέλους πλουτισθὲν μὲ ὅλως νέα καὶ τέλεια μηχανήματα. Ἐκτυποῦνται ταινίαι χρυσαῖς διὰ γάμους, βαπτίσια καὶ κηδείας.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παῖς διὰ τὸ ἐν τῇ Στοᾷ Ἀρσακείου ἀριθ. 12 Ἐμπορικὸν κατάστημα.

ΝΕΡΟ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ
ΕΙΝΕ ΔΕΚΤΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ:

Εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον **Θεοδώρου, ὁδὸς Σταδίου 36**

» » **Φαρμακεῖον Δαμβέργη, Λεωφ. Πανεπιστημίου**

» » **Γαλακτοπωλεῖον Χρυσάκη, ὁδὸς Φιλελλήνων.**

ΕΚΑΣΤΗ ΣΤΑΜΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ ΣΑΣ ΛΕΠΤΑ **50** ΕΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΦΩΤΙΣΜΟΝ, ΘΕΡΜΑΝΣΙΝ ΚΛΠ.

1. Μὴ ἀφίνετε ἀπωμάτιστα (ξεβούλωτα) τὰ δοχεῖα οἰνοπνεύματος διὰ νὰ μὴ ἐξατμίζωνται.

2. Μὴ μεταχειρίζεσθε ποτὲ ἀκάθαρτα δοχεῖα διὰ τὸ οἰνόπνευμα, ἰδίως δὲ ὅσα περιεῖχον πρότερον ἔλαιον ἢ πετρέλαιον.

3. Μὴ πλησιάζετε φλόγα πλησίον τῶν ἀπωματίστων δοχείων οἰνοπνεύματος, πρὸ πάντων τὸ θέρος.

4. Ἀποφεύγετε νὰ ρίπτητε διὰ τῆς φιάλης ἢ ἄλλου δοχείου οἰν)μα ἐντὸς ἀνημμένης καὶ λειτουργούσης ἤδη λάμπας, καμινέτου, σιδήρου σιδηρώματος καὶ ἐν γένει παντὸς μηχανήματος καταναλίσκοντος οἰν)μα.

5. Τὸ οἰν)μα εἶνε **ἐντελῶς ἀκατάλληλον** διὰ προσάναμμα καρβούνων, πρέπει δὲ ν' ἀποφεύγητε τὴν λίαν ἐπικίνδυνον χρῆσιν αὐτοῦ διὰ τοιαύτας ἀνάγκας.

6. Αἱ λάμπαι δέον νὰ καθαρίζωνται (σκουπίζωνται) καλῶς ἐξωτερικῶς μετὰ τὸ γέμισμα ν' ἀποφεύγετε δὲ νὰ γεμίζητε αὐτὰς μέχρι τοῦ μηχανισμοῦ.

7. Πρὸς σβέσιν τῶν καμινέτων νὰ καλύπτητε αὐτὰ διὰ τοῦ καλύμματός των οὐδέποτε δὲ νὰ προσπαθήσητε νὰ σβέσητε αὐτὰ ἐμφυσῶντες ἐντὸς τοῦ καμινέτου καὶ ἐπὶ πλέον διὰ βελόνης νὰ καθαρίζητε τακτικὰ τὰς ὀπὰς ἐξατμίσεως.

8. Εἰς περίστασιν ἀναφλέξεως τοῦ οἰνοπνεύματος τοῦτο σβένητε εὐκολώτατα δι' ὀλίγου ὕδατος.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

☞ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝ

ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΑ ΧΑΥΤΕΙΑ — Α' ΠΑΡΟΔΟΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

— ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ —

Ο ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ

100 ΔΡΑΧΜΩΝ ΒΙΒΛΙΑ δεμένα ἢ ἄδετα ἐκλέγετε πληρώνοντες 5 ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΒΙΟΛΙΑ, ΜΑΝΔΟΛΙΝΑ, ΚΙΘΑΡΕΣ

ΧΟΡΔΑΙ, ΜΟΥΣΙΚΑ ΤΕΜΑΧΙΑ, ΧΑΡΤΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΚΤΛ.

Μὲ 5 δραχμὰς κατὰ μῆνα

ΠΙΑΝΑ

μὲ **50** δραχμὰς κατὰ μῆνα

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ
ΑΣΠΑΣΙΑΣ ΒΑ. ΣΚΟΡΔΕΛΗ

43—ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ—43

Αἱ ἐγγραφαὶ γένονται καθ' ἑκάστην 8—12 π.μ. | **Τὰ μαθήματα ἄρχονται τῇ 10ῃ 7)βρίου**

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΜΕΤΑ ΠΙΝΑΚΩΝ ΠΑΡΕΧΟΝΤΩΝ ΤΑ ΕΞΑΓΟΜΕΝΑ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ

ΥΠΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Κ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητοῦ τῶν Τραπεζιτικῶν καὶ Χρηματιστικῶν λογαριασμῶν ἐν τῇ Ἐμπορικῇ καὶ Βιομηχανικῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ τῶν Μαθηματικῶν ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ.

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐξεδόθη ἐξ 24 τυπογραφικῶν φύλλων εἰς μέγ- ὄγδοον ἐπὶ πολυτελοῦς χάρτου τυπωμένον, ἔργον χρησιμώτατον εἰς πάντα Τραπεζιτικὸν καὶ Οἰκονομικὸν ὑπάλληλον, καὶ ἐν γένει εἰς πάντα θέλοντα νὰ καταρτισθῇ τέλειος τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος.

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
Ι. Ε. ΚΟΤΣΟΔΗΜΗΤΡΗ

(ΙΑΤΡΟΥ)

Ἐν αὐτῇ θεραπεύονται εἰδικῶς, ῥιζικῶς καὶ διὰ τῶν νεωτάτων τῆς ἐπιστήμης μεθόδων ὅλως ἀνωδύνως καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν οἱ πάσχοντες καὶ αἱ πάσχουσαι ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω νοσημάτων. Ἐπίσης θεραπεύεται τὸ ἔκζεμα, ἡ ψωρίασις, τὰ χρόνια ἕλκη κτλ.

Ὁδὸς Σοφοκλέους — Γερανίου 2

Ὧραι ἐπισκέψεων 9—12 π. μ., 3—5 καὶ 7—9 μ. μ.

ΟΛΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΝΩΣΤΟΝ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΝ
Δ. ΠΑΠΑΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

6 — Γεωργίου Σταύρου — 6

ὅστις ὑπόσχεται νὰ ἐνδύσῃ τοὺς πελάτας του μὲ κουστούμια ὁλόμαλλα ἀπὸ πενήντα δραχμὰς καὶ ἄνω

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΓΡΑΜΜΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΦΗΣ ΚΑΙ Σ[ia]

Ἐγγύησις καταθεμένη εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Τράπεζαν τῆς Ἀνατολῆς Δραχμ. **70,000**

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΔΙ' ΑΜΕΡΙΚΗΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ	τὴν Δευτέραν	1	Ὀκτωβρίου	1907
ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ	τὴν Δευτέραν	22	Ὀκτωβρίου	»
ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ	τὴν Τρίτην	23	Ὀκτωβρίου	»

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ (μέσον Νεαπόλεως)

Διὰ τῶν ταχέων καὶ νεοτεύκτων ἀτμοπλοίων:

"ΡΩΜΑΣ", "ΜΑΝΤΟΝΑΣ", "ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ", καὶ "ΒΕΝΕΤΙΑΣ", τῆς γαλλικῆς Ἑταιρίας **ΦΑΒΡ-ΛΑΙΝ**

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ: Ἐν Πειραιεῖ λεωφόρος Μακρᾶς Στοᾶς ἀριθ. 46 παρὰ τὸ ἀμαξοστάσιον

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ὁδὸς Λυκούργου ἀριθ. 8 (πλησίον Ὁμονοίας).

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου ἀριθ. 96.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ καὶ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις καὶ χωρία τοῦ Ἐσωτερικοῦ τῆς Τουρκίας.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ "ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ"

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ζητεῖτε καθ' ἑκάστην ἀπὸ τοὺς Ἐφημεριδοπώλας, ὡς καὶ ἐκ τοῦ Γραφείου ὁδὸς Πραξιτέλους **12** τὰ καθ' ἑκάστην ἐκδιδόμενα **φυλλάδια** τῆς **,,ΛΑΥΡΕΝΤΙΑΣ".**

Προσεχῶς «**Ρωμαῖος** καὶ **Ἰουλιέττα**».

Ἡ ὀδοντοϊατρὸς κυρία ΜΑΙΡΗ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ, (σύζυγος τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ὀδοντοϊατρικῆς κ. Δ. Ι. Καρακατσάνη), διπλωματοῦχος, κεκτημένη καὶ τὴν ἄδειαν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, δέχεται καθ' ἑκάστην **ἀποκλειστικῶς κυρίας καὶ παῖδας** ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 5 (Χαυτεῖα).

Ὁ Ἰατρὸς κ. Εὐστ. Πουλόπουλος μετῴκησεν εἰς τὴν ὁδὸν Σωκράτους 27 καὶ θεραπεύει ἀσφαλῶς ἄνευ ἐγχειρήσεως τὰς ἀνιάτους πληγὰς (μικρὰς ἐπιθηλιώματα, Lupus, ἄτονα ἕλκη, συρίγγια φυματώδη, ἄνθρακα κακοήθη, φαγέδαιναν ἐκζέματα) καὶ τὴν *γάγγραιναν* καὶ τῶν *διαβητικῶν*, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν παντὸς Καθηγητοῦ καὶ Ὑφηγητοῦ Ἰατροῦ.

Ὧραι ἐπισκ. 8—11 καὶ 2—5.

Χορδαὶ Φέξη Κιθάρας, Μανδολίνου, Βιολίου κτλ. πρώτης ποιότητος **Χαρτὶ μουσικῆς** ὅλων τῶν πενταγράμμων. **Πιάνα** 50 δραχμὰς κατὰ μῆνα. **Ὄργανα** 5 δρ. κατὰ

Ὁ κ. **Ἀλέξανδρος Γ. Ροδόπουλος** τέως πρωτίατρος τῆς κλινικῆς τῆς Συφιλιδολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, δέχεται τοὺς πάσχοντας ἐξ ἀφροδισίων νοσημάτων ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ του ὁδὸς Ἀθηνᾶς 23 εἴσοδος Θέμιδος 10 ἀπὸ τὰς 10—12 π.μ. 3—5 μ.μ. Ἡ ἀμοιβὴ μετὰ τὴν θεραπείαν.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ Χρυσοχοεῖον καὶ Ἀδαμαντοπωλεῖον τῶν Ἀδελφῶν Θεοφίλη ὁδὸς Αἰόλου 80 ἀγοράζει χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ κοσμήματα καὶ πολυτίμους λίθους εἰς τιμὰς ἀνωτέρας οἱουδήποτε ἄλλου ἀγοραστοῦ.

— Ὅστις θέλει νὰ ἀγοράσῃ **Σερβίτσια Τεΐου, Δίσκους** καὶ **Μαχαιροπήρουνα** ἀργυρᾶ, ἐκ καθαροῦ ἐσφραγισμένου ἀργύρου, θὰ εὕρῃ μόνον εἰς τὸ **Μέγα Ἀδαμαντοπωλεῖον Σ. ΜΑΡΚΟΥ** καὶ **Θ. ΤΣΑΜΠΟΥΛΑ,** τὸ ὁποῖον προσελκύει τὸν θαυμασμὸν διὰ τὴν πλουσίαν καὶ πρωτοφανῆ συλλογήν του.

ΚΑΙ ΟΙ ΠΛΕΟΝ ἰδιοτροπώτεροι. Μὰ καὶ οἱ ἀναποφάσιστοι ἀκόμα ἂς εἶνε βέβαιοι, ὅτι θὰ ἀποφασίσωσι νὰ προμηθευθῶσι τὰς λάμπας των, ἐὰν θελήσωσι νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν τελευταίων λαμπῶν, τὰς ὁποίας μόλις παρέλαβεν ὁ κ. ΦΙΛΔΙΣΑΚΟΣ, Σταδίου 54, ἐκ δευτέρας παραγγελίας ὅλα καὶ τελευταῖα σχέδια εἰς χρωματισμοὺς οὐδέποτε μεταβαλλομένους. Κάτι ἀριστουργήματα τῆς τέχνης. Ὅσον διὰ τιμὰς τὸ ἀπέδειξεν ἡ ἀθρόα προσέλευσις τῶν κ.κ. ἀγοραστῶν, περιορίζεται εἰς ἁπλῆν προμήθειαν. Διὰ δὲ τὰ ἀμίαντα τοῦ κ. ΦΙΛΔΙΣΑΚΟΥ δὲν γίνεται λόγος, διότι κατέχει τὸ ρεκὸρ εἰς τὴν ποιότητα.

— **Τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Δημ. Κοσδογιάννη μετεφέρθη ἀπὸ 1ης 7)βρίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Εἰρήνης ἀριθ. 8.**

ΤΟ ΑΝΤΙΒΛΕΝΟΡΡΙΑΚΟΝ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ τοῦ Ἄραβος ἰατροῦ ΡΑΖΗ θεραπεῦον ἀσφαλῶς τὴν χρονίαν καὶ νέαν βλενόρροιαν, πωλεῖται παρὰ τῇ κατοικίᾳ τοῦ φαρμακεμπόρου Α. Ραζῆ Παλαιὸν Φάληρον ὄπισθεν ξενοδοχείου Αὔρας δραχ. 7,60, εἰς τὰς ἐπαρχίας στέλλεται μὲ δρ 9, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δρ. 10.

Τὸ γνωστὸν ἀπὸ 12ετίας εἰδικὸν Ζαχαροκολλουροποιεῖον τῆς ὁδοῦ Θεμιστ. 11 τοῦ κ. Φλώρου μετεφέρθη εἰς τὸν ἀρ. 24.

Ὁ ὀδοντοϊατρὸς κ. Σωκρ. Β. Ραυτόπουλος εἰδικὸς τῶν παθήσεων τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων καθὼς καὶ τοῦ τεχνικοῦ μέρους καὶ μὲ τιμὰς προσιτὰς τοῖς πᾶσι. Κατοικεῖ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 185 παρὰ τὸν Ἑκατόγχειρα. Ὧραι ἐπισκέψεως 8—12 π. μ. 2—6 μ. μ.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΘΗΛΕΩΝ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Ἡ Γυμναστικὴ Σχολὴ ἐγκατασταθεῖσα ἐν τῇ εὐρυχώρῳ αὐλῇ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισσιᾶς οἰκίας Μέολεν, εἰς ἣν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου μετεφέρθη τὸ Διδασκαλεῖον τῶν Νηπιαγωγῶν, θὰ κάμῃ ἔναρξιν τῶν μαθημάτων αὐτῆς τὴν 15ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Δευτεραν εἰς τὰς τάξεις τῆς Σχολῆς θὰ εἶνε δεκτὰ παιδία ἄρρενα καὶ θήλεα 8—10 ἐτῶν, κοράσια 10—14 καὶ δεσποινίδες ἀπὸ 14 ἐτῶν καὶ ἄνω. Πλὴν ἄλλων Σουηδικῶν παιδιῶν θὰ λειτουργήσῃ ἐφέτος Λὼν τενυς καὶ ἡ Σκοποβολή.

Ἐν τῷ αὐτῷ Γυμναστηρίῳ θὰ διδάσκεται καὶ ἡ τάξις τῶν Γυμναστριῶν, τῆς ὁποίας τὰ μαθήματα ἄρχονται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου, τὰ δὲ ἐν τῷ Διδασκαλείῳ μαθήματα τοῦ χοροῦ ἄρχονται ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου.

Αἱ ἐγγραφαὶ δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω τάξεις γίνονται ἐν τῷ Διδασκαλείῳ τῶν Νηπιαγωγῶν ὁδὸς Κηφισσιᾶς 9.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου.)

ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΑΦΗΝ ΤΡΙΧΩΝ

Ἱδρύσαμεν ἰδιαιτέραν αἴθουσαν πρὸς βαφὴν τῶν τριχῶν. Πᾶς κύριος ἢ κυρία δύναται ἀσφαλῶς νὰ ἀποκτήσῃ οἱονδήποτε χρωματισμὸν εἰς τὴν στιγμὴν ἐκτελουμένης τῆς ἐργασίας ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐφευρέτου. Οἱ ἀγοράζοντες τὴν βαφὴν τριχῶν Δ. ΜΠΟΤΣΑΡΑΚΟΥ ἔχουσι δωρεὰν τὴν χρῆσιν διὰ μίαν φοράν.

Δ. ΜΠΟΤΣΑΡΑΚΟΣ

5—Στοᾶς Ἀρσακείου—5

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΠΙ ΠΟΡΣΕΛΑΝΗΣ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ

ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ **Δ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΥ** ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ (ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ)

Letzte Sportnachrichten.

Trabfahren zu Wien.

Der morgige Wiener Trabrenntag hat als wichtigstes Ereignis den Herbstpreis auf seinem Programm, der mit 14.500 Kronen dotiert ist und über 2700 Meter gelaufen wird. Für das große internationale Rennen wurden acht Pferde genannt, unter denen Argonaut der beste ist. Erscheint dieser am Start, dann ist das Rennen auch schon entschieden. Für die Plätze werden Brownie Wilton und Patriot in Betracht kommen. Die Dreijährigen erster Klasse treffen im Dora-Rennen über 2600 Meter aufeinander. Ein Zweispänniges Fahren über 4800 Meter schließt den Tag ab.

Nachstehend unsere Tips:

1. Preis von Meran-Mais. 2300 K. 2600 Meter. Baronesse I., Champion Bourbon.
2. Dora-Rennen. 3000 K. 2600 Met. Stall Puszta Berenyi, Stall Frank.
3. Vergeltungs-Rennen. 1700 K. 2600 Met. Celsius, Hofdame.
4. Herbstpreis. 14.500 K. 2700 Met. Argonaut, Brownie Wilton.
5. Oktober-Handikap. 2400 K. 2500 Met. Carrie Simmons, Stall Morgenstern.
6. Deck Miller-Rennen. 1700 K. 2500 Met. Nikolo, Trick.
7. Trabersportklub-Rennen. 1600 K. 2500 Met. Stall Schedl, Colonel Willan.
7. Zweispänniges Fahren. 2000 K. 4800 Meter. Gespann Mr. Black, Gespann Ralph.

Rennen zu Budapest.

Unsere Tips lauten:

1. Maidenrennen. 4000 K. 1800 Met. Kupecz, Edömer.
2. Verkaufsrennen zweiter Klasse. 3500 K. 1400 Met. Stall Herzog, Salome.
3. Großes Handikap der Zweijährigen. 12.600 K. 1500 Met. Recolte, Szegfü.
4. Verkaufs-Handikap der Zweijährigen. 2700 K. 1000 Met. Letzte Liebe, Frau Model.
5. Oktober-Handikap 10.200 K. 1100 Met. Blizzard, Comme qui dirait.
6. Verkaufsrennen. 2500 K. 1600 Met. Isobar, Sans atout.

Bullock, der Reiter von Orby im irischen Derby, wurde für das königliche Hauptgestüt Graditz engagiert.

Die Jockeyklub-Stakes, das dritte der 10.000 Pfund-Rennen, werden morgen in Newmarket gelaufen. Als aussichtsvoller Bewerber gilt Sancy.

Velocity soll morgen in Paris eintreffen, wo er am Sonntag den Prix du Conseil Municipal bestreiten wird.

Fügleman wurde aus dem Cesarewitch gestrichen.

Wettmarkt

bei

Carl Edelstein

Wien, I. Adlergasse Nr. 6

Telephon 21266.

Ungar. St. Leger. Budapest, 6. Oktober. 2800 Meter.

2 Langolo	6 Hexenmeister	16 Mintan
2½ Styrian	7 Bluette	20 Sediranda
4 Togo	7 Izé	20 Fejervary
5 Frau Godl	12 Heja	50 Odább

Jockeyklub-Preis. 12. Oktober. 2800 Meter.

pari Caramel	6 Rother Stadl	10 Kukuruz
2½ Hammurabi	7 Togo	12 Hexenmeister
6 Useful	8 Formidable II.	16 Orphelin
6 Langolo	8 Faith	

Marktpreise für die anderen.

St. Ladislaus-Preis. 13. Oktober. 1500 Meter.

pari Peregrin	6 Flapdoodle	10 Kottingbrunn
4 Bonfini	10 Matschaker	12 Vigano
6 Dryander	10 Buffalo	

Marktpreise für die anderen.

Für die **Rennen zu Budapest** werden **Startpreiswetten** bis **2 Uhr** nachmittags entgegengenommen.

Carl Edelstein

Wien, I. Adlergasse Nr. 6

Budapest, Rakoczi ut 19.

Telegramm-Adresse: Edelstein, Bookmaker.

Die Lage auf dem Balkan.

Der Metropolit von Drama.

Athen, 2. Oktober. (Tel. der „Wiener Allg. Ztg.“.) Die hiesigen Blätter bringen den Brief des Metropoliten von Drama, Chrissostomos, an den Erzbischof von Centerpury im Wortlaut, auf Grund dessen hauptsächlich der Metropolit aus seiner Diözese ausgewiesen wurde. Der Brief ist rein theologischen Inhaltes und betrifft die Wiedervereinigung der Kirchen, und berührt die politischen Zustände nur insofern, daß er die Bandentätigkeit im allgemeinen als einen Brudermord scharf verurteilt. Dadurch gilt hier der Beweis erbracht, daß alle Anklagen der türkischen Regierung vollständig grundlos waren.

Infolgedessen erwartet man aufs bestimmteste hier, daß das ökumenische Patriarchat nunmehr die Wiedereinsetzung des Kirchenfürsten in seiner Diözese energisch betreiben werde.

(Raubattentat auf dem Yppenplatz.) Der 41jährige Kellner Josef Zapletal ging heute früh um 2 Uhr aus dem Geschäfte und passierte auf dem Heimweg den Yppenplatz. Da begegnete ihm ein Mann, der ihn mit den Worten: „Herr Nachbar, wo gehe ich in die Ottakringerstraße?“ anrief. Zapletal blieb stehen und gab dem Fremden ahnungslos die gewünschte Auskunft. In dem Augenblick nun, als er den Weg fortsetzen wollte, stürzte sich der Fremde gegen ihn und gab ihm mit seinem Stock einen Schlag ins Gesicht. Zapletal setzte sich zur Wehre, doch der Angreifer faßte ihn und schleuderte ihn zu Boden. Dann begann er die Taschen seines Opfer zu durchsuchen. Der auf dem Boden Liegende rief um Hilfe. Ein patrouillierender Sicherheitswachmann hörte ihn und eilte zur Stelle, doch der Strolch sprang auf und ergriff die Flucht. Er wurde verfolgt und festgenommen. Der Gauner ist der wiederholt abgestrafte 34jährige Kutscher Anton Steiner. Er wird wegen versuchten Raubes dem Landesgericht eingeliefert.

(Theater.) Im Theater an der Wien gelangt morgen (Donnerstag) „Die lustige Witwe“ zum 450. Mal zur Aufführung und beschließt diese Vorstellung die Reihe der Ensuite-Vorstellungen. — Sonntag den 6. d. um halb 3 Uhr nachmittags ist in dieser Saison die erste volkstümliche Vorstellung bei ermäßigten Preisen ohne Vormerkgebühr. Zur Aufführung gelangt „Der Zigeunerbaron“. — In der morgigen Festaufführung des „Fidelio“ in der Volksoper wird zu Beginn der Vorstellung die große Leonoren-Ouvertüre Nr. 3 gespielt. Das theaterbesuchende Publikum wird darauf aufmerksam gemacht, daß die Vorstellung um 7 Uhr beginnt und daß die Türen zum Zuschauerraum vor Beginn der Ouvertüre, wie seither üblich, geschlossen werden.

Nachtrag.

Die neue Ausgleichskrise.

Das letzte Bulletin.

Budapest, 2. Oktober. (Tel. der „Wiener Allg. Ztg.“.) Nach dem Diner beim Ministerpräsidenten Wekerle wurden um 4 Uhr nachmittags die Ausgleichsverhandlungen wieder aufgenommen, die bis in die späten Abendstunden währen dürften. Die österreichischen Minister sind entschlossen, nichts unversucht zu lassen, um zu einem gedeihlichen Resultat zu gelangen, doch ist es bisher nicht gelungen, irgend eine Annäherung zwischen den beiden prinzipiell differierenden Standpunkten zu erzielen.

Die Situation wird daher als sehr ernst und kritisch angesehen.

Es ist selbstverständlich, daß bis zur Stunde über den Zeitpunkt der Abreise der österreichischen Minister nichts bekannt ist, da noch immer die Hoffnung nicht aufgegeben ist, die Differenzen in den nachmittägigen Konferenzen wenigstens teilweise zu überbrücken, so daß ein jäher Abbruch der Verhandlungen vermieden werden könnte.

Priv. Oesterr.-ung. Staatseisenbahn-Gesellschaft.

Schlafwagenverkehr Wien (Staatsbahnhof)—Prag—Dresden im Winterdienste 1907/08.

Ab 1. Oktober l. J. wird bei dem Nachtschnellzuge Nr. 5/n Wien—Prag—Dresden—Berlin und dem Gegenzuge Nr. 8/n der Schlafwagenverkehr zwischen Wien, Prag, Bodenbach und Dresden wieder eingeführt:

Wien (Staatsbahnhof) ab 10 Uhr 10 Min. abends, Prag an 5 Uhr 42 Min. früh, Prag ab 6 Uhr früh, Dresden an 9 Uhr 38 Min. vormittags.

Dresden ab 7 Uhr abends, Prag an 10 Uhr 55 Min. abends, Prag ab 11 Uhr 10 Min. nachts, Wien (Staatsbahnhof) an 7 Uhr früh.

Der bei den angeführten beiden Nachtschnellzügen dermalen bestehende Schlafwagenverkehr Wien—Prag—Karlsbad wird mit 30. September d. J. aufgelassen und wird der an diesem Tage um 10 Uhr 10 Min. abends von Wien abgehende Schlafwagen bereits nach Dresden verkehren.

Ein Reisender, welcher im Schlafwagen Wien Staatsbahnhof—Prag St. E. G.—Dresden Hauptbahnhof oder umgekehrt ein aus einem unteren und einem oberen Bette bestehendes Halbabteil erster Klasse für sich allein beansprucht, hat eine Schnellzugsfahrkarte erster Klasse der betreffenden Strecke zu lösen und außerdem die hiefür entfallende 1½fache Zuschlagsgebühr für den Schlafwagen zu entrichten.

Auswärtige Börsen.

Berliner Börse.

(Tel. der „Wiener Allg. Ztg.“)

Berlin, 2. Oktober. Die widersprechenden Nachrichten aus der Eisenindustrie, insbesondere die Meldung, wonach der Kohlenabsatz zurückgegangen sei, verstimmten stark. Auch drückten die Resistenzbewegung der österreichischen Eisenbahner sowie die ungünstigeren Ausgleichsmeldungen. Montanwerte waren vielfach prozentweise niedriger, später vorübergehend erholt, dann wieder matt. Auch Banken lagen schwächer. Kanada waren rückgängig. Warschau-Wiener zogen an. Der Kassemarkt lag schwächer.

Nach Londoner Berichten dürfte Samstag wieder ein beträchtlicher Goldausgang aus der Bank von England nach Aegypten erfolgen.

Diskonto-Kommandit 173.37, Darmstädter Bank 128.37, Deutsche Bank 231.12, Dresdner Bank 142.60, Handelsgesellschaft 157.10, Gotthard-Bahn —.—, Meridionalbahn 129.75, Mittelmeerbahn 72.50, Canada Pacific 161.25, Transvaal —.—, Allgemeine Elektrizitäts-Gesellschaft 195.60, Siemens u. Halske 170.—, Schuckert 103.—, Italiener —.—, Türken-Lose 144.40, Deutsche Reichsanleihe 85.—, Laurahütte 225.50, Dortmunder 63.25, Bochumer 205.75, Gelsenkirchner 199.25, Harpener 204.25, Hibernia —.—, Konsolidation —.—, Trust 161.50, Lloyd-Aktien 115.32, Paketschiffahrt-Aktien 130.25.

Nachbörse. Oesterreichische Kreditaktien 202.25, Staatsbahn-Aktien 141.25, Lombarden 30.62, 1902er Russen 78.12. Privatdiskont 4¾ Prozent.

Konkursnachrichten.

Konkurseröffnung.

Vom Landesgericht Wien wurde der Konkurs eröffnet über Matthäus Patocka, Kracherlgeschäftsinhaber, 17. Bezirk, Ferchergasse Nr. 17. Konkurskommissär: Landesgerichtsrat Doktor Samuel Wallerstein. Provisorischer Masseverwalter: Dr. Max Winkler junior, 1. Bezirk, Tuchlauben Nr. 7. Termine: Wahltagsatzung: 12. Oktober, 11 Uhr vormittags. Anmeldungstermin: 4. November. Liquidierungstagfahrt: 8. November, 11 Uhr vormittags.

Beendeter Konkurs.

Vom Wiener Handelsgericht wurde der am 16. November 1906 über den Gemischtwarenhändler (Damenmoden und Schneiderzugehör) Götz Nagel, 1. Bezirk, Tuchlauben Nr. 6, wohnhaft 3. Bezirk, Obere Weißgärberstraße Nr. 7, eröffnete Konkurs über gänzliche Berichtigung der Masseschulden und quotenmäßige Berichtigung der Lohnforderungen 1. Klasse gemäß § 189 K.-O. für beendet erklärt.

Vom Warenmarkt.

Budapest, 2. Oktober. [Tel. der „Wiener Allg. Ztg.“.] (Getreidebörse.) Weizen bei genügendem Ausgebot und mäßiger Kauflust fest; Preise 5 Heller höher. Umsatz 30.000 Meterzentner. Uebrige Artikel behauptet. Termine: Weizen und Roggen wesentlich fester; Futterartikel ziemlich unverändert. — Weizen per Oktober K. 11.17 bis K. 11.18, Weizen per April K. 11.77 bis K. 11.78, Roggen per Oktober K. 9.60 bis K. 9.61, Roggen per April K. 10.21 bis K. 10.22, Hafer per Oktober K. 7.75 bis K. 7.76, Hafer per April K. 8.25 bis K. 8.27, Mais per Mai K. 6.74 bis K. 6.75. Veränderlich.

[**Börse für landwirtschaftliche Produkte.**] Wien, 2. Oktober. (Orig.-Ber.) In Budapest gelangte heute mit Rücksicht darauf, daß für die vorgenommenen Kündigungen von 159.000 Meterzentner Weizen eine willige Aufnahme in Aussicht stand, eine bessere Tendenz zur Geltung, und in Uebereinstimmung damit hat sich auch die Tendenz auf dem hiesigen Markte wieder merklich befestigt und es wurden die Forderungen für Weizen und Korn um je 10 Heller hinaufgesetzt, ohne daß es aber auf dieser Preisbasis zu einem nennenswerten Geschäfte gekommen wäre. Der Konsum verharrte eben in strengster Zurückhaltung und es gab deshalb auch in Futterartikeln nur unbedeutende Umsätze, wobei Mais um 5 H. und Hafer um 10 Heller höher gehalten wurden. In Gerste entfalteten Konsum und Export nur sehr geringe Tätigkeit, aber anderseits gab es in dem Artikel auch nur schwaches Angebot und damit ruhige Haltung und unveränderte Preise. — Von den maßgebenden Auslandsmärkten lagen vorherrschend leicht befestigte Notierungen vor. — Notiert wurden per 50 Kilo ab Wien: Weizen, Theiß, alt K. 11.85 bis K. 12.40, neu K. 11.65 bis K. 12.20, Wieselburger und Raaber Gegend K. 10.90 bis K. 11.20, slowakischer und Schüttler, neu K. 10.90 bis K. 11.45, Südbahn, neu K. 10.95 bis K. 11.20, Marchfelder und andere niederösterreichische, neu K. 11.— bis K. 11.30. Korn, alles neu, slowakisches K. 10.— bis K. 10.20, Schüttler K. 9.95 bis K. 10.15, Pester Boden K. 9.95 bis K. 10.15, diverses ungarisches K. 9.85 bis K. 10.10, österreichisches K. 9.75 bis K. 10.05. Gerste, ab den betreffenden Stationen, mährische K. 9.40 bis K. 10.—, Marchfelder K. 9.— bis K. 9.50, Wiener Boden K. 8.90 bis K. 9.50, slowakische K. 8.25 bis K. 9.90, Schüttler K. 8.40 bis K. 9.65, Raaber und Wieselburger K. 8.30 bis K. 9.25, mittlere Donaustationen (Budapest—Mohacs) K. 7.75 bis K. 8.50, Südbahn K. 8.10 bis K. 9.75, Theiß K. 7.40 bis K. 8.25, ab Wien: Brenn- und Schälgerste K. 8.10 bis K. 8.50, Futtergerste K. 7.75 bis K. 8.20. Mais, ungarischer K. 7.25 bis K. 7.50. Cinquantin K. 7.80 bis K. 8.15. Hafer, ungarischer, Mittelware K. 8.20 bis K. 8.45, Primasorten K. 8.40 bis K. 8.65, Ausstichware K. 8.60 bis K. 8.85, geringer K. 8.10 bis K. 8.25.

(Budapester Getreidebörse vom 2. Oktober.) [Telephonischer Bericht.] Um halb 5 Uhr notierten: Oktober-Weizen K. 11.25, Oktober-Roggen K. 9.65, Oktober-Hafer K. 7.76, Mai-Mais 1908 K. 6.77.

[**Spiritus.**] Wien, 2. Oktober. (Orig.-Ber.) Die Preise von prompter kontingentierter Ware blieben heute behauptet und es war so wieder K. 61.— Geld und K. 61.80 Brief.

[**Linzer Fruchtbörse.**] Linz, 1. Oktober. (Amtliches Kursblatt.) Preise loko Linz oder Mühlen Weizen per 50 Kilo. Oberösterreichischer, neu K. 10.50 bis K. 11.25. Ungarischer K. 11.70 bis K. 12.70. Roggen per 50 Kilogramm. Oberösterreichischer K. 9.50 bis K. 10.10. Ungarischer K. 10.40 bis K. 10.65. Gerste per 50 Kilogramm. Brauerware, oberösterreichische K. 8.50 bis K. 9.—. Ungarische K. 9.75 bis K. 11.25. Oberösterreichische Futtergerste K. 8.— bis K. 8.25. Mais per 50 Kilo-

Neuestes.

Der Kaiser.

Der Kaiser hat sich gestern nach der Abreise des Großfürsten Wladimir nach Schönbrunn begeben und wird die nächsten Tage dort verbringen, ohne in die Hofburg zu kommen. Infolgedessen sind die für morgen anberaumt gewesenen Audienzen abgesagt worden. Der Monarch fühlt sich nach den überaus anstrengenden Repräsentationspflichten, welche mit der Anwesenheit des Königs von Rumänien, des Herzogs von Connaught und dem viertägigen Besuch des Großfürsten Wladimir verbunden waren, ermüdet und will sich für die nächsten Tage Ruhe gönnen.

Dazu kommt noch der Umstand, daß der Kaiser seit einigen Tagen an einem leichten Schnupfen laboriert. Daß es sich wirklich nur um einen leichten Schnupfen handelt, beweist die Tatsache, daß der Kaiser gestern trotz des kühlen Abends, ohne daß von Seite seines Leibarztes, des Hofrates Dr. Kerzl, dagegen Einwände erhoben worden wären, den Großfürsten Wladimir im offenen Hofwagen zum Südbahnhofe begleitete.

Gleichwohl wird sich der Kaiser nunmehr über ärztliches Anraten Schonung auferlegen; er wird so lange im Schönbrunner Schlosse verweilen, bis der leichte Schnupfen völlig gewichen ist und alle Regierungsgeschäfte bis auf weiteres in Schönbrunn erledigen.

Neue Krise in der Ausgleichsfrage.

Der Abbruch der Verhandlungen wahrscheinlich.

Budapest, 2. Oktober. (Tel. der „Wiener Allg. Ztg.“.) In der Ausgleichsfrage steht man wieder vor einer Krise, da fast gar keine Aussichten vorhanden sind, daß in der Bankfrage ein Einverständnis zustande kommt. Es ist wahrscheinlich, daß die Verhandlungen morgen wieder abgebrochen werden. Nicht ausgeschlossen ist es jedoch, daß die ungarischen Minister noch vor dem 10. Oktober in Wien erscheinen, um den letzten Versuch einer Einigung anzustreben.

Eine österreichische Darstellung der Situation.

Ein Abendblatt erhält aus österreichischer Quelle die nachfolgenden Mitteilungen: Es ist daran festzuhalten, daß nach der ersten Begegnung der beiderseitigen Minister eine Verschärfung der Situation konstatiert werden mußte. Man war auf beiden Seiten enttäuscht. Die österreichische Regierung hatte auf ein größeres Entgegenkommen seitens des Kabinetts Wekerle gerechnet; es stellte sich jedoch heraus, daß die ungarische Regierung in der Bankfrage einen Rückzug angetreten habe. Während der Wiener Verhandlungen hatten wir alle Ursache anzunehmen, daß die ungarische Regierung der Verlängerung des Privilegs der gemeinsamen Bank zustimmen und diesbezüglich dem Ausgleich Bürgschaften bieten werde. Nun hat die ungarische Regierung, wie sie erklärt, mit den politischen Parteien Fühlung genommen und sich davon überzeugt, daß sie den Ausgleich mit der gemeinsamen Bank nicht durchbringen könne. Deshalb fordert sie die Ausschaltung der Bankfrage. Das Kabinett Beck kann einen Ausgleich ohne die gemeinsame Bank nicht akzeptieren. Lieber gar keinen Ausgleich als einen schlechten. Heute ist die Situation eine sehr schwere und wir haben gar keine Hoffnung auf das Zustandekommen des Ausgleiches.

Die Situation hoffnungslos.

„Magyar Hirlap“ meldet, daß man in eingeweihten Kreisen die Situation als hoffnungslos bezeichnet.

Freiherr v. Aehrenthal kommt nicht nach Budapest.

Budapest, 2. Oktober. (Tel. der „Wiener Allg. Ztg.“.) Im Widerspruch zu den bisherigen Meldungen gilt es jetzt als sicher, daß der gemeinsame Minister des Auswärtigen Baron Aehrenthal nicht hieher kommen und an den Ausgleichsverhandlungen nicht teilnehmen wird.

*

Budapest, 2. Oktober. In den heute vormittag im Ministerpräsidium fortgesetzten Ausgleichsverhandlungen, woran österreichischerseits Ministerpräsident Doktor Freiherr v. Beck, Finanzminister Dr. R. v. Korytowsky, Handelsminister Dr. Forscht, Eisenbahnminister Dr. v. Derschatta und Ackerbauminister Graf Auersperg, ungarischerseits Ministerpräsident Dr. Wekerle, Handelsminister Kossuth, Kultusminister Graf Apponyi, Ackerbauminister v. Daranyi und Minister a latere Graf Aladar Zichy, ferner Sektionschef Dr. Sieghart, die Staatssekretäre Popovics, Szterenyi und Mezöffy und zeitweilig auch die Fachreferenten teilnahmen, wurde eine Reihe von Ausgleichsfragen durchgesprochen. Es gelangten insbesondere die Quotenfrage, jedoch nicht die ziffermäßige Seite der Frage, ferner die Fragen der Wertpapiere und der Zuckersurtaxe sowie die Eisenbahnfragen zur Verhandlung. In einem Nebenzimmer wurde von einem Fachreferenten-Komitee über die Anlagen zum Zolltarif verhandelt.

Um halb 2 Uhr gab Ministerpräsident Doktor Wekerle ein Dejeuner, woran die österreichischen und die ungarischen Minister sowie die beiderseitigen Fachreferenten teilnahmen.

Die Beratungen werden nachmittags fortgesetzt.

Berliner Affären.

Das Komplott gegen Bülow.

Berlin, 2. Oktober. (Tel. der „Wiener Allg. Ztg.“.) In der Angelegenheit des Schriftstellers Adolf Brandt gegen den Fürst Bülow eine Beleidigungsklage erhoben hat, wird folgendes gemeldet: Die Behörden scheinen Grund zu der Annahme zu haben, daß Brandt das Werkzeug von Leuten ist, die den Kanzler schwer kompromittieren und womöglich zu stürzen beabsichtigen. Die Hauptfaktoren in diesen Zettelungen dürften dort zu suchen sein, wo auch gewisse Personen in der Umgebung des Fürsten Eulenburg ihr Lager aufgeschlagen haben.

Bei Brandt sowohl wie bei anderen Personen wurden Hausdurchsuchungen vorgenommen. Jedenfalls hat die Vermutung, daß die Quellen des Bülow- und des Eulenburg-Skandals mit einander zusammenhängen, ihre Bestätigung gefunden.

Die Affäre Moltke—Harden.

In der Moltke—Harden-Affäre wird die nächste Nummer der Wochenschrift „Der Morgen“ eine aufsehenerregende Mitteilung bringen. Ein junger Däne namens Petersen ist nämlich, weil er hochstehenden Persönlichkeiten gefährlich schien, ausgewiesen worden. Petersen hat in Kopenhagen von einem Grafen Moltke mehrere Tausend Mark zugesandt erhalten. Man nahm an, daß der Absender dieser Summe ein dänischer Graf Moltke gewesen sei, die Zeitung „Morgen“ behauptet jedoch, es werde sich im Prozeß Harden zeigen, daß Graf Kuno Moltke der Absender dieser Geldsumme gewesen sei.

Die angeblichen Heiratspläne des Königs von Sachsen.

In der Presse tauchen wieder Meldungen auf, die behaupten, der König von Sachsen beabsichtige, eine neue Ehe mit einer preußischen Prinzessin einzugehen. Von vorzüglich informierter Seite, deren Vertrauenswürdigkeit sich in letzter Zeit mehrmals eklatant erwiesen hat, erfahren wir dazu folgendes:

„In den letzten Jahren sind mehrmals Gerüchte über eine Wiederverehelichung des Königs von Sachsen aufgetaucht. Diese Gerüchte sind darauf zurückzuführen, daß am sächsischen Hofe eine von einer einflußreichen Persönlichkeit geführte Partei besteht, die die Wiederverehelichung des Königs durchzusetzen bestrebt ist. Man begründet dieses Verlangen damit, daß einerseits dem sächsischen Hofe die Repräsentantin fehlt, andererseits aber auch zu hoffen ist, daß durch die Wiederverehelichung des Königs das Interesse, das die Oeffentlichkeit an der Gräfin Montignoso nimmt, wesentlich abgeschwächt werden würde. In früheren Jahren, da der König noch immer an eine Versöhnung mit der Gräfin zu denken schien, hielten sich die Bestrebungen dieser Partei in engen Grenzen, jetzt aber, da jede Versöhnung ausgeschlossen ist, haben sie wieder mit Hochdruck eingesetzt. An einen Erfolg der Agitation ist aber nicht zu denken. Der König steht den Heiratsplänen prinzipiell ablehnend gegenüber, sowohl aus religiösen Gründen, wie auch deshalb, weil eine Trennung seiner ersten Ehe, die ja kaum anders als in Form einer Ungiltigkeitserklärung derselben erfolgen könnte, schwierige Fragen des Sukzessionsrechtes aufrollen könnte. Alle Gerüchte von einer Wiederverehelichung des Königs von Sachsen sind daher als leere Gerüchte und willkürliche Kombinationen anzusehen.“

Die Krise im Verein der Telephon-Interessenten.

Bekanntlich hat gestern eine bewegte Versammlung des Vereines der Telephon-Interessenten stattgefunden, in der die in einem großen Kreise der Mitgliedschaft dieses Vereines herrschende Mißstimmung gegen den Vereinspräsidenten Abgeordneten Silberer zum Ausdruck kam. Ueber die in ihren Grundzügen bereits bekannte Ursache dieser Mißstimmung wird uns von einem an der Spitze der Opposition stehenden Vereinsmitgliede, das auch in der gestrigen Versammlung zum Wort kam, folgendes mitgeteilt:

„Wenn gestern von einem Ausschußmitglied bestritten wurde, daß die Versammlung eine Protestkundgebung gegen Herrn Silberer sein sollte, so ist das nicht richtig. Die Opposition hat im Gegenteil die Einberufung der Versammlung herbeigeführt, um Herrn Silberer und den auf seiner Seite stehenden Mitgliedern des Präsidiums ad oculos zu demonstrieren, wie die Stimmung der überwiegenden Mehrheit der Vereinsmitglieder ist. Daß der Ausschuß diesen Wink mit dem Zaunpfahl verstanden hat und die Konsequenzen zu ziehen entschlossen ist, geht schon daraus hervor, daß er gestern seine Demission angekündigt hat.

Von einem Anhänger des Abgeordneten Silberer wurde gestern auf dessen „verdienstvolle Tätigkeit“ hingewiesen. Nun, wir wissen es besser, wie diese „Tätigkeit“ ausgesehen hat. Wir wollen es durchaus nicht bestreiten, daß Herr Silberer für unsere Sache unermüdlich tätig gewesen ist — aber nur so lange, bis er sein Reichsratsmandat in der Tasche hatte. Vor der Wahl hat Herr Silberer eine Agitationsversammlung nach der anderen abgehalten, bei der Organisation der Bezirksgruppen mitgewirkt, bei den maßgebenden Behörden interveniert, kurz, eine fieberhafte Tätigkeit entfaltet und uns insbesondere bei jeder Gelegenheit das Blaue vom Himmel herunter versprochen. Immer wieder hat er uns versichert, er werde nicht ruhen, als bis er die Ziele des Vereines verwirklicht habe. Tatsächlich stand auch damals der ganze Verein wie ein Mann hinter Herrn Silberer, und der agitatorischen Tätigkeit der Vereinsmitglieder hat Herr Silberer in erster Linie seine Wahl in den Reichsrat zu danken.

Kaum war aber Herr Silberer Reichsrats-Abgeordneter, so änderte sich sein Verhalten. Er war für den Verein einfach nicht mehr zu haben, und abgesehen von einer einzigen Rede im Reichsrat blieb er uns alles schuldig, was er uns versprochen hatte. Für die Vereinsmitglieder war er nicht mehr zu sprechen. Deputationen und einzelne Vereinsfunktionäre, die bei ihm vorsprachen, wurden abgewiesen — oft sehr barsch — oder mit der Versprechung vertröstet, er werde schon etwas tun, bis er Zeit habe. Und als ihm endlich die wiederholten Mahnungen, in denen die Unzufriedenheit und Beunruhigung der Vereinsmitglieder zum Ausdruck kam, unbequem wurden, da meldete Herr Silberer seine Demission an. Das schlug dem Faß den Boden aus, und als nun Herr Silberer auch noch die Deputationen, die zu ihm gesandt wurden, um von ihm Rechenschaft zu fordern, entweder gar nicht vorließ oder grob abfertigte, bezichtigte man in Vereinskreisen Herrn Silberer offen des Verrates an der Sache des Vereines. Damals beschlossen wir die Flucht in die Oeffentlichkeit.

Zwar gibt es im Vereine noch einen kleinen Kreis, der an Herrn Silberer festhält, doch ist diese Partei, die auch gestern hervorzutreten suchte, viel zu klein, um unsere Bestrebungen hindern zu können. Dieser Kreis beabsichtigt auch, in der kommenden Generalversammlung Herrn Silberer und den gesamten alten Ausschuß neuerlich zu kandidieren. Wir aber, die Majorität des Vereines, werden unsere eigenen Männer, zu deren Uneigennützigkeit und Arbeitsfreude wir Vertrauen haben, in den Ausschuß wählen und den Kampf, in dem uns Herr Silberer im Stiche gelassen hat, fortführen.“

Die passive Resistenz der Eisenbahner.

Die Resistenzbewegung unter den Eisenbahnern hat heute an Umfang zugenommen. Heute nacht haben sich auch die Bediensteten der Aspangbahn der Bewegung angeschlossen. Auf den Wiener Märkten machte sich heute die Resistenzbewegung bereits in merkbarer Weise geltend, und da die Folgeerscheinungen der Resistenz morgen naturgemäß stärker hervortreten werden, so wird befürchtet, daß morgen früh in Wien insbesondere der Milchmangel, der schon heute merklich empfunden wurde, weit stärker hervortreten werde.

Auch die Wiener Geschäftsleute empfanden heute bereits die Folgen der Resistenz, indem die Posten, insbesondere die aus Böhmen, mit drei- bis vierstündiger Verspätung einlangten.

*

Prag, 2. Oktober. Auf der Nordwestbahn verkehren alle Züge, sowohl Personen- wie Eil- und Postzüge, normal mit unbedeutenden Verspätungen; dagegen stockt der Güterverkehr und es werden wahrscheinlich einige Güterzüge eingestellt werden müssen. Auf den Linien der Staatseisenbahn-Gesellschaft, der Böhmischen Nordbahn und der Buschtiehrader Bahn ist alles ruhig und wird normal gearbeitet.

(Aus dem Ministerium des Aeußern.) Wie uns mitgeteilt wird, sind die Ministerialräte im Ministerium des Aeußern Dr. Johann Jecernicky v. Jezernicze und Dr. Otto Ritter v. Weil zu wirklichen Hofräten und die Sektionsräte in diesem Ministerium, die Herren Richard Prantner, Guido Edler v. Mende und Wladimir Edler v. Würth, zu Ministerialräten ernannt worden.

Zusammenhang. Wie auf dem Aktienmarkt war auch auf dem Rentenmarkt die gestrige Lebhaftigkeit verflogen. Von ungarischen Renten erzielte nur Goldrente eine leichte Avance, ungarische Kronenrente behauptete ihren gestrigen Kurs. Oesterreichische Renten waren relativ fester gehalten als der ungarische Rentenmarkt.

[**Geldmarkt.**] Der Privatdiskont notierte heute etwas steifer zu $4^{15}/_{16}$ bis 5 Prozent. Die Ansprüche des Monats Oktober gehören bekanntlich stets zu den größten des Jahres und treten bereits jetzt hervor. Die Bedingungen, zu denen ungarische Wechsel auf dem hiesigen Platz untergebracht werden, haben sich bisher nicht erleichtert. — Aus Berlin wird uns telegraphiert: Bei der Reichsbank waren bis 5. d. abends die Rückflüsse ungefähr wie im Vorjahr, was nicht sonderlich befriedigend ist.

[**Böhmische Zuckerindustrie-Gesellschaft.**] Aus Prag wird uns telegraphiert: Die böhmische Zuckerindustrie-Gesellschaft wird für das Ende Juni abgeschlossene Geschäftsjahr eine Dividende von drei Prozent bezahlen und hiebei namhaftere Abschreibungen vornehmen. Das Unternehmen hat seit zwei Jahren keine Dividende verteilt. Auch die laufende Kampagne gestaltet sich zufriedenstellend.

[**Weitere Herabsetzung der Kupferpreise.**] Aus London wird uns telegraphiert: Daily Telegraph meldet aus New-York, daß eine weitere Reduktion des Kupferpreises und der Ausbeute notwendig erscheint.

[**Ungünstige englische Eisenberichte.**] Nach dem Bericht des „Ironmonger" halten sich die Umsätze auf dem englischen Eisenmarkt in engen Grenzen und die Preise können nur mit Schwierigkeit aufrecht erhalten werden. Bezüglich der schweren Produkte wächst die Unzufriedenheit mit den vorliegenden Aufträgen von Woche zu Woche, und diejenigen Werke, die sich speziell mit der Herstellung von Schienen und Eisenplatten beschäftigen, befinden sich in einer ungünstigen Lage. Dabei wächst der auswärtige Wettbewerb in allen Sorten von Fertigeisen und Fertigstahl, wenngleich der deutsche Stahlwerksverband keine Neigung zeigt, seine Verkäufe zu forcieren. Der Stahlwerksverband ist, soweit Halbfabrikate in Frage kommen, noch vollständig aus dem Markt und das Material, über das er zu disponieren hat, ist gegenwärtig klein. In der Schienenproduktion ist noch keine Besserung eingetreten, die neu eingegangenen Orders reichen nicht aus, den gegenwärtigen Betrieb der Werke aufrecht zu erhalten.

[**Anlage und Spekulation.**] Unter dem Titel: „Anlage und Spekulation" hat die „London and Paris Exchange, Ltd." ein Handbuch des Londoner Effektenmarktes erscheinen lassen, das dem Interessenten eine Fülle von wünschenswerten Aufklärungen und Winken zu geben im Stande ist. Die fünf Teile dieses Handbuches besprechen das Geschäftswesen des Londoner Effektenmarktes und beschreiben die besten Mittel zur Kapitalsanlage sowohl als auch zur Spekulation. Neben dem Nutzen, welchen die Lektüre dieses Handbuches dem anlegenden und spekulierenden Kapitalisten bietet, gewährt sie auch dem Unbeteiligten einen interessanten Ueberblick über das Operationswesen des Effektenhandels.

[**Der „Compaß".**] Mit gewohnter Pünktlichkeit stellt sich der neue Jahrgang des „Compaß" ein. Der uns vorliegende vierundvierzigste Jahrgang dieses ausgezeichneten Werkes hat einen Umfang von nahezu 2900 Seiten und bringt das ungeheuere Material in so guter Anordnung, daß die Orientierung, welcher übrigens zahlreiche Register dienen, keinerlei Mühe verursacht. Sehr wertvoll wird für die Benützer des Buches das neue Sachregister sein, welches die im zweiten Bande enthaltenen, die Industrie betreffenden Abschnitte behandelt. Schlägt man beispielsweise das Wort „Hanf" auf, so findet man die Folien angegeben, auf welchen Daten über die Hanffaserernten in Oesterreich und in Ungarn, über die Hanfpreise in Wien und Lübeck, über den Hanfaußenhandel der Monarchie, über die österreichische, die ungarische, die deutsche, die englische und die nordamerikanische Hanfindustrie mitgeteilt sind. So wie an diesem Beispiel gezeigt, bringt das „Sachregister" über ungefähr tausend Schlagworte die entsprechenden Hinweise. Der Inhalt des Werkes ist wieder wesentlich erweitert worden, was schon allein daraus erhellt, daß 214 neue Industrie-Aktiengesellschaften mit einem Kapital von ungefähr 150 Millionen Kronen zugewachsen sind; die Besprechungen der industriellen Kartelle sind um nicht weniger als 50 vermehrt worden, die zahlreichen selbstständigen statistischen Berechnungen und Tabellen wurden ebenso wie die Außenhandelsstatistik bis Ende Juni 1907 fortgeführt, obwohl die offizielle Statistik seit März 1906 abgerissen ist. Sehr interessant ist ein neu aufgenommenes Kapitel: „Währungsverhältnisse in Oesterreich-Ungarn", welches Daten über die Ausmünzung, den Münz- und Währungsvertrag, Staatsnoten, Salinenscheine, Silber- und Scheidemünzen, Goldpunkte, Devisenkurse, Ausmünzungen, Edelmetallvorrat, Geldumlauf ꝛc. ꝛc. bringt und an das sich Tabellen über die Produktion von Gold und Silber, die Geldvorräte der Welt, die Ausweise der großen Notenbanken ꝛc. anschließen. Einzelne der in diesen Kapiteln gebrachten Ziffern werden zum erstenmal veröffentlicht, wie der „Compaß" auch sonst zahlreiche, noch nirgends publizierte statistische Daten und Bilanzen enthält. Das Werk hat mit seinem neuen Jahrgang seinen hohen Rang neuerdings gefestigt und es wird sowohl in den Bank- und Fabriksbureaux wie in den Redaktionsstuben und den Bibliotheken der Wirtschaftspolitiker große Dienste leisten.

[**Metallkurse von heute.**] London, 8. Oktober. Mitgeteilt von A. Polatsek, Metallagentur, Wien. Chilikupfer, prompt, stetig, 64.—; Chilikupfer, per drei Monate $61^3/_4$; Zinn, Straits prompt, flau, $152^1/_2$; Zinn per 3 Monate 149.—; Blei, spanisches, fest, $21^1/_4$; Blei, englisches $21^3/_4$; Zink, gewöhnliche Marken, fest, $21^5/_8$; Zink, Spezialmarken $22^1/_2$; Quecksilber $7^3/_8$.

London, 8. Oktober. [Tel. der „Wiener Allg. Ztg."] Konsols 83.43, Boston 3.12, Rio 68.25, Anaconda 7.81, Debeers 20.—, Chartered 1.09, Goldfields 2.87, Modderfontein 4.62, Randmines 4.75, Geduld 1.—, Eastrand 3.50, Atchison 88.12, Canada Pacific 166.50, Erie 19.62, Louisville 108.—, Union Pacific 131.62, Southern Pacific 85.—, Steel Common 27.62, Steel Prefered 91.—, Baltimore 91.—, Southern Common 12.25, Rock 18.25, Pennsylvania 61.50, Norfolk 72.25, Missouri 32.87, Russen 88.—. Behauptet.

Neuestes.

Der Abschluß des Ausgleiches.

Budapest, 8. Oktober. (Tel. der „Wiener Allg. Ztg.".) Die Redigierungsarbeiten werden nachmittags um 4 Uhr im Ministerpräsidium fortgesetzt. Das Abendblatt des „Magyar Hirlap" meldet: Ein Redakteur unseres Blattes hatte Gelegenheit, heute beim österreichischen Ministerpräsidenten Baron Beck vorzusprechen. Auf die Frage, wann der Ausgleich unterfertigt werde, antwortete Baron Beck: „Punkt 4 Uhr wird die Bombe platzen. Ich kann nur das eine sagen, daß ich heute unbedingt abreisen werde."

Die Unterzeichnung.

Budapest, 8. Oktober. (Tel. der „Wiener Allg. Ztg.".) Der Ausgleich ist nun auch schon schriftlich normiert. Die Mitglieder der beiderseitigen Regierungen versammelten sich heute um 4 Uhr 15 Minuten im Palais des Ministerpräsidiums, wo außer den wirtschaftlichen Ressortministern auch Kultusminister Graf Apponyi anwesend war. Man konstatierte, daß man mit den Redigierungsarbeiten fertig sei, und nun wurde die Unterzeichnung vorgenommen. Die österreichischen Minister kehren abends nach Wien zurück.

Graf Andrassy beim Kaiser.

Budapest, 8. Oktober. Das Ungarische Telegraphen-Korrespondenz-Bureau meldet aus Wien: Minister des Innern Graf Andrassy wurde heute um 11 Uhr vormittags vom Kaiser in Schönbrunn in Audienz empfangen. Die Audienz dauerte über eine Stunde. Nach derselben kehrte der Minister ins ungarische Palais zurück, wo er vom Minister a latere Grafen Aladar Zichy erwartet wurde. Graf Andrassy referierte dem Grafen Zichy über den Verlauf der Audienz. Graf Zichy teilte den Journalisten mit, daß die Audienz des Grafen Andrassy von einem günstigen Resultat begleitet war.

Die Vorgänge in Ungarn.

Die Verfassungsgarantien.

Budapest, 8. Oktober. (Tel. der „Wiener Allg. Ztg.".) „Magyar Hirlap" meldet, daß der Monarch die Vorlage des Ministers des Innern Grafen Andrassy über die Verfassungsgarantien genehmigt habe. Nun stehe kein Hindernis mehr im Wege, daß die Verfassungsgarantien dem Parlament vorgelegt werden. Wann dies geschehen wird, hat Graf Andrassy noch nicht bestimmt.

Der 10. Oktober.

Budapest, 8. Oktober. (Tel. der „Wiener Allg. Ztg.".) Die Sozialdemokraten haben den Plan, am 10. Oktober vor das Parlament zu ziehen, aufgegeben, da sie erfuhren, daß der Präsident des Abgeordnetenhauses den bei ihm erschienenen Deputationen erklärte, daß auch die Sozialdemokraten bezüglich des allgemeinen Wahlrechtes befriedigt werden dürften. Sonst wird die Demonstration programmäßig verlaufen.

Die Vorgänge in Marokko.

Paris, 8. Oktober. Wie das „Journal" aus Casablanca erfahren haben will, besteht zwischen dem spanischen Major Olalla und den Franzosen ein Konflikt, der nur durch die Abberufung Olallas beigelegt werden könnte. Olalla besetzte gegen den Willen der Eigentümer gewaltsam das Haus, in welchem der Cercle International seinen Sitz hat. Dieses Vorgehen wurde zum Gegenstand einer Beschwerde gemacht.

Paris, 8. Oktober. (Tel. der „Wiener Allg. Ztg.".) General Drude führte bei der französischen Regierung die Klage, daß Major Santa Olalla aus eigener Machtvollkommenheit den Casablanca bewohnenden Europäern verbot, das Stadtgebiet von der Landseite her zu verlassen. Auch fand General Drude den Ton, in welchem das Hauptquartier hievon nachträglich Kenntnis gab, dem militärischen Rangunterschied keineswegs entsprechend.

Die Lage auf dem Balkan.

Massenverhaftungen von Griechen in Konstantinopel.

Konstantinopel, 8. Oktober. (Tel. der „Wiener Allg. Ztg.".) In der letzten Zeit wurden auf Denunzierung eines gewissen Theodosiu 46 Griechen verhaftet und gefesselt nach Saloniki gebracht, da sie angeblich mit den Banden konspirieren. Die Verhaftungen dauerten fort, bis jetzt sind 120 Griechen in den Gefängnissen von Saloniki untergebracht worden und weitere 50 Gefangene befinden sich in den Gefängnissen von Serres und Zichni. Es werden immer noch neue Verhaftungen vorgenommen. Die bereits früher eingezogenen 250 Griechen sind lauter Angehörige der besseren Stände und wurden bereits verhört. Es ergab sich für dieselben aus diesen Verhören durchaus nichts Belastendes, und man konnte die Ueberzeugung gewinnen, daß es sich nur um unwahre Beschuldigungen handelte.

Das Bandenunwesen.

Sofia, 8. Oktober. (Tel. der „Wiener Allg. Ztg.".) Eine türkische Bande entführte aus dem Orte Gradista den Bulgaren Andreas, eines der vornehmsten und eifrigsten Werkzeuge des bulgarischen Komitees. Das Vorhandensein türkischer Banden wird offiziell bestätigt. Dieselben betrachten es als ihre Aufgabe, sich an den Bulgaren und Serben für die zahlreichen, an ihren Glaubensgenossen begangenen Morde und Plünderungen zu rächen.

Sofia, 8. Oktober. (Tel. der „Wiener Allg. Ztg.".) Der Bevollmächtigte der hohen Pforte in Sofia gibt seiner Regierung bekannt, daß unausgesetzt kleine bulgarische Banden die Grenzen Mazedoniens überschreiten und bestrebt sind, ins Innere des Landes einzudringen. Sie halten sich verborgen, was darauf schließen läßt, daß sie etwas Besonderes planen. Auf diesen Umstand macht der Bevollmächtigte die hohe Pforte besonders aufmerksam und empfiehlt die schärfste Wachsamkeit.

Konstantinopel, 7. Oktober. Das Uesküber Ausnahmsgericht verurteilte drei Serben, welche beim Bandenkampf im Juli im Bezirk Gilan gefangen genommen worden waren, zum Tode. Die mohammedanischen Mitglieder stimmten laut § 58 für die Todesstrafe, die christlichen laut § 57 dagegen. Der Tag der Hinrichtung wurde noch nicht festgesetzt.

Konstantinopel, 7. Oktober. Nach einer aus griechischer Quelle stammenden Depesche hat Freitag abends eine größere bulgarische Bande das Dorf Melenkitso, Bezirk Serres, überfallen, drei Personen getötet und vier schwer verwundet.

Die Affäre Montignoso.

Herausgabe der Prinzessin Pia Monika an den sächsischen Hof.

Berlin, 8. Oktober. (Tel. der „Wiener Allg. Ztg.".) Der Berliner Rechtsanwalt Ivers, der Rechtsbeistand der Frau Toselli, befindet sich in Florenz, um wegen der Herausgabe der Prinzessin Monika zu verhandeln.

Nach einer Meldung des „Lokalanzeiger" soll eine Verständigung dahin erzielt worden sein, daß Frau Toselli gutwillig das Kind herausgibt, das bei den Großeltern erzogen werden soll.

Frau Toselli will diesen Entschluß dem König von Sachsen direkt mitteilen, knüpft aber daran die folgenden Bedingungen: Garantien für eine jährliche Begegnung mit ihren anderen Kindern, zeitweiliges Zusammensein mit der Prinzessin Monika und Zahlung einer Apanage.

Das Zeppelinsche Luftschiff.

Stuttgart, 8. Oktober. Das Bureau des Grafen Zeppelin in Friedrichshafen teilt gegenüber anders lautenden Blättermeldungen mit, daß bis jetzt nur die Ballonhalle durch das Reich übernommen worden ist, aber weder das Luftschiff selbst, noch die technischen Anlagen. Der Kaufpreis wird nicht mitgeteilt. Die in der Presse genannte Summe von zwei Millionen wird von dem Bureau als erfunden bezeichnet. Die Regierungskommissäre weilen noch in Friedrichshafen. Hinsichtlich der Uebernahme der gesamten Zeppelinschen Anlagen steht noch nichts fest.

Die Kreuzfahrt der norddeutschen Flotte.

London, 8. Oktober. (Tel. der „Wiener Allg. Ztg.".) Der Washingtoner Korrespondent der „Daily Mail" behauptet, in den dortigen diplomatischen Kreisen herrsche das Gerücht, daß sofort nach Abgang der pazifischen Flotte nach dem Stillen Ozean ein deutsches Geschwader unter dem Prinzen Heinrich New-York und die anderen atlantischen Häfen besuchen werde als Freundschaftsbeweis Kaiser Wilhelms. Es sei offenes Geheimnis, daß Roosevelt vor der Mitteilung seines pazifischen Kreuzfahrtprojektes dem Baron Sternberg seine Absichten mitteilte und eine Erwiderung vom Kaiser erhielt, welcher den Schritt enthusiastisch billigte. Das Staatsdepartement, hierüber befragt, erwiderte: „Wir dementieren nichts."

Die „Times" wenden sich in einem Leitartikel gegen die Ratsamkeit der pazifischen Kreuzfahrt, lehnen jede Unterstützung der Union durch England in den japanischen Einwanderungsfragen ab und erklären: Besonnene Leute seien allerdings überzeugt, daß die amerikanische Flotte nach Hause zurückkehren werde, ohne einen Schuß getan zu haben. Die Agitation der gelben Presse sei trotzdem gefährlich, und die Entsendung einer Flotte, gleichviel, welches Recht Amerika dazu habe, sei in diesem Augenblick inopportun. Gegen die Betrachtung Englands seitens der Union als Partners bei der Lösung des Einwanderungsproblems müsse unverzüglich protestiert werden. Japan sei der Bundesgenosse Englands, mit welchem es sich aus Gründen einer großen, dauernden Bedeutung verbunden. Schon aus diesem Grund allein sei England nicht in derselben Lage wie Amerika.

Fashionabelstes Vergnügungs-Etablissement der Residenz.
Logen.
„ZUM SÜSSEN MÄDEL"
Einzig in seiner Art. Vornehmster Genre.
Chambres particulières.
Frl. Ferry, Operettensoubrette; Frl. Erna Bijacco, Operetten- und Koloratursängerin; Karl Liebal, Humorist; Jacques Rotter, lyrischer Tenor; Philipp Brady, Wiener Liedersänger; Salonorchester Lederer; Adolfi, Klavierhumorist.

helfer des Fortschrittes und der Entwicklung; aber die Eisenbahnen haben Grund und Boden gekauft, und gegen das praktische Bedürfnis und mäßige Schnelligkeit hat niemand etwas einzuwenden. Will man aber seinem luxuriösen Bedürfnis nach Schnelligkeit entsprechen, so soll man auch dafür bezahlen. Eine gerechte Automobilsteuer müßte eine Schnelligkeitssteuer sein. Wenn man bedenkt, mit welchen Sicherheitsmaßregeln die Eisenbahnzüge auf ihrer abgesperrten festen Bahn, die nur ihnen allein dient, umgeben werden, daß Geschwindigkeiten von achtzig Kilometer die durchschnittliche Geschwindigkeit von Eilzügen ist, Automobile aber auf offenen, jedermann zugänglichen Straßen zwecklos daherrasen, dann begreift man den Widerwillen gegen das Vehikel und die Furcht davor.

[**Russische Bilderzensur.**] Aus Petersburg, 7. d., wird telegraphiert: Der Stadthauptmann verbot im Interesse der öffentlichen Moral die Ausstellung von Abbildungen nackter Körper auch für den Fall, als es sich um Reproduktionen von Kunstwerken handelt. — Die Polizei — diesmal war es zur Abwechslung die russische — hat wieder einmal das Interesse der öffentlichen Moral wahrgenommen. Wie immer, wenn sich die amtliche Nuditätenschnüffelei zum Worte meldet, ist auch diesmal etwas belustigend Trauriges herausgekommen. Das Problem, die Grenzen des darstellerisch Zulässigen in der künstlerischen Reproduktion — soweit sie als Ausstellungsobjekt in Betracht kommt — zu bestimmen, hat gerade neuestens auffallend häufig den amtlichen Scharfsinn zu Entscheidungen provoziert. So schneidig wie der Stadthauptmann von Petersburg ist aber bisher noch niemand vorgegangen. Er hat einfach, ein echt russischer Kunstzensor, einen Pogrom gegen alle jene Kunstwerke inszeniert, die ihm das Ebenbild Gottes in reiner, unverhüllterer Weise offenbaren. Russische Bilderzensur!

[**„Freie Schule."**] Letzten Samstag und Sonntag fanden drei Versammlungen des Vereines „Freie Schule" statt. In Judenburg und Knittelfeld referierte Konzipient Theodor Bernhard in großen Versammlungen, die von Bürgern und Arbeitern zahlreich besucht waren. In Judenburg waren in der Versammlung über 1000 Personen anwesend. In die Leitung der neugegründeten Ortsgruppe wurde zum Obmann Herr Eugen Seyfried, zum Obmannstellvertreter Sekretär Kleindienst gewählt. In beiden Versammlungen wurden Resolutionen angenommen, in welchen die Versammelten die derzeitige Organisation des Vereines als die einzig richtige anerkannten, da im antiklerikalen Kampf eine Zersplitterung der Kräfte unter allen Umständen vermieden werden muß. Die Zentralleitung wurde ersucht, die Gründung von Ortsgruppen nach parteipolitischen Gesichtspunkten nicht zuzulassen, da dadurch nur Wasser auf die klerikalen Mühlen getrieben wird. In Zeidler in Böhmen fand am vergangenen Sonntag eine gemeinsame Versammlung der Ortsgruppen des nordböhmischen Niederlandes statt, die sich zu einer großartigen Kundgebung für den Verein „Freie Schule" gestaltete. Als Vertreter der Zentralleitung war Lehrer Franz Rothe erschienen; in das Präsidium wurden gewählt: Herr Hans Riselt, Schönlinde; Herr Adolf Lumpe, Wolfsberg; Herr Gustav Hampel, Georgenthal und Herr Adolf Endler, Zeidler. Die Versammlung nahm eine Resolution an, in welcher der Verein „Freie Schule" als ein wirksames Bollwerk gegen den weiterschreitenden klerikalen Einfluß begrüßt wird. Gleichzeitig fordert die Gauversammlung die Zentralleitung auf, die Organisation der Ortsgruppen in der bisherigen Weise weiterzuführen, so also, daß innerhalb jeder Ortsgruppe jede freiheitliche Richtung Berücksichtigung finden kann. Sie erklärt es als erste Bedingung eines jeden Erfolges, daß der Kampf aller freiheitlichen Elemente einheitlich und gemeinsam geführt werde, und verurteilt daher alle jene Bestrebungen, welche eine Trennung der Einzelvereine und eine Zersplitterung der Vereinstätigkeit zur Folge haben müßten.

[**Herbstfest.**] Den Reigen der diesjährigen Eliteveranstaltungen eröffnet das „Kaiser Franz Joseph-Ferienheim" mit einem originellen Feste, welches Montag den 26. d. von 5 Uhr nachmittags ab in den Räumen des Kursalons stattfinden wird. Ein großes Komitee von Damen und Herren der besten Wiener Gesellschaftskreise hat sich vereinigt, um dem „Weinlesefest", so lautet die Devise dieser Veranstaltung, besonderen Reiz zu verschaffen. Schon in den nächsten Tagen dürfte das Detailprogramm dieses von der üblichen Form abweichenden interessanten Herbstfestes veröffentlicht werden. Augenblicklich sind hervorragende Künstler bemüht, Skizzen für die Dekorierung des Saales und die Kostümgruppen fertigzustellen. Eingeleitet wird das Fest mit dem Einzuge einer von Kindern aus der Gesellschaft gebildeten Gruppe im altfranzösischen Kostüm der Champagne. Das Reinerträgnis kommt der Skrofulosenkolonie des veranstaltenden Vereines zugute. Das Komiteelokal befindet sich 9. Bezirk, Türkenstraße Nr. 17.

[**Die American Travelogue Co. in der „Urania".**] Der große Erfolg, welchen die Vorträge der American Travelogue Co. aus New-York in der vorigen Saison erzielten, hat die Direktion der „Urania" bestimmt, diese Vorträge nochmals wiederholen zu lassen. Gestern fand der fesselnde Vortrag „Mexikovia Kuba" statt, heute wird der mit glänzenden Lichtbildern und hochinteressanten Kinematogrammen ausgestattete Vortrag „Das amerikanische Wunderland des Yellowstone-Nationalparks" vorgeführt. Derselbe gelangt auch am Mittwoch zur Wiederholung. Am Donnerstag wird der Vortrag über Mexiko gegeben, am Freitag und Samstag der ganz neue Vortrag „Ein Besuch bei den Moki-Indianern", ebenfalls mit vorzüglichen Lichtbildern und Kinematogrammen.

[**Kolosseum.**] Die Walzertraum-Parodie „Ein Polkatraum" gelangt morgen Mittwoch im Kolosseum zum erstenmal zur Aufführung. Herr Arthur Guttmann vom Wiener Carl-Theater, der den „Polkatraum" inszeniert hat, beginnt in diesem Stück sein Gastspiel als Franzl Steingruber. Die anderen Rollen sind folgendermaßen besetzt: Leni, Fräulein Anni Calice; Clara, Iglauer Amme, Fräulein Hansi Führer; Niki, Deutschmeister, Herr Karl Jules; Salomontschi, Dragoner, Herr Turl Wiener; Lothar, Geschäftsführer bei Sowoda, Herr Karl Schauer.

[**Apollotheater.**] Sowohl die letzte Samstag- als auch beide Sonntagsvorstellungen im Apollotheater waren so total ausverkauft, daß die Kassen vor Beginn der Vorstellungen geschlossen werden mußten. Montag früh, als der Vorverkauf für die ganze Woche eröffnet wurde, war der Andrang so groß, daß die Sicherheitswache die Ordnung im Foyer und auf der Gasse aufrechthalten mußte. Diese Tatsachen illustrieren am klarsten den beispiellosen Erfolg des Oktober-Programms.

[**„Eisenbach", Budapester Variété,**] Taborstraße, Hotel Stephanie. Das brillante Programm bildet nach wie vor das Stadtgespräch Wiens. Da haben wir die Duettisten Springer und Schulhof, die sich mit Recht das beste Herren-Duett nennen. Fräulein Anny Wilkens hat alles, was man von einer erstklassigen Soubrette verlangt: Jugend, Temperament, Anmut und Chic. Herr Armin Berg wird bald zu dem erklärten Liebling des Publikums zählen. Fräulein Marietta Harras ist als Diseuse geradezu erstklassig. Herr Charles Schneider bringt sein selbstverfaßtes Repertoire in fein pointierter Weise zum Vortrag. Fräulein Mini Marlov ist ein weiblicher Komiker, wie wir wenige haben. Ueber Heinrich Eisenbach etwas zu schreiben, hieße einen Tropfen Wasser ins Meer schütten und hat dieser liebenswürdige Künstler schon lange gezeigt, daß er dem Wiener Geschmack voll und ganz gerecht werden kann. Frau Josefine Kmoch, die das Fach der komischen Alten vertritt, würde jedem Theater als Zierde gereichen. Herr Springer als Serenissimus ist geradezu zwerchfellerschütternd, dem Herr Schulhof als Kindermann würdig zur Seite steht. In den Possen: „Familie Brzecina" und „Insolvent" haben wir Gelegenheit, das ganze Ensemble in seiner schauspielerischen Tätigkeit zu bewundern.

[**„Die Hölle"**] macht mit ihrem Oktober-Programm täglich ausverkaufte Häuser. Der pikante Einakter „Casanova", die drollige Katzenszene auf dem Dache, „Ein Rendezvous" und die pikante graziöse Operette „Odysseus" mit ihrer reizenden Musik entzücken allabendlich das Publikum im höchsten Maße.

[**Mariahilfer Wintergarten.**] Dieses Etablissement, erst vor kurzer Zeit eröffnet, hat seine Feuerprobe glänzend bestanden und sich in wenigen Tagen zum Sammelpunkt des fashionablen Mariahilfer Publikums aufgeschwungen. Die Darbietungen sind erstklassig, so daß das Publikum in seinen Erwartungen voll befriedigt wird und sich auch tatsächlich gut unterhält. Ein Abend im Mariahilfer Wintergarten zählt nicht zu den verlorenen.

[**Wetterbericht.**] Die Luftdruckverteilung ist nahezu dieselbe wie am Vortage, doch haben sich die Gradienten abgeschwächt, da im Nordwesten ein allgemeines Steigen, im Südosten des Kontinents ein Fallen des Luftdruckes eingetreten ist. In Oesterreich ist zumeist eine Besserung im Wetter zu verzeichnen, nur in den Sudeten ist trübes Wetter vorherrschend. In den Nordalpen weht Föhn. Die Temperaturen sind nahezu unverändert. Die Adria ist ruhig. — Prognose: Unten, je nach Oertlichkeit, Nebelwetter, auf den Höhen schön, schwache Winde, besseres, aber nicht beständiges Wetter.

Theater, Kunst und Literatur.

Wien, 8. Oktober.

(Volksoper.) Fräulein Jenny Korb, die neulich als Leonore (im „Troubadour") auftrat, verfügt über einen hellen, sympathischen Sopran von gewinnender Wärme, namentlich in der Höhenlage. Ihre Koloraturtechnik reicht nicht über das Konventionelle hinaus. Die Künstlerin wurde neben Frau Drill-Orridge, die als Azucena eine gesanglich ganz vortreffliche, intelligente und interessante Leistung bot und auch schauspielerisch diesmal mehr befriedigte, lebhaft ausgezeichnet. Auch Herr Reinhardt (Manrico) hatte mit der im Gegensatz zu seiner sonst ziemlich hölzernen Art recht temperamentvoll gefärbten Stretta seinen Wiederholungserfolg, und Melms schwelgte in hohen, starken und schönen Tönen. Von seiner mehr als mangelhaften Vokalisation und Konsonantenbehandlung zu sprechen, ist beinahe langweilig, so häufig war das Thema schon da. Die musikalische Leitung Kapellmeister Baldreichs machte einen recht gediegenen Eindruck. Nur die Chöre müßten stellenweise präziser einsetzen. C. L.

— Infolge des andauernden außerordentlichen Erfolges der Orpheum-Novitäten „Es lebe das Nachtleben" und „'s gibt nur a Kaiserstadt" hat Direktor Tuschl die Hauptrollen zwei- und dreifach besetzt, damit jede Repertoirestörung hintangehalten wird.

— Der Kammervirtuose Alfred Grünfeld hat sich bereit erklärt, an Stelle des verstorbenen Ignaz Brüll als Direktionsmitglied und Examinator in der Ausbildungsschule an den Brixelschen, vormals Eduard Horakschen Klavier- und Gesangschulen fungieren zu wollen.

— Der Gesangverein österreichischer Eisenbahnbeamten veranstaltet Sonntag den 13. d. 2 Uhr nachmittags in Weigls Katharinenhalle in Meidling ein Volkskonzert unter Leitung des Vereinschormeisters Edmund Reim und unter Mitwirkung des Instrumental-Quartetts Klein (die Vereinsmitglieder Josef Klein, Hans Klein, Franz Klein, k. u. k. Hofmusiker, und Karl Klein, Konzertmeister), der Konzertsänger Herren Erwin Günther, Wilhelm Linke und Karl Trawnicek (Vereinsmitglieder) und des Soloquartetts (die Vereinsmitglieder Herren Richard Zita, Josef Gmendt, Franz Bauer und Rudolf Puches). Zur Aufführung gelangen folgende Chorwerke: „Die Nachtigall" von Franz Schubert; „Wiegenlied" von Johannes Brahms (für Männerchor arrangiert von A. Zander; „Phillis mein Kind" von Eduard Göttl; „Werners Lied aus Welschland" von Johann v. Herbeck; „Waldharfen" von Edwin Schultz; „Lerche, Fink und Nachtigall" von M. v. Weinzierl; „Piratengesang" von Julius Otto; „Untreue" von Friedrich Silcher; „Alpenstimmen aus Oesterreich" (2. Serie) von Rudolf Weinwurm. Kassa-Eröffnung 1 Uhr, Beginn der Vorträge 2 Uhr nachmittags.

— Alessandro Bonci wird am Samstag den 26. d. abends in einem großen Konzert mitwirken, das der Journalisten- und Schriftstellerverein „Concordia" im großen Musikvereinssaal veranstaltet. Der gegenwärtig in Rom weilende Künstler wird am 24. d. in Wien eintreffen, nur an dem einen Abend in Wien singen und sich am 28. d. in Bremerhaven nach New-York einschiffen, wo er schon in der ersten Hälfte November im Metropolitan-Opernhaus auftritt. Außer Bonci werden in dem Konzert noch mehrere hervorragende Künstlerinnen und Künstler mitwirken, deren Namen ebenso wie das Programm im Laufe dieser Woche werden bekannt gegeben werden. Die Ausgabe der Karten beginnt Samstag den 12. d. in der Hofmusikalienhandlung von Albert J. Gutmann (Opernhaus). Den Stiftern und Gründern der Gesellschaft der Musikfreunde bleibt das Vorkaufsrecht bis inklusive Freitag den 11. d. gewahrt.

— Der Sängerbund mährischer Lehrer wird in seinem am 19. d. im großen Musikvereinssaale stattfindenden Konzert Chöre von Dvorak, Grieg, Hegar, Saint-Saëns, Schubert, Smetana u. a. zur Aufführung bringen. Der Chor, welcher vom Kaiser mit der großen goldenen Medaille mit dem Wahlspruch ausgezeichnet wurde, zählt fünfzig Mitglieder, die in den verschiedenen Teilen Mährens wohnen und allwöchentlich zu den Proben sich in Prerau versammeln; Dirigent des Chors ist Professor Ferdinand Vach. Der Kartenverkauf findet an der Konzertkasse der Gesellschaft der Musikfreunde, 1. Bezirk, Canovagasse 4, statt.

— Die Klimt-Ausstellung in der Galerie Miethke wird Mittwoch den 9. d. geschlossen. Samstag den 12. d. wird die neue, den Arbeiten der tschechischen Maler Josef Vaic und Vojtech Preissig gewidmete Ausstellung eröffnet.

Man verlange in allen Cafés, Hotels, Restaurants und Gasthäusern zur Lektüre die „Internationale Reise-Zeitung des Fremden-Blatt".
Die neueste Nummer enthält: Der Gardasee. Trientiner Edelsteine. Paris en juillet.

Oesterreichischer Lloyd.

Wien, 8. Oktober.

[**Vom Tage.**] Rascher als man geglaubt hat, ist die Wirkung verflogen, welche vom Abschluß der Ausgleichsverhandlungen ausgegangen ist. Die Börse zeigte heute bereits wieder ihr gewohntes Aussehen. Die Erregung war aus dem Börsensaal verschwunden, die Umsätze nahmen wieder ihre alte Schwerfälligkeit an und nichts hätte darauf schließen lassen, daß erst gestern das große, seit Jahren erwartete innerpolitische Ereignis die Börse in Aufregung versetzt hatte. Trotz der äußeren Schwerfälligkeit bestand jedoch die innere Genugtuung des Marktes über die endliche Verständigung der beiden Reichshälften ungeschmälert fort, und wären nicht die Bedenken gewesen, die durch die noch immer nicht vollkommen befriedigenden Nachrichten über das Befinden des Kaisers hervorgerufen wurden, so hätte sich wohl der heutige Verkehr lebhafter und günstiger gestaltet als dies tatsächlich der Fall war. Eine auffallende und wenig erfreuliche Erscheinung war durch die Abstinenz des Publikums gebildet, dessen Interesse nach dem gestrigen Aufflackern wieder ganz erloschen schien. Ohne Unterstützung seitens der außerhalb der Börse stehenden Kreise und auch ohne den Impuls der Budapester Börse, die sich heute untätig verhielt, sah sich die lokale Spekulation zu Realisierungen genötigt. Die Kurseinbußen erreichten hiebei speziell in beiden Kreditaktien empfindlicheren Umfang, auch Alpine Montan-Aktien, in denen sich heute wieder größere Verkäufe einstellten, wurden namhafter in Mitleidenschaft gezogen. Günstige Haltung zeigten überhaupt nur einzelne Werte. Die Erwartung, daß die Tage der passiven Resistenz nunmehr, seitdem das Eisenbahnministerium vermittelnd eingegriffen hat, gezählt sind, regte für Staatsbahn-Aktien an. In Galizischen Karpathen-Aktien trat Kauflust hervor, die man abermals mit den vorteilhaften Transaktionen motivierte, zu denen das Unternehmen die tiefen Rohölpreise benützt hat. Die feste Haltung der russischen Rente stand mit dem Animo, das sich andauernd im Ausland für die russischen Fonds erhält, in

Ἐν Ἀθήναις Τετάρτη 3 Ὀκτωβρίου 1907

ΕΤΟΣ Β'. Περίοδος ΙΓ' Ἀριθμὸς φύλλου 229020

ΣΚΡΙΠ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 16 ΕΞΑΜΗΝ. „ 8 ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 28 ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΦΡ. 33 ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΚΑΤ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΚΡΙΠ-ΑΘΗΝΑΣ ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 139

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5 | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡΙΘ. 7 | ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΑΙ

ΑΙ ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΣΥΜΠΛΟΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Ο ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ ΘΑ ΠΡΟΣΦΕΡΗ ΜΙΑΝ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑΝ

Η ΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

[Ἐν ἄρθρον τοῦ κ. Στ. Δραγούμη]

Εἰς τὴν συνάδελφον «Νέαν Ἡμέραν» τῆς Τεργέστης δημοσιεύεται ὑπὸ τὸν τίτλον **«Ἐπὶ τῇ προσφάτῳ τροπῇ τῶν Μακεδονικῶν πραγμάτων»** Εὐρωπαϊκῆς ἐπιβολῆς ἄρθρον περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος ὑπὸ τοῦ κ. Στεφάνου Δραγούμη. Εἰς δυνατὰς γραμμὰς, εἰς συνεσφιγμένας καὶ βαρείας, ἀλλὰ καὶ γραφικῶς ἠχηρὰς φράσεις, μ' ἐκπηδῶντα δὲ διὰ τῶν γραμμῶν καὶ τῶν ἐννοιῶν τοῦ ἄρθρου τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν χαρὰν τοῦ γράφοντος διὰ τὴν τελευταίαν τροπὴν, ἣν ἔλαβε τὸ περιμάχητον ζήτημα, τροπὴν, οὐχὶ πάντως δυσμενῆ διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν, πάντως δὲ οὐχὶ εὐχάριστον διὰ τὰς βλέψεις καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὁ κ. Δραγούμης ἀποκρυσταλλώνει ἐν θαυμαστῇ συντομίᾳ τὰ Ἐθνικὰ καὶ Εὐρωπαϊκὰ πορίσματα τῆς πολιτικῆς τῶν Μ. Δυνάμεων ἐν Μακεδονίᾳ. Τὰ πορίσματα ταῦτα δὲν εἶνε πλέον ἡ Αὐτονομία, ἣν ἐζήτουν οἱ Βούλγαροι, οὐδὲ συγχώνευσις τῆς Ἀδριανουπόλεως εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Μύρστεγ, οὐδὲ ἡ Ἐπτανδρία, ἣν ἐζήτει ἡ Ἀγγλικὴ πολιτική. Ἀλλ' εἶνε ἡ **ἀκεραιότης** τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, τουτέστι ἡ **ἀκεραιότης**, ναὶ, ἀναφωνεῖ ὁ κ. Δραγούμης, τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν. Καὶ ὁ ἐπιφανὴς πολιτευτὴς ἔνθους καὶ συγκεκινημένος σπεύδει διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα συμπάσης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς νὰ διακηρύξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς ἄνδρας, τῶν ὁποίων τὸ ἀφειδῶς χυνόμενον καὶ χυθὲν αἷμα ἐγιγάντωσε τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἔδωκε καιρὸν εἰς τὴν Εὐρώπην νὰ συνέλθῃ εἰς ἑαυτὴν ἐγκαταλίπῃ τὴν προτέραν πολιτικήν της, ἡ ὁποία ἔτεινεν εἰς τὸν διαμελισμὸν τῆς Τουρκίας καὶ ἐγκολπωθῇ πάλιν τὴν Ὀθωμανικὴν ἀκεραιότητα, τὴν ἀκεραιότητα δηλ. τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων. Ἀλλ' ἰδοὺ τὸ σημαντικώτατον ἄρθρον τοῦ κ. Στ. Δραγούμη τὸ ὁποῖον θ' ἀπηχήσῃ βαθέως εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν:

Ἀξιοσημείωτον σταθμὸν ἀπετέλεσεν ἡ μετὰ μόχθους πολυετεῖς καὶ συχνὴν πρὸς πολιτικὰς ἐντεύξεις χρῆσιν τῶν εὐκολιῶν τῆς σημερινῆς συγκοινωνίας, καταρτισθεῖσα τελικὴ ὁμοφωνία τῶν ἓξ Μεγάλων Δυνάμεων περὶ τὸ ἀνυπέρβλητον τῶν χωρικῶν ὁρίων, ὧν ἐντὸς θέλει ἢ ἀναγκάζεται σήμερον, ἄλλοθεν ἀπερίσπαστος, νὰ ἐγκλεισθῇ ἡ μεταρρυθμιστικὴ τῆς Εὐρώπης πρόνοια.

Οὕτως ἔμεινεν ἔξω τῆς ἐπεμβάσεως αὐτῆς τὸ ὀρεγόμενον ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς βουλιμίας Ἀδριανουπολιτικὸν ἔδαφος, οὗτινος τὴν συμπερίληψιν εἰς αὐτονόμους μεταρρυθμίσεις,—τῆς Ἠπείρου ἀστόργως παρασιωπωμένης,—μετὰ πείσμονος ἐπιμονῆς μέχρι πρὸ μικροῦ ἠγωνίζετο νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἀλατανόητος Βρεττανικὴ πολυπραγμοσύνη.

Οὕτως ἔμειναν ὁριστικῶς ἔξω τῶν εὐρωπαϊκῶν φροντίδων τό τε περιπόθητον εἰς τοὺς ὑπαιτίους τῆς Μακεδονικῆς κακοδαιμονίας αἴτημα Μακεδονικῆς Αὐτονομίας,—τὸ κατὰ νέαν σύμπτωσιν γνώμης ἀποδειχθὲν τοσοῦτον ἀρεστὸν καὶ εἰς τοὺς Βρεττανοὺς Κυβερνήτας,—καὶ τὸ ἐν ἔτει 1905 ὑποκατάστατον βρεττανικὸν αἴτημα περὶ Ἐπτανδρίας διοικητικῆς καὶ ἐκτελεστικῆς, ἐχούσης καὶ τὸ στρατιωτικὸν πρόσταγμα.

Οὕτως οὐδεὶς λόγος σήμερον περὶ ἐπιβολῆς περιορισμοῦ εἰς τὰς ἐν τῇ ὑπὸ μεταρρύθμισιν χώρᾳ στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς κυριάρχου Αὐτοκρατορίας. Ὁτιδήποτε καὶ ἂν θελήσῃ οἰοσδήποτε νὰ εἴπῃ, τὸ κέρδος τὸ προκύψαν ἐκ τῆς τοιαύτης περιστολῆς ἀξιώσεων τῆς νεωτάτης ἐν Ἀνατολῇ καὶ, ὑπὸ ἄλλον χαρακτῆρα καὶ μορφὴν οὐχ' ἧττον ἰδιοτελοῦς Εὐρωπαϊκῆς Σταυροφορίας, ὀφείλεται εἰς τὸν καιρὸν, ὃν ἐξηγόρασεν ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ ἔθνους ἡ γενναία καὶ ἀκατάβλητος ἄμυνα, ἣν ἀντὶ ἀτόπου, ἐν οὐ δέοντι χριστιανικῆς ὑπομονῆς καὶ δουλικοῦ ζαρώματος, προετίμησεν ἐπὶ τέλους, εἰς ἑαυτὸν πιστεύσας, ὁ ἐπὶ ἔτη διστάσας Ἑλληνισμός.

Καὶ διὰ μόνον τοῦτο τὸ ἐπιτευχθὲν ἀγαθὸν ὥρα νὰ μνημονεύσωμεν τῶν χυσάντων τὸ αἷμα αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας καὶ μακαρίσωμεν τὰς ἀθανάτους αὐτῶν ψυχάς. Ὁ ἐθνικὸς κίνδυνος,—μέγας κίνδυνος,—δὲν ἀπεσοβήθη. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ.

Ὄρθιον ἐνώπιόν μου βλέπω αὐτὸν ἐκεῖ, χάρωνα ἀπειλητικὸν μετὰ μεγάλου δρεπάνου. Ἀλλ' οἱ ὅροι ὑφ' οὓς ἔχομεν ν' ἀντιπαλαίσωμεν ἐγένοντο ἤδη συλλήβδην κρείττονες, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς παλαίστρας πατοῦμεν σήμερον ἀσφαλῶς ἡμεῖς, οἱ ἐν ἔτει 1904 μικροῦ δεῖν ἐρήμην καταδικαζόμενοι.

Καὶ πάλιν εὐλογημένοι οἱ ἀγωνισταὶ οἱ ἀφειδήσαντες τοῦ εὐγενοῦς αὐτῶν αἵματος. Ἡ Εὐρώπη ἀναλαβοῦσα ἑαυτὴν, ἐν ὁμοφωνίᾳ ἀνεκήρυξεν ἐκ νέου τὸ δόγμα τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Νῦν, ἐν ἑνὶ σώματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ σύμμαχος ἐκείνων, ὧν ὡς συμπράκτορας, ἐπὶ συκοφαντικαῖς καταγγελίαις, αὐστηρῶς κατεδίκαζε τοὺς Ἕλληνας, αὐτὴ βάλλει στεντορείαν φωνήν: «Ἡ Ὀθωμανικὴ Ἀκεραιότης ζήτω!»

Λοιπόν «Ζήτω ἡ ἀκεραιότης!» Ἡ ἀκεραιότης τοῦ ἐδάφους. οὗτινος ἡ ἀδιάκοπος συνέχεια εἶνε ἀπαραίτητος εἰς τὸ ἐθνικῶς ἀδιάσπαστον τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν τελικὴν σωτηρίαν τοῦ πολυπαθοῦς, ἀλλὰ μέχρι τῆς ὥρας ταύτης ἀκαταβλήτου ἡμῶν ἔθνους.

Ταύτην τὴν συνέχειαν ἀπεπειράθησαν νὰ διακόψωσιν, ἐπὶ κολοβώσει τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐπικρατείας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ὀλέθρῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο ἢ εἰς ἀποτροπὴν τοῦ θανασίμου τούτου πλήγματος τελικῶς ἔτεινεν ἡ ἀπὸ θέρους λήγοντος ἐν ἔτει 1904 ἀρξαμένη Μακεδονικὴ ἄμυνα.

Ὑπὲρ αὐτοῦ τούτου τοῦ σκοποῦ σήμερον, ἀπὸ τοῦ νέου σταθμοῦ, ὃν ἔπηξεν ἡ πολιτικὴ τῆς Εὐρώπης, θερμουργὸς προβάλλει ἡ Ἑλληνικὴ δρᾶσις, οἱανδήποτε καὶ ἂν ἀναγκασθῇ νὰ προσλάβῃ αὔριον μορφὴν, ἐφ' οἱουδήποτε ἐθνικοῦ ἐδάφους καὶ ἂν καταστῇ ἐπάναγκες νὰ ἐπεκταθῇ, οἱασδήποτε καὶ ἂν ἀξιώσῃ ἀφ' ἡμῶν θυσίας. Τὸ Ἑλληνικὸν θάρρος ἀνεπτέρωσε πάντοτε ἡ συναίσθησις ὅτι περὶ τοῦ γένους ἡμῶν ἀληθεύει τὸ λόγιον:

«Ἀσκὸς βαπτίζῃ, δῦναι δὲ οὐ θέμις»

Πρὸ μικροῦ δὲ σοφὸς Ὁλλανδὸς ἱστορικὸς, θαυμασίως ἐπισκοπήσας τὰς μακρὰς περιόδους τῆς μέσης Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ ψυχολογήσας ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους μέχρι τῆς ἐν ἔτει 1821 παλιγγενεσίας αὐτοῦ, ἐκύρωσε τὴν πρόρρησιν ἐν βραχεῖ συμπεράσματι:

L' Hellénisme est indestructible»

Ἔχων μόνιμον πίστιν, θαρσῶν καὶ ἀγωνιζόμενος, πίπτων καὶ ἀνεγειρόμενος, οὕτως «ὁ Ἑλληνισμὸς ἐγένετο ἀκατάλυτος».

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΠΡΕΠΕΙ νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαιτέρως ἡ σημασία τῆς παραιτήσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν κ. Δ. Ἡλιοπούλου ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου Ἀθηναίων. Καὶ πρέπει τὸ γεγονὸς νὰ χρησιμεύσῃ γενικώτερον ὡς παράδειγμα. Ὁ κ. Ἡλιόπουλος ἐνόμισεν ἐν τῇ εὐθύτητι καὶ τῇ ὀρθοφροσύνῃ του ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ εἶνε ταὐτοχρόνως Δημοτικὸς καὶ Τραπεζιτικὸς Σύμβουλος. Ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους εἶνε ἀνατεθειμένα σοβαρὰ καθήκοντα διευθύνσεως ἱδρυμάτων, ἡ τύχη καὶ ἡ λειτουργία τῶν ὁποίων συνδέεται μὲ τὴν τύχην πολλαπλῶν συμφερόντων ἀτομικῶν καὶ κοινωνικῶν πρέπει νὰ εἶνε καὶ ἀπερίσπαστοι καὶ ἀνεπηρέαστοι. Ὅταν συμπίπτουν τοιαῦτα ἀσυμβίβαστα καθήκοντα ἡ σύγκρουσις αὐτῶν καὶ τοὺς χαρακτῆρας δύναται νὰ διαφθείρῃ καὶ εἰς βλάβην ἀμφοτέρων τῶν ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ἀποβῇ.

Ὁ Διευθυντὴς Τραπέζης ἢ Ἑταιρείας συνδεομένης πολλαχῶς μὲ δημόσια ἢ δημοτικὰ συμφέροντα θὰ περισπᾷ τὸν Δημοτικὸν Σύμβουλον ἢ τὸν Ὑπουργὸν καὶ τἀνάπαλιν ὁ Ὑπουργὸς ἢ ὁ Δημοτικὸς Σύμβουλος τοὺς πρώτους. Πάντοτε ἐπιζημίως. Ἀλλὰ τὸ χείριστον εἶνε ὁ κίνδυνος τοῦ ἐπηρεασμοῦ.

Ἡ πολιτική—ἡ ὁποία εἶνε καὶ ἡ ἀνάμιξις εἰς τὰ τῆς Διοικήσεως τῶν Δήμων—εἶνε σειρήν. Καὶ ὅταν ἀρχίσῃ ἡ σειρὴν αὐτὴ νὰ σαγηνεύῃ τοὺς διευθύνοντας Ἑταιρίας ἢ Τραπέζας πῶς δύνανται νὰ κοιμῶνται ἥσυχοι οἱ ἐμπιστευόμενοι εἰς αὐτὰς τὰς περιουσίας των; Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ κοινωνία ὁμοθύμως ἐπεκρότησε τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Ἡλιοπούλου μὲ ὅλην τὴν ἐξ αὐτῆς ἀπώλειαν ἑνὸς ἐπιλέκτου δημοτικοῦ συμβούλου, ἥτις ὅμως ἐξασφαλίζει ἕνα τῶν ἀρίστων Διευθυντῶν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν. Θὰ ηὐχόμεθα δὲ ἵνα καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀναγνωρίσῃ τὸ ἐπισφαλὲς τῆς ἀναμίξεως τῶν ὀργάνων της εἰς τὰ τῆς διοικήσεως τοῦ Δήμου καὶ τὸ μέγα ἄτοπον τοῦ νὰ συμμετέχουν ἐνεργῶς δρῶντα εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, πρόσωπα κατέχοντα ἀνωτέρας θέσεις τῆς Τραπέζης καὶ δυνάμενα ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των νὰ ποιῶνται χρῆσιν τῶν πιστωτικῶν μέσων τῆς Τραπέζης πρὸς ψηφοθηρίαν.

ΔΙΚΑΙΩΣ ἐτηλεγράφει ὁ ἐκ Πύργου ἀνταποκριτής μας ὅτι ἡ ἀνάρμοστος ἐπέμβασις τοῦ κ. Ράλλη εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου τοῦ Δημ. Συμβουλίου τοῦ δήμου Λετρίνων, ὅπως τοιοῦτος ἐκλεγῇ ἀντίθετος τοῦ δημάρχου κ. Χ. Στεφανοπούλου πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ παρακωλυθῇ ἡ φιλόπολις δρᾶσις τοῦ νέου δημάρχου, ὅτι ἡ τοιαύτη ἀνάμιξις τοῦ κ. Ράλλη ἐπροκάλεσε δυσμενῆ σχόλια εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Πύργου.

Ὁ κ. Ράλλης ὑποθέτομεν, ὅτι ἔχει ἄλλας ἀσχολίας σπουδαιοτέρας, ὡς αἴφνης τὴν τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων, ἵνα ἐξαντλήσῃ τὴν δραστηριότητά του, ὥστε ν' ἀφήσῃ ἡσύχους τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν καὶ μάλιστα τὸν δῆμον Λετρίνων, καθ' οὗ μετ' ἰδιαιτέρας ἐπιμελείας στρέφονται τ' ἀκίνδυνα εὐτυχῶς βέλη τῶν ἀντιπάλων τοῦ Στεφανοπούλου.

Ὁ νέος Δήμαρχος οὐδαμῶς βεβαίως θὰ ἐπηρεασθῇ ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως μεριμνῶν του ἀπὸ τὰς ἀντενεργείας ταύτας, τὰς ὀλίγον ἀφελεῖς, τῶν ἀντιθέτων. Σήμερον μάλιστα κατέρχεται εἰς Πύργον, εἰδικῶς προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου, ὁ κ. Γκίνης, νομομηχανικὸς, ὅπως ἐκ τοῦ πλησίον μελετήσῃ καὶ καταστρώσῃ σχέδια τῶν ἐκτελεστέων ἐξωραϊστικῶν ἔργων ἐν Πύργῳ.

ΞΕΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ζητιάνος τοῦ δρόμου:

— Σοῦ ἔδωσα μιὰ πεντάρα· νομίζω πῶς μποροῦσες νὰ πῇς εὐχαριστῶ.

— Ἀχαχοῦχαχα! γιὰ μιὰ παληοπεντάρα σου ἐκεῖ ν' ἀρχίσω νὰ μιλῶ τώρα ἐγὼ ἕνας κωφάλαλος ἄνθρωπος!

(Εὔθυμα φύλλα—Βερολῖνον)

X

— Ἂν δὲν εἶσαι εὐχαριστημένος μὲ τὴν ράπτρα σου, σοῦ συνιστῶ τὴν δική μου—ὅλη ἡ οἰκογένειά μου κι' ὅλοι οἱ συγγενεῖς μου ράβονται σ' αὐτήν.

— Καλὰ, ἀλλὰ, σὲ παρακαλῶ, τότε πῶς ζῇ ἡ δυστυχισμένη;

(Νέον Βιενναῖον Βίτσεμπλατt)

X

Ἡ μνηστή.— Ἂν δὲν ἐξακολουθήσω τώρα τὸ μάθημα τοῦ πιάνου, εἰς ἓξ μῆνες θὰ τὰ λησμονήσω ὅλα

Ὁ μνηστὴρ (περιχαρής.) Καὶ τότε παιρνόμαστε ἀγάπη μου!

(Μεγγενδόρφεια φύλλα Μόναχον)

X

Ὁ συνήγορος. — Πῶς δὲν δύνασθε νὰ τὸ βεβαιώσετε, δὲν εἴδατε τὸ γουροῦνι τοῦ ἐνάγοντος εἰς τὸ χωράφι; Πόσο κοντὰ λοιπὸν πρέπει νὰ βρίσκεσθε σ' ἕνα ζῶο γιὰ νὰ μπορῆτε νὰ τὸ ἀναγνωρίσετε;

Ὁ μάρτυς.—Περίπου ὅσο στέκεσθε σεῖς τώρα μακρυὰ ἀπὸ μένα

(Κουρεὺς χωριοῦ Βερολῖνον)

X

Ὁ διευθυντής. — Ἐζητήσατε μόνον μίαν ἡμέραν ἄδεια, γιατὶ ἡ γυναῖκα σας ἐγέννησε καὶ σεῖς ἐλείψατε τρεῖς.

Ὁ ὑπάλληλος. —Μάλιστα, κύριε Διευθυντὰ, ἀλλ' ἔκαμε τρίδυμα.

(Βόμβα Βιέννη)

X

Εἰς τὸ φοαγιέ.

Ἐκείνη, εἰς τὸν βραχίονά του.—Βλέπεις ἐκείνην τὴν κυρία ποῦ χαμογελᾷ, Ἐξάπαντος εἶνε ἡ πρώην σύζυγός σου.

— Ποῦ τὸ κατάλαβες;

— Ἀπὸ τὴν φαιδρότητά της· ἂν ἦταν ἐγκαταλειμμένη ἀγαπητικιὰ δὲν θὰ εἶχε κανένα λόγον νὰ γελᾷ.

(Ψὺτ Βιέννη)

ΤΑ ΝΕΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν κ. Δαγκλῆς

Ὁ ἐφευρέτης τοῦ λυομένου ὀρειβατικοῦ πυροβόλου Δαγκλῆ—Καννὲ, τοῦ ὁποίου τὴν προμήθειαν ἀπεφάσισεν ... τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀμύνης.

Η ΝΕΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Η ΣΚΩΛΗΚΟΕΙΔΙΤΙΣ

ΤΙ ΕΙΝΕ.—Η ΝΕΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΣΝΙΚΩΦ ΚΑΙ Η ΝΕΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ.

Μὲ τὴν ἐπαναστατικὴν φωνὴν τοῦ Μετσνικὼφ ὅτι ἡ σκωληκοειδῖτις προέρχεται ἀπὸ μικρόβιον ἐπανέρχεται πάλιν εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἡμέρας ἡ κωμικοτραγικὴ αὐτὴ ἀρρώστεια.

Ὅλοι γνωρίζετε τί ἐστί σκωληκοειδῖτις ἡ φλόγωσις ἑνὸς μικροῦ ἐντέρου, τυφλοῦ, λεπτοῦ σὰν μολυβδοκόνδυλον καὶ μήκους μικροῦ δακτύλου προσηνωμένου εἰς τὴν κοιλίαν πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος, εἰς τὴν πρώτην μοῖραν τοῦ χονδροῦ ἐντέρου: τῆς λεγομένης σκωληκοειδοῦς ἀποφύσεως.

Εἶνε, ὡς λέγουν ὀρθότατα, ἡ ἀμυγδαλὴ τῆς κοιλίας. Ὅπως δὲ αἱ ὗλαι αἱ περιε-

Ἀνοικτὴ κοιλία ἀνθρώπου πάσχοντος ἐκ σκωληκοειδίτιδος.

Εἰς τὸ κάτω ἀριστερὸν μέρος φαίνεται ἡ σκωληκοειδὴς ἀπόφυσις.

χόμεναι εἰς τὸ χονδρὸν ἔντερον εἶνε ἕνα πουρὲ ἀπὸ μικρόβια καὶ ἡ ἀμυγδαλὴ τῆς κοιλίας εἶνε ἐκτεθειμένη εἰς μολύνσεις. Ἐν περιπτώσει σκωληκοειδίτιδος παράγεται ἐκεῖ ἓν ἀπόστημα, γάγγραινα μάλιστα, καὶ ἐὰν τὸ ἀπόστημα σκάσῃ εἰς τὴν κοιλότητα τοῦ περιτοναίου, ἡ σκωληκοειδῖτις μετατρέπεται εἰς περιτονῖτιν.

X

Ἄλλοτε—δηλαδὴ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν—ἡ νόσος ἐθεραπεύετο μὲ ἐγχείρησιν, ἀνοιγομένου τοῦ ἀποστήματος ἐν τῇ ἀκμῇ του καὶ ἐπάνω εἰς τὸν μέγαν πυρετόν. Ἔπειτα, κατόπιν ἀποτυχιῶν, ἡ χειρουργικὴ μετέβαλε γνώμην καὶ παρήτησε τὸ μαχαῖρι. Ἐσκέφθη ὅτι ἡ νόσος ἠμπορεῖ νὰ θεραπευθῇ ἀφ' ἑαυτῆς αὐτομάτως. Μετὰ δὲ τὴν θεραπείαν ἀφαιρεῖται τὸ περιττὸν καὶ ἐπικίνδυνον προσαύξημα τοῦ ἐντέρου, ἡ ἀπόφυσις. Πρὸς διευκόλυνσιν δὲ τῆς θεραπείας, καὶ πρὸ τῆς τοιαύτης «ἐν ψυχρῷ» ἐγχειρήσεως, ἐφαρμόζουν τὰς ἑξῆς ἰατρικὰς διατάξεις: ἀκινησίαν εἰς τὸ κρεββάτι, πάγον ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ ἰσχυρὰ δόσις ὀπίου.

Ἡ μεταβολὴ αὐτὴ τῆς θεραπευτικῆς τῆς σκωληκοειδίτιδος ὀφείλεται εἰς τὴν μικροβιολογικὴν ἐξέτασιν, τὴν ὁποίαν πάλιν ἐσκέφθη ὁ νοῦς τοῦ Μετσνικὼφ, ὁ ὁποῖος κατ' αὐτὰς ἀνεστάτωσε τὴν ἰατρικὴν μὲ τὰς νέας θεωρίας του τὰς συνοψιζομένας εἰς τὰ ἑξῆς:

X

Ἐν πρώτοις πῶς ἁρπάζομεν τὴν σκωληκοειδίτιδα;

Ἐὰν ἤρκει μόνον ἡ ἐπαφὴ τῶν ἐντερικῶν μικροβίων, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅλα τὰ ζῷα θὰ ἀπέθνησκον. Ἀλλὰ προφυλαττόμεθα καὶ ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν αὐτὴν, τὴν προερχομένην ἐκ τῶν ἔνδον, ὅπως καὶ τὰς προερχομένας ἐκ τῶν ἔξω. Ὅπως τὸ δέρμα ἐκμηδενίζει τὴν ἐνέργειαν τῶν μικροβίων, οὕτω καὶ ἡ βλεννώδης μεμβράνη ἡ καλύπτουσα τὴν ἀπόφυσιν μᾶς προφυλάττει κατὰ τῶν μικροβίων, τῶν προερχομένων ἐκ τῶν ἔξω. Διὰ νὰ εἰσδύσῃ ἓν μικρόβιον ἀπ' ἔξω, πρέπει νὰ διατρυπήσῃ τὸ δέρμα. Οὕτω καὶ διὰ νὰ μολύνῃ ἓν μικρόβιον τὸ ἔντερον πρέπει νὰ ἐνοφθαλμισθῇ.

Ὡς γνωστὸν, πολλὰ μικρόβια ἐνοφθαλμίζονται ἐκ τοῦ δέρματος διὰ τῆς νύξεως μερικῶν ἐντόμων: Ὁ ψύλλος μεταδίδει τὴν πανώλην, τὸ κουνοῦπι τὸν ἑλώδη πυρετόν. Ὑπάρχουν λοιπὸν καὶ εἰς τὸ ἔντερον ὄντα ἐνοφθαλμίζοντα τὸ μικρόβιον;

Ὑπάρχουν. Καὶ αὐτὸ ἀνεκάλυψεν ὁ Μετσνικὼφ ὑπὸ τὸ μικροσκόπιόν του. Ὑπάρχουν σκώληκες λεπτότατοι, διατρυπῶντες τὴν βλεννομεμβράναν σὰν βελόναι καὶ μεταδίδοντες μικρόβια.

X

Πολὺς λόγος ἔγεινε κατόπιν τούτου, περὶ τῶν ξένων σωμάτων, τῶν δυναμένων νὰ προξενήσουν τὴν σκωληκοειδίτιδα. Μικροὶ λίθοι, σπόροι ὀπωρικῶν, καρφιὰ κλπ. Αὐτὰ ἀναπληρώνουν μὲν ἐνίοτε τοὺς σκώληκας, ἐκδέροντα τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἀποφύσεως, ἀλλὰ πολὺ σπανίως. Οἱ σκώληκες εἶνε ὁ γενικὸς κανὼν καὶ οἱ συνηθέστερον προξενοῦντες τὴν νόσον.

Τὰς ἀνωτέρω νέας θεωρίας ἐπενόησεν ὁ Μετσνικὼφ διὰ πειραμάτων ἐπὶ πιθήκου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφυσις τῆς σκωληκοειδίτιδος εἶνε ὁμοία μὲ τὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἰς τὸν ὁποῖον παρήγαγε τὴν νόσον τεχνικῶς.

Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ μικροῦ ἐντέρου δὲν ἕπεται ὅτι ἐξαλείφεται καὶ ἡ αἰτία. Διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται, μετὰ τὴν θεραπείαν, εἰδική τις δίαιτα εἰς τὰς τροφὰς, διότι δι' αὐτῶν εἰσδύονται μικρόβια.

Κυρίως δὲ πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν τὰ ὠμὰ λαχανικά. Ὁ Μετσνικὼφ ἀνεκάλυψεν, ὅτι εἰς ἕνα κτῆμα ἐξοχικὸν τέσσαρες κάτοικοι προσεβλήθησαν ἀπὸ τὴν νόσον. Καὶ τοῦτο, διότι ἔτρωγον ὠμὰ λαχανικὰ, φυόμενα εἰς μέρη συγκοινωνοῦντα μὲ βόθρους ἀποδευτηρίων.

Πλύνετε λοιπὸν τὰς σαλάτας σας, τὰ ραπανάκια σας, ὄχι μόνον μὲ νερὸ, ἀλλὰ μὲ βραστὸ νερό. Ἀποφεύγετε τοὺς καρποὺς, τοὺς ἐρχομένους εἰς συνάφειαν μὲ τὴν γῆν. Προτιμᾶτε τῆς κομπόστες, πρώτης τάξεως τροφήν. Καὶ ἀπὸ τὸ νερὸ ἀκόμη προέρχεται σκωληκοειδῖτις. Δι' αὐτὸ βράζετέ το καὶ αὐτό!

Σ.Σ. Δὲν μένει ὅμως πλέον νὰ βράσωμεν τίποτε ἄλλο παρά... τὴν ἐπιστήμην.

Η ΘΕΜΕΛΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΔΑΚΡΥΖΩΝ

ΤΙ ΕΙΠΕ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

ΣΚΗΝΑΙ – ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ – ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

ΒΟΛΟΣ, 1 Ὀκτωβρίου.— Αὐτὸ θὰ εἰπῇ Ἑλλάς. Νὰ γιγαντοῦται μὲ τὰς διώξεις. Νὰ λαμπρύνεται μὲ τὰς καταστροφάς.

Ἐκεῖνος ὁ Φοῖνιξ ὁ ζωγραφισμένος εἰς μίαν ἁψῖδα τῆς Νέας Ἀγχιάλου, ἐσυμβόλισε τὴν ἱστορίαν τῆς φυλῆς μας πάντοτε καὶ ἐσυμβόλισε τὰς χθεσινὰς ἑορτὰς, μίαν ὕψωσιν τῆς τωρινῆς Ἑλλάδος ἐπάνω ἀπὸ τὰ τέλματα ποῦ τὴν πνίγουν πρὸς τὸν μεγάλον σκοπόν της, πρὸς τὸν μαρτυρικὸν προορισμόν της, πρὸς τὸν αἰώνιον ἀγῶνα τῆς μοίρας της.

Καὶ ἐκεῖ ἐπάνω εἰς μίαν ἀκτὴν ἔρημον, κοντὰ εἰς τῆς ἀρχαίας Πυράσου τὰ ἐρείπια, εἰς ἀκτὴν, ποῦ φαίνεται ὡσὰν ἀγκάλη τῆς ἐλευθέρας Πατρίδος ἀνοιγομένη εἰς τὰ διωγμένα παιδιά της ἡ Ἑλλὰς ἱδρύει πόλιν, ἡ Ἑλλὰς ἐνισχύεται ἀπὸ τὸν ὄλεθρον. Γίνεται ὡσὰν τὸν παλαιὸν Ὀλύμπιον, ποῦ δημιουργεῖ πληθυσμοὺς μετὰ κατακλυσμόν.

Ὑπερήφανος, μεγάλη, ἀτάραχος Ἑλλὰς ἐδῶ εἰς αὐτὴν τὴν θεσσαλικὴν ἀκτήν. Λησμονοῦσα τὰς μικρότητας ποῦ τὴν περιστοιχίζουν εἶνε ὁ μαχητὴς ποῦ πληγώνεται καὶ δὲν καταβάλλεται, ποῦ εὑρίσκει αἷμα νὰ ἀναπληρώσῃ ὅσον ἐχύθη, ποῦ εὑρίσκει τρόπον νὰ μεταβάλλῃ εἰς μειδίαμα τὸν πόνον.

Τὴν εἶδα τὴν Πατρίδα μου εἰς ὅλον της τὸ ἄρρητον κάλλος, ἐδῶ μεταξὺ μιᾶς πεδιάδος χρυσωμένης καὶ τοῦ γαλανοῦ τῆς θαλάσσης, ὡσὰν ὅραμα ποῦ βλέπει κανεὶς μακρὰν ἀπὸ τὰς κατοικίας τῶν ἀνθρώπων, μέσα εἰς κάποιαν σιγὴν ἐρημίας.

Καὶ συγκρίνεται ἐδῶ μὲ τοὺς ἄλλους ἐκείνους, ὅλους τοὺς Βουλγάρους. Τοὺς τῆς Βουλγαρίας καὶ τοὺς Βουλγάρους τῆς Εὐρώπης. Ἐκεῖνοι μὲ ἕνα στίγμα εἰς τὸ πρόσωπον, ἅρπαγες, ἐμπρησταὶ, κλέπται ἢ συμμορῖται των. Τοῦ ἀδίκου δαιμονες. Λαὸς ἐδῶ ἤρεμα ἐπανορθώνων καὶ περιφρονῶν τὸ ἄδικον, τοῦ Δικαίου καρτερικὸς ὑποφήτης.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΩΜΕΝΗΝ ΠΟΛΙΝ

Μᾶς φέρει ἡ ἀτμοημιολία «Σῦρος» μὲ τοὺς ἀξιωματικούς της, τοὺς εὐγενεστάτους, τὰς ἀρχὰς τοῦ Βόλου καὶ τὰς δεσποινίδας Καρτάλη καὶ Γάτσου πρὸς τὴν ἀναγεννωμένην πόλιν.

Ὀπίσω εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ Βόλου ἀφίνομεν πλῆθος λαοῦ ἐπιβιβαζομένου διαφόρων ἀτμοπλοίων, πλῆθος ρανδιγκοτῶν, διὰ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὁ Ἔφορος τῶν Θεσσαλικῶν ἀρχαιοτήτων κ. Ἀρβανιτόπουλος.

Μᾶς ἀκολουθεῖ ἡ «Σφακτηρία» μὲ τὸν Διάδοχον, τὸν Πρίγκηπα Ἀνδρέαν, τὸν Μητροπολίτην, τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ τοὺς βουλευτὰς, ἡ «Θύελλα», ἔπειτα τὰ ἐμπορικὰ σημαιοστολισμένα.

Ὀλίγον πέραν τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀγκύστι ἡ «Σφακτηρία» προχωρεῖ καὶ περνᾷ ἀπ' ἐμπρός μας. Οἱ ναῦται μας παρατάσσονται εἰς τὴν γέφυραν καὶ ἐπαναλαμβάνουν τὸ ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν ἐκφωνούμενον «Ζήτω ὁ Βασιλεύς».

Ἡ «Θύελλα» περνᾷ ἐμπρὸς, τὴν ἀκολουθεῖ ἡ «Σφακτηρία» καὶ μένει τελευταῖον τὸ κέλυφός μας, εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποίου συντάσσω τὸ πρῶτον τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον θὰ δώσω ἀπὸ τὸν Ἀλμυρόν.

Η ΑΚΤΗ Η ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ

Ἔπειτα ἀπ' ὀλίγον ἡ ἀκτὴ ἡ ὁποία μόνον ψαράδικες βάρκες θὰ εἶχεν ἴδῃ ἕως τώρα ἔχει ἐμπρός της πληθώραν πλοίων.

Ἡ «Σφακτηρία» κατάλευκη, ἡ «Θύελλα» ἡ «Σῦρος» μας, τὰ ἐμπορικά.

Ἀπέναντί μας μυρμηκιὰ ἀνακινουμένη, ζητωκραυγάζουσα, ποικίλη.

Φουστανελλοφόροι, ὀμβρέλλαι κυριῶν, προσφύγων ἐνδυμασίαι, ἀψῖδες κυανόλευκοι, μύρτων πρασινάδα, σημαιῶν πλῆθος καὶ εἰς τὸ βάθος ἐξέδρα μεγάλη. Ὄπισθεν δεξιὰ, ἀριστερὰ χρυσῆ πεδιὰς, χρυσᾶ βουναλάκια.

Χάνεται τὸ βλέμμα εἰς τὸν κάμπον τὸν σπανίως στιζόμενον ἀπὸ πρασινάδα δένδρου τὸν φέροντα εἰς ὡραῖον συνδυασμὸν τὸ κίτρινον μὲ τὸ κυανοῦν τῆς θαλάσσης.

Αὐτὸ εἶνε τὸ μέρος ὅπου θὰ κτισθῇ ἡ νέα πόλις. Ἐρημικὸν τώρα, ἔξω ἀπὸ τοὺς προσωρινοὺς ἐπισκέπτας του, αὔριον κυψέλη πολύβομβος ἐργασίας.

Ἂν θέλετε γεωγραφικὸν καθορισμὸν τοῦ

μέρους, κεῖται μεταξὺ τοῦ βουνοῦ Κρατὴρ-Ἀγᾶ καὶ τῆς παλαιᾶς Δημητριάδος. Εἰς τὴν ἀρχαιότητα, ὅπως ἔγραψα, ἐκεῖ ἦτο κτισμένη ἡ Πύρασσος. Τώρα ἡ θέσις λέγεται Καινούργια.

Ἀπὸ τὸν Βόλον ἡ «Σφακτηρία» ἔκαμε νὰ φθάσῃ τρία τέταρτα τῆς ὥρας, ἡμεῖς μίαν ὥραν περίπου. Ἀπὸ τὸν Ἁλμυρὸν μὲ τὸ ἁμάξι ἀπέχει μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἡ νέα πόλις.

Νέα πόλις. Ἂς μὴ πικράνω αὐτὰς τὰς γραμμὰς μὲ ὅ,τι θὰ ἠμποροῦσα νὰ γράψω διὰ τὴν βραδύτητα μετὰ τῆς ὁποίας θὰ κτισθῇ ἡ πόλις. Αὐτὰ τὰ χωρίζω δι' ἄλλην στήλην.

Εἰς τὴν θάλασσαν προβάλλει μία χρυσῆ γραμμὴ ἐπάνω εἰς ξυλίνην ἀποβάθραν. Εἶνε τὰ ἑξαπτέρυγα, ὁ σταυρός, ἡ στολὴ τοῦ Ἐπισκόπου τά, ἄμφια τῶν ἱερέων ἐκ τῶν ὁποίων τινὲς Ἀγχιαλῖται. Ἡ θρησκεία ποῦ θὰ εὐλογήσῃ τὸν συνοικισμὸν τῶν ὑπερασπιστῶν της.

Ὁ κ. Μπαλτατζῆς καὶ οἱ Δήμαρχοι τοῦ νομοῦ μᾶς ὑποδέχονται.

Μεταξὺ τῶν Δημάρχων καὶ ὁ γηραιὸς τῆς παλαιᾶς Ἀγχιάλου κ. Σταυρίδης.

ΟΙ ΕΦΙΠΠΟΙ — ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Παρέκει ὀγδοήκοντα ἔφιπποι φουστανελλοφόροι τῆς Σούρπης, χρυσοστολιστοι καὶ λεβέντες συγκεντροῦνται, ὑπὸ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Δημάρχου κ. Δημοκωστούλαν.

Ἔπειτα οἱ πρόσφυγες μὲ τὰς γυναῖκάς των, μὲ τὰ παιδάκια των, μὲ τὰ παλαιωμένα των ροῦχα καὶ τὰ ρικνὰ των πρόσωπα ἀποτελοῦντα ἀντίθεσιν πρὸς τὴν χαρὰν ποῦ ζωγραφίζεται εἰς τὰς μορφάς των, ἀντίθεσιν ἐξαίρουσαν τὴν χαρὰν αὐτήν.

Ἦλθαν 350 ἀπὸ τὴν Ν. Μιζέλαν μὲ λέμβους ὑπὸ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν κ. Σουρῆν, 200 ἀπὸ τὸν Ἁλμυρὸν ὑπὸ τὸν ὑπολοχαγὸν κ. Ἀναγνωστόπουλον, πολλοὶ ἀπὸ τὸν Βόλον, ἄλλοι ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

Καὶ αὐτὸ τὸ ἀνακάτωμα τῆς φουστανέλλας καὶ τοῦ προσφυγικοῦ ρούχου φαίνεται, ἐδῶ ποῦ ὅλα φαντάζουν ἰδανικά, ὡσὰν ἀδέλφωμα, ὡσὰν φίλημα περιμενόντων πρὸς ξενιτευμένους.

Γύρω ὁ λαὸς τοῦ Βόλου καὶ τοῦ Ἁλμυροῦ ἑορτάσιμος, ἡ μουσικὴ τοῦ Ἁλμυροῦ, ὀλίγοι ἔφιπποι χωροφύλακες, οἱ ὁποῖοι ἠμποροῦσαν καὶ νὰ λείψουν.

Σκουντᾶ, πατᾶ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ὁ ἐργολάβος τῆς κατασκευῆς τῶν οἰκιῶν τῆς Ν. Ἀγχιάλου κ. Καραῖσκος.

— Ἀδελφὲ δὲν κάθεσαι σὲ μιὰ μεριά.

— Εἶνε ὁ ἱδρυτὴς τῆς πόλεως !

Μεγάλε Ἀλέξανδρε, ποῦ ἵδρυες πόλεις εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Περσίαν, ὠχρίασε!

Η ΑΠΟΒΙΒΑΣΙΣ

10 καὶ 20'. Ἔχομεν ἀποβιβασθῇ ὅλοι καὶ ἀπὸ τὴν «Σφακτηρίαν» ἀκούονται αἱ βρονταὶ τῶν κανονιῶν.

Ἀποβιβάζεται ὁ Διάδοχος, ὁ Πρίγκηψ Ἀνδρέας καὶ οἱ ὑπασπισταί των.

Ἡ μᾶζα τοῦ λαοῦ ἡ πολύχρωμος ἀνακινεῖται.

— Ζήτω ὁ Διάδοχός μας !

Βροντερωτέρα τῶν κανονιῶν καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Πυράσσου βομβούσης δυναμίτιδος, ὑψώνεται ἡ φωνὴ αὐτή.

Οἱ πρόσφυγες βλέπουν τὸν υἱὸν τοῦ Βασιλέως των, τὸν μέλλοντα Βασιλέα, νὰ ἔρχεται κοντά των, νὰ ἑορτάζῃ τὴν ἐγκατάστασίν των ὡς ἐθνικὸν γεγονός. Καὶ σηκώνουν ὑψηλὰ τὰ παιδάκια των αἱ γυναῖκες, καὶ φιλοῦνται μεταξύ των οἱ ἄνδρες καὶ δακρύζουν.

Ἔφυγαν ἀπὸ τὸ μέρος ποῦ ἐγεννήθησαν καὶ ἔχασαν τὰ κτήματά των. Πλάνητες, μάρτυρες τῆς ἐθνικῆς Ἰδέας, βλέπουν ὅτι δὲν τοὺς ἀφίνει νὰ χαθοῦν καὶ ὅτι ὁ Διάδοχος ἔρχεται πάλιν νὰ τοὺς χαρίσῃ ἑστίαν, κτήματα, ζωήν.

Καὶ τώρα γαυριοῦν εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ ὑψώνεται μία κραυγὴ περιφρονήσεως πρὸς αὐτόν. Ἐκεῖναι αἱ λέξεις ποῦ ἀπὸ ἕνα στόμα μετεδόθησαν ἔπειτα εἰς ὅλα :

— Νὰ χαθῇ ὁ Βούλγαρος !

Δὲν ἠμποροῦν οὔτε οἱ χωροφύλακες οὔτε κανεὶς ν' ἀνοίξουν δρόμον διὰ τὸν Διάδοχον καὶ τοὺς ὑπουργοὺς ἕως τὴν ἐξέδραν.

Ὁ σταυρὸς καὶ ὁ κλῆρος προηγοῦνται, ἀλλὰ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Διαδόχου ὁ λαὸς ὠθεῖται, θέλει νὰ ἴδῃ καὶ δὲν τὸ κατορθώνει καὶ σφίγγει γύρω τὴν ἐξέδραν, ἡ ὁποία φέρει τὴν λακωνικὴν ἀλλὰ τόσον ἐνδεικτικὴν ἐπιγραφὴν «30 Ἰουνίου 1906—30 Σεπτεμβρίου 1907» τὴν πρώτην χρονολογίαν μαύρην, τῆς καταστροφῆς, τὴν ἄλλην χαρμόσυνον, τῆς ἀναγεννήσεως.

Πλαταγίζουν γύρω σημαῖαι καὶ ἀδελφωμέναι μὲ αὐτὰς αἱ σημαῖαι τῶν κοινοτήτων Ἀγχιάλου καὶ Πύργου.

ΔΥΟ ΔΑΚΡΥΑ

Ἀρχίζει τὴν τελετὴν τοῦ ἁγιασμοῦ ὁ Ἐπίσκοπος Δημητριάδος, περίλαμπρος τὴν ἀμφίεσιν καὶ δεξιά του ὁ ἱερεὺς τῆς Ἀγχιάλου φωτεινότατος εἰς τὴν χαράν του ψάλλει καὶ αὐτός.

Ὁ Διάδοχος ἀκούει βαρύς, ὅπως πάντοτε, ἀπαθὴς φαινομενικῶς, σταυροκοπούμενος συχνά.

Ἕνας Θεσσαλὸς συνάδελφος ἐρωτᾷ :

— Τί στολὴ εἶνε αὐτὴ τοῦ Διαδόχου ; Ὁ Ἀνδρέας τί στολὴν φορεῖ ;

Ἕνας Ἀθηναῖος συνάδελφος ἑτοιμάζεται νὰ δώσῃ τὰς ἑξῆς πληροφορίας.

— Ὁ Διάδοχος φορεῖ στολὴν στρατηγοῦ τῶν...πυροσβεστῶν. Ὁ Πρίγκηψ Ἀνδρέας ἀνθυπομοιράρχου.

Ἀλλ' ὁ ἀνθυπολοχαγὸς κ. Σουρῆς πληροφορεῖ τὸν Βολιώτην Δημοσιογράφον διὰ τὰς στολὰς καὶ ἡ προσοχή μας συγκεντροῦται τώρα εἰς τὸν Διάδοχον κατερχόμενον εἰς τὸ μέρος τῆς θεμελιώσεως, ρίπτοντα εἰς τὸν λάκκον χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα καὶ λαμβάνοντα τὸ ἀργυροῦν σφυρὶ καὶ τὸ μιστρὶ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Ἀγχιαλίτου ἱερέως.

Καὶ δακρύζει τώρα ὁ γηραιὸς παππᾶς. Γύρω κλαίουν οἱ πρόσφυγες, φιλοῦνται πάλιν, ζητωκραυγάζουν μὲ παλλομένας φωνάς.

Θὰ ἐρίγει καὶ λίθινος ἄνθρωπος ἀκόμη.

Καὶ μετὰ τὸ δάκρυ τοῦ Ἀγχιαλίτου ἱερέως τώρα λάμπει καὶ ἕνα δάκρυ εἰς τὰ μάτια τοῦ Διαδόχου, ὁ ὁποῖος στρέφει τὴν κεφαλὴν νὰ τὸ κρύψῃ.

Τί θέλετε ἄλλας περιγραφὰς τῆς συγκινήσεως ἔπειτα ἀπ' αὐτὰ τὰ δύο δάκρυα ;

Τοὺς λόγους τοῦ Μητροπολίτου, τοῦ κ. Σιμοπούλου ἐκεῖνον τὸν ξέοντα φιλιππικόν, τοῦ γηραιοῦ κ. Γεωργιάδου τὸ πεζὸν ποίημα καὶ τὰς ἄλλας ἀγορεύσεις τὰς ἀνεγνώσατε.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΛΜΥΡΟΝ

Ὁ Νομάρχης κ. Παγκνέλης μᾶς εὑρίσκει μὲ κόπον καὶ τῇ ἐπεμβάσει τῆς χωροφυλακῆς, ἐπεμβάσει θαλασσοποιητικῇ, μίαν ἅμαξαν διὰ τὸν Ἁλμυρόν.

Θέλομεν νὰ εἰσέλθωμεν πέντε μέσα, ὅπως πέντε καὶ ἓξ ψηλοκαπελλοφοροῦντες ἐπέβαινον ἄλλων ἁμαξῶν, ἀλλ' ὁ ἁμαξηλάτης ἀνθίσταται ἐννοῶν νὰ διαθέσῃ τὴν θέσιν διὰ κάποιον φίλον του.

— Κατέβασέ τον αὐτὸν νὰ ἀνέβῃ ἕνας ἀπὸ μᾶς.

— Εἶνε ὁ σταυλάρχης μου ! ἀπαντᾷ ὁ ἁμαξᾶς. Τὸν ἔχω νὰ μοῦ ποτίζῃ τ' ἄλογα.

Εὐτυχῶς δὲν εἶχε μαζί του ἄλλα πρόσωπα τῆς αὐλῆς του ὁ ἁμαξᾶς μας καὶ ἀκολουθοῦντες τὰ ἁμάξια τῶν ἐπισήμων, προχωροῦμεν πρὸς τὸν Ἁλμυρόν.

Ἀθῆναι, ἐξηντελίσθης ἀπὸ τὴν σκόνην τοῦ δρόμου αὐτοῦ.

Καὶ σὺ «Σῦρος», ποῦ μᾶς ἐκλυδώνισες τὸ βράδυ, ἀπὸ τὸ κούνημα αὐτῆς τῆς ἁμάξης.

Πνιγόμενοι καὶ ἐν τρικυμίᾳ στερεᾶς ψάχνομεν ἐναγωνίως τὸν ὁρίζοντα διὰ νὰ διακρίνωμεν τὸν Ἁλμυρόν.

Οἱ ἐλθόντες μὲ τὰ ἐμπορικὰ Βολιῶται ἔχουν φύγει μετὰ τὴν θεμελίωσιν τῆς Ν. Ἀγχιάλου καὶ μᾶς φαίνονται τώρα μακαριστοὶ θνητοί.

Οἱ ὑψηλοὶ πῖλοι τῶν ἐπισήμων ἔχουν λάβει τὸ χρῶμα τοῦ ἀγνωρίστου ἐκείνου πίλου τοῦ κ. Γενναδίου. Γινόμεθα χακὶ ὅλοι, ὅπως παρετήρησεν ἕνας Βολιώτης συνάδελφος.

Ἀτελείωτος ὁ δρόμος, μὲ τὴν σκόνην αὐξάνουσαν διαρκῶς, θὰ ἦτον ἀληθινὸν μαρτύριον ἂν τὸ βλέμμα δὲν εὕρισκε κάπου ν' ἀναπαυθῇ.

Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐκάλπαζον οἱ φουστανελλοφόροι ἱππεῖς.

Ἐκεῖ εἰς τὴν ἀτελείωτον πεδιάδα, τὴν χρυσῆν ἐδῶ καὶ παρέκει πρασινίζουσαν κάπου ἔπειτα εἰς τὴν διάβασιν ἑνὸς ρεύματος οἱ καβαλλαραῖοι αὐτοὶ δημιουργοῦν εἰκόνας ἀπὸ ἐκείνας ποῦ φανταζόμεθα διὰ τὴν λεβεντιὰν τῆς κλεφτουργιᾶς μας.

Ἁμαξάκια φορτωμένα εὔμορφα κορίτσια — τὰ κορίτσια τοῦ Ἁλμυροῦ εἶνε πανεύμορφα τὰ περισσότερα — μυρτοστόλιστα, σημαιοστολισμένα, ἕνα μακρὺ ἁμάξι μὲ ἐπιγραφὴν καλωσορίζουσαν τὸν Διάδοχον, πεζοὶ πρόσφυγες τρέχοντες, δύο στῦλοι στημένοι ἐμπρὸς εἰς ἕνα ἀμπέλι μὲ δύο κομμάτια ἄσπρου πανιοῦ ἀντὶ σημαιῶν, μὲ πρασινάδα ντυμένοι καὶ μὲ ἕνα ρόδι εἰς τὴν κορυφήν, ὅλα αὐτὰ σημειώνουν τὴν ἀγωνίαν.

Πενιχρὰ μέν, ἀλλὰ μὲ μίαν ἀπόδειξιν προθυμίας, ἑορτάζεται παντοῦ ἡ μεγάλη ἡμέρα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΛΜΥΡΟΝ

Μεγάλαι προετοιμασίαι ἔχουν γίνῃ εἰς τὸν Ἁλμυρόν.

Μία ἔρις ἐν πρώτοις, ποῖος θὰ παραθέσῃ τὸ ἐπίσημον γεῦμα. Οἱ Δῆμοι ἢ ὁ κ. Μπαλτατζῆς.

Ἔπειτα μετάκλησις ἐκ Βόλου τοῦ ταπετσιέρη κ. Πετράκη διὰ τὸν στολισμὸν τῆς πόλεως.

Τηλεγράφημα διὰ τὸ φορεματάκι τοῦ κοριτσιοῦ τοῦ κ. Δημάρχου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐφοροῦσε διὰ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν Διάδοχον μίαν ἀνθοδέσμην, εἰς θαυμασμὸς διότι τὸ φόρεμα ἡτοιμάσθη εἰς τὸν Βόλον ἐντὸς 10 ὡρῶν !

Καὶ μόνον φαγητὰ εἰς τὰ ξενοδοχεῖα δὲν ἡτοιμάσθησαν, οὔτε εἰς τὸν φοῦρνον « Η ΚΡΙΤΗ », ὅστις «**Ἐπισκευάσθη εὐρωπαϊκοῦ συστήματος** ».

Ἀρχίζουν τὰ μπαλκόνια τοῦ Ἁλμυροῦ φορτωμένα κορίτσια, στολισμένα μὲ ποικιλόχροα χαρτιά, μὲ παλαιὰς εἰκόνας τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς Πριγκηπίσσης Σοφίας, μὲ μύρτα, νὰ εἰκονίζουν τὸν διάκοσμον τῆς πόλεως.

Ζητωκραυγαὶ μᾶς ὑποδέχονται καὶ ἡ μουσική. Δύο κυανόλευκοι ἁψῖδες, μία εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πλατείας καὶ ἄλλη εἰς τὴν ἔξοδον, μία ἐξέδρα εἰς τὸ μέσον διὰ τὴν μπάνταν, δεξιὰ τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καταστόλιστον, ἀριστερὰ ἐπίσης στολισμένον τὸ Δημαρχεῖον.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ παρατεταγμένοι πρὸ τῆς Τραπέζης κρατοῦν σημαίας, αἱ ὁποῖαι χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν μόνον, ἡ ὁποία γράφει «Καλῶς ὡρίσατε Ὑψηλότατε». Ἡ ἄλλη ἐκ προβλεπτικότητος μὴ ἱκανοποιηθείσης φέρει τὴν ἐπιγραφὴν «Καλῶς ὡρίσατε, Ὑψηλοτάτη».

Παρέκει τὰ κορίτσια μὲ τὰς διδασκαλίσσας φερούσας ὅ,τι ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς ποικιλίαν τῆς τουαλέττας των, πρὸ τῆς γραμμῆς. Τὰ κοριτσάκια φέρουν καλωσοριστικὰς ἐπιγραφὰς ἐπὶ κυανῶν ταινιῶν ἐπὶ τοῦ στήθους.

Αὐτὸς ὁ μικρόκοσμος ὅλος ζητωκραυγάζει μέχρι τρίτου οὐρανοῦ. Ἡ μπάντα παιανίζει. Ζητωκραυγάζουν καὶ ὅσοι πρόσφυγες τοῦ Ἁλμυροῦ δὲν εἶχον ἔλθει εἰς τὴν Νέαν Ἀγχίαλον. Γραῖαι πρόσφυγες γίνονται ταχύτεραι Λούη, διὰ νὰ προφθάσουν νὰ ἴδουν τὸν Διάδοχον.

Μία ἀπ' αὐτὰς εἰς τὴν Ν. Ἀγχίαλον — τὸ ἐλησμόνησα αὐτὸ — ἐφίλησε κλαίουσα τὸ χέρι τοῦ Διαδόχου.

Εἰς τὴν Τράπεζαν ἀναψυκτικά.

— Παίρνετε ἕνα μαρρὸν-γκλασσέ ;

— Προτιμῶ ἕνα λουτρόν.

Τὰ παιδάκια καὶ ὁ λαὸς συνοδεύουν ἐν ζητωκραυγαῖς μετ' ὀλίγον τὸν Διάδοχον καὶ τοὺς ἐπισήμους εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Τὸ γεῦμα — εἰς τὸ ὁποῖον ὅλοι ἰσχυρίζοντο ὅτι ἦσαν καλεσμένοι, ἀλλὰ δὲν ἐπήγαιναν — καὶ τὰς προπόσεις σᾶς τὰς ἐτηλεγράφησα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΞΕΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Μετὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν μέσῳ ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὴν Εὐξεινούπολιν, Μέσα εἰς πεδιάδα—τί ἄλλο παρὰ πεδιάδες εἶνε ἡ Θεσσαλία,—ἔχει στηθῆ ὡραῖον περίπτερον μὲ κάποιον ρυθμὸν αὐτό.

Γύρω του οἱ πρόσφυγες, οἱ Ἁλμυριῶται, κυρίαι, κορίτσια, τὰ ἁμάξια.

Πάλιν ὁ Διάδοχος θεμελιωτὴς καὶ ὡραῖοι λόγοι τοῦ κ. Δουκοπούλου πρόσφυγος, ζητωκραυγαὶ συγκινήσεις.

ΝΕΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ

Ἔπειτα μᾶς δέχεται πάλιν τὸ ἁμάξι καὶ μᾶς ταλιαρίζει ἕως τὴν σκάλαν τοῦ Ἁλμυροῦ διὰ νὰ μᾶς παραδώσῃ μετὰ μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας δρόμον εἰς τὴν «Σῦρον», πηδῶσαν διαρκῶς καὶ κιτρινίζουσαν μορφάς, εἰς τὸ καρρεδάκι τῆς ὁποίας γράφομεν τὰ τηλεγραφήματά μας.

Τὰ δίδομεν μετὰ ἀγῶνας δρόμου, καὶ μὲ ἀγωνίαν ὅτι ὅσα τηλεγραφοῦμεν δὲν θὰ τὰ ἀνεγινώσκετε ὅπως δὲν τὰ ἀνεγνώσατε ὅλα.

Ἔπειτα τὸ γεῦμα τοῦ κ. Καρτάλη.

Περιμένομεν νὰ τελειώσῃ διὰ νὰ γίνῃ τὸ σχετικὸν ρεπορτάζ.

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Καὶ ἐβγῆκαν εὔμορφα πράγματα.

Οἱ Βουλευταὶ ὑπεβλήθησαν εἰς ἀνάκρισιν περὶ τοῦ τί ἔλεγεν ὁ Διάδοχος εἰς τὴν «Σφακτηρίαν»,

Ἐγίνετο ὁμιλία διὰ τὰς τελευταίας ἀσκήσεις καὶ τὴν διὰ τὸν στρατὸν ἀπαιτουμένην μέριμναν.

Ὁ Διάδοχος ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ λάβῃ τὰ ἁρμόζοντα μέτρα διὰ τὸν στρατὸν καὶ ὁ κ. Γάτσος ἀπήντησεν ὅτι ἡ Βουλὴ πάντοτε ἀπεδέχθη τὰς γνώμας τῆς Α. Υ.

Παρενέβη κάποιος καὶ εἶπεν ὅτι πρέπει νὰ φροντίσωμεν διὰ τὸν στόλον.

— Βεβαίως καὶ διὰ τὸν στόλον πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα. Ἀλλὰ πρὸς παντὸς διὰ τὸν στρατόν, αὐτὸ εἶνε τὸ πρωτεῦον ζήτημα, εἶπεν ὁ Διάδοχος.

Ἐζήτησεν εἶτα ἀπὸ τὸν κ. Γάττοννὰ τοῦ δώσῃ νὰ ἀναγνώσῃ τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ Κλεμανσὼ καὶ ὁ ἐκ Βόλου βουλευτής, ἠρώτησε τὴν Α. Υ. τὴν γνώμην του περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος.

— Αἱ Δυνάμεις θὰ ἀναγνωρίσουν ἐλπίζω ταχέως τὴν ἐκπολιτιστικὴν δρᾶσιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ θὰ μᾶς ἀποδώσουν δίκαιον.

Εἰς τὸν βουλευτὴν Σκοπέλου κ. Αἰγιαλείδην εἶπεν ὁ Διάδοχος.

— Χωρὶς στρατὸν δὲν ὑπάρχομεν.

Εἰς τὸ γεῦμα τοῦ κ. Ἀντ. Καρτάλη ἡ κ. Καρτάλη ἐκάθητο πλησίον τῆς Α.Υ.

Τότε ὁ Διάδοχος εἶπεν ὅσα σᾶς ἐτηλεγράφησα ὅτι δὲν τοῦ ἀρέσει ἡ μουσικὴ τοῦ Βάγνερ, οὔτε ἡ Εὐρώπη καὶ τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα τὸν στενοχωροῦν καὶ ὅταν εἶνε ἐκεῖ βιάζεται νὰ ἐπιστρέψῃ.

Εἰς τὸν γηραιὸν Δήμαρχον κ. Γεωργιάδην εἶπεν ἡ Α. Υ. ὑπονοῶν ὅτι θὰ παρέδιδεν οὗτος τὴν δημαρχίαν.

— Αὔριον εἶσθε μακαρίτης. Δηλαδὴ Δήμαρχος μακαρίτης,

— Μ' ἐτρόμαξες Ὑψηλότατε, ἀπήντησεν ὁ εἰς ἑνικὸν ἀριθμὸν ὁμιλῶν εἰς τὸν Διάδοχον Δήμαρχος.

Τὸ βράδυ ὅταν ἀπεβιβάζοντο τῆς «Σφακτηρίας» ὁ κ. Γεωργιάδης ὠλίσθησε καὶ ἔπεσε ἐπάνω εἰς ἕνα βουλευτήν. Καὶ ἔλεγεν εἰς τὸ γεῦμα πρὸς τὸν Διάδοχον.

— Ἐκόντεψε νὰ ἐπαληθεύσῃ ἐκεῖνο ποῦ μοῦ εἶπες ὅτι αὔριον θὰ εἶμαι μακαρίτης.

— Ἀφέντης, καμμιὰ βάρκα γιὰ ἔξω.

Ἐφθάσαμεν εἰς τὸν Πειραιᾶ.

— Καὶ τί δὲν εἶπαν;

Ἤθελα νὰ γράψω καὶ μίαν ἐνδιαφέρουσαν συνομιλίαν —καὶ τί δὲν εἶπαν ;—μεταξὺ Ὑπουργῶν καὶ Βουλευτῶν ὅταν ἐπήγαιναν εἰς τὸν Βόλον μὲ τὴν «Ἀστραπήν», τὸ μεσημέρι τρώγοντες εἰς τὸ διπλανό μας τραπέζι.

Ἀλλ' αὐτὰ αὔριον μὲ μερικὰ ἄλλα ἐπεισόδια

ΔΗΜ. ΔΗΜΕΡ

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΝΕΥΡΟΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ
Η «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑ»
Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ

ὑφηγητοῦ τῆς εἰδικῆς νοσολογίας καὶ νευροπαθολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 93

Εἰς εὐήλιον, ὡραίαν καὶ εὐάερον μεγάλην οἰκίαν μὲ κῆπον. Εἰς τὸ ὑγιεινότερον καὶ τὸ μᾶλλον ὑπήνεμον μέρος τῆς πόλεως.

Δέχεται πάσχοντας νοσήματα νευρικὰ καὶ παθολογικὰ εἰς α. β' καὶ γ'. θέσεις ἐπὶ πληρωμῇ ἀναλόγῳ.

Ἐπισκέψεις καὶ ἐξωτερικῶν ἀσθενῶν ἐν τῇ Κλινικῇ 10—12 π. μ.

Πληροφορίαι ἐν αὐτῇ τῇ Κλινικῇ καὶ παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ ἰατρῷ κ. Γ. Καρυοφύλλῃ ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 20.

ΙΟΝΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED

Διαγωνισμός

Τὴν 7)20 προσεχοῦς Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 8 1)2 π. μ. γενήσεται ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Κεντρικῷ Καταστήματι (μόνον) διαγωνισμὸς πρὸς πρόσληψιν ἀμίσθων μαθητευομένων.

Οἱ προσελευσόμενοι δέον νὰ ἔχωσιν ἀφυπηρετήσει ἢ ἀπαλλαγῇ τῆς στρατιωτικῆς θητείας. Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα τῆς Τραπέζης.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΔΗΛΩΣΙΣ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ ΤΟ «ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ»

Τὸν πρὸ ἑνὸς ἔτους ὑπάλληλόν μας Κωνσταντῖνον Χατζάκην, ἐργαζόμενον ἄλλοτε εἰς τὰ ἑστιατόρια Ἀντ. Λαδᾶ καὶ Δημ. Πηγαδίτου, ἐξεδιώξαμεν χθὲς ἐκ τοῦ Καταστήματός μας, καθ' ὅσον ἔχοντες προηγουμένας ἀφορμὰς περὶ τῆς διαγωγῆς του καὶ ἐπιτηροῦντες αὐτὸν τὸν συνελάβομεν κλέπτοντα κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐργασίας μας.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΛΙΑΚΑΚΟΣ
Π. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἡ ἰδιωτικὴ Δραματικὴ Σχολὴ τοῦ ἠθοποιοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου Κου Νικολάου Μέγκουλα ἄρχεται ὡρισμένως τῶν μαθημάτων ἀπὸ τῆς 15 Ὀκτωβρίου, ἐγγραφαὶ μαθητριῶν καὶ μαθητῶν ἀρχίζουσι ἀπὸ σήμερον.

Ὁδὸς Ἀκομινάτου 28 Α'.
Ὧραι 10—12 καὶ 4—6.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τῆς ὑπ' ἀριθ. 377 τοῦ 1907 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν, ἐκδοθείσης μεταξὺ τοῦ ἐκκαλοῦντος Κωνσταντίνου Γερογιαννοπούλου, κατοίκου Καρβασαρᾶ καὶ τῶν ἐφεσιβλήτων Γεωργίου Μ. Ἀλεξίου, κατοίκου Λιαμπόδου τῆς Ἠπείρου τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, Σωτήρως θυγατρὸς Μ. Ἀλεξίου, συζύγου Ἀναστ. Πέτρου, κατοίκου Νεοκόβου τῆς Ἠπείρου τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, καὶ Χρυσούλας θυγατρὸς Μ. Ἀλεξίου συζύγου Σάββα Λούλια, κατοίκου Ἀργυροκάστρου τῆς Ἠπείρου τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τῶν ἐφεσιβλήτων Γεωργ. Μ. Ἀλεξίου, Σωτήρως θυγατρὸς Μ. Ἀλεξίου συζύγου Ἀναστ. Πέτρου καὶ Χρυσούλας θυγατρὸς Μ. Ἀλεξίου συζύγου Σάββα Λούλια.

Δέχεται τὴν ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου 1906 ἔφεσιν τοῦ Κ. Γερογιαννοπούλου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 507 ἰδίου ἔτους ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Μεσολογγίου.

Μεταρρυθμίζει ταύτην.

Δέχεται τὴν ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1905 ἀγωγὴν τοῦ ἐκκαλοῦντος.

Ὑποχρεοῖ τοὺς ἐναγομένους καὶ ἤδη ἐφεσιβλήτους νὰ παραδώσωσι τῷ ἐνάγοντι τὴν κατοχὴν τῶν ἐν τῇ ἀγωγῇ καὶ τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης περιγραφομένων κτημάτων.

Διατάσσει τὴν ἀποβολὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἐνάγοντος ἐπὶ ἀπειλῇ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν 10,000.

Ἀπαγγέλλει κατὰ τῶν ἐναγομένων ἀνδρῶν προσωπικὴν κράτησιν.

Ὑποχρεοῖ τοὺς ἐναγομένους νὰ πληρώσωσι δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5000) κατ' ἔτος λόγῳ ἀποζημιώσεως ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1905 καὶ ἐντόκως μέχρις ἐξοφλήσεως.

Ἀπορρίπτει τὴν ἀπὸ 16 Σεπτεμβρίου 1906 ἀνακοπὴν τῶν ἐναγομένων, ὡς καὶ τὴν ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1906 πρόσθετον ἀνακοπὴν αὐτῶν καὶ

Ἐπιβάλλει εἰς βάρος των τὰ ἔξοδα ἐκ δραχμῶν 30 καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Πάτραις τῇ 23 Μαΐου 1907.

Ἐδημοσιεύθη δ' αὐτόθι τῇ 24 Μαΐου 1907

Ὁ Πρόεδρος
Σπ. Στεφανόπουλος

Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Σπυρ. Ἰωαννίδης

Ἀκριβὴς περίληψις.
Ἐν Πάτραις τῇ 27 Αὐγούστου 1907.
Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος τοῦ Κωνσταντίνου Γερογιαννοπούλου, κατοίκου Καρβασαρᾶ
Δημ. Γούναρης

ΕΠΙΠΛΑ
DE LUXE D' OCCASION

Πρὶν ἀγοράσετε τὰ ἔπιπλά σας ἐπισκεφθῆτε τὰς Νέας Αἰθούσας Πλειοδοσιῶν 148 ὁδὸς Αἰόλου ἔνθα εὑρίσκονται ἐκτεθειμένα πρὸς πώλησιν παντὸς εἴδους ἔπιπλα καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀντικείμενα, ὡς καὶ μεγάλη συλλογὴ Ταπήτων Σμυρναϊκῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν.

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΙ κατὰ Τετάρτην 3 μ. μ. καὶ Κυριακὴν 10 π. μ.

Ἡ Διεύθυνσις

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γης Σεπτεμβρίου ἀριθ. 5 καὶ παραπλεύρως τοῦ σταθμοῦ Λαυρίου ξυλεμπορικὸν κατάστημα

Ν. Δ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥ

μετεφέρθη ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κυκλοβόρου ἀριθ. 18 ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ Σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Λαυρίου.

Τὸ ἄνω κατάστημα ἐφωδιάσθη μὲ μεγάλην ποσότητα ξυλείας, νέου πράγματος ἀρίστης ποιότητος, προμηθευομένης ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων Ρουμανίας, Σουηδίας, Τεργέστης καὶ Ἀμερικῆς ὡς καὶ ἐγχωρίου.

Αἱ δὲ τιμαὶ εἰσὶν ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ.

ΔΟΝΤΙΑ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ & ΣΤΕΡΕΑ

Τὰ οἰκονομικώτερα καὶ στερεώτερα **δόντια** κατασκευάζει ὁ ὀδοντοϊατρὸς κ. Δ. Θεολογίδης μὲ τὰ ἄριστα ἀγγλικὰ ὑλικὰ τοῦ μεγάλου οἴκου C. Ach Son. Ἐπιδιορθοῦνται παλαιαὶ ἢ σπασμέναι ὀδοντοστοιχίαι αὐθημερόν. Κατοικεῖ γωνία ὁδῶν Ἀθηνᾶς—Εὐριπίου 23.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ
ΝΕΑΙ ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΑΙ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Παρισίων, ἡ «Ἐφημερὶς» ἀναγράφει, ὅτι φρουραὶ ἐκ Μαροκινῶν κυκλοφοροῦν διαρκῶς εἰς ἀπόστασιν ὀλιγωτέραν τῶν δώδεκα μιλλίων ἀπὸ τῆς Καζαμπλάνκας καὶ δὲν ὑποχωροῦν, εἰμὴ μόνον πρὸ τῶν στρατιωτῶν, τοὺς ὁποίους ὁ στρατηγὸς Δρουδ ἀποστέλλει, ὅπως ἐκτελέσουν ἀναγνωρίσεις.

Νεώτερον τηλεγράφημα ἀγγέλλει ἐκ Παρισίων ὅτι ἡ «Μικρὰ Ἐφημερὶς» ἀναγράφει, ὅτι τὸ Γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν γνωστοποιεῖ, ὅτι ἀναμένονται νὰ ληφθῶσιν εἰδήσεις ἀγγέλλουσαι ἀκροβολισμοὺς τινας, οἵτινες θεωρεῖται βέβαιον ὅτι θέλουσι λάβῃ χώραν εἰς Καζαμπλάνκαν καὶ Οὐδζίδαν. Ἡ ἐκεῖ κατάστασις ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ καλλιτερεύουσα.

Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ
Θ' ΑΝΑΜΙΧΘΗ ΕΙΣ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ

Καθ' ἃ ἀγγέλλεται ἐκ Βερολίνου ὁ Κάιζερ ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Διάδοχον νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν πολιτικὴν διοίκησιν τῆς Αὐτοκρατορείας.

ΟΙ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ
ΣΕΡΒΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ ἐκεῖ Σέρβος ἐπιτετραμμένος παρουσίασεν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸν στρατηγὸν Πικάρ, δεκαεπτὰ Σέρβους ἀξιωματικούς, οἵτινες μέλλουν νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπί τινα χρόνον εἰς τὸν Γαλλικὸν στρατόν.

Ὁ στρατηγὸς Πικὰρ ἔκαμεν ἐξαίρετον ὑποδοχὴν εἰς τοὺς Σέρβους στρατιωτικούς.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ
ΘΟΛΑ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ

Ἀγγέλλεται ἐκ Βελιγραδίου ὅτι χθὲς ἀντηλλάγησαν τὰ ἐπικυρωτικὰ ἔγγραφα τῆς νέας Γαλλο-Σερβικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, πρὸς τὴν ὁποίαν οἱ ἐμπορικοὶ κύκλοι τῆς Σερβίας φαίνονται διατεθειμένοι εὐνοϊκῶς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν, αἱ νεώτεραι εἰδήσεις ἀναφέρουν περὶ αὐτῆς ὅτι καθίσταται ἐκ νέου λίαν ἀβεβαία.

Ἡ Σκουψίνα ἐξέλεξεν ὡς Πρόεδρον τὸν Λίβραν Ἰωβάννοβιτς, παλαιὸν ριζοσπάστην.

Τὸ κόμμα τῶν νέων ριζοσπαστῶν, συνελθὸν εἰς συνδιάσκεψιν, ἀπεφάσισε νὰ τηρήσῃ στάσιν ἐντελῶς ἐχθρικὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐξ ἄλλου θέλει κάμῃ λυσσώδη πόλεμον εἰς τὴν Βουλήν. Βεβαιοῦται ὅτι οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων θέλουσιν ἀντικατασταθῆ.

Η ΥΓΕΙΑ
ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΙΩΣΗΦ

Ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὅτι αἱ νεώτεραι εἰδήσεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν ὑγείαν τοῦ Αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσὴφ εἶνε εὐχάριστοι.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ

ΣΟΒΑΡΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΠΛΑΚΑΣ

Εἰς τὸ Γ' ἐν Ἀθήναις Γυμνάσιον μεταξὺ τοῦ γυμνασιάρχου κ. Παπαγεωργίου καὶ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἰδίου Γυμνασίου κ. Κουτρέλλη συνέβη ἀρκετὰ σοβαρὸν ἐπεισόδιον. Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Γυμνασίου ἐξηγέρθησαν διότι ὁ γυμνασιάρχης κατήρτισε τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων χωρὶς προηγουμένως νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν καθηγητῶν. Ὁ κ. Κουτρέλλης διεμαρτυρήθη εἰπὼν ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ διδάξῃ ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἂν δὲν ἐπέλθῃ μεταβολὴ τοῦ προγράμματος. Ἀλλ' ὁ γυμνασιάρχης ἐπέμεινεν εἰς τὴν ἀπόφασίν του καὶ οὕτω προεκλήθη λογομαχία κατὰ τὴν ὁποίαν ἀντηλλάγησαν βαρεῖαι φράσεις μεταξὺ αὐτῶν.

Αἱ ἀνωτέρω σκηναὶ κατηγγέλθησαν εἰς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ὅπερ ἀνέθηκεν εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν κ. Σακελλαρίου νὰ ἐπιληφθῇ ἀνακρίσεων. Τὰ μαθήματα ἐν τῷ μεταξὺ διεκόπησαν.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Κατηρτίσθησαν διατάγματα, δι' ὧν τίθενται εἰς ἀποστρατείαν ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Ρούβαλης καὶ ὁ λοχαγὸς κ. Κυπριώτης, προαγόμενος εἰς ταγματάρχην.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΟΡΩΣΣΙΚΗΝ ΝΟΤΑΝ
ΣΧΟΛΙΑ «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΚΟΛΩΝΙΑΣ»

Κατὰ χθεσινὰς τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Βερολίνου ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας» σχολιάζουσα ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν ἀπάντησιν τῆς Βουλγαρίας εἰς τὴν Αὐστρορρωσσικὴν διακοίνωσιν λέγει ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις δὲν φείδεται ὡς γνωστόν, παραπόνων, δὲν δύναται ὅμως καὶ νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς μομφῆς, ὅτι οἱ Βούλγαροι ἦσαν οἱ πρῶτοι προκαλέσαντες διὰ τῆς δράσεως τῶν σωμάτων των τὴν αἱμοχαρῆ ἄμυναν τῶν ἀντιπάλων λαῶν. Μέχρι τοῦδε οὐδὲν τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν ὠφελήθη τι ἐκ τῆς ἐκνόμου ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως. Διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς τελευταίας Νότας τῶν Δυνάμεων τὰ Βαλκανικὰ Κράτη θέλουσι πεισθῆ, ὅτι πρὸς πραγμάτωσιν τῶν ἐθνικῶν των πόθων ἡ τακτικὴ τῶν σωμάτων ὄχι μόνον δὲν εἶνε ἡ κατάλληλος ὁδός, ἀλλὰ τοὐναντίον συντελεῖ εἰς τὴν ἐξασθένησιν τῆς χώρας καὶ ἐκθέτει τὸν φιλήσυχον πληθυσμὸν αὐτῆς εἰς ἀνυπολογίστους ζημίας. Ὅσον ἐνωρίτερον ἀναγνωρισθῇ τοῦτο, τόσον τὸ ταχύτερον θέλουσιν ἐξυπηρετηθῆ τὰ ἀληθῆ τῆς Μακεδονίας συμφέροντα.

ΖΩΗΡΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

Ἡ χθὲς τὴν νύκτα ληφθεῖσα «Ἐφημερὶς τοῦ Φὸς» τοῦ Βερολίνου δημοσιεύει τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας :

«Τὸ ἐνταῦθα Ἐθνικὸν Θέατρον ἐδίδαξε χθὲς μικρὰν ἠθογραφίαν τῆς συγχρόνου πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Βουλγαρίας. Ἐδίδετο ἡ μετάφρασις ἔργου τοῦ Ρώσσου ποιητοῦ Ὀστρόβσκυ ὑπὸ τὸν τίτλον «Εὔφορος ἀπόλαυσις». Τὸ κοινὸν ἠννόησεν ἀμέσως τὴν ὁμοιότητα τῶν ἐπικρινομένων εἰς τὸ ἔργον πρὸς τὴν σύγχρονον κατάστασιν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ἐχειροκρότει ζωηρῶς πολλὰ σημεῖα τοῦ ἔργου.

Πρώην Ὑπουργὸς κλαίων

Εἰς μίαν στιγμὴν καθ' ἣν τὰ χειροκροτήματα ταῦτα ὑπῆρξαν λίαν ἔντονα, ὁ παρευρισκόμενος εἰς ἓν θεωρεῖον βούλγαρος μεταφραστὴς τοῦ Δάντου καὶ πρώην ὑπουργὸς Βελίτσκωφ ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ μεγαλοφώνως πρὸς τοὺς πλησίον του θεατάς, ἀναλυθεὶς συγχρόνως εἰς δάκρυα.

Ὁ πλησίον καθήμενος διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἐμέμφθη τὸν ρήτορα διὰ τὴν διαγωγήν του, ἐξ οὗ ὁ Βελίτσκωφ ἤρχισε νὰ ρητορεύῃ μεγαλοφώνως ἀποκρούων τὰς ἀστυνομικὰς ἐπιπλήξεις.

Μεταξὺ ἄλλων εἶπε πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας :

— Δύνασθε νὰ μὲ καταγγείλετε, ἀλλὰ δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ μοῦ κάμετε παρατηρήσεις. Εἴσαστε καὶ σεῖς ἄλλοτε ἰδανιστὴς νεανίας, ἀλλὰ γινήκατε πρακτικός, ὅπως αὐτοὶ ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὴν σκηνήν.

Ὁ βουλγαρικὸς βίος

Κατόπιν ὁ Βελίτσκωφ ἀπηυθύνθη πρὸς τὸ κοινόν :

— Κυττάξατε, εἶπε, τί παρίσταται ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Εἰς τὸν βουλγαρικὸν βίον τὰ πράγματα εἶνε ἀκόμη εἰδεχθέστερα. Ἡ αὐτὴ διαφθορά, ἡ αὐτὴ κακοδιοίκησις.

Τὸ κοινὸν ἐξερράγη εἰς δαιμονιώδεις ζητωκραυγὰς καὶ ἐκκωφαντικὰ χειροκροτήματα.»

Νέαι πληροφορίαι

Νεώτερον τηλεγράφημα πρὸς τὴν ἰδίαν βερολίνειον ἐφημερίδα ἐκ Σόφιας ἀγγέλλει τὰ ἑξῆς :

«Τὸ ἐπεισόδιον τοῦ θεάτρου ἀποτελεῖ πάντοῦ τὸ θέμα γενικῆς ὁμιλίας. Οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι προσπαθοῦν νὰ μειώσουν τὴν προξενηθεῖσαν ἐξ αὐτοῦ ἐντύπωσιν, διαδίδοντες ὅτι ὁ γνωστὸς ἤδη ὡς ὑπερεξημμένος Βελίτσκωφ εὑρίσκεται εἰς διανητικὴν σύγχυσιν.

Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι ὁ Βελίτσκωφ καθὼς πληροφοροῦμαι ἤδη, μετὰ τὸ ἐπεισόδιον προσεβλήθη ὑπὸ μανίας καὶ ὡδηγήθη ἐκ τοῦ θεωρείου λιπόθυμος.

(Σ.Σ. Ἀσφαλῶς θὰ τὸν ἐκτόπησαν τὰ βουλγαρικὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα τοῦ Σταμπουλωφικοῦ ὑπουργείου).

Ἀλλ' εἰς τὸ φουαγιὲ τοῦ θεάτρου συνῆλθε καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θ' ἀπευθύνῃ ἀμέσως τηλεγράφημα πρὸς τὸν ἡγεμόνα Φερδινάνδον διαμένοντα εἰς τὰ ἐν Οὑγγαρίᾳ κτήματα τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ τὴν ἀμοιβὴν ἣν ἀπὸ καιροῦ τοῦ ἀπένειμεν ἡ Σοβράνιε.

Τὸ ἐπεισόδιον ἐπωφελεῖται ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος ὅπως ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς κυβερνήσεως, παρ' ὅλην τὴν ἀνώμαλον διανοητικὴν κατάστασιν τοῦ Βελίτσκωφ.»

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ κ. Ἰωάννης Παπαβασιλείου δικηγόρος ἐν Ἀθήναις καὶ ἀδελφὸς τοῦ Βουλευτοῦ Ἀττικῆς κ. Γ. Παπαβασιλείου ἐτέλεσε τοὺς ἀρραβῶνάς του μετὰ τῆς ἐν Πειραιεῖ δεσποινίδος Ἑλένης Ν. Κοτσώνη ἀδελφῆς τῶν ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασιαρχῶν ἀδελφῶν Κοτσώνη.

"ΣΚΡΙΠ" ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ **3** ΤΕΤΑΡΤΗ
Σελήνη 10 ἡμερῶν — Διονυσίου ἀρεοπ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 3 Ὀκτωβρίου. —Εἰς Κρήτην (Γουδῆ) 10 μ. μ. Εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν καὶ Ἤπειρον (Φλόριο) μεσημβρίαν.

ΘΕΑΤΡΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ.— Δευτέραν φορὰν ἡ «Νόρα» τοῦ Ἴψεν.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ.— Αὔριον ἡ τιμητικὴ ἑσπερὶς τοῦ συμπαθοῦς ἠθοποιοῦ κ. Β. Μακρῆ μὲ τὸν «Ἀρχιεργάτην» τὸν μονόλογον «Τίς πταίει ;;» καὶ τὴν κωμῳδίαν «Ὑπὸ τὴν Τράπεζαν».

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.— Οἱ «Σύζυγοι τῆς Λεοντίνης» τιμητικὴ τῆς κ. Φωτ. Λούκ.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ.— Ἡ «Ἐσμὲ» Β. Δημοπούλου «Ἐσμέ»

ΜΙΑ ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΜΑΣ

«Στέφανος Στρέϊτ». — Ἐν θαυμάσιον ἀτμόπλοιον

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔστειλεν ἔγκριτος φίλος ἐξ Ἀλεξανδρείας, ταξειδεύσας μέχρι τοῦ Αἰγυπτιακοῦ λιμένος μὲ τὸν «Στέφανον Στρέϊτ» τῆς Ἑταιρίας Διακάκη, καὶ ἐξ ἧς καταφαίνεται ἡ λίαν ἐνθαρρυντικὴ καὶ εὐοίωνος πρόοδος τῆς ταχυδρομικῆς ἀτμοπλοΐας μας, τῆς ἐκτελούσης ἐξωτερικὰς γραμμάς.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 19 Σεπτεμβρίου.— Θεωρῶ καθῆκόν μου, ὡς Ἕλλην, νὰ σᾶς γράψω ὀλίγας λέξεις περὶ τοῦ θαυμασίου ἀτμοπλοίου «Στέφανος Στρέϊτ», μὲ τὸ ὁποῖον εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ ταξειδεύσω.

Ἐὰν νομίζητε, ὅτι ἡ πρόοδος τῆς ναυτιλίας μας τῆς ἀτμήρους σημαίνει πρόοδον τῆς φυλῆς μας καὶ θεραπείαν τοῦ ἐθνικοῦ μας ἐγωισμοῦ, δημοσιεύσατε τὴν ἐπιστολήν μου ταύτην.

Ὁ «Στέφανος Στρέϊτ» εἶνε ὡς πρὸς τὴν πολυτέλειαν τῶν θέσεών του καὶ τὴν ταχύτητά του ἐφάμιλλον τῶν πρώτων ἀτμοπλοίων τῶν ἐκτελούντων τὴν γραμμὴν Ἑλλάδος—Αἰγύπτου, ἂν μὴ τὸ καλλίτερον ὅλων. Διοικεῖται ὑπὸ τοῦ νεαροῦ καὶ γλωσσομαθοῦς πλοιάρχου κ. Ἰωάννου Κουλουκουντῆ, εὐγενεστάτου καὶ ὑποχρεωτικωτάτου τοὺς τρόπους. Κέκτηται προσωπικὸν εὐγενέστατον καὶ ἐκλεκτόν. Ὁ ἐπιβάτης εὑρίσκει προθυμίαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, τροφὴν δὲ ἔκτακτον καὶ πλουσιωτάτην χάρις εἰς τὸν τροφοδότην του κ. Νικόλαον Μερτζάκην, ἄνθρωπον κατανοοῦντα τὸ συμφέρον του. Ἐν γένει οἱ ταξειδεύοντες διὰ τοῦ «Στεφάνου Στρέϊτ» εὑρίσκουσι πρώτης τάξεως εὐμάρειαν καὶ ὁ κ. Ἀναστ. Διακάκης ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ, εἶνε ἄξιος συγχαρητηρίων καὶ τῆς πανελληνίου ὑποστηρίξεως διὰ τὸν πλουσίαν τὸν στόλον του καὶ μὲ ἄλλα ἀτμόπλοια τῆς περιωπῆς τοῦ «Στεφάνου Στρέϊτ».

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

Ἰδοὺ καὶ ἕνας Σύλλογος, ὁ ὁποῖος ὑψώνεται καὶ εἰς ὑψηλοτέρας σκέψεις καὶ ἀποφάσεις. Λέγομεν διὰ τὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν ἐτήρησεν ὁ Σύνδεσμος τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τὸ λυπηρὸν ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον συνεκίνησε τὴν πόλιν τῆς Σπάρτης καὶ τὸ ὁποῖον ἐγέννησε τόσας παρεξηγήσεις.

Ὁ ἀξιότιμος ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας κ. Δημοσθένης Τσιβανόπουλος, ἐν τῇ ἀγάπῃ του πρὸς τὸ σπουδαῖον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία εἰς τὸν Μυστρᾶν, διεῖδεν, ὅτι τὸ ἐπεισόδιον ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ δυσκολίας εἰς τὸ ὡραῖον ἔργον. Ἡ ἔγκαιρος ἐπέμβασις ἀνδρὸς ἔχοντος τὸ προσωπικὸν κῦρος, οἷος ὁ κ. Τσιβανόπουλος ἔβαλεν εἰς τάξιν τὰ πράγματα. Ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Σύνδεσμον τῶν Λακεδαιμονίων, διὰ τῆς ὁποίας καθιστᾷ προσεκτικοὺς τοὺς Λακεδαιμονίους ἵνα μὴ ἐπιφέρωσι δυσκολίας εἰς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ εἰς τὸν Μυστρᾶν ὁ κ. Ἀδαμαντίου.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Λακεδαιμονίων συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν καὶ ἀποστέλλει ἔγγραφον κολακευτικώτατον εἰς τὸν κ. Ἀδαμαντίου, διὰ τοῦ ὁποίου βεβαιώνει, ὅτι ὁ Σύνδεσμος τῶν Λακεδαιμονίων, ὡς καὶ πᾶς Λακεδαιμόνιος εἶνε πρόθυμος νὰ παράσχῃ εἰς αὐτὸν εὐγνωμόνως πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὰς ἀρχαιολογικάς του ἐργασίας ἀνὰ τὴν Λακεδαίμονα».

Παράδειγμα ἄξιον μιμήσεως παρέχει ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Συνδέσμου καὶ τιμᾷ ἐξόχως τὰ μέλη αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα τόσην στοργὴν δεικνύουν διὰ τὰ πολύτιμα μνημεῖα τῆς ἱστορίας τῆς πόλεώς των.

Ζητεῖται πρόσωπον σοβαρὸν, πεπειραμένον καὶ δραστήριον διὰ νὰ διευθύνῃ Μέγα Ἐμπορικὸν Κατάστημα ἐν Ἀθήναις μὲ ἀρίστην ἀμοιβήν. Ἀπευθυντέον ὑπὸ τὰ ψηφία Ε. Π. Poste Restante Ἀθήνας.

ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ σας εἶνε ἄσπρα λεπτὰ μέγα, ὅταν τὰ ἔπιπλά σας τὰ προμηθεύεσθε ἀπὸ τὸ ἐπιπλοποιεῖον τοῦ κ. Π. Λέχου ὁδὸς Σόλωνος ἀριθ. 32. Κατασκευάζονται ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς ἐπιπλοποιΐας παντὸς ῥυθμοῦ καὶ μὲ ἐφαρμογὴν τελείαν.
Τιμαὶ ἀκαταγώνιστοι. Παρακαταθήκη ἐπίπλων. Πώλησις μὲ ἔκπτωσιν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΙΤΗΤΩΝ

ΤΑ ΥΠΟΒΛΗΘΕΝΤΑ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

ΚΥΠΡΙΑΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 12 Σεπτεμβρίου (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας. Καθυστερήσασα).—Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ὁ Μακαρ. Πατριάρχης Φώτιος κατῆλθεν ἐκ Τροοδιτίσσης ἔνθα παρεθέρισεν, ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Μεταξάκης ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κηρυνείας, ἔνθα περιώδευε καὶ συναντηθέντες μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἀγχιάλου εὑρισκομένου ἐνταῦθα ἤρξαντο ἀπὸ τῆς Δευτέρας τῶν διαιτητικῶν συνεδριάσεών των ἐν τῷ Μεγάρῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη οἱ ἁγιώτατοι Ἔξαρχοι καταγίνονται εἰς τὴν μελέτην καὶ ἐξονύχισιν τῶν ὑποβληθέντων Αὐτοῖς ὑπομνημάτων τῆς Συνόδου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου ὡς καὶ τῶν σκωληκοβρώτων κωδίκων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Τὸ ὑπὸ τῶν Συνοδικῶν ὑποβληθὲν ὑπόμνημα, ἐκ πεντήκοντα περίπου σελίδων, εἶνε συντεταγμένον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου ὑπομνήματος, ὅπερ ὑπέβαλαν οἱ ἅγιοι Συνοδικοὶ πρὸς τὸν Ἁρμοστὴν κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ Νομοσχεδίου «πρὸς ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων διὰ τὴν ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου». Τὸ ὑπόμνημα ἐκεῖνο ὑπέστη τότε τοιοῦτον ξετίναγμα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ, ὥστε ἐλάχιστα ἠδυνήθη νὰ πείσῃ τὴν Κυβέρνησιν περὶ τοῦ Ἐγκύρου τῆς λεγομένης Συνόδου. Ἴδωμεν τώρα ἐάν, ἐπιθεωρημένον καὶ ἐπηυξημένον καθὼς εἶνε, θὰ πείσῃ τοὺς Σεπτοὺς Διαιτητάς, τοῦθ' ὅπερ λίαν ἀμφίβολον.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τὸ τοῦ ἁγίου Κιτίου ὑπόμνημα ἐξ ἑκατὸν καὶ πλέον σελίδων, ἐν γλώσσῃ ἁπλῇ καὶ πειστικῇ, ἐξιστορεῖ λεπτομερῶς πᾶσαν τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, ἀναφέρει τοὺς λόγους δι' οὓς ἔκρινεν ἀδύνατον τὴν μετὰ τῶν λοιπῶν Συνοδικῶν συνεργασίαν, τοὺς λόγους δι' οὓς θεωρεῖ ἄκυρον τὴν νῦν αὐτοκαλουμένην Σύνοδον, τοὺς λόγους δι' οὓς ἐπεκαλέσθη τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, τὴν ἱστορίαν τοῦ Νομοσχεδίου πρὸς ἐκλογὴν λαϊκῶν ἀντιπροσώπων καὶ ὑποδεικνύει, ὅτι ἡ λύσις θὰ ἐπιτευχθῇ εἴτε διὰ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐνστάσεων τῶν παλαιῶν ἐκλογῶν, εἴτε διὰ τῆς ἐνεργείας νέων ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν Σ. Διαιτητῶν.

Ἡ ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων τούτων ἐργασία θὰ παραταθῇ ἐπὶ μακρὸν ὡς φαίνεται· ἄλλως τε αἱ ἐργασίαι τῶν Διαιτητῶν θὰ διακοποῦν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, διότι ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης ἀπέρχεται εἰς τὴν κωμόπολιν Ὅμοδος τῆς Ἐπαρχίας Λεμεσοῦ ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν αὐτόθι τελουμένην μεγίστην πανήγυριν τῆς 14 Σεπτεμβρίου καὶ ἱερουργήσῃ ἐν τῇ ἐκεῖ ἐκκλησίᾳ τοῦ Σταυροῦ.

ΕΘΝΙΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Ἡ πανήγυρις αὕτη μία ἐκ τῶν τεσσάρων μεγάλων πανηγύρεων αἵτινες τελοῦνται ἐν Κύπρῳ πλὴν πολυαρίθμων ἄλλων μικροτέρων, συγκεντρώνει κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰς 12 ἕως 15 χιλιάδας πανηγυριστῶν ἐξ ὅλης τῆς νήσου καὶ διεξάγεται κατ' αὐτὴν μεγίστη ἐμπορικὴ κίνησις. Ἐφέτος ὡς ἐκ τῆς εὐτυχοῦς ἐσοδείας καὶ τῆς παρουσίας τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου ὑπολογίζεται ὅτι ἡ συρροὴ τῶν προσκυνητῶν θὰ ὑπερβῇ τὰς εἴκοσι χιλιάδας.

Αἱ πανηγύρεις αὗται ἔχουσι τοῦτο τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν διὰ τὸν ξένον, ὅτι κατ' αὐτὰς οἱ βουλευταὶ τῆς νήσου ἐπωφελούμενοι τῆς συγκεντρώσεως τοῦ πλήθους ὁμιλοῦσιν εἰς αὐτὸ (ὑπὸ τὴν σκέπην πάντοτε κυανολεύκων ἐθνικῶν σημαιῶν) κάμνοντες εἶδος λογοδοσίας διὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ πορείαν των, διδάσκουσι τοὺς κατοίκους τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματά των ἀπέναντι τῶν κρατούντων ξένων καὶ ἐν τέλει ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ ζητωκραυγάζει ὑπὲρ τῆς «Ἑνώσεως μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος» καὶ ᾄδει τὸν ἐθνικὸν Ὕμνον.

Πρακτικωτάτη ὡς βλέπετε καὶ ἐθνικωτάτη ἡ ἰδέα τῶν Κυπρίων βουλευτῶν, τῆς ὁποίας ἐπωφελήθη καὶ ὁ ἐθναπόστολος Ματσούκας κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονήν του διὰ νὰ ἐνθουσιάσῃ τοὺς χωρικούς μας καὶ νὰ ἐνθουσιασθῇ ὑπ' αὐτῶν διὰ τὰ ἁγνά των Ἑλληνικὰ αἰσθήματα. Οἱ Κύπριοι οὕτως εἰρηνικῶς διεξάγοντες τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνά των ἀτενίζουσι μετ' ἀγωνίας καὶ πόνου τοὺς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀδελφούς των τοὺς διεξάγοντας ἔνοπλον τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν θηριωδῶν ἐχθρῶν των καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔμειναν ἀμέτοχοι τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου. Ἡ φιλοβουλγαρικὴ δὲ στάσις τῶν Ἄγγλων ἐντείνει κατὰ πολὺ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀπέχθειαν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἥτις εἶνε φυσικὸν νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ κρατουμένων πρὸς τοὺς κρατοῦντας ξένους. **Κ.**

ΤΟ ΡΑΜΑΖΑΝΙ

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΚΑΙ ΝΗΣΤΕΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 29 Σεπτεμβρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.)—Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἢ ἀλλαχοῦ Τρίτης, οἱ συμπολῖταί μας Τοῦρκοι διανύουν τὸ Ραμαζάνιον, ὅπερ εἶνε, ὡς γνωστόν, 30 ἡμέραι νηστειῶν καὶ προσευχῶν.

Κατὰ τὸ Ραμαζάνιον οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ποῦ ἔχει ὑποθέσεις μὲ Τούρκους καὶ δὴ δικαστικὰς ἢ ὑπηρεσιακὰς ἐν γένει.

Πᾶσα ἔνστασίς των δικαιολογεῖται κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα ὡς καὶ πᾶσα ἀταξία.

Σκυθρωποί, νησταλέοι, νηστεύοντες, ἐπιβάλλονται οὕτω τοῖς πᾶσι.

Δὲν θέλουν κανένα νὰ τρώγῃ οὔτε νὰ ὁμιλῇ μπροστά τους.

Ἂς φυλάγουν τὴν ὄρεξίν των ὅσοι θέλουν νὰ καπνίσουν.

Εἶνε ἐν γένει ἰδιότροποι καὶ ἰδιόρρυθμοι καθ' ὅλα κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας.

Ὅ,τι κάμουν, ὀρθὸν ἢ μή, εἶνε καλόν, φθάνει ποῦ εἶνε Ραμαζάνι.

Ἰδίως ὅσοι ἔχουν δικαστικὰς ὑποθέσεις καὶ τελωνιακάς, αὐτοὶ ὑφίστανται τὰ πάνδεινα καὶ γεύονται τῶν πικριῶν τοῦ Ραμαζανίου τῶν Τούρκων.

Ὁ Τοῦρκος ὑπάλληλος τὸ ραμαζάνιον ἐννοεῖ νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μόλις τὴν 11—11 1)2 καὶ κατόπιν ἐπιδιδόμενος εἰς τὰς προσευχάς του σωρηδὸν κατὰ σειρὰν ἐκτελεῖ μέχρις τῆς 4 μ. μ. Μόλις τότε θὰ εὐκαιρήσῃ μὲ τὴν συνήθη σκυθρωπὴν ὄψιν του νὰ ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν διὰ μίαν ὥραν δι' ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἕνεκα τούτου ἐπιβλητικῶς διέταξε καὶ ὁ δήμαρχος τῆς πόλεώς μας εἰς τοὺς γκλαούριδες ἰδίως ἀλευρεμπόρους καὶ μὲ ζημίαν των νὰ ὑποτιμήσωσι τὰ ἄλευρά των, διὰ νὰ φάγωσι οἱ Τοῦρκοι εὐθηνὸ ψωμὶ διὰ τὸ ραμαζάνι! Τοιαύτην αὐθαιρεσίαν ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ὁμογενεῖς ἐμπόρους μας.

Διατί δὲν ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ὁμοίους των ἐμπόρους καὶ πλουσίους κατόχους σιτηρῶν;

Βεβαίως ἡ Τουρκικὴ αὐθαιρεσία πρέπει νὰ δειχθῇ καὶ μὲ τὰς ἁγίας των ἡμέρας τοῦ ραμαζανίου ἐκμεταλλευτικὴ δι' ἡμᾶς!

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ

Κατὰ χθεσινὸν τηλεγράφημα ἐκ Βρυξελλῶν ἀπέθανεν αὐτόθι ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελέσας πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Στέφανος Καραθεοδωρῆς. Ὁ θάνατος ἐπῆλθε μετὰ μακρὰν ἀσθένειαν, περιεστοίχιζον δὲ τὸν ἀποθανόντα μέχρι τῶν τελευταίων στιγμῶν αὐτοῦ ὁ υἱός του κ. Κ. Καραθεοδωρῆς, ὑφηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Γοττίγγης, καὶ ἡ θυγάτηρ του μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς κ. Γεωργίου Σ. Στρέϊτ.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑΙ

ΕΚΛΟΓΑΙ ΑΧΑΪΑΣ ΚΑΙ ΜΕΣΣΗΝΗΣ

Κατηρτίσθη ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζεται ἡ 28 Ὀκτωβρίου διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐπαναληπτικῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἠλείας διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς κενωθείσης θέσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Χρ. Στεφανοπούλου, ἐκλεγέντος κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς Δημάρχου Λετρίνων.

Ἐπίσης κατηρτίσθη ἕτερον Διάταγμα, δι' οὗ ὁρίζεται ἡ αὐτὴ ἡμέρα καὶ διὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Μεσσήνης πρὸς πλήρωσιν τῆς κενωθείσης θέσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Φεσσᾶ, ἐκλεγέντος Δημάρχου Παμίσου.

ΤΟ ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου ἀνεῦρε τὸ κατάλληλον οἴκημα διὰ τὸ φοιτητικὸν συσσίτιον καὶ ἐνῳκίασεν αὐτὸ ἀντὶ δραχ. 170 κατὰ μῆνα. Τὸ οἴκημα αὐτὸ ἀνήκει εἰς τὸν κ. Γεωργακόπουλον καὶ εἶνε θαυμάσιον, ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ 8 δωμάτια χωρητικότητος 130 ἀτόμων.

Ὁ Πρύτανις κ. Κατσαρᾶς ἀπέστειλε χθὲς συγχαρητήριον ἔγγραφον πρὸς τὴν Α. Υ. τὴν πριγκήπισσαν Σοφίαν, ἥτις ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν Της τὸ φοιτητικὸν συσσίτιον.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Καὶ χθὲς ἐξηκολούθησαν αἱ ἀνακρίσεις ὑπὸ τοῦ κ. Βρυάκου ἐπὶ τῆς μηνύσεως τοῦ ἰδιώτου κατηγόρου κ. Πυρρῆ, παρίσταντο δὲ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῶν ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Λυκουρέζος καὶ ὁ κ. Πυρρῆς.

Ὑπὸ τοῦ κ. Βρυάκου ἐκλήθησαν καὶ ἐξητάσθησαν οἱ κ. κ. Ἰωάν. Καίσαρης ἐργολάβος οἰκοδομῶν, Θωμᾶς Κροντηρᾶς ὑπάλληλος τοῦ Δήμου, Ἰάκωβος Ἀβάζος γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας, Ναπολ. Γλυκοφρύδης δικηγόρος τοῦ Δήμου, Π. Μπάρδης συμβολαιογράφος, Χρ. Μπουρδόπουλος δικηγόρος, Ν. Μωραϊτίνης ὑπάλληλος τοῦ Δήμου, Ἰωάννης Ἀρμάγος συμβολαιογράφος καὶ Γεράσιμος Χαλκιόπουλος ἰατρός.

Αἱ ἀνακρίσεις θὰ ἐξακολουθήσουν καὶ σήμερον.

ΟΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
Κ. Γ. ΚΟΜΝΗΝΟΥ
Χημεῖον
31 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 376
(Ἄνωθεν Γαλλικοῦ Φαρμακείου)
Ἐξασφαλίσατε τὴν ποιότητα καὶ διατήρησιν τῶν οἴνων σας! Ὁ κ. Κ. Γ. Κομνηνὸς, χημικὸς-οἰνολόγος, **ἐκτελεῖ ἀναλύσεις καὶ δίδει συμβουλὰς** εἰς τοὺς κ.κ. οἰνοποιοὺς διὰ τὸν **κανονισμὸν τοῦ γλεύκους** καὶ τὴν **διατήρησιν τῶν οἴνων των.**

Un demoiselle Française diplomée, en(eignant le francaise, anglais et le Piano àmédaille d'argent) désire trouver dss leeons particulières dans des familles; possédant es meilleures recommandations. S'adresser à l'Hôtel Alexandre le Grand, Mlle Noyer.

ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΙΜΟΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ

Χθὲς ὁ ἐπιβάτης τῆς «Πριγκηπίσσης Σοφίας» τοῦ Διακάκη Ἀθαν. Σουφρατζῆς ἐν ᾧ ἐξετέλει κάθαρσιν παρέδωκε εἰς τὸν λεμβοῦχον Νικ. Κόκκινον ἢ Μίλησιν 14 τόπια μεταξωτὰ προερχόμενον ἐκ λαθρεμπορίου, εὐτυχῶς ὅμως ὁ δίοπος Ἰω. Λεβαντῆς ἀντιληφθεὶς ἐγκαίρως τὴν ἀποβίβασιν τοῦ λαθραίου κατέσχε τοῦτο συνέλαβε δὲ καὶ τοὺς δράστας τοὺς ὁποίους μετέφερεν εἰς τὸ Τελωνεῖον ὅπου συνετάχθη τὸ οἰκεῖον πρωτόκολλον.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΟΡΙΟΥ ΗΛΙΚΙΑΣ

Κατὰ χθεσινὰς πληροφορίας ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέθηκεν εἰς τὸν ταγματάρχην τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν κ. Δούσμανην νὰ καταρτίσῃ νομοσχέδιον περὶ τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας τῶν ἀξιωματικῶν.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου καὶ ἰδίως ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ταγματάρχου συμπεριλαμβανομένου, ἐλαττοῦται κατὰ πολὺ τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας τῶν ἀξιωματικῶν

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη κατόπιν τῆς ἐκφρασθείσης ἐπιθυμίας τοῦ Διαδόχου ὅπως ἐκκαθαρισθῇ τὸ στράτευμα ἀπὸ τοὺς γηραλέους ἀξιωματικούς. Τὸ καταρτιζόμενον νομοσχέδιον θὰ ὑποβληθῇ ἐκ τῶν πρώτων κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον τῆς Βουλῆς.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΙΠΠΩΝΙΑΣ

Σήμερον ἀναχωρεῖ διὰ Βουδαπέστην ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ συνταγματάρχου κ. Α. Σοφιανοῦ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν νέων ἵππων τοῦ στρατοῦ. Ἡ παράδοσις τῶν 457 ἵππων τῆς νέας παραγγελίας πρέπει νὰ ἔχῃ γίνῃ ἐντὸς 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραλαβῆς.

Η ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΝ ΠΥΡΟΒΟΛΩΝ

Συνῆλθε καὶ πάλιν χθὲς ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Βάρβογλη Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν παραγγελίαν τῶν πυροβόλων καὶ ἐξηκολούθησε τὸν καταρτισμὸν τῶν ὅρων τοῦ συμβολαίου.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην παρέστησαν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Γαλλικῶν πυροβολουργείων κ. κ. Ντεβὶς καὶ Λωράνς.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Διευθύνσεως τῶν ἐργοστασίων διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν ἥτις ἀνεμένετο χθές, δὲν ἐλήφθη.

ΝΑΥΤΙΚΑ

ΑΙ ΔΟΚΙΜΑΙ ΤΩΝ ΤΟΡΠΙΛΛΩΝ

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῶν τορπιλλῶν τῶν τεσσάρων πρώτων ἀντιτορπιλλικῶν, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράφομεν πρὸ ἡμερῶν, ἐγνώσθη ὅτι κατόπιν ὑποσχέσεως τοῦ Γερμανικοῦ ἐργοστασίου, ὅτι ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς τούτου θὰ ἐκτελεσθοῦν αἱ δοκιμαί, ἀπεφασίσθη κατόπιν συνεννοήσεως τοῦ κ. Τρικούπη μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅπως ἀνασταλῇ ἡ διαμαρτυρία τοῦ συμβολαίου.

Ἐὰν δὲ ματαιωθοῦν καὶ πάλιν αἱ δοκιμαί, αἱ ὁποῖαι ἐπρόκειτο νὰ γείνουν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, ἤτοι πρὸ ἑνὸς ἔτους, τότε θὰ γείνῃ διαμαρτυρία τοῦ συμβολαίου πρὸς τὸ ἐργοστάσιον, τὸ ὁποῖον κατὰ τοὺς συμπεριλαμβανομένους ἐν αὐτῷ ὅρους ὑποχρεοῦται εἰς ποινικὴν ῥήτραν.

ΤΟ "ΣΚΡΙΠ" ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Νὰ μαθητής!

Τὴν προπαρελθοῦσαν νύκτα ὁ Εὐάγγελος Καλυβάκης μαθητὴς τῆς νυκτερινῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων, ἠπείλει διὰ μαχαίρας τὸν διδάσκαλόν του Ἀντώνιον Σαρρῆν. Τοῦ παλληκαρᾶ μαθητοῦ τὰ ἄγρια ἔνστικτα κατέστειλαν οἱ παρατυχόντες οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν καὶ συνέλαβον αὐτὸν καὶ τὸν παρέδωσαν εἰς τὰ ὄργανα τοῦ Β'. ἀστυνομικοῦ τμήματος.

Εὑρέθη νεκρὸς

Εἰς τὴν ἀκτὴν Τρύφωνος Μουτζοπούλου εὑρέθη χθὲς νεκρὸς εἰς μεσῆλιξ ὁ ὁποῖος μετεφέρθη εἰς τὸ Νεκροταφεῖον· ἐκεῖ γενομένης νεκροψίας ἐγνώσθη ὅτι ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας, ἀνεγνωρίσθη δὲ ὅτι ὀνομάζεται Εὐάγ. Μπαζάκης.

Γενναῖος χωροφύλαξ

Εἷς χωροφύλαξ μὲ ὑπερεκχειλίζον τὸ αἴσθημα τῆς γενναιότητος, ὀργισθεὶς ἐναντίον τοῦ ὀπωροπώλου Ν. Μυστραίου ἔρριψε κατ' αὐτοῦ ἓν ποτήριον διὰ τοῦ ὁποίου τὸν ἐτραυμάτισε σοβαρῶς εἰς τὸ πρόσωπον. Ἡ προϊσταμένη ἀρχὴ θὰ φροντίσῃ βεβαίως ν' ἀμείψῃ τὸ γενναῖον αὐτὸ ὄργανον τῆς τάξεως ἐπαξίως.

Δυστύχημα

Ὁ λατόμος Κ. Σεργάκης ἐνῷ εἰργάζετο εἰς ἓν λατομεῖον ἔπεσεν ἐξ ὕψους τριῶν μέτρων καὶ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὴν σπονδυλικὴν στήλην.

Μεταφορὰ φονέως

Συλληφθεὶς ἐν Σμύρνῃ ὡδηγήθη ὑπὸ συνοδείαν καβάση τοῦ αὐτόθι Προξενείου ὁ Εὐστάθειος Κατσούλης κατηγορούμενος ἐπὶ φόνῳ τοῦ Κ. Ξανθοπουλίδη ἢ Κόκκαλη, τὸν ὁποῖον εἶχε διαπράξῃ ἐν Σμύρνῃ. Ὁ Κατσούλης μεταφέρεται εἰς Σῦρον, ὅπου θὰ δικασθῇ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παῖς ὁδὸς Πειραιῶς 53 (ἄνω πάτωμα.)

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἀφίκοντο προχθὲς ἐκ Σπάρτης καὶ ἀναχωροῦσι μετά τινας ἡμέρας διὰ τὴν ἐν Κερκύρᾳ σχολὴν τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν οἱ φίλτατοι κ. κ. Στυλ. Στρατηγόπουλος καὶ Νικ. Οἰκονομόπουλος, διδάκτορες τῆς Νομικῆς.

— Εἰς τὸ νέον κατάστημα ψιλικῶν καὶ εἰδῶν πολυτελείας **Θεοδώρου Π. Πετροπούλου**, ὁδὸς Ἑρμοῦ, ἀριθ. 60, παρελήφθησαν αἱ νεώτεραι γαρνιτοῦραι φορεμάτων εἰς πλουσιωτάτην συλλογήν. Τὰ νεώτερα σχήματα κορσέδων droit-devant, γάντια, κάλτσες, δαντέλλαι tourchon καὶ ὅλα τὰ εἴδη τοῦ νεωτερισμοῦ. Ἐπίσης εὑρίσκονται εἰς ὅλα τὰ νουβωτὲ χρώματα, ταφτάδες ἑλληνικοὶ τοῦ περιωνύμου ἐργοστασίου Δ. Παπαδοπούλου μὲ τιμὰς τοῦ ἐργοστασίου. Εἰς τὸ νέον κατάστημα θὰ εὑρίσκωνται ὅλα τὰ εἴδη τοῦ νεωτερισμοῦ, προμηθευθέντα πρὸς 1,08 τὸ φράγκον.

— Ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Εὐρώπην πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του, ὁ κ. Ἀναστάσιος Συνέσιος, ἀδελφὸς τοῦ παρ' ἡμῖν διακεκριμένου ὡρολογοποιοῦ κ. Γ. Συνεσίου. Εἰς τὸν εὔελπιν νέον εὔχονται οἱ φίλοι του καλὴν ἐπάνοδον.

—Δὲν ἑορτάζει σήμερον ὁ τῆς πόλεώς μας χειρουργὸς κ. Δ. Βάβαρης.

— Ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξειδίου του ὁ ἰατρὸς κ. Γεώργιος Φερεντῖνος δέχεται 2—5 μ.μ. καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς.

Γυναικολογικά, Δερματικά, Μεταδοτικὰ νοσήματα. Ὁδὸς Πανεπιστημίου ἀρ. 61.

Τὸ ἐμποροραπτικὸν Κ]μα τοῦ κ. Κολλιγᾶ παρέλαβε θαυμασίαν συλλογὴν νέων ὑφασμάτων τῆς ἐποχῆς εἰς διάφορα desin
Πλατεῖα Ἁγίων Θεοδώρων

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
Γ. ΜΟΥΓΕΡ
ΜΕ ΝΕΑ ΣΧΗΜΑΤΑ
ΜΕ ΝΕΑ ΔΕΡΜΑΤΑ
ΜΕ ΝΕΑΣ ΤΙΜΑΣ
62—Ὁδὸς Σταδίου—62

Νέον Μέγα
DOREE
Ζαχαροπλαστεῖον

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ πατοσάνιδα παρκετὰ 00 32Χ12 1)2 ἕτοιμα πρὸς τοποθέτησιν εἰς τὸ ἐργοστάσιον Ι. Μαλλακατὲ ὁδὸς Μπουμπουλίνας 42 Ἀθῆναι.

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
131 — Ὁδὸς Αἰόλου — 131
Θεραπεία νοσημάτων στόματος, οὔλων καὶ ὀδόντων. Εἰδικὴ ἐπεξεργασία τεχνικῶν ὀδοντοστοιχιῶν παντὸς συστήματος. Στερεότης αὐτῶν καὶ ἐφαρμογὴ τελεία, ὁ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐξασκηθεὶς εἰς τὸ εἶδος τοῦτο κ. Δημ. Νικολαΐδης εἶνε ἀρκοῦσα ἐγγύησις.

ΟΡΕΙΧΑΛΚΕΙΟΝ
ΠΑΝΟΥ ΚΑΝΤΖΙΑ
ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ
Εἰς τὸ ἐν Καλάμαις ὀρειχαλκεῖον τοῦ κ. Πάνου Κάντζια κατασκευάζονται διάφοροι κώδωνες διαφόρων μεγεθῶν καὶ μανουάλια διάφορα μὲ ἐργασίαν ἠγγυημένην ζηλευτήν. Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.
Ἐν τῷ ἰδίῳ ὀρειχαλκείῳ κατασκευάζονται καὶ πωλοῦνται χαβάνια, στατῆρες καὶ διάφορα

ΚΑΣΜΗΡΙΑ
ΑΓΓΛΙΚΑ
ΚΑΠΕΛΛΑ
ΑΓΓΛΙΚΑ & ΜΠΟΡΣΑΛΙΝΟ
ΚΛΙΝΑΙ
ΟΡΕΙΧΑΛΚΙΝΟΙ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΑΙ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΣΥΔΝΕΫ ΝΟΕΛ
Ὁδὸς Σταδίου
Ἔναντι Βασιλικῶν Σταύλων.

CARABANA

ΦΥΣΙΚΟΝ ΥΔΩΡ, μοναδικὸν ὡς πρὸς τὰ μεταλλικά του στοιχεῖα καὶ τὴν δρᾶσιν του.
ΚΑΘΑΡΤΙΚΟΝ διὰ τοῦ Sulfade de Soude τὸ ὁποῖον ἐμπεριέχει τὸ ὕδωρ αὐτό.
ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΟΝ, διότι ἐμπεριέχει Sulfure de Sodium.
ΒΕΛΤΙΩΝΕΙ τὴν κατάστασιν τοῦ αἵματος καὶ διατηρεῖ τὴν ὑγείαν καὶ τὸ κάλλος.
ΣΜΙΚΡΑΙ ΔΟΣΕΙΣ ἑνὸς ποτηρίου οἴνου. Οἰκονομικὸν φυσικὸν καὶ ἀποτελεσματικόν.
CARABANA

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
26—26α Ὁδὸς Πανεπιστημίου 26—26α
Δέχεται μαθητρίας ἐσωτερικάς, ἡμιτροφίμους καὶ ἐξωτερικάς. Ξέναι γλῶσσαι ὑποχρεωτικαί· ἡ Ἀγγλικὴ καὶ ἡ Γαλλική· ἡ δὲ Γερμανικὴ ἐπὶ ἰδιαιτέροις διδάκτροις.
Τὰ μαθήματα ἄρχονται τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΜΑΚΡΗ
Ἐγγραφαὶ καὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην μέχρι μὲν τῆς 5 Σεπτεμβρίου ἐν ὁδῷ Πανεπιστημίου 28, ἀπὸ δὲ τῆς 5 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐν ὁδῷ Ἱπποκράτους 5 ἀπέναντι τῆς Βιβλιοθήκης καὶ ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, ἔνθα ἐγκαθίσταται τὸ Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτήριον οἰκοδομηθέντος νέου καὶ ἰδιαιτέρου διδακτηρίου.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΝΑ
ΧΡΥΣΑ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
Μὲ πρωτοφανεῖς τιμὰς διὰ τὰς Ἀθήνας εὑρίσκετε εἰς τὸ πασίγνωστον ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον Ἀδαμαντοπωλεῖον
ΑΘ. ΤΟΥΛΟΥΠΑ
Κομψότης, στερεότης, εὐθηνία καὶ πρὸ παντὸς εἰλικρίνεια.
Πώλησις λιανικὴ καὶ χονδρική.
Διασταύρωσις Αἰόλου καὶ Ἑρμοῦ—Αἰόλου ἀριθ. 46

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΤΩΝ
κάμουν πολὺ μικρὰν διαφορὰν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον. Ὅτι ὅμως κάμνει μεγάλην διαφορὰν εἰς ἡμᾶς εἶναι θεραπεία διὰ τὴν χοιράδα, ἀναιμίαν καὶ τοιούτου εἴδους κατάστασις τοῦ αἵματος ἡ ὁποία δεικνύει καχεξίαν τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἀλλὰ ὑπάρχει σήμερον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον θεραπεία δι' ὅλας αὐτὰς τὰς ἀσθενείας

Ἰδὲ ἂν ἡ εἰκὼν αὕτη εἶνε ἐπὶ τῆς φιάλης.
SCOTT'S EMULSION
Θεραπεύει ὅπως ὁ ἥλιος ξηραίνει τὴν μιασματικὴν πάχνην. Προσέτι
ΤΟ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΚΩΤ
διώκει τὴν νόσον ἡ ὁποία περιδιαβάζει τὸ κατώφλιον τῆς θύρας σας.
ΤΟ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΚΩΤ
σώζει τὰς ζωὰς τῶν τέκνων σας ὅτε τὸ αἷμα εἶνε καχεκτικόν.
23 Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακοπωλεῖα.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ
ΝΕΑ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΜΑΤΣΟΥΚΑ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑΝ

Ὁ ἐμπνευσμένος πατριώτης κ. **Ματσούκας**, πάντοτε τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἔθνους ὀνειρευόμενος, πάντοτε νέα σχέδια συλλαμβάνει καὶ πάντοτε εἰς νέους ἀγῶνας ἀποδύεται, ὅπως μεταδώση τὸ πῦρ τῆς ψυχῆς του πρὸς πάντας καὶ προκαλέση μίαν ἐξέγερσιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, πρὸς ἄμυναν τοῦ ἐν κινδύνῳ διατελοῦντος Γένους.

Ἀναχωρήσας μετὰ τὰ γυμνάσια ἐκ Μεσολογγίου ὁ κ. Ματσούκας, ἐπῆρε μαζί του ἀπὸ τὴν γῆν τοῦ Καψάλη μίαν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν ὅταν ἔφθασεν εἰς Πάτρας, τὴν γῆν τοῦ Γερμανοῦ, ᾐσθάνθη ἐντός του ζωογονουμένην καὶ κατακυριεύουσαν αὐτὸν καὶ ἀμέσως ἐγένετο κῆρυξ αὐτῆς.

Ἐνεπνεύσθη καὶ ἔθεσεν ἀμέσως εἰς ἔργον μίαν καθολικὴν προπαγάνδαν εἰς τὴν νέαν γενεὰν τῶν σχολείων, ὅπως ἐνσπείρῃ εἰς αὐτὴν τὸ ἱερὸν αἴσθημα τῆς αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τῆς Πατρίδος.

Καὶ ἀμέσως μεταβὰς εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον τῆς κυρίας Ξύδη, ὡμίλησεν ὑπὲρ μιᾶς κοινῆς εἰσφορᾶς ὅλων τῶν μαθητριῶν καὶ μαθητῶν ὅλων τῶν σχολείων τοῦ Κράτους, πρὸς ἀγορὰν μιᾶς πυροβολαρχίας διὰ τὴν Μακεδονίαν.

Ἡ ἰδέα του ἐχειροκροτήθη καὶ παρευθὺς συνελέγησαν **300** δραχμαὶ ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου.

Ὁ κ. Ματσούκας ἀνελθὼν εἰς Ἀθήνας δὲν ἠμέλησε ν' ἀνακοινώσῃ τὸ σχέδιόν του εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Θεοτόκην, ὅστις συνεχάρη καὶ ἐνεθάρρυνε τὸν κ. Ματσούκαν, ὑπεσχέθη δ' αὐτῷ πᾶσαν συνδρομήν.

Ὁ κ. Ματσούκας διὰ τῆς νέας ἐκστρατείας του αὐτῆς δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν δωρεὰν πρὸς τὸ Κράτος μιᾶς πυροβολαρχίας ὅσον εἰς τὸ ἠθικὸν ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ ἐπὶ τῶν ἁπαλῶν καρδιῶν τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων μία τοιαύτη πατριωτικὴ διδασκαλία, ὡς λέγει, διαπαιδαγώγησις, ἥτις θὰ παραταθῇ ἐν Ἑλλάδι μέχρι τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου, ὁπότε θὰ ἀναχωρήσῃ δι' Ἀμερικὴν ὅπως συνεχίσῃ τὸ πατριωτικὸν ἔργον του.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ
ΤΙ ΕΙΠΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΝ ΜΑΣ

ΤΡΙΚΚΑΛΑ, 2 Ὀκτωβρίου. (Τηλεγράφημα «Σκρίπ»). — Ὁ ὑπουργὸς τῶν **Οἰκονομικῶν** κ. **Σιμόπουλος**, τὸν ὁποῖον εἶδα εἰς ἐρώτησίν μου ἐὰν εἶνε ἀκριβῆ τὰ ἀναγραφόμενα ἔν τισιν ἐφημερίσι περὶ μονοπωλίου οἰνοπνεύματος, ἀπήντησεν, ὅτι μετ' ἐκπλήξεως ἐπληροφορήθη ὅτι ἐδημοσιεύθη εἰς ἐφημερίδας ὡς λεχθὲν παρ' αὐτοῦ, ἔστω καὶ πρὸς βουλευτήν τινα, ὅτι προτίθεται νὰ προτείνῃ τὸ μονοπώλιον τῶν οἰνοπνευμάτων.

Τοιοῦτο μέτρον ἀπτόμενον πολλῶν συμφερόντων καὶ συνδεόμενον πρὸς τὴν λειτουργίαν καὶ τὸ μέλλον πολλῶν καὶ μεγάλων ἑλληνικῶν ἐργοστασίων, δύναται νὰ γείνῃ ἀντικείμενον μελέτης, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται ἐν δημοσιότητι λόγος, ὡς περὶ μέτρου ἀποφασισθέντος. Ἀφοῦ οὐδ' ἡ περὶ τούτου μελέτη ἤρξατο.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ
ΤΟΥΡΚΩΝ ΔΙΕΡΜΗΝΕΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 29 Σεπτεμβρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὰς ἐφαρμοσθησομένας δικαστικὰς μεταρρυθμίσεις διαλαμβάνεται καὶ ὁ διορισμὸς διαφόρων διερμηνέων εἰς διάφορα κέντρα τέως μὴ ἔχοντα τοιούτους, πρὸς εὐχερεστέραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων. Οἱ διορισθησόμενοι διερμηνεῖς πρέπει νὰ εἶνε κάτοχοι τῆς γαλλικῆς, τουρκικῆς καὶ τῶν ἐπιτοπίων γλωσσῶν.

Ἐνεκρίθησαν ἤδη δύο τοιοῦτοι διερμηνεῖς διὰ τὰ Σέρβια καὶ Κοζάνην ἀνὰ εἷς, ὧν ὁ μισθὸς θὰ κυμαίνεται ἀπὸ 600—700 γροσίων κατὰ μῆνα.

ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΤΡΑΜ

Μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος διεξάγεται ἡ τοποθέτησις τῶν σιδηρῶν ῥάβδων τῶν ἠλεκτρικῶν τρὰμ τῆς πόλεώς μας. Αἱ μηχαναὶ καὶ αἱ ἅμαξαι κομισθεῖσαι ἀπὸ καιροῦ ἀτελῶς εἶνε ἤδη ἕτοιμοι. Μετὰ τινας μῆνας ἐλπίζεται ν' ἀρχίσῃ ἡ κυκλοφορία τῶν ἠλεκτρικῶν τρὰμ ἐν τῇ πόλει μας.

ΠΡΟΣΑΡΑΞΙΣ
ΦΟΡΤΗΓΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΖΟΦΙΚΗΝ

Κατὰ πληροφορίας ληφθείσας χθὲς ἀργὰ τὴν νύκτα εἰς τὸν Πειραιᾶ, τὸ Ἑλληνικὸν φορτηγὸν ἀτμόπλοιον «Ἐμμανουὴλ Ρούσσος», 1.200 τόννων, προερχόμενον ἐκ Ταϊγανίου μὲ φορτίον σίτου, ἐνῷ ἔπλεεν εἰς θέσιν Γκέρτζι τῆς Ἀζοφικῆς, ἐκάθισεν εἴς τινα ἀμμώδη ἀκτήν, συνεπείᾳ τοῦ μεγάλου φορτίου, τὸ ὁποῖον εἶχε τοποθετηθῆ ἐπὶ πρωραίου κύτους.

Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο κατωρθώθη νὰ ἀνελκυσθῇ καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν του, καθόσον ἀπεστάλησαν ἐγκαίρως εἰς τὴν ἄνω θέσιν ἀτμήρεις φορτηγίδες, αἵτινες παρέλαβον τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ φορτίου του. Αἱ ἐκ τῆς προσαράξεως ζημίαι εἶνε ὀλίγισται.

ΟΡΓΙΑ ΤΟΥΡΚΩΝ
ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ
ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αἱ ἀρχαὶ Λαρίσσης ὑπέβαλον μακρὰν ἔκθεσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρουν πλεῖστα ὄργια Τούρκων στρατιωτῶν ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου ἐδάφους, ἐναντίον τῶν παρὰ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν οἰκούντων χωρικῶν.

Συχνάκις ὑπερβαίνοντες τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν ἐπιδίδονται εἰς παντοειδεῖς διαρπαγὰς καὶ λῃστείας καὶ εἰς κακοήθεις ἐπιθέσεις κατὰ γυναικῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὅπερ προέβη εἰς παραστάσεις παρὰ τῷ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένῳ τῆς Τουρκίας. Εἰς παρομοίας παραστάσεις προέβη ὁ ἐν Κων)πόλει πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γρυπάρης ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεως.

Η ΑΒΥΣΣΙΝΙΑΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ
Η ΣΤΑΦΙΣ ΕΙΣ ΑΒΥΣΣΙΝΙΑΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 2 Ὀκτωβρίου. (Τηλεφώνημα «Σκρίπ»). — Ἡ Ἀβυσσινιακὴ ἐπιτροπὴ περιῆλθε τὰς σταφιδαποθήκας, καὶ διάφορα ἄλλα μέρη τῆς πόλεως καὶ ἰδίως τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ὅπου ἐπροσκύνησαν τὸ μαρτύριον, ἐζήτησαν πολλὰς πληροφορίας περὶ τῆς σταφίδος καὶ εἶπον ὅτι αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀβυσσινίας πρέπει νὰ συσφιχθῶσιν.

Ἡ Προνομιοῦχος Ἑταιρία προσεφέρθη ν' ἀποστείλῃ σταφίδα εἰς τὴν Ἀβυσσινίαν.

Τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν ἐδεξιώθη ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας, τὴν συνώδευσε δὲ κατόπιν μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ Σιδηροδρόμου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΦΙΞΙΣ
ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΙΝΙΑΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Χθὲς τὴν 4ην ἀπογευματινὴν ὥραν ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας προερχομένη ἐκ Κων)πόλεως ἡ Ἀβυσσινιακὴ ἀποστολὴ καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας ὅπου ἐκρατήθη ἰδιαίτερον διαμέρισμα.

Οἱ Ἀβυσσίνιοι εἶνε 10 τὸν ἀριθμὸν ἐκ τῶν ὁποίων τέσσαρες ἀξιωματικοὶ οἱ Δεγκασμάτς Μεσσεσᾶ, Νεγκαρὰς Ἰγκατσοῦ, Ἀλεκὰ Ταζὲ καὶ Γκαπριχὼφ Σοεδέζ.

Σήμερον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ παρουσιασθοῦν πρὸ τῆς Α. Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως Διαδόχου ὅπως χαιρετίσωσιν αὐτὸν ἐκ μέρους τοῦ Αὐτοκράτορος Μενελὶκ καὶ προσφέρωσιν εἰς Αὐτὸν ἀνώτατον Ἀβυσσινιακὸν παράσημον.

Οἱ Ἀβυσσινοὶ πρὶν ἔλθωσιν ἐνταῦθα ἐπεσκέφθησαν διαφόρους πόλεις τῆς Εὐρώπης πρόκειται δὲ νὰ μεταβῶσι καὶ εἰς ἄλλας ἵνα συντελέσουν οὕτω εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τῆς Ἀβυσσινίας μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν.

Ἐν Ἀθήναις οἱ Ἀβυσσίνιοι θὰ μείνωσι περὶ τὰς δέκα ἡμέρας.

ΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙ
ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ
ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπέστειλε χθὲς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἔγγραφον, δι' οὗ παρακαλεῖ αὐτό, ὅπως ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸν Κραβασαρᾶν, τὰ Μεσολόγγιον καὶ τὴν Κέρκυραν ἕνα λόχον καὶ τὸν ἀποστείλῃ εἰς τὴν Λευκάδα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐκεῖ ἀστυνομίας, διότι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀναμένονται οἱ χωρικοὶ νὰ κατέλθουν εἰς τὴν πόλιν.

ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΕΣ
ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΙ ΘΑΝΑΤΩΣΕΩΝ
ΕΚΡΕΟΥΡΓΗΣΑΝ ΔΥΟ ΧΩΡΙΚΟΥΣ

Κατὰ χθεσινὰς τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Βουλγαρικὴ συμμορία συλλαβοῦσα δύο χωρικοὺς εἰς τὸ χωρίον Ρεζοβίτσα τῆς περιφερείας Τίκφες, ἐκρεούργησεν αὐτοὺς ἀνενοχλήτως ὑπὸ τὰ ὄμματα ὅλων τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου.

Οἱ συμμορῖται πρὸ τοῦ προβοῦν εἰς τὸ στυγερὸν αὐτὸ ἔγκλημα ἀνέγνωσαν ἀπόφασιν τοῦ κομιτάτου, διὰ τῆς ὁποίας οἱ χωρικοὶ κατεδικάζοντο εἰς θάνατον.

ΑΝΑΤΙΝΑΞΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἑτέρα Βουλγαρικὴ συμμορία εἰς τὸ χωρίον Γκιλιρὰν τῶν Σκοπίων, ἀνετίναξε τὸν πύργον τοῦ κ. Γκαλὶπ βέη ῥίψασα κατ' αὐτοῦ πλείστας βόμβας. Τὰ θύματα ἀγνοοῦνται. Ἡ αὐτὴ συμμορία φεύγουσα, συνήντησε Τούρκους στρατιώτας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐφόνευσε τέσσαρας.

Η ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΚΗ
ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ
ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΕΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

ΠΑΤΡΑΙ 2 Ὀκτωβρίου (τηλεγ. «Σκρίπ). — Ἡ ἀμπελουργικὴ κρίσις, ἡ ὁποία ἀπὸ πολλοῦ ἐνεκυμονεῖτο ἀρχίζει ἤδη νὰ ἐκρήγνυται.

Τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς ἐμφανίσεώς της ἐκδηλοῦνται εἰς ἄκρον δυσάρεστα. Οἱ ἀμπελοκτήμονες οἱ ὁποῖοι αἰσθάνονται τὴν πίεσιν τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι βλέπουν τὴν ἐκβίασιν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ στρεμματικοῦ φόρου τοῦ 1906, ἐν ᾧ ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων θεομηνιῶν τοῦ ἔτους ἐκείνου δὲν εἰσεκόμισαν οὔτε ῥᾶγα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 1907 δὲν ἀπήλαυσαν τιμὰς ἀνταποκρινομένας εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καλλιεργείας, ἀφοῦ τοὺς συναγωνίζεται ἡ χλωρὰ σταφίς, ἀπεφάσισαν νὰ συνέλθουν εἰς ἐπιβλητικώτατον συλλαλητήριον τὴν Κυριακὴν καὶ νὰ διαμαρτυρηθῶσι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ζητοῦντες τὴν προστασίαν της ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει νὰ ἀρνηθῶσιν ἐπιμόνως τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τούτου.

Διὰ τοῦ συλλαλητηρίου θὰ ζητηθῇ ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ φόρου τῶν ἀμπέλων τοῦ 1906 καὶ ἡ λῆψις μέτρου πρὸς φορολογίαν τῆς οἰνοποιουμένης χλωρᾶς σταφίδος ἵνα παύσῃ ὁ ὑπὸ ταύτης ἐπιζήμιος συναγωνισμὸς τῶν σταφυλῶν.

ΘΑ ΚΤΙΣΘΗ Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ;
500 ΣΠΙΤΙΑ ΕΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ
ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ζωηροτάτη ἐξέγερσις ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν προσφύγων τῆς Ἀγχιάλου διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς νέας πόλεως.

Κατὰ τοὺς ὅρους τῆς δημοπρασίας εἰς τὰς **31** Ὀκτωβρίου πρέπει νὰ ὦσιν ἕτοιμαι **500** οἰκίαι, ἀφοῦ δὲ ἕως τώρα δὲν ἔχει κτισθῇ οὐδὲ μία εἶνε φανερὸν ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὅρων δὲν θὰ εἶνε δυνατή, καὶ ὅτι ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἀκόμη οἱ πρόσφυγες θὰ ταλαιπωροῦνται.

Λέγεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔδωκε τετράμηνον παράτασιν εἰς τὸν ἐργολάβον, ἐξηγέρθησαν δὲ ὡς ἐκ τούτου οἱ ἄλλοι ἐργολάβοι, οἵτινες δὲν προσῆλθον νὰ μειοδοτήσουν διὰ τὸν ὅρον τῆς παραδόσεως τῶν οἰκιῶν ἐντὸς τόσον μικρᾶς προθεσμίας ἀφοῦ ἡ πρώτη δημοπρασία ἔγεινεν εἰς τὰς **8** Αὐγούστου, μὴ προσελθόντες δὲ οὐδενὸς ἐργολάβου ἐπανελήφθη εἰς τὰς **28** τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἰσχυρίζονται ὅτι ἂν δὲν ἐτίθετο ὁ ὅρος οὗτος τὸ δημόσιον θὰ ἐκέρδιζε **10** ο)ο.

ΤΑ ΥΛΙΚΑ — Η ΚΟΙΝΗ ΣΠΟΡΑ

Οἱ πρόσφυγες παραπονοῦνται ἐπίσης διὰ τὰ ὑλικὰ τῶν ἀνεγερθησομένων οἰκιῶν ὅτι δὲν εἶνε καλὰ καὶ ὅτι αἱ οἰκίαι θὰ καταρρεύσουν εἰς πρώτην κακοκαιρίαν.

Ζητοῦν ὡσαύτως ἀφοῦ ἡ διανομὴ δὲν ἔγεινε νὰ ἐπιτραπῇ κοινὴ σπορὰ καὶ δὲν εἰσηκούσθησαν.

Ὁ Πρόεδρός των παρητήθη ὡς ἐκ τούτων, ἀλλ' ἐπιμενόντων τῶν προσφύγων ἀνεκάλεσε προσωρινῶς τὴν παραίτησίν του.

Αἱ πρὸς καλλιέργειαν γαῖαι τῶν προσφύγων τῆς Εὐξείνου πόλεως οὐδὲ κἂν ἠγοράσθησαν ἀκόμη.

Οἱ πρόσφυγες ἀναμένουν ἐν Βόλῳ τὸν κ. Σιμόπουλον διὰ νὰ ζητήσωσιν ἐντονώτατα ταχεῖαν λύσιν τῶν ἄνω ζητημάτων.

ΤΑ ΑΓΟΡΑΣΘΗΣΟΜΕΝΑ ΚΤΗΜΑΤΑ

Μέγας ἀγὼν μὲ σκανδαλώδεις ἀναμίξεις διεξάγεται διὰ τὴν ἀγορὰν κτημάτων διὰ τοὺς πρόσφυγας.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ κτῆμα ὑποθηκευμένον εἰς τὴν Τράπεζαν διὰ **40,000** δραχμὰς καὶ βεβαρημένον μὲ δύο ἄλλας ὑποθήκας ἐνῷ δὲν θὰ ἤρκει οὐδὲ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ πρώτου χρέους ἤδη ἐξετιμήθη εἰς ποσὸν ἀρκοῦν καὶ διὰ τὰ ἄλλα δύο καὶ ἀφίνον καὶ ὑπόλοιπον. Λέγεται ἐπίσης ὅτι μία προῖξ διπλασιάζεται τῇ ἐπεμβάσει τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐξετίμησεν εἰς τὸ διπλάσιον ἓν κτῆμα.

Η ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ
ΤΩΝ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ ΑΝΥΦΑΝΤΗ
ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΗΜΑΤΑΡΙΟΝ

Ἀπὸ τὸ Σχηματάρι τηλεγραφοῦν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι οἱ λῃσταὶ οἱ αἰχμαλωτίσαντες τὰς δύο θυγατέρας Ἀνυφαντῆ εἶνε οἱ Μαρίνης καὶ Βλάχος ἢ Μοσχογιάννης. Ἐκ τῶν δύο ἀδελφῶν ἡ μικροτέρα ἀφέθη ἐλευθέρα παρὰ τῶν συλλαβόντων αὐτήν, ἡ δὲ μεγαλειτέρα κατώρθωσε νὰ δραπετεύσῃ διαλαθοῦσα τὴν προσοχὴν τοῦ φύλακός της.

ΤΑ ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ
ΠΟΤΕ ΚΑΤΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΜΙΚΕΛΙΝΙ

Ἡ ἐπὶ τῶν ὑδραυλικῶν τῆς Θεσσαλίας ἐπιτροπὴ πληροφορούμεθα, ὅτι ἀπήντησε πρὸς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν, ἀποδεχομένη τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς ἐκανονίσθη ἡ κάθοδος τοῦ ὑδραυλικοῦ κ. Μικελίνι εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Κατόπιν τούτου καταρτίζονται καὶ συγκεντροῦνται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τὰ ἀναγκαιοῦντα ἐκ παρατηρήσεων καὶ εἰδικῶν μελετῶν πορίσματα, ἅτινα θ' ἀποτελέσουν τὰ στοιχεῖα τ' ἀπαιτούμενα διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς μελέτης.

Μόλις διακανονισθοῦν μερικαὶ λεπτομέρειαι τῆς καθόδου τοῦ κ. Μικελίνι, θὰ εἰδοποιηθῇ οὗτος, ὅπως κατέλθῃ εἰς Ἑλλάδα. Ὑπολογίζεται ὅτι θὰ εὑρίσκεται ἐνταῦθα περὶ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς μηνός.

Ἅμα τῇ καθόδῳ του ὁ κ. Μικελίνι θὰ περιοδεύσῃ τὴν Θεσσαλίαν διὰ νὰ σχηματίσῃ μίαν σαφῆ ἰδέαν τῶν κλιματολογικῶν καὶ ἐδαφικῶν ὅρων αὐτῆς, θὰ λάβῃ δὲ καὶ τὴν τοπογραφικὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὸ ἔργον τῆς ὑδρεύσεως τῆς Θεσσαλίας μελέτην.

Ο ΕΠΙΤΕΤΡΑΜΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΣΚΟΥΖΕ

Χθὲς περὶ τὴν 10 1)2 π. μ. ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Αὐστρίας ἐπεσκέφθη τὸν κ. Σκουζὲν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν παραμείνας παρ' αὐτῷ ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν.

ΑΓΟΡΑ ΝΕΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΒΟΛΟΣ 2 Ὀκτωβρίου. (Τηλεγράφημα Σκρίπ.) — Εἰς τὸ χωρίον Γκεριμπέσι τοῦ Δήμου Καλλιφωνίου τῆς Καρδίτσης τὸ ἰδιόκτητον κτῆμα τοῦ κ. Καρτάλη θ' ἀγορασθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων.

ΕΥΡΕΣΙΣ ΠΤΩΜΑΤΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΑ ΣΕΠΟΛΙΑ

Χθὲς περὶ τὴν 8ην ἑσπερινὴν ὥραν ἀνευρέθη παρὰ τὰ Σεπόλια καὶ πλησίον τοῦ Ἁγίου Μελετίου ἐντὸς ῥεύματος πτῶμα ἀνδρὸς 35 περίπου ἐτῶν μὲ τὴν κεφαλὴν φρικωδῶς ἐξωγκωμένην καὶ φέρουσαν τραῦμα.

Ἐκ τῆς γενομένης ἀνακρίσεως ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου τοῦ ἀγροτικοῦ τμήματος κ. Μωράκη προέκυψεν ὅτι τὸ πτῶμα ἀνήκει εἰς τὸν ὁδηγὸν τοῦ τρὰμ Ἰωάννην Μωραΐτην, ὁ ὁποῖος πάσχων ἀπὸ ἀλκοολισμὸν καὶ ἐρυσίπελας κατέπεσε καὶ ἐκ τῆς πτώσεως ἐ-

---

65 ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ **65**

ΥΠΟ ΤΑΣ ΦΙΛΥΡΑΣ

ΤΟΥ ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΧΘΕΣΙΝΟΥ

ΡΙΗ'.

Ὁ Στέφανος ἔβλεπε τὸν Ἐδγάρδον καὶ τὴν γυναῖκα του σχεδὸν καθ' ἡμέραν· τὸ βράδυ ὅταν τοὺς ἄφινεν ἤξευρεν ὅτι ἐπήγαιναν νὰ κοιμηθοῦν· καὶ ἐδοκίμαζεν ἀπίστευτον κόπον διὰ νὰ κρύπτῃ τὸν θυμόν, ὁ ὁποῖος τὸν ἔκαιεν.

Κατώρθωσε νὰ παρουσιάζεται εἰς τὰς συναναστροφὰς του· ἐχόρευε καὶ ἐτραγουδοῦσεν ὡραῖα· κανεὶς δὲν ἐνδύετο καλλίτερα ἀπ' αὐτόν, κανεὶς δὲν ἤξευρε περισσοτέρας εἰδήσεις, καὶ δὲν τὰς ἐδιηγεῖτο μὲ περισσοτέραν εὐφυΐαν, καὶ ὅταν ἤρχετο ἀργὰ εἰς καμμίαν συναναστροφήν, τοὺς εὕρισκεν ὅλους καὶ ἐκάθηντο μὴ γνωρίζοντας τί νὰ κάμουν χωρὶς αὐτόν.

Ἡ περιουσία του καὶ ἡ εὐφυΐα του τοῦ εἶχαν προμηθεύσῃ τὰς καλλιτέρας γνωριμίας.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἐκλέκτορος, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε κάμει μίαν μικρὰν ὑπηρεσίαν, εἶχεν ὁμιλήσει δι' αὐτὸν εἰς τὸν ἀδελφόν του, ὁ ὁποῖος τὸν εἶχε προσκαλέσῃ νὰ ὑπάγῃ νὰ περάσῃ ὀλίγον καιρὸν εἰς τὸ παλάτι.

Συνεφιλιώθη μὲ τοὺς καλλιτέχνας καὶ τοὺς φιλολόγους· δὲν ἐφαίνετο κανὲν νέον βιβλίον καὶ νὰ μὴν τὸ ἔπαιρνε πρῶτος διὰ νὰ τὸ δώσῃ νὰ τὸ διαβάσῃ ἡ Μαγδαληνή· δὲν ἐπαίζετο μελόδραμα καὶ νὰ μὴν προσφέρῃ ἕνα θεωρεῖον εἰς τὸν Ἐδγάρδον καὶ τὴν γυναῖκά του. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ Ἐδγάρδος ὑπωπτεύετο αὐτὴν τὴν προθυμίαν· ἀλλὰ δὲν τὸν ἔβλεπε νὰ κάμνῃ καμμίαν ἐντύπωσιν εἰς τὴν Μαγδαληνὴν καί, ἄλλως τε, ἐχρεωστοῦσε πολλὰ χρήματα εἰς τὸν Στέφανον καὶ ἔβλεπεν ὅτι γρήγορα θὰ ἠναγκάζετο νὰ ζητήσῃ νέον δάνειον.

ΡΙΘ'.

Η ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΩΣΑΝΝΑΝ

Δὲν ἠξεύρω, ἀγαπητή Σωσάννα, ἐὰν πρέπει νὰ ἀποδώσω εἰς τὴν ἀπουσίαν σου τὴν στενοχωρίαν, τὴν ὁποίαν ἔχω· δὲν κάμνεις καλὰ νὰ μὲ ἀφίνῃς ἔτσι· μετ' ὀλίγον θὰ γείνουν τρεῖς μῆνες ποῦ εἶσαι εἰς τὸ παλάτι καὶ δὲν μοῦ ἔγραφες παρὰ ἕνα γραμματάκι μὲ δέκα γραμμάς.

Δὲν ἠμπορῶ νὰ καταλάβω τί ἔχω, Σωσάννα· δὲν ὑποφέρω, ἀλλὰ εἶμαι ἀπογοητευμένη. Εἶμαι τόσον εὐτυχὴς μὲ τὸν σύζυγόν μου ὅσον εἶνε δυνατόν· δὲν βλέπω καμμίαν ἄλλην γυναῖκα εὐτυχεστέραν ἀπὸ μένα, καὶ δὲν εἰξεύρω τί ἠμπορῶ νὰ ζητήσω περισσότερον· μὲ ἀγαπᾷ καὶ φέρεται εἰς ἐμὲ καλῶς, περιποιητικὸς καὶ πρόθυμος· θέλει νὰ εὐχαριστῇ ὅλας μου τὰς ἐπιθυμίας· αἱ γυναῖκες μὲ συγχαίρουν καὶ μὲ ζηλεύουν.

Καὶ ἐν τούτοις αἰσθάνομαι ὅτι εἶμαι πικρῶς ἀπογοητευμένη· ἡ ψυχὴ τοῦ Ἐδγάρδου δὲν ὁμοιάζει μὲ τὴν ἰδικήν μου· ἔχω ἕνα σωρὸ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠμπορῶ νὰ τοῦ τὰ ἀνακοινώσω διότι δὲν θὰ τὰ ἐννοοῦσε· δὲν ἔχει τίποτε μέσα του νὰ ἐνθουσιάζῃ καὶ νὰ θερμαίνῃ τὴν φαντασίαν καὶ νὰ ἐμπνέῃ τὸν ἔρωτα. Αἰσθάνομαι δι' αὐτὸν μίαν ἀγαθὴν καὶ τρυφερὰν ἀγάπην· ἀλλὰ δὲν ἠμπορεῖ νὰ θρέψῃ τὸν ἔρωτα καὶ οὔτε ἠμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν ἔρωτα ὡς ἐπαρκὴς πρόφασις διότι ὁ ἴδιος δὲν ἔχει οὔτε ἐνθουσιασμὸν οὔτε ποίησιν· μὲ ἀγαπᾷ ἡσύχως καὶ ἀνέτως· ὁ ἔρως ἔχει ὡρισμένην θέσιν εἰς τὴν ζωήν του καὶ δὲν ὑπερβαίνει ποτὲ τὰ ὅρια.

Δὲν εἰξεύρω ἂν ὅλες αἱ γυναῖκες εἶνε σὰν ἐμένα ἀγαπητή μου Σωσάννα· ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ εἰς τὴν καρδίαν μου, ἡ ὁποία, τὸ αἰσθάνομαι θλιβερά, ἀποθνήσκει ὀδυνηρῶς. Ἔχω σύζυγον, ὁ ὁποῖος μὲ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀγαπῶ, καὶ ἐν τούτοις δὲν ἠμπορῶ νὰ συμμερισθῶ μὲ αὐτὸν ὅλην μου τὴν ζωήν· πρέπει νὰ φυλάττω μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν μου μερικὰς θλίψεις καὶ εὐτυχίας, τὰς ὁποίας δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐννοήσῃ καὶ τὰς ὁποίας χαμογελῶν, θὰ ἐχαρακτήριζεν ὡς ὄνειρα καὶ τρέλλας.

ΡΚ'.

Η ΣΩΣΑΝΝΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΝ

Ἡ ἐπιστολή σου μὲ ἀνησυχεῖ, Μαγδαληνή· πῶς γίνεται καὶ ἕως σήμερον δὲν ᾐσθάνθης αὐτὸ τὸ κενόν, διὰ τὸ ὁποῖον παραπονεῖσαι καὶ τὸ παρατηρεῖς ὅταν ἀπὸ δύο μηνῶν ὁ παλαιός σου ἐραστὴς εἶνε πλησίον σου. Πῶς γίνεται καὶ δὲν μοῦ ὁμιλεῖς δι' αὐτόν; Εἶνε ἐν τούτοις πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἔχει κάποιαν σπουδαιότητα.

Πῶς γίνεται ἐπίσης καὶ δὲν μοῦ ἀναφέρεις περὶ τοῦ παιδιοῦ τοῦ παιδιοῦ τοῦ Ἐδγάρδου. Φοβοῦμαι, Μαγδαληνή διότι ἐκεῖνο ποῦ ἦτον ἄλλοτε τρέλλα, θὰ ἦτο τώρα τρέλλα ἀκόμη μεγαλειτέρα ἐπὶ πλέον δὲ ἔγκλημα.

Ἀλλὰ εἶμαι τρελλὴ νὰ ἀνησυχῶ ἔτσι καὶ νὰ σοῦ μεταδίδω τὰς ἀνησυχίας μου ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν θὰ ἔγραφες ἴσως καμμίαν ἡμέραν μὲ κακοκαιρίαν καὶ μὲ πονοκέφαλον.

Βεβαίωσέ με καὶ καθησύχασέ με καὶ γράφε μου συχνὰ διότι θὰ περάσωμεν τὸ θέρος εἰς τὸ παλάτι· αἱ ἐργασίαι τοῦ συζύγου μου τὸν ἀναγκάζουν νὰ μείνῃ πλησίον τοῦ Ἐκλέκτορος.

ΡΚΑ'

Η ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΩΣΑΝΝΑΝ

Μὲ προσβάλλεις Σωσάννα, νὰ πιστεύῃς ὅτι μεταχειρίζομαι εἰς σὲ ὑποκρισίαν. Θὰ ἤμουν πολὺ τρελλὴ γιὰ νὰ ἀπαρνηθῶ ἔτσι μίαν φιλίαν, ἡ ὁποία ὑπῆρξε πάντοτε ἡ μεγαλειτέρα εὐτυχία μου.

Ὄχι, εἰς τὴν στενοχωρίαν μου, ἡ παρουσία ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ὀνομάζεις παλαιὸν ἐραστήν μου δὲν συντελεῖ εἰς τίποτε.

Ἔγεινε λογικός, καὶ ἡ φιλία, τὴν ὁποίαν μᾶς δεικνύει, εἰς τὸν Ἐδγάρδον καὶ εἰς ἐμένα, δὲν ἔχει τίποτε ποῦ ἠμπορεῖ νὰ φοβίσῃ. Θὰ τὸ ὁμολογήσω εἰς ἐσένα ποῦ εἶσαι γυναῖκα, ὅτι οἱ θρίαμβοί του εἰς τὸν κόσμον, ἡ κοινωνικὴ θέσις τὴν ὁποίαν κατέχει ἕνεκα τῆς εὐφυΐας καὶ τοῦ χαρακτῆρός του ἠμποροῦν δικαίως νὰ κάμουν ὑπερήφανον τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία ἠγαπήθη ἀπ' αὐτόν, ὅπως ἤμουν ἐγώ, διότι μὲ ἀγαποῦσε πολύ, καλή μου Σωσάννα! Ὀλίγον ἤλλαξε· μόνον ἡ λύπη φαίνεται ὅτι ἄφησεν εἰς τὸ πρόσωπόν του βαθειὰ ἴχνη. Ὑπάρχει μία θλῖψις μέσα εἰς τὰ ἄδηλα μάτια του, μέσα εἰς τὰς νωχελὰς σωματικάς του συνηθείας, μέσα εἰς τὴν φωνήν του, τὴν ὁποίαν φαίνεται ὅτι ἀφίνει νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ στόμα του χωρὶς σκοπόν. Ἀλλ' ὅταν ἐξάπτεται, ὅταν κανὲν πρᾶγμα θίγει τὴν καρδίαν του ἢ τὸν νοῦν του, τὸ βλέμμα του, ὅπως ἄλλοτε, λάμπει σὰν ἀστραπή.

Ἐκεῖνο ποῦ εἶνε περισσότερον ἀξιοπαρατήρητον εἰς αὐτὸν εἶνε τὸ χαμόγελό του. Ὅταν τοῦ χρωματίζει τὸ πρόσωπόν του, δὲν εἶνε πειὰ ὁ ἴδιος ἄνθρωπος· αὐτὸ τὸ χαμόγελο κάμνει τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἡλίου ἐπάνω εἰς τὴν πρασινάδα. Τί ὡραῖον ποῦ θὰ τὸν ἔκαμνεν ἡ εὐτυχία, Σωσάννα! Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, μία γυναῖκα παρετήρει πόσῃ νεότης ὑπάρχει μέσα εἰς αὐτὸ τὸ χαμόγελο.

— Αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια, εἶπε, χαμογελῶν πάλιν, ἀλλὰ πικρῶς· τὸ χαμόγελό μου εἶνε νεαρόν, διότι τὸ μετεχειρίσθην πολὺ ὀλίγον.

Ὄχι, Σωσάννα μου, δὲν συντελεῖ καθόλου εἰς τὴν λύπην μου· αἰσθάνομαι ἀπ' ἐναντίας μεγάλην εὐχαρίστησιν νὰ τὸν κάμνω εὐτυχῆ μὲ τὴν φιλίαν μας. Ὅλη ἡ εὐτυχία ποῦ ἠμπορῶ νὰ τοῦ δίδω μοῦ φαίνεται ἀνταπόδοσις καὶ ἐξιλασμὸς δι' ὅσα ὑπέφερεν ἐξ αἰτίας μου.

Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἔρως μεταξὺ ἐκείνου καὶ ἐμοῦ. Ὁ Ἐδγάρδος μου καὶ τὸ παιδί μου θὰ μὲ ἐπροφύλατταν ἀπὸ τὸν κίνδυνον, ἐὰν ὁ κίνδυνος ἐφαίνετο.

Ὁ Στέφανος εἶνε γιὰ μᾶς ἕνας καλὸς φίλος, καὶ ἡ ἀγάπη ποῦ τοῦ δεικνύει ὁ Ἐδγάρδος μου εἶνε μία ἀσφαλὴς ἐγγύησις ὅτι δὲν βλέπει πλέον κίνδυνον, ὅπως καὶ ἐγώ.

Ἔτσι λοιπὸν ἐσὺ καὶ ὁ σύζυγός σου, τὸν ὁποῖον ἀποστρέφομαι, θυσιάζετε τὴν φιλίαν χάριν τῆς περιουσίας καὶ τῆς φιλοδοξίας; Μοῦ ἔρχεται νὰ σὲ μισήσω καὶ ἐμένα. Ἀλλὰ ποῖον θὰ ἀγαπῶ ἢ τοὐλάχιστον ποῖος ἀπὸ ἐσένα καλλίτερον θὰ ἐνοοῦσε τὴν καρδίαν μου καὶ ὅλας τὰς τρέλλας της;

(Αὔριον ἡ συνέχεια)

τραυματισθῆ θανασίμως εἰς τὴν κεφαλήν.

Ὁ ἀτυχὴς μετεφέρθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φυλῆς οἰκίαν του ἐν μέσῳ τῶν κοπετῶν τῆς συζύγου του καὶ τῶν τριῶν αὐτοῦ τέκνων.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

Ἡ ἀνάκρισις τοῦ Σκαμβούγερα

Χθὲς προσήχθη καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀνάκρισιν ὁ Συμβολαιογράφος Σκαμβούγερας καὶ ἐξητάσθη συμπληρωματικῶς ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Λυγξοπούλου.

Μία ληστεία τοῦ Μενιδίου

Ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Λογοθέτου ἐξεδόθη ἔνταλμα συλλήψεως ἐναντίον τοῦ Ἰωάννου Δακολούλια, μέλους μιᾶς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος ἐνέχεται εἴς τινα ληστείαν, διαπραχθεῖσαν πρό τινος εἰς Μενίδιον.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Δολία χρεωκοπία

Ἐδικάσθησαν χθὲς ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν οἱ Γ. Μενέτης, Σπ. Ἀναγνωστόπουλος καὶ Γ. Γεωργούλιας, ἐξ Ἀθηνῶν, κατηγορούμενοι ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ, καὶ κατεδικάσθησαν εἰς πέντε ἐτῶν φυλάκισιν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ

Ἀστυνομικαὶ μεταβολαὶ

Χθὲς ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν ἡμερησίαν Διαταγὴν Ἀστυνομικαὶ μεταβολαὶ μεταρρυθμίζουσαι τὰς πρὸ ἡμερῶν δημοσιευθείσας. Κατ' αὐτὰς ὁ κ. Ἰωαννίδης τοποθετεῖται εἰς τὸ 3ον Ἀστυνομικὸν τμῆμα, ὁ κ. Ι. Θαλασσινὸς εἰς τὸ 6ον, ὁ κ. Βαλταδῶρος εἰς τὸ 4ον, ὁ κ. Γιάγκου εἰς τὸ 2ον καὶ ὁ κ. Σπανίδης εἰς τὸ 7ον, τῶν ἄλλων μενόντων εἰς τὰ τμήματα εἰς ἃ ἔμενον.

Ἡ ἐπιθεώρησις τῆς ἀστυνομίας

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ κάμῃ ἐπιθεώρησιν τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας, τῶν τμημάτων καὶ τῆς ὑποδιευθύνσεως Πειραιῶς.

Ἐκτὸς τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν γραφείων θὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ καὶ ἐπιθεώρησις τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Φόνος εἰς τὰ Μέγαρα

Χθεσινὸν τηλεγράφημα πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας ἀνήγγειλεν ὅτι κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἑορτήν, ἡ ὁποία ἐπηκολούθησε τὴν ὁρκωμοσίαν τοῦ νέου Δημάρχου ὁ Σ. Πιλιλῆς πυροβολῶν ἵνα οὕτω ἐκδηλώσῃ ἐμφαντικώτερον τὸν ἐνθουσιασμόν του, ἐφόνευσε τὴν 10ετίδα Σοφίαν Ι. Γκίνη.

Τὸ χθεσινὸν δυστύχημα

Χθὲς τὴν νύκτα ἐνῷ ὁ ἁμαξηλάτης Θεόδωρος Ἀγγελόπουλος διήρχετο τὴν ὁδὸν Ἀχαρνῶν ἐπιβαίνων τῆς ἁμάξης του, οἱ ἵπποι ἀφηνίασαν καὶ ἤρχισαν νὰ τρέχουν μετὰ μεγίστης ταχύτητος. Εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Φυλῆς καὶ Ἀχαρνῶν ἡ ἅμαξα προσέκρουσεν ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου.

Ἀλλ' ἐκ τοῦ μεγάλου τινάγματος ὁ ἁμαξηλάτης ἐξεσφενδονίσθη εἰς μεγάλην ἀπόστασιν, ἐπ' αὐτοῦ δὲ διῆλθον οἱ ἵπποι μετὰ τῆς ἁμάξης καὶ τὸν ἐτραυμάτισαν ἐπικινδύνως εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος. Ὁ ἀτυχὴς μετεφέρθη ἐν οἰκτρᾷ καταστάσει εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον.

Κατάσχεσις λαθρεμπορίου

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἀστυνόμου Σύρου κατεσχέθησαν ἐν Κύθνῳ ὑπὸ τοῦ αὐτόθι στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος καὶ εἰς τὴν θέσιν Μοῦλο τρεῖς σάκκοι ζακχάρεως, 2000 κυτία σπίρτων, 10 σάκκοι καφὲ καὶ δύο χιλιάδες σιγαρόχαρτα προερχόμενα ἐκ λαθρεμπορίου.

Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων προέκυψεν ὅτι τὰ λαθρεμπορικὰ εἴδη ἀνῆκον εἰς τὸν Μ. Βασάλον, ὅστις ἐξηφανίσθη.

Ἐξαφάνισις

Ὁ Ἰωάννης Πράσινος παρουσιασθεὶς εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας ἀνέφερεν, ὅτι ὁ 40ετὴς ἀδελφὸς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος, ὑπάλληλος τοῦ καταστήματος Σκαρλατοπούλου, ἐξηφανίσθη ἐκ τῆς οἰκίας των ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, χωρὶς νὰ ἀφίσῃ τὴν παραμικρὰν σημείωσιν. Ἡ ἀστυνομία ὑποθέσασα ὅτι μετέβη εἰς Ἄργος, ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν ἐκεῖ Ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία ὅμως δὲν κατώρθωσε ν' ἀνεύρῃ τὸν ἐξαφανισθέντα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ἀποφάσει τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου μετατίθενται ἐναλλὰξ τῇ αἰτήσει των οἱ γυμνασιάρχαι Χαλκίδος Φραγκίδης καὶ Αἰγίου Παπαγεωργίου. Ἐπίσης μετατίθενται ἐναλλὰξ ὁ σχολάρχης Πύργου Σταθόπουλος καὶ Λογκᾶ Γ. Τζιτζίτης. Ὁ σχολάρχης Ἀρεοπόλεως Παυλάκης μετατίθεται ὡς ἑλληνοδιδάσκαλος εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον Μάνδρας, ἀντὶ τοῦ Καλαντζάκου προαγομένου εἰς σχολάρχην ἐν Ἀρεοπόλει.

Ὁ σχολάρχης Ὑπάτης Παπαηλιόπουλος μετατίθεται ὡς σχολάρχης εἰς Σουλὶ τῆς Δωρίδος.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν αὐτοῦ συνεδρίασιν τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀσχοληθὲν περὶ τῆς μεταθέσεως τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Γυμνασίου Ἀμφίσσης κ. Κλάρα, ἐκηρύχθη ἀναρμόδιον, καθ' ὅσον τὸ Γυμνάσιον τοῦτο δὲν εἶνε δημόσιον.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΩΤΩΝ
ΡΙΝΟΣ, ΛΑΡΥΓΓΟΣ ΚΑΙ ΦΑΡΥΓΓΟΣ

Ο ΙΑΤΡΟΣ κ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Α. ΔΕΚΑΖΟΣ

σπουδάσας τὰ ἀνωτέρω νοσήματα ἐπὶ τετραετίαν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ παρὰ τοῖς διασημοτέροις καθηγηταῖς Barh-à Passotw, Fränkel, Castex δέχεται ἐπισκέψεις 11—12 π. μ. καὶ 2—5 ὁδὸς Αἰόλου ἀριθμὸς 57, ἔναντι τῆς Ἁγίας Εἰρήνης.

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΛΙΘΟΥ ΤΩΝ Ν. ΒΟΔΕΝΩΝ
Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΛΑΡΙΣΣΑ 2 Ὀκτωβρίου. (Τηλεγράφημα «Σκρίπ»).—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμόπουλος ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Σκαλιώρα ἐδέξατο εἰς ἀκρόασιν πολλοὺς συμπολίτας μας ὡς καὶ ἐμπόρους, παραπονουμένους, διὰ τὸν λιμενικὸν φόρον Βόλου ὡς λίαν ἄδικον. Ὁ κ. Σιμόπουλος ὑπεσχέθη νὰ μεριμνήσῃ περὶ αὐτοῦ.

Ἐπίσης εἰς τὸν Δήμαρχον Ἀρμενίου ὑπεσχέθη νὰ μεριμνήσῃ ὑπὲρ τῶν παθόντων χωρικῶν Ριζομύλου ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς.

*

ΤΡΙΚΚΑΛΑ, 2 Ὀκτωβρίου, (τηλεγράφημα «Σκρίπ»).—Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμόπουλος ἀνεχώρησε δι' ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας ἐκ Λαρίσσης μετὰ τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου, τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸν ὑπαλλήλων, τοῦ νομάρχου κ. Παγανέλη καὶ τῶν βουλευτῶν κ. κ. Τερτίπη, Γιαννακίτσα, Ἀλεξάνδρῆ καὶ Σχλῆμαν.

Εἰς τὸν σταθμὸν Λαρίσσης προέπεμψαν τὸν κ. ὑπουργὸν πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ Λαρίσσης καὶ πάντες οἱ ἐν Λαρίσσῃ ἀξιωματικοὶ μετὰ τοῦ μεράρχου κ. Ἰσαδβόρτκη. Εἰς τοὺς διαφόρους σταθμοὺς τοῦ σιδηροδρόμου ἀνέμενον τὸν κ. ὑπουργὸν ἐπιτροπαὶ διαφόρων χωρίων ὑποβάλλουσαι εἰς αὐτὸν ἀναφορὰς περὶ ἀπαλλαγῆς φόρων.

Ο κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ΕΙΣ ΤΡΙΚΚΑΛΑ

Ἐνταῦθα ἀφίκετο τὴν 2 μ. μ. εἰς τὸν σταθμὸν ὑπεδέχθησαν αὐτὸν πᾶσαι Ἀρχαὶ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαί, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Τρίκκης καὶ Σταγῶν, οἱ Βουλευταὶ κ. κ. Γεωργόπουλος, Ραδινὸς καὶ Τάκης, ὁ Δήμαρχος Τρικκάλων κ. Γκανούτας καὶ πολλοὶ ἔγκριτοι πολῖται.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Πετρουπόλεως παρετέθη εἰς δέκα ἓξ πρόσωπα πρόγευμα ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ κ. Γεωργοπούλου.

Η ΘΕΜΕΛΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΒΟΔΕΝΩΝ

Τὴν 4ην μ. μ. διὰ τοῦ σιδηροδρόμου μετέβη ὁ κ. Ὑπουργὸς μετὰ τοῦ Μητροπολίτου καὶ λοιπῶν Ἀρχῶν εἰς τὸ παρακείμενον χωρίον Φλαμοῦρι. Προηγήθη ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Τρίκκης μετὰ τῶν ἱερέων τῆς πόλεως καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν προσφύγων ἐκ τοῦ χωρίου Βοδενῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας.

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν καὶ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς Τρικκάλων ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος ὑπὸ τοῦ ἰδίου κ. Ὑπουργοῦ.

Μετὰ τοῦτο δὲ ὁ Μητροπολίτης ἀπηύθυνε βραχεῖαν προσλαλιὰν πρὸς τοὺς πρόσφυγας ἐκ Βοδενῶν.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Σιμόπουλος ἀπήγγειλε συγκινητικώτατον καὶ ἐνθουσιώδη λόγον, ἐξάρας τὴν ἐθνικὴν σημασίαν τῆς τελετῆς, τὴν ἑνότητα καὶ τὴν ζωτικότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, ἣν ἀπεκάλεσε Διδάσκαλον τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἧς τὴν δύναμιν ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀκαταμάχητον.

Τὸ ἐλεύθερον Βασίλειον ὠνόμασε μητέρα φιλόστοργον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, συναισθανομένην τὰς ἱερὰς αὐτῆς ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου Ἕλληνας.

Ἐμνημόνευσε δὲ τοὺς λόγους, ὧν ἕνεκεν ἐξηναγκάσθησαν οἱ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ Ἕλληνες νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν γενέτειραν καὶ νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν Ἐλευθέραν Ἑλλάδα, ἥτις μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας ὑπεδέξατο αὐτούς, παρέχουσα ἐναργῆ τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι οἱ γνήσιοι Ἕλληνες, ὅπου καὶ ἂν τῆς γῆς βιῶσι διατηροῦσιν ἄσβεστον τὸ πρὸς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα αἴσθημα εὐλαβείας καὶ στοργῆς.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΠΟΣΤΡΟΦΗ

Εἶτα ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν παρόντα Δήμαρχον καὶ τοὺς κατοίκους Τρικκάλων ἐξῆρε τὸ φιλόξενον αὐτῶν καὶ τὰ ἀδελφικὰ αἰσθήματα μεθ' ὧν ὑπεδέχθησαν τὴν ἵδρυσιν συνοικισμοῦ παρὰ τὴν πόλιν αὐτῶν καὶ τὴν προαίρεσίν των ὅπως συμβιώσωσι μετ' αὐτῶν ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ.

Μνημονεύων τέλος τὸν ὑπὸ βαρβάρου φυλῆς ἐκδιωγμὸν τῶν ἐνταῦθα καταφυγόντων προσφύγων καὶ τὰς περιπετείας καὶ θυσίας, εἰς ἃς ὑπεβλήθησαν, ὅπως διατηρήσωσι τὸν Ἑλληνικὸν ἐθνισμόν, τὴν γλῶσσαν καὶ τὰς πεποιθήσεις, συνεκινήθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ μεταδοθῇ ἡ συγκίνησις αὕτη εἰς πάντας τοὺς παρισταμένους, οἵτινες μετὰ τοῦ κ. Σιμοπούλου ἐξεχύθησαν εἰς δάκρυα. Ἐνταῦθα ἔληξεν ἡ τελετὴ διὰ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τοῦ Βασιλείου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ο κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΙΣ ΚΑΡΑΙΤΣΑΝ
ΠΟΤΕ ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ

ΤΡΙΚΚΑΛΑ, 2 Ὀκτωβρίου. — (Τηλεγράφημα τοῦ «Σκρίπ»). — Ὁ κ. Σιμόπουλος ἐπέστρεψε τὴν 6ην μ. μ. καὶ κατηυθύνθη μετὰ τῆς κολουθίας του εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. δημάρχου, ὅπου προσεφέρθησαν αὐτοῖς ἀναψυκτικά. Ὁ βουλευτὴς Καλαμπάκας κ. Τάκης παρέθεσε γεῦμα εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Πετρουπόλεως εἰς τὸν Ὑπουργόν, παρεκάθησαν δὲ εἰς αὐτὸ ὁ Μητροπολίτης, ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ πρόεδρος τῶν προσφύγων καὶ αἱ Ἀρχαὶ Τρικκάλων.

Ὁ κ. Σιμόπουλος αὔριον μὲ τακτικὸν τραῖνον μεταβαίνει εἰς Καρδίτσαν, ὅπου θὰ γευματίσῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Τερτίπη, θ' ἀναχωρήσῃ δὲ τὴν μεσημβρίαν ἐκ τῆς Καρδίτσης μεταβαίνων εἰς Βόλον ὅπόθεν αὐθημερὸν διὰ τῆς «Θυέλλης» ἥτις κατέπλευσε τὴν 1ην μεταμεσημβρινὴν ὥραν εἰς Στυλίδα θὰ πλεύσουν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ κ. Σιμόπουλος αὔριον τὸ ἑσπέρας θὰ γευματίσῃ εἰς τὴν Νομαρχίαν, ὅπου θὰ δεχθῇ τὰς ἀρχάς

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΕΣ ΖΗΤΗΜΑ

Σήμερον ἄρχεται ὁ διαγωνισμὸς πρὸς διορισμὸν ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ὡς γνωστὸν εἶχεν ἀναφῇ ζήτημα διὰ τὴν παραδοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῶν κ. κ. Παπανδρέου καὶ Ἐξαρχοπούλου ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν εἷς ἀπεκλείετο ὡς συγγραφεὺς διδακτικῶν βιβλίων, ὁ δὲ ἕτερος ὡς μὴ ἔχων συμπληρώσει τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας, ἅτε ἀπολυθεὶς πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας. Τὸν τελευταῖον ὅμως τοῦτον λόγον εἶχον φροντίσει νὰ ἄρουν οἱ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ἐνδιαφερόμενοι διὰ σοφιστικῆς καταστρατηγήσεως τοῦ νόμου καὶ ἐκράτησαν τὴν ἀπόλυσιν τοῦ κ. Ἐξαρχοπούλου κοινοποιήσαντες αὐτὴν μόλις πρὸ μηνὸς ὅτε συνεπλήρου τριετίαν ὁ κ. Ἐξαρχόπουλος—ἐνῷ ἡ ἀπόλυσις αὐτοῦ ἐδημοσιεύθη τὸν Ἰούλιον, καθ' ὃν χρόνον δὲν εἶχεν ἔτι συμπληρώσει τριετίαν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του.

Πρὸς τοῦτο ἡ οἰκεία ἐπιτροπὴ—τῇ ὑποδείξει πάντοτε τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ —ἐζήτησε τὴν γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν δύναται νὰ λογισθῇ χρόνος ὑπηρεσίας ὁ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀπολύσεως μέχρι τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, ἐναντίον τοῦ ρητοῦ γράμματος τοῦ νόμου, κατὰ τὸν ὁποῖον μετὰ 20 ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀπολύσεως τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δὲν δύναται πλέον νὰ ἀμφισβητηθῇ αὕτη θεωρουμένη συντελεσθεῖσα ἔκτοτε.

Τί ἀπεφάνθη τὸ Νομικὸν Συμβούλιον.

Τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἀπεφάνθη, ὅτι ὁ νόμος οὗτος ἐγένετο ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ ὅτι μόνον ὁ ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸν χρόνον τῆς ἀπολύσεώς του, οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ Ὑπουργός, ὅστις δικαιοῦται πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας νὰ κρατήσῃ τὴν ἀπόλυσιν ἀκοινοποίητον, ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη ἀκόμη τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀπολυθέντος ὑπαλλήλου.

Καὶ ἄλλο σκάνδαλον

Ἀλλ' εἰς τὸ Νομικὸν Συμβούλιον δὲν ἀνεκοινώθη ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ἀπόλυσις τοῦ κ. Ἐξαρχοπούλου ἐγένετο *διότι κατηργήθη ἡ θέσις τοῦ διδασκαλείου* εἰς ἣν ὑπηρέτει. Ἂν δὲ τοῦτο ἐγνώριζε τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἄδηλον εἶνε ἂν θὰ ἀπεφαίνετο ὡς ἀπεφάνθη διότι προκειμένου περὶ ἀπολύσεως ἕνεκα καταργήσεως θέσεως δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ προϋπόθεσις ὅτι ὁ Ὑπουργὸς ἐκράτησε μὴ κοινοποιήσας τὴν ἀπόλυσιν διότι εἶχεν ἀκόμη ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀπολυθέντος.

Ἕνεκα τούτου ὑπεβλήθη ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς νέα ἔνστασις περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ κ. Ἐξαρχοπούλου, ἡ ὁποία κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ὑποβληθῇ σήμερον εἰς τὸ Νομικὸν Συμβούλιον, μὴ δυναμένης τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς παραβλέψεως τῆς ἐνστάσεως ταύτης, ἥτις εἶνε ἀρκετὰ σοβαρὰ καὶ ἥτις ἀποκαλύπτει δεύτερον σκάνδαλον εἰς βάρος ἐκείνων, οἵτινες κακοπίστως ἀπέκρυψαν ἀπὸ τὸ Νομικὸν Συμβούλιον τὰ πραγματικὰ γεγονότα, ἐφ' ὧν ἐκαλεῖτο τοῦτο νὰ ἀποφανθῇ, διὰ νὰ συναρπάσουν τὴν γνώμην του χάριν τοῦ προστατευομένου των.

ΟΙ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΙ ΚΛΗΡΩΤΟΙ

Τὸ ὑπουργεῖον ἀπεφάσισε νὰ καλέσῃ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὅλους τοὺς διαθεσίμους κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἔχοντας τὰ προσόντα νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν σχολὴν τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ἐν Κερκύρᾳ τὸ ὑπουργεῖον ἔδωκε παράτασιν διὰ μὲν τοὺς πρώτους κληθησομένους μέχρι τῆς 1 Νοεμβρίου, διὰ δὲ τοὺς μετέπειτα μέχρι τῆς 15ης τοῦ αὐτοῦ μηνός.

ΤΟ ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΘΕΝ ΥΛΙΚΟΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπέστειλε χθὲς εἰς Βάλτον ἕνα πυροτεχνουργὸν ἵνα ἐξετάσῃ τὰς βλάβας τὰς ὁποίας ὑπέστησαν τὰ κιβώτια μὲ τὰ ὅπλα καὶ τὰ φυσίγγια τὰ ὁποῖα ἔπεσαν εἰς τὴν θάλασσαν ὡς ἐκ τῆς ἀνατροπῆς τῆς φορτηγίδος τοῦ Νεωρίου καὶ προβῇ εἰς τὴν ἐπισκευὴν τούτων. Ἐξ ἄλλου τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀπέστειλε μίαν ἀτμοτελωνίδα ἵνα ἀνασύρῃ τὰ καταποντισθέντα.

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς κ. Καλογερόπουλος ἀπέστειλε χθὲς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἔγγραφον διὰ τοῦ ὁποίου παρακαλεῖ αὐτό, ὅπως παραγγείλῃ εἰς τὸν ἐν Γενεύῃ Ἕλληνα πρόξενον, ν' ἀποστέλλῃ τακτικῶς δελτίον τῶν τιμῶν τῶν οἴνων.

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ
ΤΟΥ ΛΗΣΤΟΥ ΤΡΙΚΟΓΙΑ

Ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Ἀχαΐας τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλε χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι ἐνεδρεύων εἰς τὴν θέσιν Βαθὺ Λαγκάδι, συνέλαβε τὸν περιβόητον λῃστοφυγόδικον Μιλτ. Τρικόγιαν ἀρχηγὸν τῆς μεγάλης συμμορίας τῶν Τρικογαίων, ἐπικεκηρυγμένον ἀντὶ 3,000 δρχ.

ΠΑΤΡΑΙ, 2 8βρίου (τηλεφ. «Σκρίπ»). ὁ Μοίραρχος κ. Εὐθυμίου ἡγούμενος ἀποσπάσματος περιήρχετο ἀπὸ ἡμερῶν τοὺς δήμους καὶ ἰδίως τὸν δῆμον Δύμης καταδιώκων τὴν συμμορίαν τῶν Τρικογαίων. Ἐνεδρεύσας κατόπιν εἰς τὴν θέσιν Βαθὺ Λαγκάδι συνέλαβε τὸν λῃστὴν Τρικόγεαν κατηγορούμενον διὰ διαφόρους φόνους καὶ λῃστείας.

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ὁ Δήμαρχος Πατρῶν ἀνέθεσεν εἰς τὸν τμηματάρχην τῶν Δημοσίων ἔργων κ. Σούλην τὴν σύνταξιν μελέτης διὰ τὴν ἵδρυσιν ὑδαταποθήκης, πλησίον τῆς ὑπαρχούσης παλαιᾶς πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων εἰς τὰς συνοικίας.

Ἅμα τῇ ἀποπερατώσει τῆς μελέτης του ὁ κ. Σούλης θὰ ὑποβάλῃ αὐτὴν εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πατρῶν πρὸς ἔγκρισιν, τοῦτο δέ, ἀφοῦ τὴν ἐγκρίνει θὰ τὴν διαβιβάσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν δημοσίων ἔργων πρὸς ἔγκρισιν. Κατόπιν θὰ προκηρυχθῇ μειοδοτικὴ δημοπρασία μὲ βάσιν τὸ ποσὸν τῶν 170,000 δραχμῶν.

Η «ΑΜΦΙΤΡΙΤΗ» ΕΙΣ ΦΑΛΗΡΟΝ

Κατέπλευσε χθὲς εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Φαλήρου ἡ Βασιλικὴ θαλαμηγὸς «Ἀμφιτρίτη», προερχομένη ἐκ Τεργέστης.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΠΛΩΤΑΡΧΟΥ

Ἐδημοσιεύθη Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου τοποθετεῖται ὁ πλωτάρχης Μιχαὴλ Γούδας κυβερνήτης τῆς ἀτμοδάριδος «Ἀκτίου».

ΕΡΑΝΟΙ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Οἱ ἐν τοῖς μεταλλείοις τῆς Ἀριζόνας τῆς πόλεως Μπίσμπεκ τῆς Ἀμερικῆς ὁμογενεῖς ἀπέστειλαν δι' ἐπιταγῆς των εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν 36 λίρας καὶ 12 σελίνια, ἵνα κατατεθῶσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Οἱ ἐν Πεκίνῳ Ἕλληνες ἀπέστειλαν ὡσαύτως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ δι' ἐράνων συλλεγὲν ποσὸν τῶν 246 20 φράγκων.

Ὡσαύτως τὰ ἐν Κάρλεστων μέλη τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας ἀπέστειλαν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Στόλου 61 λίρας καὶ 2 1/2 σελίνια.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν

Ὁ Κύριος Λάμπρος Κορομηλᾶς διορίζεται Πρόεδρος Ὑπουργὸς παρὰ τῷ Προέδρῳ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐπιτρέπεται τῷ κ. Ἀθανασίῳ Ζλατάνῳ, Πολίτῃ Ἕλληνι, ὅπως παραιτηθῇ τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν καὶ κτήσηται τὴν Ἰταλικήν.

Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Μετετέθησαν οἱ πρωτοδίκαι: Ζακύνθου Γ. Γιαννόπουλος, καὶ Χαλκίδος, Α. Ρωμᾶνος, εἰς Ἀθήνας, Ἠλείας, Ν. Παναγιωτόπουλος καὶ Κυπαρισσίας, Γ. Γ. Πετρίτσης ἐναλλάξ.

Μετετέθη ὁ πταισματοδίκης Αἰγιαλείας Π. Μαραγκόπουλος εἰς τὸ Βόρειον πταισματοδικεῖον Ἀθηνῶν.

Διωρίσθη συμβολαιογράφος Μουσάτων τοῦ δήμου Ἄνω Λιβαθοῦς ὁ Νικόλαος Σφαέλος, ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Σπυρίδωνος Χ. Λουκίσα.

Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν

Μετετέθη ὁ ἐργοδηγὸς τῆς Πρακτικῆς Γεωργικῆς Σχολῆς κ. Εὐάγγελος Πλατσῆς εἰς τὸν Γεωργικὸν Σταθμὸν Τιρυνθος ὁ δὲ παρὰ τῷ Γεωργικῷ Σταθμῷ Ἠλείας νοσοῦντος κ. Θεμ. Γιαννόπουλος εἰς τὸν τῆς Βυτίνης.

Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν

Προάγεται εἰς γραφέα δευτέρας τάξεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὁ ἐν αὐτῷ γραφεὺς τρίτης τάξεως Γεώργιος Κούρτης.

Μετετέθησαν ὁ τελώνης Γυθείου κ. Π. Τσιμᾶς εἰς ἐλεγκτὴν τοῦ τελωνείου Λαυρείου, ἀντὶ τοῦ κ. Χαρ. Μουντζουρίδου, μετατεθέντος εἰς ἐλεγκτὴν τοῦ τελωνείου Κατακώλου, ἀντὶ τοῦ κ. Σταύρου Μαρινοπούλου μετατεθέντος εἰς τελώνην Γυθείου, ὁ ὑποτελώνης Σάμης κ. Ἰωάννης Οἰκονομίδης εἰς ὑποτελώνην Χορευτοῦ, ἀντὶ τοῦ κ. Δημ. Τσακανίκα, μετατεθέντος εἰς ὑποτελώνην Βασιλικῆς, ἀντὶ τοῦ κ. Σ. Μομφερράτου, μετατεθέντος εἰς ὑποτελώνην Σάμης, ἐναλλὰξ δὲ οἱ τελῶναι Λαρίσσης κ. Ἰω. Τσακασιᾶνος καὶ Θήρας κ. Ν. Γαζῆς.

Μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ τελῶναι Ἀστακοῦ κ. Βασ. Μπαμπαλῆς καὶ Νάξου κ. Εὐστάθιος Κατσάνης, ὁ ὑποτελώνης Σιδαρίου κ. Ν. Καραδίτης εἰς ὑποτελώνην Πλάκας, ἀντὶ τοῦ κ. Ἰωάννου Θάνου, μετατεθέντος εἰς ὑποτελώνην Πανόρμου, ἀντὶ τοῦ κ. Κωνστ. Βεντούρα, μετατεθέντος εἰς ὑποτελώνην Σιδαρίου.

ΩΡΑ 5η ΠΡΩΪΝΗ
ΑΥΞΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΕΡΒΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
ΙΔΙΑΙΤΕΡ. ΤΗΛΕΓΡ. «ΣΚΡΙΠ» ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΕΚ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Μεσονύκτιον Τρίτης.—Ἀγγέλλεται τηλεγραφικῶς ἐκ Βελιγραδίου ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Σερβίας ηὐξήθη σημαντικῶς χάριν νέων ἐξοπλισμῶν. **Μ. Χ.**

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΑΧΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Μεσονύκτιον Τρίτης.—Νεώτεραι τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι ἐκ Σόφιας βεβαιοῦν ὅτι κατὰ τὰς συναφθείσας συμπλοκὰς μεταξὺ τουρκικοῦ καὶ βουλγαρικοῦ ἀποσπάσματος εἰς τὰ σύνορα ἐτραυματίσθησαν καὶ δύο Βούλγαροι ἀξιωματικοί. Τὰ πνεύματα ἑκατέρωθεν ὡς ἐκ τούτου εἶνε λίαν ἐξημμένα καὶ ἐπιδεινοῦνται ἐπιφόβως. **Μ. Χ.**

ΑΝΤΙΑΥΣΤΡΙΑΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Μεσονύκτιον Τρίτης.—Ἀποψινὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βελιγραδίου ἀγγέλλουν ὅτι χθὲς τὴν νύκτα κατὰ τὴν παράστασιν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου τῆς Σερβικῆς πρωτευούσης καθ' ἣν ὥραν παριστάνετο ἓν ἔργον Βοσνιακῆς ὑποθέσεως οἱ θεαταὶ ἀντιαυστριακῶν αἰσθημάτων προέβησαν εἰς ζωηρὰς ἀντιαυστριακὰς ἐκδηλώσεις κραυγάζοντες:

— Ζήτω ἡ Σερβικὴ Βοσνία. **Μ. Χ.**

ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Μεσονύκτιον Τρίτης.—Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη σήμερον ἐκ Βρυξελλῶν ὅτι ἀπέθανεν ὁ αὐτόθι πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Καραθεοδωρῆς πασσᾶς. **Μ. Χ.**

Ο ΖΗΝΟΒΙΕΦ ΑΝΑΚΑΛΕΙΤΑΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Μεσονύκτιον Τρίτης.—Καθὰ ἀγγέλλεται τηλεγραφικῶς ἐκ Κων)πόλεως ἡ ἀνάκλησις τοῦ αὐτόθι Ρώσσου πρεσβευτοῦ Ζηνόβιεφ δύναται νὰ θεωρηθῇ βεβαία καὶ λίαν προσεχής. Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι ὡς ἐκ τούτου διατελοῦσιν εἰς συγκίνησιν. **Μ. Χ.**

ΕΙΣΒΟΛΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Μεσονύκτιον Τρίτης.— Τηλεγραφήματα ἐκ Σόφιας βεβαιοῦν ὅτι νέαι Βουλγαρικαὶ συμμορίαι πολυπληθεῖς εἰσέβαλον κατ' αὐτὰς εἰς τὸ μακεδονικὸν ἔδαφος παρὰ τὸ Κιουστενδήλ, βοηθούμεναι ὑπὸ τοῦ εἰς τὰ σύνορα βουλγαρικοῦ στρατοῦ. Καὶ ἄλλαι δὲ ἀκόμη συμμορίαι συγκεντροῦνται, ἕτοιμοι νὰ εἰσβάλουν. **Μ. Χ.**

ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ ΚΑΙ ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑ!

Θεραπεύονται διὰ τῆς **Μουΐρασιτένης**, ἥτις ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος, θεραπεύουσα πᾶσαν νευρικῆς φύσεως νόσον καὶ συντελεῖ εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς μελαγχολίας καὶ ἀπογοητεύσεως, δίδουσα νεανικὴν ζωὴν καὶ σφρῖγος.

Ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ Νωτιαίου μυελοῦ, θεραπεύουσα τὴν ἀνικανότητα ῥιζικῶς καὶ δίδουσα τόνωσιν ἰσχυρὰν εἰς τὰ γεννητικὰ ὄργανα.

Διὰ τῆς Μουΐρασιτένης παύει ὁ μαρασμὸς καὶ ἐπανέρχεται ἡ νεανικὴ ἀκμή.

Σημ. **Ἡ Μουΐρασιτένη** ὡς κύριον συστατικὸν ἔχει τὴν Μουΐρα-Πουάμα (δένδρον Βραζιλίας), τῆς ὁποίας τὴν θαυμασίαν ἀνωτέρω ἰδιότητα ἀνέγραψαν τόσα ἰατρικὰ περιοδικά.

Ζητήσατε τὸ βιβλιάριον τὸ περιέχον τὰς γνώμας ἰατρικῶν τινων ἐξοχοτήτων ὅπερ δίδεται **δωρεάν.**

Νέον Θεραπευτήριον, ὁδὸς Σωκράτους ἀριθ. 35, Ἀθῆναι.

ΒΕΛΟΤΣΕ ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΛΑΪΝ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἡ μόνη ταχυδρομικὴ Ἑταιρία, ἡ ἔχουσα τὰ μεγαλείτερα ἀτμόπλοια τοῦ κόσμου.

Ἀναχωρήσεις ἑκάστην Κυριακὴν κατ' εὐθεῖαν ἐκ Πειραιῶς μέσῳ Νεαπόλεως.

Διάρκεια ταξειδίου ἡμέραι 14 ἠγγυημέναι.

Τὰ ἔξοδα, τροφὴ κτλ., εἰς βάρος τῆς Ἑταιρίας.

Ἀτμόπλοια νεότευκτα, μὲ διπλᾶς μηχανὰς καὶ διπλοῦς ἕλικας, ἠλεκτροφώτιστα κατεσκευασμένα ἐπίτηδες διὰ μετανάστας.

Πρακτορεῖον ἐν Πειραιεῖ, Πλατεῖα Καραϊσκάκη, ὁδὸς Ἀριστείδου ἀριθ. 16.

Πράκτορες

Μ. Βραχνὸς καὶ Γ. Μπούτρος

ΕΛΩΔΕΙΣ ΠΥΡΕΤΟΙ—ΕΞΑΝΩΦΕΛΗ

Ὁ ἐν Milano Οἶκος Felice Bisleri εἰδοποιεῖ ἅπαντας τοὺς ἐν Ἑλλάδι κ.κ. ἰατροὺς καὶ φαρμακοποιοὺς καὶ ἐν γένει πάντα καταναλωτὴν τῶν ἑαυτοῦ προϊόντων, ὅτι κατόπιν τῆς γνωστῆς παραποιήσεως τῶν σημάτων του καὶ κατασκευῆς παραποιημένης **ἐξανωφέλης** ὑπὸ γνωστοῦ φαρμακεμπόρου Ἀθηνῶν, ἵνα ὦσι βέβαιοι περὶ τῆς γνησιότητος τῶν καταποτίων **ἐξανωφέλης** δέον νὰ προμηθεύωνται ταῦτα παρὰ τοῦ μόνου καὶ ἀποκλειστικοῦ ἀντιπροσώπου του δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην κ. Γ. Ε. ΤΥΠΑΛΔΟΥ. Τὰ ἀναμφισβητήτως γνήσια κυτία ἔχουν τὰς ἐπιγραφὰς ἑλληνιστί, ὡς ἐπίσης ἑλληνιστὶ τὰς ἐντὸς τῶν κυτίων ὁδηγίας καὶ πιστοποιητικὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι Νοσοκομείων καὶ διασημοτέρων ἰατρῶν περὶ θεραπευτικῆς ἰδιότητος τῶν καταποτίων **ἐξανωφέλη.**

ΒΟΥΣΤΑΣΙΟΝ
ΝΙΚ. Λ. ΜΠΙΣΤΗ

παρὰ τὴν Μητρόπολιν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου ὑπ' ἀρ. 4.

Εἰς τὸ πασίγνωστον τοῦτο βουστάσιον θὰ εὕρετε τὸ γνησιώτερον, τὸ παχύτερον, τὸ θρεπτικώτερον καὶ τὸ καθαρώτερον γάλα. Μία δοκιμὴ ἀρκεῖ.

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΑ
(ΕΛΙΞΗΡΙΟΝ, ΚΟΝΙΣ ΚΑΙ ΠΑΣΤΑ)

τῶν

ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΩΝ

τοῦ

ΣΟΥΛΑΚ

A. SEGUIN, Bordeaux

Μέλος τῆς Ἑλλανοδίκου Ἐπιτρόπης

Ἐκτὸς Συναγωνισμοῦ

Παγκόσμιος Ἔκθεσις ΠΑΡΙΣΙΩΝ 1900

Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κρήτην

Οἱ κ. κ. Τζίγγος, Κοντὸς καὶ Ζα, ἐν Ἀθήναις

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ Ι. ΦΩΤΙΟΥ

Τρίτη 2 Ὀκτωβρίου

ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ἠνωποιημένον Δάν.	Δρ.	106.—
Μελιγαλᾶ	»	104.50
Ἐθν. Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	»	3785.—
Τράπεζα Κρήτης	»	144.—
Τραπέζης Ἀθηνῶν	»	121.25
Λαχ. Ἐθνικῆς Τραπέζης	»	451.—
Νέαι Λαχειοφόροι 2 1)2 ο)ο	»	099.25
Τράπεζα Ἀνατολῆς	»	131.50

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Σιδηρ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	Δρ.	348.—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας	»	131.25
Σιδηροδρόμου Π. Α. Π.	»	88.—
Μεταλλουργείων Λαυρίου	»	76 50
Ἑταιρ. Δημ. καὶ Δημ. ἔργων	»	64.50
Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου	»	83.—
Γεν. Ἑταιρίας Ἐργοληψιῶν	»	—.—
Ἑταιρίας Μονοπωλίων	»	331.—
Πανελληνίου Ἀτμοπλοΐας	»	168.—
Ἠλεκτρικῆς	»	93.—
Ἀεριόφωτος Ἀθηνῶν	»	1250.—
Ἑλλην. Ἑταιρ. Μεταλλείων	»	71.—
Προνομιούχου Ἑταιρίας πρὸς Προστασίαν τῆς σταφίδος	»	220.—
Ἱδρυτικοὶ τίτλοι	»	30.—

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Εἰκοσάφραγκον μετρητοῖς	»	21.60
Λίραι Ἀγγλίας	»	27.05
» Τουρκίας	»	24.75

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ Τρίμηνον		Ὄψεως
Ἐπὶ Γαλλίας	Δρ.	108.14
Ἐπὶ Ἀγγλίας	»	27,20
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	133.25
Ἐπὶ Γερμανίας	»	113.—
Ἐπὶ Τουρκίας	»	24.75

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΑΝΟΙΓΜΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Θεσσαλίας 119.— Ἀθηνῶν 111.— Ἠλεκτρικῆς 84.25 Πελοποννήσου 83.— Λαυρίου 70.—

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΔΡΑΜΑΤΑ

Ο ΑΝΤΙΧΕΙΡ ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΧΘΕΣΙΝΟΥ

Ὅπως πάντοτε ἀνεβήκαμε σ' ἕνα ἁμάξι, ποῦ ἐπερνοῦσε σιγὰ εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Λεπὶκ καὶ τῆς πλατείας Μπλὰνς καὶ μετ' ὀλίγον ἐπηγαίναμε σιγὰ σιγὰ πρὸς τὸ Πασσύ, εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἱππότου Φόντη.

Ἀπὸ πίσω μας ἕνας ἄνθρωπος μὲ μαῦρα μουστάκια ἀνέβηκε κι' αὐτὸς σ' ἕνα ἄλλο ἁμάξι καὶ ἀκολουθοῦσε τὸ δικό μας.

Στὸ δρόμο ὁ Φίλιππος μοῦ λέγει.

— Ξέρετε πῶς οἱ ἐχθροί μας εἶνε πάρα πολὺ καλὰ ὠργανωμένοι... καὶ εἶνε πολὺ ἐπιτήδειοι... καὶ δυνατώτατοι... ἔχουν δὲ ὅπως κι' ἐμεῖς τὴν ἴδιαν ὑπηρεσίαν!

— Λές;

— Βεβαιότατα' ἔχουν κατασκόπους ποῦ ποτὲ δὲν ἀφίνουν τὸν Νουμᾶν οὔτε σᾶς.... ποῦ τριγυρίζουν πάντοτε ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ καπετάνιου... βρίσκονται πάντοτε στὴν ὁδὸν Λεπὶκ καὶ τριγύρω στὸ κρυφὸ σπίτι τοῦ Νουμᾶ. Ἔχουν ἁμάξια σὰν τὰ δικά μας ποῦ διασταυρώνονται στὰ ἴδια μέρη μὲ τὰ δικά μας καὶ τὰ ὁποῖα χωρὶς καμμιὰ προειδοποίησι, χωρὶς κανένα σημεῖον παρακολουθοῦν τὰ δικά μας... δὲν μᾶς ἀφίνουν καθόλου, μᾶς ἐπιβλέπουν ἀκαταπαύστως.

— Ὁ Νουμᾶς ἔχει δίκαιον ποῦ λέγει, ὅτι θὰ εἶνε θρίαμβος ἂν νικήσωμεν αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους!...

Ἡ Ζινέττα ἐκάθητο σὲ μιὰ πολυθρόνα εἰς τὸ μικρὸ σαλονάκι, ὅπου εἴχαμε μπῆ καὶ μεῖς πολλὲς φορὲς καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἴχαμε ἰδῆ τὴν συνέντευξιν τοῦ ἱππότου Φόντη μὲ τὴν ὡραίαν Φωκαμόρε.

Ἦτο δὲ πράγματι πολὺ ἄρρωστη, ὁ δὲ Πέτρος ἐδιώρθωνε τὴν φωτιὰν στὸ τζάκι.

Ὁ γέρων καὶ ἡ νέα ἐκάθηντο ἐκεῖ καὶ ὡμιλοῦσαν γιὰ τὸν ἱππότην... γιὰ τὸν ἀγαπητόν τους ἀπόντα καὶ ἐνθυμοῦντο χίλια δυὸ πράγματα...

Ἡ Ζινέττα ἐκρατοῦσεν ἕνα μεγάλο βιβλίο προσευχῶν.

Ὕστερα ἀπὸ τὰς ἀναμνήσεις της αὐτάς, ἐδιάβαζε δυνατὰ σελίδες ἀπὸ τὸ ἅγιο βιβλίο ὁ δὲ Πέτρος ἀπαντοῦσε ὅπως κάμνουν στὴ λειτουργία.

Αὐτὸς λοιπὸν ἔτρεξε καὶ μᾶς ἐπῆρε ἀπὸ τὴν πόρτα καὶ γεμᾶτος χαρὰ μᾶς ἐπῆγε εἰς τὴν νέαν.

Ἡ Ζινέττα ἦλθε μὲ τὰ χέρια τεντωμένα νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ μὲ τὴν καρδιά της.

Ὁ Φίλιππος παίζων τὸν ρόλον τοῦ Νουμᾶ τῆς λέγει:

— Καθήσατε, δεσποινίς, πάλιν στὴ θέσι σας στὴν πολυθρόνα. Νὰ μείνετε ὅπως εἴσθε πρίν... μὴ ἀνησυχήσετε καθόλου ἐξ αἰτίας μας. Ἤλθαμε ἁπλῶς νὰ μάθωμε τί γίνεσθε...

Ἡ Ζινέττα μᾶς εἶπε:

— Ἡ λύπη αὐτὴ ἦτο πάρα πολὺ δυνατὴ γιὰ μένα...Ἔμεινα κλεισμένη πολλὲς ἡμέρες τώρα... δὲν μπορῶ νὰ βγῶ ἔξω καὶ νὰ ἀρχίσω νὰ ἐνεργῶ ὅπως ἤθελα νὰ κάνω...

Ἀλλὰ μὲ ἕνα κίνημα ἀπελπιστικὸν ἐπρόσθεσε.

— Ἄχ! τίποτε δὲν θὰ μοῦ χρησιμεύσουν αὐταὶ αἱ ἐνέργειαι γιατὶ κτυπῶ σὲ βράχο... δὲν θὰ ἐπιτύχω τίποτα...

Ἠρώτησε δὲ τὸν Φίλιππον.

— Σεῖς ὅμως, Κύριε Νουμᾶ, δὲν ἔχετε καμμιὰ καλλίτερη εἴδησι νὰ μᾶς δώσετε; Ὁ γιατρός μοῦ εἶπε νὰ πάρω κινίνο καὶ τονωτικά... κάτι τι ἀκόμη μοῦ φαίνεται..Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ τίποτε δὲν μοῦ κάμνουν. Μόνον ἕνα πρᾶμμα μποροῦσε νὰ μὲ κάνῃ καλά... νὰ μὲ γιατρέψῃ ἀμέσως... Ἂν ἐμάνθανα ξαφνα, ὅτι ἀφῆκαν ἐλεύθερον ἐκεῖνον ποῦ περιμένομεν τώρα μὲ τόσην ἀνυπομονησίαν.

Ὁ Φίλιππος ἀπήντησε.

— Δὲν μπορῶ, δεσποινίς, νὰ σᾶς δώσω εἰδήσεις του ἀπ' εὐθείας...

— Ἄ! μὰ ἔχετε ὅμως καινούργια νέα;

— Ἔμαθα πῶς ὁ ἱππότης εἶνε πολὺ καλὰ εἰς τὴν ὑγείαν του καὶ ὑποφέρει μὲ πολὺ θάρρος τὴν φυλάκισίν του, ὅτι ἡσύχασε πλέον ἀπὸ τὴν ταραχὴν ποῦ εἶχε καὶ τώρα περιμένει νὰ τὸν ἀφήσῃ ἐλεύθερον ὁ ἀνακριτὴς ποῦ ἔχει ἀναλάβει τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καὶ νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ συγκοινωνήσῃ μὲ σᾶς καὶ μὲ μᾶς, μὲ ὅλους τέλος πάντων ποῦ ἐπιθυμοῦν νὰ τὸν ἰδοῦν.

— Μὰ θὰ γείνῃ ἆρά γε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα γρήγωρα;

— Πιστεύω... δὲν μπορῶ ὅμως νὰ ὁρίσω καὶ τὸ πότε. Ἐπὶ τέλους... κάτι τι ἤκουσα νὰ ψιθυρίζεται... δὲν μπορῶ ὅμως νὰ σᾶς τὸ διαβεβαιώσω...Μὴν τὸ πάρετε ὡς βέβαιον... σᾶς λέγω ὅμως ἐμπιστευτικῶς... ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα... σὲ λίγες μέρες θὰ τὸν ἀφήσουν ἐλεύθερον...

Ἡ Ζινέττα ἔδωσε τὸ χέρι της στὸ Φίλιππο.

— Ἄχ! Κύριέ μου, μ' αὐτὰ τὰ ἁπλᾶ λόγια σας μοῦ ἐκάματε πολὺ μεγάλο καλὸ καὶ μοῦ ἐδιώξατε σχεδὸν ἐντελῶς αὐτὸν τὸν πυρετὸν ποῦ μοῦ κατέστρεψε τὰς δυνάμεις μου... ὁ ὁποῖος μάλιστα μοῦ ἔβγαλε κάθε ἐλπίδα καὶ κάθε πεποίθησιν γιὰ τὸ μέλλον. Σᾶς εὐχαριστῶ μὲ ὅλην μου τὴν καρδιά.

Ἐφώναξε τὸν Πέτρον καὶ τοῦ εἶπε μὲ χαράν.

— Ξέρεις τί μοῦ εἶπε τώρα δὰ ὁ κύριος Νουμᾶς, καλέ μου Πέτρο: Ξέρεις τί νέα μοῦφερε;

— Ὁ Κύριος Νουμᾶς ὅλο χαρὰ φέρνει πάντοτε σ' αὐτὸ τὸ σπίτι' αὐτὸς εἶνε πάντοτε ὁ σωτήρ μας. Λοιπὸν εἶνε φυσικὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτὸ τὸ ρόλο καὶ νὰ μᾶς φέρῃ ὄχι μόνον ἐλπίδες... ἀλλὰ καὶ ἀγγελίαν ὅτι πλησιάζει ἡ εὐτυχία μας.

Ὁ Φίλιππος ἔσφιξε δυνατὰ τὸ χέρι τοῦ γέρω-ὑπηρέτου καὶ εἶπε.

— Εὐχαριστῶ... φίλε μου, εὐχαριστῶ!

Ἡ Ζινέττα ἐφώναξε τότε.

— Ὁ κύριος Νουμᾶς μοῦ εἶπε τώρα δὰ, ὅτι ἀπ' ὅ,τι λέγεται.., μὰ δὲν εἶνε ἀκόμη βέβαιον... φαίνεται πῶς σὲ λίγες ἡμέρες.. πολὺ γρήγορα, κατάλαβες; θὰ ἀφήσουν ἐλεύθερον τὸν ἱππότην καὶ θὰ μπορέσωμε νὰ ἰδοῦμε τὸν ἀφέντην σου, τὸν ἀγαπητόν μου εὐεργέτην!...

— Μακάρι! ἀπ' τὸ στόμα του καὶ στοῦ Θεοῦ τ' αὐτί!

(Αὔριον συνέχεια)

ΤΟ „ΣΚΡΙΠ„ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΑΜΑΛΙΑΣ

Βδελυρώτατον ἔγκλημα ἱερέως.

ΑΜΑΛΙΑΣ, 30 Σεπτεμβρίου (τοῦ τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τερατούργημα ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα διασαλεύουσι τὰς βάσεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ διαρρηγνύουσι τὸ κοινωνικὸν οἰκοδόμημα, καὶ εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν ὁποίων ὀρθοῦνται αἱ τρίχες τῶν ἀνθρώπων, διεπράχθη ὑπό τινος ἀνθρωπομόρφου καὶ ρασοφόρου τέρατος, τὸ ὁποῖον γνωσθὲν κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν στενῷ, εἶτα δὲ ἐν εὐρυτάτῳ κύκλῳ παρήγαγε κατάπληξιν καὶ κρατεῖ τὴν κοινωνίαν μας ὡσεὶ κεραυνόπληκτον.

Ὁ πτωχὸς χωρικὸς Ἀθανάσιος Κοτσώνης ἢ Κόλιας κλαίων καὶ ὀδυρόμενος προσῆλθε χθὲς εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ κατήγγειλε τὸν ἐφημέριον τοῦ ἐνταῦθα ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας Κωνστ. ἱερέα Παχὺν, ἀρχιμανδρίτην (!!!) καὶ συγγενῆ του, διότι—πῶς νὰ τὸ γράψω;—Ὁ λειτουργὸς οὗτος τοῦ Ὑψίστου καὶ ἀξιωματικὸς τῆς ἐκκλησίας, ἐπωφελούμενος τῆς καθημερινῆς μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐπικοινωνίας καὶ ἐκμεταλλευόμενος ἰησουητικώτατα τὴν πενίαν τῆς οἰκογενείας του, τῆς ὁποίας ἤθελε νὰ φαίνεται προστάτης, διεκόρευσεν—ὢ οὐρανοί—τὴν 20έτιδα θυγατέρα του Νικολίτσαν καὶ κατέστησεν αὐτὴν ἔγκυον, ἄγουσαν ἤδη κατὰ τοὺς ἐπισκεφθέντας αὐτὴν ἰατροὺς κ. κ. Παπαποστόλου καὶ Σωτηρόπουλον τὸν ἕβδομον τῆς ἐγκυμοσύνης της μῆνα.

Καὶ προσεπάθησε μὲν ὁ τερατουργὸς μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν νὰ περικαλύψωσι τὸ ἀνοσιούργημα τοῦτο διὰ τοῦ πέπλου τῆς δῆθεν συκοφαντίας, ἀλλὰ τοιούτου εἴδους φρικαλεότητες ὑπ' οὐδενὸς πέπλου δύνανται νὰ περικαλυφθῶσιν. Ἐκ δὲ τῶν ἐνεργηθεισῶν ἀνακρίσεων ἐπεβεβαιώθη πληρέστατα τὸ πρωτοφανὲς τοῦτο κακούργημα. Τόση δὲ εἶνε ἡ ἀποκτήνωσις τοῦ περὶ οὗ πρόκειται κληρικοῦ, ὥστε καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν μας τολμᾷ νὰ κάμῃ συχνὰς μὲν, ἀλλὰ βραχείας ἐμφανίσεις, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν σήμερον θὰ προσέλθῃ ὁ ἀθεόφοβος! χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τολμήσῃ νὰ ἱερουργήσῃ, διότι ἐγνώριζεν ὅτι τὸ τοιοῦτο θρασὺ τόλμημα θὰ ἐπληρώνετο πολὺ ἀκριβὰ ὑπὸ τοῦ μαινομένου κατ' αὐτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος. Συναισθανόμεθα πληρέστατα τὴν πικρίαν, ἣν θὰ αἰσθανθῇ ὁ αὐτόθι ὡς συνοδικὸς διαμένων λατρευτὸς ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Δαμασκηνὸς μανθάνων τ' ἀνωτέρω καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν προσήκουσαν τιμωρίαν, διότι παρὰ τοῦ ἐνταῦθα ἐπισκοπικοῦ ἀντιπροσώπου δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως ἡ πρωτάκουστος αὐτὴ πρᾶξις καταβεβλημένου ὄντος ὑπὸ τοῦ γήρατος καὶ μὴ δυναμένου συνεπῶς νὰ λάβῃ τὰ ὑπαγορευόμενα ὑπὸ τῆς περιστάσεως γενναῖα μέτρα.

Λούθηρος

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

Ἀστυνόμος καθήκοντος.

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ 30 Σεπτεμβρίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁλόκληρος ἡ ἐπαρχία Καλαβρύτων ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς μεταθέσεως τοῦ Ἀστυνόμου της Ἀνθυπομοιράρχου κ. Νικ. Γασπάρη διατελεῖ εἰς ἀναστάτωσιν. Καὶ πολὺ δικαίως, διότι ἐν τῷ προσώπῳ του εὗρε τὴν ἡσυχίαν της, κατορθώσαντος ἐντὸς ὀλιγίστου χρόνου νὰ καθαρίσῃ τὴν ἐπαρχίαν ἐκ τῶν κακοποιῶν στοιχείων. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ πλεῖστα ὅσα κοινωφελῆ ἔργα ἔπραξε καὶ πράττει κατασκευάζων διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων ὁδούς, γεφύρας, κρήνας καθαρισμοὺς ποταμῶν καὶ τόσα ἄλλα τὰ ὁποῖα οὐδέποτε θὰ λησμονηθῶσιν.

Αἱ πράξεις αὐταὶ ἐπέσπασαν τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην τῶν κατοίκων ὅλων τῆς ἐπαρχίας μας, οἵτινες ἀπεφάσισαν δι' ἐράνων των νὰ δωρήσωσι αὐτῷ χρυσοῦν ξίφος, νὰ προβῶσι δὲ συγχρόνως καὶ εἰς διαβήματα παρὰ τῷ κ. Ὑπουργῷ ὅπως μὴ λάβῃ τοιαύτην ἀπόφασιν.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΤΟΠΟΙΟΥΣ

Ἐνοικιάζεται κλίβανος (φοῦρνος) πρώτου μεγέθους εἰς θέσιν κεντρικωτάτην μὲ καλὴν πελατείαν, ἔχων ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῷ σκεύη καινουργῆ, φωτιζόμενος δι' ἀεριόφωτος κλπ. Πληροφορίαι: Χρυσοποικιλτήριον Ἠλ. Γ. Σαραντοπούλου, ὁδὸς Ἑρμοῦ 157.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παῖς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου μας.

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΝ

Ἡ ἐγκατάστασις τῶν νέων δημοτικῶν ἀρχῶν.— Ἡ τελευταία συνεδρίασις τοῦ τέως δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια — Ἡ Ἀστυνομικὴ ἀρχὴ καὶ ὁ νέος περὶ ἀγροφυλακῆς νόμος.— Λαθρεμπόριον ἐν Ἰτέᾳ.

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΝ 28 Σεπτεμβρίου (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου, συμφώνως πρὸς τὴν ἐσχάτως ἐκδοθεῖσαν ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, γίνεται ἡ ὁρκωμοσία καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῶν νέων δημοτικῶν ἀρχῶν. Ἡ παραλαβὴ δὲ τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας, ἐν τῇ πόλει μας, ὑπὸ τοῦ νέου δημάρχου μας κ. Ἀνδρ. Λεβαντῆ ἀποτελεῖ γεγονὸς εὐτυχὲς διὰ τὸν τόπον, ὅστις ἐξελέξατο αὐτὸν ὡς δημοτικὸν ἄρχοντα, καθόσον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Λεβαντῆ, ἀνευρίσκει τὸν ἄνθρωπόν του, τὸν πλήρη θελήσεως, καρδίας, δράσεως, τὸν ἀλτρουϊστὴν καὶ φιλόπολιν ἄνδρα, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς πασιγνώστου ἱκανότητός του, καὶ τῆς ἐξεχούσης μορφώσεως, ἀναντιρρήτως θέλει δικαιώσῃ τὰς ἐπ' αὐτὸν ἐλπίδας καὶ ἀξιώσεις ὅλων τῶν συμπολιτῶν του.

Πᾶσαν κοινωφελῆ καὶ ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ ἀπόφασιν τοῦ δημοτικοῦ ἄρχοντος, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι προθύμως τὸ νέον δημοτικὸν συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἐξεχόντων μελῶν τῆς κοινωνίας μας, ἐνδιαφερομένων βεβαίως διὰ τὴν ἰδιαιτέραν των πατρίδα, ἥτις ἐτίμησεν αὐτούς, θὰ ἐνισχύσῃ ἀμερίστως καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν, καὶ πᾶσαν ἀρωγὴν θέλει παράσχει πρὸς τὸν χάριν τοῦ τόπου ἀπεδεχθέντα τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα κ. Λεβαντῆν, ὅστις καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς μέλος ἑκάστοτε τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματός του, ἄπειρα ἔδωκε δείγματα τῶν εὐγενῶν διαθέσεων, ὧν ἐμφορεῖται, πάντοτε δὲ εἰργάσθη ὑπὲρ τοῦ καλοῦ ἀνεξαιρέτως, οὐδέποτε ἀποβλέπων εἰς ἰδιοτέλειαν.

Πρωτίστως θέλει μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἐν γένει διαρρύθμισιν τῆς πόλεως καὶ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅστις δὲν ἐτελειοποιήθη εἰσέτι. Καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην ἀνάγκην τῆς πόλεώς μας' ὁ νέος δήμαρχος θὰ φροντίσῃ ἀόκνως ἐργαζόμενος, διὰ τὴν ἐξυγίανσιν αὐτῆς, συμπληρῶν τὸ δίκτυον τῶν διαφόρων ὁδῶν, κατασκευάζων δὲ καὶ ἄλλας πλατείας, δι' ὧν ἀκοπώτερον θὰ ἀναπνέῃ ἡ πόλις, καὶ τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς ἐντελέστερον συντελουμένου ἢ πρότερον, Τὴν ἰδιαιτέραν μέριμναν τῆς νέας δημοτικῆς ἀρχῆς θὰ προσελκύσῃ ἡ δενδροφύτευσις τῆς πόλεως ὡς καὶ ἡ ἀναδάσωσις τῶν πέριξ φαλακρῶν λόφων, ἅτινα ἀδιαφιλονεικήτως ἀποτελοῦσι τὸ ζωτικώτερον ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ζήτημα διὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ δεῖγμα τρανώτατον τοῦ πολιτισμοῦ ἑκάστης κοινωνίας' πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἡ κατασκευὴ νέου δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑγιεινῆς, καὶ τῶν νέων σχολικῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἀναγκῶν, ὅπως καταστῇ ἄξιον τῆς ἀποστολῆς του. Ὁ ἐνδελεχὴς καθαρισμὸς τῆς πόλεως, ἡ κατασκευὴ γειτονικῶν δρόμων, ἡ διοχέτευσις καταλλήλως τῶν περὶ τὰ φρέατα λιμναζόντων ὑδάτων —ἑστιῶν μολύνσεως— ἡ συντήρησις τῶν ἐκτὸς τῆς πόλεως εὑρισκομένων ποσίμων ὑδάτων, χάριν τῶν κατοίκων καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ἐν τῇ ἐξοχῇ βιούντων ἡ πλήρης δὲ καὶ αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου περὶ ἀγροφυλακῆς νόμου, θὰ ἀποτελέσωσι σὺν τοῖς ἄλλοις τὸ εὔελπι πρόγραμμα τοῦ νέου δημάρχου κ. Λεβαντῆ, διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου στηρίζεται πάνυ εὐλόγως καὶ μετὰ ἀκραδάντου πεποιθήσεως εἰς τὴν πρόθυμον καὶ ἐκ τῶν προτέρων ἐγνωσμένην ὑπὲρ τῆς πόλεως φροντίδα καὶ ἐνδιαφέρον τοῦ νέου δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ὁ τέως δήμαρχος κ. Βλάμης πρὸ ἡμερῶν συνεκάλεσε, διὰ τελευταίαν φορὰν, τὸ δημοτικόν του συμβούλιον, καὶ πάντες ἐνόμιζον ὅτι τοῦτο πράττων σκέπτεται ν' ἀποχαιρετίσῃ τοὺς ἐν τῇ ἐπὶ τετραετίαν διοικήσει τῶν κοινῶν συμβούλους του, εὐχαριστῶν αὐτοὺς διὰ τὴν συνδρομήν, ἣν ἐκθύμως παρέσχον αὐτῷ ἐν τοῖς διαφόροις καὶ ποικίλοις ζητήμασιν. Ἀλλὰ ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ..... δήμαρχος κελεύει! Ἐγνώσθη ἐπακριβῶς ὅτι σκοπὸς ὁ καὶ μόνος τῆς συγκλήσεως τοῦ ψυχορραγοῦντος δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ δημαρχικοῦ καθεστῶτος, ἦτο ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων, ἢ μᾶλλον ἡ συμπλήρωσις αὐτῶν, ἀφοῦ ἐπὶ τετραετίαν ὁλόκληρον διηυθύνοντο αἱ ἐκκλησίαι ὑφ' ἑνὸς καὶ μόνον ἐπιτρόπου ἑκάστη, ὡς εἶνε παγκοίνως γνωστόν Ὁ τοῦ ναοῦ δὲ τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς δημοδιδάσκαλος κ. Πετρουλῆς παρῃτήθη —τίς οἶδε διατί — πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, μετὰ τετραετῆ μονήν ! διαχείρισιν. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τὰ ἀπρόοπτα αὐτὰ φαινόμενα καὶ τί κατὰ φρένα καὶ θυμὸν μερμηρίζει ἡ τόσον προώρως γηράσαντα τέως δημοτικὴ ἀρχή! Ἴδωμεν!

— Ἀστυνόμον ἐνταῦθα ἔχομεν τὸν ἐνωμοτάρχην πρώτης τάξεως κ. Τσολάκον, ὅστις διώρισεν ἀμπελοφύλακας κατὰ τὴν ὡρίμανσιν τῶν σταφυλῶν, ἐν ὁμοφώνῳ ἀποφάσει μετὰ τοῦ ἀποτυχόντος δημάρχου, φίλους του πολιτικούς. ποιμένας δὲ τὸ ἐπάγγελμα, οἵτινες ἐθεώρησαν συμφέρον νὰ μεταβάλωσι τὰ ἀμπέλια εἰς λειβάδια βόσκοντες τὰ ποίμνιά των. Ἡ κατάστασις αὕτη ἡ πρωτοφανὴς ἀκόμη ἐξακολουθεῖ ἂν καὶ πολλὰ πρόβατα ἐδηλητηριάσθησαν ἐκ μίγματος δηλητηριώδους πρὸς καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος, ἡ δὲ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ γνωρίζουσα φίλους καὶ μὴ ἐν Γαλαξειδίῳ οὐδόλως φροντίζει διὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν ὀλίγων κτημάτων τοῦ τόπου μας, τὰ ὁποῖα ἔχουσι γίνει τσιφλίκια τῶν διαφόρων τσοπάνηδων καὶ ἐπηλύδων ἀτάκτων στοιχείων, ἠθικῶς ἄλλως τε ὑπεύθυνος οὖσα, ἀφοῦ ὁ τέως δήμαρχος κ. Βλάμης καίτοι ἠδύνατο, καὶ ὑπόχρεως, ἐκ τοῦ ἀξιώματος, εἰς ὃ ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του ἀνεβιβάσθη, ἦτο νὰ θέσῃ ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου εἰς ἐφαρμογὴν τὸν νέον περὶ ἀγροφυλακῆς νόμον, ἐν τούτοις ποσῶς δὲν ἐμερίμνησε καὶ τελείως ἠδιαφόρησε πρὸς τὰ καθήκοντά του, διότι ὁ ἄνθρωπος ἔχασε τὴν δημαρχίαν ὑπὲρ ἧς τὰ πάντα θυσιάζει, καὶ ὄχι τὰ ἀμπέλια τῶν συμπολιτῶν του μόνον. Δικαιοτάτη λοιπὸν καὶ ἀνταξία ὑπῆρξεν ἡ ἀποδοκιμασία τῆς 1ης Ἰουλίου 1907.

— Πρό τινων ἡμερῶν συνελήφθη ἐν Ἰτέᾳ ὑπὸ τοῦ ὑποτελώνου καὶ τῶν τελωνοφυλάκων κύριός τις Καράκαλος ὀνόματι μετερχόμενος τὸν καπελλᾶν γυναικείων πίλων ἀπό τινος ἐνταῦθα ἐξάγων λαθρεμπορικῶς εἴδη πολυτελείας σχετικὰ μὲ τὸ ἐπάγγελμά του (πτερά, μεταξωτὰ εἴδη κ.τ.λ.) Κατ' αὐτοῦ ἐνηργήθησαν τὰ δέοντα ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς τὸ δὲ πρόστιμον ὅπερ ἐπεβλήθη εἰς αὐτὸν ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 2,000 δρ.

ΓΥΘΕΙΟΝ

Μία δίκη ἐνδιαφέρουσα.— Πῶς ἠδικήθη ἕνας τίμιος καὶ ἱκανὸς δημοδιδάσκαλος.—Περιφανὴς ἀθώωσις.

ΓΥΘΕΙΟΝ, 30 Σεπτεμβρίου (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὑπόθεσις προκαλέσασα τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωνίας μας ἐξεδικάσθη προχθὲς Πέμπτην ἐν τῷ ἐνταῦθα Πλημμελειοδικείῳ Τὸ ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου κατεῖχεν ὁ ἐκ Κορινθίας δημοδιδάσκαλος κ. Χρ. Ραΐκης, ὅστις κατηγορεῖτο ὅτι δημόσιος ὢν ὑπάλληλος ἐν Μυτάτοις—Κυθήρων προσεπάθησεν ἐπάγων ὡς ἀπειλὴν τὸ ἀξίωμά του νὰ προσποιήσῃ ἑαυτῷ ἀθέμιτον ὄφελος ἐκβιάσας τοὺς κατοίκους κατὰ τὴν διανομὴν τῶν ἐνδεικτικῶν προαγωγῆς νὰ καταβάλωσιν αὐτῷ δραχμὰς 2—5 ἕκαστος γονεύς.

Διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν εἶχε καταδικασθῆ ὁ δημοδιδάσκαλος κ. Ραΐκης ἐρήμην εἰς φυλάκισιν 2 ἐτῶν, πρὸ ... δὲ συνεζητεῖτο ἡ ἀνακοπή του.

Εὐτυχῶς ὅμως καὶ ἀπροσδοκήτως διὰ τὸν κ. Ραΐκην, ἵνα πιστωθῇ διὰ μυριοστὴν φορὰν τὸ πεφημισμένον «ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς, ὅστις τὸ πανθ' ὁρᾷ» συνέπεσε νὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα δι' ἰδιωτικάς των ὑποθέσεις ἀρκετοὶ κάτοικοι τῆς κοινότητος Μυτάτων, τῶν Κυθήρων, οἵτινες καὶ αὐθορμήτως προσεφέρθησαν νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μάρτυρες ὑπερασπίσεως ἀναγνωρίζοντες νὰ ἐντελῶς ἀναληθὲς καὶ ἀβάσιμον τῆς κατηγορίας. Ἡ δίκη ἤρξατο καὶ οἱ μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως ἐξητάσθησαν.

Ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως τοῦ πρώτου τούτων ὁλόκληρον τὸ ἀκροατήριον ἐτέθη μὲ τὸ μέρος τοῦ κατηγορουμένου δημοδιδασκάλου καὶ ποικιλοτρόπως προσεπάθει ν' ἀποδείξῃ αὐτῷ τὸ ἐνδιαφέρον του. Ἐξητάσθησαν ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον καὶ ἀπαξάπαντες ἀπεφάνθησαν μιᾷ φωνῇ ὅτι ἡ κατηγορία ἦτο σκευωρία ἔντεχνος, δημιουργηθεῖσα παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὅπως ἐκτοπισθῇ ὁ κ. Ραΐκης καὶ τοποθετηθῇ εἰς ἐντόπιος. Διὰ τὸ πραξικόπημα δὲ τοῦτο πικρὸν μετανοίας χύνουσι δάκρυ, οἱ ὡς νευρόσπαστα ἐνεργήσαντες εὐάριθμοι συγχωριοί μας, διότι οὐδέποτε τὰ Μύτατα θὰ ἴδωσι τοιοῦτον διδάσκαλον.

Μετὰ ταῦτα ὁ κατηγορούμενος ἐκλήθη ν' ἀπολογηθῇ. Ἡ ἀπολογία τοῦ κ. Ραΐκη μεστὴ εἰλικρινείας καὶ πειστικότητος κατέρριψε τὸ σαθρὸν τῆς κατηγορίας οἰκοδόμημα. Ἡ ἀπολογία του εἶχεν οὕτω περίπου:

Εὐμενὴς μοῖρα ἀπέστειλεν ἐνταῦθα ὅλως τυχαίως καὶ δι' ἰδιωτικάς των ὑποθέσεις, κύριε Πρόεδρε, τοὺς ἐξετασθέντας ἤδη μάρτυρας. Ἀνεκουφίσθην δὲ ἰδὼν τὸ δάκρυ τῆς μετανοίας τὸ χυθὲν πρὸ τοῦ Σεβ. σας δικαστηρίου παρ' αὐτῶν τούτων τῶν κατοίκων τῇ ἀτυναισθήτῳ συνδρομῇ τῶν ὁποίων καὶ ἐξετοπίσθην ἐκεῖθεν, διὰ τὴν ἐκεῖθεν ἀπομάκρυνσιν. Λυποῦμαι ὅμως κύριε Πρόεδρε διότι δὲν ἔλαβον τὴν κλῆσιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὅπως παραστῶ εἰς τὴν κατ' ἀντιμωλίαν δίκην καὶ ἀντιμετωπίσω τοὺς κατηγόρους μου ἵνα ἴδω ἂν εἶχον τὸ θάρρος νὰ καταθέσωσιν ἐνώπιόν μου ὅσα ἀπόντος μου κατέθεσαν. Παρηγοροῦμαι ὅμως ἤδη διότι ἀντελήφθητε ἐκ τῆς καταθέσεως ἑνὸς ἱερέως καὶ τριῶν ἄλλων εὐσυνειδήτων καὶ εὐυπολήπτων πολιτῶν ὅτι ἡ κατηγορία δι' ἣν σήμερον καλοῦμαι ἀπὸ τοῦ ἑδωλίου τοῦ κατηγορουμένου ν' ἀπολογηθῶ ὑπῆρξε σκευωρία καὶ χάλκευμα εὐαρίθμων ἀτόμων, ἐνεργούντων ὡς νευρόσπαστα ἄλλου, καὶ τούτου ὡς νευρόσπαστα ἄλλου, ποθησάντων καὶ ἐπιτυχόντων ἀτυχῶς τὴν ἐκεῖθεν ἐκτόπισίν μου ἵνα τὴν θέσιν μου καταλάβῃ ἕτερος δημοδιδάσκαλος ἐντόπιος. Θὰ ἀφήσω ἐλεύθερον τὸ στάδιον τῆς ὑπερασπίσεώς μου εἰς τοὺς ἀξιοτίμους συνηγόρους μου πλὴν θὰ φωνήσω στεντορείᾳ τῇ φωνῇ κ. δικασταὶ ὅτι τῆς ἀποδιδομένης μοι κατηγορίας, εἰμὶ περιττερᾶς ἀθωότερος;

Ἄλλως καὶ ἡ σκέψις, ὅτι ἡ μήνυσις ἔχει δοθῆ μετὰ 9 ὁλοκλήρους μῆνας ἀπὸ τῆς φανταστικώδους πράξεως καὶ μετὰ τὰ ἐκδοθέντα ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων καὶ τὴν ἀπόρριψιν τῶν ἀμελῶν τέκνων των, δὲν δίδει ὑμῖν τὸ ἐνδόσιμον νὰ πιστεύσητε, ὅτι πρόκειται περὶ σκευωρίας;

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν μου παράστασιν τοῦ δράματος ὁ «Ἀθ. Διάκος» πρὸς συλλογὴν χρημάτων ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, δὲν συνδέω τὴν τύχην μου καὶ τοὺς ὅμοια πράξαντας καὶ λοιπὸν, ἐὰν οἱ μαθηταὶ τῶν Γυμνασίων Πειραιῶς, Κρήτης, Σύρου, Ἀθηνῶν ἐγκλημάτισαν δώσαντες παραστάσεις καὶ ψάλλαντες τὰ Κάλανδα αὐτοὶ οὗτοι χάριν τοῦ Ἐθν. Στόλου καὶ ἐὰν ἡ φοιτ. νεολαία τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου ἐγκλημάτισε πράξασα τὸ αὐτό, τότε λίαν ἀσμένως ἀποδέχομαι καὶ ἐγὼ τὰς συνεπείας τῆς ἐγκληματικῆς μου ταύτης πράξεως, ἄλλως πρὸς τί κατηγοροῦμαι;

Ἠγόρευσε κατόπιν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς μεθ' ὃ ἔλαβον τὸν λόγον οἱ συνήγοροι τοῦ κατηγορουμένου κ. κ. Π. Α. Πετροπουλάκης καὶ Ι. Σκυφάκης, τῶν ὁποίων αἱ ἀγορεύσεις μεσταὶ ἀδρῶν ἐπιχειρημάτων ἐδιέλυσαν καὶ τὰ ἐλάχιστα νέφη τὰ κρύπτοντα τὴν ἀθωότητα τοῦ πελάτου των καὶ ἐφάνη αὐτὴ ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ λαμπρότητι.

Τὸ δικαστήριον ἀποσυρθὲν ἀκολούθως εἰς διάσκεψιν ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του, δι' ἧς ἐκήρυξεν ἀθῷον τὸν κ. Ραΐκην.

Ἡ ἀπόφασις ἐπεκροτήθη ἐκθύμως παρ' ὅλης τῆς κοινωνίας.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ ΚΑΙ ΙΕΡΕΙΣ

Τὸ γνωστὸν ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ 157 Χρυσοποικιλτήριον τοῦ κ. Ἠλ. Γ. Σαραντοπούλου, γνωστοποιεῖ τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ λοιποῖς ἱερωμένοις, ὅτι ἕνεκα διαλύσεως αὐτοῦ ἐκποιεῖ ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀρχιερατικὰ καὶ ἱερατικὰ εἴδη, ἤτοι Μίτρας ἀρχιερατικάς, Ἐπιγονάτια, ἐπιμάνικα, ἐπιτραχήλια, Σταυροὺς παντὸς μεγέθους καὶ σχήματος, Στέφας Χρυσοϋφάντους, Σίπεια γαλόνια, ὠμόφορα, Πατερίτσες κλπ. εἰς τιμὰς λίαν εὐθηνάς.

Ἐπίσης κατασκευάζονται καὶ πωλοῦνται ἐπιτάφιοι χρυσοκέντητοι παντὸς μεγέθους καὶ σχεδίου, Σημαῖαι ἱερῶν ναῶν κλπ. χρήσιμα τοῖς ναοῖς εἰς τιμὰς διαφόρους.

Ἐκ τοῦ καταστήματος

ΦΩΝΟΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΔΙΣΚΟΙ ΦΩΝΟΓΡΑΦΩΝ

Πωλοῦνται

Μὲ 3 δρ. τὴν ἑβδομάδα

Μόνον ὁδοῦ Γ. ΚΟΝΣΟΛΑ

88 — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — 88

ΔΙΣΚΟΙ ΦΩΝΟΓΡΑΦΩΝ ODEON--RECORD

ΜΕ ΔΡΑΧ. 4.95 ΕΚΑΣΤΟΣ

200 Βελόναι 30 Λεπτὰ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Μεταρρυθμίζων τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἀριθ. 37 Κατάστημά μου ἐκποιῶ τὰ ἐνυπάρχοντα εἴδη μὲ τιμὰς ἀπιστεύτως εὐθυνάς. Κατάλληλος εὐκαιρία διὰ τοὺς θέλοντας νὰ προμηθευθῶσι προῖκας.

Ἀρ. Ριμούλης

Π. ΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὑφηγητὴς τῆς Γενικῆς Παθολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ

Δέχεται: 9—11 π. μ. 3—4 μ. μ.

Ἐν τῇ κλινικῇ του **68 ὁδὸς Ἀκαδημίας** πάσχοντας ἐκ **Στομαχικῶν, Στηθικῶν, Καρδιακῶν** καὶ ἐν γένει **Παθολογικῶν** νοσημάτων.—Ἐφαρμόζει τὴν ὀφθαλμοδιαγνωστικὴν τοῦ καθηγητοῦ Καλμὲτ πρὸς διάγνωσιν τῆς φυματιώσεως.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΤΡΙΤΗΝ ὥραν 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Βόλον καὶ Θεσσαλονίκην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ὥραν 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν, (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΤΡΙΤΗΝ ὥραν 8 μ. μ. Διὰ Μονεμβασιαν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν (Βάτικα) Γύθειον, Πορτολάγιο, Γερολιμένα, Λιμνιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.

ΚΥΡΙΑΚΗΝ ὥραν 8 π. μ. Διὰ Σῦρον, Τῆνον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.

ΠΕΜΠΤΗΝ ὥραν 8 μ. μ. Διὰ Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον καὶ Θήραν.

ΚΥΡΙΑΚΗΝ ὥραν 12 π. μ. Κατ' εὐθεῖαν εἰς ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ὥραν 7 μ. μ Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ. Ἐν Ἀθήναις Σταδίου 66 πλατεῖα Ὁμονοίας). Ἀριθ. τηλεφώνου 252. Ἐν Πειραιεῖ, Πλατεῖα Καραϊσκωάκη. Ἀριθ. τηλεφώνου 94.

(*Ἐκ τῆς Διευθύνσεως*)

ΤΟ ΘΑΥΜΑ

Εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος ὠνομάσθη τὸ Θεραπευτικὸν Ἰνστιτοῦτον Ἀθηνῶν Γερανίου 11 διότι διὰ τῆς θαυματουργοῦ του θεραπείας ἄνευ ἐγχειρήσεως ἐθεράπευσε πλῆθος πασχόντων ἀπὸ **Κήλην**.

Ἐπιθυμοῦσα ἡ Διεύθυνσις νὰ μὴν ἀφήσῃ κανένα ὅστις νὰ μὴν εὐγνωμονεῖ τὸ Θεραπευτικὸν Ἰνστιτοῦτον Ἀθηνῶν εἰδοποιεῖ ὅτι πωλεῖ καὶ μόνον ἐπιδέσμους τελειοτάτους καὶ ἐπισημονικῶς κατασκευασμένους δι' ὅλας τὰς Κήλας ἀνδρῶν καὶ παίδων ὡς καὶ δι' ὀμφαλοκήλας γυναικῶν.

Διὰ τὰς πληροφορίας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν δέον νὰ ἐσωκλείεται 20 λεπ. γραμματόσημον.

MODES

Ἀπὸ πρώτης προσεχοῦς Ὀκτωβρίου ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν του εἰς τὸ νέον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἀριθ. 58 καὶ ἔναντι τοῦ χρυσοχοείου Πομόνη κατάστημα αὐτοῦ τὸ γνωστὸν ἐργαστήριον γυναικείων πίλων τῆς κ. **Ὄλγας Π. Ἀντωνοπούλου**. Παρέλαβε δὲ ἤδη ἐκ **Παρισίων** καὶ ἐκ τῶν καλλιτέρων καταστημάτων εἰς ὡραίαν συλλογὴν τὰ πλέον **Νουβωτὲ** ὑλικὰ Modelle των καλλιτέρων ἐργαστηρίων τῶν Παρισίων, πλουσίαν συλλογὴν σχημάτων, τὰ ὁποῖα ἐξέλεξε διὰ τὸ ἐργαστήριον τῆς κυρίας **Ἀντωνοπούλου** μεταβᾶσα εἰς Παρισίους ἡ διακεκριμένη διευθύντρια τοῦ νέου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καταστήματος ἀριθ.58 Robes Manteaux R. Marbyl.

Ο κ. Ι. ΤΣΑΜΗΣ

Ὁ γνωστὸς ἰδιοκτήτης τοῦ μεγάλου ἐν **Ἀθήναις ὑποδηματοποιείου** ἀναλαβὼν καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑποδημάτων τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ὡς καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, παρὰ τῆς Στρατ. Ἑλλην. Ἑνώσεως, **κατήρτισεν** ἐν αὐτῷ **υποκατάστημα** μὲ ἀρίστους τεχνίτας καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης καὶ διάφορα δέρματα ἐκ τῶν ἀρίστων, ἤτοι, σεβρῶ, λουστρίνια καὶ καμηλοδέρματα, καταρτίσας πλουσιωτάτην συλλογήν.

ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΜΗ ΧΑΝΕΤΕ ΚΑΙΡΟΝ

Εἰς τὴν πραγματικὴν διάλυσιν τοῦ καταστήματος **ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ** Σταδίου 43 ἔναντι στοᾶς Ἀρσακείου. **Πωλεῖ ὅτι ὅσα. Ἀπίστευτη φθήνια**. Σπεύσατε διὰ νὰ μὴ μετανοήσητε.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ

Μετηνέχθη εἰς τὴν μεγάλην οἰκίαν Πατοῦσα ἐπὶ τῆς *Πλατείας Κάνιγγος*. Εἴσοδος ὁδὸς Χαλκοκονδύλη ἀριθ. 3. Γίνονται ὡς πάντοτε δεκτοὶ ἐξωτερικοὶ ἄρρωστοι παθολογικοί, χειρουργικοὶ κτλ.

Ἰδιαίτερον τμῆμα θεραπείας τῶν ζεστηθικῶν νοσημάτων διὰ τῶν νέων ὀρρῶν. Πλῆρες τμῆμα γυναικολογικὸν καὶ μαιευτικόν, Συφιλιδιατρεῖον τέλειον.

Τὸ Γενικὸν Ἰατρεῖον δέχεται καὶ ἐσωτερικοὺς ἀρρώστους πρὸς νοσηλείαν ὑπὸ συμφέροντας ὅρους.

ΛΟΓΙΣΤΗΣ πεπειραμένος μὲ ἀρίστας συστάσεις κατέχων θέσιν εἰς ἐμπορικὸν γραφεῖον ἐνταῦθα καὶ ἔχων διαθεσίμους ἑσπερινὰς ὥρας, ἀναλαμβάνει τὴν τήρησιν διπλογραφικῶν βιβλίων καὶ ἐπιστολογραφίας παρά τινι καταστήματι ἀντὶ μετριωτάτης ἀμοιβῆς. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖά μας.

Πωλοῦνται ἔπιπλα πρώτης ποιότητος καινουργῆ εἰς τὸ ἐργοστάσιον Ι. Μαλακατέ Ὁδὸς Μπουμπουλίνας ἀρ:0. 4. Ἀθῆναι

ΕΠΡΕΠΕΝ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ

Νὰ ἱδρυθῇ ἓν κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον νὰ εὑρίσκουν εἰλικρίνειαν καὶ ἀνακούφισιν οἱ πάσχοντες ἀπὸ κήλην.

Τὸ «Νέον Θεραπευτήριον» ἀνεπλήρωσε τὴν αἰσθητὴν ταύτην ἔλλειψιν, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται οἱ θαυμασίως ἐφαρμόζοντες ἔξοχοι ἀναπαυτικώτατοι **κηλεπίδεσμοι** οἵτινες θεραπεύουν τὴν μικρὰν κήλην καὶ συγκρατοῦν τὴν πλέον μεγίστην.

Μόνον διὰ τῶν κηλεπιδέσμων τοῦ «Νέου Θεραπευτηρίου ἐξασφαλίζει τις τὸν ἑαυτόν του διότι μόλις τὸν φορέσῃ εἶνε ὡς νὰ μὴ ἔχῃ κήλην.

Ρίψατε τοὺς σιδηρεῦς, οἵτινες μεγαλώνουν τὴν κήλην.

Νέον Θεραπευτήριον ὁδὸς Σωκράτους ἀριθ. 35 Ἀθῆναι.

ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣ

Γνήσια, *χαρτοδεμένα στερεά, ἄνευ σφαλμάτων, περιέχοντα τὴν προφορὰν γεγραμμένην καὶ δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων, τυπωμένα ἄριστα ἐν Ἀμερικῇ ὑπὸ τῆς «Ἀτλαντίδος» ἐκόμισαν τὰ ἐν Ἀθήναις Καταστήματα Ἀποστολοπούλου καὶ πωλοῦσιν εὐθηνότατα. Ἰδοὺ αὐτά:*

1. **Μέθοδος** *τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης ἄνευ διδασκάλου εἰς 50 μαθήματα, χρυσοδεμένη στερεώτατα* — Δρ. 4.—
2. **Λεξικὸν** *Ἑλληνοαγγλικὸν καὶ Ἀγγλοελληνικὸν εἰς ἕνα τόμον, χρυσοδεμένον στερεώτατα* — » 8.—
3. **Ὁ Σύντροφος** *τοῦ Ἕλληνος ἐν Ἀμερικῇ, περιέχων τοὺς Ἀμερικανικοὺς νόμους καὶ πάσας τὰς ὁδηγίας περὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιρειῶν, ἀξίας εἰσιτηρίων ἀτμοπλοϊκῶν καὶ σιδηροδρομικῶν, πίνακας νομισμάτων, μέτρων καὶ σταθμῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ κλπ.* — » 2.50
4. **Ἐπίτομα λεξικὰ** *τῆς τσέπης, Ἀγγλοελληνικὸν καὶ Ἑλληνοαγγλικόν, εἰς δύο χωριστοὺς τόμους, ὧν ἕκαστος πωλεῖται ἀντὶ* — » 2.50
5. **Γραμματικὴ** *τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης, περιέχουσα πάντας τοὺς κανόνας τῆς προφορᾶς καὶ τοὺς τῆς γραμματικῆς ἐν γένει, τοὺς τύπους τῶν ὀνομάτων καὶ ρημάτων κλπ.* — » 2.50

Ἐν Πειραιεῖ *πωλοῦνται τὰ αὐτὰ βιβλία ἐν τῷ Πρακτορείῳ μεταναστεύσεων τοῦ κ.* **Θρασυβούλου Νικολαΐδου** *εἰς τὰς αὐτὰς τιμάς.*

Εἰς τὰς Ἐπαρχίας ἀποστέλλονται ταχυδρομικῶς ἐπὶ τῇ προαποστολῇ τοῦ τιμήματος καὶ προσθήκῃ λεπτῶν 20 δι' ἕκαστον ἀντίτυπον.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῶν Βιβλιεμπορειων **Ἀποστολοπούλου**

Ἐν Ἀθήναις, «Στοὰ Ἀποστολοπούλου»

ΘΕΙΑ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ
ΚΑΤΑ Σ

ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΑΙΤΗΣΙΝ Α
Πᾶσα ἀπόδειξις δ
τοῦ Διευθυντ
ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ

LA VERITA'
ΛΙΤΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ
ΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Διευθυντὴς κ

ΕΒΡΙΟΥ 1907 ΑΡΙΘΜΟΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ

Η ΜΠΟΡΙΑ

Εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Μοράβα νοτιανατολικῶς τῆς Κορυτσᾶς καὶ εἰς ἡμίωρον ἀπ' αὐτῆς ἀπόστασιν κεῖται τὸ χωρίον **Μπόρια** (ἢ ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν **Ἐμπορία**).

Πρὶν ἢ κατῳκηθῇ ἡ **Κορυτσά**, ἥτις τότε ἐπεκαλεῖτο «**Ἐπισκοπὴ**» καὶ τὴν ὁποίαν μικρὸς συνοικισμὸς ἐξ ὀλίγων ζευγηλατῶν ἀπετέλει, ἡ **Μπόρια** ἀπετελεῖτο ἐκ πολλοῦ πληθυσμοῦ, καὶ πολλῶν οἰκιῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἐρείπια μέχρι σήμερον διακρίνονται ἐπεκτεινόμενα μέχρι τῶν προθύρων τῆς πόλεως ἡμῶν. Ὁ νῦν συνοικισμὸς τοῦ χωρίου τούτου ἀποτελεῖται ἐξ 150 οἰκογενειῶν, ἤτοι 110 Μωαμεθανικῶν καὶ 40 Χριστιανικῶν, τῶν ὁμογενῶν διατηρούντων ἓν γραμματοδιδασκαλεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον φοιτῶσι 25 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι.

Ἐνταῦθα σώζεται ναὸς βυζαντινοῦ ρυθμοῦ, ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ σεμνυνόμενος, κτισθεὶς τῷ 6898 ἀπὸ κτίσεως κόσμου. Ἐντὸς τούτου καὶ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πλευ- [illegible] ἐπι-

διαφόρων ὀστρέων, προπάντων δὲ κοχλιῶν καὶ καρκίνων.

Ἐξωκκλήσια καὶ ναοὺς ἡ κώμη ἔχει ὑ ἐποχῆς μεταγενεστέρας ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς ᾠκοδόμηται ἐπὶ τῆς ἄλλης κορυφῆς τοῦ εὐθυτενοῦς καὶ δυσβάτου Μοράβα, ἐπ' ὀνόματι τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ τιμώμενος καὶ εἰς τὸν ὁποῖον καθ' ἅπαν τὸ θέρος πολλοὶ εὐσεβεῖς καὶ τὰ θέλγητρα τῆς φύσεως ἀγαπῶντες καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἐπισκόπησιν τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἥτις ὡς ἐν πανοράματι φαίνεται ποθοῦντες ἐπισκέπτονται.

Οἱ κάτοικοι τῆς πολίχνης ταύτης ἀρκετὰ εὐπορεῖσι, διότι ὡς γετνιάζοντες μετὰ τῆς Κορυτσᾶς εἰς αὐτὴν καταναλίσκουσι τὰ προϊόντα των καὶ ἐξ αὐτῆς προμηθεύονται τὰ αὐτοῖς ἀναγκαῖα. Διατηροῦσι δὲ τὰς ἕξεις, τὴν λιτότητα καὶ τὸ βίον χωρικῶν, ὅστις δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν πολυδάπανον τῶν πολιτῶν, παρ' οἷς ὁ συρμός, ἡ φαγέδαινα αὕτη τοῦ πολιτισμοῦ βαθέως ἔχει εἰσχωρήσει, πολλὰς περὶ τὸν βίον ἀνωμαλίας ἐπιφέρων.

Ἐν Κορυτσᾷ τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1907.

Κων. Χ. Σκενδέρης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΦΑΚΕΛΛΟΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἡ γερμανικὴ ἐξωτερικὴ πολιτική

Ὁ πρώην τμηματάρχης ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ τῆς Γερμανίας Χολστάιν, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράφη ἐπανειλημμένως ὅτι περιέπλεξε τὸ μαροκκινὸν ζήτημα μεταξὺ Γερμανίας καὶ Γαλλίας ἀναγκασθεὶς ἀκολούθως νὰ παραιτηθῇ τῆς ὑπηρεσίας, ὁμοσιεύει ἐν τῇ ἐφημερίδι «Τὸ Μέλλον» μακρὸν ἄρθρον ἀνασκευάζον τὸν παρόμοιον ἰσχυρισμόν, ἀποδεικνύει δ' ὅτι ὁ ἀρχικαγκελάριος πρίγκηψ Βύλωφ ὑπῆρξε πάντοτε ἐνήμερος τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἣν ἠκολούθησεν ὁ ἀποχωρήσας τμηματάρχης, καὶ ὅτι οὐδὲν ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ. Ὥστε ἀδίκως ἐκατηγορήθη ὁ Χολστάιν ὡς προκαλέσας τὴν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας διαφορὰν ἐν τῷ Μαροκκινῷ ζητήματι. Τὴν διαφορὰν ἐκείνην ἐπροκάλεσεν αὐτὸς ὁ ἀρχικαγκελάριος, θῦμα δ' αὐτῆς ἔπεσεν ὁ τμηματάρχης. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐνεποίησε μεγίστην αἰσθησιν ἐν Γερμανίᾳ.

Οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Μουλάη Χαφὶτ

Οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Μουλάη Χαφὶτ ἀφίκοντο τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην εἰς Βερολῖνον συνοδευόμενοι ὑπὸ τριῶν ὑπηρετῶν καὶ ἑνὸς διερμηνέως. Ἡ εἰς Βερολῖνον μετάβασίς των ἀπέβλεπεν ἰδίᾳ εἰς τὴν ἐπίδοσιν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον αὐτογράφου ἐπιστολῆς τοῦ Μουλάη Χαφίτ, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον ἠρνήθη νὰ δεχθῇ αὐτούς, τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ φὸν Τσίρσκη δηλώσαντος πρὸς τὸν διερμηνέα τῶν ἀπεσταλμένων Μαροκκινῶν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τοὺς ἀπεσταλμένους, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγνώριζε τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς. Ἐπὶ τῇ ἀπαντήσει ταύτῃ οἱ ἀπεσταλμένοι ἐπέστρεψαν εἰς Παρισίους.

Ἡ ἀπόλυσις τοῦ διευθυντοῦ τῆς ποινικῆς ἀστυνομίας

Ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ τῆς ἀπολύσεως τοῦ διευθυντοῦ τῆς ποινικῆς ἀστυνομίας Μόσχας Μολεστένκου καὶ τοῦ ἀστυνόμου Ράινβοτ, ἀπεδείχθη ὅτι ἐνέχεται μεγάλως εἰς τὰ γενόμενα διάφορα κακουργήματα, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐνοχή της δὲν δύναται πλέον νὰ ἀποσιωπηθῇ. Ὡς ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἐπίκειται ἡ ἀπόλυσις ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ διευθυντοῦ τῆς ποινικῆς ἀστυνομίας Μόσχας Μολεστένκου καὶ τοῦ ἀστυνόμου Ράινβοτ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 3 8)βρίου 1907

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΑΒΥΣΣΙΝΙΑΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Ἀπὸ χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ πόλις μο φιλοξενεῖ ἀβυσσινιακὴν ἀποστολὴν ἀ ποτελουμένην ὑπὸ δύο μελῶν καὶ πο λυαρίθμου ἀκολουθίας.

Τὸ πρῶτον μέλος τῆς ἐκτάκτου ἀ βυσσινιακῆς ἀποστολῆς εἶνε ὁ στρατη γὸς Δεδζασμὰτς Μεσχεσὰ Οὐερκέ, τ δὲ δεύτερον ὁ διοικητὴς τῆς Διρὲ Δά ουα Νεγκαδρὰς Ἰγκαζὺ Μπεαβτι Ξεναγὸς τῆς ἀποστολῆς διωρίσθη ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Λάμ προς Γκούσης.

Σκοπὸς τῆς εἰς Ἀθήνας ἐλεύσεώ της εἶνε ἡ ἐπίδοσις αὐτογράφου ἐπιστολῆς, παρασήμου καὶ δώρων τῆς Α.Α.Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αἰθιοπίας πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Γεώργιον. Ἕνεκεν ὅμως τῆς ἀπουσίας τοῦ Βασιλέως θὰ ἐγχειρίσωσι τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὴν Α.Β.Υ. τὸν Διάδοχον καὶ Ἀντιβασιλέα, κατόπιν θὰ ἐπισκεφθῶσι τὰς ἀρχαιότητας, περὶ τῶν ὁποίων τόσα ἤκουσαν καὶ τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦσι πολὺ νὰ ἴδωσιν. Ἡ διάρκεια τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς [illegible] δὲν [illegible]

ρᾶς ὑπερθεν τῆς θύρας, ἀπαν[illegible] γραφὴ ὀλίγον δυσανάγνωστος, τὴν ὁ[illegible] ποίαν πιστῶς ἀντιγράψας ἀπέστειλα τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολουμένῳ ἐλλογίμῳ κ. Π. Παπαγεωργίῳ, ζητήσαντί μοι ταύτην.

Κτίτωρ τοῦ ναοῦ τούτου μνημονεύεται ἐπίσκοπός τις **Νίμφων** ὡς ἐξάγεται ἐκτὸς τῆς πρὸς τὸν κ. Παπαγεωργίου ἀποσταλείσης ἐπιγραφῆς καὶ ἐκ τῆς ὑπερθεν τοῦ μικροσκοπικοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου ἀπαντώσης, ἐχούσης δὲ ὡς ἑξῆς :

«Αναρχε Χριστε μου λογε, δεδεξαι καμου την οικτραν οικεσιαν ὁ ταπινος ἐπησκοπος Νιμφων κρατο δὲ τον ναων τον θειον μετα ποτμον..... (δυσανάγνωστα) τοῖς θέλουσι σωθεῖναι λυσον γὰρ ἐκ τῶν πολλῶν ἀμπλακιμάτων». Δεξιᾷ πάλιν τῷ εἰσερχομένῳ ἐν τῷ ναῷ ἀπαντᾷ ἡ εἰκὼν τοῦ κτίτορος Νίμφωνος παραδίδοντος τῷ Χριστῷ τὸ σχέδιον τοῦ ναοῦ. Παρὰ τὴν εἰκόνα ἀναγινώσκεται ἡ ἐπιγραφή: «Αγιος ἐπησκοπος Κυριος Νιμφων κε κτίτορ».

Κατὰ τὴν παράδοσιν ὁ τάφος τοῦ κτίτορος τούτου κεῖται ἐπὶ λόφου πρὸς Α τοῦ χωρίου κειμένου. Ἐπεσκέφθημεν τὸ μέρος τοῦτο εἰς ὃ μᾶς ὡδήγησε φίλος ἔνθα εὕρομεν πρόχυμα τάφον ἀρκετὰ μεγάλον κεχωσμένον σχεδὸν ἐντὸς λίθων καὶ θάμνων. Ἐκ τοῦ μεγέθους του δυνικρίνεται τῶν παρακειμένων τοιούτων.

Μία μικρὰ ἀνασκαφὴ μέγα φῶς θὰ ἐπέχεεν ἐπὶ τῆς παραδόσεως ταύτης καὶ ἐπὶ τῆς ἱστορίας τοῦ χωρίου ἐν γένει.

Τὴν ἄλλοτε ἀκμὴν τῆς πολίχνης μαρτυρεῖ ἀρχαῖος λουτρὼν ἡμικατεστραμμένος, κτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Μωάμεθ τοῦ Πορθητοῦ, στρατοπεδεύσαντος ἐπὶ πολὺν χρόνον αὐτόθι, ὅτε κατέκτησε τὰ μέρη ταῦτα. Δυστυχῶς οὐδεμία φροντὶς λαμβάνεται διὰ τὸ ἀρχαιολογικὸν τοῦτο μνημεῖον, ὅπερ μοιραίως θὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν ἐπήρειαν τοῦ χρόνου καὶ οὕτω μετ' οὐ πολὺ θὰ ἐπιφαίνωνται μόνον τὰ ἐρείπια.

Ἐρείπια ἀρχαίων κτιρίων Ἐνετικῆς ἐποχῆς ἀπαντῶσι καὶ ἐπὶ μιᾶς κορυφῆς τοῦ Μοράβα (τοῦ διασχιζομένου ὑπὸ βαθείας καὶ ἀποκρήμνου χαράδρας) τῆς ὑπερκειμένης τοῦ χωρίου καὶ **Κρουτέτε** εἰς τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν ὀνομαζομένης.

Ἐνταῦθα εὑρέθησαν ἀπολιθώματα

ωρίσθη, διότι τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν χρόνον, ὅστις θὰ χρειασθῇ διὰ τὰς ἐπισήμους ἐπισκέψεις καὶ διὰ τὸ πρὸς τὰς ἀρχαότητας προσκύνημά των.

—Αἱ ἐντυπώσεις μας, ἐδήλωσαν εἰς δημοσιογράφον, εἶνε ἄρισται. Ἠκούσαμεν πολλάκις νὰ λέγουν τόσα καλὰ καὶ νὰ ἐκθειάζουν τὴν καλλονὴν τοῦ τόπου σας. Τόρα τὸ ἀντιλαμβανόμεθα διὰ τῶν ἰδίων μας ὀφθαλμῶν. Ἡ χώρα σας καὶ τὰ πολύτιμα ἐρείπιά της μᾶς ἐνδιαφέρουν πολύ, διότι ἡ Ἑλλὰς ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ἡ πηγὴ τοῦ πνεύματος, ἡ κοιτὶς τοῦ ὡραίου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.»

—Εἴσθε εὐχαριστημένοι ἀπὸ τοὺς εἰς Ἀβυσσινίαν συμπατριώτας μας; ἠρώτησεν ὁ δημοσιογράφος.

—Εἴμεθα πολὺ εὐχαριστημένοι καὶ τοὺς ἀγαπῶμεν. Ἔχουν δὲ ὅλοι λαμπρὰς θέσεις ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας. Πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν διεξάγουν ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, πολλοὶ δὲ κατέχουν ὑψηλὰς θέσεις εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ὑπηρεσίαν. Εἶνε πάντες λίαν ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας.»

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμόπουλος ἐπιστρέφει ἐνταῦθα ἐκ Θεσσαλίας διὰ τοῦ σιδηροδρόμου συνόρων αὔριον.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἤτοι τὸ Σάββατον θὰ συγκροτηθῇ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τῶν ἄλλων ζητημάτων θὰ συζητηθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιλύσεως τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων καὶ εἰς ἄλλα ἀγορασθέντα χωρία.

ΤΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΝ ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ

Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου περὶ ἱδρύσεως Φοιτητικοῦ Συσσιτίου, περὶ τῆς ὁποίας ἐγράφομεν, ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κατσαρᾶς ἐλθὼν εἰς διαπραγματεύσεις χθὲς τὸ ἀπόγευμα μετὰ τοῦ κ. Γεωργακοπούλου ἐνοικίασε τὴν οἰκίαν τούτου κειμένην ἐν τῇ ὁδῷ Προαστείου ἀριθμ. 31, ἐν ᾗ θὰ ἱδρυθῇ τὸ Φοιτητικὸν Συσσίτιον. Τὰ ἔπιπλα θὰ παραγγελθοῦν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

ΕΤΟΣ Ϛ'.—ΑΡΙΘ. 565. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ (Πέμπτη) 4 Ὀκτωβρίου 1907.

ΓΡΑΦΕΙΑ
1-ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ-1

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐσωτερικοῦ ἐτησία .... Δραχ. 30
Ἐξωτερικοῦ » .... Φρ.χρ. 30

ΔΙ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ, ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΘΑΝΟΣ Γ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η ΜΟΝΗ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΙ
ΤΩΝ
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΩ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

ΟΜΟΡΡΥΘΜΟΙ ΕΤΑΙΡΟΙ ΚΑΙ ΙΔΡΥΤΑΙ
ΑΝΤ. Θ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΘΑΝΟΣ Γ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιταγαὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν κ. Θάνον Τζαβέλλαν, ὑπεύθυνον διαχειριστὴν τῆς Ἑταιρίας.

ΟΡΟΣ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΣ

Οὐδεμία αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει, ἐὰν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀναλόγου ἀντιτίμου τῆς συνδρομῆς.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ

Ἡ Ἐθνικὴ Ἀλληλεγγύη, ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως.—Ὁ κ. Μαυρομιχάλης περὶ τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Χώρας.—Ἡ Προξενικὴ δικαιοδοσία ἐν Τουρκίᾳ, ὑπὸ Ι. Ζ. Χατζηλουκᾶ ὑφηγητοῦ.—Ἡ Ρωμουνία ἐν Μακεδονίᾳ.—Ἡ Αὐτονομία τῆς Μακεδονίας, ὑπὸ τῆς Συντάξεως.—Ἐκ Θεσσαλονίκης, ἀνταπόκρισις.—Ὁ Ρωσσικὸς καὶ Ἀγγλικὸς Τύπος περὶ τῆς Μακεδονίας.—Ἡ ἀπάντησις τῆς Βουλγαρίας.—Ἡ Νέα Ἀγχίαλος.—Ἡ γεν. δρᾶσις τοῦ κ. Σπηλιωτοπούλου ἐν τῷ «Κράτει».—Εἰδήσεις.—Ἐξωτερικά.—Ἔξω Ἑλληνισμὸς κλπ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ συγγενὴς τοῦ τέως συνεταίρου Θεοδώρος Σπηλιωτόπουλος κατῆλθεν εἰς Αἴγυπτον τοῦτο μὲν πρὸς εἴσπραξιν συνδρομῶν τοῦ «Κράτους» τοῦτο δὲ πρὸς συλλογὴν Μετοχῶν διὰ τὴν προσεχῆ Συνέλευσιν τῆς Ἑταιρείας. Ἐφιστῶμεν ἐπ' ἀμφοτέρων τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν καὶ γνωστοποιοῦμεν τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενεῖς ὅτι ὁ Θεόδωρος Σπηλιωτόπουλος οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ «τὸ Κράτος».

(Ἐκ τῆς διευθύνσεως)

ΕΘΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ μέλλοντος τῶν Ἑλλήνων Βασιλέως. τοῦ θαλεροῦ βλαστοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου, ὑπὸ τὰς ὄψεις καὶ τὴν μέριμναν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῶν κορυφῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, καὶ ὑπὸ τὰς γλυκυθύμους πνοὰς τοῦ πόθου καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, συμβολίζοντος τὴν μεγάλην τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς μητέρα, τὴν Μητέρα Ἑλλάδα, ἐθεμελιώθησαν προχθὲς τέσσαρες ἔτι Ἑλληνίδες πόλεις ἐν Θεσσαλίᾳ, ἡ *Νέα Ἀγχίαλος*, ἡ *Εὐξεινούπολις*, αἱ *Καρυαί*, καὶ ἡ *Φιλιππούπολις*. Αἱ πόλεις αὗται περιλαβοῦσαι ἤδη τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια τῶν φυγόντων ἐκ Βουλγαρίας ὁμογενῶν προσφύγων, ἐγκλείσασαι τοὺς ἐθνικοὺς αὐτῶν πόθους καὶ πραγματώσασαι τὰς ἀτέρμονας ἐθνικὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας πᾶσα Ἑλληνικὴ ψυχὴ τρέφει περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ μεγαλείου, δὲν δεικνύουσι μόνον τὴν μετρικὴν στοργὴν ἣν ἡ Μήτηρ Ἑλλὰς τρέφει δι' ὅλα τὰ τέκνα αὐτῆς, ἀλλ' ἀποτελοῦσι καὶ ἱστορικὸν σταθμὸν ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν πραγμάτων, ὅστις ἐνῷ ταπεινοῖ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ὑψοῖ ἐξ ἄλλου μίαν ἀκόμη φορὰν ἀπέναντι τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τὸν Ἑλληνισμόν. Σύμβολον ὁρατὸν τῶν μεγάλων ἐκπολιτιστικῶν ἰδεῶν αἵτινες διέπουσιν ἀπὸ χρόνων παλαιοτάτων τὴν Ἑλληνικὴν φυλήν, αἱ νέαι πόλεις, καθιστῶσιν ὀφθαλμοφανῶς τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Βουλγάρων διαφοράν. Προκηρύσσουσιν δ' ἐξ ἄλλου αὗται καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ὁποία θέλει εἶσθαι ἡ τύχη τῶν λαῶν ἐκείνων οἵτινες θὰ ἐτύγχανον τοῦ δυστυχήματος νὰ ὑπαχθῶσί ποτε ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Βουλγαρισμοῦ, καὶ ὁποῖον δύναται νὰ ἀποβῇ τὸ εὐτυχὲς μέλλον ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἐσκιάζοντο ὑπὸ τὴν τερψίθυμον τοῦ ἑλληνικοῦ δένδρου ἐξανθρωπιστικὴν πνοὴν καὶ δρόσον.

Λαοὶ ἐπιβληθέντες διὰ τῆς ρομφαίας, λαοὶ ἐπικρατήσαντες διὰ τῆς καταστροφῆς, λαοὶ μὴ ἐπιδιώξαντες ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν οὐδὲν ἰδεῶδες καὶ μὴ ζηλώσαντες νὰ καταλίπωσιν ὄπισθεν αὐτῶν οὐδὲν μνημεῖον ἀγαθῆς ὑστεροφημίας, δὲν ἐβίωσαν μακρὸν χρόνον. Ἐξηφανίσθησαν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἀναφανέντων ἐπὶ τῆς γῆς ἐθνῶν, καὶ ἀπώλοντο καταβαραθρωθέντες εἰς τὰ σκότη τῆς παγκοσμίου ἱστορίας. Ὡμοιώθησαν πρὸς τὰς ἐξαίφνης ἐνσκυπτούσας καταιγίδας, καὶ πρὸς τὰς ἐπερχομένας ἀγρίας λαίλαπας, αἵτινες ἀπέρχονται καταλείπουσαι μετὰ τῆς καταστροφῆς καὶ τὴν ἀρὰν ὄπισθεν αὐτῶν.

Τοιοῦτοι εἰσὶν οἱ Βούλγαροι, καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ τοιοῦτον τέλος νὰ ἔχωσιν.

Τοὐναντίον δὲ λαοὶ ἐπιδιώξαντες διὰ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν φώτων νὰ ἐπικρατήσωσι καὶ νὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὰς ὑψίστας τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ ἡ φιλαλληλία καὶ ἡ καθόλου ἀποστολὴ τοῦ ἀτόμου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, παρέμειναν βιοῦντες καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας καὶ εἰργάσθησαν ἐπ' ἀγαθῷ συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος.

Τοιοῦτοι εἰσὶν οἱ Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι φθειρόμενοι ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἐπιδρομέων, ἀλλὰ μὴ ἐξαφανιζόμενοι, ἀνεγεννήθησαν πάντοτε ἐκ τῆς τέφρας αὐτῶν ὥσπερ ὁ μυθολογούμενος Φοῖνιξ, καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἀδιαπτώτως συντελοῦντες εἰς πᾶσαν πρόοδον καὶ εἰς πᾶσαν εὐεργετικὴν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα πρᾶξιν.

Τοιοῦτον δεῖγμα νέας δράσεως τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τοιαῦτα διδάγματα ἀληθοῦς πολιτισμοῦ παρέχουσιν αἱ ἀνεγερθεῖσαι ἐν Θεσσαλίᾳ νέαι Ἑλληνικαὶ πόλεις καὶ ἀπὸ τοιαύτης ἀπόψεως θὰ κρίνωσιν τὴν ἀνέγερσιν αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἱστορικοί, οἱ ὁποῖοι θὰ γράψωσι τὰς ἱστορικὰς σελίδας τῆς παρούσης περιόδου καὶ τῶν λοιπῶν περιπετειῶν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ἀλλ' ἐπὶ πλέον τούτου αἱ ἀνεγειρόμεναι ἐν Θεσσαλίᾳ πόλεις κέκληνται καὶ ἕτερον νὰ σαλπίσωσιν ἀνὰ τὸν Ἑλληνισμὸν σύμπαντα εὐεργετικὸν καὶ παρήγορον σάλπισμα, τὸ ὁποῖον θ' ἀναπτερώσῃ τὸ φρόνημα τῶν ἐν δουλείᾳ ἀδελφῶν, θὰ προκαλέσῃ τὰ δάκρυα τῶν ἐν διασπορᾷ ὁμογενῶν καὶ θὰ καταστήσῃ ἑδραιοτέραν καὶ ἐν τούτοις καὶ ἐν ἐκείνοις τὴν ἐθνικὴν προσδοκίαν τὴν ἀποβλέπουσαν εἰς τὸ ἄρραγὲς τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δεσμῶν καὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους ἐθνικῶν ἡμῶν ὑποχρεώσεων. Τὸ σάλπισμα τοῦτο εἶναι **ἡ ἐθνικὴ ἀλληλεγγύη,** ἡ ὑφισταμένη μεταξὺ τῶν ἁπανταχοῦ Ἑλλήνων, εἶνε ὁ κοινὸς **ἐθνικὸς πόνος,** ὃν δοκιμάζομεν πάντες ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἐθνικοῖς ἀτυχήμασι εἶνε **ἡ κοινὰ χαρὰ** ἥτις καταυγάζει τὰς ὄψεις ἡμῶν **εἶνε τὰ κοινὰ δάκρυα,** τὰ ὁποῖα κακαλείβουσι τὰς παρειὰς ἡμῶν διὰ τὰ εὐτυχῆ γεγονότα τῆς ταλαιπωρουμένης πατρίδος.

«Ὦ παιδιά μου ὀρφανά μου σκορπισμένα ἐδῶ κ' ἐκεῖ» βοᾷ ἡ μεγάλη πάντων ἡμῶν μήτηρ ἡ Μήτηρ Ἑλλὰς διὰ τῶν ἀνεγειρομένων πόλεων, μὴ φοβεῖσθε τὰς ἀπειλὰς τοῦ ἐχθροῦ ἡμῶν τοῦ ἐχθροῦ τῆς ἀνθρωπότητος συμπάσης, μὴ φοβεῖσθε τὰς προσκαίρους αὐτῶν καταστροφάς, μὴ φοβεῖσθε τὰς δῃώσεις καὶ τοὺς διωγμούς: **Ἐγὼ ἡ μήτηρ σας ἡ ἐλευθέρα Ἑλλὰς εἰμὶ ἐδῶ. Θὰ σᾶς ὑποδεχθῶ μετ' ἀνοικτῶν ἀγκαλῶν, θὰ σὲ περιβάλω ὑμᾶς διὰ τῆς μητρικῆς μου στοργῆς καὶ τρυφερότητος, θὰ μετριάσω τὸν πόνον καὶ τὴν ὀδύνην ἥτις θὰ πλήξῃ ὑμᾶς, θὰ σᾶς στεγάσω ὑπὸ τὴν σκέπην μου. Μὴ φοβεῖσθε. Ἐξακολουθεῖτε ὅπου γῆς εὑρίσκεσθε τὸν ἱερὸν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἀγῶνα καὶ κηρύττετε παντοῦ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ δὲν φθείρεται, ὅτι διὰ τὸ Ἑλληνικὸν γένος ἀληθεύει ὁ ἀρχαῖος χρησμὸς**

«Ἀσκὸς βαπτίζῃ, δῦναι δὲ οὐ θέμις».

ὅτι ὁ «Ἑλληνισμὸς τέλος ἔχων μόνιμον πίστιν, θαρσῶν καὶ ἀγωνιζόμενος, πίπτων καὶ ἀνεγειρόμενος ἐγένετο ἀκατάβλητος», καὶ οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ νὰ καταλύσῃ τὸ κράτος αὐτοῦ!»

Τοῦτο δὲ τὸ σάλπισμα εἶνε καὶ τὸ σπουδαιότερον δι' ἡμᾶς, διότι τούτου ἀκριβῶς τὴν σημασίαν θέλοντες νὰ μειώσωσιν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν δὲν ἐπειράθησαν μόνον νὰ καταστρέψωσιν τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ ὁμοεθνεῖς ἡμῶν, ἀλλ' ἠθέλησαν νὰ ἐξαναγκάσωσιν αὐτοὺς νὸ λησμονήσωσι τὴν πατρίδα αὐτῶν, καὶ νὰ ἀρνηθῶσι τὸν πατριωτισμὸν αὐτῶν, ἀλλ' οὐδὲν κατώρθωσαν. Ἀπήντησαν πρὸς τοὺς ἀγρίους βαρβάρους οἱ ὁμογενεῖς τῆς Ἀγχιάλου καὶ τῆς λοιπῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ὅπως ἀπήντησαν πρὸς τοὺς Ρουμάνους οἱ ἐν Ρουμανίᾳ, ὅπως θ' ἀπαντήσωσι μεθαύριον πρὸς πάντα ἄλλον οἱ ἐν Τουρκίᾳ· ἀπήντησα: **Ἡ ἐθνικὴ ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ, τῶν ἐν τῇ δούλῃ καὶ τῶν ἐν διασπορᾷ ὁμογενῶν εἶνε συμβόλαιον ὑπογεγραμμένον δι' αἵματος καὶ οὐδεμία δύναμις θὰ δυνηθῇ νὰ κατασχίσῃ τοῦτο!**

Ο κ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ὁ ἔγκριτος πολιτευτὴς Οἰτύλου καὶ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐθνικοῦ κόμματος κ. Κυρ. Μαυρομιχάλης κρινόμενος ἐπὶ εὐθύτητι χαρακτῆρος καὶ εἰλικρινείᾳ γνώμης ἐπὶ παντὸς Ἐθνικοῦ ζητήματος ἐν πολιτικῇ συνεντεύξει περὶ τῶν στρατιωτικῶν γυμνασίων καὶ τῆς παραγγελίας τῶν πυροβόλων εἶπε τὰ ἑξῆς.

«Τὰ μεγάλα γυμνάσια ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ παραγγελία τῶν πυροβόλων ἀφ' ἑτέρου ἀποτελοῦσιν ἀναμφισβητήτως δύο γεγονότα βαρυσήμαντα, τὰ ὁποῖα ὀφείλομεν ἀνεπιφυλάκτως νὰ ἐξάρωμεν, ὑπολαμβάνοντες αὐτὰ ὡς ἐπιτυχίαν οὐχὶ μόνον κυβερνητικὴν—τοῦτο δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει—ἀλλ' ὡς ἐπιτυχίαν ἐθνικήν.

Ἔχομεν ἄλλα ζητήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀσκοῦντες τὰ ἀντιπολιτευτικὰ ἡμῶν καθήκοντα, δυνάμεθα νὰ ψέξωμεν τὴν Κυβέρνησιν, ὥστε νὰ μὴ κακίζωμεν αὐτὴν ἐπὶ τῶν θεμάτων ἐκείνων ἅτινα ἀποτελοῦσιν τὸ ἀναφαίρετον κτῆμα πάσης ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῆς τε παρούσης ἢ τῆς μελλούσης. Καθόσον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐννοοῦμεν **πλήρη τὴν συνέχειαν.** Ἡμεῖς δὲν εἴπομεν ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται μετεβλήθησαν ἐν ἀκαρεῖ εἰς Πρώσσους πολεμιστάς.

Εἴπομεν μόνον ὅτι γηθοσύνως χαιρετίζομεν τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλων γυμνασίων, ὡς ἀπαρχὴν μελλούσης ἐργασίας, ἥτις ἐλπίζομεν καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ εἶνε σοβαρά, ἐπίμονος καὶ ἀποτελεσματική! Εἴπομεν ἔτι ὅτι διὰ τῶν γενικῶν ἀσκήσεων—ἀτελῶν ὁμολογοῦμεν—τίποτε δὲν ἀπωλέσαμεν, ἀφοῦ κερδαίνομεν τὴν γνῶσιν τῶν ἀτελειῶν μας, ἀφοῦ πρὸ παντὸς ηὐτυχήσαμεν νὰ ἀντικρύσωμεν μίαν γλυκυτάτην ἐλπίδα καὶ νὰ θωπεύσωμεν μίαν γλυκυτάτην ἐλπίδα καὶ ἓν χρυσοῦν ὄνειρον!

Καὶ μετὰ τὴν διατύπωσιν τῆς περὶ τῆς πολιτείας ἐνίων Ὑπουργῶν γνώμης των, λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὅπου τὰ πάντα λησμονοῦνται δέον νὰ μὴ ἐξαλειφθῇ ἐκ τῆς μνήμης ἡμῶν τὸ ὄνειδος τὸ ὁποῖον ὑπέστημεν. Τοῦ φρικώδους ἐκείνου ἔτους αἱ ὀδύναι πολλῶν ἐξ ἡμῶν ἐλεύκανον τὰς τρίχας! Ἐφαίνετο δὲ ὅτι ἡ ἐπάρατος ἐκείνη ἐποχὴ ἤθελε μείνει ἀλησμόνητος.

Καὶ ὅμως ἐλησμονήσαμεν!

Καθόσον ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν τί ἐπράξαμεν;

Βεβαίως δὲν ἀξιοῦμεν ὅπως ἐν Ἔθνος—ὅσον μεγάλη καὶ ἂν εἶνε ἡ ταπείνωσις ἣν ὑπέστη—μένει ἀπαρηγόρητον, οὐδὲ συμβουλεύομεν ν' ἀνασείσωμεν τὴν τέφραν τοῦ ἀδόξου ἐκείνου μαυσωλείου.... Ζητοῦμεν μόνον ὅπως ἀποτινάσσοντες τὴν κόνιν τῆς καταισχύνης ἐγρηγορῶμεν καὶ παρασκευαζώμεθα, οὐχὶ πρὸς πόλεμον ἐκδικήσεως ἢ ἀντιποίνων—πολλοῦ γε καὶ δεῖ—ἀλλ' ἁπλῶς πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἡμετέρου ἐδάφους.

Διότι περὶ ὑπάρξεως ἤδη πρόκειται καὶ περὶ ἀμύνης κατὰ τῶν γνωστῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ πολεμίων. Ἐνῷ δὲ οἱ Βούλγαροι τολμῶσι νὰ καυχῶνται ἐπὶ τῇ ἱστορίᾳ αὐτῶν, ὑπάρχουσι Εὐρωπαῖοι—τίς ἤθελε τὸ πιστεύσει;—οἵτινες ἐπιτιμῶσιν ἡμᾶς ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν ἐπάρσει, ἡμᾶς τοὺς κρατοῦντας ἐν παντὶ τὰ σκῆπτρα πάσης δόξης καὶ παντὸς ἱστορικοῦ μεγαλείου!

Οὕτω δ' ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἐνόμισα ὅτι ὤφειλον νὰ δεχθῶ τὰς συνεντεύξεις ταύτας καὶ νὰ μὴ διστάσω ὅπως ἀπευθυνθῶ πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἔχουσιν ἀρκοῦσαν πατριωτικὴν ῥώμην ὅπως λησμονήσωσι τὰ ἄτομά των καὶ τὰ προσωπικὰ των συμφέροντα ἵνα ἀνυψωθῶσι πρὸς ἀγῶνας μᾶλλον εὐγενεῖς καὶ ὁρίζοντας μᾶλλον φαεινούς, τοὺς ὁποίους δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ παραμερίσωμεν κλείοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ φῶς ἢ μοχθηριάζοντες.

Ι. Ζ. ΧΑΤΖΗΛΟΥΚΑ
Ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου

Η ΠΡΟΞΕΝΙΚΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀλλὰ καὶ τὸ παράδοξον ἀντιθέτως, ὅτι ἡ Πύλη καθίσταται πάντοτε ὑπεύθυνος διὰ παραβίασίν τινα τῶν ἐγγράφων τούτων συνθηκῶν, αἵτινες μ' ὅλα ταῦτα οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ αὐτόχρημα παραβίασις ἀγράφων συνθηκῶν τοῦ Δικαίου τῶν Ἐθνῶν, ὅπερ ἀποδέχονται καὶ ἀναγνωρίζουσιν ἅπαντα τὰ ἐλεύθερα καὶ πεπολιτισμένα Κράτη.

Κατὰ ταῦτα, ἓν τῶν ἀπαραιτήτων κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, στοιχείων πάσης πολιτείας, ἡ κυριαρχία, ὑφίσταται ἐν τῷ Τουρκικῷ Κράτει σοβαρωτάτην προσβολὴν κατ' ἀμφοτέρας τὰς κεφαλαιώδεις ὑποδιαιρέσεις αὐτῆς, τήν τε ἐσωτερικὴν δηλονότι καὶ τὴν ἐξωτερικήν. Κατὰ μὲν τὴν πρώτην, ἥτις εἶνε γενικὸν δικαίωμα τῆς πολιτείας τοῦ βούλεσθαι καὶ ἐπιτάττειν ἐπὶ πάντων τῶν ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἐδάφους, ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ δέχηται ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἐδάφους ὄργανα ξένου Κράτους χάριν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ἀδυνατεῖ νὰ ἐξαναγκάσῃ καὶ μέλη ἀκόμη τοῦ ἰδίου λαοῦ, καθ' ὡρισμένας περιπτώσεις, νὰ ὑπαχθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐγχώριον δικαιοσύνην, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, ἥτις ἐμφαίνεται ἐν τῇ σχέσει τῶν Κρατῶν πρὸς ἄλληλα ὡς ἀπολύτως ἀνεξάρτητος καὶ ἐλευθέρα, ὑφίσταται περιορισμὸν ἀμέσως προσβάλλοντα αὐτήν, καθόσον διὰ τῶν μετὰ τῶν διαφόρων Κρατῶν συμβάσεων, ἀπεδέχθη νὰ περιορίσῃ τὴν ἰδίαν θέλησιν καὶ ἀνεξαρτησίαν προκειμένου μάλιστα περὶ δικαιώματος ἀναγομένου ἐντελῶς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς κυριαρχίαν.

Ἐκ τούτων ἕπεται ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας τῶν Προξένων ἐν Τουρκίᾳ αὐτόχρημα ἀποτελεῖ Κράτος ἐν Κράτει. Αἱ δηλώσεις ἃς ἐποιήσατο ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν Παρισίων τοῦ 1856 ὁ πληρεξούσιος τῆς Πύλης Ἀλὴ πασσᾶς, καθ' ἃς ἀπὸ τῆς διὰ τῆς συνθήκης ταύτης τῶν Παρισίων ἀναλήψεως τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν συμφωνίαν, αἱ διομολογήσεις τῶν ξένων Κρατῶν μετὰ τῆς Τουρκίας οὐδεμίαν δέον νὰ ἔχωσι πλέον ἰσχύν, ὡς περιορίζουσαι τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα συμμετέχοντος τῆς Εὐρωπαϊκῆς συμφωνίας ἀνεξαρτήτου Κράτους, κρίνονται ἀπὸ ἀπόψεως τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ἀρχῶν, καὶ ἀπὸ μόνης ἐννοεῖται τοιαύτης, ὡς ἀπολύτως ὀρθαί, πλὴν τὰ παρομαρτοῦντα ποικίλα ἄλλα αἴτια, οὐδεμίαν ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, ἐπιτρέπουσι σκέψιν καὶ ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ εἰς θεμελιώδεις ἀρχὰς Διεθνοῦς Δικαίου ἀντιστρατευομένου ζητήματος τούτου.

II

Ὡς ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ σπουδαιοτάτου δικαιώματος τούτου τῆς δικαστικῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Προξένου καὶ ἐκ τῶν ἄλλων προνομιῶν αὐτοῦ, καθίσταται ἡ θέσις τοῦ ἐν Τουρκίᾳ τοιούτου ὅλως διάφορος τοῦ ἐν ταῖς χριστιανικαῖς χώραις συναδέλφου του.

Καθ' ὃν χρόνον οἱ συγγραφεῖς διαφωνοῦσιν περὶ τοῦ διπλωματικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἢ μὴ χαρακτῆρος τοῦ Προξένου, ὁ ἐν Τουρκίᾳ τοιοῦτος ἔλυσεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ ζήτημα. Ἡ ἀναγνώρισις αὐτῷ διπλωματικῶν δικαιωμάτων, ὡς τὸ τοῦ ἀπαραβιάστου προσώπου τῆς περιουσίας, τῆς ἑτεροδικίας κ.λ.π. δικαίως προσδίδωσιν αὐτῷ ἰδιάζουσαν καὶ ὅλως ἐξαιρετικὴν θέσιν. Ἀλλ' ἂν προσθέσῃ τις εἰς ταῦτα ἑτέραν προνομίαν τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Προξένου καὶ δὴ τὴν σπουδαιοτάτην τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, ἧς στερεῖται αὐτὸς ὁ ἐν ταῖς χριστιανικαῖς χώραις οὐχὶ προξενικὸς ἀλλὰ διπλωματικὸς ὑπάλληλος, βεβαίως θέλει ἀνεύρει ὅτι ἡ θέσις τούτου μόνον κατὰ συμβεβηκός, ὡς λέγει ὁ Ἀριστοτέλης, εἶνε κατωτέρα, οὐχὶ δὲ καὶ κατ' οὐσίαν.

Γενικῶς κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν ἀρχὴν ἐν τῷ Διεθνεῖ Δικαίῳ ὁ Πρόξενος δὲν φέρει διπλωματικὸν χαρακτῆρα, καὶ συνεπῶς στερεῖται τῶν εἰς τὴν ἰδιότητα ταύτην παρομαρτούντων προνομίων, ἐν οἷς καὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τῆς ἑτεροδικίας. Κατὰ τοῦτο ὅμως οὐσιωδῶς διαφέρει τοῦ ἐν χριστιανικαῖς χώραις συναδέλφου του ὁ ἐν Τουρκίᾳ Πρόξενος, ὅστις καὶ τῶν προνομίων τούτων ἀπολαμβάνει καὶ διπλωματικοῦ χαρακτῆρος μετέχει.

Τὸ ἀπαραβίαστον λ. χ. τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ὅπερ ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῆς οἰκογενείας του, καὶ τοῦ ὁποίου ἐν χριστιανικαῖς χώραις ἀπολαμβάνουσιν μόνον οἱ διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι, δικαιολογοῦσι πληρέστατα τὸν χαρακτῆρά του τοῦτον. Τούτου ἕνεκεν, καὶ ὡς ἐκ τῆς δικαστικῆς του δικαιοδοσίας, τὴν θέσιν τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Προξένου συγγραφεῖς τινες ὀνομάζουσιν ὡς quasi διπλωματικήν. Τοιουτοτρόπως ὁ ἐν Τουρκίᾳ πρόξενος εἶνε ἑτερόδικος. Τὸ Διεθνὲς Δίκαιον ἐξῄρεσε τὸν διπλωματικὸν ὑπάλληλον, οὐχὶ καὶ τὸν προξενικόν, τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Κράτους ἐν ᾧ διαμένει, ἀφ' ἑνὸς τιμῆς ἕνεκεν πρὸς ἀντιπρόσωπον ξένου Κράτους, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἵνα μὴ ἐκ μικρῶν αἰτιῶν ἄγωνται οὗτοι πρὸς τὰ δικαστήρια ἐξ ἐκδικήσεως ἢ ἄλλων λόγων. Καὶ ὁ Πρόξενος ὅμως ἐν Τουρκίᾳ διὰ τῶν συνθηκῶν καὶ ἐθίμων ἀπολαμβάνει ἑτεροδικίας, ἄνευ τῆς ὁποίας βεβαίως δυσχερὴς ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἐξάσκησις ὑπ' αὐτοῦ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας. Ὥστε καὶ τοῦτο προσκρούει εἰς διαγεγραμμένας ἀρχὰς τοῦ Διεθνοῦς δικαίου, καθόσον ἐν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένοις ὡς ἀπολαμβάνουσι κυρίως τοῦ προνομίου τῆς ἑτεροδικίας προσώποις, δὲν ἀνεφέρετο ὁ ἐν Τουρκίᾳ Πρόξενος, ὅστις ὅμως μολονότι τὸ Διεθνὲς Δίκαιον δὲν τῷ ἀναγνωρίζει διπλωματικὴν ἰδιότητα καὶ τὴν ταύτῃ παρομαρτοῦσαν ἑτεροδικίαν, ἐν τούτοις ἀπολαμβάνει ταύτης ὡς οἱ διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι, δυνάμει παναρχαίων ἐθίμων καὶ συνθηκῶν.

Διαφορὰ δὲ οὐσιώδης ὑφίσταται μεταξὺ τῆς ἑτεροδικίας τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Προξένου, καὶ τῆς τῶν ἄλλων προσώπων, τῶν ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου κατονομαζομένων, καθόσον ἡ μὲν τῶν προσώπων τούτων ὑφίσταται δυνάμει τῶν γενικῶν Συνθηκῶν τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, ἅς τινας ἀμοιβαίως καὶ οἰκείᾳ βουλήσει ἀπεδέχθησαν τὰ πεπολιτισμένα Κράτη, ἡ δὲ τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Προξένου δυνάμει συμβάσεων ἰσχυουσῶν ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ πολλοῦ καὶ πάντοτε· συνεπείᾳ τούτου τυγχάνει, ὅτι ἡ μὲν Τουρκία οὐδέποτε ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ στερήσῃ τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς Προξένους τῶν διαφόρων Κρατῶν τῆς ἑτεροδικίας των· ἕτερον ὅμως Κράτος δύναται νὰ στερήσῃ τοῦ δικαιώματος τούτου τὰ ἀπολαύοντα αὐτοῦ κατὰ τὰς γενικὰς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ἀρχὰς πρόσωπα· ἀναμφίλεκτον βεβαίως τυγχάνει, ὅτι τὸ Κράτος τοῦτο θέλει θεωρηθῇ ὡς μὴ μετέχον πλέον τοῦ Δικαίου τῶν Ἐθνῶν, καὶ ἡ πρᾶξίς του αὕτη, ὡς αὐτόχρημα αὐθαίρετος θέλει χαρακτηρισθῆ, πλὴν ἔστω καὶ αὐθαιρέτως δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο, ἐνῷ ἡ Τουρκία ἐν ἐνδεχομένῃ τοιαύτῃ τινὶ περιπτώσει ἤθελεν εὑρεθῇ ἀντιμέτωπος τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, αἵτινες οὐδέποτε διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους, θέλουσιν ἐπιτρέψῃ μεταβολήν τινα τοῦ καθεστῶτος ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ τῶν Προξενικῶν προνομιῶν ἐν γένει.

Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν ὁμόφωνον τῶν συγγραφέων τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου γνώμην, ἡ ἑτεροδικία ἥτις ἑκουσίως ὑπὸ τῶν συμμετεχόντων τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου Κρατῶν ἀναγνωρίζεται, ἀποτελεῖ ἀνωμαλίαν ἐν ταῖς ἀρχαῖς αὐτοῦ, ἡ τοιαύτη τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Προξένου, ἡ ἐπιβαλλομένη παρὰ τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ Κράτους, παρουσιάζει ὑπερανωμαλίαν, ἂν ἐπιτρέπηται ἡ λέξις, καὶ μοναδικὸν φαινόμενον ἐν τῇ ἐσωτερικῇ κυριαρχίᾳ ἀνεξαρτήτου Κράτους συμμετέχοντος μάλιστα τῆς Εὐρωπαϊκῆς συμφωνίας, καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Δικαίου τῶν Ἐθνῶν.

(Ἕπεται συνέχεια)

Η ΡΩΜΟΥΝΙΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Η ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ἡ τελευταία διακοίνωσις τῶν Δυνάμεων περὶ τῶν Μακεδονικῶν πραγμάτων μὴ περιγραφεῖσα καὶ μὴ σχολιασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου ἀποτελεῖ διὰ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα ἰδιαίτερον γεγονὸς ἀρκετὰ σημαντικόν, ὁ Βουλγαρικὸς τύπος δικαίως ἐκεῖθεν οὐδόλως ἔπαυσε νὰ σχολιάζῃ τοῦτο εὐρέως καὶ νὰ διερωτᾷ περὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῶν Μ. Δυνάμεων ὅπερ βεβαίως πρέπει νὰ κριθῇ εὐμενῶς ἀπὸ ἀπόψεως Ἑλληνικῆς. Οὕτως ὁ ἡμιεπίσημος «Νέος Αἰὼν» τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως γράφει τὰ ἀκόλουθα περὶ τούτου:

«Ἡμεῖς μετὰ χαρᾶς ὑποδεχόμεθα τὰς δηλώσεις ταύτας τῶν μεταρρυθμιστικῶν Δυνάμεων, διότι βλέπομεν ἐν αὐταῖς οὐχὶ μόνον θεωρητικάς τινας ἐξηγήσεις τοῦ 3ου ἄρθρου τοῦ προγράμματος τῶν μεταρρυθμίσεων, ἀλλὰ καὶ ἕτερον σοβαρὸν βῆμα πρὸς κατάπαυσιν τῆς καταστρεπτικῆς δράσεως τῶν συμμοριῶν, αἵτινες καταβασανίζουσι τὸν βουλγαρικὸν πληθυσμὸν πέραν τοῦ Ρίλλου. Ἡ μεταξὺ τῶν ἐθνικοτήτων πάλη, αὐξηθεῖσα ἐσχάτως ἕνεκα τῆς λελανθασμένης ἀντιλήψεως τοῦ ἄρθρου τούτου τοῦ Μυρστεγίου προγράμματος. καθίστα προβληματικὴν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ τελευταίου τούτου καὶ τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα τοῦ ἀρξαμένου ἔργου τῆς μεταρρυθμίσεως παρεξέκλινε ἐκ τῆς μυσαρᾶς δράσεως τῶν συμμοριῶν διευθυνομένων ὑφ' Ἑλλήνων καὶ Σέρβων. Διὰ τῆς μνημονευθείσης δηλώσεως αἱ Δυνάμεις νομίζουσιν ὅτι θὰ τεθῇ τέρμα ἅπαξ διὰ παντὸς εἰς τὸ χαῶδες τῆς καταστάσεως, ὅπερ πασιφανῶς ἀντιτάσσεται κατὰ τῆς εἰρηνευτικῆς των ἐνεργείας. Θὰ ἐννοηθῶσιν ἄρα γε καλῶς αἱ διαθέσεις αὐτῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Βελιγραδίῳ—εἰς τοῦτο μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ἀμφιβάλλωμεν—. Ὅσον ἀφορᾷ ἡμᾶς ἰδιαιτέρως ἡμεῖς πάντοτε ἀντιλαμβανόμεθα τὸ μεταρρυθμιστικὸν ἔργον οὕτως, ὡς σήμερον τοῦτο ἐξηγεῖται ὑπὸ τῶν δημιουργῶν τούτου.

«Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ—ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν—τὸ παράδοξον ὅπερ παρουσιάζει τὸ περιστατικόν, ὅτι ἡ ῥητὴ αὕτη διακοίνωσις ἡ διαλαμβάνουσα τὰς μνημονευθείσας δηλώσεις, *δὲν ἐγένετο καὶ πρὸς τὴν Ρωμουνικὴν κυβέρνησιν.* Τὰ συμφέροντα ἅπερ ἔχει ἡ Ρωμουνία ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ ἐνέργεια τῆς προπαγάνδας αὐτῆς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, εἰσὶ περιστατικά, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει τὴν ἐξισώνει πρὸς τὰ ἄλλα βαλκανικὰ κράτη. Τὸ δὲ γεγονὸς ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ ὑπάρχουσι ἔνοπλοι Ρουμανικαὶ συμμορίαι, αἵτινες ἐσχάτως ἔδειξαν *ἀρνητικήν τινα δρᾶσιν*, εἶνε μία σοβαρὰ ἀφορμή, ὅπως τῇ ὑπομνησθῇ ἡ λελανθασμένη ἀντίληψις τὴν ὁποίαν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ 3ου ἄρθρου τοῦ Μυρστεγίου προγράμματος».

Βεβαίως οἱ Βούλγαροι δὲν θρηνοῦσι διὰ τὴν παράλειψιν ταύτην τῆς Ρουμανίας, διότι πράγματι διαφέρονται περὶ αὐτῆς καὶ διότι θέλουσιν ἵνα καὶ ἡ Ρουμανία καταλάβῃ θέσιν διεκδικητοῦ ἐν Μακεδονίᾳ. Ἂν θρηνοῦσι δὲ κατόπιν τῆς παραλήψεως ταύτης τῶν Δυνάμεων, ἥτις δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀναγνώρισις παρ' αὐτῶν ὅτι ἡ Ρουμανία δὲν ἔχει καὶ δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν ἀπαίτησιν ἐδαφικῶν κτήσεων ἢ ἄλλων δικαιωμάτων ἐν Μακεδονίᾳ, θρηνοῦσι λέγομεν διότι ἐκφεύγει αὐτῶν ἡ Ρουμανία ὡς σύμμαχος. Ὁ ἀγὼν τῶν Βουλγάρων κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν Μακεδονίᾳ διεξήχθη πάντοτε οὐχὶ μονομερῶς. Καὶ οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Ρωμοῦνοι πρὸ πάντων δὲ οἱ Ρωμοῦνοι ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι ἐνισχυταὶ τῶν Βουλγάρων κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ ἐν Καρατσόβῃ δὲ μάλιστα ἀγὼν ἀπὸ κοινοῦ γενόμενος μετὰ τῶν Ρουμάνων ὑπῆρξε μόνον διὰ τοὺς Βουλγάρους ἐπωφελής, τοῦθ' ὅπερ βραδέως ἐννόησαν οἱ Ρωμάνοι, ἀλλὰ τόσον βραδέως ὥστε δὲν ὑπελείπετο πρὸς διόρθωσιν παρὰ εἷς καὶ μόνος τρόπος, ὁ ἀπόσχειν παρέχοντες εἰς αὐτοὺς τὴν βοήθειαν αὐτῶν διὰ κοινοπραξίας. Τοῦτο δὲ τὸ ἔκαμαν καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος δ' ὧν ἀνωτέρω ὁ «Ν. Αἰὼν» ὑπαινιττόμενος τὴν δρᾶσιν τῶν Ρουμανικῶν συμμοριῶν ἐν Μακεδονίᾳ γράφει χαιρεκάκως ὅτι ἡ δρᾶσις αὕτη ὑπῆρξεν *ἀρνητική.*

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ γεγονὸς τῆς μὴ τοποθετήσεως τῆς Ρουμανίας ἐν τῇ θέσει καὶ τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν κρατῶν εἶναι ἀρκετὰ σημαντικὸν καὶ δηκνύει ὅτι οὐ μόνον *Ρουμανικαὶ συμμορίαι*, δὲν ὑφίστανται ἐν Μακεδονίᾳ αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Ρουμανίας εὑρίσκουσι παρ' αὐταῖς τὴν ὁποίαν ἐνασμενίζεται καὶ προσδοκᾷ ἡ Ρουμανία.

Ἕτερον οὐχ ἧττονος ἀξίας ζήτημα διὰ τὸ Μακεδονικὸν εἶνε τὸ *τῆς Ἀστυνομίας*, τὸ ὁποῖον ἐγράφει καὶ ἐσχολιάσθη ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ τύπῳ μετ' ἐκτάσεως ἀφορώσας τὴν ἐξυπηρέτησιν βλέψεων Σλαυικῶν μᾶλλον ἢ βλέψεων τοῦ Μακεδονικοῦ πληθυσμοῦ οἵτινες αἱματοκυλίοντες καὶ καταστρέφοντες. Διὸ ἐν συνεντεύξει τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ἐν ἐφημερίδι τῆς Πέστης ἡ Α.Υ. ὁ Μέγας Βεζύρης Φερὶτ Πασσᾶς, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Προκειμένου περὶ τῆς αὐτονομίας τῆς Μακεδονίας ὁ Φερὴτ Πασσᾶς εἶπε τὰ ἑξῆς: *Οὐδέποτε ἡ Τουρκία θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας, τὴν ὁποίαν ὀνειρεύεται μόνον ἡ Βουλγαρία.* Τὸ ὄνειρον τοῦτο ἡ Τουρκία δύναται νὰ καταπνίξῃ εἰς πρώτην ἐπιχείρησιν πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῆς. Μετὰ τῆς Βουλγαρίας θὰ μείνωμεν ἐν φιλίᾳ ἐφ' ὅσον προσέχομεν εἰς τὸ ὅ,τι λέγει ἡ ἐπίσημος Βουλγαρία. Εὐθὺς ὅμως ὡς αὐτὴ προβῇ εἰς περισσοτέρας ἐνεργείας διὰ τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας, *τότε θὰ ἔχῃ τὸν λόγον ἡ λόγχη»!*

Ἐκ πάντων τούτων καθεὶς, καὶ ἐκ τῆς ἀνατολῆς τῶν δικαστικῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ, πρὸς ἃς ἀντετάχθη σφόδρα καὶ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς πλέον ἡ Γερμανία καὶ ἐκ τῆς τελευταίας ἀπαντήσεως τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὴν διακοίνωσιν τῶν Δυνάμεων ἣν δημοσιεύομεν ἐν ἑτέρᾳ στήλῃ συνάγεται ὅτι τὸ Μακεδονικὸν πρόβλημα θὰ παραμείνῃ ἐπὶ μήκιστον χρόνον ἔτι ἄλυτον. Τὸ συμφέρον ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων μέχρι τοῦ χρόνου ἐκείνου εἶνε ἐμφανές. **Τόνωσις** καὶ **οὐχὶ χαλάρωσις** τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἀμύνης, καὶ παρασκευὴ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος διὰ πᾶσαν εὐκαιρίαν, ἥτις ἀναμφιβόλως θὰ τῇ δοθῇ.

ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἡ Βουλγαρικὴ δολιότης. — Ἡ περιοδεία τοῦ Χιλμῆ Πασᾶ.— Διάφοροι εἰδήσεις.

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ)

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 28 Σεπτεμβρίου, —Σήμερον ὅτε τὸ ζήτημα τοῦ Μητροπολίτου Δράμας κ. Χρυσοστόμου ἐτάραξε τὴν Τουρκικὴν Αὐτοκρατορίαν ὁλόκληρον καὶ ἔθεσεν εἰς κίνησιν τὴν Εὐρώπην ἐπίσης ὁλόκληρον, οἱ Βούλγαροι, οἱ κατ' ἐξοχὴν ὑβρισταὶ τοῦ Σουλτάνου εὗρον εὐκαιρίαν νὰ δείξωσι πρὸς αὐτὸν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν οὐχὶ δι' ἄλλου, ἀλλὰ διὰ τοῦ στόματος τοῦ Μητροπολίτου αὐτῶν. Ἡ ἀντίθεσίς ἦτο ἀναγκαία. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον, μὴ ἔχοντες ἴδιον ὄργανον, ἐξέλεξαν τὸ γαλλόφωνον ἑβραϊκὸν φύλλον «Jurnal de Salonique», εἰς τὸ ὁποῖον δημοσιεύουσι τὸν λόγον, ὃν ἐξεφώνησεν ὁ Βούλγαρος Μητροπολίτης Κουμανόβου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀναβάσεως τοῦ Σουλτάνου εἰς τὸν θρόνον, ὅστις λόγος δὲν εἶνε ἄλλο παρὰ μία παραφωνία, μία εἰρωνεία ὡς προερχόμενος ἐκ στόματος (κόρακος), βουλγάρου ἀρχικομιτατζῆ, ὡς εἶνε ὅλοι οἱ Βούλγαροι Μητροπολῖται ἐν Μακεδονίᾳ.

Ὁ λόγος οὗτος ἐδημοσιεύθη ἀκριβῶς 13 ἡμέρας μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Μητροπολίτου Δράμας ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἤτοι 25 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὡς εἴρηται εἰς τὸ φύλλον τῆς 13|26 τρέχοντος. Ὥστε ἕκαστος ἐννοεῖ ὅτι καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς Τούρκους δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διαφύγῃ ἡ δημοσίευσις τοῦ ψευδοῦς τούτου λόγου, ὅστις ἔχει θέσιν ὕβρεως καὶ δολιότητος, καὶ σκοπεῖ ὅπως ἐπιβαρύνει περισσότερον τὴν θέσιν τοῦ Ἁγίου Δράμας, οὗ δὲν εἶνε ἄξιος οὐδ' αὐτὸς ὁ Ἔξαρχός των νὰ λύσῃ τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. Ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι γνωρίζουσι τίνες εἶνε οἱ Ἕλληνες καὶ τίνες οἱ Βούλγαροι καὶ δύνανται νὰ κρίνωσι περὶ ἀμφοτέρων.

Τὸν λόγον τοῦ Βουλγάρου καλογήρου δὲν αἰδοῦμαι νὰ στείλω ὑμῖν πρὸς δημοσίευσίν του εἰς τὸ ἑβραϊκὸν φύλλον, ἀφοῦ οἱ Βούλγαροι ὅλως ἀναισχύντως τὸν ἐδημοσίευσαν 25 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκφώνησίν του καὶ τοῦτο εἰς Ἑβραϊκὸν φύλλον. Καὶ βεβαίως, λόγος ἐπιδιώκων τοιοῦτον ὡς τὸν περιεγράψαμεν σκοπὸν μόνον εἰς Ἑβραϊκὸν φύλλον ἠδύνατο νὰ δημοσιευθῇ.

Ἰδοὺ αὐτός:

«Τὴν ἡμέραν ταύτην αἱ θύραι τῆς εὐτυχίας ἀνοίγωσι πρὸ τῆς Τουρκικῆς δικαιοσύνης. Σήμερον εἶνε ἡμέρα ἑορτῆς διὰ πᾶν ὅ,τι φέρει ὀθωμανικὸν ὄνομα. Μήπως δὲν ἀρχόμεθα καὶ πάλιν νέας ἐποχῆς διὰ τῆς ἐπετείου τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν ἄνακτος, οὗτινος τὸ ὄνειρον εἶνε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐζωΐαν εἰς ὅλους, οἵτινες ζῶσι εἰς τὰς ἀπεράντους κτήσεις τῆς μεγάλης του αὐτοκρατερίας καὶ ὑπὸ τὴν προστάτιδα αὐτοῦ αἰγίδα;

Θεωρῶ ἰδιαιτέραν τὴν τιμήν, δυνάμενος νὰ ἐκφράσω ἐνταῦθα τὰ αἰσθήματα τῆς εὐσεβοῦς ὑποταγῆς ὁλοκλήρου τοῦ ποιμνίου μου Κουμανόβου. Καὶ ἡ χαρά μου διπλασιάζεται ἀναπολοῦντος τὴν εὐτυχίαν ἥτις μοὶ ἔλαχεν νὰ ἔλθω νὰ ἐκπληρώσω ἐνταῦθα τὸ ἱερὸν καθῆκον, φέρων τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς τὰς ὁποίας τὸ Βουλγαρικὸν ἔθνος ἀναπέμπει τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς χαρᾶς!!

Μάλιστα αἰσθάνωμαι χαρὰν ἄρρητον δυνάμενος ἐνώπιον τοσούτου ἀκροατηρίου, καὶ ἐν τῷ ἐπισήμῳ τούτῳ τόπῳ νὰ διαβιβάσω τὴν ἔκφρασιν τῆς ἀφοσιώσεως καὶ πίστεως τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ, ὅστις παρακαλεῖ τὸν Παντοδύναμον Θεὸν νὰ παράσχῃ μακροβιότητα εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον, νῦν ἀγαπῶντα ἐξ ἴσου ἅπαντας τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ ἄνευ διακρίσεως. Καὶ ἐκ τῶν βαθυτάτων τῆς καρδίας μου ἀναφωνῶ τὸ σύνηθες «Παντισαχαμῖς τσὸκ Γιασσιᾶ».

Περισσότερα σχόλια δὲν χρειάζον-

ται. Τὸ σύνηθες αὐτὸ ἀποδεικνύει ἐναργῶς τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ Καλογήρου πρὸς τὸν Παντισὰχ του.

Ὁ Γεν. Διοικητὴς ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Δεμὶρ-Ἰσσάρ, ἵνα ἐξετάσῃ τὴν ἐκεῖ κατάστασιν τυγχάνουσαν ἀρκετὰ σοβαράν. Ὁ Καϊμακάμης Βερροίας ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας ὡς συνεργαζόμενος μετὰ τῶν ὀργάνων τῆς Ρωμουνικῆς προπαγάνδας κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ παρέσχων τῇ Κυβερνήσει ἀνακριβεῖς πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐν τῷ ὑπ' αὐτὸν Καζᾷ.

Ὁ ἐκ Βερροίας πολὺς Α Χατζηγῶγος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκεῖ Ρωμουνικῆς προπαγάνδας, ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς τῶν φόνων τῶν ὀκτὼ Ἑλλήνων, παρασημοφορηθεὶς ἐσχάτως διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ στέμματος τῆς Ρωμουνικῆς Κυβερνήσεως, ἀχθεὶς ἐνταῦθα τὸ ἑσπέρας τοῦ τελευταίου Σαββάτου ἐν αὐστηρᾷ συνοδείᾳ χωροφυλάκων, ἐξωρίσθη χθὲς πρωῒ εἰς Ροπτσόζ, χωρίον τοῦ Καζᾶ Σερρῶν. Ἡ ἐκεῖ ἀστυνομία διετάχθη νὰ ἐπιτηρῇ αὐτὸν αὐστηρῶς.

Τὸ κατὰ τοῦ αἱμοχαροῦς τούτου θηρίου ληφθὲν μέτρον ἐγένετο συνεπείᾳ καταγγελίας δοθείσης ὑπὸ τῶν χηρῶν καὶ κηδεμόνων τῶν ὀρφανῶν τῶν ὀκτὼ φονευθέντων Ἑλλήνων ἔξωθι τῆς Νιαούσης πρὸς τὸν Χιλμῆ Πασᾶν καὶ τοὺς ἐνταῦθα προξένους, δι' ἧς ὑπεδεικνύετο αὐτός τε καὶ οἱ λαβόντες προσωπικῶς μέρος εἰς τὸν φόνον τοῦτον.

Ἐκ τῆς ἐξορίας ταύτης τοῦ Χατζηγώγου καὶ τῆς συλλήψεως τῶν ὀργάνων αὐτοῦ, πληρωνομένων ἁδρῶς ὑπὸ τῆς Ρωμουνικῆς προπαγάνδας ἐλπίζεται ὅτι θὰ εἰρηνευθῇ ὁ καζᾶς Βερροίας καὶ θ' ἀνακουφισθῇ τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον.

Ο ΡΩΣΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς γενομένης πρὸ ἡμερῶν ἀνακοινώσεως τῶν Δυνάμεων Ῥωσσίας καὶ Αὐστρίας πρὸς τὰς Κυβερνήσεις Ἀθηνῶν, Βελιγραδίου καὶ Σόφιας περὶ τῆς καταστάσεως ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν πρὸς ἐπιδίωξιν τῆς εἰρηνεύσεως ταύτης ὁ Ῥωσσικὸς τύπος μετ' ἀσυνήθους γλώσσης ἐπιτιθέμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος κρίνει μεροληπτικώτατα τὴν σημασίαν ἣν ἔχει ἡ ἀνακοίνωσις ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος.

Οὕτω ἡ ἐφημερὶς «Σλόβο» γράφει ὅτι ἂν καὶ ἡ Αὐστρορρωσσικὴ Νότα ἀπέφυγε νὰ χωρίσῃ τὰς εὐθύνας Βουλγαρίας, Σερβίας καὶ Ἑλλάδος διὰ τὸν ἐν Μακεδονίᾳ φυλετικὸν πόλεμον, οὐχ ἧττον ὑπῆρξε διαφορὰ μεταξὺ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ Νότα ἐπεδόθη εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐκείνου καθ' ὃν ἐπεδόθη εἰς τὴν Σόφιαν καὶ τὸ Βελιγράδιον. (Σημ. Τόσον τὸ χειρότερον διὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν. . . ἀμεροληψίαν!)

«Ἡ εἰρήνευσις τῆς Μακεδονίας ἐπάγεται ἡ ἀνωτέρω Ἐφημερὶς δὲν πρέπει νὰ μᾶς παρασύρῃ εἰς ἄλλην περιπέτειαν, πρὸς τὴν ὁποίαν παλαιοί μας φίλοι μᾶς ἐξωθοῦν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὁποίαν δὲν αἰσθανόμεθα οὐδεμίαν κλίσιν, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἔχομεν καιρόν. Τὸ ἔργον τῆς ἐσωτερικῆς ἡμῶν ἀναγεννήσεως πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ τοῦτον τὸν σκοπόν: νὰ φέρῃ ἡμᾶς πρὸς ἐξωτερικὴν πολιτικὴν σαφῆ ἰσχυράν, ἐπὶ τῶν ἱστορικῶν ἡμῶν παραδόσεων στηριζομένην».

Κατὰ τὸν «Σλόβο», ὅ,τι ἤδη ἐπείγει, εἶνε ἡ συμπλήρωσις τῆς δικαστικῆς μεταρρυθμίσεως, πρέπει δὲ νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι ἡ συμφωνία τῶν Δυνάμεων θὰ εἶνε κατὰ τοῦτο πλήρης.

Ἐξ ἄλλου ὁ ἀρχηγὸς τῶν Συνταγματικῶν Δημοκρατικῶν Μιλιουκώφ, εἰς συνέντευξιν, ἐξεφράσθη κατὰ τῆς αὐστρορρωσσικῆς Νότας ὡς ἑξῆς.

Ἀρκετὰ (εἶπε) τὰ συμφέροντα τῶν σλαυϊκῶν φύλων παρωράθησαν χάριν τῆς Ἑλλάδος!! Ἡ Ῥωσσία ἔσφαλεν ὑπογράψασα διακοίνωσιν τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε τοῦτο μόνον: νὰ ἀποξενώσῃ ἑαυτὴν τῶν συμπαθειῶν τῶν Σλαύων.

Ὁ δὲ ἐν Πετρουπόλει ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» τηλεγραφεῖ τὰ ἑξῆς ἐν σχέσει μὲ τὰς κρίσεις τοῦ Ῥωσσικοῦ τύπου.

Αἱ ἐπικρίσεις τοῦ τύπου κατὰ τῆς αὐστρορρωσσικῆς διακοινώσεως περὶ τῆς Μακεδονίας προσλαμβάνουσι διαστάσεις. Τὸ χαρακτηριστικώτερον δ' εἶνε, ὅτι συμφωνοῦν πρὸς ἄλληλα ὁμοφώνως τὰ ὄργανα τῶν μᾶλλον ἀντιθέτων κομμάτων. Ἡ «Νοβόγιε Βρέμια» ἀπηχεῖ τὰς γνώμας τοῦ «Ῥώσσου» καὶ παρακολουθοῦσι τὰς κρίσεις αὐτῆς ἡ «Ρέτς καὶ ἡ «Τοβάριτς». Ἀναγινώσκων τις μεταξὺ τῶν γραμμῶν ἐννοεῖ, ὅτι ἀνεφλέγη αἰφνιδίως τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινῆς γνώμης ὑπὲρ τῆς ἀποστολῆς τῆς Ῥωσσίας ὡς Μεγ. Δυνάμεως, μετὰ αὐξούσης συμπαθείας πρὸς τὰ σλαυϊκὰ φῦλα. Ἡ σχεδὸν πλήρης ἀδιαφορία τῆς κοινῆς γνώμης, ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, καθιστᾷ τὴν μεταβολὴν ἀκόμη ἀξιοπαρατήρητον . . . Ἡ τοιαύτη ὁμόθυμος καὶ ἀκατάσχετος ἀφύπνισις τῆς κοινῆς γνώμης παρέχει εἰς τοὺς καλῶς πληροφορημένους κύκλους τὸ ἐνδόσιμον νὰ φρονῶσιν, ὅτι ἡ ῥωσσικὴ διπλωματία πιθανὸν θ' ἀναγκασθῇ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν γενικῶς ἐκδηλουμένην ἀπαίτησιν περὶ ἐνεργοτέρας πολιτικῆς εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἡ «Νόβογιε Βρέμια» ἐπιμένει, ὅτι τὸ 3ον ἄρθρον τοῦ Μυρστεγίου προγράμματος πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ ὁλοσχερῶς, διότι ἕνεκα τούτου τὰ σλαυϊκὰ φῦλα ἐταπεινώθησαν χάριν τῆς Ἑλλάδος! Ἡ αἴτησις αὐτὴ (ἐπάγεται χαρακτηριστικῶς ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς») ἀποτελεῖ ἁπλοῦν πρόλογον τῆς αἰτήσεως, ὅπως ὁλόκληρον τὸ Μυρστέγιον πρόγραμμα ἀκυρωθῇ.

Ὁ «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου, κρίνων τὴν ἀνωτέρω ἀνταπόκρισιν καὶ τὰ ὅσα γράφει ὁ Ῥωσσικὸς Τύπος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπίδοσιν τῆς διακοινώσεως, γράφει:

Ὁ ἐν Πετρουπόλει ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» φαίνεται διατεθειμένος ν' ἀποδώσῃ τὴν τοιαύτην ὁμοφωνίαν εἰς αὐθόρμητόν τινα ἐξέγερσιν τοῦ Ῥωσσικοῦ λαοῦ, συναισθανομένου ἐκ νέου τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ καὶ τὰς εὐθύνας ἀπέναντι τῆς σλαυϊκῆς φυλῆς.

«Καὶ ὡς φαινόμενον εἶναι μὲν βεβαίως τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρον. ἀλλ' ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ σημασία, δὲν εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκετὰ σαφὴς καὶ εὐκόλως ἠδύνατο νὰ παρεξηγηθῇ.

«Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι δὲν ἦτο ἀναγκαῖον νὰ ἐπεκταθῇ καὶ πρὸς τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Σέρβους ἡ ὑπόμνησις τῶν δύο Δυνάμεων, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ μόνον πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἁπλῶς διότι οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἶνε οἱ χειρότεροι ἔνοχοι (the worst offenders), εἶναι φυσικὰ ἐντελῶς ἀπαράδεκτος, ὅταν ἔχῃ τις ὑπ' ὄψει καὶ τὰ γεγονότα τὰ προσπίπτοντα εἰς ὅλων τὴν ἀντίληψιν. Ἐφ' ὅσον αἱ διαμαρτυρίαι τοῦ Ῥωσσικοῦ Τύπου ἀποτελοῦσι ἀπόδειξιν τῆς ἀφυπνίσεως τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλοῦ ἤδη οὐδαμοῦ διεφαίνετο, εἶνε ἄξιαι πάσης συμπαθείας. Ἀλλ' ὅπως πολὺ ὀρθὰ καὶ μὲ πολλὴν εἰλικρίνειαν παρατηρεῖ καὶ ὁ «Σλαῦος», θὰ ἦτο λυπηρόν, ἐὰν διὰ τῶν τοιούτων διαμαρτυριῶν ὁ Ῥωσσικὸς Τύπος διετάρασσε τὰ ἀποτελέσματα τῶν κοπιωδεστάτων διασκέψεων τῶν Δυνάμεων.

»Ἡ ἀκύρωσις (abrocation) τοῦ 3ου ἄρθρου τοῦ Μυρστεγίου προγράμματος δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃ μεγάλας συνεπείας. Δὲν ἐπρόκειτο ποτὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο νὰ ἐφαρμοσθῇ εὐρέως· παρεξηγήθη ὅμως κακοβούλως καὶ ἐλπίζομεν ἡ τοιαύτη παρεξήγησις νὰ ἐκλείψῃ πλέον. Οἱαδήποτε ἐν τούτοις σοβαρὰ μεταβολὴ εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Μύρστεγ θὰ ἦ ο σήμερον καταστρεπτική. Τὸ τοιοῦτον ἄλλως τε εἶνε καὶ ἐκτὸς πάσης συζητήσεως.»

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Η ΘΕΜΕΛΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ

Η ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΤΕΛΕΤΗ

ΟΙ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΛΟΓΟΙ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ὑπὸ τοὺς ἀρίστους οἰωνοὺς καὶ ἐν πάσῃ ἐπισημότητι ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τῆς Νέας Ἀγχιάλου παρὰ τὸν Ἁλμυρόν.

Διὰ πρώτην φορὰν τοιαύτη μεγάλη ἐθνικὴ ἑορτὴ καὶ πανήγυρις ἐτελέσθη ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ μήτηρ Ἑλλὰς ἐναγκαλίζεται τὰ φίλτατά της τέκνα, τὰ ὁποῖα ἐστροβίλισεν ὁ Βουλγαρικὸς τυφὼν εἰς τὸν πόνον καὶ τὴν ὀδύνην καὶ διεσκόρπισεν ὡς φύλλα φθινοπώρου. Ἀλλ' ἑνωθέντα ταῦτα ἰδού, σήμερον ὑπὸ τὰς τρυφεροτέρας περιπτύξεις τῆς μητρός των ἀνεγείρουσι τὴν Νέαν Πατρίδα των μεγελύνοντα τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλπίδα των πρὸς τὴν φιλόστοργον μητέρα.

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς εἰς τὴν παραλίαν τῆς Ἀγχιάλου πλῆθος ἄπειρον κόσμου ὑποδέχεται τοὺς ἐπισήμους διὰ ζητωκραυγῶν. Τὸ θέαμα εἶνε ἔξοχον ἕνεκα τῆς λαμπρᾶς διακοσμήσεως τῆς ἀποβάθρας, ἀνεγερθείσης ἀψῖδος καὶ τῆς ἐξέδρας.

Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τοῦ πλήθους τῶν ἐπισκεπτῶν ἀπεβιβάσθησαν ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας, οἱ κ. κ. Ὑπουργοὶ καὶ ἅπαντες οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι. Ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος Σεβ. Γερμανὸς μετὰ τοῦ κλήρου ὑποδέχονται αὐτοὺς εἰς τὴν ἀποβάθραν, ὁ δὲ κ. Νομάρχης παρουσιάζει τοὺς Δημάρχους καὶ δημοτικοὺς Συμβούλους τῆς ἐπαρχίας Ἁλμυροῦ. Τὰ πλήθη ἐκσπῶντα εἰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Διαδόχου, ἐνῷ ἀπό τινος λοφίσκου ὑπερκειμένου τῆς Ν. Ἀγχιάλου ἀκούονται πυροβολισμοί.

Πάντες ὑποθέτουσιν ὅτι πρόκειται περὶ τηλεβόλων τοποθετηθέντων ἐκεῖ, ἀλλὰ κατόπιν ἐξακριβοῦται ὅτι οἱ κρότοι οὗτοι προήρχοντο ἐκ δυναμίτιδος καταλλήλως τοποθετημένης καὶ διαδοχικῶς ἐκπυρσοκροτούσης ἐν εἴδει χαιρετισμοῦ.

Ὁ Διάδοχος καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι προχωροῦν πεζῇ ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας μέχρι τῆς ἐξέδρας, ἀκολουθούντων ἐφίππων καὶ πεζῶν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας ἐν μέσῳ ζητωκραυγῶν, ἐμβατηρίων ἀνακρουομένων ὑπὸ τῶν μουσικῶν καὶ ἀδιακόπων πυροβολισμῶν. Μάτην οἱ ἔφιπποι χωροφύλακες προσπαθοῦσι νὰ τηρήσωσι τάξιν· τοὐναντίον διὰ τῆς ἀναμίξεως των ἐπιφέρουσι μεγαλειτέραν σύγχυσιν.

Τέλος οἱ ἐπίσημοι ἀνέρχονται ἐπὶ τῆς ἐξέδρας διακεκοσμημένης πλουσίως, ὅπου οἱ ἱερεῖς περιβεβλημένοι διάχρυσα ἄμφια μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Δημητριάδος Σεβ. Γερμανοῦ ἀρχίζουν ψάλλοντες τὴν ἱεροτελεστίαν τοῦ ἁγιασμοῦ, ἣν ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος παρακολουθεῖ μετὰ προσοχῆς διαρκῶς ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ. Ἐπὶ τῆς εἰς τὸ μέσον τοποθετημένης τραπέζης διακρίνεται ἀργυροῦν δοχεῖον ἐν εἴδει κολυμβήθρας ἔνθα ὑπάρχει ὁ ἁγιασμὸς καὶ παραπλεύρως αὐτοῦ ἀργυροῦς δίσκος ἐπὶ τοῦ ὁποίου κεῖνται ἓν σφυρίον καὶ ἓν μιστρίον ἀργυρᾶ. Μετ' ὀλίγον προσέρχεται ὁ τμηματάρχης κ. Γεωργαντόπουλος καὶ καταθέτει ἐπὶ τοῦ δίσκου ἓν εἰκοσάδραχμον καὶ ἓν δεκάδραχμον χρυσᾶ, ἓν πεντόδραχμον, ἓν δίδραχμον, μίαν δραχμήν, ἓν πεντηκοντάλεπτον καὶ ἓν εἰκοσιπεντάλεπτον ἀργυρᾶ ἅπαντα μὲ τὴν προτομὴν τοῦ Βασιλέως.

Περατωθείσης τῆς ἱεροτελεστίας ὁ Διάδοχος διευθύνεται ἀνατολικῶς τῆς ἐξέδρας ὅπου ὑπάρχει ἐσκαμμένος βαθὺς λάκκος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεῖται τετράγωνον μέγα πεντελήσιον μάρμαρον καὶ ἄνωθεν τοῦ ὁποίου κοίλωμα ἀρκετοῦ βάθους. Ἡ Α. Υ. λαμβάνει τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα καὶ ῥίπτει αὐτὰ ἐντὸς τοῦ κοιλώματος, εἶτα διὰ τοῦ μιστρίου λαμβάνει ἄσβεστον καὶ τοποθετεῖ αὐτὴν πέριξ τοῦ κοιλώματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθεται ἡ τετράγωνος πλὰξ τὴν ὁποίαν στερεοῖ διὰ τοῦ σφυρίου καὶ οὕτω λήγει ἡ διατύπωσις τῆς θεμελιώσεως.

Ὁ Λόγος τοῦ Μητροπολίτου

Ἀμέσως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἐν μέσῳ γενικῆς σιγῆς λαμβάνει τὸν λόγον καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς πρόσφυγας καὶ τὸ πλῆθος λέγει ὡς ἑξῆς.

«Ἀδελφοὶ Ἀγχιαλῖται! Ἡ καρδία μας σήμερον σκιρτᾷ ἐκ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ἐπὶ τῇ θεμελιώσει τῆς ποθητῆς νέας πόλεως.

Εὐγνωμοσύνην πρέπει νὰ ὀφείλωμεν εἰς τὴν Α. Υ. τὸν Διάδοχον λαμπρύνοντα τὴν ἑορτὴν διὰ τῆς παρουσίας του καὶ προσδώσαντα τὸν προσήκοντα ἐθνικὸν χαρακτῆρα διὰ τῆς ὑπ' Αὐτοῦ καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου. Ἡ Νέα Ἀγχίαλος ἔχει πρωτεῖα ἐν ὅλῃ τῇ Ἱστορίᾳ τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου διὰ Βασιλικῆς χειρὸς ὅπως διὰ τοὺς Ἀγχιαλίτας εἶναι τιμὴ ὅτι ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι ἥρωες καὶ τὰ πρωταθύματα τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας μετὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ἔπρεπε νὰ παρίσταται Ἐκεῖνος, ὁ Μητροπολίτης Βασίλειος, ἵνα φωνήσῃ τί ὑπεφέρατε καὶ τί ἐθυσιάσατε, ἵνα ἱστορήσῃ τὰ τρόπαια τῆς ἡρωϊκῆς Ἀγχιάλου.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ καρδία τοῦ ἔθνους στρέφεται πρὸς ὑμᾶς. Σᾶς συγχαίρει δὲ καὶ συναγαλλιᾷ καὶ συνευγνωμονεῖ. Εὔχεται ἵνα ὁ Πανάγαθος Θεὸς σᾶς διατελέσῃ ὑγιεῖς καὶ σᾶς καταστήσῃ εὐτυχεστέρους, πραγματοποιήσῃ δὲ τὸ μεγάλον σας ὄνειρον!

Ζήτω τὸ Ἔθνος!
Ζήτω ὁ Βασιλεύς!
Ζήτω ὁ Διάδοχος!

Τοῦτον διεδέχθη ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμόπουλος ἐκφωνήσας μακρὸν λόγον.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

Μετὰ τὴν συγκινητικωτάτην καὶ θερμοτάτην εὐχητήριον προσλαλιὰν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου, ὑπολαμβάνω καθῆκον ἐπιβαλλόμενον εἰς ἐμέ, ὡς μέλος τῆς Κυβερνήσεως, νὰ μὴ παρέλθω ἐν σιγῇ πρὸ τῆς ἐθνικῆς ταύτης καὶ βαρυσημάντου τελετῆς. Τὰ τελούμενα σήμερον ἐγκαίνια τῆς Νέας Ἀγχιάλου καὶ τῆς Εὐξεινουπόλεως ἐγείρουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ παντὸς Ἕλληνος αἴσθημα βαθυτάτης συγκινήσεως. Ἡ σημερινὴ συγκίνησις εἶνε ἐνδεικτικὴ τῆς χαρᾶς ἣν αἰσθάνεται πᾶσα φιλόστοργος μήτηρ ἐπὶ τῇ ἐπαρκείᾳ αὐτῆς, πρὸς περίθαλψιν πάσχοντος τέκνου της.

Οἱ βανδαλισμοὶ

Προηγήθησαν ὅμως συγκινήσεις, αἵτινες συνετάραξαν τὰς καρδίας πάντων τῶν εὐαισθήτων καὶ πεπολιτισμένων ἀνθρώπων, καὶ αἵτινες ἦσαν ἐνδεικτικαὶ βαθυτάτου ψυχικοῦ ἄλγους, προξενηθέντων ἐξ ἀπανθρώπων, βανδαλικῶν καὶ ἐγκληματικῶν ἐπιθέσεων κατὰ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

Ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία ἑλληνικωτάτη ἦτο χώρα καὶ πρὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς ἀσπασθέντες τὸ ὀρθόδοξον θρήσκευμα ἐκ τῶν πρώτων τῆς Ἀνατολῆς λαῶν διετήρησαν ἐπὶ σειρὰν αἰώνων τὸν ἑλληνικὸν αὐτῶν ἐθνισμόν, τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θρησκείαν αὐτῶν. Ἡ δὲ περὶ ἧς πρόκειται σήμερον Ἀγχίαλος ἤκμαζεν ἀπὸ τοῦ πέμπτου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος ὡς ἐμπορικὴ ἀποικία τῆς Ἀστυγείτονος Ἀπολλωνίας ἢ τῆς Σωζοπόλεως, τιμηθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ῥωμαίων Τραϊανοῦ (100 μ. Χ. ἔτη), ἀπονείμαντος αὐτῇ τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ πρὸς τῷ ἀρχαίῳ αὐτῆς ὀνόματι καὶ τὸ οἰκογενειακὸν αὐτοῦ ὄνομα «Οὐλπία ἢ Οὐλπιανή». Τὴν Ἀγχίαλον ηὐλαβήθη καὶ ὁ κατὰ τὸ 582 μετὰ Χριστὸν εἰσβαλὼν εἰς τὴν Θρᾴκην Χαγάνος τῶν Ἀβάρων εἴτε ἐξ εὐγνωμοσύνης, ὡς αὐτὸς ἔλεγεν, εἴτε μᾶλλον ἐξ ἀδυναμίας.

Ἡ Ἀγχίαλος ὑπῆρξε τὸ πολεμικὸν ὁρμητήριον τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας κατὰ τῶν ἀπὸ τὰς τοῦ Βορρᾶ ἐπιδρομὰς ποιουμένων βαρβάρων. Ἡ Ἀγχίαλος ἐπί τε τῆς Φραγκοκρατίας καὶ ἐπὶ τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας διετήρησεν ἀλώβητα τήν τε εὐγενῆ αὐτῆς Ἐθνότητα καὶ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις Οἱ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ Ἑλληνικοὶ πληθυσμοί, καίτοι διετέλουν ὑπὸ ἀλλόθρησκον κυριαρχίαν, διετήρουν οὐχ ἧττον ἀρτίας τὰς προνομίας τῆς ἐθνότητος, τῆς γλώσσης καὶ τῆς θρησκείας μέχρι τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1885, καθ' ἣν ἡ Βουλγαρία παραβιάζουσα τὴν Βερολίνειον συνθήκην, ἥρπασε διὰ τολμηροῦ πραξικοπήματος τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν.

Ἀμείλικτος πόλεμος

Ἔκτοτε ἡ κυριαρχήσασα φυλὴ ἐκήρυξεν ἀμείλικτον πόλεμον κατὰ παντὸς ὅ,τι ἑλληνικὸν ἐν ταῖς ὑπ' αὐτῆς διὰ τοῦ πραξικοπήματος καταληφθείσαις Χώραις. Κατ' ἀρχὰς ἐπελάβετο ὑπούλων ἐνεργειῶν καὶ προσπαθειῶν· ὅπως ἐξαναγκάσῃ τοὺς ἑλληνικοὺς Λαοὺς τῶν Χωρῶν τούτων ν' ἀπαρνηθῶσιν ὅ,τι ἀνῆκεν εἰς τὴν δικαιοῦχον τῶν Ἑλλήνων φυλήν, ν' ἀπαρνηθῶσι τουτέστι τὴν ἑαυτῶν εὐγένειαν, τὴν μητρικὴν αὐτῶν γλῶσσαν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτῶν διοίκησιν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ εὐγενεῖς οὗτοι λαοὶ ἐπιμόνως ἀπέστερξαν εἰς πᾶσαν μεταβολήν, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Κρούμου ἀπεφάσισαν, κατὰ τὰ ἔνστικτα τῆς ἀγρίας αὐτῶν φυλῆς νὰ προβῶσιν εἰς τὰ ἔσχατα κακουργήματα. Στίφη ἄγρια αὐτῶν ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἀρχῶν ἐπενέβησαν τὸ πρῶτον, ἀρχομένου τοῦ Ἰουνίου 1906, δι' ἀνηκούστων ὕβρεων κατὰ τοῦ Μητροπολίτου Βάρνης Θεοφίλου. Ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν κατὰ προδιαγεγραμμένον σχέδιον ἄγριαι, ἐπαίσχυντοι καὶ ἀποτρόπαιοι σκηναὶ ἐγένοντο ἐν Βάρνῃ, ἐν Φιλιππουπόλει, ἐν Πύργῳ, ἐν Στενημάχῳ καὶ ἀλλαχοῦ.

Κατελήφθησαν, διηρπάγησαν καὶ λεηλατήθησαν ἑλληνικοὶ ναοί, μοναί, βιβλιοθῆκαι καὶ ἄλλα ἰδιωτικὰ ἱδρύματα· Ἀρχομένου δὲ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1906 οἱ ἄγριοι ἐπιδρομεῖς ἐπέβαλον χεῖρα καὶ ἐπὶ τῆς ὡραίας Ἀγχιάλου, πυρπολήσαντες αὐτήν. Πλεῖστα μὲν γυναικόπαιδα εὗρον φρικτὸν θάνατον ὑπὸ τὰς φλόγας τοῦ πυρός, καὶ ὑπὸ τὰς σφαίρας ἀνάνδρων κακούργων.

Ὁ δὲ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης αὐτῶν Βασίλειος, πολλοὶ ἱερεῖς καὶ πολλοὶ πρόκριτοι τῆς πόλεως τούτων δίκην κακούργων ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φυλακάς.

Ἡ βουλγαρικὴ θηριωδία μετέτρεψεν εἰς σωροὺς ἐρειπίων καὶ εἰς τέφραν τὴν ὡραίαν Ἀγχίαλον.

Οὕτως ἡ Ἀγχίαλος ἐν μέσῳ βαθυτάτης γενικῆς εἰρήνης ἱσταμένου τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἔπεσε φεῦ! ἀγωνιζομένη ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθνισμοῦ της, ἔπεσεν ἀγωνιζομένη ἐναμίλλως πρὸς τὸ Σοῦλι (1803), πρὸς τὴν Πάργαν (1819), πρὸς τὰ Ψαρὰ (1834) καὶ πρὸς τὸ τρισένδοξον Μεσολόγγιον. Μετὰ τὰς καταστροφὰς καὶ τὸν ἀμείλικτον διωγμὸν τῆς κυριαρχούσης φυλῆς ἀπέβαινε πλέον ἀδύνατος ἡ ἐν τῇ γενετείρᾳ γῇ περαιτέρω διαμονὴ τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν. Μία δὲ καὶ μόνη ἐνεδεικνύετο εἰς αὐτοὺς διέξοδος, ἡ καταφυγὴ αὐτῶν εἰς τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν Βασίλειον, τὴν μητέρα σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Δεκάδες χιλιάδων ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παίδων κατέφυγον πρὸς ἡμᾶς, ὅπως εὕρωσι παρηγορίαν, ἀνακούφισιν ἀπὸ τῶν δεινῶν καὶ περίθαλψιν. Ἡ Βασιλεία, ἡ Κυβέρνησις, ἡ Βουλή, πᾶσαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις καὶ πάντες οἱ ἁπανταχοῦ γῆς οἰκοῦντες Ἕλληνες, ἔσπευσαν ν' ἀποδεχθῶσι φιλοστόργως τοὺς πρὸς ἡμᾶς καταφυγόντας γνησίους Ἕλληνας καὶ νὰ παράσχωσιν εἰς αὐτοὺς στέγην καὶ ἄρτον. Τὸ δὲ Κράτος ἐσκέφθη ἀμέσως, ὡς ὤφειλε, νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν μόνιμον ἐν Ἑλλάδι ἀποκατάστασιν τῶν πολυπαθῶν τούτων Ἑλλήνων προσφύγων.

Προκειμένου περὶ μονίμου ἀποκαταστάσεως, τὰ βλέμματα αὐτῶν οἱ ὁμογενεῖς πρόσφυγες ἔστρεψαν πρὸς τὴν Θεσσαλίαν, οὐ μόνον, διότι ἐν Θεσσαλίᾳ εὕρηνται γαῖαι παρέχουσαι εἰς αὐτοὺς στάδιον ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ διότι οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ οἰκοῦντες συμπολῖται ἡμῶν ἐξ ἀπαρχῆς ἐξεδήλωσαν τὰς ἑαυτῶν πρὸς τοὺς πρόσφυγας συμπαθείας καὶ τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν νὰ συμβιώσωσι μετ' αὐτῶν. Δεῖγμα τῶν τοιούτων διαθέσεων τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἡμετέρων συμπολιτῶν ὑπῆρξε, πλὴν τῶν ἄλλων, ἡ γενναιοδωρία τῆς κοινότητος Ἁλμυροῦ, παραχωρησάσης τὰ ἀναγκαῖα γήπεδα πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν ἐκ Πύργου, Βάρνης, Σωζοπόλεως κλπ. προσφύγων. Πανταχοῦ δ' ὅπου ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπεχειρήθη ἐγκατάστασις τῶν ὁμογενῶν προσφύγων, ζωηρὰ ἐξεδηλώθη ἡ συμπάθεια τῶν ἐγχωρίων πρὸς τὴν μετ' αὐτῶν συμβίωσιν.

Τὸ Ἑλληνικὸν κράτος

Τὸ Ἑλληνικὸν κράτος δὲν δύναται νὰ λησμονήσῃ, δν ἔχει προορισμόν, νὰ παρέχῃ τουτέστι πᾶσαν ἐφικτὴν συνδρομὴν καὶ περίθαλψιν πρὸς τοὺς ἐκτὸς τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου οἰκοῦντας Ἕλληνας. Κατ' ἀκολουθίαν ἄνευ ἐνδοιασμῶν προέβη εἰς πᾶσαν θυσίαν, ἐπιτρεπομένην ἐκ τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, πρὸς μόνιμον ἀποκατάστασιν τῶν ὁμογενῶν προσφύγων. Μὴ ἐπαρκούντων τῶν ἀγορασμένων παρ' αὐτοῦ Στεφανοβικείων κτημάτων, προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν ἰδιωτικῶν τοιούτων, κριθέντων προσφόρων πρὸς ἐγκατάστασιν ἰδίων συνοικισμῶν.

Ἠγόρασεν ἀντὶ ἁδροῦ τιμήματος τὰ εἰς τὸν κ. Τοπάλην ἀνήκοντα κτήματα, εἰς ἓν δὲ τούτων ἐγείρεται νῦν ἡ «Ν. Ἀγχίαλος», ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἐνδόξου προγονικῆς πόλεως τῆς **Πυράσου**, *καὶ παρὰ τὰ ἐρείπια ἄλλης, ὡσαύτως προγονικῆς πόλεως, τῶν* **Θηβῶν τῶν Φθιωτίδων**. *Καὶ ἡ μὲν ἐκκλησία, διὰ τῶν ἐκπροσωπούντων ταύτην εἰς τὴν παροῦσαν τελετὴν σεβασμιωτάτων, τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἐπισκόπου Δημητριάδος, ἐπεκαλέσθη τὰς εὐλογίας τοῦ Παναγάθου θεοῦ ὑπὲρ τῆς ἐν εἰρήνῃ προόδου καὶ εὐημερίας τῶν συνοικιζομένων ἐν Θεσσαλίᾳ ὁμογενῶν προσφύγων, ἡ δὲ πολιτεία συνενοῦσα τὰς εὐχὰς αὐτῆς ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ θέλει παρέχει ἀμέριστον τὴν προστασίαν καὶ συνδρομὴν αὐτῆς, ὅπως οἱ ἐγκαθιστάμενοι νῦν ὁμογενεῖς πρόσφυγες μὴ κατ' οὐδὲν ὑπολείπωνται τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι βιούντων Ἑλλήνων πολιτῶν.*

Ὁ ἐπίλογος

Ἡ συντελουμένη νῦν μόνιμος ἀποκατάστασις τῶν ὁμογενῶν προσφύγων προσεπικυροῖ τὸ ἀναμφισβήτητον ἱστορικὸν γεγονός, ὅτι ὁ ἑλληνισμὸς εἶνε καὶ ἔσεται ἀκμαῖος καὶ ἀδιάρρηκτος, ἡ δὲ ἑλληνικὴ φυλὴ εἶνε καὶ ἔσεται ἀκατάβλητος. Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, Ζήτωσαν οἱ Βασιλεῖς. Ζήτωσαν ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος καὶ ἡ Α.Β. Υ. ἡ πριγκήπισσα μετὰ τῶν τέκνων αὐτῶν. Ζήτω ἅπασα ἡ Βασ. Οἰκογένεια.

Μετὰ τὸν κ. Σιμόπουλον ὡμίλησαν οἱ κ. κ. Ἀργυρόπουλος καὶ Γεωργιάδης, ὁ Δήμαρχος Παγασσῶν ἐξάραντες τὴν σημασίαν τῆς τελετῆς. Εἰς τοὺς κεκλημένους εἶτα προσφέρονται σαντουΐτς, γλυκύσματα, ζῦθος καὶ καὶ καμπανίτης.

Μετὰ ταῦτα πάντες ἐπιβαίνουσιν τῶν ἀναμενουσῶν τεσσαράκοντα ἁμαξῶν, αἵτινες λαμβάνουσι τὴν ἄγουσαν πρὸς Ἁλμυρόν. Αἱ ἅμαξαι συνοδεύονται ὑπὸ ὑπερτριακοσίων ἐφίππων.

Ἡ συνοδεία καταφθάνει εἰς τὸν Ἁλμυρὸν τὴν 1ην μ. μ. Ἡ γενομένη ὑποδοχὴ εἰς τοὺς ἐπισήμους, ὑπῆρξεν ἐνθουσιωδεστάτη. Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι φέρουσαι μικρὰς σημαίας, προϋπαντῶσι τὸν Διάδοχον καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπισήμους ἔξωθεν τῆς πόλεως καὶ ῥαίνουσιν αὐτοὺς δι' ἀνθέων. Χιλιάδες λαοῦ ζητωκραυγάζουσι διαρκῶς. Αἱ ὁδοί, δι' ὧν διῆλθε ἡ συνοδεία, ἦσαν κεκοσμημέναι διὰ μυρτοστολίστων κοντῶν γιρλαντῶν ἐξ ἀνθέων καὶ σημαιῶν. Πάντες διευθύνονται εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν, ἧς ὁ διάκοσμος ἦτο τέλειος διὰ τῶν ὡραίων ἀψίδων, τῶν μυρτοστολίστων κοντῶν καὶ τῶν σημαιῶν.

Οἱ Πρίγκηπες καὶ οἱ λοιποὶ διευθύνονται πρὸς τὸ Κατάστημα τῆς Ἐθν. Τραπέζης, ὁ διευθυντὴς τοῦ ὁποίου κ. Παρθενόπουλος ὑποδέχεται αὐτούς. Χιλιάδες λαοῦ, συγκεντρωθεῖσαι παρὰ τὴν παραλίαν, διαρκῶς ζητωκραυγάζουσι. Ὁ Διάδοχος ἐξέρχεται εἰς τὸν ἐξώστην καὶ εὐχαριστεῖ τὸ πλῆθος χαιρετῶν.

Μετὰ ἓν τέταρτον ἅπαντες διευθύνονται εἰς τὸ Δημαρχικὸν κατάστημα ἄριστα διασκευασθὲν ἐν τῷ ὁποίῳ παρετέθη πλουσιώτατον πρόγευμα. Εἰς αὐτὸ παρεκάθησαν οἱ ἀναφερόμενοι ἐπίσημοι ἐν τῷ προγράμματι, ὡς καὶ ὁ Δήμαρχος Ἀγχιάλου κ. Σταυρίδης ἐπὶ τούτῳ ἐλθὼν ἐξ Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, τοῦ γεύματος παραταθέντος μέχρι τῆς 3ης μ. μ. ὁ κ. Σιμόπουλος ἐγερθεὶς ἔκαμε τὰς κάτωθι προπόσεις.

«Παρακαλῶ τὰς Ὑμετέρας Ὑψηλότητας, τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτην Ἀθηνῶν καὶ Ἐπίσκοπον Δημητριάδος καὶ πάντας τοὺς εὐγενεῖς συνδαιτημόνας, ὅπως ὑψώσωμεν τὸ κύπελλον τοῦτο ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν Α. Α. Μ. Μ, τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλλίσης εὐχόμενοι εἰς Αὐτὰς ὅ,τι ἐφετόν.»

«Παρακαλῶ ὡσαύτως ὅπως ὑψώσωμεν τὸ κύπελλον ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῆς Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῆς Α. Β, Υ. τοῦ πρίγκηπος Ἀνδρέου καὶ ἁπάσης τῆς Β. Οἰκογενείας.

Ἐπηκολούθησαν ἔπειτα πολλαὶ ἄλλαι προπόσεις, εἶτα ἅπαντες ἐπιβάντες ἁμαξῶν καὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ πλήθους ἀπείρου διηυθύνθησαν δυτικῶς τοῦ Ἁλμυροῦ, ἓν τέταρτον μακρὰν αὐτοῦ.

Ἡ θεμελίωσις τῆς Εὐξεινουπόλεως

Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἄλλη ἐξέδρα εἶχε στηθῇ. κατόπιν δὲ τῆς ἱεροτελεστίας τοῦ ἁγιασμοῦ κατὰ τὴν ἰδίαν τάξιν, ὡς καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ, ὁ Διάδοχος κατελθὼν εἰς τὸν ἀνοιχθέντα λάκκον κατέθηκε τὸν θεμέλιον λίθον τῆς Εὐξεινουπόλεως.

Ληξάσης καὶ τῆς τελευταίας ταύτης, ἅπαντες διὰ τοῦ Ἁλμυροῦ κατῆλθον εἰς τὴν παραλίαν καὶ ἐπέβησαν τῆς «Σφακτηρίας» καὶ τῆς «Σύρου», αἵτινες ἀπέπλευσαν.

Η ΝΕΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ βουλευτῶν τινων Θεσσαλῶν ἐξ Ἁλμυροῦ διευθύνθησαν εἰς Λάρισσαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἀκ.—Σεράϊ ὅπου ὡς γνωστὸν ὁ συνοικισμὸς τῆς νέας Φιλιππουπόλεως.

Εὐλογοῦντος τοῦ Σ. Μητροπολίτου καὶ τοῦ ἐπισκόπου Λαρίσσης κατετέθη ὁ θεμέλιος λίθος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κ. Σιμοπούλου. Τοὺς καταλλήλους λόγους ἐξεφώνησαν οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὸν νέον συνοικισμὸν κ. κ. Παπαλάμπρου καὶ Τσαγκιρίδης.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΚΑΡΥΑΙ

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ κ. ὑπουργός, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης καὶ λοιπὴ ἀκολουθία μετέβησαν εἰς τὸ κτῆμα Χατζημουσταφαλάρ, ὅπου ἐγένετο ὁ συνοικισμὸς τῶν νέων Καρυῶν. Ἐκεῖ οἱ Καρυῶται πρόσφυγες ὑπεδέχθησαν τὸν κ. ὑπουργὸν καὶ τοὺς λοιποὺς μὲ θερμὰς ἐνδείξεις συγκινήσεως, εἶχον παρασκευάσῃ μάλιστα καὶ πρόχειρον ἀψῖδα.

Οἱ Καρυῶται ἀνερχόμενοι εἰς 250 περίπου οἰκογενείας παρεσκεύασαν πλάκα θεμελιώσεως ναοῦ ἡ ὁποία καὶ ἐγένετο χθὲς εὐλογοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου δι' ἁγιασμοῦ.

Ὁ Μητροπολίτης μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ἀπέτεινε πρὸς τοὺς Καρυώτας εὐχητήριον προσλαλιάν, μετ' αὐτὸν δὲ ὁ κ. Σιμόπουλος ἐν καταφανεῖ συγκινήσει συνεχάρη αὐτοὺς καὶ διὰ τὴν αὐτοθυσίαν μεθ' ἧς ἐγκατέλειπον τὰς ἑστίας των ὑπὲρ τοῦ ἐθνισμοῦ των καὶ διὰ τὴν φιλοπονίαν, ἣν ἐπέδειξεν πρὸς τελειοποίησιν τοῦ νέου συνοικισμοῦ των ὁ ὁποῖος ἀπετέλεσαν αὐτοτελῆ κοινωνίαν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς συνέστησεν εἰς τοὺς Καρυώτας ὁμόνοιαν καὶ σύμπνοιαν ἵνα προοδεύσωσι.

Τὸν κ. ὑπουργὸν ηὐχαρίστησε διὰ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν μερίμνας τῆς Κυβερνήσεως ἐκ μέρους τῶν προσφύγων ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος τῶν Καρυωτῶν κ. Μαρκίδης.

ΝΕΑ ΒΟΔΕΝΑ

Ἐκ Λαρίσσης ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ τῆς λοιπῆς Συνοδείας των μετέβησαν δι' ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας εἰς Τρίκκαλα καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὀλίγον ἀπέχον τῶν Τρικκάλων χωρίον Φλαμπούρι ὅπου ἐγένετο ἐν πάσῃ Κανονικότητι ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ συνοικισμοῦ, Νέα Βοδενα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἐκ Παρισίων τηλεγραφοῦσιν ὅτι ὁ «Χρόνος» γράφων περὶ τῆς νέας Ῥωσσο-βουλγαρικῆς στρατιωτικῆς συνθήκης περὶ ἧς τόσα ἐγράφησαν καὶ ἥτις διεψεύσθη ἐπισήμως, βεβαιοῖ τὴν νέαν στροφὴν τῆς πολιτικῆς τῆς Ῥωσσίας ἥτις ἀποδεικνύει ὅτι ἡ δρᾶσίς της ἐν τῇ ἐγγὺς Ἀνατολῇ ἥτις εἶνε τὸ φυσικὸν πεδίον τῆς ἐπεκτάσεώς της εἶνε λίαν προσεχής.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΙΟΥ

Ἐκ Παρισίων τηλεγραφοῦσιν ὅτι ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀστεροσκοπείου Λεβὶ ἀπέθανε.

ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΙΚΑΣΤΑΙ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κων)πόλεως διωρίσθησαν ἐπιθεωρηταὶ τῆς δικαιοσύνης εἰς Μοναστήριον ὁ Μουσταφᾶς Νεδὶν ἐφένδης, εἰς Θεσσαλονίκην ὁ Ὀρχὰν ἐφένδης καὶ εἰς Κόσσοβον ὁ Μιχαλάκης ἐφένδης

Μεταξὺ τῶν διορισθέντων ὑπάρχουν καὶ οἱ ἑξῆς χριστιανοὶ δικασταί:

Εἰς Ἕλλην ὁ Πετράκης ἐφένδης διορισθεὶς δεύτερος ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἐφετείου τοῦ βιλαετίου τοῦ Κοσσόβου. Ἡ θέσις αὕτη ἐδημιουργήθη ἐσχάτως. Καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐφένδης Ἕλλην ἐπίσης διορισθεὶς ἀντεισαγγελεὺς εἰς τὸ πρωτοδικεῖον τῶν Σερρῶν.

Ο ΙΣΒΟΛΣΚΗ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Ἐπισήμως ἐγνώσθη ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ῥωσσίας κ. Ἰσβόλσκη ἀφικνεῖται κατ' αὐτὰς εἰς Παρισίους, ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ κ. Κλεμανσὼ καὶ τοῦ κ. Πισῶν, διὰ τὴν στάσιν ἣν θὰ τηρήσῃ ἡ Γαλλία εἰς τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα.

Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐπ' ὀνόματι τοῦ ταμείου τῆς Ἀμύνης κατετέθησαν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν, ποσόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆλθον αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῆς προσθέτου φορολογίας τοῦ ζύθου καὶ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ἀνήκουσαι, ὡς γνωστόν, εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο, μετὰ τοῦ ποσοστοῦ 10 τοῖς ο)ο τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων, κατὰ τὴν 1ην ἑξαμηνίαν τοῦ 1907. Ἤδη ἡ περιουσία τοῦ ταμείου τούτου ἀνέρχεται εἰς 10 ἑκατομμύρια δρ. πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἐκ τοῦ ταμείου τούτου μέχρι τοῦδε ἔχουν ἀποπληρωθῇ τὰ παραγγελθέντα φυσίγγια καὶ τὰ ὅπλα Μανλιχερ, διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ὁποίων δύο μόνον δόσεις ὑπολείπονται ἀκόμη, ἡ τοῦ Νοεμβρίου καὶ ἡ τοῦ Δεκεμβρίου, ἀνερχόμεναι ἐν συνόλῳ εἰς 1,100,000 φράγκων.

Διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς παραγγελίας τῶν πυροβόλων, τῆς ὁποίας ἡ ἀξία θ' ἀνέλθῃ 11 ἕως 12 ἑκατομ. φράγκων, ὑπολογίζεται ἀσφαλῶς καὶ ὁριστικῶς ὅτι, μὲ τὰς σημερινὰς προικοδοτήσεις τοῦ ἐθνικοῦ Ταμείου, τοῦτο θὰ ἔχῃ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀποπληρωμῆς περιουσίαν 15—16 ἑκατομμυρίων.

ΕΚΤΡΟΧΙΑΣΙΣ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑΣ

Ἐκ Λανδίνου τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἡ ταχεῖα ἁμαξοστοιχία ἡ ἀναχωροῦσα ἐκ Μπριστὸλ ἐξετροχιάσθη παρὰ τὸ Σχιουνπούρυ. Ἐφονεύθησαν 16 καὶ πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν.

ΥΠΟΤΑΓΗ ΜΑΡΟΚΙΝΩΝ

Ἐκ Λονδίνου τηλεγραφοῦσιν ὅτι κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Καζαμπλάγκας 150 ἱππεῖς Μαροκινοὶ ἐκ τοῦ Τάντενπαλ ὡπλισμένοι μὲ νέα ὅπλα ὑπετάχθησαν εἰς τοὺς Γάλλους.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΕΝ ΒΑΣΙΚΤΩΝΙ

Ἐδημοσιεύθη προχθὲς τὸ Β. Διάταγμα δι' οὗ ὁ τέως ἐν Θεσσαλονίκῃ Γενικὸς πρόξενος κ. Λάμ. Κορομηλᾶς διωρίσθη Πρόεδρος ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῷ Προέδρῳ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας ἐγένετο ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἡ δεκάτη τετάρτη κλήρωσις τοῦ τελευταίου λαχειοφόρου αὐτῆς κτηματικοῦ δανείου τῶν δρ. 20.500,000.

Ἡ κλήρωσις ἐγένετο, κατὰ τὰ εἰωθότα, ἐνώπιον τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑποδιοικητοῦ κ. Ἰωάννου Εὐταξία.

Ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξήχθησαν οἱ ἀκόλουθοι δέκα ἓξ ἀριθμοὶ κερδίζοντες ἕκαστος τὰ ἑξῆς ποσά:

1)	Ἀριθ.	01,890	Δρχ.	50,000
2)	»	30,939	»	3,000
3)	»	75,579	»	3,000
4)	»	84,089	»	3,000
5)	»	37,958	»	3,000
6)	»	140,464	»	3,000
7)	»	97,399	»	1,000
8)	»	174,739	»	1,000
9)	»	34.526	»	1,000
10)	»	40,661	»	1,000
11)	»	131,558	»	1,000
12)	»	56,615	»	1,000
13)	»	10,343	»	1,000
14)	»	65,334	»	1,000
15)	»	156,696	»	1,000
16)	»	27,777	»	1,000

Τὰ κερδισθέντα ποσὰ προπληρώνονται τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου 1907 εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν οἰκείων τίτλων.

ΟΛΙΓΑΙ ΛΕΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Καὶ ἄλλοι συνάδελφοι ὑπέδειξαν τὸ κακὸν ἢ μᾶλλον τὸν κίνδυνον, ὅστις ἀπειλεῖ τὴν συνοικίαν Τσακαγιάννη ἐκ τῶν ἀκαθαρσιῶν αἵτινες ῥίπτονται ἐκ τοῦ Ἀβερωφείου εἰς τοὺς ἐκεῖ πλησίον χάνδακας.

Ἐννοοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὰς συστάσεις μας πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν ὅπως λάβῃ τὰ μέτρα τῆς προστατεύουσα τὴν ὑγείαν τῆς συνοικίας, ἥτις ἀπειλεῖται ὁμολογουμένως ἀπὸ μολυσματικὰς νόσους ἐκ τῶν ἐκεῖ ῥιπτομένων ἀκαθαρσιῶν.

Ἀποροῦμεν μάλιστα πῶς κατόπιν τῶν συστάσεων τῶν συναδέλφων καὶ τῶν γενομένων παραπόνων ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς ἀνωτέρω συνοικίας δὲν ἐμερίμνησεν ὅπως ἀρθῇ τὸ μέγα τοῦτο κακόν.

„ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ"
Η ΜΟΝΗ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΙΔΡΙΘΕΙΣΑ ΤΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΙ ΤΩΝ
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΩ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ
Ἐκδίδεται κατὰ Πέμπτην καὶ Κυριακὴν

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 4 Ὀκτωβρίου 1907

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ "ΤΩ ΚΡΑΤΕΙ,,

ΟΛΙΓΑΙ ΑΚΟΜΗ ΛΕΞΕΙΣ

Ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε ἐξεθήκαμεν, οἱ ἡμέτεροι κ. κ. μέτοχοι, οἱ συνδρομηταὶ καὶ οἱ λοιποὶ ἀναγνῶσται ἡμῶν θὰ ἐσχημάτισαν τὴν γνώμην αὐτῶν περὶ τῆς δράσεως καὶ ἡμῶν καὶ τοῦ κ. Σπηλιωτοπούλου ἐν τῷ ἔργῳ τῆς Ἑταιρίας. Ὑπολείπονται ἐν τούτοις ἀκόμη λεπτομέρειαι τινές, αἱ ἀφορῶσαι ἰδίως τὸ *τυπογραφεῖον*, περὶ οὗ ἔσπευσε ν' ἀπολογηθῇ ὁ τέως συνεταῖρος, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλεται ἡμῖν νὰ εἴπωμεν, λέγοντες, οὕτω τὴν τελευταίαν λέξιν ἐν τῇ σκανδαλώδει ταύτῃ ὑποθέσει καὶ ἀφήνοντες τὸν κ. Σπηλιωτόπουλον νὰ φωνάζῃ νὰ ὑβρίζῃ καὶ νὰ δικαιολογῆται, τὸν δὲ κόσμον νὰ κρίνῃ περὶ τῶν τετελεσμένων καὶ νὰ ἐξενέγκῃ οὐ μόνον τὴν γνώμην ἀλλὰ καὶ τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτοῦ.

—Ὁ τίτλος τοῦ Διευθυντοῦ

Ἀρξαμένης τῆς λειτουργίας τῆς Ἑταιρίας ὁ κ. Σπηλιωτόπουλος ἐν πολλοῖς ἐπρόδιδε τὰς ὑστεροβούλους αὐτοῦ σκέψεις, ἃς εἶχε περὶ τοῦ θεμελιουμένου ἔργου. Φανερῶς ὅμως αἱ ὑστεροβουλίαι αὐτοῦ κατεφάνησαν, δύο ἔτη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐφημερίδος, καὶ ἀκριβῶς ὅτε τὸ ἔργον ἑδραιωθὲν διὰ τῶν ἐμῶν κόπων καὶ διὰ τοῦ χρήματος τῶν ὁμογενῶν καὶ ἤρχιζε ν' ἀποδίδῃ τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Διευθυντὴς ἀναγνωρισθεὶς **τῆς ἐφημερίδος** ὁ κ. Σπηλ. ὑπ' ἐμοῦ δυνάμει Συμβολαιογραφικῆς πράξεως, καὶ ἔχων τὸ δικαίωμα ἐμῇ συγκαταθέσει νὰ ἀποσφραγίζῃ τὰς ἐπιστολάς, ἐζήτησε νὰ μὲ ἀποκλείσῃ ἀπὸ πᾶσαν ἐνεργὸν πρᾶξιν τῆς Ἑταιρίας, διατεινόμενος ὅτι ὡς διευθυντὴς ἠδύνατο νὰ κάμῃ ἀνεξελέγκτως ὅ,τι ἤθελε. Ἐγκαίρως ὅμως καταδειχθέντος αὐτῷ κατόπιν νομικῆς γνωμοδοτήσεως ὅτι *διευθυντὴς ὢν τῆς ἐφημερίδος* καὶ οὐχὶ τῆς *Ἑταιρίας* δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ τι τῇ συγκαταθέσει μου, ἐφάνη μὲν ἡσυχάζων. Μὴ ἀφιστάμενος ὅμως τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ, ὅστις ἦν ἡ *τελεία ἀπορρόφησις τῆς Ἑταιρίας* καὶ ἡ ἁρπαγὴ αὐτῆς, ἤρχισε νὰ θέτῃ ἕτερα μέσα εἰς ἐνέργειαν. Καὶ δὴ

— Ἡ ἀλληλογραφία τῆς Ἑταιρίας

Ἐπὶ τῷ προσχήματι τῆς περιφρουρήσεως τῶν συμφερόντων τῆς Ἑταιρίας ἤρχισε πρῶτον νὰ περισυλλέγῃ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ τῇ δικαιολογίᾳ ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ ἦσαν προσωπικαί του. Κατεκρατῶντο οὕτω παρ' αὐτοῦ αὗται, καὶ κατετίθεντο εἰς Ἑταιρίαν ἐκεῖναι ἐξ αὐτῶν, ὧν ἡ κατακράτησις ἦτο ἀδύνατος ἢ ἀνωφελής. Ἄπειροι ἐντεῦθεν ἐπιστολαὶ *καὶ συστημέναι καὶ ἁπλαῖ*, αἱ ὁποῖαι περιεῖχον χρήματα ἀφορῶντα *τὴν ἑταιρεῖαν, τὸν Ἐθνικὸν στόλον, τὴν Ἄμυναν, τὰ λαχεῖα καὶ ἑτέρας παραγγελίας* διαφόρων συνδρομητῶν καὶ μετόχων ἡμῶν μετεκομίζοντο εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Σπηλιωτοπούλου καὶ ἐκεῖ ἐξακολουθοῦσιν παραμένουσαι ἀκόμη χωρὶς ἡμεῖς νὰ μάθωμεν τὸ περιεχόμενον αὐτῶν. Ἔχομεν ἑπομένως τὸ δικαίωμα σήμερον ἡμεῖς, νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν ἐκείνων κατεκρατεῖτο καὶ κατεκλέπτετο ὑπὸ τοῦ πατριώτου διευθυντοῦ τῆς ἡμετέρας ἐπιχειρήσεως, ἔχοντες ἄλλως τε καὶ μεταγενεστέρας ἀποδείξεις, τινὰς τῶν ὁποίων ἀνεγράψαμεν προχθές. Μᾶς ἀπεξένου οὕτω καὶ τῶν φίλων μας πρὸς οὓς δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἀλληλογραφήσωμεν καὶ μᾶς ἀπεμάκρυνε τῆς Ἑταιρείας διὰ τοῦ σατανικωτέρου τρόπου.

—Ἡ ὑπόθεσις τῶν πιστώσεων.

Δεύτερον μετὰ τοῦτο μέσον ἦτο ἡ μέθοδος τῶν πιστώσεων τῆς Ἑταιρείας ὑπὸ τοῦ κ. Σπηλιωτοπούλου. Ἐμοῦ ἀπόντος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ εἰς Ἀθήνας εὑρισκομένου ἐδημιούργει οὗτος ἐλλείμματα εἰς τὴν Ἑταιρείαν τὰ ὁποῖα ἐκάλυπτε διὰ προσωπικῶν δανείων. Αἱ πιστώσεις αὗται χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ 1903: ἀλλ' ἰδίᾳ κατέστησαν αὗται συχνότεραι καὶ μείζονες ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1904 καὶ ἐντεῦθεν ὅτε ἤρχισεν ἡ ἀποστολὴ *τῶν ἐράνων* εἰς τὸ γραφεῖον καὶ ἡ καπηλεία τῶν περὶ Μακεδονίας βιβλίων αὐτοῦ. Δὲν ἦτο εὔκολον βλέπετε νὰ τὸν ἐξελέγξῃ τις τότε, διότι εἰς πᾶσαν ἡμῶν παρατήρησιν προὐβάλλετο τὸ εἰσόδημα τῶν βιβλίων τὸ ὁποῖον ἐδικαιολόγει τὰ πάντα. Ὅτι δὲ *μετεχειρίζετο τοὺς ἐράνους ὁ κ. Σπηλιωτόπουλος πρὸς πίστωσιν τῶν ἐλλειμμάτων τῆς Ἑταιρείας*, τοῦτο οὐ μόνον ἐξ ἐγγράφων εἰς χεῖρας ἡμῶν εὑρισκομένων ἀποδεικνύεται, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος ἔν τινι τῶν φύλλων αὐτοῦ τὸ ὡμολόγησε (Πανελ. Κράτος ἀριθ. 4(562) σελ. 3) γράφων ὅτι ἐγένετο **ἀκούσιος πιστωτὴς τῆς Ἑταιρείας**.

—Ἡ ἐκτύπωσις τῶν βιβλίων του

Ἀλλὰ μὴ ἄρα καὶ ἡ ἐκτύπωσις τῶν βιβλίων αὐτοῦ, ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς Ἑταιρίας, χωρὶς **οὔτε ἓν λεπτὸν** δι' αὐτὰ νὰ πληρώσῃ δὲν ἦτο καὶ τοῦτο ἓν μέσον καταστρατηγήσεως καὶ καταστροφῆς τῶν συμφερόντων τῆς Ἑταιρίας; Διὰ τὰ βιβλία ταῦτα (*Ἀγροτικὸν πρόβλημα Θεσσαλίας. Ἡ Μακεδονία καὶ ὁ Ἑλληνισμός. Μακεδονικαὶ ἐπιστολαί. Οἱ Βλαχόφωνοι Ἕλληνες. Οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, Ἱστορία 15 αἰώνων. Σχέδιον Ἐθνικῆς ἐνεργείας. Αἱ πολλαπλαῖ ἀγγελίαι αὐτοῦ κλπ.*), διὰ τὰ βιβλία ταῦτα λέγω ὁ κ. Σπηλιωτόπουλος εἰς οἷον δήποτε τυπογραφεῖον καὶ ἂν ἐξετύπωνε αὐτά, θὰ ἐπλήρωνε τὸ *ὀλιγώτερον 1500 δραχμάς*. Καὶ ὅμως δὲν ἐφιλοτιμήθη ὁ ἀνὴρ νὰ χρεωθῇ ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἑταιρίας **οὔτε ἓν λεπτὸν** ἐπαναλαμβάνω, ἐνῷ χάρις εἰς τὰς ρεκλάμας τὰς ὁποίας ἔκαμνε εἰς τὸ φύλλον τῆς Ἑταιρίας καὶ δι' ἃς ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ, τὰ ἐμοσχοπώλησε.

—Ἄλλαι ἑταιρικαὶ καταχρήσεις

Ἕτεραι ἑταιρικαὶ καταχρήσεις γενόμεναι τῇ εἰσηγήσει ἢ καὶ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἐντίμου πατριώτου εἰσὶ αἱ ἑξῆς: Μετακαλεσάμενος οὗτος ἐκ Κων)πόλεως τὸν αὐτόθι παραμένοντα πρῶτον ἐξάδελφον καὶ γυναικάδελφόν του Θεόδωρον Σπηλιωτόπουλον τὸν ἀπέστειλε εἰς Αἴγυπτον πρῶτον, εἶτα εἰς Ρωσσίαν, καὶ τρίτον πάλιν εἰς Ἐρυθραίαν καὶ Σουδάν, μὲ τὴν ῥητὴν ἐντολὴν νὰ ἐργασθῇ ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τοῦ ἀτόμου του. Ὁ μαθητὴς ἀντάξιος καὶ διδασκάλου καταφανεῖς ἐξετέλεσε κατὰ γράμμα τὰς ἐντολὰς τοῦ κ. Σπηλιωτοπούλου, ἐξ οὗ προέκυψε πολλαπλῆ εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑταιρίας ζημία. Ἀναφέρω μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: Διερχόμενος τὴν Αἴγυπτον καὶ ἄλλα μέρη τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ ὁ Θ. Σπηλιωτόπουλος συνέλεγε ἀντὶ 15 καὶ 20 φρ. τὰς μετοχὰς τῆς Ἑταιρίας ἃς ἐγὼ εἶχον διαθέσει, καὶ κομίζων ταύτας εἰς τὰ γραφεῖα τὰς συνεψήφιζε ἀντὶ 35 φρ. ἑκάστην ἔναντι τοῦ λογαριασμοῦ του. *Ἔκλεπτε οὕτω ὁ κύριος οὗτος 15—20 φρ. ἐξ ἑκάστης μετοχῆς, ἐλάμβανε καὶ 25 ἐπὶ τοῖς ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων μετοχῶν, ὥστε ἔκλεπτε ἐξ ἑκάστης μετοχῆς περὶ τὰ 20 — 22 φρ.* Τοιαύτας μετοχὰς μᾶς ἔφερε περὶ τὰς 40, ὥστε εἶνε πλέον ἡ φανερὰ ἡ κλοπὴ *χιλίων* περίπου φράγκων ἐκ τούτου τοῦ μέρους τῆς ἐργασίας αὐτοῦ. Ὁποίας δὲ καὶ ὁπόσας ἄλλας τῇ Ἑταιρίᾳ ζημίας ἐπροξένησε οὗτος, θῦμα πάντοτε γενόμενος τοῦ *διδασκάλου, ἀλλὰ καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ*, δὲν δύναμαι νὰ τὸ γινώσκω, εὐνοήτου ὄντως ὅτι τοιαῦται ζημίαι παρὰ τοιούτου ἀπεσταλμένου εἰσὶν δυσεξέλεγκτοι.

—Ἔξοδα παραστάσεως

Συναφεῖς πρὸς τὰς καταχρήσεις ταύτας τοῦ τέως συνεταίρου εἶνε καὶ ἡ ἑξῆς: Μεταβὰς οὗτος τὸν χειμῶνα τοῦ 1904 εἰς Αἴγυπτον—λόγῳ τῆς πολυτίμου ὑγείας του—ἀφοῦ ἐμισθοδοτεῖτο ἀδρότατα *400* φρ. χρ. κατὰ μῆνα, ἔλαβεν αὐθαιρέτως ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς Αἰγύπτου καὶ *2 περίπου χιλιάδας φράγκων*, τὰ ὁποῖα ἐδικαιολόγησεν ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ὡς **ἔξοδα παραστάσεως** τοῦ *διευθυντοῦ* ἐν Αἰγύπτῳ! Οὕτω ἐκ τῶν **11** περίπου χιλ. φράγκων ἅτινα εἰσεπράχθησαν ἐν Αἰγύπτῳ μόλις κατώρθωσαν νὰ εἰσέλθωσι εἰς τὰ γραφεῖα 4,500 φράγκα.

Κατὰ τὸ ταξείδιον αὐτὸ ὁ κ. Σπηλ. εἰσέπραξεν ὡς *Διευθ. τοῦ Κράτους*, βεβαίως πάντοτε καὶ περὶ τὰς 150 λίρ. *δι' ἔκδοσιν τῆς περὶ Μακεδονίας ἔργου αὐτοῦ ἀγγλιστί*, ἔκδοσιν ἣν δὲν ἐπραγματοποίησε ἀκόμη. Ἀλλὰ τοῦτο ἀφορᾷ ἐκείνους οἵτινες ἔδωκαν αὐτῷ ταῦτα, καὶ μόνον ἱστορικῶς ἀναφέρομεν ἡμεῖς τοῦτο ἐνταῦθα.

Διὰ τῶν διαφημίσεων ἐπίσης τῆς ἐφημερίδος *ἐξοφλήσας προσωπικὸν αὐτοῦ χρέος* πρὸς τὴν Ἀθηναϊκὴν Τράπεζαν ὁ κ. Σπηλιωτόπουλος *δραχ. 1,000* περίπου, δὲν ἐχρεώθη οὐδαμοῦ ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἑταιρείας.

—Αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ τοιαύτη κακίστη τῶν Οἰκονομικῶν διαχείρησις καὶ διακυβέρνησις, βοηθουμένη καὶ ὑπὸ τῆς ἐπελθούσης ἀπελάσεως τῆς ἐφημερίδος ἐκ Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας, καὶ ὑπὸ ἄλλων πολυτελῶν δαπανῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ τέως συνεταίρου, ἐν οἷς καταλεκτέα καὶ ἡ ἐν ταῖς δυσχερέσι ταύταις περιστάσεσιν ἐνοικίασις παρ' αὐτοῦ **τοῦ περιφήμου μεγάρου** τοῦ «Κράτους» ἐδημιούργησε φυσικῶς σπουδαίας οἰκονομικὰς δυσχερείας εἰς τὴν Ἑταιρεῖαν αἱ ὁποῖαι ἔφεραν αὐτὴν εἰς τὴν θέσιν ταύτην. Ἀλλ' ἐὰν ἐδημιούργησεν εἰς τὴν Ἑταιρείαν τοιαύτας οἰκονομικὰς δυσχερείας ἡ διαχείρισις αὕτη, δὲν ἐδημιούργησε παρομοίας καὶ εἰς τὸν ἐμὸν συνεταῖρον, ὁ ὁποῖος τότε ἀκριβῶς ὅτε ἡ Ἑταιρεία ἐπνέετο καὶ ἐδυσχέραινε οὗτος *ἤνθει καὶ ἤκμαζε ἀγοράζων ἁμαξάκια, κλειδοκύμβαλα*, διατρίβων εἰς ἐξοχάς, ἔχων οἰκόπεδα, κλπ. καὶ ἦτο καὶ **πιστωτής**, ὡς δεικνύει ὁ Ἰσολογισμὸς τοῦ 1905, τῆς Ἑταιρείας διὰ **7,200** περίπου δραχ. συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ γραμματίου τοῦ πιεστηρίου τοῦ πληρωθέντος ἀπὸ τοῦ 1903 ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου (!) πλούτου, τοῦ κ. Σπηλιωτοπούλου. Ἦτο φυσικὸν τοῦτο, ἀφοῦ τὰ προχείρως ἀναφερθέντα ποσά, τὰ λάθρα ληφθέντα εἰς βάρος τῆς Ἑταιρείας ἀνήρχοντο εἰς *τέσσαρας καὶ ἡμείας χιλιάδας δραχμῶν, κατεκρατοῦντο δὲ παρ' αὐτοῦ ἀκόμη καὶ πατριωτικὰ χρήματα.*

(Τὸ τέλος εἰς τὸ ἀκόλουθον)

ΘΑΝΟΣ Π. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ

ΤΑ ΕΝ ΣΑΜΩ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΣΑΜΙΑΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἐφ' ὅσον ἐξελίσσεται ἡ νέα πολιτικὴ κατάστασις τῶν ἐν Σάμῳ πραγμάτων, ἐπὶ τοσοῦτον καταδεικνύεται ὁπόσον εἴχομεν δίκαιον κρίνοντες καὶ πολλάκις ἐκρίναμεν τὰ Σαμιακὰ πράγματα ἀδιαφόρως πρὸς τὰς κρατούσας μερίδας. Ἰδοὺ ἤδη ὅτι ἡ αὐθαίρετος καὶ δεσποτικὴ πολιτεία τοῦ νεωστὶ διορισθέντος Ἡγεμόνος τῆς Σάμου ἐδημιούργησεν εἰς τὴν νῆσον κατάστασιν λίαν κρίσιμον, ἡ ὁποία ἄγνωστον ποῦ θὰ καταλήξῃ, καὶ ἐξηνάγκασε τὴν Σαμιακὴν Βουλὴν νὰ προβῇ εἰς τὴν δημοσίευσιν βαρυσημάντου ἐγγράφου καὶ νὰ ἀπευθύνῃ αὐτὸ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα τῆς Σάμου δι' οὗ διαμαρτύρεται ὑπεραμυνομένη τῶν προνομίων τῆς νήσου.

Ὁ Ἡγεμὼν τῆς Σάμου δὲν εἶνε οὔτε κομισσάριος τῆς Μεγάλης Βεζυρείας οὔτε Διοικητὴς Ἐπαρχίας ἀλλ' Ἄρχων Αὐτονόμου συνταγματικῆς Πολιτείας· τὸ γόητρον δὲ καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς Ἡγεμονικῆς ἐξουσίας αὐξάνεται ἔτι μᾶλλον ὅσον μεγαλειτέρα εἶνε ἡ εὐλάβεια τοῦ Ἄρχοντος πρὸς τοὺς Ὀργανικοὺς θεσμοὺς τῆς Χώρας καὶ πρὸς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀπορρέοντα δικαιώματα τῶν νομίμων τοῦ Τόπου ἐξουσιῶν.

Ἡ Ὀργανικὴ Διάταξις ἀπαιτεῖ ἐν παντὶ συνεργασίαν τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τῆς Βουλῆς, καὶ τοὺς θεμελιώδεις τούτους θεσμοὺς ἔχομεν καθῆκον οἱ πάντες νὰ εὐλαβώμεθα καὶ ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι.

Ἀφοῦ δὲ προσθέτει ἄλλα τινὰ τὸ εἰρημένον ἔγγραφον, καταλήγει ὡς ἑξῆς:

«Ἐν ἐναντίᾳ ὅμως περιπτώσει λαμβάνομεν τὸ θάρρος νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν τῇ Ὑμετέρᾳ Ὑψηλότητι, ὅτι ἔχωμεν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταχειρισθῶμεν πᾶσαν νόμιμον ἄμυναν ὑπὲρ τῆς διασώσεως τῶν προνομίων καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν ὅση ἡμῖν δύναμις νὰ παραδοθῇ ἡ χώρα παρὰ τὴν νόμιμον ἐκδήλωσιν τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος, ἕρμαιον εἰς τὰς σκοτίους σκευωρίας δοξομανῶν ἀνθρώπων».

Τὸ ἐφ' ἡμῖν κρίνουσι τὰ πράγματα καὶ ἀπὸ σκοπιᾶς ὡς ἔγραψεν μετὰ γλώσσης ἀσυνήθους πρὸς ἐπικρίσεις ἡ συνάδελφος «Πρόοδος» τῆς Σάμου ἀλλ' ἐκ τοῦ σύνεγγυς διότι κατ' ἐπανάληψιν εἴδομεν ἐγγύτατα τὴν Σάμον καὶ μετὰ τοῦ πολίτου καὶ μετὰ τοῦ πολιτευομένου αὐτῆς συνανεστράφημεν, ἐπιδοκιμάζομεν τὸν νέον ἀγῶνα τῆς Σάμου καὶ εὐχόμεθα νὰ ἀποβῇ οὗτος τελεσφόρος. Ἀλλ' οὐδέποτε θ' ἀποστῶμεν τῆς γνώμης ἣν ἔχομεν περὶ τῶν Σαμιακῶν πραγμάτων, καὶ ἥτις εἶνε ὅτι **ἐφόσον οἱ Σάμιοι δὲν ἑνοῦνται καὶ δὲν τείνουσι φιλικὴν πρὸς ἀλλήλους τὴν χεῖρα διὰ πᾶν ἐθνικὸν ζήτημα αὐτῶν, ὁ ἐχθρὸς θὰ εὑρίσκει πάντοτε θέσιν καὶ ἡ Σάμος πάντοτε θὰ βλάπτηται.**

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΩΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας κ. Στάντσιεφ ἐπέδωκεν τὴν 25ην τρέχ. εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Μ. Δυνάμεων τὴν ἀπάντησιν τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Ἐξ ἀρχῆς ἀκόμη τῆς μεταρρυθμιστικῆς ἐνεργείας ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἤγετο ἐκ τῆς ἀρχῆς πρὸς διατήρησιν τῆς ὁλότητος τῆς Μακεδονίας ἐπὶ τῶν σαφῶς καθωρισμένων ἐθνογραφικῶν αὐτῆς ὁρίων, ἀπορρίπτουσα πᾶσαν ἰδέαν διανομῆς, εἴτε κατὰ ἐθνικότητας, πρᾶγμα πρακτικῶς ἀδύνατον, εἴτε εἰς σφαίρας ἐπιρροῆς, ὅπερ πάλιν πολιτικῶς εἶνε ἐπίφοβον.

»Εἰς τὸ 3ον ἄρθρον τοῦ Μυρστεγίου προγράμματος ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἄνω ἰδέα· τούτου δ' ἕνεκα ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις διηύθυνε τὴν πολιτικὴν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, καὶ σήμερον μετ' εὐχαριστήσεως ὑποδέχεται τὴν ἐξήγησιν ἣν δίδουσιν αὐτῇ αἱ μεταρρυθμιστικαὶ Δυνάμεις.

»Μολαταῦτα, ἡ Ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις ὑπενθυμίζει(!) τὰ κατωτέρω μέτρα ὡς ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτυχῆ ἐφαρμογὴν τοῦ Μεταρρυθμιστικοῦ προγράμματος ἐν Μακεδονίᾳ.

»1ον. Ἀκριβῆ καθορισμὸν τῶν ὁρίων τῆς μεταρρυθμιστικῆς περιφερείας, μετατρεπομένης τῆς νῦν ὑφισταμένης, εἰς ἣν πρέπει νὰ προστεθῶσι καζάδες τινὲς καὶ ἄλλοι νὰ ἀφαιρεθῶσιν. Ἐν ὡρισμένῃ περιφερείᾳ αἱ ἐνέργειαι τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς ἔσονται δραστικώτεραι, καὶ εὐκολώτερον θὰ ἐπιτευχθῶσι πρακτικώτερα ἀποτελέσματα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν κατοίκων.

»2ον. Νέαν διοικητικὴν ὑποδιαίρεσιν τῆς ἀκριβῶς καὶ ὀρθῶς καθωρισμένης μεταρρυθμιστικῆς περιφερείας, κατόπιν ἐπισταμένης καὶ ἀμερολήπτου ἐξετάσεως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν κατοίκων καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου.

»3ον. Δραστικὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικο-σχολειακῶν διαφορῶν.

Ὅταν οἱ κάτοικοι πεισθῶσι ὅτι αἱ διαφοραὶ αὗται θὰ λυθῶσι δικαίως, ἡ σημερινὴ πάλη μεταξὺ τῶν ἐθνικοτήτων θὰ μειωθῇ, καὶ θὰ ἐκλείψῃ μάλιστα.

»4ον, Ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἂν ἀναδιοργανωθῶσιν αἱ δύο αὗται Ἀρχαὶ καὶ περιέλθωσιν εἰς Εὐρωπαϊκὰς χεῖρας, τότε ἡ μὲν Ἀστυνομία θὰ ἐκτελῇ τὸν ἀληθῆ αὐτῆς προορισμόν, οἱ δὲ δικασταὶ θὰ αἰσθανθῶσιν ἑαυτοὺς ἀνεξαρτήτους ὅπερ εἶνε λίαν σπουδαῖον διὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Μακεδονίας.

»Εἰς τὴν 1ην παράγραφον τὸ Μυρστέγιον πρόγραμμα προβλέπει μεταρρυθμίσεις διὰ τὰ τρία βιλαέτια Θεσσαλονίκης, Σκοπίων καὶ Μοναστηρίου. Πραγματικῶς ὅμως αἱ γενόμεναι μέχρι τῆς σήμερον μεταρρυθμίσεις ἐπεκτείνονται μόνον ἐπὶ τμημάτων τινῶν τῶν βιλαετίων τούτων.

»Σήμερον ἡ Ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις διὰ τῆς διακοινώσεως αὐτῆς προτείνει ἀφ' ἑτέρου μὲν αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς τοὺς παρημελημένους μέχρι σήμερον καζάδες (Πρεσόβου, Καλκάνδερε καὶ Γκοστιβὰρ τῶν Σκοπίων, καὶ Δεβρῶν τοῦ Μοναστηρίου), ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐξαιρεθῶσιν ἐξ αὐτῶν τὰ σαντζάκια Ἐλβασὰν καὶ Κορυτσᾶς τοῦ Μοναστηρίου.

»Εἰς τὴν 2αν παράγραφον: Ἡ ὑποδιαίρεσις τῶν μεταρρυθμιστέων βιλαετίων εἰς διοικητικὰς μονάδας (σαντζάκια, καζάδες καὶ ναχιάδες) δέον νὰ γείνῃ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων. Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ γείνῃ ἢ μόνον κατόπιν ἐπισταμένης καὶ ἀμερολήπτου ἐξετάσεως».

Ἡ ἀπάντησις αὕτη τῆς Βουλγαρίας κρίνεται αὐστηρότατα καὶ θεωρεῖται θρασυτάτη.

ΚΡΗΤΙΚΑ

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

(Ἐκτάκτου ἀνταποκριτοῦ)

ΧΑΝΙΑ 1 Ὀκτωμβρίου. Μόνον μία λέξις δύναται νὰ παραστήσῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν καὶ τὴν ὑποδοχὴν αὐτῶν: *ἡ φρενῖτις*.

Ἀπὸ βαθείας πρωΐας ἄνθρωποι καὶ τῶν δύο φύλων καὶ πάσης τάξεως, μὲ μικρὰς σημαίας ἐθνικὰς εἰς τὰς χεῖρας των οἱ περισσότεροι, ἐπλημμύρουν τὰς ὁδοὺς τῆς σημαιοστολίστου πόλεως, ἀναμένοντες τὴν ἄφιξιν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν.

Ἁψὶς ἐκ μυρσινῶν ἐστήθη ὑπὸ τοῦ Δήμου εἰς τὴν ἀποβάθραν, καὶ πᾶσα φροντὶς κατεβλήθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν διὰ τὴν διακόσμησιν τῆς πόλεως καὶ τὴν ὑποδοχὴν τὴν ὁποίαν ὁ κατέχων πάντας ἐνθουσιασμὸς προεμήνυεν ἀποθεωτικήν.

Αἱ πρὸς τὴν παραλίαν ὁδοὶ καὶ ἡ προκυμαία ἰδίως ἔβριθον πλήθους ἀναμένοντος. Παρῆλθεν ἤδη ἡ μεσημβρία, καὶ μόλις τὴν 2 μ. μ. ἐφάνη τὸ ἀτμόπλοιον καὶ ἡ συγκίνησις κορυφοῦται καὶ χιλιάδες κόσμου κατακλύζουσι τὰς προκυμαίας.

Λέμβοι σημαιοστόλιστοι, κατάφορτοι κόσμου περιετριγύριζον τὸ ἀτμόπλοιον, σημαῖαι ἐσείοντο δαιμονιωδῶς πανταχόθεν, πῖλοι ἐρρίπτοντο εἰς τὸν ἀέρα, εὐ[illegible] βαρελότα ἀνεπλήρουν τὰ ἐλλείποντα πυ[illegible] χαιρετισμοῦ, καὶ αἱ χιλιάδες ἐκεῖναι τῶν ἀνθρώπων ἐμαίνοντο ἐξ ἐνθουσιασμοῦ. Αἱ μουσικαί, ἡ τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἡ Φιλαρμονική, συνεπλήρουν τὸ πανδαιμόνιον.

Μετ' ὀλίγον ἐξέρχονται οἱ ἀξιωματικοί, τοὺς ὁποίους ἀκολουθοῦν οἱ ὑπαξιωματικοί καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς φθάνει εἰς τὸ κατακόρυφον.

Οἱ ἐνταῦθα ἀξιωματικοὶ μετὰ τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ Δημ. Συμβουλίου τοὺς ὑποδέχονται, καὶ εἰς κατάλληλον προσφώνησιν τοῦ κ. Δημάρχου, προσφέροντος ἐκ μέρους τοῦ δήμου ἀνθοδέσμην, ἀπαντᾷ ὁ λοχαγὸς κ. Μάνεσης.

Ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου τοὺς ὁποίους κατέπνιγον αἱ φρενιτιώδεις ζητωκραυγαὶ τοῦ πλήθους ὁδηγοῦνται οἱ ἀξιωματικοὶ εἰς τὸ πλησίον ξενοδοχεῖον τῆς «Ἀγγλίας» οἱ δὲ ὑπαξιωματικοὶ τάσσονται κατὰ τετράδας Κρητῶν ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς ἐν ἀδελφώσει ἡ ὁποία ἐκορύφου τὴν συγκίνησιν, καὶ ἡγουμένων τῶν τελευταίων βαδίζουν ἐν παρατάξει πρὸ τὸ τέως ἀνάκτορον τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ ὅπου προσωρινῶς θὰ παραμείνουν) ραινόμενοι κατὰ τὴν διάβασίν των μὲ ἄνθη ἀπὸ τῶν οἰκιῶν καὶ μὲ «ζήτω» ἀτελεύτητα.

ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΙ

ΠΡΟΣ "ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ,,

Ἀθρόαι καὶ ζωηραὶ ἐξακολουθοῦσιν ἐκδηλούμεναι πρὸς «Τὸ Κράτος» αἱ συμπάθειαι καὶ αἱ ἐνθαρρύνσεις τῶν ἔξω ὁμογενῶν. Καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν ἄλλως νὰ συμβῇ, ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψει ὅτι «Τὸ Κράτος» τὸ ὁποῖον εἶνε πλειότερον ἔργον τῶν ἁπανταχοῦ ὁμογενῶν καὶ ὀλιγώτερον ἰδικόν μας, θὰ κατελιμπάνετο εἰς τὴν τύχην αὐτοῦ καὶ θὰ κατεστρέφετο, διότι ὁ κ. Σπηλιωτόπουλος ἠθέλησε δι' ἑνὸς φετφᾶ, νὰ ἐξαφανίσῃ τοῦτο, μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὰς χιλιάδας τῶν ὁμογενῶν οἱ ὁποῖοι ἵδρυσαν αὐτὸ καὶ τὸ ἀνήγαγον εἰς τὴν περιωπὴν εἰς ἣν τοῦτο ἀνήχθη.

Τὰς ἐκδηλώσεις ταύτας δὲν θὰ ἐδημοσιεύομεν, μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ μιμηθῶμεν εἰς τοῦτο τὸν τέως συνεταῖρον, ὁ ὁποῖος φρονῶν ὅτι θὰ ἐφαρμόσῃ ἐπιτυχῶς καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὅ,τι ἐπὶ τόσον χρόνον ἔπραττεν αὐτοφημιζόμενος καὶ αὐτεπαινούμενος (κρατοῦμεν χειρόγραφα εἰς τὰς χεῖράς μας), ἐδημοσίευσεν ἐπ' ἐσχάτων ἐπιστολὴν ἐκ Σμύρνης ἀνυπόγραφον τῆς ὁποίας τὸ ὕφος πᾶν ἄλλο ἢ ξένον καὶ πρὸς τὰς λέξεις, καὶ πρὸς τὰς ἐννοίας καὶ πρὸς τὰς φράσεις, αὐτὰς τοῦ κ. Σπηλιωτοπούλου τυγχάνεις εἶνε. Δημοσιεύομεν ὅμως αὐτὰς ἵνα καταδειχθῇ ὁποίαν ἀγανάκτησιν καὶ ὁποίαν αἴσθησιν προὐξένησαν τὰ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Σπηλιωτοπούλου λαβόντα χώραν καὶ δὴ ἐν ἐδάφει ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ **βασιλεύῃ ἡ εἰλικρίνεια, ἡ τιμιότης, ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὸ ἔργον, ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ ἀφιλοκέρδεια, ἡ μετριοφροσύνη καὶ ἡ ἀγάπη.**

Γράφει λοιπὸν ἡμῖν ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔγκριτος ὁμογενεὶς καὶ ἔμπορος κ. Μιλτ. Βιτιάδης.

Ἀλεξάνδρεια 24)7) Ὀκτωμβρίου 1907

Φίλτατε κ. Θ. Γ. Τζαβέλα

Σὲ συγχαίρω διότι ἀνέλαβες μόνος σου τὴν διεύθυνσιν τοῦ «Κράτους», καὶ σοῦ εὔχομαι ἐκ καρδίας τὰ βέλτιστα.

Γνωρίζεις ἀξιότιμε φίλε πόσον παρακολουθῶ τὰ ἐθνικά μας πράγματα, καὶ πόσον πονῶ διὰ τὴν σημερινήν κατάστασίν μας. Εἴθε ὁ Μέγας Θεὸς τῆς Ἑλλάδος νὰ μὴ μᾶς ἀφίσῃ ἀπροστατεύτους καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον θέσιν, εἰς ἣν εὑρισκόμεθα. Ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη καὶ ἡμεῖς ὅλοι ἀνεξαιρέτως νὰ πράξωμεν τὸ καθῆκον μας, καὶ πολὺ δικαίως λέγεις εἰς τὸ τελευταῖον «Κράτος», ὅτι δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ἀνδρῶν μεγαλοφυῶν, ἀλλ' ἀνδρῶν τεθωρακισμένων δι' ἐντίμου χαρακτῆρος, καὶ ὅτι τοιοῦτοι ἄνδρες δὲν ἐλλείπουσιν ἐκ τῆς ἡμετέρας πατρίδος, δὲν ἐμφανίζονται ὅμως φοβούμενοι **τοὺς ἐπιτηδείους**. *Δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ λεχθοῦν ἢ μᾶλλον νὰ γραφοῦν καλλίτερα. Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγαλητέρα ἀνάγκη νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν μέσην οἱ ἐπιτήδειοι, νὰ κτηπηθοῦν κατακέφαλα καὶ νὰ φέρομεν ἀνθρώπους χρηστούς, καὶ τότε ἡ νίκη μας εἶναι βεβαία.*

Χώρει λοιπὸν ἐμπρὸς εἰς τὸ ἔργον σου μετὰ πεποιθήσεως καὶ δυνάμεως, καὶ ἔστω, βέβαιος ὅτι δὲν θὰ χαθῶμεν εὐκόλως, θάρρος, καὶ ἐργασία καλὴ καὶ συστηματική, μὲ πρόγραμμα τακτικὸν καὶ προδιαγεγραμμένον, καὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ δίκη θὰ εἶναι ἰδική μας. Ἐργασία συστηματική, καὶ γενικὴ ἐκκαθάρισις τῆς σαπήλας ἔσω τὸ πρόγραμμά σου.

Εὐχόμενός σοι τὰ βέλτιστα.

Σὲ φιλῶ
Μιλ. Βιτιάδης

Ἕτερος δὲ ἐκ Φακοὺς τῆς Αἰγύπτου φίλος ὁπόθεν ὁ κ. Σπηλιωτόπουλος, λόγῳ ἀκραιφνοῦς φιλοπατρίας τῶν αὐτόθι πολυαρίθμων ὁμογενῶν πολλὰς πολλάκις δεκάδας λιρῶν ἀπεκόμισε ἐνισχυόμενος ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ ἔργον, ἕτερος λέγω φίλος ὁ κ. Ν. Ι. Κουρκουβέλης γράφει ἡμῖν ἀπὸ 7) 8βρίου (ν. ἡμ.) τὰ ἑξῆς:

Fakous, le 7 Ὀκτωμβρίου 1907

Ἀγαπητὲ Κύριε Θ. Τζαβέλα
Ἀθήνας

Μετὰ λύπης μου παρετήρησα ὅτι ὁ κ. Σπηλιωτόπουλος ὄχι μόνον ἀπέσυρε τὴν συνεργασίαν του εἰς τὸ «Κράτος» ἀλλὰ καὶ καταφέρεται καπηλικώτατα κατ' αὐτοῦ εἰς τρόπον ὥστε ἀπέκτησε τὰς ἀντιπαθείας ὅλων.

Εὐελπιστῶ ὅμως ὅτι οἱ ἐκτιμήσαντες ὑμᾶς ἀναγνῶσται τοῦ «Κράτους» δὲν θὰ παύσωσι τὴν ὑποστήριξίν των καὶ οὕτω ὁ ἀγενὴς ἐκ μέρους του πόλεμος **παύει αὐτομάτως**.

Ἤδη σᾶς ἀναγγέλλω ὅτι ἐπεστρέψαμεν ἐξ Ἑλλάδος καὶ σᾶς παρακαλῶ ὅπως τοῦ λοιποῦ ἀποστέλλετε τὸ φύλλον εἰς τὴν παλαιὰν διεύθυνσιν.

Μὲ τὰς φιλικάς μου προσρήσεις
Ν. Κουρκουβέλης

Ἡ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Ἀστὴρ—Ὑλ. ἡ τὰ Ἀλβανικὰ παρακολουθοῦσα καὶ γινώσκουσα κάλλιον παντὸς ἄλλου τὰ ἀκόλουθα, ἅτινα δύναται νὰ χρησιμεύσωσι καὶ εἰς ἀπάντησιν εἰς τὸν κ. Σπηλιωτόπουλον ὅστις ἐθεώρησεν ἡμᾶς ἀνεπαρκεῖς πνευματικῶς νὰ ἐκδώσωμεν τὸ περὶ Ἀλβανίας ἔργον ἡμῶν καὶ νὰ γράψωμεν χειραγωγούμενοι ὑπὸ διορθωτοῦ.

(Ἔτος ΣΤ'. Ἀριθ. 137)

«ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ»

Ἡ ἐφημερὶς «Τὸ Κράτος» σημειοῖ εἰς Διευθυντὴν καὶ συντάκτην τοῦ λοιποῦ τὸν γνωστὸν δημοσιογράφον κ. Θάνον Τζαβέλλαν τὸν τόσα δείγματα θελήσεως καὶ γνώσεως ἐπιδειξάμενον. Περὶ τοῦ λεγομένου Ἀλβανικοῦ ζητήματος, καὶ ἐπὶ τῶν Ἠπειρωτικῶν πολλάκις ἀσχοληθεὶς ὁ κ. Τζαβέλλας δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ πλεῖστον ηὐστόχησεν καὶ ἴσως ἐκεῖθεν αἱ συμπάθειαι πολλῶν Ἠπειρωτῶν πρὸς τὸν κ. Τζαβέλλαν τὸν ἀναλαβόντα τὸν ἀγῶνα τῆς συντηρήσεως καὶ συντάξεως τῆς ἐφημερίδο «Κράτος» ἥτις εὐχόμεθα νὰ καταστῇ ἐπὶ πλέον αἰσθητὴ ὑπὸ τὴν ἰθυνσίν του».

ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΣΑΜΙΟΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Σταματιάδου ἀπεστάλη ἡμῖν ἐκ Σάμου τὸ ἀκόλουθον δημοσίευμα ὅπερ λίαν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

Οἱ πολυτιμώτεροι παράγοντες μιᾶς κοινωνίας εἰσὶ τὰ μέλη αὐτῆς ἐκεῖνα, ἅτινα ἀποβλέποντα εἰς ὅ,τι ἀγαθόν, εὐγενές, ἰδανικόν, συντελοῦσιν ἢ διὰ τοῦ ξίφους, ἢ διὰ τοῦ καλάμου, ἢ διὰ τῶν χρημάτων εἰς τὴν ἀνάστασιν, τὴν πρόοδον, τὸν πολιτισμὸν αὐτῆς· ἡ δὲ ἀλληλουχία τοιαύτης ὠφελιμωτάτης ἐργασίας εἶναι ἡ ἀνιοῦσα τάσις πρὸς τὴν τελειότητα. Ἡ κοινωνία αὕτη τότε ἡ ἔχουσα τοιαύτας εὐρώστους δυνάμεις, δύναται ἀσφαλῶς νὰ βαίνῃ πρὸς τὸ μέλλον αὐτῆς.

Εὐτυχῶς τὸ ἔθνος ἡμῶν ἀνέκαθεν ὑπῆρξε πλούσιον, ἐκ τοιούτου ἐπιλέκτου ἐσμοῦ. Παραλείπων τὴν παλαιὰν ἐποχήν, παραλείπων ἔτι τοὺς δύο πρώτους παράγοντας, περιορίζομαι εἰς τοὺς χορηγοὺς τῆς ἐποχῆς ἡμῶν. Τίς θὰ ἀρνηθῇ νὰ ἀπονείμῃ φόρον εὐλαβείας πρὸς τὸν Ζήσιμον Πλατυγένην καὶ Βερναρδάκην, τὸν Βατοπεδινὸν Παππαδάκην καὶ Βαρδάκην, τὸν Σίναν, τὸν Τοσίτζαν καὶ Στουρνάραν, τὸν Ριζάρην, Ἀρσάκην καὶ Ζάππαν, τὸν Ἀβέρωφ, Ἀριστάρχην καὶ Δημητριάδην, Ζαρίφην, Πράγκαν καὶ Δρομοκαΐτην, τὸν Συγγρὸν καὶ Καραπάνον, τὸν Μαρασλῆν, τὸν Ζερβουδάκην καὶ Πεσματζόγλου, καὶ πρὸς τόσους ἄλλους, ὧν τὰ ἔργα προκαλοῦσι τὸν θαυμασμὸν τῶν φίλων, ἀλλὰ καὶ τὸν φθόνον τῶν ἐχθρῶν.

Ἀλλὰ πόσον διαθρύπτεται ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν φιλοτιμία, ὅτι εἷς Δημήτριος Ὄκας ἀκονητὴς μακαρίως κληροδοτεῖ εἴκοσι δραχμὰς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, ὅτι μία ὑπηρέτρια ἐξ Ὕδρας ἡ Κιάφα Ἀντωνίου Γκιώτου διαθέτει διὰ τῆς διαθήκης της 200 δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ἱδρύματος, ὅτι εἷς γηραιὸς ὁπλαρχηγὸς Κρὴς Βαρνάβας παρουσιασθεὶς τῷ 1848 πρὸ τοῦ Πρυτάνεως Ι. Σούτζου προσέφερεν αὐτῷ μετὰ συγκινήσεως τὴν σπάθην καὶ τὸ πυρόβολον ὡς ἔρανον διὰ τὴν μαθητεύουσαν νεολαίαν. Οἱ κρῖκοι οὗτοι τῶν πλουσίων καὶ τῶν πτωχῶν τὸ τάλαντον καὶ ὁ ὀβολὸς τῆς χώρας ὑπάξιοι ἐν τῷ ἀγαθῷ, συναντῶνται, καὶ ἡ συνάντησις αὕτη εἶναι ἡ ἀπόδειξις τοῦ ἀκραιφνοῦς πατριωτισμοῦ, τῆς ἐθελοθυσίας ἐνέπνευσαν καὶ θὰ ἐμπνέωσιν.

Ἐν τούτοις ἐν τῷ πλήθει τούτῳ τῶν χορηγῶν καὶ ἐνῷ αἱ παρακείμεναι νῆσοι Χίος Μιτυλήνη Λῆμνος καὶ λοιπαὶ δὲν συντήρησαν ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ ταύτῃ, ἡ Σάμος παρουσιάζει λειπηρὰν ἐξαίρεσιν. Τὴν καταφανῆ ταύτην ἔλλειψιν ἀνεπλήρωσεν εἷς Σάμιος, καὶ ὁ Σάμιος οὗτος εἶναι ὁ Ἀλέξανδρος Πασχάλης.

Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας εἶχε τὴν πεποίθησιν ἀπὸ τῇ βάσει ἱστορικῶν γεγονότων ὅτι τὸ ἔθνος ἡμῶν συνταυτίζεται μετὰ τῆς θρησκείας, ὅπερ ἔν τισι κράτεσι δὲν ὑφίσταται, καὶ ὅτι ἄνευ τῆς συνοχῆς ταύτης, οὔτε πολιτικὴ οὔτε ἠθικὴ ὑπόστασις δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Καὶ τὴν μεγάλην ταύτην ἱστορικὴν ἀλήθειαν συμβολίζουσι δύο αἰῶνες φέροντες ὀνόματα δύο γιγάντων τῆς πολιτείας καὶ τῆς θρησκείας, ὁ αἰὼν τοῦ Περικλέους καὶ ὁ αἰὼν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Τὴν πεποίθησιν ταύτην ὁ φιλόπατρις καὶ εὐλαβὴς Ἀλέξανδρος ἐξωτερίκευσεν, ὅτε αἱ περιστάσεις ἐπέτρεψαν τοῦτο.

Ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Σάμου ὑπάρχει ὁ ἱστορικὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐν ᾧ πολλαὶ συνελεύσεις συνῆλθον ἀπὸ ἀντιξόους περιστάσεις, καθ' ἃς διεκυβεύετο ἡ τύχη ἑνὸς λαοῦ, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ ναὸς οὗτος μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ἐπαρκέσῃ ἕνεκα τοῦ αὐξηθέντος πληθυσμοῦ, ἐγένετο σκέψις πρὸ ἐτῶν ὅπως οἰκοδομηθῇ ἕτερος εὐρυχωρότερος πλησίον τοῦ ὑπάρχοντος. Καὶ ἤρξατο μικρά τις ἐργασία ἥτις διεκόπη. Τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς ἀνέλαβεν μετὰ ζέσεως ὁ Ἀλέξανδρος Πασχάλης καὶ μετ' οὐ πολὺ ἡ πρωτεύουσα θὰ ἔχῃ ναὸν καλλιπρεπέστατον.

Ἐν Σάμῳ ὑπῆρχεν ὁ Ναὸς τῆς Ἥρας, ὁ μεγαλείτερος Ναὸς κατὰ τὸν Ἡρόδοτον. Πολλὰ τῶν ἐν αὐτῷ καὶ περὶ αὐτὸν ἐθνικὰ κειμήλια κατεστράφησαν, πολλὰ ἔτι ἀπεμπολήθησαν. Ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν ἔτι πάμπολλα, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν σποραδικῶν ἀνασκαφῶν, ὧν ἡ ἀνεύρεσις καὶ περισυλλογὴ εἶναι ἀναγκαιοτάτη, διότι ὑπάρχει κίνδυνος μὴ καὶ τὰ εὑρισκόμενα κρυφὰ ἀπαλλοτριωθῶσιν.

Ἐν τῇ δημοσίᾳ Βιβλιοθήκῃ ὑπάρχουσι 7500 περίπου βιβλία τεθειμένα ἐν χώρῳ λίαν ἀκαταλλήλῳ. Ἀνώτεραι σκέψεις ὑπέβαλον ὅπως οἰκοδομὴ εὐρυχωροτέρα ἀνεγερθῇ, καὶ ἡ βιβλιοθήκη διὰ τοῦ χρόνου πλουτισθῇ ὅπως καὶ ἡ ἀποφοιτῶσα ἐκ τῶν σχολείων νεολαία ἐντρυφῶσα εἰς αὐτὴν καταστῇ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν ἀρτιωτέρα, καὶ οἱ λόγιοι οἱ θέλοντες νὰ ἐργασθῶσιν, ἔχουσι πρόχειρα τὰ μέσα πρὸς ἐργασίαν.

Ὁ Ἀλέξανδρος Πασχάλης ἀνέλαβε καὶ τοὺς προγονικοὺς θησαυροὺς νὰ διασώσῃ καὶ εἰς τὴν νεολαίαν τῆς Σάμου καὶ τοὺς λογίους φανῇ ὠφέλιμος ἀνεγείρων μέγαρον περιέχον καὶ τὸ μουσεῖον καὶ τὴν βιβλιοθήκην. Ἡ οἰκοδομὴ ἤρξατο καὶ χάρις εἰς αὐτὸν ἡ Σάμος καθίσταται μετ' οὐ πολὺ πλουσία εἰς ἀρχαιότητας, καὶ ἡ ἀρχαία εὔκλεια θὰ ἐμφανισθῇ μὲ ὅλην τὴν λαμπρότητα αὐτῆς, καὶ συρροὴ ἀρχαιοφίλων θὰ προσέρχηται ὅπως θαυμάσῃ τὴν δόξαν τῶν προγόνων ἡμῶν, καὶ ἡ νεολαία τῆς Σάμου καὶ τῶν πέριξ νήσων εἰς ταῦτα ἀσχολουμένη θὰ ἐμφορῆται αἰσθημάτων γενναίων καὶ ἁμίλλης. Καὶ ταῦτα πάντα ὀφείλονται εἰς τὸν εὐεργέτην τοῦτον. Παραλείπομεν νὰ μνημονεύσωμεν τὰς ἰδιαιτέρας χορηγίας ἃς κρυφὰ διανέμει ὁ Ἀλέξανδρος Πασχάλης, καὶ τοῦτο ὅπως μὴ θίξωμεν τὴν πασίγνωστον μετριοφροσύνην Αὐτοῦ, ἔχοντος ὡς σύνθημα τὸ τοῦ Εὐαγγελίου. *«Μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου, ὅ,τι ποιεῖ ἡ δεξιά σου»*. Πρὸ τοιούτου ἀνδρὸς ἀποκαλυφθῶμεν!

Ἐν Σάμῳ τῇ 6 7βρίου 1607.

ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ

ΤΟ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΛΥΚΕΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΝΟΥΚΑ

ΠΟΛΛΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Μετὰ πολῆς εὐχαριστήσεως πληροφορούμεθα ὅτι τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Λύκειον τοῦ γνωστοῦ φιλοπάτριδος ἀνδρὸς κ. Νούκα, νέας βελτιώσεις καὶ νέας ἐθνικὰς ἐπωφελεῖς μεταρρυθμίσεις εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ ἐκπαιδευτήριον, καθιέρωσε δὲ ἐπ' ἐσχάτων τὴν λειτουργίαν **Πρακτικῆς Τραπέζης**, διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ ἐκπαιδευομένους. Ὁπόσον ἀναγκαία καὶ χρήσιμος καὶ ἐθνικωτάτη εἶνε ἡ καινοτομία αὕτη ἣν εἰσάγει ὁ κ. Νούκας εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον δίδεται νὰ ἀπαντήσωσι πάντες οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν ἐν Μακεδονίᾳ γενομένην ἐργασίαν. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἀμφιβάλλωμεν ὅτι τῶν ἁπανταχοῦ ὁμογενῶν θὰ προσελκύσῃ ἰδιατέρως τὴν προσοχὴν τὸ ἵδρυμα τοῦ κ. Νούκα καὶ οὐ μόνον οἱ μαθηταὶ θὰ σπεύσωσι νὰ ἐγγραφῶσι ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ἄλλως θὰ ἐνισχύσωσι τοῦτο οἱ κατανοοῦντες τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ.

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΩ

ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ

Ἵδρυσις Γυμνασίου ἐν Κονίτσῃ

Ὁ ἀοίδιμος Μιχ. Ἀνάγνος ἢ Ἀναγνωστόπουλος Ἠπειρώτης, ὁ ἐν ἐν Βοστώνῃ διευθυντὴς τοῦ αὐτόθι τυφλοκομείου ἀφῆκε ὡς γνωστὸν κληροδότημα πρὸς ἵδρυσιν γυμνασίου ἐν τῇ Πατρίδι αὐτοῦ Ἠπείρῳ. Μετὰ μακρὰς συσκέψεις καὶ συζητήσεις ἀπεφασίσθη συναινοῦντος τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου, νὰ ἱδρυθῇ τοῦτο ἐν Κονίτσῃ, ἥτις οὕτω τὸ τετιμημένον ὄνομα τοῦ φιλοπάτριδος Ἠπειρώτου θὰ διατηρήσῃ ἀλησμόνητον εἰς τὴν μνήμην τῶν μεταγενεστέρων καὶ θὰ παροτρύνῃ αὐτοὺς εἰς καλὰς πράξεις καὶ καλὰ ἔργα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΣΕΡΒΙΑ

Ἡ προχθεσινὴ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Σερβικῆς Βουλῆς ὑπῆρξε ταραχωδεστάτη.

Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ ἐκ τῶν παλαιῶν ριζοσπαστῶν Γιοβάνοβιτς. Βεβαιοῦται ὅμως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν ἀρχήν.

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν ἠκούσθησαν διάτοροι φωναὶ κατὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ὑπουργῶν.

Παιζομένου τὴν Δευτέραν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον ἔργου σχετιζομένου μὲ τὴν Βοσνίαν, τὸ ἀκροατήριον σύσσωμον ἐξερράγη εἰς σφοδρὰς ἐκδηλώσεις ἐναντίον τῆς Αὐστρίας καὶ εἰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς «Σερβικῆς Βοσνίας».

Πιστεύεται, ὅτι τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο θὰ ἔχῃ τὸν ἀντίκτυπόν του εἰς τὰς διεξαγομένας αὐστροσερβικὰς διαπραγματεύσεις, ἴσως δὲ θὰ προκαλέσῃ καὶ ἐπίσημον διαμαρτυρίαν τῆς αὐστροουγγρικῆς Κυβερνήσεως.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ

Ἡ ἐγκατάστασις τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

Τὴν 1ην τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς ἐγένετο καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἡ ἐγκατάστασις τῶν νέων Δημοτικῶν ἀρχῶν.

Ἐν πάσῃ ἐπισημότητι ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῶν Δημοτικῶν ἀρχῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν ἐπισήμων καὶ ἀρκετοῦ κόσμου.

Καὶ ὁ κ. Μερκούρης καὶ ὁ τοῦ Πειραιῶς κ. Σκυλίτσης ὁ μὲν πρῶτος συνεχίζων τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου, ὁ δὲ διὰ πρώτην φορὰν ἀναλαμβάνων ταύτην, διὰ καταλλήλων λόγων ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ καταβάλουσι πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐκτέλεσιν πάντων τῶν ἀναγκαίων ἔργων πρὸς ἐξωραϊσμὸν τῶν πόλεων των καὶ πρὸς διοίκησιν τῶν δημοτικῶν πραγμάτων ἐν γένει συνετήν, σώφρονα καὶ λελογισμένην.

Ἀβυσσηνιακὴ ἀποστολὴ ἐν Ἀθήναις

Τέσσαρες ἀπεσταλμένοι τοῦ Αὐτοκράτορος Μενελὶκ περιέρχονται τὰς Εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς πρὸς ἃς διαβιβάζουσι τοὺς χαιρετισμοὺς αὐτοῦ.

Οὕτω ἀπὸ τῆς προχθὲς εὑρίσκονται ἐνταῦθα οἱ τέσσαρες οὗτοι ἀπεσταλμένοι διαμένοντες ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ τῆς «Ἀγγλίας».

Μετὰ δέκα ἡμέρας ἀφοῦ τύχωσιν ἀκροάσεως παρὰ τῇ Α. Υ. τῷ Διαδόχῳ θὰ ἀναχωρήσωσι διὰ Κων)πολιν.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐστάλησαν ἐξ Ἀμερικῆς εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἐπιταγαὶ ἀντιπροσωπεύουσαι τὸ ποσὸν τῶν 1,550,000 φράγκων ἐπὶ πλέον ἀπὸ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους.

— Ἡ δίκη τῶν κατηγορουμένων διὰ τὴν γνωστὴν πλαστογραφίαν τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ τοῦ λαχείου τοῦ Στόλου Λυχ. Ζευγούλη καὶ τοῦ υἱοῦ του ὡρίσθη νὰ γίνῃ ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Κακουργιοδικείῳ.

Οἱ ναῦται τῆς ὑποβρυχίου Ἀμύνης συλλέξαντες δι' ἐράνων περὶ τὰς 70 δραχμὰς ἠγόρασαν ἑβδομήκοντα λαχεῖα τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου τὰ ὁποῖα ἀπέστειλαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ στόλου ὡς εἰσφοράν του.

— Διωρίσθη Γυμνασιάρχης Ἀμφίσσης ὁ κ. Κουρουσόπουλος.

— Ὁ Διαγωνισμὸς τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως διορισθέντος τοῦ ἐκ τῶν ὑποψηφίων κ. Κουρουσοπούλου γυμνασιάρχου θὰ γείνῃ μεταξὺ δύο μόνον, τῶν κ. κ. Ἐξαρχοπούλου καὶ Γιωτσαλίτου.

— Ἀπὸ τῆς Δευτέρας δι' ἀστυνομικῆς διαταγῆς ὑπερετιμήθη ὁ ἄρτος α' ποιότητος ἀντὶ λεπτῶν 60 καὶ β' ποιότητος 50 καὶ τῆς γ' 40,

— Ἡ μικρὰ Δημοκρατία τοῦ Ἁγίου Μαρίνου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ συνομολογήσεως συμβάσεώς τινος μετὰ τῆς προστάτιδος Ἰταλίας, ἐδώρησεν εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἰταλῶν δημοσιογράφων, τὸν προεδρευόμενον, ὡς γνωστόν, ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ κ. Μπαρζιλάϊ, φρ. χρ. 75 χιλιάδας ὅπως κατατεθοῦν εἰς τὸ Ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας αὐτῶν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Διατρίβουσιν ἐνταῦθα οἱ ἐξ Αἰκατερινοδὰρ ὁμογενεῖς, ἔμποροι κ. κ. Ν. Θηόπουλος καὶ Γ. Ἀναστασιάδης. Οἱ ἔγκριτοι ὁμογενεῖς ἐπωφελούμενοι τῆς ἐνταῦθα παραμονῆς αὐτῶν ἐπεσκέφθησαν πάντα τὰ ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα, καὶ ἅγια τοπεῖα τῆς ἡμετέρας πόλεως.

— Ἀφίκοντο ἐκ Σάμου οἱ κ. κ. Ν. Ἰωανίδης καὶ Βάλσαμος.

—Ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ τοῦ Ρωσσικοῦ κατευθυνόμενος εἰς Πορτ-Σαῒτ ὁ αὐτόθι ἔγκριτος ὁμογενὴς κ. Ν. Βασιλόπουλος μετὰ τῆς ἀξιοτίμου Κυρίας αὐτοῦ.

— Μετ' αὐστηροτάτης ἐξετάσεως ἐν τῷ Μαιευτηρίῳ ἔτυχε διπλώματος μετ' ἰδιαιτέρων ἐπαίνων καὶ συγχαρητηρίων τοῦ κ. Κόνσολα καὶ ἡ κυρία Ἑλένη Κατσεβελίδου, ἥτις ἐγκαθίσταται μετ' οὐ πολὺ ἐν Πὸρτ-Σαῒδ τῆς Αἰγύπτου. Εὐχάριστον ὅτι ἡ Ἑλλ. κοινότης Πὸρτ-Σαῒδ ἀποκτᾷ ἔγκριτον ἑλληνίδα, ἐπιστήμονα μαῖαν.

— Ὁ φίλος διευθυντὴς τοῦ «Λαχειολογικοῦ περιοδικοῦ» κ. Ἐμμ. Δρακόπουλος ἀπώλεσε πρὸ ἡμερῶν ἀδελφὸν νεώτατον ὅστις ἦτο μὲ πολλὰς ἀρετὰς πεπροικισμένος, λίαν ἀγαπητός, τὸν συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΔΙΑΣΥΛΛΟΓΑΣ

Ἀγορὰ πώλησις καὶ ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων ἁπάντων τῶν κρατῶν. Ἐκτὸς ἁπάντων τῶν ἐκδόσεων ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἀγοράζονται ἐκτάκτως τὰ ἐν χρήσει ἀναμνηστικὰ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων 1906. Οἱ κατέχοντες ἐκ τούτων ἀποτανθήτωσαν τῷ κ. Νικολ. Π. Βαγδατλῆ ἐμπόρῳ γραμματοσήμων.

Τεκὲ 556 Κωνσταντινούπολιν

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

(Διὰ τοὺς ἐν Ῥωσσίᾳ ἀναγνώστας τοῦ «Κράτους»)

Ὁ κ. Ἰωάννης Καραζήσης ἔμπορος οἴνων καὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἐν Ὀδησσῷ φέρει εἰς γνῶσιν τῆς πολυαρίθμου πελατείας του ὅτι μετερχόμενος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τὸ ἄνω ἐμπόριον, δίδων δὲ προτίμησιν εἰς Ἑλληνικὰ προϊόντα εἰς διαφόρους οἴνους, Κονιὰκ Ἀνδρέου Π. Καμπᾶ κ.λ.π. μετὰ λύπης του παρετήρησε τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἔλλειψιν γνησίων καὶ καλῶς διυλισμένων Ἑλληνικῶν Ἐλαίων. Ἐπιθυμῶν λοιπὸν νὰ συντελέσῃ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ταύτης. ἐπλούτισεν ἐσχάτως τὸ κατάστημά του διὰ τῆς προσθήκης τῶν Ἐλαίων τοῦ γνωστοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐλαιουργείου τῶν κ. κ. Δαμαλᾶ καὶ Πλατύ.

Τὰ ἐν λόγῳ Ἔλαια ἔχοντα εὐάρεστον γεῦσιν καὶ λεπτότατον ἄρωμα, ὄντα δὲ γνήσια καὶ διαυγέστατα, εἶνε ἄξια πάσης συστάσεως, ἅτε καθ' ὁλοκληρίαν ἀντικαθιστῶντα τὰ γνωστὰ ἔλαια τῆς Provance καὶ Lucca.

ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ

ΤΡΑΖΙΤΑΙ ΕΝ ΚΑΪΡΩ

Ὁδὸς ἐλ Μανάκ.—Ἀκίνητον Τόμιτς.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ πάσης Τραπεζιτικῆς ἐργασίας.

ΣΚΟΠΟΣ ἀνακουφίσεως τοῦ μικροῦ ἐμπόρου καὶ λαοῦ.

ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΙΣ καὶ Δάνεια ἐπὶ Συν)μάτων μὲ τόκον καὶ ὅρους καθαρῶς τραπεζιτικούς.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ Συν)των ὑπὸ τὰς συμφερωτέρας προμηθείας.

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ἐπὶ χρεωγράφων μὲ περιθώριον 5—10 ο)ο μικρότερον τῶν συνήθων καὶ τόκους καθαρῶς τραπεζιτικούς.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ πάσης χρηματιστικῆς ἐντολῆς.

ΕΚΔΟΣΙΣ ἐπιταγῶν (chèques) ἐπὶ Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν κυριωτέρων πόλεων Ἄνω καὶ Κάτω Αἰγύπτου.

ΛΑΪΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ δεχόμενον καταθέσεις ἀπὸ Γρ. Δ. 10 καὶ ἄνω, λειτουργοῦν διὰ βιβλιαρίων, καὶ μὲ τόκον 5 ο)ο ἐτησίως.

ΤΜΗΜΑ δι' Ὁμολογίας μὲ μηνιαίας δόσεις. Ἄμεσος δήλωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῆς πωλουμένης Ὁμολογίας αὐθημερὸν παράδοσις τῆς Ὁμολογίας πᾶσα δυνατὴ εὐκολία διὰ τὸν πελάτην.

ΜΕΓΑ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

Βασιλ. Σαλαπάταἐν Ἀλεξανδρείᾳ

Προμηθευτοῦ τῶν Α. Μ. τῶν Βασιλέων Σουηδίας καὶ Νορβηγίας.

(Πλατεῖα Μουχάμετ. Ἄλη No. 1)

Ὁ ἀνωτέρω οἶκος ἱδρυθεὶς τῷ 1875 ἔχει τὴν τὴν ἐκλεκτοτέραν πελατείαν καθ' ὅλην Αἴγυπτον.

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΑ ΕΝ ΑΛΒΕΤΙΑ

Ὁ ἐν Γενεύῃ τῆς Ἑλβετίας ἀπὸ δεκαετίας ἐγκατεστημένος ὁμογενὴς ἰατρὸς κ. Ν. Γενναρόπουλος μετὰ τῆς Γαλλοελβετίδος συζύγου του τὸ γένος Redard

δέχονται ὡς οἰκοτρόφους

τρεῖς ἢ τέσσαρας μαθητὰς ἀπὸ 8 ἕως 17 ἐτῶν, ἐπιθυμοῦντας νὰ παρακολουθήσωσι μαθήματα εἰς τὰ λαμπρὰ παιδαγωγικὰ σχολεῖα τῆς Γενεύης δημόσια ἢ ἰδιωτικά. Βίος καθαρὸς οἰκογενειακός. Αὐστηρὰ ἠθικὴ ἐπίβλεψις. Προπαρασκευὴ τῶν μαθημάτων κατ' οἶκον ὑπὸ ἐποπτείαν. Στοργὴ μητρικὴ καὶ ἰατρικὴ περιποίησις. Λαμπρὰ εὐκαιρία διὰ τὴν Γαλλικήν, Γερμανικὴν καὶ Ἑλληνικήν. Διεύθυνσις:

M. le Docteur NIKOLAS YENNAROPOULOS

(3 Boulevard Georges Favon)

GENEUE (Suisse)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἐγκρίτων συνιστώμενος ἰδιαιτέρως παρ' ἡμῖν, ἀναλαμβάνει ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀντιμισθίᾳ οἵαν δήποτε ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἀθήναις ἢ διαχείρισιν περιουσίας. Ἀπευθυντέον: Θ. Τσαβέλλαν, Γραφεῖα «Κράτους».

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ
ΤΟ "ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ,,

Π. Μ. Παππαδοπούλου

Ἐν Πὸρτ-Σαΐτ (τῆς Αἰγύπτου)

Συνιστᾶται διὰ τὴν καθαριότητα, καλὴν τέχνην καὶ περιποίησιν εἰς τοὺς ἐκεῖ ὁμογενεῖς.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

«Τὰ Νέα Γεωπονικὰ»

Ἀναγγέλλομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Κράτους» ὅτι ἐπὶ σκοπῷ διαδόσεως τῶν νεωτέρων ἐπιστημονικῶν καὶ πρακτικῶν γνώσεων ἐπὶ τῶν διαφόρων κλάδων τῆς γεωπονίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ἀμπελουργίας καὶ ὅλων τῶν συναφῶν, οἰνοποιίας, ἐλαιοκομίας, σηροτροφίας κλπ. ἀναλαμβάνομεν νὰ ἀποστέλλωμεν τὸ ἄριστον ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενον περιοδικὸν «τὰ Νέα Γεωπονικὰ» Σ. Χασιώτου εἰς τοὺς ἀποστέλλοντας εἰς ἡμᾶς προκαταβολικῶς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ φράγκα χρυσᾶ 5 ἐτησίως καὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ δρ. 5. Προτρέπομεν τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Κράτους» νὰ συστήσωσι καὶ εἰς ἄλλους ἐκ τῶν περὶ τοιούτους πρακτικοὺς κλάδους ἀσχολουμένων ὅπως σπεύσωσι καὶ ἀποκτήσωσι τὸ πολύτιμον αὐτὸ περιοδικόν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἱδρυτὴς καὶ Πρόεδρος ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς

Ἀντιπρόεδροι Γεώργιος Θεοτόκης, βουλευτής, πρώην πρωθυπουργός, Ἀλέξανδ. Ζαΐμης, πρώην πρωθυπουργός, Πέτρ. Π. Καλλιγᾶς.

Γεν. Γραμματεὺς Ἀριστείδης Βαμπᾶς.

Ἐγγράφονται Ἑταῖροι οἱ καταβάλλοντες ἐτησίως δρ. δέκα ἢ ἐφάπαξ δρ. ἑκατὸν πεντήκοντα.

Ἀναγράφονται Δωρηταὶ οἱ προσφέροντες δωρεὰν ἀξίας δρ. 500. Εὐεργέται οἱ προσφέροντες δωρεὰν ἀξίας δρ. 1000 καὶ Μεγάλοι Εὐεργέται οἱ προσφέροντες δωρεὰν ἀξίας 2,000.

Διεύθυνσις: Ἑλληνικὴ Γεωργικὴ Ἑταιρία Ἀριστείδης Βαμπᾶς. Ἀθήνας

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΜΕΤΟΧΑΣ, ΟΜΟΛΟΓ. ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ

ΔΡΑΧ. 25,000,000

Τὸ κεφάλαιον καὶ αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ χρεώγραφα ἐν γένει ἀνήρχοντο τῇ 30 Σ)βρίου 1905 εἰς Δρ. 209,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Λονδίνῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Κων)πόλει, (ἐν Γαλατᾷ καὶ Σταμπούλ), Θεσσαλονίκη, Σμύρνη, Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Χανίοις καὶ Ἡρακλείῳ—Κρήτης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ «ΑΘΗΝΑΪΚΗ»

Ἡ Τράπεζα «Ἀθηνῶν» ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι:

Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων καὶ Συναλλαγματικῶν προεξοφλήσεις, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, Γραμματίων ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ χρηματιστικὰς ἐντολάς. Ἐκδίδει Συναλλαγματικάς, ἐπιταγάς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῆς εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἀνοίγει τρεχουμένους λογαριασμούς.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ «ΑΘΗΝΩΝ» πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 ο)ο ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ **ταμιευτηρίῳ της** καταθέσεις, **ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν**, παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀπολήψεις τῶν πελατῶν της.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (chéques) ἐπὶ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, πληρώνουσα τόκον:

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν		3 0)0
» » »	μετὰ ἓξ μῆνας	3 1)2 0)0
» » »	» ἓν ἔτος	4 0)0
» » »	» δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα	5 0 0

ΑΙ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ εἶνε ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (cheques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chéques) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἴσπραξιν τοκομεριδίων ἑλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους.

ΕΚΤΕΛΕΙ χρηματιστικὰς ἐντολὰς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκοὺς διὰ τὸ κοινόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου καὶ Γεν. Διευθυντὴς

ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ ΜΑΤΣΑΣ

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΙΩΝ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Διεξάγει ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ εἰς ὅλας τὰς ΚΑΛΗΤΕΡΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΩΝ, ἰδίως φημίζεται διὰ τὰς ἐξαιρέτους ΕΝ ΧΡΗΣΕΙ εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

Ἡ Γαλλικὴ Ἑταιρεία Σιγαροχάρτων διακρίνεται ὡς πρώτη τελειοποιήσασα τὰ «Χρυσόστομα» «Cold tipped», «Bout d'or», ἅτινα πωλεῖ πάντοτε μὲ ἐγγύησιν καθαροῦ χρυσοῦ 22 καρατίων.

Ἡ τελειότης της εἰς τὴν λιθογραφικὴν ἐκτύπωσιν, καθ' ὅλας τὰς λεπτὰς μερικότητας, τὴν ἀσφαλίζει, ἐν τῇ ἐξαγωγῇ, τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἀγοραστῶν εἰς τὰ ἀπώτατα μέρη τῆς ὑφηλίου.

Διὰ τιμὰς καὶ δείγματα διευθυνθήτωσαν πρὸς τὸν διευθυντὴν

Meur F. BPENCHLEY

French cigarette Paper Company

(120 Camberwell Road) LONDON S. E.

ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣ

Γνήσια, χαρτοδεμένα στερεά, ἄνευ σφαλμάτων, περιέχοντα τὴν προφορὰν γεγραμμένην καὶ δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων, τυπωμένα ἄριστα ἐν Ἀμερικῇ ὑπὸ τῆς «Ἀτλαντίδος» ἐκόμισαν τὰ ἐν Ἀθήναις Καταστήματα Ἀποστολοπούλου καὶ πωλοῦσιν εὐθηνότατα. Ἰδοὺ αὐτά·

1. **Μέθοδος** τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης ἄνευ διδασκάλου εἰς 50 μαθήματα, χρυσοδεμένη στερεώτατα .... **Δρ. 4.—**
2. **Λεξικὸν** ἑλληνοαγγλικὸν καὶ ἀγγλοελληνικὸν εἰς ἕνα τόμον, χρυσοδεμένον στερεώτατα .... » **8.—**
3. **Ὁ Σύντροφος** τοῦ Ἕλληνος ἐν Ἀμερικῇ, περιέχων τοὺς ἀμερικανικοὺς νόμους καὶ πάσας τὰς ὁδηγίας περὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιρειῶν, ἀξίας εἰσιτηρίων ἀτμοπλοϊκῶν καὶ σιδηροδρομικῶν, πίνακας νομισμάτων, μέτρων καὶ σταθμῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἑλληνικὰ κλπ. κλπ. κλπ. .... » **2.50**
4. **Ἐπίτομα λεξικὰ** τῆς τσέπης, ἀγγλοελληνικὸν καὶ ἑλληνοαγγλικόν, εἰς δύο χωριστοὺς τόμους, ὧν ἕκαστος πωλεῖται ἀντὶ .... » **2.50**
5. **Γραμματικὴ** τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, περιέχουσα πάντας τοὺς κανόνας τῆς προφορᾶς καὶ τοὺς τῆς γραμματικῆς ἐν γένει, τοὺς τύπους τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων κλπ. .... » **2.50**

Ἐν Πειραιεῖ πωλοῦνται τὰ αὐτὰ βιβλία ἐν τῷ Πρακτορείῳ μεταναστεύσεων τοῦ κ. **Θρασυβούλου Νικολαΐδου** εἰς τὰς αὐτὰς τιμάς.

Εἰς τὰς Ἐπαρχίας ἀποστέλλονται ταχυδρομικῶς ἐπὶ τῇ προαποστολῇ τοῦ τιμήματος καὶ προσθήκῃ λεπτῶν 20 δι' ἕκαστον ἀντίτυπον.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῶν Βιβλιεμπορείων Ἀποστολοπούλου

Ἐν Ἀθήναις, «Στοὰ Ἀποστολοπούλου»

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΡΙΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ τῆς 26 Αὐγούστου τῆς 28 Ὀκτωβρίου τῆς 30 Δεκεμβρίου 1907

ΛΑΧΕΙΟΝ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΥΣ 1907

Ἕκαστον Γραμμάτιον παρέχει συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος ἑκάστης κληρώσεως.

ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ
ΔΡΑΧ. 675,000 ΔΡΑΧ.

Ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχῦον διὰ μίαν ἐκ τῶν κληρώσεων τιμᾶται ΔΡΑΧΜΗΣ

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

Ἓν Μέγα Κέρδος	ἐξ 100,000 δρ.	
Ἓν Κέρδος	ἐξ 25,000 δρ.	
Ἓν Κέρδος	ἐκ 10,000 δρ.	
Τρία Κέρδη	ἐκ 5,000	15,000 δρ.
Πέντε Κέρδη	ἐκ 1,000	5,000 δρ.
411 Κέρδη	ἐξ 100	41,100 δρ.
573 Κέρδη	ἐκ 50	28.900 δρ.
Ἐν ὅλῳ Κέρδη		225,000 δρ.

ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

3 Μεγ. Κέρδη	ἐξ	100,000	300,000 δρ.
3 Κέρδη	ἐξ	25,000	75,000 δρ.
3 Κέρδη	ἐκ	10,000	30,000 δρ.
9 Κέρδη	ἐκ	5,000	45,000 δρ.
15 Κέρδη	ἐκ	1,000	15,000 δρ.
1233 Κέρδη	ἐξ	100	123,300 δρ.
1734 Κέρδη	ἐκ	50	86,700 δρ.
Ἐν ὅλῳ Κέρδη			675,000 δρ.

Ἀπευθυντέον: Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείου) εἰς Ἀθήνας, εἰς τὰς ἑλληνικὰς δημοσίας Ἀρχάς, εἰς τὰς ἑλληνικὰς Τραπέζας καὶ τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῶν, εἰς τοὺς διαχειριστὰς τῶν Μονοπωλίων καὶ εἰς τὸ Κεντρικὸν ἐν Ἀθήναις Πρακτορεῖον ἐφημερίδων καὶ τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰουνίου 1907.

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

Η "ΑΜΟΙΒΑΙΑ,,
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΔΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ὁ σχηματισμὸς ἐντὸς 12 ἐτῶν
ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ διὰ τὸν καταθέτοντα
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ διὰ τὸν καταθέτοντα
ΠΡΟΙΚΟΣ διὰ τὰ τέκνα του
ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ διὰ τὴν οἰκογένειάν του
Μὲ μηνιαίας καταβολὰς δρ. 5 καὶ ἄνω ἐπὶ 10 ἔτη μόνον

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΘΕΝ

(Κλάδος Ζωῆς καὶ Θανάτου)

Μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1902	Δραχ.	**1,090,300**
» » » 1903	»	**5,682,600**
» » » 1904	»	**9,283,200**
» » » 1605	»	**13,255,400**
» » » 1906	»	**17,908,800**

Τὰ εἰς χρυσὸν μερίδια ὑπελογίσθησαν εἰς δραχμὰς μὲ ἰσοτιμίαν.

Πληροφορίαι καὶ καταστατικὰ διανέμονται ἢ ἀποστέλλονται παντὶ τῷ αἰτοῦντι εἴτε παρὰ τῆς Ἑταιρίας εἴτε παρὰ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ πρακτόρων της.

ΠΕΙΡΑΪΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ
ΜΕΤΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Ἱδρυθὲν ἐν Πειραιεῖ ὑπὸ ὁμάδος καθηγητῶν

Σκοποῦν σὺν τῇ ἐθνικῇ ἀγωγῇ καὶ παιδεύσει τῶν ἑλληνοπαίδων τὴν τελείαν αὐτῶν συγκρότησιν ἐν τῇ Γαλλικῇ καὶ Ἀγγλικῇ διὰ Γάλλων καὶ Ἄγγλων καθηγητῶν ἐξ Εὐρώπης μετακληθέντων καὶ διαιτωμένων ἐν τῷ Οἰκοτροφείῳ.

Περιλαμβάνων: Νηπιαγωγεῖον, Δημοτικόν, Σχολεῖον, Ἑλληνικὸν καὶ τάξεις Γυμνασιακάς. 8 τάξεις Γαλλικῶν, ἐξ αἱ δύο προπαρασκευαστικαὶ διὰ Brevêt superieur καὶ Baccalauréat. 4 τάξεις Ἀγγληκῶν.

Μέγας σχολαστικὸς πλοῦτος διακρίνει τὰ διδακτήρια καὶ τὸ Οἰκοτροφεῖον. Οἱ οἰκότροφοι ἀπολαύουσι μητρικῆς περιθάλψεως ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ διευθυντοῦ διαιτωμένης ἐν τῷ οἰκοτροφείῳ.

Κανονισμὸς ἀποστέλλεται παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Διευθυντὴς τοῦ Οἰκοτροφείου

Γεώργ. Σ. Μεταξᾶς

Πτυχιοῦχος τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΤΕΧΝΗΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗΣ Γ. ΣΙΜΕΛΙΔΟΥ ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙᾼ (Αἰγύπτου)

Βραβευθὲν διὰ Α' βραβείου μετ' ἐξαιρετικῆς μνείας ἐν τῇ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος Ὄλγας, Ἐκθέσει Γυναικείων Καλλιτεχνημάτων ἐν Χαλκίδι.

Ὑποκατάστημα ὁδὸς Ρωσέττης ἀριθ. 7

Ἀντικρὺ τῆς Λέσχης Τουσοὺν Πασᾶ

Πάντα τὰ εἴδη τεχνητῶν ἀνθέων ἀπαραμίλλου καλλιτεχνικῆς κατασκευῆς καὶ τελείας ἀπομιμήσεως τῶν φυσικῶν.

Ἄνθη διὰ γυναικείους πίλους καὶ γκερλᾶνται διὰ φορέματα χοροῦ.

Πτερὰ Στρουθοκαμήλου ἀρίστης ποιότητος.

Διάφορα φοινικοειδῆ φυτὰ ἀπεστειρωμένα διὰ ζαρτινιέρες καὶ βάζα πρὸς στολισμὸν αἰθουσῶν.

Ἄνθη φυσικὰ τοῦ ἰδιαιτέρου ἡμῶν ἀνθοκομείου εἰς πᾶσαν ὥραν.

Πλουσία συλλογὴ εἰδῶν διὰ δῶρα εἰς γάμους καὶ ὀνομαστικὰς ἑορτάς.

Ποικιλίαι Καλλιτεχνικωτάτων ἀνθοφόρων κανίστρων.

Ζαρτινιέραι καὶ βάζα ἀργυρᾶ καὶ ἐκ πορσελάνης.

Κρυστάλλινα κάτοπτρα μπιζωτὲ ἀρνουβῶ καὶ νυμφικαὶ ἀνθοδέσμαι.

Νεκρικοὶ στέφανοι καὶ σταυροὶ πολυτελῶς διακεκοσμημένοι.

Ταχεῖα καὶ ἀνελλιπὴς ἐκτέλεσις οἱασδήποτε παραγγελίας.

ΤΙΜΑΙ ΑΝΕΠΙΔΕΚΤΟΙ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις

Slymelidy Alexandrie.

ΒΙΒΛΙΕΜΠΟΡΕΙΑ
"ΑΥΓΗΣ ΑΘΗΝΩΝ,,
ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

(Μεταφερθέντα ἄρτι εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κτισθὲν μέγαρον)

Α'.—ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ

Κατὰ τὴν ἀκροτελεύτιον διάταξιν τοῦ ͵ΓΣΑ' νόμου τῆς 4 Ἀπριλίου 1907 τὰ διδακτικὰ βιβλία τοῦ παιδευτικοῦ συστήματος Θ. Ν. Ἀποστολοπούλου, *ἀναγνωστικὰ καὶ λοιπά*, ἐγκριθέντα αὖθις κατὰ τὸν τελευταῖον διαγωνισμόν, ἰσχύουσιν ἐπὶ 4 ἀκόμη ἔτη, δηλ. μέχρι τοῦ ἔτους 1911. Ἑπομένως οἱ κ. Διδάσκαλοι δύνανται ἐλευθέρως νὰ εἰσάγωσιν ἐν τοῖς σχολείοις των αὐτὰ διακρινόμενα, ὡς γνωστόν, ἐπὶ *εὐμεθοδίᾳ, φιλοκαλίᾳ, εὐωνίᾳ* καὶ προτιμώμενα ὑπὸ τῶν κ. διδασκάλων. Ἰδοὺ ταῦτα:

ΤΑΞΙΣ Α'.—*Ἀλφαβητάριον*, τεῦχ. Α', τετράκις ἐγκριθέν.
» » » Β', » »

ΤΑΞΙΣ Β'.—Ὁ «*Καλὸς Μαθητής*», ἀναγνωστικὸν ἄρτι ἐγκριθέν.
» » —*Ἀριθμητικαὶ ἀσκήσεις*, ἐγκριθεῖσαι τελευταῖον.

ΤΑΞΙΣ Γ'.—Ὁ «*Χρηστὸς Ἄνθρωπος*», ἀναγνωστικὸν ἐσχάτως ἐγκριθέν.—*Γραμματική*, τελευταῖον ἐγκριθεῖσα.—*Ἱερὰ Ἱστορία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης*.—*Ἱστορία τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος*.—*Γεωγραφία* μετὰ εἰκόνων καὶ πινάκων.—*Εὐαγγελικαὶ περικοπαὶ* μετὰ σχολίων.—*Ἀριθμητικαὶ ἀσκήσεις*.—*Χάρτης τῆς Ἑλλάδος*, μέγας, πολύχρωμος.—*Χάρτης τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου*.—*Χάρτης τῆς Εὐρώπης*.—*Ἀριθμητικαὶ ἀσκήσεις* καὶ προβλήματα.—*Καλλιγραφία*, νέα μεγάλη.—*Ἰχνογραφία*, τεῦχος Α'.

ΤΑΞΙΣ Δ'.—*Ὁ Ἕλλην Πολίτης*, ἐθνικὸν ἀναγνωστικόν.—*Ἡρόδοτος*, ἕτερον ἀναγνωστικόν, πολλάκις ἐγκριθὲν ὡς ἄριστον.—*Γραμματική*.—*Γεωγραφία*.—*Εὐαγγελικαὶ περικοπαὶ* μετὰ σχολίων.—*Ἱερὰ Ἱστορία τῆς Καινῆς Διαθήκης*.—*Χριστιανικὴ Κατήχησις*.—*Ἱστορία τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος*.—*Ἀριθμητικὰ προβλήματα*.—*Καλλιγραφία* μεγάλη.—*Ἰχνογραφία*.—*Ζωολογία* μετὰ πλείστων εἰκόνων.—*Χάρτης τῆς Ἑλλάδος* μέγας, τῆς *Ἑλληνικῆς Χερσονήσου*, τῆς *Εὐρώπης*, τῆς *Παλαιστίνης*, τῆς *Ἀσίας*, τῆς *Ἀμερικῆς*, τοῦ *Ἀνατολικοῦ* Ἡμισφαιρίου, τοῦ *Δυτικοῦ* Ἡμισφαιρίου.

ΤΑΞΙΣ Ε'. καὶ ϛ'.—*Χρηστομάθεια*, Σπ. Δουκάκη.—*Ξενοφῶντος Κύρου Ἀνάβασις*, Σίμ. Χιωτέλλη.—*Ἀνώμαλα ῥήματα*, Σίμ. Χιωτέλλη. *Γεωγραφία*, Θ. Ν. Ἀποστολοπούλου.—*Εὐαγγελικαὶ περικοπαί*, Ἀποστολοπούλου.—*Ἰχνογραφία*, Ἀποστολοπούλου.—*Καλλιγραφία* μεγάλη Ἀποστολοπούλου.—*Ζωολογία*, Ν. Ἀποστολίδου.—*Ὀρυκτολογία* καὶ *Γεωλογία* Σπ. Παπανικολάου.—*Φυσικὴ Ἱστορία*, Ἑλληνικῶν Σχολείων, ὑπὸ Ν. Ἀποστολίδου, ἐγκεκριμένη.—*Συντακτικόν*, Ἑλλ. Σχολείων, Π. Παΐζη.—*Συντακτικὸν* Ἑλλην. Σχολείων, Χ. Πουλίου.—*Χάρται*, Ἀποστολοπούλου, Ἑλλάδος, Ἑλλην. Χερσονήσου, Παλαιστίνης, Εὐρώπης, Ἀσίας, Ἀμερικῆς, Ἀνατολικοῦ Ἡμισφαιρίου, Δυτικοῦ Ἡμισφαιρίου, πάντες ἐγκεκριμένοι ἐπὶ 5 ἔτη.

ΠΛΗΝ τῶν ἀνωτέρω ἐγκεκριμένων διδακτικῶν βιβλίων οἱ διδάσκαλοι, ἰδίως οἱ ἐν Ἐξωτερικῷ εἰσάγουσιν εἰς τὰ σχολεῖά των καὶ ταῦτα:

Προσευχὰς τῶν παίδων, φερούσας ἔγκρισιν, εἰς πάσας τὰς τάξεις τοῦ δημοτ. Σχολείου.—*Προσευχητάριον*, μικρόν.—*Ἀπόλλωνα*, ἤτοι ἐγκεκριμένην συλλογὴν ποιημάτων διὰ πάσας τὰς τάξεις.—*Προπαιδείαν*.—*Πατριδογραφία* ἀρίστην.—*Παλιγγενεσίαν* τῆς Ἑλλάδος.—*Γραμματικήν*, μικρὰν τῆς Β' τάξεως.—*Ἀνθρωπολογίαν*, διὰ τὰς τάξεις Δ', Ε' καὶ ϛ'.

Β'.—ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ

Κινητὴ ἀλφάβητος Δρχ. 8.—**Κινητοὶ ἀριθμοὶ** Δρχ. 8.—**Κινηταὶ εἰκόνες** δρ. 8.—**Ἀναγνωστήρια κενὰ** δρ. 45, **πλήρη** δρ. 69.—**Ἀριθμητήρια α' ποιότητος** δρ. 25, **β' ποιότητος** δρ. 15.—**Πίνακες Ἀναγνώσεως ἐπὶ χαρτονίου** δρχ. 6.—**30 Εἰκόνες Παλ. Διαθήκης χρωματισταὶ** δρ. 15.—**30 Εἰκόνες Καιν. Διαθήκης χρωματισταὶ** δρ. 15.—**24 Πίνακες Ζωολογίας ἔγχρωμοι** δρ. 15.—**30 Πίνακες μεγάλοι Ζωολογίας ὁμοῦ καὶ Βοτανικῆς** δρ. 25.—**Σειρὰ πινάκων ἀνατομικῆς τοῦ ἀνθρώπου εἰς φυσικὸν μέγεθος** δραχ. 70.—**Ὑδρόγειοι σφαῖραι ἑλληνιστὶ διαφόρων μεγεθῶν ἀπὸ** δρ. 6-150.—**Σχήματα Στερεομετρίας, πλήρης σειρὰ** δρχ. 20.—**Μαθητολόγιον** δρ. 3,50.—**Γενικὸς Ἔλεγχος** δραχ. 3,50.—**Μηνιαῖος καὶ καθημερινὸς ἔλεγχος** δρ. 3,50. **κλπ. κλπ.**

Γ'.—ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Ὁδηγὸς τῶν Δημοδιδασκάλων *μετὰ ὑποδειγμάτων διδασκαλίας κλ.* Δρ. **2,50**
Τὸ Δίκαιον τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας, *πραγματεία νομικὴ* » **2,50**
Στιχουργικὴ *τῆς συγχρόνου ποιήσεως, ἔργον φιλολογικὸν* . . . » **2,50**
Ὑπόμνημα *πρὸς τὴν Κυβέρνησιν περὶ νόμου διδακτικῶν βιβλίων* » **2.—**
Μελέτη περὶ σταφιδεμπορίας, *ἀγόρευσις ἐν τῷ Α' Σταφιδικῷ Συνεδρίῳ Πατρῶν* . . . . » **1.—**
Ἀνάλυσις *παιδευτικοῦ συστήματος Θ. Ν. Ἀποστολοπούλου Σελίδες ἔντυποι 424* . . . . » **3.—**
Διάφοροι δημοσιεύσεις *ἐν ἐφημερίσι, περιοδικοῖς καὶ ἰδιαιτέροις φυλλαδίοις.*

ΣΤΟΙΧΕΙΟΧΥΤΗΡΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Τὰ **ἀτμοκίνητα Στοιχειοχυτήρια Ἀποστολοπούλου,** *γνωστὰ εἰς τὸ Πανελλήνιον ὡς τὰ τελειότατα καὶ πλουσιώτατα εἰς πάντα τὰ εἴδη τῶν τυπογραφικῶν χαρακτήρων, ἔχουσιν ἐν ἀποθήκῃ στοιχεῖα* **πεζὰ** *καὶ* **κεφαλαῖα** *ἐκ πάντων τῶν εἰδῶν, ἀξίας ἄνω τῶν* **130** *χιλιάδων δραχμῶν, ὥστε δύνανται νὰ ἐκτελῶσιν ἀμέσως παραγγελίας ὁσονδήποτε μεγάλας, ὁμοίως δὲ καὶ μικράς.*

Τὰ δὲ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ἐργοστάσια Ἀποστολοπούλου, ὁμοίως πλουσιώτατα εἰς πάντα τὰ εἴδη τῶν στοιχείων, ἀναλαμβάνουσι τὴν φιλόκαλον καὶ ταχεῖαν ἐκτύπωσιν πάσης τυπογραφικῆς ἐργασίας, καὶ συγγραμμάτων —**βυζαντινῆς μουσικῆς**—*εἰς τιμὰς εὐθηνοτάτας.*

Ζήτει μείζονας λεπτομερείας ἐν τοῖς Εἰδικοῖς Καταλόγοις τῶν Καταστημάτων «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» καὶ ἐν τῷ τόμῳ τῆς Ἀναλύσεως τοῦ Παιδευτικοῦ Συστήματος τοῦ κ. Θεοδώρου Ν. Ἀποστολοπούλου· ἔτι δὲ ἐν τῷ ὀγκώδει τόμῳ τοῦ Δειγματολογίου τῶν *Τυπογραφικῶν Ἐργοστασίων* καὶ τῶν μοναδικῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ *Στοιχειοχυτηρίων* «Αὐγῆς Ἀθηνῶν.»

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1886.—ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΘΕΙΣΑ ΤΩ 190

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.—ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΕΤΕΡΟΡΡΥΘΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡ. 2,500,000

ΤΜΗΜΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΝ —Συνάλλαγμα.—Ἔκδοσις ἐπιταγῶν (τσέκ).—Πιστωτικαὶ ἐπιστολαί.—Εἰσπράξεις.—Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ Χρεωγράφων.—Προεξοφλήσεις.—Καταθέσεις.—Φύλαξις τίτλων καὶ τιμαλφῶν.

ΤΜΗΜΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ.—Ταμιευτήριον 5 ο)ο.—Μηνιαῖαι καταθέσεις ἀνατοκιστικαί.

ΤΜΗΜΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ.—Ἀγοραπωλησίαι χρεωγράφων.—Χρηματιστικαὶ ἐντολαί.

ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ.—Προμήθεια ἐμπορευμάτων.—Ἀντιπροσωπεῖαι Οἴκων.—Πληροφορίαι ἐμπορικαί.—Δέρματα κατεργασμένα βυρσοδεψείου Μοσχάτου.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ἐν Ἑλλάδι τῆς ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΠΥΡΟΣ ΚΑΙ ΖΩΗΣ «Ο ΦΟΙΝΙΞ».

ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

3 1)2 ο)ο	ἀπόδοσις	εἰς πρώτην ζήτησιν
4 ο)ο	»	μετὰ τρεῖς μῆνας
4 1)4 ο)ο	»	μετὰ ἓξ μῆνας
4 1)2 ο)ο	»	μετὰ ἓν ἔτος
5 ο)ο	»	μετὰ δύο ἔτη
5 1)2 ο)ο	»	μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον

Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1)2 ο)ο ὀλιγώτερον 26

ΔΙΕΘΝΕΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Τμήματα Προπαιδευτικόν, Προκαταρκτικόν, Γυμνασιακόν.

Σειρὰ πουδῶν γλωσσικῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ ἐμπορικῶν μέχρι πτυχίου Bachelor of Arts καὶ ἐμπορικοῦ διπλώματος.

Τὰ πτυχία ταῦτα ἀναγνωρίζονται ὑπὸ διαφόρων Πανεπιστημίων τῆς Εὐρώπην καὶ Ἀμερικῆς.

Τὸ διδάσκον προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐξ 22 καθηγητῶν καὶ διδασκάλω.

Διδασκόμεναι γλῶσσαι εἰσὶν ἡ Ἀγγλική, Ἑλληνική, Γαλλικὴ Τουρκικὴ καὶ Ἀρμενικήν Ἡ Ἀγγλικὴ εἶνε ἡ γλῶσσα τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου.

Τὰ μαθήματα ἄρχονται ἡμέρᾳ Πέμπτῃ Σεπτεβρίου 13]26.

Τροφεῖα καὶ δίδακτρα	λίραι ὀθωμανικαὶ	25	τὸ	ἔτος.
Μόνον δίδακτρα Γυμνασίου	» »	6	»	»
» » Προκαταρκτικοῦ	» »	3	»	»
» » Προπαιδευτικοῦ	» »	2	»	»

Ἡ νεόδμητος πτέρυξ τοῦ Κολλεγίου ἀνηγέρθη καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Παιδαγωγικῆς.

Κανονισμὸς τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου παρέχων πᾶσαν λεπτομέρειαν δίδεται παντὶ τῷ αἰτοῦντι παρὰ τοῦ προέδρου κ. Alexander Mac Lachlan B. A. Smyrne.

1451—ΤΥΠΟΙΣ "ΑΥΓΗΣ ΑΘΗΝΩΝ,, ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἔτος α'.—Ϛ'. Ἀριθ. 8—(566)-

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ (Κυριακή) 7 Ὀκτωβρίου 1907

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
1—ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ—1
Ἔναντι Χρηματιστηρίου

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐσωτερικοῦ ἐτησία .... Δραχ. 30
Ἐξωτερικοῦ » .... Φρ.-χρ. 30

ΔΙ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ, ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΑΝΤ. Θ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΙ
ΤΩΝ
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΩ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἐπιστολαὶ καὶ Ἐπιταγαὶ ἀπευθύνονται προσωπικῶς πρὸς τὸν Διευθυντὴν κ. Ἀντώνιον Θ. Σπηλιωτόπουλον.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ

Ἐπιθεώρησις τῆς ἑβδομάδος, ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Α. Σπηλιωτοπούλου. — Ἀνήκεστα δεινά, ὡσαύτως.— Ἑλλὰς καὶ Ἀβησσυνία, ὑπὸ Γ. Φιλαρέτου. — Ἕλληνες καὶ Ἀλβανοί, ὑπὸ Χ. Χρηστοβασίλη.— Ἐπιστολαὶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, εἰδικὴ ἀνταπόκρισις.— Τὸ Μακεδονικὸν θαῦμα, ἄρθρον τοῦ Γάλλου Ρουζόν.— Εἰδήσεις.—Ἐξωτερικά.— Ἔξω Ἑλληνισμός.
Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι Ὁ Πειρατὴς τῆς Μήλου, ἓν ἐπεισόδιον τῆς Πατρίου ἱστορίας ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΟΥ „ΠΑΝΕΛΛ. ΚΡΑΤΟΥΣ" ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Ἀντιπρόσωπος ἡμῶν καθ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον εἶνε ὁ κ. Θεόδωρος Σπηλιωτόπουλος συγγενὴς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἡμετέρου φύλλου, περιοδεύσας καὶ ἄλλοτε ἐπὶ τριετίαν τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀφήσας εἰς πάντας τὰς καλλιτέρας τῶν ἀναμνήσεων. Ὁ ἡμέτερος ἀντιπρόσωπος κ. Θεόδωρος Σπηλιωτόπουλος εὑρίσκεται ἤδη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· ἐλπίζομεν δὲ ὅτι πάντες οἱ ἐκτιμηταὶ τῆς ἡμετέρας ἐργασίας, πάντες ἐκεῖνοι οἵτινες ἐβασίσθησαν ἐφ' ἡμῶν καὶ ᾐσθάνθησαν ἀληθῆ ἐνθουσιασμὸν καὶ πραγματικὴν ἀνακούφισιν βλέποντες τὰς ἡμετέρας προσπαθείας πρὸς ἀνύψωσιν τῆς ἐθνικῆς δημοσιογραφίας, θὰ παράσχωσιν ἡμῖν τε καὶ αὐτῷ ἀμέριστον τὴν συνδρομήν των, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐπελθόντων ἐν τῷ μεταξὺ λυπηρῶν συμβάντων ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ φύλλου.

ΑΝΗΚΕΣΤΑ ΔΕΙΝΑ

Ἀπὸ τοῦ Δημοσθένους, ὃν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ κατηγόρησαν διὰ τὰ χρήματα τοῦ Ἁρπάλου μέχρι τῶν συλλαβόντων τὴν ἱερὰν καὶ ἁγίαν ἰδέαν τῆς ἀμύνης τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ὀργανωσάντων αὐτήν, τίποτε δὲν ἔμεινεν ἀνύβριστον καὶ ἀσυκοφάντητον ἐν Ἑλλάδι, ἔνθα βράζουσι τὰ πάθη τὰ προσωπικὰ καὶ οὐδεμία πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ κορυφὴ τυγχάνει ἀνεκτή.

Ὑπὸ τὸν βαρὺν κύλινδρον τῆς ἰσοπεδώσεως, ὅστις σύρεται ἑκάστοτε ὑπὸ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ἀντιδρώντων, ἢ τῶν μὴ γνωριζόντων οὐδὲν ὅριον ἐν τῷ κοινωνικῷ καὶ πολιτικῷ ἀνταγωνισμῷ, ὑπὸ τὸν βαρὺν λέγομεν κύλινδρον τῆς ἰσοπεδώσεως τὰ πάντα συντρίβονται καὶ πίπτουσιν. Ἀπὸ τοῦ Καποδιστρίου τοῦ ἐξόχου καὶ μεγάλου ἐκείνου πολιτικοῦ ἀνδρὸς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ὅστις ὑβρίζετο ὡς φωτοσβέστης καὶ κατεσυκοφαντήθη ὡς π ο υ λ η μ έ ν ο ς ε ἰ ς τ ὴ ν Ρ ω σ σ ί α ν, μέχρι τοῦ Τρικούπη ὅστις φεύγων τὰς ὕβρεις καὶ τὰς συκοφαντίας τῶν ποταπῶν αὐτοῦ ἀντιπάλων μετέβη νὰ ἀφήσῃ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ πνοὴν εἰς Κάννας τῆς Γαλλίας· ἀπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου, ὅστις ἐλιθοβολήθη ἐν μέσῃ πλατείᾳ Συντάγματος ὑπὸ τοῦ ὄχλου, κινουμένου ὑπὸ τῶν ψευδοπατριωτῶν, καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἐπανεῖδε πλέον τὴν Ἑλλάδα, κλείσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς ὁ ἔσχατος τῶν θνητῶν ἐγκαταλελειμένος ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τῆς Σμύρνης, μέχρι τῶν συνεργατῶν τοῦ ἀειμνήστου Κουμουνδούρου, χάρις εἰς τὴν αὐτοθυσίαν καὶ αὐταπάρνησιν τῶν ὁποίων ὠργανώθη τὸ κατὰ τὴν Θεσσαλίαν καὶ Ἤπειρον ἐπαναστατικὸν κίνημα τοῦ 1878, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου κατωρθώθη ἡ Ἑλλὰς νὰ μὴ ἀπέλθῃ μὲ κενὰς τὰς χεῖρας ἐκ Βερολίνου, ὅλη ἡ ἱστορία τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος μαρτυρεῖ ὅτι οὐδεὶς καὶ οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποτελέσῃ ἐξαίρεσιν τοῦ θλιβεροῦ τούτου κανόνος.

Φυσικὸν ἑπομένως ἦτο νὰ εὑρεθῶσι καὶ οἱ κατήγοροι τοῦ Μακεδονικοῦ κομιτάτου, νὰ ἐπιπέσωσι δὲ κατὰ τῶν ὀργανωτῶν αὐτοῦ ὁμαδὸν οἱ μὴ ὄντες εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσωσιν ἢ οἱ μὴ δυνάμενοι ν' ἀνεχθῶσι τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου αὐτῶν. Φυσικὸν ἀκόμη ἦτο νὰ κινηθῇ πᾶς λίθος, ὅπως ἀνασταλῇ ἡ διεξαχθεῖσα παρ' αὐτοῦ ἄμυνα, τεθῶσι δὲ πρὸς τοῦτο εἰς ἐφαρμογὴν τὰ συνήθη μέσα, δι' ὧν βάλλονται πάντοτε οἱ ἐπιτελοῦντες τὸ καθῆκον αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι. Ἀλλ' ἰδοὺ ἤδη ἀποδίδεται δικαιοσύνη εἰς τοὺς ὀργανωτὰς τῆς ἑλληνικῆς ἀμύνης ἐν Μακεδονίᾳ, ἀνὴρ δὲ τῆς περιωπῆς καὶ τοῦ κύρους τοῦ κ. Στεφάνου Δραγούμη ἔρχεται νὰ βεβαιώσῃ διὰ τοῦ προχθεσινοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, ὅτι ἡ περιστολὴ τῶν ἀξιώσεων τῆς πρὸς ὄφελος τῶν Βουλγάρων εὐρωπαϊκῆς σταυροφορίας «ὀφείλεται εἰς τὸν καιρόν, ὃν ἐξηγόρασεν ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ ἔθνους ἡ γενναία καὶ ἀκατάβλητος ἄμυνα, ἣν ἀντὶ ἀτόπου ἐν οὐ δέοντι χριστιανικῆς ὑπομονῆς καὶ δουλικοῦ ζαρώματος προετίμησεν ἐπὶ τέλους εἰς ἑαυτὸν πιστεύσας, ὁ ἐπὶ ἔτη διστάσας ἑλληνισμός». Καὶ ἀληθῶς ἔργα τῆς διεξαχθείσης ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικῆς ἀμύνης εἶνε ἡ αναθάρρυνσις τοῦ αὐτόθι ἑλληνισμοῦ, ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς μεταρρυθμιστικῆς ἐπεμβάσεως τῆς Εὐρώπης εἰς τὸ βιλαέτιον Ἀδριανουπόλεως, ὅπερ ἐπεδίωκον οἱ Βούλγαροι, ἡ ἀπόρριψις τοῦ αἰτήματος τῆς Μακεδονικῆς αὐτονομίας καὶ ἡ ὑπὸ τῆς βρεττανικῆς διπλωματίας ἐγκατάλειψις, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, πάντων τῶν σχεδίων ἐκείνων, δι' ὧν ἐσκοπεῖτο ἡ παράδοσις τῆς ἑλληνικῆς ἐκείνης χώρας τοῖς Βουλγάροις, ὡς λ. χ. τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐξ αὐτῆς καὶ τῆς ὑποκαταστάσεως εἰς τὰ δικαιώματα τῆς Πύλης εὐρωπαϊκῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀλλ' ἐν ᾧ τοιαῦτα ἦσαν τὰ ἐκ τῆς ἡρωϊκῆς ἀμύνης τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀποτελέσματα ἐν Μακεδονίᾳ, τὰ ὁποῖα δικαίως ἐξαίρει ὁ κ. Δραγούμης, οἱ ἐργάται αὐτῆς δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀποφύγωσι τὴν συνήθη ἀντίδρασιν ἐν Ἀθήναις. Ἡ δὲ ἀντίδρασις ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε οὐδὲν ἱερὸν καὶ ὅσιον ἔμεινεν ἄθικτον ἐξ αὐτῆς, τὸ πάθος δὲ καὶ ἡ διαβολὴ παρέσχον ἀφορμὴν εἰς δημοσιεύματα θίγοντα οὐ μόνον τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀτόμων, ἀλλ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν. Καὶ ἐὰν τὸ ἔργον τῆς ἀμύνης δὲν διεκόπη παρέλυσεν ὅμως ἐντελῶς, ἤρξαντο δ' ἐκ νέου ἀκουόμεναι ἐκ τῆς περιμαχήτου ἐκείνης χώρας, ἥτις κατέστη χώρα τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν, αἱ πρῶται ἀπέλπιδες κραυγαὶ τοῦ ἐγκαταλιμπανομένου ἑλληνισμοῦ καὶ οἱ ἀλλαλαγμοὶ τῆς χαρᾶς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Θλιβερὰ εἶνε τὰ ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης συναγόμενα συμπεράσματα. Καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμεν μὲν νὰ γείνωμεν μάντεις κακῶν. Ἀλλ' εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἐὰν ἡ κατάστασις αὕτη ἐξακολουθήσῃ· ἐὰν ἐπικρατήσῃ μέχρι τέλους ἀδιάλλακτον πνεῦμα κατὰ παντὸς ἐκτελοῦντος τὸ ἑαυτοῦ καθῆκον καὶ ἐργαζομένου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· ἐὰν τὰς χεῖρας τῶν ἑκάστοτε ἀφοσιουμένων εἰς τὰ μεγάλα ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ ἐργαζομένων ὑπὲρ αὐτῶν παραλύει ἡ διαβολὴ καὶ ὁ φθόνος, θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ ἑλληνισμὸς θὰ θρηνήσῃ ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ ἀνήκεστα δεινά.

Α. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑ

Μετ' εὐχαριστήσεως οἱ Ἀθηναῖοι εἶδον τὴν ἐπίσκεψιν τῆς ἐπισήμου ἀποστολῆς τῶν Ἀβησσυνῶν, ἅμα δὲ καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος, οὐ μόνον διότι οἱ φιλοξενούμενοι ἐκπροσωποῦσι κράτος ὁμόθρησκον, ἀλλ' ἰδίως διότι πάντες οἱ Ἕλληνες δὲν ἀγνοοῦσι τὰ φιλελληνικὰ αἰσθήματα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ἀβησσυνίας.

Ὁ Μενελὶκ Β' πολλάκις καὶ διαφοροτρόπως ἐξεδήλωσε τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπην του.

Καὶ πρὸ ἑξαετίας ἔτι εἶχεν ἀποστείλῃ διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου γραμματέως αὐτοῦ κ. Ἀθανασίου Σούρβη, Κρητὸς τὴν πατρίδα, πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων αὐτόγραφον ἐπιστολήν, δι' ἧς, ὡς ἐπληροφορήθην μετὰ θετικότητος, ὑπεδεικνύετο ὁ πόθος σχέσεων στενωτέρων μεταξὺ Ἀβησσυνίας καὶ Ἑλλάδος. Κατὰ δεκέμβριον μάλιστα τοῦ ἔτους 1901 εἶχε γείνῃ λόγος, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ἀβησσυνῶν προυτίθετο νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Ἀθήνας.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην βραδύτατα ἐδόθη τυπικὴ ἀπάντησις, τὸ δὲ ταξείδιον τοῦ Μενελὶκ ἐματαιώθη. Λυποῦμαι δὲ ἀναγκαζόμενος νὰ προσθέσω, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔκτοτε οὐδὲν ἔπραξεν ἐξ ὅσων εἶχον ὑποδειχθῇ ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰθιοπίας.

Καὶ ὅμως αἱ παρακλήσεις τῶν Ἀβησσυνῶν δὲν ἦσαν δυσεκτέλεστοι, τοὐλάχιστον αἱ πλεῖστοι αὐτῶν. Ἐκτὸς τῆς ἀμεσωτέρας ἐπικοινωνίας αὐτῶν μετὰ τοῦ πατριαρχείου τῆς Ἀλεξανδρείας—περὶ ἧς στεροῦμαι νεωτέρων εἰδήσεων—ἐνθέρμως ἐζητεῖτο ἡ ἀνασύστασις τοῦ ἐν Addis-Abeba πρὸ εἰκοσαετίας καταργηθέντος ἑλληνικοῦ προξενείου, ὅπερ, λειτουργήσαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μακαρίτου Μητσάκη, εἶχε φέρῃ εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Δυστυχῶς ὁ βίος τοῦ προξενείου ἐκείνου ὑπῆρξε βραχύτατος. Μετὰ διάρκειαν ἐνιαυτοῦ ἐγένετο καὶ ἐκεῖνο θῦμα τῶν οἰκονομιῶν χάριν τοῦ ἐν ἔτει 1886 ε ἰ ρ η ν ο π ο λ έ μ ο υ κατὰ τῆς Τουρκίας! Ἀλλὰ τὸ προξενεῖον, ὅπερ ἤθελεν ἐνισχύσῃ πρωτίστως τοὺς ἐν Ἀβησσυνίᾳ Ἕλληνας βιοπαλαιστάς, καὶ μεθ' ὅλας τὰς παρακλήσεις, δὲν ἐγένετο.

Πᾶσαι αἱ μεγάλαι δυνάμεις συναγωνίζονται — ἡ μία πλειότερον τῆς ἄλλης — ἵνα ἐπεκτείνωσι τὴν διπλωματικὴν αὐτῶν ἐπίδρασιν ἐν Ἀβησσυνίᾳ, δι' ἄλλους τε λόγους καὶ πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν θησαυρῶν τῆς χώρας ἐκείνης ὑπὸ τῶν ὑπηκόων των διὰ τῆς παραχωρήσεως προνομίων. Ἐκ τῆς ἀπὸ 12)25 σεπτεμβρίου 1907 πρὸς ἐμέ, ἐκ τῆς πρωτευούσης τῆς Ἀβησσυνίας ἀπευθυνθείσης, χθὲς δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφιχθείσης ἐπιστολῆς, μανθάνω, ὅτι τελευταῖον καὶ μεγαλοπρεπῆ μέγαρα διὰ τὰς πρεσβείας αὐτῶν ἀνήγειραν. Πᾶσαι προδήλως προθυμοποιοῦνται νἀναλάβωσιν τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ προστασίαν τῶν Ἀβησσυνῶν.

Καὶ ὅμως ὁ Μενελὶκ εἴτ' ἐκ φιλελληνικῶν αἰσθημάτων, εἴτ' ἐκ διπλωματικῆς προνοίας προτιμᾷ νὰ ἀνατεθῇ ἡ προστασία τῶν Ἀβησσυνῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς τὴν ἑλληνικὴν διπλωματίαν. Ἄριστα γινώσκω, ὅτι ἀπὸ ἐτῶν μάτην πρὸς τοῦτο ἀγωνίζεται.

Ἐζήτησεν ἐν τέλει, ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους δαπάνῃ τῆς Ἀβησσυνίας δεκάδες τινὲς Ἀβησσυνῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιθυμία αὕτη δὲν εὗρε τὴν δέουσαν ὑποδοχήν.

Τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων εἰσὶν ἤδη ἀνατεθειμένα εἰς τὸ Ἀγγλικὸν προξενεῖον, καθ' ἃ γινώσκω. Ἀλλ' ἐὰν αἱ λοιπαὶ ἐπιθυμίαι τῶν Ἀβησσυνῶν προσκρούσιν **εἰς τὰ παντοδύναμα Ἀγγλικὰ συμφέροντα**, δὲν εἶνε δυνατὸν ἆρά γε διὰ δαπάνης ἑκατονταφράγκων τινῶν νὰ ἱδρυθῇ τοὐλάχιστον ἐν Ἑλληνικὸν προξενεῖον ἐν Ἀβησσυνίᾳ;

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 ὀκτωβρίου 1907.

Γ. Φιλάρετος

Η ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΚΛΕΜΑΝΣΩ

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Κλεμανσὼ ἀπέστειλε θερμοτάτην ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Γεν. Ἔφορον τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδίαν, εὐχαριστῶν αὐτόν, συνοδεύσαντα τὴν θυγατέρα του εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς αὐτῆς ἐκδρομάς

Ὁ κ. Κλεμανσώ, ἀφοῦ ἀνέφερεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ του περὶ τῶν ἀρίστων ἐντυπώσεων τῆς θυγατρός του ἀπὸ «τὴν ποθητήν της» Ἑλλάδα, προσθέτει ἐν τέλει καὶ τὰ ἑξῆς:

«Εἰς ὅτι δὲ ἀφορᾷ ἐμέ, γνωρίζετε, ὅτι δὲν παρέλειψα περίστασιν, ὅπως ἐκδηλώσω πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιολογίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα αὐτὴν τὴν ζωηρὰν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὰ φιλικὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα εὗρον πάντοτε μεταξὺ ὑμῶν».

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

30 Σεπτεμ.—6 Ὀκτωβρίου

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ τῶν Ὡραίων Τεχνῶν ἐν Παρισίοις καὶ γνωστὸς ἑλληνιστὴς κ. Ἐρρῖκος Ρουζόν, ἐμπνευσθεὶς ἐκ τοῦ λόγου περὶ Ἑλλάδος τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ Κλεμανσώ, ἐδημοσίευσεν εἰς ἀπάντησιν ὡραῖον ἄρθρον ἐν τῷ «Φιγαρῷ» περὶ Ἑλλάδος καὶ Μακεδόνων. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὁ κ. Ρουζὸν ποιεῖται σύγχυσιν μεταξὺ Μακεδόνων καὶ Ἑλλήνων, ἐκλαμβάνων τοὺς Μακεδόνας τοῦ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου ὡς ἄλλον λαόν, μὴ ἔχοντα σχέσιν πρὸς τοὺς Ἕλληνας τῆς ἀρχαιότητος. Ἐν ᾧ εἶνε γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας ὅτι οἱ Μακεδόνες ἦσαν Ἕλληνες ὅσον καὶ οἱ Ἕλληνες τῆς κυρίως Ἑλλάδος, ὑπῆρχε δὲ μεταξὺ αὐτῶν οἵα διαφορὰ ὑπῆρχε μεταξὺ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων ἢ Ἀθηναίων καὶ Θηβῶν, Αἰτωλῶν, Εὐβοέων, Κρητῶν κτλ. Ἦσαν δηλαδὴ καὶ οἱ Μακεδόνες, ὡς ἐν ἐκτάσει ἐν τῷ περὶ Μακεδονίας βιβλίῳ ἡμῶν γράφομεν, μία ἐκ τῶν πολλῶν ἑλληνικῶν φυλῶν, εἰσελθοῦσα βραδύτερον τῶν ἄλλων εἰς τὸν πολιτισμόν.

Ἀλλὰ παρὰ τὸ σφάλμα τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἐκ πρώτης ὄψεως ἐφαίνετο ὅτι ὑπέπεσε καὶ ὁ Κλεμανσώ,—ἀλλ' ὡς ἐξ ὅλων ἔγραψεν ὁ κ. Φιλάρετος συνάγεται ὁ Γαλάτης πολιτευτὴς δὲν ἔχει τὴν ἰδέαν ταύτην,—ἀλλὰ παρὰ τὸ σφάλμα τοῦτο λέγομεν τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Ρουζὸν εἶνε ἄξιον μελέτης, διότι ἐκτίθησι γλαφυρώτατα τίνι τρόπῳ ἡ κυρίως Ἑλλὰς ἀπώλεσε τὴν αὐτονομίαν, τίνι δὲ τρόπῳ ἀκόμη εἰς μάτην ἐπάλαισεν ὁ μέγας ἐκεῖνος πατριώτης τῆς ἀρχαιότητος, ὁ Δημοσθένης, νὰ ἐξεγείρῃ ἐκ τοῦ ληθάργου τοὺς ἰδίους συμπολίτας. Οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν γνωρίζουσι τὸ θλιβερὸν τοῦτο σημεῖον τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν, ἐξ ὅσων πολλάκις ἐγράψαμεν ἐπ' αὐτοῦ, παραβάλλοντες τοὺς χρόνους ἡμῶν πρὸς τοὺς χρόνους ἐκείνους τῆς παρακμῆς καὶ πτώσεως τοῦ δαιμονίου ἄστεως. Οὐχ ἧττον μεταφέρομεν εἰς ἄλλην στήλην ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Ρουζὸν καὶ ἐφιστῶμεν ἐπ' αὐτοῦ τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν, διότι ἐκ τῆς μελέτης αὐτοῦ θὰ διδαχθῶσι πολλά.

ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ τὸν Κλεμανσώ, ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς ἐξ ὅσων ἄλλοτε εἶπεν, ἐκφράσας οἱονεὶ λύπην, διότι ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος δὲν ἐστράφη ἀντὶ τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τὴν δύσιν, ἵνα ἐξελληνίσῃ λαοὺς εὐρωστοτέρους καὶ νεαρωτέρους, ὁπότε ἡ ὄψις τῆς σημερινῆς Εὐρώπης θὰ ἦτο ἀλλοία, φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει τὴν αὐτὴν ἰδέαν μετὰ τοῦ κ. Ρουζὸν περὶ τῆς μεταξὺ Μακεδόνων καὶ Ἑλλήνων φυλετικῆς διαφορᾶς. Τοῦτο δὲ εἶνε εὐχάριστον, διότι ἀκριβῶς οἱ Βούλγαροι προσεπάθησαν νὰ θολώσωσι τὰ πράγματα καὶ δι' ἄρθρων καὶ συγγραφῶν νὰ ἐμβάλωσιν εἰς τοὺς Εὐρωπαίους τὴν ἰδέαν ὅτι οἱ Μακεδόνες ἦσαν φυλὴ ὅλως διάφορος τῆς ἑλληνικῆς καὶ ὅτι συνεπῶς ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἦσαν Βούλγαροι ἢ Βούλγαροι ἐξελληνισμένοι. Εἰς ταῦτα παρεμπιπτόντως προσθέτομεν καὶ τοῦτο. Ἐκ τῶν σκέψεων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου οὐδέποτε ἔλειψεν ἡ ἰδέα τῆς στρατείας εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἐὰν ἐστράφη κατ' ἀρχὰς πρὸς τὴν Ἀσίαν ἔπραξε τοῦτο ὁδηγῶν τοὺς Ἕλληνας κατὰ προαιωνίων ἐχθρῶν καὶ ἵνα καταλύσῃ τὸ κράτος τῶν Περσῶν, τοῦ ὁποίου προηγουμένως εἶχον διασείσει τὰ θεμέλια ὁ Κίμων καὶ πρὸ πάντων ὁ Ἀγησίλαος, ὅστις, ὡς λέγει ὁ Πλούταρχος, θὰ εἶχεν ἤδη πράξει πρὸ πολλοῦ ὅ,τι κατόπιν ἐπέτυχεν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ἐὰν ἡ σ υ κ ο φ α ν τ ί α καὶ ἡ δ ι α β ο λ ὴ δὲν συνήργουν ὥστε ν' ἀνακαλέσῃ αὐτὸν ἡ Σπάρτη. Διότι, ὡς βλέπετε, ἡ **συκοφαντία, ὁ φθόνος καὶ ἡ διαβολὴ ἦσαν αἱ ἄκανθαι καὶ οἱ τρίβολοι, τὰ ὁποῖα ἐβλάστανον μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀρετῶν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἴσως δὲ ἡ μεγαλουργία ἡ ἑλληνικὴ θὰ ἔφθανεν ὅρια ἀκόμη μεγαλείτερα καὶ ὑψηλότερα, ἐὰν αἱ δύο αὗται κακίαι δὲν ἀνέκοπτον ἑκάστοτε τὴν πτῆσιν τῶν καλλιτέρων τέκνων τῆς Ἑλλάδος.**

Ἀλλ' ὅταν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπραγματοποίησε τὸ μέγα ἐθνικὸν ὄνειρον καὶ ἐπέτυχε τὴν κατάλυσιν τοῦ Περσικοῦ κράτους, ἔστρεψε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ πρὸς τὴν Εὐρώπην καὶ ἀπέθανεν ἀκριβῶς, ὡς μαρτυροῦσιν οἱ ἱστορικοὶ καὶ βιογράφοι αὐτοῦ, καθ' ἣν στιγμὴν ἤθροιζε νέας στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς δυνάμεις καὶ ἡτοιμάζετο νὰ στρατεύσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἀληθῶς δὲ ἐὰν ὁ θάνατος δὲν προελάμβανεν αὐτὸν ἡ ὄψις τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου θὰ ἦτο ἔκτοτε ἀλλοία.

ΜΕΤ' ἀγανακτήσεως γράφουσιν ἡμῖν οἱ ἐν Κέϊπ-Τάουν ὁμογενεῖς περὶ τῆς ἀδιαφορίας μεθ' ἧς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δέχεται τὰς ἑκάστοτε ἀναφορὰς αὐτῶν περὶ ἀποστολῆς ἱερέως διὰ τὴν ἐκκλησίαν τῆς κοινότητος. Ἓξ ὁλόκληροι μῆνες παρῆλθον, ἀφ' ἧς ληξάσης τῆς θητείας αὐτοῦ ἀνεχώρησεν ἐκ Κέϊπ-Τάουν ὁ ἀληθῶς μεγαλουργὸς ἱερεὺς τῆς κοινότητος ταύτης ἀρχιμανδρίτης Μακαρώνης. Καὶ ὅμως μεθ' ὅλας τὰς ἐπανειλημμένας ἀναφορὰς τῶν αὐτόθι ὁμογενῶν ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησία τοῦ Κέϊπ-Τάουν μένει κλειστή, αἱ δὲ ἑλληνίδες καὶ οἱ ἑλληνόπαιδες ἀναγκάζονται νὰ ἐκκλησιάζωνται εἰς τὰς ἀγγλικανικὰς ἐκκλησίας καὶ νὰ μὴ τελῶσι τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα. Διατί ἡ ἀδιαφορία καὶ ἀναλγησία αὕτη; Εἶνε τόσον λοιπὸν δύσκολον νὰ εὑρεθῇ εἷς ἱερεὺς διὰ τὴν κοινότητα Κέϊπ-Τάουν, ἥτις πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰρήσθω ἔχει τὰ ἀκραιφνέστερα ἑλληνικὰ αἰσθήματα καὶ διετράνωσε τοσάκις αὐτὰ διὰ δωρεῶν καὶ εἰσφορῶν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ταμείων; Πιστεύομεν ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Σ. Μητροπολίτας Θεόκλητος μετὰ τὰ ὀλίγα ταῦτα δὲν θὰ θελήσῃ νέαν ὑπόμνησιν, ὅπως ἐκπληρώσῃ τὴν αἴτησιν τῶν ἐν Κέϊπ-Τάουν Ἑλλήνων.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ὁσάκις ἀποβλέπουσι περιδεῶς εἰς τὴν γυμνότητα αὐτῶν ἐν Μακεδονίᾳ καταλαμβάνονται ὑπὸ εἰλικρινείας. Τοιαύτην δόσιν εἰλικρινείας συναντῶμεν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ «Ἑσπερινοῦ Ταχυδρόμου» τῆς Σόφιας, ἐν τῷ ὁποίῳ δημοσιεύεται κύριον ἄρθρον περὶ τῆς δυνάμεως τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὁ Βούλγαρος ἀρθρογράφος προβαίνει εἰς ὁμολογίας περὶ τῶν δυνάμεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ οὐχὶ συνήθεις εἰς χείλη βουλγαρικά. Ἐν Μακεδονίᾳ, γράφει, οἱ Ἕλληνες ἔχουσι στρατιὰν ὅλην πεπολιτισμένων στοιχείων, ἰατρούς, διδασκάλους καὶ ἐμπόρους πλὴν τοῦ κλήρου. Πάντες οὗτοι ὑποστηρίζουσι τὸ ἑλληνικὸν φρόνημα καὶ ἐξελληνίζουσι τὰς ἐν μικροτέρᾳ διανοητικῇ βαθμίδι διατελούσας ἄλλας ἐθνικότητας. Οἱ ἐξελληνιζόμενοι Βούλγαροι εἶνε φανατικώτεροι καὶ αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων, τὰ δὲ σχολεῖα εἶνε σπουδαιότατα ὅπλα εἰς χεῖρας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ παρασκευάζωσιν ὑποψηφίους διὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου ὡς συμβαίνει ἐν Βουλγαρίᾳ. Τὸ δὲ ἐμπόριον ἀντιπροσωπεύει ὡς ἄριστα τὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν γένει οἱ Ἕλληνες ὑπὸ ἔποψιν μορφωτικῆς προπαγάνδας ὑπερέχουσι πολὺ τῶν Βουλγάρων καὶ εἶνε δυσκαταγώνιστοι».

Διστάζει τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι τοιαῦται κρίσεις εὐνοϊκαὶ ὑπὲρ τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς Μακεδονίας ἐξῆλθον ἀπὸ βουλγαρικῶν χειλέων. Καὶ ὅμως εἶνε ὁμολογίαι βουλγαρικαὶ βαρυσήμαντοι, αἱ ὁποῖαι ἔπρεπε ν' ἀποσταλῶσιν ἐν μεταφράσει πρὸς τοὺς ἐν Λονδίνῳ φιλοβουλγάρους κορύβαντας, οἵτινες βύουσι τὰ ὦτα εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἀληθείας. Ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ἡ φωνὴ αὕτη ἀκούεται ἐκ Σόφιας καὶ ἡ βουλγαρικὴ προέλευσις αὐτῆς δύναται νὰ δώσῃ αὐτῇ εἰσιτήριον ἐλευθέρας εἰσόδου εἰς τὸ ἀγγλικὸν ἀκουστικὸν τύμπανον.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΑΛΒΑΝΟΙ

Β'.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ)

4ον Ἡ σμικρότης καὶ ἡ πτωχεία τῆς Ἑλλάδος, ὡς κράτους

Ἑλληνοαλβανικὴ συνεννόησις σημαίνει διὰ τὸν Ἀλβανόν, πρὸ παντός, χύσιν χρήματος, διότι καὶ αἱ ἄλλαι προπαγάνδαι, αἵτινες τὸν ἀποπλανῶσι καὶ τὸν θέτουσιν ἀντιμέτωπον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸν δωροδοκοῦσιν. Ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν θὰ ἠδύνατό ποτε νὰ συναγωνισθῇ μὲ προπαγάνδας ἰσχυρῶν κρατῶν ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Ἄλλως τε δὲν πρόκειται νὰ δωροδοκηθῇ ὁ Ἀλβανὸς καὶ νὰ τεθῇ εἰς τὸ ἅρμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὡς ὑπόδουλος αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ συμβληθῇ ὡς ἴσος πρὸς ἴσον μὲ τὸν Ἕλληνα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀντεπεξέλθωσιν ἀμφότεροι ὡς φίλοι καὶ σύμμαχοι κατὰ κοινῶν ἐχθρῶν.

5ον Ἵνα παραλείψωμεν πολλὰ ἄλλα προσκόμματα, ἐρχόμεθα εἰς ἓν τῶν σπουδαιοτέρων, καὶ τοῦτο εἶνε ἡ **Ἤπειρος**.

Ἡ Ἤπειρος διὰ μὲν τὸν Ἕλληνα εἶνε ἑλληνικωτέρα πάσης ἄλλης ἑλληνικῆς ἐπαρχίας, εἶνε τὸ προσφιλέστερον τμῆμα ἐκ τοῦ δουλεύοντος Ἑλληνισμοῦ, ἡ πηγὴ τῆς ἑλληνικῆς θρησκείας, ἡ χώρα τοῦ ἑλληνικοῦ Ἅδου καὶ τοῦ πρώτου ἑλληνικοῦ μαντείου τοῦ Δωδωναίου Διός· ἡ γενέτειρα τοῦ Πύρρου· τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν Δεσποτᾶτον, ὅπερ εἰς τὴν κρίσιμον ἐκείνην τῶν ἀντιχρίστων Σταυροφόρων ἐποχήν, κατέλυσε τὸ λατινικὸν βασίλειον τῆς Μακεδονίας, ἐνίκησε τοὺς Βουλγάρους, ἐπεξέτεινε τὸ κράτος τῆς Ἠπείρου ἀπὸ τοῦ Ἰονίου Πελάγους καὶ τῆς Ἀδριατικῆς μέχρι Μαύρης θαλάσσης καὶ περιώρισε τὴν λατινικὴν αὐτοκρατορίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐντὸς τῶν τειχῶν αὐτῆς. Ὑπῆρξε τὸ πνευματικὸν κέντρον τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ· ἡ κονίστρα τῶν Ἀρματωλῶν καὶ Κλεφτῶν· ἡ πατρὶς τῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους, εἶνε τέλος ἡ χώρα, ἥτις καυχᾶται, ὅτι περικλείει εἰς τὰ σπλάγχνα της τὴν Δωδώνα, τὸ Σοῦλι, τὴν Κιάφαν, τὸ Ζάλογγον, τὴν Χιμάραν, τὸ Ζαγόριον, τὰ Ἰωάννινα, καὶ ἔδωκε τοὺς περισσοτέρους ἐργάτας τῆς ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν Ἀλβανὸν ἡ χώρα αὕτη, ἂν δὲν εἶνε πατρίς του, εἶνε τιμάριόν του. Νέμεται αὐτὴν ὡς τε ἀντιπρόσωπος τῆς Τουρκίας, καὶ ὡς τιμαριοῦχος. Τὰ 100 ἐπὶ τοῖς 100 τῶν κυβερνητικῶν θέσεων, ἤτοι διοίκησις, δικαιοσύνη, οἰκονομία, χωροφυλακή, τελωνοφυλακή, ἀστυνομία, στρατός, δῆμος κλπ. ἀνήκει εἰς τοὺς Ἀλβανούς, καὶ ὁλόκληρος ἡ ὕπαιθρος χώρα, ἀπὸ Πρεβέζης μέχρι Χιμάρας, ἐκτὸς τῶν ἀγώνων ἐπαρχιῶν Ζαγορίου, ἐκ 46 χωρίων, καὶ Χιμάρας ἐξ 7, καὶ τὰ 9)10 τῶν ἀστικῶν κτημάτων εἶνε ἀλβανικὸν κτῆμα. Προσθέσωμεν καὶ τὸ ὅτι τὰ Ἰωάννινα ὑπῆρξαν ποτὲ ἕδρα τοῦ Ἀλβανοῦ σατράπου Ἀλῆ-πασιᾶ.

Συνεννόησις ἑλληνοαλβανική, ἔστω καὶ κατὰ κοινῶν ἐχθρῶν μόνον, σημαίνει διὰ μὲν τὸν Ἕλληνα ἐπέκτασιν τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ἐφ' ὅλης τῆς Ἠπείρου, διὰ δὲ τὸν Ἀλβανὸν σεβασμὸν τῶν ἐφ' ὅλης τῆς Ἠπείρου ἀλβανικῶν ὠφελειῶν

καὶ συμφερόντων καὶ τῆς ἀλβανικῆς κατοχῆς ἐπ' ἄπειρον.

Ἐνταῦθα ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ὁ Ἀλβανισμὸς συμπλέκονται θανασίμως.

Ὁ Ἕλλην δὲν ἐννοεῖ νὰ χαρίσῃ εἰς οὐδένα τὴν Ἤπειρον, ἀντὶ οἵας δήποτε ἄλλης ἀπολαβῆς, ὁ δὲ Ἀλβανὸς δὲν ἐννοεῖ νὰ ἴδῃ ἐν Ἠπείρῳ τὴν ἑλληνικὴν κυριαρχίαν ἀπέναντι οἵας δήποτε ὠφελείας τῆς Μεγάλης Ἀλβανίας του, διότι γνωρίζει, ὅτι, περιερχομένης τῆς Ἠπείρου εἰς τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον ὁ Ἀλβανὸς τῆς Ἠπείρου θ' ἀναγκασθῇ ν' ἀποχωρήσῃ τῆς χώρας, ἐγκαταλείπων αὐτήν, ἣν ἐπὶ τόσους ἤδη αἰῶνας διοικεῖ καὶ νέμεται, ὡς τε ἀντιπρόσωπος τοῦ Τούρκου κατακτητοῦ καὶ τιμαριώτης καὶ θεωρεῖ πατρίδα του.

Ὑπάρχουσιν ἀφελεῖς Ἕλληνες, οἵτινες λέγουσι: — «Διατί νὰ φύγωσιν οἱ Ἀλβανοὶ ἐξ Ἠπείρου, καταλαμβανομένης ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου; Ἡμεῖς θὰ τοὺς ἔχωμεν ὡς ἀδελφούς!» Ἀλλ' οἱ Ἀλβανοὶ δὲν δύνανται νὰ μείνωσιν ἐν Ἠπείρῳ, ὅταν ἡ χώρα αὕτη περιέλθῃ εἰς τὸ ἑλληνικὸν Βασίλειον, ὄχι τόσον διὰ θρησκευτικοὺς λόγους, ὅσον διὰ συμφεροντολογικούς:

α) Θ' ἀπολέσουν τὰ 100 ἐπὶ τοῖς 100 τῶν κυβερνητικῶν καὶ δημοτικῶν θέσεων, πολιτικῶν τε καὶ στρατιωτικῶν, ἃς σήμερον αὐτοὶ μόνον νέμονται.

β) Θ' ἀπολέσουν τὴν κυριότητα τῶν ἀγροτικῶν των κτημάτων, ὧν ἡ κτῆσις ἐγένετο δι' ἀθεμίτων μέσων.

γ) Θ' ἀπολέσουν τὴν ὑπεροχήν των καὶ τὴν φιλαυτίαν των καὶ τὸν ἐγωϊσμόν των, διότι ἀπὸ διοικοῦντες καὶ νεμόμενοι, θὰ γείνουν διοικούμενοι τῶν ραγιάδων των, ὡς ἀποτελούντων τὰ 3)4 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, οὓς οὐχὶ μόνον διοικοῦν σήμερον, ἀλλὰ καὶ τυραννοῦν.

δ) Θ' ἀπολέσουν τὴν χώραν, ἣν νομίζουν πατρίδα των καὶ Ἀλβανίαν, ἀναγκασθησόμενοι νὰ μετοικήσουν εἰς τουρκικὰς χώρας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὡς ἔπραξαν πάντες οἱ μωαμεθανοὶ κάτοικοι τῶν ὀθωμανικῶν ἐκείνων χωρῶν, αἵτινες περιῆλθον εἰς τὴν κτῆσιν χριστιανικῶν κρατῶν. Π.χ. ἔφυγον οἱ μωαμεθανοὶ Βόσνιοι καὶ Ἑρζεγοβίνιοι, καίτοι ὁμόφυλοι τῶν ἐγχωρίων Σέρβων, ἀχθέντες μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου τοῦ ν' ἀντιταχθῶσιν ἐνόπλως κατὰ τῶν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Φιλίπποβιτς αὐστρουγγρικῶν στρατιῶν. Ἔφυγον οἱ Τουρκαλβανοὶ τοῦ Δουλτσίνου εὐθὺς ὡς τοῦτο κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Μαυροβουνίου. Ἔφυγον οἱ Τουρκαλβανοὶ καὶ λοιποὶ μωαμεθανοὶ ἐκ Βράνιας καὶ τῶν λοιπῶν ὀθωμανικῶν τμημάτων, ἅτινα ἡνώθησαν πρὸς τὴν Σερβίαν. Ἔφυγον καὶ φεύγουσιν ἐκ Βουλγαρίας καὶ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας οἱ μωαμεθανοί, καίτοι ὁμόφυλοι τῶν Βουλγάρων οἱ πλεῖστοι, ἐὰν δὲ δὲν ἔφυγον ἤδη ὅλοι, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ τουρκικὸς πληθυσμὸς τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας πρὸ τοῦ ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου ἀνήρχοντο εἰς 2 1)2 ἑκατομμύρια, ἐπομένως εἶχον ἐθνικὸν συνασπισμὸν τοιοῦτον, ὥστις ἠδύνατο νὰ κλονίσῃ τὴν ὑπόστασιν τῆς νεοτεύκτου βουλγαρικῆς ἡγεμονίας, ἐὰν ὑπῆρχε Τουρκία σωφρονοῦσα. Ἔφυγον οἱ Τοῦρκοι ἐκ Δοβρουτσᾶς, ἅμ' ὡς εἰσήλασαν εἰς αὐτὴν τὰ ρωμουνικὰ στρατεύματα. Ἔφυγον οἱ Τοῦρκοι ἐκ τῶν τμημάτων Βατούμ, Ποτίου, Κὰρς καὶ Ἀρδαχάν, ἅτινα παρεχωρήθησαν εἰς τὴν Ρωσσίαν. Ἔφυγον οἱ Τοῦρκοι ἐκ Θεσσαλίας, μὲ ὅλην τὴν μέχρις ἀηδείας περιποίησιν τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις καὶ αὐτὰ τὰ δικαστήρια διέθεσεν ὑπὲρ αὐτῶν. Ἔφυγον οἱ Τουρκοκρῆτες, μὲ ὅλην τὴν αὐτόχρημα ἱπποτικὴν περιποίησιν τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ἑλληνικωτάτην αὐτῶν καταγωγήν.

Ἔχοντες λοιπὸν τοιαῦτα ἁπτὰ προηγούμενα, δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι θὰ μείνωσιν οἱ Τουρκαλβανοὶ ἐν Ἠπείρῳ, ἅμ' ὡς εἰσέλθῃ ἐκεῖ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις;

Αὐτὰ εἶνε τὰ αἴτια, τὰ προσκόμματα, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀποβαίνει δύσκολος ἡ ἑλληνοαλβανικὴ συνεννόησις, ἀλλὰ δὲν ἕπεται, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς πρέπει νὰ σταυρώσῃ τὰς χεῖρας, θεώμενος τοὺς Ἀλβανοὺς ὄργανα εἰς χεῖρας τῶν διαφόρων ξένων, οἵτινες μεταχειρίζονται καὶ θὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτοὺς πρωτίστως πρὸς καταστροφὴν τοῦ ἀλβανικοῦ ἔθνους, ἐξ ἧς καταστροφῆς οὐκ ὀλίγον θὰ ζημιωθῇ καὶ ὁ Ἑλληνισμός, διότι προτιμότερον διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν νὰ συνορεύῃ μετὰ μιᾶς ἀνεξαρτήτου Ἀλβανίας, ἢ μετὰ μιᾶς Αὐστρίας ἢ Ἰταλίας. Ὅπως ἔχουσι σήμερον τὰ πράγματα, ἡ μὲν Ἑλλὰς εἶναι φυσικὸν τῆς Ἀλβανίας ἔρεισμα, ἡ δὲ Ἀλβανία πρόχωμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τοῦ ἐκ βορρᾶ καὶ δυσμῶν κινδύνου.

Τὸ ζήτημα τῆς ἑλληνοαλβανικῆς συνεννοήσεως καὶ τῆς ἀδελφικῆς ἐν τῷ μέλλοντι συμπράξεως εἶνε ἓν τῶν σπουδαιοτέρων. Πρέπει νὰ γείνῃ κύριον μέλημα οὐχὶ μόνον τῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἥτις πρώτη ἔρριψεν ἐπιτυχῶς τὴν ἰδέαν εἰς τὴν δημοσιότητα, ἀλλὰ καὶ παντὸς φιλοπάτριδος Ἕλληνος καὶ Ἀλβανοῦ. Πρέπει νὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἕνωσιν τῶν διεστώτων, πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς τῶν Ἀλβανῶν γνώμης περὶ τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῶν συμφέροντος καὶ διὰ νὰ διαφωτισθῇ καὶ νὰ κατηχηθῇ ὁ ἀλβανικὸς κόσμος πρέπει νὰ ἀρχίσουν νὰ ἐκδίδωνται πολλὰ ἀλβανικὰ δημοσιεύματα δι' ὧν καὶ μόνων θὰ καταρριφθῶσιν αἱ μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν προλήψεις. Μία ἐφημερὶς τοὐλάχιστον ἑβδομαδιαία μεγάλου σχήματος εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐκδοθῇ τὸ ταχύτερον ἐν Ἀθήναις, χρησιμεύουσα ὡς βῆμα ἐθνικὸν διὰ πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν πολιτικὴν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν δύο ἐθνῶν. Ἴσως εἶνε ἀργὰ διὰ τοιούτου εἴδους ἐνέργειαν καὶ ἐπιχείρισιν, ἀλλὰ κάλλιον ἀργὰ ἢ ποτέ. Εἶνε ἀνάγκη τέλος Ἕλληνες καὶ Ἀλβανοὶ νὰ συνεννοηθῶσι καὶ νὰ συμπράξωσι, διότι διὰ τῆς συμπράξεως θὰ παρουσιασθῶσιν ἐν τῷ πολιτικῷ κόσμῳ ὡς δύναμις σημαντική, θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει καὶ θὰ σωθῶσι!

Χ. Χρηστοβασίλης

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

(Ἐκτάκτου ἀνταποκριτοῦ)

Ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ Ἰφτάριον.— Ὁ καπουκεχαγιᾶς εἰς τὰ Ἀνάκτορα.— Ἡ συνέντευξις μετὰ τοῦ Ταχσὴν πασᾶ.— Ἡ πρόσκλησις τοῦ Πατριάρχου εἰς Γιλδήζ.— Αἱ διαμαρτυρίαι τῶν κοινοτικῶν σωματείων Δράμας.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 2 Ὀκτωβρίου.

Προσκλήσει τοῦ ἀρχιγραμματέως τῶν Ἀνακτόρων Ταχσὴν πασᾶ, παρεκάθισε προχθὲς ἑσπέραν εἰς τὸ ἐν τοῖς Ἀνακτόροις παρατεθὲν Ἰφτάριον, ἢ Ἀνακτορικὸν δεῖπνον, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ Ραμαζανίου, ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἄρχοντος Μ. Λογοθέτου τῶν Πατριαρχείων Ἀντωνίου ἐφέντη Οἰκιάδου. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐγένετο λίαν τιμητικῶς δεκτὴ ἐν τοῖς Ἀνακτόροις, παρακαθήσασα ἐν τραπέζῃ ἐν ᾗ εἶχον λάβει μέρος ὅ τε Ταχσὴν ὁ ἀρχιματιοφύλαξ Ἐλιὰς βὲς καί τινες ἄλλοι ἀνώτεροι ἀνακτορικοὶ ὑπάλληλοι, ἀτυχῶς ὅμως ὑπῆρξεν ἀδύνατον νὰ διαλεχθῇ μετὰ τοῦ Α. Ε. τοῦ ἀρχιγραμματέως τῶν Ἀνακτόρων Ταχσὴν πασᾶ, ἐφ' ᾧ καὶ ἀπέστειλε παρὰ τῇ Α. Ε. ἐξοχότητι τὸν καπουκεχαγιᾶν Οἰκιάδην ἐφέντην.

Καθ' ἃς ἠδυνήθην νὰ λάβω πληροφορίας ἐξ αὐθεντικωτάτης πηγῆς, ἡ συνέντευξις αὕτη ὑπῆρξε βραχεία, ὁ δὲ καπουκεχαγιᾶς ἐξ ὀνόματος τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Παεριάρχου διεμαρτυρήθη 1ον) ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις κατηγορηματικῶς ἀπέκρουσε τὴν ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων ὑποβληθεῖσαν αὐτῷ κατὰ διαφόρους καιροὺς αἴτησιν περὶ προσκλήσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν δύο ἄλλων Πατριαρχῶν, ἤτοι τῶν Μακαριωτάτων ἁγίων Ἀλεξανδρείας κ. Φωτίου καὶ Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανοῦ, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ, μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, διασκεφθῶσιν ἐπὶ τῆς ἐν γένει θέσεως τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν· ἄρνησις, ἥτις ἐπανελήφθη ἐσχάτως προφορικῶς ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου Φερὴτ πασᾶ πρὸς τὴν Α. Θ Π, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην. καὶ 2ον) ἐπὶ τῷ ὅτι δώδεκα ἐν συνόλῳ ἀρχιερεῖς ἀπεκλείσθησαν ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ἐν Μακεδονίᾳ, τοῦθ' ὅπερ τὰ μέγιστα δυσχεραίνει τὴν διευθέτησιν τῶν ποικίλων καὶ διαφόρων ὑποθέσεων, τῶν ἐμπεπιστευμένους εἰς τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος ἀρχιερεῖς. Παραδόξως αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ Ταχσὴν πασᾶς ἤκουσε μετὰ περισσῆς εὐμενείας τοὺς λόγους τοῦ Ἄρχοντος Καπουκεχαγιᾶ, ἐδήλωσε δὲ ὅμως αὐτῷ ὅτι περὶ μὲν τοῦ ζητήματος τῆς ἐλεύσεως τῶν Πατριαρχῶν προκειμένου, περὶ τοῦ ὁποίου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τόσον ἐμμένει, ἡ Αὐτοκρατ. Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ ἀποκρούσῃ τὴν αἴτησιν τῶν Πατριαρχείων διὰ τὸν φόβον τοῦ ὀργασμοῦ, ὁ ὁποῖος ἠδύνατο νὰ πηγάσῃ ἐκ τῆς συγχρόνου ἐνταῦθα ἐλεύσεως τῶν Μακ. Ἁγίων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων προσθεὶς ὅτι οὐχ' ἧττον δὲν δύναται οὐδεμίαν νὰ δώσῃ ὑπόσχεσιν ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ μόνη ἁρμοδία ἀρχὴ ἡ δυναμένη ν' ἀποφανθῇ εἶναι ἡ Ὑ. Πύλη, περὶ δὲ τοῦ ζητήματος τῶν ἀποκλεισμῶν προκειμένου, ἀπήντησεν ὅτι προθύμως θὰ ὑποβάλῃ αὐτὸ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ἄνακτος καὶ θ' ἀνακοινώσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὑποβολῆς εἰς τὸν Πατριάρχην.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὁπότε σήμερον τὴν πρωΐαν ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ὁ ταγματάρχης Ἀασὴμ βέης, ἐπισκεφθεὶς τὴν Α.Θ. Παναγιότητα ἐκάλεσε ταύτην κατεσπευσμένως εἰς τὰ Ἀνάκτορα, προσεπιδηλώσας ὅτι ὁ ἀρχιγραμματεὺς τὴν ἀνέμενε ὅπως διαλεχθῇ μετ' αὐτῆς ἐπὶ σοβαρῶν τινων ὑποθέσεων». Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἄνευ ἀναβολῆς ἡτοιμάσθη καὶ ἐπιβὰς ἁμάξης μετὰ τοῦ Ἄρχοντος Καπουκεχαγιᾶ, Ἀντωνίου ἐφέντη Οἰκιάδου μετέβη πράγματι εἰς Γιλδίζ, σχὼν μακροτάτην συνέντευξιν μετὰ τῆς Α, Ε. τοῦ Ταχσὴν πασᾶ.

Εἰ καὶ τὰ τῆς συνεντεύξεως ταύτης παντάπασιν ἀγνοοῦνται, τοῦ Πατριάρχου μὴ ἐπιστρέψαντος [ἐκ Γιλδὶζ εἰς Φανάριον, ἀλλὰ μεταβάντος ἐκ Διπλοκιωνίου εἰς τὸν ἐν Παλαιοχωρίῳ ἐξοχικὸν οἶκον αὐτοῦ, οὐχ' ἧττον πιστεύεται γενικῶς ὅτι ἡ πρόσκλησις αὕτη δὲν ἦτο ποσῶς ἄσχετος πρὸς τὰ τὴν προτεραίαν διαμειφθέντα μεταξὺ τοῦ Καπουκεχαγιᾶ καὶ τοῦ ἀρχιγραμματέως. Θεωρεῖται μάλιστα πιθανώτατον ὅτι ὁ ἀρχιγραμματεὺς ἔθιξε καὶ τὸ ζήτημα τῆς εἰκόνος τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ε' καὶ ὅτι ὡμίλησεν ἐπιτιμητικῶς πρὸς τὸν Πατριάρχην διὰ τὴν ἄκαιρον πρᾶξιν αὐτοῦ, δριμύτατα κακισθεῖσαν καὶ ὑπὸ τοῦ Μ. Βεζύρου πρὸ ἡμερῶν τινων.

Ἀλλὰ τὰ τῆς συνεντεύξεως ταύτης ἐπιφυλάσσομαι νὰ σᾶς μεταδώσω ἐν πάσῃ τῇ ἐφικτῇ λεπτομερείᾳ διὰ τῆς ἑπομένης ἐπιστολῆς μου.

Χ

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῶν κοινοτικῶν σωματείων Δράμας ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην δι' ἧς ταῦτα διαμαρτύρονται ἐπὶ τῇ δοθείσῃ ἀδίκῳ λύσει εἰς τὸ μητροπολιτικὸν ζήτημα Δράμας ἀποκρούουσι τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Ἁγίου Νεοκαισαρείας κ. Ἀμβροσίου, περὶ τῆς ὁποίας ἐγένετο λόγος διὰ τὸν χηρεύοντα μητροπολιτικὸν θρόνον, καὶ ἐκφράζουσι τὴν εὐχὴν ὅπως ὁ διάδοχος τοῦ τέως ἀρχιερέως αὐτῶν εἶναι ἀντάξιος καὶ ἐφάμιλλος τοῦ ὑπὸ κατηγορίαν διατελοῦντος Πανιερωτάτου Ἁγίου Δράμας, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα «πρόσκεινται ἀπτὸν τεκμήριον τῆς δραστηριότητος, τῆς ἀκαμάτου ἀφοσιώσεως καὶ τοῦ ἐνθέου αὐτῶν ζήλου», καθὰ ἐπὶ λέξει ἐν τῇ ἀναφορᾷ λέγεται.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μετὰ βραχυτάτην ἀνταλλαγὴν γνωμῶν εἰς οὐδεμίαν κατέληξεν ἀπόφασιν, προκειμένου περὶ τὸν διορισμὸν νέου μητροπολίτου Δράμας.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ τέως μητροπολίτης Δράμας Χρυσόστομος Καλαφάτης ἐξακολουθεῖ εὑρισκόμενος ὑπὸ ἐπιτήρησιν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἀποκλειόμενος ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ πλειότερον ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου ἀστυνομίας, κατόπιν διαταγῶν διαβιβασθεισῶν ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΩΜΟΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΒΙΤΤΕ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» δημοσιεύει τηλεγράφημα ἐκ Πετρουπόλεως, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐκεῖ συνωμοσία, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸς ὁ κ. Βίττε εἶχε λάβει μέρος.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Χάγης τὸ Συνέδριον τῆς εἰρήνης συνεκρότησε τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς ὁλομελείας αὐτοῦ.

Ὁ πρόεδρος κ. Νελίδωφ ἐν μακρᾷ ἀγορεύσει, περιληπτικῇ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, ἐπεβεβαίωσε τὰς γενομένας προόδους ἐν τῇ ἀναζητήσει συνδιαλλαγῆς τῶν συμφερόντων τῶν Κρατῶν πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀπολύτου δικαιοσύνης, χάριν τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς προόδου καὶ τῆς ἀλληλεγγύης τῆς ἀνθρωπότητος.

ΠΡΟΣΑΡΑΞΙΣ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΥ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Νέας Ὑόρκης τὸ μέγα Ὑπερωκεάνειον «Ντόϋτσλανδ» προσήραξεν εἰς τὸ κρηπίδωμα τῆς εἰσόδου τοῦ λιμένος.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀναμένεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Γαλλίας τὴν προσεχῆ Πέμπτην, 11 τρέχοντος.

ΑΙ ΔΟΚΙΜΑΙ ΤΗΣ „ΣΦΕΝΔΟΝΗΣ"

Ἐλήφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τηλεγράφημα ἐκ μέρους τοῦ ἐν Λονδίνῳ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐν τοῖς ναυπηγείοις Γιάρο κατασκευαζομένων ἀντιτορπιλλικῶν μας, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναγγέλλεται ὅτι ἐγένοντο ἐπιτυχῶς ἐν τῷ Ταμέσει αἱ δοκιμαὶ τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ μας «Σφενδόνη».

Τὸ ἀντιτορπιλλικὸν ἀνέπτυξε μέσην ταχύτητα 30.85 μιλίων.

Ἡ ταχύτης ὅμως αὕτη ἀνεπτύχθη ἄνευ τοῦ πυροβολικοῦ της, τὸ ὁποῖον εἰσέτι δὲν ἀπεστάλη ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν καταστημάτων εἰς τὸ Λονδῖνον, καίτοι ἡ διὰ τὴν ἀποστολὴν ταύτην ὁρισθεῖσα προθεσμία ἔληξεν.

ΤΑ ΕΚΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΒΟΡΔΩ

Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν Ἔκθεσιν τοῦ Βορδῶ, ἡ ὡς γνωστὸν συσταθεῖσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ἀπεφάσισε κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίασιν καὶ ἐνέκρινε τὴν διὰ τῆς αἰτήσεως τοῦ κ. Ράδου ζητηθεῖσαν πίστωσιν, ὅπως τὰ ἐν τῇ Ἐκθέσει ταύτῃ ἑλληνικὰ ἐκθέματα μεταφερθῶσιν ἐνταῦθα.

ΝΕΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Παρὰ τοῦ Δημοσίου, διετέθησαν ἤδη διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων 4 1)2 ἑκατομμύρια δραχμαὶ ἐκ τοῦ συνομολογηθέντος δανείου τῶν δέκα ἑκατομμυρίων.

Τὸ ποσὸν τοῦτο διετέθη διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν κτημάτων Τοπάλη καὶ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ πρὸς τοὺς κληρονόμους Στεφάνοβιχ χρέους διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ 26 τσιφλικίων.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξαρκέσῃ τὸ ἐπίλοιπον ποσὸν διὰ τὰς δαπάνας πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων ὡς καὶ τῶν ἐπιμόρτων καλλιεργητῶν, σκέψις γίνεται, ὅπως εἰς τὴν προσεχῆ Σύνοδον τῆς Βουλῆς ζητηθῇ ἡ ἄδεια παρ' αὐτῆς, ἵνα ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ συνομολόγησις νέου δανείου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐδημοσίευσεν ἐγκύκλιον ἀπευθυνομένην πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Βασιλείου περὶ τῆς ἀπογραφῆς. Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης μὲ γλῶσσαν σαφῆ ἐκτίθεται ὁ τρόπος καθ' ὃν θὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀπογραφὴ καὶ ἐξαίρεται ἡ μεγάλη καὶ πολλαπτῆ ὠφέλεια, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ πορισθῇ ἐκ ταύτης ὁ τόπος.

Ο ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ ἐξύπνησε λίαν ἐξηντλημένος, κατόπιν νυκτὸς τεταραγμένης ὑπὸ συνεχοῦς βηχός.

ΣΟΒΑΡΟΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Πετρουπόλεως ἡ δημοσίευσις Αὐτοκρατορικοῦ Διαγγέλματος. μεγίστου ἐνδιαφέροντος καὶ μεγάλης σημασίας εἶνε προσεχής.

ΑΙ ΚΑΤΑΙΓΙΔΕΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

Κατὰ νηλεγράφημα ἐκ Παρισίων αἱ πλήμμυραι καὶ αἱ βροχαί, αἱ ἐνσκήψασαι εἰς τὴν μεσημβρινὴν καὶ τὴν κεντρικὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν ἐξακολουθοῦν. Ἡ βαρομετρικὴ πίεσις διατηρεῖται πολὺ χαμηλή, εὑρισκομένη εἰς τὸ ἐλάχιστον εἰς τὰ πλημμυροπαθῆ μέρη.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΚΑΡΥΑΙ
Λόγοι ὑπουργοῦ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Α. Σιμόπουλος ἐξεφράσθη εἰς συνάδελφον εὐνοϊκώτατα περὶ τῶν ἐκ Καρυῶν προσφύγων, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Οἱ πρόσφυγες τῶν Νέων Καρυῶν εἶνε νοημονέστατοι καὶ ἐργατικώτατοι. Ἐγκατεστάθησαν σχεδὸν ἀπὸ τοῦδε στεγασθέντες εἰς ξύλινα παραπήγματα, τὰ ὁποῖα οἱ ἴδιοι κατεσκεύασαν προμηθευθέντες ξυλείαν. Ἔκαμον σχολεῖον, φοῦρνον, παντοπωλεῖον καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα. Μόνοι δὲ ἐργασθέντες κατεσκεύασαν περὶ τὸ 1,000,000 πλίνθους διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκιῶν. Κατήρτισαν Κοινοτικὴν ἐπιτροπήν, ὑπακούουν δὲ τυφλῶς εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος καὶ συμμορφοῦνται εἰς ὅλα κατὰ γράμμα. Ὑπάρχει καὶ φυλακὴ διὰ τοὺς μὴ ὑπακούοντας καὶ φύλακες ἐναλλὰξ φυλάσσοντες τοὺς φυλακιζομένους».

ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ἐδημοσιεύθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν προαγωγικῶν ἐξετάσεων τῶν δημοδιδασκάλων, κατὰ τὰ ὁποῖα, ἐκ τῶν 68 ὑποψηφίων ἀπεσύρθησαν 27, ὑπέστησαν δὲ ἐξέτασιν μόνον 41, ἐξ ὧν προήχθησαν 18 ἐκ τριτοβαθμίων εἰς δευτεροβαθμίους, 21 ἐκ δευτεροβαθμίων εἰς πρωτοβαθμίους καὶ 12 ἔμειναν μετεξεταστέοι εἰς διάφορα μαθήματα.

Εἰς δευτεροβαθμίους προήχθησαν οἱ ἑξῆς: 1) Σ. Καβάσιλας, 2) Ι. Κοσμᾶς, 3) Π. Κότσηρας, 4) Α. Κοῦνας, 5. Ι. Μεντῆς, 6) Δ. Μιχαλόπουλος, 7) Παρασκευὴ Ρούσου καὶ 8) Χρ. Τσανάκας.

Εἰς πρωτοβαθμίους δὲ οἱ ἑξῆς: 1) Δ. Ἀαρών, 2) Ι. Ἀνδρεόπουλος, 3) Δ. Ἀνδρέου 4) Θ. Γαρδίκης, 5) Κ. Γιαννακουλόπουλος, 6) Π. Γκανᾶς, 7) Γ. Διδυμιώτης, 8) Γ. Κάζογλης, 9) Δ. Κανακάκης, 10) Α. Κολιόπουλος, 11) Κ. Λούτσης, 12) Α. Μάντζαρης, 13) Ν. Μανωλάκος, 14) Α. Μοναστηριώτης, 15) Β. Νιάρος, 16) Α. Νικητόπουλος, 17) Γ. Παπαδόπουλος, 18) Γ. Πασσαλῆς, 19) Χαρίκλεια Σκλέπα, 20) Μ. Φλέσσας καὶ 21) Α. Χρυσανθακόπουλος.

Η ΑΥΣΤΡΟΟΥΓΓΡΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ

Ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὅτι εἰς τὴν Βουλὴν ὁ Πρόεδρος, ἐν μέσῳ γενικῶν χειροκροτημάτων, ἐξέφρασεν εὐχὰς διαπύρους πρὸς ταχεῖαν θεραπείαν τοῦ Αὐτοκράτορος.

Κατόπιν ὑπέβαλε τὸ σχέδιον τῆς Αὐστρο-ουγγρικῆς συνθήκης, τὸ ὁποῖον παρέχει ἤδη εἰς τὰς δύο μοναρχίας αὐτονομίαν διὰ τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον, κοινότητα διὰ τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλὰ διατήρησιν τῆς ἑνότητος τῶν τελωνιακῶν συνόρων.

Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Καθὰ τηλεγραφοῦν ἐκ Κων)πόλεως, ὁ Πατριάρχης μετέβη αὐτοπροσώπως εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Γιλδὶζ καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὸν Σουλτάνον τὰς αἰτήσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὡς πρὸς τοὺς Μητροπολίτας τῆς Μακεδονίας.

Ὁ Σουλτάνος ἤκουσεν εὐμενῶς τὸν Πατριάρχην καὶ διεφώνησε πρὸς τὴν Πύλην, ἥτις μετέρχεται ἀνεξήγητον στάσιν ἀπέναντι τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Πρὸς ἔνδειξιν τῆς εὐμενείας του ταύτης ὁ Σουλτάνος ἐπαρασημοφόρησε πολλοὺς Πατριαρχικούς.

Η ΡΩΣΣΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥΣ

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κολωνίας» ἡμιεπίσημον ὄργανον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας ἐν ἄρθρῳ περὶ τῶν Μακεδονικῶν πραγμάτων γράφει ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ πολιτικὴ διευθύνεται ἀποκλειστικῶς παρὰ τῆς Ρωσσίας καὶ ὅτι οἱ Βούλγαροι βοηθούμενοι παρὰ τῶν Ρώσσων ζητοῦν νὰ ἐπιτύχουν τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας.

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΣΦΑΖΟΝΤΕΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Θεσσαλονίκης ὅτι ἰσχυρὰ βουλγαρικὴ συμμορία εἰσελθοῦσα εἰς τὸ χωρίον Ραδοβίτσαν καθ' ὃν χρόνον οἱ ἄνδρες εἶχον ἐξέλθει εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐπυρπόλησε δέκα οἰκίας καὶ ἐφόνευσε τέσσαρας γυναῖκας Κουτσοβλάχων καὶ διέπραξεν ἀνηκούστους θηριωδίας. Οἱ βούλγαροι κομηταζῆδες ἠδυνήθησαν νὰ ἀναχωρήσωσιν ἀνενόχλητοι.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΛΟΙΑ ΕΙΣ ΡΩΜΟΥΝΙΑΝ

Διεβιβάσθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἔγγραφον τοῦ παρὰ τῇ Ρωσσικῇ πρεσβείᾳ τοῦ Βουκουρεστίου ἀπεσπασμένου προξενικοῦ γραμματέως τῆς Ἑλλάδος κ. Σισιλιάνου ἀνακοινοῦντος, ὅτι ἤρθησαν τὰ τέλη, τὰ ὁποῖα εἶχον ἐπιβληθῇ ἐν Ρουμανίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1905 ἐπὶ τῶν καταπλεόντων ἐκεῖ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν πλοίων.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας διοργανοῦσι διὰ σήμερον μεγάλη φοιτητικὴ διαδήλωσις διὰ πανεπιστημιακὸν ζήτημα, ἥτις προμηνύεται θορυβωδεστάτη.

Ἡ ἀστυνομία λαμβάνει αὐστηρὰ μέτρα ὅπως προλάβῃ ἐπικειμένας αἱματηρὰς συγκρούσεις.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΘΑ ΑΝΑΚΑΛΕΣΗ ΤΟΝ ΗΓΕΜΟΝΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΝ

Ἀγγέλλεται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι κατόπιν τῶν τελευταίων ἐν Σάμῳ συμβάντων καὶ ἐπειδὴ καθίσταται ἀδύνατος πᾶσα διαλλαγὴ τῶν Σαμίων μετὰ τοῦ νέου Ἡγεμόνος τῆς νήσου Γεωργιάδου πασσᾶ, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀνακαλέσῃ αὐτὸν πρὸς πρόληψιν χειροτέρων. Λίαν προσεχῶς φαίνεται ὅτι θὰ τοῦ σταλῇ ἡ δέουσα ἀνάκλησις.

ΕΠΙΨΗΦΗΣΙΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΓΗΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐν Χάγῃ τὸ Συνέδριον τῆς εἰρήνης συνεδρίασεν ἐν ὁλομελείᾳ. Ἡ ἀπόφασις ἡ φέρουσα ὡς συμπέρασμα τὴν ἀνάγκην συνθήκης πρὸς ἐγκαθίδρυσιν διηνεκοῦς δικαστηρίου ἐψηφίσθη διὰ 38 ψήφων. Ὑπῆρξαν ἓξ ἀρνήσεις ψήφων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλλάς. Τὸ ὑπόμνημα περὶ εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν συρράξεων ἐγένετο ὡσαύτως παραδεκτόν, ἀλλ' ὑπὸ ἐπιφυλάξεις ἃς διετύπωσαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἡ Ἑλλάς, ἡ Βραζιλία, ἡ Ἰαπωνία, ἡ Ἑλβετία καὶ ἡ Τουρκία. Ἡ πρότασις τοῦ κ. Δράγο περὶ τῶν διὰ συμβάσεως χρεῶν ἐγένετο ὡσαύτως δεκτὴ διὰ ψήφων 39 καὶ 5 λευκῶν. Τὸ ὑπόμνημα περὶ τῆς ἀναγκαστικῆς διαιτησίας ἐψηφίσθη διὰ ψήφων 41 καὶ 3 λευκῶν. Ὁ κ. Δ' Ἐτουρνὲλ κατώρθωσε νὰ ψηφισθῇ δι' ἐπευφημιῶν ἡ εὐχὴ ὅπως αἱ Δυνάμεις συνεργασθοῦν ὅλαι διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Μεγάρου τῆς Εἰρήνης διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ὑλικοῦ καὶ ἀντικειμένων τέχνης.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΦΟΝΕΥΟΥΣΑ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΟΥΣ

Ἀγγέλλεται τηλεγραφικῶς ἐκ Θεσσαλονίκης ὅτι εἰς τὴν Ραδοβαίτσαν, Βουλγαρικὴ συμμορία ἐπιπεσοῦσα δολίως κατὰ τοῦ χωρίου προέβη εἰς ληστρικὰς θηριωδίας φονεύσασα πολλοὺς Κουτσοβλάχους ὁμογενεῖς, ἐν οἷς καὶ τέσσαρας γυναῖκας, μεθ' ὃ ἐτράπη εἰς φυγήν.

ΤΡΟΜΕΡΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΑΙΔΙΣΚΗΣ

Τηλεγραφοῦν ἐκ Μονάχου, ὅτι τρομερὸν ἔγκλημα εγένετο παρὰ μιᾶς δεκατετραέτιδος κορασίδος, ἥτις συνελήφθη. Ἡ ἀθλία ἐφόνευσεν ἓξ μικρὰ παιδία, τῶν ὁποίων ἡ φύλαξις εἶχεν ἀνατεθῇ εἰς αὐτήν, διὰ νὰ τὰ ἐμποδίσῃ νὰ φωνάζουν.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΡΝΑΝ
Ἐπεισόδιον βουλγάρου ἀξιωματικοῦ

Πρὸ ἡμερῶν, κατ' ἀφήγησιν ἐπιβατῶν ἀφιχθέντων ἐκ Βάρνης, ὁ ἐκεῖ ὁμογενὴς βιομήχανος κ. Νικολάου ἀγανακτήσας ἀπὸ τὰς ἐκφράσεις ἑνὸς Βουλγάρου ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ καὶ διατελῶν ἐν εὐθυμίᾳ διέταξε τὴν ὀρχήστραν ἑνὸς καφφενείου κεντρικοῦ, ἀποτελουμένην ἀπὸ Βουλγάρους ν' ἀνακρούσῃ τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον· οἱ μουσικοὶ κατ' ἀρχὰς ἠρνήθησαν ἀλλὰ κατόπιν τῆς ἀπειλητικῆς στάσεως τοῦ θαρραλέου ὁμογενοῦς ἠναγκάσθησαν νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν διαταγήν του, οὕτω δὲ ὁ Ἐθνικὸς ὕμνος ἐπαίχθη παρακολουθούντων τῶν περισσοτέρων τῶν θαμώνων ἀποκεκαλυμμένων.

Ἀλλ' ὁ Βούλγαρος ἀξιωματικὸς διέταξε τὴν μουσικὴν καὶ ἔπαυσε, προεκάλεσε δὲ μετὰ τοῦ Ἕλληνος συμπλοκὴν ἐξ ἧς ἐξῆλθεν ἡττημένος.

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ἐπροκάλεσε βαθεῖαν κατάπληξιν εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς Βάρνης, φαίνεται δὲ ὅτι θὰ καταλήξῃ εἰς μονομαχίαν μεταξὺ τοῦ ἐνθουσιώδους Ἕλληνος καὶ τοῦ Βουλγάρου ἀξιωματικοῦ.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΟΠΛΩΝ ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ
Διὰ τὴν πολιτοφυλακὴν

Μετὰ τῶν ὅπλων Μάνλιχερ ἀπεστάλησαν προχθὲς εἰς Χανία διὰ τὴν Πολιτοφυλακὴν τῆς Κρήτης καὶ 458 χιλιάδες φυσιγγίων βολιδωτῶν ἐκ τῶν νέων τῶν προωρισμένων διὰ τὰ ἐπαναληπτικὰ ὅπλα καὶ 20 μόνον χιλιάδας ἀβολιδώτων τοιούτων διὰ γυμνάσια ἀσφαίρων πυρῶν.

Εἰς τὴν Κρητικὴν πολιτοφυλακὴν θὰ σταλοῦν ἐν συνόλῳ 2,250 ὅπλα.

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΘΕΣΙΜΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐξέδωκε χθὲς διαταγήν, διαβιβασθεῖσαν πρὸς ὅλους τοὺς σωματάρχας τοῦ Κράτους, διὰ τῆς ὁποίας ἀγγέλλει ὅτι οἱ ἔφεδροι κληρωτοὶ θὰ προσέλθωσιν εἰς τὰ Στρατολογικὰ γραφεῖα τοῦ Κράτους τὴν 15ην τοῦ μηνός. Εἰς ὅσους δὲ ἐξ αὐτῶν ἔχουν τὰ προσόντα τῆς εἰς τὴν σχολὴν τῶν ἐφέδρων εἰσόδου ἐδόθη παράτασις μέχρι τῆς 15ης τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΥΠΙΑΤΡΩΝ

Ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ τελευταίως ἐνεργηθῆντος διαγωνισμοῦ διὰ τὴν κατάταξιν 4 πολιτικῶν ἰατρῶν εἰς τὸ Ναυτικόν.

Κατὰ τὸν ἐπίσημον πίνακα ἐπέτυχον κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς:

1) Σ. Λάμψας, 2) Κ. Παπασπύρου, 3) Α. Ταπίνης, 4) Α. Σκοτάδης, 5) Γ. Συναδινός, 6) Ἀντ. Γονατᾶς, 7) Π. Συρίγας, 8) Ὀρ. Ἀγαθόνικος, 9) Ἰωάννης Σωτηρόπουλος, 10) Σ. Ἀποστολόπουλος, 11) Μιχ. Σαραντόπουλος καὶ 12) Μιχ. Ἀλμπανόπουλος.

Πλὴν τῶν 4 πρώτων, οἵτινες διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι καταταχθῇ προσεχῶς εἰς τὸ Ναυτικὸν εἶνε πιθανὸν νὰ καταταχθῇ καὶ ὁ κατόπιν ἐπιτυχὼν πέμπτος πρὸς πλήρωσιν τῆς κενωθείσης διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ζωγραφίδου θέσεως.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΠΑΘΕΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ „ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΚΡΑΤΟΣ'
Ἐκ Δρέσδης

Δρέσδη 29 7βρίου 1907.

Τῇ ἀξιοτίμῳ Διευθύνσει τοῦ «Πανελληνίου Κράτους».

Καίτοι ἠπορήσαμεν λαμβάνοντες δύο φύλλα «τὸ Κράτος» καὶ τὸ «Πανελλήνιον Κράτος», ἀμφότερα φέροντα τὸ ὄνομα τοῦ ἀξιοτίμου κ. Σπηλιωτοπούλου, ἐν τούτοις ἐκ τῆς ἁπλῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν ἀντελήφθημεν ὅτι τὸ **«Πανελλήνιον Κράτος» εἶνε ἡ ἐφημερίς, ἥτις ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ ὕψος εἰς ὃ ὁ ἔξω ἑλληνισμὸς ποθεῖ νὰ ἵσταται ὁ τύπος,** *διακρινόμενον διὰ τῆς ὕλης, τῆς σεμνότητος τοῦ ὕφους καὶ τοῦ κύρους τῶν γραφόντων ἐν αὐτῷ.*

Τὸ γεγονὸς τῆς διασπάσεως ἐλύπησε πάντας, διότι ἀντὶ νὰ συνέρχωνται αἱ δημοσιογραφικαὶ δυνάμεις καὶ δὴ εἰς τὰς δεινὰς περιστάσεις, ἃς τὸ ἔθνος διατρέχει, ἀντὶ νὰ συνενῶνται πάντες, ὅπως συντρέξωσι φύλλον τὸ ὁποῖον, εἶχεν ἀνέλθῃ εἰς περιωπὴν καὶ κῦρος, ἀποσπῶνται καὶ ἐπιφέρουσι τὸν διχασμὸν πρὸς βλάβην γενικήν.

Ἀλλὰ καὶ παρὰ ταῦτα τὸ «Πανελλήνιον Κράτος» μένει τὸ ἐγκόλπιον φύλλον παντὸς Ἕλληνος, διότι διατηρῆσαν τὴν σεμνότητα καὶ τὸ ἦθος, ὅπερ εἴχατε προσδώσει εἰς τὸ ἑταιρικὸν φῦλλον ἐξακολουθεῖ διεξάγον τὸν λαμπρὸν ἀγῶνα, ποδηγετοῦν τὸ ἔθνος καὶ τὸν ἑλληνισμὸν ἐν γένει καὶ βαίνει ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

Μετ' ἀνυπομονησίας ἀναμένεται ἐνταῦθα τὸ νέον ἔργον τοῦ ἀόκνου στρατιώτου τῆς πατρίδος κ. Σπηλιωτοπούλου «Περὶ Σωτηρίας τῆς Πατρίδος», ἵνα ἀναγνωσθῇ ἀπλήστως ὡς καὶ τὸ «Κατὰ τοῦ Ἀπελπισμοῦ», τὸ ὁποῖον ἀληθῶς ἐνεστάλαξε βάλσαμον εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τὸ θάρρος ἐνεφύσησεν.

Κ. Λαχανᾶς

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν οἱ εἰς τὰ μεταλλεῖα Ἀριζώνας Μπεϊσμπεκ τῆς Ἀμερικῆς ἐργαζόμενοι Ἕλληνες, ὅτι ἀποστέλλουν 36 λίρας καὶ 12 σελίνια προερχόμενα ἐξ εἰσφορῶν των ὅπως διατεθοῦν ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ ἐθνικοῦ Στόλου.

Ἐπίσης οἱ ἐν Σάρλεστον Ἕλληνες ἀνήγγειλαν ὅτι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀποστέλλουν ἄλλας 61 λίρας.

Ὡσαύτως καὶ οἱ ἐν Πεκίνῳ Ἕλληνες ἀνήγγειλαν ὅτι ἀποστέλλουν 346 φρ. ὅπως διατεθοῦν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Τρικούπης ηὐχαρίστησε καὶ συνεχάρη τηλεγραφικῶς αὐτοὺς διὰ τὰ πατριωτικά των αἰσθήματα.

„Π. ΚΡΑΤΟΣ"
ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΙ
ΤΩΝ
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΩ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ
Ἐκδίδεται κατὰ Πέμπτην καὶ Κυριακὴν
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 7 Ὀκτωβρίου 1907

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ

Τοῦ κ. Ἀντ. Θ. Σπηλιωτοπούλου ὄντος **μόνου Διευθυντοῦ καὶ Ἰδιοκτήτου, οὐδεμία ἀπόδειξις πληρωμῆς, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει.**

Οὐδεμία αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἐὰν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀναλόγου ἀντιτίμου τῆς συνδρομῆς.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως αἱ ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιταγαὶ δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν κ. Ἀντώνιον Θ. Σπηλιωτόπουλο.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ

Ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων οὐδεμία θὰ δοθῇ ἀπάντησις εἰς τὰς καθ' ἡμῶν ὕβρεις καὶ συκοφαντίας, ἐν ὅσῳ ὑπάρχουσι δικαστήρια ἐν Ἑλλάδι, ποινικὰ καὶ πολιτικά, εἰς τὰ ὁποῖα δύναταί τις προσφεύγων νὰ εὕρῃ τὸ δίκαιόν του. Ἡ μόνη ἀπάντησις εἶνε βαθεῖα, βαθυτάτη περιφρόνησις.

ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΘΑΥΜΑ

Ἄρθρον τοῦ «Φιγκαρώ»

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Ὡραίων Τεχνῶν ἐν Παρισίοις καὶ γνωστὸς ἡμῖν Ἑλληνιστὴς κ. Ἐρρῖκος Ρουζὸν ἐνεπνεύσθη ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Κλεμανσὼ τὸ ἀκόλουθον ὡραῖον ἄρθρον, δημοσιευθὲν εἰς τὸ «Φιγαρώ»:

«Ὁ ἀγαθὸς Εὐγένιος Σπύλλερ, ὅταν εὑρίσκετο εἰς στιγμὰς αὐστηρότητος, ἔλεγε περὶ ἑνὸς πολιτικοῦ του ἀντιπάλου: «Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐδιάβασε Σοφοκλέα». Ἐπίστευεν εἰς τὴν ὑπερτάτην εὐεργετικότητα τῶν κλασικῶν σπουδῶν καὶ ἐλυπεῖτο μετά τινος περιφρονήσεως τοὺς ἀγεύστους τῆς ἀρχαίας σκέψεως. Ἐὰν ὁ Σπύλλερ εὑρίσκετο ἀκόμη μεταξὺ ἡμῶν θὰ ἐσυγχώρει εἰς τὸν κ. Κλεμανσὼ πολλὰ πράγματα χάριν τοῦ λόγου τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν οὗτος εἰς τὸ Ἀμιέν. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὡμίλησε περὶ τῆς Ἑλλάδος ὡς Γάλλος ἐμπεφορημένος Ἑλληνισμοῦ. Καὶ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐκ τοῦ κλασικοῦ πνεύματος μένει εἰς ἕκαστον ἐξ ἡμῶν· ἀποσπάσματα νεανικῶν μεταφράσεων ἀνεπήδησαν ἐκ τοῦ βάθους τῆς μνήμης ἡμῶν.

«Εἴμεθα πάντες ἐξ Ἀθηνῶν» ἔλεγεν ὁ Λαφονταίν. Ἅπαξ ἔτι μᾶς εἶπον τὴν παραβολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ θαύματος μετὰ τοῦ ἐπιθυμίου της. Εἶνε ὡραία καὶ σκληρὰ ἱστορία. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη, ὀλιγώτερον ὡραία, τῆς ὁποίας τὸ μάθημα θὰ παραμένῃ αἰώνιον. Ὁ ἀρχαῖος κόσμος εἶδε διαδεχόμενα ἄλληλα δύο μεγαλουργήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ δεύτερον ἐφόνευσε τὸ πρῶτον. Τὸ ἀγνότερον τῶν συλλυπητηρίων μας θὰ εἶνε πάντοτε ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλουργήματος. Ἀλλ' εἶνε μέγα πρᾶγμα ὡσαύτως, ἄλλο μεγαλούργημα τὸ Μακεδονικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ θαυμάζωμεν διὰ νὰ τὸ μισῶμεν περισσότερον.

Ναί, ὁ κόσμος δὲν θὰ ἴδῃ πλέον οὐδὲν τὸ ὅμοιον πρὸς τὰς Ἀθήνας τοῦ 5ου αἰῶνος, τὴν ἐλευθέραν καὶ εὐτυχῆ πόλιν τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Φειδίου! Ἀναγινώσκων τις τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῆς ἱστορίας τῶν ἀνθρώπων μεθύσκεται. Ἡ διάνοια ἀπολαμβάνει πλήρη τὸν τελειότερον τῶν θριάμβων της. Εἶνε ἡ ἑορτὴ τοῦ πνεύματος, ὅπως μία δύσις ἡλίου ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως εἶνε τῶν ὀφθαλμῶν ἡ πανήγυρις. Καὶ εἰς τὸ στόμα ἔρχεται ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἐπιφώνημα τοῦ Φάουστ τοῦ ἐξελληνισμένου ἐκείνου Γερμανοῦ. «Ὥρα, σταμάτησε! Εἶσαι πάρα πολὺ ὡραία.» Ἦτο πάρα πολὺ ὡραῖον τὸ Ἑλληνικὸν θαῦμα ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τῆς στιγμῆς.

Μία κηλὶς σκιᾶς, ἓν νέφος τὸ ὁποῖον δὲν διέκρινε τοῦ Περικλέους τὸ ὄμμα, ἐνεφανίσθη ταχέως εἰς τὸ βάθος τοῦ κυανοῦ ὁρίζοντος. Ἡ ἀπειλὴ αὕτη ἤρχετο ἐκ τῶν βορειανατολικῶν ἐκ τοῦ ὕψους τῆς χώρας τῶν δριμέων χειμώνων. Ἐνῷ αἱ Ἀθῆναι ἐξήντλουν τὰς χαρὰς καὶ τὰς διαφθορὰς τοῦ θριάμβου, μία ὁρδὴ ὀρεινῶν ἐδιδάσκετο τὴν ἀρετήν.

Πόσον γελοῖος θὰ ἐφαίνετο εἷς τῶν πελαστῶν ἐκείνων τῆς Μακεδονίας εὑρισκόμενος κατὰ τύχην εἰς τὰ Διονύσια, εἰς τοὺς θεατὰς μιᾶς τῶν τριλογιῶν τοῦ Σοφοκλέους μὲ τοὺς ἀξέστους τρόπους του καὶ τὴν χωριάτικην γλῶσσάν του! Ὁ τελευταῖος ἀχρεῖος τῆς ἀγορᾶς εἶχε περισσοτέραν ἰδιοφυΐαν ὑπὸ τὸν σκοῦφόν του ἀπὸ ὅλους τοὺς συνηθροισμένους ἀπογόνους τῆς ἀγρίας ταύτης φυλῆς! Δὲν εἶχον τίποτε ἀπὸ ὅ,τι ἐχρειάζετο, οἱ ξένοι οὗτοι, ὅπως κατοικήσουν τὸ ἄστυ τῆς πολυτελείας καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ὁποῖον αἶσχος θὰ ἦτο νὰ τοὺς φοβηθῇ τις! Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἐγνώριζον τίποτε ἄλλο, ἀπὸ τὸ νὰ ὑπακούουν. Ἀλλοίμονον! ἂς ἤρχετο κάποιος ὁ ὁποῖος νὰ γνωρίζῃ νὰ διοικῇ καὶ ὁ συρφετὸς οὗτος θὰ ἐγίνετο λαός. Καὶ αὐτὸς ὁ κάποιος ἐπαρουσιάσθη.

Ἐὰν ἡ προσωρινή μας ὕπαρξις ἐκπληροῦται μεταξὺ τῶν ζώντων, ἡ ἀληθής μας ζωή, ἡ ζωὴ τῆς σκέψεως διέρχεται μετὰ τῶν θανόντων. Τὰ ὄντα τοῦ παρελθόντος προσφιλῆ ἢ ἐχθρικά, μᾶς συναναστρέφονται κατὰ τὴν χίμαιραν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν εἰς τὸν νοῦν μας δι' αὐτά. Ἐκλέγομεν, μεταξὺ τῶν ἀρχαίων ἡρώων, ἀντικείμενα μίσους ἢ ἔρωτος. Λέγουν περὶ ἑνὸς πλάσματος κατὰ τὸ ἥμισυ μυθικοῦ: «Τὸν ἀγαπῶ!» ἢ καί: «Δὲν τὸ ἀγαπῶ καθόλου!» ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ διαβάτου χθὲς συναντηθέντος. Ἡ δευτέρα αὕτη ζωή, ἥτις καλεῖται ἡ δόξα μᾶς ἐπιτρέπει νὰ προσβλέπωμεν μετ' οἰκειότητος τὰς μεγάλας ἀναμνήσεις.

Εἷς Γάλλος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀγαπήσῃ τὸν βασιλέα Φίλιππον. Ἅπαξ ὅτι, εἴμεθα πάντες ἐξ Ἀθηνῶν. Ἀλλ' ἡ συμπάθεια εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ ἐμπνευσθῇ ἐνῷ ὁ σεβασμὸς ἐπιβάλλεται. Ἐὰν ἔζησέ ποτε ἐπὶ τῆς γῆς εἷς ἐνεργητικὸς δημιουργός, εἷς ἀρχηγός, εἷς ἀληθὴς πρίγκηψ, οὗτος εἶνε ἀκριβῶς ἐκεῖνος! Εἷς Ἕλλην: ὄχι βέβαια. Ἦτο ὀλιγώτερον καὶ ἦτο καλλίτερον. Ἀπὸ τὸν κοινὸν τῆς παραδόσεως πρόγονον εἶχε δανεισθῆ τὸ διπλοῦν ὄνομα, τοῦ Ἀχιλλέως καὶ Ὀδυσσέως, τὴν δύναμιν τοῦ ἡρωισμοῦ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πανουργίας.

Φαντασθῆτε ἄνθρωπον ἔχοντα διαυγῆ ἄποψιν τῶν πραγμάτων συνοδευομένην ὑπὸ ὑπομονητικῆς θελήσεως, δυνάμενον νὰ προαισθάνεται καὶ γνωρίζοντα νὰ περιμένῃ καὶ ἰδοὺ ὁ Φίλιππος. Τοῦτο ἤρκει διὰ νὰ δημιουργηθῇ εἷς κόσμος ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἑνὸς ὀνείρου. Ἵνα καλλίτερον ἀπορροφήσῃ τὸν Ἑλληνισμόν, ἐξελληνίσθη, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ. Ἔκαμε τὰς στρατιωτικὰς καὶ πολιτικάς του σπουδὰς εἰς τὰς Θήβας τοῦ Ἐπαμεινώνδα, βλέπων τὸν ἱερὸν λόχον ἐκτελοῦντα ἑλιγμούς. Ἀκούων τοὺς φλυάρους νὰ ἀπαγγέλλουν, ἔμαθε νὰ ἀναγινώσκῃ, εἰς τὸ βάθος τῆς Ἑλληνικῆς ἐκείνης ψυχῆς, τῆς μέχρις ἀπελπισίας ἀδαμάστου.

Εἰς τοὺς ἀξέστους καὶ ἀπολιτίστους μικροὺς του λαοὺς ἔδωκε τὸ βασιλικὸν τοῦτο δῶρον· μίαν πειθαρχίαν. Ἡ φάλαγξ του, ἥτις ἐξελίσσετο βαρέως καὶ ἀσφαλῶς ὑπὸ σκέπην δοράτων, ἡ βαρεῖα ἐκείνη φονικὴ μηχανή, ἐν ᾗ τὸ ἄτομον δὲν ἦτο παρὰ μία μονὰς τοῦ συνόλου, εἶνε ἀκριβῶς τὸ σύμβολον τοῦ μακεδονικοῦ. Ἡ ἀπορρόφησις τῶν προσωπικῶν ματαιοτήτων ἐν τῷ κοινῷ ἔργῳ, τὸ ἐγὼ τοῦ στρατιώτου καὶ τοῦ πολίτου ὑποδουλούμενον ἵνα καλλίτερον ὑπηρετήσῃ! Ἐντὸς τῶν θρασέως εὐδαιμονουσῶν Ἀθηνῶν τὸ ἐγὼ ἀντικαθίστα τὴν Πατρίδα.

Εἶνε λοιπὸν δυστύχημα δι' ἕνα λαὸν τὸ νὰ εἶνε πολὺ εὐφυής; Τὸ Ἄστυ, ὅταν ἐστερήθη τοῦ Περικλέους, ἀνεπτύχθη ὑπὸ ἔποψιν ἡρωισμοῦ. Εἶχε βαρυνθῆ τὸ «θέλειν» καὶ δὲν ἐφρόντιζε πλέον παρὰ νὰ «ἐννοῇ». Τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀθηναϊκὰ δὲν ἤρκουν πλέον εἰς τὰ μεγεθυνθέντα πνεύματα.

Τὸν περιωρισμένον λυρισμὸν τῶν παλαιῶν ποιητῶν διεδέχθη ἡ φιλοσοφικὴ περιέργεια. Ὁ ἀρχαῖος σκοτεινὸς πολιτισμὸς παρέδωκε τὰ σκῆπτρα εἰς τὴν νέαν ἰδέαν τῆς φιλανθρωπίας.

Ὁ κ. Κλεμανσὼ καθώρισεν ἐσχάτως, ὡς πολιτικὸς καὶ ὡς ἰατρός, «τὴν ἐπικίνδυνον ἀσθένειαν τοῦ ἰδεαλισμοῦ», ἥτις προσβάλλει τοὺς ἐξησθενημένους πολιτισμούς. Ἡ ἀθηναϊκὴ νεολαία, προσβληθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀσθενείας ταύτης, ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὰ γυμνάσια διὰ νὰ τρέξῃ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ῥητορικῆς ὅπου παρεσκευάζετο ἡ εὐδαιμονία τοῦ κόσμου. Εἰς ὅλους τοὺς ἡδυπαθεῖς τούτους οἵτινες ἐγεύοντο τὴν ζωὴν ὡς ἐν συμποσίῳ, τὸ στρατιωτικὸν καθῆκον ἐφάνη ὡς βασανιστήριον καὶ ὡς ἀσχημία. Ἦσαν πλούσιοι, ἐπλήρωσαν λοιπὸν μισθωτοὺς στρατιώτας διὰ νὰ ἐξασκήσουν τὸ βάναυσον ἐπάγγελμα τῶν ὅπλων.

Ἐπρομηθεύθησαν ἀργυρώνητον θάρρος ἀπὸ ὅλας τὰς ἀγοράς. Αἱ Ἀθῆναι ᾐσθάνοντο ὅτι ἦσαν τόσον ἰσχυραί, ὥστε δὲν ἐπίστευον ποτὲ εἰς τὴν πιθανότητα κινδύνου τινός. Οἱ δημαγωγοί των, οἱ εὐφραδέστεροι ῥήτορές των ἐπεξήγουν ἄλλως, καὶ μετὰ ποιᾶς εὐφραδείας, ὅτι ἐν ὥρᾳ ἀπιθάνου κινδύνου ἡ πάνδημος στρατολογία θὰ ἐξήρχετο τοῦ ἐδάφους.

Ἀναμένουσαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην τοῦ καθήκοντος, ἐλπίζουσαι ὅτι θὰ ἤρχετο ποτὲ ἤκουον τοὺς χρυσοστόμους ῥήτορας περιγράφοντας τὴν μέλλουσαν πατρίδα. Ἐντὸς τοῦ ὑπάρχοντος τότε ἄστεως, αἱ ἀρεταὶ ἐστείρευον εἰς πᾶσαν πνοήν. Πᾶσα ἱεραρχία ἐθεωρεῖτο πρόληψις δουλείας. Οἱ ῥήτορες ὑπέσχοντο εἰς τὸν μικρὸν λαὸν τὰ ἀγαθὰ τῶν πλουσίων. Οἱ πλούσιοι διεσκέδαζον μὲ τὰς ἀπειλὰς τῆς ἀγορᾶς ὡς θὰ διεσκέδαζον μὲ ἀ θεατρικοῦ κωμειδυλλίου.

Οἱ ὀπαδοὶ τῆς εἰρήνης ἀντὶ πάσης θυσίας ἵδρυον διπλωματικὴν σχολήν. Μὲ τὸν κάλαμον εἰς τὰς χεῖρας ὁ ἀγαθὸς Ἰσοκράτης, ἀπαράμιλλος λαξευτὴς ὡραίων φράσεων, ἀπεδείκνυεν ὅτι τὸ στάδιον τῶν στρατιωτικῶν μεγαλουργημάτων εἶχε κλεισθῆ. Ὁ Φίλιππος ἐφαίνετο εἰλικρινὴς φίλος εἰς αὐτὸν τὸν γέροντα καλλιτέχνην τῆς φράσεως. Ὁ Ἰσοκράτης διεκήρυττε τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν ἀφιλοκέρδειαν τοῦ μακρυνοῦ βασιλέως.

Εἰς κύκλους ὀλιγώτερον ἐντροπαλοὺς ὁ χρυσὸς τοῦ βαρβάρου ἐβοήθει τὴν αἰσιοδοξίαν ὅπως ἀνευρίσκῃ ἐπιχειρήματα. Ὁ Φίλιππος εὗρεν ἐντὸς τῶν ὀρυχείων τοῦ Παγγαίου ὄρους μὲ τί νὰ δημιουργήσῃ μυστικὰς χρηματικὰς πηγάς. Καθ' ὃν δὲ χρόνον οἱ Ἕλληνες ἐξύμνουν τὴν μετριοφροσύνην του, ἐτράπη πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς θαλάσσης. Νὰ ἔχῃ ἀποικίας καὶ ναυτικὸν ἦτο ἡ ἔμμονος ἰδέα αὐτοῦ τοῦ Χοεντζόλερν. Δελεαστικὸς ἄλλως καὶ μὲ τρόπους εὐγενεῖς, πάντοτε ἕτοιμος εἰς τὰς τυπικὰς ἀβρότητας, εὐφραδής, πρόθυμος, πίνων τοὺς οἴνους τῆς Ἑλλάδος, καὶ τόσον εὔχαρις μὲ τοὺς Ἕλληνας τοὺς ὁποίους συνήντα ἐπὶ τῆς κατακτητικῆς ὁδοῦ του, ὥστε ἦτο δημοτικώτατος ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως ἕως τὸν Πειραιᾶ. Ὑπῆρξεν ἀληθῶς Μακεδονικὸν θαῦμα ὁ διὰ τοιούτου τρόπου χλευασμὸς τῆς ὀξυδερκεστέρας φυλῆς τοῦ κόσμου καὶ τὸ παίξιμον μὲ τὰ ἐλαττώματά της ὡς μὲ χορδὰς λύρας διὰ νὰ τὴν καταβάλῃ αἰφνιδίως κατὰ τὸν ὕπνον της.

Ὑπῆρχεν εἷς, τοὐλάχιστον, ὅστις δὲν ἐκοιμᾶτο! Μία σκυθρωπὴ προσωπικότης, ἕνας ὑδροπότης, εἷς ἀλλόκοτος ἐπαγγελματίας τοῦ λόγου, ὅστις ἤνοιγε τὸ στόμα ὅταν εἶχε κάτι νὰ εἴπῃ. Τὸ δυσάρεστον αὐτὸ πρόσωπον ἀνήρχετο ἐπὶ τοῦ βήματος διὰ νὰ προείπῃ καὶ νὰ μαλώσῃ.

«Ἀθηναῖοι, ἔλεγεν ὁ ἄνευ φιλοφρονήσεων ἄνθρωπος οὗτος, ἀπὸ πολλοῦ χρόνου πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας σας σᾶς ἐσυνήθισαν νὰ δεικνύεσθε ἐπικίνδυνοι καὶ δύστροποι εἰς τὰς ἐκκλησίας σας, ἀδύνατοι καὶ ἀξιοπεριφρόνητοι εἰς τοὺς ἐξοπλισμούς σας». Τότε ἐζήτει πιστώσεις διὰ τὸ ναυτικόν, τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐκλογικῶν ἐξόδων, ὀλιγώτερα θέατρα καὶ ὀλιγωτέρας φράσεις, ὀλιγωτέρας ἑορτὰς καὶ περισσοτέρους στρατιώτας.

Οἱ ὡραῖοι φιλοσοφικοὶ νεωτερισμοὶ ἀπήρεσκον εἰς τὸ ὀπισθοδρομικὸν τοῦτο πνεῦμα. Καὶ αὐτὸν τὸν πρὸς τὴν εἰρήνην ἔρωτα, τὸν ἐκαυτηρίαζε δίδων εἰς αὐτὸν τὸ ἀληθὲς ὄνομά του: τὸν φόβον. Ἔκαμνε μὲ τὴν αὐστηράν του γλῶσσαν, τὴν ἀπολογίαν τοῦ δυσκόλου καὶ τὸν πανηγυρικὸν τῆς θυσίας. Ἐπρέσβευεν ὅτι τὸ πολιτικὸν ἐπέβαλλε νὰ παραβιασθῇ καὶ αὐτὴ ἡ φύσις. «Μὴ ἀκούετε τὴν φύσιν, ἀνέκραζεν, σᾶς ὠθεῖ ἀρκετὰ μόνη της πρὸς ὅ,τι εἶνε εὐχερές». Ἐὰν δὲν εὗρε τὸ ῥητὸν τοῦτο, ὅπερ εἶνε χθεσινὸν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἔγκειται ὅλη ἡ πολιτικὴ σοφία: «Πρέπει νὰ ζῇ τις ἐπικινδύνως», τὸ ἐσκέφθη τοὐλάχιστον ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη. Ἀπετίνασσε διὰ τῆς τραχείας ἀδεξίου χειρός του τὴν ἁπλότητα τῶν εὐτυχῶν: «Παρατηρεῖτε οἱ μὲν τοὺς δέ, ἑκάστου ἀφίνοντος τὴν ἐργασίαν εἰς τὸν γείτονά του. Ἄλλοτε, Ἀθηναῖοι, ἔζη εἰς τὸ βάθος τῶν ψυχῶν πρᾶγμά τι τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει πλέον».

Καὶ ποῖον εἶνε λοιπὸν τὸ παντοδύναμον τοῦτο: «*Μόνον ἁπλότης εἰς τὴν ὁποίαν ἡ τέχνη δὲν ἐλάμβανε μέρος*». Ἐζήτει στρατὸν καὶ ἀρχηγούς. «Κατασκευάζετε τοὺς στρατηγούς σας, ὅπως οἱ χύται γλυπτῶν ἔργων ἐξ ἀργίλλου κατασκευάζουν τὰ ἀγάλματά των, διὰ τὴν δημοσίαν πλατεῖαν καὶ ὄχι διὰ τὸν πόλεμον!» Ὁ ὄχλος σειόμενος ἐν τῇ ὀκνηρίᾳ του, ἔκυπτεν ὑπὸ τὴν μάστιγα, ἐκεῖνος ὅμως ἐκτύπα δυνατώτερα. «Ἀληθῶς, ὁ Φίλιππος δύναται νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὸ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς θεοὺς ὅπως αἱ Ἀθῆναι φέρωνται πάντοτε οὕτω. Ἀτελείωτοι ἀναβολαί, τρελλὰ ἔξοδα, ἀνακρίσεις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν κυβερνητῶν σας, θυμοί, ἀμοιβαῖαι κατηγορίαι, ἰδοὺ ὁ βίος σας».

Κατέληξαν νὰ ὑπακούσουν εἰς τὴν ὑπερτάτην ταύτην φωνήν. Αἱ Ἀθῆναι ἐπνεῦρον τὴν ἀρετὴν τοῦ πολέμου. Ἀλλ' ἡ ἀπιστία σχολὴ τῆς εὐμαρείας εἶχεν ἀπομάθει τὸ πνεῦμα. Τότε ἐπενέβη τὸ Μακεδονικὸν ἀριστούργημα. Εἶχεν ἀναμείνει τὴν ὥραν καθ' ἣν ἦτο πολὺ ἀργὰ πλέον διὰ νὰ ἀκούσῃ τις ἐπωφελῶς τὸν Δημοσθένη.

Ἐρρῖκος Ρουζὸν

ΟΙ ΥΠΕΡ ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ

Ἄφιξις Ἄγγλου ὑφυπουργοῦ ἐν Κύπρῳ

Ἀφίκετο εἰς Κύπρον ὁ Ἄγγλος ὑφυπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν κ. Οὐΐστων Τσῶρτσιλ γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ διαδηλώσαντος κατὰ τὴν ὑποδοχήν του τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πόθον του.

Εἰς τὴν Ἀμμόχωστον ἔνθα τὸ πρῶτον ὁ κ. ὑφυπουργὸς ἀπεβιβάσθη τῷ ἔκαμον πρωτοφανῆ ὑποδοχήν. Τὴν πόλιν ὁλόκληρον ἐκάλυπτον ἑλληνικαὶ σημαῖαι.

Ὁ δήμαρχος δὲ Ἀμμοχώσου προσεφώνησεν αὐτὸν ἐνθουσιωδέστατα.

«Ὡς ἄγγελον εἶπε, συνεχίζοντα τὰς ἐνδόξους παραδόσεις καὶ τὸ ὑπέροχον ἔργον τοῦ Μεγάλου Γλάδστωνος, σπεύδομεν μὲ δάκρυα ὑπερτάτης ἐθνικῆς συγκινήσεως νὰ σὲ δεξιωθῶμεν, τετιμημένε πολιτευτά. Πατεῖτε ἤδη τὴν ἱστορικὴν γῆν τοῦ Τεύκρου καὶ τοῦ Εὐαγόρου, εἰς τὴν ὁποίαν κατέρχεσθε ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς φιλελευθέρας Κυβερνήσεως τοῦ Μεγάλου Βρεττανικοῦ ἔθνους καὶ θὰ γνωρίσητε τοὺς πόθους καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Σφυγμομετρήσατε αὐτὸν καὶ ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ ἀντιλήψει σας θὰ διαγνώσητε ὅτι εἷς πόθος διάπυρος διαφλέγει τὰ στήθη παντὸς Ἕλληνος Κυπρίου καὶ μία εὐχὴ ἐγκάρδιος ἀκούεται ἀπὸ τὴν Κυπριακὴν γῆν. Τὸν ἀκοίμητον τοῦτον πόθον διεκήρυξε στεντορείως ὁ ἀοίδιμος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς, ὅτε ὑπεδέχετο τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως καὶ μυριόστομον τὸν ἐπαναλαμβάνει ἀπὸ τὰ μύχια τῆς καρδίας του εἰς πᾶσαν στιγμὴν ἀνὰ πᾶσαν γωνίαν τῆς Κύπρου».

Ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς περίπου:

«Εἶμαι λίαν εὐτυχὴς διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχήν σας. Ἐλπίζω ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὀλιγοημέρου διαμονῆς μου θὰ κατορθώσω νὰ μελετήσω τὸ ὑπάρχον μεταξὺ τῶν δύο φυλῶν. Βεβαιωθῆτε ὅτι θὰ φροντίζω πάντοτε περὶ τῆς εὐτυχίας τῆς νήσου.»

Ὀλίγον πρὸ τῆς ἀποβιβάσεως τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ εἰς Ἀμμόχωστον ἐγένετο μικροσυμπλοκὴ μεταξὺ Τούρκων καὶ Ἑλλήνων, καθ' ἣν ἐθραύσθησαν μερικαὶ κεφαλαί.

Εἰς τὸν κ. Τσῶρτσιλ οἱ κάτοικοι τῶν συνεχομένων πόλεων Βαρουσίων καὶ Ἀμμοχώστου καὶ τῶν προαστείων Ἁγίου Λουκᾶ, Κάτω Βαρουσίων καὶ Ἁγίου Μέμνονος ἐπέδωκαν ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου διαδηλώνουν τὸν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος πόθον των.

«Τὸν πόθον δὲ ἡμῶν τοῦτον, γράφει τὸ ψήφισμα, Ἐντιμότατε, τὸν προαιώνιον, τὸν πανάγιον καταστήσατε γνωστὸν ὅπου δεῖ ὁμοῦ μετὰ τῆς στερροτάτης ἡμῶν ἀποφάσεως ὅτι οὐδὲν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς ἀρίστης τῶν Διοικήσεων, οὐδεμία εὐτυχία καὶ ἐκ τῶν μεγίστων ἔτι, τυγχάνουσιν ἱκανά, ἵνα ἀποτρέψωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς μέχρι θανάτου ἀφοσιώσεως ἡμῶν εἰς τὸν ἱερὸν καὶ πανάγιον ἡμῶν τοῦτον πόθον, καὶ λάβετε, Ἐντιμότατε, τὴν ὄντως ἔνθεον ἀπόφασιν, ἣν φιλελεύθερα καὶ ὑψηλὰ δικαιοσύνης καὶ προόδου αἰσθήματα ἐμπνέουσι καὶ ἐπιβάλλουσι παντὶ γενναιόφρονι καὶ πεπολιτισμένῳ Κυβερνήτῃ.»

Τὸ ὑπόμνημα τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν

Οἱ ἐν Λάρνακι Ἕλληνες βουλευταὶ συνέστησαν ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισαν νὰ ἐπιδώσωσιν εἰς τὸν Ἄγγλον ὑφυπουργὸν ἅμα τῇ αὐτόθι ἀφίξει του.

Τὸ Ὑπόμνημα τοῦτο συντεταγμένον προσηκόντως καὶ ἐν συντομίᾳ διαλαμβάνει κυρίως τὰ ἑπόμενα αἰτήματα:

1) Τὴν ἕνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἕνωσις θὰ ἐπιφέρῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας εἰς τὸν Κυπριακὸν λαόν.

2) Τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας, ὅστις εἶνε τὸ κυριώτερον πρόσκομμα εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐπραγίαν τῆς νήσου.

3) Τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν εἰς δώδεκα καὶ τῶν Ὀθωμανῶν εἰς τέσσαρας, ἐν ἀναλογίᾳ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου, παροχὴν δ' εὐρυτέρων δικαιωμάτων ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ.

4) Τὴν διακανόνισιν ἐν ταῖς σχέσεσι τῆς ἐν Κύπρῳ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ὑπὸ τῆς πρώτης τῶν ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Διοικήσεως ἀνέκαθεν παραχωρουμένων προνομίων.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

Ἐκ Ρώμης ἀγγέλλεται, ὅτι εἰς τὸ διεθνὲς συνέδριον τῆς φυσιοθεραπείας, ὁ ἰατρὸς κ. Βασιλείδης ἀνέγνωσεν ἔκθεσιν, ἡ ὁποία ζωηρῶς ἐχειροκροτήθη. Τὸ συνέδριον ἀνεγνώρισε τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς ἠλεκτροθεραπείας.

ΣΕΙΣΜΟΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΙ

Ἐκ Βασιγκτῶνος ἀγγέλλεται, ὅτι οἱ σεισμογράφοι ἐσημείωσαν ἰσχυρὰς δονήσεις μὲ διεύθυνσιν νοτιοδυτικήν. Κατὰ τὰς ἐπισήμους πληροφορίας, ἡ ἔκρηξις τοῦ Φοντανιέ, εἰς τὴν Πολιτείαν Ἰνδιάνας, ἐπροξένησεν ἀπείρους ζημίας. Ἐφονεύθησαν 31 καὶ ἐπληγώθησαν θανασίμως 18.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Ψῆφος εἰς τὰς γυναῖκας

Τηλεγράφημα ἐκ Χάγης πρὸς τὸ «Βῆμα» τῆς Ρώμης ἀγγέλλει ὅτι ἡ Ὀλλανδικὴ Κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον πρὸς μεταρρύθμισιν τοῦ συντάγματος. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου καταργοῦνται οἱ περιορισμοὶ παντὸς ἐκλογικοῦ δικαιώματος, εἰσάγεται ἡ καθολικὴ ψηφοφορία καὶ χορηγεῖται εἰς τὰς γυναῖκας τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι.

Διὰ τὰς τελευταίας ταύτας μεταρρυθμίσεις λέγεται, ὅτι ἐπέμενεν ἰδιαιτέρως ἡ νεαρὰ Βασίλισσα Βιλελμίνη, πρὸς τὴν ὁποίαν αἱ γυναῖκες τῆς Ὀλλανδίας ἀπηύθυναν ἀναφορὰν ζητοῦσαι τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, ἰσχυριζόμεναι ὅτι ἡ γυνὴ δύναται νὰ ψηφίζῃ ἀφοῦ δύναται νὰ κυβερνᾷ ὁλόκληρον χώραν.

ΣΕΡΒΙΑ

Ἀπόδρασις τοῦ αὐλάρχου

Καθὰ τηλεγραφοῦν ἐκ Βελιγραδίου, ὁ Αὐλάρχης τοῦ Βασιλέως Πέτρου τῆς Σερβίας ἀπέδρασε μεταβαίνων εἰς Παρισίους, ὅπου θὰ ἐγκατασταθῇ.

Ἐξ ἐπιστολῶν, ἃς ἀπέστειλεν εἰς Βελιγράδιον, ἐξάγεται, ὅτι ὁ μόνος λόγος δι' ὃν ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ ἐκ Σερβίας εἶνε ὁ φόβος νέας αἱματοχυσίας εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Βελιγραδίου.

Αἱ Αὐστριακαὶ ἐφημερίδες συμπεραίνουν ἐκ τούτου, ὅτι αἱ φῆμαι περὶ νέας συνωμοσίας στρεφομένης κατὰ τῆς Δυναστείας τοῦ Καραγεώργεβιτς, αἵτινες πρὸ καιροῦ ἀνεγράφησαν εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον, δὲν εἶνε ἀβάσιμοι.

ΓΑΛΛΙΑ

Αἱ θύελλαι καὶ τὰ Οἰκονομικά

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων αἱ καταιγίδες, αἱ θύελλαι καὶ αἱ ῥαγδαῖαι βροχαὶ ἐξακολουθοῦν εἰς τὴν κεντρικὴν καὶ τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν, προκαλοῦσαι μεγάλας ἀνυψώσεις ὑδάτων, καταρρεύσεις γαιωδῶν ὄγκων, βλάβας εἰς τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμὰς καὶ καταστροφὰς εἰς τὴν γεωργίαν.

Κατ' ἄλλο τηλεγράφημα, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καγιὼ ἐδήλωσεν ὅτι παρὰ τὰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις αἵτινες διεξάγονται ἐν Μαρόκῳ, καὶ ἐπίσης παρὰ τὰς θεομηνίας, ἐξ ὧν ἔπαθεν ἐφέτος πολλὰ ἡ Γαλλία, ἡ χρῆσις τοῦ 1907 θὰ κλείσῃ μὲ περίσσευμα, εἰς δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ 1908 θὰ ἐπιτευχθῇ ἰσοζύγιον χωρὶς τὴν ἐπιβολὴν νέων φόρων ἢ τὴν ἔκδοσιν ἐντόκων γραμματίων τοῦ Δημοσίου.

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΩ

ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Τὸ Μητροπολιτικὸν ζήτημα. — Αἱ ἐργασίαι τῶν ἐξάρχων. — Συλλαλητήριον ἐν Ὀμόδει. — Ἡ ἐμπορικὴ ἐκπαίδευσις.

Ἐπανελθόντος τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας εἰς Λευκωσίαν μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου ἐκ τοῦ εἰς Ὄμοδος ἐκδρομῆς του οἱ Ἔξαρχοι ἐπανέλαβον τὰς ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ἐργασίας των καταγινόμενοι ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν μελέτην ἀμφοτέρων τῶν ὑπομνημάτων, ἤτοι τοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐκείνου τοῦ Μ. Κιτίου ἅτινα ἐμελέτησε κατ' ἰδίαν καὶ εἷς ἕκαστος τῶν ἐξάρχων. Ἡ μελέτη τῶν Ὑπομνημάτων ὑποτίθεται ὅτι θὰ περατωθῇ τὴν προσεχῆ Δευτέραν, θὰ ἐκφέρωσι δὲ τὴν γνώμην των ἐπὶ τούτων εἰς ἐπισήμους συνεδριάσεις

✕

Ἡ Ἐπιτροπεία τοῦ Παγκυπρίου ἀξιεπαίνως μεριμνῶσα περὶ τῆς ἀρτίας ἐκπαιδεύσεως τῆς ἐν αὐτῷ μαθητευούσης Νεότητος, ἀπεφάσισε νὰ καταρτίσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους Ἐμπορικὸν τμῆμα ὡς παράρτημα τοῦ Παγκυπρίου.

Προκαταρτικῶς δὲ κατὰ τὸ νῦν ἀρχόμενον Σχολικὸν ἔτος θ' ἀποτελεσθῶσι δύο τάξεις τοῦ τμήματος τούτου, ἤτοι μία μὲν ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς Ε' τάξεως τοῦ Α' Γυμνασίου ἢ τῶν ἐχόντων ἐνδεικτικὸν προαγωγῆς μαθητῶν ϛ' τάξεως ἄλλων Γυμνασίων (ἤτοι τῶν τετρατάκτων) καὶ μία ἀνωτέρα τάξις διὰ τοὺς ἀποφοίτους τοῦ Παγκυπρίου, οἵτινες θέλουσι νὰ καταρτισθῶσιν εἰς τὸ ἐμπόριον. Μεγάλη φροντὶς θὰ ληφθῇ ὥστε ἡ διδασκαλία τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς γλώσσης, νὰ γίνηται ἐν τῷ τμήματι λίαν εὐμέθοδος καὶ ἄφθονος, αἱ ἐργασίαι δὲ τοῦ ἐμπορικοῦ Γραφείου θὰ διδάσκωνται πρακτικώτατα.

Πρό τινων ἡμερῶν συνεκροτήθει ἐν Ὀμόδει πολυπληθὲς συλλαλητήριον διὰ τὴν στρῶσιν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μεταξὺ Λεμεσοῦ, Τροώδους καὶ Μόρφου. Κατ' αὐτὴν ὡμίλησαν οἱ βουλευταὶ κ. κ. Σπῦρος Ἀραοῦζος, Χρ. Σῶζος καὶ Ι. Κυριακίδης. Μετὰ ταῦτα συνετάχθη ψήφισμα, ὅπερ ἀναγνωσθὲν ἐπεδοκιμάσθη ὁμοφώνως ὑπὸ τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσαν κάτοικοι πολλῶν ἐκ τῶν πέριξ ἐνδιαφερομένων χωρίων. Τὸ ψήφισμα θὰ ἐπιδοθῇ ὑπὸ τῶν τριῶν βουλευτῶν τῷ Μ. Ἁρμοστῇ.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ

«Σκρίπ—Νέον Ἄστυ»

Εἰς ἐκείνους τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦσι μετὰ τοῦ «Πανελληνίου Κράτους» νὰ λαμβάνωσι καὶ ἡμερησίαν ἐφημερίδα, συνιστῶμεν θερμῶς τὰς μεθ' ἡμῶν συνδεομένας συναδέλφους «Σκρὶπ» καὶ «Νέον Ἄστυ». Ἀμφότεραι αἱ συνάδελφοι αὗται εἶνε ἐκ τῶν συντηρητικωτέρων καὶ καλλιτέρων ὀργάνων τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, ἄξιαι πάσης ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῶν ἔξω ὁμογενῶν, διακρίνονται δὲ διὰ τὴν ἐνημερότητα τῆς ὕλης, τὴν σεμνότητα καὶ τὴν σοβαρότητα τοῦ ὕφους καὶ τὴν βαρύτητα τῶν γνωμῶν, αἵτινες διατυποῦνται ἑκάστοτε ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτῶν.

Οἱ Ἀβησσυνοὶ εἰς τὰ ἀνάκτορα

Τὴν πρωΐαν τῆς Πέμπτης οἱ Ἀβησσυνοὶ ἀπεσταλμένοι ἀνῆλθον εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τῆς Α. Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως.

Οἱ ἐπίσημοι ξένοι ἐπέβαινον τῶν βασιλικῶν ἁμαξῶν, ἀνελθόντες δὲ εἰς τὰ Ἀνάκτορα εἰσήχθησαν εἰς τὴν Μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Θρόνου, ὅπου ἀνέμενεν αὐτοὺς ἡ Α. Υ. ὁ Ἀντιβασιλεύς.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς ἐπέδωκεν εἰς τὸν Ἀντιβασιλέα ἐπιστολὴν ἀβησσυνιστὶ καὶ γαλλιστὶ γεγραμμένην καὶ ἀπευθυνομένην εἰς τὸν «Βασιλέα τῶν Ἰώνων», ὡς καλοῦσιν εἰσέτι οἱ ἀνατολικοὶ λαοὶ τοὺς Ἕλληνας.

Ὁ Διάδοχος ἀντήλλαξεν ὀλίγας λέξεις μετ' αὐτῶν διὰ τοῦ διερμηνέως, ἔλαβε δὲ καὶ τὸ ἀνώτατον παράσημον, ὅπερ τῷ ἐπέδωκαν οἱ ἀπεσταλμένοι, οἵτινες κατῆλθον τῶν ἀνακτόρων τὴν 11ην π. μ.

Χθὲς ὁ κ. Σκουζὲς τοῖς παρέθεσεν ἐπίσημον πρόγευμα ἐν τῷ μεγάρῳ του.

Εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἀβησσυνιακῆς ἀποστολῆς ἀπενεμήθη ὁ Ἑλληνικὸς Μεγαλόσταυρος, κατώτερα δὲ παράσημα εἰς τὴν ἀκολουθίαν του.

Ἐπάνοδος τοῦ κ. Βελλιανίτου

Ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Εὐρώπην περιοδείας του ὁ κ. Θεόδωρος Βελλιανίτης, γενικὸς διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων κλπ.

Μεγάλη πυρκαϊὰ εἰς τὸν Πειραιᾶ

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς Παρασκευῆς πυρκαϊὰ ἐξερράγη εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Σωκράτους ἐν Πειραιεῖ χυτήριον τοῦ κ. Κουγιουτζῆ.

Ἔσπευσεν ἐπὶ τόπου ἀμέσως ὁ πυροσβεστικὸς λόχος Πειραιῶς καὶ μετὰ πολλὰς προσπαθείας μιᾶς ὥρας σχεδὸν κατώρθωσεν νὰ σβύσῃ τὸ πῦρ.

Αἱ προξενηθεῖσαι ζημίαι ἀνέρχονται εἰς 80,000 δραχμὰς καὶ πλέον.

Τακτοὶ ἀγῶνες ἐν τῷ Σταδίῳ

Κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, σήμερον ἄρχονται ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ ἀγῶνες μεταξὺ ἀθλητῶν τῶν ἐν Ἀθήναις Σωματείων.

Οἱ ἀγῶνες οὗτοι οἵτινες θὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ τὰς δύο ἑπομένας Κυριακάς, ἐκλήθησαν τακτοί, κατ' ἐξελλήνισιν τοῦ φραγκικοῦ handicap, ὅπερ δηλοῖ τοὺς ἀγῶνας ὧν μετέχουσιν ἀθληταὶ ἀνίσων δυνάμεων. Κατόπιν συνδυασμῶν τινων οἱ ὀλιγώτερον γεγυμνασμένοι ἀθληταί, συναγωνίζονται μετὰ τῶν μᾶλλον γεγυμνασμένων καὶ αὐτῶν τῶν Ὀλυμπιακῶν, λαμβάνοντες τὴν λεγομένην «χάριν», ἤτοι ἀρχόμενοι τοῦ δρόμου ἢ ῥίπτοντες τὸν δίσκον ἢ τὸν λίθον ἢ τὴν σφαῖραν μέτρα τινὰ ἔμπροσθεν τῆς βαλβῖδος.

Διὰ νὰ μετάσχωσι δὲ τοῦ ὡραίου θεάματος πάντες οἱ ἐν Ἀθήναις κατοικοῦντες, τὸ τίμημα τῆς εἰσόδου ὡρίσθη λογικώτατα εἰς μίαν μὲν δραχμὴν διὰ τὴν σφενδόνην καὶ τινας κερκίδας δεξιά, εἰς 25 δὲ λεπτὰ διὰ πάσας τὰς ἄλλας θέσεις.

Ἰδοὺ τὸ δημοσιευθὲν πρόγραμμα καὶ διὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τῶν Ἀγώνων (7, 14, 21 Ὀκτωβρίου).

Σήμερον Κυριακὴν θὰ τελεσθοῦν: Δρόμος 100 μ., Ἑλληνικὴ Δισκοβολία, ἅλμα ἐπὶ κοντῷ, ἅλμα εἰς ὕψος ἄνευ φορᾶς, δρόμος 800 μ., ἅλμα τριπλοῦν, Λιθοβολία, δρόμος 5 μιλίων, ἅλμα εἰς ὕψος μετὰ φορᾶς.

Τὴν ἑπομένην Κυριακήν: δρόμος 1500 μέτρων σφαιροβολία, ἀναρρίχησις ἐπὶ κάλω, δρόμος 110 μ. μετ' ἐμποδίων, ἅλμα εἰς μῆκος μετὰ φορᾶς, Διελκυστίνδα, ἀκοντισμὸς ἐλεύθερος, ἅλμα εἰς μῆκος ἄνευ φορᾶς, δρόμος 400 μ., ἀκοντισμὸς ἑλληνικός.

Καὶ τὴν μεθεπομένην: πένταθλον, σκυταλοδρομία 800 μ., ἀνώμαλος δρόμος ἐπὶ ἀνωμάλου ἐδάφους 8 χιλμ.

Ἡ Ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἐκ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος Ἀνδρέου, ὡς προέδρου καὶ ἐκ μελῶν Μ. Στελάκη, Γ. Βαλτατζῆ, Ἀλ. Σούτσου, Στ. Βούρου, Ι. Μίνδλερ, Ἀλ. Ραγκαβῆ, Μ. Ρουνοπούλου καὶ Μ. Μαρινάκη.

Ἰατροὶ διωρίσθησαν οἱ κ. κ. Ι. Ραφτάνης καὶ Ἰωάννης Δημόπουλος.

Ἐπόπται: Ῥίψεων Ἰω. Χρυσάφης, ἁλμάτων Π. Ὀρεσίτροφος, δρόμου Καρβελᾶς Φ. καὶ Γιαννούλης Ἰω. Ἀφέτης, Σπ. Ἀρβανίτης, Χρονομέτρης Α. Νικολόπουλος, Μετρηταὶ Ἀκ. Πικιὸς καὶ Π. Μαυροπούλης. Ἔφορος Ἀποδυτηρίων Δ. Στριφτός.

Ἀμερικανικὸν ἀνθοπωλεῖον

Ἡ ὁδὸς σταδίου παρὰ τὴν «Ὁμόνοιαν» ἐπλουτίσθη δι' ἑνὸς ὡραιοτάτου ἀνθοπωλείου, τὸ ὁποῖον πράγματι εἶνε ἀμερικανικὸν διὰ τὴν πρωτοτυπίαν τῆς διακοσμήσεως τῶν προθηκῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ἐργασίας του. Τὸ ἀνθοπωλεῖον τοῦτο ἱδρύθη παρὰ τῶν κ. κ. Κ. Σαβόγια καὶ Γ. Ψάχου, ὁμογενοῦς ἐγκατεστημένου ἄλλοτε ἐν Μανσούρᾳ καὶ ἀπολαύοντος αὐτόθι πολλὰς συμπαθείας, ἤδη δὲ ἀποφασίσαντος νὰ ἐγκατασταθῇ καὶ ἐπιδοθῇ εἰς ἐπιχειρήσεις ἐνταῦθα. Τὸ ἀμερικανικὸν ἀνθοπωλεῖον, εἰς τὰς προθήκας τοῦ ὁποίου βλέπει τις τὰ ὡραιότερα καὶ σπανιώτερα τῶν ἀνθέων τῆς ἐποχῆς ταύτης εἰς ὡραῖα συμπλέγματα καὶ ἀνθοδέσμας, ἵδρυσεν ὑποκατάστημα καὶ ἐν Πειραιεῖ, δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι θὰ ὑποστηριχθῇ ἐνθύμως παρὰ τῆς φιλανθοῦς κοινωνίας καὶ τῶν δύο πόλεων.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Τὸ παρὸν φύλλον οὐδεμίαν δημιουργεῖ νέαν ὑποχρέωσιν. Ἀποτελοῦν συνέχειαν τῶν ἐπὶ ἑξαετίαν πνευματικῶν ἡμῶν ἀγώνων, στέλλεται δωρεὰν εἰς πάντας τοὺς πληρώσαντας συνδρομητὰς τοῦ ὑπὸ δίκην καὶ διάλυσιν ἑταιρικοῦ φύλλου. Οἱ δὲ μὴ πληρώσαντες συνδρομηταὶ εἶνε ἐλεύθεροι νὰ ἀκολουθήσωσιν εἰμὴ τὸ «Πανελλήνιον Κράτος» καὶ δύνανται νὰ συνεχίσωσι τὴν συνδρομήν των εἰς αὐτό.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἀπεβίωσεν ὁ Δήμαρχος Ἀνάφης Α. Συγάλας.

— Τὸ μεθεπόμενον Σάββατον ἀναχωρεῖ εἰς Βιέννην ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Σ. Μερκούρης. Ὁ κ. Δήμαρχος θὰ μείνῃ ἐν Βιέννῃ περὶ τὰς 15 ἡμέρας, θὰ ἐπισκεφθῇ δὲ κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ καὶ τοὺς διασημοτέρους τῶν ἐκεῖ ἰατρῶν, ὅπως συμβουλευθῇ αὐτοὺς περὶ τῆς ὑγείας του.

— Ἐδημοσιεύθη τὸ Διάταγμα περὶ κατατάξεως εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Δοκίμων τῶν κ. κ. Βλασάκη, Παπανικολάου, Βανδώρου, Καραβίδα, Ζαχαράκη, Σπυράκη καὶ Κασιμάτη.

— Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις ξενοδοχείου «Ἀνατολὴ» κατήγγειλε τὸν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ του διαμένοντα Γερμανὸν κ. Σὶχ Κωστὰν ὡς κρύπτοντα εἰς τὸ δωμάτιόν του πολύτιμον ἀρχαιότητα παριστάνουσαν τὴν Ἀφροδίτην. Ἡ ἀστυνομία κατέσχε τὸ ἄγαλμα.

— Διὰ τοῦ χθὲς καταπλεύσαντος εἰς Πειραιᾶ ἐκ Βάρνης «Πέλοπος» ἀφίχθησαν 120 πρόσφυγες ἐκ διαφόρων πόλεων τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἐτελέσθησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῇ νήσῳ Πριγκήπῳ τῆς Κων/πόλεως οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀριστάρχου Α. Ἀβραμίδου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Χ. Κορακίδου. Οἱ νεόνυμφοι ἐδέχθησαν τὰ συγχαρητήρια τῶν πολυπληθῶν αὐτῶν φίλων ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Καλυψώ».

ΠΕΤΡΙΔΕΙΟΝ ΔΑΜΑΛΙΔΟΚΟΜΕΙΟΝ

Λειτουργοῦν ἐν Κολοκυνθοῦ πλησίον τοῦ Ἐσταυρωμένου καθ' ὅλως εὐρωπαϊκὸν σύστημα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δαμαλιδοκομείων τῆς Βιέννης καὶ Ἑλβετίας, παράγει τὴν γνησιωτέραν καὶ καλλιτέραν δαμαλίδα. Συνίσταται παρ' ἡμῶν εἰς πάντας τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ συνδρομητάς μας φαρμακοποιούς, ἰατροὺς κτλ. Ἱδρυτὴς αὐτοῦ εἶνε ὁ γνωστὸς κτηνίατρος κ. Ἰωάννης Πετρίδης, σπουδάσας εἰδικῶς τὴν δαμαλιδοκομίαν ἐν Εὐρώπῃ.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΟΥ „ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ"

ΑΝΤ. Θ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΠΕΙΡΑΤΗΣ ΤΗΣ ΜΗΛΟΥ

(1677—1680)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡμέραν τινὰ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ὁ Καψῆς ἀνεπαύετο ἐπί τινος βράχου. Κάτω εἰς τὸν λιμένα τὸ πλῆθος τῶν πειρατῶν καθ' ὁμίλους ἠσχολεῖτο εἰς τὴν ὕδρευσιν τῶν σκαφῶν των καὶ τὰ ᾄσματά των ἔφθανον μέχρι τῶν ἀκοῶν του. Ἐκεῖνος σιωπηλός, ἀκίνητος, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμικλείστους ἐφαίνετο παραδεδομένος εἰς σκέψεις. Ἐν μιᾷ τῶν κατὰ τῆς Μονεμβασίας προσβολῶν του συνήντησεν ἐπίγειόν τινα ἄγγελον. Οἱ πειραταὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του εἰσῆλθον νύκτα τινα εἰς τὸν λιμένα αὐτῆς, ἀπέκλεισαν τοὺς ἐν τοῖς φρουρίοις ὀθωμανοὺς καὶ παρέδωσαν τὴν πόλιν εἰς τὰς φλόγας. Καὶ καθ' ἣν στιγμὴν τὸ πῦρ ἐνέμετο τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν καὶ τὸ φάσγανον τῶν ἑταίρων του ἐπλήρου φρίκης τοὺς προσπαθοῦντας νὰ διασωθῶσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐκεῖνος ἐπιφανεὶς εἰς τὸ μέσον ἔσωσεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν ἀγγελικήν τινα πλάσιν, δεκαοκταέτιδα κόρην, τὴν ὁποίαν ἐν ταῖς ἀγκάλαις του ἀπεκόμισε διὰ μέσου τῶν φλογῶν εἰς μέρος ἀσφαλές.

Καὶ ὁ μικρὸς ἄγγελος ᾐσθάνθη ἐξ εὐγνωμοσύνης τὴν καρδίαν του συρομένην πρὸς τὸν παράδοξον σωτῆρά της καὶ ὁ τραχὺς πειρατὴς ὡσαύτως ἠννόησε τὴν ἰδικήν του μαλακυνομένην πρὸς τῆς ἀθωότητος καὶ τῆς καλλονῆς τῆς πτωχῆς κόρης. Τὴν ἐπαύριον τῆς ὀλεθρίας ἐκείνης νυκτὸς εἰσῆλθε καὶ πάλιν εἰς τὴν ἰσχυρὰν Μονεμβασίαν οὐχὶ πλέον ὡς Καψῆς, ἀλλ' ὡς ἁπλοῦς πλοίαρχος καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐνεφανίσθη πρὸ τῆς κορασίδος. Τὸ τοιοῦτον ἔκτοτε ἐπανελήφθη πολλάκις, ὁ ἁγνότερος ἔρως ἀνεπτύχθη μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡ τρυφερὰ κόρη τῆς πόλεως ἐν ἀγνοίᾳ της ἠγάπα τὸν τρομερώτερον πειρατὴν τοῦ Αἰγαίου.

Εἰς ἐκείνην ἤδη ἐπλάνα τὸν νοῦν του ὁ Καψῆς καὶ μακρὰν μένων τῶν ἑταίρων του ἠρέσκετο μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμικλείστους νὰ τὴν ὀνειροπολῇ ἐπὶ τοῦ μικροῦ της παραθύρου, ἐπισκοποῦσαν τὴν θάλασσαν τοῦ Μυρτῴου καὶ ἀναμένουσαν αὐτόν.

Αἴφνης κραυγαὶ χαρᾶς ἔπληξαν τὰς ἀκοάς του. Κάτω εἰς τὸν λιμένα εἰσήρχετο βραδύνασα ταρτάνα ἐκ τοῦ πειρατικοῦ στόλου. Οἱ πειραταὶ ἅμα τῇ ἐμφανίσει της ἐχαιρέτησαν αὐτὴν διὰ τῶν ἀναφωνήσεών των καὶ ἐσχημάτισαν κύκλον περὶ τοὺς νεοελθόντας συντρόφους. Ἐκεῖνοι ὡσεὶ εἶχον ν' ἀναγγείλωσι σπουδαίαν εἴδησιν ἔσπευσαν βήματι γοργῷ ἐπάνω πρὸ τοῦ ἀρχηγοῦ των.

Ὁ Καψῆς ἀφῆκε πάραυτα τὴν νωχέλειαν καὶ τὴν ρέμβην. Ἠγέρθη μόλις εἶδεν αὐτοὺς πλησιάζοντας καὶ τὸ γιγάντιον σῶμα αὐτοῦ ἔλαβε τὴν συνήθη του στάσιν. Ἡ κόμη του ἠνωρθώθη ὡς χαίτη λέοντος καὶ ἡ ἡλιοκαὴς μορφὴ αὐτοῦ καὶ οἱ δύο μεγάλοι ὀξύτατοι ὀφθαλμοί του περιεβλήθησαν τὴν συνήθη των ἔκφρασιν, ἥτις ἐπεβάλλετο τοσοῦτον ἐπὶ τῶν πειρατῶν.

— Τί νέα μᾶς φέρνεις, Στρατῆ; ἠρώτησε τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν.

— Ἡ ἀρμάδα τοῦ πασσᾶ, καπετάνιε, ἀπὸ τὸ μεσημέρι ἔφθασε 'ς τὴν Πάρο.

— Καλά, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, ὡσεὶ συλλαβὼν σχέδιόν τι ἐν τῷ νῷ. Νὰ ἑτοιμασθῆτε ὅλοι. Αὐτὴ τὴ νύκτα, ἔχουμε γλέντι 'ς τὴν Πάρο.

Καὶ εἶτα στραφεὶς ἐκ νέου πρὸς τὸν Στρατῆν.

— Καὶ τὸ ἄλλο, εἶπε, πῶς ἐτελείωσε;

— Οἱ νησιῶταις, καπετάνιε, ἐπλήρωσαν καλὰ τὴν προδοσίαν ποῦ μᾶς ἔκαμαν· τὴν νύκτα ἐφτάσαμεν ἐκεῖ, ἐβγήκαμεν ἔξω καὶ 'ς τὴ στιγμὴ φωτιὰ καὶ μαχαῖρι. Οὔτε ἕνα σπῆτι, οὔτε ἕνα προεστό...

— Δὲν τὸ ἤθελα, ἐψιθύρισεν ὁ Καψῆς συνοφρυούμενος, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ τιμωρηθοῦν.

Καὶ ὁ Στρατῆς ἐξηκολούθησεν.

— Ὅλη ἡ θάλασσα ἔλαμπεν ἀπὸ τῆς φλόγες. Ἡ Νάξος ἔκαιε ὡς τὸ πρωΐ. Δὲν ἐκάμαμε κανενὸς χάρι. Γέροι, παιδιά, γυναῖκες, 'ς ὅλους σπαθί.

— Εἶσαι ἄνανδρος, Στρατῆ, ἐβρύχαξεν αἰφνηδίως ὁ Καψῆς. Καὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ συνωφρυώθη καὶ λάμψις κεραυνοβόλος ἀπήστραψεν εἰς τὰ βλέμματά του.

Ὁ Στρατῆς ἀπεσβολώθη.

— 'Σ τὸ εἶπα χίλιαις φοραῖς, ἐπανέλαβε μὲ τὴν τρομερὰν καὶ διάτορον φωνήν του. Τέτοιες ἀνανδρίαις δὲν τῆς θέλω. Πρόσεξε καλά, Στρατῆ! Τὸ χέρι μου δὲν κάνει ποτὲ λάθος. Ἀπ' ὅλους τοὺς συντρόφους σὺ εἶσαι ὁ πιὸ ἄνανδρος.

Καὶ ἡ φωνή του ἔτρεμεν ἐκ τῆς ὀργῆς.

Ὁ Στρατῆς ἔνευσε τοὺς ὀφθαλμοὺς κάτω καὶ πάντες ἐσίγων πρὸ αὐτοῦ, ὡς ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντός των. Καὶ εἰς ἐπιτακτικὸν σημεῖον τῆς χειρός του ἐστράφησαν πρὸς τὸν λιμένα. Καὶ τότε μόνον ὁ Στρατῆς ἀπομακρενθεὶς ἔδακνε τὰ χείλη ἐκ τῆς ὀργῆς καὶ ὑπεψιθύριζε καθ' ἑαυτόν.

Μετ' ὀλίγον ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης τέσσαρες μικραὶ ταρτάναι ἀναπετάσασαι τὰ ἱστία ἀφῆκαν τὸν λιμένα τῆς Μήλου, καὶ οἱ πειραταὶ διὰ τῶν ᾀσμάτων των ἐχαιρέτησαν καὶ πάλιν τὴν ἐνώπιον αὐτῶν ἀνοιγομένην θάλασσαν.

Ε'.

Εἰς μίαν ἀκτὴν τῆς ἀλιτενοῦς Ἀντιπάρου ἐπὶ τοῦ νοτίου αὐτῆς ἀκρωτηρίου, ἀπέναντι τῆς Ἴου καὶ τῆς Πολυκάνδρου, ἀνοίγεται μεγαλοπρεπὲς σπήλαιον, τὸ ὀνομαστότερον τῶν ἄντρων τοῦ ἀρχιπελάγους. Τὸ στόμιον αὐτοῦ εἶνε πολὺ χθαμαλὸν καὶ ὅταν ἡ θάλασσα εἶνε τεταραγμένη οὐδεὶς δύναται νὰ πλησιάσῃ. Ἀλλ' ὅταν ἡ γαλήνη κατευνάζῃ τὰ κύματα, τὸ μεγαλοπρεπὲς ἄντρον ἀνοίγεται ἐνώπιον τοῦ ναυβάτου ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ μαγείᾳ. Τὰ μυθολογικὰ ἀνάκτορα τῆς Θέτιδος κατὰ τοὺς γάμους τοῦ Πηλέως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἦσαν ὡραιότερα τοῦ σπηλαίου τούτου, τοῦ ὁποίου ἡ παράδοξος ἀρχιτεκτονικὴ παραλλάσσει ἀπὸ δώματος εἰς δῶμα, ἀπὸ τόξου εἰς τόξον, ἀπὸ θόλου εἰς θόλον.

Μέγας ἀρχιτέκτων, τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, εἰργάσθη ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ καὶ ἐσμίλωσε τὸν ἄξεστον βράχον καὶ διεκόσμησεν αὐτὸν μὲ τὰ ὡραιότερα τῶν ποικιλμάτων. Ὡς ἐμπετάσματα παράδοξα παρουσιάζονται εἰς τὸν θεατὴν τὰ τόξα τοῦ θόλου του, ποικίλουσιν ὡς κροσσοὶ εἰς σχήματα αἱ πτυχαὶ αὐτῶν, καὶ οἱ μᾶλλον ἰδιότροποι σχηματισμοὶ ἀπαντῶνται εἰς τὴν πρωτότυπον ταύτην ἀρχιτεκτονικήν. Οἱ διὰ τῆς αἰωνίου διϊλύσεως τοῦ ὕδατος σχηματισθέντες σταλακτῖται κρέμανται ἀπὸ τῶν θόλων τοῦ σπηλαίου εἰς κωνοειδῆ σχήματα καὶ ἡ ἀποκρυστάλλωσις τοῦ πίπτοντος ὕδατος ἐπλήρωσε τὸ ἔδαφος δι' ἀναριθμήτων σταλαγμιτῶν, οἵτινες ὑψοῦνται ἀπέναντι τῶν πρώτων, ποικίλοντες εἰς σχήματα καὶ εἰς χρωματισμούς. Πολλάκις σταλακτῖται καὶ σταλαγμῖται ἑνοῦνται ἑνιαχοῦ τοῦ σπηλαίου καὶ ἀποτελοῦσι στήλας κολοσσιαίας, ἐφ' ὧν διακρίνει τις ἐγκεχαραγμένα τὰ ὀνόματα τῶν ἀπ' αἰώνων ἐπισκεπτῶν αὐτοῦ.

Φῶς τι μαγικόν, ἀμυδρόν, προσόμοιον πρὸς τὴν λύκην τῆς ἑσπέρας, φωτίζει τὰ ἀχανῆ ἐκεῖνα δώματα καὶ αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ προσπίπτουσαι ἐπὶ τῶν ἀποκρυσταλλώσεων, δίδουσιν αὐταῖς ἀνέκφραστον διαφάνειαν καὶ ἀνταύγειαν οὐρανίαν. Καὶ τὸ ὕδωρ ἐξακολουθεῖ εἰσέτι ἐργαζόμενον ὑπὸ τοὺς ἀχανεῖς θόλους, κάτω τῶν ὁποίων ἀκούεται ἡ πτῶσις αὐτοῦ, πληροῦσα τὸ σπήλαιον βόμβου καὶ ψιθύρου ἀνεκφράστου.

Ἐνταῦθα ἔσπευσαν οἱ πειραταὶ τῆς Μήλου νὰ κρυβῶσι, μέχρις ὅτου ἡ σελήνη περιστείλῃ τὸ φῶς της. Ὁ μέγας βραχίων τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς νήσου καὶ οἱ ἀπέναντι αὐτοῦ βράχοι τοῦ Δεσποτικοῦ καὶ τοῦ Στρογγύλου ἀπέκρυπτον τὰς μικρὰς ταρτάνας καὶ καθίστων αὐτὰς ἀφανεῖς. Οἱ πειραταὶ διευθύνθησαν ἐντὸς τοῦ σπηλαίου, ἤναψαν πυρὰς καὶ ἐκάθησαν πέριξ αὐτῶν. Ἡ λάμψις καθίστα φοβερὰ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ ἀντανακλωμένη ἐπὶ τῶν κρυσταλλωμάτων προσεδίδε παράδοξον χροιὰν εἰς τὸ σπήλαιον. Οἱ πειραταὶ τὴν ἑσπέραν ταύτην ἦσαν εὐθυμότατοι. Αἱ ὁμιλίαι των ἀντήχουν ἐντὸς τοῦ σπηλαίου καὶ ἀντapεδίδοντο ἀφθονώτεραι ὑπὸ τῆς ἠχοῦς. Καὶ αὐτὸς ὁ συνήθως μελαγχολικὸς ἀρχηγός των ὁ Καψῆς ἐκάθητο ἐγγύς των καὶ συμμετεῖχε τῆς εὐθυμίας των.

Μόνον ὁ Στρατῆς τὴν ἑσπέραν ταύτην ἔμενε μακρὰν τῶν ἄλλων καὶ τὸ ὕφος του ἦτο παρὰ τὸ σύνηθες σκεπτικόν. Τινὲς ἐκ τῶν πειρατῶν παρετήρησαν τὸ τοιοῦτον, καὶ μεταξὺ των ὁμιλοῦντες τὸ ἀπέδιδον εἰς τὰς πρὸ τοῦ ἀπόπλου ἐπιπλήξεις τοῦ ἀρχηγοῦ των.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἡ σελήνη ὠχριάσασα ἐβυθίσθη ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ ἡ νὺξ ἥπλωσε τὸν μελανόν της μανδύαν ἐπὶ τῶν ὑγρῶν ἐκτάσεων. Σφριγῶντες οἱ πειραταὶ εἰσώρμησαν τότε εἰς τὰς ταρτάνας, τὰ πρυμνήσια ἐλύθησαν, τὰ μεγάλα λατινικὰ ἱστία ἀνεπετάσθησαν εἰς τὸν πνέοντα ἀπόγειον ἄνεμον καὶ ἐν σιγῇ ἀνέπλευσαν τὸ μεταξὺ τῆς Πάρου καὶ Ἀντιπάρου στενόν.

Ἡ Παροικία ὑπνώττε τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Οὐδεμία ταραχή, οὐδεμία κίνησις προέδιδε καὶ τὴν ἐλαχίστην ζωὴν εἰς τὴν μικρὰν κωμόπολιν. Τὰ κολοσσιαῖα σκάφη τοῦ ἐχθροῦ ὑπνωττον ὡσαύτως ἐν τῷ λιμένι καὶ οἱ ὑπερμεγέθεις ἱστοὶ των ὑψοῦντο ὡς φάσματα ἐν τῷ σκότει.

Αἱ ταρτάναι τῶν πειρατῶν ἐνεφανίσθησαν τάχιστα πρὸ τοῦ στομίου καὶ διωλίσθησαν ἀθορύβως διὰ μέσου αὐτῶν. Ἐν τῷ ἅμα καταχθόνιος κρότος ἐκ τῆς θαλάσσης ἐξελθὼν ἐτάραξε τὴν πέριξ σιγήν. Ὡς πυροτεχνήματα αἱ φρεγάται τοῦ ἐχθροῦ ἀναφλεγεῖσαι ἐφώτισαν τὸν λιμένα, καὶ διὰ μέσου τῆς ἀπαισίας λάμψεως οἱ ἀπὸ τῆς Παροικίας, ἀφυπνισθέντες, διέκρινον τρέχοντας πανταχοῦ μὲ τὴν πυρπόλον δᾶδα ἀνὰ χεῖρας τοὺς καταχθονίους ἐργάτας τῆς θαλάσσης. Αἱ πυριτιδαποθῆκαι ἀναφλεχθεῖσαι μετ' ὀλίγον ἐπλήρωσαν τὸ κενὸν καὶ τὸ διάστημα μυριάδων φωτεινῶν συντριμμάτων καὶ οἱ πέριξ αἰγιαλοὶ ἀντελάλησαν τὸν ἀπαίσιον κρότον. Φωναί, κραυγαί, θρῆνοι, οἱ ἀλλαλαγμοὶ τῶν νικητῶν καὶ αἱ οἰμωγαὶ τῶν νικηθέντων διεδέχθησαν τὴν κλονίσασαν τὸ ἔδαφος τῆς νήσου ἐκπυρσοκρότησιν, τὰ τηλεβόλα τῶν ἡμικαέντων δικρότων πεπυρακτωθέντα ἔβαλλον ἀφ' ἑαυτῶν καὶ οἱ Ὀθωμανοί, ἐγκαταλείποντες τὰ σκάφη των, ἔφευγον προτροπάδην πρὸ τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν. Καὶ τὸ φάσγανον τῶν νικητῶν συνεπλήρου πανταχοῦ τὴν καταστροφὴν διὰ σωρείας πτωμάτων, ἐν ᾧ κατηυγάζοντο ἐν τῷ μέσῳ τῶν λάμψεων τὰ πάλλευκα ἱστία τῶν πειρατικῶν πλοίων.

Ἐντὸς ὥρας σχεδὸν ἡ Παροικία, ἡ ὡραιοτέρα κωμόπολις τῆς Πάρου, παρεδίδετο εἰς τὸ πῦρ. Αἱ φλόγες ἐνέμοντο τὰς ἀχυρίνους στέγας τῶν οἰκιῶν καὶ πύριναι γλῶσσαι ἐξήρχοντο διὰ τῶν παραθύρων καὶ τῶν θυρῶν, διαχέουσαι τὴν ἀπαισίαν των λάμψιν μέχρι τῶν ἐσχατιῶν τῆς νήσου. Οἱ πειραταὶ ἀποβάντες εἰς τὴν ξηρὰν κατεδίωκον τὸν ἡττηθέντα ἐχθρὸν καὶ πανταχοῦ ὁπόθεν διήρχοντο ἄφινον ὀπισθέν των πτώματα καὶ πυρκαϊάς. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ θορύβου καὶ τῶν κραυγῶν, ἃς ἐξέπεμπον φρικιῶντες οἱ κάτοικοι, ἠκούοντο οἱ ὀξεῖς συριγμοὶ τοῦ ἀρχηγοῦ των, διευθύνοντος ἀταράχως τὴν ἔφοδον.

Αἴφνης ὀξύτερος συριγμὸς συνεκέντρωσε τοὺς πειρατὰς εἰς τὴν παραλίαν. Τὰ πρόσωπα αὐτῶν φαίνονται ἐρυθρωπὰ ἐκ τῆς λάμψεως καὶ αἱ χεῖρές των ἀποστάζουσιν αἵματος. Ἀδάμαστοι, ἀκαταπόνητοι, ἐξηγριωμένοι, ὡς ἵπποι ἀναχαιτισθέντες ἐκ τοῦ δρόμου των, προσβλέπουσι τὸν ὑψηλὸν ἀρχηγόν των, τοῦ ὁποίου τὸ ἀθλητικὸν ἀνάστημα προεξέχει τοῦ κύκλου των.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΟ „ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΠΕΛΠΙΣΜΟΥ"

έον ἔργον τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ κ. Α. Σπηλιωτοπούλου, τοῦ ὁποίου ἀνηγγείλαμεν τὴν ἔκδοσιν, καὶ τὸ ὁποῖον, σὺν Θεῷ, θὰ ἐπακολουθήσῃ λίαν προσεχῶς ἄλλο πολὺ σπουδαιότερον, εἶνε τὸ εὐαγγέλιον τῆς πίστεως πρὸς τὴν Μεγάλην Ἰδέαν καὶ τῆς ἐλπίδος πρὸς τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον.

Τοῦ ἔργου τούτου ἀντίτυπα πωλοῦνται πρὸς φρ. χρ. 1.

Οἱ ἀποστέλλοντες 5 φρ. χρ. λαμβάνουσι μετ' αὐτοῦ χρυσοδέτους καὶ τοὺς «Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας» τοῦ ἰδίου.

Ἰδοὺ καὶ αἱ περιλήψεις τῶν διαφόρων κεφαλαίων αὐτοῦ:

Ἡ ἐλπὶς τῇ ἐπαύριον τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.—Ἡ δύναμις τῶν ἐλπίδων ἐν τῇ ἐθνικῇ ζωῇ.—Οἱ ἀπόστολοι τοῦ ἀπελπισμοῦ εἶνε οἱ χείριστοι τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους.—Οἱ κρίσιμοι καιροί, οὓς διερχόμεθα.—Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀξιανέχουσιν οὐχὶ οἱ ἀπελπιζόμενοι, ἀλλ' οἱ ἐργαζόμενοι.—Τὰ διδάγματα τῆς ἱστορίας.—Ὁ ἀπελπισμὸς εἶνε σάραξ ἀπεργαζόμενος τὴν καταστροφὴν τοῦ ἔθνους.—Ὁποῖον τὸ ἔργον τῶν πατέρων ἡμῶν.—Ὅ,τι ἀποδίδομεν σήμερον εἰς τὰς περιστάσεις, ἦτο ἔργον τοῦ πατριωτισμοῦ, τῆς τόλμης καὶ τῆς ἀγχινοίας.—Ποῖα προσόντα ἀπαιτοῦνται πρὸς μεγαλουργίαν ἐθνικήν.—Ποῖα ἔθνη σώζονται καὶ μεγαλύνονται.—Ἡ ἐλπὶς ἄνευ δράσεως εἶνε τι ἀπερινόητον.—Νόμοι τῆς ἱστορίας ἀπαράβατοι.—Τί ἐστὶ δρᾶσις ἐθνική.—Αἱ πρὸς τὴν Πατρίδα θυσίαι.—Τὸ ἐθνικὸν ἰδεῶδες.—Τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα τῆς Ἑλλάδος.—Τὸ ἐσωτερικὸν πρόβλημα.—Τὰ ἔθνη τὰ συχνὰ μεταβάλλοντα τὴν νομοθεσίαν των ἀφανίζονται.—Τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχόντων.—Λαμπρὸν παράδειγμα Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου.—Ἡ προγονικὴ μεγαλοφροσύνη.—Ζώπυρα πρὸς ἐθνικὴν ἀναδημιουργίαν.—Ἡ πίστις καὶ ἡ ἐλπίς.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

«Τὰ Νέα Γεωπονικὰ»

Ἀναγγέλλομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Πανελληνίου Κράτους» ὅτι ἐπὶ σκοπῷ διαδόσεως τῶν νεωτέρων ἐπιστημονικῶν καὶ πρακτικῶν γνώσεων ἐπὶ τῶν διαφόρων κλάδων τῆς γεωπονίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ἀμπελουργίας καὶ ὅλων τῶν συναφῶν, οἰνοποιίας, ἐλαιοκομίας, σηροτροφίας κλπ. ἀναλαμβάνομεν νὰ ἀποστέλλωμεν τὸ ἄριστον ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενον περιοδικὸν «τὰ Νέα Γεωπονικὰ» Σ. Χασιώτου εἰς τοὺς ἀποστέλλοντας εἰς ἡμᾶς προκαταβολικῶς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ φράγκα χρυσᾶ 5 ἐτησίως καὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ δρ. 5. Προτρέπομεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν νὰ συστήσωσι καὶ εἰς ἄλλους ἐκ τῶν περὶ τοιούτους πρακτικοὺς κλάδους ἀσχολουμένων ὅπως σπεύσωσι καὶ ἀποκτήσωσι τὸ πολύτιμον αὐτὸ περιοδικόν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ „ΠΑΝΕΛΛ. ΚΡΑΤΟΥΣ"

1 Ὁδὸς Σοφοκλέους—1

Τὸ τυπογραφεῖον, ἐν ᾧ ἐκτυποῦται τὸ ἡμέτερον φύλλον ἔχον εἰδικὸν τμῆμα ἐκτυπώσεως βιβλίων καὶ πιεστήριον ἐξεπίτηδες διὰ καλλιτεχνικὰς ἐργασίας καὶ ἐκτυπώσεις εἰκόνων, τὸ τελειότερον ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐν Ἀθήναις, ἐπλουτίσθη ἐσχάτως ἐκ τῶν ἐγχωρίων χυτηρίων καὶ τῶν πεφημισμένων εὐρωπαϊκῶν, ἰδίως Beaudoire, ποικιλίαν τυπογραφικῶν στοιχείων, Λειψίας, Ἐλζεβιριανά, Πριγκιπίσσης Σοφίας, Γεωργίου, κοινὰ παχέα κτλ. ὅλων τῶν στιγμῶν πάντα καινουργῆ καὶ ἄθικτα.

Ἐπίσης ἐπλουτίσθη μὲ μεγάλην ποικιλίαν κεφαλαίων, κοσμημάτων καὶ λοιπῶν καλλιτεχνικῶν εἰδῶν καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν πάσης τυπογραφικῆς ἐργασίας, τὴν ἐκτύπωσιν ὁλοκλήρων εἰκόνων κτλ. εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Οἱ ἐκδόται συγγραμμάτων καὶ περιοδικῶν δύνανται νὰ ἱκανοποιηθῶσι τελείως. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸν κ. Ἀντ. Θ. Σπηλιωτόπουλον διευθυντὴν τοῦ πανελληνίου «Κράτους».

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Σώματα τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τοῦ εἰκονογραφημένου τούτου νέου ἔργου τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ «Κράτους», πωλοῦνται ἐν Σμύρνῃ εἰς τὴ[ν] αὐτὴν τιμὴν παρὰ τῷ κ. Σπύρῳ Λ[ε]βανᾶ (καφενεῖον ἡ Ἀγγλία) καὶ οἱ θέλοντες ἐκ τῶν Σμυρναίων δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν ἐκεῖθεν.

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΑΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΤΗΝ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΑΚΡΙΒΩΣ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ 20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙ ΕΞΗΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

Ἵδρυμα ἀνωτέρας τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Γραφεῖα Πλατεῖα Κάνιγγος καὶ ὁδὸς Σταδίου

ΣΧΟΛΑΙ

Ἀνωτ. Ἐμπορική.—Βιομηχανική.—Γεωργική.—Μηχανουργική.

ΤΡΙΤΗ τῆς 28 Ὀκτωβρίου / ΤΕΤΑΡΤΗ τῆς 30 Δεκεμβρίου — ΚΛΗΡΩΣΙΣ 1907

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΥΣ 1907

Ἕκαστον Γραμμάτιον παρέχει συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος ἑκάστης κληρώσεως.

ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ Δραχμαὶ 450,000 Δραχμαί

Ἕκαστον Γραμμάτιον ἰσχῦον διὰ μίαν τῶν κληρώσεων τιμᾶται ΔΡΑΧΜΗΣ

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ			ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ		
Ἓν Μέγα Κέρδος	ἐξ	100,000 Δραχμῶν	2 Μεγάλα Κέρδη ἐξ 100,000		200,000 Δραχ.
Ἓν Κέρδος	ἐξ	25,000 Δραχμῶν	2 Κέρδη	ἐξ 25,000	50,000 Δραχ.
Ἓν Κέρδος	ἐκ	10,000 Δραχμῶν	2 Κέρδη	ἐκ 10,000	20,000 Δραχ.
Τρία Κέρδη ἐκ 5,000		15,000 Δραχμῶν	6 Κέρδη	ἐκ 5,000	30,000 Δραχ.
Πέντε Κέρδη ἐκ 1,000		5,000 Δραχμῶν	10 Κέρδη	ἐκ 1,000	10,000 Δραχ.
411 Κέρδη ἐξ 100		41,100 Δραχμῶν	822 Κέρδη	ἐξ 100	82,200 Δραχ.
578 Κέρδη ἐκ 50		28,900 Δραχμῶν	1156 Κέρδη	ἐκ 50	57,800 Δραχ.
Ἐν ὅλῳ Κέρδη		225,000 Δραχμῶν	Ἐν ὅλῳ Κέρδη		450,000 Δραχ.

Ἀπευθυντέον: εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείου) εἰς Ἀθήνας, εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν δημοσίαν Ἀρχήν, εἰς τὰς ἑλληνικὰς Τραπέζας καὶ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῶν, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων καὶ τὰ ὑποπρακτορεῖα αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Αὐγούστου 1906. Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΕΧΝΗΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

ΜΕΔΑΠΘΜΕΝΗΣ Γ. ΣΙΜΕΔΙΔΟΥ ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΩΝ

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (Αἰγύπτου)

Βραβευθὲν διὰ Α' βραβείου μετ' ἐξαιρετικῆς μνείας ἐν τῇ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος Ὄλγας Ἐκθέσει Γυναικείων Καλλιτεχνημάτων ἐν Χαλκίδι.

Ὑποκατάστημα ὁδὸς Ρωσέττης ἀριθ. 7

Ἀντικρὺ τῆς Λέσχης Τουσοὺν Πασᾶ

Πάντα τὰ εἴδη τεχνητῶν ἀνθέων ἀπαραμίλλου καλλιτεχνικῆς κατασκευῆς καὶ τελείας ἀπομιμήσεως τῶν φυσικῶν.

Ἄνθη διὰ γυναικείους πίλους καὶ γκερλάνται διὰ φορέματα χοροῦ.

Πτερὰ Στρουθοκαμήλου ἀρίστης ποιότητος.

Διάφορα φοινικοειδῆ φυτὰ ἀπεστειρωμένα διὰ ζαρτινιέρες καὶ βάζα πρὸς στολισμὸν αἰθουσῶν.

Ἄνθη φυσικὰ τοῦ ἰδιαιτέρου ἡμῶν ἀνθοκομείου εἰς πᾶσαν ὥραν.

Πλουσία συλλογὴ εἰδῶν διὰ δῶρα εἰς γάμους καὶ ὀνομαστικὰς ἑορτάς.

Ποικιλίαι Καλλιτεχνικωτάτων ἀνθοφόρων κανίστρων.

Ζαρτινιέραι καὶ βάζα ἀργυρᾶ καὶ ἐκ πορσελάνης.

Κρυστάλλινα κάτοπτρα μπιζωτέξενουβώ καὶ νυμφικαὶ ἀνθοδέσμαι.

Νεκρικοὶ στέφανοι καὶ σταυροὶ πολυτελῶς διακεκοσμημένοι.

Ταχεῖα καὶ ἀνελλιπὴς ἐκτέλεσις οἱασδήποτε παραγγελίας.

ΤΙΜΑΙ ΑΝΕΠΙΔΕΚΤΟΙ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις Slumeli ly Alexandrie.

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Τὸ Ἑλληνικὸν νεότευκτον ὑπερωκεάνειον «ΜΩΡΑΪΤΗΣ» τόννων 12,000 μὲ διπλοῦς ἕλικας, διπλᾶς μηχανὰς ταχύτητος 15 μιλλίων συγκεντροῦν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν ἐσχάτως ψηφισθέντων ἀμερικανικῶν κανονισμῶν προαπαιτούμενα προσόντα

Θέλει ἐκτελέσει ἐκ Πειραιῶς τὴν 9ην Ὀκτωβρίου τὸ 3ον ταξεῖδιον μέσῳ Καλαμῶν-Πατρῶν κατ' εὐθεῖαν εἰς Νέαν Ὑόρκην.

Δι' ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα ἀπευθυντέον εἰς τὰ Γενικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρίας

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Ὁδὸς Σαχτούρη 16 παρὰ τὸ Τελωνεῖον. ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου. ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ. ΕΝ ΒΟΛΩ.

Καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους τῆς Ἑταιρίας.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους 2 Γραφεῖον Ὑπερωκεανείου Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας.

ΞΑΦΑΡΑ καὶ ΑΡΓΥΡΗ

HOTEL KHEDIVIAL

(Ξενοδοχεῖον Χεδιβιάλ)

Ἐν ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ. (Αἰγύπτου)

Συνιστᾶται ἰδιαιτέρως παρ' ἡμῶν διὰ τὸ καινουργὲς καὶ τὴν καθαριότητα τῶν δωματίων αὐτοῦ καὶ τὴν ἄμεμπτο περιποίησιν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Νευρολόγος—Ψυχίατρος

Ὧραι ἐπισκέψεως 3-4 μ.μ. καθ' ἑκάστην. Ὁδὸς Μασσαλίας ἀριθ. 5

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΑΣ

Ἀγορά, πώλησις καὶ ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων ἁπάντων τῶν κρατῶν. Ἐκτὸς ἁπάντων τῶν ἐκδόσεων ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἀγοράζονται ἐκτάκτως τὰ ἐν χρήσει ἀναμνηστικὰ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων 1906. Οἱ κατέχοντες ἐκ τούτων ἀποταθήτωσαν τῷ κ. Νικολ. Βαγδατλῇ ἐμπόρῳ γραμματοσήμων. Τεκὲ 886 Κωνσταντινούπολιν

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΑΙ ΕΝ ΚΑΪΡΩ

Ὁδὸς ἐλ-Μανάκ.—Ἀκίνητον Τόμιτς

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ πάσης Τραπεζιτικῆς ἐργασίας.

ΣΚΟΠΟΣ ἀνακουφίσεως τοῦ μικροῦ Ἐμπόρου καὶ Λαοῦ.

ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΙΣ καὶ Δάνεια ἐπὶ Συν)των μὲ τόκον καὶ ὅρους καθαρῶς τραπεζιτικούς.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ Συν)των ὑπὸ τὰς συμφερωτέρας προμηθείας.

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ἐπὶ χρεωγράφων μὲ περιθώριον 5—10 ο)ο μικρότερον τῶν συνήθων καὶ τόκους καθαρῶς τραπεζιτικούς.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ πάσης χρηματιστικῆς ἐντολῆς.

ΕΚΔΟΣΙΣ ἐπιταγῶν (chèques) ἐπὶ Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν κυριωτέρων πόλεων Ἄνω καὶ Κάτω Αἰγύπτου.

ΛΑΪΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ δεχόμενον καταθέσεις ἀπὸ Γρ. Δ. 10 καὶ ἄνω, λειτουργοῦν διὰ βιβλιαρίων, καὶ μὲ τόκον 5 ο)ο ἐτησίως.

ΤΜΗΜΑ δι' Ὁμολογίας μὲ μηνιαίας δόσεις. Ἄμεσος δήλωσις τοῦ Ἀριθμοῦ τῆς πωλουμένης Ὁμολογίας· αὐθημερὸν παράδοσις τῆς Ὁμολογίας· πᾶσα δυνατὴ εὐκολία διὰ τὸν πελάτην.

ΟΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

Ἱδρυθεὶς τῷ 1889

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ-Καΐρῳ-Μπένχα-Τάντα

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι δι' ἅπασαν τὴν Αἴγυπτον καὶ Ἀνατολὴν πλείστων σημαινόντων ἐργοστασίων Εὐρώπης, Ἀσίας καὶ Ἀμερικῆς· ἐπὶ ἀποικιακῶν καὶ λοιπῶν εἰδῶν, ἐκτὸς οἱουδήποτε συναγωνισμοῦ· οἷον conserves alimentaires εἰς κυτία Schucher. Conserves de suxe foie-gras Γαλλίας. Κρέατα Hammond εἰς κυτία Ἀμερικῆς. Τέϊα Holta Ἰνδιῶν. Ὀπωρικὰ εἰς κυτία conserves καὶ cristallisées Liqueurs εἰς καράφας πολυτελείας Vichet. Οἶνοι ἐκλεκτοὶ Ἱσπανίας καὶ σταφίδος Palau. Οἶνοι Bordeaux, cognacs Rhums καὶ Champagnes, Ch. Portal Cie καὶ λοιπῶν ἐργοστασίων. Essences de D. E. Mesorins. Ἐλαιόλαδα Ἑλλάδος, Ἰταλίας καὶ Γαλλίας. Μηχαναὶ ἀεριούχων ποτῶν καὶ κιμητήριαι. Ζύθος εἰς φιάλας Pilsen καὶ Payrichs Damitio.

Δέχονται τὴν ἀντιπροσώπευσιν παντὸς ἐργοστασίου ἢ εἴδους μήπω ἀντιπροσωπευομένου παρ' αὐτῶν. Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἢ παραγγελίαν ἀπευθυντέον:

Σ. ΒΟΛΟΛΑ καὶ Σία

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (Αἰγύπτῳ)

ΕΡΓΑ ΑΝΤ. Θ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

(Διευθυντοῦ τοῦ «Πανελληνίου «Κράτους»)

— «Ἡ Μακεδονία καὶ ὁ Ἑλληνισμός. Ἡ δύναμις καὶ τὰ δίκαια αὐτοῦ· «Ἔκδοσις γαλλιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ μετὰ εἰκόνων καὶ ἐθνογραφικοῦ χρωματιστοῦ χάρτου τῆς Μακεδονίας. Τιμᾶται φρ. χρ. 5.

— «Ἐπιστολαὶ ἐπὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος». Γαλλιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ ἐπὶ πολυτελοῦς χάρτου. Τιμῶνται φρ. χρ. 2.

— Ὁ τύπος ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτοῦ ἐπὶ τῶν δημοσίων ὑποθέσεων Τιμὴ φρ. χρ. 1.

— Τὸ Οἰκονομικὸν πρόβλημα καὶ ἡ ἔγγειος παραγωγὴ τῆς Θεσσαλίας. Φρ. χρ. 2

— Ἱστορία 15 αἰώνων. Ἑλληνισμὸς καὶ Βουλγαρισμός. Τιμὴ φρ. χρ. 0,50

— Σχέδιον ἐθνικῆς ἐνεργείας ἐν Μακεδονίᾳ. Τιμὴ φρ. χρ. 0.50.

— Ἱστορία τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου μετὰ προεισαγωγῆς εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ συγχρόνου ἑλληνισμοῦ. Δύο τόμοι ὀγκώδεις εἰς σχῆμα μέγα ἐκ 526 σελίδων ὁ εἷς καὶ 367 σελίδων ὁ ἕτερος μετὰ χαρτῶν χρωματιστῶν κτλ. Ἀμφότεροι οἱ τόμοι δεδεμένοι δι' ἐρυθροῦ δέρματος φρ. χρ. 25.

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν, ἐπὶ προκαταβολικῇ ἀποστολῇ τοῦ ἀντιτίμου.

ΜΕΓΑ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

Βασ. Σαλαπάτα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

Προμηθευτοῦ τῶν Α. Μ. τῶν Βασιλέων Σουηδίας καὶ Νορβηγίας

(Πλατεῖα Μουχάμετ-Ἄλη No. 1)

Ὁ ἀνωτέρω οἶκος ἱδρυθεὶς τῷ 1875 ἔχει τὴν ἐκλεκτοτέραν πελατείαν καθ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον.

ΕΥΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΚΑΙ ΥΙΟΣ

ΕΝ ΚΑΪΡΩ

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν τῶν γραφομηχανῶν The Smith Premier Typowriter.

Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Διεύθυνσις Ταχυδρ. P. O. Box. 792 Cair(Lete Egype)

περισσότεροι ἔχουν.
θὰ ἔπαυαν ἐπίσης πολλοὶ νὰ νο-
ὐτοπίας ὅσα ἔγραφον ἐν τῇ «Α-
» περὶ λουτρῶν ἰαματικῶν, τὸ
θέρος.
σιν ἀνατραπῇ ἤδη ἄρδην ἡ θε-
ἐνεργείας τῶν ἰαματικῶν ὑδά-
οἱ τρόποι τῆς θεραπείας αὐτῶν.
ἀποβλέπουν εἰς πράγματα ὠ-
καὶ καλῶς ἐγνωσμένα. Δι' ἄλ-
τρῶν ἐπιζητοῦσι τὴν ρύθμισιν
ορρίας· δι' ἄλλων τὴν χημι-
ατροπὴν τοῦ αἵματος· δι' ἄλλων
πλυσιν τῶν νεφρῶν· δι' ἄλλων
κρισιν τῶν οὐρικῶν ἁλάτων καὶ
ν τὴν διέγερσιν τῆς θρέψεως
άρων τοῦ ὀργανισμοῦ μας.
ἐν μεγίστῃ βραχυλογίᾳ τὰ τοῦ
υ, τὰ ὁποῖα ὅστις δήποτε μελε-
νει τὴν σκέψιν ὅτι δικαίως ὁ
l εἶπεν ὅτι ἡ φυσικοθεραπεία
ἐκ τῶν μεγαλειτέρων κλάδων
ρικῆς καὶ ὅτι δικαίως ἡ ὁλομέ-
ρασε τὴν γνώμην καὶ τὴν εὐ-
είνη ἕδρα Φυσικοθεραπείας εἰς
Πανεπιστήμια καὶ νὰ διδάσκων
ρεωτικῶς οἱ φοιτηταὶ τὸ μάθη-
ἐξ ἴσου μὲ τὴν φαρμακολογίαν,
ουργικὴν καὶ τὴν παθολογίαν.

Δ. Π. ΒΑΣΙΛΕΙΔΗΣ
Ἰατρὸς, Φυσικοθεραπευτὴς κλπ.

ΚΩΝΙΚΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 16 Ὀκτωβρίου

14 φορὲς τὴν ἑβδομάδα κρέας
νε ὅλαι αἱ τάξεις τῶν αὐτοκτό-
ν τέσσερις δύνανται νὰ κρεα-
τρῶνε ἀτιμω-
ΦΑΡ- ρητεί, λέγει ὁ
ΜΑΚΟΝΩΝΤΑΙ ! κ. Δ. Βασιλεί-
δης, ὅτι ἀπε-
αν σχεδὸν κατὰ παμψηφίαν ὅλοι
λθόντες εἰς τὸ ἐν Ρώμῃ συνέδριον

λὰ καὶ αὐτὰς τὰς 4 φορὰς ἆρά
εἶπαν ὡς ἀνάγκην τοῦ ὀργανι-
Ὄχι βέβαια! ἀλλὰ ὡς πρόληψιν,
ηγορίαν τῶν μωρῶν καὶ τῶν ἀ-
τὴν διάνοιαν, τῶν νομιζόντων ὅτι
κρεωφαγήσουν θὰ ψοφήσουν τῆς
ἀλλὰ οἱ κρεωφάγοι δὲν ψοφοῦν
τὴν πεῖναν, ψοφοῦν ὅμως ἀπὸ
ς.
τὴ ἐπανάστασις λοιπὸν ἑτοιμάζε-
τὴν δίαιταν.
ξυπνοι θὰ τὴν βάλουν ἀμέσως
γειαν. Τὰ κτήνη θὰ ἐξακολου-
κρεωφαγοῦν καὶ νὰ φαρμακόνων-

υμεῖσθε τὴν πολυθρύλλητον καὶ
κματικὴν ὑπόθεσιν τῶν μεταλ-
Ἑρμιόνης; Ἔρχεται καὶ πάλιν
εἰς τὴν πρωτο-
ΤΡΑΤΕΙΑ χὴν τῆς κοινω-
ΙΣ ΕΡΜΙΟΝΗΣ νίας. Ὄχι πλέον
ὡς σκάνδαλον
τικὸν καὶ διοικητικὸν μὲ ἀτμό-
τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, παίζοντα
στείων δεσμοφυλάκων. Ἀλλ' ὡς
κὸν ζήτημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ
ἡ δικαιοσύνη. Ἀπὸ τὸ ὑπόμνημα
ον δημοσιεύομεν δὲν ἠμπορεῖ εἰς
ἄνθρωπον καὶ εἰς τὸν πλέον ἀ-
νὰ λείψῃ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσίν
ἡ πεποίθησις ὅτι πρόκειται περὶ
ικαστικῆς σκευωρίας, ἡ ὁποία ἐ-
ύθη, μὲ τρόπον διαβολικὸν, ὁ ὁ-
μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα περνᾷ, διὰ
γκάση τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ μεταλ-
εἰς συνθηκολόγησιν. Μὲ ἄλλους
ς εἶνε ὄχι δικαστικὸς ἀγὼν σωστὸς
προσωπεῖον δικαστικοῦ ἀγῶνος,
ον ἐκβιαστικοὺς σκοποὺς, ὅπως λέ-
Ὑπόμνημα. Καὶ εἰς τοὺς δικα-
ἐπιβάλλεται τὸ ξεμασκάρισμα τῆς
ρίας αὐτῆς χάριν τῆς τιμῆς τοῦ
καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ
Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΛΦΟΝΣΟΥ

ΑΡΙΣΙΟΙ, 16 Ὀκτωβρίου. — Αἱ
ρίδες ἀναφέρουν ὅτι ὁ Βασιλεὺς
λλάδος συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ
ιστοῦ του, ἐνδεδυμένοι πολιτικά,
χθησαν μὲ τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον
κραύγαζε τοὺς Βασιλεῖς τῆς Ἱ-
ας. Ὑπῆκουσε δὲ πειθηνίως εἰς
ταγὰς τῶν ἀστυφυλάκων, οἱ ὁ-
διηύθυνον τὴν κυκλοφορίαν καὶ οἱ
δὲν τὸν ἀνεγνώρισαν. Οἱ Βασιλεῖς
Ἱσπανίας ἐγευμάτισαν χθὲς τὸ ἑ-
ς εἰς τὸ Μέγαρον τῶν Ἡλυσίων.
σιλεὺς Ἀλφονσος καὶ ὁ πρόεδρος
ἐρ ἀντήλλαξαν ἐγκαρδίους προπό-
Ὑπαινιττόμενοι δὲ τὰ γεγονότα
Μαρόκου, διεπίστωσαν τὴν ἀλλη-
ην τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἱσπανίας
ς χαρὰς καθὼς καὶ εἰς τὰς ἀτυ-

θ' ὥραν 11 35' οἱ Βασιλεῖς τῆς
νίας ἀνεγώρησαν κατ' εὐθεῖαν διὰ
ρδοῦργον. (Ἀθ. Πρακτ.)

Τετάρτην καὶ Πέμπτην, συνεχίζομεν δὲ σήμερον τὰ πρακτικὰ τῆς περιφήμου ταύτης δίκης μέχρι τέλους αὐτῆς. Ἀλλὰ πρῶτον ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ ἥρωος τῆς ἡμέρας, τοῦ Χάρδεν.

— *Ὁ ἥρως τῆς ἡμέρας*

Παγκοσμίου φήμης ἥρως κατήντησεν ὁ Χάρδεν, ὁ τολμηρὸς δημοσιογράφος, ὅστις ἀπεκάλυψε τὰ ὄργια τῆς «Στρογγυλῆς Τραπέζης»! Ἀφανὴς μέχρι πρό τινος, μολονότι μεγάλης δυνάμεως δημοσιογράφος, ἐπέπρωτο νὰ κερδίσῃ τὴν φήμην του μὲ τὴν ἀποκάλυψιν ὀργίων τελουμένων τόσον καταφώρως πέριξ τοῦ Κάιζερ αὐτοῦ. Ὁ Χάρδεν, κατὰ τηλεγράφημα τῆς «Ἑστίας» ἐκ Μονάχου, ἠθωώθη, ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ἠθωοῦτο εἶχεν ἤδη κερδίσῃ τὴν ἀθανασίαν. Ἡ ἀθώωσίς του ὅμως ἀποτελεῖ ἀληθῶς τὸν μέγαν, τὸν ἀπροσπέλαστον θρίαμβον τοῦ δημοσιογράφου τούτου, ὅστις δικαίως ἠμπορεῖ νὰ λέγῃ τὸ παροιμιῶδες «ἔχομεν δικαιοσύνην ἐν Γερμανίᾳ».

Πολλάκις μέχρι τοῦδε ἐθορύβησε, κατηγγέλθη καὶ κατεδικάσθη διὰ τὰ τολμηρά του ἄρθρα, ἀλλὰ δὲν εἶχε κατορθώσῃ νὰ κερδίσῃ δημοτικότητα. Ὅταν ὁ Κάιζερ εἶχεν ἀπαγγείλῃ τὸν περίφημον ἐκεῖνον λόγον πρὸς τὸν στρατὸν, τὸν μεταβαίνοντα εἰς Κίναν, μὲ τὰ ἀξιομνημόνευτα ἐκεῖνα «σφάζατε, ἐκδικηθῆτε, ἐνθυμηθῆτε τοὺς προγόνους σας Ὀστρογότθους», ὁ Χάρδεν ἐξεσπάθωσε κατὰ τοῦ Κάιζερ μὲ τὸ περιοδικόν του «Μέλλον» καὶ ἐπέσυρε καθ' ἑαυτοῦ καταδίκην εἰς ἐξάμηνον φυλάκισιν.

Ὁ Χάρδεν, Ἰσραηλίτης τὴν καταγωγὴν, πολλὰ ὑποστὰς καὶ μοχθήσας εἰς τὴν νεανικήν του ἡλικίαν, μὲ στερήσεις, οἰκογενειακὰ δυστυχήματα καὶ βιοπάλην σκληρὰν, ἤλλαξε τὸ ὄνομά του. Ὠνομάζετο Βιτσκόβσκυ καὶ μετωνόμασεν ἑαυτὸν εἰς Χάρδεν. Δι' αὐτὴν τὴν ἀλλαξωνυμίαν τὸν κατηγόρησαν οἱ ἐχθροί του, ἀλλ' αὐτὸς ἄσπιλος, χωρὶς κανὲν στίγμα, ἔγραφεν ἀπολογηθεὶς ὅτι εἶχεν ἀλλάξει τὸ ὄνομά του ἐξ ἀνάγκης ἠθικῆς, μὴ θέλων ν' ἀναμιμνήσκεται δυστυχίας οἰκογενειακάς. Καὶ εἰς τὴν ἀπολογίαν του αὐτὴν περιγράφει ἐν συντόμῳ τὴν δυστυχισμένην ζωὴν καὶ τὴν πάλην τὴν δεινὴν τῶν παιδικῶν του ἐτῶν. Καὶ ἀποτέλεσμα βεβαίως τῶν βασάνων αὐτῶν εἶνε ἡ αὐστηρότης τοῦ ὕφους καὶ τὸ δηκτικὸν αὐτοῦ, ἡ πολεμικότης καὶ ὁρμητικότης αὐτοῦ.

Ὁ Βισμαρκ τὸν ἐξετίμα πολὺ καὶ τὸν εἶχεν εἰς μεγάλην ἐμπιστοσύνην, πολλάκις δὲ τὸ ἄσημον «Μέλλον» τοῦ Χάρδεν διερμήνευε τὰς γνώμας τοῦ σιδηροῦ Καγκελλαρίου.

— *Ἡ συνέχεια τῆς δίκης.*

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν τῆς Παρασκευῆς ἐξητάσθησαν καὶ οἱ δύο ψυχίατροι Χίρσφελδ καὶ Μερτζιπάχερ. Ὁ πρῶτος ἀπεφάνθη, ὅτι ὁ Μόλτκε πράγματι πάσχει ἐκ τῆς γνωστῆς ψυχοπαθείας τῆς ὁμοφυλοφιλίας, ὁ δεύτερος ὅμως πραγματογνώμων προταθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Μόλτκε διεφώνησε καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν παρατηρήσεων κατέληξεν εἰς ἀντίθετον τοῦ συναδέλφου του συμπέρασμα. Ἐκ περισσοῦ ὁ πρῶτος πραγματογνώμων, καίτοι παραδεχθεὶς τὴν ψυχοπάθειαν τοῦ Μόλτκε ἐπρόσθεσεν ἐν τούτοις, ὅτι ἡ τοιαύτη ἰδιότης φρονεῖ ὅτι δὲν θ' ἀπετέλει κίνδυνον διὰ τὴν Χώραν, ὡς ὑπεστήριξεν ὁ Χάρδεν. Διότι δὲν δεικνύει πάντοτε ἡ ὁμοφυλοφιλία καὶ διατάραξιν τῶν λειτουργιῶν τοῦ ἐγκεφάλου, ἀφοῦ πολλοὶ μεγάλοι ἄνδρες καὶ σοφοὶ εἶχον ἐκφάνσεις τοιαύτης τινὸς ψυχοπαθείας!

Τὸ δικαστήριον ἐν τούτοις δὲν ἔλαβε διόλου ὑπ' ὄψιν τὴν γνώμην τῶν πραγματογνωμόνων, ἀφοῦ οἱ εὐλογημένοι διεφώνουν καὶ τόσον ἀποτόμως.

— *Λόγοι τοῦ Βίσμαρκ*

Μετὰ τοὺς πραγματογνώμονας ἐκλήθη ὁ δημοσιογράφος Λίμαν, οὗτινος, ὡς γνωστὸν, τὴν μαρτυρίαν ἐπεκαλέσθη ὁ Χάρδεν πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ὅσων εἶπε διὰ τὴν γνώμην τοῦ Βίσμαρκ περὶ τοῦ περιβάλλοντος τοῦ Αὐτοκράτορος.

Ὁ δόκτωρ Λίμαν ἐπανέλαβεν ὅσα κατέθεσεν ὁ Χάρδεν καὶ ἡ κατάθεσίς του προυξένησε βαθυτάτην ἐντύπωσιν.

«Ἐνθυμοῦντι ἐπακριβῶς, εἶπεν, ὅ,τι ὁ μέγας Ἀρχικαγγελάριος εἶπε παρουσίᾳ μου.

— Ὁ Κάϊζερ ἰσχυρίζεται, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἐπιρροήν τινα ἐπ' αὐτοῦ. Τοῦτο ἴσως ν' ἀληθεύῃ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπουργούς του. Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι οἵτινες ἀποδίδουν πάντοτε δίκαιον εἰς τὰς γνώμας του, ἐξασκοῦν μείζονα ἐπ' αὐτοῦ ἐπιρροὴν ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους ὑπουργούς, οἵτινες εἶνε ἠναγκασμένοι πολλάκις νὰ τοῦ δώσουν τὸ ἄδικον».

— *Μία σπουδαία κατάθεσις*

Τελευταῖος μάρτυς ἐξητάσθη ὁ στρατηγὸς φὸν Χουέλσεν, διοικητὴς τῆς φρουρᾶς τοῦ Βερολίνου, ὁ ὁποῖος παρουσιάζεται ἐν στολῇ, καταθέτει δὲ τὰ ἑξῆς:

Ὁ Πρόεδρος. Ἠκούσατε ποτὲ ὅτι ὁ κόμης Μόλτκε ἔχει ἀνομολογήτους ὀρέξεις, καὶ σᾶς ὡμίλησε περὶ τοιούτων γεγονότων διαπραχθέντων εἰς ὡρισμένον κύκλον φίλων;

Ὁ μάρτυς. Ὄχι. Ὁ κόμης Μόλτκε δὲν μοῦ ὡμίλησε ποτὲ περὶ τοιούτων.

Ὁ δικηγόρος Μπερνστεῖν. Ἐπιμένω νὰ ἐξηγηθῇ ὁ μάρτυς. Ὁ νόμος δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ σιωπᾷ ἐπὶ μὴ ἐπισήμων γεγονότων.

Ὁ μάρτυς. Ἠξεύρω μόνον ὅτι ἔλεγον ὅτι ὁ πρίγκηψ Ὀϋλεμβουργ εἶχε ἀκατανομάστους σχέσεις αἱ ὁποῖαι ἐγνώσθησαν καὶ αἱ ὁποῖαι τὸν ἐζημίωσαν.

Μπερνστε
Ὀϋλεμβουργ
κατανομάστους
Ὁ μάρτυς
Ὁ Μπερνσ
ταὶ αἱ πληροφ
Ὁ μάρτυς
Ὁ Μπερνσ
ἐπιμείνω εἰς τ
Ὁ μάρτυς πιστ
τκε ἐγνώριζε τ
νότα πρὸ τῆς δ
«Μέλλον»;
Ὁ μάρτυς
Μόλτκε τα ἤξευ
ΟΜπερνστέ
ὑπηρεσίας, ὁ μά
Μόλτκε δὲν εἶνε
ρολίνου;
Ὁ μάρτυς
μὲ τὸν πρίγκη
ρεῖτο διὰ πράξει
Ὁ Χάρδεν.
Μόλτκε παρ
ρεσιακούς;
Ὁ μάρτυ
τεχνικοὺς στ
Ὁ Μπερ
εἶχε καμμία
νότα;
Ὁ μάρτυ
Ὁ Μπερν
νασθε νὰ εἴπετ
παῦσιν τοῦ κό
γον ὅτι ἐλάβε
τάγματος;
Ὁ μάρτυ
Ὁ Γόρδο
ἀσφαλεῖς; Π
ὑπηρεσίας, π
τκε καὶ τοῦ
Ὁ μάρτ
θεωρῶ ἄξιο
Ὁ Μόλτ
τωχρος καὶ
διάταγμα μ
ὁποίου δὲν
Ὁ μάρτ
ἀπαντήσω.
Τὸ δικα
σίζει νὰ μ

—*Τί εἶπ*

Ληξάσης
μὲ τὴν κατ
σεν ὁ Πρόε
κόμητα Μό
συντομίαν:
«Ὅταν ἐ
«Μέλλον»
κατηγορουμ
Γεν. Ὑπασ
τοῦ Αὐτοκρα
τῆς στρατιω
ἦλθον εἰς ἐπ
ἀλλ' ὅτι σ
νὰ παραμείν
Αὐτοκράτωρ
τήσω νὰ τε
Ὁ κόμης
ἐκάθησεν ἐν
δικαστηρίου.

—*Ἡ πο*

Τὸν λόγον
τοῦ κόμητος
περίπου τὰ ἑ
Ἐξέφρασε
ἄτινα ἔλαβον
πύργον τοῦ
της εἶχεν ἀ
μάδος διεφθα
Τὰ ὄργια
κηλίδα εἰς τὸ
θιγον πλὴν
Σωματοφυλά
γράφησαν ἐκ
μὲ ὅσα κατή
Ὁ κόμης
στρατιωτικῆς
σταδίου του,
παραδόσεις,
κατέχοντα ὑψ
ται τούτου, ὅ
καὶ συκοφαντ
«Σήμερον
μεγάλου Μόλ
νοια πρέπει ν
ἀξίων ἀπογόν
τοῦ δικαστηρί
«Κτυπήσατ
κεῖνον, ὅστις
στρατιώτην ὅσ
Παρισίους ἀνε
Ἡ ἀγόρευσ
τοῦ ἐκρίθη ἀσ
ξένησεν ἐντύπ

— *Ἡ ὑπ*

Τὸν λόγον
κατηγορουμέν
ὅστις ὡμίλησε
ρίπου.
Μπερνσ
σᾶς ζητῶ ν
ρούμενον πε
γας ταύτας λ
καὶ νὰ τελειώ
Ἐπιτρέπεται
παρατηρήσει
ὅτι μοῦ ἐπιβ
ματικοῦ μου
θῶ λέγων, ὅ
ν' ἀθωωθῇ,
νον ὅσα κατ
του, ἀλλὰ κα
ὁπότερα».
Καὶ οὕτως
Ἡ ἀπόφασ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ ΚΑΙ ΡΩΣΣΙΑΣ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Τὸ ἐπίσημον κείμενον τῆς ἀπαντήσεως τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς Αὐστροῥωσσικὰς διακοινώσεις διὰ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ μεταῤῥυθμίσεις ἔχει ὡς ἑξῆς·

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 9 Ὀκτωβρίου 1907

Κύριε Πρεσβευτά,

Λαμβάνων τὴν προφορικήν ἀνακοίνωσιν, τὴν ὁποίαν μοὶ ἐπιδώσατε διαταγῇ τῆς ὑμετέρας Κυβερνήσεως, ἔλαβα τὴν ἐλευθερίαν νὰ σᾶς ἐκθέσω ἐν ὀλίγοις τὰς βλέψεις τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται ἐν αὐτῇ. Ἐν τούτοις ἡ σπουδαιότης τῆς ὑποθέσεως μὲ ἀναγκάζει νὰ ἐπανέρχωμαι πάλιν ἐπὶ τὸ προκείμενον.

Ἐν πρώτοις ὀφείλω νὰ ἐκφράσω εἰς τὰς ἐν συνεννοήσει Δυνάμεις τὰς ζωηροτέρας εὐχαριστίας τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ εὑρέσθησαν νὰ δεικνύωσι διὰ τὴν τύχην τῶν χριστιανικῶν λαῶν εἰς τὰ τρία βιλαέτια τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ διὰτὰς ἀδιαπτώτους προσπαθείας των, αἱ ὁποῖαι σκοπὸν ἔχουσι τὴν βελτίωσιν τῆς ἀβεβαίου καταστάσεως τῶν λαῶν αὐτῶν καὶ νὰ τοὺς ἐξασφαλίσωσι τὴν ἰσοπολιτείαν.

Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις ἀνέκαθεν διατεθειμένη καλῶς διὰ τὴν εἰρηνικὴν πολιτικήν, δὲν δύναται ἢ νὰ συναινέσῃ μὲ τὴν μεγαλειτέραν εὐχαρίστησιν εἰς τὴν παρὰ τῶν Δυνάμεων ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν νὰ δοθῇ τέρμα εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν συμμοριῶν. Ἀλλ' ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνητις βλέπει μετὰ λύπης ὅτι εἰς τὸ διάβημα τοῦτο αἱ Δυνάμεις δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψει τὴν νομιμόφρονα διαγωγὴν τῶν Σέρβων, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἤρχισαν τὴν ἐπαναστατικὴν δρᾶσιν, οὔτε ἔκαμαν ἔνοπλον προπαγάνδαν καὶ δὲν προσέφυγον εἰς τὰς συμμορίας εἰμὴ ὡς εἰς νόμιμον ἄμυναν, ἀφοῦ ἠναγκάσθησαν εἰς τοῦτο.

Αἱ ἐν συνεννοήσει Δυνάμεις πιστεύουν ὅτι δύνανται νὰ ἀποδίδουν τὴν δημιουργίαν τῶν συμμοριῶν εἰς ἐσφαλμένην ἑρμηνείαν τοῦ ἄρθρου Γ' τοῦ προγράμματος τοῦ Μύρτσεγ. Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις σκέπτεται ἰσχυρὸν τοῦτο, ὅτι ὁ σχηματισμὸς τῶν συμμοριῶν ὀφείλεται εἰς ἄλλην αἰτίαν.

Ἀρκεῖ νὰ συγκρίνῃ κανεὶς τὰς χρονολογίας καὶ βεβαιωθῇ ὅτι αἱ Βουλγαρικαὶ συμμορίαι ὑπῆρχον πρὸ τοῦ προγράμματος τῆς Μύρτσεγ. Ἡ ἐμφάνισίς των ἀνάγεται εἰς τὸ θέρος τοῦ 1903, λοιπὸν προηγήθη τοῦ προγράμματος ἐκείνου τὸ ὁποῖον δὲν συνετάχθη εἰμὴ κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Αἱ συμμορίαι αὐταὶ μετὰ ματαίαν ἀπόπειραν νὰ προκαλέσωσιν ἐπανάστασιν ἐν Μακεδονίᾳ, ἐπειδὴ ὁ πληθυσμὸς δὲν ἀπήντα εἰς τὴν ἔκκλησίν των, ἐζήτησαν νὰ τὸν ἀναγκάσωσι διὰ τοῦ τρόμου νὰ ἀσπασθῇ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐπαναστάσεως. Ἐγκαταλειφθεῖς εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συμμοριῶν, ὁ πληθυσμὸς δὲν εὗρεν ἄλλο μέσον ἀπαλλαγῆς εἰ μὴ νὰ ἀποκρούσῃ τὴν βίαν διὰ τῆς βίας καὶ ἰδοὺ πῶς ἀνεφάνησαν καὶ αἱ Σερβικαὶ συμμορίαι μόνον καὶ μόνον νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν ζωὴν καὶ τὰς περιουσίας τῶν ἀπειλουμένων Σέρβων.

Αἱ σερβικαὶ συμμορίαι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν μόνον χαρακτῆρα καθαρῶς ἀμυντικόν, δὲν ἐδημιουργήθησαν λοιπὸν συνεπείᾳ μιᾶς ἐσφαλμένης ἑρμηνείας τοῦ προγράμματος τῆς Μύρτσεγ τοῦθ', ὅπερ φαίνεται καταφανέστερον ἔτι ἐὰν ἀναλογισθῇ τις ὅτι ἡ πρώτη τῶν συμμοριῶν αὐτῶν δὲν ἐσχηματίσθη εἰ μὴ κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1904, δηλαδὴ ἓν ἔτος μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐν λόγῳ προγράμματος.

Ἐν τῇ προφορικῇ σημειώσει ἡ ὁποία μοὶ ἐπεδόθη, αἱ συμφωνήσασαι Δυνάμεις δηλοῦσιν ὅτι ὁ καθορισμὸς τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων θὰ βασισθῇ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πρώην καθεστῶτος καὶ ἐπὶ σοβαρῶν καὶ ἀνεξαρτήτων κριτηρίων γενομένων ἐπὶ τόπου». Ἡ βασιλικὴ Κυβέρνησις φρονεῖται ἐν πρώτοις μὴ τὸ ἄρθρον Γον τοῦ προγράμματος τῆς Μύρτσεγ — τὸ σπουδαιότερον — χάσῃ πολὺ εἰς τὰς σαφηνείας του διὰ τῆς νέας ταύτης ἐπεξηγήσεως. Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη, ἐπὶ τῶν χωρῶν ἔνθα ἐφαρμόζονται μεταῤῥυθμίσεις, αἱ ὁποῖαι χῶραι εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, δὲν ἀνταποκρίνονται οὔτε εἰς τὴν γεωγραφικὴν οὔτε εἰς τὴν ἱστορικὴν ἰδέαν τῆς Μακεδονίας, διότι περιλαμβάνουν ἐπίσης μέρος ἀχώριστον τῆς Παλαιᾶς Σερβίας — ἐπὶ τῶν χωρῶν αὐτῶν, ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων οὐδὲν ἔσχε τίποτε τὸ στερεὸν καὶ ἀμετάβλητον, ἀλλ' ἀπεναντίας δὲν ἔπαυσε νὰ μεταβάλλεται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὴν δύναμιν τῆς προπαγάνδας τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων, εἰς τρόπον ὥστε δὲν εἶναι διόλου εὔκολον νὰ ὁμιλῇ τις περὶ οἱουδήποτε καθεστῶτος.

Καὶ φαίνεται ἀδύνατον νὰ λάβῃ τις τοιοῦτον καθεστὼς ὡς βάσιν ὁροθεσίας χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὰς ἐπιστημονικὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν νὰ καθορίζωνται αἱ ἐθνικότητες.

Ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία βλέπει ἐν ταῖς μεταῤῥυθμίσεσιν νέαν ἐγγυον καλητέρου μέλλοντος διὰ τοὺς χριστιανοὺς τῆς Τουρκίας, θὰ ἐπεθύμει ζωηρῶς ἵνα αἱ μεταῤῥυθμίσεις αὐταὶ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς τὰ Σαντζάκια τοῦ Βιλαετίου τοῦ Κοσσυφοπεδίου, τὰ ὁποῖα ἔμειναν μέχρι τοῦδε ἐκτὸς τῆς μεταῤῥυθμιστικῆς δράσεως τῶν Δυνάμεων.

Εἰς τὰ Σαντζάκια αὐτὰ ἐὰν συγκρίνῃ τις τὴν κατάστασιν τῶν πρὸς τὴν τῶν ἄλλων βιλαετίων, ἡ κατάστασις αὐτὴ εἶναι πλέον ἀξιοθρήνητος καὶ ἀπελπιστική. Καὶ οἱ Σέρβοι, τὸ χριστιανικὸν στοιχεῖον τῆς χώρας, εἶναι ἐκτεθειμένον εἰς τὰ χειρότερα δεινά. ἡ δὲ ζωὴ των ἀπειλεῖται ἐκεῖ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος.

Ἀφοῦ αἱ Δυνάμεις ἠδύνησαν νὰ εὐεργετήσουν τὴν Μακεδονίαν διὰ τῶν μεταῤῥυθμίσεων αὐτῶν καὶ μάλιστα καὶ μέρος τῆς Παλαιᾶς Σερβίας, ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις πιστεύει ὅτι αἱ αὐταὶ Δυνάμεις θὰ θελήσωσιν ἐπίσης καὶ περισσότερον μάλιστα, λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψει τὴν ἀνυπόφορον κατάστασιν, ἥτις ἐκεῖ βασιλεύει, νὰ μὴ ἐξαιρέσωσιν ἐκ τῆς εὐεργεσίας τῶν μεταῤῥυθμίσεων τὰ ὀλίγα αὐτὰ Σαντζάκια τῆς Παλαιᾶς Σερβίας. Ἐπεκτείνουσαι εἰς τὰ Σαντζάκια αὐτὰ τὴν μεταῤῥυθμιστικὴν δρᾶσιν των, θὰ ἐπιτύχουν δύο σκοπούς· θὰ ἐπιτελέσωσι δηλαδὴ ἔργον φιλανθρωπίας καὶ θέλουσιν ἐνισχύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν τῆς Τουρκίας εἰς τὴν ἀμεροληψίαν τῶν Δυνάμεων καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν μεταῤῥυθμίσεων.

Ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ προσθέσῃ ὅτι ἐὰν αἱ Δυνάμεις ἤθελον ἐφαρμόσῃ τὰς μεταῤῥυθμίσεις εἰς μόνον τὸ σαντζάκιον τῶν Σκοπείων καὶ ἤθελον τὸ ἀποσπάσῃ τοιουτοτρόπως ἀπὸ τὰ ἄλλα σαντζάκια τῆς Παλαιᾶς Σερβίας, ἡ χώρα αὐτή, κοιτὶς τοῦ ἀρχαίου Σερβικοῦ Κράτους, μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς συνδέουν τόσοι δεσμοὶ ἐθνογραφικοὶ καὶ ἱστορικοί, θὰ ἠπειλεῖτο μέχρις αὐτῆς τῆς ὑπάρξεώς της.

Ὑποβάλλων εἰς τὰς ἐν συνεννοήσει Δυνάμεις τὰς ἀνωτέρω σκέψεις, ἐπωφελοῦμαι ἵνα ἐκφράσω ὑμῖν, κ. Πρέσβυ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ν. Σ. Πάϋτις

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ

— Νέος Γερμανὸς πλουτοκράτης εἰς τὸν Ἔλεγχον

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16 Ὀκτωβρίου. — Ἐπὶ 206 ἐκλεγέντων βουλευτῶν τῆς Δούμας ἀνῆκουν 90 εἰς τὴν δεξιάν, 71 εἶνε Ὀκτωβριανοί, 15 εἰς τοὺς Καδέτους (δημοκρατικούς) καὶ 23 εἰς τὴν ἀριστερὰν.

— Ὁ πρίγκηψ Γεώργιος ἐν Κοπεγχάγῃ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16 Ὀκτωβρίου. — Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίνῳ προεγευμάτισε μὲ τὸν βασιλέα Γεώργιον. Τηλεγράφημα ἐκ Κοπεγχάγης ἀγγέλλει ὅτι ὁ πρίγκηψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος ἀνέβαλε τὴν ἀναχώρησίν του διὰ τοὺς Παρισίους διὰ τὴν προσεχῆ Πέμπτην.

— Σοσιαλιστικὴ διαδήλωσις ἐν Βουλγαρίᾳ

ΒΙΕΝΝΗ, 16 Ὀκτωβρίου. — Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Σόφιας ὅτι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τῆς Σοβράνιε οἱ σοσιαλισταὶ ἐπιχείρησαν νὰ κάμουν διαδήλωσιν. Ἡ ἀστυνομία τοὺς διεσκόρπισεν. Ἀριθμοῦνται κάμποσοι τραυματίαι.

— Κίνδυνος ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων

ΤΕΡΓΕΣΤΗ, 16 Ὀκτωβρίου. — Τὸ ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον «Ἀλβανία» (Παναγιώτης), ἀναχωρῆσαν διὰ Πειραιᾶ καὶ Τραπεζοῦντα, ἠναγκάσθη χθὲς ἕνεκα σφοδροτάτης καταιγίδος νὰ καταφύγῃ εἰς Πόλαν, ἀφοῦ ἐπάλαισεν ἐπὶ τριάκοντα ὥρας κατὰ τῶν ἀγρίων κυμάτων. Ὁμοίως τὰ ἑλληνικὰ ἱστιοφόρα «Δεωνίδας» καὶ «Δημήτριος», φορτωμένα μὲ ξυλείαν καὶ πλέοντα εἰς Πειραιᾶ καὶ Σμύρνην, ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγουν εἰς Πιράνο. Τὸ ἱστιοφόρον «Λεωνίδας» ὑπέστη σοβαρὰς ἀβαρίας, τὸ δὲ ἀτμόπλοιον «Κίστο», ἀποσταλὲν εἰς βοήθειάν του, τὸ ἐρυμουλκήσε μέχρι Τεργέστης.

— Αἱ ἐργασίαι τῆς Σοβράνιε

ΣΟΦΙΑ, 16 Ὀκτωβρίου. — Εἰς τὴν Σοβράνιε, τοῦ Πρίγκηπος Φερδινάνδου ἀπουσιάζοντος, ὁ πρωθυπουργὸς ἀνέγνωσε τὸν λόγον τοῦ Θρόνου (!), ὅστις μεταξὺ ἄλλων τονίζει ὅτι ἡ χώρα εἶνε ἥσυχος καὶ ἡ Κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁμοεθνῶν ἐν Τουρκίᾳ, ὅτι δ' αἱ σχέσεις μεθ' ὅλων τῶν Δυνάμεων εἶνε καλαί.

— Ὁ στρατιωτικὸς νόμος εἰς Βελιγράδιον

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16 Ὀκτωβρίου. — Ἐπιστέλλουν ἐκ Βελιγραδίου, ὅτι ἡ εἴδησις

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ ΤΟΥ ΡΑΚΟΒΟΥ
ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ»

Κ)ΠΟΛΙΣ, 20 Ὀκτωβρίου.—Οἱ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Πέτρας, ἐπίτροπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πελαγωνείας, ἀπέστειλε περὶ τῆς καταστροφῆς τοῦ Ρακόβου τὴν ἑξῆς ἔκθεσιν.

Σεβασμιώτατε Δέσποτα,

Τῇ 9 τρέχοντος ἐτηλεγράφησα τῇ ὑμετέρᾳ σεπτῇ μοι Σεβασμιότητι ὡς ἑξῆς: «Βούλγαροι κατέστρεψαν Ράκοβον ὁλόκληρον». Ἐννοῶ ὁπόσην μετέδωκα Αὐτῇ τὴν ὀλῖψιν διὰ τοῦ ἀπαισίου τούτου ἀγγέλματος!

Νῦν, δὲ, ἐπισκεφθεὶς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς, εἰ καὶ καταπεπονημένος ἐκ τῶν συγκινήσεων, ἐκθέτω Αὐτῇ καθηκόντως τὸ γεγονὸς λεπτομερέστερον. Τὴν Τρίτην πρωΐ, ἐθωμανός τις, κάτοικος Κλεστίνης, παρουσιασθεὶς εἰς τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν, ἀνήγγειλεν ὅτι εἶδε μακρόθεν τὸ χωρίον Ράκοβον καιόμενον. Μέχρι μεσημβρίας πολλὰ ἠκούσθησαν ἀδόμενα ἐντὸς τῆς πόλεως, ὁπότε, μεταβὰς παρὰ τῷ ἔξοχ. Νομάρχῃ, ἐπληροφορήθην, ἐπισήμως πλέον, ὅτι πολυπληθὴς στρατιὰ Βουλγάρων αἱμοβόρων καὶ λησταναρτῶν ἐπέπεσον κατὰ τοῦ χωρίου Ράκοβου καὶ ἐπέφερον τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ. Τῇ ἐπαύριον, λίαν πρωΐ, ἐκίνησα ἐκ Μοναστηρίου, ὅπως φθάσω εἰς βοήθειαν καὶ παρηγορίαν τῶν παθόντων τοῦ ἐν λόγῳ χωρίου, ὅπερ, ὡς γνωστὸν καὶ Αὐτῇ, ἀπέχει ἐκ τῆς πόλεως πέντε ὥρας. Καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν μέχρις Ὀψειρίνης, χωρίου ὥραν ἀπὸ Ρακόβου ἀπέχοντος, συνήντων δυστυχεῖς Ρακοβίτας μεταφέροντας ἐπὶ τῶν νώτων καὶ ἐπὶ τῶν ζώων αὐτῶν τὰ λείψανα τῶν ἐκ τῆς καταστροφῆς διασωθέντων ἐπίπλων καὶ σκευῶν καὶ ἀπέτεινον αὐτοῖς λόγους παρηγορητικούς. Τὸ θέαμα ἦτο ὄντως σπαραξικάρδιον, διότι ἐβλεπέ τις ἄνδρας καὶ γυναικόπαιδα εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν διασωθέντα καὶ φεύγοντα ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς αἱμοχαρῶν τίγρεων.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἔφθασα εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς. Ἐπὶ τῇ θέᾳ μου, οἱ ἐναπολειφθέντες χωρικοὶ ἐν μέσῳ τῶν καπνιζόντων ἔτι ἐρειπίων περικυκλώσαντές με ἀνελύθησαν εἰς θρήνους, ζητοῦντες παρ' ἐμοῦ τοῦ ἀδυνάτου βοήθειαν καὶ παρηγορίαν. Ἀφ' οὗ ἀπέτεινα αὐτοῖς λόγους τινὰς παραμυθητικούς, ἐπελήφθην ἀμέσως τῆς ἐξετάσεως τῆς φοβερᾶς ταύτης ἐπιδρομῆς, ἥτις ἐγένετο ὡς ἑξῆς·

Πολλάκις οἱ Βούλγαροι κομῖται ἠπείλησαν ὅτι θὰ καταστρέψουν, διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου, τὸ ὡραῖον χωρίον Ράκοβον, ὅπερ ἤρνεῖτο νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν βουλγαρικὴν ἐξαρχίαν καὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὰ ἀντιχριστιανικὰ αὐτῶν κελεύσματα· πλὴν δὲν ἠδύναντο νὰ ἐφαρμόσωσι τοὺς σκοποὺς αὐτῶν, διότι δὲν ἐτόλμων νὰ ἐπιτεθῶσι κατ' αὐτοῦ, οὗτινος οἱ κάτοικοι διακρίνονται διὰ τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ, διὰ τὴν περαιτέρω ἁρπαγὴν τῶν ἐν τῷ ὁραχίονι τοῦ Μπούφ πρὸς τὸ Μοναστήριον χωρίων ἔδει νὰ ἐκλείψῃ τὸ Ράκοβον, ἀπεφάσισαν ὡς φαίνεται, ὁριστικῶς πλέον τὴν καταστροφὴν τοῦ Ρακόβου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἐτέθησαν εἰς κίνησιν πολλοὶ θοερόβδαι, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται, ἀσφαλῶς, ὁ τοῦ Γερμαν Πέτρος Ἄτσερ, ὁ τοῦ Ζελίβου Τράϊκος, ὁ τῆς Μπανίτσης Τσῶλε καὶ ὁ Λεόντερ, οἵτινες, πλὴν τῶν ὀπαδῶν αὐτῶν, παρέλαβον, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν παρ' αὐτοῖς γνωστὸν σύστημα, καὶ πολλοὺς ἄλλους ἐνόπλους. Τὴν τοι αὐτὴν κίνησιν καὶ τὸν σκοπὸν αὐτῆς ὡρισμένως ἀντελήφθησαν ἥ τε ὑποδιοίκησις Φλωρίνης καὶ ἡ ἐνταῦθα Νομαρχία· διότι ὁ ἔξοχ. Νομάρχης, δύο ἡμέρας πρὸ τῆς καταστροφῆς, διεβίβασεν ἁρμοδίως διαταγὰς πρὸς προφύλαξιν τοῦ Ρακόβου. Συμφώνως τῇ διαταγῇ ταύτῃ, τρεῖς μιλαζίμιδες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ τοῦ Μπούφ, χωρίου βουλγαρικοῦ ἐκ 480 οἰκιῶν καὶ ὥρας ἀπέχοντος ἀπὸ Ρακόβου, κινήσαντες ἀπὸ τὸ Μπούφ μετὰ 50 στρατιωτῶν τὴν Δευτέραν 8 Ὀκτωβρίου ἦλθον, περὶ τὴν 4ην ὥραν τουρκιστί, εἰς Ράκοβον, ἔνθα ἀνεκοίνωσαν τοῖς προκρίτοις ὅτι Βούλγαροι κομητατζῆδες θὰ ἐπιτεθῶσιν αὐθημερὸν κατ' αὐτῶν καὶ ὅτι ἦλθον πρὸς προφύλαξιν αὐτῶν. Ἀφ' οὗ δὲ ἐγευμάτισαν οἱ μὲν δύο τῶν μιλαζίμιδων ἔλαβον τὴν πρὸς τὰ κάτω εἰς Ὀψείριναν καὶ ἔτι περαιτέρω ἄγουσαν ὁδὸν, ὁ δὲ τοῦ Μπούφ τὴν πρὸς τὸ Μπούφ μετὰ τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν, ἀφ' οὗ πρότερον διεβεβαίωσαν τοὺς χωρικοὺς ὅτι μετὰ μίαν ὥραν θὰ ἐπιστρέψωσιν καὶ πάλιν.

Δὲν παρῆλθον ὅμως δύο ὧραι ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἐν λόγῳ μιλαζίμιδων, καὶ στρατιὰ ὁλόκληρος ἐκ 250—300 ἀνθρώπων, περιδεβλημένων στρατιωτικὴν στολὴν τοῦ κυνηγητικοῦ τάγματος, ἐπὶ κεφαλῆς ἐχόντων σημαιοφόρον κρατοῦντα Τουρκικὴν σημαίαν καὶ ἀκολουθουμένων ὑπὸ πολλῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων, φορτωμένων καὶ μή, ἤρχετο ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ Μπούφ εἰς Ράκοβον, ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ, περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν Τουρκιστί. Δὲν ἦσαν οὗτοι στρατιῶται μεταβαίνοντες πρὸς προφύλαξιν τοῦ χωρίου Ρακόβου, ἀλλ' ἦσαν κακοῦργοι ἐπιτιθέμενοι πρὸς ἀποτέφρωσιν τῶν 140 οἰκιῶν τοῦ προγραφέντος χωρίου καὶ παντελῆ καταστροφὴν τῶν 270 οἰκογενειῶν αὐτοῦ! Εἰς ἀπόστασιν 15 λεπτῶν τῆς ὥρας ἀπὸ τοῦ χωρίου, ἤρξαντο τοῦ καταστρεπτικοῦ αὐτῶν ἔργου, διότι ἐκληφθέντες ὡς στρατιῶται, συνέλαβον ἐντὸς τῆς κοιλάδος τὸν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ ἐργαζόμενον Νεδὰν Δημητρίου, ἐτῶν 40 ἀγροφύλακα, καὶ τὸν Ἰωάννην Δημητρίου ἐτῶν 30, καὶ διὰ πολλῶν λογχισμῶν ἐρόνευσαν αὐτούς, οὐδόλως συγκινηθέντες οἱ αἱμοχαρεῖς ἐκ τῶν ἱκεσιῶν καὶ βακρύων τῆς μητρὸς τοῦ τελευταίου, ὄντος μονογενοῦς, ἀλλὰ τραυματίσαντες καὶ αὐτὴν εἰς τὴν κεφαλήν. Εὐτυχῶς τοὺς φόνους τούτους διαπραττομένους εἶδεν ἕτερος χωρικὸς ἔστις, ἐσπευσμένως ἐλθών, ἀνήγγειλε μετὰ κραυγῶν τὴν ἔλευσιν τῶν κακούργων καὶ ἔπεσε λιπόθυμος, οἱ δὲ χωρικοὶ ἐξελθόντες τῶν οἰκιῶν αὐτῶν κατώρθωσαν ἐντὸς πέντε λεπτῶν τῆς ὥρας ν' ἀφήσωσι τὸ χωρίον καὶ νὰ κρυβῶσιν ἐντὸς τῶν χαραδρῶν τῆς πρὸς τὴν Ὀψείριναν ὁδοῦ καὶ οὕτω νὰ διασωθῶσιν ἐκ βεβαίου θανάτου.

Οἱ δολοφόνοι Βούλγαροι μετ' ἀλαλαγμῶν εἰσῆλθον ἀμέσως εἰς τὸ χωρίον καὶ ἀπὸ τῆς 8ης ὥρας (τουρκ.) μέχρι τῆς 1ης τῆς νυκτὸς, διὰ βομβῶν καὶ δι' ἄλλων ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, κατέκαυσαν ἐντελῶς 115 περίπου οἰκίας καὶ ἐφόνευσαν δι' ὅπλου Μάνλιχερ τὸν ἐκ τῆς Ἀλβανικῆς συνοικίας Μοναστηρίου κτίστην Γεώργιον Γκέκαν ἐτῶν 50 φεύγοντα καὶ αὐτὸν, τελευταῖον ὡς φαίνεται πρὸς τὸ μέρος τῶν χωρικῶν. Πρὸς τούτοις ἐτραυματίσθησαν ὁ Στάϊτσος Χρήστου καὶ ὁ Ἀθανάσιος Στοϊάνου, ζῶντες δὲ ἐκάησαν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν αὐτῶν ὁ Ἡλίας Νικολάου ἐτῶν 85 καὶ ἡ Τασίτσα Δημητρίου. Θὰ ἐφονεύοντο δὲ, πάντως, καὶ οἱ πρὸς τὴν χαράδραν τραπέντες χωρικοί, ἂν μή τινες αὐτῶν ὀλίγιστοι, μόλις 3—4 ἐλθόντες ἐκ τῆς ἀγορᾶς Μοναστηρίου καὶ ἐπωφελούμενοι τοῦ σκότους τῆς πρώτης ὥρας (τουρκικῆς) τῆς νυκτὸς, ἐπυροβόλουν κατ' αὐτῶν καὶ ἔτρεπον αὐτοὺς εἰς φυγήν. Φαίνεται δὲ ὅτι ἐκ τῶν κακούργων τινὲς ἐφονεύθησαν καὶ ἄλλοι ἐτραυματίσθησαν. διότι, παρὰ μὲν τὸ χωρίον Ράκοβον εὑρέθησαν δύο ἐκ τούτων φονευμένοι, ἐξ ὧν ὁ μὲν εἷς ἦν ἔτι ἐνδεδυμένος μὲ χωρικὰ ἐνδύματα ἰδιάζοντα τοῖς κατοίκοις τοῦ χωρίου Καλενίκ παρὰ τὴν Φλώρινα, ὁ δὲ ἕτερος ἐκ Μπούφ, ὁ Σῖμος Ἠλία Γάγατς, παρὰ δὲ τὸ Γέρμαν συνελήφθησαν δύο τετραυματισμένοι.

Ἐπὶ τοῦ Σίμου Γάγατς εὑρέθησαν ἔγγραφα σπουδαιότατα, περιέχοντα τὰς ἀποφάσεις τὰς ληφθείσας ἐν τῇ β' συνελεύσει τοῦ Μακεδο-Ἀδριανοπολιτικοῦ βουλγαρικοῦ Κομιτάτου τῆς 1/14 Αὐγούστου ἐν σχέσει πρὸς τὴν δολοφονικὴν δρᾶσιν τῶν κομιτατζήδων ἐν τῇ περιφερείᾳ Μοναστηρίου. Ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων, τὰ κακουργήματα θὰ ἐξακολουθήσωσι μετὰ περισσῆς δραστηριότητος, ἰδιαιτέρα δὲ προσοχὴ σύντονος θὰ καταβληθῇ πρὸς προσέλκυσιν εἰς τὸ Σχίσμα τῶν ἐν τῷ ὁραχίονι Μπούφ ἡμετέρων χωρίων, ἅτινα θὰ ἐξαρτῶνται τοῦ λοιποῦ ἐκ τοῦ βουλγαρικοῦ κέντρου τῆς Φλωρίνης.

Οὕτω λοιπὸν, Σεβασμιώτατε, συνέβη ἡ καταστροφὴ τοῦ χωρίου Ρακόβου, οὗτινος οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι, ἔρμαια τῆς δυστυχίας, ἄστεγοι καὶ ἄσιτοι, εὐθαμοθεν ἄλλοθεν ἔχουσι ν' ἀναμείνωσι περίθαλψιν καὶ ἀνακούφισιν, εἰ μὴ ἐκ τῆς Μητροπόλεως αὐτῆς.

Καὶ ἔπραξα ἤδη πᾶν τὸ δυνατὸν ὑπὲρ αὐτῶν· ἐγκατέστησα ὅλους προσωρινῶς εἴς τι διαμέρισμα τοῦ Νοσοκομείου τῆς Κοινότητος καὶ διώρισα Ἐπιτροπὴν, ἥτις θεαρέστως καὶ μετὰ ζήλου πράττει τὸ καθῆκον αὐτῆς, φροντίζουσα περὶ τοῦ σιτισμοῦ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν αὐτῶν ἀναγκῶν. Ἀλλὰ τί δύναται νὰ πράξῃ ἡ Μητρόπολις Αὐτῆς, ἡ πτωχὴ ἀπέναντι τοσαύτης πληθύος ἀστέγων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι καὶ ὁ χειμὼν ἐγγὺς καὶ σύντονος ἀπαιτεῖται ὑπὲρ αὐτῶν φροντίς; Περὶ τούτων ἐπικαλοῦμαι τὰς σεπτὰς Αὐτῆς ὁδηγίας καὶ τὴν εὐεργετικὴν μέριμναν. . . . . Ἐπὶ τούτοις κλπ.

Ἐν Μοναστηρίῳ τῇ 13 8)βρίου 1907.

ταπεινὸς ἐπίτροπος
† ὁ *Πέτρας* ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Πληροφορούμεθα ἐκ θετικῆς πηγῆς ὅτι ἡ Δ. Μ. ὁ Βασιλεὺς θὰ εὑρίσκεται ἐνταῦθα τὴν 2αν Νοεμβρίου. Χθὲς ἐλήφθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἠλεγράφημα διὰ τοῦ ὁποίου διατάσσεται ὅπως ἀνεγερθῇ τὸ προσωπικὸν τῆς «Ἀμφιτρίτης» τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν τοῦ Βασιλέως.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ
ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΤΙ ΔΕΝ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ

Ἐντελῶς ἄνευ λόγου ἐδημιο
θόρυβος περὶ ἀπολύσεως
θηγητῶν τοῦ Πανεπιστη
νομαστικῶς, τῶν γεραιῶν
κ.κ. Κένσελα, Μαυ
χάλη. Ὁ

ΟΛΙΣ

Σ | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Νομισματοκοπείου 7 | 5 Λεπτὰ ἕκαστο

ΘΜΙΣΤΑΙ

προσωπικὰς βλέψεις, οἱονδήποτε
ὶ ἀνέρχονται τὸ βῆμα λευκοὶ τὸ
ολογικῆς κηλῖδος καὶ ἀναπτύσσουσι
μόνον ἀνατρεπτικὸν τῶν κακῶς
φῶς ἐνδεικτικὸν τῶν ἀναγκαιου-

νται ὅσοι ὑψοῦσι ἰσχυρὸν τὸν
ν κατὰ τῆς σαπίλας τοῦ Κρά-
ικνύουσι διὰ τῆς ἄλλης εἰς τὸ
πραγματικῆς μεταρρυθμίσεως,
εἰας εὐθυτάτης τὴν πιστὴν καὶ
τός των ἐκτέλεσιν, εἴποτε ἤθελον

ὅσοικαλεῖσθε «δυσηρεστημένοι»;
σμόν σας, ὅταν μάλιστα οἱ ἴδιοι
ς «ἐγκρίνει μὲν κατὰ βάθος τὰς
ὸ χαρακτῆρος θέλει νὰ τοῦ δώ-
κομμένη».
σεῖς τὴν πήττα τοῦ κ. Θεοτόκη!
αρρυθμιστικὴ ὁμὰς, ἑνωθῆτε καὶ
θμιστὰς, τοὺς Ἰάπωνας, καὶ ἀπο-
μιν ἐν τῇ Βουλῇ, ἡ ὁποία, ἂν εἰς
ς προσωρινῶς, δύναται ὅμως νὰ
ὕψος καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ ἐπ' ἀ-

ν καὶ κυριώτατα μεταβολὴν τοῦ
ν ἐπιβάλλοντα εἰς τοὺς βουλευ-
ν των ἐντὸς τοῦ Ἐθνικοῦ αὐτοῦ
ομερῆ, τὴν εἰλικρινῆ καὶ βαθεῖαν
Καὶ προβῆτε μέχρι καὶ συστη-
ἡ ὁποία ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει
νική, μέχρις οὗ ψηφισθῇ τοιοῦ-
τήσατε νόμους ἀνοικοδομητικοὺς
νωνικῶν ἐρειπίων. Καὶ ζητήσα-
πραγμάτων, ὡς καυχᾶσθε. Καὶ
τα Νόμον, ὅστις καὶ ἤδη ἤθελεν
ν μεταρρυθμιστικὸς τῶν κυριω-
άδων.
ρυθμισταί. Καὶ τότε θὰ εἴμεθα

ΡΙΓΚΗΠΕΣ

ιέτριο ὕφασμα.
Ἀνατολῖται ὅπως καὶ οἱ Κωνσταντι-
εἰς τὸ ἡμισφαίριον τῆς Ὄστριας διὰ
ἀποσβολωτικὴ αὐτὴ διαφορὰ εἰς ὅλα
ιο ὁ συνεργάτης μας ποῦ μᾶς προσ-
χορτάσουμε καὶ νὰ ντυθοῦμε καὶ νὰ
ἀκρίβεια τοῦ βίου οἱ φόροι, καὶ ἡ
ισθίου καὶ κάθε ἐσόδου διὰ νὰ τὴν
η καὶ μεγαλειτέρα αἰτία αὐτοῦ τοῦ
ς; Καὶ ἐὰν ὁ συνεργάτης μας μαζὶ
ελνε καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου, καμ-
ὅτι μέγα μέρος τῶν πειναλέων συμ-
ὁ ταξεῖδι αὐτό. Ἀλλὰ τὸ θέμα δὲν
διὰ τοιαύτας ἱλαρότητας. Καταντᾷ
ομικὸς ἐφιάλτης ἡ ἀκρίβεια αὐτὴ τοῦ
βαλλομένη ὄχι μὲ τὴν Πόλιν, ἀλλὰ καὶ
τὴν Σμύρνην ποῦ εἶνε κοντήτερά μας,
κτοτέρα καὶ φοβερωτέρα. Καὶ ἐνῷ εἰς
τοιαύτη κατάστασις θ' ἀπετέλει τὴν
τρὸς διόρθωσιν ὄχι μόνον ἐκ μέρους
κάθε ἰδιώτου, κάθε σωματείου, κάθε
ου, ἐδῶ ὡς νὰ εἴμεθα φακῖραι, ἀκοῦ-
οὔτε τσιμουδιὰ δὲν βγάζομεν!

στρατοῦ καὶ παθαίναμε τέτοιο μα-
ραλῆκι, θὰ ἐπετούσαμε τὰ γαλόνια
πρὶν μᾶς τὰ πετάξουν οἱ ἁρμόδιοι.

Καλὰ καὶ ἅγια τὰ λέγει ὁ λεοντό-
δος ρασοφόρος καὶ πρότυπον ποιμε-
χου Μητροπολίτης Δράμας. Ἀλλὰ
τόσον ἡ κατάσχεσις
ΕΛΠΙΖΩΜΕΝ τῶν ἐπιστολῶντου, ὅ-
σον καὶ ἄλλο κροῦ-
χασίματος φακέλλου ἐπισήμου εἰς
Μακεδονίαν, ἀποδεικνύουν πῶς οἱ
ληνες ἔχουμε τὴν ἀφέλεια τῆς ἐ-
λαιότητος εἰς τὸ αἷμα μας. Ἀλλὰ
ς πάντων τόσος ἀγὼν, τόσα πικρὰ
ματα, τόση πεῖρα δὲν θὰ μᾶς κά-
ν θετικωτέρους, πρακτικωτέρους καὶ
αρωτέρους;

Καὶ ὁ μὲν κ. Θεοτόκης υἱὸς, ὁ γεω-
ος, μετὰ τοῦ πενθεροῦ του κ. Α.
αμπᾶ ἔφεραν ὡραιοτάτας ἀγελάδας
ΠΟΥ; ἀπὸ τὴν Ἐλβετίαν καὶ ἵ-
δρυσαν ἐξοχικὸ ἐργοστάσιον
καὶ προανήγγειλαν ὅτι θὰ
ηνήνουν τὸ γάλα.
Δυστυχῶς τὸ πουλᾶνε εἰς μεταπρά-
ς πρὸς 50 λεπτά. Καὶ ὁ μεταπράτης
πουλάει πρὸς 80 λεπτά. Καὶ ἆρά γε
λιέται ἄδολον; Κὶ λὸ σά;
ῦ εἶνε αἱ σφραγισμέναι φιάλαι τῆς
της; Ποῦ;

ον, Κύριε, τὴν ρωμαΐκην ἀ-
κατσικάδες πουλούσανε τὸ
επτά. Τώρα οἱ περισσό-
τεροι τὸ ἔκα-
ΟΥ! μαν μίαν δρχ.
Δίδουν δὲ εἰς
Ἄρα

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ Τ

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΗ

(Τέταρτον ἄρθρον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλε

Ἰδοὺ σήμερον καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν δαπανῶ
σύζυγον καὶ δύο τέκνα, λαμβάνοντος δὲ μισθὸν 20
διότι ἐλαχίστη ἡ διαφορὰ τοῦ νομίσματος) ἤτοι
πρὶν ἢ παραθέσω κατωτέρω ἀριθμοὺς ὅτι ἐὰν ὑπάρ
πνεῦμα οἰκονομολογικὸν, ἐὰν δὲν εἶνε συνειθισμέν
ρα καὶ τὰ λοῦσα, εἰμπορεῖ νὰ ζήσῃ σὰν ὑποκόμη
κόμης!

Διὰ κατοικία μὲ πέντε δωμάτια ἐ
Διὰ τροφὴν ἄφθονον (δύο. ὡς ἐπὶ
ἡμέραν) πάντοτε μὲ φροῦτο, κρασὶ,
θέρμανσιν κατ' ἔτος φρ. 1,200.
Δι' ἐνδυμασίας, ὑποδήματα, ἐσώρ
μνὸ ἐπίσης φρουροῦ τῆς γυναικὸς καὶ
διῶν κατ' ἔτος φρ. 300.
Διὰ θέατρα δύο φορὰς τὸν μῆνα κ
μάδα εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον ἢ τὸ ζ
φορὰν ἢ δυὸ τὸν μῆνα ἐφ' ἁμάξης φρ
Ἐν ὅλῳ τὸ ἔτος φρ. 2,370.

Περισσεύουν καὶ 30 φρ. διὰ τὰ ἔκτακτα ἔξοδα.
νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει καὶ τὰς δυναμένας νὰ γείνωσιν
τέρω κονδυλίων.

Δύναται λοιπὸν νὰ ζήσῃ ὡς ὑποκόμης, ὁ οἰκ
χης ἐν Κων)πόλει, ὁ κερδίζων 200 φρ. τὸν μῆνα;

Λάβωμεν τώρα ὑπ' ὄψει τὰς δαπάνας οἰκογε
τῆς οἰκογενείας καὶ κερδίζοντος 300 φρ. τὸν μῆνα
ὁ κερδίζων 200 φρ. τὸν μῆνα ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ ὡς
πετᾷ τὸν παρά του, ὁ κερδίζων 300 φρ. ἠμπορεῖ
οἱ ἀριθμοί.

Διὰ κατοικίαν μὲ 7 ἢ 8 δωμάτια ἐν τῷ Πέρα
τὰ ἐνοίκια εἶνε πολὺ φθηνὰ, κατ' ἔτος φρ. 780.

Διὰ τροφὴν (δυὸ ἢ τρία φαγητὰ κ
τὸ φροῦτο, καφὲ, γάλα, τσάϊ τὸ πρ
σμὸν, θέρμανσιν κτλ. φρ. κατ' ἔτος
Δι' ἐνδυμασίας, ὑποδήματα, κα
τῆς γυναικὸς καὶ ὡραῖα παιχνιδάκια
ρέτριαν κατ' ἔτος φρ. 500.
Διὰ διασκεδάσεις εἰς τὸ θέατρ
στεῖα, τοὺς περιπάτους, τὰς ἑσπερί
ἔξοδα φρ. ἐν ὅλῳ 400. Ἐν ὅλῳ

Περισσεύουν καὶ 420 φρ.!!! Τὸ ὁποῖα ἡ
νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην του, ἀγοράζων τῆς Ἐθνι
θερίσῃ τὸ θέρος εἰς τὸν θαυμάσιον Βόσπορον ἢ
σους.

Ζῇ λοιπὸν, κανεὶς σὰν μαρκήσιος μὲ 300 φ
ἔχῃ τις ἐδῶ 300 φρ. τὸν μῆνα, δὲν χωρεῖ τὸ Ἀ
μὴ ζῇ».

Θέλετε νὰ μάθετε τώρα πῶς περνᾷ καὶ ὁ
ἔτος 6,000; Θὰ μὲ πιστεύσητε; Σὰν Πρίγκηπ
τοὺς ἀληθινοὺς καὶ περισσότερον κέφι!

Ἔχομεν ὑπ' ὄψει τὸν αὐτὸν οἰκονομολόγον

Διὰ κατοικίαν μὲ 9-10 ὡραῖα
1,200.
Διὰ τροφὴν πλουσίαν καὶ ἄφθον
κ.τ.λ. φρ. 1,800 κατ' ἔτος.
Δι' ἐνδυμασίας, ἐσωτερικὴν περ
ὡραῖον φρουροῦ τῆς γυναικὸς καὶ
τῶν παιδιῶν φρ. 800.
Διὰ διασκεδάσεις, θέατρα, ἑσπε
κατ' ἔτος φρ. 800.
Δι' ὑπηρέτριαν καὶ μάγειρον φ
Δι' ἔκτακτα ἔξοδα φρ. 100.
Ἤτοι ἐν ὅλῳ κατ' ἔτος: 5,1
Περισσεύουν 850 φρ.

Δηλαδὴ ποσὸν μὲ τὸ ὁποῖον κάθε χρόνον ἡ
εἰς Ἀθήνας ἢ νὰ παραθερίζῃ ἐπὶ τρίμηνον εἰς
ἔτη νὰ ἐπιχειρῇ ταξείδιον εἰς τὴν Ἐλβετίαν ἢ τ

Εἶνε λοιπὸν Πρίγκηψ ὁ ἔχων 500 φρ. τὸν
Ζήτω ἡ φθήνεια μας!

Ἰδοὺ τώρα καὶ αἱ τιμαὶ τῶν ἑστιατορίων
περίφημον Ζυθοπωλεῖον-Ἑστιατόριον *Γιάννη*. ὁ
πάρης, ὅπου τρώγουν πολλοὶ Γερμανοί, Γάλλο
πεζῖται κ.τ.λ.:

Ψάρι γρ. 5, μπιφτέκι γρ. 6,
γλύκισμα γρ. 1, κρασὶ γρ. 2.
Ἐν ὅλῳ γρ. 16· δηλαδὴ 3 δ

Σημειωτέον ὅτι ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ φάγῃ ε
τὸ ψάρι ἢ τὸ μπιφτέκι ἀντὶ 8 ἢ 10 γρ. δηλαδὴ

Καὶ αἱ τιμαὶ αὐταὶ ὑπάρχουν εἰς ἓν ἀπὸ τ

Εἰς τὸ ἑστιατόριον-ζυθοπωλεῖο
τάξεως μὲ 10 γρ. τὸ βράδυ ἔχει
κρασὶ, καφὲ, δηλαδὴ μὲ 2.30 δρ
Εἰς τὰ ἑστιατόρια τῆς μεσαίας
καὶ λόγιοι καὶ ἐπιστήμονες καὶ ὑπ
γρ. μόνον νὰ φάγῃ 2 φαγητὰ, κρ
λαδὴ μὲ 1 δρ. καὶ 15!!!

Οὐδεὶς θ' ἀρνηθῇ ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα
τὴν πλέον φθηνὴν Πόλιν τοῦ κόσμου!
Σᾶς περιμένομεν! Οὐρρά!

ὁ ἄκαμπτος καὶ ἄτεγκτος καὶ ἄγριος καὶ
ἀμείλικτος νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸς Νομάρ-
χης; Διὰ νὰ παραι-
ΤΗΣΙΣ τηθῇ μετὰ ἕνα μῆνα;
Διὰ νὰ συμβιβασθῇ μὲ
τὰς
τὴν δι-

θως Ρωμάνος
έχθη νὰ ἐκμεταλλεύεται
ου ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν φίλων του.

σην ζωὴν χάνει αὐτὴ ἡ Ἀθήνα
όσην δόξαν καὶ δύναμιν ὁ Δήμαρ-
ης καὶ οἱ Σύμβουλοι ποῦ δὲν μετα-
φέρουν θαλάσσιο νερὸ διὰ τὸ
ΑΝ κατάβρεγμα.
Ἕνας δρομάκος τῆς πλα-
Κολωνακίου καταβρέχεται ἀπὲ
θὲς κάθε πρωῒ μόνον, καὶ ὅμως ὅλη
ατεῖα ἑορτάζει πανήγυριν!
παναθηναϊκὴ πανήγυρις θὰ ἦτο
Ἀθήνα τετράκις τῆς ἡμέρας ἰω-
ο;

αὶ ἡ μὲν θάλασσα εἰς τὰς Ἀθήνας
ει νὰ ἀνέβη. Μὰ εἰς τὸν Πειραιᾶ
δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀναβάσεως;
Καὶ ὅμως ὁ
ΚΑΛΗ ΗΜΕΡΑ? νέος Δήμαρχος
ἔχει βυθισμένον
Πειραιᾶ εἰς τὴν σκόνη καὶ εἰς τὴν
αν.
πηρὸ σημάδι ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ
χῃ. Διότι ἡ καλὴ ἡμέρα ἀπὸ τὸ

πρωΐ
Κ
κιτρί
ΤΟ
τοὺς

ΑΘΗ
Φ
Θὰ
σμοῦ.
Ἀπλ
ἀνθρ
θὰ δι
τοῦ
στεύο
τοὺς
κόσμ
τατα
ὅπω
ματι
νὰ
τὰ
χονδ
ἀγυρ
Ο
πῶς
σπῆτ
θαλα

Κύριον Ιω. Δραγούμην Βουλευτήν Athènes

ΔΕΥΤΕΡΑ 22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
4 Novembre

ΕΤΟΣ 5ον—ΑΡΙΘΜΟΣ 206ος (56)

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος . . . Γ.Δ. 20
Ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ ὁ στίχος . » 10
Ἐν τῇ τετάρτῃ ὁ στίχος . . . . » 5
Συνδρομαὶ καὶ εἰδοποιήσεις προπληρώνονται.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον :
A la Direction du Journal *Ethniki* CAIRE

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΚΩΝΣΤ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
Δικηγόρος.

ΕΘΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩι ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐν Αἰγύπτῳ ἐτησία . . . . . . Γ.Δ. 100
» » ἑξάμηνος . . . . . . » 50
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία . . . . . Φρ.Χρ. 25
Ἐν Τουρκίᾳ » . . . . . . » 23

ΓΡΑΦΕΙΑ
Λεωφόρος Κάμελ ἀριθμ. 3
Ἔναντι τοῦ ξενοδοχείου Shepheard's
Τηλέφωνον ἀριθ. 1128

Ἕκαστον φύλλον πωλεῖται γ.δ. 2—Παλαιᾶς ἡμερομ. γ.δ. 10

Le journal ETHNIKI a la plus gran[de] circulation parmi tous les journaux européens en Egypte.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗ

Τὰ τελευταῖα ὄργια τῶν Βουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ, μετὰ τὴν περιστολὴν τῆς ἀμύνης τῶν Ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων, τὴν ὁποίαν ἐπεζήτησαν παρὰ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως αἱ Μ. Δυνάμεις καὶ ἡ Κυρίαρχος Τουρκία δι' αὐστηροτάτων διακοινώσεων, ἀποδεικνύουν περιτράνως ὅτι ἡ κρατοῦσα ἐν Μακεδονίᾳ Εὐρωπαϊκὴ πολιτικὴ τείνει, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράφαμεν, εἰς τὴν παράτασιν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἀναρχίας πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ καταστῇ ἀπαραίτητος πρὸς εἰρήνευσιν τῆς πολυπαθοῦς χώρας, μικτὴ στρατιωτικὴ ὑπὸ τῶν Μ. Δυνάμεων κατοχή. Ὅ,τι ἐγένετο ἐν Κρήτῃ, προλειαίνεται καταλλήλως τὸ ἔδαφος διὰ τῆς ἀνοχῆς τῶν Βουλγαρικῶν ὀργίων, ὅπως ἐπιτελεσθῇ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ, διότι μόνον μία στρατιωτικὴ κατοχὴ θὰ δυνηθῇ νὰ θέσῃ τέρμα τόσον εἰς τὰς συστηματικὰς ἀντιδράσεις τῆς Ὑψ. Πύλης, πρὸς ἐντελῆ χειραφέτησιν τῆς διοικήσεως καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀπὸ τῆς Τουρκ. Κυβερνήσεως, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς τάξεως, ἣν ἀπὸ ἐτῶν οὔτε τὰ Τουρκ. στρατεύματα οὔτε ἡ Μακεδονικὴ χωροφυλακὴ ἠδυνήθησαν ν' ἀποκαταστήσωσιν.

Ἡ τελευταία Ἑλληνικὴ διαμαρτυρία πρὸς τὰς Δυνάμεις καὶ τὴν Πύλην διὰ τοὺς ἐσχάτως λαβόντας χώραν ἐμπρισμοὺς ὁλοκλήρων Ἑλλην. χωρίων καὶ τὰς δολοφονίας πλήθους Ἑλλήνων χωρικῶν Μακεδόνων ὑπὸ τῶν Βουλγαρικῶν συμμοριῶν, καὶ ἡ δήλωσις αὐτῆς ὅτι μετὰ τὰ ὄργια ταῦτα ἀδυνατεῖ νὰ περιστείλῃ τὸν προκληθέντα παρὰ τῷ Ἑλλην. λαῷ ἐρεθισμὸν καὶ τὰς ἀντεκδικήσεις τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας κατὰ τῶν Βουλγάρων συμμοριτῶν, θὰ θεωρηθῇ ἀναμφιβόλως δικαία ὑφ' ὁλοκλήρου τῆς ἐν Εὐρώπῃ κοινῆς γνώμης καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀγγλικῆς, ἣν ματαίως προσπαθοῦσι τὰ ἐν τῇ Κυβερνήσει μέλη τοῦ Βαλκανικοῦ κομιτάτου διὰ διαφόρων δημοσιευμάτων νὰ ἐπισκοτίσωσι καὶ πάλιν. Ὁ μέλλων ῥόλος τῶν εἰς Μακεδονίαν ὅσον οὔπω κατερχομένων μελῶν τοῦ κομιτάτου τούτου ὡς καὶ τοῦ γνωστοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Χρόνου» τοῦ Λονδίνου κ. Μπάουτσερ, μεταβάντος ἤδη εἰς Σόφιαν, θέλει μᾶς διαφωτίσει τελείως περὶ τῆς ἀμεροληψίας καὶ εἰλικρινείας τῶν φιλανθρώπων (sic) τούτων τέκνων τῆς φιλελευθέρας Ἀλβιῶνος, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ὑπερμαχοῦσιν ἀναφανδὸν τῆς βαρβαρότητος καὶ θηριωδίας τῶν Βουλγάρων, δι' ὧν ἐπιζητοῦσιν οὗτοι τὴν κατάκτησιν τῆς Μακεδονίας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐν τῷ Μακεδονικῷ ζητήματι ἐπεδείξατο ἀείποτε διαγωγὴν ἄμεμπτον. Πᾶν μέσον μετεχειρίσθη πρὸς παρεμπόδισιν εἰσβολῶν ἐκ τοῦ Ἑλλην. ἐδάφους εἰς Μακεδονίαν, τὸ δὲ ἔργον τῆς φρουρήσεως ἐν τοῖς Ἑλληνοτουρκικοῖς συνόροις αὐστηρότερον ἔτι ἐπετελέσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, οἵτινες καὶ διὰ τορπιλλικοῦ στολίσκου κατέστησαν ὅλως ἀδύνατον οἱανδήποτε ἀπόβασιν ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Μακεδονίας. Ἐὰν ἡ ἄμυνα τῶν τοπικῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ἑλληνικῶν σωμάτων ἀπό τινος χρόνου ἔπαυσεν, ὀφείλεται τοῦτο εἰς τὴν ἄμετρον ἠθικὴν ἐπιρροὴν ἣν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν Μακεδονικῶν πληθυσμῶν τὸ ἐλεύθε-[illegible] τὴν ἀνάκλησιν σωμάτων τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἐξεπέμφθησαν ἐκ τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Ἀλλ' ἡ κατάπαυσις τῆς ἀμύνης ἣν ἐπεδίωξε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὅπως ὑποβοηθήσῃ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Μακεδονίας συμφώνως πρὸς τὰς ἰδέας καὶ τὰς ἐντόνους παραστάσεις καὶ διακοινώσεις τῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Πύλης, ἀντὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὸ προσδοκώμενον ὑπὸ τῶν Δυνάμεων εἰρηνικὸν ἀποτέλεσμα (sic) ἐνεθάρρυνε τοὺς Βουλγάρους δολοφόνους, οἵτινες εἶχον πάθει κυριολεκτικῶς πανολεθρίαν ὑπὸ τῶν Ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων καὶ ἐπῆλθον αἱ τελευταῖαι καταστροφαὶ τῶν Ἑλληνικῶν χωρίων καὶ αἱ σφαγαὶ γυναικοπαίδων καὶ φιλησύχων Ἑλλήνων χωρικῶν, ὑπ' αὐτὰ τὰ ὄμματα τῶν Τουρκικῶν ἀποσπασμάτων, ἅτινα ἀντιπαρῆλθον πρὸ τῶν ἀπειλουμένων χωρίων [illegible] Κριμίας, ἴσως δὲ καὶ ἐκ προδοσίας [illegible] μετὰ τῶν Βουλγάρων συμ-[illegible] νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν ζωὴν καὶ περιουσίαν τῶν θυμάτων.

Ὑπὸ τοιαύτας ὅμως συνθήκας πρωτοφανοῦς συμβιώσεως ἀνθρώπων καθ' ὧν ἡ κυρίαρχος δύναμις ξυμμαχεῖ ἀναφανδὸν μετὰ κακούργων καὶ δολοφόνων καὶ συνεργάζεται παθητικῶς πρὸς ἐξόντωσιν εἰρηνικῶν ὑπηκόων της ἐντὸς τοῦ ἰδίου αὐτῆς ἐδάφους, ἡ ἄμυνα τῶν Ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων εἶνε ὑπέρ ποτε ἀναγκαία κατὰ τῶν Βουλγάρων καὶ Τούρκων δολοφόνων ἐὰν θέλωμεν νὰ σώσωμεν τοὺς καταδιωκομένους Ἕλληνας τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τελείας ἐξοντώσεως. Τὰ θύματα τοῦ Ρακόβου καὶ τῶν ἄλλων καταστραφέντων ὁλοσχερῶς Ἑλλην. χωρίων ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων, ζητοῦσιν ἐκδίκησιν, καὶ τὴν ἐκδίκησιν ταύτην ἔχουν καθῆκον νὰ λάβωσιν καὶ θὰ λάβωσιν τὰ Ἑλληνομακεδονικὰ σώματα ἐπαναλαμβάνοντα τὸ ἔργον τῆς ἀμύνης τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, τοὺς ὁποίους ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ὑποκρίνεται ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ὑπερασπίσῃ, ἀκολουθοῦσα τὸ πολιτικὸν δόγμα τοῦ «διαίρει καὶ βασίλευε» ὅπερ ἀπὸ ἐτῶν ἐφαρμόζει ἐν Μακεδονίᾳ.

Οἱ Τοῦρκοι δὲν δύνανται ἀκόμη νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς εἶνε ἡ δύναμις ἥτις διατηρεῖ ἔτι ἐν ζωῇ τὸ εἰς ἀποσύνθεσιν προβαῖνον πολιτικὸν αὐτῆς καθεστώς.

Ἐσχάτως ὁ κ. Δραγούμης συνεβούλευσε διὰ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου νὰ ἀσπασθῶμεν ἐν τῇ πολιτικῇ μας τὸ δόγμα τῆς «ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας», ν' ἀναλάβωμεν τουτέστι τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ σαθροῦ οἰκοδομήματος, τοῦ ὁποίου μοιραίως κλονίζονται αἱ ἀσθενεῖς βάσεις μιμούμενοι τὰς Μ. Δυνάμεις. Ὁ γηραιὸς Ἕλλην πολιτευτὴς δὲν ἀντελήφθη, ὡς φαίνεται ἀκόμη, ὅτι τὸ δόγμα τοῦτο ἀπέβαλλε πρὸ πολλοῦ τὴν οὐσίαν καὶ ὅτι παραμένει τύπος ἁπλοῦς χρησιμοποιούμενος ὑπὸ τῆς Εὐρώπης πρὸς εἰσχώρησιν τοῦ οἰκονομικοῦ, δικαστικοῦ καὶ διοικητικοῦ αὐτῆς ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ ἐν ἀπαγορεύσει κατ' οὐσίαν διατελοῦντος Τουρκικοῦ Κράτους. Ποίαν σημασίαν ἔχει πλέον αὐτὴ ἡ πολυθρύλλητος «ἐδαφικὴ ἀκεραιότης», ἀφοῦ οὐδέποτε ἐγένετο σεβαστή, ἡ δὲ Εὐρωπαϊκὴ κηδεμονία εἰσχωρεῖ σταθερῶς ἐντὸς αὐτῶν τῶν σπλάγχνων τοῦ Πολιτικοῦ Τουρκικοῦ σώματος;

Τὸ ἀντίθετον τῆς ἀκεραιότητος εἶνε ὁ «διαμελισμός,» ἐπειδὴ δὲ οὗτος δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἄνευ σοβαρωτάτου κινδύνου πανευρωπαϊκοῦ πολέμου, ἢ τοὐλάχιστον ἀντεκδικήσεων ἐκ μέρους τῶν Μουσαλμάνων κατὰ τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἑκατομμυρίων Χριστιανῶν, ἐφευρέθη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἄλλο σύστημα ὑπονομεύσεως τῆς ἐκλειπούσης σὺν τῷ χρόνῳ ζωῆς τοῦ Μεγάλου Ἀσθενοῦς καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπικινδύνου διαμελισμοῦ, ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ἐλέγχου ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐπὶ τῆς διοικήσεως, τοῦ ὁποίου ἡ ἐφαρμογὴ ἐπιδιώκεται σήμερον ἐν Μακεδονίᾳ, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ αὔριον καὶ ἐν Θράκῃ καὶ ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ ἐν Μικρασίᾳ. Κατὰ τύπους ἡ Τουρκικὴ ἀκεραιότης ὑφίσταται ἔτι καὶ ἐν Νόβι Παζάρ, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Κύπρῳ καὶ ἐν Κρήτῃ, κατ' οὐσίαν ὅμως ὅλα αὐτὰ τὰ ἀναπόσπαστα μέλη (sic) τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν πραγματικὴν κηδεμονίαν καὶ κατοχήν, τῆς Αὐστρίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ αὐτὴ ἡ Βουλγαρία καὶ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία εὑρίσκονται κατὰ τύπους ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν, ἡ τελευταία μάλιστα πληρώνει καὶ φόρους, ὡς ἡ Κύπρος πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Κυρίαρχον.

Ἡ «ἀκεραιότης» κατὰ συνέπειαν εἶνε δόγμα νεκρόν, τοῦ ὁποίου τὸ «φάσμα», ἐντούτοις, χρησιμοποιεῖται ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου τοῦ «ἐλέγχου», ὅστις παίζει ῥόλον μορφίνης καὶ χλωροφορμίου εἰς τὸ τουρκικὸν πολιτικὸν σῶμα. Ὁ Εὐρωπαϊκὸς ἔλεγχος ἔχει ἤδη εἰσχωρήσει καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἰσχωρῇ σταθερῶς ἐντὸς τῶν ἀπεσκληρωμένων ἀρτηριῶν καὶ ἐξασθενησμένων νεύρων τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ ἑταιρία τοῦ Δημοσίου Ὀθωμ. Χρέους καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ὀθωμ. Τράπεζα εἶνε τὰ δρῶντα ὄργανα τῆς Εὐρωπαϊκῆς κηδεμονίας, ἥτις κατέκτησεν ἤδη τὸ οἰκονομικὸν ἔδαφος μέχρις αὐτῶν τῶν τελωνείων καὶ εἰσδύει σταθερῶς εἰς τὴν διοίκησιν καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην, τῶν ὁποίων ἡ ἀπολύμανσις ἀντὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀνάρρωσιν τοῦ ἀσθενοῦς ὠθεῖ εὐθέως αὐτὸν εἰς τὸν τάφον. Διότι «μεταρρύθμισις» ἐν Τουρκίᾳ σημαίνει Εὐρωπαϊκὴν ἐπέμβασιν, ἤτοι ἀναίμακτον ἀποσύνθεσιν τῶν ἐναπολειπομένων δυνάμεων τοῦ Καλιφάτου. Ἡ «μεταρρύθμισις» ὑπὸ οἱανδήποτε μορφήν, καθιεροῦσα τὴν «ἰσότητα» Μουσουλμάνων καὶ Χριστιανῶν, ἀντιφέρεται εἰς αὐτὸ τὸ γράμμα τοῦ Κορανίου, ὅπερ κηρύσσει, πόλεμον ἀμείλικτον κατὰ τῶν ἀπίστων. Ὁπόταν αἱ μεταρρυθμίσεις ἐν τῇ διοικήσει καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ ἀποκατασταθῶσιν ἐν Τουρκίᾳ «πραγματικαὶ» καὶ «ἀληθεῖς», τὸ Τουρκικὸν κράτος θὰ εὑρεθῇ εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ ψυχοραγήματος.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον οἱ Τοῦρκοι ἀποκρούουσι παντὶ σθένει τὰς μεταρρυθμίσεις ὡς ἐννοοῦσι ταύτας αἱ Μ. Δυνάμεις, διότι διαβλέπουσι πρὸς τὸν κίνδυνον τῆς «ἰσότητος» δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων ἀπέναντι τῶν ἀπίστων, τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ἔτι ὁ Τουρκικὸς λαὸς, ὡς εἵλωτας. Ὁ Τοῦρκος δὲν εἶνε ἔμπορος οὔτε βιομήχανος οὔτε ναυτίλος οὔτε ἐπιχειρηματίας, οὔτε ὑπάρχει ἐλπὶς ἐν τῷ μέλλοντι ν' ἀποκατασταθῇ τοιοῦτος. Τὸ Κοράνιον εἶνε μέγας φραγμὸς πρὸς πᾶσαν οἱανδήποτε κοινωνικήν, βιομηχανικὴν εἴτε ἐμπορικὴν πρόοδον τῶν Μουσουλμάνων.

Κατὰ συνέπειαν ἐὰν ἀποκατασταθῶσιν ἐν Τουρκίᾳ ἀληθεῖς καὶ πραγματικαὶ μεταρρυθμίσεις ἐν τῇ διοικήσει καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ — τοῦθ' ὅπερ θεωροῦμεν ὅλως ἀδύνατον, ὡς μὴ ὑπαρχόντων τῶν καταλλήλων στοιχείων πρὸς τοιοῦτον ἔργον— ἡ Κυβέρνησις θὰ παύσῃ αὐθαιρέτως παρεμβάλλουσα, ὡς νῦν, προσκόμματα εἰς τὴν ἐπίδοσιν καὶ πρόοδον τῶν Χριστιανῶν κατοίκων τῆς Αὐτοκρατορίας εἰς ποικίλας ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἐντὸς ὀλιγίστων ἐτῶν ἡ Χριστιανικὴ ἱκανότης καὶ δραστηριότης θὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν Τουρκικὴν σαθρότητα καὶ ἀβελτηρίαν καὶ οἱ «ἄπιστοι» ὀπαδοὶ τοῦ Χριστοῦ θὰ κυριαρχίσωσιν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ζωῆς καὶ τῆς κοινωνίας τῶν «πιστῶν» ὀπαδῶν τοῦ Μωάμεθ, οἵτινες μικρὸν κατὰ μικρὸν θὰ ἀποκατασταθῶσιν ἀπὸ «κυρίων», δοῦλοι, τοῦθ' ὅπερ ἀντίκειται εἰς τὰς σοφὰς διατάξεις τοῦ Κορανίου.

Ἰδοὺ οἱ κίνδυνοι τῆς μεταρρυθμίσεως ἀπὸ Τουρκικῆς ἀπόψεως. Ἐντεῦθεν αἱ μεταναστεύσεις τῶν «πιστῶν» ἀπὸ πάσης Τουρκικῆς γῆς, ἐν ᾗ αἱ μεταρρυθμίσεις, ὁ «ἔλεγχος» τουτέστιν τῶν Χριστιανῶν ἐν τῇ διοικήσει καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ ἐπεβλήθη διὰ τοῦ πολέμου ἢ εἰσεχώρησεν δι' ἄλλων μέσων. Οἱ Μουσαλμάνοι τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης, οἱ πιστοὶ τοῦ Καυκάσου καὶ τοῦ Τουρκεστάν, οἱ Τοῦρκοι τῆς Βουλγαρίας, τῆς Σερβίας, τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Κρήτης μετηνάστευσαν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, διότι τὸ Κοράνιον δὲν ἀνέχεται τὰς «μεταρρυθμίσεις», τὴν «ἰσότητα» δηλονότι μεταξὺ Χριστιανῶν καὶ Μουσουλμάνων.

Μετά τινα χρόνον ἐφαρμοζομένου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἐλέγχου καὶ ἐν Μακεδονίᾳ, οἱ πλεῖστοι τῶν Μουσουλμάνων θὰ ἐκπατρισθῶσιν, τὸ αὐτὸ γεννήσεται καὶ ἐν Ἀλβανίᾳ ἐν ᾗ ἀποκρούεται διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου καὶ αὐτὴ ἡ ἵδρυσις Εὐρωπαϊκῶν προξενείων.

Εἶνε κατὰ συνέπειαν ἡ συμβουλὴ τοῦ κ. Δραγούμη ὅπως ὑποστηρίξῃ ἡ Ἑλλὰς τὸ δόγμα τῆς «ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας», λίαν δυσνόητος, δεδομένου ὅτι καὶ αὗται αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν ἐν Μακεδονίᾳ συναυλίαν, τονίζουσι μὲν τὸν εἰρηνικὸν ἦχον τῆς ἀκεραιότητος πρὸς κατακοίμησιν τοῦ Τουρκικοῦ ὄχλου— διότι οἱ διπλωμάται τοῦ [illegible] τῶν Εὐρωπαϊκῶν βλέψεων— ταυτοχρ[όνως] ὅμως ἐνσταλάζουσι τὸ βραδὺ ἀλλὰ κα[τ]αστρεπτικὸν διὰ τὸν Τουρκικὸν ὀργανισμὸν δηλ[η]τήριον τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τοῦ ἐλέγχου [illegible] ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ὀθωμ. Αὐτοκρ[α]τορίᾳ, πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἀναιμάκτου δια[...]μελισμοῦ ὃν ἀπὸ ἐτῶν ἐπιδιώκουσιν.

Αἱ διάφοροι συνθῆκαι καὶ [illegible] περιστάσεις ἐφ' ὧν ἐνεργοῦσιν αἱ Μ. Δυνάμε[ις ...]ς τόσον ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ ὅσον καὶ ἐν τῇ [...] Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ δὲν εἶνε ὅμοιαι οὔτε δύναν[τ]αι νὰ συγκριθῶσι πρὸς ἐκείνας, πρὸς τὰς ὁπ[...]ίας δέον νὰ ἀποβλέπῃ ὁ Ἑλληνισμός, τοῦ ὁπ[...]οίου μεταξὺ ἄλλων καὶ αὐτὴ ἡ ἱστορικὴ [...]ξέλιξις ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἑλλην[...] Βασιλείου ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἀποκ[...]ρούει οἱανδήποτε συνεργασίαν πρὸς διατήρησιν τῆς φανταστικῆς «Τουρκικῆς ἀκεραιότητος». Ὑποθέτομεν ὅτι ἡ συμβουλὴ τοῦ γηραιοῦ ἐξ Ἀθηνῶν πολιτευτοῦ ἔχει διπλωματικὸν καὶ οὐχὶ πολιτικὸν χαρακτῆρα, ὅτε ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ οὐχὶ ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ Τύπῳ ἔδει μᾶλλον νὰ διατυπωθῇ ἡ βαρυσήμαντος συμβουλή του.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

Καθ' ὅλην τὴν ἑσπέραν, ὁ αὐτὸς μικρόσωμος γέρων ἐκάθητο εἰς τὴν αὐτὴν γωνίαν τοῦ ἑστιατορίου, ἀπομεμακρυσμένος σχεδὸν ἀφανὴς ὄπισθεν τῶν κρεμαμένων ἐπενδυτῶν, τρώγων τὸ αὐτὸ λιτότατον φαγητόν. Ἓν ἐρρυτιδωμένον πρόσωπον, μὲ κάτι τὸ ἀμαυρὸν, τὸ ἐσβεσμένον, τὸ σχεδὸν ἄθλιον, ὅπερ ἐπηύξανεν ἔτι μᾶλλον ἐν μὲν τῇ ἀκινησίᾳ του, ἡ ἀσθενικὴ ὄψις τοῦ ὅλου ἀτόμου του, ἐν δὲ τῇ ἐξάψει του, ἡ ζωηρότης τῶν χειρονομιῶν.

Ἐφαίνετο ἐπιβραδύνων, ἐπὶ τῇ ἀπεγνωσμένῃ ἀναμονῇ προσώπου τινός. Συνηθέστερον ἦτο λυπημένος, ἀλλ' ἐνίοτε, κατείχετο ὑπὸ φαιδρότητος παραδόξου, ἀλγεινῆς, ὁμοίας πρὸς γέλωτα ἀνθρώπου γελῶντος ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ συμφορᾷ.

Ἡ λύσσα τῆς εἱμαρμένης καταφέρεται μετὰ τοσαύτης δυσαποσπάστου καὶ ἀνεξηγήτου ἐπιμονῆς, ἐναντίον ἀνθρώπων τινῶν, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ ὀργὴ ἀφοπλίζεται πρὸ τῆς ἀπιθανότητος τῶν γεγονότων. Γελῶσι τότε οὗτοι γέλωτα λυπηρόν.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἑστιατορίου εἶχον ἐπονομάσει τὸν γέροντα, ὁ ἐραστὴς τῆς βαρώνης. Μὲ τὴν συνεχῆ καὶ ἄπταιστον παρατηρητικότητά των, εἶχον διακρίνει τοὺς παραδόξους τρόπους τοῦ γέροντος, τοὺς ἀνησύχους ὀφθαλμούς του, ὑψωνομένους κατ' ἀρχάς, ἀλλὰ ταχέως καταβιβαζομένους, μὲ ἐλαφρὰν πορφύρωσιν, ἐπὶ τῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ εἰσόδῳ μιᾶς ὡραίας γυναικός, τῆς αὐτῆς πάντοτε, τῆς βαρώνης. Εἷς νεανίας τὴν συνώδευεν. Ὅταν τὸ ζεῦγος ἐλάμβανε θέσιν, ἐνῷ ἡ γυνὴ ἐπεξεδύετο βραδέως τοῦ σαλίου της, ὁ γέρων δὲν ἀπέστρεφε πλέον τὰ βλέμματα ἀπὸ τοῦ θελγήτρου τῶν χειρονομιῶν της ἀπὸ τῶν κρυσταλλίνων γελώτων της. Ἐτελείωνε τὸ φαγητόν του ὡς ἐν ὀνείρῳ, ἀναίσθητος πρὸς πᾶν τὸ περιβάλλον. Καὶ παρετήρει τις τότε ἐπὶ τοῦ προσώπου του τὴν ἀνησυχίαν, τὴν ὁποίαν προσδίδει εἰς τὰ βλέμματα τῶν γερόντων ἡ ἐνθύμισις ἀπομεμακρυσμένων ἐρωτικῶν ἀγαλλιάσεων. Ἐνίοτε ἡ ὄψις του ἀπήστραπτεν ἐκ πατρικῆς τρυφερότητος, ἄλλοτε, ἐξ ἐναντίας, λάμψις ἔχθρας ἠκτινοβόλει ἐπὶ τῶν λεπτῶν βλεφάρων του, ἀναβρύουσα ἐξαίφνης ἀπὸ τὰ βάθη σκοτεινῆς τινος ζηλοτυπίας, ἀείποτε ἀπειλητικῆς. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα διεφαίνοντο διὰ μέσου ἀνεξιτήλου πέπλου μιᾶς θανασίμου λύπης. Τὸ ἄλγος εἶχεν ἀποτυπώσει ῥυτίδα ἐπὶ τοῦ μετώπου του, ὁ δὲ πικρὸς καὶ σκωπτικὸς γέλως του ἦτο ὡσεὶ τὸ συμπλήρωμα τῆς εἰκόνος ταύτης τῆς θλίψεως.

Ἑσπέραν τινὰ ἐνῷ ἡ βαρώνη ἐξήρχετο, κομψοτάτη καὶ διεγείρουσα τὸν γενικὸν θαυμασμόν, μὲ ἐξώθησε μία ἀκατανόητος περιέργεια. Ἐψιθύρισα κατὰ τὴν διάβασίν της μίαν κολακευτικὴν ἐπιφώνησιν καὶ παρετήρησα τὸν γέροντα, ἀναμένων ἀπάντησίν τινα, ἐπιδοκιμασίας ἀναμφιβόλως, ἴσως δὲ καὶ ἐκμυστηρεύσεως.

Μὲ παρετήρησε καὶ ἐκεῖνος ἀλλὰ σχεδὸν ἐχθρικῶς, μὲ ὕφος ἀνθρώπου ἀποφασισμένου νὰ φυλάξῃ τὸ μυστικόν του. Ἐξαίφνης ὅμως ἐφάνη χαλαρωνόμενος, ὅμοιος πρὸς νευρόσπαστον τοῦ ὁποίου ἐθραύσθη τὸ ἐλατήριον. Μία ἀδυναμία τὸν κατελάμβανε, μία κόπωσις τῆς ζωῆς, μία ἀνάγκη νὰ καταθέσῃ μέρος τοῦ βαρέος φορτίου του. Ἐκίνησε βραδέως τὴν κεφαλήν, ὡσεὶ προσπαθῶν νὰ ἐκβάλῃ στεναγμόν, κατόπιν ἀποφασιστικῶς, μὲ χιονώδη καὶ θλιβερὰν φωνήν, ἐψιθύρισεν, ἐρρόγχασε σχεδόν.

«Εἶνε ἡ σύζυγός μου!»

⁂

Ἡ ἱστορία τοῦ γέροντος ἦτο ἁπλουστάτη. Ἦτο ἱστορία ἀνθρώπου νυμφευθέντος γυναῖκα νεωτάτην καὶ πτωχήν. Πᾶς ἔρως πηγάζων ἐκ τῆς καρδίας ἐπιθυμεῖ ἀείποτε νὰ δίδῃ· ἡ δὲ γυνὴ ἐρῶσα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διὰ τῆς καρδίας δὲν ἐρᾷ πλέον ὅταν δέχηται. Ὅταν ὀφείλει τὸ πᾶν εἶνε σχεδὸν διατεθειμένη πρὸς τὸ μῖσος. Τάχιστα λοιπὸν τὸν [illegible] παρεῖδε. Συγχρόνως ἡ περιουσία του εὐρυμ[...]ζετο ἐντὸς τῶν λεπτῶν χειρῶν της, διασκορπιζομένη εἰς ἰδιοτροπίας, μὲ τὴν φροντίδα ὡραίας καὶ διεφθαρμένης κόρης, ἥτις ἐπὶ πολὺ διέμεινε ταπεινὴ καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπιθυμίαι ἐξηγριώθησαν. Ἐκεῖνος δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιστῇ, ἀνίσχυρος καὶ ἐννοῶν ὅτι τὸ μόνον μέσον τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς συζυγίας των ἦτο τὸ νὰ δίδῃ. Διετέλει καθηγητὴς ἔν τινι λυκείῳ. Διὰ νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς ὁλονὲν αὐξανομένας δαπάνας, ἤρξατο νὰ γράφῃ εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἀλλὰ τῶν δαπανῶν του καθισταμένων ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον μεγαλειτέρων, ἐπηκολούθησε σειρὰ ὁλόκληρος ἐκτροχιάσεων τῆς συζύγου του· κατόπιν ἀπουσίαι μιᾶς ὁλοκλήρου νυκτός, ἀποδράσεις ἐπί τινας ἡμέρας. Τὸ σκάνδαλον εἶχε κατασῇ τόσον μέγα, ὥστε τὸν ἠνάγκασε νὰ ἀπομονωθῇ. Τὴν ἑπομένην ἡ σύζυγός του ἀνεχώρησε καὶ δὲν ἐπέστρεψε ποτὲ πλέον.

Ὁ γέρων μοὶ διηγεῖτο ταῦτα, ὡς μίαν ἱστορίαν συχνὰ ἀναμασηθεῖσαν, γνωστὴν ἐκ στήθους. Μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ἐν τῷ μέσῳ φράσεώς τινος, ἐνθύμησίς τις ζωηροτέρα παρενεβάλλετο. Καὶ ὡμίλει τότε μὲ λέξεις διακεκομμένας, μὲ ἐπιφωνήσεις, μὲ χειρονομίας ἀποθαρρυντικάς, ὡσεὶ ἠδυνάτει νὰ ἐξιστορήσῃ τὸ πᾶν ἢ ὡσεὶ τὰ γεγονότα, ἅτινα συνεκρούοντο ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ του καὶ τῶν ὁποίων ἡ ὀπτασία διήρχετο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του, ἐφαίνοντο εἰς αὐτὸν ἐντελῶς ἀπίθανα ὥστε νὰ γίνωσι πιστευτά.

Ἦτο πρόδηλον ὅτι ἀνεύρισκε τὰς ἀρχαίας ὀδύνας του ἐν ὅλῃ τῇ ὀξύτητι αὐτῶν. Ἡ ἀείποτε αἱμάσσουσα πληγὴ τοῦ ἔρωτός του, καθ' ἑκάστην ἀναζωπυρουμένη, ἐλάμβανεν ἔτι μείζονας διαστάσεις ὑπὸ τὸν ἦχον τῶν λέξεων ἐπὶ τῇ ἀνακλήσει τῶν γεγονότων. Ἡ ἐξέγερσίς του ἐπηύξανεν, ὁ θυμὸς ἐπέτεινε τὰς συχνὰς χειρονομίας του καταστὰς μετ' οὐ πολύ, τόσον μανιώδης, ὥστε ἀκουσίως οἱ ὀφθαλμοί του κατεβιβάσθησαν ἐπὶ τοῦ φιαλιδίου τὸ ὁποῖον ἐκένου ἐντὸς τοῦ καφέ του μὲ μικρὰς νευρικὰς κινήσεις. Τὸ βλέμμα του ἔλαμπεν ἐκ τοι[αύ]της ἔχθρας, ὥστε διέβλεπε [illegible] δυστυχίαν τινά, ἐκδίκησιν ἐπὶ μακρὸν μελετηθεῖσαν καὶ ἐκσπῶσαν αἰφνιδίως. Νῦν ἐξηγεῖτο ὁ πικρὸς γέλως του. Ἦτο ὁ δύσηχος γέλως ὁ προερχόμενος ἐκ προητοιμασμένης ἀντεκδικήσεως, τῆς ὁποίας ἐπεβράδυνε τὴν στιγμήν, ἀναμφιβόλως ἔκ τινος μυστηριώδους πόθου ἐρασιτέχνου.

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὁ γέρων οὗτος μὲ τὴν παθητικὴν μορφήν, μὲ τὸν σκληρὸν γέλωτα, προσκεκολλημένος εἰς τὰ βήματα ταύτης τῆς γυναικός, καὶ καραδοκῶν τὴν κατάλληλον στιγμήν, ἤρχισε νὰ μοὶ φαίνηται ἠλίθιος, εἶτα βδελυρός. Ἀφ' ἑτέρου μὲ κατελάμβανεν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν γυναῖκα. Νέα καὶ ὡραία, ἄπειρος δὲ οὖσα τοῦ κόσμου, θὰ εἶχε βασανισθῇ ἴσως ὑφ' ἑνὸς μανιακοῦ. Ἡ σκέψις νὰ τὴν εἰδοποιήσω διῆλθε διὰ τοῦ πνεύματός μου.

— Ἀλλὰ δὲν σᾶς βλέπει, λοιπόν; ἠρώτησα. Δὲν σᾶς ἀναγνωρίζει.

— Ὤ! ἀπήντησεν, ἔχω τόσον πολὺ μεταβληθῇ ἔκτοτε.

Ἔστρεψε τὸ γεροντοφανὲς πρόσωπόν του πρὸς ἓν κάτοπτρον, ἐνῷ ἐπανεφαίνετο ὁ πικρὸς γέλως του ἀλλὰ ὀξύτερος, ὡσεὶ ἡ νέα αὐτὴ ἐπιβεβαίωσις εἶχεν ἀναζωπυρήσει τὴν ἔχθραν του. Ῥῖγος διέδραμε διὰ τῶν σπονδύλων μου.

⁂

Μίαν ἑσπέραν, ἡ βαρώνη δὲν ἦλθε νὰ δειπνήσῃ. Αἱ ἀνησυχίαι μου μὲ κατέλαβον ἐκ νέου. Ὁ γέρων ἐφαίνετο τεταραγμένος, αἱ δὲ κινήσεις του διήγειρον τὰ κρύφια μειδιάματα τῶν ὑπηρετῶν. Ἀλλὰ καὶ τὴν ἑπομένην δὲν ἀνεφάνη ἡ βαρώνη καὶ τὴν φορὰν ταύτην εἶδον τὸν γέροντα ὠχρὸν, συντετριμμένον, γηράσαντα ἔτι μᾶλλον. Ἔκλινε πρὸς ἐμὲ καὶ ἐψιθύρισεν :

— Ἀπέθανε.

— Τὴν ἐφονεύσατε, ἀνέκραξα.

Μὲ παρετήρησε μὲ ὕφος ἠλίθιον καὶ προσέθεσεν ἁπλῶς.

— Στηθικὴ φλεγμονή!

Διέμεινα καὶ ἐγὼ ἀποβλακωμένος. Κατόπιν ἐπέλαβον.

— Ἔ! τόσον καλλίτερον. Δὲν θὰ σᾶς κάμῃ πλέον νὰ ὑποφέρητε!

Μὲ παρετήρησε πάλιν μὲ αὐτὸ τὸ ἠλίθιον βλέμμα.

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἴχομεν ἀρχίσει νὰ συνεννοώμεθα. Ἀπεφάσισα νὰ περιμένω μέχρις ὅτου ἀρχίσῃ νὰ ὁμιλῇ, ἀλλὰ διέμενε σιωπηλὸς καταβεβλημένος. Ὁ ἐξηγριωμένος πίθηξ εἶχε προσλάβει τὴν ὄψιν ἀξιοθρηνήτου νευροσπάστου, καταστραφέντος ἀνεπανορθώτως. Ἐξαίφνης ὑπόνοιά τις διῆλθε τοῦ πνεύματός μου :

— «Ὥστε λοιπόν! ἀνέκραξα, τὴν ἠγαπᾶτε πάντοτε;»

Ἀφυπνίσθη καὶ ἐφάνη ἐπανερχόμενος μακρόθεν!

— «Ἐὰν τὴν ἠγάπων!»

Τὸ πρόσωπόν του προσέλαβεν ὄψιν ἐκστατικήν· κατόπιν ἐξηκολούθησε μὲ φωνὴν ἀσθενῆ, [illegible]σαν, κινοῦσαν εἰς οἶκτον :

— Δὲν τὴν ἐγκατέλειπον οὐδέποτε, οὕτως εἰπεῖν. Δὲν ἐξώδευα πολλὰ διὰ νὰ τῆς στέλλω τὰ χρήματά μου χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ!

Προσέθεσεν ἠρέμα, ὡσεὶ δικαιολογούμενος :

— Διὰ νὰ ἔχῃ ὀλιγωτέρους φίλους, νὰ διατηρῇ τὸν αὐτὸν πάντοτε, εἰ δυνατόν. Ἠξεύρετε, συνειθίζει κανείς. Ὑπέφερον πολὺ ὅταν ἤλλασε φίλον.

Ἀπέμεινα φαίνων, ἐσκυμμένος ὡσεὶ ὑπεράνω [illegible] βαράθρου, ἐπὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Τότε ὁ γέρων προσέθεσεν, ὡσεὶ ὁμιλῶν καθ' ἑαυτόν, κινῶν τὴν μικράν, γεροντοφανῆ καὶ περίλυπον κεφαλήν του :

«Ἠθέλησα νὰ ἀποθάνω, κατ' ἀρχάς. Ἀλλ' ἐσκέφθην. Δὲν θὰ εἶχε κανένα νὰ τῆς πηγαίνῃ ἄνθη. ἐκεῖ... κάτω!

⁂

Ἐνοικιάζεται δωμάτιον εὐρύχωρον πολυτελῶς ἐπιπλωμένον ἐπὶ κεντρικωτάτης ὁδοῦ (ὄπισθεν τῶν καταστημάτων Μεϊμαράκη) καὶ μὲ ἐξώστην παρ' οἰκογενείᾳ ἀντὶ τεσσάρων (4) λιρῶν κατὰ μῆνα. Ὁ φωτισμὸς καὶ τὸ πρωϊνὸν καφὲ-γάλα παρέχεται δωρεάν. Πληροφορίαι ἐν τῷ Pharmacie Cooperative L'Union. Μεταξὺ Mourour καὶ Νέας Ἀγορᾶς.

Η ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΔΟΥ

Μία καταγγελία πρὸς τὸν κ. Σκωτίδην πρὸ ἕνδεκα μηνῶν.

Πρὸς τὸν Κύριον
Νικόλαον Σκωτίδην
Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος
Εἰς Ἀλεξάνδρειαν

Ἐξοχώτατε,

Λαμβάνω τὴν τόλμην, ὅλως ἐμπιστευτικῶς, νὰ ἀνακοινώσω ὑμῖν τὰ ἑπόμενα, ἐφ' ὧν προκαλῶ τὴν ὑμετέραν ἀμέριστον προσοχήν, ὡς ἀνωτέραν ἀρχὴν ἥτις ἔχει καθῆκον ἱερὸν νὰ προστατεύῃ οὐ μόνον τοὺς ἀδικουμένους πολίτας, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀμύνηται τῶν συμφερόντων αὐτῶν.

Ἀπὸ ἑξαετίας διατελῶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Τραπέζης Ε. Μελίδη, ὡς ἀρχιλογιστὴς ἐν Ἑλλάδι, ὡς πληρεξούσιος ἀντιπρόσωπος ἐν Ρουμανίᾳ καὶ ὡς διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος αὐτῆς. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα δὶς παρητήθην, ἐσχάτως δὲ καὶ τρίτην φορὰν ἀμετακλήτως ἀπεχώρησα τῆς Τραπέζης ταύτης ἕνεκα τῶν ἑξῆς λόγων:

Ἡ Τράπεζα Ε. Μελίδη ἢ μᾶλλον ὁ Ε. Μελίδης ἠργάζετο καλὰ καὶ ἐκέρδισε ἀρκετὰ χρήματα, κατόπιν ὅμως ἐκ τοῦ πόθου πρὸς τὰ ἑκατομμύρια καὶ ἔχων εἰς χεῖρας τὰ χρήματα πτωχοῦ κόσμου, ἀνεμίχθη εἰς χρηματιστ. ἐπιχειρήσεις ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις Παρισίων καὶ Ἀθηνῶν καὶ ὑπέστη τοιαύτας ζημίας αἱ ὁποῖαι ἀντεπροσώπευον οὐχὶ μόνον τὰ κεφάλαια καὶ τὰ κέρδη του, ἀλλὰ καὶ πολὺ ξένον χρῆμα ὅπερ τῷ ἐνεπιστεύθη ὁ κόσμος. Μία ἐλπὶς σωτηρίας ἐκ τῆς ἀξιοθρηνήτου θέσεως εἰς ἣν περιήχθη ἦτο ἡ πώλησις τῶν γνωστῶν σας δμολογιῶν Ὁλλανδίας.

Δυστυχῶς ὅμως αἱ βλέψεις καὶ αἱ ἐλπίδες τοῦ Μελίδη δὲν ἐτηλεσφόρησαν, ὡς ἦτο ἑπόμενον, (καθότι μόνον τελευταίως ἐμάθομεν οἱ ὑπάλληλοί του τὸ ποιόν των) διότι οὐ μόνον αἱ μέγισται ζημίαι του δὲν ἐκαλύφθησαν ἀλλὰ καὶ ηὐξήθησαν καὶ οὕτω ὡς ὑπολογίζω οὐ μόνον δὲν δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ καὶ εἰς τὰς μικροτέρας ὑποχρεώσεις του ἀλλὰ καὶ θὰ ὀφείλει εἰς τὸν πτωχόκοσμον ποσὸν ἀνώτερον τῶν δέκα καὶ πέντε χιλιάδων λιρῶν (15,000).

Τὸ χρέος δὲ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τρεῖς χιλιάδας περίπου ὁμολογιῶν ἃς ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς ἀνθρώπους τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου οἵτινες τῷ ἐνεπιστεύθησαν τὸν ἱδρῶτα των καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ ἐμπιστεύωνται τὰς οἰκονομίας των εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο.

Τοιαύτη ἡ κατάστασις ἣν ἐδημιούργησεν ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ μέγας πόθος πρὸς τὴν κερδοσκοπίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ σπατάλη ἀφθόνου χρήματος, εἰς ἀσωτείας, διασκεδάσεις, ταξείδια, ἐρωμένας καὶ χαρτοπαίγνια, πράγματα πασίγνωστα.

Ἡ ἐξέλιξις τῆς δράσεως τοῦ Μελίδη μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πομπωδῶν διαφημίσεών του τῶν γνωστῶν ἐν Ἀνατολῇ, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς κερδοσκοπική. Ἐντεῦθεν ὅμως ἄρχεται κατ' ἀνάγκην ἡ δρᾶσις τοῦ ἐπιζητοῦντος δι' ἀπάτης καὶ δόλου νὰ νοσφισθῇ ξένον χρῆμα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀτομικῆς εὐημερείας ἐν τῇ ξένῃ, τοῦθ' ὅπερ, ὡς ἐκ τῆς παρ' αὐτῷ θέσεώς μου καὶ ὡς ἔμπιστος τελείως ἀντιληφθεὶς θεωρῶ καθῆκον ν' ἀνακοινώσω πρὸς ὑμᾶς, **ἵνα λάβητε τὰ κατάλληλα μέτρα** πρὸς περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων πτωχῶν οἰκογενειαρχῶν, ὁμογενῶν τε καὶ ξένων.

Ὁ κ. Μελίδης ὤφειλεν ὡς ἐκ τῆς ἀνωτέρω περιγραφείσης οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ οἴκου του, νὰ δηλώσῃ πτώχευσιν πρὸ καιροῦ, ἀλλ' ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν φυγήν, ἔκρινε καλὸν νὰ μεταχειρισθῇ τὸν δόλον, διὰ τῆς δημιουργίας, πάλιν διὰ τοῦ ξένου χρήματος, παραυφάδων τῆς Τραπέζης του ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, σχηματίσας συμμορίαν δῆθεν τραπεζιτῶν, ἀπεντάρων δὲ, καὶ οὐδεμιᾶς ἐμπιστοσύνης ἀπολαμβανόντων ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Οἱ συμμορῖται οὗτοι εἶνε

1ον) ὁ κ. Κ. Δ. Γουσσόπουλος (γαμβρὸς τοῦ κ. Μελίδη) ὁδὸς Tewfick No 15 Alexandrie, καὶ 2ον) ὁ κ. Κ. Μολφέσης (πρώην ὑπάλληλός του) ὁδὸς Pont Roselte No 5 Alexandrie, οἱ ὁποῖοι ἀφ' ἑνὸς ἐπώλησαν ὁμολογίας διὰ μηνιαίων δόσεων καὶ εἰσέπραξαν χρήματα καὶ τὰ ἔφαγον, ἀφ' ἑτέρου ἐκδίδωσι συναλλαγματικὰς διὰ 300—500 λίρας, τὰς ὁποίας ἐξαργυρόνῃ ὁ κ. Μελίδης, ὡς ὑπογραφὰς τραπεζιτικάς, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ συνάξωσι περισσότερον χρῆμα, πρὸς δι' ὀλίγον εἰσέτι χρόνον συνέχισιν τοῦ ἁμαρτωλοῦ βίου τῆς Τραπέζης Ε. Μελίδη καὶ πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀμέτρων ἀναγκῶν, ἃς ἐδημιούργησεν ἑαυτῷ ὁ Μελίδης χωρὶς νὰ σκέπτηται τὸ μέλλον, οὗτινος τὸ τέρμα θὰ ἐπέλθῃ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ὡς ὑπολογίζω, διὰ μιᾶς φυγῆς ὅλων τῶν συμμοριτῶν.

Δύο Συναλλάγματα τῶν ἐν λόγῳ ὑπογραφῶν μοὶ ἐνεχείρισεν ὁ κ. Μελίδης πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως περίπου μηνὸς διὰ τὸ ποσὸν τῶν 200—300 λιρῶν ἵνα ὡς διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματός του ἐνεργήσω τὴν προεξόφλησιν αὐτῶν παρὰ τῇ Deutch-Orient Bank, τὰ ὁποῖα εὐτυχῶς δὲν τὰ προεξόφλησεν. Ἔκτοτε ἤρχισα νὰ ὑποπτεύωμαι καὶ ἐκ τῶν παραδόξων ἀνακοινώσεών του πρὸς ἐμὲ νὰ σχηματίσω τὴν πεποίθησιν ὅτι … …σοφίζεται νὰ προβῇ εἰς δολίως … …ήματα καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐζήτησα διὰ πάσης θυσίας ν' ἀποχωρήσω τοῦ καταστήματός του, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἔπραξα, περιφρονήσας καὶ μισθοὺς καὶ προμηθείας καθυστερουμένας καὶ ἐξοφλήσας ἀπαίτησιν λιρῶν 154 μὲ μόνον λίρας 9, διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι μετ' ὀλίγον δὲν θὰ εὕρισκον οὔτε ὀβολόν. Τὸ ὅτι δὲ ἐκ τῶν προτέρων ἐγνώριζεν ὁ κ. Μελίδης ὅτι δὲν ἀνηχόμην δολιότητας ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅρου, ὃν μοὶ ὑπέβαλλεν ἐν τῷ μετ' αὐτοῦ συμβολαίῳ μου, καθ' ὃν ἤμην ὑπόχρεως νὰ τῷ πληρώσω πεντακοσίας λίρας ὡς ἀποζημίωσιν, καθ' ἣν περίπτωσιν παρῃτούμην τῆς ὑπηρεσίας του πρὸ τῆς 30 Ἀπριλίου 1907.

Ἤδη, ὡς γνωρίζετε, ὑποθέτω, ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις ἐκίνησεν ἀγωγὴν ἐναντίον καὶ τῶν τριῶν, ἤτοι Ε. Μελίδη, Κ. Γουσσοπούλου καὶ Κ. Μολφέση, διὰ τὴν αἰσχροκερδῆ πρᾶξιν τῶν ὁμολογιῶν Ὁλλανδίας. Ἡ δίκη τῆς ἐφέσεως θὰ γίνῃ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ὡς ἔμαθον. Ὅτε τελευταίως ἦτο ἐδῶ ὁ κ. Μελίδης, προσεπάθησε νὰ μὲ πείσῃ ἵνα συνεργασθῶ πάλιν διὰ τῶν ἑξῆς προτάσεων, ἐξ ὧν καταφαίνεται ἅπαν τὸ σχέδιον τῆς φυγῆς:

α΄.) Ἢ νὰ μοὶ πωλήσῃ ἓν ἐκ τῶν δύο καταστημάτων Γουσσοπούλου ἢ Μολφέση, ἵνα ἐργασθῶ διὰ λ)σμόν μου καὶ τῷ πέμπω τὸ μέρος τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ κερδῶν εἰς Παρισίους, ἢ νὰ ἀναχωρήσω διὰ Τουρκίαν καὶ κατόπιν συναντηθῶμεν εἰς Παρισίους, ἔνθα θὰ μεταβῇ, ὡς μὲ ἐξεμυστηρεύθη καθότι ἦτο ἀπηλπισμένος ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δίκης, τὴν ἀπόφασιν τῆς ὁποίας θὰ προσ… …θεὶ νὰ βραδύνῃ ἐπ' ὀλίγον καταθέτων … …τέρας εἰκονικῆς πράξεως, ἣν ἔκαμεν ἐν Ἀθήναις, τῆς Τραπέζης Ε. Μελίδη, οὔσης δῆθεν ἑτερορρύθμου Ἑταιρίας, ἐνῷ γνωστότατον ὅτι οἱ ἑτερόρρυθμοι ἑταῖροι εἰσὶν αἱ ἀδελφαί του:

1ον) ἡ δεσποινὶς Ἰφιγένεια Μελίδη καὶ

2ον) ἡ Κα Ὄλγα Ἀνδροπούλου, σύζυγος τοῦ ἐπίσης ἀπεντάρου τραπεζίτου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Λεωνίδα Ἀνδροπούλου, ὅστις δὲν κάμνει ἢ νὰ τρώγῃ ἐπίσης τὸ εἰσπραττόμενον χρῆμα τῶν πτωχῶν.

Ἤδη ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι οἱ κύριοι οὗτοι ἦτοι: Ἐ. Μελίδης, Κ. Γουσόπουλος καὶ Κ. Μολφέσης **θὰ ἀναχωρήσωσιν ἢ μᾶλλον** ΘΑ ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΩΣΙ πρὶν ἢ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐκδοθῇ, ἵνα μετὰ τὴν ἀπόφασιν ὁ πτωχόκοσμος ὁ ὁποῖος θὰ πηγαίνει νὰ ζητήσῃ τὸν ἱδρῶτα του, μὴ εὑρίσκῃ ἢ ἕταιρα πρόσωπα εἰς ἃ θὰ ἔχωσι πωληθῇ τὰ καταστήματα.

Ἐκτὸς τῶν χιλιάδων λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τὰς ὁποίας ἔχωσι πωλήσει, πρὸ πάντων ὁ κ. Μελίδης τὰς ὁποίας ἔχουσι σχεδὸν ἐξοφλημένας οἱ πελᾶται καὶ τὰς ὁποίας ἐντὸς 3—4 μηνῶν ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ἔναντι ὀλιγίστων ποσῶν τὰ ὁποῖα ἔχει νὰ εἰσπράξῃ, ὑπάρχουσι εἰς τὰς χεῖρας ἐπίσης τοῦ πτωχοκόσμου καὶ χιλιάδων λιρῶν ἀξίας ὁμολογίαι οὐχὶ λαχειοφόροι ἢ ἐπίσημοι τίτλοι, ἀλλὰ ὁμολογίαι τῆς αὐτῆς Τραπέζης Ε. Μελίδη, ὡς ἑτερορρύθμου ἑταιρίας.

Δὲν λέγω ὅτι αἱ λαχειοφόροι ὁμολογίαι, ὧν ἐπώλησε τοὺς ἀριθμούς, δὲν ὑπάρχουσιν. Ὑπάρχουσι καὶ εἰσὶν ἐνεχειριασμέναι εἰς διαφόρους Τραπέζας καὶ δὴ εἰς τὴν National Bank of Egypt Ἀλεξανδρείας, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει χρῆμα διὰ νὰ τὰς παραλάβῃ καὶ τὰς παραδώσῃ εἰς τοὺς δικαιούχους. Οὕτω διὰ νὰ παραλάβῃ παρὰ τῆς Τραπέζης τὰς ὁμολογίας τὰς ἐνεχειριασμένας μὲ ἐλάχιστον περιθώριον, ἀξίας 40,000 λιρῶν, πρέπει νὰ πληρώσῃ περὶ τὰς 35,000 λίρας, ἐνῷ δὲν ἔχει νὰ εἰσπράξῃ παρὰ τῶν πελατῶν του πλέον τῶν 10,000 λιρῶν, ὥστε τὸ κενὸν εἶνε περίπου 25,000, ἐνῷ ἂν δραπετεύσῃ καὶ φθάσῃ εἰς Παρισίους δὲν ἔχει ἢ νὰ γράψῃ εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ πωλήσῃ ὅλας τὰς ὁμολογίας καὶ νὰ τῷ ἀποστείλῃ τὸ περιθώριον, διότι ἡ Τράπεζα δὲν δύναται ν' ἀναγνωρίσῃ ἄλλον παρὰ τὸν κ. Ε. Μελίδην ὡς ἰδιοκτήτην τῶν ἐν λόγῳ ὁμολογιῶν. Τὸ αὐτὸ θὰ πράξωσι καὶ οἱ ἕτεροι δύο κύριοι.

Καίτοι πάντα ταῦτα εἶνε φανερώτατα καὶ δύναται μία μικρὰ ἐξέλεγξις νὰ τὰ φέρῃ εἰς φῶς, ἐν τούτοις ἂν θὰ κατασχεθῇ ἡ ἰδιαιτέρα του ἀλληλογραφία θὰ ἔλθωσιν εἰς φῶς καὶ ἕτεραι δολιότητες τὰς ὁποίας δυστυχῶς δὲν ἐφαντάσθην, ὡς ἐκ τῆς ἐμπιστοσύνης ἣν ἔτρεφον πρὸς αὐτὸν ὡς προϊστάμενόν μου.

Ἐγὼ θεωρῶ ἐμαυτὸν ἀπηλλαγμένον τῆς εὐθύνης, καθότι ἔπραξα τὸ καθῆκον μου, ἀπέναντι τῆς κοινωνίας ἐκμυστηρευθεὶς ὑμῖν ταῦτα, ἤδη ἐναπόκειται τῷ καθήκοντι τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος, ἵνα προλαμβάνων καὶ ἑτέρας καταστροφὰς κόσμου ἐνεργήσητε καταλλήλως ἵνα μὴ ὁ πτωχόκοσμος ἀπωλέσῃ ὁλοσχερῶς τὸν ἱδρῶτα του, καθότι σταματῶντες καὶ κρατοῦντες τοὺς συμμορίτας ἀμέσως θὰ ἦ δυνατὸν νὰ περισωθῇ τοὐλάχιστον τὸ περιθώριον τῶν ἐνεχειριασμένων ὁμολογιῶν καὶ οὕτω λάβῃ ἕκαστος ἐκ τῶν χιλιάδων πτωχῶν οἰκογενειαρχῶν ἕνα 10 ἢ 12 ο)ο ἐπὶ τοῦ καταβληθέντος ἱδρῶτος του.

Τὸ ἐπ' ἐμοὶ διὰ νὰ θεωρῶ ὅτι ἐξεπλήρωσα τὸ καθῆκον μου πλῆρες, ἔπεμψα πανομοιότυπον τῆς παρούσης μου πρὸς τὸν ἐνταῦθα Procureur Général παρακαλῶ δὲ τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα ἵνα ἀφοῦ λάβῃ γνῶσιν τῆς παρούσης, εὐαρεστηθῇ νὰ ἀνακοινώσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης μου καὶ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἵνα ληφθῶσι καὶ ἐκεῖ μέτρα κατὰ τῶν συμμοριτῶν, καθότι ἡ διαφημιζομένη Ἕδρα Τραπέζης Ε. Μελίδη ἐν Ἀθήναις δὲν ὑφίσταται ἀπὸ καιροῦ, εἰμὴ κατ' ὄνομα ἵνα ἐξαπατῶνται οἱ πελάται.

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ εὐπειθέστατος
(ὑπογ.) ΣΑΡΙΔΗΣ

Ἐν Καΐρῳ, 11 10)βρίου 1906.

Η ΠΡΟΔΟΣΙΑ
ΕΒΡΑΙΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΟΥ

Εἶνε ὁμολογουμένως τερατώδεις αἱ λεπτομέρειαι τῆς προδοσίας τοῦ Γάλλου σημαιοφόρου Οὔλμο, συνοψίζομεν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην μὲ τὰς νέας καὶ ἀγνώστους πληροφορίας παραδόξους τόσον διὰ τὰ πρὸ τῆς συλλήψεως, τὰ κατ' αὐτὴν καὶ ἐπίσης τὰ μετὰ τὴν σύλληψιν ταύτην. Ὁ Κάρολος Βενιαμὶν Οὔλμο, ἰσραηλίτης, ἐγεννήθη τῷ 1882 ἐν Λυὼν ὑπὸ γονέων πλουσίων βυρσοδεψῶν, οἵτινες ὅμως ἀπέθανον ἐλάχιστα ἐγκαταλείποντες εἰς αὐτόν. Εἰσαχθεὶς τῷ 1898 ὡς δόκιμος ἔγινε τὸ 1903 σημαιοφόρος, ζήσας δὲ ἐπὶ δύο περίπου ἔτη εἰς τὸν Στόλον τῆς Κιγχιγκίνας ἔγινε μανιώδης ὀπιοκαπνιστής. Ἐσχάτως εἶχε τοποθετηθῇ ἐν Τουλὼν ὡς ὕπαρχος τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Καραμπίνα», καὶ ἐξέπληττε τοὺς συναδέλφους του διὰ τὸ πολυδάπανον τῆς ζωῆς ἣν διῆγε μετὰ τῆς ὡραιοτέρας ἑταίρας τοῦ Τουλὼν, τῆς Ἐλίζας Βάλς, ἐπωνομασμένης ἡ «ὡραία Λιζόν».

Τελευταίως εἶχε λάβει ἀναρρωτικὴν ἄδειαν καὶ κατῴκει μαζῆ της εἰς τὴν θαυμασίαν ἔπαυλιν Ζιεγκλὲ ἔν τινι προαστείῳ, ὅπου ὡς ἐλέγετο εἶχεν ἐγκαθιδρυθῇ ὀπιοκα… …ιστήριον, καὶ ὅπου ζωὴν ὀργίων διῆγεν ὁ ὕπ… …χος μετὰ τῆς ἐρωμένης του.

Οὕτως εἶχον τὰ π… …γματα ὁπόταν περὶ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου ὁ ὑπο… …ὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Θόμψων ἔλαβεν ἐκ Τουλ… μίαν προσωπικὴν καὶ ἐμπιστευτικὴν ἐπιστολ… διὰ τῆς ὁποίας κάποιος ἀνώνυμος τῷ ἔγραφε… ὅτι ἀντὶ 150,000 φράγκων θὰ ἐπώλει εἰς τὴν Κ… …βέρνησιν σπουδαιότατα ἔγγραφα τῆς ναυτικῆς ἀμύνης—ὧν ἀπέστειλε φωτογραφίας—καὶ τὰ …ποῖα ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ἠναγκάζετο νὰ …ωλήσῃ εἰς ξένην Δύναμιν. Προσέθετεν ὅτι ἔχ… ἄμεσον ἀνάγκην χρημάτων καὶ ὅτι ἡ ἀπάντησις …ἔπρεπε νὰ τῷ δοθῇ ἐμμέσως …τικῆς …οσιεύσεως εἰς ἐφημερίδας.

… Θόμψων ἐκάλεσεν ἀμέσως τὸν Διευθυντὴν τοῦ τμήματος τῆς Ἀντικατασκοπείας καὶ τὸν Διευθυντὴν τῆς Μυστικῆς Ἀστυνομίας πρὸς οὓς ἀνεκοίνωσε τὴν ἐπιστολήν.

Τὴν ἑπομένην ἐδημοσιεύετο εἰς τὰς παρισινὰς ἐφημερίδας ἡ ἑξῆς καταχώρησις.

«Παῦλος πρὸς Πέτρον— Κατ' ἀρχὴν δεχόμεθα ἐξαγοράν. Οἱ ὅροι σας σκοτεινοί. Ὁρίσατε μέρος πρὸς ἀνταλλαγήν».

Ὁ ἀνώνυμος ἐπιστολογράφος ἀπήντησε τότε διὰ δευτέρας «ἐμπιστευτικῆς» ἐπιστολῆς πρὸς τὸν κ. Θόμψων, ὅτι «ἐπείγεται νὰ λάβῃ τὰ χρήματα καὶ ὅτι ὁρίζει ὡς μέρος τὰς φάραγγας τοῦ Οὐλλιοὺλ παρὰ τὸ Τουλών».

Κατέληγε δὲ γράφων:

«Μὴ ἐπιχειρήσητε νὰ μὲ συλλάβητε. Ἔχω συνενόχους οἱ ὁποῖοι θὰ μ' ἐκδικηθοῦν ἐπὶ τῶν θυγατέρων σας».

Ταυτοχρόνως ἐξελέγετο ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν ὁ πυγμάχος Συλβὰν, ὅστις μὲ δύο μυστικοὺς ἀστυφύλακας ἔφθασεν εἰς τὸ ὁρισθὲν μέρος. Καὶ οἱ τρεῖς ἐκρύφθησαν.

Τὴν ὥραν ἐκείνην ἐφάνη ἓν αὐτοκίνητον, Ὁ μόνος του ἐπιβάτης κατῆλθε φέρων τὰς διόπτρας τοῦ σωφὲρ, καὶ ὅταν εἶδεν ἕνα ἄνθρωπον νὰ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ δάσους καὶ νὰ βαίνῃ πρὸς αὐτὸν, ὕψωσε τὸ περίστροφόν του,

— Μὴ προχωρήσῃς οὔτε βῆμα ἐκραύγασε.

Ὁ ἄλλος, ὁ πυγμάχος Συλβὰν ὕψωσε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν σείων ἕνα ὀγκώδη φάκελλον.

— Ἐδῶ εἶνε τὰ χρήματα, εἶπε προχωρῶν.

Τότε ὁ διοπτροφόρος κατεβίβασε τὴν ὡπλισμένην δεξιὰν καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἔβγαλε τὰ ἔγγραφα. Ἀλλ' ἐνῷ τὰ ἔτεινε ἐδέχθη τοιοῦτο γροθοκόπημα, ὥστε κατεκυλίσθη εἰς τὸ ἔδαφος. Πρὶν ἐπιχειρήσῃ κἂν ν' ἀντιστῇ ἦτο ἤδη δεμένος.

— Εἶμαι ὁ Κάρολος Βενιαμὶν Οὔλμο, εἶπε τέλος πεισθείς.

Ἀμέσως ἐτέθη ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοκινήτου καὶ ὡδηγήθη εἰς τὸ Τουλών.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΦΙΣΤΩΜΕΝ τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστων ἐπὶ τῆς δημοσιευομένης ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ ἐπιστολῆς πρὸς τὸν κ. Σκωτίδην τοῦ κ. Σαρίδου τέως διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος, τοῦ δραπετεύσαντος καὶ ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ κατηγορουμένου τραπεζίτου Μελίδου ἣν ἐγχειρήσας ἡμῖν οὗτος πρὸς καταχώρησιν ἐν τῇ «Ἐθνικῇ» πρὸ δέκα καὶ πλέον μηνῶν, ἀπεκρούσαμεν, τὸ μὲν ὡς ἀναφερομένην εἰς ἰδιώτας, ἐφ' ὧν ἡ δικαιοδοσία τοῦ τύπου δὲν ὀφείλει νὰ ἐξικνῆται ἐν ὅσῳ δὲν θίγεται ἀποδεδειγμένως τὸ δημόσιον συμφέρον, τὸ δὲ ἵνα μὴ περεμβάλλωμεν προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον τοῦ κ. εἰσαγγελεύοντος Γεν. Προξένου τῆς Ἑλλάδος Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἐπεδόθη καὶ εἰς τὸν ἰθαγενῆ εἰσαγγελέα, ὁ κ. Σαρίδης προαγγέλει τὴν δραπέτευσιν καὶ ἐκθέτει τοὺς λόγους τῆς δραπετεύσεως τοῦ Μελίδου εἰς τὸν κ. Σκωτίδην, ἐπικαλούμενος τὴν ἔγκαιρον παρέμβασιν αὐτοῦ, ἵνα μὴ ζημειωθῇ πλῆθος πτωχῶν ἐργατικῶν ὁμογενῶν, οἵτινες κατέθετον τὰς μετὰ πολλῶν ἱδρώτων καὶ κόπων οἰκονομίας των εἰς τὴν Τράπεζαν Μελίδου, καθ' ἧς ἄλλως τε, πλῆθος παραπόνων, αἰτήσεων καὶ μηνύσεων εἶχον διατυπωθῇ καὶ συσσωρευθῇ εἰς τὸ προξενικὸν καὶ εἰσαγγελικὸν γραφεῖον Ἀλεξανδρείας.

ΑΓΝΟΟΥΜΕΝ ΤΟΥΣ λόγους οἵτινες ἔπεισαν τὸν κ. Σκωτίδην νὰ μὴ δώσῃ, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται, πολλὴν προσοχὴν καὶ σημασίαν εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ καταγγελλόμενα, ἐὰν ὅμως λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὴν δραστηριότητα καὶ αὐστηρότητα τοῦ ἀνδρὸς, ὡς καὶ τὴν θερμὴν λατρείαν τὴν ὁποίαν τρέφει ὁ κ. Γεν. Πρόξενος πρὸς τὴν εὐσυνείδητον καὶ ἀμερόληπτον ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, συμπεραίνομ… ὅτι θὰ ἦναι τελείως δεδικαιολογημένοι οἱ λόγο… τῆς ἐφεκτικῆς στάσεως τοῦ κ. Σκωτίδου ἀπέναντι τῶν σοβαροτάτων κατηγοριῶν τοῦ κ. Σαρίδου, ἀναφερομένων εἰς ἐπικείμενον κίνδυνον τῶν συμφερόντων πλήθους πτωχῶν ὁμογενῶν, ἅτινα πραγματικῶς διὰ τῆς δραπετεύσεως τοῦ Μελίδου ὑπέστησαν πανωλεθρίαν.

Ὁπωσδήποτε ἐλ…ζομεν ὅτι ὁ κ. Γεν. Πρόξενος θέλει λάβει συντόν… …ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς περιφρούρησιν τ… …υμφερόντων ὁλοκλήρου τάξεως ὁμογενῶν βιο… …παλαιστῶν οἵτινες ἀναμένουσιν ἤδη παρ' αὐτοῦ π… …οστασίαν, ἀφοῦ δυστυχῶς, ὡς φαίνεται, δὲν ἐδόθ… …η ἐγκαίρως ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς τὰ ὡρισμένως … καταγγελόμενα ὑπὸ τοῦ κ. Σαρίδη γεγονότα καὶ … εὑρίσκεται σήμερον ὁλόκληρος ἐργατικὴ ὁμογενὴς …τάξις περίλυπος καὶ ἐν ἀπογνώσει πρὸ τῆς ἐγκαί…ως προαγγελθείσης καὶ μὴ παρεμποδιθείσης δρ…πετεύσεως τοῦ ἐνόχου Ἕλληνος Τραπεζίτου, …ὅστις ἐμιμήθη ἄλλους δραπετεύσαντας ἐξ ἄλλων μ…ρῶν καὶ ἀνενοχλήτως ἤδη ἐργαζομένους (;) ἐντα…ῦθα

Ε… ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ταύτῃ τολμῶμεν νὰ … συστήσωμεν —χωρὶς ὅμως νὰ ἔχωμεν πολλὰς ἐλπί…ας ὅτι θέλει ληφθεῖ ὑπ' ὄψει ἡ φωνὴ ἡμῶν—ὅτι …εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν αἱ Ἑλληνικαὶ …εἰσαγγελικαὶ ἀρχαὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Καΐρου …προέβαινον εἰς τὴν ἐξέλεγξιν ὅλων τῶν πολυωνύμων Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν τῶν πωλοουσῶν ὁμολογίας διὰ μηνιαίων δόσεων εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις, διότι ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι ὅτι πλεῖσται ἐξ αὐτῶν βαδίζουσιν ἐπὶ τῶν ἰχνῶν τῆς ἁμαρτωλῆς Τραπέζης Μελίδου, οὐδόλως δ' ἀπίθανον λίαν προσεχῶς ν' ἀκούσωμεν ὅτι καὶ ἄλλοι τῆς αὐτῆς ποιότητος ψευδοτραπεζῖται ἐδραπέτευσαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συναποφέροντες καὶ τὰ ἐν ταῖς διαφόροις μεγάλαις Τραπέζαις περιθώρια τῶν κατατεθειμένων ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ὁμολογιῶν, ἀφοῦ εἶνε βεβαιότατον ὅτι τὰς ὁμολογίας ταύτας δὲν εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀποσύρωσι καταβάλλοντες τὸ ἀντίτιμον τὸ ὁποῖον εἰσεπράχθη ἤδη ἀπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων πελατῶν—θυμάτων καὶ ἐσπατα… …ρήσεις ἢ εἰς τὸ χρηματιστήριον. … συνιστῶμεν τὸν διορισμὸν ὑπὸ τῶν Προξενικῶν μας Ἀρχῶν ἐπιτροπῆς ἐκ νομικῶν, ἥτις νὰ ἐξετάσῃ ἐπισταμένως τοὺς τίτλους τῶν ἰδιοκτησιῶν διαφόρων καὶ πολυωνύμων δῆθεν ἰδιοκτητῶν οἰκοπέδων ἐν Σουδὰν, ἐν Μαριοὺτ, ἐν Δεχέλᾳ κτλ. ὡς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι, διότι ὑπάρχουσι πολλαὶ ἐνδείξεις καὶ τεκμήρια ὅτι ἀπὸ καιροῦ ἐξαπατᾶται τὸ κοινὸν ὑπὸ ἐπιτηδείων τινων ἀπαταιώνων καὶ ἀγοράζει εἰς ὑπερόγκους τιμὰς οἰκόπεδα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν Σουδὰν καὶ ἐν Ἑλλάδι τοῖς μετρητοῖς καὶ μὲ μηνιαίας δόσεις (κατὰ τὸ σύστημα τῶν ὁμολογιῶν) ἄνευ ἀξίας ἢ ἐλαχίστης ἀξίας, μὲ τίτλους κανονικοὺς ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον στερούμενα τίτλων ἰδιοκτησίας ἢ διαμφισβητούμενα ὑπὸ τρίτων ἢ ὅλως ἀνύπαρκτα οἰκόπεδα ἢ κείμενα εἰς ἀποσ.ωπομένας ἐπιτηδείως λίαν ἀπομεμακρισμένας ἀπὸ τῶν κέντρων ἀποστάσεις τὰς ὁποίας συντομεύουσιν ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ χάρτου πρὸς εὐχαιρεστέραν ἐξαπάτησιν τοῦ κοινοῦ. Τὰ ἐκ τῆς νέας ταύτης ἐπιχειρήσεως (sic) θύματα δὲν εἶνε ὀλίγα ὡς δύνανται δι' ἁπλῆς ἐρεύνης τῆς καταστάσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ διαφωτισθῶσι τελείως αἱ Προξενικαὶ μας Ἀρχαί.

Τὴν σύστασιν ἡμῶν ταύτην ἐὰν παριδωσιν οἱ ἁρμόδιοι θ' ἀναγκασθῶμεν νὰ διαβιβάσωμεν ταύτην δι' ὑπομνήματος πρὸς τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν, ἐν ᾧ θὰ συμπεριλάβωμεν καὶ ἄλλας τινας συστάσεις πρὸς ἐξόντωσιν τοῦ χαρτοπαιγνίου, τὸ ὁποῖον δύναται κάλλιστα καὶ ἄνευ τῆς ἐπικουρίας τῆς ἐγχωρίου ἀστυνομίας νὰ ἐξοντωθῇ ὑπὸ τῶν προξενικῶν μας ἀρχῶν, αἵτινες εἶνε λυπηρότατον ὅτι ἀνέχονται κατάστασιν ἐπιφέρουσαν μεγίστας ἠθικὰς ζημίας καὶ καταστροφὰς εἰς τὸν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμόν, τοῦ ὁποίου τὸ γόητρον καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν καταρρίπτει εἰς τὸν βόρβορον.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ ἀτμόπλοιον «Θεσσαλονίκη» ὑπὸ τουρκικὴν σημαίαν ἔφερεν εἰς Βῶλον πεντακοσίους περίπου πρόσφυγας ἐκ Τάστεπε καὶ ἐξ ἄλλων χωρίων τῆς Στενημάχου. Θὰ μείνουν ἐπὶ τριήμερον καὶ θ' ἀναχωρήσουν εἶτα εἰς Δομοκὸν ἔνθα ἠγόρασαν χωρίον. Οἱ πρόσφυγες οὗτοι φέρουν ἅπαντα τὰ ζῷα βοῦς καὶ ἵππους, γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ πληθώραν ἐπίπλων. Διηγοῦνται πόσα ὑπέστησαν Βουλγαρικὰ μαρτύρια μέχρι τῆς ἀναχωρήσεώς των.

— Τηλεγραφήματα ἐκ Μοναστηρίου ἀγγέλλουν ὅτι χωρικοὶ διαβαίνοντες ἐκ Κλαπούσνας ἀνεῦρον τὰ πτώματα ἐξ φονευμένων ἀνδρῶν. Ἐξηκριβώθη ὅτι τὰ πτώματα ἀνῆκον εἰς Βουλγάρους τελευταίως ἐγκατασταθέντας εἰς τὴν περιφέρειαν. Αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἀμέσως ἐπελήφθησαν ἀνακρίσεων, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀπέδωκαν τοὺς ἐξ αὐτοὺς φόνους εἰς Ἕλληνας.

— Εἰς τὴν Σοβράνιε, τοῦ Ἡγεμόνος Φερδινάνδου ἀπουσιάζοντος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀνέγνωσε τὸν ἐναρκτήριον ἡγεμονικὸν λόγον, ὅστις μεταξὺ ἄλλων λέγει, ὅτι ἡ χώρα διατελεῖ ἐν ἠρεμίᾳ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁμοεθνῶν ἐν Τουρκίᾳ καὶ ὅτι αἱ σχέσεις τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὰς Δυνάμεις εἶνε καλαί.

— Τηλεγραφήματα ἐκ Κων)πόλεως ἀγγέλλουν, ὅτι εἰς τοὺς ἀνωτέρους ὀθωμανικοὺς κύκλους σχολιάζεται δυσμενῶς ἡ ὑπὸ τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως ἐπιδοθεῖσα ἀπάντησις εἰς τὴν Αὐστρορρωσσικὴν διακοίνωσιν διὰ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα. Ἡ ἀπάντησις αὐτὴ θεωρεῖται ὑβριστικὴ διὰ τὴν Τουρκίαν.

— Τηλεγραφήματα ἐκ Θεσσαλονίκης, βεβαιοῦν ὅτι πολυάριθμοι Βουλγαρικαὶ συμμορίαι εἰσβαλοῦσαι εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Μοναστηρίου ἤρχισαν λυμαινόμεναι αὐτήν. Μέχρις ὥρας … ἀγγέλλονται μόνον ἐκβιασμοὶ χωρικῶν καὶ ἀπειλαὶ κατὰ προκρίτων.

— Ἐγνώσθη ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐξέφρασε τὴν ρητὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως παύσουν τὰ σχόλια ἐπὶ τῶν ἀνακαλυφθέντων ἐκ τῆς δίκης Μόλτκε-Χάρδεν, τὰ ὁποῖα ἐξευτελίζουν τὸν στρατόν.

Ὁ κόμης Μόλτκε, ἀφ' ἑτέρου ἐπιμένει καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐφεσιβάλῃ τὴν ἀθωωτικὴν ὑπὲρ τοῦ Χάρδεν ἀπόφασιν, φρονῶν ὅτι ἐσυκοφαντήθη.

— Τηλεγράφημα ἐκ Βουκουρεστίου ἀγγέλλει ὅτι ὁ Βασιλεὺς διέταξεν ὅπως ἐξορισθῇ ὁ Ρουμᾶνος δημοσιογράφος Πράτερ Λαδν, ὅστις μετέδωκε διὰ τοῦ τύπου τὴν γνωστὴν συνέντευξίν του διὰ τῆς ὁποίας ὕβριζε τὴν Ἑλλάδα, ἥτις καὶ διεψεύσθη ἐπισήμως.

Ἡ διάψευσις ὀφείλεται εἰς τὴν στάσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ Στούρτζα καὶ εἰς τὰς παραστάσεις τῶν Δυνάμεων, αἵτινες ἐδήλωσαν ὅτι τοιαύτη συνέντευξις παρακωλύει τὸ ἔργον των ἐν Μακεδονίᾳ.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ
«ΔΟΞΑ ΚΑΙ ΖΩΗ»

…άβασα τὴ «**Δόξα καὶ Ζωή**» τοῦ Κυρίου … …καὶ δὲν εἶμαι καθόλου μετανοιωμένος … …σημασία ποὺ νὰ σᾶς πῶ. Γιατί ξεχωρ… …τη … ἔχει γιὰ ὅλους ποῦ ἐνδιαφέρονται 'ς τὴ πνευματικὴ ζωὴ τῆς Πατρίδας μας, κάθε νέο φιλολογικὸ προϊόν της, τὸ ἔργο τοῦ Κύριου Βαρλέντη, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ, ἔχει μέσα του χαρίσματα ποῦ συγκρατοῦνε τὴ προσοχὴ τοῦ ἀναγνώστη, μάλιστα τοῦ Ἕλληνα, καὶ κάπου κάπου τον κάνουνε καὶ νὰ νοιώσῃ κάποια βαθειὰ ἀνατρίχιλλα ἀκόμη. Ὥστε δὲν κοπίασε ἄδικα ὁ Κύριος Βαρλέντης γράφοντας τὸ βιβλίο του, ἄν και καλὰ, δὲν εἶνε δὰ κανένας πρωτόβγαλτος γιὰ νὰ περιμένῃ τὴ δική μας κρίσι.

Ἴσως κανένας ἄλλος μποροῦσε νὰ πῇ «μὰ γιατὶ τὸ ὕφος δὲν εἶνε πειὸ ἀπέριττο, πειὸ ἁπλὸ, πειὸ φυσικὸ, ὅπως ἁρμόζει ς' τὸ διήγημα».

Ἠμποροῦσε ἀκόμη νὰ παρατηρήσῃ, πῶς ἂν καὶ πολλὲς φορὲς δὲν τοῦ λείπουνε τὰ περιττὰ τὰ λόγια, μ' ὅλα ταῦτα σοῦ προξενεῖ τὴν ἐντύπωσι πῶς ὁ συγγραφέας ὅλο βιάζεται, ὅλο βιάζεται, τόσο ποῦ δὲν προφταίνει καὶ 'ς τὸ τέλος ἀφίνει ἀτελείωτη τὴν ἰδέα τού· αἰσθάνεσαι πῶς κάτι ἔπρεπε ἀκόμη νὰ πῇ ποῦ δὲν τὸ λέγει. Αὐτὰ μποροῦσε ἴσως κανένας ἄλλος νὰ τὰ πῇ, ὄχι ὅμως ἐγὼ, ὅσο θυμοῦμαι τί γράφει ὁ Κύριος Ἐφταλιώτης σὲ εἶδος πρόλογο αὐτουνοῦ τοῦ βιβλίου. Τὸ διήγημα, ὅπως ὅλη ἡ τέχνη, ὅπως κάθε προϊὸ πνευματικὸ ἀκολουθᾷ τὸν Νόμο τὸ μεγάλο ποῦ κυβερνᾷ ὅλη τὴ φύσι, δὲν ξεφυτρώνει ἐξάφνου τέλειο, ς' ἕνα Ἔθνος, ἀλλὰ ἐξελίσσεται σιγὰ, σιγὰ, σιγὰ, μὲ πολὺ κόπο καὶ μὲ τὴν ἀνένδοτη ἐργασία. Θαρθοῦνε ἄλλοι πειὸ ὕστερα ποῦ θὰ γράψουνε 'ς τὴν Ἑλλάδα καλλίτερα, ἀπὸ τοὺς σημερνοὺς, γι' αὐτὸ πρέπει νἄμαστε βέβαιοι. Μὰ δὲ θὰ πῇ μὲ τοῦτο πῶς ὀλιγώτερη τιμὴ θἀρμόζῃ σ' ἐκείνους ποῦ πρῶτοι ἀνοίξανε τὸν δρόμο καὶ ποῦ κοπιάσανε καὶ δρώσανε γι' αὐτό.

Ἄς εἶνε· τὸ πρῶτο βῆμα τοῦ καλλιτέχνη εἶνε νὰ αἰστανθῇ καὶ ὕστερα νὰ ἐκφράσῃ τὸ αἴστημά του. Ὅσο γιὰ τὸ πρῶτο φαίνεται πῶς ὁ Κύριος Βαρλέντης αἰστάνεται καὶ αἰστάνεται βαθειά. Καὶ ὅταν τὸ αἴστημα αὐτὸ δὲν εἶνε τόσῳ μεγάλο, τόσῳ ἀπέραντο, ποῦ νὰ ξεχειλίζῃ καὶ νὰ καταντοῦν καὶ γι' αὐτὸν τὸ συγγραφέα τὰ ὅριά του κάπως ἀόριστα καὶ συγκεχυμένα τότε τὸ ἐκφράζει καὶ μὲ ἀρκετὴ δύναμι γιὰ ν' ἀντηχήσῃ ζωηρὰ εἰς τὴ ψυχὴ τοῦ ἀναγνώστη. Καὶ ἴσως γι' αὐτὸ, ἂν καὶ μπορεῖ νὰ ἔχω λάθος, ἐμένα μ' ἀρέσει καλλίτερα τὸ μέρος «**Ζωή**» ἀπὸ τὸ μέρος «**Δόξα**» τοῦ Κύριου Βαρλέντη, ἂν καὶ τὸ «Λείψανό» του μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς μὲ πεποίθησι εἶνε τόσῳ πολὺ ἔμμορφο 'ς τὸ εἶδος του ὅσο καὶ ἡ «**Κλωτσιὰ**», «**τὸ Σκυλὶ**», «**τ' Ἀρνὶ**», ἢ ἡ αἰθέρια, ἡ γεμάτη μῦρο ἐξωτικὸ καὶ τρυφερὸ συμβολισμὸ «Κρυφὴ Ἀγάπη».

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
Ο ΓΩΓΟΣ

Ὁ Γῶγος μέσ' τὰ ἔλατα
κοίτεται ξαπλωμένος·
ψωμὶ νὰ φάῃ δὲν μπορεῖ,
κρύο νερὸ δὲν πίνει·
συντρόφοι παραστέκουνε
κάθουνται καὶ τοῦ λένε·
Γῶγο δὲν ἔχεις τίποτα,
Γῶγο ταχὺ θὰ γειάνῃς,
ἄνοιξε τ' ἀχειλάκι σου
καὶ πές μας δυὸ λογάκια.
— Τί νὰ σᾶς πῶ συντρόφοι μου,
φίλοι μ' ἀγαπημένοι·
τὸ βλέπω γὼ τί καρτερῶ.
Ἰγὼ δὲ λυπᾶμ' τὰ νειᾶτά μου
δὲν κλαίω τὴ λεβεντειά μου,
δὲν κλαίω τὴ γυναῖκά μου
ποῦ τὴν ἀφίνω χήρα.
Καὶ τὰ παιδιά μου ἀνήξερα
δὲν ξέρουν ἀπ' ὀρφάνια.
Κλαίω ποῦ πάω ἄρρωστος
δὲν πάω σκοτωμένος.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Περὶ τῆς σκανδαλώδους ὑποθέσεως Τζούρου -Παρηγόρη μεταδίδομεν … …ς πληροφορίας:

Ὁ μηνύων κ. Τζοῦρος μόλις ἀνελθὼν ἐξ Ἀλεξανδρείας διὰ τοῦ δικηγόρου του ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῶν ἀνακρίσεων ἐπὶ τῆς μηνύσεώς του κατὰ τοῦ κ. Παρηγόρη, ἥτις καὶ ἐδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνακριτοῦ.

—Τὸ προσεχὲς Σάββατον 9 Νοεμβρίου δοθήσεται ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀμπᾶς ἡ προαγγελθεῖσα μεγάλη μουσικὴ ἑσπερὶς ὑπὸ τοῦ ζεύγους Ἀνεμογιάννη· εἰς τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ μέρος καὶ ὁ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Καραγιαννοπούλου Μουσικὸς Ὅμιλος «Εὐτέρπη». Τὸ πρόγραμμα εἶνε πλουσιώτατον. Προμηνύεται μεγάλη συρροὴ πλήθους καθ' ὅτι διετέθησαν ἅπαντα σχεδὸν τὰ εἰσιτήρια.

ΤΟ ΕΝ ΚΑΙΡΩ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἀριθ. Δικ. Πρωτ. 73

Καλεῖται ὁ Ἀναστάσιος Ταβανιώτης, ὑπάλληλος, ὑπήκοος Ὀθωμανός, ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως προσέλθῃ ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τὴν πρώτην δικάσιμον ἡμέραν μετὰ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἀγγελικῆς Α. Ταβανιώτου, τὸ γένος Ν. Τριανταφύλλου, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως δικασθήσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς εἰς ἑκάστην τῶν τριῶν ἡμερησίων φύλλων «Χρόνου», «Καίρον» ἐκδιδομένων ἐνταῦθα καὶ «Ταχυδρόμου» τῆς Ἀλεξανδρείας ὡς καὶ εἰς τὴν ἐνταῦθα ἑβδομαδιαίαν «Ἐθνικήν».

Ἐν Καΐρῳ τῇ 3 Ὀκτωβρ. 1907.

Ἀντὶ τοῦ Προέδρου
Πρωτοσύγκελλος **Χριστοφόρος**
Ὁ Γραμματεὺς
Δημ. Π. Καλλίμαχος

ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ
Γ. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ & Μ. ΚΑΡΑΚΩΣΤΙΔΟΥ
ἔναντι Καρακὸλ Ἀβδὶν

Κατασκευάζονται ἔπιπλα διαφόρων εἰδῶν παντὸς ρυθμοῦ καὶ παντὸς εἴδους ξυλουργικῆς ἐργασίας.

Ὁ Ἰατρὸς κ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ ἐπὶ πενταετίαν σπουδάσας ἐν Παρισίοις εἰδικῶς τὰ ἀφροδίσια νοσήματα ἐν ταῖς κλινικαῖς τῶν διασημοτάτων ἰατρῶν Alfr. Fournier, Gauener, Guyon, Albaran καὶ ἄλλων καὶ ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαετίαν διευθύνας ἰδίαν Κλινικὴν τῶν ἄνω κλάδων ὡς Νομαρχιακὸς ἰατρός, θεραπεύει ἀσφαλῶς, τελειωτικῶς καὶ ταχέως διὰ τῶν νεωτάτων μεθόδων τοὺς πάσχοντας ἐκ τῶν ἀνωτέρω νοσημάτων.

Ὧραι ἐπισκέψεων ἐν τῇ Κλινικῇ του
8—12 π. μ. καὶ 3—6 μ. μ. Καθ' ἑκάστην
Ἀπέναντι τοῦ Κήπου τῆς Ἐσβεκίας.
Ὄπιθεν τοῦ ἐπιπλοπωλείου Samuelson.

H. de Vries et Boutigny Ld

Ἡ Ἑταιρεία H. DE VRIES ET BOUTIGNY, (ὁδὸς Κασρ-ἐλ-νὶλ, ἐν Καΐρῳ), **δημοσιεύει καθημερινὴν ἐγκύκλιον ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκτίθενται ἐν σαφηνείᾳ καὶ συντομίᾳ πάντα ὅσα ἀφορῶσι τὰς ἐπὶ τῶν ἀξιῶν καὶ βαμβάκων πράξεις,. Τὸ δελτίον τοῦτο ἔχει ὄντως πραγματικὴν ἀξίαν διὰ πάντα ὅστις θὰ ἐπεθύμει νὰ παρακολουθήσῃ μετ' ἐπιστασίας τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ μας οἰκονομικὴν κίνησιν. Καὶ ἀποστέλλεται δωρεὰν παντὶ τῷ αἰτοῦντι.**

LIGURIA
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Ἑδρεύουσα ἐν ΓΕΝΟΥΗι
(Πρῴην "ITALIA,, μεγ. Ἑταιρ. Γεν. Ἀσφαλειῶν)
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩι 1883
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ φρ. 4,000,000

Ἀναλαμβάνει ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους ὅρους τὴν ἀσφάλειαν ἐμπορευμάτων μεταφερομένων διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς.
Γραφεῖον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐν τῷ ἀκινήτῳ τῶν Ἀδελφῶν Μομφερράτου (Πλατεῖα τῶν Προξένων).
Ἀριθ. Τηλεφώνου 1232.
Γεν. Πράκτωρ ἐν Αἰγύπτῳ : **Ν. Κεχαγιᾶς.**

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΟΥ ΑΡΣΟΝΒΑΛΙΣΜΟΥ

Τελευταίως ἐν Παρισίοις πλεῖστοι χειρουργοὶ συνελθόντες εἰς τὴν ἐν τῇ ὁδῷ Πιτσίνι κλινικὴν τοῦ ἰατροῦ Doyen παρέστησαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὀκτὼ ὅλων ἐγχειρήσεων, τὰς ὁποίας ὁ διάσημος γάλλος ἐπιστήμων ἐξετέλεσεν ἐντὸς τριῶν μόνον ὡρῶν. Τῶν χειρουργικῶν αὐτῶν ἐπεμβάσεων, αἱ ὁποῖαι εἰς τὸ εἶδός των ἦσαν ἀληθεῖς ἆθλοι καὶ ἐξετελέσθησαν μετὰ καλλιτεχνικῆς ἐπιτηδειότητος τρεῖς ἐκίνησαν τὸν θαυμασμὸν τῶν παραστάντων γάλλων καὶ ἀλλοεθνῶν ἐπιστημόνων. Ἡ μία σκοπὸν εἶχε νὰ ἀναπτύξῃ τὴν διανοητικὴν ἱκανότητα νεανίου πάσχοντος ἠλιθιότητα καὶ πρὸς τοῦτο ἐξετελέσθη κρανιοτομία. Αἱ δύο ἄλλαι ἀπέβλεπον καρκινικὴν πάθησιν, τὴν ὁποίαν ἐπολέμησεν ὁ Doyen διὰ τῶν ὑψιποίνων ἠλεκτρικῶν ρευμάτων, τῆς ἄλλης γενομένης ἀρσονβαλικῆς μεθόδου ἀπὸ τοῦ σοφοῦ ἐφευρέτου Ἀρσονβάς. Ἡ ὑπὸ τοῦ Doyen ἐφαρμοζομένη μέθοδος διαφέρει μικρὸν τῆς ἐν χρήσει ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Possi καὶ τοῦ [illegible] Οἱ [illegible] εἶχον ἤδη ὑπο- [illegible] βληθῇ εἰς τὸν ἀντινεοπλασματικὸν ἐμβολιασμόν, ἀλλ' ἐγένετο ἀνάγκη τοπικῆς θεραπείας.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΜΑΓΓΑΝΗΣΙΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Εἰς παρισινὴν οἰκονομολογικὴν ἐφημερίδα τὸν «Economiste Français», ἐδημοσιεύθη ἄρθρον περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι παραγωγῆς μαγγανησίου. Κατὰ τὸν Γάλλον αὐτὸν οἰκονομολόγον ἡ Ἑλλὰς ἁμιλλᾶται πρὸς τὴν Βραζιλίαν εἰς τὴν παραγωγὴν ταύτην.

Κατὰ τὸ 1895 ἡ παραγωγή της ἀνήρχετο εἰς 10,000 τόννους, τῷ 1899 ἀνῆλθεν εἰς 17,000 τόν. καὶ ἀπὸ τοῦ 1903 ἔλαβεν αὔξησιν καταπληκτικὴν ἀνελθοῦσα εἰς 200,000 τόννους.

Ἡ ἐσχάτως γενομένη ἀνακάλυψις τῆς χρησιμότητος τοῦ μαγγανησίου εἰς τὴν Μεταλλουργίαν συνετέλεσε εἰς τὴν αὔξησιν τῆς καταναλώσεως ἡ ὁποία ἐμειοῦτο ἐφ' ἧς ἡ ὑαλουργία ἔπαυσε νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτοῦ.

ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΙΑ ΕΝ ΚΑΝΑΔΑ

Ταξειδιώτης ἐπανακάμψας ἐκ τοῦ Βορείου Καναδᾶ εἰς Νέαν Ὑόρκην τηλεγραφεῖ εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κολωνίας» φρικώδεις σκηνὰς ἀνθρωποφαγίας. Ἔλλειψις τροφῶν ἐξώθησε τοὺς ἰθαγενεῖς εἰς ἔσχατα μέτρα. Ἰθαγενής τις ἀφηγήθη εἰς τὸν ταξειδιώτην ὅτι ὁ θεῖός του ἐφόνευσε ἓξ ἀνθρώπους καὶ τοὺς ἔφαγε. Μήτηρ παράφρων ἐκ πείνης κατεβρόχθισε τὰ τέκνα της. Ὁλόκληρον χωρίον συνεπείᾳ ἰσχυροῦ καὶ παρατεταμένου χιονοστροβίλου ἐξωλοθρεύθη. Τὰ οἰκούμενα ὑπὸ ἰθαγενῶν μερίσματα ταχέως ἐρημοῦνται, διότι τὰ ἐκ ταλαιπωριῶν προκύπτοντα νοσήματα αὐξάνουσι κατὰ φοβερὸν τρόπον τὴν θνησιμότητα τῶν κατοίκων.

Ο ΚΡΟΙΣΟΣ ΚΑΙ Ο ΡΟΚΦΕΛΕΡ

Ὁ ἐν Ν. Ὑόρκῃ καθηγητὴς καὶ ἱστορικὸς κ. Σκὼτ, δημοσιεύει μελέτην περὶ τοῦ τίς ἦτο πλουσιώτερος, ὁ βασιλεὺς τῆς Λυδίας Κροῖσος ἢ ὁ Ἀμερικανὸς δισεκατομμυριοῦχος Ροκφέλερ. Ἔλαβεν ὡς βάσιν τὰ δῶρα ἅπερ ὁ βασιλεὺς τῆς Λυδίας ἔκαμεν εἰς τὸν ναὸν τῶν Δελφῶν καὶ ὧν τὴν ἀπαρίθμησιν ἐποίησεν ὁ Ἡρόδοτος· ἔλαβεν ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὴν ἀξίαν ἣν εἶχον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος. Ὁ Κροῖσος λοιπὸν ἀπέστειλεν 113 πυραμίδας συγκειμένας κατὰ 7)10 ἐκ χρυσοῦ καὶ 3)10 ἐξ ἀργύρου. Ὑπῆρχεν ἐκτὸς τούτου μεταξὺ τῶν δώρων τούτων μία πλὰξ χρυσῆ ζυγίζουσα 800 λίτρας, ἐφ' ἧς εὑρίσκετο λέων τις καὶ δύο μεγάλα δοχεῖα χρυσᾶ, ὧν ἕκαστον ἐζύγιζεν 800 λίτρας.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Λυδίας, κατά τινα ἕτερον ἱστορικόν, ἔδωκεν ἀκόμη 360 δοχεῖα ἐκ καθαροῦ χρυσοῦ, τὴν ζώνην τῆς συζύγου του καὶ τὰ κοσμήματά του. Ἐκτὸς τούτου ἕκαστος κάτοικος τῶν Δελφῶν ἐλάμβανεν ἐπὶ τῇ περιστάσει ἐκείνῃ ποσὸν ἰσοδυναμοῦν πρὸς 12 δολλάρια. Κατὰ τὴν σημερινὴν ἀξίαν τοῦ νομίσματος ὅλαι αἱ δωρεαὶ αὗται ἀντεπροσώπευον σύνολον 200 ἑκατομ. δολλαρίων. Τί εἶνε ἐν συγκρίσει τοῦ ἀριθμοῦ τούτου τὰ 37 πενιχρὰ ἑκατομμύρια, ἅπερ ἀντιπροσωπεύουσιν αἱ δωρεαὶ τοῦ Ροκφέλλερ.

Συμπέρασμα : Ὁ Κροῖσος ἦτο πολὺ πλουσιώτερος ἀπὸ τὸν Ροκφέλλερ.

Η ΟΡΡΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΤΥΦΟΥ

Ὁ διάσημος Παρισινὸς καθηγητὴς Σαντεμὲς προέβη εἰς σπουδαίας ἀνακοινώσεις εἰς τὸ συγκληθὲν ἐν Βερολίνῳ Συνέδριον τῆς Ὑγιεινῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν θεραπείαν τοῦ τύφου. Ἀνεκοίνωσε τουτέστιν ὅτι κατώρθωσε νὰ ἐλαττώσῃ τὴν θνησιμότητα ἀπὸ 7 ο)ο εἰς 3 ο)ο, χάρις εἰς τὴν θεραπείαν διὰ τῶν ἐνέσεων ἀντιτυφικοῦ ὀρροῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέβαλλεν τοὺς ἀσθενεῖς. Ὁ ὀρρὸς ἀσκεῖ ἐπὶ τῆς θεραπείας τῆς νόσου ἐντελῶς τυπικὴν ἐνέργειαν. Κατὰ τὰς πρώτας 5 ἢ 6 ἡμέρας μετὰ τὴν ἔνεσιν ὁ πυρετὸς ὑφίσταται μικρὰν ὕφεσιν, ἀλλὰ κατόπιν καταπίπτει ταχέως καὶ ὑποχωρεῖ διαρκῶς εἰς κανονικὰς θερμοκρασίας. Οἱ ὠχροὶ καὶ πολλάκις ἀναίσθητοι κατακείμενοι ἀσθενεῖς προσλαμβάνουν κανονικὴν εὔχροιαν τοῦ προσώπου, τὰ πρὶν παγωμένα χέρια των ἀναθερμαίνονται καὶ ἐν γένει ἐκδηλοῦται ὑποκειμενικὴ εὐεξία. Ἡ ἔνεσις ὅμως πρέπει νὰ γείνῃ κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῆς προσβολῆς τῆς νόσου. Ἡ ἔνεσις γίνεται δι' ἐνσταλάξεως σταγόνων ὀρροῦ παρασκευασμένου ἐκ βακτηριδίων τύφου εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀσθενοῦς.

ΕΛΛΗΝ. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΝ ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ

Ἐν τῇ Παρισινῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς Φιλολογίας ἀνεκοινώθη ὑπόμνησις περὶ μιᾶς ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς τῆς ἐποχῆς τῶν Ἀρσακιδῶν (175—176 μ. Χ.) ἀνακαλυφθείσης ἐν Δὲρ-Ἐρ-Ζὰρ τοῦ Εὐφράτου. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶνε ἀφιέρωμα Λυσίου τινὸς τιτλοφορουμένου στρατηγοῦ καὶ ἐπιστάτου τῆς πόλεως. Ὁ αὐτὸς Λυσίας ἔφερε καὶ τιμητικὸν τίτλον τοῦ «σωματοφύλακος».

ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ ΚΑΙ Η ΚΑΜΦΟΡΑ

Ὁ διάσημος Ρασπάγι βεβαίως δὲν ὑπελόγιζε τί ποταμοὶ αἱμάτων θὰ ἐχύνοντο, ὅταν ἀνεκάλυπτε τὴν κάμφοραν. Δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον προϊὸν τοῦ ὁποίου ἡ κατάκτησις στοιχίζει ἀκριβώτερα. Κάθε χιλιόγραμμον ἀπ' αὐτὸ τὸ προϊὸν τὸ ὁποῖον ἐκτὸς ἄλλων χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ προστατεύῃ τὰ ἐνδύματά μας ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἐντόμων στοιχίζει μίαν ζωὴν ἀνθρωπίνην.

Ἡ κάμφορα, ἡ ὁποία κατ' ἔτος παραδίδεται εἰς τὴν κατανάλωσιν, ἐξάγεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν Φορμόζαν. Ἐπὶ ὁλικῆς παραγωγῆς 7 1)2 ἑκατομμυρίων λιτρῶν τὰ 6 ἑκατομμύρια παράγονται εἰς τὴν Φορμόζαν, τὰ δὲ ἐπίλοιπα εἰς Ἰαπωνίαν, Κίναν καὶ Βόρνεον.

Τὸ εἶδος τῆς δάφνης τοῦ ὁποίου ὁ φλοιὸς κοπτόμενος διὰ πελέκεως ἐκχύνει τὴν κάμφοραν, θάλλει μόνον εἰς τὴν Φορμόζαν καὶ μ' ὅλας τὰς γενομένας ἀποπείρας, ὅπως ἐκκληματισθῇ τὸ δένδρον τοῦτο καὶ εἰς ἄλλας χώρας, οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἐπετεύχθη. Τὰ μεγάλα καμφοροῦχα δάση, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν εἰς τὸ κεντρικὸν τμῆμα τῆς νήσου, θὰ ἤρκουν ἐντελῶς πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς παγκοσμίου ἀγορᾶς, ἐὰν ἡ ἐξαγωγή των δὲν συνήντα ἐκ μέρους τῶν ἰθαγενῶν λυσσώδη ἀντίστασιν.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ Φορμόζα ἀνῆκεν εἰς τὸ Οὐράνιον Κράτος, αἱ αὐτόχθονες φυλαί, [illegible] τὰς ὁποίας οἱ πολεμικοὶ μανδαρῖνοι οὐδέποτε ἐσκέφθησαν νὰ ὑποτάξουν, καταγίνονται εἰς κυνήγιον ἀνθρωπίνων κεφαλῶν, ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν τέχνην. Νέος πολεμιστὴς ὁ ὁποῖος κατὰ τὰς καθημερινὰς ἐκστρατείας του δὲν εἶχεν ἀκρωτηριάσει ἐπαρκῆ ἀριθμὸν κινεζικῶν κεφαλῶν κατεδικάζετο εἰς τὸν διὰ χημείας θάνατον. Μία στοῖβα ἀνθρωπίνων κεφαλῶν ἦτο τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον εἰς μνηστὴρ ἔπρεπε νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γαμήλιον κάνιστρον τῆς μνηστῆς του. Ἐννοεῖται, ὅτι αὐτὸ δὲν ἐγίνετο τόσον ἐξ ἐθίμου ὅσον πρὸς ἀπόκρουσιν κάθε ξένης κυριαρχίας.

Ἀφ' ὅτου ἡ Φορμόζα ὑπετάχθη ὑπὸ τῶν Ἰαπώνων ἡ ἔμμονος ἀντίστασις κατὰ τοῦ ξένου κυριάρχου ἤλλαξε χαρακτῆρα. Τὸ κυνήγιον τῶν ἀνθρωπίνων κεφαλῶν ἀντὶ νὰ εἶνε μόνον γύμνασμα ἐπιβεβλημένον εἰς τοὺς ὑποψηφίους γαμβρούς, κατέστη μία ἀπὸ τὰς φοβερωτέρας μορφάς, τὰς ὁποίας λαμβάνει ὁ πατριωτισμὸς ἀγρίων ἀποφασισμένων ν' ἀμυνθῶσι πάσῃ θυσίᾳ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας των. Πᾶν ἰαπωνικὸν ἀπόσπασμα, τὸ ὁποῖον ἤθελε τυχὸν περιπλανηθῇ εἰς τὰ Φορμοζικὰ ὄρη σφάζεται μέχρι τοῦ τελευταίου ἀνθρώπου. Οἱ ἰθαγενεῖς κόπτουν τὰς κεφαλὰς τῶν φονευμένων καὶ τῶν πληγωμένων καὶ γίνονται μετ' ἐνθουσιασμοῦ δεκτοὶ εἰς τὰ χωρία των.

Ἡ πάλη εἶνε λυσσώδης. Οἱ Ἰάπωνες εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ κατακτοῦν τὰ καμφοροῦχα δάση δένδρον πρὸς δένδρον. Οἱ καλλιεργηταὶ ἐργάζονται ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ στρατοῦ. Οἱ στρατιωτικοὶ σταθμοὶ εἶνε ἐγκατεστημένοι εἰς οἰκίας ὀχυρὰς διὰ ν' ἀνθέξουν εἰς αἰφνιδίαν ἀντίστασιν ἐκ μέρους τῶν ἀγρίων.

Ἡ κέμφορα στοιχίζει 40 φρ. τὸ χιλιόγραμμον. Τιμὴ ὑπερβολικὴ ἀλλὰ σωστὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κινδύνων καὶ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖ μία τοιαύτη συγκομιδή. Τώρα ἡ Ἰαπωνικὴ κυβέρνησις ἀνέλαβε τὸ μονοπώλιον τοῦ προϊόντος αὐτοῦ.

ΤΟ ΨΑΡΕΥΜΑ ΤΩΝ ΦΩΚΩΝ

Ἡ νῆσος τοῦ Ἁγίου Παύλου κειμένη εἰς τὸ ἀρχιπέλαγος Πριμπιλὼς τῆς Βεριγγείου θαλάσσης προσελκύει τὴν γενικὴν προσοχὴν ἀπὸ ἑνὸς ἔτους. Καὶ τοῦτο διότι χρησιμεύει ὡς κρυσφύγετον εἰς ἀναριθμήτους ἀγέλας φωκῶν τοῦ εἴδους τῶν ἀμφιβίων, τῶν ὁποίων τὸ δέρμα ὁμοιάζει καὶ χρησιμοποιεῖται ὡς γοῦνα καὶ ἔχει μεγάλην ἀξίαν.

Ὅταν οἱ Ρῶσσοι ἦσαν κύριοι τοῦ ἀρχιπελάγους τούτου, πωληθέντος ἀργότερον εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας μετὰ τῆς Ἀλάσκας, αἱ φῶκαι ἔβριθον εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα.

Ἡ ἀποίκησις τῆς Καλλιφορνίας καὶ τῆς Βρεττανικῆς Κολομβίας ὑπῆρξε δι' αὐτὰς θανατικὴ καταδίκη.

Ὁ ἀριθμός των, ὅστις κατὰ τὸ 1874 ἀνήρχετο εἰς 4,700,000 κατῆλθε μετὰ δεκαετίαν εἰς 2 ἑκατ. Νόμοι προστατευτικοὶ ἐφηρμόσθησαν ἀλλ' ἔμειναν ἄνευ ἀποτελέσματος καὶ σήμερον ἡ ἀγέλη δὲν ἀριθμεῖ πλέον εἰμὴ 180,000 κεφαλάς.

Ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν Ρούσβελτ, ὅστις δὲν μένει ἀναίσθητος εἰς τοιαῦτα ζητήματα τῆς φυσικῆς ἱστορίας, διὰ διαγγέλματός του ἐζήτησεν ἀπὸ τὰς ἀμερικανικὰς Βουλὰς νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἐξαφάνισίν των ἀποδίδων τοῦτο εἰς τυχοδιώκτας Ἰάπωνας, οἵτινες κρυφίως κυνηγοῦν καὶ φονεύουν κατὰ χιλιάδας τὰς φώκας. Σχεδὸν ὅλαι αἱ φονευόμεναι εἶνε θηλυκαὶ τῶν ὁποίων ὁ θάνατος ἐπιφέρει καὶ τὸν θάνατον τῶν μικρῶν των.

Ἅπαξ τοῦ ἔτους ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις φονεύει τὰς περιττὰς ἀρσενικὰς φώκας, ἤτοι τὰ ἄτομα τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, τὰ ὁποῖα δὲν ὑπῆρξαν ἀρκετὰ ἰσχυρὰ ἢ ἀρκετὰ γενναῖα διὰ νὰ ἐκθρονίσουν τοὺς γέροντας ἀρχηγοὺς ἀγελῶν. Τὰ νεαρὰ ταῦτα ἄρρενα ἀποκρουόμενα ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς ἀντιπάλους των σχηματίζουν μοναχὰς ἀποικίας. Τὴν προσδιοριοθεῖσαν ἡμέραν Ἰνδοὶ φρουροὶ τὰ φονεύουν διὰ ροπάλων.

ΧΩΡΙΟΝ ΜΙΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Παρὰ τὸ Ὀδεμήσιον τῆς Μ. Ἀσίας ὑπάρχει τὸ χωρίον Τὶγκ πιτσάκ, τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι ἀποτελοῦσι μίαν καὶ μόνην οἰκογένειαν. Ἱδρυτὴς τοῦ χωρίου εἶνε ὁ ἐν τῇ ζωῇ ἀκόμη εὑρισκόμενος 95ετὴς ὀθωμανὸς Τὶγκ πιτσάκ, ὅστις πρὸ ἑβδομηκονταετίας κτίσας ἕνα οἰκίσκον ἐγκατέστη μετὰ τῆς συζύγου του, οὕτω δὲ μὲ τὰ τέκνα του, τοὺς ἐγγόνους του καὶ τοὺς δισεγγόνους του, ἀπετέλεσεν ἓν ὁλόκληρον χωρίον ἐξ ὑπερεκατὸν κατοίκων σήμερον.

Καὶ φαίνεται ὅτι ὁ εὐτυχὴς οὗτος χωρικὸς Τὶγκ πιτσὰκ θὰ ἀπολαύσῃ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη τὴν ζωὴν μεταξὺ τῆς μεγάλης ταύτης οἰκογενείας του, καθότι ἐνῷ ἄγει ἡλικίαν 95 ἐτῶν, ἔχει ἐντούτοις ὑγιεστάτας τὰς σωματικὰς καὶ πνευματικὰς αὐτοῦ δυνάμεις.

ΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Οἱ φυσιολόγοι ἐπιζητοῦσι τὸν καθορισμὸν τῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ μέχρι τοῦδε ἠδυνήθησαν νὰ φθάσωσιν εἰς τὰ ἑξῆς συμπεράσματα:

Ὁ βραχίων τοῦ ἀνθρώπου ἀνεγείρων βάρος εἰς ὕψος ἑνὸς μέτρου δαπανᾷ δύναμιν οἵαν εἷς ἵππος ἵνα σύρῃ ἅμαξαν βαρύνουσαν 1)2 τόννον. Ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῶν δύο κοιλιῶν της ἀναπτύσσει δύναμιν τοιαύτην εἰς 24 ὥρας ἥτις χρησιμοποιουμένη καταλλήλως θὰ ἀνύψωνε τὸ ἴδιον σῶμα τοῦ ἀνθρώπου εἰς ὕψος 842 μέτρων καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν θερμότητα ἐὰν ἐχρησιμοποιεῖτο ὅλη ὅση εὑρίσκεται ἐντὸς τῆς καρδίας δι' 24 ὥρας θὰ ἐβράζοντο 1300 γραμμάρια ὕδατος. Ὁ ἀὴρ ὅστις ἐξέρχεται τοῦ στόματός μας δύναται νὰ ἀνυψώσῃ στήλην ὕδατος εἰς ὕψος 10 ἕως 20 ἑκατοστομέτρων.

Εἷς ἄνθρωπος ἀπορροφᾷ 300 λίτρας ἀέρος τὴν ὥραν, ἐὰν δὲ ὁ ἴδιος ἀγορεύῃ, ἀπορροφᾷ 4140 ποσὸν ὅπερ δύναται νὰ κινήσῃ λέμβον 2 τόννων εἰς 3 μέτρα.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Ὁ Γεώργιος Μπραντὲς ἐκφράζει μελαγχολικώτατα τὴν λύπην του διὰ τὴν τύχην τῶν φιλολογικῶν συγγραμμάτων τοῦ παρελθόντος. Ἡ βιβλιοθήκη τῶν Πτολεμαίων περιελάμβανε 700 χιλ. τόμους καταστραφέντας ὑπὸ τοῦ Καίσαρος κατὰ [illegible] Ἀλεξανδρείας. Ἡ [illegible] τὴν ἅλωσιν τῆς [illegible] ἐκ 200 χιλ. βιβλίων δωρηθέντων εἰς τὴν Κλεοπάτραν ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου, ἐκάη μετὰ τοῦ ναοῦ τοῦ Σεράπιος χάριν εἰς τὸν φανατισμὸν τοῦ Ἐπισκόπου Θεοφίλου ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοδώρου. Γνωρίζομεν τοὺς τίτλους 350 ἑλληνικῶν τραγωδιῶν καὶ ἔχομεν τὸ κείμενον μόνον 33!

Τῶν Ἑλλήνων λυρικῶν καὶ ἰδίως τῆς ποιητρίας Κορίννης, ἥτις πεντάκις ἐνίκησε τὸν Πίνδαρον κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, ἐναπολείπονται ἀποσπάσματά τινα ἀσήμαντα. Μεγάλοι ποιηταὶ τοῦ αἰῶνος τοῦ Αὐγούστου ἀναφέρουσι τοὺς ποιητὰς Γάλλον καὶ Βάριον ὡς διδασκάλους των. Δυστυχῶς οὐδὲν ποιητικὸν ἔργον των περιεσώθη.

Ἐὰν τὸ σύγγραμμα τοῦ Ταχίτου διεσώθη, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ματαιοδοξίαν τοῦ ὁμωνύμου αὐτοκράτορος, ὅστις, διακηρύττων ἑαυτὸν ἀπόγονον τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ, διέταξε τὴν εἰς πολλὰ ἀντίτυπα ἀντιγραφὴν τοῦ συγγράμματός του. Καὶ ὅμως ἓν καὶ μόνον ἀντίγραφον ὑφίσταται ἀνευρεθὲν περὶ τὸν 15ον αἰῶνα εἴς τι μοναστήριον τῆς Γερμανίας.

Ὁμοίαν καταστρεπτικὴν τύχην ὑπέστη καὶ ἡ φιλολογία τοῦ μεσαίωνος, ἐκ τῆς ὁποίας ἓν μόνον ἀντίγραφον ὑπάρχει τῶν Beowulf, Valdere καὶ Edda. Κατὰ τὸ 1840 ἀνεκάλυψαν τυχαίως ἐν Βερολίνῳ τὸ κείμενον 61 ᾀσμάτων καὶ ἠθολογιῶν τοῦ μεσαίωνος. Τὸ ᾆσμα τοῦ Ρολάνδου ἀνευρέθη περὶ τὸ 1837 μετὰ ὀκτὼ ὁλοκλήρους αἰῶνας λήθης. Κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα 90 ἔργα τοῦ Σαίξπηρ θὰ ἐξηφανίζοντο ἂν ὁ Heminge καὶ ὁ Condell δὲν ἐλάμβανον τὴν φρόνιμον πρόνοιαν νὰ τὰ συνενώσουν καὶ νὰ τὰ ἐκδώσουν ἑπτὰ ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ποιητοῦ.

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΤΣΙΒΙΛΗ ΚΑΙ ΣΑ

ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ
ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

ΕΥΓΕΥΣΤΑ
ΚΑΛΟΚΑΜΩΜΕΝΑ, ΥΓΙΕΙΝΑ
ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΤΣΙΒΙΛΗ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
[illegible] Γ. ΜΩΡΑΪΤΗΣ, βουλευτὴς Ἄνδρου
[illegible]

Ἡ Ὑπερωκεάνειος Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοΐα ἐκτελεῖ τακτικὴν μηνιαίαν συγκοινωνίαν διὰ μεγάλων καὶ μεγαλοπρεπῶν ἀτμοπλοίων της, μεταξὺ **Σμύρνης-Πειραιῶς-Πατρῶν** καὶ **Νέας Ὑόρκης.** Εἰς τὴν συγκοινωνίαν ταύτην χρησιμοποιεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ μέγα νεότευκτον αὐτῆς ἀτμόπλοιον «**Μωραΐτης**» τόνων 12 χιλ. ἔχον 100 πρώτας καὶ 1400 τρίτας θέσεις διὰ ἐπιβάτας. Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Φεβρουαρίου θὰ ἐκτελῇ τὸ αὐτὸ δρομολόγιον μετὰ προαιρετικὰς προσεγγίσεις εἰς Νεάπολιν καὶ τὸ ἕτερον νεότευκτον καὶ μεγαλοπρεπὲς αὐτῆς ἀτμόπλοιον «**Ἀθῆναι**» χωρητικότητος 12 χιλ. τόνων ἔχον 100 θέσεις πρώτας καὶ 2000 τρίτας θέσεις.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Μωραΐτης» ἀνεχώρησεν ἤδη ἐκ Σμύρνης τὴν 6)19 τρέχ. Ὀκτωβρίου διὰ Ν. Ὑόρκην.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐφημερίδος «Ἐθνική».

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΕΝ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΩ

Πόσον μελαγχολικὰ ἐσείοντο οἱ θλιμμένοι κλῶνοι τῶν κινουσῶν ἰτεῶν τοῦ νεκροταφείου τοῦ Ἤστ Σίτυ τῆς Ἀμερικῆς παρὰ τοὺς πρόποδας τῶν βραχωδῶν ὀρέων τὸ γαλήνιον ἐκεῖνο δειλινὸν τοῦ Αὐγούστου!

Καὶ γονυπετὴς πρὸ πλουσίου καὶ ἀνθοστολίστου τάφου μία ὡραία κόρη, τῆς ὁποίας τὴν γοητευτικὴν γλυκύτητα ἐπηύξανε κάποια ἐλαφρὰ ὠχρότης ἐμονολόγει γλυκὰ καὶ σιγανὰ καὶ οἱ ἁπαλοὶ τόνοι τῆς φωνῆς της ὡμοίαζον πρὸς τὸ κελάρυσμα μακρυνοῦ ρυακίου.

Καὶ λυγμοὶ διέκοψαν τοὺς τρυφεροὺς λόγους καὶ ἡ ὡραία κόρη ἔκρυψε τὸ πρόσωπον μὲ τὰς παλλεύκους χεῖράς της ἐνῷ οἱ ὦμοί της ἐσείοντο ἰσχυρῶς ἀπὸ τὸν θρῆνόν της.

Καὶ τοιουτοτρόπως σκυμμένη δὲν ἀντελήφθη κάποιον νεαρώτατον κύριον μὲ καμψὴν περιβολήν, ὁ ὁποῖος ἀκούσας τοὺς λυγμοὺς ἐστάθη ἀποθαυμάζων τὸ κάλλος τῆς ὡραίας καὶ συγκινούμενος ἀπὸ τὴν θλῖψιν της.

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁ νεαρὸς κύριος ἐπλησίαζε περισσότερον. . . Ἐπὶ στιγμὴν ἐδίστασεν, ἀλλ' αἴφνης, ἀπεκαλύφθη καὶ μὲ βαθυτάτην ὑπόκλισιν ἤρχισε νὰ λέγῃ.

— Πόσον συμπαθῆ εὑρίσκει ἠχὼ εἰς τὴν καρδίαν μου, δεσποινίς, ὁ πόνος σας! Τί δὲν θὰ ἔδιδα διὰ νὰ ἤμην ἐγὼ ὁ εὐτυχισμένος νεκρὸς ποῦ τὸν κλαῖν τόσον γλυκὰ μάτια καὶ τόσον ἀφωσιωμένη καρδιά. Α! ὁ θάνατος εἶν' εὐτύχημα, ὅταν ἕνας τέτοιος ἄγγελος θρηνῇ στοὺς τάφους τῶν πεθαμένων!

Τὸ ἀπρόοπτον τοῦ πράγματος ἡ γλυκύτης καὶ σοβαρότης συγχρόνως τῆς φυσιογνωμίας τοῦ ξένου, ἡ συμπαθής του φωνὴ καὶ ἡ εἰλικρίνεια, ἡ ὁποία ἀνέλαμπεν εἰς τοὺς διαυγεῖς του ὀφθαλμούς, ἔκαμαν τὴν νέαν νὰ λησμονήσῃ πρὸς στιγμὴν τοὺς θρήνους καὶ νὰ παρατηρήσῃ μὲ προσοχὴν τὸν ἄγνωστον συνομιλητήν της.

Φαίνεται δὲ ὅτι ἐκ τῆς ἐξετάσεως αὐτῆς ἐκεῖνος δὲν ἐξῆλθε ζημιωμένος διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ὡραίας ἐστέγνωσαν καὶ κάποια πυρὸς ἐκλαμπὴ ἐρωτικὴ ἐξήστραψε φευγαλέα, τὴν ὁποίαν μάτην μάτην ἐδοκίμασαν νὰ κρύψουν αἱ μακραί της βλεφαρίδες.

—Κύριε, ὀνομάζομαι Ἔμμα Σέδιλ.—Ἐδῶ κοιμᾶται ὁ δυστυχὴς μνηστήρ μου, ὅστις ἐφονεύθη ἀπὸ τὸ ἄλογό του πρὸ ἑνὸς μηνός.—Σᾶς εὐχαριστῶ γιατὶ ἐπονέσατε.—Εἶσθε ὁ πρῶτος ποῦ μοῦ ὡμίλησεν διὰ τὸν Φρέδ.

— Κ' ἐγώ, δεσποινίς, ὀνομάζομαι Φρέδ. Φρὲδ Τζόνσων, καὶ εἶμαι κάτοχος διακοσίων χιλ. δολλαρίων. Ἐζήτουν χρόνια καὶ χρόνια μίαν καρδίαν ἀφοσιωμένην ὡς τὴν ἰδικήν σας. Διὰ τὴν ἀγάπη τοῦ πεθαμένου Φρέδ, δέχεσθε νὰ γίνετε σύζυγός μου;

Ἀντὶ ἀπαντήσεως, ἡ ὡραία Ἔμμα τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρά της.

Μετὰ δύο ἡμέρας κομψὸν αὐτοκίνητον μετέφερεν μακρὰν τῆς Ἤστ-Σίτυ νεαρὸν ζεῦγος νεονύμφων ἀκτινοβολοῦ ἀπὸ εὐτυχίαν.

Ἦσαν ἡ Ἔμμα καὶ ὁ Φρέδ, οἱ ὁποῖοι ἀμερικανικώτατα ἐνυμφεύθησαν εἰς τὸν ναΐσκον τοῦ [illegible] Νεκροταφείου, ἀφοῦ [illegible] κους πίστεως ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ καϋμένου τοῦ Φρέδ, τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη ἔκλινε ταχέως καὶ ἀσφαλῶς εἰς τὴν δύσιν της.

Ο ΕΔΙΣΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΥΘΗΝΑΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Καὶ πάλιν ὁ Ἔδισον καὶ πάντοτε ὁ Ἔδισον. Οὕτω ἐκ Ν. Ὑόρκης ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Ἔδισον κατώρθωσε νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα οἰκιῶν ὑγιεινῶν καὶ εὐθηνῶν διὰ τοὺς πτωχούς. Ἀνεκάλυψεν εἶδος τσιμέντου, ἀποτελούμενον ἐκ τριῶν μερῶν ἄμμου καὶ πέντε μερῶν λίθου, τὸ ὁποῖον κολλώμενον εἰς σκελετὸν σιδηροῦν ἐπιτρέπει ὥστε εἰς δώδεκα ὥρας νὰ κτισθῇ οἰκία μὲ τρεῖς ὀρόφους διὰ τρεῖς οἰκογενείας. Ἐντὸς ἓξ ἡμερῶν ἡ οἰκία ξηραίνεται ἐντελῶς, προσλαμβάνει μεγίστην ἀντοχὴν καὶ εἶνε ἀσφαλὴς κατὰ τοῦ πυρός.

Κατὰ τὸν Ἔδισον μία τοιαύτη πλήρης οἰκία θὰ στοιχίζῃ πέντε χιλ. φρ., βεβαίως ὅμως ὅτι μὲ τὸν καιρὸν θὰ κατορθωθῇ νὰ στοιχίζῃ τὸ ἥμισυ.

Ο ΕΔΙΣΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΝΙ

— Ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἐλπίζω ὅτι ὁ κ. Μαρκόνι θὰ κατορθώσῃ νὰ ἀποστέλλῃ τηλεγραφήματα διὰ τοῦ ἁπλοῦ ἀέρος μὲ τὴν ταχύτητα 100,000 λέξεων τὸ λεπτόν!

Αὐτὴ εἶνε ἡ πρόρρησις τοῦ πολλοῦ Ἔδισον τὸν ὁποῖον ἠρώτησαν τί γνώμην ἔχει περὶ τῆς ἱδρύσεως τῆς ἀσυρμάτου διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἐπικοινωνίας τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου».

Ἐρωτηθεὶς ὅμως ἐὰν θεωρῇ δυνατὴν τὴν ὑπόθεσιν ὅτι θὰ δύναταί τις νὰ ὁμιλήσῃ διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἄνευ σύρματος, ἢ ἄλλου «ἀττοῦ» μέσου, ἀπεκρίθη :

— Δὲν ἐλπίζω ὅτι ἡ συνομιλία μέσῳ τῶν ὠκεανῶν εἶνε πιθανὴ διὰ τὴν παροῦσαν γενεάν!»

ΤΑΧΥΤΗΣ ΧΕΛΙΔΟΝΟΣ

Πτηνοτρόφος τις ἐν Ἀμβέρσῃ ἔκαμεν ἐσχάτως τὸ ἑξῆς ἐνδιαφέρον πείραμα περὶ τῆς καταπληκτικῆς ταχύτητος τῆς χελιδόνος. Συνέλαβε μίαν χελιδόνα, ἥτις εἶχε τὴν φωλεάν της ὑπὸ τὴν στέγην του καὶ τὴν ἔδωκεν εἴς τινα ἄνθρωπον ὅστις ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ εἰς Κομπιὲν καὶ ἐκεῖθεν νὰ στείλῃ χάριν δοκιμῆς ταχυδρομικὰς περιστερὰς εἰς Ἀμβέρσην. Ἡ χελιδὼν ἀφέθη συγχρόνως μὲ τὰς περιστερὰς τὴν 7 1)4 π. μ. καὶ ἀμέσως διηυθύνθη πρὸς βορρᾶν ἐνῷ αἱ περιστεραὶ ἔκαμαν πρῶτον διαφόρους ἑλιγμοὺς ἕως ὅτου νὰ εὕρουν τὴν διεύθυνσιν. Εἰς τὰς 8 καὶ 23 ἤδη ἡ χελιδὼν εἶχεν ἐπιστρέψει εἰς τὴν φωλεάν της ἐνῷ αἱ πρῶται περιστεραὶ ἔφθασαν μόλις εἰς τὰς 11 1)2. Ἡ χελιδὼν ἑπομένως διήνυσε τὰ 235 χιλιόμετρα εἰς μίαν ὥραν καὶ 8 λεπτά, τ. ἔ. ἡ πτῆσις της ἀνῆλθεν εἰς τὴν καταπληκτικὴν ταχύτητα τῶν 3,355 μέτρων τὸ λεπτὸν ἢ τῶν 201 χιλιομέτρων τὴν ὥραν.

ΤΟ ΘΑΛΑΣΣΙΟΝ ΥΔΩΡ

Εἶνε ἡ τελευταία λέξις τῆς διαιτητικῆς ἡ καθημερινὴ χρῆσις θαλασσίου ὕδατος. Ὁ ὀργανισμός μας, κατὰ τὴν νέαν θεωρίαν, μετὰ τόσας διαμορφώσεις καὶ μεταλλαγὰς τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν πάροδον τῶν αἰώνων, διατηρεῖ ἀκόμη τοὺς δεσμούς του μετὰ τῆς θαλασσίας φύσεώς του καὶ νοσταλγεῖ τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. Δύο ποτήρια θαλασσίου ὕδατος πινόμενα καθημερινῶς χρησιμεύουν ὡς πανάκεια διὰ τὸν ὀργανισμόν.

Ἡ θάλασσα τὸν τονώνει, τὸν ἰσχυροποιεῖ, τὸν καθαρίζει, τὸν ἐξωραΐζει. Οἱ ἰατροὶ λέγουν ὅτι τὸ παιδίον ὅπερ θὰ συνειθίσῃ νὰ πίνῃ ἀπὸ μικρὸν θαλάσσιον ὕδωρ ποτὲ δὲν θὰ γνωρίσῃ τί εἶνε ἀσθένεια.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

Εἰς τὸ Δουβλῖνον τῆς Ἰρλανδίας ἡ κόμησσα Ἀβερδῆν, σύζυγος τοῦ Ἀντιβασιλέως τῆς Ἰρλανδίας ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκθέσεως περὶ τῆς φυματιώσεως. Ἡ ἔκθεσις αὕτη σκοπὸν ἔχει νὰ καταστήσῃ δι' ὅλων τῶν μέσων γνωστὰ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τῆς βροτολοιγοῦ νόσου καὶ ὅπως ὑποκκαύσῃ τὸν ζῆλον τῶν θεατῶν ὅπως προβαίνουν εἰς ἐπιστημονικὰς ἀναζητήσεις διὰ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς φθίσεως.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

Τὴν 1)14 Νοεμβρίου θὰ γίνῃ ὁρατὸν ἀστρονομικὸν φαινόμενον ἐκ τῶν σπανιωτάτων. Ὁ πλανήτης Ἑρμῆς θὰ διέλθῃ πρὸ τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου Μεγίστην σπουδαιότητα ἐνέχει ἡ παρατήρησις καὶ ἡ μελέτη τοῦ φαινομένου τούτου, διότι ἀκριβῶς ἡ συζήτησις τῶν διαβάσεων τοῦ εἴδους ἔφερον τὸν Λαβερριὲ νὰ κάμῃ μίαν σπουδαιοτάτην ἀνακάλυψιν. Τὴν ἀπ' αἰῶνος εἰς αἰῶνα ἐπιτάχυνσιν τῆς περὶ τὸν ἥλιον κινήσεως τοῦ Ἑρμοῦ, ἐπιτάχυνσιν, ἧς τὰ αἴτια ἀκόμη παραμένουσιν ἄγνωστα. Πλὴν τούτου αἱ διελεύσεις αὗται συνοδεύονται καὶ ὑπὸ ποικιλωτάτων φαινομένων, ὧν πολλὰ παραμένουσιν ἀνεξήγητα ἐπίσης καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπισκόπησις καὶ μελέτη δύναται νὰ ὑπεγείρῃ ἄρον τι τοῦ μυστηριώδους πέπλου τοῦ καλύπτοντος τὴν μυστηριωδεστάτην σύστασιν τοῦ πλανήτου.

12 ΧΙΛ. ΠΟΔΑΣ ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΝ

[illegible] ἀνελθὼν διὰ τοῦ ἀεροστάτου «Μαμμούθ» Ἄγγλος ἀεροπόρος Τάντερ, ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸ «Δαΐλυ Γράφικ» τὰς προχείρους ἐπιστημονικὲς παρατηρήσεις του ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς ἀτμοσφαίρας εἰς τὸ ἐν τῷ σφαιρικῷ περικαλύμματι ἀέριον.

Εἰς ὕψος τεσσάρων χιλιομέτρων οἱ πόροι τοῦ περικαλύμματος ἤρχισαν διανοιγόμενοι λόγῳ τῆς ἀραιότητος τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος καὶ τῆς ἐλαφρότητος τῶν ἀτμοσφαιρικῶν στηλῶν. Εἰς ὕψος πέντε χιλιομέτρων οἱ πόροι διηνοίχθησαν ἀρκετὰ ἐπικινδύνως ὁ δὲ Τάννερ κατώρθωσε νὰ κατέλθῃ εἰς ὕψος 3,000 μέτρ. εἰς τρόπον ὥστε ἀκινδύνως ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν. Ἐὰν δὲν ἐπέτυχεν ὁ πόθος ν' ἀνέλθῃ εἰς ὕψος 12,000 ποδῶν, ἐπέτυχεν ὅμως ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαρκῆ ἀεροπορίαν.

ΔΙΠΛΟΥΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΜΟΣ

'Από τὴν χώραν τοῦ Μενελὶκ γράφουν εἰς τὴν «'Αρμονίαν» Σμύρνης τὸ παρὰ πόδας γεγονὸς, τὸ ὁποῖον μὲ ὅλην τὴν τραγικότητά του δὲν δύναται νὰ μὴ προκαλέσῃ καὶ τὴν ἱλαρότητα.

Ὁ Γεώργιος 'Αλεξόπουλος ἐκ Τήνου εἰκοσαετὴς νέος, ἔπασχεν ἐξ ἀποκρύφων νοσημάτων. Ὁ Φίλιππος 'Αντωνίου μάγειρος, μετερχόμενος καὶ τὸν πρακτικὸν ἰατρὸν, ἀνέλαβε νὰ τὸν θεραπεύσῃ ἐντελῶς ἐντὸς 21 ἡμερῶν καὶ μάλιστα, καθὼς ἔλεγεν, ἠδύνατο νὰ ἐγγυηθῇ περὶ τοῦ φαρμάκου μέσῳ οἱουδήποτε ἀτόμου ἢ καὶ Προξενείου, ὅπου θὰ κατετίθεντο 43 τάλληρα, τὸ ἥμισυ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ φαρμάκου.

Ὁ 'Αλεξόπουλος διστάζων κατ' ἀρχὰς, ἐπείσθη ἐπὶ τέλους καὶ ἐμέτρησε τὸ ποσὸν [...] Καρακατσάνην, ὀδοντοϊατρὸν τ[...] νοντα ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ αὐλ[...] Μενελὶκ, διαμέ-

Ὁ κομπογιαννίτης Φίλιπ[...] χρήματα ἀπὸ τ[...]ων αὐτῶν.

'Από ἑξαετίας διατελῶ[...] παραλαβὼν τὰ [...] ὀδοντοϊατρὸν προέβη εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ φαρμάκου, τὸ ὁποῖον ἀπετελέσθη ἐκ μιᾶς ὀκᾶς salsepareille, —ἀσφαραγοειδοῦς τινος φυτοῦ, οὗ ἡ ῥίζα χρησιμοποιεῖται ὡς καθαρκτικὸν καὶ ἱδρωτικὸν καὶ εἰς τὰ ἀπόκρυφα νοσήματα,— ἐκ 2 ὀκ. ζακχάρεως καὶ 25 δραμίων ἰωδιούχου ὑδραργύρου, ἀναλελυμένων πάντων τούτων ἐν ὕδατι 3 ὀκάδων.

Τὸ φάρμακον παρασκευασθὲν ἐνεκλείσθη εἰς 4 φιάλας, τὰς ὁποίας ὁ ἐπιστέλλων ἡμῖν εἶδεν ἐν τῷ ἑστιατορίῳ τοῦ Φιλίππου, προτραπεὶς μάλιστα ὑπ' αὐτοῦ νὰ δοκιμάσῃ τὸ φάρμακον, τὸ ὁποῖον καθὼς ἔλεγεν ἐκεῖνος, εἶχε τὴν γεῦσιν «σιροπίου ταμιρίντη».

Τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης ὁ ἐξοχώτατος κομπογιαννίτης μετέβη παρὰ τῷ κ. Καρακατσάνῃ, ὅπως δώσῃ τὸ φάρμακον τῷ ἀσθενοῦντι.

— Νὰ τὸ πάρω, κ. Καρακατσάνη ; ἐρωτᾷ ὁ 'Αλεξόπουλος.

— Ξέρω κι' ἐγώ ; Μὴ μ' ἐρωτᾷς γιὰ τέτοια πράγματα.

— 'Αφοῦ ἔχετε ἀμφιβολίας, εἶπεν ὁ κομπογιαννίτης, σταθῆτε νὰ πιῶ πρῶτος ἐγώ.

Καὶ ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον. 'Αρπάζει τὴν φιάλην καὶ πίνει, πίνει ἀπολαυστικώτατα.

Ἔπειτα κενώνει εἰς ποτήριον καὶ διὰ τὸν ἀσθενῆ του καὶ τῷ προσφέρει.

Ὁ 'Αλεξόπουλος σταυροκοπούμενος ὁ δυστυχὴς, ἤρχισε νὰ πίνῃ. 'Αλλὰ δὲν εἶχε κενώσει ἀκόμη τὸ ποτήριόν του καὶ ὁ ἰατρός του ἐζήτησε νερόν.

Μίαν στιγμὴν ἀκόμη καὶ ἰατρὸς καὶ νοσηλευόμενος εὑρίσκοντο ἐκτάδην... ἐκπνέοντες. Εἰς μάτην ὁ ὀδοντοϊατρὸς μετεχειρίσθη διάφορα ἐμετικά. Οἱ δύο δύσμοιροι μετ' ὀλίγον ἐξέπνευσαν.

Τί συνέβη ; Ἐγνώσθη ὅτι ἀντὶ ἰωδιούχου ὑδραργύρου, ὁ ἰατρὸς ἀνέμιξε senayousse de potasse, δηλητήριον ὅμοιον τὴν ὄψιν πρὸς ἐκεῖνον.

Ἡ κηδεία τῶν τοιοῦτον τραγικὸν τέλος σχόντων ὁμογενῶν ἐγένετο ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐν 'Αδὶς-'Αβάβα κοινότητος ἐν τῷ ἀβησσυνιακῷ ναῷ τῆς 'Αγ. Τριάδος. Αἱ σοροὶ εἶχον ἀποτεθῇ ἐπὶ σανίδων καὶ ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη τῇ συνοδείᾳ τυμπανοκρουσίας, κατὰ τὰ ἐν 'Αβησσυνίᾳ κρατοῦντα.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ
'Οδὸς Κάμελ, 'Αρ. 3.
ἔναντι τοῦ Ξενοδοχείου Σέπεαρτ
10—12 π. μ. 3—6 μ. μ

ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ
ΔΙΑΛ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Διπλωματούχου ἀριστούχου μαίας τοῦ ἐν 'Αθήναις Μαιευτηρίου. Πρώην βοηθοῦ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἐν τῇ 'Αστυκλινικῇ 'Αθηνῶν.
'Οδὸς Ataba el-Hadra No 8
ὄπισθεν τοῦ Cent Milles Articles
Ἡ Κα Κωνσταντινίδου καθιστᾷ γνωστὸν εἰς κοινὸν ὅτι ἐν τῇ κλινικῇ αὐτῇ δέχεται ἀσθενεῖς ἐκ μαιευτικῶν νοσημάτων ἀπὸ τῆς 7—9 πρωϊνῆς καὶ ἀπὸ τῆς 12—4 μ.μ.
'Εν τῇ οἰκίᾳ τῆς Κας Κωνσταντινίδου γίνονται δεκταὶ πρὸς διαρκῆ νοσηλίαν ἑτοιμόγεννοι, ἀντὶ 25 φρ. χρ. αἱ πρώτης καὶ ἀντὶ φρ. χρ. 15 αἱ δευτέρας τάξεως καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Εἰς τὰς νοσηλευομένας κυρίας ἐντὸς τῆς κλινικῆς παρέχονται δωμάτιον, τροφὴ, φωτισμὸς, περιποίησις, φάρμακα, καὶ ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη, καὶ ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις.

Καταστήματα λιανικῆς πωλήσεως:
'Εν Καΐρῳ, παραπλεύρως τοῦ NEW BAR.
Πὸρτ-Σαΐτ, «Rue de Commerce».
Τάντα, Rue de la Bourse
Φαγιούμ, Α. Δαβλιόπουλος καὶ Σ. Γιοβάννι.
Βάστα, Χρῆστος Τζέτζος.
Βένι Σουὲφ Γ. Ν. Πολίτης.
Μαγάγα, Γεώργιος Διανελῆς.
Μένια, 'Αδελφοὶ Δενεζάκη.
Μελάουϊ, Γ. Σ. Μαντζούρης.
'Ασιούτ, 'Αμὶν 'Αβδ ελ-Γκαφφάρ.
Νὰγκ Χαμάδι, Π. Παταγιάννης.
Κένα, Π. Παπαδόπουλος.
Λοῦξορ, Α. Δίπλας.
» Α. Παπαεμμανουήλ.
» Ν. Ι. Τσουβαλᾶς
» Ν. Μακρῆς.
» Γκαΐδ Σίχα
» Ν. Χιώτης.
Ἔσνα, 'Αδελφοὶ Σταμπέλλου.
» 'Αθ. Χατζηγεωργίου.
Κὸμ-Ὄμπω, Θ. Πουλῆς.
Καρὼρ, ('Ασουὰν) Θ. Γεωργαλῆς.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ
3)16 'Ιουνίου, 26 Αὐγούστου, 28 'Οκτωβρίου καὶ [...] Δεκεμβρίου 1907.

Ἕκαστον γραμμάτιον ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις τιμᾶται δραχ. **τεσσάρων.**

ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ 4)ΡΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ ΔΡΑΧ. 900,000 ΔΡΑΧ.

Ἕκαστον γραμμάτιον ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν κληρώσεων τιμᾶται **μιᾶς** δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

Ἓν μέγα κέρδος	ἐξ 100,000 δραχ.	
Ἓν κέρδος	ἐξ 25,000	
Ἓν κέρδος	[illegible]	
[illegible]		
Τρία κέρδη ἐκ 5,000		15,000
Πέντε κέρδη ἐκ 1,000		5,000 »
411 κέρδη ἐξ 100		41,100 »
578 κέρδη ἐκ 50		28,900 »
Ἐν ὅλῳ Κέρδη		225,000 δραχ.

ΚΕΡΔΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

4 Μ. Κέρδη	ἐξ	100,000	400,000 δραχ.
4 Κέρδη	ἐξ	25,000	100,000 »
[illegible]		10,000	40,000
[illegible] Κέρδη	ἐκ	5,000	60,000 »
20 Κέρδη	ἐκ	1,000	20,000 »
1644 Κέρδη	ἐξ	100	164,400 »
2312 Κέρδη	ἐκ	50	115,600 »
Ἐν ὅλῳ Κέρδη			900,000 δραχ.

'Απευθυντέον : Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείου) εἰς 'Αθήνας, εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ ἄλλας δημοσίας 'Αρχὰς, εἰς τὰς Τραπέζας καὶ εἰς τὰ Πρακτορεῖα τῶν 'Εφημερίδων.
'Εν 'Αθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1907.

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ Δρ. 40,000,000
'Αποθεματικὸν Δραχμὰς 8,735,000.
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: 'Εν Λονδίνῳ, 'Αλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Χαρτοὺμ, Κ)πόλει (ἐν Γαλατᾷ καὶ Σταμπούλ), Θεσσαλονίκῃ, Σμύρνῃ, Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Χανίοις, καὶ Ἡρακλείῳ (Κρήτῃ).
Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις : « ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΗ » — Athenocles

Ἡ Τράπεζα 'Αθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι :

Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων καὶ Συναλλαγματικῶν, προεξοφλήσεις, εἰσπράξεις τοκομεριδίων καὶ γραμματίων ἐπὶ Αἰγύπτου καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ χρηματικὰς ἐντολάς.

'Εκδίδει συναλλαγματικὰς ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῆς εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐρώπης. 'Ανοίγει τρεχουμένους λογαριασμούς.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 ο)ο ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ Ταμιευτηρίῳ της καταθέσεις, ἀπὸ Γ.Δ. 20 ἕως 20000 ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀπολήψεις τῶν πελατῶν.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐργατικῶν τάξεων καταθέσεις διὰ τὸ Ταμιευτήριον γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ ἐν Αἰγύπτῳ ὑποκαταστήματα καὶ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν 10—12 πρὸ μεσημβρίας.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Ἡ Τράπεζα δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἴσπραξιν τοκομεριδίων Ἑλληνικῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ Τράπεζα δέχεται καταθέσεις πληρώνουσα τόκον :

Διὰ καταθ.	ἀποδετ.	εἰς πρώτην ζήτησιν	3 ο)ο
»	»	»	μετὰ 6 μῆνας	3 1)2
»	»	»	μετὰ ἓν ἔτος	4 ο)ο
»	»	»	μετὰ 2 ἔτη καὶ ἐπέκ.	5 ο)ο

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Banque d'Orient

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ καταβεβλημένον **ΦΡ. 15,000,000**

Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΡΕΙΤ Διοικ. τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὑποκαταστήματα ἐν Καΐρῳ, 'Αλεξανδρείᾳ, Σμύρνῃ καὶ Θεσσαλονίκῃ.
Πρακτορεῖα ἐν Μοναστηρίῳ καὶ Μιτυλήνῃ

Ἡ τράπεζα τῆς 'Ανατολῆς ἐκτελεῖ πάσας τὰς τραπεζιτικὰς πράξεις, παρέχει δάνεια ἐπὶ τίτλων χρεωγράφων καὶ ἐμπορικῶν γραμματίων, προεξοφλεῖ γραμμάτια, παρέχει πιστώσεις ἐπὶ προσωπικῇ ἐγγυήσει, ἀνοίγει τρεχουμένους λογαριασμοὺς, ἀγοράζει καὶ πωλεῖ συναλλάγματα, ἐκδίδει πιστωτικὰς ἐπιστολὰς, ἐκτελεῖ τηλεγραφικὰς πληρωμὰς ἐπὶ τῶν κυριωτέρων πόλεων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀγοράζει καὶ ἀναλαμβάνει τὴν εἴσπραξιν τοκομεριδίων καὶ ἀγοραπωλησίας ἀξιῶν καὶ χρεωγράφων ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἔξω Χρηματιστηρίοις. Δέχεται χρηματικὰς καταθέσεις ἐντόκως ἐπὶ ὡρισμένῳ χρόνῳ ἢ ἐν ὄψει.

Ἡ τράπεζα τῆς 'Ανατολῆς διωργάνωσε εἰδικὴν ὑπηρεσίαν «Ταμιευτηρίου» ἐν ᾧ δέχεται καταθέσεις μέχρι 20 Γρ. Διατ. μὲ τόκον 2 1)2 ο)ο κατ' ἔτος.

Ἡ τράπεζα τῆς 'Ανατολῆς πληρώνει τὰ μερίσματα τῆς «'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος» καὶ ἐξαργυρώνει τὰς κληρωθείσας ὁμολογίας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΪΡΟΥ
Γ. Ι. ΒΕΝΑΡΔΗ & Σια

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΑΒΕΡΩΦ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ
ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Αγορὰ καὶ πώλησις χρεωγράφων εἰς τιμὰς τοῦ χρηματιστηρίου. 'Εκτέλεσις πάσης τραπεζικῆς ἐργασίας, παροχὴ δανείων ἐπὶ τίτλων καὶ χρεωγράφων, προεξόφλησις Γραμματίων, ἀγορὰ καὶ εἴσπραξις τοκομεριδίων ἐπιταγαὶ, παροχὴ δανείων ἐπὶ ἐνεχείρῳ.

Πώλησις λαχειοφόρων ὁμολογιῶν ἐπὶ πιστώσει διὰ μηνιαίων δόσεων, ὅλων τῶν κρατῶν εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις : Venardis Alexandrie.

Ζητοῦνται μεσῖται πρὸς πώλησιν ὁμολογιῶν διὰ δόσεων ἐν τῇ ἀγορᾷ 'Αλεξανδρείας καὶ περιοδεύοντες διὰ τὴν ἄνω καὶ κάτω Αἴγυπτον.

Ζητοῦνται ἀνταποκριταὶ διὰ τὰς πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΕΤΣΙΟ
ΕΜΠΟΡΟΡΑΠΤΗΣ
ΟΔΟΣ EL ZAHAR ΟΠΙΣΘΕΝ ΤΗΣ MISSION AMÉRICAINE ESBÉKIEH

Ὁ κ. **Ἡρακλῆς Πέτσιο** εἰδοποιεῖ τὴν πολυπληθῆ αὐτοῦ πελατείαν καὶ τὸ κοινὸν ἐν γένει ὅτι πλουτίσας τὸ κατάστημα αὐτοῦ διὰ μεγίστης ποικιλίας ὑφασμάτων ἐκ τῶν καλλιτέρων 'Αγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν ἐργοστασίων, κατασκευάζει ἐνδύματα στερεὰ καὶ κομψότατα, συμφώνως πρὸς τὰς τελευταίας ὑποδείξεις τοῦ συρμοῦ.

Ταχύτης, εἰλικρίνεια, τελειότης.—Τιμαὶ ἐκτὸς Συναγωνισμοῦ.

WALKER et MEIMARACHI Ld

—— Πρώην PASCHAL & Cie ——
Κάϊρον, 'Αλεξάνδρεια, Σὰν Στέφανο, Χαρτούμ.

Τμῆμα Νεωτερισμῶν
Μεγάλαι ἀφίξεις εἰδῶν τελευταίου νεωτερισμοῦ.
'Αποθήκη ταπήτων καὶ ὑφασμάτων δι' ἔπιπλα.
Μεγάλη ποικιλία ταπήτων καὶ ὑφασμάτων δι' ἔπιπλα ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης.
'Αποθήκη οἰκιακῶν σκευῶν καὶ κηρωτῶν ὑφασμάτων
'Αφίχθησαν ὅλα τὰ σκεύη
Εἴδη τοῦ ἐργοστασίου Κριστόφλ.
Μόνοι ἀντιπρόσωποι διὰ τὸ Κάϊρον
'Αποθήκη δυναμένη νὰ ἱκανοποιήσῃ πᾶσαν αἴτησιν τῶν πελατῶν.

Μεγάλη ἀποθ[ή]κη ἐπίπλων πολυτελείας
Παλαιὸν Κοντ[ινε]ντὰλ, ἀκίνητον Σιοῦφι-πασσᾶ.
Ἔπιπλα πολυτελ[ε]ίας. — Κλῖναι, ἐκ τῶν μεγα-λειτέρων ἐργοστασ[ί]ων τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Λονδίνου.
Κλ[...]άδος Οὐῶκερ
'Εδώδιμα. — Ο[...]οι καὶ ἡδύποτα τῶν καλλιτέρων σημάτων ὅλου τοῦ κόσμου.
ΜΑΡΓ[...]ΙΝ καὶ WEDD
Μόνοι ἀντιπρό[σ]ωποι διὰ τὴν Αἴγυπτον
Μεγάλη ἀποθήκ[η] δυναμένη νὰ ἱκανοποιήσῃ πᾶσαν αἴτησιν τῶν πελατῶν.

New Khedivial Hotel

'Εν τῷ μεγάρῳ τοῦ κ. Δ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Διασταύρωσις ὁδῶν Μπὰμπ-ἐλ-Χαδὶδ καὶ Καντάρετ-ἐλ-Δίκα

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ = **Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ** = ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
καὶ τῶν μεγάλων ξενοδοχείων
EDEN PALACE ΚΑΙ KHEDIVIAL HOTEL

Μεγαλοπρεπές. — Νεότευκτον. —'Εν τῇ κεντρικωτέρᾳ ὁδῷ τοῦ Καΐρου.—Μὲ ἀναγνωστήριον — 'Εστιατόριον.—Κυλικεῖον πρώτης τάξεως —Αἰθούσας ὑποδοχῶν.—Καπνιστήριον.—Θέαν ἔξοχον.— Πολυτέλειαν ἔκτακτον καὶ ὑπηρεσίαν προθυμοτάτην, ἤνοιξε τὰς πύλας του τὸ ΝΕΟΝ ΜΕΓΑ ΚΕΔΙΒΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ. [...] ἑξήκοντα [...] ωμάτια ἐν[...]

Τὸ New Khedivial Hotel κατέστη ἤδη τὸ ἐντευκτήριον [...] τῶν ξένων περιηγητῶν καὶ τῶν ὁμογενῶν ταξειδιωτῶν.

ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΕΚΤΑΚΤΟΣ—ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΙΤΑΙ

Ἔναντι τοῦ Χεδιβικοῦ Χρηματιστηρίου. Στοὰ πρώην Μαρκοπούλου ἀρ. 33

'Εκτέλεσις πάσης Τραπεζιτικῆς ἐργασίας.
Σκοπὸς ἀνακουφίσεως τοῦ μικροῦ 'Εμπόρου καὶ Λαοῦ.
Προεξοφλήσεις καὶ Δάνεια ἐπὶ Συν)των μὲ τόκον καὶ ὅρους καθαρῶς τραπεζιτικούς.
Εἰσπράξεις Συν)των ὑπὸ τὰς συμφερωτέρας προμηθείας
Προκαταβολαὶ ἐπὶ χρεωγράφων μὲ περιθώριον 5—10 ο)ο μικρότερον τῶν συνήθων καὶ τόκους καθαρῶς τροπεζιτικούς.
'Εκτέλεσις πάσης χρηματιστικῆς ἐντολῆς.
Λαϊκὸν Ταμιευτήριον δεχόμενον καταθέσεις ἀπὸ Γρ. Δ 10 καὶ ἄνω, λειτουργοῦν διὰ βιβλιαρίων, καὶ μὲ τόκον 5 ο)ο ἐτησίως.
Τμῆμα δι' 'Ομολογίας μὲ μηνιαίας δόσεις. Ἄμεσος δήλωσις τοῦ 'Αριθμοῦ τῆς πωλουμένης 'Ομολογίας αὐθημερὸν παράδοσις τῆς 'Ομολογίας· πᾶσα δυνατὴ εὐκολία διὰ τὸν πελάτην.

COMPTOIR NATIONAL D'ESCOMPTE DE PARIS
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 150 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΦΡΑΓΚΩΝ ΕΝΤΕΛΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ

ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ 14 Rue Bergère Paris
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ : 'Εν Παρισίοις, 2 Place de l'Opera

Γραφεῖα εἰς ὅλα τὰ διαμερίσματα τῶν Παρισίων.
Πρακτορεῖα καθ' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν.
Ὑποκαταστήματα ἐν 'Αλεξανδρείᾳ, Λονδίνῳ, Λιβερποὺλ, Μάντσεστερ καὶ ἐν Βελγίῳ, ἐν Μαρόκῳ, 'Ινδίαις, Μαδαγασκάρῃ, Αὐστραλίᾳ κ.τ.λ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΑΪΡΟΥ
'Οδὸς EMad-el-Dik παρὰ τὸ ξενοδοχεῖον τῆς 'Αγγλίας
Μεταξὺ τῆς ὁδοῦ Μαγράμπ καὶ Βουλάκου
Τὸ COMPTOIR NATIONAL D'ESCOMPTE DE PARIS

Δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων ὄψεως καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ. **Προεξοφλεῖ** ἐμπορικὰ γραμμάτια. **'Ανοίγει** τρεχουμένους λογαριασμοὺς ἠγγυημένους. **'Εκδίδει** πιστωτικὰς ἐπιστολάς. **'Εκτελεῖ** χρηματιστικὰς πράξεις εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἀγορὰς καὶ πωλήσεις χρεωγράφων καὶ πληρωμὰς τηλεγραφικάς. **Φυλάττει** τίτλους καὶ πολύτιμα ἀντικείμενα καὶ **ἐξαργυρώνει** τ)μερίδια.

PAPADOPOULO D. FRÈRES
Ὁ ἀρχαιότερος Καπνεμπορικὸς οἶκος τῆς Αἰγύπτου

ΕΔΡΑ ἐν 'Αλεξανδρείᾳ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ-ΤΑ εἰς ὅλα τὰ καπνοπαραγωγὰ μέρη τῆς Τουρκίας. ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς ὑφηλίου. ΑΠΟΘΗΚΗ καπνῶν εἰς δέματα καὶ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ σιγαρέττων ὁδὸς Βὲν-ἐλ-Σουρὲν Νο 35. ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ἐν Καΐρῳ ὁδὸς Κάμελ. 'Ακίνητον Χαλὴμ πασσᾶ.
Τὰ ἐκλεκτότερα καὶ εὐωδέστερα σιγαρέττα τῆς Αἰγύπτου εἶνε τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.
Τὰ ἐκλεκτότερα καπνὰ Γένιτζε, Ξάνθης, Καβάλλας, Σμύρνης, Σαμψοῦντος εἶνε τῶν
PAPADOPOULO D. BROTHERS.

"FRIEDRICH WILHELM,,
(ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ)

'Ανώνυμος 'Ασφαλιστικὴ 'Εταιρία Ζωῆς ἐν **ΒΕΡΟΛΙΝΩ**
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩι 1866
καὶ λειτουργοῦσα ὑπὸ τὴν διηνεκῆ ἐποπτείαν καὶ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τῆς Αὐτοκρατορικῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.
'Ασφάλειαι **ἐν ἐνεργείᾳ** τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 1905 Φρ. **524,000,000.**
'Αποθεματικὸν κεφάλαιον ἐγγυήσεως : Φρ. **117,268,910.**
'Ασφάλιστρα εἰσπραχθέντα μόνον κατὰ τὸ 1905 ; Φρ. **25,403,875.**
Πρόσωπα ἠσφαλισμένα **2,015,988.**
'Εν ἐνεργείᾳ τῇ 1ῃ 'Ιανουαρίου 1906.
Γενικοὶ Πράκτορες διὰ τὴν 'Ανατολὴν : J. G. JOHNSON and Co.
Πράκτορες ἐν **Καΐρῳ : Χ. ΚΑΒΑΦΑΚΗΣ** καὶ **Σια.**

Β. Κ. ΑΓΓΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ ΕΝ ΚΑΪΡΩ

'Ιδιοκτήτης τοῦ γνωστοῦ ἐργοστασίου σιγαρέττων
«THE EDWARD CIGARETTE MANUFACTORY»
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗ.—ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Τμῆμα ἀντιπροσωπειῶν (διαρκὴς παρακαταθήκη)
ΚΟΝΙΑΚ, ΟΙΝΩΝ καὶ **ΒΕΡΜΟΥΤ** τῆς ἐν Πάτραις Οἰνοποιητικῆς 'Εταιρίας ἡ «ΑΧΑΪΑ»

Ο ΟΙΝΟΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ — **ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ** — Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ

'Επιδόρπιος καὶ ἰαματικὸς οἶνος, ὁ κατὰ προτίμησιν οἶνος τῶν βασιλικῶν γευμάτων.

Wisky : Τὸ πεφημισμένον Wisky Real old Mountain Dew τοῦ ἐν Leith (Σκωτίας) Οἴκου Robertson, Sanderson & Co Ld ἱδρυθέντος τῷ 1849. Κατατεθειμένον κεφάλαιον £ 350,000.

Wisky : Τὸ γνωστὸν Royal Arms τοῦ ἐν Leith (Σκωτίας) ἀρχαιοτέρου Οἴκου J. G. Thomsou & Co ἱδρυθέντος τῷ 1785.

Προμηθευτῶν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας καὶ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Edward VII

ΒΕΡΜΟΥΤ Τορίνου ('Ιταλίας) Capriolo & Airaldi.

ΚΟΝΙΑΚ Γαλλικὰ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων

ΕΛΑΙΑ ΑΒΙΑΣ Δαμαλᾶ καὶ Πλατῆ 'Αθηνῶν. Βραβευθέντα εἰς τὰς μεγαλειτέρας ἐκθέσεις διὰ διπλωμάτων ἐκτὸς συναγωνισμοῦ (hors Concours) μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἑλλανοδικῶν.

'Επὶ παραγγελίᾳ : Χρώματα γαλλικὰ, ἄσβεστοι, τσιμέντα, ἄλευρα σιμιγδάλια, σαρδέλλαι
Ταχυδρομικὸν κιβώτιον 757. Τηλέφωνον 'Αριθ. 1907τλ.'κ

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 25 'Οκτωβρίου 1907 | ΕΤΟΣ ΚΒ'.—'Αρ. 5048 Τηλέφ. 14 | ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ | ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδὸς Νομισματοκοπείου 7 | 5 Λεπτὰ ἕκαστον φύλλον λεπτὰ 5

Η ΕΛΛΑΣ ΑΙΜΟΡΡΟΟΥΣΑ

ΜΕΣΑ Σ'ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΡΕΜΜΑ

ΕΝΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟ ΤΑΞΕΙΔΙ

ΑΠΟ ΠΕΙΡΑΙΑ... ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΕΩΣ ΠΟΥ ΝΑ ΚΤΥΠΗΣΗ Η ΚΑΜΠΑΝΑ

Δεκαπέντε ὥρας ἐκάμαμε νὰ πᾶμε ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ εἰς τὰς Καλάμας.

Καὶ δεκατρεῖς ἀπὸ τὰς Καλάμας εἰς τὰς Πάτρας.

Ἄλλες δεκαπέντε ὧρες ἐμείναμε εἰς τὰς Καλάμας ἕνεκεν τοῦ πλήθους τῶν μεταναστῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων.

Ὥστε μᾶς μένει καιρὸς νὰ βγοῦμε καὶ νὰ ἰδοῦμε τὴν πόλι.

«Αἱ Καλάμαι ταῖς Ἀθήναις χαίρειν. Σκόνη καὶ ἐδῶ περισσότερη ἀπὸ αὐτοῦ. Ἐδῶ δὲν εἶνε σκόνη εἰς τὴν πόλιν, ἀλλὰ ἡ πόλις εἰς τὴν σκόνην. Καὶ τί σκόνη! Ἀθήνα μου, ἡ σκόνη σου ἐμπρὸς εἰς τὴν τῶν Καλαμῶν εἶνε ποίημα!

Ἂς ἀφήσωμεν δὲ καὶ τῆς ἀκαθαρσίες καὶ τὰ βρωμόνερα, καὶ τοὺς σωροὺς τῶν σκουπιδιῶν, μέσα εἰς τὰ ὁποῖα εἶνε θαμμένη ἡ ὀνομαστὴ καὶ πολυτραγουδημένη πόλις.

Σημαῖες ἀμερικάνικες κυματίζουν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ σὰν νὰ μὴν εἶσαι στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν τῶν Γιάγκηδων.

Παληὲς γνωριμίες ἐκεῖ.

Ὁ καθηγητὴς τῆς ἀπαγγελίας κ. Σιγέλας, μεταβὰς γιὰ νὰ δώσῃ μερικὰς ἑσπερίδας, ἔχει ἀποθεωθεῖ κυριολεκτικῶς.

Τὸ ζήτημα καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῆς ἡμέρας.

Μπράβο σας, Καλαματιανοί!

Ὁ περίφημος «Γάτος» ὁ καὶ κ. Οἰκονομόπουλος ὀνομαζόμενος, διευθυντὴς ἐφημερίδος ὁ «Θρίαμβος» εἰς τὴν Καλαμάταν.

Τὰ ἡνία ὅμως τοῦ «Θριάμβου» τὰ κρατεῖ ὁ δικηγόρος καὶ συνάδελφος κ. Γκουνόπουλος.

Τρεῖς δὲ ἐφημερίδας —παρακαλοῦμεν— ἔχουν αἱ Καλάμαι, τὸ «Θάρρος» ἀκόμη καὶ τὸ «Φῶς».

«Θρίαμβος», «Θάρρος», «Φῶς» πολὺ τολμηρὲς λέξεις γιὰ μιὰ πόλι ποῦ τὴ μαστίζει ἡ ἀκαθαρσία μέχρις αὐτοῦ τοῦ βαθμοῦ.

Ἀκούσατε τώρα καὶ ἕνα παραμύθι ποῦ ἐμάθαμε εἰς τὰς Καλάμας.

Ἐκεῖ ὑπάρχουν τρία σπίτια χρησιμοποιούμενα ὡς φυλακές.

Ἡ πολιτικὴ ὅμως ἔβγαλε τοὺς κρατουμένους τῆς μιᾶς, ὅταν ἔληξεν ἡ μίσθωσις, καὶ τοὺς ἐστίβασε εἰς τῆς δύο ἄλλες.

Πῶς κοιμῶνται, πῶς ζυμώνονται, πῶς εἶνε ὁ ἕνας ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον, οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἐκεῖ μέσα, δὲν θὰ σᾶς τὸ περιγράψωμεν, ἀρκούμενοι εἰς τὸ ἑξῆς περίφημον τοῦ ἄλλοτε εἰσαγγελέως ἐκεῖ κ. Δημητριάδου.

Κάποτε ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς μετέβη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν φυλακῶν καὶ οἱ κρατούμενοι τοῦ παρεπονέθησαν ὅτι κοιμοῦνται ἐκεῖ μέσα ὁ ἕνας ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον.

Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἔρριψε μιὰ ματιὰ εἰς τοὺς θαλάμους, ἐστράβωσε τὸ στόμα του καὶ ἀπεφήνατο:

— Ὡς νὰ φθάσητε στὸ ταβάνι θέλει τρεῖς χιλιάδες ἀκόμη.

Ὅ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον ὅτι οὔτε οἱ Εἰσαγγελεῖς ἀκόμη δὲν ξέρουν τὸν προορισμὸν τῶν φυλακῶν, ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Καλαμάτα ἔχει τόσα καλά. Ἔχει σῦκα, ἐλῆες, μαντύλια.

— Παναγία βοήθησε

Τί ἦταν καὶ ἐκείνη ἡ ἐπὶ τοῦ «Μωραΐτου» ἐπιβίβασις ὑπερτριακοσίων περίπου μεταναστῶν ἐκ Μάνης καὶ Μεσσηνίας;

Οἱ περισσότεροι νέοι δυστυχῶς καὶ ἀρκετοὶ ἄνδρες μὲ γενειάδας Μαθουσαλείους ἐὰν ὁ Μαθουσάλας δὲν ἔκοβε τὰ γένειά του).

Ἄνθρωποι μανιακοὶ ἐξαπολυθέντες ἀπὸ κάποιο μανδρὶ καὶ χυττάζοντες νὰ ἐπιβιβασθοῦν πατῶντες ὁ ἕνας ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον.

Βρισιές, σπρωξίματα, πατήματα, ζυμώματα, ξεσχίσματα, πνιξίματα, στραγγαλίσματα, ἀναποδογυρίσματα, φωνές, Χριστοί, Παναγίες, κοσμοχαλασιά, ἀπελπισία, σιχαμάρα, ἀηδία σ' ἐκείνη τὴν σκάλαν τοῦ «Μωραΐτου».

Διαδίδεται—καὶ τὸ γράφομεν ὑπὸ ἐπιφύλαξιν—ὅτι τόση ἦτο ἡ μανία αὐτοῦ τοῦ κόσμου νὰ φύγῃ, ὥστε ἅμα ἔμαθαν ὅτι ὁ «Μωραΐτης» δὲν μπορεῖ νὰ πάρῃ περισσοτέρους ἀπὸ τριακοσίους, ἔδιδαν χρήματα ἰδιαίτερα εἰς τὸν πράκτορα γιὰ νὰ προτιμήσῃ αὐτούς.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι οἱ ἀσυνείδητοι βαρκάρηδες εὑρῆκαν εὐκαιρίαν νὰ ληστέψουν, νὰ κλέψουν, νὰ ἐκβιάσουν, νὰ ἀφήσουν ὅλη τὴν ἀτιμίαν καὶ τὴν ἀχρειότητα ποῦ κατακλύζει τὴν ψυχή τους, νὰ ξεσπάσῃ.

Μιά, δύο, καὶ τρεῖς δραχμὰς τὸ ἄτομον ἐζητοῦσαν γιὰ νὰ τὸν ἀνεβάσουν εἰς τὸν «Μωραΐτην».

Κ' οἱ καϋμένοι οἱ Μετανάσται ἔδιναν, —ἔδιναν ραγιαδικώτατα, μουγγώτατα, χωρὶς νὰ φωνάξουν, νὰ θυμώσουν, νὰ διαμαρτυρηθοῦν νὰ σπάσουν βάρκες, νὰ τσακίσουν κεφάλια.

Ἀλλὰ ἂν δὲν ἦσαν ραγιάδες θὰ ἐγίνοντο μετανάσται;

Κι' αὐτὰ μὲν—καθὼς θὰ ἔγραφεν ὁ Ξενοφῶν—οὕτως ἔχουσιν, ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ λιμενάρχης Καλαμῶν, γιατὶ εἶνε ἐκεῖ!

Γιὰ νὰ μᾶς «ἀστραποβολοῦν» ποῦ λέει καὶ ὁ Φασουλῆς, τὰ γυαλίζοντα καὶ λαμποκοποῦντα γαλόνια του,

Κ' ἀφοῦ ἀστυνομία τῆς θαλάσσης δὲν ὑπάρχει, γιατὶ δὲν ἐπεμβαίνει ἡ ἀστυνομία τῆς ξηρᾶς;

Τί ἐστέκοντο ἐκεῖνοι οἱ χαζοὶ χωροφύλακες σὰν φάροι στὴν σκαλωσιὰ βλέποντες ὅλον ἐκεῖνον τὸν ἐκβιασμὸν καὶ τὴν ληστείαν;

Πέντε δραχμὲς ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν ὑποφαινόμενον καὶ ἄλλες πέντε ἀπὸ ἕνα μαθητὴν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηναῖον, μεταβαίνοντα εἰς τὴν Ἀμερικήν, γιὰ νὰ μᾶς πάγῃ εἰς τὸ παπόρι.

— Μὰ γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ γιατὶ δὲν ἐπεμβαίνετε;

— Δὲν μποροῦμε νὰ ἐπέμβουμε ἡμεῖς ἀλλὰ ὁ κ. Λιμενάρχης.

Καὶ ὅμως ἡ παρουσία καὶ ἡ χροιὰ ἀμφοτέρων τῶν ἀναρχικῶν αὐτῶν ὄχλων ἦταν ὄχι μόνον ἐκεῖ ἀλλὰ καὶ στὴ σκάλα τοῦ πατωριοῦ, ποῦ λίγο ἔλειψε νὰ πνιγοῦν οἱ ἄνθρωποι, ἀνατρεπομένων τῶν λέμβων, καὶ καυγάδες ἔγειναν καὶ μάχαιρα ἀνεσύρθη.

Πολὺ θέλαμε νὰ γνωρίζουμε: Γιὰ ποῦ εἶνε ἁρμόδιοι αὐτοὶ οἱ κύριοι; Μόνον γιὰ τὴν δεκαμερία καὶ τὸ μισθό;....

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΑΥΡΙΟΝ: Οἱ μετανάσται στὸ παπόρι.—Ἡ ἀκρίβεια τοῦ βίου αἴτιον μεταναστεύσεως.—Ποῦ κοιμῶνται.— Μεταναστευτικὰ παράξενα καὶ....τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα.

ΛΑΚΩΝΙΚΑ

'Αθῆναι, 24 'Οκτωβρίου

Ο ΑΓΩΝ ΤΟΥ κ. Δ. ΠΕΤΡΑΚΑΚΟΥ

Σπανίως εἴδομεν ζήτημα προσωπικὸν μέν, ἀλλὰ καὶ ἐπιστημονικόν, συζητούμενον παρὰ ἐνδιαφερομένου μέν, μὴ λησμονοῦντος ὅμως, τὸν ἐπιστήμονα ὡς τὸ περὶ τῆς ἕδρας τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς «Ἀκροπόλεως, ἀνέπτυξενὁ ὑφηγητὴς τοῦ μαθήματος αὐτοῦ καὶ συγγραφεὺς διὰ σπουδαιοτάτων συγγραμμάτων περὶ τοῦ ἑτέρου τῶν ὁποίων τόσος ἔγινε ἀπὸ τινος λόγος ἀπὸ τὰ εἰδικὰ εὐρωπαϊκὰ περιοδικὰ ὡς περὶ ὄντως νέας καὶ πρωτοτύπου ἐπιστημονικῆς συμβολῆς.

Ὁ κ. Δ. Πετρακάκος μὲ ἐπιχειρηματολογίαν ἀντικειμενικήν, μὲ ὕφος καθαρῶς ἐπιστημονικόν, μὲ θάρρος καὶ εἰλικρίνειαν τιμῶσαν αὐτὸν καὶ μὲ δύναμιν τὴν ὁποίαν ἀρύεται ἀπὸ τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνός του προσέφερε διὰ τοῦ δυνατοῦ τοῦ γράμματος, τὸ ὁποῖον διαπνέει ὄχι μόνον πνεῦμα ἐπιστημονικόν, ἀλλὰ καὶ ἔρως ἐλευθερίας τοῦ σκέπτεσθαι, καὶ εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν καὶ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν, πολυτιμοτάτην ὑπηρεσίαν, καθορίσας τὰ πράγματα καὶ τὰ ὅρια τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης.

ΚΑΙ ΠΑΝΟΥΚΛΟΠΟΛΙΣ....

Ὁ κ. Σκυλίτσης τοῦ Πειραιῶς δὲν ἠλεκτρίσθη ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ συναδέλφου του δημάρχου Βόλου; Ἢ δὲν τὰ ἔμαθε; Νὰ τοῦ τὰ ποῦμε. Πρώτη πρᾶξις τοῦ κ. Ι. Καρτάλη ἦτον ν' ἀσχοληθῇ πυρετωδῶς ἅμα ἀνέλαβε τὴν ἀρχήν, εἰς τὴν καθαριότητα τῆς πόλεώς του. Λαμποκοπᾷ ὁ Βόλος τώρα καὶ οἱ Βολιῶται τρίβουν τὰ μάτια τους διὰ τὰ συμβαίνοντα.

Ἐνῷ ὁ Πειραιεὺς ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἀκόμη βρωμούπολις πρώτης τάξεως, καὶ ἂν μείνῃ ἔτσι, θὰ γείνῃ καὶ πανουκλόπολις, κ. Σκυλίτση.

Ἔργα λοιπόν, ἔργα!

ΟΙ ΣΚΥΛΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Δρακόντειον νόμον κατὰ τῆς ζωοκλοπῆς ἐψήφισεν ἡ Κρητικὴ Βουλή. Τί λέγουν περὶ τούτου οἱ κ. κ. ὑπουργοί μας Στεφανόπουλος καὶ Σα; Δὲν εἶνε ἀντισυνταγματικὸς τοιοῦτος νόμος ἢ τοὐλάχιστον ἀντικοινοβουλευτικός; Ὡς περιοριστικὸς τῆς ἐλευθερίας τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων; Πολὺ ἐπεθυμούσαμεν τὴν σοφὴν καὶ πολύπειρον γνώμην των.

Πρὸς περισσότερον δὲ διαφωτισμὸν τοῦ ζητήματος ἂς λάβουν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν γνώμην σεβαστοῦ συναδέλφου των, ὅτι καὶ ὁ φόνος λυσσασμένων σκύλων ἀντίκειται εἰς τὸ πνεῦμα τῶν συνταγματικῶν καὶ δημοτικῶν ἐλευθεριῶν.

Η ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ

Φαίνεται πῶς ἡ κουκουβάγια μᾶς ἔφαγε τὸ μυαλό, ὅπως τὸ λέει ἡ παροιμία. Διαφορετικὰ θὰ εἴμαστε πρακτικώτεροι καὶ δὲν θὰ ἐσκέπτετο κανείς μας νὰ κάμῃ εἰς τὸ χωριό του Πτωχοκομεῖο! Ἐν τούτοις εὑρέθη ὁ κ. Βατικιώτης, ποῦ ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ ἕνα τέτοιο εἰς τὸν Πόρο. Παράδες πεταμένοι δηλαδή. Ἀντὶ ἑνὸς πρακτικοῦ σχολείου, μιᾶς ἐπαγγελματικῆς σχολῆς, τῆς εἰσαγωγῆς καμμίας βιομηχανίας ποῦ ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ ζωὴν καὶ ψωμὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, τί; Πτωχοκομεῖον! Ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἀτυχεστέρα ἰδέα καὶ βλαβερωτέρα; Ὅταν γνωρίζωμεν ὅτι τὰ Πτωχοκομεῖα ἐνθαρρύνουν τὴν τεμπελιὰ καὶ καλλιεργοῦν τὴν φτώχεια;

ΨΟΦΗΣΕ Ο ΓΑΪΔΑΡΟΣ ΜΑΣ...

Ἐδημοσιεύσαμεν προχθὲς ἐπιστολὴν τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν ἐργοστασίων Ἔρχαρτ, διὰ τῆς ὁποίας βεβαιώνει ὅτι τὰ ἐργοστάσια ποῦ ἀντιπροσωπεύει ἀναλαμβάνουν εἰς τιμὴν μυθωδῶς εὐθηνὴν νὰ κατασκευάζουν βολιδοφόρους ὀβίδας διὰ τὰ πυροβόλα Σνάϊδερ—Καννέ.

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἐν τούτοις δὲν προκαλεῖ καμμίαν συγκίνησιν καὶ ἀκριβῶς διὰ τὸ ὑπερβολικὸν τῆς ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν.

Ἐπεκράτησε ἡ λογικὴ συνήθεια εἰς τοιαύτας περιστάσεις τὰ κράτη ὅλα νὰ ἀναθέτουν τὴν κατασκευὴν τῶν πυρομαχικῶν των εἰς τὰ ἐργοστάσια, τὰ ὁποῖα κατασκευάζουν καὶ τὰ πυροβόλα, διὰ νὰ ἔχουν καὶ τὴν εὐθύνην τῆς κακῆς κατασκευῆς ἢ πάσης ἄλλης ἀτελείας.

Ἐν ἐναντίᾳ λοιπὸν περιπτώσει διὰ πᾶσαν βλάβην τὰ διάφορα ἐργοστάσια δὲν ἀναλαμβάνουν βέβαια καμμίαν εὐθύνην, εἰς ὁποιονδήποτε καὶ ἂν ἀνήκῃ τὸ ἄδικον. Τὸ ἕνα ἀξιολογώτατα τὸ ἀποδίδει εἰς τὸ ἄλλο.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἑλκυστικὴν φθήνειαν τῶν τιμῶν, αὐτὴ ἐμβάλλει εἰς ὑπονοίας, δοθέντος ὅτι προκειμένου περὶ συναγωνισμοῦ τὰ ἐργοστάσια εἶχαν ὑποβάλει τιμὰς μὲ διαφορὰν πρὸ τὰ ἄνω ἢ κάτω ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου. Πῶς λοιπὸν συμβαίνει τώρα τὸ ἐργοστάσιον Ἔρχαρτ νὰ ἀναλαμβάνῃ νὰ κατασκευάσῃ μὲ πενῆντα τοῖς ἑκατὸν ὅ,τι θὰ ἀπαιτοῦσε ἑκατὸν τοῖς ἑκατὸν ἂν ἐπροτιμῶντο τὰ ἰδικά του κανόνια;

Θὰ τὰ φτειάσῃ μὲ ζημία του; Τὴν ὁποίαν μπορεῖ νὰ ὑφίσταται μέχρι...... χρεωκοπίας, ἀπὸ Γερμανικὴν φιλοπατρίαν; Ἤ, εἰς μίαν δευτέραν παραγγελίαν, θὰ μᾶς φτειάσῃ βίδες τενεκεδένιες, καὶ ἂν διαμαρτυρηθοῦμε θὰ μᾶς εἰπῇ:— Κατὰ τὸν παρᾶ ποῦ δίνετε σᾶς δουλεύουμε;

Ὁπότε λύεται ἡ συμφωνία μας, κατὰ τό:—Ψόφησε ὁ γάϊδαρός μας πάει ἡ κολληγιά μας;

Ο ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ ΠΟΥ ΛΕΓΕΙ ΤΑ ΣΥΚΑ, ΣΥΚΑ

Γίνεται ἱερώτερον πρᾶγμα ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ ἄμβωνος τῆς Ἐκκλησίας; Καὶ δὲν ἔπρεπε κυρίως ὁ λόγος αὐτὸς νὰ εἶνε ἱερὸς καὶ ἀπαραβίαστος;

— Ὄχι, λέγει ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν Κορίνθου.

Καὶ κατήγγειλε τὸν ἱεροκήρυκα Κορινθίας, κληρικὸν ὁ ὁποῖος γνωρίζει νὰ λέγῃ τὰ σῦκα σῦκα καὶ ὄχι σκάφαις. Ἐδυσφήμησε λέγει τὴν δικαιοσύνην. Ποῦ εἶπε ὅτι δὲν εἶνε μόνον ψεῦδορκοι πολλοὶ καὶ ἔμποροι δόλιοι καὶ αἰσχροκερδεῖς, ἀλλὰ καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲν τοὺς τιμωρεῖ ἀρκετά. Σωστότατον. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἠμποροῦμεν νὰ τὸ μαρτυρήσωμεν αὐτό. Καθ' ἡμέραν τὸ λέγομεν. Βεβαιόνομεν δὲ τὸν κ. Πρόεδρον πῶς ἂν ἤθελε νὰ καταγγείλῃ ὅλους θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ κάμῃ 3 ἑκατομμύρια καταγγελίαις. Ἂς παραιτηθῇ λοιπὸν ἀπὸ αὐτὸ τὸ ντέρτι.

ΟΙ ΑΒΑΠΤΙΣΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Εἴδατε ἀπὸ τὴν περιγραφὴ τοῦ συντάκτου μας πῶς οἱ χωριατόπαιδες μετανάσται δὲν ξεύρουν ποῖος τόπος λέγεται Ἑλλάδα; Τί λέτε δὲ σεῖς οἱ σοφολογιώτατοι ποῦ ὁμιλεῖτε περὶ Ὁμήρου, περὶ κλασικῆς παιδείας, περὶ μεγάλου ἔθνους τοῦ Περικλέους κλπ.; Σᾶς ἀρέσουν αὐτοὶ οἱ μέλλοντες Ἕλληνες ποῦ πᾶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀβάπτιστοι ἐθνικῶς; Ἐρωτῆστέ τους ὅμως ξέρουν ρουσφέτι, ξέρουν βουλευτή, ξέρουν ψευτοκάλπαις; Μάλιστα, θὰ σᾶς ποῦν. Ἑλλάδα ὅμως ὄχι. Ἑλληνικὴ σημαία ὄχι. Ἑλληνικὸ ἔθνος ὄχι. Διατί; Διότι καὶ αὐτὰ ἐρουσφετοποιήθησαν εἰς τὴν ψυχὴν καὶ εἰς τὴν ἀγωγὴν τῶν δυστυχισμένων αὐτῶν προϊόντων τῆς βουλευτοκρατουμένης Ἑλλάδος.

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΟ-ΡΩΣΣΙΚΗΝ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΝ

Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΟΨΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΥΠΟ ΕΠΑΜ. Κ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ, ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΗΣ «ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ»

Ἡ τοιαύτη τῶν Βουλγάρων πολιτική, ἡ ἐναργῶς καταδεικνυομένη διὰ τῆς τελευταίας διακοινώσεως τῆς Ἡγεμονικῆς Κυβερνήσεως, ἔθετεν ἐνώπιον μεγάλων διλημμάτων τὰς Κυβερνήσεις Ἑλλάδος καὶ Σερβίας καὶ ἰδίᾳ τῆς πρώτης. Προβάλλουσα ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀδιαιρέτου τῆς Μακεδονίας καὶ οὕτω ὑποκρινομένη ἐντέχνως τὸ πρόσωπον τῆς ἀληθοῦς ἐκείνης μητρὸς κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Σολομῶντος δίκην, ἀφινεν εἰς τὰς δύο ἄλλας Βαλκανικὰς Κυβερνήσεις νὰ τεθῶσιν ἐν τῷ διλήμματι ἢ νὰ συμφωνήσωσι πρὸς αὐτὴν ἢ νὰ ἀποδεχθοῦν τὸ διαιρετὸν τῆς Μακεδονίας, ἀποδεικνύουσαν τῇ Εὐρώπῃ ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ αὐτῶν δὲν ὑπάρχει πλήρης συναίσθησις τῶν ἐπὶ τῆς ὅλης Μακεδονίας δικαιωμάτων των. Ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις, ἀποφυγοῦσα τὸν διαμελισμόν, ἐπιζητεῖ ἐν τῇ ἀπαντητικῇ αὐτῆς διακοινώσει τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐδάφους τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ ζητεῖ τὴν προσθήκην ὅλης τῆς λεγομένης Παλαιᾶς Σερβίας εἰς τὸ ἔδαφος τὸ ὑποκείμενον εἰς μεταρρυθμίσεις. Οὕτω πράξασα ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις ἐφάνη ἐννοήσασα τὸ σκοπούμενον καὶ ποθούμενον, τὸ pium desiderium *τῆς Βουλγαρικῆς πολιτικῆς.*

Ἡ ἀπάντησις ὅμως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν αἱ δημοσιευθεῖσαι περιλήψεις ἔχουσιν ὀρθῶς, φαίνεται συμφωνοῦσα παραδόξως ἐπὶ σπουδαιοτάτου σημείου, πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν διακοίνωσιν. Ἀποφεύγει μὲν νὰ θέσῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀδιαιρέτου τῆς Μακεδονίας καὶ ἀρνεῖται ἁπλῶς ἐπιζητοῦσα διασάφησιν τῆς περὶ ζωνῶν περικοπῆς τῆς Αὐστρορρωσσικῆς διακοινώσεως, ἐπιζητεῖ ὅμως καὶ αὐτή, ἵ ν α κ α θ ο ρ ι σ θ ῶ σ ι τ ὰ ὅ ρ ι α τ ῆ ς κ α θ' α ὐ τ ὸ Μ α κ ε δ ο ν ί α ς ἐ π ὶ τ ῇ β ά σ ε ι τ ῶ ν γ ε ω γ ρ α φ ι κ ῶ ν, ἐ θ ν ο λ ο γ ι κ ῶ ν κ α ὶ ἱ σ τ ο ρ ι κ ῶ ν δ ε δ ο μ έ ν ω ν. Τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς Ἑλληνικῆς διακοινώσεως δὲν δύναται ἢ νὰ προκαλέσῃ πολλὰς σκέψεις. Ἡ Βουλγαρικὴ διακοίνωσις, προβάλλουσα τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀδιαιρέτου, ἐζήτησε, νὰ καθορισθῇ ἀκριβῶς τὸ ὑποκείμενον εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις ἔδαφος». Ἡ Ἑλληνικὴ διακοίνωσις μετὰ τόλμης ἥτις προξενεῖ κατάπληξιν, ζητεῖ νὰ καθορισθῶσι τὰ ὅρια τῆς καθ' αὐτὸ Μακεδονίας! Ἵνα κρίνῃ τις πράξεις τόσον σοβαρὰς μιᾶς Κυβερνήσεως, πρέπει νὰ ἔχῃ ὅλα τὰ διδόμενα καὶ ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα κατέχουσιν οἱ συντάκται τῆς Κυβερνητικῆς διακοινώσεως. Ἡμεῖς δὲ παντελῶς στερούμεθα αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ στοιχειωδεστέρα λογικὴ μᾶς ἐξαναγκάζει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἀθορύβως ἡ Ἑλληνικὴ διπλωματία κατήγαγεν ἤδη μέγιστον θρίαμβον, ἐξησφάλισε δηλονότι ἐκ τῶν προτέρων τὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὐμένειαν τοὐλάχιστον ὡρισμένων τινῶν Δυνάμεων, αἵτινες θέλουσι συνηγορήσει κατὰ τὸν ζητούμενον καθορισμὸν τῶν ὁρίων τῆς Μακεδονίας ὑπὲρ τῶν γεωγραφικῶν ἐθνολογικῶν καὶ ἱστορικῶν δεδομένων. Διότι πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἄνευ τοιαύτης ἐξασφαλίσεως ὡρισμένων ὑποστηρίξεων προέβη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς διατύπωσιν προτάσεως ἐθνικῶς τόσον ἐπικινδύνου καὶ διπλωματικῶς τόσον τολμηρᾶς; Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ἐπὶ τῇ βάσει συμβουλῶν, τοσάκις ἀποδειχθεισῶν ὑπούλων, ἢ ἐπὶ τῇ βάσει εἰκασιῶν ὅτι δῆθεν μετὰ τὴν ὑποδοχὴν ἐν Σοφίᾳ τοῦ Μ. Δουκὸς Βλαδιμήρου ἐπῆλθε νέα τροπὴ τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, εἰκασιῶν αὐθαιρέτων μὴ στηριζομένων ἐπὶ γεγονότων, ἠδύνατο νὰ τολμηθῇ ἐν τοιούτῳ βῆμα ἐν στιγμῇ τόσον κρισίμῳ τοῦ ἐθνικοῦ βίου, οὗ τὰς ἐθνικάς, ἱστορικὰς καὶ διπλωματικὰς συνεπείας δύσκολον ἀπὸ τοῦδε ν' ἀναμετρήσῃ τις;

Ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ διπλωματία δὲν εἶχεν ἐξασφαλίσει σοβαρὰς ὑποστηρίξεις—διότι μόνον ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τὴν πρότασιν τῆς τελευταίας Ἑλληνικῆς διακοινώσεως—ἠδύνατο βεβαίως ν' ἀκολουθήσῃ ἀκίνδυνον ὁδὸν εὐρέως πρὸ αὐτῆς ἀνοιγομένην. Λαμπρὰν δὲ πρὸς τοῦτο εὐκαιρίαν παρεῖχεν ἡ Βουλγαρικὴ διακοίνωσις, ἡ ζητοῦσα τὸν καθορισμὸν ἐδάφους ὑποκειμένου εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις. Ἡ Ἑλληνικὴ λοιπὸν διακοίνωσις, ἀρχομένη δι' ἑρμηνείας τοῦ πνεύματος τῶν Δυνάμεων, αἵτινες ἐπέβαλον τὰς μεταρρυθμίσεις καὶ τῶν ὁποίων βέβαια σκοπὸς δὲν ἦτο ν' ἀποσπάσωσιν ἔδαφος ἀπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κτήσεων τῆς Τουρκίας, ἠδύνατο σοβαρῶς νὰ πολεμήσῃ τὸν καθορισμὸν ἐδάφους ὑποκειμένου εἰς μεταρρυθμίσεις καὶ νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἐπιβολὴν τῶν μεταρρυθμίσεων ἐφ' ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν νομῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Οἱ Μακεδόνες οὔτε ἴδιον ἔθνος ἀποτελοῦσιν, οὔτε ἐπανεστάτησαν κατὰ τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας· ἀποτελοῦνται ἀπὸ φυλὰς αἱ ὁποῖαι κατοικοῦσι καὶ τὸ ὑπόλοιπον εὐρωπαϊκὸν ἔδαφος τῆς Τουρκίας. Ἑπομένως ἢ ὑπάρχει ἀνάγκη μεταρρυθμίσεων ἢ δὲν ὑπάρχει· ἐὰν ὑπάρχῃ, τότε ἡ ἀνάγκη αὕτη εἶνε γενική, τόσον ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Μοναστηρίῳ, ὅσον καὶ ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Ἀνδριανουπόλει. Ἀντὶ λοιπὸν καθορισμοῦ ἐδάφους ὑποκειμένου εἰς μεταρρυθμίσεις, ἔδει νὰ ἐπιζητήσωμεν τὴν γενίκευσιν τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τὴν ἐπέκτασιν αὐτῶν ἐφ' ὅλου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἐδάφους τῆς Τουρκίας, ἀποφεύγοντες τὸν καθορισμὸν μιᾶς ἐπαρχίας, διότι προφανῶς ὁ καθορισμὸς οὗτος, ὑφ' ἃς περιπτώσεις πρόκειται νὰ γείνῃ, ἄγει εἰς αὐτονομίαν, ἥτις διασπᾷ ἔδαφος συναφές, χωρίζει λαὸν ὁμαίμονα καὶ ὁμοιοπαθῆ, καὶ δημιουργεῖ πολιτικὸν ὀργανισμὸν καθ' ἑαυτὸν ἀσθενῆ καὶ ἀσθενέστερον καθιστάμενον ὡς ἐκ τῶν ἐνυπαρχουσῶν ἐν ἑαυτῷ σπερμάτων διχονοιῶν καὶ διενέξεων, πολιτικὸν ὀργανισμὸν ὅστις θὰ εἶνε ἀδύνατον ν' ἀντιστῇ εἰς τὰς ὀρέξεις ἰσχυρῶν γειτόνων ἐποφθαλμιούντων τὸ ἔδαφος αὐτοῦ. Διότι τί δύναται νὰ εἶνε μία Μακεδονικὴ αὐτονομία ἢ ἔδαφος ἐσωτερικῶν φυλετικῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ ἐξωτερικῶν ραδιουργιῶν καὶ διεκδικήσεων; Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ παύσουν τὰ ζέοντα πάθη τὰ ἐκδηλούμενα τόσον ἀγρίως καὶ τόσον αἱματηρῶς, ὅταν τὰ πάθη ταῦτα δὲν ἀπευθύνονται κατὰ τῆς κυριαρχίας τῶν Τούρκων, ἀλλὰ τοὐναντίον κατὰ τῶν διεκδικούντων τὴν διαδοχὴν αὐτῶν;

Πῶς λοιπὸν νὰ συμπεράνωμεν ὅτι μία τοιαύτη αὐτονομία θὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν, ἀφοῦ τοὐναντίον ἔχομεν τὰ διδόμενα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θὰ εἶναι τὸ σύνθημα ἀγριωτέρας πάλης καὶ θηριωδεστέρας αἱματοχυσίας; Ἐὰν δὲ ἡ αὐτονομία δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ λύσιν, πρὸς τί ἡ ἐπιζήτησις καθορισμοῦ ὁρίων Μακεδονικῶν; Τοὐναντίον ἡ ἐξάπλωσις τῶν μεταρρυθμίσεων ἐφ' ὅλου τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐδάφους τῆς Τουρκίας, ἡ ἀποφυγὴ καθορισμοῦ Μακεδονικῶν ὁρίων καὶ ἑπομένως ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τῆς πιθανότητος αὐτονομίας θὰ κατασιγάσῃ τὰ πάθη καὶ θὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι καθ' ὃν χρόνον συνδιεσκέπτοντο ἐν Μυρστέγῃ Αὐστρία καὶ Ρωσσία, ἡ ἀναμφισβήτητος διπλωματικὴ περίνοια τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου διέγνω τὸ ἐπικίνδυνον τοῦ «καθορισμοῦ ἐδάφους ὑποκειμένου εἰς μεταρρυθμίσεις», καὶ ἔσπευσε δι' αὐτοκρατορικοῦ ἰραδὲ νὰ προκηρύξῃ μεταρρυθμίσεις διὰ πάντας τοὺς εὐρωπαϊκοὺς νομοὺς τῆς αὐτοκρατορίας Του.

Ἐπιζητοῦντες λοιπὸν τὴν γενίκευσιν τῶν μεταρρυθμίσεων ἐφ' ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν νομῶν, καὶ ἠθέλομεν παράσχῃ ἐκδούλευσιν εἰς τὴν γείτονα αὐτοκρατορίαν, μεθ' ἧς κοινὰ τὰ συμφέροντα, καὶ ἠθέλομεν ὑπηρετήσει πρακτικώτερον τὰ ἡμέτερα συμφέροντα, καὶ ἠθέλομεν ἐμφανισθῇ ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης ἰσχυρότεροι, ἀποδεικνύοντες προφανῆ τὴν καλὴν ἡμῶν πίστιν καὶ τὴν ἀφιλοκέρδειαν ἡμῶν.

Οὐδ' ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ ὑπὸ τῆς Εὐρώπης αὐθάδης ἡ τοιαύτη ἡμῶν ἀπάντησις. Ἡ Εὐρώπη εἶνε ἤδη ὑποχρεωμένη ἀπέναντί μας πρὸς τοῦτο. Ἔχει ἤδη δώσει πάνδημον ὑπόσχεσιν τῆς ὁποίας τὴν ἐκπλήρωσιν ὁ δικαιοῦχος, ἡ Ἑλλάς, ἐλησμόνησε νὰ ἐπιζητήσῃ. Ὁ ὀξυνούστατος τῶν Ἑλλήνων διπλωματῶν, ὁ ἀείμνηστος Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος, ἀφῆκεν ἡμῖν ἀποθνήσκων πολύτιμον ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην παρακαταθήκην. Ἀποδεχόμενος τὴν τελευταίαν γραμμὴν τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἄρτης διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 31 Μαρτίου 1881 πολυκρότου διακοινώσεώς του πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὰς τῶν Δυνάμεων, ὁ Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος διακηρύττων ὅτι «ἡ Ἑλλάς, καίτοι ἀποφασίσασα ν' ἀκολουθήσῃ «τὴν εἰρηνικὴν ὁδόν, τὴν ἐνδειχθεῖσαν αὐτῇ ὑπὸ τῆς Εὐ«ρώπης, ἧς ἀνέκαθεν ἐσεβάσθη τὰς συμβουλάς, φρονεῖ ὅτι «οὐδ' ἀξιοπρεπὲς οὐδὲ γενναῖον ἐκ μέρους αὐτῆς ἤθελεν «εἶσθαι νὰ παρίδῃ ἐγκαταλειφθέντα εἰς τὴν παροῦσαν τύ«χην των τὰ τέκνα της, τὰ ἀπομείναντα ἐκτὸς τῶν νέων ὁ«ρίων, καὶ τῶν ὁποίων τὰ δίκαια πανηγυρικῶς ἀνεγνώρι«σεν ἡ Εὐρώπη ἐν Βερολίνῳ καὶ ἐπανειλημμένως καθιέ«ρωσεν.»

Ἐπειδὴ δὲ αἱ μεγάλαι Δυνάμεις ἐν τῇ ἀπαντητικῇ αὐτῶν διακοινώσει ἀπέφυγον νὰ παράσχωσι πᾶσαν περὶ τούτου ὑπόσχεσιν, ὁ ἀείμνηστος Κουμουνδοῦρος ἀντέταξεν ἐπιμονὴν καὶ ἐπέτυχε προσθήκην παρέχουσαν τὴν αἰτηθεῖσαν τῆς Εὐρώπης ὑπόσχεσιν. «Κατόπιν τῆς κοινῆς «διακοινώσεως τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπων τῶν Μ. «Δυνάμεων—ἔγραφεν ὁ Κουμουνδοῦρος ἐν τῇ πρὸς τοὺς «Ἕλληνας πρεσβευτὰς ἐγκυκλίῳ του ἡμερομηνίας 15 Ἀ«πριλίου 1881—οἱ αὐτοὶ ἀντιπρόσωποι μὲ ἐπεσκέφθησαν «σήμερον ἅπαντες ὁμοῦ καὶ μοὶ ἐδήλωσαν ὅτι ἐνετά«λησαν νὰ προσθέσωσιν εἰς τὴν κοινὴν διακοίνωσίν των «τῆς 7 Ἀπριλίου τὴν διαβεβαίωσιν ὅ τ ι α ἱ μ ε σ ο λ α «β ο ῦ σ α ι Δ υ ν ά μ ε ι ς θ έ λ ο υ σ ι μ ε ρ ι μ ν ή σ ε ι π ε ρ ὶ «τ ῆ ς τ ύ χ η ς τ ῶ ν χ ρ ι σ τ ι α ν ι κ ῶ ν π λ η θ υ σ μ ῶ ν «τ ῶ ν κ α τ α λ ε ι φ θ έ ν τ ω ν ἐ κ τ ὸ ς τ ῆ ς ν έ α ς ὁ ρ ο «θ ε τ ι κ ῆ ς γ ρ α μ μ ῆ ς».

Ἐνῷ λοιπὸν ὑπάρχει ὁλόκληρος πληθυσμὸς ὅστις πανηγυρικῶς διὰ δύο συνεδρίων εἶχε παραχωρηθῇ τῇ Ἑλλάδι, καὶ ἀπέμεινεν ἐκτὸς αὐτῆς, ἐπὶ τῇ διαβεβαιώσει τῆς Εὐρώπης ὅτι ἰδιαιτέρα μέριμνα θὰ καταβληθῇ περὶ τῆς τύχης αὐτοῦ, ἐνῷ, ἐκ τῆς πανδήμου ταύτης ὑποσχέσεως τῆς Εὐρώπης ἀποκτῶμεν τὸ ἐπιχείρημα τοῦ νὰ καταπολεμήσωμεν τὴν βουλγαρικὴν ἀπαίτησιν «περὶ καθορισμοῦ ἐδάφους ὑποκειμένου εἰς μεταρρυθμίσεις» περιέργως παρεσύρθημεν εἰς συζήτησιν μονομεροῦς μακεδονικοῦ ζητήματος. Ἡ γενίκευσις καὶ οὐχὶ ἡ εἰδίκευσις τῶν μεταρρυθμίσεων ἦτο προφανῶς ἐπιβεβλημένη. Ἀπέναντι τοῦ ἀδιαιρέτου καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Μακεδονίας, τῆς προσβαλλομένης ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ἠθέλομεν προβάλει τὸ ἀδιαίρετον καὶ τὴν ἀκεραιότητα ὅλου τοῦ ἐδάφους τῆς Τουρκίας καὶ ἀπέναντι μιᾶς Βουλγαρίας, ὑποκρινομένης ὑπούλως τὸ πρόσωπον μητρὸς τῆς Μακεδονίας, ἠθέλομεν ἀντιτάξῃ τὴν ἀληθῆ μητέρα Ἑλλάδα, μεριμνῶσαν ἐξ ἴσου περὶ ὅλων τῶν τέκνων της, περὶ ὅλων ἔτι τῶν φυλῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν νομῶν τῆς γείτονος Αὐτοκρατορίας.

Ἀλλ' ἄλλαι σκέψεις ἐπεκράτησαν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ διπλωματίᾳ.

Ἡ Εὐρώπη σήμερον εὑρίσκεται ἐνώπιον παραδόξου Ἑλληνο-βουλγαρικῆς ὁμοφωνίας ἐπὶ σπουδαιοτάτου σημείου.

Ἡ Βουλγαρία ἐζήτησε τὸν «καθορισμὸν ἐδάφους ὑποκειμένου εἰς τὰς μεταρρυθμίσεις».

Καὶ ἡ Ἑλλὰς ζητεῖ τὸν καθορισμὸν τῆς καθ' αὐτὸ Μακεδονίας.

Καὶ τὰ δύο δηλονότι κράτη ζητοῦσι τὸ ἴδιον, ἐλπίζοντα ὅτι ὁ καθορισμὸς θὰ γείνῃ σύμφωνος πρὸς τὰ συμφέροντα αὐτῶν.

Ποία τῶν δύο κυβερνήσεων ἀπατᾶται; Ποία ἐξ αὐτῶν ἐνέπεσεν εἰς παγίδα ἢ ἠκολούθησε κακοὺς ὑπολογισμούς;

Ἡ εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας ἀπάντησις εἶνε τὸ μέγα τοῦ μέλλοντος μυστικόν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΤΟΥ ΒΙΟΥ

ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΦΘΗΝΕΙΑΣ

ΨΑΡΙΑ ΚΑΙ ΦΡΟΥΤΑ ΣΧΕΔΟΝ ΤΖΑΜΠΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

— Τὰ κρέατα

Ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἀξιοθαύμαστα πράγματα τῆς Ἀγγλίας καὶ ἰδίως τοῦ Λονδίνου εἶνε ὄχι μόνον ἡ φθήνεια ὅλων τῶν εἰδῶν πρώτης τοῦ βίου ἀνάγκης, ἀλλὰ καὶ αἱ εὐκολίαι τὰς ὁποίας ἔχει κανείς, ἐδῶ μένων, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν πραγμάτων ποῦ χρειάζεται. Ἂν μεταβῇ τις εἰς τὴν ἀγορὰν—καὶ ἐδῶ βέβαια εὐκόλως ἐννοεῖται—ὅτι εἶνε πλεῖσται ὅσαι πλὴν εἰς τὴν κυριωτέραν, ἥτις εἶνε εἰς τὸ Σίτυ, ἐκπλήσσεται καὶ διὰ τὰ ποικίλα εἴδη καὶ διὰ τὰς ἐπ' αὐτῶν τιμάς. Οὕτω τὸ κρέας ἀγγλικῆς προελεύσεως καὶ ὄχι ξένης, τιμᾶται τὸ μὲν βόειον ἐκλεκτὸν μέρος καὶ ἄνευ ὀστῶν, 10 πέννες ἡ λίτρα ἤτοι κάτι ὀλιγώτερον ἀπὸ 3 δραχμὰς τὴν ὀκᾶν, τὸ δὲ μόσχειον 1 σελλίνι, ἤτοι δρ. 1 καὶ 25 τὴν λίτραν, ἢ δρ. 3.75 τὴν ὀκᾶν, πάντοτε ἐκλεκτὸν μέρος καὶ ἄνευ ὀστῶν· τὸ δὲ πρόβειον 8 πέννες, ἤτοι δρ. 2.40 τὴν ὀκᾶν καὶ τὸ ἀρνὶ 10 πέννες, ἤτοι 3 δρ. τὴν ὀκᾶν. Πάντα ταῦτα ὅμως ἐντόπια καὶ ἐκλεκτὰ κρέατα. Τὰ ἔξωθεν ὅμως εἰσαγόμενα καὶ ἰδίως τὰ ἐκ τῆς Ἀμερικῆς, Νοτίου καὶ Βορείου, ἅτινα ἔρχονται ἐδῶ ἐσφαγμένα καὶ διὰ καταλλήλων πλοίων, ἐχόντων ψυκτικὰς μηχανάς, φθάνοντα ἐν ἀρίστῃ καταστάσει, τιμῶνται τὸ βόειον μὲν ἄνευ ὀστῶν 1.50 δρ. τὴν ὀκᾶν, τὸ δὲ ἀρνὶ τῆς Νέας Ζηλανδίας ἀπὸ 90 λεπτὰ μέχρι 1.50 δρ. τὴν ὀκᾶν, κατὰ τὸ μέρος.

— Πουλερικὰ

Τὰ κοτόπουλα τιμῶνται τὰ μὲν ἐγχώρια 2,50 δρχ. τὸ ἕν, τὰ δὲ ἔξωθεν εἰσαγόμενα 1,25 ἕκαστον. Σημειωτέον ὅμως ὅτι πρόκειται περὶ πουλιῶν τὰ ὁποῖα εἶνε πολὺ μεγαλήτερα, κατὰ τὸ μέγεθος ἀπὸ τὰς ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἀθηνῶν πωλουμένας ἐσφαγμένας κότας.

— Κυνῆγι

Μία πέρδικα ἔχει 1.50 δραχμή, καὶ ἕνας λαγὸς πελώριος δρ. 3.75 ὅταν εἶνε προελεύσεως γερμανικῆς ἢ τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης, σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ ἐκ Μακεδονίας ἀκόμη εἰσάγονται ποσότητες μεγάλαι, 2,50 δὲ δραχ. ὅταν εἶνε ἄσπροι, προελεύσεως Νορβηγικῆς. Μία χῆνα πελωρία, μεγέθους ἀγνώστου παρ' ἡμῖν, πωλεῖται δρχ. 6.25 καὶ μία πάπια ἐπίσης μεγάλη τὸ μέγεθος δρχ. 3.75.

— Ψάρια τζάμπα!

Τὰ ψάρια εἶνε ἐξηυτελισμένα ἐντελῶς. Ἐξαιρέσει τοῦ σολωμοῦ, ὅστις εἶνε ἀκριβός, πωλούμενος εἰς τὴν ἐποχήν του 2.50 τὴν λίτραν, ἤτοι 7,50 δρχ. τὴν ὀκᾶν. Τὰ ἄλλα ὅμως εἶνε ἀπίστευτον πῶς πωλοῦνται.

Ὁ φρέσκος μπακαλιάρος 90 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, ἡ ρέγκες 10 λεπτὰ ἡ μία καὶ ἡμικαπνιστὲς 30 λεπτὰ τὸ ζεῦγος, ἀνοιγμένες ὅπως τὰ πετάλια τοῦ Μεσολογγίου, οἱ κολιοί, πελώρια ψάρια, 30 λεπτὰ ὁ ἕνας, τὰ σφυρίδια 60 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, ἡ μαρίδες μικρὲς μικρὲς καὶ νοστιμώτατες 60 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, ἡ γλῶσσες ἀπὸ δραχ. 2.50— 3.75 τὴν ὀκᾶν, τὸ καλκάνι (turbot) **3.75 δραχ. ἡ ὀκᾶ, ὁ ἀστακὸς μικρὸς μὲν 1.25 δραχ. ὁ ἕνας, μέτριος 2,50 δραχ. καὶ μεγάλος 3.75 κατὰ κεφαλήν. Τὰ μπαρμπούνια θεωροῦνται πρόστυχο ψάρι!!!**

— Φροῦτα

Μπανάνες πελώριες τῶν Καναρίων καὶ τῶν Ἀντιλλῶν, 5 λεπτὰ ἑκάστη, σταφύλια τῆς Ἱσπανίας καὶ Πορτογαλλίας ροζάκια καὶ φράουλα, 60 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, σῦκα φρέσκα τῆς Ἰταλίας μία πεντάρα τὸ ἕνα, πορτοκάλια, αὐτὴν τὴν ἐποχήν, 2 δεκάρες τὸ ἕνα, μανταρίνια τοῦ Ἀκρωτηρίου 10 λεπτὰ τὸ ἕνα, πεπόνια ἱσπανικὰ 5 δεκάρες τὸ ἕνα, ἀπίδια τὰ μὲν μικρὰ 90 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, τὰ δὲ μεγάλα 3 δεκάρες τὸ ἕνα, μῆλα ἔκτακτα 30 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν καὶ δευτερώτερα 15 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, ἀνανάδες φρέσκοι ἀπὸ 2.50 δρ. ὁ ἕνας, καρύδια 1.20 τὴν ὀκᾶν, φρέσκα νέας ἐσοδείας, ἀμύγδαλα 1.50 δραχ. τὴν ὀκᾶν, φουντούκια 6 δεκάρες τὴν ὀκᾶν.

Δὲν ἀναφέρομεν τὰς τιμὰς τῶν ξηρῶν καρπῶν, διότι αὐτὰ εἶνε χάρισμα κατὰ λέξιν.

— Τυριὰ ὅλου τοῦ κόσμου.

Τυριὰ Ὁλλανδίας 1.80 δραχ. τὴν ὀκᾶν τὸ κοινὸν καὶ 3 δραχ. τὴν ὀκᾶν τὸ ἐκλεκτὸν μὲ κίτρινη καὶ ὄχι κόκκινη κρούστα, τὸ τσένταρ 2.50 δραχ. τὴν ὀκᾶν, τὸ Ἑλβετικὸν ὅπερ ἐδῶ εἰσάγεται ἐκ Γαλλίας καὶ εἶνε ἐκλεκτῆς ποιότητος, 2.50 δρ. τὴν ὀκᾶν, τὸ ροκφὸρ 4.25 δραχ. τὴν ὀκᾶν καὶ οὕτω καθεξῆς.

— Ὁρίστε καὶ κονσέρβες.

Ἂν δὲ θελήσωμεν νὰ περιγράψωμεν τὰ εἴδη τὰ εἰς κουτία καὶ τὰ διάφορα καπνιστά, αὐτὸ πολλάκις τὸ ἐγράψαμεν εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν», οὐχ ἧττον, χάριν τῶν μὴ παρακολουθησάντων ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὸ μὲν μπέϊκον, γουροῦνι καπνιστὸν δηλονότι, τιμᾶται ἡ μὲν πλάτη 1.75 δραχ. ἡ ὀκᾶ, τὸ δὲ κάτω μέρος δραχ. 2.55 ἡ ὀκᾶ. Τὸ χοιρομέρι, τὸ μὲν ἐκλεκτὸν τῆς Ὑόρκης 7.50 δραχ. ἡ ὀκᾶ, τὸ δὲ τοῦ Βουμβερλανδ 5.40 δραχ. ἡ ὀκᾶ καὶ τὸ Ἀμερικάνικον, ὅπερ κανεὶς δὲν τρώγει, δραχ. 3.75 ἡ ὀκᾶ. Ἕνας σολωμὸς τοῦ κουτιοῦ 5 δεκάρες, σαρδέλλες 7 δεκάρες τὸ μεγάλο κουτὶ καὶ ἀπὸ 3 δεκάρες τὰ μικρά, φροῦτα τοῦ κουτιοῦ καὶ οὕτω καθεξῆς, καὶ τέλος τὸ καρβέλι τὸ ψωμὶ δεκάρες 3 μὲ συμπάθειο καὶ ἤδη 3 1)2 ἕνεκα τῆς ὑπερτιμήσεως.

Αὔριον: Δεύτερον ἄρθρον τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτοῦ μας.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

Ὁ ζωγράφος κ. Γ. Προκοπίου δὲν εἶνε ἄγνωστος εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἀκροπόλεως». Πρὸ ἑνὸς χρόνου ἐδημοσιεύσαμε τὰς ὡραίας περιπετείας καὶ ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὴν Ἀβησσυνίαν ὅπου ἐπῆγε ταξειδεύσας πενῆντα πέντε ἡμέρες ἐπάνω εἰς ἕνα μουλάρι καὶ ὑπὸ διαρκῆ βροχὴν γιὰ νὰ ζωγραφίσῃ τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ἀβησσυνίας!

Τέτοιαν παραξενιὰν μόνον ἕνας ζωγράφος, βέβαια, μποροῦσε νὰ ἔχῃ. Καὶ μάλιστα Ἄγγλος. Νὰ ὅμως ὅπου εὑρέθη αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ εἶνε Ἕλλην. Μποροῦμε, μάλιστα, νὰ εἰποῦμε πῶς ἡ ἑλληνικότης του τὸν ἐβοήθησε, γιατὶ χάρις αὐτὴν ὁ Μενελὶκ τὸν εὐνόησε τόσον ὥστε νὰ τὸν βάλῃ νὰ ζωγραφίσῃ καὶ τὴν Ταϊτοῦ. Τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἄλλοι τὸν εἶχαν ζωγραφίσει πρὸ τοῦ Προκοπίου. Τὴν αὐτοκρατόρισσαν ὅμως κανείς. Καὶ διὰ μὲν τὸ ἔργον ὑπὸ καλλιτεχνικὴν ἔποψιν οἱ ἐδῶ τεχνοκρῖται μας τὸ θαυμάζουν ὡς ἄριστον καὶ πρωτοτυπότατον. Βεβαίως ὅμως ἡ εἰκὼν θὰ ἀποδίδῃ ζωντανὴν τὴν Ταϊτοῦ ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ Μενελὶκ ὅστις δι' αὐτὸ ἔδωσε εἰς τὸν Προκοπίου τὴν ταινίαν τοῦ Σολομῶντος καὶ τὸ παράσημόν της ἀδαμαντοκόλλητον, καὶ τὸ παράσημον τοῦ Ἀστέρος. Μὲ τὸν καυγᾶν, λοιπόν, ποῦ γίνεται τώρα γι' αὐτὰ τὰ παράσημα καὶ τὴν διαβεβαίωσιν μάλιστα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι τὸ παράσημο τοῦ Σολ...

Ὁ Διάδοχος τῆς Αὐστρίας Φραγκῖσκος Φερδινάνδος μὲ τὴν Ἀρχιδούκισσαν καὶ τὰ δύο τέκνα των.

βῶντος δὲν δίδεται σὲ ξένους, εἶνε μεγάλη τιμὴ ἡ ἐξαίρεσις αὐτοῦ τοῦ κανόνος γιὰ τὸν νεανίαν ζωγράφον, ὅστις, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ὅταν μᾶς ἔδειξε πέρυσι τὰ παράσημα καὶ τοὺς τίτλους του, δὲν ἐφαίνετο ἀποδίδων σ' αὐτὰ τὴν σημασίαν ποῦ τοὺς ἀποδίδουν τώρα οἱ ὑπουργοί μας.

Ὁ Προκοπίου, ζωγράφος μὲ τὴν ψυχή του, δὲν προσέχει σὲ τίποτα ἄσχετον μὲ τὰ πινέλα του. Γι' αὐτὸ εἰς αὐτὸν τὸν περίεργο νέο δὲν ἔκαμε ἐντύπωσι οὔτε τὸ ὅτι οἱ ξένοι πρέσβεις τῆς Ἀβησσυνίας τοῦ ἐπῆραν ὅλοι σχεδὸν ἀντίγραφα τῶν εἰκόνων του, ὁ δὲ Ἄγγλος τὰ ἔστειλε εἰς τὸν Βασιλέα του Ἐδουάρδον Ζ'. ὅστις μὲ ἔκπληξιν θὰ εἶδε τὴν παράδοξον ὁμοιότητα ποῦ εἶχεν ἡ Ταϊτοῦ μὲ τὴν μητέρα του Βασίλισσαν Βικτωρίαν. Τοῦτο μάλιστα γνωρίζει καὶ ἡ ἰδία ἡ Ταϊτοῦ, ἡ ὁποία ποζάρουσα διὰ νὰ τὴν ζωγραφίσῃ ὁ Προκοπίου πολλάκις τὸν ἠρώτισε:

— Εἶνε ἀλήθεια πῶς ὁμοιάζω μὲ τὴ βασίλισσα Βικτωρία;

Ἕνας Γάλλος ζωγράφος θὰ ἔκαμνε μὲ ὅλα αὐτὰ διαβολικὸν θόρυβον καὶ μὲ μόνον αὐτὰ θὰ ἐγίνετο ἔνδοξος.

Ὁ Προκοπίου ὅμως, τέλειος μποὲμ ζωγράφος, τὰ θεωρεῖ ἀσήμαντα, κοινότατα καὶ φυσικώτατα. Γι' αὐτὸ τὴν «Ταϊτοῦ» του τὴν ἐξέθεσε εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν σαλόνι τοῦ κ. Λάβδα, γιὰ νὰ τὴν ἰδοῦν οἱ φίλοι του καὶ ὅσοι ἀσχολοῦνται στὴ ζωγραφική. Κ' ἔπειτα θὰ τὸ στείλῃ στὴν Ἀγγλία ὅπου θὰ τὸ πουλήσῃ.

Αὐτὸ ὅμως θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ γίνῃ. Ἔχουμε, νομίζω, κι' ἐμεῖς μίαν πινακοθήκην καὶ μίαν ἐπιτροπὴν κρίνουσαν καὶ ἀγοράζουσαν ἔργα ξένων ζωγράφων. Ἕνα λοιπόν, ἔργον Ἕλληνος, τὸ ὁποῖον μάλιστα ἔχει καὶ μίαν τόσον χαριτωμένην ἱστορίαν, μποροῦσε, νομίζομεν, νὰ προτιμηθῇ διὰ τὴν πινακοθήκην μας, τὴν ὁποίαν θὰ ἐστόλιζε καὶ μὲ τὴν τέχνην του καὶ μὲ τὴν πρωτοτυπίαν του. Τὸ λέγομεν δὲ αὐτὸ γιὰ νὰ μὴ συμβῇ ὅ,τι γίνεται πάντοτε σ' αὐτὸν τὸν εὐλογημένον τόπον. Μὴ δηλαδὴ ἐκτιμηθῇ τὸ ἔργο ἀλλοῦ καὶ τότε ὅλοι κατηγορήσουν κι' ὅλα τὸν Προκοπίου ἐπὶ ἀφιλοπατρίᾳ γιατὶ ἐπούλησε τὸ ἔργο του στὸ ἐξωτερικό!..

Ἐὰν τὸ ἔργον τοῦ Προκοπίου ἔχει τὴν ἀξίαν ποῦ τοῦ δίδουν οἱ ζωγράφοι, πρέπει νὰ μείνῃ στὸν τόπον. Ἂν ἡ ἀξία του ὅπως τὴν λέγουν ἀναγνωρισθῇ ἀλλοῦ, τότε θὰ ἔχουν κάποιαν εὐθύνην ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης ἐκεῖνοι ποῦ δείχνουν ἀδιαφορίαν διὰ τὰ ἔργα τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν.

ΤΙΜ. ΣΤΑΘ.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΛΛΗ ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΔΙΚΗ

Ο ΝΑΖΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Η ΣΙΚΕΛΙΑ ΕΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙ

ΠΟΛΥΕΤΕΙΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΔΙΚΗΣ

Ἡ δίκη τοῦ Νάζι—ἰδοὺ μία ἄλλη δίκη, πλησίον ἡμῶν, εἰς τὴν ἀδελφὴν Ἰταλίαν, διεξαγομένη ἤδη ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας, περιώνυμος καὶ αὐτὴ λόγῳ τοῦ δικαζομένου προσώπου καὶ τῶν συνεπειῶν τὰς ὁποίας δυνατὸν νὰ ἔχῃ διὰ τὴν Ἰταλίαν.

Ἀπὸ τεσσάρων ἤδη ἐτῶν συγκινεῖ τὴν χώραν ταύτην ἡ ὑπόθεσις τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Νάζι, λαβοῦσα διαφόρους φάσεις καὶ περιπετείας καὶ καταλήξασα εἰς τὴν πρὸ τῆς Ἰταλικῆς Γερουσίας δίκην, ἡ ὁποία ἀπειλεῖ νὰ ἐξεγείρῃ εἰς ἐπανάστασιν τὴν Σικελίαν ὁλόκληρον, τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα τοῦ Νάζι.

Ἰδοὺ ἡ περίφημος αὐτὴ ὑπόθεσις ἐν ἀνακεφαλαιώσει ὅλων τῶν πολλαπλῶν γεγονότων, τῶν σχετιζομένων μὲ ταύτην.

— Ποῖος ὁ Νάζι.

Δὲν εἶνε τυχαία προσωπικότης ὁ Νάζι—ἀπὸ τὸ Τράπανι τῆς Σικελίας—ὅστις τὸ πρῶτον ἐχρημάτισεν ὑπουργὸς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων ἐπὶ Πελλὰν τὸ 1898, καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τὸ 1901—1903 ἐπὶ Ζαναρδέλλι. Ὁ Νάζι ἐθεωρεῖτο τίμιος, συμπαθητικός, φιλελευθέρων αἰσθημάτων, εὔγλωττος δὲ πολύ. Εἰς τὴν Σικελίαν ὁλόκληρον χαίρει μεγάλης ὑπολήψεως καὶ λατρείας, δι' αὐτὸ δὲ ἡ ὑπόθεσίς του κρατεῖ εἰς μεγίστην συγκίνησιν τοὺς κατοίκους τῆς νήσου ταύτης.

— Αἱ πρῶται κατηγορίαι

Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι τὸν Νοέμβριον τοῦ 1903 τμῆμαί τινες ἀναγραφόμεναι εἰς ἐφημερίδας ἀπέδιδον εἰς τὸν μέχρι τότε διαπρεπῆ πολιτικὸν μορφὰς καὶ κατηγορίας. Ὁ Νάζι τότε εὑρίσκετο εἰς Τράπανι καὶ ἔσπευσε νὰ ἔλθῃ εἰς Ρώμην, παρουσιασθεὶς δὲ εἰς τὴν Βουλήν, ἡ ὁποία ἐγένετο ἠχὼ τῶν κατηγοριῶν αὐτῶν, προεκάλεσεν ὁ ἴδιος συζήτησιν ἐπὶ τῶν καταγγελλομένων.

Κατόπιν τούτου ὁ βουλευτὴς Σαπορίτο ἐπεφορτίσθη νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἔγγραφα τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὑπουργείας τοῦ Νάζι.

Ὁ Σαπορίτο παρουσίασεν ἔκθεσιν ἐν ᾗ ἀπεφαίνετο οὗτος ὅτι ἔγιναν καταχρήσεις εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ τύπου, εἰς τὰ ἔκτακτα ἔξοδα, εἰς τὰ ἔξοδα τὰ προωρισμένα πρὸς συνδρομὴν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, εἰς τὰ κονδύλια βοηθημάτων εἰς καλλιτέχνας καὶ σχολεῖα, ὅτι κακῶς ἐδικαιολογοῦντο διάφορα ἔξοδα ἐπιθεωρήσεων καὶ ἀποστολῶν τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπουργείας τοῦ Νάζι τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα τῆς γενικῆς γραμματείας ἀνῆλθον εἰς 28 χιλ. φρ. περίπου ὅτι ἀναγράφονται σημαντικὰ ἔξοδα δι' ἀνύπαρκτα βιβλία καὶ δέσιμον αὐτῶν ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων ἐχρησίμευσαν πρὸς ἀγορὰν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ὅτι μὲ ὑλικὸν τοῦ ὑπουργείου καὶ μὲ τὴν ἐργασίαν τῶν ἐργατῶν αὐτοῦ ἔγιναν ἔπιπλα πρὸς χρῆσιν τοῦ τε γενικοῦ γραμματέως καὶ ἰδίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἡ ἔκθεσις αὐτὴ τοῦ Σαπορίτο ἔδωσεν ἀφορμὴν μακρῶν συζητήσεων εἴς τε τὸν τύπον καὶ τὴν Βουλήν.

— Πενταμελὴς ἐπιτροπὴ βουλευτῶν

Συνεπείᾳ δὲ τούτου, προτάσει τοῦ βουλευτοῦ Μπιζολάτι, τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Νάζι, ἡ Βουλὴ ἐξέλεξε πενταμελῆ ἐπιτροπήν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἀπελογήθη ὁ Νάζι.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 5 Μαΐου τοῦ 1904 παρουσίασεν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς διαχειρήσεως Νάζι, μὲ τὴν πρότασιν ὅπως ἡ Βουλὴ παράσχῃ τὴν ἄδειαν ποινικῆς καταδιώξεως ἐναντίον τοῦ Νάζι. Καὶ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐννοεῖται, ἡ ἔκθεσις παραδέχεται ὅτι ἐγένοντο ἀταξίαι ἐν τῇ διαχειρίσει Νάζι, ἀνωμαλίαι, σπατάλη τοῦ δημοσίου χρήματος καὶ γεγονότα ἔχοντα τὴν ὄψιν ποινικῶν πράξεων, διὰ τὰς ὁποίας ὁ Νάζι φέρει τὴν εὐθύνην, ὄχι μόνον διότι ὑπέγραψε τὰ ἔγγραφα, ἀλλὰ καὶ διότι διεπράχθησαν ὑπὸ προσώπου τῆς ἰδιαιτέρας του ἐμπιστοσύνης.

Κατόπιν τούτου ὁ εἰσαγγελεὺς ἐζήτησε παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ τοῦ δοθῇ ἡ ἄδεια ὅπως προβῇ εἰς τὴν καταδίωξιν τοῦ Νάζι, καὶ ἡ Βουλὴ τοῦ ἔδωσε τὴν ἄδειαν εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς 5 Μαΐου.

— Ἡ φυγὴ τοῦ Νάζι

Ὁ Νάζι, ἵν' ἀποφύγῃ, ὡς φαίνεται, οὐχὶ τὴν καταδίωξιν ἀλλὰ τὴν προφυλάκισιν, ἐξηφανίσθη ἀπὸ τῆς 3 τοῦ Μαΐου. Μόνον τὴν 6 τοῦ μηνὸς ἔγινε γνωστὸς ὁ τρόπος τῆς φυγῆς του.

Τὴν μεσημβρίαν τῆς 3 τοῦ μηνὸς ἐν συνοδείᾳ τοῦ φίλου του βουλευτοῦ Ντὲ Σετὰ μετέβη εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ἰσπανίας, ἐνοικίασεν ἕνα Λανδῶ μὲ δύο ἄλογα, προσκαλέσας δὲ καὶ τὸν διάσημον γλύπτην Ξιμένες μετέβη εἰς Τίβολι, ἔπειτα δὲ εἰς Βολωνίαν σιδηροδρομικῶς, προχωρήσας εἰς Μοδέναν, Πάρμαν, Μιλάνον.

Ἐκ Μιλάνου τὴν νύκτα τῆς 4—5 Μαΐου ἀνεχώρησε μὲ αὐτοκίνητον πρὸς τὰ δυτικὰ σύνορα. Ἐνταῦθα οἱ τελωνοφύλακες ἐμπόδισαν τὸ αὐτοκίνητον νὰ προχωρήσῃ, οὕτως ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ διαβοῦν τὰ σύνορα πεζοί. Καὶ ἐπροχώρησαν μέχρι Μεντρίζιο τῆς Ἑλβετίας μὲ ἅμαξαν, ἐκεῖ δὲ εἰς τὸ ἑστιατόριον τοῦ σταθμοῦ ἕνας ἄγνωστος ἐπερίμενε τὸν Νάζι καὶ τοῦ ἐπῆρε τὰς ἀποσκευάς. Ἐκεῖθεν εἶνε ἄγνωστον εἰσέτι ποῦ μετέβη ὁ Νάζι.

— Κατ' οἶκον ἔρευνα

Ἐνῷ ὁ Νάζι ἔφευγεν, ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ προέβη εἰς κατ' οἶκον ἔρευναν καὶ εἰς τὴν ἐν Ρώμῃ οἰκίαν του καὶ εἰς τὴν ἔπαυλίν του εἰς Τράπανι, τὸ δὲ δικαστήριον τῆς Μεγάλης Ἀνατολῆς τὴν 7ην τοῦ μηνὸς ἀπεφάσισε τὴν ἀποπομπὴν τοῦ Νάζι (βεβαίως ἕνεκα τῆς φυγῆς του) ἐκ τοῦ Μασωνισμοῦ. Τὴν δ' ἐνάτην τοῦ μηνὸς ἐξεδόθη τὸ ἔνταλμα συλλήψεως.

Διαρκούσης τῆς προανακρίσεως οἱ δικηγόροι τοῦ Νάζι εἶχον ὑποβάλει εἰς τὸ ποινικὸν τμῆμα δύο ζητήματα προδικαστικοῦ χαρακτῆρος, ὑποστηρίζοντες πρῶτον μὲν τὴν ἀναρμοδιότητα τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς εἰς τὸ νὰ δικάσῃ τὸν Νάζι, διότι τὰ ὑποτιθέμενα ἐγκλήματα διέπραξεν οὗτος ἐν τῷ ἰδιότητι ὑπουργοῦ, καὶ δεύτερον ὅτι ἐχρειάζετο νέα ἐξουσιοδότησις τῆς Βουλῆς πρὸς καταδίωξιν τοῦ Νάζι, διότι οὗτος εἶχεν ἐκλεχθῆ πάλιν ἐν τῷ μεταξὺ βουλευτὴς τοῦ Τράπανι.

— Παραπομπὴ Νάζι—Λομπάρδο.

Αἱ δύο αὐταὶ αἰτήσεις ἀπερρίφθησαν καὶ παρεπεμφθησαν τὴν 26 Ἀπριλίου 1905 ὁ Νάζι καὶ ὁ ἰδιαίτερός του Γραμματεὺς Λομπάρδο νὰ δικασθοῦν ὑπὸ τοῦ Κακουργοδικείου, **ἐπὶ πλαστογραφίᾳ δημοσίων ἐγγράφων, ὑπεξαιρέσει χρημάτων καὶ παρανόμῳ χρήσει ἀντικειμένων ἀνηκόντων τῷ δημοσίῳ, ἐπὶ πληρωμῇ καλλιτεχνικῶν εἰδῶν, πρὸς χρῆσιν τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ** κ.τ.λ. συμφώνως μὲ τὴν ἔκθεσιν τοῦ βουλευτοῦ Σαπορίτο, ἣν ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν.

— Ὁ Νάζι εἰς Ρώμην!

Ἐνῷ ἐσχολιάζετο ποικιλοτρόπως ἡ φυγὴ καὶ ὁ μυστηριώδης τόπος τῆς διαμονῆς τοῦ Νάζι, ἐγνώσθη τὴν 6 Αὐγούστου 1905, ὅτι ὁ Νάζι, λαβὼν κοινοποίησιν τοῦ βουλεύματος τῆς παραπομπῆς του, τὴν 23 Ἰουλίου, τοῦ αὐτοῦ ἔτους, τὴν ἐπαύριον κατορθώνει νὰ εὑρεθῇ εἰς Ρώμην διὰ νὰ συντάξῃ εἰδικὸν πληρεξούσιον διὰ τοὺς δικηγόρους. Ἐγνώσθη δηλαδὴ κατόπιν ἑορτῆς ὅτι ὁ καταζητούμενος Νάζι εἶχε διαβῆ ὅλην τὴν Ἰταλίαν ἐπὶ αὐτοκινήτου, ἔφθασεν ἀσφαλῶς εἰς Ρώμην, ἄγνωστος, μὲ ἄψογον περιβολὴν **σπόρτμαν**, παρουσιάσθη εἰς ἐπίσημον ἀρχήν, τὸ συμβολαιογραφεῖον, συνέταξε καὶ ὑπέγραψε τὸ πληρεξούσιον, καὶ ἀνεχώρησεν ἀνενόχλητος εἰς τὴν μυστηριώδη κρύπτην του.

— Ἡ δίκη εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον

Οἱ δικηγόροι τοῦ Νάζι ἔκαμαν ἀναίρεσιν τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος, ἀλλὰ τὴν 7 Ἰουνίου 1904 τὸ ἀνώτατον Δικαστήριον παρὰ τὴν πρότασιν τοῦ γενικοῦ Εἰσαγγελέως ἀπέρριψε τὴν ἀναίρεσιν, διότι ὁ κατηγορούμενος δὲν εἶχε παρουσιασθῆ.

Ὅταν μετὰ πολλὰς ἄλλας φάσεις ἡ ὑπόθεσις ἔφθασεν εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον τὴν 14 Δεκεμβρίου τοῦ 1906, ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Κακουργιοδικείου, ὅπως πρὶν καὶ ὁ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ἀναρμοδιότητος τῶν κοινῶν δικαστηρίων πρὸς ἐκδίκασιν τοῦ Νάζι. Καὶ ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον δὲν παρεδέχθη τὴν γνώμην του, ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀπετάθη αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸ ἀκυρωτικόν, ζητῶν ν' ἀποφανθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἀναφυέντος ζητήματος.

— Ἄκυρος ἡ κατηγορία

Τὸ ἀκυρωτικὸν κατὰ τὴν δευτέραν αὐτῶν ἀναίρεσιν ἠκύρωσε τὴν ἀπόφασιν περὶ ἁρμοδιότητος τοῦ τε κακουργιοδικείου καὶ τοῦ ποινικοῦ τμήματος τῆς Ρώμης, τοιουτοτρόπως δὲ κατέστη ἄκυρον καὶ τὸ παραπεμπτικὸν βούλευμα καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ κακουργιοδικείου.

— Ὁ Νάζι πρὸ τῆς Γερουσίας

Τοιουτοτρόπως ἡ ὑπόθεσις Νάζι ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Βουλήν, ὁ δὲ ὑπὸ καταδίωξιν πρώην ὑπουργὸς ἐπανῆλθε πρὸ τριῶν ἤδη μηνῶν εἰς Ρώμην, ἐλεύθερος ἤδη λόγῳ τῆς βουλευτικῆς ἀσυλίας. Παρουσιασθεὶς δὲ εἰς τὴν Βουλὴν—οἱ συμπατριῶταί του, καίτοι ὑπὸ ποινικὴν καταδίωξιν, μὲ πεῖσμα πρωτοφανὲς τὸν ἐξέλεξαν ἐν τῷ μεταξὺ 3—4 φορὰς βουλευτήν, μολονότι ἡ Βουλὴ κάθε φορὰν ἀκύρωνε τὴν ἐκλογήν του—καὶ ἀπελογήθη μέν, ἐζήτησεν ὅμως ὁ ἴδιος νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον, τὸ κατὰ νόμον δικάζον ἐν Ἰταλίᾳ τὰ ἐγκλήματα τῶν ὑπουργῶν. Τοιοῦτο δὲ δικαστήριον εἶνε ἡ Γερουσία. Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς γνώμης ταύτης, καὶ ὁ Νάζι ἀπεφασίσθη νὰ δικασθῇ ὑπὸ τῆς Γερουσίας, συντεταγμένης εἰς Ἀνώτατον Δικαστήριον.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ εἰσαγγελεὺς παρὰ τὴν γνώμην νομομαθῶν τινων προέβη εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Νάζι, καίτοι διαμαρτυρομένου ὅτι χαίρει τῆς βουλευτικῆς ἀσυλίας. Καὶ μετὰ 2—3 μηνῶν—ἂν καλῶς ἐνθυμούμεθα προφυλάκισιν, ὁ Νάζι παρουσιάσθη τέλος τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν πρὸ τῆς Γερουσίας, πρὸ τῆς ὁποίας ἤρχισεν ἡ δίκη, ἐξακολουθοῦσα ἤδη ὑπὸ τὸ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον ὁλοκλήρου τῆς Ἰταλίας καὶ τὴν ἀδημονίαν καὶ ἐξέγερσιν τῶν θερμοαίμων Σικελῶν, οἵτινες ἀπειλοῦν καὶ μέχρι Ρώμης νὰ φθάσουν διὰ νὰ σώσουν ἐκ τῆς συκοφαντίας τὸν ἐκλεκτόν των.

— Ἡ δίκη

Ἡ δίκη διεξάγεται εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Γερουσίας, ἧς ὅλα τὰ μέλη ἀποτελοῦν τὸ Ἀνώτατον δικαστήριον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ τακτικοῦ Προέδρου αὐτῆς. Εἰς τὴν θέσιν τῶν ὑπουργῶν ἐτέθησαν θρανία μὲ 14 θέσεις διὰ τοὺς δικηγόρους τῶν κατηγορουμένων Νάζι καὶ Λομπάρδο.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀκροατῶν περιωρίσθη εἰς μόνον 170 δι' ἑκάστην συνεδρίασιν, τὰ δὲ εἰσιτήρια εἶνε προσωπικὰ αὐστηρῶς.

Ἡ εἴσοδος τῶν γερουσιαστῶν καθ' ἑκάστην συνεδρίασιν γίνεται ἐπισήμως, ὡς ἑξῆς: Μισὴν ὥραν προτήτερα οἱ γερουσιασταὶ συνέρχονται εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Βασιλέων, ἐκεῖθεν δὲ κατὰ τὴν 2 ὥραν μ. μ. ἡγουμένου τοῦ προέδρου Κανόνικο μεταβαίνουν εἰς τὰς θέσεις των. Ὁ κλητὴρ τῆς Γερουσίας ἀναγγέλλει μεγαλοφώνως τὴν εἴσοδον τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου.

Ὁ Νάζι θὰ ἤρχετο εἰς τὴν Γερουσίαν ἐφ' ἁμάξης ἐν συνοδείᾳ χωροφύλακος μὲ πολιτικὴν ἐνδυμασίαν καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ τὰ χέρια δεμένα.

Οἱ τρεῖς ἐξ ἐπαγγέλματος δημόσιοι κατήγοροι ἐπρότειναν ὡς μάρτυρας μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τοὺς τρεῖς ἀνακριτάς.

Οἱ δὲ δικηγόροι τῆς ὑπερασπίσεως ὑπέβαλον ἔνστασιν περὶ τοῦ ἀπαραδέκτου τῆς προτάσεως ταύτης, ὑποστηρίζοντες ὅτι οἱ ἀνακριταὶ εἶναι δικασταὶ συλλέγοντες μαρτυρίας καὶ ὄχι μάρτυρες αὐτοὶ οἱ ἴδιοι καὶ ὅτι πρὸς βεβαίωσιν τῶν γεγονότων ἔπρεπε νὰ ἔλθουν οἱ ἴδιοι μάρτυρες.

Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος ἐπρόκειτο ν' ἀποφανθῇ τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τῆς Γερουσίας.

Ἡ ὑπεράσπισις παρουσίασε κατάλογον πολυαρίθμων μαρτύρων ἐπὶ ὅλων τῶν θεμάτων κατηγορίας. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουν πλεῖστοι πολιτευόμενοι, ὑπουργοί, βουλευταί, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι καὶ πλεῖστα μέλη τῆς Ἀνωτάτης Ἰταλικῆς ἀριστοκρατίας.

ΒΕΝΤΕΤΤΑ
ΚΑΙ ΤΡΙΠΛΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ
ΤΡΕΙΣ ΣΚΟΤΩΜΕΝΟΙ

Εἰς τὴν Σικελίαν, ὅπου ἡ βάρβαρος καὶ ἀγρία συνήθεια τῆς «Βεντέτας»—τοῦ αἵματος τῶν Ἀλβανῶν καὶ τῶν ἡμετέρων Μανιατῶν—ἐπικρατεῖ εἰσέτι, τὸ ἑξῆς τραγικὸν δρᾶμα συνέβη πρὸ ἡμερῶν. Δύο οἰκογένειαι εἰς τὸ Κομιτὴ τῆς νήσου ταύτης εἶχαν πατροπαράδοτον ἔχθραν καὶ τὰ μέλη αὐτῶν κατεδιώκοντο ἀμοιβαίως. Τέλος τρεῖς ἐξ ἑκατέρας οἰκογενείας ἀπεφάσισαν νὰ μονομαχήσουν κατὰ τὴν συνήθη μόδαν καὶ οὕτω πως νὰ παύσῃ ὑφιστάμενος πλέον λόγος «Βεντέτας»! Τρεῖς ἀδελφοὶ τῆς οἰκογενείας Κόντι ἐσυμφώνησαν νὰ κτυπηθοῦν μὲ τρεῖς ἀδελφοὺς τῆς ἀντιπάλου οἰκογενείας Ἀλέξη. Ὡς τόπος μονομαχίας ἐξελέγη ἡ κεντρικωτέρα πλατεῖα τοῦ χωρίου καὶ ὡς ὅπλον τὸ πιστόλι. Ὅλοι οἱ χωρικοὶ παρηκολούθησαν τὸ Νερώνειον θέαμα, ἡ δὲ ἀστυνομία, ἀποτελουμένη ἀπὸ δύο καραμπινιέρους, ἐπαρακολούθησεν ἐξ ἀνάγκης ἕως ὅτου τελειώσῃ ἡ «ὑπόθεσις».

Ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς τριπλῆς μονομαχίας, εἷς ἐκ τῶν Κόντη καὶ δύο ἐκ τῶν Ἀλέξη ἔπιπτον νεκροί, οἱ δὲ ἄλλοι τρεῖς βαρέως πληγωμένοι!...

ΑΙ ΥΠΟΝΟΜΟΙ
ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐκτὸς τοῦ ζητήματος τῆς ὑδρεύσεως σκέπτεται ὅπως λύσῃ καὶ τὸ τῶν ὑπονόμων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ διαβιβασθοῦν εἰς τὸν ὑδραυλικὸν Κίντσνερ αἱ δύο ὑπάρχουσαι ἤδη διὰ τὰς ὑπονόμους μελέται, τοῦ Κελλενὲκ καὶ τῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γαζῆ Χρυσοχόου, Σούτσου καὶ ἄλλων ἐπιτροπῆς, διὰ τῶν ὁποίων ὑπεδεικνύοντο τύποι τομῶν καὶ δικτύου ὑπονόμων διὰ τὰς Ἀθήνας.

Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ θὰ καταρτισθῇ ὑπὸ τοῦ ξένου μηχανικοῦ ἡ νέα μελέτη.

ΣΟΒΑΡΟΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη χθὲς πρὸς τὰς ἐνταῦθα Ἀρχὰς ἐκ Λεβαδείας ὅτι εἰς τὴν θέσιν «Καραμένου ρεῦμα» παρὰ τὸ χωρίον Πέρα—χωρίς, κατόπιν συμπλοκῆς διὰ κτηματικὴν διαφοράν, ὁ Νικόλαος Δαλιάνης ἐτραυμάτισε θανασίμως διὰ μαχαίρας εἰς τὸ στῆθος τὸν Παναγ. Αὐγέρην.

Ὁ δράστης συνελήφθη. Ἡ κατάστασις τοῦ τραυματίου εἶναι σοβαρά.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ
ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ

Σήμερον περὶ τὴν 10ην π. μ. θὰ γίνουν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Προαστείου φοιτητικοῦ ἑστιατορίου. Κατὰ τὰ ἐγκαίνια θὰ παρίσταται ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κατσαρᾶς, ἡ Σύγκλητος, οἱ καθηγηταὶ καὶ πλῆθος φοιτητῶν.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Ὁ νομάρχης Ἀχαΐας κ. Παλαμᾶς τηλεγραφεῖ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι ἐκ τῶν 15,276 ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἔλαβον βιβλιάρια μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 21ης μόνον 7,470 ἐκλογεῖς.

Ἐπίσης ὁ νομάρχης Λαρίσης κ. Ζαχαρίτσας τηλεγραφεῖ ὅτι ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον ἔλαβον βιβλιάρια ἐν ὅλῳ 2,143 ἐκλογεῖς.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Τὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν κατήρτισαν τὰς ἁρμοδίας ἐπιτροπὰς διὰ τὴν διανομὴν τῶν χρηματικῶν βοηθημάτων εἰς τοὺς ἀπόρους ἢ ὁπωσδήποτε ἐνδεεῖς ἐκ τῶν προσφύγων.

Εἰς τὴν Λάρισσαν, τὰ Τρίκκαλα καὶ τὴν Καρδίτσαν αἱ ἐπιτροπαὶ ἀπετελέσθησαν ἐκ τῶν διευθυντῶν τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τῶν νομομηχανικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων.

Εἰς τὸν Ἁλμυρὸν ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἐκεῖ συνεργείου.

Εἰς τὴν Ἀγυιὰν τέλος καὶ τὰ Φάρσαλα ἀπηρτίσθησαν ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου, τοῦ ἀστυνόμου καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνεργείου.

Ἡ διανομὴ τῶν χρηματικῶν βοηθημάτων παρὰ τῶν ἐπιτροπῶν τούτων ἤρχισεν ἀμέσως, κατὰ τὰς ἐκεῖθεν πληροφορίας.

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΛΑΥΡΙΟΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Λαυρίου ἐκ τῶν 3421 ἐκλογέων, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, προσῆλθον καὶ ἔλαβον τὰ ἐκλογικά των βιβλιάρια μόνον οἱ 1156.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΛΟΝ

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη ἐκ Βόλου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι εὐεργετικὴ βροχὴ διὰ τὴν γεωργίαν ἔπεσεν ἐκεῖ διαρκέσασα ἐπὶ 10 ὁλοκλήρους ὥρας.

ΣΟΒΑΡΟΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΛΑΜΙΝΑ

Ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης Σαλαμῖνος τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλε χθὲς πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας ὅτι εἰς τὴν θέσιν Καματερό, ὁ λεμβοῦχος Ἰω. Καρύδης κατόπιν ἔριδος δι' ἐπαγγελματικὴν ἀντιζηλίαν ἐπετέθη ὅπως κτυπήσῃ διὰ μαχαίρας τὸν συνάδελφόν του Δημ. Γαλαξειδιώτην. Παρεμβὰς ὅμως ὅπως τὸν ἐμποδίσῃ ὁ Παναγιώτης Ἀναστασίου ἐτραυματίσθη ὑπ' αὐτοῦ σοβαρῶς κάτωθεν τοῦ ἀριστεροῦ μαστοῦ.

Ὁ δράστης καταδιωχθεὶς ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων συνελήφθη. Εἰς τὸν τραυματίαν αἱ πρῶται βοήθειαι παρεσχέθησαν ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Λοιμοκαθαρτηρίου κ. Θεοδ. Κοτσελοπούλου.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΕΝ ΛΙΣΣΑΒΩΝΙ

Τὸν Μάρτιον τοῦ ἐρχομένου ἔτους θὰ γείνῃ ἐν Λισσαβῶνι διεθνὲς τηλεγραφικὸν Συνέδριον.

Εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο ἐκλήθη ἐπισήμως ὅπως συμμετάσχῃ καὶ ἡ Ἑλλάς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ

— Ὁ Γαλλικὸς τύπος περὶ τῶν Μακεδονικῶν

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 Ὀκτωβρίου. — Ὁ «Αἰὼν» λέγει ὅτι τὰ πράγματα ἀποδεικνύουν ὅτι, ἀφ' ὅτου ἡ Εὐρώπη ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ Ρωσσίαν τὴν μέριμναν νὰ μεταρρυθμίσουν τὴν Μακεδονίαν, αἱ σχεδιασθεῖσαι μεταρρυθμίσεις δὲν πραγματοποιοῦνται· καὶ τοῦτο διότι ἡ εἰρήνευσις αὐτῆς τῆς χώρας δὲν γίνεται καὶ ἡ εἰρήνη δὲν ἀποκαθίσταται. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἐπιτρέπεται νὰ ἐρωτήσῃ τις τί κάμνει ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία.

Ὁ «Χρόνος» πληροφορεῖται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἔκαμε εἰς τὸν Μ. Βεζύρην ζωηρὰς παραστάσεις κατὰ τῶν συνεχῶν σφαγῶν τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας ἐκ μέρους τῶν Βουλγάρων. Αἱ ἀδικαιολόγητοι αὗται σφαγαὶ προξενοῦν ἐπαναστροφὴν τῶν διαθέσεων τῆς Πύλης ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων.

— Ὁ Γουλιέλμος καὶ ὁ Ἐδουάρδος περὶ τῶν Ἀνατολικῶν

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24 Ὀκτωβρίου. — Προσδίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς τὰς μελλούσας συνομιλίας μεταξὺ τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου, αἱ ὁποῖαι λέγεται ὅτι θὰ ἀποβλέψουν τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα καὶ τὴν πρὸς τὴν Τουρκίαν συμπεριφορὰν τῆς Ρωσσίας.

— Αἱ παραστάσεις τῶν πρεσβευτῶν

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 24 Ὀκτωβρίου.— Ἡ Ἑλληνικὴ πρεσβεία ἔκαμε παρὰ τῇ Πύλῃ ἐντόνους παραστάσεις ἐναντίον τῆς δράσεως τῶν Βουλγαρικῶν συμμοριῶν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τῶν κατοικούντων εἰς τὸ βιλαέτιον τοῦ Μοναστηρίου καὶ τὸ Σαντζάκιον τῶν Σερρῶν.

Διάφοροι πρεσβεῖαι ἐπίσης προεκάλεσαν τὴν προσοχὴν τῆς Πύλης ἐπὶ τῆς βεβαιωθείσης ἐπιτάσεως τῆς ἐξεγέρσεως ἣν προκαλοῦν αἱ ἔνοπλοι συμμορίαι ἐν Μακεδονίᾳ, αἵτινες ηὔξησαν κατ' ἀριθμὸν καὶ ἐπεξέτειναν τὴν δρᾶσίν των. Συνέστησαν εἰς τὴν Πύλην νὰ λάβῃ ἐσπευσμένως μέτρα κατ' αὐτῶν.

— Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Βουλγάρου ἐπισκόπου ἀρχικομιτατζῆς

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 24 Ὀκτωβρίου.— Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Βουλγάρου ἐπισκόπου τῆς Γουμενίτσης συνελήφθη ὡς φέρων ἐπ' αὐτοῦ κατάλογον Ἑλλήνων προγεγραμμένων διὰ νὰ φονευθῶσιν ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων.

Ἡ Πύλη ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ ἰσχυρὰν στρατιωτικὴν δύναμιν πρὸς διασκόρπισιν τῶν λυμαινομένων εἰσέτι τὴν Μακεδονίαν ἐπαναστατικῶν συμμοριῶν.

— Ἡ ἡμέρα τοῦ Βασιλέως ἐν Παρισίοις

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 Ὀκτωβρίου. — Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ κυρία Φαλλιὲρ παρέθεσαν χθὲς εἰς τὰ Ἠλύσια μέγα πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Εἰς τὸ πρόγευμα προσεκλήθησαν ἐπίσης οἱ Πρόεδροι ἀμφοτέρων τῶν Βουλῶν, ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Κλεμανσώ, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πισών, οἱ ἄλλοι ὑπουργοί, ἐξ ὧν οἱ πλεῖστοι μετὰ τῶν κυριῶν των, οἱ τέως πρεσβευταὶ τῆς Γαλλίας ἐν Ἀθήναις δὲ Μουί, Μπουρὲ καὶ ὁ κόμης δ' Ὀρμεσσόν, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δηλιγιάννη, ὁ κ. Λεβίδης, ἡ ἀκολουθία τοῦ Βασιλέως, τὰ ἐξέχοντα μέλη τῆς ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς παροικίας, αἱ ἀνώταται στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ προσωπικότητες καὶ μέγας ἀριθμὸς διπλωματῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προγεύματος ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς ἐπαιάνιζε.

Μετὰ μεσημβρίαν ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη τὸν κόμητα δ' Ὀρμεσσὸν καὶ τὴν ἑσπέραν παρευρέθη εἰς τὴν παράστασιν τοῦ θεάτρου Βωντεβίλ.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΜΑΘΗΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

— Ὁ μαθητὴς πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου

Ἀκολουθήσωμεν τὴν μαθητικὴν περίοδον τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον. Ἐπίκαιρον εἶνε, ἵνα ἐνταῦθα ἐκθέσωμεν τίνα ἰδέαν τρέφει ὁ μαθητὴς διὰ τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ πῶς φαντάζεται αὐτὸ ἐλευθερωθεὶς ἀπὸ τὸ Δημοτικόν. Ὁ μαθητής, δι' οὓς ἐξεθέσαμεν ἀνωτέρω λόγους, ἐβαρύνθη ἢ μᾶλλον ἐμίσησε τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον· προετοιμαζόμενος δὲ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ἑλλην. σχολεῖον ἐλπίζει, ὅτι θὰ δοθῇ αὐτῷ εὐκαιρία νὰ βελτιώσῃ τὴν θέσιν του ὑπὸ ἔποψιν κοινωνικὴν καὶ μαθητικήν. Ἕνεκεν δὲ τῆς προσδοκίας ταύτης διαγελᾷ ἐν αὐτῷ κρύφιός τις πόθος, γελόεσσά τις χαρά, δι' ὧν ἡ φύσει παιδικὴ εὐθυμία καὶ φαιδρότης τῇ συμπράξει τῆς φαντασίας τοῦ παιδὸς δύναται νὰ μορφώσῃ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ τὸ Ἑλλην. σχολεῖον ζηλευτόν, ἀναπέμπον αἴγλην, ἐξ οὗ παράγονται αἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν πρόοδον τοῦ μαθητοῦ ἀρεταί. Εἰς τοιαύτην ψυχολογικὴν κατάστασιν εὑρίσκομεν τὸν μαθητὴν ἱστάμενον πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ Ἑλλην. σχολείου.

Ἴδωμεν ὅμως τί ἀκούει παρὰ τῶν γονέων καὶ διδασκάλων. Προκαταληπτικῶς ἐμφυσᾶται αὐτῷ, ὅτι ἡ ὑπ' αὐτοῦ μέλλουσα νὰ διανυθῇ ὁδὸς ἐν τῷ Ἑλλην. σχολείῳ εἶνε δύσβατος, κοπιώδης, ἀνώμαλος καὶ ἀνὰ πᾶσαν ὥραν καὶ στιγμὴν πλήττονται τὰ ὄργανα τῆς ἀκοῆς αὐτοῦ διὰ τῶν στερεοτύπων φράσεων· (ἐσὺ νὰ πᾷς στὸ Ἑλλην. σχολεῖο; νομίζεις πῶς εἶνε παιγνίδια; τὰ παιγνίδια θὰ τ' ἀφήσῃς». Ἐξεταστέον ἤδη ὅπως εὕρωμεν ὁποίαν ὀλεθρίαν ψυχολογικὴν ἐπίδρασιν ἀσκοῦν οἱ λόγοι οὗτοι εἰς ψυχὴν παιδικήν, εἰς ψυχὴν ἔχουσαν ἀνάγκην ἐνθαρρύνσεως. Πολλοὶ νομίζουν, ὅτι διὰ τῶν φράσεων αὐτῶν ἐξυπηρετοῦν τὸ συμφέρον τοῦ μαθητοῦ· ἀλλὰ δυστυχῶς· τοῦτο εἶνε ἀπάτη, εἶνε σφαλερὰ ἀντίληψις καὶ διὰ τοῦτο πέριξ τοῦ θέματος αὐτοῦ θὰ στραφῶμεν ἀρκετὰ διανοίγοντες αὐτό. Πρωτίστως πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν τὴν ψυχολογικὴν ἐπίδρασιν τῶν κοινῶν τούτων φράσεων ἐπὶ τοῦ παιδός. Ἀλλ' ἵνα διευκολυνθῶμεν πρὸς τοῦτο ἀνάγκη νὰ προσεγγίσωμεν νοερῶς τὸν μικρὸν μαθητὴν καὶ εἰ δυνατὸν νὰ ταυτίσωμεν τὴν ψυχὴν ἡμῶν μετ' αὐτοῦ, νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀτελείας τῆς κρίσεως αὐτοῦ καὶ ἐν γένει νὰ ἀντιληφθῶμεν πῶς οὗτος σκέπτεται ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει.

— Ὁ μαθητὴς ἐν τρικυμίᾳ ἀπογοητεύσεων

Ὁ μαθητὴς περατώσας τὴν ἐν τῷ δημοτικῷ σχολείῳ φοίτησίν του πρόκειται νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῷ ἑλληνικῷ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δι' αὐτὸν εἶνε μεγίστη εὐτυχία. Καὶ ἐνῷ, οὕτως εἰπεῖν σκιδάζων διέρχονται διὰ τῆς διανοίας του πᾶσαι αἱ συμπαρομαρτοῦσαι εὐχαριστήσεις, πλησιαζόμενος ὑπὸ τῶν γονέων ἢ διδασκάλων ὑποπολεῖται μὲ τὴν φράσιν «τί κάθησαι;» καὶ κινοῦντες οὗτοι τὴν κεφαλὴν οἰκτίροντες προσθέτουν «σὺ νὰ πᾷς στὸ ἑλληνικὸ σχολεῖο μὲ τέτοια χάλια;» Οἱ λόγοι κατ' αὐτοὺς σκοποῦσι τὴν διόρθωσιν τοῦ μαθητοῦ, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐπιτυγχάνεται τὸ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον. Τὸ μικρὸ παιδί, ὅσον εἶνε ἀληθὲς ὅτι εὐκόλως αἰσιοδοξεῖ, τόσον ἀληθεύει, ὅτι εὐκολώτερον ἀπαισιοδοξεῖ. Ἀκοῦον τὴν λέξιν «χάλια κτλ.» πείθεται περὶ τῆς ἀδυναμίας του, ἀποβάλλει τὴν ἐμπνέουσαν αὐτὸ δύναμιν, ἐγκαρτέρησιν, ἐνθάρρυνσιν, αὐτοπεποίθησιν ἐλλείψει τῶν ὁποίων ἀποσβέννυνται πᾶσα πρόοδος. Μὲ τὴν λογικὴν τοῦ ὡρίμου ἀνδρός, δὲν προέρχεται ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ ἡ ἀποθάρρυνσις καὶ ἀπελπισία, μὲ τὴν τοῦ παιδὸς ὅμως πάντως αἱ μικκαὶ αὗται φράσεις συνεπάγονται τὴν ἀποθάρρυνσιν. Ἡ δευτέρα, παγκοίνως καὶ στερεοτύπως λεγομένη φράσις, «θ' ἀφήσῃς τὰ παιγνίδια» ἀπαισίως ἠχεῖ εἰς τὰ ὦτα τοῦ παιδός.

*

Ἡ λέξις παιγνίδια διεγείρει μεγάλην εὐχαρίστησιν εἰς τὸν παῖδα. Ἂν δὲ τις δυνηθῇ νὰ πείσῃ τὸν μικρόν, ὅτι τὰ γράμματα ἢ οἱοδήποτε ἄλλο εἶνε παιγνίδια, δύναται ἐπαξίως νὰ καυχᾶται, διότι θὰ ἴδῃ αὐτὸν ἐπιδιδόμενον εἰς τὰ γράμματα ἢ ἄλλο τι μεθ' ὅσου ζήλου καὶ προθυμίας ἐπιδίδεται εἰς τὰ παιγνίδια. Τὸ πᾶν εἶνε ἡ ἕξις. Διὰ τοῦτο βλέπομεν ἀνθρώπους ἀντλοῦντας τέρψιν ἔκ τινος ἐνασχολήσεως ἀφ' ἧς ἄλλοι ἀντλοῦσι λύπην. Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶνε τόσον σαφές, ὥστε νὰ μὴ χρονοτριβήσω εἰς παραδείγματα. Ἐκτὸς τῶν παραδειγμάτων καὶ πολλαὶ φιλοσοφικαὶ ῥήσεις τῶν ἀρχαίων ἐπιρρωννύουσι τὰ ἀνωτέρω, χάριν τῶν ὁποίων δύναμαι νὰ ἐπικαλεσθῶ ταύτας, ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ φανῶ πολυλογῶν προκειμένου περὶ τόσον σαφοῦς καὶ εὐνοήτου πράγματος. Καὶ τί, παρακαλῶ, ἐννοοῦμεν λέγοντες τὴν λέξιν παιγνίδια; Κατ' ἐμὴν γνώμην ἐνασχόλησιν, ἐξ ἧς προκύπτει εὐχαρίστησις καὶ οὐχὶ ἔργον ἀσκόπως γιγνόμενον. Εἰς τὸν ἀντιφρονοῦντα παρατηρῶ, ὅτι πράγματι κατήντησε νὰ σημαίνῃ ἡ λέξις παιγνίδια ἄσκοπον ἐνασχόλησιν, ἀλλὰ τοῦτο εἶνε παρανόησις καὶ ἐσφαλμένη ἀντίληψις. Ἔχομεν δὲ ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ἀλήθειαν, ἂν παραδεχθῶμεν, ὅτι αὐτὴ σημαίνει κυρίως τὴν μετ' εὐχαριστήσεως σκόπιμον ἐνασχόλησιν.

Συνήθως συμβαίνει, ἕνεκεν εὐρείας ἐξετάσεως ἀντικειμένου τινός, ἕνεκεν τῆς κοπώσεως τοῦ πνεύματος, νὰ περισπᾶται ἡ προσοχὴ καὶ νὰ διαφαίνεται ἀσάφειά τις, ὅπερ κατέστησεν ἀναπόφευκτον τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τὴν δυναμένην ἀσφαλῶς νὰ συμβουλεύσῃ τὸ πνεῦμα ὅπου πρέπει καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν σαφήνειαν.

*

Ὡς εἴδομεν αἱ συμβουλαὶ τῶν γονέων καὶ διδασκάλων εἶνε τοιαύτης φύσεως, ὥστε συγκρούονται παταγωδῶς μὲ τὰς ἰδέας τοῦ παιδὸς περὶ τοῦ σχολείου, εἰς βάρος τῆς μαθήσεως καὶ προόδου. Αἱ φράσεις αὗται εἶνε καταδικαστέαι, διότι δι' αὐτῶν παρίσταται τὸ σχολεῖον τοῦτο χεῖρον τοῦ δημοτικοῦ, δηλ. ἡ πνευματικὴ προθυμία τοῦ παιδὸς καρποῦται τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ δι' αὐτῶν αἰσθάνεται ἀποστροφὴν πρὸς τὸ σχολεῖον. Ἀφοῦ τοιαῦται συνεπάγονται αἱ στερεότυποι αὗται φράσεις, διατί δὲν ἀντικαθίστανται δι' ἄλλων δυναμένων νὰ προσδώσωσι τὸν προσήκοντα χαρακτηρισμὸν τοῦ σχολείου, τὸ ὁποῖον εἶνε ἐπιθυμητόν, «διότι ἐκεῖ μανθάνει τις καλὰ πράγματα, μανθάνει τὴν ἱστορίαν τῶν προγόνων του, διότι ἐκεῖ μορφώνεται, προοδεύει κοινωνικῶς, διότι εἶνε κάλλιστον πρᾶγμα νὰ εἶνέ τις μαθητής, διότι διὰ τῶν γραμμάτων δύναταί τις εὐκόλως νὰ προαχθῇ ἐν τῇ κοινωνίᾳ εἰς οἱονδήποτε ἐπάγγελμα». Ταῦτα πάντα δύνανται νὰ μεθύσωσιν ἀπὸ χαρὰν τὸν μαθητὴν καὶ νὰ τοῦ ἐμπνεύσωσιν ἀκατάσχετον ἔρωτα πρὸς τὴν μάθησιν, πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸ σχολεῖον.

— Εἴσοδος μαθητοῦ ἐν τῷ Ἑλλην. Σχολείῳ

Παρακολουθήσωμεν τὴν εἴσοδον τοῦ μαθητοῦ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ, ἐξετάσωμεν ὁποίας ὑποδοχῆς τυγχάνει ἐκ μέρους τῶν νέων διδασκάλων, ἐκθέσωμεν τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας αὐτῶν. Ἐκ πρώτης ὄψεως οἱ μαθηταὶ κατανοοῦσιν, ὅτι οἱ διδάσκαλοι συνώμοσαν ἐναντίον των καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς προαπεφάσισαν νὰ ὑποβάλωσιν αὐτοὺς εἰς βασάνους. Τὸ τοιοῦτο συνεπέραναν οἱ μαθηταὶ ἐκ τῆς κατακριτέας συμπεριφορᾶς αὐτῶν, διότι οὗτοι παρατηροῦσι τοὺς νέους μαθητὰς μὲ ἄγριον βλέμμα καὶ μὲ ἀπειλητικὸν ὕφος. Δύναταί τις νὰ ἀποκαλέσῃ ταύτην ἐπαινετήν. Ἵνα ὅμως ἴδωμεν ἂν εἶνε ἢ δὲν εἶνε, ἀνάγκη νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν δι' αὐτῆς προξενουμένην ἐντύπωσιν τῶν μαθητῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως πασιφανὴς εἶναι ἡ ἐντύπωσις τῶν μαθητῶν ἐκ τῆς τοιαύτης συμπεριφορᾶς τῶν διδασκάλων, δεσμευόμεθα ὑπὸ τῆς λογικῆς νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι αὐτή, πόρρω ἀπέχει τοῦ νὰ εἶνε ἐπαινετή. Ἐξετάσωμεν ἤδη ὑπὸ ποίων σκέψεων κατέχεται ὁ μαθητὴς πρώτην φορὰν καθήμενος εἰς νέα θρανία. Ἵνα δὲ εἴμεθα ἐν τῇ ἀληθείᾳ καὶ ταύτην ἔχωμεν ὡς φωτεινὸν ὁδηγὸν πρέπει νὰ προσεγγίσωμεν νοερῶς ἡμᾶς αὐτοὺς πρὸς τοὺς μαθητάς. Ἂν συμβῇ τοῦτο, ἀναμφιβόλως θὰ γνωρίσωμεν τὰς κυριαρχούσας ἰδέας ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ τὴν στιγμὴν αὐτήν.

Αἱ μέχρι τοῦδε γνωσθεῖσαι πληροφορίαι τῷ μαθητῇ, ὡς φερ' εἰπεῖν, ὅτι τὸ Ἑλλην. σχολεῖον δὲν εἶνε παιγνίδια κτλ. ὑπῆρξαν τὰ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ παιδὸς μορφώσαντα ὑλικὰ τοὺς διδασκάλους ὡς ἀνθρώπους αὐστηροὺς φοβερούς. Πρὸς τοῦτο συντελεῖ καθὼς πρὸ ὀλίγου εἴπομεν, ἡ ἀφασία τῶν διδασκάλων, τὸ ἀπότομον καὶ ἀπειλητικὸν βλέμμα αὐτῶν πρὸς τοὺς νέους μαθητάς. Ταῦτα ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ ὁ ὑπὸ πάντων αἰσθανόμενος ἀόριστος φόβος ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τῶν μικρῶν καθιστᾷ αὐτοὺς περιδεεῖς, τοὺς δὲ δειλοὺς κατέχει κυριολεκτικῶς τρεμοῦλα.

Βλέπομεν λοιπὸν τοὺς διδασκάλους ἀνοίγοντας μέγα χάσμα μεταξὺ αὐτῶν καὶ μαθητῶν, ἐνῷ τὸ ἐναντίον ἔπρεπε νὰ συμβαίνῃ, ἔπρεπε νὰ ὑφίσταται οἰκειότης μεταξύ των, θάρρος καὶ οὐχὶ φόβος, ἀγάπη ἀμοιβαία καὶ οὐχὶ μῖσος. Πῶς εἶνε δυνατὸν μαθητὴς ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις νὰ ἀντιλαμβάνηται τὴν παράδοσιν τοῦ μαθήματος; μὲ ποῖον θάρρος νὰ ζητήσῃ πληροφορίας; μὲ ποῖον μέσον νὰ λύσῃ τὰς ἀπορίας του;

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ

ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ὅλοι οἱ ἐγγραφόμενοι εἰς τὴν

«ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ»

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ

«ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ»,

συνδρομηταὶ εἴς τε τὴν πρωτεύουσαν, τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικὸν

ΝΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΥΝ

τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐγγραφῆς των ὅσης δήποτε καὶ ἂν εἶνε διαρκείας.

ΕΠΟΜΕΝΩΣ

καὶ οἱ προτιθέμενοι νὰ ἀνανεώσουν τὴν ἐγγραφήν των ὀφείλουν νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς ἐγκαίρως,

ΑΛΛΕΩΣ

ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου θὰ διακόπτεται ἐντὸς τῶν ἑπομένων προθεσμιῶν:

Διὰ τοὺς συνδρομητὰς πρωτευούσης καὶ Πειραιῶς
ΜΕΤΑ ΜΙΑΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Διὰ τοὺς συνδρομητὰς ἐπαρχιῶν
ΜΕΤΑ 15 ΗΜΕΡΑΣ

Διὰ τοὺς συνδρομητὰς Εὐρώπης καὶ Αἰγύπτου
ΜΕΤΑ ΕΝΑ ΜΗΝΑ

Διὰ τοὺς συνδρομητὰς Ἀμερικῆς καὶ Ἀφρικῆς
ΜΕΤΑ ΔΥΟ ΜΗΝΑΣ

Διὰ τοὺς συνδρομητὰς Αὐστραλίας
ΜΕΤΑ ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΑΣ

Ἔτσι οὔτε τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς θὰ πονοκεφαλοῦμε μὲ γράμματα καὶ κόντρα-γράμματα, οὔτε ἡμεῖς θὰ τραβοῦμε τὸ διάβολό μας μὲ τὰς ἀτελευτήτους αὐτὰς πιστώσεις.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΜΑΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ «Ἕνωσις τῶν Μαιῶν» γνωστοποιεῖ ὅτι ἐγγυωμένη ἀναλαμβάνει ἐπὶ μετριωτάτῃ καὶ ὡρισμένῃ ἀμοιβῇ τὴν ἐκτέλεσιν τοκετῶν παρὰ ταῖς τῶν ἐπιτόκων οἰκογενείαις, πρὸς τὰς ὁποίας ἀποστέλλει τὰ μᾶλλον μορφωμένα ἐπιστημονικῶς μέλη αὐτῆς. Ἐπίσης δὲ γνωστοποιεῖ, ὅτι ὅσαι ἐκ τῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις διαμενουσῶν πτυχιούχων Μαιῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ γίνωσι μέλη τῆς «Ἑνώσεως» ἀποστέλλουσι ταχυδρομικῶς δύο μὲν δραχμὰς ἐφάπαξ δι' ἐγγραφὴν καὶ μίαν δραχμὴν κατὰ μῆνα διὰ συνδρομήν, λαμβάνουσαι πάραυτα καὶ τὰς σχετικὰς τῆς καταβολῆς των ἀποδείξεις ὡς καὶ τὸ Καταστικὸν τῆς «Ἑνώσεως».

Διὰ πάντα τ' ἀνωτέρω ἀπευθυντέον πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς «Ἑνώσεως» κ. Μιχαὴλ Γ. Καίρην, Ἰατρὸν τοῦ Δημοσίου Μαιευτηρίου, κατοικοῦντα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος ὑπ' ἀριθμὸν 138.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς «Ἑνώσεως»)

Ὁσαδήποτε βιβλία θέλετε νὰ πωλήσετε εἰς καλὰς τιμὰς μὴ λησμονεῖτε, ὅτι τὰ ἀγοράζει μόνον τὸ Βιβλιοπωλεῖον **ΧΑΤΖΗΛΟΥΚΑ** ὁδὸς Σταδίου 34.

ΞΕΝΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

ΑΛΛΑ, ΤΙ ΕΙΝΑΙ;

Μία εἰκὼν ἀφάνταστος, ὀνειρώδης θὰ ἐκτυλιχθῇ ἀπόψε εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Προαστείου καὶ Πανεπιστημίου.

Ἀνοίγει ἐκεῖ τὰς πύλας του πρωτοφανὲς κέντρον, ἐμπορικλεῖον τὸ μεγαλεῖον τῆς τέχνης καὶ τοῦ πλούτου, δι' ὧν θὰ προκαλέσῃ τὸν γενικὸν θαυμασμόν.

Δὲν εἶνε ἐξοχή, ἀλλ' ἔχει τὰ θέλγητρα αὐτῆς· δὲν εἶνε ναός, ἀλλ' ἔχει τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ἐμποιῇ σεβασμόν. Ἀλλὰ τέλος τί εἶνε; Ἁπλούστατα ἓν μεγαλοπρεπὲς κατάστημα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀλλάσσει μορφήν, καὶ συγκρατεῖ τὸν θεατὴν εἰς ἀληθῆ ἔκστασιν, μὴ κατορθώνοντα ν' ἀντιληφθῇ ποῦ ἀκριβῶς εὑρίσκεται, εἰς ποῖον περιβάλλον ἔπεσε.

Ἡ ἀπορία ὅμως αὐτὴ τοῦ θεατοῦ θὰ λυθῇ ὅταν ἴδῃ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ καταστήματος, ἡ ὁποία θὰ γείνῃ ἰδίᾳ τῆς ἐντὸς αὐτοῦ ἐκβολῆς ποταμῶν ζύθου πηγαζόντων ἐκ τῶν ἐργοστασίων Κλωναρίδου. Ὅταν ἴδῃ τὴν μαγειρικὴν τέχνην ἐξελισσομένην ἐνώπιόν του, ὅταν ἴδῃ τὸν Ὀθωμανικὸν καφὲν ἐν τῇ πραγματικῇ του ἀξίᾳ, ὅταν ἴδῃ τὸ γάλα ἐν τῇ φυσικῇ του ἁγνότητι, ὅταν, ὅταν, ὅταν . . . ἴδῃ τέλος ὅτι τὸ κατάστημα αὐτὸ πλουτίζεται μὲ πᾶν ὅ,τι ὡραῖον καὶ ἁγνὸν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ φύσις.

Τὸ κέντρον τοῦτο ὅπερ ὠνομάσθη «Πανελλήνιον» θὰ κατακτήσῃ, θὰ συνασπάσῃ διὰ τοῦ συνόλου του. Ἐντὸς αὐτοῦ δὲ θὰ ἐξελίσσεται ὁλόκληρος ἡ κίνησις τῆς ἀγορᾶς καὶ περὶ αὐτὸ θὰ συρρεύσουν ὅλα τὰ προοδευτικὰ στοιχεῖα τῆς πρωτευούσης, ἵνα ἐξ αὐτοῦ ἀντλήσουν θάρρος καὶ δύναμιν διὰ τὸ μέγα ἔργον των.

Ἐκεῖ πλέον εἰς τὴν τεραστίαν οἰκοδομὴν τοῦ δικηγόρου κ. Ζέπου κάτωθι τῆς ὁποίας κεῖται τὸ «Πανελλήνιον» καὶ εἰς τὰ περὶ αὐτὴν καταστήματα θὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἡ νεωτέρα τῶν ἀθηναϊκῶν ἀγορῶν ἡ ὁποία θὰ συγκεντρώσῃ τὸν κόσμον τῆς πρωτευούσης, καθόσον οὐδὲ καὶ τῶν ἀπολαυστικωτέρων ἀκόμη μέσων στερεῖται αὕτη, τουτέστιν λεσχῶν καὶ θεάτρων πολυτελῶν καὶ ἐπιβλητικῶν.

Η «ΚΥΡΙΑΚΗ»

Λίαν προσεχῶς ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ὁ συνάδελφος κ. Σπῦρος Μπαδαδέας ἐκδίδει ἑβδομαδιαίαν εἰκονογραφημένην ἐπιθεώρησιν ἐκ 16 σελίδων, ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ περιέχεται ὅλη ἡ κίνησις τῆς ἑβδομάδος εἰκονογραφημένη.

Ἡ «Κυριακὴ» εἶνε τὸ φύλλον τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ συμπληρώσῃ μέγα κενὸν ἐν τῇ ἑλληνικῇ δημοσιογραφίᾳ, διότι ἐξ ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν μόνον ἡ Ἑλλὰς ὑστερεῖ εἰς τοῦ εἴδους τούτου ἐκδόσεις.

Ἡ «Κυριακὴ» θὰ κυκλοφορῇ εἰς χιλιάδας ἀντιτύπων καὶ θὰ ἀποτελῇ τὸ προσφιλέστερον ἀνάγνωσμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ κατοικοῦντος καὶ εἰς τὰς ἐσχατιὰς ἀκόμη τοῦ κόσμου.

Ὁ κ. Μπαδαδέας ἐφρόντισεν ἀπὸ τοῦδε καὶ ἐξησφάλισε τὴν συνεργασίαν τῶν ἐπιφανεστέρων δημοσιογράφων καὶ τῶν καλλιτέρων φωτογράφων τῶν ἐπαρχιῶν, οἵτινες θὰ κρατοῦν τοὺς ἀναγνώστας του ἐνημέρους εἰς ὅλα τὰ σοβαρὰ γεγονότα.

Ζητεῖται νέος **ὑπηρέτης** μὲ καλὰς συστάσεις διὰ τὰ γραφεῖα μας.
Γ. ΣΚΑΡΛΑΤΟΠΟΥΛΟΣ καὶ ΥΙΟΙ
(Οἰκία Δεληγιάννη)

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Δ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

1. GRILLPARZERSTRASSE 14 (παραπλεύρως τοῦ Δημαρχείου)
Δέχεται 8—10 π. μ. καὶ 2—4 μ. μ.

ΑΘΗΝΑΙ-ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀνακτορικά

Χθὲς τὴν 10ην π. μ. ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν ἐπιτετραμμένον τῆς Σερβίας.

Τὴν 11ην δὲ ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἐγένετο δεκτὸς εἰς μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τῆς Α. Υ. ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης.

Ὑπὲρ τοῦ στόλου

Ὁ τυφλὸς ποιητὴς κ. Τσαμπακουλόπουλος ἀπέστειλε χθὲς 300 δραχμὰς εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, συλλεγείσας ἐκ διαφόρων διαλέξεών του.

Ἡ χειροτονία τοῦ ἐπισκόπου Θήρας

Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐπανέκαμψεν ἐξ Αἰγίνης ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν χειροτονίαν τοῦ νέου ἐπισκόπου Θήρας κ. Ἀγαθ. Γεωργιάδου οὐδὲν εἶνε εἰσέτι βέβαιον περὶ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν αὕτη θὰ λάβῃ χώραν, διότι μόλις κατὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν συνέρχεται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἐπιθεώρησις τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς

Κατελθὼν χθὲς εἰς Πειραιᾶ ὅλως αἰφνιδίως ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Δαμηλάτης ἐπιθεώρησε τὴν ἐκεῖ Ἀστυνομικὴν ὑποδιεύθυνσιν, καθὼς καὶ ἅπαντα τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ὁ κ. Δαμηλάτης ἐξεφράσθη λίαν ἐνθουσιωδῶς περὶ τῆς τάξεως ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς πάντα τὰ τμήματα.

Κατάπλους πολεμικῶν εἰς τὸν Πειραιᾶ

Σήμερον τὴν πρωΐαν ἀναμένονται εἰς τὸν Πειραιᾶ τὰ ἕνεκα τῆς ἐπικρατούσης ἐν τῷ πελάγει τρικυμίας καθυστερήσαντα Τουρκικὰ ἀντιτορπιλλικὰ «Ποκὶ-Σεβαὲτ» καὶ «Μπαρικάϊ-Σατβὲτ» προερχόμενα ἐκ Λισσαβῶνος, ὅπου εἶχον προσεγγίσῃ πρὸς ἀνθράκευσιν. Τὰ δύο τουρκικὰ ἀντιτορπιλλικὰ θὰ παραμείνουν ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς ἐπὶ τριήμερον μεθ' ὃ θὰ κατευθυνθῶσιν εἰς Κων)πολιν.

Τὸ πλήρωμα τούτων ἀποτελεῖται ἀπὸ Τούρκους ἀξιωματικοὺς τοῦ Ναυτικοῦ καὶ διεθνεῖς ναύτας, τινὰς τῶν ὁποίων εἶνε Τοῦρκοι.

Πλατσικολογία τοῦ Πλάτσικα

Ὁ Νικόλαος Πλάτσικας ἔχων συμβοηθοὺς καὶ δύο ἄλλους ἀδελφούς του ἔκλεψαν πρό τινων ἡμερῶν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἐν Λαμίᾳ διαμένοντος ὑπολογαγοῦ κ. Μαντᾶ διάφορα ἀντικείμενα τιμαλφῆ καὶ ἄλλα πράγματα ἀξίας ἐν ὅλῳ δραχμῶν 2000.

Μετὰ τὴν κλοπήν των ταύτην οἱ πλατσικολόγοι ἦλθον εἰς Πειραιᾶ ὅπου ἐπώλησαν τὰ κλοπιμαῖα, καὶ μὲ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν ἐφωδιάσθησαν μὲ εἰσιτήρια δι' Ἀμερικήν.

Ἀτυχῶς ὅμως γιὰ τοὺς πλατσικολόγους, λαβοῦσα γνῶσιν ἡ Ἀστυνομία Πειραιῶς τῆς κλοπῆς ταύτης ἀπέστειλε τὰ ὄργανά της τὰ ὁποῖα συνέλαβον αὐτοὺς καὶ τοὺς ὡδήγησαν εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν κατάστημα διὰ τὰ περαιτέρω.

Κλοπὴ ἀποσκευῶν ἐπισκόπου

Οἱ ἀδελφοὶ Διαμαντῆς καὶ Γεώργιος Πετρολέγκος ἐν Πειραιεῖ, ἐπωφεληθέντες τῆς εὐκαιρίας καθ' ἣν στιγμὴν ἡ βαλίτσα τοῦ Ἐπισκόπου Φθιώτιδος κ. Θεοφίλου ἔμενεν ἀνεπιτήρητος ἔκλεψαν ταύτην. Δὲν ἐπρόφθασαν ὅμως νὰ δρέψουν τοὺς καρποὺς τῆς ἐπιχειρήσεώς των, διότι εὐθὺς συνελήφθησαν καὶ ὡδηγήθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Καὶ ἄλλη ἐξαφάνισις

Ὁ Χαράλαμπος Κρίθαρης ἀνέφερεν χθὲς εἰς τὴν ἀστυνομίαν Πειραιῶς ὅτι ὁ ἐν ἑπτὰ ἐτῶν ἀνεψιός του Γεώργιος ἐξηφανίσθη λαβὼν ἄγνωστον διεύθυνσιν.

Καρροδρομίαι

Συνελήφθησαν χθὲς τὴν μεσημβρίαν οἱ καρραγωγεῖς Χαράλαμπος Δαμίλος καὶ Βασίλειος Ἀρβανιτάκης, διότι στοιχηματίσαντες τίς θὰ φθάσῃ ἐνωρίτερον εἰς ἓν ὁρισθὲν τέρμα, ἔτρεχον ἀπὸ ρυτῆρος τὰ κάρρα των εἰς τὴν Λεωφόρον Κηφισσίας, παρὰ τὴν ἀστυνομικὴν διάταξιν.

Ἐπίσης συνελήφθη ὁ Δημ. Σκουλᾶμος διότι ὡδήγει ἀπὸ ρυτῆρος τὸ κάρρον του εἰς τὴν Λεωφόρον Πανεπιστημίου, ὀλίγου δεῖν δὲ νὰ παρέσυρε τὸν 14ετῆ μαθητὴν Ἰωάννην Ἀθανασόπουλον συνοδεύοντα τὴν μικρὰν ἀδελφήν του.

— Αἱ καθάρσεις.

Κατέπλευσαν χθὲς προερχόμενα ἐκ Ταϊγανίου τὰ αὐστριακὰ ἀτμόπλοια «Buda» καὶ «Baron Edmondo Baix» ἅτινα προσωρμίσθησαν εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅπου ἠνθράκευσαν ὑπὸ κάθαρσιν, μεθ' ὃ ἐξηκολούθησαν τὸν πλοῦν των.

Ἐξαφάνισις ράπτου ἐν Πειραιεῖ

Παρουσιασθεὶς χθὲς εἰς τὴν ἀστυνομίαν Πειραιῶς ὁ ράπτης κ. Μανωλόπουλος ἀνέφερεν ὅτι ὁ τεχνίτης αὐτοῦ Δ. Στρατουδάκης λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ 50 δραχμὰς πρὸ τριῶν ἡμερῶν καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα ἀξίας 200 δραχμῶν, ἐξηφανίσθη.

Ἡ κλοπὴ Σίδνεϋ—Νόελ

Ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἀνακρίσεων διὰ τὴν κλοπὴν τῶν καταστημάτων Σίδνεϋ Νόελ, διὰ τὴν ὁποίαν κρατεῖται ὡς ἔνοχος ὁ Γ. Χρηστόπουλος, ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως εἰς τὸν ἀνακριτὴν κ. Μίχαν.

Ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ

Τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν ἐξέδωκε χθὲς τὸ βούλευμά του ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν λαθρεμπόρων Μιχαὴλ Κατσουλάκου καὶ Ἐμμ. Χατζηκωνσταντίνου.

Διὰ τοῦ βουλεύματος τούτου παραπέμπονται καὶ οἱ δύο κατηγορούμενοι ὅπως δικασθῶσιν εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ.

Ἡ ἀπογραφὴ καὶ τὸ Πανεπιστήμιον

Κατόπιν τοῦ ἐγγράφου ὅπερ εἶχεν ἀποστείλῃ ἡ ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς ἐπιτροπὴ εἰς τὴν Πρυτανείαν, οἱ καθηγηταὶ τῶν διαφόρων σχολῶν ἀνεκοίνωσαν τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ εἰς τοὺς φοιτητάς, εἰς οὓς συνέστησαν ὅτι ἕνεκα καθαρῶς πατριωτικῶν λόγων ὤφειλαν νὰ ὑποστηρίξουν τὴν νέαν ταύτην ἀπογραφήν, γινόμενοι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀπογραφεῖς καὶ τιθέμενοι ὑπὸ τὰς ὁδηγίας διαφόρων ἐπιτροπειῶν, ἃς θὰ ὡρίζε τὸ ὑπουργεῖον.

Πλέον τῶν τριακοσίων φοιτητῶν ἐνεγράφησαν ἀμέσως εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ κατάλογον, ἐγκαίρως δὲ ἀπεστάλησαν αὐτοῖς ὁδηγίαι ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου, ἐν αἷς ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὡρίζετο εἰς αὐτοὺς ὁ διευθυντὴς τῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἣν ἀνῆκον. Σήμερον εἰς τὰς 10 π. μ. θὰ μεταβῶσιν οὗτοι παρὰ τοῖς διευθυνταῖς αὐτῶν, οἵτινες, ἀφοῦ ἐκφωνήσωσι κατ' ἀρχὰς μικρὸν λογίδριον ὑπὲρ τῆς ἀπογραφῆς, καὶ συστήσωσιν αὐτοῖς τὴν ταχεῖαν καὶ τακτικὴν ἀπογραφὴν τῶν εἰς ἃς καταταχθῶσιν ὁδούς, θὰ τοῖς δώσωσι τ' ἀναγκαιοῦντα δελτία καὶ θὰ τοῖς ὁρίσωσι συγγρόνως καὶ τὰς ὁδούς, εἰς ἃς συμφώνως μικρῶν σχεδιαγραμμάτων ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθέντων θὰ ἐκτελέσωσι τὴν ἀπογραφὴν ἀνὰ δύο.

Ὁ ρήτωρ τοῦ μέλλοντος

Μόλις χθὲς τὴν πρωΐαν ἐτελείωσε τὸ μάθημά του ὁ κ. Κρασσᾶς καὶ οἱ φοιτηταὶ ἐν σώματι ἤρχισαν ν' ἀπέρχωνται ἐκ τῆς αἰθούσης, ἠκούσθη ὁ ξηρὸς κρότος φοιτητικοῦ μπαστουνίου, καὶ ἡ ξηροτέρα φωνὴ τοῦ κατόχου του, ἑνὸς νεαροῦ φοιτητοῦ πρωτοετοῦς κατὰ τὰ φαινόμενα, διότι δὲν τὸν εἶχεν ἰδῆ ἄλλοτε ἡ αἴθουσα —φωνάζοντος—Κυριοι φοιτηταί, κυριοι φοιτηταί ...

Εἰς τὴν αἰφνιδίαν, ὅσον καὶ ἀπρόοπτον αὐτὴν φωνήν, οἱ φοιτηταὶ ἐστράφησαν ἐκ νέου εἰς τὰς θέσεις των καὶ μετὰ περιεργείας ἀντελήφθησαν τὸν νεαρὸν αὐτὸν συνάδελφόν των, ὅστις ἐξελαρυγγίζετο φωνάζων.

— Κύριοι φοιτηταί, ὡς γνωρίζετε...

— Μπράβο σου, μπράβο, ἀπήντων οἱ λοιποὶ φοιτηταὶ συγκεντρωθέντες ἐνώπιον τοῦ ρήτορος συναδέλφου των, συνοδεύοντες τὰς φωνάς των μὲ τὸν δαιμονιώδη θόρυβον τῶν μπαστουνίων των. Ἐν τούτοις ὁ ρήτωρ ἐξηκολούθη ἀπαθέστατα.

—...Τὴν ὥραν τῶν παραδόσεων διέρχονται κάρρα, σοῦσται, ἅμαξαι, καὶ δὲν μᾶς ἐπιτρέπουσι ν' ἀκούσωμεν τὰς παραδόσεις...

— Μάλιστα, γειά σου ρήτορα, ἀπήντων ἐν χορῷ οἱ λοιποὶ φοιτηταί, οἵτινες τώρα ἦσαν πολυπληθέστεροι καὶ θορυβωδέστεροι.

— Συμβουλεύω λοιπόν....ἐξηκολούθει κατακόκκινος ὁ ρήτωρ, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξακολουθήσῃ, διότι ἐγένετο τόσος θόρυβος ἀπὸ τὰς φωνὰς καὶ τὰ πτδοκροτήματα τῶν συναδέλφων του, ὥστε ἑκὼν ἄκων ἠναγκάσθη νὰ κατέλθῃ τοῦ προχείρου του βήματος—ἑνὸς θρανίου—καὶ νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν ἐν μέσῳ δαιμονιώδους θορύβου, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶχε προκαλέσῃ. Αὐτὸς εἶνε ὁ νεαρὸς φοιτητικὸς ρήτωρ τοῦ παρόντος καὶ δημοκόπος τοῦ μέλλοντος.

Σοβαρὰ δυστυχήματα

Περὶ τὴν 2αν μ. μ. ὥραν μία ἅμαξα ὁδηγουμένη ὑπ' ἀγνώστου παρέσυρεν εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Σόλωνος καὶ Ὁμήρου τὸν 6ετῆ παῖδα Γεώργιον Σαλάτσην ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ὁποίου διῆλθον οἱ δύο τῶν τροχῶν αὐτῆς.

Ὁ μικρὸς παῖς ὑπέστη σοβαρὰν θλᾶσιν εἰς τὴν κοιλίαν καὶ ἐλαφρότερα τραύματα εἰς τὸ πρόσωπον καὶ ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας.

— Ὁ ἐπισκευαστὴς ποδηλάτων Ἰωάν. Μιχαλόπουλος ἐνῷ ἐπεσκεύαζε ἓν ποδήλατον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀνθίμου Γαζῆ κατάστημά του, ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα ὑπὸ τῆς ἀλύσεως τοῦ ποδηλάτου ἐξ ἀποτόμου τινὸς ἀστείου ἑνὸς πελάτου του.

Διαλέξεις

Σήμερον Πέμπτην 25 τρέχοντος μηνὸς ὥρα 6 μ. μ. ὁ ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ καθηγητὴς τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας κ. Α. Ἀνδρεάδης ὁμιλήσει εἰς τὸν Παρνασσὸν περὶ ἀπογραφῆς.

Ἀναπνεύσατε καθαρὸν ἀέρα!

Μὲ τὸ πρῶτο κρύο αἱ λεπτοκαμωμέναι Ἀτθίδες μας καὶ οἱ μή μου ἅπτου λέοντες τῶν σαλονιῶν, ἐμαζεύθησαν εἰς τὰ εὐμορφοστολισμένα καὶ ζεστὰ σαλόνια των.

Καὶ ἐνῷ μὲ μακαριότητα χιλίων τουλάχιστον ἡγουμένων ρόφοῦν τὸ τσάϊ των, ἀνταλλάσσονται καὶ αἱ κάθε ἔτος κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν καθιερωθεῖσαι φιλικαὶ ὡς πρὸς τὴν κρυάδα, μὲ τὸ κρύο αὐτῶν τῶν ἡμερῶν, συστάσεις.

— Μπᾶ χωρὶς παλτὸ ἐβγήκατε;

— Σᾶς συνιστῶ νὰ προφυλάττεσθε ἀπὸ τὰ ρεύματα.

— Στὸ Ζάππειο νὰ μὴ πηγαίνετε μετὰ τὰς 5.

— Ὁ νυκτερινὸς ἄνεμος εἶνε βλαβερώτατος εἰς τὴν ὑγείαν.

Μὰ χριστιανοί μου, ὑπάρχει ὡραιότερο πρᾶγμα, πειὸ γλυκό, πειὸ ρωμαντικό, πειὸ γαργαλιστικό, εὐχάριστο, ὑγιεινό, ἀθλητικὸ ἀπὸ τὸ γλυκοτσουχτεροῦτσικο κρύο αὐτῶν τῶν ἡμερῶν;

Βγῆτε μιὰ στιγμὴ ἀπ' τὸ καβοῦκι τοῦ πανωφοριοῦ σας, κάμετε λίγη γυμναστική, κουνηθῆτε λιγάκι, πηγαίνετε στὸ Ζάππειο ἢ στὸ Φάληρο, ἀνεβῆτε σὲ κανένα βουνό, πάρτε ἕνα θαυμάσιο θαλάσσιο φθινοπωρινὸ λουτρό.

Ξεύρετε τί ὑγεία καὶ τί χαρά, τί ἀναψυχή, τί ἀναγεννήσεις εἶνε αὐταί, καὶ τί θείαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων καὶ τῶν ἐπιδερμίδων ἐξασκεῖ ἡ ψυχρούτσικη αὐτὴ χειμερινὴ ἀτμοσφαῖρα;

— Θῦμα σουστοδρομίας.

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἀπεβίωσεν ἐντὸς τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου ὅπου ἐνοσηλεύετο, ὁ Ἐμμανουὴλ Μήστρας, ὅστις πρὸ δέκα περίπου ἡμερῶν εἶχε παρασυρθῆ ὑπὸ μιᾶς σούστας ὁδηγουμένης ὑπὸ ἀγνώστου εἰς τὴν Λεωφόρον Κηφισσίας.

Ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ ἀτυχοῦς θύματος διετάχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὅπως ἐνεργήσωσι νεκροψίαν δύο ἐκ τῶν ἰατρῶν τῆς Εἰσαγγελίας. Ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ ἀγνώστου ὁδηγοῦ τῆς ἀνθρωποκτόνου σούστας.

ΑΣΤΕΡΙΣΚΟΙ

** Ὁ διευθυντὴς τῆς Κεντρικῆς Ἀγορᾶς, παχύτατος, ἀλλὰ ἐξυπνότατος, ἔχει ὡραῖα μεγάλα ἀχλάδια.

Ὁ καταναλωτὴς ἐρωτᾷ:

— Ἀπὸ ποῦ τὰ ἀχλάδια αὐτά;

— Ἀπὸ τὸ Τριέστι.

Ὁ καταναλωτὴς ὅστις εἶνε ὑπὲρ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς μὲ θυμὸν ἐρωτᾷ:

— Κι' ἐμεῖς οἱ γαϊδάροι τί κάνουμε;

Ὁ μανάβης:

—Ἐσεῖς τὰ τρῶτε!...

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ

Οἱ φοιτηταὶ μπύρα ἢ κρασί;

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὴν Γερμανίαν οἱ φοιτηταὶ πίνουν μπύρα. Νηστεύει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ, διότι δὲν ἔχει νὰ φάγῃ. Πίνουν μπύρα διότι τὸ κρασὶ ἐκεῖ εἶναι ἀκριβόν, καὶ μόνον οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἀριστοκρατίζοντες πίνουν κρασί. Αὐτοὺς δὲ τοὺς βλέπουν καὶ οἱ ξενοδόχοι καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς μετὰ σεβασμοῦ καὶ περιεργείας, ὅπως συμβαίνει παρ' ἡμῖν διὰ τοὺς ζυθοπότας, τοὺς ὁποίους καὶ τώρα μέν, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς εἰσαγωγῆς τῆς μπύρας ἐθεώρουν ὡς ἀνθρώπους δυναμένους νὰ πετάξουν τὰ λεπτά των.

Ἑπομένως ἄλλοι τόποι, ἄλλα ἤθη, καὶ ἐδῶ δὲν εἶνε σωστὸν νὰ μεταβάλλωμεν τὰ ἤθη μας ἐπὶ τὸ χειρότερον.

Καὶ τὸ ζήτημα εἶνε ἡ καθόλου οἰνοπνευματοῦχα ποτὰ ἢ εἰς κάθε φοιτητὴν ἑβδομῆντα ἕως ἑκατὸν δράμια κρασί, ἀκόμη καλλίτερον ἀραιωμένο μὲ σέλτς.

Ἐν τούτοις ἀπορῶ πῶς ὁ Ἕλλην καὶ καθηγητὴς τῆς νευρολογίας κ. Κατσαρᾶς, ὁ ἱδρυτὴς τοῦ φοιτητικοῦ ἑστιατορίου, ὁ κηρυγμένος κατὰ τῶν οἰνοπνευματούχων ποτῶν, ἀφοῦ ἀπηγόρευσε τὸ κρασί, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν μπύραν, καὶ μάλιστα πρὸς 20 λεπτὰ τὸ ποτῆρι.

Εἰς τὸν τόπον τοῦ κρασιοῦ, ὅπου ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Διονύσου καὶ τοῦ Βάκχου πίνουν συνεχῶς κρασί, καὶ ὅπου ὅμως δὲν ὑπάρχουν σχεδὸν ἀλκοολικοὶ ἐξ οἴνου, ὅπου καὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ εἶνε τόσον ἄγνωστον, ὥστε νὰ δανεισθῶμεν τὸ ὄνομα ἔξωθεν, εἶνε βεβαίως ἄνω ποταμῶν, ἐνῷ ἀπαγορεύεται τὸ κρασί — δικαίως ἢ ἀδίκως, τοῦτο εἶνε ἄλλο ζήτημα— νὰ ἐπιτρέπεται ἡ μπύρα, τῆς ὁποίας ἡ ἄφθονος χρῆσις προκαλεῖ χιλίας διαταράξεις τῆς ὑγείας καὶ τὸν ἀλκοολισμὸν αὐτόν. Καὶ βεβαίως θὰ εἶνε ἄφθονος μὲ 20 λεπτὰ τὸ ποτῆρι.

Ἕνας φοιτητής

Ἡ ὑπηρέτριες καὶ τὸ γάλα

Κύριε Συντάκτα,

Ἐδιάβασα χθὲς ἕνα «Λακωνικό» σας, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκφράζετε τὴν ἀπορίαν σας πῶς ἐνῷ ὁ υἱὸς Θεοσόκη εἶπεν ὅτι θὰ πωλῇ τὸ Ἐλβετικόν του γάλα εἰς τὸν κοσμάκην ἀντὶ 50 λεπτῶν, τὸ δίδει χονδρικῶς εἰς τοὺς γαλατάδες, οἵτινες τὸ μεταπωλοῦν πρὸς 80 καὶ ἀσφαλῶς νερωμένο!

Καὶ ὅμως αὐτὸ ζητεῖ ἡ κοινωνία μας δυστυχῶς· ἔτσι συνείθισε νὰ παίρνῃ τὸ γάλα της ἀπὸ τοὺς γαλατάδες γιὰ νὰ τοὺς βάζουν καὶ παραπάνω, γιὰ νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα καθ' ἑκάστην νὰ γκρινιάζῃ μ' αὐτούς, νὰ τοὺς κόβῃ καμμιὰ δεκάρα ἀπὸ τὸ λογαριασμὸ καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἐγὼ ὁ νεοφώτιστος γαλακτοκόμος πιστῶς ἐφήρμοσα τὸ σφράγισμα τῶν φιαλῶν, καὶ ἐν τούτοις εἶδον ὅτι εἰς κέντρα λακτίζω, διότι τὰ γκρινιάσματα περὶ νεροῦ δὲν ἔπαυσαν, ἀφοῦ ἡ ἀποσφράγισις τῶν φιαλῶν διενεργεῖται πάλιν διὰ τῶν ὑπηρετριῶν, αἵτινες εἶνε οἱ φοβεροὶ κομματάρχαι τῶν γαλατάδων, ὅ,τι θέλουν αὐταὶ κάμνουν. ὅλοι εἶνε ὑποτελεῖς εἰς αὐτάς, καὶ οὕτω σιγὰ-σιγὰ ὅλοι θὰ πωλοῦν χονδρικῶς εἰς τοὺς γαλατάδες καὶ θὰ λείψουν καὶ ἁμαξάκια καὶ βουστάσια καὶ γαλακτοκομεῖα, θὰ βασιλεύσουν δὲ γαλατάδες, φουστανέλλα καὶ βρωμοτενεκέδες.

Μὲ ἀγάπην

Δημ. Ν. Ἀγγελόπουλος
κτηνοτρόφος

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ 25 8)βρίου. Εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν (Τζὼν) 9 π. μ. Εἰς Σμύρνην (Γερμανικὸν) 8 π. μ. Εἰς Χίον καὶ Μιτυλήνην (Πανελλήνιος) 8 π. μ. Εἰς Κρήτην (Ρωσσικὸν) 9 π. μ. Εἰς Αἴγυπτον καὶ Κύπρον (Ρωσσικὸν) 10 π. μ. Εἰς Κων)πολιν, Θρᾴκην, Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν καὶ Ρωσσίαν (Νεώριον) 9 π. μ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ἑορτάζει αὔριον ὁ νεαρὸς τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς καὶ ἀγαπητὸς συνάδελφος κ. Δημ. Π. Σφήκας. Τοῦ εὐχόμεθα ἔτη πολλά.

— Ἑορτάζει αὔριον ἐν Πειραιεῖ ὁ κάλλιστος μαθητὴς τοῦ Γυμνασίου κ. Δημ. Β. Ἀγγελόπουλος. Τοῦ εὐχόμαι χρόνια εὐτυχισμένα.

Συν.

— Δὲν ἑορτάζει αὔριον ὁ ἐλεγκτὴς τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς κ. Δημ. Δημητρακόπουλος.

— Εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Δημ. Μαυρομιχάλη αὔριον ἄγονται δύο ἑορταί. Ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἑορτάζει τὴν ἐπέτειον τῆς ἑορτῆς του, ἡ δὲ κυρία του τὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων της.

Εὐχόμεθα νὰ ζήσουν χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα.

—Ἑορτάζει αὔριον ὁ ρέκτης διευθυντὴς τοῦ «Μπριστὸλ» κ. Δημ. Λαχανᾶς.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 24 Ὀκτωβρίου

Μετοχαὶ Τραπεζῶν		
Τραπέζης Ἐθνικῆς..........	»	3760.—
Τραπέζης Ἀθηνῶν..........	»	116 1)8
Τράπεζα Ἀνατολῆς..........	»	125.75
Τραπέζης Κρήτης..........	»	139.75
Ὁμολογίαι		
Ἠνοποιημένον..........	Δρ.	106.25
Ὁμολ. Μελιγαλᾶ..........	»	105.—
Λαχ. Ἐθν. Τραπ. 3 ο)ο...	»	455.50
Λαχ. Ἐθν. Τραπ. 2 1)2ο)ο	»	100.—
Μετοχαὶ διάφοροι		
Σιδ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.....	»	346.—
Σιδ. Θεσσαλίας..........	»	126.50
Σιδ. Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου	»	89 1)8
Διαχ. Δημοσ. Προσόδων...	»	323.—
Ἠλεκτρικῆς..........	»	92 7)8
Μεταλλουργ. Λαυρίου......	»	75.—
Πυριτιδοποιεῖου..........	»	81.—
Δημοσίων Ἔργων..........	»	61.75
Μεταλλεῖα..........	»	69.—
Προνομ. Σταφ..........	»	201.—
Ἱδρυτικοὶ τίτλοι..........	»	28.—
LONDRES		
Consolidés..........	Δρ.	82 1)4
Hellénique..........	»	46.50
Monopole..........	»	46.50
Rente..........	»	35.50
PARIS		
Rente Française..........	Δρ.	94.60
Banq. Athènes..........	»	105.—
Chem. de Fer Thessal......	»	116.—
Ghem. fer. de Peloppon....	»	82.50
Electricité..........	»	84.50
aurium..........	»	68.—
C ge sur Londres..........	»	25.19.—
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Λονδίνου..........	»	27.30
Παρισίων ὄψεως..........	»	108.50
Τέλος τρέχ..........	»	108 3)8
Εἰκοσάφραγκον..........	Δρ.	21.65
Μάρκα..........	»	133.25
Κορῶναι..........	»	113.50

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Ὁμιλεῖ ἐν Χρυσοσπηλαιωτίσσῃ ὁ ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀόκνως ἐργαζόμενος ὁσιώτατος Ἀρχιμανδρ. Θεοφύλακτος Παπακωνσταντίνου ἑκάστην Πέμπτην 6—7 καὶ Κυριακὴν 4—5 μ. μ.

ΜΕΤ' ΟΛΙΓΑΣ ΗΜΕΡΑΣ
ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟ Μ. ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
"DORÉE,,
4-ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ-4
ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ

ΣΑΚΚΗΣ
17 — Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας — 17
ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ
ΤΟ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΝ
ΤΟ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΣΤΕΡΟΝ
Κατάστημα εἰς τὰ γυναικεῖα εἴδη, διότι πωλεῖ μὲ τιμὰς
ἀπολύτως ὡρισμένας
Οἱ ἀγοράζοντες πλέον τῶν δρ. 50 λαμβάνουσιν ὡς δῶρον ἕνα μπουᾶ ἀξίας δρ. 8.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Ἐμπορικὸν εἰς συνοικίαν, μὲ καλὴν πελατείαν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

(ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ "ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ,,)

Ὁ «Ἑσπερινὸς Ταχυδρόμος» τῆς Σόφιας (ἔκδοσις Ράδεφ-Ναούμωφ) δημοσιεύει κύριον ἄρθρον ἐπὶ τῆς συνεντεύξεως ἣν ἔσχεν εἷς τῶν ἀνταποκριτῶν γερμανικῆς ἐφημερίδος «Hamburger Nachrichten» μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ρουμανίας Καρόλου, τῆς ὁποίας κύριον θέμα εἶνε ἡ πολιτικὴ τῆς Ρουμανίας ἐν Μακεδονίᾳ.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο συνοδεύεται ὑπὸ προλόγου, μετ' ἄκρας ἀγανακτήσεως καὶ σωβινισμοῦ γεγραμμένου, ὡς ἄλλως τε εἶνε καὶ ὁλόκληρον τὸ κατωτέρω ἐν μεταφράσει ὑπόλοιπον τοῦ ἄρθρου τούτου μετ' ἐπιθέσεως κατ' αὐτοῦ εἰσέτι τοῦ βασιλέως, καὶ τοῦτο διότι ὁ βασιλεὺς ἐξέφερε τὴν γνώμην ὅτι «ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ βαδίσῃ μετὰ τῆς Ρουμανίας πρὸς κοινὸν κατὰ τοῦ σλαυϊσμοῦ ἀγῶνα, ἣν γνώμην πρὸ πολλοῦ διετύπωσεν ἐν Βιέννῃ».

Ἰδοὺ τί γράφει ὁ «Ἑσπερ. Ταχυδρόμος».

Οἱ Ρουμᾶνοι τῆς Μακεδονίας

«Ὁ βασιλεὺς ἐξεφράσθη καθαρῶς καὶ κατηγορηματικῶς. Ἀλλ' ἀκριβῶς οἱ λόγοι οὗτοι εἰσὶ τὰ σαθρὰ θεμέλια ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Ρουμανία κτίζει τὴν κουτσοβλαχικήν της πολιτικήν.

»Κάπως κατήχον μᾶς φαίνεται ὅταν ἀκούωμεν νὰ λέγηται ὅτι δῆθεν ἡ ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασις δὲν θὰ ταχτοποιηθῇ καὶ δὲν θὰ εἰρηνεύσῃ ὁ τόπος, ἐφόσον τὸ Πατριαρχεῖον εἰς τὸ κουτσοβλαχικὸν ζήτημα ἀκολουθεῖ πολιτικὴν σύμφωνον πρὸς τὰς πανελληνίους ἰδέας. Τοιαύτην ἰδέαν ἐξέφρασε καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας. Τὸ τοιοῦτον ὅμως συμβαίνει, διότι οἱ Ρουμᾶνοι ἀπό τινος ἀνέλαβον νὰ παίξωσι μεγάλην μακεδονικὴν πολιτικήν, τολμῶντες ν' ἀναβιβάσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ρουμάνων εἰς ἓν ἑκατομμύριον, ὅπως ἔχωσιν ἐπί τινος νὰ βασίσωσι τὰς ἀπαιτήσεις των εἰς λογαριασμὸν μας, ἐνῷ πραγματικῶς ἐν Μακεδονίᾳ δὲν ὑπάρχουσι περισσότεροι τῶν 80 χιλιάδων κουτσοβλάχων διεσπαρμένων εἰς διάφορα μέρη τῶν βιλαετίων Μοναστηρίου καὶ Θεσσαλονίκης. Οἱ κουτσόβλαχοι τῆς Μακεδονίας ἔχουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξελληνισθῆ καὶ μόνον ἡ γλῶσσα διατηρεῖ τὴν ἐθνικότητα αὐτῶν, ἥτις ἄλλως θὰ ἐξηλείφετο. Ἡ ἐν Μακεδονίᾳ ἐνέργεια τῶν κουτσοβλάχων, μεθ' ὅλας τὰς ἐνισχύσεις τῆς ἀπὸ 40ετίας ρουμανικῆς προπαγάνδας εἶνε θνησιγενής. Μήπως δὲν γνωρίζουσι τοῦτο οἱ Ρουμᾶνοι;

Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Γενναδίου

Πρὸ τριετίας εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ Βουκουρεστίου διὰ Μοναστήριον ὁ ἀρχιερεὺς Γεννάδιος, σκοπῶν προπαγανδιστικῶς νὰ περιέλθῃ τὰ κουτσοβλαχικὰ χωρία, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐπεσκέφθη καὶ τὸ χωρίον Μεγάροβον, τὸ μεγαλείτερον κουτσοβλαχικὸν χωρίον, μίαν ὥραν ἀπέχον τοῦ Μοναστηρίου. Αἱ ρουμανικαὶ ἐφημερίδες ἔγραψαν τότε περὶ πανηγυρικῆς ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ προϋπαντήσεως τοῦ ἀρχιερέως. Ἀλλὰ μήπως οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ δὲν ἐγνώριζον τὴν ἀλήθειαν; Μήπως ἐκεῖ δὲν ἐγνώριζον ὅτι καθ' ὁδηγίας τοῦ Ἕλληνος Μητροπολίτου Μοναστηρίου οἱ χωρικοὶ τοῦ Μεγαρόβου—πάντες κουτσόβλαχοι, ἀλλὰ δυστυχῶς Ἕλληνες τὴν ψυχήν, ὡς τοὺς ὠνομάζει ὁ Καζάζης—μικροῦ δεῖν νὰ τῷ παρασκευάσωσι λίαν δυσαρέστους σκηνάς; Ἡ περιοδεία ἐκείνη τοῦ Γενναδίου δὲν ὑπῆρξεν οὐδόλως παρήγορος. Καὶ τοῦτο, οὐχὶ διότι ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ δὲν ὑπῆρχον κουτσόβλαχοι, ἀλλὰ διότι οἱ ὁμογενεῖς αὐτοῦ ἦσαν καὶ εἶναι καὶ τὴν σήμερον Ἕλληνες τὴν ψυχὴν καὶ τὴν συνείδησιν.

Οἱ ἀγῶνες τῶν Ρουμάνων

Οἱ Ρουμᾶνοι τέλος διὰ νὰ ἐμφυσήσωσι ρουμανικὴν ἐθνικὴν συνείδησιν τοῖς κουτσοβλάχοις δέον ἐπὶ πολὺ ἀκόμη καὶ μετ' ἐπιμονῆς ν' ἀγωνίζωνται μέχρις ὅτου μίαν ἡμέραν ἐπιτύχωσι καλὰ ἀποτελέσματα.

Ἀλλὰ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος τούτου οὗτοι μόνον ἀντίπαλον θὰ ἔχωσι τοὺς Ἕλληνας! τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἑλλάδος, τὸ Πατριαρχεῖον ἐν Κων)πόλει καὶ τοὺς Ἕλληνας τῆς Μακεδονίας. Οἱ κουτσόβλαχοι εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν θρησκευτικὴν ἐπιρροὴν τῶν Πατριαρχείων, τὰ ὁποῖα δὲν ἀποτελοῦσι θρησκευτικὴν μόνον ἀρχήν, ἀλλὰ τοιαύτην καὶ τῆς Πανελληνίου ἰδέας. Εὔκολον εἶνε νὰ λέγηται ἐν Βουκουρεστίῳ «ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο ἐπιθυμοῦμεν διὰ τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ ὁμογενεῖς ἡμῶν εἰ μὴ νὰ προσεύχωνται καὶ ἐκπαιδεύωνται εἰς τὴν γλῶσσαν των!» Τὸ Πατριαρχεῖον ἀκούει τὴν ἠχὼ ταύτην, ἀλλὰ γνωρίζει ὅτι τὸ ζήτημα ἀφορᾷ τὴν ἀναγνώρισιν κουτσοβλαχικῆς ἐθνικότητος, τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνισμὸς προσπαθεῖ νὰ καταπνίξῃ ὁλοτελῶς. Ἂν λοιπὸν ὁ ἀγὼν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ρουμάνων γίνεται πρὸς ἀναγνώρισιν μιᾶς ἐθνικότητος, τὴν ὁποίαν ἡ ἄλλη θέλει νὰ καταβροχθίσῃ, εἶνε ποτε δυνατὸν νὰ σκεφθῇ τις περὶ ρουμανοελληνικοῦ ἀγῶνος ἐναντίον σλαυϊσμοῦ τινος, περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Ρουμᾶνος βασιλεὺς ὁμιλεῖ; Διὰ τοὺς κουτσοβλάχους τῆς Μακεδονίας ὁ φόβος προέρχεται ἐκ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ σλαυϊσμοῦ ἢ ἄλλως εἰπεῖν ἐκ τοῦ βουλγαρισμοῦ (sic).

Οἱ συνερχόμενοι Κουτσόβλαχοι

Ὁ Ρουμᾶνος Βασιλεὺς μελετήσας τὸ ζήτημα καὶ ἐν γνώσει καλῶς πάντων διατελῶν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ γνωρίζῃ ὅτι ἡ ἀλήθεια ἐν Μακεδονίᾳ μᾶς δίδει ὅλως ἀντίθετον εἰκόνα ἐκείνης ἣν οὗτος ζωγραφίζει. Οἱ κουτσόβλαχοι ἐν Μακεδονίᾳ, ἐκεῖνοι ἰδίως, οἵτινες ἤρχισαν νὰ συνέρχωνται ἐθνικῶς διὰ νὰ προφυλαχθῶσιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ πνιγμοῦ, «ζητοῦσι καὶ εὑρίσκουσιν ὑποστήριξιν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ τῆς Ἐξαρχίας», ἥτις οὐδέποτε ἐσκέφθη νὰ τοὺς βαπτίσῃ διὰ τοῦ τρόπου τούτου Βουλγάρους. Πάντα τὰ κουτσοβλαχικὰ χωρία ἅτινα ἀπηρνήθησαν τὸ Πατριαρχεῖον καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν «ἐλάμβανον ἱερεῖς ὑπὸ τῆς Ἐξαρχίας», γνωρίζοντας νὰ προσεύχωνται εἰς τὰς ἐκκλησίας των ἐν τῇ ἐθνικῇ αὐτῶν γλώσσῃ. Τοιαῦτα χωρία ὑπάρχουσι πολλὰ ἐν Μακεδονίᾳ περὶ ὧν οὐχὶ ἅπαξ ἐδόθη ἡμῖν ἀφορμὴ νὰ ὁμιλήσωμεν.

Ἡ Ρουμανικὴ ἐθνότης τῶν Κουτσοβλάχων

Ἡ ρουμανικὴ ἐθνότης τῶν κουτσοβλάχων τῆς Μακεδονίας ἐπὶ τέλους οὐχὶ μόνον δὲν ἀπειλεῖται ὑπὸ τοῦ Βουλγαρισμοῦ, ἀλλὰ τοὐναντίον, «ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῆς Ἐξαρχίας ἐνδυναμοῦται καὶ κραταιοῦται». Αὕτη χάνεται καὶ ἐξαλείφεται μόνον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ ὅ,τι καὶ ἂν λέγεται ἐν Βουκουρεστίῳ οἱ Κουτσόβλαχοι ἐν Μακεδονίᾳ θ' ἀγωνίζωνται κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅπως ἀγωνιζόμεθα καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τόσα κατὰ σειρὰν ἔτη. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ ἀγὼν οὗτος δὲν θ' ἀπειλῇ, διὰ τοὺς ἐκτεθέντας ὑφ' ἡμῶν λόγους, τὴν τάξιν καὶ τὴν εἰρήνην ἐν Τουρκίᾳ, ἀλλὰ θὰ γεννᾷ πάντοτε διπλωματικὰς

ΜΟΝΟΝ
ΣΤΟΥ ΠΑΡΙΣΗ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 44 (ΕΝΑΝΤΙ ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ)
Θὰ εὕρητε ἅπαντα τὰ ὑφάσματα διὰ τὴν γυναικείαν ἀμφίεσιν τῆς χειμερινῆς περιόδου.
ΤΙΜΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ
Ἀπόψε τὴν 6ην μ. μ. ὥραν τελοῦνται ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πανεπιστημίου καὶ Προαστείου μεγάλου Ζυθοπωλείου τὸ «Πανελλήνιον».

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ
Ἐπισκεπτήρια 1.50 καὶ 1.00 εἰς τὸ Ἀτμοκίνητο Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον Γ. Ι. Ραζῆ ὁδὸς Σταδίου, Ἀρσάκειον.

ΝΕΝΙΚΗΚΑ
Ὁ Μεγαλείτερος θρίαμβος τῆς Ἰατρικῆς Ἐπιστήμης εἶνε τὰ σφαιρίδια Ρουζζέρη (Ruggeri), διότι δι' αὐτῶν ἐνίκησε τὴν Ἀναιμίαν εἰς διάστημα 15 μόνον ἡμερῶν.
ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
Ὁδὸς Γερανίου ἀρ. 11 μεσαῖον πάτωμα.—Ἀθῆναι

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ Α. ΑΝΙΣΑ
103—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—103
Διαλυομένου ὁριστικῶς τοῦ Καταστήματος ἐκποιοῦνται τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπορεύματα εἰς τὸ ἥμισυ τῆς πραγματικῆς ἀξίας των.

Σ. Δ. ΒΕΖΑΝΗ ΚΑΙ Γ. ΣΕΛΛΑ
ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ, ΥΦΑΝΤΗΡΙΑ, ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ-ΜΑΛΛΙΝΑ
Τὸ ἀνωτέρω ἐργοστάσιον, λειτουργοῦν ἀπὸ δεκαπενταετίας, ἀνακαινισθὲν δ' ἐσχάτως διὰ νέων μηχανημάτων παράγει:
Ὑφάσματα βαμβακερὰ (*δρίλλια*) *ὅμοια τῶν εὐρωπαϊκῶν.*
Ὑφάσματα μάλλινα (petit draps) *διὰ γυναικεῖα φορέματα καὶ ἐπανωφόρια.*
Φανέλλες λευκὲς *καὶ χρωματιστὲς ὁλομάλλινες.*
Φανέλλες μαλλομάμβακες.
Σαγάκια μάλλινα *καὶ μαλλοβάμβακα.*
34-Ὁδὸς Σταδίου ΓΡΑΦΕΙΑ Ὁδὸς Σταδίου-34

Γ. Σ. ΚΑΤΕΛΟΥΖΟΣ
84—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—84
ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΔΙΑΛΥΩΝ
ΕΚΠΟΙΕΙ τὰ ἐμπορεύματά του εἰς τὸ ΗΜΙΣΥ τῆς πραγματικῆς ἀξίας των

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΑΙ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
17α—ὁδὸς Ἀχαρνῶν—17α
(Πλατεῖα Μαυροκορδάτου)
(Τρὰμ Ὁμονοίας—Ἀχαρνῶν)
Διευθυντής: Ρ. ΛΙΒΑΘΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπιμελητὴς τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου
Ὁ Διευθυντὴς κ. ΛΙΒΑΒΙΝΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ 3—5 μ. μ.
Εἶνε ἡ μόνη ἰδιωτικὴ κλινικὴ εἰς ἣν χειρουργεῖ ὁ καθηγητὴς κ. ΦΩΚΑΣ.

ΧΗΜΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
Δ. Α. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
Δ)ΡΟΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
Ἐπιμελητοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου
9—Νομισματοκοπείου—9
Ἐκτελοῦνται ἀναλύσεις ὀρυκτῶν, οἴνων καὶ λοιπῶν βιομηχανικῶν προϊόντων, ὑδάτων, οὔρων, πτυέλων κλπ. κλπ.
Ὁ κ. Χρυσικόπουλος συνδυάζει μετὰ τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ μορφώσεως καὶ πᾶσαν τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀπαιτουμένην πεῖραν καὶ εἰδικότητα, συνεργασθεὶς μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἀναστ. Χρηστομάνου ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαετίαν ὡς ἐπιμελητὴς τοῦ Χημείου, ἐν τῷ ὁποίῳ καὶ νῦν ἔτι διατελεῖ ὢν τοιοῦτος.

ΜΕΘΟΔΟΣ BIER
Χρόνιοι ρευματισμοί
Λευκοὶ ὄγκοι
Παθήσεις τῶν ὀστῶν ἐν γένει
Ὀρθοπεδικαὶ παθήσεις
Νευραλγίαι
Λοθῆνες
Ἀποστήματα
ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ
Ἄνευ ἐγχειρήσεως διὰ τῆς μεθόδου
ΤΟΥ BIER
Τελεία ἐγκατάστασις τῶν μηχανημάτων τοῦ Bier ὑπάρχει ἐν τῇ Κλινικῇ ὁδὸς *Ἀχαρνῶν 17α.*
Ὁ κ. Λιβαθινόπουλος, ἐπιμελητὴς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ διευθυντὴς τῆς Κλινικῆς, εἰδικῶς σπουδάσας τὴν μέθοδον ταύτην *παρὰ τῷ καθηγητῇ* Bier *ἐν Γερμανίᾳ*, ἐφαρμόζει ταύτην καὶ δέχεται 3—5 μ. μ.
Ἀριθ. τηλεφώνου 319

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
Ἐπαναλαμβάνομεν τὴν παράκλησιν πρὸς τοὺς κατόχους θερμαστρῶν Οἰνοπνεύματος, ὅπως, πλησιάζοντος τοῦ χειμῶνος, πρὸ πάσης χρήσεως ἀποστείλωσιν αὐτὰς ἐγκαίρως εἰς τὸ ὑπὸ τὰ γραφεῖα μας συνεργεῖον πρὸς καθαρισμὸν καὶ μετατροπὴν ἐπὶ τὸ τελειότερον διὰ τὴν ἀσφαλῆ καὶ κανονικὴν λειτουργίαν.
(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΝΟΣΗΜΑΤΑ
ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ
Τράχωμα, τριχίασις, καταρράκτης, γλαύκωμα, ἀλλοιθωρία, ἐκλογὴ ὑέλων κλπ.
ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ
ἐν τῇ τελείᾳ κλινικῇ τοῦ κυρίου
ΓΕΡ. ΣΤΑΘΑΤΟΥ
σπουδάσαντος ἐν Παρισίοις, τέως ΕΜΜΙΣΘΟΥ ὀφθαλμιάτρου τοῦ Ὀφθαλμιατρείου St Victor d' Amiens.
Ὧραι 9—11, 3—5 μ.μ.
Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΕΙΤΕ
20 Τὴν ὁδὸν Πειραιῶς ἀριθμὸς ὅπου εὑρίσκετε πάντοτε 20
ΕΠΙΠΛΑ
καινουργῆ καὶ εὐκαιρίας μὲ ἐκπεσμένας τιμάς, στερεὰ καὶ μὲ γοῦστο, εἰς τοῦ
ΞΕΝ. Μ. ΠΡΝΙΤΕΖΗ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΚΟΥΦΩΜΑΤΩΝ
Π. ΝΙΚΑΑ
Εἰς τὸ ἄνω ἐργοστάσιον εὑρίσκονται ἕτοιμα *παράθυρα Γαλλικὰ καὶ Μπαλκονόπορτες* δι' ὁποιανδήποτε οἰκοδομὴν ἐκ ξυλείας Γαλλικῆς καὶ μὲ τιμὰς συγκαταβατικάς.
Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ζητήσατε περισσοτέρας πληροφορίας ὁδὸς Ἀλίτσας 4 καὶ Ἠπείρου (ὀλίγον πέραν Καπνοκοπτηρίου) ΑΘΗΝΑΣ.

ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ
ΤΩΝ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ
ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
Ἐν τῇ Κλινικῇ τοῦ ὑφηγητοῦ τῆς Συφιλιδολογίας καὶ τῶν δερματικῶν νοσημάτων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
Ι. Σ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΥ
Ἐφαρμόζεται μετ' ἀπολύτου ἐπιτυχίας ἡ μέθοδος τῆς χρονίας Βλεννορροίας. Ἡ μέθοδος εἶνε ἀπολύτως ἀνώδυνος καὶ ταχεῖα. Μικροσκοπικὴ ἐπιβεβαίωσις τῆς θεραπείας.
ΘΕΡΑΠΕΙΑ
Τῆς Συφιλίδος ἐνδελεχὴς καὶ μετὰ πάσης ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας, ὡς καὶ πασῶν τῶν ἐπιπλοκῶν αὐτῆς.
ΘΕΡΑΠΕΙΑ
Τῶν Νευρασθενειῶν, τῆς Ἀνικανότητος, διὰ μεθόδου μεγάλης ἐπιτυχίας.
ΘΕΡΑΠΕΙΑ
Τῆς Στειρώσεως ἄνευ ἐγχειρήσεως, τῶν νόσων τῆς μήτρας, τῆς ἀταξίας τῶν ἐμμήνων.
ΔΕΧΕΤΑΙ 9—12 3—6
Ὄπισθεν Χρυσοσπηλαιωτίσσης
Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου 29Β

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ
BRITANNIA
μὲ συνεχῆ καῦσιν καὶ θέρμανσιν, κανονιζομένην κατὰ βούλησιν, παρελήφθησαν
ΣΤΟΥ ΣΓΟΥΡΔΑ
ΑΙΟΛΟΥ 113

Πωλεῖται κατάστημα εἰς κεντρικὴν θέσιν μὲ καλὴν πελατείαν καὶ ἀσφαλῆ κέρδη.
Πληροφορεῖαι: Πρακτορεῖον «Γενικῶν ὑπηρεσιῶν.»

ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ
ΕΓΧΩΡΙΕΣ
12 πήχεις τὰ δύο φύλλα ἕτοιμα μὲ τὴ φράντζα τους ἀπὸ 16 δραχμὰς καὶ ἄνω τὸ
ΖΕΥΓΟΣ
69—Ὁδὸς Αἰόλου—69
πλησίον Ἁγίας Εἰρήνης
ΑΠΟΘΗΚΗ ΠΕΡΒΑΙΝΑ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΛΥΡΙΤΣΑΣ
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
Ἐκπαιδευθεὶς ἐν Γερμανίᾳ
Δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ του 10—12 καὶ 2—4.
Ὁδὸς Μητροπόλεως 39

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Δ. ΜΑΡΤΙΜΙΑΝΑΚΗ
Τὸ ἀπὸ τριακονταετίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ φωτογραφεῖον τῆς Β. Αὐλῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Β. Αὐλῆς τῆς Ρωσσίας *Δ. Μαρτιμιανάκη* μετεφέρθη ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθμ. 41 οἰκίαν Σὶχ, ἔναντι Ἀρσακείου καὶ παραπλεύρως τῶν καταστημάτων Χρυσικοπούλου.

Ο "ΕΚΑΤΟΓΧΕΙΡ,,
Μετονομασθεὶς εἰς MAISON DORÉE (Χρυσοῦς Οἶκος) ἐγκατεστάθη ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου Ἀριθ. 43 ἔναντι Στοᾶς Ἀρσακείου καὶ λίαν προσεχῶς ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐργασίας του.

περιπλοκὰς μεταξὺ τῆς Ρουμανίας καὶ Ἑλλάδος ἢ Πατριαρχείου καὶ θὰ παρουσιάζηται ὑπὸ τὴν ὄψιν δικαίας πάλης μεταξὺ τῶν κουτσοβλάχων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτο «ἀληθεῖς καὶ πραγματικοὶ βοηθοὶ τῶν κουτσοβλάχων δύνανται νὰ ὦσι καὶ ἔσονται μόνον οἱ Βούλγαροι», διότι εἶσιν οἱ μόνοι οἵτινες τοὺς συμπαθοῦσι καὶ βοηθοῦσι μὴ ἔχοντες σκοπὸν συγχωνεύσεως.

Ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως ἐξεταζομένου τοῦ ζητήματος, ἡ Ρουμανία δὲν ἔχει λόγους νὰ φοβῆται ἐκ δῆθεν σλαυϊκοῦ τινος κινδύνου ἢ ἄλλως λεγομένου βουλγαρισμοῦ. Τὸ μέλλον δεικνύει εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν μίαν μόνην ὁδόν. Τὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων οὐδαμοῦ συγκρούονται καὶ δὲν ὑπάρχουσι σχεδὸν ἀλλαχοῦ δύο κράτη, ἅτινα νὰ ἔχωσι τοσούτους λόγους στενοτέρας καὶ εἰλικρινεστέρας φιλίας. Ἂν εἰς τὰς συναντήσεις τὰς ὁποίας ἔσχεν ὁ ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν μετὰ τοῦ Ρουμάνου συναδέλφου του καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, οὕτως ἀντελήφθησαν τοῦ κουτσοβλαχικοῦ ζητήματος ἥ τε βουλγαρικὴ καὶ ρουμανικὴ διπλωματία, θὰ δυνηθῶμεν μετὰ πλήρους πεποιθήσεως ἐκ τῶν προτέρων νὰ ἐκφρασθῶμεν ὑπὲρ τῆς θέσεως βάσεων διαρκοῦς καὶ εἰλικρινοῦς ρουμανοβουλγαρικῆς φιλίας.

ΠΑΝΩΔΙΚΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ
ΕΙΣ ΣΚΥΡΟΝ

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Σκύρου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι πλοιάριον προερχόμενον ἐκ τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τῶν κηρυγμένων πανωλοβλήτων, ἐπεχείρησε νὰ ἐπικοινωνήσῃ παρὰ τὴν ἀκτὴν Ἁγ. Φωκᾶ.

Οἱ φρουροὶ χωροφύλακες ἀντιληφθέντες τὴν ἀπόπειραν τὸ παρημπόδισαν, ἡ δὲ περιπολοῦσα «Ἀηδὼν» ἐξῆλθεν εἰς τὸ πέλαγος πρὸς καταδίωξίν του.

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Ἡ ἐν Ἁλμυρῷ ἐπιτροπὴ τῶν προσφύγων ὑπέδειξε δι' ἀναφορᾶς της πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι κατάλληλοι γαῖαι πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς πρόσφυγας εἶνε αἱ παρὰ τὸν Ἁλμυρὸν κείμεναι, γνωσταὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Δύο Τσεγκέλια, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς τοὺς κ.κ. Τοπάλην καὶ Μπαλτατζῆν.

Ἐπίσης ἐν τῇ αὐτῇ ἀναφορᾷ της ὑποδεικνύει πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ τὰ ἐκεῖ πλησίον κείμενα κτήματα Λεριά, Καρανάτσουλη καὶ Κεφάλουσι.

Αἱ ἀνωτέρω γαῖαι δὲν θὰ χρησιμεύσουν πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων, ἀλλὰ θὰ διανεμηθοῦν πρὸς καλλιέργειαν μεταξὺ τῶν ἐκ Πύργου καὶ Σωζουπόλεως προσφύγων, οἵτινες ὡς γνωστὸν θὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς τὴν Εὐξεινούπολιν.

Οἱ Εὐσταθιοχωρῖται

Εἰς τὴν Εὐξεινούπολιν ἐκτὸς τῶν ἐκ Πύργου καὶ Σωζοπόλεως προσφύγων, θὰ ἐγκατασταθοῦν καὶ οἱ Εὐσταθιοχωρῖται. Εἰς αὐτοὺς πρὸς καλλιέργειαν θὰ δοθοῦν τὰ κτήματα Ὀκιοὺζ Γκιὸλ καὶ Νταγιά.

Ἡ Ν. Ἀγχίαλος

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Ὑπουργείου αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀνέγερσιν τῆς Ν. Ἀγχιάλου βαίνουν μετὰ ταχύτητος.

Ἐν τούτοις ὁ ἐργολάβος ὁ ἀναλαβὼν τὴν ἀνέγερσιν τῶν οἰκιῶν δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ζητεῖ παράτασιν προβάλλων διαφόρους λόγους δικαιολογοῦντας τὴν αἴτησίν του.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα τὸ ὑπουργεῖον φαίνεται δὲν εὑρίσκει δεδικαιολογημένους τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ζητεῖ τὴν παράτασιν ὁ ἐργολάβος καὶ δὲν θὰ τοῦ χορηγήσῃ αὐτήν.

Ο Κ. ΖΑΪΜΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐγνώσθη ἐκ πηγῆς ἀσφαλοῦς ὅτι ὁ Ὕπατος Ἁρμοστὴς τῆς Κρήτης κ. Ζαΐμης θὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα ὅπως παραστῇ κατὰ τοὺς γάμους τῆς Α. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβῆ τὰ γραφόμενα κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι εἰς τὴν κενωθεῖσαν ἐκ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Λάππα θέσιν τοῦ γεν. γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας θέλει διορισθῆ ὁ καὶ ἄλλοτε τοιοῦτος κ. κ. Ι. Καλοστύπης.

Κατὰ τὰς ἰδικάς μας πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἔχομεν πάντα λόγον νὰ θεωρῶμεν ἀσφαλεῖς ὁ πιθανώτερος διάδοχος τοῦ κ. Λάππα θὰ εἶναι ὁ πρώην γυμνασιάρχης κ. Παπανδρέου.

ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟΝ κ. Ν. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΝ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΒΑΜΒΑΚΑ

Ὁ ἀνακριτὴς κ. Λογοθέτης ὅστις διενεργεῖ τὰς ἀνακρίσεις ἐπὶ τῆς γνωστῆς καὶ ὀλεθρᾶς ὑποθέσεως, τοῦ διαμελισμοῦ τῆς δυστυχοῦς Βαμβακᾶ ὑπὸ τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ κ. Ν. Σιμοπούλου εἰς τὴν Λεωφόρον Συγγροῦ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον, ἐκάλεσε χθὲς τὸν κ. Ν. Σιμόπουλον εἰς τὸ Εἰσαγγελικὸν κατάστημα καὶ τῷ ἀπήγγειλε κατηγορίαν ἐπὶ φόνῳ ἐξ ἀμελείας.

Ὁ κ. Σιμόπουλος ἀπελογήθη μετὰ τοῦτο ἐπὶ μίαν σχεδὸν ὥραν, προσπαθήσας ν' ἀποδείξῃ ὅτι δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ κυρίως αἴτιος τοῦ φρικώδους δυστυχήματος.

Ὁ κ. Λογοθέτης θὰ ὑποβάλῃ σήμερον εἰς τὸν εἰσαγγελέα κ. Λυκουρέζον, ὅλην τὴν διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην σχηματισθεῖσαν δικογραφίαν.

Η ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας ἐκ Τρικκάλων, μέχρι τοῦδε ἐπεσκευάσθησαν καὶ ἀνοικοδομήθησαν ἐν ὅλῳ 380 οἰκίαι ἐκ τῶν καταστραφεισῶν ἐκ τῆς πλημμύρας, τὸ δὲ διατεθὲν διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν αὐτῶν ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς 175,900 δραχμάς.

Ὁ Νομάρχης Τρικκάλων ἀναφέρει πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ προσεχοῦς μηνὸς θὰ περατωθῇ ἡ ἀνοικοδόμησις καὶ τῶν ὑπολοίπων οἰκιῶν.

ΑΓΡΙΟΣ ΦΟΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΟΝ

Εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς ἠγγέλθη χθὲς τηλεγραφικῶς ὅτι εἰς τὴν Κόρινθον καὶ ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν Ἀζὶζ ὁ Ἰωάν. Σταθακόπουλος ἢ Μωραΐτης ἐφόνευσε κατόπιν φιλονεικίας δι' οἰκογενειακοὺς λόγους τὸν ἐξάδελφόν του Σταῦρον Σταθακόπουλον, πυροβολήσας κατ' αὐτοῦ ἐπανειλημμένως διὰ πυροβόλου ὅπλου.

Ὁ κακοῦργος ἐξάδελφος μετὰ τὸ κατόρθωμά του ἐτράπη εἰς φυγήν, μετὰ τετράωρον ὅμως καταδίωξιν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων κατωρθώθη ἡ σύλληψίς του.

ΦΡΙΚΩΔΕΣ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΡΙΣΣΑΝ

Ἠγγέλθη χθὲς τηλεγραφικῶς ἐκ Λαρίσης ὅτι εἰς τὸ χωρίον Χατζηχαλὰρ ἐνῷ ὁ Γεώρ. Κωτσιόπουλος ἐξεκένωνε τὸ περιεχόμενον μιᾶς ὀβίδος τὴν ὁποίαν εἶχε εὕρει εἰς ἕνα ἀγρόν, ἀνεφλέγη αὕτη αἰφνιδίως καὶ τοῦ ἀπέκοψε ἀμφοτέρους τοὺς πόδας καὶ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, τοῦ ἐπροξένησε δὲ σοβαρὰ τραύματα καθ' ὅλον τὸ λοιπὸν σῶμα.

Ὁ ἀτυχὴς χωρικὸς ὀλίγας ἐλπίδας ζωῆς παρέχει.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΚΑΘΑΙΡΕΣΕΙΣ

Εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν παραπηγμάτων ἐγένετο χθὲς τὴν πρωΐαν ἡ καθαίρεσις τοῦ ὑπενωμοτάρχου τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως Λαρίσσης καὶ Μαγνησίας Ἰωάννου Μητροπούλου.

Ἐπίσης καθῃρέθη ὁ στρατιώτης τοῦ 7ου τάγματος τῶν εὐζώνων Εὐάγγελος Δραγάτης.

Καὶ οἱ δύο καθαιρεθέντες ὡδηγήθησαν μετὰ ταῦτα εἰς τὰς Πολιτικὰς φυλακάς, ὅπως ἐκτίσωσι τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς των.

ΟΙ ΦΟΡΟΙ ΤΟΥ 1907
ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΔΗΜΩΝ

Τεσσαράκοντα ἐν ὅλῳ δήμαρχοι δι' ἀναφορῶν των πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ζητοῦν ὅπως ἀπαλλαγῶσιν οἱ συνδημόται των ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν καὶ τοῦ φόρου τῶν ἀμπέλων τῆς χρήσεως τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐπειδὴ ὑπέστησαν καταστρεπτικὰς ζημίας τὰ κτήματά των ἀπὸ τὸν παρελθόντα χειμῶνα.

Ὁ κ. Σιμόπουλος κατόπιν τούτου ἀπεφάσισεν ὅπως ὑποβάλῃ κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ζητῇ τὴν ἄδειαν ὅπως ἀπαλλαγῶσιν οἱ ἐν λόγῳ δῆμοι τῆς πληρωμῆς τῶν φόρων τοῦ 1907.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΠΟΙΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΛΗΣΤΩΝ

Εἰς τὴν θέσιν Παλαιοκαζάρμα τῆς Κορινθίας συνεπλάκησαν τρεῖς ποιμένες μετὰ τεσσάρων ἀγνώστων λῃστῶν οἵτινες ἀφήρεσαν τῶν πρώτων 35 πρόβατα.

Ἀποτέλεσμα τῆς συμπλοκῆς ὑπῆρξεν ὁ φόνος τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν ἀγνώστων καὶ ὁ σοβαρὸς τραυματισμὸς τοῦ Ἰωάν. Οἰκονόμου εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν καὶ τοῦ Σπ. Καμπούρη εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ
ΤΑ ΔΥΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ
ΘΑ ΕΧΩΜΕΝ Η ΔΕΝ ΘΑ ΕΧΩΜΕΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗΝ ΚΡΙΣΙΝ;
ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΜΑΣ

Ἡ πολιτική μας κατάστασις εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ἔδειξεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας της ἡ «Ἀκρόπολις» ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς.

Ὑπάρχουσιν ἀκόμη δύο τὰ στρατόπεδα τῶν προβλεπόντων καὶ κρινόντων ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Δὲν ἐξέλιπε τὸ ἕτερον ἐξ αὐτῶν, τὸ τῶν δυσηρεστημένων, ὡς παριστῶσι αἱ ἄλλαι συνάδελφοι, ἀναγράφουσαι ὡς γεγονός, ὅτι ἡ δυσηρεστημένη ὁμὰς ἐξέλιπε καὶ ὅτι καὶ οἱ ἀπομείναντες ἐξ αὐτῶν δὲν κάμνουν πλέον λόγον περὶ ὑπουργικῆς κρίσεως μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τῶν ὁμοφρόνων των εἰς τὴν ἐπιμονὴν τοῦ κ. Θεοτόκη.

ΔΙΕΛΥΘΗΣΑΝ ΟΛΑ

Πράγματι καὶ ἡμεῖς χθὲς ἐλάβομεν ἔμμεσον—λείπει, λείπει ἀκόμη ἀπὸ πολλοῦ τὸ θάρρος τῶν δημοσίων δηλώσεων—τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι κανένα πλέον φόβον δὲν διατρέχει ἡ Κυβέρνησις.

— Ὅλοι ὑπεχώρησαν' ἦμην κ' ἐγὼ ἕνας ἀπὸ τοὺς βοηθοῦντας τὴν ὁμάδα τῶν δυσηρεστημένων εἰς τὸ σχέδιόν των, τὸ ὁποῖον καὶ διὰ κομματικοὺς λόγους τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ λόγους καλλιτέρας ἐξυπηρετήσεως τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους, εὕρισκον πολὺ καλόν. Ἀλλὰ μετὰ τὰς ἐπιμόνους δηλώσεις τοῦ κ. Θεοτόκη, ὅτι δὲν ἐννοεῖ ν' ἀλλάξῃ τοὺς ὑπουργούς, οὔτε, ἂν πέσῃ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν Βουλήν, ν' ἀνασχηματίσῃ μὲ ἄλλους Κυβέρνησιν, ἐκρίναμεν οἱ περισσότεροι, ὅτι δὲν συμφέρει νὰ ἐπιδιώξωμεν πτῶσιν τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ ἔτσι δὲν ἔμειναν παρὰ 3—4 εἰς τὰ σωστὰ θυμωμένοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠμποροῦν νὰ ρίψουν Κυβέρνησιν.

— Ὥστε ;

Ἔλεγεν ὁ ἐνδιαφερόμενος συνομιλητὴς τοῦ ἐν λόγῳ βουλευτοῦ.

— Ὥστε, νὰ μείνῃς ἡσυχώτατος. Ἡ Κυβέρνησις θὰ τραβήξῃ τὸ δρόμο τῆς ἥσυχα-ἥσυχα.

Παντοῦ περὶ τὴν Κυβέρνησιν αἰσιοδοξία καὶ πεποίθησις, ὅτι ἡ Σύνοδος ἐξησφάλισται.

ΟΙ ΔΥΣΗΡΕΣΤΗΜΕΝΟΙ ΑΚΛΟΝΗΤΟΙ

Ἐν τούτοις. Εἴδομεν καὶ ἕνα τῶν ἡγουμένων τῆς δυσαρεσκείας.

— Φούμαρα λοιπὸν καὶ αἱ φετειναὶ δυσαρέσκειαι ;

— Ποιὸς τὰ λέει αὐτά ;

— Ὅλοι λέγουν καὶ εἰς τὰ περισσότερα φύλλα γράφεται, ὅτι διελύθητε.

— Αὐτὸ εἶνε τὸ ὄνειρόν των, μὲ τὸ ὁποῖον ἀρέσκονται νὰ βαυκαλίζονται. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου ἔφθασε. Ἂς περιμείνουν καὶ θὰ ἴδοῦμε.

Ὄχι μόνον εἴμεθα ἀδιάσπαστοι ὅσοι ἀπ' ἀρχῆς ζητοῦμεν τὴν ἀλλαγὴν αὐτῆς τῆς καταστάσεως, ἀλλὰ ἐνδυναμούμεθα καὶ ἀπὸ ἄλλας τινὰς ὑποδηλώσεις ἄλλων δυσηρεστημένων ἐνδομύχως κυβερνητικῶν, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἔμειναν πάντοτε ἐπιφυλακτικοὶ εἰς οἱανδήποτε ἐκδήλωσιν τῆς δυσαρεσκείας, καὶ οἱ ὁποῖοι ἤδη, ἐπιστάντος τοῦ καταλλήλου, χρόνου φαίνονται θέλοντες νὰ συμπράξωσι μεθ' ἡμῶν.

ΠΕΤΜΕΖΑΣ-ΓΚΟΦΑΣ-ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Περὶ τῶν βουλευτῶν Καλαβρύτων κ. Πετμεζᾶ, Αἰγιαλείας κ. Γκόφα καὶ Πατρῶν κ. Ρούφου, εἶνε πλέον γεγονός, ὅτι «δὲν ἀπεφάσισαν νὰ γίνουν», ἀλλ' εἶνε πράγματι δυσηρεστημένοι κατὰ τῶν διαφόρων ὑπουργῶν, διότι παραγνωρίζονται τὰ ἐπαρχιακὰ δικαιώματά των. Ἀπὸ προχθὲς δὲ εὑρίσκονται καὶ οἱ τρεῖς εἰς Ἀθήνας, ὡς ἄλλη ὁμὰς αὐτὴ καὶ περιέρχονται ἐκ περιτροπῆς τὰ Ὑπουργεῖα ποιούμενοι ἐντόνους παραστάσεις εἰς τοὺς ὑπουργοὺς κατὰ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ βουλευτοῦ Πατρῶν κ. Ρούφου εἰς τὰς ἐπαρχίας των καὶ δηλοῦντες, ὅτι ὡρισμένως δὲν θὰ εἶνε φίλοι τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν δὲν παύσῃ ἡ ἐπέμβασις αὕτη.

ΘΕΟΤΟΚΗΣ-ΛΕΒΙΔΗΣ

Παρὰ βουλευτοῦ ἐκ τῶν δυσηρεστημένων συνδεομένου δὲ μετὰ τοῦ κ. Λεβίδου ἐμάθομεν—ἀλλὰ ἄλλα κρυφτουλάκια ἐδῶ' μὴν 'πῆς ὄνομα!—ὅτι αἱ σχέσεις Θεοτόκη καὶ Λεβίδου, παρ' ὅλα τὰ ἐναντίως λεγόμενα, εἶνε τεταμέναι, δὲν εἶνε δὲ βέβαιον, ἄν, προτεινομένης εἰς τὸν τέως πρόεδρον τῆς Βουλῆς νέας ὑποψηφιότητος, θὰ τὴν ἀποδεχθῇ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΩΡΑΣ

Ἄλλο πιάτο :

— Ἀλλά, γιὰ ὄνομα Θεοῦ, μᾶς λέγει ὁ κ. βουλευτὴς ποῦ μᾶς ἐσερβίριζε τὸ πιάτο αὐτὸ κατὰ τὴν νύκτα, μὴ ἀναφέρετε τὸ ὄνομά μου.

Λοιπόν, κύριοι ἀναγνῶσται μας σᾶς τὸ σερβίρομεν καὶ ἡμεῖς ὅπως μᾶς τὸ ἐσερβίρισαν :

— Ἡ Κυβέρνησις ἀφεύκτως πίπτει, ἂν δὲν γίνῃ ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις, ἡ ὁποία μεταρρύθμισις εἶνε ἀδύνατος, διότι κανεὶς ἀπὸ τοὺς νῦν ὑπουργοὺς δὲν ἐννοεῖ νὰ τὸ κουνήσῃ ἀπὸ τὴν θέσιν του. Ὁ δὲ Θεοτόκης δὲν τοὺς διώχνει.

— Καὶ ἔπειτα ;

— Ἔπειτα διάλυσις...

Πολὺ ἀμφιβάλλομεν !

Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ἀπογραφῆς ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς ἐλήφθησαν ἔκτακτα μέτρα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ τοῦ κ. Λιμενάρχου.

Ἐκτὸς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Λιμεναρχείου καὶ τοῦ ὑγειονομείου θὰ ἔλθωσι ἐκ Ναυστάθμου καὶ 29 ὑπολογισταὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Προσέτι διὰ τοὺς ἐν καθάρσει εὑρισκομένους θὰ διατεθῶσιν οἱ ἰατροὶ τοῦ ὑγειονομείου.

Ἕνεκα δὲ τῶν ἰδιαιτέρων περιστατικῶν ἅτινα συντρέχουσι προκειμένου περὶ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ λιμένος θὰ παραταθῇ αὕτη μέχρι τῆς 30 Ὀκτωβρίου. Διὰ διαταγῆς δὲ τοῦ Λιμεναρχείου Πειραιῶς ἀπηγορεύθη εἰς τοὺς λεμβούχους ν' ἀνέρχωνται ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΕΙΣ ΤΟ Α' ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ

Περὶ τὴν 6ην μ. μ. ὥραν τῆς χθὲς τραγικὴ αὐτοκτονία ἐγένετο ἐντὸς τοῦ Α' Νεκροταφείου ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις.

Ἀπὸ ἐνωρὶς μετέβη εἰς τὸ Νεκροταφεῖον ἡ 35ετὴς κυρία Αἰκατερίνη χήρα Γεωργ. Κουρκούτση καὶ διηυθύνθη ἀμέσως εἰς τὸν τάφον τοῦ συζύγου της, ὅστις ἔχει ἀποθάνῃ πρὸ ὀλίγου καιροῦ. Ἐκεῖ ἀφοῦ ἔκλαυσεν ἐπὶ δίωρον σχεδόν, ἐξήγαγε ἓν μικρὸν φιαλίδιον περιέχον ἰσχυρὰν δόσιν ἀρσενικοῦ καὶ τὸ ἐξεκένωσε καθημένη ἐπὶ τῆς μαρμαρίνης πλακὸς παρακειμένου τάφου.

Μετ' ὀλίγον ἡ ἀτυχὴς γυνὴ κατελήφθη ὑπὸ ἰσχυρῶν πόνων καὶ ἤρχισε νὰ κραυγάζῃ γοερῶς ζητοῦσα βοήθειαν. Εἰς τὰς κραυγάς της ἔσπευσεν ὁ φύλαξ τοῦ Νεκροταφείου Ἰωάν. Νικολάου καὶ τῇ βοηθείᾳ τριῶν ἄλλων ἐπισκεπτῶν τὴν μετέφερεν εἰς τὸ φυλακεῖον ὅπου μετὰ 5 λεπτὰ περιέπεσεν εἰς λήθαργον. Εἰδοποιήθη τότε ὁ πλησίον ἀστυνομικὸς σταθμάρχης ὁ ὁποῖος τὴν παρέλαβε καὶ τὴν μετέφερεν ἐφ' ἁμάξης εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον.

Ποῖοι οἱ λόγοι

Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον κατέφθασε μετ' ὀλίγον καὶ ὁ ἀστυνόμος τοῦ α' τμήματος κ. Πολυχρονάκος καὶ προσεπάθησε ὅπως λάβῃ τὴν κατάθεσιν τῆς αὐτόχειρος. Ἀλλὰ τοῦτο κατέστη ἀδύνατον ἕνεκεν τῆς καταστάσεως ταύτης, καὶ μόνον διὰ νευμάτων κατωρθώθη νὰ γείνῃ γνωστὸν ὅτι εἰς τὸ ἀπονενοημένον διάβημά της προέβη συνεπείᾳ ὑπερβολικῆς θλίψεως καὶ ἀπελπισίας ἡ ὁποία τὴν κατέλαβεν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της, κτηματίου τὸ ἐπάγγελμα.

Ἡ αὐτόχειρ ἀπέθανε μετὰ δύο ὥρας ἐν μέσῳ φρικτῶν πόνων. Ἐγκατέλειψε ἓν μικρὸν θυγάτριον τὸ ὁποῖον ἔχει τοποθετήσει εἰς τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον.

Φοιτητὴς τῆς φιλολογίας χρηστοήθης ἐξ Ἠπείρου ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ "ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ,,

Ὁ ὀδοντοϊατρὸς κ. Σωκρ. Β. Ραυτόπουλος εἰδικὸς τῶν παθήσεων τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων καθὼς καὶ τοῦ τεχνικοῦ μέρους καὶ μὲ τιμὰς προσιτὰς τοῖς πᾶσι. Κατοικεῖ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 185 παρὰ τὸν Ἑκατόγχειρα. Ὧραι ἐπισκέψεως 8—12 π. μ. 2—6 μ. μ.

Ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ἀνὰ τὰ διάφορα εὐρωπαϊκὰ κέντρα ταξειδίου του ὁ ἀδαμαντοπώλης κ. **Κ. Σάμιος**, εἰδοποιεῖ τοὺς κ.κ. ἀδαμαντοπώλας καὶ χρυσοχόους, ὅτι ἐκόμισε πλουσιωτάτην συλλογὴν **Ἀδαμάντων** καὶ λοιπῶν **Λίθων** πωλουμένων λιανικῶς καὶ χονδρικῶς, **Ὁδὸς Ἑρμοῦ 100.**

Αἱ ὡραιότεραι **ρεδιγκόται** κυριῶν κατασκευάζονται ὁδὸς Σταδίου 51, κατάστημα ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ.

— Εἰς τὸ νέον κατάστημα ψιλικῶν καὶ εἰδῶν πολυτελείας **Θεοδώρου Π. Πετροπούλου**, ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 60, παρελήφθησαν αἱ νεώτεραι γαρνιτοῦραι φορεμάτων εἰς πλουσιωτάτην συλλογήν. Τὰ νεώτερα σχήματα κορσέδων droit-devant, γάντια, κάλτσες μάλλινες καὶ βαμβακερὲς εἰς μεγάλην συλλογήν, ἐπίσης παρελήφθη ἡ μεγάλη ἀναμενομένη συλλογὴ **γουναρικῶν** ἀπὸ 2,75 καὶ ἄνω καὶ ὅλα τὰ εἴδη τοῦ νεωτερισμοῦ. Ἐπίσης εὑρίσκονται εἰς ὅλα τὰ νουβωτὲ χρώματα ταρτάδες ἑλληνικοὶ τοῦ περιωνύμου ἐργοστασίου Σ. Παπαδοπούλου μὲ τιμὰς τοῦ ἐργοστασίου. Εἰς τὸ νέον κατάστημα θὰ εὑρίσκωνται ὅλα τὰ εἴδη τοῦ νεωτερισμοῦ, προμηθευθέντα πρὸς 1,08 τὸ φράγκον.

ΣΤΟ ΝΕΟΝ ΓΟΥΤΑΚΗ 146-Αἰόλου-146 Νέα ἐμπορεύματα ἀνδρικοῦ στολισμοῦ ἀπὸ ὅ,τι νέον καὶ κομψὸν μὲ τιμὰς πραγματικῶς ἐκπληκτικάς. Καπέλλα εὐρωπαϊκά, ὑποκάμισα θαυμάσια. Μπαστούνια ἐκλεκτά, γάντια εὐρωπαϊκὰ ἀντὶ δρ. 4.50. Μανδήλια σκερτζόζικα, ὀμβρέλλαι βροχῆς. Γραβάται ἀνώτεραι πάσης ρεκλάμας καὶ πλεῖστα ἄλλα εἴδη μὲ πολὺ γοῦστο καὶ συμφέρον. Δοκιμάσατε.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τῆς ὑπ' ἀριθ. 1534 (1906) ἀποφάσεως τοῦ Α' Εἰρηνοδικείου Βορείου πλευρᾶς Ἀθηνῶν, ἐκδοθείσης μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Δημ. Δημητράκου, κατοίκου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἐναγομένου Ζαχαρίου Κασσάνη, κατοίκου Θεσσαλονίκης, ἀπόντος.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου.

Δέχεται τὴν προκειμένην ἀγωγήν.

Ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον 1) ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ τῷ ἐνάγοντι τὰ ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀναφερόμενα βιβλία ἢ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν των, ἀνερχομένην μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἐξόδων ἀποστολῆς των εἰς δραχ. 31 ἐντόκως πρὸς 9 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς καὶ 2) νὰ τῷ πληρώσῃ δραχ. 119 καὶ 85)00 ἐντόκως πρὸς 9 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς ἄχρις ἐξοφλήσεως.

Ἀπαγγέλλει κατὰ τοῦ ἐναγομένου προσωπικὴν κράτησιν καθὸ ἐμπόρου.

Καταδικάζει τοῦτον εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη εἰς δραχ. εἴκοσι πέντε (25).

Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουνίου 1906.

Ὁ Εἰρηνοδίκης
Ἀχ. Οἰκονομόπουλος
Ὁ ὑπογραμματεὺς
Π. Ἀρβανίτης

Ἀκριβὴς περίληψις.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1907.
Ὁ πληρεξ. δικηγόρος
Ἀλέξ. Κομνηνὸς

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΠΑΓΑΝΕΛΗ
ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ,
Εἰς τόμος σελίδες 432
Τιμᾶται δρ. 3, διὰ τὰς Ἐπαρχίας καὶ ἐξωτερικὸν δρ. ἢ φρ. 3.50, ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.
Ἀπευθυντέον εἰς τὸν ἐκδότην κ. **Ἰωάνν. Δ. Κολλάρον**, Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ΒΙΕΝΝΗΣ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ
ΚΑΙ ΣΕΚΕΡΗ
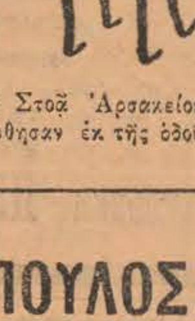
Πωλοῦνται ἐν τῇ Στοᾷ Ἀρσακείου 11Α, ὅπου μετεφέρθησαν ἐκ τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

Ο ΙΑΤΡΟΣ κ.
ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΣ
ἀφιχθεὶς ἐκ τῶν συνεδρίων **Παρισίων** καὶ **Ρώμης** θεραπεύει τὴν Ἀρτηριοσκλήρωσιν, Ἀρθρίτιδα, ρευματισμούς, διαβήτην, διαταράξεις τῆς καρδίας καὶ τοῦ στομάχου.
ΚΑΡΚΙΝΩΜΑΤΑ, **ὄγκους**, ἐκζέματα χρόνια, τὴν ὑπερτρίχωσιν, ὡς καὶ τὴν λεύκανσιν τῶν τριχῶν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν **νέων θεραπειῶν**, αἵτινες ἐγένοντο ἀποδεκταὶ εἰς ἀμφότερα τὰ Συνέδρια ὑπὸ διασήμων καθηγητῶν, ἰατρῶν ὅλων τῶν Ἐθνῶν, οἵτινες ἐπεσφράγισαν τὰ θαυματουργὰ ἀποτελέσματα τῶν **Ἀκτίνων Ρέντγεν** καὶ τῶν **ὑψισύχνων ἠλεκτρικῶν λουτρῶν.**
Εἰδικὴ θεραπεία τῶν νευρικῶν νοσημάτων, τῆς ἐπιληψίας, ἀνικανότητος καὶ ἐκσπερματώσεως.
Δέχεται ἐπισκέψεις εἰς τὸ **Ἠλεκτροθεραπευτήριόν του, ὁδὸς Περικλέους 46** τὰς ὥρας 10—12 π. μ. καὶ 2—4 μ. μ.

Η ΚΟΛΩΝΙΑ ΣΥΡΑΚΟΥ
Ἐβραβεύθη διὰ **χρυσῶν, ἀργυρῶν** καὶ **χαλκῶν βραβείων** εἰς διαφόρους Ἐκθέσεις. Τὸ δὲ κοινὸν τῆς πρωτευούσης ἐφέτος τὴν ἐβράβευσε διὰ **Ἀδαμαντολλήτου**, διπλασιάσαν τὴν κατανάλωσιν αὐτῆς.
Ἡ ὀκᾶ δραχμὰς 10

ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ
Ο ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ
Ὁδὸς Ἀριστείδου 7, παρὰ τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους, παραπλεύρως γραφείου «Καιρῶν». Δρύϊνα δρ. 60. Ἀπομίμησις δρ. 28.
Φέρετρα καὶ νεκροφόρους καινουργεῖς

ΜΕΓΑ ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
Μ. ΧΗΜΟΥ
Διὰ τοὺς ἑορτάζοντας τὸν Ἅγιον Δημήτριον τὸ γνωστὸν ἐπὶ τῆς **ὁδοῦ Πατησίων ἀριθ. 13** «Μέγα Ἀθηναϊκὸν Ζαχαροπλαστεῖον» τοῦ κ. Μ. ΧΗΜΟΥ προετοιμάζει ὅ,τι ἐκλεκτὸν τῆς ζαχαροπλαστικῆς τέχνης καὶ τὸ σπουδαιότερον πάντων μὲ τιμὰς ἀνεπιδέκτου συναγωνισμοῦ.

ΠΑΛΤΑ
"ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΩΝ,,
Χονδρά, στερεά, κομψά, μὴ ἐμποδίζοντα τὰς κινήσεις. Μὴ βαρύνοντα τοὺς ὤμους, μὴ καταστρεφόμενα ποτέ.
ΠΑΛΤΑ ἀπὸ ὕφασμα **πρωτοφανὲς διὰ τὴν Ἑλλάδα** ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ χρησιμοποιοῦν διὰ κοστούμια οἱ
ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΑΙ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΠΟΛΟΥ
Εὐθηνότατα καὶ στερεώτατα
Ἀπὸ **30—85** δραχμὰς
Ἔχομεν **5,000** κομμάτια
ΧΡ. ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΣ
Ὁδὸς Σταδίου καὶ Γεωργίου Σταύρου

THE GENTLEMAN
Ὅ,τι ὡραῖον, ὅ,τι κομψόν, ὅ,τι τέλειον κοστούμ.
Γίνεται εἰς τὸν γνωστὸν ἐμποροραπτικὸν οἶκον
ΑΔΕΛΦ. ΣΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ
Κοπτικὴ Παρισινὴ—Ἐφαρμογὴ ἀπαράμιλλος—Ἐργασία εὐσυνείδητος καὶ ἐπιμεμελημένη
5—ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ—5

ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΑΛΟΥΣΤΡΟΥ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870
Βραβευθὲν εἰς διαφόρους ἐκθέσεις
Ἐργοστάσιον ὁδὸς Σίνα 58
Γραφεῖον καὶ ἀποθήκη Ἀριστείδου 12
Τὸ ἀνωτέρω ἐργοστάσιον εἶνε τὸ πρῶτον ἱδρυθὲν ἐν Ἀθήναις. Κατασκευάζει, πωλεῖ καὶ τοποθετεῖ ἅπαντα τὰ ὑδραυλικὰ εἴδη. Λουτῆρας ἐγχωρίου καὶ εὐρωπαϊκούς. Θερμοσίφωνας μὲ γκάζ ἢ κὼκ, ἰδιαίτερα μηχανήματα ὑδροθεραπείας. Ἀντλίας, ἀποχωρητήρια εὐρωπαϊκοῦ καὶ τουρκικοῦ συστήματος, κρουνούς, δεξαμενάς, θερμάστρας, Καλοριφὲρ παντὸς εἴδους, μηχανήματα ἀπολυμάνσεως, σωλῆνας σιδηροῦς ὀρειχαλκίνους, κασσιτερίνους, μολυβδίνους καὶ ἐξ ἐλαστικοῦ, Πλάκας ψευδαργύρου, χαλκοῦ, ὀρειχάλκου καὶ σιδήρου γαλβανισμένου καὶ ἅπαντα ἐν γένει τὰ βιομηχανικὰ εἴδη.
Ἐργασία πρόθυμος, ταχυτάτη, τελεία καὶ ἠγγυημένη.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΣ ΣΑΣ
Ὁ γνωστὸς καὶ εἰδικὸς τεχνίτης θερμαστρῶν τῶν μεγάλων καταστημάτων ΛΟΥΒΡ κ. Λογοθέτης Μ. Μαῦρος εἰδοποιεῖ τοὺς ἀξιοτίμους πελάτας του, ὅτι μετέφερε τὸ κατάστημά του εἰς τὴν ὁδὸν Ἀριστείδου 4, παρὰ τοὺς Ἁγίους Θεοδώρους, ὅπου θὰ εὕρουν πάντα τὰ χρειώδη διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ τοποθέτησιν θερμαστρῶν. Ἀναλαμβάνει καὶ τὸν καθαρισμὸν τῶν καπνοδόχων.

ΑΣΘΜΑ,
Κύριε Πομπήϊε Σακκάνη,
Ἀντιπρόσωπε τοῦ χημικοφαρμακευτικοῦ ἐργαστηρίου Καρόλου Ἀρνάλδη ἐν Μεδιολάνοις.
Εἰς Ἀθήνας
Αἰσθάνομαι τὸ καθῆκον ἵνα πιστοποιήσω τὸ πόσον ἀποτελεσματικὴ ὑπῆρξεν ἡ διὰ τοῦ ἀντιασθματικοῦ ἐλιξηρίου θεραπεία κατὰ τῆς χρονίου βρογχίτιδος, ἥτις ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν παρηνόχλει τὴν σύζυγόν μου προκαλοῦσα εἰς αὐτὴν παροξυσμοὺς ἄσθματος δεινούς.
Αἰσθάνεται τόσον περισσότερον τὴν εὐεργετικὴν δρᾶσίν του κατὰ τὰς ἀποτόμους ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολάς.
Ἂς χρησιμεύσῃ τοῦτο εἰς τοὺς ἐκ βρογχιτικοῦ ἄσθματος πάσχοντας, ἂς δοκιμάσωσι καὶ θὰ δοξάσωσι μετ' ἐμοῦ δικαίως τὸ περιεχόμενον ἀντιασθματικὸν ποτόν σας ἄξιον παντὸς ἐγκωμίου. Ὑπογεγραμμένος, Ν. Νικολέρης, Δήμαρχος Νέων Ψαρρῶν, Εὔβοια.
Υ. Γ. Ἀποθήκη τοῦ ἄνω ρηθέντος Ἐλιξηρίου Ἀρνάλδη παρὰ τῷ κ. Πομπηΐω Σακκάνη, ὁδὸς Χρηστοπούλου πλησίον Καπνικαρέας, Ἀθῆναι.

Β. ΔΕΚΑΖΟΣ
Εἰδικὸς ἰατρὸς τῶν νοσημάτων Ὤτων, Ρινός, Λάρυγγος, σπουδάσας ἐπὶ τετραετίαν τ' ἀνωτέρω νοσήματα ἐν **Γερμανίᾳ** καὶ **Γαλλίᾳ**. Ὧραι ἐπισκέψεως 11—12 καὶ 2—5 μ. μ., ὁδὸς Αἰόλου 57, ἔναντι Ἁγίας Εἰρήνης.

ΝΕΟΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
Γ. ΜΑΝΙΟΥ ΚΑΙ Α. ΓΟΝΤΖΕ
Ἐφωδιασμένοι μὲ πεῖραν δωδεκαετοῦς ὑπηρεσίας ἐν τῷ ὑποδηματοποιείῳ Τσάμη οἱ κ. **Γ. Μανιὸς** καὶ **Α. Γοντζὲς** ὁ μὲν ὡς διευθυντὴς τῆς ἐργασίας ὁ δὲ ὡς κόπτης συνεταιρισθέντες συνέστησαν ἴδιον ὑποδηματοποιεῖον ἐν τῇ ὁδῷ Ὀφθαλμιατρείου ἀρ. 10 παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου ἔναντι Palace Hotel, τέλειον καὶ ἄριστον. Προμηθευθέντες ἐκ Γαλλίας καὶ Ἀμερικῆς τὰ καλλίτερα δέρματα τῶν πωλουμένων ἐν Ἑλλάδι. τὰς ὡραιοτέρας φόρμας ἐκ Γαλλίας εἰδικὰς δι' ἕκαστον ὑπόδημα, προσλαβόντες καὶ τοὺς ἀρίστους τῶν τεχνιτῶν ὑπόσχονται μίαν ἔκπληξιν εἰς τοὺς πελάτας των παρουσιάζοντες τὸ τέλειον. Τὸ δὲ σπουδαιότερον ἐκανόνισαν μετρίας τιμὰς φροντίσαντες νὰ μὴ ἐπιβαρύνουν τὰ ὑποδήματα τοῦ κόσμου μὲ ὑπέρογκα ἐνοίκια καὶ ἄλλα ἔξοδα πολυτελείας.

ΘΕΛΕΤΕ;
Θέλετε βιβλία ; Μὲ 5 δραχμὰς κατὰ μῆνα.
Θέλετε βιολιά ; Μὲ 5 δρχ. κατὰ μῆνα.
Θέλετε μανδολίνα ; Μὲ 5 δρχ. κατὰ μῆνα.
Θέλετε κιθάρας ; Μὲ 5 δρ. κατὰ μῆνα.
Θέλετε πιάνα ; Μὲ 50 δρ. κατὰ μῆνα.
Εἰς τὸ κατάστημα **Φέξη**
Ὁδὸς Γλάδστωνος

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΔΙ' ΑΜΕΡΙΚΗΝ
ΦΑΒΡ-ΛΑΙΝ

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ
"ΜΑΣΣΑΛΙΑ,,
ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΔΙΑ **ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ**
ΚΑΙ ΔΙΑ **ΒΟΣΤΩΝΗΝ**
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ 29 Ὀκτωβρίου 1907
μὲ μόνην προσέγγισιν δι' ἐπιβάτας εἰς ΚΑΛΑΜΑΣ καὶ ΠΑΤΡΑΣ
Εἰσιτήρια τρίτης θέσεως διὰ μετανάστας μετὰ τροφῆς Ἑλληνικῆς, κλίνης ἐξ Ἑλλάδος, 10 καμαρότοι καὶ δύο μάγειροι Ἕλληνες ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ὁδηγίαν Ἕλληνος ἐπιθεωρητοῦ θὰ συνοδεύσωσι καὶ περιποιῶνται τοὺς μετανάστας μέχρι ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ.
Δι' εἰσιτήρια καὶ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποτανθήτωσαν καὶ τηλεγραφικῶς πρὸς τοὺς Γενικοὺς πράκτορας τῆς Ἑταιρίας κ.κ.
ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΦΗΝ ΚΑΙ Σ[ie]
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ Λεωφόρος Μακρᾶς Στοᾶς ἀριθ. 46.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ὁδὸς Λυκούργου ἀριθ. 8 (πλησίον Ὁμονοίας).
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου ἀριθ. 96.
ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ ΜΟΝΟΣ **ΠΡΑΚΤΩΡ** ΓΕΩΡ. Α. ΓΚΟΥΖΟΥΛΗΣ

ΒΙΟΛΙΑ
ΜΑΝΔΟΛΙΝΑ
ΚΙΘΑΡΕΣ
ΧΟΡΔΑΙ (Ἰσπανικαί), ΜΟΥΣΙΚΑ ΤΕΜΑΧΙΑ, ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ κλπ.
ἀγοράζετε πληρώνοντες 5 δραχ. κατὰ μῆνα
ΠΙΑΝΑ ἀγοράζετε πληρώνοντες 50 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
100 ΔΡΑΧΜΩΝ ΧΑΡΤΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ Breitkopf *βιβλία δεμένα ἢ ἄδετα ἐκλέγετε πληρώνοντες* 5 ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ. *Ζητήσατε τιμολόγιον.*
ΟΔΟΣ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ Α' πάροδος ὁδοῦ Πατησίων παρὰ τὰ Χαυτεῖα — ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ

ΣΤΟΥ ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΚΑΚΑΡΑ
89-ΑΙΟΛΟΥ-89 ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ 89-ΑΙΟΛΟΥ-89

Δ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ
Συντάκται.
& D. EUTAXIAS
Editors.

ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

ΑΘΗΝΑ

y read and has a larger circulation than any other Greek newspaper published in the

αφικῆς ὑπὸ
ἐν Βενετίᾳ.
τὸν Τιντο-
λῆρον δεκα
ναστεύσας ὁ
ας εἰς ἴσπα
διδάσκαλος
ὸς σχολῆς,
περιγράφω
πανικὴν ἤ,
τὴν νεωτερί
ῆς ἐκείνης.
ηνος συνί-
υσίαν τῆς
τὸν χαρα-
εἶναι πλέ-
,ὁ σκοπὸς
ος, ἀλλ' ἀ
ράστασιν
τῶν προ
έας θεωρί
τὸ σημεῖ
χήμους ἀν
προτέρημα
ς ἦτο νὰ
ῶν ἀρχαί-
τεχνοι ζω-
Καλλίμα-
ιν ἐν τά
ἀναλόγως
έσεως τῆς
άγῳ Ἀνα
αι ἁπλου
τῆς εἰκό
τῶν ἁγί
οῦσι μετὰ
τὸν κενὸν
τοῦ θεοῦ,
ῶν ἐκφρά
ὺς συναγί
Παναγίας
ύς. Ὁ ἐκ
τῆς γέρων
ἑνὸς ἕλλη
ὴν φυσιο
ὅπως καὶ
ν ἱστιοφό
Πελάγους,
τὴν νεότη
ην οὗτος
ῶν ῥηθέν
ακρίνομεν
περὶ αὐ
κλείοντα
γγέλους.
ἀνοικτὰ
τῆς τε
φυλά-
εγάλην
τι πρω
ἕλλην
αὐτοῦ
αὐτῇ
τικὸν
λίαν
ορε-
λαυ

νων σφαλμάτων τοῦ ἕλληνος δὲν εἶναι ἄλλο ἢ μὴ ἡ ἐπάνοδος τοῦ ἀνατολικοῦ ζωγράφου εἰς τὰς ἐθνικὰς αὐτοῦ συνηθείας. Ὁ ἕλλην, λέγει, συνειθίζει νὰ ἐνδύῃ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ „ἀλὰ Βενετσιάνα,“ ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐξηκολούθουν νὰ εἶναι κρητικοί. Ὄχι διὰ δυσμάθειαν τινὰ τοῦ μαθητοῦ, ἀλλὰ διότι ἐκεῖνος ἐγνώριζε τὴν ζωγραφικὴν τέχνην τῆς Κρήτης, μίαν φυσιολογωτέραν τέχνην, δηλαδὴ τῆς ἐν Βενετίᾳ ἀνεγνωρισμένης. Τὰ κύρια χρώματα τοῦ ἕλληνος εἶναι δὲ ἀκριβῶς τὰ χρώματα, τὰ ὁποῖα περιγράφονται εἰς τὸν ζωγράφον τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὡς τὰ χρώματα τῶν κρητῶν. Ὁ ἕλλην ἀπεικόνισε τὸν καρδινάλιον Γκουϊρόγκα εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Λονδίνου μετὰ πολλῆς γλαφυρότητος· ἀλλὰ πᾶς τις συνειθίσας εἰς ὀρθοδόξους ἐκκλησίας θ' ἀναγνωρίσῃ εὐθὺς εἰς τὸν μακρογένειον κληρικὸν τὴν οἰκογενειακὴν ὁμοιότητα τῶν πολιῶν ἁγίων τῆς ἑλληνικῆς ἁγιογραφίας. Ἀπατώμεθα ἐντελῶς, ἐὰν δὲν εἶναι ἑλληνικῆς καταγωγῆς ἐπίσης ἡ ἀπεικόνισις τῆς „Νύμφης τοῦ Ἕλληνος“ εἰς τὴν Λονδίνειον Συλλογὴν τοῦ Σὶρ Στίρλιγκ Μάξουελ. Ἡ πλουσιώτατα ἐνδεδυμένη νεαρὰ Κρῆσσα διασώζει εἰς τὴν εἰκόνα ἐκείνην τὸν ἄγνωστον τύπον τῆς εὐπάτριδος ἑλληνίδος τῆς ἐποχῆς τῶν τριῶν ἑνετοκρατουμένων τοπαρχιῶν τοῦ Μωρεᾶ, τῆς Κρήτης καὶ τῆς Κύπρου, τῶν ὁποίων αἱ σημαῖαι ἐκυμάτιζον ἄλλοτε ὑπερήφανοι εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἁγίου Μάρκου.

Τὸ Σικάγον κέκτηται σήμερον, χάριν τῆς γενναιοδωρίας τῶν φίλων τοῦ μουσείου ἡμῶν, ἓν ἔνδοξον παράδειγμα τοῦ ἐνδόξου ἕλληνος καλλιτέχνου. Ἂς ἀναζητήσωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ἰνστιτούτου τὴν εἰκονογραφημένην μονογραφίαν Ἐλ-Γκρέκο τοῦ Σανπέρε ἢ Μίκουελ καὶ θὰ γνωρισθῶσι μετὰ τῆς ἑλληνικωτάτης φυσιογνωμίας καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοτοκοπούλου, μεθ' ὅλην τὴν ἱσπανικὴν ἐνδυμασίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ ἱσπανότροπον κόψιμον τῆς γενειάδος αὐτοῦ. Τοιοῦτον ἀπέδειξαν αὐτὸν τὰ παίγνια τῆς τύχης, ἀκραιφνῆ ἕλληνα, μετημφιεσμένον ὑπὸ ἱσπανικά.

Σημειωτέον ὅτι καθ' ὅλην τὴν νομαρχίαν τῆς Βενετίας δὲν σώζεται πλέον οὐδεμία ζωγραφία τοῦ Θεοτοκοπούλου. Εἰς τὴν ἄλλην Εὐρώπην ἐν τούτοις ἐξετίμησαν παρὰ πολὺ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἀφοῦ οἱ σοφώτεροι τεχνολόγοι προέβησαν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐπαίνους καὶ εἰς βαθεῖαν μελέτην τοῦ ὁμογενοῦς τεχνίτου.

ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΕΜΕΡΣΩΝ
The Art Institute. Chicago, Ill

ΤΟ ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟΝ ΚΤΥΠΗΜΑ ΚΑΤΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κατόπιν τῆς Ρωσίας, ἥτις τὸ ἔλαβεν ἐν πολέμῳ, ηὐδόκησεν ἵνα τὸ θανατηφόρον κτύπημα ἐπέλθῃ ἤδη καὶ ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας ἄνευ πολέμου, τῶν πονηρῶν βουλγαρικῶν σχεδίων ἀποτυχόντων οἰκτρῶς.

Ἓν κράτος ζημιοῦται περισσότερον ἐκ πολυετοῦς ἀνωμάλου καὶ ἐπιστρατευτικῆς καταστάσεως ἢ δι' ἑνὸς συντόμου πολέμου. Νῦν τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ, ἥτις ὡς μὴ βιομήχανον κράτος καὶ ὅλα τὰ πολεμικὰ εἴδη ἀγοράζουσα ἔξωθεν διὰ βαρυτόκων δανείων συντρίβεται οἰκονομικῶς. Τὸ θανατηφόρον ὅμως κτύπημα ὅπερ λαμβάνει ἡ Βουλγαρία δὲν εἶναι μόνον οἰκονομικὸς κλονισμός της, ἀλλὰ καὶ ἠθικός. Διότι ὑπὸ τὴν λάμψιν τῶν βομβῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἀλλαχοῦ καὶ ὑπὸ τὰς φλόγας τῶν πυρποληθεισῶν πόλεων, ὡς τῆς Ἀδριανουπόλεως, Ἀγχιάλου κλπ. οἱ εὐρωπαῖοι τὸν ἀπαίσιον καὶ φρικώδη βούλγαρον καὶ εἰς τὰ φῶτα ἐκεῖνα τὸν ἐγνώρισαν. Ἡ Βουλγαρία σήμερον δὲν ἔχει μηδὲ ἕνα φίλον, πλὴν ψευδοφίλων τῆς περιστάσεως. Ὡς ὕποπτον δὲ καὶ ἀνειλικρινὲς ἔθνος ἔχασε καὶ τὴν φιλίαν πλείστων ρώσων.

Οἱ ἄγγλοι κατὰ βάθος δὲν εἶναι φιλοβούλγαροι. Ἐὰν ἡ κοινὴ γνώμη τῆς ἀγγλίας, ὡς καὶ ἄλλων κρατῶν, παρεπλανήθη ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Βουλγαρίας, αἱ κυβερνήσεις των ὅμως ὄχι, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐγίνωσκον τὴν ἀλήθειαν. Ἡ ἀγγλία πρὸ τοῦ ρωσοϊαπωνικοῦ πολέμου, βλέπουσα τὴν Βουλγαρίαν πάνοπλον, μὲ ἀπόφασιν νὰ κάμῃ πραξικόπημα καὶ ὅπως ἐμποδίσῃ Βουλγαροτουρκικὸν πόλεμον καὶ εὐρωπαϊκὴν περιπλοκήν, ἠναγκάσθη νὰ προσποιηθῇ τὸν ἐπιστήθιον φίλον τῆς Βουλγαρίας, ἴσως καὶ μὲ ὑποσχέσεις τινάς, τὴν ὁποίαν ἡγεμονίαν θωπεύει ἀκόμη, οὐχὶ ὅμως ὡς πρότερον. Ἀπὸ τὴν ἀγγλίαν ἦτο ἀνάγκη νὰ λάβῃ ἡ ρωσία πρωτίστως τὸ θανατηφόρον κτύπημα καὶ κατόπιν ἡ Βουλγαρία, ἥτις ἤδη τὸ λαμβάνει ἐκ τῆς καταστάσεως, ἣν αὕτη ἐδημιούργησε παρακινηθεῖσα ὑπὸ τῶν πανσλαβιστῶν. Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν καὶ πλέον ὁ ἀνθέλλην στρατηγὸς Ιγνατιὲφ πρόεδρος τῆς Πανσλαβιστικῆς ἑταιρίας, ὅστις κατὰ τὸ 1877 ὑπεκίνησε τὴν ρωσίαν εἰς τὸν κατὰ τῆς τουρκίας πόλεμον, πρεσβευτὴς ὢν τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει, αὐτὸς ὁ τρομερὸς Ιγνατιὲφ ἐπεσκέφθη τὴν Βουλγαρίαν διὰ τὰς ἑορτὰς τότε τῆς Πλεύνας καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς Βουλγάρους, οὐδόλως ὀνειρευθεὶς πόλεμον εἰς τὴν ἄπω ἀνατολὴν καὶ ρωσικὴν καταστροφήν.

Νομομαθεῖς βούλγαροι, ὡς ὁ Νάτσεβιτς, Μιχαήλοβιτς κλπ., ἐπιβεβαιοῦσι τὴν νῦν κακὴν θέσιν τῆς Βουλγαρίας, καλέσαντες καὶ τοὺς βουλγάρους θηριώδεις, ἅρπαγας καὶ ἀνθρώπους τοῦ παγκοσμίου μίσους.

Ἡ Βουλγαρία ὡς πτωχὸν καὶ ἐστενοχωρημένον κράτος μὲ τοὺς ὀδόντας κρατεῖ τὸν πολὺν στρατόν της, τὰ δὲ σχέδιά της ἀπέτυχον. Δὲν ἔχουν ὅλοι οἱ ρῶσοι σήμερον τὴν τρέλλαν τῶν πανσλαβιστῶν, διότι οἱ πανσλαβισταὶ ἐζήτουν καὶ τὴν ἰαπωνίαν.

Τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα συζητεῖται μυστικῶς καὶ θὰ κανονισθῇ οὐχὶ κατὰ τοὺς πόθους ἐνίων ἀδίκων κρατῶν. Ἡ ἀγγλία, ἥτις ἐπενέβη καὶ τόσον σοβαρῶς ἐνεργεῖ καὶ ἥτις ἐκήρυξεν ὕποπτον τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Μακεδονίας ὑπὸ μόνον τῆς Αὐστρίας καὶ Ρωσίας, γνωρίζει καλῶς ποῖοι ἐμποδίζουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων. Αἱ δὲ διαμαρτυρίαι της μόνον κατὰ τῆς Ἑλλάδος γίνονται ἐξ ἀνάγκης. Ἐὰν ὅμως ἡ Βουλγαρία ἐπιμείνῃ νὰ διατηρῇ αὐτὴν τὴν ἔνοπλον καὶ ἀπειλητικὴν στάσιν κατὰ τῆς Τουρκίας, ὡς καὶ κατὰ τῆς Εὐρώπης, τότε ἡ θαλάβη τὴν ἐπίθεσιν ἐκ Τουρκίας ἢ ἐσωτερικὴ ἐπανάστασις θέλει ἐκραγῇ ἐν Βουλγαρίᾳ, τοῦ λαοῦ της ὄντος ἠγανακτημένου καὶ ἀνησύχου. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ἡ Βουλγαρία θὰ ὑποφέρῃ. Τότε μόνον αἱ Δυνάμεις θὰ εὕρουν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐφαρμόσουν τὰς μεταρρυθμίσεις καὶ διοικήσουν τὴν Μακεδονίαν. Καὶ ὁ διωγμὸς τῶν ὀρθοδόξων μητροπολιτῶν, ὡς γίνεται τεχνικῶς, τοῦ ἑνὸς μετὰ τὸν ἄλλον, ἄνευ λόγου, εἶναι σχέδιον τῶν Δυνάμεων ἢ μᾶλλον τῆς ἀγγλίας διὰ νὰ ἡσυχάσουν εἰ δυνατὸν οἱ ταραχοποιοί, οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ, χάριν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεταρρυθμίσεων, ἐξ ὧν ὁ ἑλληνισμὸς θὰ ὠφεληθῇ μεγάλως. Διότι ὅπου ὑπάρχει ἢ μέλλει νὰ ὑπάρξῃ καλὴ εὐρωπαϊκὴ διοίκησις, ἡ διοικητικὴ ἐξουσία τοῦ πατριαρχείου θεωρεῖται περιττή. Τὸ πατριαρχεῖον θὰ ἀκολουθῇ μοιραίως τὴν ἐκδιωκομένην Τουρκίαν.

Ὅταν, ὡς ἐλπίζεται, ἀναλάβουν αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις τὴν διοίκησιν τῆς Μακεδονίας καὶ ἐπέλθῃ ἡ διαρκὴς εἰρήνη, τότε ὅλα τὰ κράτη θὰ δύνανται νὰ μεριμνῶσι νομίμως καὶ ἐξ ἴσου περὶ τῆς φυλῆς ἑκάστου. Τότε ἡ Ρουμανία ἂς κάμῃ ὅσα σχολεῖα καὶ ἐκκλησίας θέλει, χωρὶς νὰ ζαλίζῃ τὸ πατριαρχεῖον διὰ συνδρομήν. Ὡς δὲ τὰ πράγματα ἔβαινον μονομερῶς μέχρι σήμερον ἐν Τουρκίᾳ, συμφέρει εἰς τὴν ἑλλάδα μία τοιαύτη μεταβολή. Διατί;

1ον Διότι διὰ τῆς Τουρκίας, ὡς ἡ Μακεδονία διοικεῖται, ὁ ἑλληνισμὸς πρὸ χρόνων χάνει ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἔδαφος ἕνεκα τῶν συχνῶν πιέσεων καὶ ἀξιώσεων ἐνίων Δυνάμεων εἰς ἃς ἡ Τουρκία ἑκοῦσα ἄκουσα ἐνδίδει. Τοῦ ἀδυνάτου πατριαρχείου αἱ διαμαρτυρίαι ἦσαν ὡς φωνὴ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τοῦ ἀδυνάτου ἑλληνικοῦ Κράτους αἱ δίκαιαι ἀξιώσεις οὐδέποτε εἰσηκούσθησαν. Οὔτε ἕνα σιδηρόδρομον δὲν ἐπέτρεπον εἰς τὴν Τουρκίαν, κυρίως ἡ Ρωσία καὶ Αὐστρία, νὰ ἑνώσῃ μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τοιουτοτρόπως ἀπὸ τοῦ 1870, ὅτε ἡ νικηφόρος Γερμανία ἔδειξε τὰ κατακτητικά της σχέδια καὶ ἡ Ρωσία ἔτι περισσότερον, ὁ ἑλληνισμὸς ἐξετέθη εἰς μέγαν κίνδυνον ἐλλείψει ἰσχυροῦ προστάτου.

2ον Διότι διὰ τῆς διοικήσεως τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τῶν Δυνάμεων θὰ βελτιωθῇ ἡ θέσις τῶν κατοίκων τῆς χώρας, τὴν δὲ ἐκεῖ προστασίαν τοῦ ἑλληνισμοῦ θὰ ἀναλάβῃ ἡ Ἑλλάς, ἐνῷ πρὶν καὶ νῦν οὔτε διδάσκαλος οὔτε δικηγόρος οὔτε σύλλογος οὔτε τράπεζα οὔτε μπακάλης ἕλλην ὑπήκοος καὶ ἕλλην ραγιᾶς δύναται νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἐπάγγελμά του ἄνευ μυρίων ἐμποδίων καὶ ἀπαγορεύσεων. Τὰς ἀξιώσεις τῆς ἑλλάδος ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς Μακεδονίας, ἕνεκα τῆς ζωηρᾶς ἀμύνης τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀξίων ἑλλήνων καὶ φιλελλήνων καὶ κυρίως τοῦ βασιλέως μας ἀνεγνώρισαν αἱ Δυνάμεις. Τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο ἐπεκύρωσε καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ βασιλέως τῆς ἰταλίας μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ του εἰς ἑλλάδα.

3ον Διότι διὰ τῆς ἐπεμβάσεως καὶ ἀναμίξεως εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Μακεδονίας τῆς ἀγγλίας, γαλλίας καὶ ἰταλίας ἀφῃρέθη τὸ προνόμιον ἐκ τῆς αὐστρίας καὶ ρωσίας, δι' οὗ μόναι θὰ ἐπέβλεπον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων κλπ.

4ον Διότι πολλοὶ βουλγαρίζοντες μακεδόνες, ὧν οἱ πατέρες ἦσαν ἕλληνες, ἤτοι ἑλληνικῆς φυλῆς, ἤρχισαν νὰ μισοῦν τὴν βουλγαρίαν ἐκ τῆς φρικώδους καταστάσεως, ἣν οἱ βούλγαροι ἐδημιούργησαν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ. Τοῦτο θὰ φανῇ εὐθὺς ἅμα ἐκλείψῃ ἡ τρομοκρατία καὶ ἡ εὐρώπη ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας.

Ἰδοὺ διατί ἡ διοίκησις τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τῆς Τουρκίας καὶ ἡ προστασία τοῦ ἑλληνισμοῦ μόνον διὰ τοῦ ἀδυνάτου πατριαρχείου δὲν συμφέρει πλέον εἰς τὸν ἑλληνισμὸν καὶ εἰς τὴν ἑλλάδα.

Οἱ πρὸ ἑνὸς ἔτους βαρυσήμαντοι λόγοι τοῦ Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη ἦσαν λόγοι τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τῶν λόγων ἐκείνων ἐδηλώθη ὅτι ὁ ἑλληνισμὸς θὰ ἀμυνθῇ μόνος διὰ τῶν κοινοτήτων του· δηλαδὴ ὑπὸ εὐρωπαϊκὴν μικτὴν διοίκησιν ὁ ἑλληνισμός, ὡς καὶ αἱ ἄλλαι ἐθνικότητες, θὰ δύναται νὰ καλλιεργήσῃ ἀπιέστως τὰ σχολεῖά του, τὰς ἐκκλησίας, τοὺς συλλόγους, τὰ ἐμπορικὰ ἱδρύματα καὶ τὴν ἐθνικότητά του ἐλευθέρως— μέχρι τῆς λύσεως τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, ὅπερ ὡς φαίνεται θὰ λυθῇ μὲ τὸ ὅλον ἀνατολικὸν ζήτημα.

Ὁ ἐργάτης τῆς εἰρήνης, ὁ βασιλεὺς τῆς ἀγγλίας ἢ ἡ ἀγγλία, θὰ προσπαθήσῃ ὅπως σὺν τῷ χρόνῳ ὅλαι αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐπαρχίαι διοικηθῶσιν ὑπὸ τῶν μεγάλων Δυνάμεων. Ἡ ἀγγλία γνωρίζει καλλίτερον παντὸς ἄλλου ὅτι ἡ ρωμουνία ἐργάζεται διὰ τὴν αὐστρίαν, ἀλλ' ἐνόσῳ ὑπάρχει ἰσχυρὰ ἀγγλία, οὔτε αὐστρογερμανοὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην οὔτε οἱ ρῶσοι εἰς τὴν Κπολιν θὰ χωρέσουν καὶ ἄνευ τῆς ἀγγλίας αἱ ἑλληνικαὶ αὗται χῶραι θὰ εἶχον πρὸ πολλοῦ ἁρπαγῇ.

Ἡ τυμπανιζομένη συνθήκη Ρωσίας καὶ Βουλγαρίας καὶ οἱ λόγοι τοῦ Βλαδιμήρου καὶ τῶν ρώσων στρατηγῶν, τῶν ἐπισκεφθέντων ἐσχάτως τὴν Βουλγαρίαν, εἶναι τεχνάσματα, γίνονται πρὸς τὸ θεαθῆναι καὶ ἔχουσιν ἄλλον σκοπόν. Δι' ὅλων τούτων ἐπιδιώκεται ὅπως παύσῃ πλέον τοῦ νὰ ἐμποδίζῃ τὸ ἔργον τῶν Δυνάμεων ὅπως σώσωσι τὴν Βουλγαρίαν ἀπὸ μεγαλειτέρους κινδύνους καὶ καταστροφὰς καὶ διὰ νὰ μαζεύσῃ τὴν οὐράν της εὐσχήμως· ἄλλως τε οἱ καλοὶ ρῶσοι ἔχουν τὰς ὑποθέσεις τῆς πατρίδος των πολλὰς καὶ σοβαρὰς καὶ οὔτε ἔχουν πλέον τὴν τρέλαν τῶν πανσλαβιστῶν. Περὶ δὲ τῆς ἱδρυθησομένης ἰαπωνικῆς πρεσβείας ἐν Κπόλει ἔλαβον γνῶσιν.

Διὰ τὴν ἑλλάδα ἀνοίγει μεγάλη εὐκαιρία καὶ ἐποχή,—ἡ νέα μαύρη ἱστορία τῆς βουλγαρίας, ἡ γραφεῖσα διὰ τοῦ ἀθῴου αἵματος τόσων ἑλλήνων, ἥτις ἐβοήθησε τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν τῆς ἑλλάδος— ἀλλὰ χρειάζεται καλλιτέρα ἡ διοίκησις τῆς Ἑλλάδος. Ἔχομεν ἀνάγκην τῆς εὐνοίας τῆς ἀγγλίας, ἣν οὐδέποτε θὰ ἀποκτήσωμεν ἄνευ βελτίονος διοικήσεως καὶ ἄνευ ἐπιδείξεως ἰσχυρᾶς καὶ δρώσης ἑλλάδος. Ἡ ἀγγλία μὲ ἀμελεῖς καὶ ἀδυνάτους δὲν ἔρχεται εἰς σχέσεις πραγματικάς. Δύο ἕλληνες βουλευταὶ ἐπιστρέψαντες εἰς ἑλλάδα ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν κλπ. περιοδείας των εἶπον μεταξὺ ἄλλων ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην καλλιτέρας διοικήσεως. Ἀλλὰ πῶς; Δὲν εἶπον. Ἀπαντῶ λοιπὸν εἰς τοὺς κκ. βουλευτὰς ὅτι πρὸ 40 ἐτῶν ἀκούεται αὐτὸ τό „ἔχομεν ἀνάγκην καλλιτέρας διοικήσεως καὶ ἀκόμη στεκόμεθα ἐκεῖ κακοδιοικούμενοι.“ Ὅτι διὰ τὴν πτώσεων τῶν κυβερνήσεων καὶ διὰ τῶν συχνῶν ἐκλογῶν καλλιτέρα διοίκησις δὲν ἐπιτυγχάνεται καὶ ὅτι ἄνευ μεταρρυθμίσεων, ἄνευ ἀποκτήσεως ἀρτίων συνταγματικῶν θεσμῶν καὶ ἐνόσῳ ὑφίσταται ἡ βουλευτοκρατία, ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε θὰ διοικηθῇ καλλίτερον διαρκῶς,

Σπεύσωμεν λοιπόν, ἕλληνες, διὰ τὰς ἀναγκαιοτάτας μεταρρυθμίσεις διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ γηραιοῦ Συντάγματος, αἵτινες καὶ μόναι θὰ φέρωσι τὴν καλὴν διοίκησιν καὶ τὴν διαρκῆ στρατιωτικὴν Ἑλλάδα— ἐπειδὴ τὸ Μακεδονικὸν Ζήτημα εἰσέρχεται μετ' ὀλίγον εἰς νέαν περίοδον καὶ ἡ Βουλγαρία ἀποτυχοῦσα οἰκτρῶς λαμβάνει τὸ θανατηφόρον κτύπημα ὅπερ τῇ ὠφείλετο.

Βασιγκτῶνι Ἰνδιάνας τὴν 23ην Ὀκτωβρίου 1907. Π. ΔΡΑΣΑΣ

30/10/1907

52

Ζήτω ἡ ἀκεραιότης τῆς Τουρκίας — Στ. Δραγούμης
Ἀλλ' ὁ Δραγούμης θαὶ λοιποὶ ζῶσιν ἐν Ἀθήναις – δὲν διοικοῦνται ὑπὸ Τούρκου.
Ἐν τῷ 1866 — οὔτε [illegible] [illegible] διὰ τὸν ἑλληνισμὸν
[illegible]. [illegible] ἐθνικῆς [illegible] φανατίζομεν οἱ ἀνίκανοι φεῦ!
Τὸ Ζήτω ἡ ἀκεραιότης τῆς Τουρκίας! Διατί; διότι, διότι, διότι.. — Π. Δ

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς ἅπαν τας τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ὅτι ἡ Αθηνᾶ ἀπὸ τῆς 23ης παρελθόντος μηνὸς Σβρίου, κατόπιν ἀγορᾶς περι ἦλθεν εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατο χὴν τῶν κκ. Ἰωάννου Κ. Παλαμά ρη καὶ Δημητρίου Σ. Εὐταξίου. Εἱ δοποιοῦνται ὅθεν πάντες οἱ συνδρο μηταὶ ἡμῶν, ὅσοι τούτων ἤθελον ἐγ γραφῆ ὁριστικῶς εἰς τὸ ἡμέτερον φύλλον τοιοῦτοι, ὅτι δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ γράφωσιν ἢ νὰ ἀποστέλ λωσι τὰς ἀπὸ τῆς ἄνω ἡμερομηνίας καὶ ἐντεῦθεν συνδρομάς των πρὸς τοὺς ὑποφαινομένους εἰς τὸν ἀριθ.
27 North Clark St. Chicago, Ill

Σικάγον τὴν 30 Σβρίου τοῦ 1907.
Ι. ΠΑΛΑΜΑΡΗΣ & Δ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Θαυμασίαν περιγραφὴν ἔχουσιν αἱ ἀθηναϊκαὶ συνάδελφοι περὶ τῆς γενομένης τελετῆς τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ ἀνιδρύσεως τῶν νέων πόλεων τῆς Ἀγχιάλου, Εὐξεινουπόλεως καὶ Φιλιππουπόλεως, τῶν ὁμωνύμων ἐκείνων πόλεων, αἵτινες κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς ἐπισήμου βαρβαρικῆς ἡγεμονίας τῆς Βουλγαρίας.

— Κατὰ τὴν κατάθεσιν τῶν θεμελίων λίθων τῶν πόλεων τούτων παρίσταντο ἐξ ἀθηνῶν ἀφικόμενοι ὁἀντιβασιλεύωνΔιάδοχοςΚωνσταντῖνος, οἱ ὑπουργοί, οἱ βουλευταὶ Θεσσαλίας, ὁ μητροπολίτης ἀθηνῶν καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἀνώτερσι ἀρχαὶ, ὑπὸ τὴν παρουσίαν τῶν ὁποίων ἀνεπέμφθησαν δεήσεις καὶ δάκρυα ἐξεχύθησαν πατρογονικά.

— Πρῶτος πάντων εὐλογητικὸν λόγον ἐξεφώνησεν ὁ μητροπολίτης Θεόκλητος καὶ κατόπιν πολιτικοὺς καὶ ἱστορικοὺς οἱ κκ. ὑπουργὸς Σιμόπουλος, οἱ δήμαρχοι Βόλου, Ἀλμυροῦ καὶ Παγασῶν, ὁ νομάρχηςΒόλου καὶ ἄλλοι ἔνθερμοι πατριῶται.

— Ὁ ἐξ Οἰτύλου φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς Παῦλος Κοτράκης συναν τήσας ἐν ἀθήναις τὸν θεῖόν του Ἰω. Κουράκην ἐπυροβόλησεν αὐτὸν καὶ τὸν ἐτραυμάτισεν εἰς τὸν δεξιὸν μηρόν. Ὁ δράστης συνελήφθη.

— Ἡ δημογεροντία Δράμας ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὰ πατριαρχεῖα ἐν τῷ ὁποίῳ λέγει ὅτι ἂν πρόκειται νὰ ἀντικατασταθῇ ὁ μητροπολίτης αὐτῶν, πρέπει νὰ σταλῇ εἰς Δράμαν ἀντάξιος τοῦ προκατόχου, ἵνα διατηρήσῃ ἄσβεστον τὸν ἔρωτα τῶν κατοίκων καὶ τὴν ἀφοσίωσίν των πρὸς τὸ Γένος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ δημογεροντία Δράμας, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν μερικὰς διαδόσεις, ἀποκρούει τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ ἐπισκόπου Χαριουπόλεως καὶ τοῦ ἁγίου Στρωμνίτσης καὶ βροντοφωνεῖ ὅτι θέλει ἱεράρχην μὲ πῦρ καὶ ψυχὴν διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ προασπίσῃ τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ τῶν βουλγαρικῶν κακουργημάτων.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς βουλγαρίας, ἀπαντῶν εἰς διακοίνωσιν τῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῶν μεταρρυθμίσεων τῆς Μακεδονίας, εἶπεν ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὴν κατ' ἐθνικότητας διαίρεσιν τῆς Μακεδονίας εἴτε τὰς σφαίρας τῆς ἐπιρροῆς, ἀλλὰ τὴν ἀκεραιότητα αὐτῆς ἐν τοῖς γεωγραφικοῖς καὶ διοικητικοῖς ὁρίοις.

— Ἀνεχώρησαν ἐκ Πειραιῶς εἰς Κρήτην, προπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Θεοτόκη, 22 ἀξιωματικοί, προωρισμένοι διὰ τὴν Κρητικὴν χωροφυλακήν.

— Ὁ ράπτης ἱερῶν ἐνδυμάτωνΘ. Θεοδωρόπουλος διαπληκτισθεὶς ἐν ὁδῷ μετὰ τοῦ πατρός του ἐπυροβόλησεν ἀνεπιτυχῶς αὐτόν. Μπράβο. Νὰ παιδὶ, νὰ κομμάτι μάλαμα.

— Μεγάλαι Βουλγαρικαὶ συμμορίαι εἰσέβαλον κατ' αὐτὰς εἰς Μακεδονίαν, ἀρχίζουσαι νὰ φονεύωσι τούρκους καὶ ἕλληνας κατοίκους.

— Οἱ ἐν Σόφιᾳ τῆς Βουλγαρίας πρεσβευταὶ τῆς αὐστρίας καὶ ρωσίας ἐπέδωκαν ταὐτόσημον διακοίνωσιν πρὸς τὸν βούλγαρον ὑπουργὸν, ἀποδώσαντες τὰ τελευταῖα κακουργήματα ἐν Μακεδονίᾳ εἰς τὴν μὴ πρόληψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων ἐκ μέρους τῶνβουλγαρικῶν ἀρχῶν τῶν συνόρων.

— Ἡ βουλὴ τῶνΣαμίων ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν, διὰ τοῦ ὁποίου καθιστῶσι γνωστὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ὀργανικοῦ χάρτου εἰς τὸν τόπον τοῦ 1248, δηλοῦσα ὅτι δὲν δύναται νὰ θεωρήσῃ διαταγὴν ἄλλην ἢ ἐπιθυμίαν ἀνωτέραν τῆς ὑψηλῆς θελήσεως τοῦ σεπτοῦ ἄνακτος καὶ τοῦ κύρους τῶν προνομίων.

— Παρηγγέλθησαν ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως 12 πυρβολαρχίαι πεδινῶν ταχυβόλων καὶ 4 ὀρειβατικαί.

— Διετάχθη ἡ ἀγορὰ 500 ἵππων διὰ τὰς πυρβολαρχίας ταύτας.

— Ἐπεδόθη εἰς τὸν ἐκ Κύπρου διερχόμενον ἄγγλον ὑπουργὸν τῶν ἀποικιῶν ὑπὸ τῶν κυπρίων βουλευτῶν ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦσι τὴν ἕνωσιν τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

— Ἐδόθησαν διαταγαὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν ὅπως ὡστάχιστα γίνουν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων αἱ ἀπαιτούμεναι ἐκθέσεις διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας.

— Ἐν Πύργῳ τῆς καταπτύστου Βουλγαρίας, γινομένης τῆς δίκης διὰ τὰς λεηλασίας τῶν ἑλληνικῶν πόλεων καὶ ἐκκλησιῶν, οἱ κομιτατζίδες ἀπειλοῦσι τοὺς ἕλληνας διὰ θανάτου ἐὰν ἀπετόλμων οἱ τελευταῖοι νὰ παρουσιασθῶσιν ὡς μάρτυρες εἰς τὴν δίκην.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης ἐνδιαιτᾶται ἐντὸς τῆς περιφερείας Περιβολίου Ρουμανικὴ συμμορία, καταρτισθεῖσα ἐν Βουκουρεστίῳ ὑπὸ τῆςΡωμουνικῆς προπαγάνδας, ἥτις ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, μετὰ τῶν ὁποίων συναναστρέφονται καὶ συχνὰ συντρώγουσιν.

— Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἡ συμμορία αὕτη συνέλαβε τὸν ἕλληνα Μπουρδαλάκον, παρ' οὗ ἔλαβε 30 λίρας. Εὐτυχῶς οἱ Περιβολιῶται κατήρτισαν ἔνοπλον σῶμα ἐξ ἐγχωρίων καὶ ἐλπίζεται νὰ ἐξολοθρεύσωσι τὴν Ρωμουνικὴν ταύτην συμμορίαν μεθ' ὅλην τὴν ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ὑποστήριξίν της.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἰταλίᾳ ὁ συμπαθὴς ἕλλην ἐπιστήμων Στέφανος Ζωγραφίδης, υἱὸς τοῦ ἀρχοντικοῦ ἰατροῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ζωγραφίδου.

— Λόγῳ διαφωνιῶν μεταξὺ τῶν κ. κ. Θ. Τζαβέλα καὶ Σπηλιωτοπούλου, ἡ γνωστὴ συνάδελφος „Κράτος" ἐδιχοτομήθη. Καὶ ὁ μὲν κ.Τσαβέλας ἐκράτησε τὴν ὡς ἑταιρικὴν ἐφημερίδα „Κράτος" ὁ δὲ κ. Σπηλιωτόπουλος ἐξέδωκε τὸ „Πανελλήνιον Κράτος."

— Ὁ ἕλλην ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ κ. Ι. Θεοφανίδης ἐφεῦρε τηλεβόλον τελείως αὐτόματον. Τὰ καταστήματα Ἔσχαρδ ἐν Γερμανίᾳ ἀνέλαβον ἰδίαις δαπάναις τὴν κατασκευὴν τοῦ τηλεβόλου.

— Εἰς γεῦμα δοθὲν ἐν τῇ „Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ" τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀκολούθων, ὁ πρύτανις τούτων στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς Τουρκίας Ἰχσὰμβέης εἶπε τὰ ἑξῆς — Ἀτομικὴ δι' ἐμὲ ὑπῆρξε τιμὴ καὶ εὐχαρίστησις ὅτι ἠδυνήθην νὰ ἐπευφημήσω ἐπὶ τῇ οὕτως στρατιωτικῇ παραστάσει Ἑλληνικῆς στρατιᾶς."

— Οἱ ἐν Ἀθήναις πρεσβευταὶ μεταβάντες παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Σκουζὲ ὑπεστήριξαν ἐντόνως τὴν Αὐστρορρωσικὴν διακαίνωσιν ἐπὶτῶνΜακεδονικῶν πραγμάτων.

— Διακόσιοι τὸ ὅλον Βουλγαρόφρονες ὑπὸ τὸν Τσόλε εἰσέβαλον εἰς Νεγκοβάνην τῆς Μακεδονίας. Ἔκαυσαν 25 οἰκίας καὶ12 ἀχυρῶνας συγκαέντων ἐπίσης 16 τῶν κατοίκων της, ἐκτὸς τῶν τραυματισθέντων. Ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης συνελήθφησαν περὶ τοὺς 50 βούλγαροι οἵτινες καὶ ἀποστέλλονται δέσμιοι εἰς Θεσσαλονίκην ἵνα δικασθῶσιν.

ΑΞΙΟΝ ΤΟ ΦΑΣΟΥΛΙ ΙΝΑ ΓΕΜΙΣΗ ΤΟ ΣΑΚΚΟΥΛΙ

Μεθ' ὅλην τὴν ἐκτίμησιν, ἣν τρέφομεν εἰς τὴν συνάδελφον „Ἀκρόπολιν" διὰ τὰ πατριωτικά της ἄρθρα, μετὰ λύπης παρατηροῦμεν ἐνίοτε ὅτι αἱ νουθεσίαι αὐτῆς πρὸςτὸν ἐν διασπορᾷ ἑλληνισμὸν καὶ δὴ τὸν ἐν ἀμερικῇ εὑρισκόμενον βλάβην μᾶλλον ἢ τοῦτο ἀν ἀγνοίας τ θεν τοῦ ἀ χείου. Πα ὑπὸ ἡμερ Ἀκροπόλ τλον „τὸ συνδέσμω ον ἐργασίο κὴν συνδέ αὐτῶν ὑπ καὶ τοῦ Τ σιμοποιήσ μάτων μὲ σαλίαν κα ὅπως συνο Ρωμυλίας

Ὁ σκοπ ος καὶ ἱερὸ ἦτο λίαν ἀ μάδα πλου ρικοῦ καὶ βωσιν ὡς κὴν ἐπιχεί ταυτῷ μεγ θος. Ἀλλ' ὁ αὐτεξόριο τοῦ οἴκου χώρᾳ τοῦ ἐ εὑρισκόμενο ων τὸν ἀ θῶς τῆς γ τῆς γῆς, ἀ καὶ ἕθιμα, μὲ κίνδυνο στάσια κα κονομήσῃ πέμψῃ εἰς ἂν του ἢ π ἀροτριώντ χρέη του, βερνῆται σθῇ, εἶναι ἐκ τῶν το μῶλα ταῦτ καὶ ἐκ τῶν ρει τὸ πλο ταμεῖα τοῦ μύνης καὶ λόγως τῶν τὴν πατρίδ ἀναγνώσῃ σαν ὅτι τα ἐν τῷ ὠκεα λει τὸν κατ λῶς ὅτι ἐκ ἀντιτορπιλ σκει ὅτι ἡ πρωτοβουλ

ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Τὸ μόνον εἰς τὸ εἶδός του ἐν Ἁγίῳ Λουδοβίκῳ

Ἐν τῷ ἡμετέρῳ καταστήματι εὑρίσκονται πρὸς πώλησιν καὶ εἰς τὰς συγκαταβατικωτάτας τιμὰς διὰ τοὺς ἕλληνας τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου καὶ τῶν πέριξ τὰ ἑξῆς ἐμπορικὰ εἴδη, ἤτοι

Φορέματα τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ἐργασίας
Εσώρουχα μάλλινα καὶ βαμβακερά.
Καπέλλα, Παπούτσια Ὡρολόγια, Κλινοσκεπάσματα καὶ ἐν γένει πᾶν ἀναγκαῖον ἐμπορικὸν εἶδος καὶ Σεντούκια διὰνὰ τὰβάζῃ κανεὶς ὅλα μέσα
Τρέξατε ὅλοι εἰστοὺς κκ. Δ.ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΝ καὶΑ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΝ

TELEPHONE: Bell Olive 1563.

JIM KOUTSOS & T. MELISSAROPULOS
Retail Dry Goods Co
119 SOUTH SIXTH ST. ST. LOUIS, MO

DEALERS IN
Gents Furnishing Goods, Shoes, Comforts, Blankets, Watches, Hats & General Merchandise. Trunks called for.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ
ΕΛΛΗΝΟ- ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ
JIM KOUTSOS T. MELISSAROPULOS

JIM KOUTSOS & A. MELISSAROPULOS, 119 SO 6TH ST. ST. LOUIS. MO

STRAUS & SCHRAM
ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΥΘΗΝΩΝ ΕΠΙΠΛΩΝ
136-138 W. Madison Street, opposite Union St. Chicago
Τὸ ἡμέτερον Κατάστημα εἶναι τὸ μόνον ἐν Σικάγῳ, τὸ ὁποῖον ἔχει ὅλα τὰ χρήσιμα διὰ πᾶσαν οἰκίαν ἔπιπλα καὶ τὸ ὁποῖον δίδει τὰς εὐρυτέρας εἰς κάθε ἕνα πιστώσεις. Περιέχει ὅλα τὰ εἴδη τῆς ἐπιπλώσεως καὶ πᾶς οἰκογενειάρχης ἐπισκεπτόμενος ἡμᾶς θὰ εὕρῃ τὴν μεγαλειτέραν εὐκολίαν, πληρόνων ὅσον δύναται μὲ διορίαν. Ἀπευθυντέον εἰς τὴν ἄνω διεύθυνσιν ἢ τηλεφωνήσατε εἰς Monroe 139.

RICH LAUNDRY
1818 WABASH AVENUE
Telephone Calumet 494. CHICAGO Illinois
Εν τῷ ἡμετέρῳ καὶ τῷ μόνῳ Ἑλληνικῷ Πλυντηρίῳ, τῷ ἀνεγνωρισμένῳ καὶ μεταξὺ τῶν ἀμερικανικῶν διὰ τὴν μηχανικὴν καθαριότα, ἀναλαμβάνομεν οἱανδήποτε πλύσιν, ἤτοι ἀσπρορρούχων, κολλάρων, πετσετῶν τῶν ξενοδοχείων καὶ τῶν ἄλλων οἰκογενειακῶν ρούχων, ὡς καὶ τὸ σιδέρωμα αὐτῶν.
Προτιμῶμεν τὰ Ἑλληνικὰ Ξενοδοχεῖα καὶ ἀναλαμβάνομεν τὴν μετ' αὐτῶν ἐργασίαν ἀντὶ μετρίας τιμῆς. Ὁ ἐφάπαξ δοκιμάζων πάντοτε προτιμᾷ ἡμᾶς διὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν εὐθηνίαν
RICH LAUNDRY 1818 Wabash Ave
ΜΙΧΑΗΛ ΡΑΝΤΖΗΣ ἢ ΔΑΒΡΑΝΤΖΗΣ

T. C. SCHAFFNER & CO
TAILORS; Telephone, Auto 3197
46 River St. Chicago, Illinois.

Εὐχαρίστως προσκαλοῦμεν τοὺς Ἕλληνας τοῦ Σικάγου ἵνα ἐπισκεφθῶσι τὸ μέγα ἡμῶν ἐμπορορραπτικὸν κατάστημα, ἔνθα διὰτῆς ἀπαραμίλλου δεξιότητος τῶνραπτῶν μας ἱκανοποιοῦμεν τὸγοῦστο παντὸς ποῦ θέλει νὰ φορέσῃ πραγματικὰ ροῦχα. Ἔχομεν παρακαταθήκην ἐξαιρέτων ἐνδυμασιῶν καὶ ἐπανωφορίων, πωλουμένων εἰς εὐθηνοτάτην τιμήν. Ἐνοικιάζομεν ἐπίσης πλήρεις ἐνδυμασίας, τοξήντος, πρίγκηπος ἀλβέρτου ζακέτας κλπ. μὲτὴν ἡμέραν.

ΜΕΓΑ ΚΟΥΡΕΙΟΝ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΜΕΛΕΧΕ
286 State Street. Chicago Ill
Κεῖται εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς πόλεώς μας. Ἔχει περὶ τοὺς 12 ἀρίστους τεχνίτας κουρεῖς καὶ περιέχει 12 ἐπίσης λουτῆρας, ἐν οἷς τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ὕδωρ πίπτει ἄνωθεν. Ἐν αὐτῷ δὲ κυρίως ἐνεργεῖται τὸ ἠλεκτρικὸν „μασὰζ" ἤτοι ὁ καθαρμὸς τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου. Ἐν γένει δὲ τὸ Κουρεῖον τοῦτο εἶνε ἐφάμιλλον τῶν πρώτων τῆς πόλεως τοῦ Σικάγου.

PROTOPAPAS CIGAR MAMUFACTURING CO

Κατασκευάζομεν τὰ καλλίτερα σιγάρα ἀνὰ τὴν Ἀμερικὴν ἐξάγνοτάτου φύλλου Ἀβάνας, εὔοσμα καὶ εἰς τὰς εὐθηνοτάτας τιμάς.
Διὰπᾶσαν παραγγελίαν ἀπευθυντέον εἰς τὴν κάτωδιεύθυνσιν
NICHOLS PROTOPAPAS
27 NORTH CLARK STREET. NOS 6 & 8.
TELEPHONE MAIN 189.

Ἔτος Θ' — Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Νοεμβρίου Πέμπτη 1907 — Ἀριθ. 441

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . Δραχ. **10**
Ἐν Τουρκίᾳ . . . . . 1/2 τουρκικῆς λίρας
Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ . . 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*Πατριαρχεῖον καὶ Πύλη*).—Ἡ ἐν Κύπρῳ κατάστασις (*Ἔκθεσις Μ. Ἀρμοστοῦ περὶ τοῦ ἔτους 1906-1907*).—Ἡ ἀπάντησις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διακοίνωσιν Αὐστρίας καὶ Ρωσίας).—Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι.—Ὁ φιλοβουλγαρισμὸς τῶν Ἄγγλων.—Θρᾴκη (*Κατορθώματα Βουλγάρων. Σχολικὴ ἑορτὴ Ἑλλήνων*).—Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Ἐπιφυλλίς (*Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χατζηδάκι καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου*).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 7 Νοεμβρίου 1907

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἔρχονται ἡμῖν νέα πάλιν μηνύματα. Κατὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης ἐγένετο δεκτὸς μετὰ μεγίστης προσηνείας ὑπὸ τῶν θαλαμηπόλων τῆς Α. Μεγαλειότητος· ὅτι τῷ διεβιβάσθησαν τρυφεραὶ προσρήσεις καὶ τρυφερώτεραι ὑποσχέσεις, ὅτι τὰ προνόμια τοῦ ρωμαϊκοῦ ἔθνους θὰ μείνωσιν ἄθικτα, ὅτι τὰ αἰτήματα τοῦ ρωμαϊκοῦ πατριαρχείου θὰ τύχωσιν εὐμενοῦς θεραπείας· ὅτι ἐκ τῶν ἀνακτόρων μεταβάντα εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Μεγ. Βεζύρου τὸν πατριάρχην τῶν Ρωμαίων ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ βαϊραμίου ὁ πρῶτος σύμβουλος τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐδεξιώθη μετὰ μεγίστης φιλοφροσύνης καὶ ζητήσαντι ὑπεσχέθη αὐτῷ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς τὰς ἕδρας αὐτῶν κάθοδον τῶν μητροπολιτῶν τῶν ἐμπεριστάτων μακεδονικῶν ἐπαρχιῶν καὶ παράσχῃ τὴν ἄδειαν νὰ ἐξέρχωνται εἰς περιοδείαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ποιμνίων των. Ἀπῄτησε μόνον ἡ Α. Ὑ. ὁ Μέγας Βεζύρης νὰ τῷ ὑποβάλῃ κατάλογον τῶν ἀγνοουμένων τούτων μητροπολιτῶν καὶ σημείωσιν τῶν ἐπιχειρημάτων, δι' ὧν τὰ πατριαρχεῖα ἀποκρούουσι τὰς ἀποδιδομένας εἰς τοὺς μητροπολίτας κατηγορίας. Διότι ἀγνοεῖ ὅλα ταῦτα ἡ Α. Ὑψηλότης.

Μίαν μόνην παράλειψιν καταγγέλλουσι τὰ μηνύματα ταῦτα τῷ πατριάρχῃ, ἐμφαίνουσαν, ὅτι κατέλιπε τὸν ἐθνάρχην ἡ πανθωμολογημένη διπλωματικὴ αὐτοῦ περίνοια. Παρέλιπε νὰ ὑποβάλῃ κατὰ τὴν ψυχολογικὴν ταύτην στιγμὴν κατάλογον παρασημοφοριῶν, δι' ὧν ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους ἐπιδαψιλεύει τὰ ἀπτότατα δείγματα τῆς τρυφερωτάτης πρὸς τὸ ρωμαϊκὸν γένος εὐνοίας.

Ἡ ἐκθαμβωτικὴ λάμψις τῶν χρυσοπάστων καὶ ἀδαμαντοκολλήτων παρασήμων — γνωρίζουσιν ἄριστα τοῦτο οἱ Τοῦρκοι — ἀποτυφλώνει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἐκφυλισθέντων Ἑλλήνων ἀρχόντων μέχρι τοσούτου, ὥστε νὰ μὴ βλέπωσι μήτε τὰς φλόγας τοῦ Ρακόβου, μήτε τοὺς οὐρανοβάμονας καπνοὺς τῆς Νεγκοβάνης καὶ διαθρύπτει τὴν τεταπεινωμένην ψυχήν των, ὥστε νὰ μὴ αἰσθάνωνται τοὺς κολάφους, οἵτινες ραγδαῖοι καταφέρονται κατὰ τῆς ἐθνικῆς τοῦ γένους αὐτοτελείας καὶ τῶν ἐθνικῶν των συμφερόντων.

Νέας χαρᾶς εὐαγγέλια! Ὑμνήσωμεν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ τὴν ἀνεξάντλητον ἀγαθότητα τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἀγαθυνθεῖσα (εἶναι ἡ πολυφίλητος κολακικὴ ψευδολογία τῶν ἐν Φαναρίῳ διπλωματῶν) νὰ ἀφήσῃ ἀπροστάτευτον τὸ Ράκοβον κατὰ τῶν δολοφονικῶν στιφῶν τῶν Βουλγάρων, νὰ διατάξῃ ἴσως ἰσχυρὸν ὑπὸ δύο ἀξιωματικοὺς ἀπόσπασμα τοῦ γενναίου αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, ὅπως μὴ παρεμβάλῃ καὶ τὸ ἐλάχιστον πρόσκομμα κατὰ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Βουλγάρων, εὐαρεστεῖται τώρα νὰ προσφέρῃ πεντακοσίας λίρας πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν ἁγίων τοῦ ἐμπρησθέντος χωρίου! Αἰνέσωμεν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνοις τὴν προσήνειαν τοῦ Μεγ. Βεζύρου, μεθ' ἧς ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ποιμενάρχου. Πόσον τρυφερὸν ἦτο τὸ μειδίαμά του! Διὰ πάντων ἡ Α. Ὑ. ἐμαρύρει, ὅτι τοῦ λοιποῦ τὰ πράγματα τοῦ γένους θὰ εὐροήσωσιν. Ἡ Μακεδονία λόγου χάριν θὰ μείνῃ ἄνευ μητροπολιτῶν, ὁ Κονίτσης καὶ Βελλᾶς θᾶττον ἢ βράδιον θὰ λάβῃ τὴ τύχην τοῦ Κορυτσᾶς — ὀλίγον μάλιστα λείψε νὰ σταλῇ κατὰ μίαν τῶν δύο τελευταίων ἑβδομάδων εἰς ἐσπευσμένην συνάντησιν τοῦ συναδέλφου του ὑπὸ συμμορίας ἀλβανικῆς ἐξ ἐκείνων, ἃς εἶδεν ὁ κόσμος πληθυνομένας ἐξ ὅτου Βεζύρης ἀνεδείχθη ἡ Α. Ὑ. ὁ Φερὴτ πασᾶς, αἱ ρωμουνικαὶ συμμορίαι θὰ συνεργάζωνται μετὰ τῶν ἀλβανικῶν καὶ οἱ ἄνευ μαθητῶν Ρωμοῦνοι διδάσκαλοι θὰ περιάγωνται ἀνὰ τὰς ῥύμας τῶν Ἰωαννίνων καὶ τοῦ Μοναστηρίου καὶ τῆς Βεροίας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης δορυφορούμενοι ὑπὸ ὁπλιτῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ θὰ γίνωνται δεκτοὶ ἐν τοῖς διοικητικοῖς διβανίοις ὡς ἐπίσημοι καὶ ἀξιοπιστοι συκοφάνται ἀθωοτάτων ἀνθρώπων. Διότι γνωστὸν εἶναι, ὅτι οἱ μορφωταὶ οὗτοι, οὓς ἡ μεγαλομανία τοῦ Καρόλου καὶ τῶν συμβούλων του πρὸς καλλιέργειαν τοῦ νεοβλάστου πέραν τοῦ Ἴστρου πολιτισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ, μὴ ἔχοντες τίνα νὰ διδάξωσιν ἀσχολοῦνται ὡς περὶ κύριον ἐπάγγελμα νὰ ναρκώνωσι τοὺς Τούρκους πασσάδες καὶ ὑπαλλήλους διὰ τοῦ ἐκ Βουκουρεστίου χρυσίου, νὰ μισθώνωσι δολοφόνους καὶ νὰ παραδίδωσιν ὅσους ἡ μάχαιρα ἀφήνει σώους εἰς τὴν ἀπληστίαν τῶν ἀνακριτῶν καὶ τῶν τουρκικῶν δικαστηρίων.

Μάτην ἀναζητεῖς ἐν τῇ ληξάσῃ ΙΘ' ἑκατονταετηρίδι μείζονα καὶ μᾶλλον ἀσύστολον καταπάτησιν τῶν προνομίων τοῦ Γένους καὶ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἐξαιρέσει ἴσως τῶν χρόνων τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Ἀλλὰ πρέπει νὰ εἰπωμεν, ὅτι καὶ μάτην θὰ συντύχῃς περίοδον, ἐν ᾗ οἱ ταγοὶ τοῦ Γένους οἱ ἐν τῇ ὑπάτῃ ἱστάμενοι κορυφῇ ἐδείχθησαν, ὡς νῦν, εὐδιαθετώτεροι νὰ φιλῶσι πολὺ μᾶλλον τὴν ἀρχὴν ἢ τοὺς ἀρχομένους καὶ ἀνικανώτεροι νὰ παραμυθήσωσι τὸ ταλαιπωρούμενον Γένος διὰ πραγμάτων μᾶλλον ἢ διὰ κενῶν λόγων, ἀφ' ὧν ἐδραπέτευσε μὲν ἡ ἀλήθεια, ἀπουσιάζει δὲ τὸ ἀληθινὸν ἄλγος καὶ ἡγνησία εἰλικρίνεια, ἥτις ἀνυψοῖ τοὺς πάσχοντας πολὺ ὑπὲρ τοὺς ἀδικοῦντας καὶ συγκρατεῖ τὸ ἀρχόμενον εἰς τὴν πίστιν πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ τὴν ἀφοσίωσιν, ἧς ἄνευ ἀδύνατοι καὶ ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν περιφρονητέοι ἀποβαίνουσιν οἱ λαῶν κυβερνῆται.

Η ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1906-1907

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ὑπάτου Ἀρμοστοῦ Κύπρου προϊόντουσι τὰ ἑπόμενα συμπεράσματα περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἑλληνικῆς μεγαλονήσου κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1906—1907.

Αἱ πρόσοδοι τοῦ 1906—1907 ἀνῆλθον εἰς Λ. 286,873, αἱ ὁποῖαι μετὰ τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ 1905—6, μεταφερθείσης εἰς λ)σμὸν τῆς 1ης Ἀπριλίου 1906, ἀπετέλεσαν τὸ ποσὸν Λ. 314,873.

Αἱ δαπάναι τοῦ 1906-7 ἀνῆλθον εἰς λ.182,066, αἱ ὁποῖαι μετὰ τοῦ τουρκικοῦ φόρου ἐκ Λ. 92,799 καὶ τοῦ ἐλλείμματος τῆς 31ης Μαρτίου 1906 ἐκ Λ. 17,123, ἀπετέλεσαν τὸ ποσὸν Λ. 271,988, καταλιποῦσαι περίσσευμα Λ. 22,885, εἰς πίστιν τῆς 31ης Μαρτίου 1907.

Ἡ εἴσπραξις τῶν προσόδων τοῦ ἔτους τούτου εἶναι ἡ μεγαλειτέρα ἐξ ὅσων ἀναφέρονται ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Κύπρου, ὑπερβαλοῦσα τὰς τοῦ προηγουμένου ἔτους κατὰ Λ. 48,000.

Ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1907 αἱ πρόσοδοι τῆς Κύπρου ἀνῆλθον εἰς Λ. 5,428,756. Αἱ ἐπιχορηγήσεις τοῦ ἀγγλικοῦ θησαυροφυλακίου εἰς Λ. 857,085. Αἱ δὲ δαπάναι τῆς διοικήσεως εἰς Λ. 3,606,007. Ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας εἰς Λ. 2,656,945.

Ἐμπόριον

Ἡ εἰσαγωγὴ κατὰ τὸ 1906—7, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νομισμάτων, ἀνῆλθεν εἰς Λ. 501,921 ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς Λ. 464,392.

Κατάπλοι

Κατέπλευσαν εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τῆς Νήσου ἀτμόπλοια 341, τόννων 406,833 καὶ ἱστιοφόρα 956 τόννων 43,616.

Νομοθεσία

Ἐψηφίσθησαν δέκα νόμοι, ὧν οἱ σποιδαιότεροι, ὁ τροποποιῶν τὴν φορολογίαν, ἤτοι ὁ καταργῶν τὸν ἐπιτηδευματικόν, τὸν στρατιωτικὸν καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου φόρον, ὁ περὶ μουκταρῶν καὶ ὁ περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν οἴνων καὶ τῶν οἰνοπνευμάτων.

Προϋτάθη νομοσχέδιον περὶ κωλύσεως τοῦ ἑβραϊκοῦ ἀποικισμοῦ, ὅπερ ἀπεσύρθη, διότι ὁ εἰσηγητὴς αὐτοῦ ἠρκέσθη εἰς τὴν δήλωσιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι δὲν εὐνοεῖ τοιοῦτον ἀποικισμόν.

Κατωτέρα Παιδεία

Ἐλειτούργησαν 526 σχολεῖα τῆς κατωτέρας παιδείας μετὰ 606 διδασκάλων καὶ 27,049 μαθητῶν αὐξηθέντων τῶν σχολείων κατὰ 19, τῶν διδασκάλων κατὰ 11 καὶ τῶν μαθητῶν κατὰ 879. Ἡ ἡμερησία φοίτησις, ἐξαιρέσει τῆς ἐποχῆς τοῦ θερισμοῦ, ὑπολογίζεται εἰς 21,945. Ἡ κυβερνητικὴ ἐπιχορήγησις ἀνῆλθεν εἰς Λ. 4, 554, ἐνῷ τὸ ποσὸν τῶν σχολικῶν δικαιωμάτων μετὰ τῶν συνεισφορῶν ἰδιωτῶν καὶ θρησκευτικῶν σωματείων εἰς Λ. 11,616.

Ἡ ἡμερησία φοίτησις τῶν Μουσουλμάνων ἀνῆλθεν εἰς 3,285, ἀπέναντι ἐγγραφῶν 4,768, τῶν δὲ Ἑλλήνων ἐκ 18,660 ἀπέναντι ἐγγραφῶν 21,746.

Κατὰ τὸ 1881 ὑπῆρχον μουσουλμανικὰ σχολεῖα 71 μετὰ 1869 μαθητῶν καὶ 99 ἑλληνικὰ μετὰ 4,902 μαθητῶν.

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ὑπάρχουσιν 178 μουσουλμανικὰ μετὰ 5,374 μαθητῶν καὶ 342 ἑλληνικὰ μετὰ 21,546.

Μέση Παιδεία

Ὑπάρχουσι δύο μουσουλμανικὰ σχολεῖα ἐν Λευκωσίᾳ, τὸ Ἰδαδὶ μετὰ μαθητῶν 102 καὶ τὸ παρθεναγωγεῖον Βικτωρία μετὰ μαθητριῶν 105, λαμβάνοντα κυβερνητικὴν ἐπιχορήγησιν τὸ πρῶτον λ. 384 καὶ τὸ ἕτερον λ. 150.

Ὑπάρχουσιν ἐν Λευκωσίᾳ δύο ἑλληνικά, τὸ γυμνάσιον μετὰ 297 μαθητῶν καὶ τὸ Παρθεναγωγεῖον Φανερωμένης μετὰ μαθητριῶν 155, λαμβάνοντα τὸ πρῶτον κυβερνητικὴν ἐπιχορήγησιν λ. 200 καὶ τὸ ἕτερον λ. 100.

Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσιν ἑλληνικὰ σχολεῖα ἐν Λάρνακι, Λεμεσῷ, Ἀμμοχώστῳ καὶ Πάφῳ, μὴ βοηθούμενα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως.

Ὑπάρχει ἐπίσης ἀγγλικὸν σχολεῖον ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐπόπτου, βοηθούμενον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διὰ λ. 175.

Τὸ ὁλικὸν ὑπὲρ τῆς παιδείας ποσόν, ὅπερ ἐχορηγήθη ἐκ τῶν δημοσίων ταμείων, ἀνέρχεται εἰς λ. 6,735. Τὰ σχολικὰ δικαιώματα βαρύνουσι μεγάλως τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν καὶ ὑπάρχει γενικὴ γνώμη, ὅτι μεγαλειτέρα γενναιοδωρία ὡς πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιδειχθῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Ὡς πρὸς τὴν κατωτέραν, οἱ Ἕλληνες πληρώνουσι τὰ 3)4 τῆς δαπάνης τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων των, τὰ δὲ σχολικὰ τέλη καθίστανται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτους ὀχληρότερα.

Ἡ ἔκθεσις πραγματεύεται μετὰ ταῦτα περὶ τῆς δημοσίας ὑγιείας, τῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν ἐγκλημάτων, τοῦ ταχυδρομείου καὶ τηλεγραφείου, τῶν δημοσίων ἔργων, τῆς γεωργίας, τῶν δασῶν, τοῦ κτηματολογίου, τοῦ λιμένος Ἀμμοχώστου καὶ τοῦ σιδηροδρόμου, περὶ τῶν ὁποίων περίληψιν ἐπιφυλαττόμεθα, λέγει ἡ κυπριακὴ συνάδελφος, ἐξ ἧς ταῦτα παραλαμβάνομεν, νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές, καταλήγει δὲ διὰ τῶν ἑξῆς γενικῶν παρατηρήσεων:

Ἡ Κύπρος ἔσχε τὸ τέταρτον εὐτυχὲς ἔτος καὶ οἱ κάτοικοί της ὠφελήθησαν μεγάλως ἐξ ἀφθόνου συγκομιδῆς, δι' ἧς ἡ νῆσος ηὐλογήθη.

Αἱ καλαὶ ἐσοδεῖαι καὶ αἱ ὑψηλαὶ τιμαὶ ἐβοήθησαν τὸν λαόν, ἵνα ἀναλάβῃ τελείως ἐκ τῆς καταστρεπτικῆς δυσετηρίας τοῦ 1901 καὶ 1902. Τὸ βάρος τῶν χρεῶν ἤρθη ἀπ' αὐτοῦ. Ἡ ἐπιτυχία καὶ τὰ ἐπακολουθά της, ὡς καὶ καλὴ ὑγιεία βασιλεύουσιν ἐπὶ τῆς Νήσου, αἱ δὲ εὐλογίαι τῆς Θείας Προνοίας γίνονται δεκταὶ μετ' εὐγνωμοσύνης, ἀναγνωριζόμεναι, ὡς ἐλπίζομεν, ὑπὸ λαοῦ εὐδαίμονος καὶ διάγοντος ἐν ἀνέσει.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΟΡΩΣΙΚΗΝ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΝ

Τὸ «Ἀνατ. Δελτίον» παρέχει ἐν τῷ φύλλῳ τῆς ληξάσης ἑβδομάδος αὐτολεξεὶ τὸ κείμενον τῆς ἑλληνικῆς ἀπαντήσεως εἰς τὴν διαβόητον διακοίνωσιν Ρωσίας καὶ Αὐστρίας περὶ ἑρμηνείας τοῦ γ' ἄρθρου τῆς ἐν Μυρστσέγῃ συμφωνίας.

Ἡ ἀπάντησις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐντονος εἶναι καὶ σαφὴς, δίκαιον δ' εἴχομεν ἐπιφυλαχθέντες νὰ κρίνωμεν αὐτὴν ἐκ τῶν τηλεγραφηθεισῶν ἐκ Βιέννης περιλήψεών της. Ἐμμέσως μέν, ἀλλ' ἐμφαντικῶς δι' αὐτῆς ἡ Ἑλλὰς δηλοῖ πρὸς τὰς δύο αὐτοκλήτους προστάτιδας τῆς Μακεδονίας Δυνάμεις, ὅτι τὰς συμμορίας δὲν ἐγέννησεν ἡ παρερμηνεία τοῦ γ' ἄρθρου τῆς συμβάσεως, ἀλλ' ὁ σκοπὸς τῆς ἐξολοθρεύσεως τοῦ ἑλληνισμοῦ, εἰς οὗ τὴν ἐπιτέλεσιν ἤρχισαν κινούμεναι αἱ δολοφονικαὶ ἐκ Σοφίας συμμορίαι οὐχὶ ἀπὸ τοῦ 1905, ὅτε συνωμολογήθη ἐν Μυρστσέγῃ ἡ Σύμβασις, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1897. Ἂν δὲ πρόκειται νὰ διαιρεθῇ ἡ Μακεδονία εἰς διαμερίσματα, τὸ καθεστὼς, καθ' ὃ δίκαιον εἶναι νὰ γίνῃ ἡ διαίρεσις, θὰ ληφθῇ οἷον ὑφίστατο οὐχὶ τὸ 1903 ὅτε ἡ κίνησις τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον, ἀλλὰ τὸ 1897, ὅτε ἐξεδηλώθησαν τὰ πρῶτα συμπτώματα τῶν βουλγαρικῶν ἀτιμιῶν. Ἀλλ' εἰς τὴν διαίρεσιν ταύτην πλὴν τοῦ χρόνου πρέπει νὰ ληφθῶσι καὶ τὰ συμπεράσματα τῆς ἱστορίας, τῆς γεωγραφίας καὶ τῆς Ἐθνολογίας, καθ' ἃ εἶναι δυνατὸν νὰ εὕρωμεν τὴν κυρίως Μακεδονίαν καὶ ὑπὸ τίνων αὕτη κατοικεῖται. Ταῦτα ἀποτελοῦσι τὸ κύριον περιεχόμενον τῆς ἀπαντήσεως τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἐφ' ᾧ χαίρομεν, διότι τιμᾷ ἀληθῶς τοὺς ἐργασθέντας εἰς σύνταξιν αὐτῆς. Ἔχει δὲ τὸ ἱστορικὸν τοῦτο ἔγγραφον διαβιβασθὲν διὰ τῶν παρὰ τοῖς Μ. Δυνάμεσι πρέσβεων κατ' ἀκρίβῃ ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μετάφρασιν οὕτω:

Ἀθῆναι, 10 Ὀκτωβρίου 1907

Κύριε Πρεσβευτά,

Ἔλαβον τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω πρὸς ὑμᾶς τηλεγραφικῶς τὴν γενομένην μοι ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ τῆς Ρωσίας ἀνακοίνωσιν τῆς διακοινώσεως τῶν Ἀνακτοβουλίων τῆς Βιέννης καὶ τῆς Πετρουπόλεως, τῆς περιλαμβανούσης τὰς περὶ Μακεδονίας δηλώσεις τῶν Δυνάμεων τῆς Συμφωνίας, δηλώσεις τὰς ὁποίας οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γερμανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγ. Βρεττανίας καὶ τῆς Ἰταλίας ὑπεστήριξαν παρὰ τῇ Β. Κυβερνήσει.

Ἡ Β. Κυβέρνησις συνειδυῖα τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς πρὸς τὸ ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικὸν στοιχεῖον, θὰ ἠθέτει τὸ καθῆκον αὐτῆς, ἂν μὴ ἀνεκοίνου πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις τὰς σκέψεις, τὰς ὁποίας ἐνέπνευσεν εἰς αὐτὴν ἡ μελέτη τῆς διακοινώσεως.

Δὲν ἀγνοεῖτε, Κύριε Πρεσβευτά, τὰς θεμελιώδεις ἀφορμὰς τῆς λυπηρᾶς θέσεως, ἐν ᾗ διατελεῖ ἡ Μακεδονία ἀπὸ τόσων ἐτῶν. Κατ' αὐτὸ τὸ κείμενον, τὸ ὁποῖον διεβίβασα πρὸς ὑμᾶς διὰ τῆς ὑπὸ χρονολογίαν 12 Σεπτεμβρίου 1906 ἐπιστολῆς μου καὶ τὸ ὁποῖον ἀνεκοινώθη πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις, αἱ ἀφορμαὶ αὗται δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν εἰς τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐνέργεια τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων κατὰ » τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐνεκαινί» άσθη τὸ πρῶτον εἰς τὸ βιλαέτιον τῆς Θεσσαλο» νίκης κατὰ τὸ 1897.

«Νὰ συντρίψωσι τὴν ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικὴν ἐν » Μακεδονίᾳ ἐπιρροὴν καὶ ἐξαναγκάσωσι ν' ἀσπα» σθῶσι τὸ σχίσμα πάντα τὰ ἑλληνικὰ χωρία, μέχρι » καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς νότον κειμένων, ἰδοὺ ὁποῖον » ὑπῆρξε τὸ πρόγραμμα τῶν βουλγαρικῶν κομιτά» των, τὰ ὁποῖα, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ σκοποῦ των, » εἰς οὐδὲν ἐφείσθησαν τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

«Οὕτω καθ' ἑκάστην, ἱερεῖς, διδάσκαλοι, πρό» κριτοι, ἐκλεγόμενοι μεταξὺ τῶν ἀσκούντων τὴν » μεγαλειτέραν ἐν τοῖς χωρίοις αὐτῶν ἐπιρροήν, » σφάζονται, αἱ περιουσίαι αὐτῶν καταστρέφονται » καὶ τὰ χωρία ὑποβάλλονται εἰς φορολογίαν πρὸς » συντήρησιν τῶν ἐν τῷ μεταξὺ συγκροτηθεισῶν » βουλγαρικῶν συμμοριῶν.

«Ἀπὸ τοῦ 1899, τὸ βουλγαρικὸν ἔργον λαμβά» νει νέαν ἀνάπτυξιν, ἐπεκτείνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ » βιλαετίου Μοναστηρίου.

«Αἱ ἐπιθέσεις καθίστανται τότε συχνότεραι, προσ» λαμβάνουσι δὲ τοσοῦτον βιαιοπαθῆ χαρακτῆρα, » ὥστε οἱ Ἕλληνες περιπίπτουσιν εἰς ἀληθῆ ἀπελ» πισμόν.

«Μεθ' ὅλα ἐν τούτοις τὰ κατ' αὐτοῦ ἐπισκή» ψαντα δεινά, καὶ μολονότι διετέλει ἐκτεθειμένον » εἰς τὰς χειρίστας βιαιοπραγίας τῶν βουλγαρικῶν » συμμοριῶν, τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον οὐδαμῶς ἀφ» ίσταται τῆς νομοταγοῦς καὶ φιλησύχου αὐτοῦ στά» σεως. Ἐὰν, ἐπιδεινουμένης τῆς καταστάσεως, ἐξ» ηναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς ἀμυντικὰ μέτρα, ἔ» πραξε τοῦτο, διότι μὴ βλέπον ἐρχομένην τὴν » βοήθειαν, ἐφ' ἧς ἐδικαιοῦτο νὰ ὑπολογίζῃ, εὑρέθη » εἰς τὸ δίλημμα: ἢ νὰ ἀσπασθῇ τὸ σχίσμα ἢ » ν' ἀμυνθῇ.

»Συνειδὸς τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, προσηλωμένον » δ' εἰς τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ πίστιν, τὸ ἑλληνι» κὸν στοιχεῖον προέκρινε τὴν ἄμυναν.

«Ἂν διὰ τῆς ἀμύνης τῶν ἑλληνικῶν πληθυ» σμῶν σημαντικὴ μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς τοὺς ἐν » Μακεδονίᾳ πολιτικοὺς ὅρους, τὸ γεγονὸς τοῦτο » δὲν μαρτυρεῖ, ὅτι οἱ βούλγαροι διὰ τεχνητῶν μέ» σων ἐπεδίωκον νὰ καταλάβωσιν ἐκεῖ θέσιν ἐπι» κρατεστέραν;»

Ὅταν οὕτως αἱ ἐν Μακεδονίᾳ ἀνωμαλίαι εἰσῆλ-

θον εἰς νέαν φάσιν, αἱ Μεγ. Δυνάμεις δικαίως συγκινηθεῖσαι ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς δημιουργηθείσης αὐτόθι ἐκ τῆς ἐπιθετικῆς στάσεως τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων, ἀπεφάσισαν ἐνεργῶς νὰ παρέμβωσιν, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ θέσωσι τέρμα εἰς αὐτάς.

Εἰσακούοντες τὰς πανταχόθεν πρὸς αὐτοὺς ἀπευθυνομένας συμβουλάς, οἱ Ἕλληνες, ἐπανειλημμένως, ἀπεφάσισαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν ἀγῶνα. Ἀλλ' ἅμα ὡς ἑκάστοτε ἡ ἐνέργεια αὐτῶν ἐχαλαροῦτο, παρετηρεῖτο ἐπίτασις τῆς ἐνεργείας τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν.

Τοῦτο συνέβη ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν πρὸς τὰ κράτη τοῦ Αἵμου ἐπίδοσιν τῆς διακοινώσεως τῶν Ἀνακτοβουλίων τῆς Βιέννης καὶ Πετρουπόλεως.

Ἐνῷ δ' ἤδη ἀπὸ χρόνου ἀρκούντως μακροῦ, τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον τηρεῖ στάσιν φιλήσυχον καὶ νομοταγῆ, αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ἐξακολουθοῦσι τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπιθέσεις αὐτῶν μεθ' ἧς καὶ πρότερον ἐντάσεως, χωρὶς οὐδεμία ν' ἀντιτάσσηται κατ' αὐτῶν ἀντίστασις. Παραλείποντες πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἄλλα γεγονότα, ἀρκεῖ νὰ μνημονεύσωμεν τῶν προσφάτων θλιβερῶν συμβάντων τοῦ Νίσσι, τῆς Ῥάχοβας, τῆς Νεγόβανης, τῆς Μελέγκιτζ, τοῦ Ῥακόβου καὶ τοῦ Μελενίκου.

Ἐὰν λοιπὸν ζητῆται νὰ εἰρηνεύσῃ ἡ Μακεδονία, καταστῇ δ' ἡ εἰρήνευσις αὐτὴ διαρκής, ἀνάγκη νὰ ἐξευρεθῶσι τὰ μέσα, ὅπως ἐκλείψωσι αἱ κύριαι τῶν ἀνωμαλιῶν ἀφορμαί.

Καθορίζοντα τὴν ἀκριβῆ σημασίαν τοῦ Γ' ἄρθρου τοῦ Μυρστεγείου προγράμματος καὶ καταδεικνύοντα τὰς παρεξηγήσεις, εἰς ἃς ἔδωκεν ἀφορμὴν ἡ ὑπὸ τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ πεπλανημένη ἑρμηνεία τοῦ ῥηθέντος ἄρθρου, τὰ Ἀνακτοβούλια τῆς Βιέννης καὶ τῆς Πετρουπόλεως δηλοῦσιν ὅτι ὁ ἐδαφικὸς καθορισμὸς «τὸν ὁποῖον αἱ Δυνάμεις τῆς Συμ-«φωνίας ὑπονοοῦσιν, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ »λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐθνολογικὰς μεταβολάς, τὰς ὁ-»ποίας προεκάλεσε τυχὸν ἡ ἐνέργεια τῶν συμμο-»ριῶν».

Ἐν τῇ ὑψηλόφρονι αὐτῶν εὐθυδικίᾳ, αἱ Μ. Δυνάμεις θὰ εὐαρεστηθῶσι ν' ἀναγνωρίσωσιν, ὅτι ἡ κατάστασις, ἡ μέλλουσα νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις τοῦ σχεδιαζομένου καθορισμοῦ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀλλοία τοῦ καθεστῶτος, τοῦ ὑφισταμένου κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἡ ἐνέργεια τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων ἢ σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῶν ἀλλοίωσιν τῶν ἐθνογραφικῶν ὅρων τῆς Μακεδονίας, ἤρχισεν ἐκδηλουμένη κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

Ὡς πρὸς τὸν ἐδαφικὸν τοῦτον προσδιορισμόν, προσήκει ὅπως πρωτίστως καθορισθῶσι τὰ ὅρια τῆς κυρίως λεγομένης Μακεδονίας, συμφώνως πρὸς τὰ γεωγραφικά, ἱστορικὰ καὶ ἐθνολογικὰ δεδομένα.

Ὅπως παράσχῃ καὶ αὖθις ἀπόδειξιν τῆς πρὸς τὰς Μεγ. Δυνάμεις εὐλαβείας αὐτῆς, ὡς καὶ τῆς ζωηρᾶς αὐτῆς ἐπιθυμίας νὰ συμπράξῃ εἰς τὸ μεταρρυθμιστικὸν αὐτῶν ἔργον, ἡ Β. Κυβέρνησις θέλει πράξει πᾶν τὸ ἐφικτόν, ἵνα συντελέσῃ εἰς τὴν εἰρήνευσιν τῆς Μακεδονίας. Θέλει ἐμμείνει αὐστηρῶς εἰς τὰ ἤδη παρ' αὐτῆς κατ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν τῶν συστάσεων τῶν ἀνακτοβουλίων τῆς Βιέννης καὶ τῆς Πετρουπόλεως ληφθέντα μέτρα, θέλει δ' ἐξακολουθήσει μετερχομένη πᾶσαν τὴν ἐπιρροὴν αὐτῆς, ὅπως κατευνάσῃ τὰ πνεύματα τῶν Ἑλλήνων τῆς Μακεδονίας. Ἀλλ' ὅπως καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐμπνευσθῇ εἰς τοὺς Ἕλληνας τούτους ἐκ νέου ἡ ἐμπιστοσύνη, τὴν ὁποίαν ἀπώλεσαν διὰ τὰ παθήματα τῶν τελευταίων ἐτῶν, ἀνάγκη νὰ καθησυχασθῶσιν αἱ ἀνησυχίαι αὐτῶν περὶ τῆς τύχης των, ἀνάγκη δ' ὡσαύτως νὰ ἐξασφαλισθῶσιν ἀπὸ τῶν ἐπιθέσεων, εἰς ἃς καθημερινῶς εἶναι ἐκτεθειμένοι.

Εὐαρεστηθῆτε, κύριε Πρεσβευτά, νὰ ἀναγνώσητε τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρὸς τὴν Α. Ἐξ. τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καταλείποντες πρὸς αὐτὸν ἀντίγραφον.

Δέχθητε, κλπ.

(Ὑπογ.) ΑΛΕΞ. ΣΚΟΥΖΕΣ

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Μεγαλοπρεπὴς καὶ ἔνθερμος ὑπῆρξεν ἡ ἐν Λονδίνῳ δεξίωσις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους τῆς Γερμανίας. Κατὰ τὸ δοθὲν ἐν τοῖς ἀνακτόροις γεῦμα ὁ βασιλεὺς Ἐδουάρδος προέπιεν ἐκφράσας τὴν εὐχαρίστησιν, ὅτι εἶδε τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος καὶ εὐχήθη ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ εὐτυχίας τῆς Γερμανίας καὶ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης. Ἀπαντῶν ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος εἶπεν, ὅτι εἶναι εἰς ἄκρον συγκεκινημένος ἐπὶ τῇ γενομένῃ δεξιώσει καὶ εὔχεται ἐγκαρδίως, ὅπως οἱ στενοὶ συγγενικοὶ δεσμοὶ οἱ ἑνοῦντες τοὺς δύο βασιλεύοντας οἴκους ἐπιδράσωσι καὶ ἐπὶ τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν καὶ παγιώσωσιν οὕτω τὴν παγκόσμιον εἰρήνην, ἧς ἡ διατήρησις ὑπῆρξεν ἀεὶ τὸ μέλημα τοῦ βασιλέως Ἐδουάρδου καὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας.

Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες χωρὶς ῥητῶς νὰ ἀποδίδωσι μεγάλην πολιτικὴν σημασίαν εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην τοῦ αὐτοκράτορος ἐξαίρουσι τὴν ἀγαθὴν ἐπίδρασιν, ἣν θὰ ἔχῃ αὕτη εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν. Ὁ συνοδεύων τὸν αὐτοκράτορα ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Σὲν ἐδήλωσεν ἀπροκαλύπτως, ὅτι ἡ συνάντησις τῶν ἡγεμόνων αὕτη οὐδεμίαν κέκτηται πολιτικὴν σημασίαν.

***

— Τὰ ἐν Μαυροβουνίῳ πράγματα προσέλαβον ἀνώμαλον χαρακτῆρα, ἐξ ὅτου ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐκεῖ τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα. Ἡ πατριαρχικὴ διοίκησις τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου, τοῦ γηραιοῦ ἥρωος, ἤρχισε νὰ πιέζῃ τὰ φιλελεύθερα πνεύματα καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν ταύτην ἀνεβλάστησαν ἀντιδυναστικαὶ ῥοπαὶ φθάσασαι καὶ μέχρι συνωμοσιῶν κατὰ τοῦ θρόνου. Ἡ ἀστυνομία ἐτέθη ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν συνωμοτῶν, ἐν οἷς περιλαμβάνονται καὶ ἐξέχοντα πολιτικὰ πρόσωπα, καὶ συνέλαβε περὶ τὰ 150. Κατ' ἀντίδρασιν πρὸς τὰ ἔκνομα ταῦτα κινήματα ὁ λαὸς συνεταράχθη ὑπὲρ τοῦ ἡγεμόνος, παμπληθῆ δὲ συλλαλητήρια ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ἐξέφρασαν τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν πίστιν πρὸς τὸν γηραιὸν ἡγεμόνα.

***

— Τὰ ἐν Σάμῳ πράγματα, ὡς προείπομεν, τρέπονται ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χεῖρον. Ὁ νέος ἡγεμὼν Γεωργιάδης δι' ἐγκυκλίων καὶ ἄλλων ἐγγράφων δίκην Ἕλληνος βουλευτοῦ κατῆλθεν εἰς τὴν δημοσιότητα κατακεραυνῶν τὴν ἀνθισταμένην εἰς τὰς ὀρέξεις του βουλήν, ἐν ᾧ ἐν τοῖς περὶ τὴν διοίκησιν μετέρχεται πολιτείαν αὐτόχρημα δεσποτικήν. Ἐπὶ τούτοις ἡ βουλὴ ἀπηύθυνε πρὸς τὴν μεγάλην βεζυρείαν τηλεγραφικὴν ἀναφοράν, ἐν ᾗ ἐκθέτουσα τὴν παράνομον καὶ αὐθαίρετον διαγωγὴν τοῦ ἡγεμόνος καὶ ἐπικαλουμένη τὴν ἀφοσίωσιν καὶ πίστιν αὐτῆς εἰς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ Σουλτάνου ἐξαιτεῖται τὴν ταχεῖαν ἀντικατάστασιν τοῦ ἡγεμόνος. Ἀγγέλλεται δὲ ἐκ Κων)πόλεως, ὅτι νέα ἐπιτροπὴ αὐτοκρατορικὴ μεταβήσεται εἰς Σάμον πρὸς ἀνάκρισιν καὶ ὅτι ἤρχισαν κυοφορούμεναι διαθέσεις πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπεράγαν ῥητορικοῦ καὶ δημοσιογράφου ἡγεμόνος.

***

— Τηλεγραφήματα ἐκ Σόφιας φέρουσιν ἡμῖν τὴν ἀστείαν ἀγγελίαν, ὅτι ὁ αὐτόθι ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας ἐπέστησε!! τὴν προσοχὴν τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν τελευταίων ἀνδραγαθημάτων τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν ἐν Μακεδονίᾳ. Ὁμοίας φιλικὰς παραστάσεις ἐποίησαν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι Αὐστρίας καὶ Ῥωσίας, εἰς ἃς ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἀπήντησεν, ὅτι τὰ βουλγαρικὰ σύνορα φρουροῦνται οὕτω καλῶς, ὥστε ἀδύνατος ἡ δίοδος οἵας δήποτε συμμορίας. Τῷ ὄντι συμμορίαι δὲν διέρχονται ἐκ τῶν βουλγαρικῶν συνόρων εἰς Μακεδονίαν, ἀλλὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ἀγόμενα ὑπὸ ἀξιωματικῶν τοῦ Φερδινάνδου. Τούτων τῶν ἀποσπασμάτων ἀγγέλλονται νέα κατορθώματα. Δύο ἑλληνόφρονα ἐπὶ τοῦ Μοριχόβου χωρία τὸ Πόλο καὶ τὸ Τσιγγὲλ ἀποτελούμενα ἐξ 25 οἰκογενειῶν ἀπετεφρώθησαν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. Καθ' ἃ δὲ γράφει ὁ «Φάρος τῆς Θεσσαλονίκης» διὰ πετρελαίου καὶ ἄλλων εὐφλέκτων ὑλῶν οἱ Βούλγαροι ἔκαυσαν πολλὰς οἰκίας τοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βερροίας ἑλληνικοῦ χωρίου Ξηρολειβάδου.

Παρὰ ταῦτα ἡ τουρκικὴ ἠλιθιότης δὲν βλέπει καὶ δὲν ὀνειρεύεται ἢ τοὺς Ἕλληνας ὡς ὑπαιτίους παντὸς κακοῦ. Καὶ ὅταν δὲν ἔχῃ ἀφορμάς, δημιουργεῖ τοιαύτας καταφεύγουσα εἰς τὴν μαντικήν. Οὕτω δι' ἐγκυκλίου ἀποσταλείσης εἰς τὰς πρεσβείας ἔσπευσε νὰ καταγγείλῃ τὴν Ἑλλάδα, ὅτι ἐν αὐτῇ παρασκευάζονται πρὸς ἔξοδον πολλαὶ ἑλληνικαὶ συμμορίαι! τί πρὸς αὐτὴν ἂν οἱ Βούλγαροι καίωσι τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ ἑλληνικὰ χωρία ἐν Μακεδονίᾳ! Αὐτὴ ἀσχολεῖται μὲ τὸ τί θὰ διαπράξωσιν αἱ ἑλληνικαὶ συμμορίαι! Ἀλλ' ὅταν αὐτὴ σταυρώνῃ τὰς χεῖρας πρὸ τῶν βουλγαρικῶν θηριωδιῶν, τί ἀναμένει νὰ πράξωσιν οἱ Ἕλληνες; Νὰ ἀφήνωσι τοὺς ἀδελφούς των ἀπροστατεύτους;

***

— Νέον, ἀγνοοῦμεν ποσοστόν, συνέταξε τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον ὑπόμνημα πρὸς τὰς Δυνάμεις, ἐν ᾧ καταγγέλλει τὰς ἀπὸ δεκαπενταετίας βουλγαρικὰς ὠμότητας κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἔν τε τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ τῇ Ἀνατ. Ῥωμυλίᾳ καὶ τῇ Μακεδονίᾳ, εἰς ἃς προσθέτει καὶ τὰς νέας ἐν Ῥακόβῳ, Νεγκοβάνῃ, Πόλῳ καὶ Τσεγκέλι θηριωδίας. Εἰς τὰς ὠμότητας ταύτας ἐνεθάρρυνε τοὺς Βουλγάρους, λέγει τὸ ὑπόμνημα, ἡ πρὸς αὐτοὺς ἐπιείκεια τῶν εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων ἢ εἰς ἐσφαλμένας πληροφορίας ὀφειλομένη. Τὸ ὑπόμνημα ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν τῶν ὑπογραψασῶν τὴν βερολίνειον συνθήκην Δυνάμεων ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως καὶ ζητεῖ νὰ ληφθῶσι τὰ δέοντα, ὅπως παύσῃ ἡ ἀφόρητος αὕτη κατάστασις.

***

— Καθ' ἃ γράφουσι καὶ τηλεγραφοῦσι τῷ «Ἀνατολ. Δελτίῳ» ἐν ἓξ μόνον ἡμέραις οἱ Βούλγαροι ἐφόνευσαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Θεσσαλονίκης 19 Ἕλληνας. Ἐξ ἄλλου καταγγέλλονται αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ ὡς τελείως ἀδρανοῦσαι ἐν τῇ καταδιώξει τῶν Βουλγάρων. Αἱ κατὰ τῶν ἐπιδρομέων κατὰ τοῦ Ῥακόβου ἀνακρίσεις ἀπέληξαν εἰς τὴν σύλληψιν τεσσάρων μόνον χωρικῶν Βουλγάρων, αἱ δὲ κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἀποσπάσματος, ὅπερ ἐθεᾶτο ἀπαθὲς τὸ Ῥάκοβον καταστρεφόμενον εἰς οὐδὲν ἀποβύτως κατέληξαν. Καὶ ἔπειτα οἱ ἠλίθιοι Τοῦρκοι περιμένουσι νὰ ἡσυχάσωσι τὰ πράγματα ἐν Μακεδονίᾳ, ἀφ' οὗ αὐτοὶ σπείρουσι καὶ ἐνθαρρύνουσι τὰς φυλετικὰς ἔριδας!

Ο ΦΙΛΟΒΟΥΛΓΑΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

Ὁ ἐν Μακεδονίᾳ ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμ. Νέων».— Τί διατείνονται οἱ ἐν Μακεδονίᾳ Ἄγγλοι.

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 6 Νοεμβρίου τῶν «Ἡμερησίων Νέων» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύεται ἐπιστολὴ τοῦ περιερχομένου τὴν Μακεδονίαν ἀνταποκριτοῦ κ. Masterman. Ὁ ἐπιστέλλων περιγράφει τὰς ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης καλλιτεχνικάς του ἐντυπώσεις καὶ τρεῖς συνεντεύξεις, μετ' ἐπισήμου Ἄγγλου, Ἑλλήνων ἐμπόρων καὶ τοῦ Χιλμῆ πασᾶ, τὸν ὁποῖον ἀποκαλεῖ τὸν «ἐξυπνότατον διπλωματικὸν τῆς Εὐρώπης». Ὁ Χιλμῆς παρεπονέθη κατὰ τῶν ἀνακριβειῶν τοῦ παντοδυνάμου εὐρωπαϊκοῦ τύπου καὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Βαλκανικοῦ κομιτάτου τοῦ Λονδίνου. Τοὺς Ἕλληνας παριστᾷ ὁ ἀνταποκριτὴς ὡς ἰσχυριζομένους, ὅτι «Ποτέ, ποτὲ δὲν θὰ συμβιβασθῶμεν μὲ κανένα Σλαῦον· ὅλοι εἶναι βάρβαροι· θὰ μονομαχήσωμεν μὲ τοὺς Βουλγάρους». Ἀλλὰ ἐνδιαφέρουσαι κυρίως εἶναι αἱ δηλώσεις «Ἄγγλου κατέχοντος ὑψηλὸν ἀξίωμα» ἐν Μακεδονίᾳ. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πεπεισμένος, ὅτι οὐδεμία διαρκὴς βελτίωσις τῆς καταστάσεως εἶναι δυνατὴ ἄνευ *πολέμου*. Κάτι τι, ἀλλὰ πολὺ μικρόν, κατωρθώθη διὰ τῆς βραδείας ἐργασίας τῶν μεταρρυθμίσεων. Οἱ δικασταὶ λαμβάνουν τὸν μισθόν των. Ἡ δικαιοσύνη δὲν ἀγοράζεται οὐδὲ πωλεῖται πλέον ἐν Θεσσαλονίκῃ. Οἱ ἐπόπται τῶν τριῶν διαμερισμάτων ἠλάττωσαν τὰ βάρη τοῦ ἀγρότου, περιορίσαντες τὴν φορολογίαν. *Αἱ ἑλληνικαὶ συμμορίαι εἶναι κυρίως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀπαισίαν κυριαρχίαν τοῦ τρόμου, τῶν φόνων καὶ τῶν λῃστειῶν. Ὑπάρχει ἄμεσος ἀνάγκη καταστολῆς τῆς ὠργανωμένης ταύτης ἀνθρωποθυσίας, ἔστω καὶ διὰ ἐνόπλου διαδηλώσεως* (τῆς Εὐρώπης) *ἐν Ἀθήναις. Ἡ ζωηρὰ καταδίωξις τῶν ἑλληνικῶν συμμοριῶν ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἴσως ἐπιτύχῃ νὰ τοὺς καθησυχάσῃ. «Ὁ Βούλγαρος εἶναι συνηθισμένος νὰ ἀποθνήσκῃ. Ἀψηφεῖ τὸν θάνατον. Ἀλλὰ ὁ Ἕλλην εἶναι πολὺ φειδωλὸς τῆς ζωῆς του. Μόλις ἐννοήσῃ, ὅτι κινδυνεύει, διὰ μιᾶς θὰ ἐγκαταλείψῃ τοὺς σκοπούς του».* Ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτὴς θέτει ἐντὸς εἰσαγωγικῶν τοὺς τελευταίους πολυτίμους λόγους τοῦ Ἄγγλου ἐπισήμου. Ἐὰν οἱ Ἕλληνες ἢ οἱ Βούλγαροι ὑπῆρξαν ἀνδρειότεροι, δὲν θὰ περιμένῃ ἡ ἱστορία νὰ τὸ μάθῃ παρὰ τοῦ κυρίου τούτου. Ἐνδιαφέρον εἶναι μόνον τὸ κύριον αὐτοῦ παράπονον, ὅτι μεθ' ὅλας του τὰς προσπαθείας δὲν συγκατανεύομεν νὰ δολοφονώμεθα ἀγογγύστως ὑπὸ τῶν ἡρωικῶν κομιτατζήδων τῆς Βουλγαρίας. Ἀλλ' εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας αἱ γενναῖαι αὗται λοιδορίαι ὀφείλουσι νὰ γίνωσιν ἅπαξ διὰ παντὸς μαθήματα. Ἐπὶ τοῦ Τρανσβαλικοῦ πολέμου ὅτε ὁ Ἄγγλος ἐπίσημος ἐπεδείκνυε τὸν πασίγνωστον ἡρωισμόν, ὁ μόνος λαὸς κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Σέσιλ Ῥὼδ, ὁ ἐκδηλώσας μέχρις ἀηδίας, τὰς πρὸς τοὺς Ἄγγλους συμπαθείας του, εἴμεθα οἱ ἠλίθιοι ἡμεῖς. Σήμερον ὁ Ἄγγλος ἐπίσημος προσκαλεῖ τὴν Εὐρώπην ὅλην νὰ πιέσῃ τοὺς ἀνάνδρους ἡμᾶς ἐνόπλως ἐν Ἀθήναις, διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀμύνωνται κατὰ τῆς βουλγαρικῆς ἀνδρείας. Θαυμαστὴ λογική. Εὐτυχῶς ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῶν «Ἡμερησίων Νέων» δημοσιεύεται τέλειός τις χαρακτηρισμός, τὸν ὁποῖον μεταφράζομεν ἐπίσης· «Προκειμένου περ χρημάτων, Ἄγγλοι καὶ Ἀγγλίδες γινόμεθα διὰ μιᾶς ἔξω φρενῶν».

24 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ "ΑΓΩΝΟΣ" 24

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΛΩΣΣΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΥΠΟ Γ. Ν. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ

Οὕτως ἀπὸ συγγραφέων, διηγηματογράφων ἢ ποιητῶν, μεταπίπτουσιν εἰς ἀθλίους γλωσσολόγους καὶ οὕτω συμβαίνει τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ξενοπούλου ὀρθότατα ἐν Παναθηναίοις 1904 σ. 202 λεχθέν: «ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κοινὴ γνώμη δηλητηριάζεται μὲ τὰς σοφιστείας, οἱ ἀνόητοι εὑρίσκουν ἐπιχειρήματα. . .». Ἀλλὰ παρὰ πάντα ταῦτα ἡ ἀνέλιξις τῆς γλώσσης χωρεῖ ἀκαταπαύστως πρὸς τὰ πρόσω. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐπίσταται θυμοσόφως πολὺ καλύτερον ἢ οἱοσδήποτε σοφὸς τί εἶναι ὑπὸ τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ μακροῦ πολιτισμοῦ οἱονεὶ προδιαγεγραμμένον δι' αὐτό, καθὼς καὶ ὅτι ἐν τῇ γλώσσῃ ταύτῃ κέκτηται θαυμάσιον ὄργανον μορφώσεως καὶ ἐθνικοῦ συνδέσμου· τούτου δ' ἕνεκα ἔχεται αὐτῆς ἀναποσπάστως καθὼς καὶ τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ. Φαίνεται ὡσεὶ ἐξ ἐνστίκτου αἰσθανόμενον ὅτι «*ἡ τελικὴ ἀπόσπασις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀρχαίας καὶ Βυζαντιακῆς παραδόσεως* ἣν ὁ Krumb. (σελ. 148) χαρακτηρίζει ὡς *τὴν ὀρθὴν ἀρχήν, καὶ ἐν ᾗ διαβλέπει τὴν σωτηρίαν*», πράγματι θὰ ἦτο ὄλεθρος. Γινώσκει ὅτι ἡ πρόοδος δὲν κεῖται ἐν τῇ ἀποσπάσει ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἀλλ' ἐν τῷ συνετῷ συμβιβασμῷ τῆς παραδόσεως πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ παρόντος, καὶ τέλος ὅτι νῦν μᾶλλον ἢ ἄλλοτέ ποτε ἔχει ἀνάγκην νὰ μένῃ πιστὸν εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ εἰς τὰς παραδόσεις αὐτοῦ, ἂν μέλλῃ νὰ σωθῇ ἐκ τῶν περιστοιχιζόντων αὐτὸ μεγάλων κινδύνων καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν μακρὰν καὶ ἔνδοξον αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ σταδιοδρομίαν.

Προσθήκη εἰς τἀνωτέρω

Καθ' ἃ ἐν ἀρχῇ εἴπομεν, ἡ περὶ τοῦ γλωσσικοῦ παρ' ἡμῖν ζητήματος πραγματεία αὕτη ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον Γερμανιστί. Ἐκ ταύτης ὁρμώμενοι εἶπον περὶ τῆς ἡμετέρας γλώσσης τινὰ οἱ καθηγηταὶ K. Brugmann καὶ A. Thumb.

Καὶ ὁ μὲν κ. Brugmann, ἀφοῦ συντόμως καὶ γενικῶς διέλαβε περὶ τῆς σχέσεως τῆς γραφομένης γλώσσης πρὸς τὴν λαλουμένην, συγκεφαλαιῶν ἐν τέλει τοὺς αὐτοῦ λόγους ἀποκηρύττει διαρρήδην τὸ σύστημα τοῦ κ. Ψυχάρι καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ λέγων:

«Καὶ ἐγὼ εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι εἶναι ψευδὴς ἡ θεωρία τῶν ῥιζοσπαστῶν Ψυχάρι, Πάλλη καὶ ἄλλων, οἵτινες ἐπιζητοῦσιν ἁπλῶς νὰ ἐξαφανίσωσι τὴν καθαρεύουσαν καὶ νὰ ἐνθρονίσωσιν ἀντ' αὐτῆς ἄλλην, καθαρῶς δημώδη, ὡς γραφομένην. Οἱ μεταρρυθμισταὶ οὗτοι βαίνουσιν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. Τὰ πράγματα ἔχουσι προχωρήσει σήμερον ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε προκειμένου νὰ γίνῃ μεταρρύθμισις δὲν εἶναι δυνατὸν πλέον νὰ πλασθῇ γραφομένη γλῶσσα ὅλως διόλου ἐκ τῆς πρώτης, ἀκατεργάστου ὕλης. Ἡ χρῆσις τοῦ γραπτοῦ λόγου ἔλαβε κατὰ τὴν τελευταίαν ἑκατονταετηρίδα ἐν Ἑλλάδι τηλικαύτην ἐπίδοσιν, ὥστε νῦν ἐχόντων τῶν πραγμάτων ὅπως ἔχουσι δὲν δύναταί τις ἁπλῶς δι' ἑνὸς διατάγματος ν' ἀποβάλῃ αὐτήν. Ἀνάγκη ἄρα συμβιβασμοῦ, ἀλλὰ συμβιβασμοῦ καθ' ὃν ἡ ἐπίσημος καθαρεύουσα ὀφείλει νὰ καταβῇ πολλὰς βαθμίδας ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτῆς. Ἐν τοῖς φωνητικοῖς, ἐν τῷ τυπικῷ, κατὰ τὰ οὐσιώδη δὲ καὶ ἐν τῇ συντάξει ὀφείλουσι ν' ἀκολουθήσωσι τὴν ζῶσαν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ, ἵνα ἡ γραφομένη εἶναι ἤδη ἐκ τῶν προτέρων ὅσον οἷόν τε μάλιστα ζῶν ὀργανισμός. Ὡς πρὸς τὰ ἐπὶ μέρους καὶ ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὸν θησαυρὸν τῶν λέξεων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀπορριφθῇ ὡς ἄχρηστος ἡ πνευματικὴ ἐργασία ἡ κατατεθειμένη ἐν τῇ καθαρευούσῃ· ἀνάγκη μόνον, ὡς εἰκός, νὰ φεύγωσι πάντα περιττὸν ἀρχαϊσμόν . . .».

Ἐὰν θέλῃ τις νὰ νοήσῃ ὀρθῶς τὴν φράσιν «*τὴν ζῶσαν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ*», τότε θὰ εὕρῃ ὅτι πᾶσα ἡ διδασκαλία αὕτη τοῦ Br. εἶναι συμφωνοτάτη μὲν πρὸς ὅσα ἐγὼ ἀπὸ μακροῦ χρόνου διδάσκω (πρβλ. Ἀθηνᾶς Τόμ. Ε' σελ. 216 κέξ.), ἐναντιωτάτη δὲ πρὸς τὰς τῶν καινοτόμων θεωρίας. Λοιπὸν διατείνομαι ὅτι ὁ κ. Br. λέγων «*ζῶσαν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ*» δὲν νοεῖ, δὲν δύναται νὰ νοῇ τὰς διαφόρους διαλέκτους καὶ τὰ τῶν ἀγροτῶν ποικίλα ἰδιώματα, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο *τὴν γλῶσσαν τῆς ἀφελοῦς συνηθείας*, τὴν ἀπὸ ἱκανοῦ ἤδη χρόνου παρ' ἡμῖν ἀναπτυχθεῖσαν καὶ νῦν εὐχρηστοῦσαν ἐν πάσῃ πόλει καὶ κωμοπόλει τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, τὴν *πολιτικὴν οὐχὶ τὴν ἀγροτικὴν συνήθειαν*. Ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, ὅτι ὁ κ. Br. βεβαίως δὲν δύναται νὰ νοῇ ὅτι οἱ ἐν ταῖς πόλεσι ζῶντες ὀφείλουσι ν' ἀκολουθῶσι καὶ μιμῶνται τὸν λόγον τῶν ἀγροτῶν, ὅπως ἀξιοῦσιν οἱ περὶ τὸν κ. Ψυχάριν, τοῦτο μανθάνει ἕκαστος ἐξ ὧν ἀναγινώσκονται ἐν τῷ Περιοδικῷ αὐτοῦ τοῦ κ. Br. καὶ τοῦ κ. Streitberg (IF. ΙΗ' σελ. 3-4 Anz.). «*Ἡ φυσικὴ καθημερινὴ* **γλῶσσα τῆς συνηθείας** *εἶναι ὁ γλωσσικὸς τύπος ὅστις προώρισται νὰ ἔχῃ μέλλον καὶ πρόοδον*».

Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἀγνοοῦντες τὰ τῆς ἡμετέρας γλώσσης πιθανὸν νὰ πιστεύωσιν ὅτι *γλῶσσα τοῦ λαοῦ* καὶ *γλῶσσα τῆς ἀφελοῦς συνηθείας παρ' ἡμῖν* ἐκφράζουσι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν, παριστῶσιν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, ἀνάγκη νὰ λεχθῇ ὅτι διὰ λόγους ἱστορικοὺς ἰσχυροτάτους ταῦτα διαστέλλονται ἔτι παρ' ἡμῖν, καὶ *γλῶσσαν μὲν τοῦ λαοῦ*, *γλῶσσαν δημώδη* λέγομεν τὴν διὰ τῆς *προφορικῆς παραδόσεως* κληρονομηθεῖσαν ἡμῖν, *γλῶσσαν δὲ τῆς συνηθείας*, *γλῶσσαν κοινὴν* τὴν ἀναπτυχθεῖσαν κατὰ τὸν ἐν Ἀπαντήσει, σελ. 388 κέξ. ἐκτεθέντα τρόπον. Ἡ πρώτη συνίσταται ἐκ πολλῶν καὶ ποικίλων διαλέκτων καὶ ἰδιωμάτων καὶ δὴ εἶναι ἀλλαχοῦ ἄλλη, καὶ ἀνήκει τοῖς ἀγρόταις, ἡ δὲ εἶναι μία καὶ μόνη, ἔχει ἐν πολλοῖς βάσιν τὴν γραφομένην καὶ ἀνήκει τοῖς ἀστοῖς. Διαφέρουσι δὲ ἀπ' ἀλλήλων μάλιστα μὲν λεξιλογικῶς, μικρὸν δὲ καὶ φωνητικῶς καὶ τυπικῶς, καὶ ἐν τῷ παρόντι τοὐλάχιστον φαίνεται ὅπως καὶ αὐτὸς ὁ κ. Κρουμβ. ὡμολόγησεν, παντελῶς ἀδύνατος ὁ γραμματικὸς κανονισμὸς τῆς μιᾶς κατὰ τὴν ἄλλην.

Ἵνα καταστήσω τὸ πρᾶγμα παντὶ δῆλον, λαμβάνω δύο παραδείγματα. Ἐσώθη διὰ τῆς προφορικῆς παραδόσεως τὸ ὄνομα **ἄξιος ἀξιωσύνη** καὶ

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀθῆναι 1903

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

† Η Α. Σ. Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ Ταμίας
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ
ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΥΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΚΤΙΒΑΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΣΤΡΕΙΤ
ΑΣΗΜ. ΖΑΪΜΗΣ
ΜΙΛΤ. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ Γενικὸς Γραμματεύς.

Εἰσφορὰς δέχονται: Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος (θυρίδες 19 20), καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν Ἀθήναις, Τράπεζαι. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ αἱ τοπικαὶ πρὸς συλλογὴν ἐράνων Ἐπιτροπαί.

ΘΡΑΚΗ

Ἡ ἐκ τῆς ἀνομβρίας δυστυχία.—Ἐνέργειαι Βουλγάρων ἐν Θράκῃ.—Φόνοι αὐτῶν καὶ ληστεία.—Σχολικὴ ἑορτὴ ἐν Ἀδριανουπόλει.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀδριανουπόλεως.

Ἡ ἀνελπίστως εἰσέτι παρατεινομένη ἀνομβρία ἁπανταχοῦ τῆς Θράκης, ἥτις κατέστησεν ἀδύνατον τὴν σποράν, ἡ προβλεπομένη δριμύτης τοῦ χειμῶνος, ἄν τις δύναται νὰ κρίνῃ ἐκ τῆς ἀποτόμως γενομένης μεταβολῆς τοῦ καιροῦ ἀπὸ τοῦδε ἐπὶ τὸ ψυχρότερον καὶ ὅλη ἡ ἄλλη κακοδαιμονία τοῦ τόπου διατηρεῖ ἐν πλήρει ἀπογνώσει τὸν γεωργικὸν ἰδίᾳ πληθυσμόν· οὐδεμία ἀκτὶς παραμυθίας καὶ ὑλικῆς συνδρομῆς εἰς τοὺς ἀτυχεῖς πενέστας τῆς ἄλλοτε πλουσίας καὶ κατ' ἐξοχὴν σιτοφόρου Θρᾴκης· διότι φυσικὰ πᾶν ἄλλο ἢ ὑποστήριξις ἐκ μέρους τῆς ὀθωμ. κυβερνήσεως πρέπει νὰ θεωρηθῇ τὸ διαλαληθὲν καὶ παραπλανῆσαν τοὺς ἀπλοϊκωτέρους δάνειον ἐξ 100 χιλ. ὀθ. λιρῶν τὸ διατεθὲν χάριν τῶν γεωργῶν. Οἱ Ὀθωμανοὶ ἠσκήθησαν θαυμασίως εἰς τὸ νὰ περιβάλλωσι πᾶσαν χυδαίαν καὶ κακοήθη των πρᾶξιν μὲ τὸ περικάλυμμα τῆς φιλανθρωπίας· καθ' ὅσον ἀφ' οὗ κατόπιν ἀσφαλεστάτων ὑποθηκῶν προέβησαν εἰς τὴν διανομὴν τῶν περιφήμων ἐπικουρημάτων ὡς δανείων μετὰ μίαν ὥραν ὑπὸ εἰσπρακτόρων συνοδευομένων ὑπὸ χωροφυλάκων εἰσεπράχθησαν μέχρις ὀβολοῦ τὰ διανεμηθέντα χρήματα, οἱ δὲ χωρικοὶ ὡς μόνον κέρδος ἀπεκόμισαν ἐκ τῆς ἱστορίας ταύτης, ὅτι μένουσι βεβαρημένα καὶ ἐνυπόθηκα τὰ κτήματά των. Δὲν ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν πραγματικῆς διὰ χρημάτων ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους κράτους, ὅπερ ἀπὸ ἓξ μηνῶν ἀδυνατεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ στοιχειωδεστάτην ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀγανακτοῦμεν διὰ τὸν αἰσχρὸν καὶ ἀναιδῆ ἐμπαιγμὸν πρὸς δυστυχούσας καὶ ὑπὸ λιμοῦ ἀπειλουμένας ἀνθρωπίνας ὑπάρξεις. Ἀλλὰ μήπως τοὐλάχιστον παρέχει αὐτοῖς ἀσφάλειαν ζωῆς; Πᾶν τοὐναντίον· πυκνότατα συρρέουσι τὰ παράπονα ὁλοκλήρων κοινοτήτων διὰ τὰς ἐπανειλημμένας ληστρικὰς βιαιοπραγίας βουλγαρικῶν συμμοριῶν καὶ τὸ ἀκαταδίωκτον αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν ὀθωμανικῶν ἀρχῶν. Πλὴν τῆς ἐξαμελοῦς συμμορίας τῆς κατὰ Σεπτέμβριον προσβαλούσης τὸ χωρίον Γατροῦκι καὶ κακοποιησάσης τὴν σύζυγον καὶ τὴν νύμφην τοῦ ἐκ τῶν εὐπόρων χωρικοῦ Νικολάου Τρουλλιανοῦ, αὐτοῦ εὐτυχῶς ἀπουσιάζοντος, ἄλλη συμμορία ἐνεδρεύσασα μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς παρὰ τὴν Μήδειαν δημοσίας ὁδοῦ ἐλήστευσε πολλοὺς ὁμογενεῖς χωρικοὺς ἀφαιρέσασα καὶ αὐτὰ τὰ ἐνδύματά των. Μετ' ὀλίγας δ' ἡμέρας ἡ αὐτὴ πιθανώτατα συμμορία ἐλήστευσε παρὰ τὴν Θυνιάδα καραβάνιον καμήλων ὁδηγούμενον παρ' ὁμογενῶν ἐκ Μετρῶν· τοὺς δυστυχεῖς ἀγωγιάτας τοσοῦτον ἐξυλοκόπησαν, ὥστε ἡ ζωὴ δύο ἐξ αὐτῶν διατρέχει κίνδυνον. Πρὸ ὀλίγων τέλος ἡμερῶν ἄλλη ληστοσυμμορία μεταξὺ τῶν χωρίων Τρουλλιᾶς καὶ Πυργοπούλου ἐλήστευσε τοὺ ἐκ τῆς κωμοπόλεως Σαμακοβίου πτωχοὺς ἀγωγιάτας Γεώργιον Ἰωάννου Γκόρε, Γεώργιον Κουμαρᾶν καὶ Ἰωάννην Λυκόπουλον μεταβαίνοντας πρὸς ἀγορὰν ἀραβοσίτου. Τοὺς δυστυχεῖς τούτους, ἀφ' οὗ ποικιλοτρόπως ἐβασάνισαν, ἀφῆκαν ἡμιθανεῖς προσθέσαντες καὶ τὰ ἑξῆς βαρυσήμαντα· «*Εἰς τὸ ἑξῆς θὰ ἰδῆτε τί σᾶς ἀναμένει σᾶς τοὺς Ἕλληνας· ἡ κωμόπολίς σας Τρουλλιὰ* (ἐπαρχία Μηδείας) *τὸ Κωστῆ, Πρώτσικον, Ἅγιος Στέφανος καὶ Καλατσάκι* (ἐπαρχία Ἀγαθουπόλεως) *διεγράφησαν ὑπὸ τοῦ κομιτάτου καὶ θὰ καταστραφῶσιν αὐτὸς πλέον εἶναι ὁ σκοπός μας Μόνον σᾶς τοὺς Ἕλληνας θὰ καταδιώκωμεν καὶ θὰ φονεύωμεν, οὐδαμῶς δὲ τοὺς Τούρκους*». Καὶ ἐν ᾧ πάντες συγκινοῦνται ἐκ τῆς ἐκρύθμου ταύτης καταστάσεως, μόνοι ψυχροὶ καὶ ἀσυγκίνητοι θεαταὶ εἶναι οἱ ἀγάλλ' ἐστρίβοντες ἴσως τὰς χεῖράς των διὰ τὸν ἀλληλοσπαραγμὸν τῶν Γκιαούρηδων.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ ἐν τῷ προαστείῳ Γιλδιριμίῳ ἑορταζομένου ἁγίου Δημητρίου καὶ ἐφέτος ἔσπευσαν ἐκ τῶν πρώτων νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Μυσταγωγίαν ὁ πρόξενος κ. Νικόλαος Ξυδάκης μετὰ τοῦ διερμηνέως κ. Κωνσταντινίδου καὶ τοῦ προξενικοῦ γραμματέως κ. Γρηγορίου, ὁ γυμνασιάρχης κ. Δ. Σάρρος μετὰ τοῦ καθηγητικοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ὑπερδιακοσίων μαθητῶν τοῦ γυμνασίου, ἡ διευθύντρια τοῦ παρθεναγωγείου κ. Θ. Βογάτσου μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς σχολῆς καὶ πλεῖστοι πολῖται λαμπρύναντες τὴν ἐθνικὸν πλέον χαρακτῆρα λαβοῦσαν ταύτην ἑορτήν. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν εὐχάριστον εἰς τοὺς ἐνθουσιώδεις Γιλδιριμιώτας ἐνεποίησε τὸ εὐσταθὲς καὶ ἐπιβλητικὸν τῶν μαθητῶν παράστημα, ὁ κανονικὸς καὶ ἔρρυθμος αὐτῶν βηματισμὸς καὶ ἡ προπορευομένη τῶν μαθητῶν μουσικὴ τοῦ γυμνασίου, ἅτινα δὲν πιστεύομεν, ὅτι θὰ σκανδαλίσωσι τὰς ὀθωμανικὰς ἀρχάς, οὐδὲ θὰ γίνωσιν ἀφορμὴ παροχῆς ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸ Ντουβλέτι ἐκ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

Ἄλλοι εἶναι οἱ διασείοντες τὰ θεμέλια τοῦ κράτους καὶ οἱ ἐκθέτοντες αὐτὸ διὰ τῶν βομβῶν καὶ τῆς δυναμίτιδος εἰς τὴν χλεύην καὶ περιφρόνησιν τοῦ κόσμου, οὐχὶ δὲ ἡ νομοταγὴς ἑλληνικὴ νεολαία καὶ οἱ διδάσκοντες ταύτην. Ταῦτα δ' ἀναγράφομεν συνεπείᾳ τοῦ γνωστοῦ τακριρίου περὶ ἀπελάσεως ἐντεῦθεν τοῦ γυμνασιάρχου κ. Δ. Σάρρου, τοῦ καθηγητοῦ κ. Χ. Σκαλισιάνου καὶ τῆς διευθυντρίας τοῦ παρθεναγωγείου κ. Θ. Βογάτσου.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΠΑΡΗΓΟΡΙΑΝ γλυκυτάτην εἰς τὴν ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῆς πολιτικῆς κινήσεως ἀθυμοῦσαν ψυχὴν τῆς Ἑλλάδος ἔδωκε εἰς ἡμέρας ταύτας ἡ Διαθήκη μεγαλόφρονος τέκνου τῆς χαριτοβρύτου Χίου, **τοῦ Κωνσταντίνου Σεβαστοπούλου**, *ἐμπόρου ἅμα καὶ λογίου, ἐπὶ πεντηκονταετίαν ὅλην κλεΐσαντος τὴν ἔντιμον ἐμπορικὴν μεγαλοπραγμοσύνην τῆς ἡμετέρας φυλῆς ἐν τοῖς μεγάλοις ἐμπορικοῖς κέντροις τῆς Δύσεως, οἷον τὸ Λιβόρνον καὶ Λονδῖνον, καὶ εὐτυχήσαντος ἀπὸ δεκαετίας νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν Ἀθήναις, τῇ ὀνειρευτῇ πόλει τῶν ἀποδήμων υἱῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾗ ἀνέπνεε τὴν καθαρὰν αὔραν τοῦ Σαρωνικοῦ, ἐνετρύφα εἰς τὴν ἡδυπάθειαν τῶν χρωμάτων τοῦ ἀττικοῦ ὁρίζοντος καὶ ἔλουε τὴν ψυχήν του εἰς τὸ διπλοῦν λουτρὸν τῶν ἀγλαωτάτων ἀναμνήσεων καὶ τῆς μελέτης τῶν ἀθανάτων προϊόντων, τῆς ὑψηλῆς τῶν ἀρχαίων διανοήσεως Ἔζησεν ἀεὶ θριαμβεύων καὶ θνήσκων ἐθριάμβευσε κατὰ τοῦ θανάτου δι' ὧν ἄληστον κατέλιπε τὴν μνήμην του δημιουργημάτων· τῆς ἀθανασίας του μάρτυρας ἔστησεν καὶ ἐγγυητὰς ταῦτα διὰ τῆς λαμπρᾶς διαθήκης του:*

α') Εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῶν παίδων καταλείπει 10.000 χρ δραχμάς.

β') Εἰς τὸ Ἄσυλον τῶν Ἀνιάτων 10000

γ') Εἰς τὸ Οἰκονομικὸν συσσίτιον 20000

δ') Εἰς τὸ νοσοκομεῖον «Εὐαγγελισμὸς» πρὸς ἵδρυσιν 3 κλινῶν 30000

ε') Εἰς τὴν Βιοτεχνικὴν ἑλληνικὴν ἑταιρείαν **50000** *δρ*

ς') Εἰς τὴν ἑλληνικὴν γεωργικὴν ἑταιρείαν **500000**, *ὅπως οἱ τόκοι τοῦ κεφαλαίου τούτου μένοντος ἀθίκτου χρησιμεύσωσιν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτῆς ταχθέντος σκοποῦ καὶ δοθῇ οὕτω ἐνίσχυσις εἰς τὴν γεωργικὴν τάξιν τῆς Ἑλλάδος.*

ζ') Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Σύλλογον πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων **50000** *χρ. δραχ., τὸ γηραιὸν τοῦτο ἵδρυμα, ὅπερ ἐστέγασε τὴν ἀπροστάτευτον ἑλληνικὴν παιδείαν ἐν τῇ ἀλυτρώτῳ ἰδίᾳ καὶ διαθερμαίνει αὐτὴν νῦν εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε μετὰ θαυμαστῶν ἀποτελεσμάτων.*

η') Εἰς τὴν φιλοδασικὴν Ἕνωσιν **50000**, *ὅπως οἱ τόκοι αὐτῶν χρησιμεύσωσιν εἰς ἀνάπτυξιν τῆς φυτοκομίας καὶ εἰς τὴν ἀναδάσωσιν ἐν γένει.*

θ') Εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Βρεφοκομεῖον **100 000** *δραχ.*

ι') Εἰς τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον **100000**, *ὅπως ἐκ τῶν τόκων αὐτῶν συντηρῆται εἰδικὴ σχολὴ ἀρρένων πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν καὶ ὀρφανοτροφεῖον θηλέων ἐν Κωνσταντινουπόλει.*

ια') Πρὸς ἀνέγερσιν κτιρίου διὰ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει μουσικὸν σύλλογον. 12800 χρ. δρ.

ιβ') Εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικὸν Σύλλογον 25000 χρ. δρ., ὅπως ἐκ τῶν ἐτησίων τόκων παρέχηται βοήθεια εἰς ἀπόρους σχολὰς τῆς δούλης Ἑλλάδος καὶ εἰς ἐπιμελεῖς ἀπόρους μαθητάς.

ιγ') Εἰς τὸ ἐν Φαναρίῳ Ἰωακείμειον παρθεναγωγεῖον **50000** *χρ. δρ.*

ιδ') Εἰς τὸ πολιτικὸν νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν **100000** *χρ. δρ., ὅπως ἐν τῷ νέῳ αὐτοῦ κτιρίῳ κτισθῇ μία πτέρυξ φέρουσα τὸ ὄνομά του.*

ιε') Εἰς τὸ ἐργαστήριον τῶν Ἀπόρων Γυναικῶν 25000 χρ. δρ.

ιστ') Εἰς τὸν σύλλογον «Παρνασσὸν» ὑπὲρ τῶν ἀπόρων παίδων 25000.

ιζ') Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ συντελέσῃ εἰς μόρφωσιν ἱκανῶν ἐργατῶν, χρηστῶν πολιτῶν καὶ ἐντίμων οἰκογενειαρχῶν ἀποτελούντων τὸ μέγιστον ἐχέγγυον εὐημερούσης πολιτείας διατάσσει νὰ κατατεθῶσιν ἐν τῇ Ἐθν. Τραπέζῃ **300000** *χρ. δρ. ὡς κληροδότημα ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου πρὸς Διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων, οὗ ἱδρυτὴς καὶ πρόεδρος εἶναι ὁ κ. Δημ. Βικέλας· εἰς τούτου δὲ τὰς εἰσηγήσεις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὀφείλεται ἡ μεγάλη καὶ πρακτικὴ αὕτη γενναιοφροσύνη τοῦ μεταστάντος, ὅπως χρησιμεύσωσι πρὸς ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῆς σχολῆς Ἐκ τῶν 300000 δραχμῶν αἱ 100000 ἀφιερωθήσονται εἰς τὴν οἰκοδομίαν καὶ ἐπίπλωσιν τῆς σχολῆς, αἱ δὲ λοιπαὶ 200000 εἰς λειτουργίαν αὐτῆς. Διαχειρισταὶ τῆς περιουσίας ταύτης ὁρίζονται ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων Βιβλίων, εἷς τῶν ὑποδιοικητῶν τῆς ἐθν. Τραπέζης καὶ ὁ τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν κ. Μαργέλος.*

ιη') Εἰς τὸ ἐθν. Πανεπιστήμιον 25000 χρ. δρ. ὅπως ἐκ τῶν τόκων αὐτῶν βραβεύωνται ἐν διαγωνισμοῖς οἱ συγγράφοντες τὰς ἀρίστας ἐν ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ γλώσσῃ μελέτας. Ἀλλ' οὐδὲ τοὺς συγγενεῖς, οὐδὲ τοὺς φίλους ἔτι ἐλησμόνησεν ὁ ἀείμνηστος ἀνὴρ πολλὰ καὶ ὑπὲρ τούτων καταλιπὼν κληροδοτήματα.

Ἡ κηδεία τοῦ ἀνδρὸς ἐγένετο σεμνοπρεπεστάτη. Πολλὰ τῶν εὐεργετουμένων καθιδρυμάτων ἐξέδωκαν συλλυπητήρια ψηφίσματα καὶ κατέθηκαν στεφάνους. Ἐπὶ τοῦ τάφου δὲ τοῦ ἀνδρὸς ὁ πολὺς δημιουργὸς καὶ συντηρητὴς τῆς ἐπωφελέστατα δρώσης Βιοτεχνικῆς ἑταιρείας καὶ γενικὸς αὐτῆς γραμματεὺς κ. Κυπάρισσος Στέφανος ὕμνησε τὸν νεκρὸν διὰ τοῦ λαμπροῦ τούτου καὶ συντόμου ἐπιταφίου:

«Ἐντολῇ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, τῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας καὶ τῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου Ἑλληνικῆς Βιοτεχνικῆς Ἑταιρείας, ἔρχομαι πρὸ τοῦ τάφου σου, Κωνσταντῖνε Σεβαστόπουλε, νὰ σοὶ ἀπευθύνω τὸν ὕστατον ἀποχαιρετισμόν.

Μεγάλε τῆς Ἑλλάδος υἱέ! Τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος τὸ λαμπρὸν παρελθὸν καὶ ἡ πίστις ἐπὶ τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς ἀποστολὴν κατηύγασαν τὴν ὁδὸν τοῦ βίου σου καὶ κατηύθυναν αὐτήν. Τοῦ Ἔθνους τὸ μεγαλεῖον ἦτο τὸ διαρκὲς ὄνειρόν σου καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀφιέρωσας τὸν βίον σου ὁλόκληρον.

Πρὸ πολλοῦ ἡ Πατρὶς ἔσχεν ἐπιφανῆ δείγματα τῆς μεγάλης γενναιοδωρίας σου. Σήμερον δέ, ὅτε, μετὰ τῆς θλιβερωτάτης τοῦ θανάτου σου ἀγγελίας, ἐγνώσθησαν τῆς τελευταίας βουλήσεώς σου αἱ ἀποφάσεις, σύμπας ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θρηνεῖ ἕνα τῶν μεγάλων αὐτοῦ εὐεργετῶν. Οὕτω, τὸ ὄνομά σου θὰ καταλάβῃ διαπρεπῆ θέσιν παρὰ τὰ ὀνόματα τῶν Ζωσιμαδῶν, Καπλανῶν, παρὰ τὰ ὀνόματα τοῦ Ἀρσάκη, τοῦ Βαρβάκη, τοῦ Ριζάρη, τοῦ Σίνα, τοῦ Συγγροῦ, τοῦ Ἀβέρωφ, τοῦ Μαρασλῆ, τοῦ Συναδινοῦ καὶ τόσων ἄλλων ἐξόχων τῆς πατρίδος τέκνων.

Ἀκολουθοῦν τὰς παραδόσεις τῶν μεγάλων ἐν τῇ ξένῃ ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν οἴκων, ὑπέροχον ἀνέπτυξας ἱκανότητα καὶ δραστηριότητα ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Λονδίνῳ, ἐν Λιβόρνῳ, διαρκῶς ἐν τῷ πνεύματι ἔχων τὴν εἰκόνα τῆς πατρίδος. Κατὰ δὲ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς σου ὑπάτη τέρψις σου ἦτο ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ μάλιστα τοῦ θείου Ὁμήρου.— Ὁποία δ' ὑπῆρξεν ἡ χαρά σου, ὅτε πρὸ ἑνδεκαετίας, κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐπανέβλεπες τὴν ποθητήν σου Ἑλλάδα! Ἐγκατασταθεὶς τέλος ἐν Ἀθήναις ὑπερτάτην ἀπόλαυσιν ᾐσθάνεσο ζῶν ἐπὶ τοῦ πατρίου ἐδάφους, ἀναπνέων τὸν ζείδωρον τῆς Ἑλλάδος ἀέρα καὶ ἀναγεννᾶσο ὑπὸ τὸ θάλπος τοῦ ἑλληνικοῦ ἡλίου.

Ἐν τῇ μερίμνῃ σου ὅπως φανῇς εὐστοχώτερον χρήσιμος εἰς τὸ ἔθνος, ἀπεδείχθης βαθὺς τῶν παρ' ἡμῖν μεγάλων ἐθνικῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν ἐκτιμητής. Τὰ γενναῖα κληροδοτήματα, ἅτινα σήμερον ἐν συγκινήσει σύμπασα μανθάνει ἡ Ἑλλάς, ἀποδεικνύουσιν ὁποία ὀξύτης διανοίας καὶ ὁποία ἀσφάλεια γνώμης διηύθυνε τὰς ἀποφάσεις σου. Οὕτω τὰ πολυάριθμα ἐθνικὰ ἱδρύματα καὶ κοινωφελῆ σωματεῖα, ἅπερ εὐηργέτησας, ἐπεκτείνοντα καὶ συμπληροῦντα τὴν δρᾶσιν αὐτῶν διὰ τῶν γενναιοτάτων συνδρομῶν σου, θὰ ἀναγράψωσιν ἐν περιφανέσι στήλαις τὸ ὄνομά σου εἰς μνήμην αἰωνίαν. Ὁ δὲ τάφος σου θὰ γείνῃ προσκύνημα οὐ μόνον πάντων τῶν ὑπὸ σοῦ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εὐεργετηθέντων, ἀλλὰ καὶ σύμπαντος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Κωνσταντῖνε Σεβαστόπουλε! Μετὰ τῶν πολυαρίθμων ὑπὸ σοῦ εὐεργετηθέντων ἱδρυμάτων καὶ σωματείων, μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ ἑλληνικὴ Γεωργικὴ Ἑταιρεία καὶ ἑλληνικὴ Βιοτεχνικὴ Ἑταιρεία βαρυπενθεῖς σήμερον ἐπὶ τῇ σῇ ἀπωλείᾳ ἀγήρων θέλουσι τηρήσει τὴν μνήμην σου καὶ ἀμείωτον τὴν εὐγνωμοσύνην διὰ τὰς πρὸς αὐτὰς εὐεργεσίας σου.

Μεγάλε τῆς Ἑλλάδος υἱέ, γενναῖε τοῦ Ἔθνους εὐεργέτα, πολυτίμητε φίλε Κωνσταντῖνε Σεβαστόπουλε, ἐσαεὶ χαῖρε!»

Οὕτω κατηνέχθη εἰς τὸν τάφον εἷς ἔτι ἥρως τῆς ἑλληνικῆς φιλοπατρίας, ἧς ἡ τοιαύτη ἐκδήλωσις ἀποτελεῖ ἀδιαφιλονείκητον δόξαν τοῦ ἑλληνικοῦ γένους ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις καὶ ἧς ἡ μελέτη τῶν αἰτίων θὰ δείξῃ τὴν ἐσωτερικὴν εὐγενεστάτην φυσιογνωμίαν τῆς ἡμετέρας φυλῆς.

***

ΠΡΙΝ ἢ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν ὅσημέραι συγκεντρωμένων ἀποτελεσμάτων τῆς ἐνεργηθείσης ἄρτι ἀπογραφῆς, ἀρυόμεθα ἔκ τινος διαλέξεως τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀνδρεάδου τὰς ἑπομένας πληροφορίας περὶ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἀπογραφῶν καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν.

Ἔτη ἀπογραφῆς	Πληθυσμὸς	Διαφορὰ
1838	752,077	
1839	823,773	71,696
1840	850,256	20,473
1841	861,009	10,773

ἀξία, ἀνάξιος, ἀξίζω καὶ *ἀξιώνω* (λ. χ. ὁ Θεὸς *νὰ μοῦ τ' ἀξιώσῃ . . .*), καὶ *δίκαιος δίκαια, δίκαιο, δικαιοσύνη* ταῦτα εἶναι δημώδη. τῆς προφορικῆς παραδόσεως. Ἀλλ' ἡμεῖς παρελάβομεν ἐκ τῆς γραπτῆς παραδόσεως ἢ ἐπλάσαμεν κατ' αὐτὴν καὶ πολλὰ σύνθετα ἢ παράγωγα καὶ φράσεις ἐκ τῶν λέξεων *ἄξιος, δίκαιος*, διὸ λέγομεν *παρ' ἀξίαν, κατ' ἀξίαν, ἀντάξιος, ἰσάξιος, ἀξιῶ, τί ἀξιοῖς* (οὐχὶ *τί ἀξιώνεις*), *ἔχεις τὴν ἀξίωσιν, τὸ ἀξίωμα* (ἔλαβεν μέγα ἀξίωμα), *ἀξιωματικός, ἀξιωματικῶς* (ἀποφαίνεται), *ἀπαξιῶ* (ν' ἀπαντήσω), *ἀξιοπρεπής, ἀξιοπρέπεια, ἀξιολύπητος, ἀξιοθρήνητος, ἀξιοσημείωτος* (ὑπὲρ τὰς 70 νέας λέξεις ἀναγράφει ὁ Κουμανούδης ἐν τῇ Συναγωγῇ αὐτοῦ ἀρχομένας ἀπὸ τοῦ ἄξιος)· *τὸ ρωμαϊκόν, τὸ ποινικόν, τὸ κληρονομικόν, τὸ ἐκκλησιαστικὸν* κλπ. *δίκαιον, ἡ θεία δικαιοσύνη, δικαιολογῶ, δικαιολογία, ἀδικαιολόγητος, δικαιοῦχος, δικαιώνω, θὰ σὲ δικαιώσῃ, τὸ δικαστήριον, τὸ δικαίωμα, τὰ δικαιώματα, δικαιωματικῶς, φιλοδίκαιος, δικαιοπραξία* (ὑπὲρ τὰς 30 νέας λέξεις ἀπὸ τοῦ *δίκαιο-* εὑρίσκει τις παρὰ Κουμανούδῃ ἔνθα ἀνωτ.) κλπ. Ὁμοίως λέγομεν *δικαιοῦμαι νὰ ἀπαιτήσω τοῦτο, οὐχὶ δικαιώνομαι*, διότι τοῦτο ἔχει ἄλλην σημασίαν. Οὕτω παρατηρῶν εὑρίσκει τις ὅτι παρ' ἑκάστην σχεδὸν λέξιν τῆς προφορικῆς παραδόσεως εἰσήλασεν ἐκ τῆς γραπτῆς ἢ ἐπλάσθη κατ' αὐτὴν καὶ ἐκ τῶν στοιχείων αὐτῆς πλῆθος ἄλλων λέξεων ἀναγκαιοτάτων καὶ ἅμα γνωριμωτάτων ἡμῖν σήμερον εἰς ἔκφρασιν τοῦ νεωτέρου ἡμῶν πολιτισμοῦ, εἰς ὃν αἱ τῆς προφορικῆς παραδόσεως, αἱ δημοτικαὶ ἐφάνησαν ὅλως ἀνεπαρκεῖς. Αὗται δὲ ἀποτελοῦσι μὲν σήμερον μετὰ τῶν πασιγνώστων καὶ κοινῶν πᾶσι δημοτικῶν τὴν γλῶσσαν τῆς συνηθείας, τὴν ἀστικήν, τὴν *κοινήν*, τὴν ὄντως *νέαν Ἑλληνικήν*, διασώζουσι δὲ κατὰ τὰ πολλὰ τὸν καθαρεύοντα, τὸν ἀπαθῆ αὐτῶν τύπον καὶ φωνητικῶς καὶ κλιτικῶς, διὸ οὔτε συνίζησιν πάσχουσι (*τὸ ρωμαϊκὸ δίκαιο* θὰ ἦτο ἐσχάτως γελοῖον καὶ ἀκατανόητον) οὔτε τὸ τελικὸν *-ν* ἀποβάλλουσιν οὔτε εἰς τὴν νέαν κλίσιν εὐκόλως ὑπόκεινται (*τί ἀξιοῖς;* οὐχὶ *τί ἀξιώνεις; ἀξιωματικῶς*, οὐχὶ *ἀξιωματικά, δικαιοῦμαι* οὐχὶ *δικαιώνομαι*, κτλ.(*). Λέγων ἄρα ὁ κ. Br. ὅτι ἐν τοῖς *φωνητικοῖς*, ἐν τῷ *τυπικῷ ὀφείλουσι ν' ἀκολουθήσωσι τὴν ζῶσαν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ*, ἂν ἐνόει τὴν προφορικὴν παράδοσιν, θὰ ἔλεγέ τι ἀδύνατον. Περὶ τούτων ἰδὲ πρὸς τούτοις καὶ τὰ ἐν Ἀπαντήσει σελ. 428 ὑπὸ τοῦ κ. Ξενοπούλου λεχθέντα περὶ τοῦ *ἀντικαλλιτεχνικοῦ, τοῦ κωμικοῦ, τοῦ ἀδυνάτου* κλπ. καὶ τὰ τοῦ Παπαδιαμάντη αὐτ. 429 ὅτι αὐτὰ τοὐναντίον ἔχουσι τὴν αὐθάδειαν κλπ. Ταῦτα δὲν αἰσθάνεται βεβαίως ὁ κ. Brugmann, ὅπως οὐδ' ὁ κ. Ψυχάρις, διὸ καί, καθὼς εἶπεν ὁ κ. Krumbacher, περιέπεσεν ἀπὸ τῆς Σκύλλης τοῦ ἀττικισμοῦ εἰς τὴν Χάρυβδιν τῆς γλωσσολογικῆς σχολαστικότητος.

Κατὰ ταῦτα ὁ κ. Br. δὲν διδάσκει κατ' ἀλήθειαν οὐδὲ συμβουλεύει ἡμῖν διάφορα τῶν παρ' ἡμῖν ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου διδαχθέντων καὶ καθ' ἑκάστην ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐφαρμοζομένων.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν γενικῶν τούτων διδάσκει καὶ ἄλλα περὶ ὧν δὲν δύναμαι νὰ συμφωνήσω πρὸς αὐτόν. Οὕτω λ. χ. γράφει εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ὅτι «Ἐνῷ ὁ Χατζιδάκις μέχρι τοῦ 1903 ἀπέκρουε πᾶσαν ἀλλογλώσσων ἀνάμειξιν εἰς τὸ γλωσσικὸν ζήτημα, νῦν ἐπιθυμεῖ νὰ μορφώσωσιν οἱ λόγιοι ἐν Γερμανίᾳ ὀρθὴν περὶ τούτου γνώμην». Διὰ τούτων παρίσταμαι ὡς ἀντιφάσκων πρὸς ἐμαυτόν, καίτοι ἐγὼ ἀληθῶς εἰς οὐδεμίαν ἀντίφασιν περιέπεσον, καὶ ὁ κ. καθηγητής, εἶμαι βέβαιος, δὲν θὰ ἔγραφεν αὐτά, ἂν ἐγίνωσκε τὰ πράγματα. Διότι ἐπρέσβευον μὲν ἐγὼ καὶ πρεσβεύω πάντοτε ὅτι οἱ ἀλλόγλωσσοι κρίνοντες τὰ τῆς γλώσσης ἡμῶν κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς ἰδίας αὐτῶν γλώσσας, καὶ οὐχὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ἤτοι *οὐχὶ ἐκ τῆς ἱστορίας ἡμῶν καὶ τῆς ἡμετέρας γλώσσης, οὐχὶ ἐκ τῶν πρὸς ἀλλήλας σχέσεων τῆς γραπτῆς καὶ προφορικῆς ἡμῶν γλώσσης, οὐχὶ ἐκ τοῦ αἰσθήματος ὅπερ ἡμεῖς ἔχομεν ἑκατέρου τύπου αὐτῆς κλπ.*, εἶναι ἀναρμόδιοι κριταὶ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ζητήματος. Ὅτι δὲ εἶχον καὶ ἔχω πληρέστατα δίκαιον νὰ φρονῶ ταῦτα, ἀπέδειξε κατὰ τρόπον ἀνεπίδεκτον οἱασδήποτε ἀμφισβητήσεως ἄκων ὁ κ. Krumbacher. Οὗτος ἀσχολούμενος περὶ τὴν μεσαιωνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν δεκαετηρίδων ἐθεωρεῖτο πάντων τῶν ξένων καταλληλότατος νὰ ἐξετάσῃ τοῦτο (οὕτως εἶπε ρητῶς καὶ ὁ Thumb ὅτι αἱ μελέται τοῦ κ. Krumb. καθιστῶν αὐτὸν *ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἱκανὸν* νὰ ἐκφράσῃ γνώμην περὶ αὐτοῦ κλπ.). Καὶ ὅμως ἀπεδείχθη πασιφανῶς ὅτι οὗτος οὔτε φύσει οὔτε μαθήσει ἦτο ἀληθῶς ἱκανὸς πρὸς τοῦτο. Ἀλλ' ἐνῷ ἐγὼ ἐφρόνουν καὶ φρονῶ ταῦτα περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἀλλογλώσσων, ἰδοὺ ἔρχεται ὁ κ. Krumb. καὶ ἀναλαμβάνει, ὡς αὐτὸς οὗτος ὥρισε καὶ διετύπωσε τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, «*ἵνα παράσχῃ εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτὸ πιστὴν εἰκόνα τοῦ τοσοῦτο διαφέροντος ἐπιστημονικοῦ τούτου προβλήματος*». Τότε ἐνόμισα ἐμὸν καθῆκον, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἐποίησα, νὰ ὁμιλήσω πρὸς τὸ οὕτω πλημμελῶς διδασκόμενον Κοινὸν τῶν ἀλλοδαπῶν λογίων καὶ ἀπαλλάξω αὐτὸ τῆς πλάνης. Ἐν τούτοις ἄρα οὐδεμία ἀντίφασις.

Ἐπειδὴ δὲ προσέτι ὁ κ. Brugman εἶναι ἄπειρος τῆς τε γραφομένης καὶ τῆς γλώσσης τῆς ἀφελοῦς συνηθείας ἡμῶν καὶ τῶν δημοτικῶν διαλέκτων καὶ οὔτε τὴν ἱστορίαν αὐτῶν οὔτε τὰς πρὸς ἀλλήλας σχέσεις δύναται νὰ γινώσκῃ προσηκόντως οὔτε τὸ γλωσσικὸν ἐν τούτοις αἴσθημα νὰ ἔχῃ, διὰ τοῦτο διδάσκει πολλά, οἷον ὅτι ἡ γραφομένη ἡμῶν γλῶσσα εἶναι ἡ τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὅτι ὁ κ. Ψυχάρις μεταχειρίζεται τὴν γλῶσσαν τοῦ ἁπλοῦ λαοῦ κττ. κττ., περὶ ὧν ἐγὼ δὲν θέλω νὰ συζητήσω πρὸς αὐτόν. Ἐπιστάμενος δὲ ὅτι τὰς εἰς τὴν γλωσσολογίαν ὑπηρεσίας αὐτοῦ δὲν θὰ δυνηθῇ ποτε οὔτε ὁ ὠχρὸς φθόνος νὰ ἀρνηθῇ οὔτε ὁ μακρὸς χρόνος νὰ ἐξαφανίσῃ, καὶ εὐγνωμονῶν ἐπὶ τοῖς πολλοῖς καὶ καλοῖς διδάγμασι τῷ σοφῷ διδασκάλῳ, νομίζω ἀναγκαῖον νὰ πράξω πρὸς αὐτὸν ὅ τι ὁ Πλάτων πρὸς τὸν θεῖον Ὅμηρον.

(ἕπεται συνέχεια)

(*) *Καὶ αὐτὸς ὁ κ.* **Krumbacher** *ὡμολόγησεν ὅτι «εἰς λογίας λέξεις, εἰς τοὺς πολυαρίθμους τεχνικοὺς ὅρους τοὺς εἰσαχθέντας ὑπὸ τοῦ Κράτους, τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν λογίων εἰς τὴν ἐπίσημον καὶ ἐπιστημονικὴν γλῶσσαν, ὧν τὸ τυπικὸν ἐναντιοῦται πρὸς τοὺς γλωσσικοὺς νόμους» (δηλ. εἰς τὸ πλεῖστον μέρος τῆς γλώσσης ἡμῶν) ἐπιβάλλονται παραχωρήσεις, διότι, ὡς λέγει, δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ μεταχωνευθῶσιν αὗται εἰς τὴν μήτραν τῆς λαλουμένης κλπ.*

1842	853,005	8,014
1843	915,059	67,054
1844	930,295	15,236
1845	960,236	29,241
1848	986,731	26,495
1853	1,042,527	55,759
1856	1,062,627	20,100
1861	1,096,810	24,183
1870	1,457,894	361 084
1879	1,679,470	211,476
1889	2,187,208	507,738
1896	2,433,806	246,508

Ἡ μεγάλη καὶ ραγδαία διαφορὰ ἡ παρατηρουμένη μεταξὺ τῶν ἀπογραφῶν 1861 καὶ 1870 καὶ 1879 καὶ 1889 ὀφείλεται ἡ μὲν πρώτη εἰς τὴν ἕνωσιν τῆς Ἐπτανήσου, ἡ δὲ δευτέρα εἰς τὴν ἐν τῷ μεταξὺ παρεμπεσοῦσαν ἕνωσιν τοῦ πλείστου τῆς Θεσσαλίας καὶ μικροῦ τμήματος τῆς Ἠπείρου.

Νῦν τὸ γραφεῖον τῆς ἀπογραφῆς παρέχει τὰς πληροφορίας, ὅτι αἱ Ἀθῆναι, ὧν ὁ πληθυσμὸς ἀνήρχετο κατὰ τὸ 1896 εἰς 114,000 περίπου, περιλαμβάνουσι περὶ τὰς 170000. Ὁ Βῶλος εὑρέθη ἔχων νῦν πληθυσμὸν 23988, ἐνῷ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1896 ἠρίθμησε μόνον 16700. Αἱ Καλάμαι σήμερον ἔχουσι κατοίκους 18959, ἐνῷ τὸ 1896 εἶχον 15000 περίπου. Ἐκ τῆς «Θεσσαλίας» τῆς ἐγκρίτου συναδέλφου τοῦ Βώλου λαβούσης τὴν εὐφυᾶ πρωτοβουλίαν νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς οἰκείους δημάρχους περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπογραφῆς ἀρυόμεθα περὶ τῶν ἑπομένων δήμων τὰς ἀκολούθους πληροφορίας:

Δῆμος Ὀγχήστου *2,313 ἀπέναντι 2,278 τοῦ 1896.*

Δῆμος Τυρνάβου *16,368 ἀπέναντι 11,960 τοῦ 1896.*

Δῆμος Φαρσάλων *4,478 ἀπέναντι 4,129 τοῦ 1896.*

Δῆμος Κιερίου *6,020 ἀπέναντι 5,060 τοῦ 1896.*

Δῆμος Ἰθώμης *9,890 ἀπέναντι 8,599 τοῦ 1896.*

Δῆμος Μακρυνίτσης *4909 ἀπέναντι 5196 τοῦ 1896.*

Δῆμος Ὄθρυος *1,528 ἀπέναντι 1,475 τοῦ 1896.*

Δῆμος Ἀφετῶν *2,050 ἀπέναντι 2,168 τοῦ 1896.*

Δῆμος Ἀρμενίου *4,270 ἀπέναντι 3,794 τοῦ 1896.*

Δῆμος Ὀλύμπου *6,710 ἀπέναντι 5,915 τοῦ 1896.*

Δῆμος Κρανῶνος *3,568 ἀπέναντι 4,023 τοῦ 1896.*

Δῆμος Νέσσωνος *5,256 ἀπέναντι 4,728 τοῦ 1896.*

Οὕτω κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας ἐν τοῖς δώδεκα τούτοις θεσσαλικοῖς δήμοις ἡ αὔξησις ἀνῆλθεν ἐπὶ πληθυσμοῦ 57360 εἰς κατοίκους 8165 ἢ 15 ο/ο περίπου. Τρεῖς ἐκ τῶν δήμων τούτων παρουσιάζουσιν ἐλάττωσιν, ἀλλ' οἱ ἐν τοῖς ἄλλοις αὔξησις καὶ τὴν ἐλάττωσιν ταύτην ἐκάλυψε καὶ τὸν πληθυσμὸν προήγαγεν εἰς τὴν ἀνάλογον ἐπίρρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων. Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἐν τοῖς δήμοις τούτοις ἐγκατεστάθησαν περὶ τοὺς 1000 πρόσφυγας ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐκ τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας. Ἀλλὰ περὶ τῆς καθόλου αὐξήσεως τῆς χώρας ἐπέχομεν νὰ ἐκφέρωμεν τὰς ἡμετέρας κρίσεις μέχρι οὗ δοθῶσι τὰ ἀποτελέσματα ὅλα. Παρατηροῦμεν μόνον, ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων εἶναι γενική, πρᾶγμα, ὅπερ παρουσιάζει ὑγιὲς καὶ εὐχάριστον καὶ δυσάρεστον. Δυσάρεστον μέν, ἐφ' ὅσον ἡ αὔξησις προέρχεται ἐκ τῶν τῆς ὑπαίθρου χώρας κατοίκων, εὐχάριστον δέ, ἐφ' ὅσον ἡ αὔξησις αὕτη προέρχηται ἐκ τῶν γεννήσεων καὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς (ἐκ τῶν ἀποικιῶν κυρίως) εἰς τὴν Ἑλλάδα παλινοστούντων.

***

ΤΗΝ παρελθοῦσαν ἑβδομάδα κατέλιπε τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας κ. Μίνως Λάππας. ἀνήρ, ὃν ἡ ἀκόρεστος τῆς μαθήσεως βουλιμία συναντήσασα νοῦν ἀσφαλέστατα ἑστερεωμένον ἀνέδειξεν ἕνα τῶν λογιωτάτων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος. Γεννηθεὶς ἐν χρόνοις, καθ' οὓς δὲν εἶχε σβεσθῇ ἔτι ὁ ἀντίλαλος τῶν κεραυνῶν τοῦ Μιαούλη καὶ ἡ λάμψις τῶν ἀστραπῶν, ἃς ἀνέδιδον τὰ καρυοφύλλια τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ Καραϊσκάκη, μετέλαβε τῆς ἀνησύχου ἐκείνης ροπῆς, ἣν μετέδωκεν εἰς ὅλας τὰς τότε γενεὰς ἡ μεγάλη ἐπιαετὴς ἀγωνία, καὶ καθηγητὴς αὐτὸς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἔθρυπτε τὸ 1878 τὸν κάλαμον τοῦ λογίου, ὅπως ἀγωνισθῇ εἰς τὸ Λεκούρσι τὸν ἀτελεύτητον τοῦ γένους ἀγῶνα πρὸς τοὺς τυράννους τῆς προσφιλεστάτης Ἠπείρου. Γνωστὴ εἶναι ἡ ἔκβασις τῆς ἀτυχοῦς ἐκείνης ἐκστρατείας. Ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὸν κάλαμον, δι' οὗ ἐξόχους παρέσχε τῇ πατρίδι ὑπηρεσίας ὡς ἀνταποκριτὴς τοῦ παγκοσμίου ὀργάνου τῶν Τόρπων, τῆς λονδινείου «Σημαίας», ἐφ' ᾧ ἠνώηθη διὰ μεγάλης ὑπολήψεως καὶ ἀπολύτου πίστεως παρὰ τῶν δύο μεγάλων πολιτευτῶν τῶν τελευταίων χρόνων Κουμουνδούρου καὶ Τρικούπη.

Μεγάλων καὶ ὀξυτάτων ῥοπῶν ἄνθρωπος ὁ κ. Μίνως Λάππας συνεδέθη πρὸς τὸν Χαρίλαον Τρικούπην οὐχὶ δι' ἁπλῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως, ἀλλὰ δι' ἀληθοῦς εἰδωλολατρείας. ἀπέβη δὲ εἷς τῶν μεγίστων καλλιεργητῶν τῆς δημοσίας γνώμης ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τοῦ πολιτικοῦ ἐκείνου ἀειμνήστου ἀνδρός. Ἀπὸ τοῦ 1886, ἂν μὴ πλανώμεθα, ἑκάστη ἄνοδος τοῦ Τρικούπη καὶ τῶν τούτων Διαδόχων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἔφερε καὶ τὸν κ. Μ Λάππαν ὡς γενικὸν γραμματέα τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας. Ἐν τῇ θέσει δὲ ταύτῃ τό γνήσιον θρέμμα τῆς ἑλληνικῆς παιδείας ἐπέδειξεν ὅλην τὴν εὐστροφίαν τοῦ πνεύματος καὶ ὅλην τὴν χαλυβδίνην θέλησιν, τὸ μέγιστον δὲ τῶν κοτορθωμάτων του ἔγκειται οὐχί, ὅτι ἠμπόδισε τὸ κακὸν νὰ ἐπιτελεσθῇ, διότι κατὰ τὰ πολιτικὰ ἤθη, ἅτινα ἐπ' ἐσχάτων νἱοθετήσαμεν, τοῦτο ἦτο φύσει ἀδύνατον, ἀλλ' ὅτι, πᾶν ὅ,τι ἀγαθὸν ἐγένετο, εἰς τὸν Μίνωα Λάππαν ὀφείλεται. Τὸ Πανεπιστήμιον ὀφείλει εἰς τὸν Λάππαν τοὺς διοπτπεπεστάτους καθηγητάς του καὶ ἡ ἐν Ἑλλάδι καθόλου ἐκπαίδευσις τῷ χρεωστεῖ τοὺς ἀρίστους λειτουργούς της, διότι αὐτὸς ἔσωσεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν καταιγίδων τῆς ἀεὶ ὀγκουμένης φαυλοκρατρίας καὶ αὐτὸς ἐχρησίμευεν ὡς ἐγγυητὴς καὶ προστάτης τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἱκανότητος.

***

ΚΑΤΑ τὰς τελευταίας ἡμέρας μεγάλως ἀνησύχησεν ἡ ἡμετέρα κοινωνία περὶ τῶν διεξαγομένων διαπραγματεύσεων περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν πυροβόλων ἕνεκα τοῦ παρεμπεσόντος δυσαρεστοτάτου ἐπεισοδίου, καθ' ὃ ἔμπορός τις μεσολαβῶν μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργοστασίων Σνάϊδερ - Καννὲ καὶ τοῦ τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν κ. Βάρδογλη, εἰς ὃν ἦτο ἀνατεθειμένη ἡ κατάστρωσις τῶν ὅρων τῆς ἀγορᾶς παρέστη προσπαθῶν νὰ δωροδοκήσῃ τὸν ἀξιωματικὸν ἐκεῖνον πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου. Ὁ κ. πρωθυπουργός, εἰς οὗ τὴν γνῶσιν περιῆλθε τὸ πρᾶγμα, ἐνήργησε ταχίστας ἀνακρίσεις καὶ πεισθείς, ὅτι κατ' οὐδὲν ἦσαν ἀναμεμιγμένοι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοστασίων, προέτρεψε μὲν τὸν κ Βάρδογλην νὰ καταγγείλῃ τὸν ἔμπορον ἐπὶ συκοφαντίᾳ, ἀνέλαβε δ' αὐτὸς ἀπ' εὐθείας — τῶν τεχνικῶν ζητημάτων λελυμένων ἤδη πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς — τὴν περαίωσιν τῶν διαπραγματεύσεων, ἃς καὶ ἤγαγεν εἰς πέρας τὸ παρελθὸν Σάββατον. Τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἥτις εὗροῦσα τοὺς ὅρους παραδεκτοὺς ἐξουσιοδότησε τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν καὶ πρωθυπουργὸν κ Γ. Θεοτόκην νὰ ὑπογράψῃ τὰ συμβόλαια. Τὰ συμβόλαια ταῦτα προέκειτο νὰ ὑπογραφῶσι χθές, ἐὰν δὲ μὴ ὑπεγράφησαν, πάντως θὰ ὑπογραφῶσι κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην. Κατὰ τοὺς ὅρους τούτους ὁ πρωθυπουργὸς ἐπέτυχε τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἀρχικῆς τιμῆς τῶν πυροβόλων ἐπὶ τῶν πεδινῶν μὲν πυροβολαρχιῶν κατὰ 4 ο/ο, ἐπὶ τῶν ὀρειβατικῶν δὲ 10 ο/ο, συνεφωνήθη δὲ καὶ τὰ βλήματα (2000 κατὰ πυροβολαρχίαν) καὶ ἡ πυρῖτις νὰ ἀγορασθῶσι παρὰ τῶν αὐτῶν γαλλικῶν ἐργοστασίων. Οὕτω καὶ ἡ ἑβδομὰς αὕτη δικαιοῦται νὰ σημειωθῇ μεταξὺ τῶν μάλιστα εὐοιωνίστων διὰ τὰ πράγματα τῆς ἡμετέρας πατρίδος.

***

ΕΚ Κωνσταντινουπόλεως ἀνηγγέλθη, ὅτι τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐπὶ πλοίου καταπλεύσαντος αὐτόθι ἀπέθανεν ἐκ Χολέρας Σίνης προσκυνητὴς καὶ ὅτι τὸ πλοῖον ἀπελυμάνθη. ἐγένοντο δὲ τὰ δέοντα, ὅπως μὴ μεταδοθῇ ἡ ἀπαισία νόσος. Τὸ ἡμέτερον ἰατροσυνέδριον συνελθὸν ἀμέσως ἀπεφάσισε τὴν αὐστηρὰν ἰατρικὴν ἐξέτασιν καὶ ἀπολύμανσιν τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἐπιβατῶν. Μέχρις ὥρας εὐτυχῶς οὐδὲν ἕτερον κροῦσμα ἀνηγγέλθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

***

ΚΑΤΑ τὸν καταρτισθέντα πίνακα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν, κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐπωλήθη ναξία σμύρις 630 τόννων ἀξίας 67095 φρ. χρ. κατὰ δὲ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα παρελθόντος ἔτους εἶχον πωληθῇ 386 τόννοι ἀξίας 40470 φρ. χρ. Ἀπὸ 1ης δὲ Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐπωλήθησαν 99486 τόννοι ἀξίας 1,066, 879, κατὰ δὲ τὸ προηγούμενον ἔτος εἶχον πωληθῇ 7185 τόννοι ἀξίας 751 663. Τουτέστι κατὰ τὸ λῆξαν δεκάμηνον χρονικὸν διάστημα ἐπωλήθησαν ἐπὶ πλέον 2762 τόννοι σμύριδος ἀξίας 294,186 φρ. χρ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ὡς ἐγνώσθη ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς ἐκμετάλλευσιν νέων ὀρυχείων εἰς τὴν περιφέρειαν Κωμιακῆς Νάξου.

***

ΚΑΤΑ τὸν λήξαντα μῆνα Ὀκτώβριον εἰσεπράχθησαν ὑπὸ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς εἰς τραπεζογραμμάτια δρ. 2,327,728.50 καὶ εἰς χρυσ. 267, 840.95. Κατὰ τὸν ἀντίστοιχον τοῦ παρελθόντος ἔτους εἶχον εἰσπραχθῇ εἰς τραπεζογραμμάτια μὲν 2,276,195.66 καὶ εἰς χρυσὸν 265,786,45. Προκύπτει ἑπομένως διαφορὰ ἐπὶ πλέον ἐφέτος διὰ μὲν τὰς εἰς χαρτονομίσματα εἰσπράξεις δρ. 51, 532,84, διὰ δὲ τὰς εἰς χρυσὸν 5, 054, 50.

***

Η ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ «Πατρὶς» Σύρου γράφει, ὅτι κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀπογραφὴν ὁ μὲν δῆμος Ἑρμουπόλεως παρουσίασε κατὰ τὰς διαδοσεις 18,150 κατοίκους, ὁ δὲ δῆμος Σύρου 10,150 ἤτοι τὸ σύνολον τῶν κατοίκων τῆς Σύρου ἀνῆλθεν εἰς 28,300 ἐνῷ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἀπογραφὴν τοῦ 1896 ἀνῆλθον εἰς 27,800.

Ἐκ τῆς αὐτῆς καλῆς συναδέλφου μανθάνομεν τὸ εὐχάριστον γεγονός ὅτι εἰς τὸν λιμένα Σύρου ἐνηολογήθησαν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα δύο νέα ἀτμόπλοια ὁ «Στέφανος Δάνδριος» τόννων 5000 ἀνῆκον εἰς τοὺς Χίους ἐφοπλιστὰς κ κ. Στέφανον Δάνδριον καὶ Ἀδελφοὺς Κουφοπαντελῆ καὶ ὁ «Ἅγιος Νικόλαος» τόννων 3300 ἀνῆκον εἰς τοὺς συμπολίτας κ. Ν. Βαλμᾶν καὶ Ἀντ.Κόκκινον.

Ὁ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων μόλις λαβὼν γνῶσιν τοῦ ἐκ δραχμῶν 50,000 κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Κωνστ Σεβαστοπούλου ἀπέστειλε πρὸς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ συλληπητήρια γράμματα, ἐξέδωκε δὲ καὶ τὸ κάτωθι ψήφισμα :

Ψήφισμα τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων Συλλόγου

Ἐπειδὴ ὁ Κωνσταντῖνος Σεβαστόπουλος διὰ γενναίου ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου κληροδοτήματος ἦλθεν ἀρωγὸς εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ψηφίζει ὅπως : Τὸ μὲν ὄνομα τοῦ Κωνσταντίνου Σεβαστοπούλου ἀναγραφῇ ἐν τῇ ὁέλτῳ τῶν μεγάλων αὐτοῦ εὐεργετῶν.

Ἡ δὲ εἰκὼν τοῦ ἀνδρὸς ἀναρτηθῇ ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Συλλόγου αἰθούσῃ εἰς αἰωνίαν μνήμην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ τετάρτῃ Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδόμου ἔτους.

Ὁ ἀντιπρόεδρος
(ὑπογρ) Μ. Δραγούμης

Οἱ Σύμβουλοι

Στέφ. Σκουλούδης Δ. Βικέλας, Π. Καλλιγᾶς, Δ. Π. Στεφάνου, Μ. Μαρῖνος

***

ΚΑΘ' ΗΝ ὥραν ἐκτυποῦται τὸ ἡμέτερον φύλλον, ἡ Βουλὴ προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου. Τοιοῦτος ἔσται ὁ κ Ν. Δεβίδης καὶ αὖθις Αἱ κυβερνητικαὶ ψῆφοι θὰ ἀνέλθωσιν εἰς 102-104. Τὸ ὑπὸ τὸν κ. Ράλλην κόμμα θὰ ὑποδείξῃ τὸν κ. Κ. Καραπᾶνον, εἰς ὃν θὰ συγκεντρωθῶσι περὶ τὰς 37 ψήφους. 18 ἢ 19 θὰ λάβῃ ὁ κ. Μαυρομιχάλης καὶ 7 ψῆφοι θὰ εὑρεθῶσι λευκαί, καὶ τῆς ὑπὸ τὸν κ. Δραγούμην μερίδος τῆς ἐπιλεγομένης τῶν Ἰαπώνων.

***

ΣΗΜΕΡΟΝ ὑπογράφονται τὰ συμβόλαια τῆ ἀγορᾶς τῶν πυροβόλων καὶ τῶν πυρομαχικῶν αὐτῶν. Θὰ ἀγορασθῶσιν, ὡς γνωστόν, 42 πυροβολαρχίαι ἢ πυροβόλα 168, ὧν 36 πεδιναὶ καὶ 6 ὀρειβατικαὶ μετὰ 63 χιλιάδων βλημάτων. Πλὴν τούτων θὰ ἀγορασθῶσιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ καταστήματος Ἀρμστρογ 21000 ἐκρηκτικαὶ ὀβῖδες. Ἡ ὅλη ἀγορὰ θὰ φθάσῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 17,660,000 δραχμῶν.

***

ΚΑΙ εἰς νέαν ἀγορὰν ἀγροτικοῦ κτήματος τοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δύο Τσιγγέλια» ἀνήκοντος εἰς τὸν βουλευτὴν κ. Μπαλτατζῆν καὶ τοὺς κληρονόμους Καρτάλη προέβη ἡ κυβέρνησις ἐν Θεσσαλίᾳ πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν ἐκ Βουλγαρίας καὶ Ἀν Ρωμυλίας προσφύγων.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Καθ' ἃ ἐκ Βερολίνου τηλεγραφεῖται ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ Βασιλέως Καρόλου τῆς Ῥωμουνίας ἐπεδηνώθη αἰφνιδίως.

— Ἐκ Θεσσαλονίκης τηλεγραφεῖται εἰς Βιέννην, ὅτι ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐπὶ τῇ προφάσει τῆς ἐπιδεινώσεως τῆς κατασάσεως ἐν Μακεδονίᾳ ἀπεφάσισε νὰ καλέσῃ ὑπὸ τὰ ὅπλα τάξεις τινὰς τῆς ἐφεδρείας.

— Ἐπὶ τῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀφιχθέντων προσκυνητῶν ἐσημειώθησαν δύο νέα κρούσματα χολέρας. Ἡ ἀπομόνωσις τῶν προσκυνητῶν τούτων παρέχει τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ νόσος δὲν θὰ μεταδοθῇ εἰς τὴν τουρκικὴν πρωτεύουσαν.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ἡ ἐν Ἀθήναις Γλωσσικὴ Ἑταιρεία προκηρύσσει ἐκ νέου διαγωνισμὸν πραγματειῶν περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς χώραις ἢ ὁπουδήποτε λαλουμένων ἑλληνικῶν διαλέκτων.

Ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ

1) Ὑποκείμενον ἐρεύνης τῶν ἀποσταλησομένων ἔργων, ἅπερ πρέπει νὰ ὦσιν ἀνέκδοτα, ἔσται

α) Τὸ λεξικὸν ἰδιώματός τινος (λέξεις παντοειδεῖς ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἀνόργανον καὶ ἐνόργανον φύσιν, τ. ἔ. τοὺς λίθους, τὰ φυτά, τὰ ζῷα, τὸν ἄνθρωπον κ τ.λ., τὰ διάφορα αὐτοῦ ἔργα καὶ ἐπαγγέλματα καὶ ἰδίως γεωργίαν, ποιμενικήν, ἁλιευτικήν, ναυτιλίαν κ.τ.λ., ἔτι κύρια ὀνόματα ἀνθρώπων καὶ ζῴων, ἐπώνυμα, τοπωνυμίαι κ.τ.λ).

β') Ἡ γραμματικὴ αὐτοῦ, ἤτοι φωνητική, τύποι, παραγωγή, σύνθεσις, σύνταξις.

γ) Τὰ ἐν τῷ ἰδιώματι γραπτὰ ἢ ἄγραφα μνημεῖα (δημοτικὰ ᾄσματα, παροιμίαι, αἰνίγματα, εὐχαί, ἀραί, ἀνέκδοτα, παραδόσεις, διάλογοι ἰδιωτῶν, ἔγγραφα ἢ ἄλλα χειρόγραφα.

Αἱ πραγματεῖαι ἔσονται συλλογαὶ τοῦ γλωσσικοῦ ὑλικοῦ ἢ μελέται περὶ αὐτοῦ.

2) Τὰ πονήματα ἀποστέλλονται ἀσφαλῶς πρὸς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν γραμματέα τῆς Ἑταιρείας μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1908 μετὰ δελτίου ἐσφραγισμένου, περιέχοντος τὸ ὄνομα τοῦ διαγωνιζομένου, καὶ ἔχοντος γεγραμμένον ῥητόν τι ὅπερ τίθεται καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ δοκιμίου.

3) Ἐπιτροπεία ἐκλεχθησομένη ὑπὸ τοῦ συμβουλείου τῆς Ἑταιρείας βραβεύει ἓν ἢ καὶ πλείονα τῶν ἀποσταλησομένων ἔργων. Τὸ πρῶτον βραβεῖον ἔσται πεντοκοσιόδραχμον, δεύτερα δὲ βραβεῖα, ὧν ἑκάστου τὸ ποσὸν ὁρισθήσεται ὑπὸ τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπείας ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῶν ὑποβληθέντων διαγωνισμάτων, ἀπονέμονται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἀόριστα τὸν ἀριθμόν.

Ἡ ἀνάννωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς κρίσεως καὶ ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων γενήσονται κατὰ τὰ τέλη Μαΐου 1908.

Τὰ χειρόγραφα τῶν βραβευομένων καὶ μὴ βραβευομένων ἔργων δὲν ἐπιστρέφονται.

Τὰ μὴ βραβευθησόμενα δύνανται ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὸν τοῦ ἑπομένου ἔτους διαγωνισμὸν διορθούμενα καὶ συμπληρούμενα.

Ὁ βουλόμενος νὰ λάβῃ πλείονας ὁδηγίας ἀποταθήτω πρὸς τὸν Γραμματέα τῆς Ἑταιρείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1907

Ὁ πρόεδρος
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ὁ γραμματεὺς
Γ. Ν. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

Ἕδρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκατάστημα ἐν Πειραιεῖ.
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩι 1886
ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΘΕΙΣΑ ΤΩι 1905
ΕΤΕΡΟΡΡΥΘΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2,500,000 Δ.

Τμῆμα Τραπεζικόν. Συνάλλαγμα. — Ἔκδοσις ἐπιταγῶν (τσέκ). — Πιστωτικαὶ ἐπιστολαί — Εἰσπράξεις. — Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ Χρεωγράφων. — Προεξοφλήσεις. — Καταθέσεις. — Φύλαξις τίτλων καὶ τιμαλφῶν.

Τμῆμα Ταμιευτηρίου. Ταμιευτήριον 4 ο)ο. — Μηνιαῖαι καταθέσεις ἀνατοκιστικαί.

Τμῆμα Χρηματιστηρίου. = Ἀγοραπωλησίαι χρεωγράφων. — Χρηματιστικαὶ ἐντολαί.

Τμῆμα ἐμπορίου. — Προμήθειαι ἐμπορευμάτων. — Ἀντιπροσωπεῖαι οἴκων. — Πληροφορίαι ἐμπορικαί. — Δέρματα κατειργασμένα βυρσοδεψείου Μοσχάτου.

Γενικὸν Πρακτορεῖον. ἐν Ἑλλάδι τῆς Γαλλικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας κατὰ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ζωῆς ὁ «Φοῖνιξ»

ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

3	1)2 ο)ο	ἀπόδοσις	εἰς πρώτην ζήτησιν
4	ο)ο	»	μετὰ τρεῖς μῆνα
4	!)4 ο)ο	»	μετὰ ἓξ μῆνας
4	1)2 ο)ο	»	μετὰ ἓν ἔτος
5	ο)ο	»	μετὰ δύο ἔτη
5	1)2 ο)ο	»	μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον

Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1)2 ο)ο ὀλιγώτερον.

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ
Μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα
ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ — ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ
Δραχ. 16 Φρ. χρ. 15

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι Καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται, εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1 1)2	τοῖς 0)0	κατ' ἔτος	διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν
2	» 0)0	» » »	1 ἔτους
2 1)2	» 0)0	» » »	2 ἐτῶν
3	» 0)0	» » »	4 »
4	» 0)0	» » »	5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ονομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου.

ΕΛΛΑΣ

VOL V No 238 — Chicago 16 November 1907 ΣΙΚΑΓΟΝ Σάββατον, 16 Νοεμβρίου 1907 Ἔτος Πέμπτον. Ἀριθ. 238

HELLAS
WEEKLY GREEK NEWSPAPER
Established 1903.
Published by the
HELLAS PUBLISHING CO.
321 S. Halsted St. Chicago, Ill.
Telephone 1633 Monroe
Συνδρομὴ ἐτησία .... $2.00.
„ ἑξάμηνος $1.25.
Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ ἐτησία φρ. χρ. 15.
Subscriptions $2.00 per annum.
„ $1.25 six months.
Entered as second class matter at the Post Office at Chicago Ill.

ΜΑΤΑΙΟΣ ΚΟΠΟΣ

Πρωτοφανὴς εἰς τὰ χρονικὰ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀποικιῶν παρίσταται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἀκηδεία τῶν οἰκογενειαρχῶν τῆς ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς Παροικίας. Ἐὰν ὑφίσταται σήμερον Ἑλληνισμός τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ σχολεῖον τὸ ὁποῖον οἱ πατέρες ἡμῶν ἐπήγνυον ὄπισθεν τῆς ἐκκλησίας ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκοντο, διότι οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐκεῖνοι εἶχον ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ σχολείου. Ἐκκλησία ἄνευ σχολείου εἶναι ἄνθρωπος μὲ ἕνα πόδα. Τὸ σχολεῖον εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παραλαμβάνον τὸ παιδίον ἐξ ἁπαλῆς ἡλικίας θὰ τὸ ποτίσῃ μὲ τὸ γάλα τῆς θρησκείας καὶ θὰ ἐμφυτεύσῃ εἰς τὴν τρυφερὰν καρδίαν του τὸ σέβας καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἐθνισμόν του. Διὰ τοῦτο βλέπομεν κατὰ τοὺς μαύρους χρόνους τῆς δουλείας τοῦ γένους ἡμῶν τοὺς προγόνους ἡμῶν θυσιάζοντας τὰ πάντα ὅπως διδάσκονται καὶ ἐν σπηλαίοις ἀγρίοις κρύφα ἀπὸ τῶν αἱμοχαρῶν τυράννων των καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης πολλάκις ἵνα διὰ τῶν γραμμάτων κατορθώσωσι νὰ διατηρήσωσι τὸν ἐθνισμόν των καὶ τὴν θρησκείαν των.

Εἶναι δὲ γνωσταὶ αἱ σχολαὶ αἱ ὁποῖαι εἰς ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς Παροικίας τῆς Ὑφηλίου ἤκμασαν ἄλλοτε καὶ ἀκμάζουσιν ἀκόμη διατηροῦσαι ἄσβεστον τὴν λαμπάδα τῆς φιλοπατρίας τῶν Ἑλλήνων. Τὸ παράδειγμα τῶν προγόνων ἡμῶν καὶ τὰ μεγάλα ἐθνωφελῆ ἀποτελέσματα τοῦ σχολείου ἔπρεπε νὰ ἦτο τὸ κύριον μέλημα καὶ τὸ λαμπρὸν παράδειγμα τῶν οἰκογενειαρχῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τοῦ Σικάγου ἐὰν ἀπὸ τὰς καρδίας των δὲν ἐξερριζώθη πᾶν αἴσθημα φιλοπατρίας καὶ ἐὰν ἐσκέπτοντο καλλίτερον περὶ τοῦ πραγματικοῦ αὐτῶν συμφέροντος. Ἡ Ἑλληνοπρεπὴς ἀνατροφὴ τῶν τέκνων τῶν Ἑλλήνων οἰκογενειαρχῶν δὲν εἶναι μόνον κέρδος ἐθνικὸν ἀλλὰ εἶναι ὠφέλεια καὶ δι' αὐτοὺς τούτους τοὺς γονεῖς τῶν παίδων. Πολλοὶ Ἕλληνες γονεῖς ἔλαβον πικρὰν πεῖραν τῆς ἀκηδείας των ταύτης, διότι ἔχομεν πολλὰ παιδία καὶ κοράσια ἀνατραφέντα ἐν Ἀμερικανικοῖς Σχολείοις τὰ ὁποῖα τοὺς ἐπότισαν τόσην πικρίαν διὰ τῆς ἀνατροφῆς τὴν ὁποίαν εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα ἐδιδάχθησαν. Ἐὰν λοιπὸν οἱ Ἕλληνες οἰκογενειάρχαι δὲν θέλουσι νὰ ἴδωσι τὰ ἄρρενα αὐτῶν ἀδιαφοροῦντα διὰ τοὺς γονεῖς των μετὰ τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐὰν δὲν θέλωσι νὰ ἴδωσι τὰ κοράσια αὐτῶν λέγοντα εἰς αὐτοὺς μετὰ τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας των ὅτι δὲν τοὺς ἀναγνωρίζουσιν, ἂς ἐξακολουθήσωσιν νὰ δεικνύωσιν τὴν ἀσύγγνωστον ἀμέλειάν των ταύτην. Ἐὰν ὅμως εἰς τὰς καρδίας των ὑπάρχῃ ἀκόμη ἔστω καὶ μικρὸν αἴσθημα φιλοπατρίας καὶ φιλοδοξίας καὶ ἐὰν ἀπὸ τὰς καρδίας των δὲν ἐξέλειψεν ἡ στοργὴ πρὸς τὰ τέκνα των ἂς προσέλθωσι πάντες, δυνάμενοι καὶ μὴ καὶ ἂς ἱδρύσωσι τὸ σχολεῖον τὸ ὁποῖον θὰ καταστῇ ὄχι μόνον ὁ φρουρὸς τοῦ ἐθνισμοῦ μας ἀλλὰ καὶ ὁ διδάσκαλος του σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς γονεῖς. Πρέπει νὰ κατανοήσωσιν οἱ Ἕλληνες οἰκογενειάρχαι ὅτι ἄνευ σχολείου κατορθώνουσιν ἐν Σικάγῳ νὰ κάμωσι τὰ τέκνα των Ἀμερικανοὺς πολίτας καὶ τίποτε περισσότερον.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ

Εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς συναδέλφους ἀνέγνωμεν πρὸ ἡμερῶν ὅτι κάποιος συλληφθεὶς ὡς ἱστάμενος ἐπὶ πέντε λεπτὰ εἴς τι πεζοδρόμιον καὶ βλέπων τὰς γυναῖκας ἐπλήρωσε πρόστιμον ἐκ δολλαρίων δέκα καὶ διῆλθε μίαν νύκτα εἰς τὸ κρατητήριον. Σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἀναγινώσκομεν παρόμοια καὶ πολλάκις γινόμεθα μάρτυρες σκηνῶν ἐπιμαρτυρουσῶν τὸ κράτος τῶν νόμων ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις. Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἡμερῶν κάποιος νεοφερμένος συμπατριώτης μας νομίζων ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὰ πάτρια ἐδάφη, ἔνθα ἔκαμνε παρόμοια καὶ οὐδὲν ἐπάθαινεν, ἀντιληφθεὶς δὲ ἐπὶ πλέον καὶ τὴν τόσον εὐρέως διαδιδομένην ὡς ὑπάρχουσαν ἐλευθερίαν, τὴν κακῶς ὅμως ἐννοουμένην τοιαύτην, ἐθεώρησε καλὸν νὰ κάμῃ τὸ μάτι εἰς μίαν δεσποινίδα καὶ διὰ χειρονομιῶν, ἀφοῦ ὁ κακομοίρης δὲν ἐγνώριζεν ἀγγλικά, νὰ τῆς ἐκδηλώσῃ τὸν ὑπερθερμαίνοντα τὰ φιλοκάρδια του ἔρωτα. Τὰ ὄνειρά του ὅμως διελύθησαν μετά τινας στιγμάς, ἀναμφιβόλως δὲ καὶ αἱ ἰδέαι του περὶ ἐλευθερίας, καθ' ἣν στιγμὴν βαρεῖα ἐπέπιπτε κατ' αὐτοῦ ἡ πυγμὴ τῆς δεσποινίδος καὶ μετ' ὀλίγον ἡ σιδηρᾶ χεὶρ τοῦ ἀστυφύλακος. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι ἔμεινε μίαν νύκτα εἰς τὴν φυλακὴν καὶ τὴν ἑπομένην δικασθεὶς ἐπλήρωσε πρόστιμον 25 Δολλάρια, ἀνῆλθον δὲ καὶ τὰ ἔξοδά του εἰς δολλάρια 22. Τὸ ἀστειότερον ὅμως τῆς ὑποθέσεως ἐξετυλίχθη μετά τινας ἡμέρας ὅτε ὁ ἀτυχὴς οὗτος ἀρνηθεὶς νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα εἰς τὸν συμπατριώτην του ὅστις τότε τοῦ ἔκαμε τὴν χάριν καὶ τὰ ἐπλήρωσε δι' αὐτὸν ἐξυλοκοπήθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς βαθμὸν ἀπελπιστικόν.

Κάτι τι παρόμοιον!!! ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν „ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ" τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τύπον χρονογραφήματος μὲ τίτλον „τρεῖς Γιατροὶ καὶ τρεῖς δικηγόροι" ἐκ τοῦ ὁποίου καλὸν θεωροῦμεν νὰ ἀποσπάσωμεν ὀλίγας περικοπὰς ἵνα τὰς ἀπολαύσωσιν καὶ οἱ ἀναγνῶσται μας.

„Εἰς τὴν ἐπαρχίαν τους ὅμως οἱ καλοὶ αὐτοὶ νέοι θὰ ἀκούσαν φαίνεται ὅτι ἐδῶ στὴν Ἀθήνα ἡ γυναῖκες εἶναι ὅπως..... τὰ δολλάρια στὴν Ἀμερική!!! Γιατὶ ἀλλέως δὲν ἐξηγεῖται πῶς 6 ἄνθρωποι ὀγκανίζοντες ὅτι εἶναι "τρεῖς γιατροὶ καὶ τρεῖς δικηγόροι", μόλις εἶδαν νὰ μποῦν στὴν μπυραρία δύο εὔμορφες γυναῖκες μὲ τὸν πατέρα τους καὶ τοὺς ἄντρες των, μετεβλήθησαν εἰς θηρία, εἰς Σατύρους, εἰς Κορύβαντας. Ἐγούρλωσαν τὰ μάτια των, ἐκρέμασαν τὰ χείλη των, ἄρχισαν νὰ φυσοῦν σὰν λαχανιασμένοι, κυττάζοντες ἀναιδέστατα τὰς γυναῖκας ποῦ ἥσυχα εἰς ἕνα ἀλλοτραπέζι ἐδειπνοῦσαν οἰκογενειακῶς. Καὶ ἡ ἀναίδεια αὐτὴ ἦτο τὸ ὀλιγώτερον. Γιατὶ οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοὶ πολῖται, ἐπειδὴ δὲν τοὺς ἐνόχλησε κανεὶς διὰ τὴν ἀγενῆ στάσι τους καὶ τὰ ἀγενέστερα μειδιάματα τους, ἄρχισαν νὰ ἐνοχλοῦν τῆς εὔμορφες κυρίες καὶ διὰ βαναυσολογιῶν ποῦ ἔφθασαν εἰς τὰ αὐτιὰ τῶν κυρίων ποῦ τὰς συνώδευον. Οἱ Κύριοι ἑτοιμάσθησαν νὰ ξυλοκοπήσουν ἀνηλεῶς τὴν νομικὴν καὶ ἰατρικὴν οὕτω οἰκτρῶς ἀντιπροσωπευομένας, μεθοκοπούσας, διαπομπευομένας. Ἐθεώρησα τότε καλὸν νὰ ἀνακατωθῶ καὶ ἐγώ.

Εὐγῆκα ἔξω καὶ παρεκάλεσα δύο ἀστυνόμους περιπατοῦντας εἰς τὴν πλατεῖαν νὰ ἐπέμβουν διὰ νὰ προλάβουν καμμίαν θλιβερωτέραν σκηνήν. Οἱ ἀστυνόμοι ἐπενέβησαν καὶ οἱ "τρεῖς δικηγόροι καὶ τρεῖς γιατροί" ἔβρισαν καὶ τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν. Ἐξ ἐπιστήμονες ἀφοῦ δὲν ἐσεβάσθηκαν τὴν κοινωνίαν δὲν ἐσεβάσθηκαν καὶ τὸν νόμον. Δὲν σημαίνει ἂν οἱ ἀστυνόμοι τοὺς ὡδήγησαν ἔξω ἀπὸ τὸ κεντρικώτατον ἐκεῖνο κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον ἐφέροντο ὡς χασισοπόται. Ἀπὸ ἄλλης ἀντιλήψεως ἡ εἰκὼν αὐτή, εἶναι εἰκὼν οἰκτρὰ τῆς κοινωνικῆς μας καταστάσεως, πολὺ ἀπελπιστικὴ διὰ τὴν ἀγριότητά της, διὰ τὴν βαναυσότητά της.

Ὅταν "τρεῖς γιατροὶ καὶ τρεῖς δικηγόροι" ἐξ ἄνθρωποι σπουδάσαντες τὰς εὐγενεστέρας ἐπιστήμας, ἀποκαλύπτονται στερούμενοι καὶ τῆς στοιχειωδεστέρας ἀνατροφῆς, μὴ ἔχοντες καμμίαν ἰδέαν σεβασμοῦ πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν, τί θέλετε νὰ κάμουν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι οἱ παίρνοντες παραδείγματα ἀπὸ τοιούτους ἐπιλέκτους πολίτας.

Δὲν εἶναι νὰ ἀπελπιζώμεθα λοιπὸν ζῶντες εἰς μίαν τέτοιαν κοινωνίαν, ὅπου κινδυνεύομεν εἰς κάθε βῆμα μας συνοδεύοντες τὰς γυναῖκας μας, τὰς θυγατέρας καὶ ἀδελφάς μας, νὰ γίνουμε φονιάδες γιατὶ τὸ κάτω κάτω, δὲν θὰ ἐπιτρέψουμε εἰς μερικοὺς παληανθρώπους νὰ φερθοῦν εἰς τὰς γυναῖκας μας ὅπως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φέρεται κανεὶς οὔτω οὔτε εἰς ἐκείνας τῶν καταγωγείων."

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω μίαν καὶ μόνην συμβουλὴν θὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις συναδέλφους ὅπως ἀντὶ νὰ διακηρύττωσιν ὅτι ἐν Ἀμερικῇ τὰ δολλάρια εὑρίσκονται εἰς τοὺς δρόμους, σκέψις ἥτις οὐδὲ κατὰ διάνοιαν δέον νὰ συλληφθῇ, νὰ βροντοφωνήσωσιν ὅτι τὰ μὲν δολλάρια οὔτε ὑπῆρξαν οὔτε ὑπάρχουν ἐκτεθειμένα εἰς τοὺς δρόμους ἀλλ' ὅτι πολλῷ εὐκολώτερον εὑρίσκεται τὸ κράτος τῶν νόμων ἀπὸ δολλάρια.

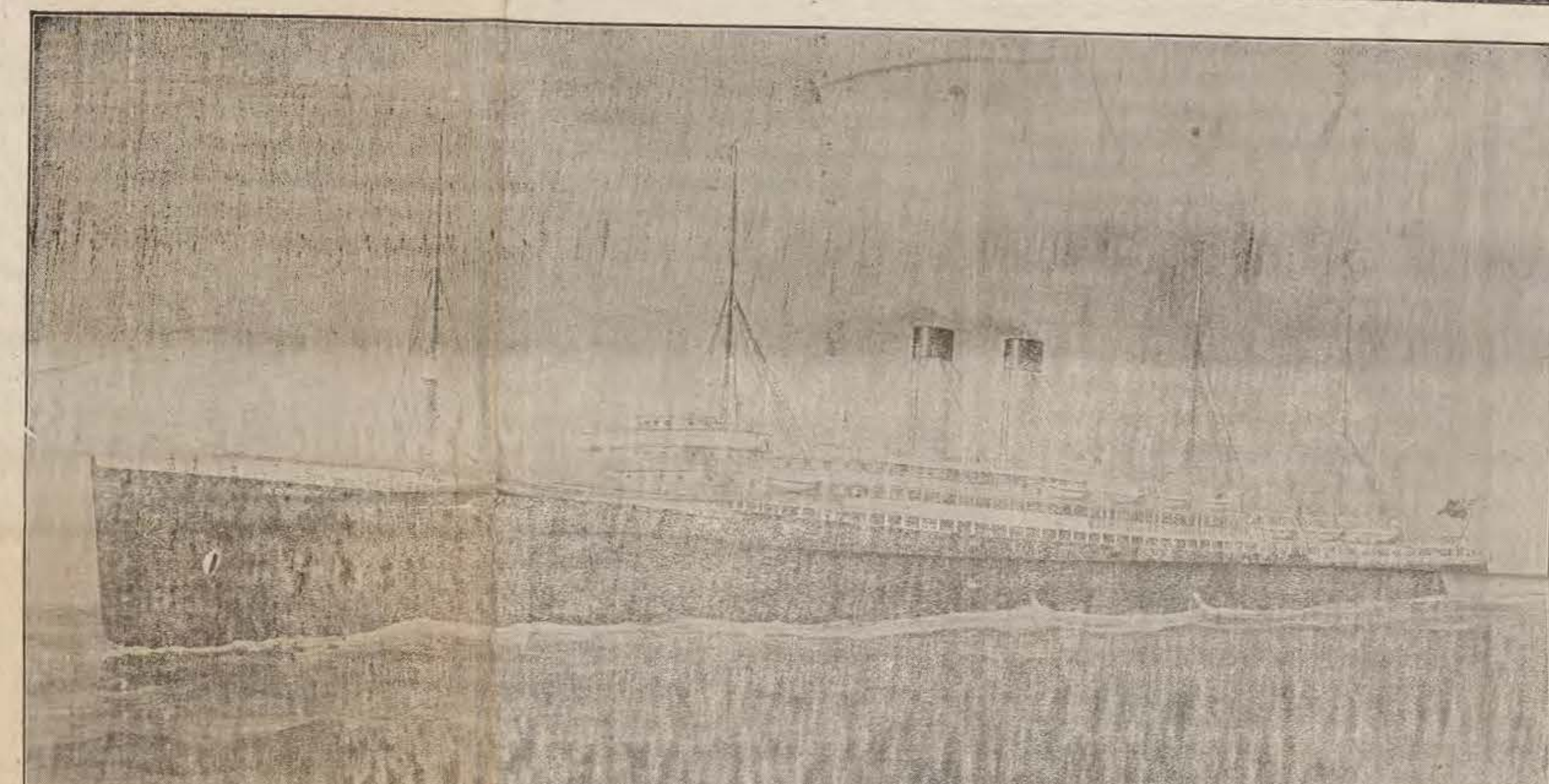

Τὸ γιγάντιον ὑπερωκεάνειον Ἀδριατικὸς τῆς ἑταιρίας τοῦ Λευκοῦ Ἀστέρος τὸ ἐκτελοῦν τὴν ὑπηρεσίαν ἐκ Νέας Ὑόρκης δι' Ἑλλάδα μέσον στην Τετάρτην.

Η ΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

(Ἓν ἄρθρον τοῦ κ. Στ. Δραγούμη.)

Εἰς τὴν συνάδελφον «Νέα Ἡμέρα» τῆς Τεργέστης δημοσιεύεται ὑπὸ τὸν τίτλον **«Ἐπὶ τῇ προσφάτῳ τροπῇ τῶν Μακεδονικῶν πραγμάτων»** Εὐρωπαϊκῆς ἐπιβολῆς ἄρθρον περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος ὑπὸ τοῦ κ. Στεφάνου Δραγούμη. Εἰς δυνατὰς γραμμάς, εἰς συνεσφιγμένας καὶ βαρείας, ἀλλὰ γραφικῶς ἠχηρὰς φράσεις, μ' ἐκπηδῶντα δὲ διὰ τῶν γραμμῶν καὶ τῶν ἐννοιῶν τοῦ ἄρθρου τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν χαρὰν τοῦ γράφοντος διὰ τὴν τελευταίαν τροπήν, οὐχὶ βεβαίως δυσμενῆ διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, πάντως δὲ οὐχὶ εὐχάριστον διὰ τὰς βλέψεις καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὁ κ. Δραγούμης ἀποκρυσταλλώνει ἐν θαυμαστῇ συντομίᾳ τὰ Ἐθνικὰ καὶ Εὐρωπαϊκὰ πορίσματα τῆς πολιτικῆς τῶν Μ. Δυνάμεων ἐν Μακεδονίᾳ. Τὰ πορίσματα ταῦτα δὲν εἶνε πλέον ἡ Αὐτονομία, ἣν ἐζήτουν οἱ Βούλγαροι, οὐδὲ συγχώνευσις τῆς Ἀδριανουπόλεως εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Μύρστεγ, οὐδὲ ἡ Ἑπτανδρία, ἣν ἐζήτει ἡ Ἀγγλικὴ πολιτική, ἀλλ' εἶνε ἡ ἀκεραιότης τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, τουτέστι ἡ ἀκεραιότης, ναί, ἀναφωνεῖ ὁ κ. Δραγούμης, τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν. Καὶ ὁ ἐπιφανὴς πολιτευτὴς ἔνθους καὶ συγκεκινημένος σπεύδει, διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα συμπάσης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, νὰ διακηρύξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς ἄνδρας, τῶν ὁποίων τὸ ἀφειδῶς χυνόμενον καὶ χυθὲν αἷμα ἐγιγάντωσε τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἔδωκε καιρὸν εἰς τὴν Εὐρώπην νὰ συνέλθῃ εἰς ἑαυτήν, ἐγκαταλίπῃ τὴν προτέραν πολιτικήν της, ἡ ὁποία ἔτεινεν εἰς τὸν διαμελισμὸν τῆς Τουρκίας καὶ ἐγκολπωθῇ πάλιν τὴν Ὀθωμανικὴν ἀκεραιότητα δηλ. τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων. Ἰδοὺ τὸ σημαντικώτατον ἄρθρον τοῦ κ. Στ. Δραγούμη, τὸ ὁποῖον θ' ἀπηχήσῃ βαθέως εἰς πᾶσαν Ἑλληνικὴν καρδίαν:

Ἀξιοσημείωτον σταθμὸν ἀπετέλεσεν ἡ μετὰ μόχθους πολυετεῖς καὶ συχνὴν πρὸς πολιτικὰς ἐντεύξεις χρῆσιν τῶν εὐκολιῶν τῆς σημερινῆς συγκοινωνίας καταρτισθεῖσα τελικὴ ὁμοφωνία τῶν ἓξ Μεγάλων Δυνάμεων περὶ τὸ ἀνυπέρβλητον τῶν χωρικῶν ὁρίων, ὧν ἐντὸς θέλει ἢ ἀναγκάζεται σήμερον, ἄλλοθεν ἀπερίσπαστος, νὰ ἐγκλεισθῇ ἡ μεταρρυθμιστικὴ τῆς Εὐρώπης πρόνοια.

Οὕτως ἔμεινεν ἔξω τῆς ἐπεμβάσεως αὐτῆς τὸ ὀρεγόμενον ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς βουλιμίας Ἀδριανουπολιτικὸν ἔδαφος, οὗτινος τὴν συμπερίληψιν εἰς αὐτονόμους μεταρρυθμίσεις,—τῆς Ἠπείρου ἀστόργως παρασιωπωμένης,—μετὰ πείσμονος ἐπιμονῆς μέχρι πρὸ μικροῦ ἠγωνίζετο νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἀκαταιόητος Βρεττανικὴ πολυπραγμοσύνη.

Οὕτως ἔμειναν ὁριστικῶς ἔξω τῶν εὐρωπαϊκῶν φροντίδων τὸ περιπόθητον εἰς τοὺς ὑπαιτίους τῆς Μακεδονικῆς κακοδαιμονίας αἴτημα Μακεδονικῆς Αὐτονομίας,—τὸ κατὰ νέαν σύμπτωσιν γνώμης ἀποδειχθὲν τοσοῦτον ἀρεστὸν καὶ εἰς τοὺς Βρετταυοὺς Κυβερνήτας,—καὶ τὸ ἐν ἔτει 1905 ὑποκατάστατον βρεττανικὸν αἴτημα περὶ Ἑπτανδρίας διοικητικῆς καὶ ἐκτελεστικῆς, ἐχούσης καὶ τὸ στρατιωτικὸν πρόσταγμα.

Οὕτως οὐδεὶς λόγος σήμερον περὶ ἐπιβολῆς περιορισμοῦ εἰς τὰς ἐν τῇ ὑπὸ μεταρρύθμισιν χώρᾳ στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς κυριάρχου Αὐτοκρατορίας. Ὁτιδήποτε καὶ ἂν θελήσῃ οἱοσδήποτε νὰ εἴπῃ, τὸ κέρδος τὸ προκύψαν ἐκ τῆς τοιαύτης περιστολῆς ἀξιώσεων τῆς νεωτάτης ἐν Ἀνατολῇ καί, ὑπὸ ἄλλον χαρακτῆρα καὶ μορφήν, οὐχ' ἧττον ἰδιοτελοῦς Εὐρωπαϊκῆς Σταυροφορίας, ὀφείλεται εἰς τὸν καιρόν, ὃν ἐξηγόρασεν ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ ἔθνους ἡ γενναία καὶ ἀκατάβλητος ἄμυνα, ἣν ἀντὶ ἀτόπου, ἐν οὐ δέοντι χριστιανικῆς ὑπομονῆς καὶ δουλικοῦ ζαρώματος, προετίμησεν ἐπὶ τέλους, εἰς ἑαυτὸν πιστεύσας, ὁ ἐπὶ ἔτη διστάσας Ἑλληνισμός.

Καὶ διὰ μόνον τοῦτο ἐπιτευχθὲν ἀγαθὸν ὥρα νὰ μνημονεύσωμεν τῶν χυσάντων τὸ αἷμα αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας καὶ μακαρίσωμεν τὰς ἀθανάτους αὐτῶν ψυχάς. Ὁ ἐθνικὸς κίνδυνος—μέγας κίνδυνος,—δὲν ἀπεσοβήθη. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ.

Ὄρθιον ἐνωπιόν μου βλέπω αὐτὸν ἐκεῖ ἄφωνα ἀπειλητικὸν μετὰ μεγάλου δρεπάνου. Ἀλλ' οἱ ὅροι ὑφ' οὓς ἔχομεν νὰ ἀντιπαλαίσωμεν ἐγένοντο ἤδη συλλήβδην κρείττονες, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς παλαίστρας πατοῦμεν σήμερον ἀσφαλῶς ἡμεῖς, οἱ ἐν ἔτει 1904 μικροῦ δεῖν ἐρήμην καταδικαζόμενοι.

Καὶ πάλιν εὐλογημένοι οἱ ἀγωνισταὶ οἱ ἀφειδήσαντες τοῦ εὐγενοῦς αὐτῶν αἵματος. Ἡ Εὐρώπη ἀναλαβοῦσα ἑαυτήν, ἐν ὁμοφωνίᾳ ἀνεκήρυξεν ἐκ νέου τὸ δόγμα τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Νῦν, ἐν ἑνὶ σώματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ σύμμαχος ἐκείνων, ἐνῷ ὡς συμπράκτορας, ἐπὶ συκοφαντικαῖς καταγγελίαις, αὐστηρῶς κατεδίκαζε τοὺς Ἕλληνας, αὐτὴ βάλλει στεντορείαν φωνήν: "Ἡ Ὀθωμανικὴ Ἀκεραιότης ζήτω!"

Λοιπόν· "Ζήτω ἡ ἀκεραιότης!" Ἡ ἀκεραιότης τοῦ ἐδάφους, οὗτινος ἡ ἀδιάκοπος συνέχεια εἶνε ἀπαραίτητος εἰς τὸ ἐθνικῶς ἀδιάσπαστον τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν τελικὴν σωτηρίαν τοῦ πολυπαθοῦς, ἀλλὰ μέχρι τῆς ὥρας ταύτης ἀκαταβλήτου ἡμῶν ἔθνους.

Ταύτην τὴν συνέχειαν ἀπεπειράθησαν νὰ διακόψωσιν, ἐπὶ κολοβώσει τῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ὀλέθρῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο ἢ εἰς ἀποτροπὴν τοῦ θανασίμου τούτου πλήγματος τελικῶς ἔτεινεν ἡ ἀπὸ θέρους λήγοντος ἐν ἔτει 1904 ἀρξαμένη μακεδονικὴ ἄμυνα.

Ὑπὲρ αὐτοῦ τούτου τοῦ σκοποῦ σήμερον, ἀπὸ τοῦ νέου σταθμοῦ, ὃν ἔπηξεν ἡ πολιτικὴ τῆς Εὐρώπης, θερμουργὸς προβάλλει ἡ Ἑλληνικὴ δρᾶσις, οἱανδήποτε καὶ ἂν ἀναγκασθῇ νὰ προσλάβῃ αὔριον μορφήν, ἐφ' ὁσουδήποτε ἐθνικοῦ ἐδάφους καὶ ἂν κατασταθῇ ἐπάναγκες νὰ ἐπεκταθῇ, οἱασδήποτε καὶ ἂν ἀξιώσῃ ἀφ' ἡμῶν θυσίας. Τὸ Ἑλληνικὸν θάρρος ἀνεπτέρωσε πάντοτε ἡ συναίσθησις ὅτι περὶ τοῦ γένους ἡμῶν ἀληθεύει τὸ λόγιον.

"Ἀσκὸς βαπτίζῃ, δῦναι δὲ οὐ θέμις".

Πρὸ μικροῦ δὲ σοφὸς Ὀλλανδὸς ἱστορικός, θαυμασίως ἐπισκοπήσας τὰς μακρὰς περιόδους τῆς μέσης Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ ψυχολογήσας ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους μέχρι τῆς ἐν ἔτει 1821 παλλιγενεσίας αὐτοῦ, ἐκύρωσε τὴν πρόρρησιν ἐν βραχεῖ συμπεράσματι:

«L' Hellenisme est indestructible»

Ἔχων μόνιμον πίστιν, θαρσῶν καὶ ἀγωνιζόμενος, πίπτων καὶ ἀναγειρόμενος, οὕτως "ὁ Ἑλληνισμὸς ἐγένετο ἀκατάλυτος".

ΣΤ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
(Ἐκ τῆς Θρᾴκης)

ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΟΞΑ

Ο ΦΙΛΕΛΛΗΝ ΦΟΥΡΤΒΑΙΓΚΛΕΡ ΑΠΕΘΑΝΕΝ

Η ΚΗΔΕΙΑ ΑΥΤΟΥ

Ὁ ἐν μοναχῷ ἔξοχος καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας Ἀδόλφος Φουρτβάϊγκλερ ὁ ἀπὸ εἰκοσαετίας καταπλήξας τὸν ἀρχαιολογικὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον διὰ τῶν ὀγκωδεστάτων καὶ πρωτυποτάτων συγγραμμάτων του ἐξέπνευσε τὴν ἑσπέραν τῆς 27ης παρελθόντος μηνὸς ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Εὐαγγελισμοῦ ἔνθα ἀπὸ ἑβδομάδος μόλις ἐνοσηλεύετο.

Ἐλθὼν πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ἐκ Μονάχου ἤδη ἀδιάθετος, καθὸ μόλις ἀναρρώσας ἐκ δυσεντερίας, κατηυθύνθη εἰς Αἴγιναν, τὴν προσφιλῆ αὐτῷ νῆσον, ἐν ᾗ ἀπὸ πενταετίας ἐργάζεται ἀνασκάπτων, καὶ ἐκεῖ ἔπεσε βαρέως ἀσθενής.

Ὁ θάνατός του, οὐ μόνον ἐνταῦθα ἀπροξενήσῃ λύπην καὶ πένθος, ἀλλὰ καὶ ἁπανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. διότιὁ Φουρτβάϊγκλερ ἦτο παγκοσμίου φήμης ἐπιστήμων. τὸ κενὸν δὲ, τὸ ὁποῖον καταλείπει, δυσκόλως θὰ πληρωθῇ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ὁ Φουρτβάϊγκλερ εἶχεν ἐκφράσει πολλάκις τὸν διακαῆ πόθον του ν' ἀποθάνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἦτο ὄνειρόν του οὗτο καὶ ἐπέπρωτο νὰ πραγματοποιηθῇ λίαν πρωώρως ἀτυχῶς διὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην.

Εἶχε δὲ ἐκφράσει καὶ τὴν ρητὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἐν τοιαύτῃ εὐτυχῇ δι' αὐτὸν περιπτώσει ταφῇ εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἑλλάδος ἔδαφος.

Τὴν πρωΐαν τῆς 28ης Σεπτεβρίου ἐκ τοῦ Ναοῦ τοῦ Νεκροταφίου μετεφέρθη τὸ δρύϊνον φέρετρον, τὸ περικλεῖον τὸν νεκρὸν τοῦ Φουρτβάϊγκλερ, ἄνευ πομπῆς εἰς τὸν νεοσκαφῆ τάφον, τὸν ὁποῖον παρεχώρησε, τιμῆς ἕνεκεν πρὸς τὸν μεγάλον νεκρὸν ὁ δῆμος Ἀθηναίων.

Ὁ τάφος εὑρίσκεται εἰς ἕνα τῶν καλλιτέρων δρόμων τοῦ νεκροταφείου πρὸς τὸν Βορειοανατολικὸν τοῖχον. Τὸ φέρετρον ἐτέθη ἐπὶ τοῦ μηχανικοῦ ἰκρίου τοῦ στέφοντος τὰ χείλη τοῦ τάφου, ἐκαλύφθη δὲ ἀμέ ὡς ἀπὸ ἄνθη, τὰ ὁποῖα ἀνεπισήμως κατέθετον οἱ θαυμασταί του.

Τὸ φέρετρόν του περιεστοίχιζον εὐάριθμοι φίλοι καὶ συνεργάται του τῆς Γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς. Ὁ κ. Σράδερ μετὰ τοῦ βιβλιοθηκαρίου τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς ἐδέχοντο τοὺς προσερχομένους, διότι ὁ κ. Κάρο, διευθυντὴς τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς, ἀπουσιάζει εἰς Γερμανίαν.

Ἀπὸ τὰς 8 1)2 ἤρχισαν συρρέοντες μὲ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς οἱ ἐν Ἀθήναις Ἕλληνες καὶ ξένοι ἀρχαιολόγοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο οἱ κ.κ. Σβορῶνος, Σωτηριάδης, Καστριώτης καὶ οἱ κ.κ. Καρολίδης καὶ Σκιᾶς, ἀντιπροσωπεύοντες τὴν Ἀρχαιολογικὴν ἑταιρείαν καὶ ὁ κ. Βυζαντινὸς ἀντιπροσωπεύων τὴν γενικὴν ἐφορίαν τῶν Ἀρχαιοτήτων.

Μετ' ὀλίγον κατέφθασαν ὁ ἐν Ἀθήναις Γενικὸς Πρόξενος τῆς Γερμανίας κ. Λύδερς, μετὰ τῆς κας Λύδερς καὶ κατέθεσε ἐκ μέρους τῆς Πριγγηπίσης Σοφίας μὲ κυανοκεύκους ταινίας καὶ μὲ τὸ ἀρχικὸν Σ. μετὰ τοῦ Στέμματος

Στέφανον, πρρὰ τὴν μὴ ἐγκαίρως γνωσθεῖσαν ἐπιθυμίαν τοῦ ἐνκροῦ, κατέθεσαν ἡ Βαυρικὴ Ἀκαδημία τοῦ μονάχου, οἱ Βαυαροὶ συνάδελφοί του καθηγηταί, ἡ ἐν Ἀθήναις Γαλλικὴ Σχολή, ἡ Ἀμερικανική, ἡ Γερμανική, τὸ ἐν Ρώμῃ Γερμανικὸν Ἰνστιτοῦτον, ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία, το θεραπευτήριον Εὐαγγέλισμός, ἡ Γερμανικὴ Λέσχη Φιλαδέλφεια καὶ ἄλλοι πολλοὶ μικροτέδους στεφάνους ἀνθέων, καὶ ἰδίως μενεξέδων, οἱ ὁποῖοι ἐκάλυπτον τὸ φέρετρον ἐξ ὁλοκλήρου.

Ἐκ τῶν ἐπισήμων παρίσταντο ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Α Σκουζές, ὁ τῆς Παιδείας κ. Στεφανόπουλος, ὁ τῆς δικαιοσύνης κ. Βοκοτόπουλος, ὁ Δήμαρχος κ. Μερκούρης ὁ κ. Στάης ἔφορος τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, ὁ κ. Ὀλλὼ Διευθυντὴς τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς καὶ ὁ κ. Πρεμερστάϊν ἀντιπρόσωπος τῆς Αὐστιακῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς.

Τὴν 9ην ἔφθασεν ἡ χήρα τοῦ μεγάλου διδασκάλου, συνοδευομένη ἀπὸ τὸν εἰκοσαετῆ υἱὸν της, καταπληκτικῶς ὁμοιάζοντα πρὸς τὸν πατέρα του, καὶ τὸν κ. Φίχτε καὶ ἤρχισεν ὁ ὑπὸ τὸν κ. Κανανάκην χορὸς τῆς Μητροπόλεως νὰ ψάλλῃ τὰς μεγαλοπρεπεῖς καὶ μελῳδικὰς νεκρικὰς ᾠδάς, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιθυμίαν του, ἐκφρασθεῖσαν πρὸς τὸν κ. Σράδερ. ὁ Φουρτβάϊγκλερ ἤθελε νὰ συνοδεύσωσι τὸ σῶμα του κατερχόμενον εἰς τὸν τάφον.

Τὸ φέρετρον τότε κατεβιβάζετο ἤρεμα διὰ τοῦ μηχανικοῦ ἰκρίου καὶ ὅλοι μὲ δακρυβρέκτους ὀφθαλμοὺς ἔβλεπον τὴν μητέρα γῆν νὰ ἐναγκαλίζεται ἓν τῶν φωτεινοτέρων τέκνων της, ἄνθρωπον φλεγούσης δρα τηριότητος, ὅστις ἦτο πεπρωμένον νὰ ταφῇ εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἠγάπησε καὶ ἐξέλεξεν ὡς στάδιον τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ σοφῆς ἐξερευνήσεώς του.

Ὁ παριστάμενος ἱερεὺς τῶν διαμαρτυρομένων, εἰς τῶν ὁποίων τὸ δόγμα ἀνῆκεν ὁ νεκρός, αἰδεσ. Χόνιγερ, μὲ παλλομένην ἀπὸ συγκίνησιν φωνὴν ἀπήγγειλε Γερμανιστὶ εὐχήν, ρίψας ἐπὶ τοῦ φερέτρου δράκα Ἀττικῆς γῆς.

Ἡ σεβαστὴ χήρα κρατοῦσα τὴν χεῖρα τοῦ τέκνου της, δὲν κατώρθωνε νὰ συγκρατήσῃ τοὺς λυγμοὺς της.

Ἀποχαιρετιστήριον λόγον ἐπρόκειτο νὰ ἐκφωνήσῃ ὁ κ. Κούρτιος, μαθητὴς καὶ συνεργάτης τοῦ Φουρβαϊγκλερ, ἀλλὰ ὁ κ. Ὀλλώ, ὁ διευθυντὴς τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς προσέθεσε νέαν ἀφορμὴν συγκινήσεως εἰς τὴν πένθιμον συνοδείαν, ἀναγγέλων, ὅτι ὁ κ. Κούρτιους, συντριβεὶς ἀπὸ τὴν λύπην του διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ διδασκάλου, κατάκειται ἀσθενὴς εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, καὶ ὅτι αὐτός, ὡς διευθύνων τὴν ἀρχαιοτέραν ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴν Σχολὴν ἀναλαμβάνει νὰ ἀποχαιρετίσῃ τὸν μεγάλον νεκρόν.

Μὲ δακρυοβρέκτους δὲ ὀφθαλμοὺς καὶ ὑποτρέμουσαν τὴν φωνὴν ἐξεφώνησε βραχύν, ἀλλὰ καλλιεπέστατον ὕμνον πρὸς τὸ ἔργον τοῦ Φουρτβαϊγκλερ, τοῦ ὁποίου τὴν ἀπώλειαν ὠνόμασε παγκόσμιον καὶ ἐπισκοπῶν τὴν εἰκοσιπενταετῆ ἐργασίαν του ἐχαρακτήρισεν αὐτὴν ὡς σημειοῦσαν μετὰ τὸν Βίκελμαν ἐποχὴν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην καὶ ἀφίνοντα μέγα κενόν, τὸ ὁποῖον δυσκόλως θὰ πληρωθῇ ἀπὸ ἀρχαιολόγον καὶ καλλιτέχνην συγχρόνως ὁποῖος ἦτο ὁ Φουρτβαϊγκλερ. Ὠνόμασεν αὐτὸν μεγαλοφυΐαν φλέγουσαν καὶ ἐμνημόνευσε τὰ ἐφ' ὅλων τῶν κλάδων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιστήμης σοφὰ βιβλία του.

Τελευτῶν ἐμνήσθη ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀνερευνῶντες καὶ ἀνασκάπτοντες τὸ κλασικὸν ἔδαφος, τῆς Ἑλλάδος εὗρον ἐν αὐτῇ τὸν θάνατον, καὶ συνεπέρανε παραβάλλων πρὸς τὸν Φουρτβαϊγκλερ τὸν ἐν Ἑλλάδι ἀποθανόντα Μύλλερ διὰ τῆς παρατηρήσεως, ὅτι δὲν δύναται νὰ ὁρίσῃ ποῖος τὸν ἕτερον ὑπερέβαλεν εἰς τὴν σοφὴν ἐργασίαν καὶ τὴν συμβουλὴν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐπιστήμην.

Μετὰ τὸν κ. Ὀλλὼ προὐχώρησεν εἰς τὸ μέσον τῆς ὁμηγύρεως ὁ ἐν Αἰγίνῃ συνεργάτης κ. Φίχτε, ὁ ὁποῖος, διακοπτόμενος νὰ ἀρθρώσῃ τὰς λέξεις, κατέθεσε τὸν στέφανον τῆς Βαυαρικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μονάχου καὶ ἀπεχαιρέτησε τὸν διδάσκαλον καὶ συνεργάτην του.

Ὁ χορὸς ἀνέμελψε τὸ «αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ» καὶ πάντες, τῶν ἐπισήμων προπορευομένων, παρῆλασαν πρὸ τῆς πενθούσης χήρας, συλλυπούμενοι αὐτήν.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ

Ξενιτεμένες μου μικρές,
Ἐσεῖς νὰ μὴν κυττάτε
Τἄλλα κορίτσια ποῦ γελοῦν
Καὶ παίζουνε τρελλά,
Σεμνὰ καὶ λιγομίλητα
Τὸ δρόμο νὰ τραβᾶτε
Κι' ὁ νοῦς σας νἄνε στὴ γλυκειὰ
Πατρίδα μοναχά.

* * *

Κι' ἂν τύχῃ ἡ Μοῖρα σας γραφτὸ
Νὰ γίνετε Μητέρες
Καὶ σεῖς, Ἑλληνοποῦλες μου,
Στὴ μαύρη ξενιτιά,
Κυττάξετε νὰ κάνετε
Παιδιὰ καὶ θυγατέρες
Μ' Ἑλληνικὴ καρδιά.

Σπ. Ματσούκας

HELLAS
WEEKLY GREEK NEWSPAPER
Established 1903.
Published by the
HELLAS PUBLISHING CO.
321 S. Halsted St. Chicago, Ill.
Telephone 1633 Monroe
Συνδρομ[illegible]ῆς ἐτησία .... $2.00.
„ ἑξάμηνος $1.25.
Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ ἐτησία φρ. χρ. 15.
Subscriptions $2.00 per annum.
„ $1.25 six months.
Entered as second class matter at the Post Office at Chicago Ill.

ΤΟ ΕΝ BATTLE Creek Michigan

Συνέδριον τοῦ ἀνὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας Συνδέσμου National Purity Federation ὑπὲρ καθαροῦ βίου

Ἀπὸ τῆς 31ης Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου ἡ ὡραία καὶ καθαρὰ πόλις τοῦ Battle Creek διετέλει ἐν τελετῇ. Διακόσιοι πεντήκοντα ἀντιπρόσωποι τῶν μεγαλειτέρων Συλλόγων τῶν ἐργαζομένων ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς βελτιώσεως εἶχον ἀποσταλῇ ἐκεῖ καὶ ἑξήκοντα πέντε περίπου ἦσαν ἐπὶ τοῦ προγράμματος ἀναγεγραμμένοι ῥήτορες, ὑπερχίλιοι δὲ ἀκροαταὶ καθ' ἑκάστην. Ἐκ τῶν τίτλων τινῶν μόνον ἐκ τῶν θεμάτων ἅτινα συνεζητήθησαν δύναταί τις νὰ ἐννοήσῃ τὴν σπουδαιότητα τοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκει ὁ ἁπανταχοῦ τῆς Ἀμερικῆς ἐξηπλωμένος οὗτος Σύνδεσμος.

: Ὁ φόνος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους—ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ὑπὲρ τῆς Κοινωνικῆς Ὑγείας συλλόγου τοῦ Σικάγου. Ὁ Ἄμβων καὶ ἡ καθαρότης τοῦ βίου ὑπὸ τοῦ ἱερέως τῆς Λουθηρανῆς ἐκκλησίας τῆς Φιλαδελφείας. Ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη καὶ ἡ καθαρότης τοῦ βίου ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἰατρικῆς Ἑταιρείας ἐν Detroit. Ἡ ἁγνότης τοῦ βίου ὑπὸ τοῦ ἐκ Λονδίνου ἀποσταλλέντος ἀντιπροσώπου τῆς «Ἑνώσεως τῆς τιμῆς» τοῦ μεγίστου ἀνὰ τὴν Ἀγγλίαν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου συλλόγου τῶν νέων. Ἡ θεία ὁδὸς ἐν τῷ γάμῳ. Ἡ ἀληθὴς σχέσις μεταξὺ τροφῆς καὶ ζωϊκοῦ βίου. Ἡμερομίσθιον, ψῆφος, ἠθικὴ ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐν Ν. Ὑόρκης ἑδρευούσης ἐθνικῆς ἑταιρείας τῶν καταναλωτῶν. Τὸ καθῆκον τῆς Πολιτείας πρὸς τοὺς Παῖδας κλπ. Τὰ πρῶτα βήματα τῶν νηπίων ὑπὸ τῆς ἀντιπροσώπου τοῦ παιδαγωγικοῦ Συλλόγου ἐν Toronto.

Ἡ ἐκτέλεσις μουσικῆς ἐξόχου τέχνης ἐποίκιλε τὰ διαλείμματα, εμεταξὺ τῆς ἀναπτύξεως τῶν διαφόρων σπουδαίων ζητημάτων, ἅτινα ἐπραγματεύοντο οἱ ἀλληλοδιαδεχόμενοι ἀγορηταί.

Αἱ ἀγορεύσεις πᾶσαι θέλουσιν ἐντὸς δύο μηνῶν δημοσιευθῆ ἐν τεύχει ἰδιαιτέρῳ.

Κληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προεδρείου ἵνα συμμετάσχῃ τοῦ Συνεδρίου ἦτο μεταξὺ τῶν ἐπὶ τοῦ προγράμματος ἀναγεγραμμένων ἀγορητῶν καὶ ἡ δεσποινὶς Σεβαστὴ Καλλισπέρη ὑπὸ τὸν τίτλον Παιδαγωγὸς καὶ ἀναμορφώτρια.

Τὸ θέμα τῆς Ἑλληνίδος ἀγορητρίας ἦτο «αἱ ὁδοὶ πρὸς τὴν καθαρότητα τοῦ βίου.»

Μετὰ τὴν ἐπίσημον παρουσίασίν της ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Συνεδρίου ὅστις εἶπε τὰ δέοντα περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἱκανότητος τῆς δεσποινίδος Καλλισπέρη καὶ τῶν ἐργασιῶν της, ἡ εἰδικὴ γραμματεὺς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς θυγάτηρ τῆς ἰατροῦ ἐν Brooklyn τῆς Ν. Υ. καὶ διακεκριμένης συγγραφέως Mary Wood Allen ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ εἴπῃ ὀλίγας λέξεις περὶ τῆς δεσποινίδος Καλλισπέρη, ἣν ἐγνώριζεν ἤδη καλῶς ἀπὸ τοῦ ἐν Βοστώνῃ συνεδρίου. Οὕτως ἀναπτύξασα ἐν συντομίᾳ τὸ ἰδεῶδες τῆς λογίας Ἑλληνίδος καὶ τοὺς μόχθους οὓς καὶ μέχρι τοῦδε κατέβαλεν ὑπὲρ τῆς παιδείας τῶν ὁμοφύλων της καὶ εἰς ἣν μένει ἀφιερωμένη ἀπέσπασε τὰς ἐπευφημίας τῶν ὑπερχιλίων ἀκροατῶν.

Εἶτα δοθέντος τοῦ λόγου εἰς τὴν ῥήτορα ἧς τὸ χρονικὸν διάστημα ὡρίζετο εἰς ἡμίσειαν ὥραν ἡ Ἑλληνὶς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ λόγου της ἐσχέτισε τὸ θέμα της μετὰ τῶν ἰδεῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁρμωμένη εἰς τοῦτο ἐξ ἐθνικοῦ [illegible]

Τούτου παρέχομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ἀποσπάσματα τινά.

«Τίς ἔχων στοιχεῖα μορφώσεως ἀγνοεῖ τί ὑπῆρξε διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, διὰ τὴν ἀνύψωσίν της, διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ πνεύματος καὶ συνεπῶς τοῦ βίου, καὶ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Χριστιανισμοῦ ὁ Ἑλληνισμός; Διὰ τοῦτο εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ὅτε προσῆλθον οἱ Ἕλληνες: Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

«Εἶπεν οὕτω διότι ἐγίνωσκεν ὅτι οἱ προσελθόντες, ἕνεκα τῆς ἀπαραμίλλου Ἑλληνικῆς ἀγωγῆς ἔφερον ἐν ἑαυτοῖς τὴν γνῶσιν τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ, τῆς μετριοφροσύνης ἀγάπην τῆς εἰρήνης καὶ πάσης ἀρετῆς ὅτι εἶχον αἰσθανθῆ καὶ προΐδει ὅτι ὑπεράνω πασῶν τῶν θεοτήτων ἃς ἐλάτρευον εἶνε ἡ πηγὴ πάσης γαλήνης τῆς ψυχῆς, ὁ Θεός, ὅστις, καίτοι μαρτυροῦσι τὰ πάντα, ὅμως ἕνεκα τῆς ἀμβλυωπείας τοῦ νοεροῦ ὀφθαλμοῦ μας ἀμυδρῶς ὁρᾶται, Ἐκεῖνος ὃν ὁ ἱδρυτὴς τοῦ χριστιανισμοῦ εἶχε μόλις παρουσιάσει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἐκ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ ὁποίου συνίσταται ἡ καθαρότης τοῦ βίου· καὶ ὁ Χριστὸς ἐγίνωσκεν ὅτι ὁ Θεὸς οὗτος ἐλατρεύετο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πρὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ ἀγνώστου Θεοῦ ἐν Ἀθήναις.

«Μακάριοι οἱ καθαροὶ τὴν καρδίαν ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. » — Ἀλλὰ ποία εἶνε ἡ λεωφόρος ἥτις δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν μακαριότητα ταύτην; Ὁ τετελεσμένος χαρακτήρ. Καὶ εἰς τοῦτον ἄγουσιν πᾶσαι αἱ τρίβοι τῆς ἀγωγῆς, ὧν αἱ κάλλισται εὕρηνται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Παιδείᾳ.

«Ἐν τῇ θρησκείᾳ τῆς εὐγενοῦς Ἑλληνικῆς φυλῆς μεταξὺ τῶν μεγάλων θεοτήτων τῶν ἐν τῷ ἀπαραμίλλῳ φιλοσοφικῷ πνεύματι ἐκείνῳ τῷ γνωστῷ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἑλληνισμὸς ἀντιπροσωπευουσῶν τὰς μεγίστας ἠθικὰς καὶ φυσικὰς δυνάμεις, αἵτινες κυβερνῶσι καὶ ὑπηρετοῦσι τὴν ἀνθρωπότητα, δύο θήλειαι θεότητες τεταγμέναι ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ ἦσαν ἀμφότεραι ἡ ἀναπαράστασις τῆς καθαρότητος τοῦ βίου. Ἡ μία ἐν τῇ ἀποδώσει τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τοῦ σεβασμίου τῆς δεσποίνης εἶνε ἡ εἰκὼν τοῦ καθαροῦ ἐν τῷ συζυγικῷ βίῳ: ἦτο ἡ Ἥρα· Πᾶν κίνημα, πᾶσα λέξις ἣν οἱ ποιηταὶ καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς ἀποδίδουσιν εἰς αὐτὴν ἐδίδασκεν τὴν κοσμιότητα, τὴν μεγαλοφροσύνην τὴν λελογισμένην ὑπερηφάνειαν τῆς ἐγγάμου. Ἡ ἑτέρα θεότης, αἰθερία εἰκονίζουσα πρωτίστως τὴν ἁγνότητα τοῦ βίου, διὰ διαφόρων ἰδιοτήτων αἵτινες ἀποδίδονται αὐτῇ ἀναπαριστᾷ αὐτὴν ἐν τοῖς ἔργοις.

«Ἐὰν ἡ Λεωφόρος ἡ πρὸς τὴν καθαρότητα τοῦ βίου φέρουσα εἶνε ὁ χαρακτήρ, τούτου δὲ βάσις ἡ ἀρχὴ τῆς ἀγάπης τοῦ ἀνθρώπου καὶ πρὸς ἑαυτόν, ἀγάπης ἐν ἐπιγνώσει τοῦ τελικοῦ σκοποῦ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, καὶ πρὸς τὸν πλησίον, δέον νὰ ἐξετασθῶσιν ἐπισταμένως τὰ μέσα καὶ τὰ ὑλικὰ δι' ὧν θὰ παρασκευασθῶσιν αἱ ὁδοὶ αἱ εἰς αὐτὴν ἄγουσαι. Τινὰ δὲ τούτων εἶνε ἡ ἔμπνευσις τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἐργασίαν, ὁ ἐθισμὸς εἰς τὴν αὐτάρκειαν, τὴν ἁπλότητα ἡ ἐμποίησις τῆς φρίκης πρὸς τὴν σκληρότητα, ἡ λατρεία τοῦ Θείου οὐχὶ ἐν γονυκλισίαις μόνον ἀλλ' ἐν ἔργοις καὶ ἐν ἀληθείᾳ. Ἀπὸ τούτων ἐξαρτᾶται ἡ κατάπαυσις τῆς κακῆς κοινωνικῆς καταστάσεως καὶ τοῦ ἀκαθάρτου βίου.

Μετὰ ταῦτα ἐξετάζει ἡ ἀγορήτρια πῶς ἐ[illegible]θη. Καὶ ἀποσπῶμεν ἐκ τοῦ λόγου της μέρος τοῦ περὶ θρησκείας: «αὕτη, εἶπε, δὲν φέρει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐφ' ὅσον ἡ διδασκαλία της—ἣν μετὰ λύπης βλέπω ὁλοσχερῶς ἀφηρημένην ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς ἐνταῦθα σχολείοις παρεχομένης ἐκπαιδεύσεως—σύγκειται εἰς ἀποστήθισιν ὁρισμῶν ἢ ἐκμάθησιν δογματικῶν διαφορῶν ἃς τόσον ἐπολλαπλασίασαν οἱ περὶ τὴν θεολογίαν ἀσχολούμενοι, λησμονοῦντες ὅτι ἡ βασιλεία καθ' ἑαυτῆς μεριζομένη οὐ σταθήσεται. Ἐκ τούτου ἔχομεν τόσους κληρικοὺς ὁμιλλομένους πρὸς τοὺς λάτρεις τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἀπίστους, ἐκλέγοντες τὸ ἱερατικὸν ἔργον ὡς ἤθελον ἐκλέξει χειρωνακτικὸν ἐπάγγελμα—ἐνίοτε μάλιστα ἔχοντας καὶ οἰκειότητα μὲ τὸ ψεύδεσθαι.

«Ἡ ποίησις πάσης μεγάλης ἐποχῆς ἢ ἐξόχου πνεύματος φέρει τὸν τύπον αὐτῆς ἢ τοῦ ποιητοῦ. Ὁσοσδήποτε δὲ καὶ ἂν παρέλθῃ χρόνος τὸ ἔθνος εἰς ὃ ἀνήκουσι διατηρεῖ τὴν χροιὰν τῆς μουσικῆς ἥτις συνώδευε τὰς λέξεις. Ὡς παρ' ἡμῖν, εἰ καὶ ἐθνικαὶ συμφοραὶ πολλὰ παρασύρασαι ἐγένοντο ἀφορμὴ παραλλαγῶν τινῶν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ μουσικῇ ἥτις ἔφερε συνωδὰ πρὸς τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς θρησκευτικῆς ποιήσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ τὸ σεμνοπρεπὲς τῆς ὑμνῳδείας, συνταχθείσης κατὰ τοὺς ἐνδόξους χρόνους τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς— διατηρεῖ καὶ σήμερον χροιὰν τοῦ πάλαι αὐτῆς μέλους—τὸ αὐτὸ πιστεύω ὅτι συμβαίνει μὲ τὴν θρησκευτικὴν μουσικὴν ἔθνους στερρῶς ἐχομένου πρὸς τὰ πάτρια αὐτοῦ, τοῦ ἔθνους ἐκείνου εἰς ὃ ὁ Χριστὸς ἐξελέξατο ἵνα ἐνσαρκωθῇ. Τὸ μέλος τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυὶδ τῶν ψαλμῶν ἐκείνων οἵτινες μὲ τὸ ἄρωμα τῆς ταπεινοφροσύνης καθαρίζουσι τὴν ψυχὴν διὰ τῆς κατανύξεως ἣν ἐντίκτουσιν εἴτε διὰ τῆς ἐξομολογήσεως τῆς ἁμαρτίας εἰς τὸν Θεὸν εἴτε διὰ τῆς προσεγγίσεως εἰς Αὐτὸν διὰ τῆς δοξολογίας Αὐτοῦ καὶ τῶν ἔργων του τῇ συνοδίᾳ τῆς ἅρπας καὶ ἐν ὑπαίθρῳ ἠδύναντο νὰ καθαρίσωσι τὴν ψυχὴν μεγαλύνοντες αὐτήν.» Καὶ οὕτω χωροῦσα ὡμίλησε περὶ πάντων τῶν μέσων τῆς μορφώσεως χαρακτῆρος ἄγοντος εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ καθαροῦ βίου.

Λυπούμεθα ὅτι δι' ἔλλειψιν χώρου παραλείπομεν μέγα μέρος τῆς ὁμιλίας αὐτῆς.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΚ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΜΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΝΝΟΙΑΝ

Ἐκ τοῦ ἀγῶνος δύναμις.

Φυσιοδίφης τὶς ποτὲ ἀνεκάλυψε χρυσαλίδα μεγάλην καὶ σπανιωτάτην, καὶ τὴν μετέφερε εἰς τὸ ἐργαστήριόν του διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν ἐξ αὐτῆς μέλλουσαν νὰ ἐξέλθῃ ψυχήν, ὅταν δὲ ἦλθεν ἡ στιγμὴ ἐκείνη ἡ πεταλοῦδα ἐδυσκολεύθη νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ περιβάλλοντος αὐτὴν σκληροῦ κελύφους καὶ ἀγωνιωδῶς ἐκτύπα τὰ μόλις ἐμφανισθέντα πτερά της, καὶ ἔστρεφεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὸ σῶμά της προσπαθοῦσα ν' ἀπελευθερωθῇ. Ὁ φυσιοδίφης θέλων νὰ βοηθήσῃ τὴν πεταλοῦδα ἔθραυσε τὸ σκληρὸν περικάλυμμα καὶ ἡ ψυχὴ ἔπεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ἐζήτησεν τότε νὰ πετάξῃ ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνυψωθῇ ἐπὶ τῶν πτερύγων της, καὶ μετ' ὀλίγας προσπαθείας ἔπεσε νεκρὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Ὁ φυσιοδίφης τότε ἐννόησεν, ἀλλὰ πολὺ ἀργά, ὅτι ἀντὶ νὰ βοηθήσῃ τὸν νέον ἐκεῖνον ὀργανισμόν, τὸν εἶχε καταστρέψει, μὴ ἀφήσας αὐτὸν ν' ἀναπτύξῃ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἀντιμετώπησιν τῆς νέας του ζωῆς δύναμιν, διὰ τῶν προσπαθειῶν του νὰ ἐξέλθῃ τοῦ σκληροῦ κελύφους. Ἡ ἀγωνιώδης ἐκείνη πάλη μὲ τὰ ἐξωτερικὰ ἐμπόδια ἦτο ἀναγκαία ὅπως ἐνδυναμώσῃ τοὺς μῦας τῶν πτερύγων, καὶ διευκολύνῃ τὴν κυκλοφορίαν τῶν θρεπτικῶν χυμῶν εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ νέου ὀργανισμοῦ. Ἡ ἐσφαλμένη βοήθεια τοῦ παρατηρητοῦ ἔδωκε προσωρινὴν μὲν ἀνακούφισιν ἀλλὰ κατέστρεψε τὴν νέαν ὕπαρξιν.

Ὁμοίως καὶ ἡ πάλη πρὸς τοὺς περισπασμοὺς τῆς ζωῆς, ἐνισχύει τὸν χαρακτῆρα, καὶ ἀναπτύσσει τὰ προσόντα ἐκεῖνα, ἄνευ τῶν ὁποίων ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν βίον. Ἐσφαλμένη δὲ εἶνε πᾶσα πρὸς τοὺς ὁμοίους ἡμῶν βοήθεια, ἥτις τοὺς καθιστᾷ ἀνικάνους ὰ παλαίσωσι πρὸς τὰς δυσμενεῖς τοῦ βίου περιστάσεις. Οἱ τένοντες καὶ οἱ μῦες τῶν ἀθλητῶν ἀναπτύσσονται διὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς πάλης. Οἱ σφοδροὶ δὲ ἄνεμοι τῆς ἀνοίξεως οἵτινες κάμπτουν τὰ δένδρα μέχρι τοῦ ἐδάφους ὠθοῦσι τὸν θρεπτικὸν χυμὸν μέχρι τῶν ἀνωτάτων κλάδων αὐτοῦ..

Σ.Ε. Ἀπεσπάσαμεν τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα ἐκ τοῦ ἐν Μιλγώκῃ ἐκδιδομένου μοναδικοῦ ἀνὰ τὸν Ἑλληνικὸν τῆς Ἀμερικῆς ὁρίζοντα ἠθικοθρησκευτικοῦ περιοδικοῦ ΤΟ ΦΩΣ, ὅπερ ὡς γνωστὸν πρὸ τετραμηνίας ἀρξάμενον κατέκτησε τὰς συμπαθείας ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἀναγνώσατέ το καὶ κατόπιν εἰπῆτε ἂν τὸ περιοδικὸν τοῦτο δὲν ἀξίζει νὰ ὑποστηριχθῇ καὶ νὰ ὑποστηριχθῇ ἐνθέρμως. Ἑκάστη σελὶς αὐτοῦ, ἑκάστη στήλη αὐτοῦ, ἑκάστη γραμμὴ αὐτοῦ περιέχει διδάγματα κοινωνικὰ ἀνεκτιμήτου ἀξίας, διδάγματα ἠθικὰ ἀνώτερα πάσης περιγραφῆς, διδάγματα ἐπωφελῆ διὰ πάντα ἄνθρωπον πάσης ἡλικίας καὶ παντὸς φύλου.

Ὁ μὴ ὢν συνδρομητὴς χάνει κυριολεκτικῶς τὴν εὐκαιρίαν τῆς συγκοινωνίας καὶ συσχετισμοῦ μετὰ τῶν κορυφῶν τῆς Ἑλληνικῆς θεολογίας καὶ φιλοσοφίας.

Ἐκφράζομεν τῇ συντάξει τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συγχαρητήρια καὶ εὐχόμεθα ὅπως ἐξακολουθῇ τὴν ἰδίαν πορείαν πρὸς ἀναμόρφωσιν τοῦ ὄντως καταπίπτοντος θρησκευτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ αἰσθήματος.

H First Trust and Savings Bank

Προσφέρει εἰς τοὺς καταθέτας της τοὺς καλλιτέρους ὅρους τοὺς δυναμένους νὰ δοθῶσι ὑπὸ τῆς ἰσχυρᾶς καὶ ἀσφαλοῦς διαχειρίσεως ἑνὸς στερεοῦ ἀποταμιευτικοῦ ἱδρύματος.

First National Bank Building
N.W. Cor. Dearborn and Monroe Streets Chicago Illinois
Αἱ μετοχαὶ τῆς Τραπέζης ταύτης κατέχονται ὑπὸ τῶν μετόχων τῆς First National Bank of Chicago.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Μὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ χειμῶνος κάθε ἕνας μετὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας κλείεται εἰς τὸ δωμάτιόν του, διαβάζει κανένα βιβλίον, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀναπολεῖ τὰ παρελθόντα καὶ ἄλλοτε χαίρεται καὶ ἄλλοτε λυπεῖται. Καὶ διὰ νὰ χαίρεται κἄτι ὑποφέρεται, ἀλλὰ τὸ νὰ λυπεῖται τις, ἔ μὰ αὐτὸ εἶναι ἀνυπόφορον. Πῶς θὰ θυνηθῶμεν λοιπὸν πάντα νὰ χαιρώμεθα καὶ οὐδέποτε νὰ λυπώμεθα· αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα. Καθ' ἡμᾶς ἡ λύσις εἶναι ἁπλουστάτη. Νὰ καταστήσωμεν τὸ περιβάλλον εὔθυμον καὶ χαρίεν. Πῶς; Ἁπλούστατα. Δι' εἰκόνων, δι' εἰκόνων τῆς Πατρίδος μας, τοῦ μεγαλείου μας, τῆς θρησκείας μας. Ὅλα δὲ αὐτὰ θὰ τὰ εὕρητε ἂν ῥίψητε μίαν ματιὰν εἰς τὴν μεγάλην ἀγγελίαν, τῶν εἰκόνων τοῦ κ. Δ. Π. Βαφάκου. Μὴν ἀργοπορήτε λοιπὸν, ἀλλὰ γράψατέ του ὅπως σᾶς στείλῃ συμφώνως πρὸς τὴν ἀγγελίαν του τὰς εἰκόνας ὧν ἔχετε ἀνάγκην.

Ὅσον δὲ διὰ τὴν τροφὴν καὶ κυρίως διὰ τὸν καθαρόν, γνήσιον καὶ ἐξαίρετον Ἑλληνικὸν ἄρτον τὸν ὁποῖον καὶ μόνον πρέπει νὰ τρώγωμεν, ἀποφεύγοντες τὰ ἀμερικανικὰ ζυμάρια καὶ τὰ ἄλλα ἀγνώστου προελεύσεως ἄλευρα καὶ ἀραποσίταρα, σᾶς συμβουλεύομεν νὰ ἀναγνώσητε τὴν ἀγγελίαν τοῦ παρὰ πάντων ἀγαπωμένου ἀξιοτίμου κ. Ζαφείρη Λάμπου. Τὸ ἀρτοποιεῖον τοῦτο κατέκτησεν ἐπ' ἐσχάτων τὰς συμπαθείας ὁλοκλήρου τῆς παροικίας μας, ἰδίᾳ δὲ τῶν κατοικούντων εἰς τὸ Βόρειον μέρος τῆς πόλεώς μας. Ἅπαντες οἱ ἐκεῖ διαμένοντες Λάκωνες εἶναι κατενθουσιασμένοι μὲ τὴν ἐξαίρετον ποιότητα τοῦ ἄρτου, τὴν ἀψεύδη [illegible] εἰλικρινῆ περιποίησιν καὶ ὅλας τὰς ἄλλας εὐκολίας. Μὴ διστάσῃς λοιπὸν νὰ γίνῃς καὶ σύ, ἂν δὲν εἶσαι ἤδη, πελάτης του ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι θέλεις μείνῃ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν εὐχαριστημένος.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΣΙΚΑΓΩ

Ὁ τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως *ὑπηρετῶν καὶ πολλαπλῶς ὑποστηρίζων τὰ συμφέροντα τῶν συμπατριωτῶν μας Μέγας Ἐμπορικὸς Οἶκος ΚΑΡΑΒΕΛΗ ΜΠΟΥΣΟΥΛΑ μετὰ χαρᾶς μανθάνομεν ὅτι ἀνταποκρινόμενος εἰς τὰς πολλαπλᾶς ἀνάγκας τῆς πολυπληθοῦς αὐτοῦ πελατείας, τῆς συχναζούσης ἐν τῷ Κέντρῳ τῆς πόλεως καὶ ἰδίᾳ δι' ἐκείνης, ἐνωκίασε τὸ ὑπ' ἀριθ. 10 τῆς ὁδοῦ Διρβονγνωστὸν Ἑλληνικὸν ζυθοπωλεῖον, (ὅπερ ὡς γνωστὸν ἔκλεισε τὰς πύλας του ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου,) καὶ καταλλήλως διευθετῶν ἤδη αὐτὸ μέλλει ὅσον οὔπω νὰ ἀνοίξῃ αὐτὸ πρὸς εὐχερεστέραν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς παροικίας. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Ἑλληνική μας παροικία ἤκουσε πολλὰ κατὰ τούτου ἐπ' ἐσχάτων, ὡς εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι ἡ παροικία μας γνωρίζουσα τὴν λουστρατζίδικην καὶ διὰ μέσου φαύλων καὶ κακοήθων στομάτων προέλευσιν τῶν αἰσχρῶν τούτων συκοφαντιῶν δὲν διδει εὐήκοον οὖς εἰς τὰ τοιαῦτα φληναφήματα, ἀλλ' εἶναι ἐπὶ πλέον ἀληθὲς παρ' ὅλα ταῦτα ἐξακολουθεῖ τιμῶσα καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν ὑποστηρίζουσα τὸν τετιμημένον καὶ μὲ ἁγνόν, ἄσπιλον καὶ ἄμωμον παρελθὸν ἐμπορικὸν οἶκον. Χαίρομεν ἐπὶ τῷ εὐφροσύνῳ γεγονότι, χαρμοσύνως χαιρετίζομεν τὸ αἴσιον γεγονὸς καὶ συγχαίρομεν ἐκ καρδίας τοὺς διευθυντὰς αὐτοῦ κκ. Καραβέλην καὶ Μπούσουλαν εὐχόμενοι αὐτοῖς ἐπὶ πλέον πρόοδον πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος.*

Τραγικὸς φόνος ἐτάραξε τὴν *Ἑλληνικὴν Παροικίαν Σικάγου τὴν ἑσπέ-*

ΘΑΥΜΑΣΙΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ
ΜΕ ΔΕΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
ΤΥΠΩΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΣ. ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Πωλοῦνται καὶ ἀποστέλλονται τὰς ἑξῆς.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ
Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς Σέντς 35
Ἡ Παναγία Παρθένος " 35

ΔΙΑΦΟΡΑ
Τὸ Στάδιον τῶν Ἀθηνῶν μὲ ὅλους τοὺς ὀλυμπιονίκας καὶ μὲ τὰς σημαίας τῶν ἐθνῶν καὶ μὲ τὸν Βασιλέα καὶ Διάδοχον Σέντς 35
Ἡ εἰκὼν αὐτη συνιστᾶται ὡς τὸ καταλληλότατον δῶρον δι' Ἀμερικανικὰς Οἰκογενείας.
Ὁλόκληρος ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια εἰς τὸ καλλίτερο μέρος τῶν Ἀθηνῶν νέα ἔκδοσις μὲ 12 χρώματα " 50
Ἡ κάθοδος τοῦ κ. Ζαΐμη εἰς Κρήτην μὲ ὅλους τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν τεσσάρων μεγάλων Δυνάμεων, μετὰ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ Θεοτόκη. " 35
Ὁλόκληρος ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ ἡ κατάληψις αὐτῆς παρὰ τῶν Τούρκων, ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ ἐνδοξοτάτου Αὐτοκράτορος τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντίνου Παλαιολόγου. " 35
Ἡ ἀνακύρηξις τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ Ἀνάκτορα ἐν πολιορκίᾳ, Ὄθων καὶ Ἀμαλία περίλυποι. " 35
Οἱ Γάμοι τοῦ Μεγάλου καὶ ἐνδοξοτάτου Ἀλεξάνδρου Βασιλέως τῆς Μακεδονίας μας. " 35
Ὁ ἥρως Παῦλος Μελᾶς μετὰ τῶν ὀπαδῶν του, " 35
Μεγάλη μάχη τοῦ Δομοκοῦ μὲ 12 χρώματα Σέντς 35
Μεγάλη μάχη του Βελεστίνου " 35
Μεγάλη μάχη τῶν πέντε πηγαδίων " 35
Τὰ νέα ἀντιτορπιλλικά. Θύελλα, Νίκη, Δόξα, Ναυκρατοῦσα, Ἀσπὶς, Βέλος, Σφενδόνη ὅλα εἰς μίαν εἰκόνα " 50
Ἡ τελετὴ τοῦ ἁγίου μύρου, ὁ Πατριάρχης Κων)πόλεως μεθ' ὅλης τῆς Οἰκουμ. Συνόδου ἐν χρυσαῖς στολαῖς " 40
Τὰ βουνὰ τῶν Θερμοπυλῶν καὶ τὰ στενὰ αὐτῶν μετὰ τῶν εἰκόνων 300 Σπαρτιατῶν καὶ ἄλλων ἱστορ. τοπείων Σέντς 50
Ὁλόκληρος ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἀρχαίων μνημείων. Σέντς .50
Ποικιλία εἰκόνων ἀπὸ 30 ἕως 100 ἀνὰ 20 σέντς ἑκάστη
Γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰκόνων μὲ ὡραίας κορνίζας παραδοτέαι εἰς τὰς οἰκίας τῶν οἰκογενειαρχῶν καὶ καταστήματα ἐμπόρων εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς
ΠΩΛΗΤΗΣ
James P. Vafacos
81 E. Huron St. Chicago Ill.

ΕΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΚΑΛΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΕΙΣ ΤΟΥ
Wilke
Ὅστις εἶναι ὁ μόνος καλλιτέχνης φωτογράφος ἐπὶ 25τίαν εἰς τὸ εἶδος του. Ἡ αὔξησις τῶν ἐργασιῶν του μαρτυρεῖ τοῦτο.
Προσέλθετε καὶ βεβαιωθῆτε περὶ τῆς καλῆς ἐργασίας καὶ τῶν εὐθυνῶν τιμῶν. Τὸ ἐργαστήριόν του εἶται τὸ καλλίτερον εἰς τὸ Δυτικὸν Μέρος τοῦ Σικάγου.
391-393 Blue Island Ave. Phone Canal 287
Κατάστημα ἱδρυθὲν τῷ 1883

L. Fuller
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
115 Dearborn St.
Room 608
Telephone Central 619
Ἂν θέλετε νὰ διεξαγάγητε τὰς ὑποθέσεις σας ἐν ἄκρᾳ εἰλικρινείᾳ, εὐσυνειδησίᾳ καὶ τιμιότητι ἀποταθῆτε ἐκεῖ ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι θὰ εὕρητε τὸ δίκαιόν σας. Ὁ κ. L. Fuller ἀπολαμβάνει τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης. ἀνομολογεῖται δὲ ἡ ἐξιδιασμένη αὐτοῦ ἱκανότης καὶ χαίρει τῆς ἐμπιστοσύνης ὅλων. Ἀπόφευγε τοὺς στρεψοδίκους καὶ τοὺς ἐκμεταλλευτὰς τοῦ ἱδρῶτος σου. Ὁ κ. Fuller εἶναι δικηγόρος παρ' ἅπασι τοῖς δικαστηρίοις τοῦ Σικάγου καὶ ἀναλαμβάνει οἱαδήποτε ὑπόθεσιν οἱασδήποτε φύσεως.

ΠΑΡΑΣΚ. Α. ΜΑΝΟΥΣΟΣ
ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΣ
Μεταφραστὴς ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ τἀνάπαλιν
Διπλωματοῦχος τοῦ Polk High School of Nashville Tenn.

Ἀναλαμβάνει οἱανδήποτε ἐργασίαν εἴτε ἐν δικαστηρίοις εἴτε ἐν ἄλλοις διαφόροις γραφείοις οἱασδήποτε φύσεως. Ἀπευθυντέον 9 π.μ.—2 μ.μ. 15 Dearborn St.

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΔΙΑ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΕΤΕ
ΠΟΛΛΑ ΧΡΗΜΑΤΑ
Μὲ μηνιαίας δόσεις ἀποκτᾶτε οἰκόπεδα μεγάλης ἀξίας. ΟΣΟΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ Μὲ 25 δολ. προκαταβολὴν καὶ 10 δολ. μηνιαίως ἀποκτᾶτε πραγματικὴν περιουσίαν.
Κοιμᾶσθε ἥσυχοι, ὅσοι θέλετε νὰ μὴ ἔχετε καρδιοχτύπια καὶ στενοχωρίας, ΟΣΟΙ ΘΕΛΕΤΕ νὰ μὴ φοβῆσθε τὸ μέλλον, ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ τὰ χρήματά σας εἰς στὴν γῆν ἡ ὁποία δὲν σταματᾷ τὰς πληρωμάς της ποτέ, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τιμίους ταμίας καὶ τραπεζίτας ποτέ, ἀλλὰ εἶναι μόνη της φύλαξ τοῦ ἑαυτοῦ της.
ΤΑ ΟΙΚΟΠΕΔΑ
Εἶναι ἡ θετικὴ ἐλπὶς τοῦ μέλλοντος.
E. Percy Maynard
115 Dearborn St. Room 605
Ἀντιπρόσωπος διὰ τοὺς Ἕλληνας ὁ κ. Ν. Γ. Βασιλάκης
321 S. Halsted St. Chicago Ills.
Τὰ οἰκόπεδα μας εἶναι εἰς τὸ καλλίτερον μέρος τοῦ Σικάγου
Τὰ οἰκόπεδα ἐκτὸς τῆς ἀσφαλείας παρέχουν καὶ κέρδη ἄφθονα.

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ HULL HOUSE
Ἀνοίγει τὴν Τετάρτην 2 Ὀκτωβρίου
Διὰ περισσοτέρας λεπτομερείας γράφετε ἢ ἀποταθῆτε τῷ Διευθυντῇ κ. G. M. Vazio μένοντα εἰς τὸ Hull House.
Ὅταν ἀρκετοὶ Ἑλληνόπαιδες παρουσιασθῶσι θέλει σχηματισθῇ Ἑλληνικὴ τάξεις.

ΚΑΠΝΙΖΕ
ΤΑ ΜΟΝΑ ΓΝΗΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ
ΚΑΡΑΒΕΛΗ-ΜΠΟΥΣΟΥΛΑ

ραν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς. Πολλαὶ καὶ ποικίλαι φῆμαι διαδίδονται σχετικῶς, ὅ,τι δὲ καὶ ἂν εἴπῃ τις, δὲν θὰ ἔχηται ἀληθείας καθόσον οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς τῆς ἀνακριτικῆς ἀρχῆς, ἥτις ἤρξατο τοῦ ἔργου της, θὰ δυνηθῇ νὰ διαλευκάνῃ τὸν πέπλον τοῦ δράματος. Ἐκ τῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἠρύσθημεν ἔκ τινων στενώτατα συνδεδεμένων προσώπων πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ τε θύματος καὶ τοῦ δράστου ὁ φόνος ἐγένετο ὑπὸ τὰς ἑξῆς περιστάσεις. Ὁ φονεὺς Νικόλαος Καραγιάννης ἦλθεν εἰς Σικάγον πρὸς περισσυλογὴν ἐργατῶν διὰ τὸν ἀδελφόν του διευθύνοντα σιδηροδρομικήν τινα ἐργασίαν. Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον μετέβη εἴς τε Ἑλληνικὸν Καφενεῖον τῆς ὁδοῦ Μπλοῦ Ἀϊλαν καὶ συνδιελέγετο μετά τινων σχετικῶς ὅτε ὁ φονευθεὶς Δ. Μαργαρίτης ἐπενέβη καὶ ἐζήτησεν ἐξηγήσεις ἂν πραγματικῶς ἔχῃ ἐργασίαν διὰ νὰ ζητῇ ἐργάτας καὶ ἂν εἶναι ἐφωδιασμένος διὰ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων τῆς ἑταιρίας. Τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Μαργαρίτη ὁ Καραγιάννης ἐθεώρησεν ὡς προσβολὴν καὶ τοῦ ἐζήτησε τὸν λόγον τῆς συμπεριφορᾶς του ταύτης. Ἐκ τούτου προῆλθε λογομαχία ἴσως ... καὶ κραυγὰς ὁ ... καφεπώλης δὲν ἔσπευσε νὰ τοῖς ὑποδείξῃ ὅτι τὸ καφενεῖον του δὲν εἶναι διὰ τοιούτου εἴδους ἐργασίας. Πραγματικῶς ἐξῆλθον οἱ λογομαχήσαντες καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ μίαν ὥραν ὁ Καραγιάννης συνοδευόμενος ὑπὸ δύο φίλων του συναντᾷ εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Χάρισον καὶ Χώλστετ τὸν Μαργαρίτην ἐπίσης συνοδευόμενον ὑπὸ δύο φίλων του. Ἡ συνάντησις ἐπέφερε καὶ τὴν ἐπανάληψιν τῆς λογομαχίας, ἥτις κατέληξεν εἰς κραυγάν, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξῆλθε φονευμένος ὁ Μαργαρίτης. Ὁ θάνατος ἐπῆλθε καθ᾽ ἣν στιγμὴν ὁ τραυματίας μετεφέρετο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκεῖ πλησίον ἰατροῦ Χάς, ὁ δὲ Καραγιάννης συνελήφθη μὲ τὸ περίστροφον καπνίζον εἰσέτι. Τὴν ἐπομένην ἐγένετο νεκροψία ἐπὶ τοῦ πτώματος, ἥτις δὲν γνωρίζομεν εἰσέτι πῶς καθώρισε τὴν φορὰν τῆς σφαίρας ὡς καὶ τὸν τρόπον τοῦ θανάτου. Ὁ φονεὺς ἐπίσης τὴν ἐπομένην μετὰ τὴν ἀνάκρισιν παρεπέμφθη μετὰ τοῦ σχετικοῦ βουλεύματος εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον κατηγορούμενος ἐπὶ φόνῳ.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν δίδεται ἐν τῷ Χὼλλ Χάουζ διάλεξις ὑπὸ τοῦ νεοσυσταθέντος Ἑλληνικοῦ Συλλόγου ἡ Μακεδονία καθ᾽ ἣν 6 ῥήτορες θὰ ἀναπτύξωσι διάφορα πατριωτικὰ θέματα. Ἡ εἴσοδος εἶναι ἐλευθέρα.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου μεταξὺ τῶν ἐν Μιννεαπόλει Ἑλληνικῶν μεγάλων καὶ περιφήμων Ζαχαροπλαστείων προσετέθη καὶ ἕτερον τοιοῦτον τοῦ ῥέκτου καὶ φιλοπροόδου κ. Πέτρου Μαρούση, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Hennepn ἀπὸ δύο καὶ πλέον μηνῶν ὁ κ. Μαρούσης ἐπεδόθη εἰς τὸν καλλωπισμὸν τοῦ καταστήματος του, καὶ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐτελέσθη ὁ ἁγιασμὸς ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Κυρίλλου Ἀρχιμανδρίτου, Βαφιαδάκη καὶ οὕτω ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς ποιανιζούσης μέχρις ἑσπέρας, ὁ κ. Μαρούσης ἤνοιξε τὰς πύλας τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καταστήματός του εἰς τὸ εὐγενὲς κοινὸν τῆς Μιννεαπόλεως, καὶ μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν εὐγενείας καὶ γλυκύτητος, διένεμε καθ᾽ ὅλην τὴν ἡμέραν διάφορα γλυκίσματα καὶ ἄνθη. Δὲν θὰ προσκρούσομεν εἰς τὴν μετριοφροσύνην τοῦ ἀνδρὸς, ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ὁ κ. Μαρούσης τιμᾷ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν τῇ ξένῃ, διότι ἀπὸ δεκαπενταετίας ἐλθὼν ἐν Μιννεαπόλει νεώτατος προήχθη καὶ λόγῳ μορφώσεως, καὶ ὁμιλῶν καὶ γράφων ἀπταίστως τὴν Ἀγγλικήν, καὶ ἐμπορικῶς εἰς τὰς ἐργασίας του, κατέκτησε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀγάπην πάντων καὶ ἰδίως τῶν ὁμογενῶν οἵτινες εὑρίσκουσι τοῦτον πάντοτε πρόθυμον πρὸς πᾶσαν ὑποστήριξιν.

Εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι κατὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογὰς τῆς κοινότητος τῆς Πιτσβούργης ὡς ὑποψήφιος Γραμματεὺς ἐκτίθεται ὁ ἀγαπητὸς Βρ. Φραγκῆς. Γνωρίζοντες τὸν ἀγαπητὸν φίλον ὡς ἔχοντα ὅλα τὰ προσόντα διὰ τὴν θέσιν ταύτην, ἐπίσης καὶ τὸν διακεκριμένον αὐτοῦ χαρακτῆρα λαμβάνομεν τὸ θάρρος ὅπως προτρέψωμεν ἅπαντας τοὺς ἐκεῖ συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας μας ὅπως ἀφήνοντες κατὰ μέρος τήν τε φιλίαν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ λαμβάνοντες ὑπ᾽ ὄψιν τὸ γενικὸν καλὸν ὡς καὶ τὴν εὐημερίαν καὶ πρόοδον τῆς κοινότητος ὑπερψηφίσωσι τοῦ ὑποψηφίου τούτου ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν ἡ ψῆφος των ἤδη θὰ διατεθῇ εὐφορώτερον.

Ἀφίκετο εἰς Μάτζεστερ ὡς ἐφημέριος τῆς ἐκεῖ Ἑλ. Κοινότητος ὁ ἐπὶ ὀκταετίαν ὡς ἐφημέριος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης ὑπηρετήσας αἰδεσιμώτατος Ζήσης Φθιάτης ἐκ τῆς ἐπαρχίας Σισανίου ἐκ Μακεδονίας καταγόμενος.

Ὅπως βλέπομεν εἰς τὰς Ἀθήνας κὸς συναδέλφους ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Καλογερόπουλος ἀπεφάσισε ὅπως παρασχεθῇ μικρὰ πίστωσις πρὸς σύνταξιν ἐν Ἀμερικῇ λεπτομεροῦς στατιστικῆς, ἀφορώσης τὰς ἐργασίας καὶ τὴν ἐν γένει κίνησιν τῶν μεταναστῶν.

Ὡς ἀναφέρουσιν αἱ ἐφημ. τῆς πόλεως Μπιούτε Μοντάνα τὸ κακουργιοδικεῖον ἐκήρυξεν ἔνοχον φόνου τὸν ἐξ Ἀραχώβης τῆς Σπάρτης δεκαοκταετῆ Θεόδωρον Καντελένον κατηγορούμενον διὰ τὸν φόνον γυναικός τινὸς διαπραχθέντα τὴν 20ὴν Μαΐου 1907.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διεθνὴς Στατιστική.

Κατά τινα στατιστικὴν δημοσιευθεῖσαν τελευταίως ἐν Ἀμερικῇ ἐπὶ 1,565,446,000 κατοίκων τῆς γῆς, χριστιανοὶ εἶναι 558.862,000 διαιρούμενοι εἰς 166,066,500 διαμαρτυρομένους, 272,688,000 καθολικοὺς, 120,157,000 ὀρθοδόξους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀρχαίων ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν. Ἔρχονται εἶτα οἱ Ἰσραηλῖται 11,220,000 Μωαμεθανοὶ 216,630,000, Βουδισταὶ 137,983,000 197,322,000, Ἰ... 197,32–,000, ἀνήκοντες εἰς διάφορα θρησκεύματα

Ἀποφθέγματα Ρότσιλδ

Ἡ ἀνοιχθεῖσα διαθήκη τοῦ ἀποθανόντος βαθυπλούτου Μάγερ Ἀνσέλμου Ρότσιλδ, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς κολοσσιαίας περιουσίας τῶν Ρότσιλδ, περιεῖχε τὰ ἑξῆς δωδεκαποφθέγματα.

1ον) Ἐξέταζε μετὰ σοβαρᾶς προσοχῆς καὶ ἐν ἁπάσαις αὐτοῦ ταῖς λεπτομερείαις πᾶν σου σχέδιον.
2ον) Σκέψου ἐπὶ πολὺ καὶ ἀπεφάσιζε ταχέως.
3ον) Προχώρει διαρκῶς.
4ον) Ὑπόμενε πᾶσαν ἐνόχλησιν καὶ πολέμει γενναίως πᾶν πρόσκομμα.
5ον) Θεώρει τὴν τιμὴν ὡς ἱερὸν καθῆκον.
6ον) Μὴ ψεύδου ἐν ἐμπορίῳ.
7ον) Πλήρωνε τὰ χρέη σου μετ᾽ ἀκριβείας.
8ον) Μάθε νὰ θυσιάζῃς τὸ χρῆμα σου ἐν περιπτώσει, ἀνάγκης.
9ον) Μὴ ἀναπαύου εἰς τὴν τύχην.
10ον) Διάθετε τὸν χρόνον σου ἐπωφελῶς.
11ον) Μὴ ἐπιτηδεύσαι ἀξίαν μεγαλειτέραν τῆς πραγματικῆς σου.
12ον) Μὴ ἀποθαρρύνου καὶ ἐργάζου πάντοτε μετὰ ζήλου.

Ἡ τιμωρία ἑνὸς συζύγου

Περίεργον ἀπόφασιν ἐξέδωκε κατ᾽ αὐτὰς δικαστὴς ἐν Μπρούκλυν τῆς Ἀμερικῆς. Διέταξεν ἄνδρα τινὰ κατηγορούμενον, ὅτι ἐγκατέλειψε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ τέκνον του νὰ συνοδεύῃ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος τὴν οἰκογένειάν του εἴς τι ἐξοχικὸν μέρος νὰ ἀσπάζηται ἅπαξ τῆς ἡμέρας τὴν σύζυγόν του, νὰ τῇ προσφέρῃ καθ᾽ ἑβδομάδα 24 δολλάρια ὡς καὶ μίαν ἀνθοδέσμην. Προσέτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν πενθεράν αὐτοῦ νὰ ἀναμιγνύηται εἰς τὰ οἰκογενειακά του πράγματα ἡ ἀπόφασις αὕτη ἰσχύει διὰ τέσσαρας ἑβδομάδας.

Μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ὀφείλουσιν ἀνὴρ καὶ γυνὴ νὰ ἐμφανισθῇ πάλιν πρὸ τοῦ δικαστοῦ καὶ ἡ γυνὴ νὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν, θὰ καταδικασθῇ ἐπὶ περιφρονήσει τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀληθῶς ὑπερβαίνει κατὰ τὴν σύνεσιν καὶ τὴν κρίσιν τοῦ Σολομῶντος! Ὁ κατηγορούμενος ἐγκατέλειπε τὸ δικαστήριον φέρων τὸ τέκνον του εἰς τὰς ἀγκάλας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΔΙΔΑΓΜΑ

Ὁ ἐνταῦθα ἄριστος ἡμῶν φίλος καὶ καλὸς πατριώτης ἀξιότιμος κ. Δ. Π. Βαφάκος ἐδημοσίευσε τὸ κατωτέρω κοινωνικὸν δίδαγμα εἰς τὴν ἔγκριτον ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένην ἠθικοθρησκευτικὴν ἐφημερίδα «ἡ Φωνὴ τοῦ Λόγου». Δημοσιεύομεν τὰς ὀλίγας αὐτὰς λέξεις θεωρήσαντες αὐτὰς ἀναγκαίας νὰ ἀναγνωσθῶσιν παρ᾽ ὅλων τῶν συνδρομητῶν μας.

Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Ἡ φαντασία εἶνε ὁ μεγαλήτερος καὶ ὁ χειρότερος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ φαντασία γεννᾷ τὴν κακίαν, ἡ κακία γεννᾷ τὸ μῖσος, τὸ μῖσος γεννᾷ τὴν διαίρεσιν μεταξὺ ἀδελφῶν, συμπολιτῶν καὶ κατὰ συνέπειαν τὸν διαμελισμὸν τοῦ Κράτους.

Ὁ Ἑλληνισμός, ὡς παρατηρεῖται, αὐτὸν τὸν ἐχθρὸν ἔχει καὶ οὐχὶ τὸν Τοῦρκον καὶ τὸν Βούλγαρον. Ὁ ἐχθρὸς οὗτος κατεσυνέτριψε τὴν μεγάλην καὶ κραταιὰν ἑλληνικὴν αὐτοκρατορίαν, ὑπεδούλωσε τοὺς πατέρας μας, εἰς τὴν βαρβαροτέραν φυλὴν τῆς γῆς, καὶ μέχρι σήμερον εὑρίσκεται ὑποδουλομένη ὅλη σχεδὸν ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ στενάζει ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, διατί; Διότι λατρεύει τὴν φαντασίαν καὶ τὸν ἐγωϊσμὸν διὰ Θεόν. Ἐφ᾽ ὅσον οὕτω πράττει αἰωνίως θὰ εὑρίσκεται ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας. Ἂς στρέψωμεν τὰ τηλεβόλα κατὰ τῆς φαντασίας, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ κατασυντρίψωμεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς φυλῆς μας, καὶ τότε ταπεινούμενοι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, νὰ ἤμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἀπολαύσωμεν τὰ ποθούμενον.

Ἐκ Σικάγου Δ. Π. ΒΑΦΑΚΟΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Μετ᾽ ἐξαιρετικῆς μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἐξ Ἀραχώβης τῆς Λακεδαίμονος ἀρίστου ἡμῶν φίλου κ. Παρασκευᾶ Χάρακα μετὰ τῆς ἐκ Γαργαλιάνων τῆς Τριφυλίας εὐ ἠγμένης Δος Μαρίας Ἰωάν. Παπαχρηστοφίλου, ἀδελφῆς τοῦ ἐνταῦθα ἄριστα ἀποκατεστημένου κ. Ἀντωνίου Παπαχρηστοφίλου γυναικαδέλφης δὲ τοῦ ἐπίσης ἄριστα ἐνταῦθα ἀποκατεστημένου κ. Δημητρίου Καλογεροπούλου.

Συγχαίροντες εἰλικρινῶς τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα ὁλοκάρδως ταχεῖαν τὴν στέψιν, τὸν δὲ μετέπειτα βίον ἀνθόσπαρτον καὶ τρισευτυχῆ.

ΚΑΡΑΒΕΛΗΣ — ΜΠΟΥΣΟΥΛΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν μέσῳ κύκλου πολλῶν συγγενῶν καὶ φίλων ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τῆς Δεσποινίδος Μαρίας Ἰωάννου Παπαχρηστοφίλου ἀδελφῆς τοῦ κ. Ἀντωνίου Παπαχριστοφίλου καὶ γυναικαδέλφης τοῦ κ. Δ. Καλογεροπούλου μετὰ τοῦ λαμπροῦ νέου κ. Παρασκευᾶ Χάρακα ἐξ Ἀραχώβης τῆς Λακεδαίμονος. Συγχαίρων τοῖς μνηστευθεῖσιν ἐκ καρδίας εὔχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΚΑΡΚΑΖΗΣ

Ἐπὶ τοῖς ἀρραβῶσι τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν κ. Παρασκευᾶ Χάρακα ἐκ τῆς Λακεδαίμονος καταγομένου μετὰ τῆς εὐ ἠγμένης Δεσποινίδος Μαρίας Ι. Παπαχρηστοφίλου ἀδελφῆς τοῦ ἐνταῦθα ἀποκατεστημένου ἀξιοτίμου κ. Ἀντωνίου Παπαχριστοφίλου ἐκ Γαργαλιάνων τῆς Τριφυλίας συγχαίροντες ἐκ καρδίας τοῖς μνηστευθεῖσι εὐχόμεθα ὁλοψύχως ταχεῖαν τὴν στέψιν.

ΑΔΕΛΦΟΙ Γ. ΒΟΥΚΙΔΟΥ

Ἐπὶ τοῖς ἀρραβῶσι τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν φίλου ἀξιοτίμου κ. Παρασκευᾶ Χάρακα, καλῶς ἀποκατεστημένου ἐν Σικάγῳ, μετὰ τῆς χαριτοβρύτου δεσποινίδος Μαρίας Ι. Παπαχριστοφίλου, ἀδελφῆς τοῦ πολυαγαπημένου ὁμογενοῦς Ἀντωνίου Παπαχριστοφίλου συγχαίροντες ἐκ καρδίας τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα ὁλοψύχως ταχεῖαν τὴν στέψιν. Β. Παγώνης, Π. Παγώνης, Δ. Παγώνης καὶ Ἀντώνιος Παγώνης

LA VERRUN THE MYSTERIOYS

Θέλετε νὰ θαυμάσητε τὰ μυστήρια τῆς μαγικῆς ταχυδακτυλουργικῆς δυνάμεως Μεταβῆτε τὴν ἑσπέραν τῆς 15 καὶ 16 τρέχοντος μηνὸς εἰς τὸ Association Anditorium Hall ἔνθα ὁ ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω ὄνομα Ἕλλην μάγος καὶ ταχυδακτυλουργὸς ὁ γνωστὸς εἰς ὅλους τοὺς Ἀμερικανοὺς καὶ Ἕλληνας διὰ τὴν θαυμαστὴν ἱκανότητά του, ὁ τελείως ἐκμαθὼν τὴν ἐπιστήμην του εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας καὶ δὴ ἐν Λονδίνῳ ἔνθα ἠρίστευσε, θέλει ἐκθέσει πρὸ τοῦ κοινοῦ ἐκπληκτικὰ πράγματα. Οὐδεὶς πρέπει νὰ λείψῃ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ γωνία ἐν τῷ δυτικῷ μέρει τῆς πόλεως καταλληλοτάτη διὰ λαμπρὸν ὀπωροπωλεῖον. Τὰ κάρρα διαστουροῦνται μετὰ ζωηρᾶς κινήσεως ἐπιβατῶν. Ἀπευθυντέον εἰς 609 Adams st.

ΕΝΟΙΚΙΑΖ ΤΑΙ εὐρύτατον μπάρνι μετὰ δωματίων κατοικισίμων. Ἀπευθυντέον 319 Washigton B.l.v.d. City. α)6

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἐντὸς τοῦ καταστήματος ὑπάρχουν διάφοροι ἐργασίαι διὰ τοὺς ὁμογενεῖς. Διενεργοῦνται ἀγοραὶ καὶ πωλήσεις καὶ ἐνοικιάσεις οἰκιῶν καὶ κτηματικῶν περιουσιῶν. Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἀσφάλειαν οἱουδήποτε καταστήματος. Ἀναλαμβάνομεν νὰ πωλῶμεν καὶ νὰ ἀγοράζωμεν καὶ νὰ ἐνοικιάζωμεν. Ἀναλαμβάνομεν παντὸς εἴδους λίστας καὶ οἱουδήποτε καταστήματος καὶ οἱανδήποτε ὑπόθεσιν δικαστηρίου ἐντὸς τῆς πόλεως Σικάγου. Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ζητοῦνται 100 ἐργάται διὰ διαφόρους ἐργασίας ἐντὸς τῆς πόλεως, ἡμερομίσθια ἀπὸ 1,50 μέχρι 2,50 καὶ 3,00 τάλληρα τὴν ἡμέραν.

313½ So. Halsted St. Chicago Ill

Μεθ᾽ ὑπολήψεως Γ. Κ. Κεφαλᾶς & Co

Nick. Kyriacopulos
Lawyer
Ἕλλην Δικηγόρος τυχὼν τῆς ἀδείας τοῦ Δικηγορεῖν ἐνώπιον τῶν Ἀμερικανικῶν Δικαστηρίων.
ΓΡΑΦΕΙΑ
135 Adams St. Room 1112 Merchants Loan and Trust Building.
Ὧραι γραφείου 9π.μ.—5μ.μ.
Telephone 6781 Central

ΧΡ. ΠΕΤΡΟΥΛΑΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Καὶ εἰδικῶς εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ νοσήματα ἀσχοληθεὶς θεραπεύει ἀσφαλῶς καὶ ταχέως, τὰς μυστικὰς ἀσθενείας τῶν ἀνδρῶν διὰ νέας μεθόδου, τὰ ἕλκη καὶ τὰ Δερματικὰ νοσήματα.
Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ 8—11 π. μ. 3—8 μ. μ. εἰς τὰ Γραφεῖά του 264 S. Halsted & Harrison Sts. (Γραφεῖα πρώην Παπαηλιοῦ). Τὰς Κυριακὰς 9—11 π. μ. 2—4 μ. μ. Teleph. Polk 1387

Θεραπεία κεφαλαλγίας
Θεραπεία ὀφθαλμικῶν παθήσεων
Dr Lioner Topaz
Ὀφθαλμίατρος
Γραφεῖον 207 S. Halsted St. cor. Van Buren St. Chicago Ill.
Phone Monroe 3391

ΕΛΛΗΝ. ΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΖΑΦΕΙΡΗ ΛΑΜΠΟΥ
2131 Wabash Ave. Chicago Ills.
Τὸ νέον τοῦτο ἀρτοπωλεῖον πρὸ 6 μόλις μηνῶν συσταθὲν κατέκτησε τὰς συμπαθείας ὁλοκλήρου τῆς παροικίας μας διὰ τὰ ἁγνὰ ὑλικὰ καὶ ἐν γένει διὰ τὴν καλὴν κατασκευὴν τῶν οἰκιακῶν ἄρτων τοὺς ὁποίους ἄριστοι τεχνῖται καθημερινῶς παρασκευάζουσιν. Τὸ ἀρτοπωλεῖον τοῦτο ἐφοδιάζει ὅλας σχεδὸν τὰς Ἑλληνικὰς οἰκογενείας καὶ ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ καταστήματα. Ἡ ποιότης τῶν ἄρτων τοῦ ἀρτοποιείου τούτου φημίζεται καὶ ὡρισμένως εἶναι ἀνωτέρα ὅλων τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν Ἀρτοπωλείων. Ἂν θέλῃς λοιπὸν νὰ πολλαπλασιάσῃς τὴν πελατείαν σου καὶ ἂν ἦσαι οἰκογενειάρχης καὶ θέλῃς νὰ τρῶς ψωμὶ γνήσιο Ἑλληνικὸ εἰδοποίησε τὸν κ. Λάμπον νὰ σοῦ φέρῃ ψωμὶ καὶ μεῖνε ἥσυχος περὶ τῶν περαιτέρω.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Church, Sherburne & Sass
154 LaSalle St. Room 601 Chicago Ill.
Telephone Central 6785
Οἱ φιλέλληνες οὗτοι Ἀμερικανοὶ δικηγόροι εἰς ὅλα τὰ δικαστήρια τῆς Πολιτείας τοῦ Ἰλλινόϊς ἀναλαμβάνουσι πᾶσαν ὑπόθεσιν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν ἐνώπιον οἱουδήποτε δικαστηρίου ἢ ἄλλης ἀρχῆς ἀντὶ δικαίας καὶ λελογισμένης ἀμοιβῆς. Μεταβαίνοντες ἐκεῖ νὰ ἔχητε τὴν πεποίθησιν ὅτι θέλετε εὕρῃ τὸ δίκαιόν σας ὡς καὶ πᾶσαν δυνατὴν καὶ δικαίαν ὑποστήριξιν.

GR. A. PAPAILIOU
PHYSICIAN AND SURGEON
Ὧραι ἐπισκέψεων
9—11 Π. Μ. 11-1 Blue Island Av.
3—5 Μ. Μ. New Era Building
7—8 Μ. Μ. Room 407 4th Floor
Telephone Monroe 2154 Chicago

Κ. Π. ΚΑΛΛΙΟΝΤΖΗΣ
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Διπλωματοῦχος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τῶν μεγαλειτές τῶν Κλινικῶν καὶ Νοσοκομείων τῶν Παρισίων. ἔνθα εἰδικῶς ἠσκήθη ἐν τῇ Χειρουργικῇ Γυναικολογίᾳ καὶ Μαιευτικῇ. Θεραπεύει τὰ νοσήματα τοῦ λάρυγγος, τῆς ῥινὸς καὶ ὤτως δι᾽ εἰδικῶν μεθόδων καὶ ἐκτελεῖ καυτηριάσεις ὡς καὶ ἐκτομὴν ὄγκων διὰ τῆς ἠλεκτρικῆ μηχανῆς Victor Director Current Transformer. Θεραπεύει τὴν ἀνικανότητα δι᾽ ἐνέσεω εἰς τὴν Σπονδυλικὴν Στήλην κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ χειρούργου κ. Catelin ὡς καὶ τὰς ἄλλας παθήσεις δι᾽ εἰδικῶν καὶ νέων μεθόδων.
Διάγνωσις τῶν παθήσεων τῶν ὀφθαλμῶν διὰ τελειοτάτου ὀφθαλμοσκοπείου καὶ θεραπεία αὐτῶν. Διὰ τελειοτάτου μικροσκοπίου ἐπιστημονικὴ ἐξέτασις ὄγκων, πτυέλων κ.λπ.
Γραφεῖα: Ἡμέρας Dickey Bldg. 40 Dearborn St. Δωμάτιον 322, ὧραι 9—12 π.μ. 3—5 μ.μ. Κυριακὰς 9—12 π. μ. Τηλέφωνον Central 4363. Ἑσπέρας: New Era Bldg 1—11 Blue Island Av. Δωμάτιον 308. Ὧραι 6—8 μ.μ. Κυριακὰς 1—3 μ.μ. Τηλέφωνον Monroe 3365 Κατοικία 284 S. Halsted St. Flat 1 Τηλέφων. Monroe 240

ΚΑΠΝΙΖΕ
ΤΑ ΜΟΝΑ ΓΝΗΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ
ΚΑΡΑΒΕΛΗ-ΜΠΟΥΣΟΥΛΑ

SMOKE
Turkish Harem
CIGARETTES

ΣΧΕΔΟΝ ΔΩΡΕΑΝ

5.75
Τὸ ἐπίχρυσον αὐτὸ ὡρολόγιον, μὲ καλὸν μηχανισμὸν, ὡραῖον ἐπικάλυμμα καὶ μὲ 17 ρουμπίνια. Ἠγγυημένον διὰ 20 ἔτη προτιμᾶται ὑπὸ τῶν σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὴν τελείαν αὐτοῦ ἀκρίβειαν καὶ ἔκτακτον μηχανισμόν. Γράψατέ μας νὰ σᾶς τὸ στείλωμεν C.O.D. ἀντὶ δολ. 5.75, ἐὰν δὲ κατόπιν ἐπισταμένης ἐξετάσεως δὲν τὸ εὕρητε τῆς τελείας ἀρεσκείας σας, μὴ πληρώσητε ἓν σέντ. Γράφοντες μὴ λησμονήσητε νὰ μᾶς εἴπητε ἂν τὸ θέλητε δι᾽ ἄνδρα ἢ γυναῖκα. Ὑποσχόμεθα ἓν ὡρολόγιον τοιοῦτον ΔΩΡΕΑΝ εἰς ὅστινα ἤθελε δυνηθῇ νὰ πωλήσῃ τρία ἐξ αὐτῶν. Γράψατε ἀμέσως ὅπως σᾶς ἀποστείλωμεν αὐτά.
G. V. Freterand Co. 52 Dearborn St. Chicago Ills.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Ἑλληνικῶν Προϊόντων
Κ. Σ. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
35 Madison St. New York
Telephone 42 Orchard
Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ καταστήματι, πωλοῦνται μόνον χονδρικῶς Ἐλαῖα Λακωνίας διυλισμένα, ὅλοι οἱ ἐξαίρετοι Ἑλληνικοὶ κυρίως δι᾽ ἀσθενεῖς. Τυριὰ Ἑλληνικά, Μαστίχα εὔοσμος ὡς καὶ πάντα τὰ γνησιώτατα Ἑλληνικὰ Κονιάκ. Ὄχι Ρεκλάμα. Τὸ κέρδος ἐν τῇ εὐρείᾳ καταναλώσει. Ζητήσατε τιμοκατάλογον ἵνα πεισθῆτε.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ
Η ΜΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΚΑΤ᾽ ΕΥΘΕΙΑΝ ΓΡΑΜΜΗ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ ΚΑΙ ΣΜΥΡΝΗΝ
Διὰ τοῦ νεοτεύκτου, ταχυπλόου καὶ ὡραιοτάτου ἀτμοπλοίου «ΜΩΡΑΙΤΗΣ» ἀναχωροῦντος τὴν Τρίτην 26 Νοεμβρίου ἐκ τῆς ἀποβάθρας Columbia Stores Brooklyn.

Τιμαὶ εἰσιτηρίων:	Α΄ Θέσις	Β΄ Θέσις	Γ΄ Θέσις
ΔΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ . . . Δολ.	80	Δολ. 60	Δολ. 40
» ΣΜΥΡΝΗΝ . . . »	88	» 65	» 44
» ΝΕΑΠΟΛΙΝ . . . »	70	» 52	» 33

Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο χωρητικότητος 12,000 τόννων μὲ διπλοῦς ἕλικας, μὲ ἠλεκτρικὰ φῶτα καὶ παγομηχανὰς ἔχει πρώτην καὶ τρίτην θέσιν μόνον. Ἡ τρίτη ὅμως θέσις δικαίως ἔπρεπε νὰ ὀνομάζηται δευτέρα ἐπειδὴ μὲ τὰς χωριστὰς καμπίνας της, μὲ τὰς τραπεζαρίας της καὶ μὲ ἄλλας εὐκολίας της εἶνε ὑφ᾽ ὅλας τὰς ἐπόψεις ἐφάμιλλος πάσης δευτέρας θέσεως. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον πρὸς τὸν Γενικὸν Πράκτορα διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὸν Καναδᾶ:
Ν. Α. ΓΑΛΑΝΟΝ
32 Broadway Hudson Building, N. York.
ἀριθ. Δωματίων 206-207 New York ἢ πρὸς τοὺς κκ. Καραβέλην καὶ Μπούσουλα
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΥΤΙΚΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ
ΚΑΡΑΒΕΛΗΣ-ΜΠΟΥΣΟΥΛΑΣ
327 S. Halsted St., 2 Dearborn St. Chicago Ill. & 533 W. 2d S. St. Salt Lake City Ut.

ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΛΛΑΔΟΣ»
Εἶναι τὸ Πρῶτον συσταθὲν συστηματικὸν Ἑλληνικὸν Τυπογραφεῖον ἐν Σικάγῳ. Ἀνασυσταθὲν καὶ πλουτισθὲν ἐσχάτως διὰ ποικιλίας καὶ ἀφθονίας τυπογραφικῶν στοιχείων Ἑλληνικῶν καὶ Ἀγγλικῶν, διὰ μεγάλης συλλογῆς κοσμημάτων, σημάτων, γραμμῶν κλπ., ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν μετὰ καλλιτεχνικῆς φιλοκαλίας, παντὸς εἴδους τυπογραφικῶν ἐργασιῶν. Ἤτοι βιβλίων, κανονισμῶν Συλλόγων, διπλωμάτων ἢ τριπλοτύπων, ἀποδείξεων, ἀγγελιῶν, παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους προγραμμάτων, ἡμεροδεικτῶν, καταλόγων ξενοδοχείων λογαριασμῶν (Bills), ἐπικεφαλίδων φακέλλων καὶ χάρτου ἐπιστολῶν, ἐπισκεπτηρίων, ἀγγελτηρίων γάμων, χορῶν, βαπτίσεων καὶ κηδειῶν καὶ πάσης τυπογραφικῆς ἐργασίας.
Αἱ παραγγελίαι ἐκτελοῦνται μετ᾽ ἀκριβείας καὶ ταχύτητος, ἀπηλλαγμέναι τυπογραφικῶν ἢ ἄλλων λαθῶν, δι᾽ ὅλα τὰ μέρη τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Καναδᾶ κ.λ.π.
Προμηθεύομεν φακέλλους καὶ χάρτην ἐπιστολῶν εἰς μεγάλας ἢ μικρὰς ποσότητας διὰ μεταπώλησιν μὲ σημαίας Ἑλληνικάς, Ἑλληνοαμερικανικάς, στέμματα κ.λ.π. εἰς τιμὰς εὐθυνωτάτας.
Ἀποστείλατε τὰς παραγγελίας σας καὶ ἐρωτήσατε διὰ τὰς τιμάς μας, αἵτινες εἶνε ἀσυναγώνιστοι.
Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἢ πληροφορίαν ἀπευθυνθῆτε
"Hellas" Greek Newspaper
321 S. Halsted 2nd Floor

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
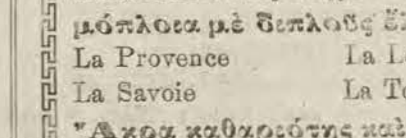
Νέα Ὑόρκη—Διὰ Χάβρης καὶ Μασσαλίας Ταχύπλοα ἀτμόπλοια μὲ διπλοῦς ἕλικας.
La Provence La Lorraine
La Savoie La Touraine
Ἄκρα καθαριότης καὶ περιποίησις. Ταξείδιον 14 ἡμερῶν.
M. W. KOZMINSKI
General Western Agent.
71 Dearborn St. Chicago Ill.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΟΙΝΩΝ ΑΓΟΡΑΙΛΙΤΣΗΣ
ΛΕΩΝΙΔΑ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
404 W. Madison St.
Εἰς τὸ ὑπ᾽ ἀριθ. 404 W. Madison St. καὶ κάτωθεν τοῦ κουρείου μου διατηρῶ ἀποθήκην οἴνων Ἀγοραιλίτσης τῆς Τριφυλίας, οἵτινες διὰ τὸ ἀνόθευτον καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα ἔχουσιν ἀποκτήσει μεγίστην φήμην. Οἱ δοκιμάσαντες αὐτοὺς ἀνομολογοῦσι τὴν ἀξίαν αὐτῶν.
Ὅσοι θέλετε νὰ ἀνακτᾶται νέας δυνάμεις κάμνετε χρῆσιν τῶν οἴνων μου.
Ἡ πώλησις γίνεται χονδρικῶς ἀπὸ γαλόνιον καὶ ἄνω. Ἀντίτιμον ἑκάστου γαλονίου 1,00. Διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ κάμωσι προμήθειαν μεγαλειτέραν γίνεται ἀνάλογος ἔκπτωσις.
Μεθ᾽ ὑπολήψεως
ΛΕΩΝ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Κ. Α. ΣΑΛΟΠΟΥΛΟΥ
85 BLUE ISLAND AVENUE
COR. POLK ST. TELEPHONE MONROE 2408
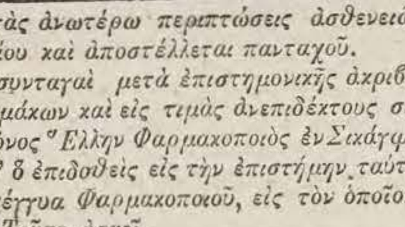

Ὅσοι πάσχετε ἀπὸ ἀδυναμίαν.
Ὅσοι πάσχετε ἀπὸ ἀνορεξίαν.
Ὅσοι εὑρίσκεσθε εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως κατόπιν ἀσθενείας. Προμηθευθῆτε παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φαρμακείου τὸν πεφημισμένον οἶνον τῆς ΚΙΝΑΣ καὶ ΚΟΛΑΑ, ὅστις εἶναι μοναδικὸς διὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἀσθενειῶν. Ἑκάστη φιάλη πωλεῖται ἀντὶ ἑνὸς δολλαρίου καὶ ἀποστέλλεται πανταχοῦ.
Ἐν αὐτῷ ἐκτελοῦνται συνταγαὶ μετὰ ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας καὶ προσοχῆς, διὰ τῶν γνησιωτάτων φαρμάκων καὶ εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ. Ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ εἶναι ὁ μόνος Ἕλλην Φαρμακοποιὸς ἐν Σικάγῳ καὶ κεκτημένος τὴν ἀπαιτουμένην πεῖραν, καθ᾽ ὃ ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν ἐπιστήμην ταύτην ἐκ παιδικῆς ἡλικίας, παρέχει πάντα τὰ ἐχέγγυα Φαρμακοποιοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον δύναταί τις νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ὑγείαν του. Τοῦτο ἀρκεῖ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΚΑΡΑΒΕΛΗ-ΜΠΟΥΣΟΥΛΑ
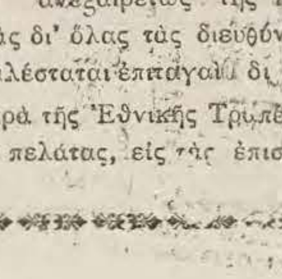
Κεντρικὸν Γραφεῖον
327 S. Halsted St.
Chicago Ills
Ὑποκατάστ. ἐν Σικάγῳ
2 Dearborn St.
Τηλέφωνα τῶν ἐν Σικάγῳ ΓΡΑΦΕΙΩΝ
Ὑποκατάστημα
Salt Lake City Utah
533 W. 2d So. St.
Γραφεῖον ἐν Ἑλλάδι
10 ὁδὸς Λυκούργου
ΑΘΗΝΑΣ
Monroe 1633
Central 360
Εἰσιτήρια μὲ ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς Ἀτμοπλοϊκὰς Ἑταιρείας ὡς καὶ τὰς Σιδηροδρομικὰς δι᾽ ὅλας τὰς διευθύνσεις.
Ἐκδίδονται αἱ ἀσφαλέσταται ἐπιταγαὶ δι᾽ ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος πληρωνόμεναι παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἰδιαίτερον τμῆμα διὰ τὰς ἐκτὸς τοῦ Σικάγου πελάτας, εἰς τὰς ἐπιστολὰς τῶν ὁποίων στέλλεται ἀπάντησις αὐθημερόν.

ΓΕΩΡΓ. Χ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Ἰατρὸς καὶ Χειρούργος
Θεραπεία πάντων τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων, Θεραπεία τῶν νοσημάτων τοῦ πνεύμονος, τῆς καρδίας, τοῦ στομάχου, τοῦ ἥπατος τῶν ἐντέρων, τῶν ὀξέων καὶ χρονίων ῥευματισμῶν, τῶν ἄρθρων κ.λ.π.
Ἐξέτασις ἐπισταμένη, διάγνωσις ὀρθὴ καὶ θεραπεία ἀσφαλής. Ὧραι ἐπισκέψεως 7—11 π. μ., 4—8 μ. μ. 109 Blue Island Ave. Chicago Ill. Tel. 375 Monroe

ΕΛΛ. ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ Κ.Λ.Π.
Θ. ΓΙΑΜΠΑΝΗ & Δ. ΡΑΙΣΗ
274 3d St. San. Francisco Cal.
Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ καταστήματι εὑρίσκονται ὅλα τὰ εἴδη καπνῶν καὶ σιγαρέττων καὶ ἰδίως τὰ πεφημισμένα τοῦ γνωστοῦ Καπνεργοστασίου ἐν Σικάγῳ Καραβέλη—Μπούσουλα. Ἐπίσης ὅλαι αἱ Ἑλληνικαὶ Ἐφημερίδες καὶ διάφορα βιβλία. Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ διὰ λιανικὴν καὶ χονδρικὴν πώλησιν ἐν τῷ ἰδίῳ καταστήματι παρέχεται προθύμως πᾶσα πληροφορία δωρεὰν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐργάτας.
ΖΗΤΗΣΑΤΕ TURKISH CAVALLA ΚΑΠΝΟΝ καὶ TURKISH HAREM ΣΙΓΑΡΕΤΑ

SMOKE
Turkish Harem
CIGARETTES

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
GREEK AMERIKAN EMPLOYMENT AGENCY
Louis Mamuos
Western Ave. and 18th Sts. Chicago
Παρέχεται ἐργασία ἐν ἐργοστασίοις καὶ Σιδηροδρομικαῖς γραμμαῖς· Ἐκδίδονται εἰσιτήρια ἀτμοπλοίων καὶ σιδηροδρομικά. Παρέχεται πᾶσα πληροφορία ὡς καὶ συνδρομὴ εἰς τοὺς πατριώτας.

ΝΕΟΝ ΕΛΛ. ΖΑΧΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
76 Blue Island Ave.
Κατασκευάζομεν καὶ ἀπαστέλλομεν ἐντὸς τοῦ Σικάγου καὶ ἀπανταχοῦ τῆς Ἀμερικῆς ὅλα τὰ εἴδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς διὰ Καφφενεῖα καὶ Οἰκογενείας. Μπακλαβάδες, Ἀλατομπούρικα, Κουραμπιέδες, Μπισκότα, Λουκούμια, Τρίγωνα καὶ Φύλλον διὰ μπακλαβάδες κλπ. Καθαριότης ἄκρα. Τὰ χύτης πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν. Δοκιμάσατε καὶ πεισθεῖτε.
Εὐάγγελος Χρούντας
76 Blue Island Ave. Chicago, Ill.

Ἐὰν θέλετε νὰ ἐνδύεσθε ροῦχα τοῦ συρμοῦ, στερεά, καὶ ἐν γένει ἄριστα ὑπὸ τὴν ἐποψιν πάσης καλαισθησίας, τρέξατε εἰς τὸ ἐμπορο-ραφεῖον τοῦτο.
C. MASTERS
Τοῦ μόνου ἐν Σικάγῳ Ἕλληνος ράπτου.
68-70 Dearborn St. S. W. Cor.
Randolph St. CHICAGO
TELEPHONE 1450 CENTRAL

Η ΑΡΧΑΙΑ ΔΕΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΗ
CUNARD LINE
Ἱδρυθεῖσα τῷ 1840
Ἡ ἀρχαιοτέρα Ἐπερωκεάνος Ἑταιρεία.
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ
ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ—ΓΕΝΕΥΗΣ
ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ
Μεγαλοπρεπῆ Μεγάλα καὶ νέα ἀτμόπλοια μὲ δύο ἕλικας.

ΚΑΡΠΑΘΙΑ	13.600	*Τόνων*
ΣΛΑΒΟΝΙΑ	10.000	"
ΠΑΝΟΝΙΑ	10.000	
ΟΥΛΤΟΝΙΑ	10.400	"

Ἐκ Νέας Ὑόρκης
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ
Πληροφορηθεῖτε ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀντιπροσώπους μας σχετικῶς μὲ τὰς εὐκολίας ἃς παρέχομεν εἰς τοὺς ἐπιβάτας τρίτης θέσεως.
Γενικὸς πράκτωρ ἐν Σικάγω
F. G. Whiting
Dearborn and Randolph Sts,
Ἀποκλειστικοὶ διὰ τοὺς Ἕλληνας
ΚΑΡΑΒΕΛΗΣ ΜΠΟΥΣΟΥΛΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΚΑΠΝΩΝ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ
ΚΑΡΑΒΕΛΗ ΜΠΟΤΣΟΥΛΑ
327 S. HALSTED ST. CHICAGO ILL
Εἶναι τὸ μόνον ἐν Ἀμερικῇ πρὸ πενταετίας εὐδοκίμως λειτουργοῦν καὶ μεταχειριζόμενον ἀποκλειστικῶς καπνὰ Ἑλληνικὰ καὶ Τουρκικά.
Ἑλληνικὴ συσκευὴ καπνῶν εἰς 10 σέντς ἕκαστον πακέτο. Ἑλληνικὴ κατασκευὴ σιγαρέτων εἰς κυτία 10, 15, 25 καὶ 35 σέντς ἕκιστον
Καπνὸς εἰς χύμα ἐν κυτίοις 1 πάουν, ἡμίσεως καὶ ἑνὸς τετάρτου. Γράψατε ζητοῦντες τὸν γενικὸν κατάλογον ὡς καὶ τιμολόγιον ἀποστελλόμενα δωρεὰν τῷ αἰτοῦντι.

The CASTRO GRECIAN MINING Co.
SALT LAKE CITY, UTAH
Ἡ ἐκμεταλλευτικὴ Ἑταιρεία "The Castro Grecian Mining Co.," ἔχουσα μεταλλεῖα ἐκτάσεως 400 στρεμμάτων σύγκειται ἐκ κεφαλαίων 1,500,000 μετοχῶν ὀνομαστικῆς ἀξίας ἓξ ἑνὸς δολλαρίου ἑκάστης. Πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἐδάφους τοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα "Castro Group," συγκειμένου ἐξ ἐννέα μεταλλείων, ἐν τῷ μεγαλειτέρῳ μεταλλικῷ πεδίῳ τῆς πολιτείας Utah, ἡ ἑταιρία προσφέρεται νὰ πωλῇ τὰς μετοχάς της πρὸ 25 σέντς ἑκάστην.
Ἡ ἑταιρία εἶναι καθαρῶς Ἑλληνική, καὶ ἕκαστος Ἕλλην δέον νὰ γείνῃ μέτοχος.
Ἐκ τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα καταθέτετε εἰς τὰς ταμπέζας λαμβάνετε 6 ἢ 4 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος, ἐνῷ παρουσιάζεται εὐκαιρίαν νὰ κάμητε ἑκατὸν τοῖς ἑκατὸν ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου. Πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀγοράσῃ μετοχὰς παρακαλεῖται νὰ στείλῃ τὴν δι' αὐτὰς χρηματικὴν ἐπιταγὴν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἑταιρείας ὡς ἄνω.
The Castro Grecian Mining Co.,
308 Progress Building, Salt Lake City, Utah. 327 S. Halsted St. Chicago.
Καὶ αἱ μετοχαὶ θὰ σταλῶσιν ἀμέσως πρὸς αὐτόν.

ΜΕΣΗΜΕΡΙΣΙΑ ΤΡΑΙΝΑ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΥΤΙΚΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ
Union Pacific

Ὁ Σιδηρόδρομος οὗτος εἶναι πεφημισμένος διὰ τὰ ταχέα αὐτοῦ κλίνας καὶ διὰ τὴν γεμὴν ὑπεροχὴν ὑπὸ ἔποψιν ὑπηρεσίας καὶ προσωπικοῦ.
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΑΝ ΤΡΑΙΝΑ
[illegible] Francisco, Los Angeles Portland. Διὰ τῶν τραίνων τούτων οἱ ἐπιβάται φθάνουσιν ταχύτερον καὶ οἰκονομικώτερον. Εἶναι οἰκονομία ἀληθὴς χρόνου καὶ χρήματος.
Ἀπευθυντέον δὲ εἰσιτήρια W. G. Neimyer G. A. Jackson Blvd. καὶ παρὰ τοῖς κ.κ. ΚΑΡΑΒΕΛΗΝ-ΜΠΟΥΣΟΥΛΑΝ 327 S. Halsted & 2 Dearborn sts. Chicago Ill.

R. A. NAPIER & CO.
Πράκτορες Πυρασφαλιστικῶν Ἑταιριῶν
159 La Salle St. Chicago Ill.
Teleph. Central 1242.
Ἀντιπρόσωποι τῶν κυριωτέρων πυρασφαλιστικῶν Ἑταιριῶν. Ἀσφαλίσατε τὰ καταστήματά σας διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποταυθῆτε εἰς τοὺς μόνους ἀντιπροσώπους μας κ. κ. ΚΑΡΑΒΕΛΗΝ καὶ ΜΠΟΥΣΟΥΛΑΝ.
327 S. Halsted and 2 Dearborn Sts. Chicago Ill.
Phone 1633 Monroe
360 Central

The West Side Trust & Savings Bank
Ἀγοράζομεν καὶ πωλοῦμεν Ἑλληνικὰ νομίσματα. Δεχόμεθα καταθέσεις χρημάτων ἐπὶ τόκῳ 3 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος. Δεχόμεθα καταθέσεις χρημάτων ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ. Δεχόμεθα ὑποθήκας καὶ ὁμόλογα. Παρέχομεν χρηματοκιβώτια πρὸς ἀσφάλειαν χρημάτων ἀντὶ τοιῶν δολλαρίων κατ' ἔτος.
S. E. Corner 12th & Halsted Sts
CHICAGO Ill

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
Τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρείας ἐκτελοῦν τὸν πλοῦν ἀπὸ Νέας Ὑόρκης μέχρι Πειραιῶς μέσον Νεαπόλεως. Τιμαὶ Δολλ. 36 προπληρωτέα ἐκ Πειραιῶς Δολλ. 32.
Ἡ ANCHOR LINE *παρέχει δὰ τοὺς ἐπιβάτας ὅλας τὰς ἀναπαύσεις.*
Εἰσιτήρια πωλοῦνται παρὰ τοῖς Γεν. ἀντιπροσώποις τῆς Ἑταιρίας κλπ.

HENDERSON BROS
Postsl Teleg. Bldg. Chicago.
Καὶ παρὰ τοῖς κ. κ.
ΚΑΡΑΒΕΛΗ καὶ ΜΠΟΥΣΟΥΛΑ
327 S. Halsted St. and
2 Dearborn St. Chicago Ill.

ΕΛΛΗΝΙΚ. ΚΟΥΡΕΙΟΝ
Α. ΧΑΡΑΚΑ
2 Deardorn St. Chicago Ills.
Ἐπισκεφθῆτε το ἂν θέλητε νὰ ἀπολύσητε τὸ αἰθέριον ξύρισμα Παρισινῶν Τεχνιτῶν. Κοπὴ μαλλιῶν ἱκανοποιοῦσα ὅλας ταξειδιοτροπίας. Διάφοραι ἀρωματικαὶ λύσεις. 4 Ἕδραι. Ἄκρα καθαριότης καὶ περιποίησις ἀπαράμιλλος. 2 Dearborn St. πλησίον τῆς γεφύρας.

S. J. TROCKY

Ἀξιόπιστον Κατάστημα δι' Ὡρολόγια καὶ Ἀδάμαντας. Ἡ πώλησις πρώτης ποιότητος ὡρολογίων καὶ ἀδαμάντων εἶνε τὸ ἀποκλειστικὸν τῶν ἐργασιῶν μας πρόσωπον, καὶ ὁ λόγος τῆς αὐξήσεως τῶν ἐργασιῶν μας ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ ὅτι πωλοῦμεν πρώτης ποιότητος ἀντικείμενα εἰς πολὺ συγκαταβατικὰς τιμάς.
Οὐδέποτε ψευδῶς παριστάνομεν τὸ ἐμπόρευμά μας καὶ πάντοτε δίδομεν τῶν χρημάτων σας τὴν ἀξίαν. Ἐπίσης διορθώνομεν ἀδάμαντας καὶ ὡρολόγια μὲ ἐγγύησιν.
(Δὲν ἔχομεν ὑποκαταστήματα).
S. W. Cor. Halsted St. & Jackson Blvd.
CHICAGO.

Nels. J. Johnson
Δικηγόρος
Θερμῶς συνιστᾶται εἰς τοὺς Ἕλληνας ὁ θερμὸς φιλέλλην καὶ λίαν πεπειραμένος δικηγόρος κ. N. J. Johnson. Ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν οἱασδήποτε ὑποθέσεως πολιτικῆς ἢ ποινικῆς παριστάμενος ἐνώπιον οἱουδήποτε δικαστηρίου ἢ ἄλλης ἀρχῆς ἀν τι δικαίας καὶ λελογισμένης ἀμοιβῆς.
Ἐκτελεῖ παντὸς εἴδους συμβόλαια ὡς καὶ ἐπίσημα ἔγγραφα ἀγοραπωλησιῶν.
79 Dearborn St. Unety Building
Phones Central 4973 Anto 2973
Room 1144 Chicago Ill.

DR. J. SANICHAS
Ἕλλην Ὀδοντοϊατρός.
No 109 Randolph St. City.
Δωμάτιον 402
Ὧραι Ἐπισκέψεων
ἀπὸ τῆς 9ης *π. μ. μέχρις* 6ης *μ. μ.*
1-11 Blue Island Ave. New Era Bldg Room 307—308 City.

ΤΡΙΠΟΥ

ΜΕΤΕΘΥΝΣΕΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ
34 Slibey Street

ΜΕΓΑ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
Κ. ΣΠΗΛΙΩΤΗ
97 Blue Island Ave. Chicago
Γνωστὸν ποιοῦμεν πρὸς τοὺς ἐν Σικάγῳ καὶ ἀπανταχοῦ Ἕλληνας, ὅτι συνεστήσαμεν μέγα Εἰσαγωγικὸν Κατάστημα ἐν ᾧ ἐκομίσαμεν εἰς μεγίστας ποσότητας καὶωλο ὑμεν Χονδρικῶς καὶ Λιανικῶς ἅπαντα τὰ Ἑλληνικὰ προϊόντα· ἤτοι γηῖσια Ἔλαια Μάνης καὶ Καλαμῶν διϋλισμένα, Τυρὸν Ἑλλ. Κασέρι καὶ Φέτα. Ἐλιὲς Σαλώνων, Καλαμῶν καὶ πρίσινες. Λουκούμια Σύρου, Χταπόδια κλπ. κλπ.
Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι καὶ ἀποστέλλονται εἰς πάσας τὰς πόλεις τῆς Ἀμερικῆς. Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ. Ποιότης ἀρίστη.

PRINCE LINE.
Ὑπηρεσία κατ' εὐθεῖαν ἐξ Ἑλλάδος εἰς Νέαν Ὑόρκην. Ἀτμόπλοια ἀναχωροῦντα ἐκ Πειραιῶς, Καλαμῶν καὶ Πατρῶν.
Ταξείδιον 14 ἕως 16 ἡμερῶν
Τιμαὶ εὐθηνότατα
H. Wedesweiler
Gen. West. Pass. Agt.
739 STOCK EXCHANGE BLDG
CHICAGO. Telephone Main 2201
ΚΑΡΑΒΕΛΗΣ ΜΠΟΥΣΟΥΛΑΣ
Ἀντιπρόσωποι διὰ τοὺς Ἕλληνας
ΓΡΑΦΕΙΑ
327 S. Halsted St. CHICAGO
2 Dearborn St. "
538 W. 2d So. St. SALT LAKE UTAH

ΚΑΠΝΙΖΕ
ΤΑ ΜΟΝΑ ΓΝΗΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ
ΚΑΡΑΒΕΛΗ-ΜΠΟΥΣΟΥΛΑ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΛΑΣ
456 Milwaukee Ave., Chicago.
Phone Polk 1264.
Ἐκτελοῦμεν παραγγελίας διὰ γαμηλίους Στεφάνους, Ἀνθοδέσμας καὶ Λαμπάδας ἐκ φυσικῶν ἢ τεχνιτῶν ἀνθέων, κεκοσμημένους διὰ μεταξίνων ταινιῶν καὶ χρυσῶν γραμμάτων. Ἐπίσης ἀνθοδέσμας καὶ στεφάνους κηδειῶν. Ἐκτελοῦμεν παραγγελίας δὲ' ὅλα τὰ μέρη τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν κατόπιν προσυμφωνήσεως.

ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΛΑΪΝ
Κατ' εὐθεῖαν διὰ Γαλλίαν εἰς ἓξ ἡμέρας
Ἀτμόπλοια μὲ διπλοῦς ἕλικας ἀναχωροῦντα ἐκ τῆς ἀποβάθρας 15 North River *εἰς τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ Φουλτον, ἕκαστον Σάββατον εἰς τὰς* 9.30 *πρὸ μεσημβρίας.*

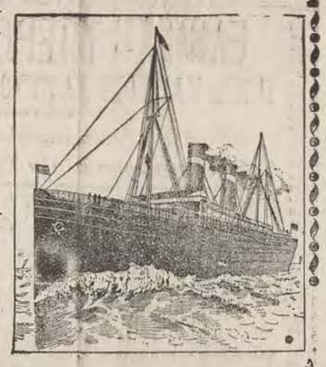

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

"Αγ. Λουδοβίκος	11629	Τόννους
"Αγ. Παῦλος	11626	»
Νέα Ὑόρκη	10674	»
Φιλαδέλφεια	10433	»

Δωμάτια διὰ 2, 4 *καὶ* 6 *ἄτομα μὲ σιδηρᾶς κλίνας. Ὑπηρεσία καὶ τροφὴ ἔκτακτος καὶ λίαν καθαρά.*
Ἀπευθ. εἰς τὰ Γραφ. τῆς Ἑταιρίας
New York..... 9 Broadway
Philabelphia .. 1306 F. Street N.W.
Boston.... India Bldg, 84 State St.
Chicago..... 90–96 Dearborn St. St. Louis..... 900 Locust St
Mineapolis..... 121 South 3d St. San. Francisco 207 Monadnock Bldg
Ἀντιπρόσωποι: ΚΑΡΑΒΕΛΗΣ-ΜΠΟΥΣΟΥΛΑΣ 327 S.Hasted St.
2 Dearborn St. Chicago, and 533 W. 2d S. St. Salt Lake City UTAH.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΚ. ΕΤΑΙΡΙΑ
COMPAGNIA FABRE
Διαπλέει τὸν Ὠκεανὸν ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Νέας Ὑόρκης εἰς 13 *ἡμέρας.*
ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΠΛΟΥΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΜΕΡΧΙ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ
Οἱ ταξειδεύοντες διὰτῆς ἀνωτέρω γραμμῆς φθάνουσι κατ' εὐθεῖαν εἰς Νέαν Ὑόρκην. Τιμητοῦ εἰσιτηρίου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Νέαν Ὑόρκην ὡρίσθη εἰς δολλάρια 36.
Ἀπευθυντέον εἰς τοὺς κυρίους
J. TERKUILE, G. P. A. 33 Broadway, New York City, or
K. W. KEMPE, G.W. P. A., 84 La Salle Street, Chicago Illinois.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΚΑΡΑΒΕΛΗΣ ΚΑΙ ΜΠΟΥΣΟΥΛΑΣ
2 Dearbon St. Chicago Ill.
327 S. Halsted St.

Διὰ ὑποδήματα παντὸς εἴδους καὶ ποιότητος ἐπισκεφθεῖτε τὸν
A. HAUSMAN
247 So Hasited St.

ΔΕΡΜΑΤΑ
Φίνα καὶ ἐγγυημένης ποιότητος

AUSTRO AMERIKANA LINE
Εἶναι ἡ μόνη γραμμὴ ἡ ἔχουσα κατ' εὐθεῖαν ἀτμόπλοια μεταξὺ Ἑλλάδος—Νέας Ὑόρκης καὶ τἀνάπαλιν.
Τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν τῶν ἀτμοπλοίων
Francesca, Gerty,
New Twin Screw Steamers
Laura & Alice
Ἄκρα περιποίησις
Ναῦλοι εὐθυνότατοι
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
PHELPS BROTHERS K.W.KEMPE
2 Washikgton N. York. 84 LaSalle Chicago
Ἐν Σικάγῳ
ΚΑΡΑΒΕΛΗΣ—ΜΠΟΥΣΟΥΛΑΣ
2 Dearborn St.
327 S. Halsted St.

ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Ο ΕΡΜΗΣ
Ἀδελφοὶ Δεληγιάννη καὶ Ἀνδρέας Βλάχος Σια.

Μόνον εἰς τὸ Παντοπωλεῖον τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Δεληγιάνη καὶ Ἀνδ. Βλάχου δύνασθε νὰ εὑρητε ὅ,τι καὶ ἂν ἐπιθυμήσητε. Αἱ κατὰ μῆνα καὶ εἰς μεγάλας ποσότητας καταφθάνουσαι παραγγελίαι ἀποικιακῶν καὶ λοιπῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων ἐξ Ἑλλάδος μαρτυροῦσιν ὑπὲρ τῆς ἀρίστης ποιότητος καὶ τῆς μεγάλης ζητήσεως τῶν εἰδῶν τοῦ μεγάλου καὶ πολυτελοῦς τούτου Παντοπωλείου. Ἐσχάτως δὲ ἐφωδιάσθη τὸ κατάστημα τοῦτο χάριν κυρίως τῶν Ἑλλήνων μετὰ κάτωθι εἴδη ὀλκ φρέσκα καὶ ἀρίστης ποιότητος. Κεφαλοτύρια Μαντινείας, Τυρὶ φέτα εἰς τουλούμια Ἀλωνισταίνης καὶ Πιάνας τυρὶ φέτα εἰς Βαρέλια Ροϊνοῦ, Μυντζῆθρα, Κοσμήτικαι γάλακτος, βούτυρον Ἑλληνικὸν ἀλάκτος, Λάδι καθαρόν, ἐλιὲς τσακιστὲς εἰς τουλούμια μὲ θρούμπι καὶ διάφορα ἄλλα μυριστικά. Ἐλιὲς τσακιστὲς εἰς βαρέλια ξυδάτες, Ἐλιὲς Σάλωνος, Ἐλιὲς Καλαμῶν ἐλιὲς Δολιανῶν, ἐλιὲς Τσακώνικες εἰς τουλούμια, ἐλιὲς Βόλου, Πίπεριὲς τουρσὶ καὶ πολλὰ ἄλλα εἴδη.
325 S. HALSTED ST. Phone Polk 391

John Refakes
Wholesale California & Foreign
FRUIT DEALER
143 S. Water St., Chicago, Ill.
Ἐν τῷ ἡμετέρῳ καταστήματι εὑρίσκονται ὅλα τὰ εἴδη τῶν φρούτων καὶ ξηρῶν καρπῶν, ἤτοι Πορτοκάλια, Λεμόνια, Μῆλα, Σῦκα, Κορμάδες, Πιπότσια, Πάϊναπλες, Ἀχλάδια καὶ ἐν γένει πᾶν φροῦτον, τὸ ὁποῖον πωλεῖται ἀνὰ μέσον τῶν Ἑλληνικῶν καταστημάτων τῆς πόλεώς μας.
Τὸ ἡμέτερον κατάστημα μετὰ τῶν συνεχομένων ἀποθηκῶν του δὲν εἶναι μαγαζεῖον, ἀλλ' ὁλόκληρος Φρουταγορά, ἐνθα πᾶς εὑρίσκει τὰ ἐκλεκτότερα φροῦτα τῶν κυριωτέρων παραγωγῶν τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τὰς μᾶλλον εὐθηνὰς τῶν τιμῶν.
Διὰ πᾶσαν παραγγελίαν δύνασθε ν' ἀπευθυνθῆτε ὡς κατωτέρω.
JOHN REFAKES
143 South Water St., Chicago, Ill.
Telephone Central 2128

SBARBARO & CO.
FUNERAL DIRECTORS
ΤΑΡΙΧΕΥΤΗΣ ΝΕΚΡΩΝ
ΕΡΓΟΔΑΒΟΣ ΚΗΔΕΙΩΝ
183 WELS ST, CHICAGO
TELEPHONE NORTH 95

SMOKE
Turkish Harem
CIGARETTES.

ΚΑΖΑΖΗΣ
Εἶναι τὸ εὐγενέστερον καὶ ἀρωματικώτατον σιγάρον ὅπερ κατεσκευάσθη ὑπὸ Ἑλληνικοῦ ἐργοστασίου. Κατέκτησε τὴν ἀγορὰν ἅπασαν

ΚΑΖΑΖΗΣ 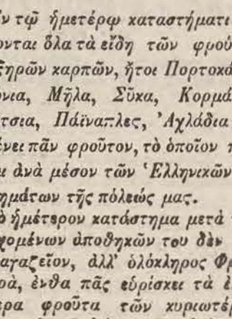 ΚΑΖΑΖΗΣ

καταζητούμενον πανταχόθεν.
Οἱ μὴ ἔχοντες εἰσέτι αὐτὸ εἰς τὸ καταστημά των ἂς ἀποταθῶσιν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ἐργοστασίου Σ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΝ 53 W. Van Buren St. Chicago.
Telephone 6008 Harrison

Walker Bros
ΤΡΑΠΕΖΙΤΑΙ
Τράπεζα ἱδρυθεῖσα τῷ 1859
Κεφάλαιον καὶ πλεόνασμα
Δολλ. 300.000.00
Salt Lake City Utah
Ἐκτελοῦνται οἱαδήποτε Τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι. Ἐκδίδονται ἐπιταγαὶ εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅλον τὸν Κόσμον. Κατατίθενται χρήματα μὲ τόκον 3 0)0 *ἐτησίως. Διατηροῦνται ἀσφαλῶς* Safety deposit Vaults *(κιβωτίδια ἔνθα δύνασαι νὰ φυλάττῃς πολύτιμα πράγματα) ἐνοικιαζόμενα ἀπὸ* 5 *τάλληρα καὶ ἄνω ἐτησίως.*

P. S. Mon mari a lu avec un vif intérêt le bel article de Monsieur Dragoumis dans le "Néon Asty"!

ΤΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΜΑΣ

60

(ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ»)

ΘΑΝΑΤΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 4 Δεκεμβρίου. —Προχθὲς ἀπεβίωσεν ἐν Μοναστηρίῳ ὁ ἀπὸ μακροῦ χρόνου λυμαινόμενος τὴν πεδιάδα τοῦ Περλεπὲ βοεβόδας Ἰβάν.

Ἐν Μοναστηρίῳ εἶχε καταφύγει ὅπως νοσηλευθῇ καθόσον προσεβλήθη ὑπὸ διφθερίτιδος. Ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐν ᾗ εἶχε καταφύγει κειμένῃ κατὰ τὴν συνοικίαν Γενὴ Μαχαλὲ μετέβαινον οἱ ἰατροί, ἀγνοοῦντες καθ' ἃ λέγεται, τὴν ἰδιότητά του. Ὁ θάνατός του ἐπῆλθε κατόπιν ἐγχειρήσεως καὶ 5 ἀκριβῶς ὥρας μετ' αὐτήν.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ

Παρὰ τὸ χωρίον τῶν Βοδενῶν Τέλοδον ὁ αὐτοκρατορικὸς στρατὸς κατέστρεψε τὴν συμμορίαν τοῦ ἀρχηγοῦ Τουσουμλὴν φονεύσασα καὶ αὐτὸν τὸν ἀρχηγόν, ἐφ' οὗ εὑρέθησαν σπουδαῖα ἔγγραφα.

ΑΛΛΟΙ ΦΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ὁ Κώστας Μπέκος ἐκ Κλεισούρας ἐπιστρέφων εἰς τὴν οἰκίαν του ἐκ τῆς ἀγορᾶς τῶν πέριξ χωρίων, ἐφονεύθη καθ' ὁδὸν ὑπὸ σπείρας λῃστῶν διὰ μαχαιρῶν ὅπως λῃστευθῇ.

— Παρὰ τὸ χωρίον Γάβροβον τῆς Στρωμνίτσης ἐφονεύθη προχθὲς ὁ ἕλλην χωρικὸς Κ. Βασιλείου ὑπὸ Βουλγάρων.

— Παρὰ τὸ χωρίον τοῦ Νευροκοπίου Κομίσιστα ἐφονεύθησαν προχθὲς δύο βούλγαροι χωρικοὶ ὑπὸ Τουρκικῆς συμμορίας.

ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Κατ' ἀσφαλεῖς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις κατηρτίσθη ἐξ ἀνωτέρων πολιτικῶν ὑπαλλήλων Ἐπιτροπὴ ὅπως ἐρχομένη ἐνταῦθα ἐξελέγξῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος Γ' στρατιωτικοῦ σώματος, ὑπαρχουσῶν ὑπονοιῶν μεγάλων καταχρήσεων.

ΡΩΣΣΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ
ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΩΝ ΤΗΝ ΣΥΛΛΗΨΙΝ
ΕΛΛΗΝΟΣ ΙΕΡΕΩΣ

Αἱ ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ τῇ εἰσηγήσει τοῦ ἐν Δοϊράνῃ Ρώσσου ἀξιωματικοῦ συνέλαβον καὶ μετέφερον εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακὰς τὸν ἱερέα τοῦ χωρίου Μπόζιτσι Παπαντώνιον, ὑποδειχθέντα εἰς τὸν ρῶσσον ἀξιωματικὸν ὑπὸ τῶν βουλγάρων κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀματόβου.

— Πρό τινων ἡμερῶν τὰ χωριὰ τῆς περιφερείας Γευγελῆς Λούμπνιτσα καὶ Μπερισλὰβ ὑπέβαλον διὰ τῆς Μητροπόλεως Βοδενῶν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐγγράφως τὴν εἰς αὐτὰ πίστιν καὶ ἀφοσίωσίν των.

— Οἱ πρό τινων ἡμερῶν συλληφθέντες καὶ ἀχθέντες ἐνταῦτα Ἀγιορῖται

ενὸς συνοικισμοῦ Φελλάχων τῆς Αἰγύπτου, πρὸς τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς. Βρῶμα καὶ δυσωδία οἱ δρόμοι, νεκροταφεῖον ἔρμαιον σκύλλων καὶ γουρουνιῶν, καὶ σχολεῖον ἀκόμη ἀθλιώτερον καὶ ἐλεεινότερον. Μὲ χωρὶς παραθυρόφυλλα, χωρὶς τζάμια, χωρὶς θρανία! Καὶ εἰς τοιαῦτα ἄντρα μανθάνουν γράμματα οἱ Ἑλληνόπαιδες! Καὶ ὅλα αὐτά, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ εἶνε ἐξαίρεσις διὰ τοὺς Βόθρους, διατί; Διότι κράτος δὲν ὑπάρχει. Ὁ δήμαρχος τῶν Βόθρων **ἔγεινε πλούσιος ἀπὸ πτωχός.** Αὐτὴν τὴν ἀποστολὴν ἔχουν οἱ δῆμοι εἰς τὸ Ρωμαΐϊκο! Ὁ δὲ κ. ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐπῆγε ποτὲ νὰ ἴδῃ τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἢ προτιμᾷ τὴν ἀναπαυτικὴν θέσιν του εἰς τὴν Σῦρον; Τί λέγουν οἱ κ. κ. Πρωτοπαπαδάκης, τοῦ ὁποίου εἶνε καὶ ἡ ἰδιαιτέρα ἐπαρχία, ἢ ὁ κ. Παναγιωτόπουλος μὲ τὰς περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἰδέας του;

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ
ΔΙΑΝΟΜΕΙΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΠΟΙΟΙ

ὄχι μόνον διὰ τὴν «Ἀκρόπολιν», ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ μυθιστορήματα, τὰ ὁποῖα ἀρχίσαμεν νὰ ἐκδίδωμεν, τὰ ὁποῖα θ' ἀκολουθήσουν ἄλλα καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα.

Τοιοῦτοι διανομεῖς θὰ εἶνε εἰς θέσιν, ἐὰν εἶνε ἐνεργητικοί, νὰ βγάζουν τὴν ἡμέραν 4 ἕως 5 ΔΡΑΧΜΑΣ

τῆς εἰρήνης πρὸς τὸν θραστήριώτερον τὸν θερμότερον καὶ πεισματωδέστερον εἰρηνοκήρυκα Ἄγγλον δημοσιογράφον Οὐίλλιαμ Στήδ, κατὰ σύμπτωσιν ὁ περιεργοτάτην τὸ κατ' αὐτὰς κυκλοφορῆσαν φυλλάδιον τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τῶν Ἐπιθεωρήσεων», τοῦ περιοδικοῦ τ ὁποῖον ἐκδίδει αὐτὸς, περιέχει ἄρθρο τοῦ Στήδ ἥκιστα εἰρηνόφιλον.

Ὁ Στήδ δηλοῖ ὅτι ἡ διαγωγὴ τῆ Γερμανίας, προκλητικώτατα παρασκευο ζομένης ναυτικῶς, εἶνε μία πρόκλησι διὰ τὴν Ἀγγλίαν.

«Ἡμεῖς—γράφει ὁ Στήδ—ἔχομε ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ ἐλαττώσω μεν τοὺς ἐξοπλισμούς, ἀλλ' ἡ ἀπόφασ μας ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Τ συμφέροντά μας ἀπαιτοῦν ὥστε τὸ ναυ τικόν μας νὰ εἶνε διπλάσιον τοῦ τῆ Γερμανίας. Ὅταν λοιπὸν αὐτὴ αὐξάνε τὸ ναυτικόν της, δὲν εἶνε δυνατὸν ἡμεῖ νὰ μὴ τὴν ἀκολουθήσωμεν... Ὁ Γερμα νικὸς λαὸς καὶ ἡ Κυβέρνησίς του πρέπε νὰ λάβουν τοῦτο καλῶς ὑπ' ὄψιν, ὅ διὰ κάθε πλοῖον ναυπηγούμενον ὑπ' αὐ τῶν θ' ἀντιστοιχοῦν δύο νέα Ἀγγλικα καὶ ὅτι ὁσονδήποτε μεγάλας προσπο θείας καὶ ἂν καταβάλῃ πρὸς αὔξησιν τ ναυτικοῦ της, πάντοτε τοῦτο θ' ἀντιμ τωπίσῃ διπλάσιον Ἀγγλικόν».

Ν' ἀπηλπίσθη ἄρα γε ὁ εἰρηναπ στολος;

ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ὁ
ἐν **Πάτραις** καὶ **Πύργῳ** ἡμ τεροι συνδρομηταὶ οἱ μέχ τοῦδε λαμβάνοντες διὰ τ **Πρακτορείου «Ἀκροπολι** νὰ ἀποστείλωσιν ἐγγράφως ε τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἀκρο πόλεως» τὰ ὀνόματά των.